

LITURGIA ORELOR

© 2004 Editura SAPIENTIA
ISBN general: 973-8474-29-9
ISBN pentru acest volum: 973-8474-22-1

O F I C I U L   D I V I N

REÎNNOIT DUPĂ NORMA DECRETULOR
CONCILIULUI ECUMENIC AL II-LEA DIN
VATICAN ȘI PROMULGAT DE CĂTRE
PAPA PAUL AL VI-LEA

LITURGIA ORELOR

DUPĂ RITUL ROMAN

III

TIMPUL DE PESTE AN
SĂPTĂMÂNILE I-XVII

Sapientia
Iași - 2004

Decretul Conferinței Episcopale Române.....	7
Decretul Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor	8
Decretul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin, 11 aprilie 1971	9
Decretul Congregației pentru Cultul Divin, 7 aprilie 1985	10
Tabelul zilelor liturgice	13
Calendarul roman general	19
Propriul timpului	31
Solemnitățile Domnului din timpul de peste an ..	507
Normele Liturgiei orelor	571
Psaltirea împărțită pe patru săptămâni	603
Completoriul	1151
Psalmodia complementară	1169
Propriul sfinților	1177
Oficii comune mai multor sărbători sau sfinți ...	1491
Oficiul pentru morți	1779
Anexă	1817

CONFERINȚA EPISCOPALĂ ROMÂNĂ

Prot. nr.13 / 2 februarie 2004

Această ediție în limba română a volumului al treilea din *Liturgia orelor* (Timpul de peste an, de la Săptămâna I până la Săptămâna a XVII-a inclusiv, precum și Propriul sfinților, de la 13 ianuarie până la 5 august, împreună cu Comnul, așa cum este prezentat în acest volum) a fost aprobată de Conferința Episcopală Română și a primit autorizarea din partea Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor cu decretul nr. 1525/03/L din 25 ianuarie 2004.

Concordat cum originali.

✠ IOAN ROBU

Arhiepiscop Mitropolit de București
Președintele Conferinței Episcopale Române

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. 1525/03/L

ROMANIÆ

Instante Excellentissimo Domino Ioanne Robu, Archiepiscopo Bucarestensi, Præsidi Coetus Episcoporum Romaniae, litteris die 11 novembris 2003 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, interpretationem *romenam* Liturgiæ Horarum pro Tempore Per Annum, ab Hebdomada I ad Hebdomadam XVII inclusive, necnon Proprii Sanctorum a die 13 ianuarii usque ad diem 5 augusti, atque Communis prout exstat in adiecto exemplari, perlibenter confirmamus.

In textu imprimendo inseratur ex integro hoc Decretum quo ab Apostolica Sede petita confirmatio conceditur. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum die 25 ianuarii 2004, in Conversione Sancti Pauli Apostoli.

FRANCISCUS Card. ARINZE

Prefectus

✠ DOMINICUS SORRENTINO

Archiepiscopus a Secretis

SFÂNȚA CONGREGAȚIE PENTRU CULTUL DIVIN

Prot. nr. 1000/71

DECRET

Prin Liturgia orelor pe care a obișnuit, potrivit tradiției celei mai vechi, să o celebreze în diferite momente ale zilei, Biserica îndeplinește porunca Domnului de a se ruga fără încetare și, totodată, aduce laudă lui Dumnezeu Tatăl și mijlocște pentru mântuirea lumii.

De aceea, Conciliul al II-lea din Vatican, cu adânc respect față de rugăciunea tradițională a Bisericii, dorind să o aducă la zi, s-a îngrijit cu multă atenție să procedeze la reformarea ei în modul cel mai potrivit pentru ca preoții și alți membri ai Bisericii să o poată spune mai bine și corespunzător în condițiile vieții de astăzi (cf. Constituția despre liturgie *Sacrosanctum concilium*, nr. 84).

Ajungând acum la sfârșit munca de reformare și fiind aprobată de papa Paul al VI-lea prin constituția apostolică *Laudis canticum* la data de 1 noiembrie 1970, această Sfântă Congregație pentru Cultul Divin publică, în limba latină, cartea Liturgiei orelor după ritul roman și declară tipică prezenta ediție.

Se abrogă orice normă contrară.

Dat la sediul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin, la data de 11 aprilie 1971, duminica Paștelui, „in Resurrectione Domini”.

ARTURUS Card. TABERA

Prefect

A. BUGNINI

Secretar

CONGREGAȚIA PENTRU CULTUL DIVIN

Prot. nr. 1814/84

DECRET

Liturgia orelor, reformată din dispoziția preasfântului Conciliu Ecumenic al II-lea din Vatican în anul 1971, întrucât este rugăciunea Bisericii care, prin laude, mulțumiri și rugăciuni, sfințește întregul curs al orelor zilei, ca și întreaga activitate umană (cf. Normele generale privind Liturgia orelor, nr. 2 și 11), cere ca bogățiile spirituale care îi sunt proprii să fie aprofundate mai mult printr-o înțelegere dinăuntru a textelor care se folosesc, conform tradiției, în rugăciunea comună a Bisericii de rit roman.

Pentru a atinge mai ușor acest scop, ediția tipică a doua a Liturgiei orelor, care apare după paisprezece ani, are drept particularitate introducerea textului din Noua Vulgata a ediției Sfintei Scripturi, care potrivit normei constituției apostolice a Suveranului Pontif Ioan Paul al II-lea *Scripturarum thesaurus*, dată la 25 aprilie 1979, în mod obligatoriu înlocuiește acum textul traducerei Vulgatei folosit mai înainte.

În cele ce urmează sunt descrise foarte pe scurt particularitățile ediției prezente.

1. Traducerea Noului Vulgate este folosită pentru lecturile biblice de la Oficiul lecturilor și Vigilii; de asemenea, pentru lecturile scurte de la Laude, Vespere, Ora a treia, Ora a șasea, Ora a noua și Completoriu, precum și pentru toate cântările din Vechiul și Noul Testament.

2. Câteva texte biblice care sunt indicate în ediția precedentă, dar lipsesc în traducerea Noului Vulgate sau

în aceasta din urmă capătă o nouă semnificație, astfel încât apar mai puțin potrivite cu scopul pentru care au fost selectate, nu se mai găsesc, și în locul lor sunt puse texte mai potrivite.

3. Textul psalmilor, revizuit în ediția Noii Vulgate, este preluat ca atare în această ediție a Liturgiei orelor.

4. Responsoriile de la Oficiul lecturilor au fost revizuite potrivit cu textul Noii Vulgate, în afară, eventual, de cazul special când un motiv impus de compunere, tradiție, de melodia muzicală sau de caracterul liturgic a exclus schimbarea textului.

5. Unele antifone la *Benedictus* și la *Magnificat*, în general în duminici și solemnități, au fost introduse așa cum se găsesc ele în Evanghelia din care au fost luate.

6. Redactarea imnurilor se face după o finisare realizată cu mare grijă.

7. La lecturile biblice mai lungi, la psalmi și la cântările atât din Vechiul, cât și din Noul Testament, fiecare verset este prevăzut cu număr propriu, după cum e indicat peste tot în cărțile Scripturii.

8. În ediția de față, psalmii sunt notați cu două numere. În primul rând, este indicat numărul pe care l-au avut în traducerea greacă, numită Septuaginta, traducerea veche a Vulgatei, pe care l-au folosit sfinții părinți și a fost transmis întotdeauna de liturgie. Iar în al doilea rând, este adăugat, în paranteze, numărul diferit pe care îl au în textul ebraic și adesea e folosit în zilele noastre în ediții și în lucrări.

9. În anexă au fost adăugate alte texte, mai exact formule ale binecuvântării solemne și ale actului penitențial luate din *Liturghierul roman*.

Notele indicate mai sus, ca și celelalte modificări de mai mică importanță care au fost introduse, au drept scop în continuare acea înțelegere plăcută și rodnică a legăturilor ce există între celebrarea Liturgiei orelor și

celebrarea euharistică, precum și pe cele care sunt între acestea și anul liturgic, care „se bucură de o forță și o eficacitate sacramentală specială datorită faptului că este însuși Cristos cel care în misterele sale, sau ale sfinților, mai ales cel al Mamei sale, în comemorări obligatorii, străbate drumul îndurării sale, astfel încât credincioșii nu comemorează sau meditează doar misterele mântuirii, ci vin în contact cu ele, se împărtășesc din ele și trăiesc din ele” (*Ceremonialul episcopilor*, nr. 231).

Suveranul Pontif Ioan Paul al II-lea a aprobat cu autoritatea sa apostolică această a doua ediție a Liturgiei orelor, iar Congregația pentru Cultul Divin o promulgă acum și o declară tipică. Prin urmare, această ediție, pregătită în limba latină, va intra în vigoare de îndată ce va apărea. Edițiile în limbile poporului, pregătite în conformitate cu ediția a doua tipică, vor intra în vigoare din ziua pe care o va stabili fiecare conferință episcopală.

Se abrogă orice dispoziție contrară.

Dat la sediul Congregației pentru Cultul Divin în ziua de 7 aprilie 1985, duminica Paștelui, „in Resurrectione Domini”.

✠ AUGUSTINUS MAYER

Arhiep. tit. Satrianensis

Pro-Prefect

✠ VERGILIUS NOË

Arhiep. tit. Vancariensis

Secretar

TABELUL ZILELOR LITURGICE

extras din Normele universale privind anul liturgic și calendarul, nr. 59-61

Prioritatea între zilele liturgice, în ceea ce privește celebrarea lor, este reglementată numai de tabelul următor.

I

1. *Triduum*-ul pascal al Pătimirii și Învierii Domnului.
2. Nașterea Domnului, Epifania, Înălțarea și Rusaliile.
Duminicile Adventului, ale Postului Mare și ale Paștelui.
Miercurea Cenușii.
Feriile Săptămânii Sfinte, de luni până joi inclusiv.
Zilele din octava Paștelui.
3. Solemnitățile Domnului, ale sfintei Fecioare Maria și ale sfinților care sunt înscrise în calendarul general.
Comemorarea tuturor credincioșilor răposați.
4. Solemnitățile proprii, și anume:
  - a) Solemnitatea patronului principal al locului sau localității.
  - b) Solemnitatea sfințirii și aniversării sfințirii bisericii proprii.
  - c) Solemnitatea titlului bisericii proprii.
  - d) Solemnitatea titlului, fondatorului sau a patronului principal al ordinului sau congregației.

II

- 5.** Sărbătorile Domnului care sunt înscrise în calendarul general.
- 6.** Duminicile din timpul Crăciunului și duminicile de peste an.
- 7.** Sărbătorile fericitei Fecioare Maria și ale sfinților, înscrise în calendarul general.
- 8.** Sărbătorile proprii, și anume:
  - a) Sărbătoarea patronului principal al diecezei.
  - b) Sărbătoarea aniversării sfințirii bisericii catedrale.
  - c) Sărbătoarea patronului principal al regiunii, al provinciei, al națiunii sau al unui teritoriu mai întins.
  - d) Sărbătoarea titlului, a fondatorului, a patronului principal al unui ordin, al unei congregații sau provincii călugărești, cu excepția celor prescrise la nr. 4.
  - e) Alte sărbători proprii fiecărei biserici.
  - f) Alte sărbători înscrise în Calendarul unei dieceze ori al unui ordin sau al unei congregații.
- 9.** Feriile Adventului dintre 17 și 24 decembrie inclusiv.
Zilele din octava Crăciunului.
Zilele din Postul Mare.

III

- 10.** Comemorările obligatorii din calendarul general.
- 11.** Comemorările obligatorii proprii, și anume:
  - a) Comemorările patronului secundar al locului, al diecezei, al regiunii sau provinciei călugărești.

b) Alte comemorări obligatorii înscrise în calendarul diecezei, al ordinului sau al congregației.

12. Comemorările facultative care, în modul descris în principiile și normele pentru Liturghie și pentru Liturgia orelor, se pot ține și în zilele de la nr. 9.

În același fel pot fi celebrate drept comemorări facultative comemorările obligatorii care cad în mod accidental în feriile Postului Mare.

13. Feriile Adventului până la 16 decembrie inclusiv. Feriile timpului Crăciunului din ziua de 2 ianuarie până sâmbătă după Epifanie.

Feriile timpului pascal de luni după octava Paștelui până sâmbătă înainte de Rusalii inclusiv.

Feriile de peste an.

OBLIGATIVITATE ȘI PRIORITATE PRIVIND CELEBRĂRILE

Dacă în aceeași zi cad mai multe celebrări, se face aceea care are un rang superior în tabelul zilelor liturgice. Totuși, o solemnitate peste care se suprapune o zi liturgică ce se bucură de precedență se va transfera în proxima zi în care nu cade nici una din celebrările înscrise la nr. 1-8 în tabelul de precedență, respectându-se și cele stabilite în normele privind anul liturgic, la nr. 5. Celelalte celebrări se omit în acel an.

Dacă în aceeași zi trebuie celebrate Vesperele Oficiului curent și primele Vespere ale zilei următoare, prevalează Vesperele celebrării care are un rang superior în tabelul zilelor liturgice; în caz de paritate, se celebrează Vesperele zilei curente.

TABELUL

Anul Domnului	Litera dum.	Ciclul duminical	Ciclul ferial	Miercurea Cenușii	Paștele	Înălțarea Domnului
2004 2005 2006 2007	d, c b A g	C-A A-B B-C C-A	II I II I	25 feb 9 feb 1 mar 21 feb	11 apr 27 mar 16 apr 8 apr	20 mai 5 mai 25 mai 17 mai
2008 2009 2010 2011	f, c d c b	A-B B-C C-A A-B	II I II I	6 feb 25 feb 17 feb 9 mar	23 mar 12 apr 4 apr 24 apr	1 mai 21 mai 13 mai 2 iun
2012 2013 2014 2015	A, g f e d	B-C C-A A-B B-C	II I II I	22 feb 13 feb 12 feb 18 feb	8 apr 31 mar 30 mar 5 apr	17 mai 9 mai 8 mai 14 mai
2016 2017 2018 2019	c, b A g f	C-A A-B B-C C-A	II I II I	10 feb 1 mar 14 feb 6 mar	27 mar 16 apr 1 apr 21 apr	5 mai 25 mai 10 mai 30 mai

CELEBRĂRILOR MOBILE

	Rusaliile	Săptămânile de peste an				Duminica I din Advent
		înainte de Postul Mare		după Timpul Pascal		
		Până la ziua	săpt.	Din ziua	săpt.	
	30 mai	24 feb	7	31 mai	9	28 nov
	15 mai	8 feb	5	16 mai	7	27 nov
	4 iun	28 feb	8	5 iun	9	3 dec
	27 mai	20 feb	7	28 mai	8	2 dec
	11 mai	5 feb	4	12 mai	6	30 nov
	31 mai	24 feb	7	1 iun	9	29 nov
	23 mai	16 feb	6	24 mai	8	28 nov
	12 iun	8 mar	9	13 iun	11	27 nov
	27 mai	21 feb	7	28 mai	8	2 dec
	19 mai	12 feb	5	20 mai	7	1 dec
	18 mai	11 feb	5	19 mai	7	30 nov
	24 mai	17 feb	6	25 mai	8	29 nov
	15 mai	9 feb	5	16 mai	7	27 nov
	4 iun	28 feb	8	5 iun	9	3 dec
	20 mai	13 feb	6	21 mai	7	2 dec
	9 iun	5 mar	8	10 iun	10	1 dec

LITERA DUMINICII

Fiecare zi a anului are una din literele **A, b, c, d, e, f, g**, care indică cele șapte zile ale săptămânii (cf. Calendarul roman general, 101-112, col. I). Dintre aceste litere, se numește literă duminicală aceea care indică ziua de duminică pe tot parcursul anului.

De exemplu, anul 2005 are litera duminicii **b** (cf. Tabelul celebrărilor mobile, 98-99, col. a II-a); toate zilele cărora le corespunde această literă sunt duminici: 2, 9, 16 ianuarie ș.a.m.d.

Anii bisecți au două litere ale duminicii, dintre care prima arată zilele de duminică de la începutul anului până la ziua de 24 februarie, iar a doua, de la 25 februarie până la sfârșitul anului: zilele de 24 și 25 februarie după modul latin de a numi zilele erau amândouă desemnate cu: *sexto calendas martii* și în anii bisecți sunt notate amândouă cu litera **f**.

De exemplu, anul 2004 are două litere ale duminicii: **d** și **c**. Litera **d** arată zilele de duminică până pe 24 februarie: 4, 11, 18 ianuarie... 22 februarie. Apoi litera **d** se schimbă cu cea precedentă, **c**, care arată zilele de duminică începând cu 29 februarie, 7, 14, 21 martie ș.a.m.d.

LITERA CICLULUI DUMINICAL

În tabelul celebrărilor mobile (cf. col. III) se pune litera ciclului lecturilor biblice pentru duminici și sărbători pentru a indica antifona care se folosește la *Benedictus* și la *Magnificat*.

Prima literă se referă la anul civil; de exemplu, pentru anul 2003 avem litera **B**; a doua literă se referă la anul liturgic, care începe cu prima duminică din Advent; spre exemplu, pentru anul 2003, începând cu 30 noiembrie, litera **C**.

CALENDARUL ROMAN GENERAL

IANUARIE

A	Cal.	1	În octava Nașterii Domnului: SOLEMNITATEA SFINTEI MARIA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU	Solemnitate
b	IV	2	Ss. Vasile cel Mare și Grigore din Nazianz, ep. înv.	Comemorare
c	III	3	Sf. <i>Nume al lui Isus</i> *	
d	Prid.	4		
e	Non.	5		
f	VIII	6	EPIFANIA DOMNULUI	Solemnitate
g	VII	7	Sf. <i>Raymund de Penyafort, pr.</i>	
A	VI	8		
b	V	9		
c	IV	10		
d	III	11		
e	Prid.	12		
f	Idib.	13	Sf. <i>Ilariu, ep. înv.</i>	
g	XIX	14		
A	XVIII	15		
b	XVII	16		
c	XVI	17	Sf. Anton, abate	Comemorare
d	XV	18		
e	XIV	19		
f	XIII	20	Sf. <i>Fabian, pp. m.</i> <i>Sf. Sebastian, m.</i>	
g	XII	21	Sf. Agneza, fc. m.	Comemorare
A	XI	22	Sf. <i>Vincentiu, diacon m.</i>	
b	X	23		
c	IX	24	Sf. Francisc de Sales, ep. înv.	Comemorare
d	VIII	25	CONVERTIREA SF. PAUL, AP.	Sărbătoare
e	VII	26	Ss. Timotei și Tit, ep.	Comemorare
f	VI	27	Sf. <i>Angela Merici, fc.</i>	
g	V	28	Sf. Toma de Aquino, pr. înv.	Comemorare
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31	Sf. Ioan Bosco, pr.	Comemorare
	Prima dum. după Epifanie:		BOTEZUL DOMNULUI	Sărbătoare

* Când nu este notat gradul sărbătorii, este comemorare facultativă.

FEBRUARIE

d	Cal.	1	
e	IV	2	ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI
f	III	3	<i>Sf. Blaziu, ep. m.</i> <i>Sf. Oscar, ep.</i>
g	Prid.	4	
A	Non.	5	<i>Sf. Agata, fc. m.</i>
b	VIII	6	<i>Ss. Paul Miki și îns., m.</i>
c	VII	7	
d	VI	8	<i>Sf. Ieronim Emiliani</i> <i>Sf. Iosefina Bakhita, fc.</i>
e	V	9	
f	IV	10	<i>Sf. Scolastica, fc.</i>
g	III	11	<i>Sf. Fecioară Maria de la Lourdes</i>
A	Prid.	12	
b	Idib.	13	
c	XVI	14	<i>Ss. CIRIL, CĂLUG. ȘI METODIU, EP.,</i> <i>PATRONI AI EUROPEI</i>
d	XV	15	
e	XIV	16	
f	XIII	17	<i>Ss. Îtemeietori ai Societății</i> <i>„Slujitorii Sf. Fecioare Maria”</i>
g	XII	18	
A	XI	19	
b	X	20	
c	IX	21	<i>Sf. Petru Damian, ep. înv.</i>
d	VIII	22	CATEDRA SF. APOSTOL PETRU
e	VII	23	<i>Sf. Policarp, ep. m.</i>
f	VI	24	
g	V	25	
A	IV	26	
b	III	27	
c	Prid.	28	
d		29	

Sărbătoare

Comemorare
Comemorare

Comemorare

Sărbătoare

Sărbătoare
Comemorare

MARTIE

d	Cal.	1	
e	VI	2	
f	V	3	
g	IV	4	Sf. Cazimir, rege
A	III	5	
b	Prid.	6	
c	Non.	7	Ss. Perpetua și Felicitas, m.
d	VIII	8	Sf. Ioan al lui Dumnezeu, călug.
e	VII	9	Sf. Francisca Romana, călug.
f	VI	10	
g	V	11	
A	IV	12	
b	III	13	
c	Prid.	14	
d	Idib.	15	
e	XVII	16	
f	XVI	17	Sf. Patriciu, ep.
g	XV	18	Sf. Ciril de Ierusalim, ep. înv.
A	XIV	19	SF. IOSIF, SOȚUL SF. FECIOARE MARIA
b	XIII	20	
c	XII	21	
d	XI	22	
e	X	23	Sf. Turibiu de Mongrovejo, ep.
f	IX	24	
g	VIII	25	BUNA-VESTIRE
A	VII	26	
b	VI	27	
c	V	28	
d	IV	29	
e	III	30	
f	Prid.	31	

Comemorare

Comemorare

Solemnitate

Solemnitate

APRILIE

g	Cal.	1	
A	IV	2 Sf. Francisc de Paola, pustnic	
b	III	3	
c	Prid.	4 Sf. Isidor, ep. înv.	
d	Non.	5 Sf. Vincențiu Ferrer, pr.	
e	VIII	6	
f	VII	7 Sf. Ioan Baptist de La Salle, pr.	Comemorare
g	VI	8	
A	V	9	
b	IV	10	
c	III	11 Sf. Stanislau, ep. m.	Comemorare
d	Prid.	12	
e	Idib.	13 Sf. Martin I, pp. m	
f	XVIII	14	
g	XVII	15	
A	XVI	16	
b	XV	17	
c	XIV	18	
d	XIII	19	
e	XII	20	
f	XI	21 Sf. Anselm, ep. înv.	
g	X	22	
A	IX	23 Sf. Gheorghe, m. Sf. Adalbert, ep. m.	
b	VIII	24 Sf. Fidel din Sigmaringen, pr. m.	
c	VII	25 Sf. MARCU, EV.	Sărbătoare
d	VI	26	
e	V	27	
f	IV	28 Sf. Petru Chanel, pr. m. Sf. Ludovic Maria Grignon de Montfort, pr.	
g	III	29 Sf. ECATERINA DIN SIENA, FC. ÎNV., PATROANĂ A EUROPEI	Sărbătoare
A	Prid.	30 Sf. Pius al V-lea, pp.	

MAI

b	Cal.	1	<i>Sf. Iosif Muncitorul</i>	
c	VI	2	Sf. Atanasiu, ep. înv.	Comemorare Sărbătoare
d	V	3	Ss. FILIP ȘI IACOB, AP.	
e	IV	4		
f	III	5		
g	Prid.	6		
A	Non.	7		
b	VIII	8		
c	VII	9		
d	VI	10		
e	V	11		
f	IV	12	Ss. <i>Nereu și Ahile, m.</i> <i>Sf. Pancrațiu, m.</i>	
g	III	13	<i>Sf. Fecioară Maria de la Fatima</i>	Sărbătoare
A	Prid.	14	SF. MATIA, AP.	
b	Idib.	15		
c	XVII	16		
d	XVI	17		
e	XV	18	<i>Sf. Ioan I, pp. m.</i>	
f	XIV	19		
g	XIII	20	<i>Sf. Bernardin din Siena, pr.</i>	
A	XII	21	Ss. <i>Cristofor Magallanes, pr. și îns. m.</i>	
b	XI	22	<i>Sf. Rita din Cascia, călug.</i>	
c	X	23		
d	IX	24		
e	VIII	25	<i>Sf. Beda Venerabilul, pr. înv.</i> <i>Sf. Grigore al VII-lea, pp.</i> <i>Sf. Maria Magdalena de' Pazzi, fc.</i>	Comemorare
f	VII	26	Sf. Filip Neri, pr.	
g	VI	27	<i>Sf. Augustin de Canterbury, ep.</i>	
A	V	28		
b	IV	29		
c	III	30		
d	Prid.	31	VIZITA SF. FECIOARE MARIA	Sărbătoare
	Dum. I după Rusalii:		PREASFÂNTA TREIME	Solemnitate
	Joi după dum. Preasfintei Treimi:		TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI	Solemnitate

IUNIE

e	Cal.	1 Sf. Iustin, m.	Comemorare
f	IV	2 Ss. <i>Marcelin și Petru, m.</i>	
g	III	3 Ss. Carol Lwanga și îns., m.	Comemorare
A	Prid.	4	
b	Non.	5 Sf. Bonifaciu, ep. m.	Comemorare
c	VIII	6 Sf. <i>Norbert, ep.</i>	
d	VII	7	
e	VI	8	
f	V	9 Sf. <i>Efrem, diacon înv.</i>	
g	IV	10	
A	III	11 Sf. Barnaba, ap.	Comemorare
b	Prid.	12	
c	Idib.	13 Sf. Anton de Padova, pr. înv.	Comemorare
d	XVIII	14	
e	XVII	15	
f	XVI	16	
g	XV	17	
A	XIV	18	
b	XIII	19 Sf. <i>Romuald, abate</i>	
c	XII	20	
d	XI	21 Sf. Alois de Gonzaga, călug.	Comemorare
e	X	22 Sf. <i>Paulin de Nola, ep.</i> <i>Ss. Ioan Fisher, ep. m. și Thomas Morus, m.</i>	
f	IX	23	
g	VIII	24 NAȘTEREA SF. IOAN BOTEZĂTORUL	Solemnitate
A	VII	25	
b	VI	26	
c	V	27 Sf. <i>Ciril de Alexandria, ep. înv.</i>	
d	IV	28 Sf. Irineu, ep. m.	Comemorare
e	III	29 SS. PETRU ȘI PAUL, AP.	Solemnitate
f	Prid.	30 <i>Primii Sfinți Martiri din Roma</i>	
Vineri după dum. a II-a după Rusalii: PREASFÂNTA INIMĂ A LUI ISUS			Solemnitate
Sâmbătă după dum. a II-a după Rusalii: Inima Neprihănită a Mariei			Comemorare

IULIE

g	Cal.	1	
A	VI	2	
b	V	3 Sf. TOMA, AP.	Sărbătoare
c	IV	4 Sf. <i>Elisabeta a Portugaliei</i>	
d	III	5 Sf. <i>Anton Maria Zaccaria, pr.</i>	
e	Prid.	6 Sf. <i>Maria Goretti, jc. m.</i>	
f	Non.	7	
g	VIII	8	
A	VII	9 Ss. <i>Augustin Zhao Rong, pr. și îns. m.</i>	
b	VI	10	
c	V	11 Sf. BENEDICT, ABATE, PATRON AL EUROPEI	Sărbătoare
d	IV	12	
e	III	13 Sf. <i>Henric, împărat</i>	
f	Prid.	14 Sf. <i>Camil de Lellis, pr.</i>	
g	Idib.	15 Sf. Bonaventura, ep. înv.	Comemorare
A	XVII	16 Sf. <i>Fecioară Maria de pe muntele Carmel</i>	
b	XVI	17	
c	XV	18	
d	XIV	19	
e	XIII	20 Sf. <i>Apolinar, ep. m.</i>	
f	XII	21 Sf. <i>Laurențiu din Brindisi, pr. înv.</i>	
g	XI	22 Sf. Maria Magdalena	Comemorare
A	X	23 Sf. BRIGITTA, CĂLUG., PATROANĂ A EUROPEI	Sărbătoare
b	IX	24 Sf. <i>Sharbel Makhluf, pr.</i>	
c	VIII	25 Sf. IACOB, AP.	Sărbătoare
d	VII	26 Ss. Ioachim și Ana, părinții Sf. Fecioare Maria	Comemorare
e	VI	27	
f	V	28	
g	IV	29 Sf. Marta	Comemorare
A	III	30 Sf. <i>Petru Crisologul, ep. înv.</i>	
b	Prid.	31 Sf. <i>Ignațiu de Loyola, pr.</i>	Comemorare

AUGUST

c	Cal.	1 Sf. Alfons Maria de Liguori, ep. înv.	Comemorare
d	IV	2 Sf. Eusebiu de Vercelli, ep. <i>Sf. Petru Iulian Eymard, pr.</i>	
e	III	3	
f	Prid.	4 Sf. Ioan Maria Vianney, pr.	Comemorare
g	Non.	5 <i>Sfințirea bazilicii</i> <i>„Sf. Maria cea Mare” din Roma</i>	
A	VIII	6 SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI NOSTRU ISUS CRISTOS	Sărbătoare
b	VII	7 <i>Ss. Sixt al II-lea, pp. și îns., m.</i> <i>Sf. Caietan, pr.</i>	
c	VI	8 Sf. Dominic, pr.	Comemorare
d	V	9 SF. TEREZA BENEDICTA A CRUCII (EDITH STEIN), FC. M., PATROANĂ A EUROPEI	Sărbătoare
e	IV	10 SF. LAURENȚIU, DIACON M.	Sărbătoare
f	III	11 Sf. Clara, fc.	Comemorare
g	Prid.	12 <i>Sf. Ioana Francisca de Chantal, călug.</i>	
A	Idib.	13 <i>Ss. Ponțian, pp. m. și Hipolit, pr. m.</i>	Comemorare
b	XIX	14 Sf. Maximilian Maria Kolbe, pr. m.	Solemnitate
c	XVIII	15 ADORMIREA MAICII DOMNULUI	
d	XVII	16 <i>Sf. Ștefan al Ungariei, rege</i>	
e	XVI	17	
f	XV	18	
g	XIV	19 <i>Sf. Ioan Eudes, pr.</i>	
A	XIII	20 Sf. Bernard, abate înv.	Comemorare
b	XII	21 Sf. Pius al X-lea, pp.	Comemorare
c	XI	22 Sf. Fecioară Maria, Regină	Comemorare
d	X	23 <i>Sf. Roza de Lima, fc.</i>	
e	IX	24 SF. BARTOLOMEU, ap.	Sărbătoare
f	VIII	25 <i>Sf. Ludovic, rege</i> <i>Sf. Iosif de Calasanz, pr.</i>	
g	VII	26	
A	VI	27 Sf. Monica	Comemorare
b	V	28 Sf. Augustin, ep. înv.	Comemorare
c	IV	29 Martiriul Sf. Ioan Botezătorul	Comemorare
d	III	30	
e	Prid.	31	

SEPTEMBRIE

f	Cal.	1	
g	IV	2	
A	III	3 Sf. Grigore cel Mare, pp. înv.	Comemorare
b	Prid.	4	
c	Non.	5	
d	VIII	6	
e	VII	7	
f	VI	8 NAȘTEREA SF. FECIOARE MARIA	Sărbătoare
g	V	9 Sf. Petru Claver, pr.	
A	IV	10	
b	III	11	
c	Prid.	12 Sf. Nume al Mariei	
d	Idib.	13 Sf. Ioan Gură de Aur, ep. înv.	Comemorare
e	XVIII	14 ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI	Sărbătoare
f	XVII	15 Sf. Fecioară Maria Îndurerată	Comemorare
g	XVI	16 Ss. Corneliu, pp. m. și Ciprian, ep. m.	Comemorare
A	XV	17 Sf. Robert Bellarmin, ep. înv.	
b	XIV	18	
c	XIII	19 Sf. Ianuarie, ep. m.	
d	XII	20 Ss. Andrei Kim Taegon, pr., Paul Chong Hasang și însoțitorii, m. din Coreea	Comemorare
e	XI	21 SF. MATEI, AP. EV.	Sărbătoare
f	X	22	
g	IX	23 Sf. Pius de Pietrelcina, pr.	Comemorare
A	VIII	24	
b	VII	25	
c	VI	26 Ss. Cosma și Damian, m.	
d	V	27 Sf. Vincențiu de Paul, pr.	Comemorare
e	IV	28 Sf. Venceslau, m. Ss. Laurențiu Ruiz și îns., m.	
f	III	29 Ss. MIHAIL, GABRIEL ȘI RAFAEL, ARHANGHELI	Sărbătoare
g	Prid.	30 Sf. Ieronim, pr. înv.	Comemorare

OCTOMBRIE

A	Cal.	1 Sf. Tereza a Pruncului Isus, fc. înv.	Comemorare
b	VI	2 Ss. Îngeri Păzitori	Comemorare
c	V	3	
d	IV	4 Sf. Francisc din Assisi	Comemorare
e	III	5	
f	Prid.	6 Sf. Bruno, pr.	
g	Non.	7 Sf. Fecioară Maria, Regina Rozariului	Comemorare
A	VIII	8	
b	VII	9 Ss. Dionisiu, ep. și îns., m. Sf. Ioan Leonardi, pr.	
c	VI	10	
d	V	11	
e	IV	12	
f	III	13	
g	Prid.	14 Sf. Calist I, pp. m.	
A	Idib.	15 Sf. Tereza a lui Isus, fc. înv.	Comemorare
b	XVII	16 Sf. Hedviga, călug. Sf. Margareta Maria Alacoque, fc.	
c	XVI	17 Sf. Ignațiu de Antiohia, ep. m.	Comemorare
d	XV	18 Sf. LUCA, EV.	Sărbătoare
e	XIV	19 Ss. Ioan de Brébeuf și Isaac Jogues, pr. și îns., m. Sf. Paul al Crucii, pr.	
f	XIII	20	
g	XII	21	
A	XI	22	
b	X	23 Sf. Ioan de Capistran, pr.	
c	IX	24 Sf. Anton Maria Claret, ep.	
d	VIII	25	
e	VII	26	
f	VI	27	
g	V	28 Ss. SIMON și IUDA, AP.	Sărbătoare
A	IV	29	
b	III	30	
c	Prid.	31	

NOIEMBRIE

d	Cal.	1 TOȚI SFINȚII	Solemnitate
e	IV	2 POMENIREA TUTUROR CREDINCIOȘILOR RĂPOSAȚI	
f	III	3 Sf. <i>Martin de Porres</i> , călug.	
g	Prid.	4 Sf. Carol Borromeu, ep.	Comemorare
A	Non.	5	
b	VIII	6	
c	VII	7	
d	VI	8	
e	V	9 SFINȚIREA BAZILICII DIN LATERAN	Sărbătoare
f	IV	10 Sf. Leon cel Mare, pp. înv.	Comemorare
g	III	11 Sf. Martin din Tours, ep.	Comemorare
A	Prid.	12 Sf. Iosafat, ep. m.	Comemorare
b	Idib.	13	
c	XVIII	14	
d	XVII	15 Sf. <i>Albert cel Mare</i> , ep. înv.	
e	XVI	16 Sf. <i>Margareta a Scoției</i> <i>Sf. Gertruda</i> , fc.	
f	XV	17 Sf. Elisabeta a Ungariei, călug.	Comemorare
g	XIV	18 Sfințirea bazilicilor „Sf. Petru” și „Sf. Paul”	Comemorare
A	XIII	19	
b	XII	20	
c	XI	21 Prezentarea la Templu a Sf. Fecioare Maria	Comemorare
d	X	22 Sf. Cecilia, fc. m.	Comemorare
e	IX	23 Sf. <i>Clement I</i> , pp. m. <i>Sf. Columban</i> , abate	
f	VIII	24 Ss. Andrei Dung-Lac, pr. și însoțitorii, m. din Vietnam	Comemorare
g	VII	25 Sf. <i>Ecaterina din Alexandria</i> , fc. m	
A	VI	26	
b	V	27	
c	IV	28	
d	III	29	
e	Prid.	30 SF. ANDREI, AP.	Sărbătoare
Ultima dum. din an:			
		DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS, REGELE UNIVERSULUI	Solemnitate

DECEMBRIE

f	Cal.	1	
g	IV	2	
A	III	3 Sf. Francisc Xaveriu, pr.	Comemorare
b	Prid.	4 Sf. Ioan Damaschinul, pr. înv.	
c	Non.	5	
d	VIII	6 Sf. Nicolae, ep.	
e	VII	7 Sf. Ambroziu, ep. înv.	Comemorare
f	VI	8 NEPRIHĂNITA ZĂMISLIRE	Solemnitate
g	V	9 Sf. Juan Diego	
A	IV	10	
b	III	11 Sf. Damasus I, pp.	
c	Prid.	12 Sf. Fecioară Maria de la Guadalupe	
d	Idib.	13 Sf. Lucia, fc. m.	Comemorare
e	XIX	14 Sf. Ioan al Crucii, pr. înv.	Comemorare
f	XVIII	15	
g	XVII	16	
A	XVI	17	
b	XV	18	
c	XIV	19	
d	XIII	20	
e	XII	21 Sf. Petru Canisiu, pr. înv.	
f	XI	22	
g	X	23 Sf. Ioan de Kęty, pr.	
A	IX	24	
b	VIII	25 NAȘTEREA DOMNULUI (CRĂCIUNUL)	Solemnitate
c	VII	26 SF. ȘTEFAN, PRIMUL MARTIR	Sărbătoare
d	VI	27 SF. IOAN, AP. EV.	Sărbătoare
e	V	28 SS. PRUNCI NEVINOVAȚI, M.	Sărbătoare
f	IV	29 Sf. Thomas Becket, ep. m.	
g	III	30	
A	Prid.	31 Sf. Silvestru I, pp.	
Duminica din octava Crăciunului, sau când nu este o duminică, pe 30 decembrie:			
SF. FAMILIE: ISUS, MARIA ȘI IOSIF			Sărbătoare

PROPRIUL TIMPULUI

RUGĂCIUNI DUMINICALE ȘI COTIDIENE

În duminicile de peste an, la toate Orele oficiului se spune rugăciunea de încheiere corespunzătoare duminicii respective.

În ferii, rugăciunea de încheiere pentru Oficiul lecturilor este rugăciunea proprie duminicii precedente, sau oricare rugăciune din seria care urmează.

I

Te rugăm, Doamne, să răspunzi cu bunătate cerească la cererile poporului care te imploră, ca să înțeleagă ceea ce trebuie să facă și să aibă puterea de a și înfăptui. Prin Domnul.

II

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunătate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

III

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

IV

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

V

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

VI

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

VII

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt, și prin faptă. Prin Domnul.

VIII

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

IX

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduirile sale. Te rugăm cu umilință să îndeparțezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

X

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

XI

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătate rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

XII

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică, și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

XIII

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii: nu îngădui să fim învăluți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

XIV

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

XV

Dumnezeule, tu le arăți celor rătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor acelor care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

XVI

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătate asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcărați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

XVII

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare, încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

XVIII

Fii alături, Doamne, de slujitorii tăi și arată celor care te imploră bunătatea ta nemărginită; ei sunt mândri să te recunoască drept Creator și Conducător: reînnoiește și păstrează în ei harul tău, ca să-ți fie plăcuți pururi. Prin Domnul.

XIX

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi îndrăznim să te numim Tată: desăvârșește în inimile noastre spiritul de fii adoptivi, ca să putem intra în moștenirea făgăduită. Prin Domnul.

XX

Dumnezeule, care ai pregătit daruri nevăzute celor ce te iubesc, revarsă în inimile noastre căldura iubirii tale, pentru ca, iubindu-te în toate și mai presus de toate, să dobândim făgăduințele tale, care întrec orice dorință. Prin Domnul.

XXI

Dumnezeule, care unești într-o singură voință cugetele celor ce cred în tine, dă poporului tău harul să iubească ceea ce poruncești și să dorească ceea ce făgăduiești, pentru ca, în nestatornicia lumii acesteia, inimile noastre să fie ancorate acolo unde se află adevăratele bucurii. Prin Domnul.

XXII

Dumnezeule al puterilor, de la care vine tot darul desăvârșit, sădește în inimile noastre iubirea față de numele tău; unește-ne tot mai strâns cu tine, spre a hrăni în noi ceea ce este bun, și veghează cu grijă ca să păstrezi ce ai sădit în noi. Prin Domnul.

XXIII

Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău pentru a ne răscumpăra și a ne face copiii tăi adoptivi, te rugăm,

privește cu bunătate la fiii iubirii tale și dăruiește tuturor celor care cred în Cristos libertatea adevărată și moștenirea veșnică. Prin Domnul.

XXIV

Privește la noi, Dumnezeule, Creatorul și Stăpânul întregului univers, și, ca să simțim puterea îndurării tale, dă-ne harul să-ți slujim din toată inima. Prin Domnul.

XXV

Dumnezeule, care ai întemeiat toată legea sfântă în iubirea față de tine și față de aproapele, dăruiește-ne harul ca, păzind poruncile tale, să ne învrednicim a ajunge la viața veșnică. Prin Domnul.

XXVI

Dumnezeule, care îți dezvălui atotputernicia mai ales prin milă și iertare, te rugăm, revarsă neconținut harul tău asupra noastră, pentru ca, grăbindu-ne în întâmpinarea făgăduințelor tale, să ajungem părtași la bunurile cerești. Prin Domnul.

XXVII

Dumnezeule atotputernic și veșnic, în iubirea ta nesfârșită, tu dăruiești celor ce te imploră mai mult decât merită și doresc; te rugăm, revarsă mila ta asupra noastră: eliberează-ne conștiința de tot ce o neliniștește și dăruiește-ne ceea ce nu îndrăznim să-ți cerem în rugăciune. Prin Domnul.

XXVIII

Te rugăm, Doamne, ca harul tău să ne întâmpine și să ne însoțească pururi, ca să nu încetăm niciodată de a face binele. Prin Domnul.

XXIX

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne, te rugăm, harul să voim întotdeauna ceea ce voiești tu și să slujim măririi tale cu inimă neîmpărțită. Prin Domnul.

XXX

Dumnezeule atotputernic și veșnic, te rugăm, fă să crească în noi credința, speranța și iubirea și, ca să ne învrednicim a dobândi ceea ce ne făgăduiești, fă-ne să iubim ceea ce ne poruncești. Prin Domnul.

XXXI

Dumnezeule atotputernic și milostiv, numai prin darul tău credincioșii te pot sluji cum se cuvine; înlătură orice piedică din calea noastră, ca să alergăm cu bucurie în întâmpinarea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

XXXII

Dumnezeule atotputernic și îndurător, înlătură cu bunătate tot ce ne stă împotriva, ca, eliberați de orice povară trupească și sufletească, să te putem sluji cu toată libertatea. Prin Domnul.

XXXIII

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te urmăm mereu cu bucurie, căci numai slujindu-te neconținut pe tine, Izvorul oricărui bine, putem afla fericirea deplină și nepieritoare. Prin Domnul.

XXXIV

Trezește, Doamne, voința credincioșilor tăi în așa fel încât, colaborând cu angajare la opera ta de mântuire, să obțină din ce în ce mai mult darurile mântuirii tale. Prin Domnul.

SĂPTĂMÂNA I DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

În regiunile în care solemnitatea Epifania Domnului se celebrează în duminica din 7 sau 8 ianuarie, Oficiul sărbătorii Botezul Domnului se celebrează în luna următoare. Timpul de peste an începe marți.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții lui Ben Sirah

1,1-25

Misterul înțelepciunii divine

¹ Toată înțelepciunea vine de la Domnul Dumnezeu și rămâne la el pentru totdeauna.

² Nisipul mării, picăturile de ploaie și zilele veșniciei cine le-ar putea măsura?

Înălțimea cerului, întinderea pământului și adâncimea abisului cine le-ar putea măsura?

³ Înțelepciunea lui Dumnezeu, care este înainte de toate, cine a cercetat-o?

⁴ Înainte de toate lucrurile a fost creată înțelepciunea; cunoașterea adâncă a tuturor lucrurilor este din veșnicie.

⁵ Izvorul înțelepciunii este cuvântul lui Dumnezeu din înălțimi și căile ei sunt porunci veșnice.

⁶ Cui i-a fost descoperită rădăcina înțelepciunii? Cine cunoaște gândurile ei?

⁷ Cui i-a fost descoperită și arătată disciplina înțelepciunii? Și istețimea ei cine a cunoscut-o?

⁸ Unul este Cel Preaînalt, creator atotputernic, rege puternic și înfricoșător, cel care șade pe tronul său și stăpânește, Dumnezeu.

⁹ El a creat-o în duhul sfânt, a văzut-o, a numărat-o și a măsurat-o

¹⁰ și a revărsat-o în toate lucrările sale,
peste toți oamenii, după dărnicia lui.
Și i-a copleșit cu ea pe cei care îl iubesc pe el.

¹¹ Frica de Domnul este mărire și laudă,
veselie și cunună de bucurie.

¹² Frica de Domnul desfată inima
și dă mulțumire, bucurie și viață lungă.

¹³ Pentru cel care se teme de Domnul
totul se va sfârși bine
și va fi binecuvântat în ziua morții sale.

¹⁴ Iubirea lui Dumnezeu
este o înțelepciune vrednică de laudă;

¹⁵ cei cărora li s-a arătat prin viziunea lui
și prin cunoașterea faptelor lui minunate.

¹⁶ Începutul înțelepciunii este frica de Domnul,
și a fost creată o dată cu cei credincioși în sânul mamei;
printre oamenii fideli, ea și-a fixat temelia din veșnicie
și va rămâne alături de seminția lor.

¹⁷ Cinstirea înțelegerii este frica de Domnul;

¹⁸ pietatea păstrează și îndreptățește inima,
îi dă veselie și bucurie.

²⁰ Plinătatea înțelepciunii este frica de Dumnezeu;
ea îi îmbată din roadele sale.

²¹ Casa lor o va umple cu lucruri prețioase
și depozitele lor cu comorile sale.

²² Cununa înțelepciunii este frica de Domnul,
ea face să înflorească pacea și sănătatea:

²³ dar amândouă sunt darul lui Dumnezeu.

²⁴ Înțelepciunea revarsă ca ploaia știința și înțelegerea
și înalță mărirea celor care o posedă.

²⁵ Rădăcina înțelepciunii este frica de Domnul
și ramurile ei sunt viață lungă.

RESPONSORIUL

Sir 1,7a.10.1a.9a

R. Cui i-a fost descoperit începutul înțelepciunii? Cine cunoaște planurile sale? Cel Preaînalt a revărsat-o asupra tuturor oamenilor, * și a dăruit-o celor care îl iubesc pe el.

V. Toată înțelepciunea vine de la Domnul Dumnezeu; el a creat-o în Duhul Sfânt * și a dăruit-o.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Nr. 59, 2 – 60, 4; 61, 3: Funk 1, 135-141)

*Izvorul înțelepciunii este Cuvântul lui Dumnezeu
care locuiește în ceruri*

Să ne rugăm și să-i cerem fără încetare Creatorului tuturor lucrurilor să păstreze neschimbat în lumea întregă numărul aleșilor săi, prin mijlocirea Fiului său preaiubit Isus Cristos, prin care ne-a chemat din întuneric la lumină, din ignoranță la cunoașterea numelui său glorios. Prin el, noi putem spera în numele tău, principiu al oricărei creaturi, căci tu ai deschis ochii inimii noastre ca să te cunoaștem pe tine, singurul *Cel Preaînalt în înălțimile cerurilor, Cel Sfânt care locuiești între sfinți, care umilești aroganța celor mândri, care zădărnicești planurile popoarelor, care îi ridici pe cei umili și îi faci de rușine pe cei mândri, care dăruiești bogăția și sărăcia, care dai moartea, mântuirea și viața*; pe tine, singurul binefăcător *al duhurilor și Dumnezeu a tot trupul* (cf. *Is 57,15; 13,1; Ps 32,10* etc.); pe tine, care *pătrunzi adâncurile, care cercetezi faptele oamenilor, care ești ajutorul celor în pericol și mântuitorul celor fără speranță, creatorul și păstorul plin de grijă al tuturor duhurilor*; pe tine, care înmulțești națiunile pe pământ și din ele îi alegi pe cei care te iubesc, prin Isus Cristos, Fiul tău preaiubit, prin care ne-ai învățat, ne-ai sfințit și ne-ai cinstit.

Te rugăm, Doamne, fii *ajutorul și sprijinul* nostru. Eliberează-i pe cei dintre noi care sunt în suferință, ai milă de cei umili, ridică-i pe cei căzuți, vino în ajutorul celor lipsiți, vindecă-i pe cei bolnavi, adu-i înapoi pe cei rătăciți din poporul tău, hrănește-i pe cei înfometați, eliberează-i pe prizonierii noștri, întărește-i pe cei slabi, dă curaj celor ce sunt abătuți. *Ca toate popoarele pământului să știe că tu ești singurul Dumnezeu, că Isus Cristos este Fiul tău și că noi suntem poporul tău și turma pășunii tale* (*Ps 78,13*).

Prin înfăptuirile tale, tu ne-ai făcut cunoscută orânduirea veșnică a lumii. Doamne, tu care ai creat pământul, care rămâi credincios din neam în neam, care ești drept în judecățile tale, minunat în puterea și măreția ta, înțelept în creație și plin de grijă în susținerea lucrurilor create, care îți arăți bunătatea în cele ce se văd și ești credincios față de cei care se încred în tine, care ești bun și milostiv, iartă fărădelegile și nedreptățile noastre, lipsurile și păcatele noastre.

Nu lua în seamă greșelile slujitorilor și slujitoarelor tale, ci purifică-ne în adevărul tău și *condu pașii noștri, ca să umblăm în pietatea, dreptatea și simplitatea inimii și să facem ceea ce este bun și plăcut înaintea ta și a celor care ne conduc.*

Da, Doamne, *fă să strălucească fața ta peste noi, ca să ne bucurăm de binefacerile tale în pace, să fim apărați de mâna ta puternică, iar brațul tău întins să ne elibereze de orice păcat și de toți cei care ne urăsc pe nedrept.*

Dăruiește-ne înțelegere și pace nouă și tuturor locuitorilor de pe pământ, așa cum le-ai dăruit părinților noștri, când *te-au invocat* cu pietate *în credință și adevăr*. Tu ești singurul care poți să ne dai aceste bunuri și chiar mai multe decât acestea. Ție îți aducem mulțumiri prin marele preot și stăpân al sufletelor noastre, Isus Cristos, prin care să-ți fie slavă și mărire, acum, din neam în neam și în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Ps 76 (77), 14b-16

R. Care dumnezeu este atât de mare ca Dumnezeuul nostru? * Tu ești Dumnezeuul care faci minuni.

V. Tu ți-ai arătat puterea printre popoare și cu puterea ta ai eliberat poporul tău. * Tu ești.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să răspunzi cu bunătate cerească la cererile poporului care te imploră, ca să înțeleagă ceea ce trebuie să facă și să aibă puterea de a și înfăptui. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Ben Sirah

11,12-30

Încrederea în Dumnezeu

¹² Este câte un om slab care are nevoie de ajutor,
lipsit de putere și împovărat de sărăcie;

¹³ ochiul Domnului îl privește cu bunătațe
și îl ridică din umilirea lui și îi înalță capul:
mulți se miră din cauza lui.

¹⁴ Cele bune și cele rele, viața și moartea,
sărăcia și bogăția sunt de la Dumnezeu.

¹⁵ Înțelepciunea și disciplina și cunoașterea legii
sunt la Domnul;
iubirea și căile binelui sunt la el.

¹⁶ Nebunia și întunericul sunt create pentru cei păcătoși;
cei care își găsesc plăcerea în rele îmbătrânesc în rău.

¹⁷ Darul lui Dumnezeu rămâne pentru cei drepti
și bunăvoința lui îi va însoți în veci.

¹⁸ Este câte un om care se îmbogățește prin zgârcenie,
și aceasta este răsplata lui:

¹⁹ în ziua în care își va zice:

„Mi-am găsit tihna

și de acum voi mânca singur din bunurile mele”,

²⁰ nu știe că timpul trece și moartea se apropie,
va lăsa toate altora și va muri.

²¹ Rămâi hotărât în angajarea ta
și cu aceasta îndeletnicește-te,
 trăiește până la bătrânețe împlinindu-ți hotărârile.

²² Nu te mira de lucrările celor păcătoși;
încrede-te însă în Dumnezeu și rămâi la datoria ta,

²³ căci este ușor înaintea lui Dumnezeu
să-l îmbogățească pe cel sărac.

²⁴ Binecuvântarea lui Dumnezeu este răsplata celui drept
și reușita lui va da roade îndată.

²⁵ Să nu spui: „De ce am nevoie?

Și ce va fi al meu din aceste bunuri?”

²⁶ Să nu spui:

„Am destul, pentru ce să mă mai necăjesc de acum?”

²⁷ În ziua bunăstării să nu uiți de cele rele

și în ziua nenorocirii să nu uiți de cele bune,

²⁸ pentru că este ușor înaintea lui Dumnezeu

ca în ziua morții să dea fiecăruia după căile sale.

²⁹ Nefericirea unui ceas te face să uiți bunăstarea;

la moartea unui om se descoperă lucrările lui.

³⁰ Înainte de moarte să nu lauzi nici un om,

pentru că omul se cunoaște în cele de pe urmă.

RESPONSORIUL

Sir 11,19.20; cf. Lc 12,17.18

R. Spune cel bogat: „Mi-am găsit odihna; de acum mă voi bucura de bunurile mele”. * Nu se gândește că moartea este aproape; va lăsa toate ale sale altora și va muri.

V. Cel bogat s-a gândit în inima sa: „Voi dărâma hambarele și voi construi altele mai mari; voi aduna acolo toate bunurile mele”. * Nu se gândește.

LECTURA A DOUA

Din *Regulile mari*, de sfântul Vasile cel Mare, episcop

(Resp. 2, 1: PG 31, 908-910)

Avem în noi înșine puterea de a iubi

Iubirea față de Dumnezeu nu se învață din normele și preceptele unei doctrine. De fapt, nimeni nu ne-a învățat să ne bucurăm de lumină, să iubim viața, să-i iubim pe părinții și educatorii noștri. Tot așa, ba, mai mult încă, iubirea față de Dumnezeu nu se deprinde dintr-o disciplină care vine din afară; chiar de când începe să existe această ființă vie (mă refer la om), în noi a fost depozitată o putere spirituală, asemenea unei semințe, care conține în ea însăși facultatea și necesitatea de a iubi. La școala poruncilor divine, această putere este descoperită, cultivată cu grijă, hrănită cu înțelepciune și, cu ajutorul lui Dumnezeu, condusă la perfecțiune.

Din acest motiv, aprobăm efortul pe care îl faceți, căci este necesar pentru atingerea acestui scop. Dacă Dumnezeu va binevoi, și cu ajutorul rugăciunilor voastre, vom încerca, după capacitatea pe care ne-a dat-o Duhul Sfânt, să mărim scânteia iubirii divine care se află în voi.

În primul rând, trebuie să spunem că am primit de la Dumnezeu, mai înainte de toate poruncile pe care ni le-a dat, puterea și capacitatea de a le împlini; de aceea, nu trebuie să ne revoltăm ca și cum s-ar cere de la noi ceva extraordinar, nici nu trebuie să ne mândrim ca și cum am face mai mult decât ne-a fost dăruit. Dacă folosim în mod drept și corespunzător aceste puteri, ducem o viață bogată în virtuți; însă, dacă nu le folosim cum se cuvine, cădem în viciu.

Viciul poate fi definit astfel: folosirea rea și contrară poruncilor divine a facultăților pe care Dumnezeu ni le-a dat pentru a face binele. Dimpotrivă, virtutea pe care Dumnezeu o cere de la noi constă în folosirea acestor facultăți cu o conștiință dreaptă, conform poruncii Domnului.

Dacă așa stau lucrurile, același lucru trebuie să-l spunem și despre caritate. Primind de la Dumnezeu porunca de a-l iubi, avem în noi înșine, chiar de la crearea noastră, puterea și capacitatea de a-l iubi. Nu e nevoie să demonstrăm aceasta cu argumente exterioare, deoarece fiecare dintre noi poate să o experimenteze de la sine și în sine însuși. De fapt, printr-un impuls natural, noi dorim ceea ce este bun și frumos, chiar dacă același lucru nu apare, pentru unul sau altul, ca bun și frumos. De asemenea, nu e nevoie să fim învățați să-i iubim pe cei care ne sunt apropiați, fie prin rudenie, fie prin conviețuire, și să-i îmbrățișăm spontan și cu o sinceră afecțiune pe cei care ne fac bine.

Vă întreb, așadar, este ceva mai vrednic de admirație decât frumusețea divină? Ne putem imagina ceva mai dulce și mai plăcut decât măreția lui Dumnezeu? Există vreo dorință a sufletului mai puternică și mai vehementă decât cea pe care Dumnezeu o pune în sufletul purificat de orice păcat și care exclamă cu o sinceră afecțiune: *Sunt rănită de iubire?* (cf. Ct 2,5). Strălucirea frumuseții divine este inefabilă și de nedescris.

RESPONSORIUL

Ps 17 (18),2b-3b

R. Te iubesc, Doamne, tăria mea. * Doamne, stâncă mea, fortăreața mea și eliberatorul meu.

Ÿ. Dumnezeu, ajutorul meu, în care mi-am pus speranța. * Doamne.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să răspunzi cu bunătațe cerească la cererile poporului care te imploră, ca să înțeleagă ceea ce trebuie să facă și să aibă puterea de a și înfăptui. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Ben Sirah

24,1b-33

*Înțelepciunea în opera creației
și în istoria lui Israel*

^{1b} Înțelepciunea își face singură elogiul, se preamărește pe sine în Dumnezeu și în mijlocul poporului său.

² În adunarea Celui Preaînalt își deschide gura și în fața puterilor lui se preamărește.

³ În mijlocul poporului său se preamărește și în adunarea sfântă este admirată.

⁴ În mulțimea celor aleși este laudată și printre cei binecuvântați se binecuvântează spunând:

⁵ „Eu am ieșit din gura Celui Preaînalt ca prima născută dintre toate creaturile;

⁶ în ceruri eu am făcut să răsară lumina fără de sfârșit și ca negura am acoperit tot pământul.

⁷ Eu am locuit în cele de sus și tronul meu era într-o coloană de nori.

⁸ Am străbătut de jur împrejur bolta cerului și am umblat în străfundul abisului;

⁹ am stat pe valurile mării și pe tot pământul
¹⁰ și am domnit asupra tuturor popoarelor
și asupra tuturor neamurilor
¹¹ și am bătătorit cu hotărâre
inimile tuturor celor puternici și ale celor umili.
Printre toți aceștia mi-am căutat odihna,
în moștenirea cui îmi voi fixa sălașul?
¹² Atunci, creatorul tuturor mi-a poruncit și mi-a zis,
cel care m-a creat a dat odihnă cortului meu
¹³ și mi-a spus:
«Vino și locuiește în Iacob,
primește-ți partea de moștenire în Israel
și prinde rădăcini printre aleșii mei».
¹⁴ El m-a creat înaintea veacurilor, chiar de la început,
și voi dăinui veșnic;
¹⁵ am slujit în fața lui în cortul său sfânt
și astfel m-am stabilit în Sion,
mi-am găsit odihna în cetatea preaiubită
și în Ierusalim îmi exercit puterea.
¹⁶ Și mi-am fixat rădăcinile într-un popor glorios
și în partea Domnului, moștenirea lui,
și în mijlocul sfinților este cortul meu.
¹⁷ Ca un cedru în Liban m-am înălțat
și ca un chiparos în munții Hermon.
¹⁸ Ca un palmier m-am înălțat în En-Ghedi
și ca o plantație de trandafiri în Ierihon;
¹⁹ ca un măslin frumos pe câmp
și ca un platan m-am înălțat lângă apele din câmpie,
²⁰ ca scorțișoara și ca balsamul plin de arome
am răspândit mireasmă;
ca smirna cea aleasă am înmiresmat,
²¹ ca storaxul și galbanul, ca balsamul și guta
și ca parfumul incensului în cortul mărturiei.
²² Ca terebintul mi-am întins ramurile
și ramurile mele sunt ramurile măririi și ale harului;
²³ ca o viță de vie am odrăslit mlădițe grațioase
și florile mele, rodul măririi și al frumuseții.
²⁴ Eu sunt mama iubirii curate,
a temerii, a cunoașterii și a speranței sfinte.

²⁵ În mine este tot harul căii și al adevărului,
 în mine este toată speranța de viață și de putere.

²⁶ Veniți la mine, cei care mă doriți,
 și vă săturați din roadele mele.

²⁷ Învățătura mea este mai dulce ca mierea,
 și moștenirea mea
 mai dulce decât mierea și decât fagurele.

²⁸ Amintirea mea ține din generație în generație.

²⁹ Cei care mă au ca hrană vor simți încă foame,
 cei care mă au ca băutură vor simți încă sete.

³⁰ Cei care mă ascultă nu vor fi făcuți de rușine
 și cei care lucrează în mine nu vor păcătui.

³¹ Cei care mă descoperă vor avea viața veșnică”.

³² Toate acestea sunt cartea legământului Celui Preaînalt

³³ legea pe care ne-a dat-o nouă Moise
 ca moștenire a casei lui Iacob.

RESPONSORIUL

In 14,6; Sir 24,14

R. Eu sunt calea, adevărul și viața. * Nimeni nu vine
 la Tatăl decât prin mine.

V. Eu, Înțelepciunea, m-am născut de la început, sunt
 dinainte de veacuri și nu voi înceta să exist până în
 veșnicie. * Nimeni nu vine.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*,
 de sfântul Irineu, episcop

(Cartea 4, 6, 3.5.6.7: SCh 100, 442.446.448-454)

Cunoașterea Tatălui vine din manifestarea Fiului

Nimeni nu poate să-l cunoască pe Tatăl fără Cuvântul
 lui Dumnezeu, adică dacă Fiul nu-l revelează, și nimeni
 nu poate să-l cunoască pe Fiul fără bunăvoința Tatălui.
 Fiul duce la împlinire această bunăvoință a Tatălui; de
 fapt, Tatăl trimite, iar Fiul este trimis și vine. Deși noi
 nu-l vedem și nu-l cunoaștem pe Tatăl, Cuvântul său îl
 cunoaște; deși noi nu putem vorbi despre Tatăl, Fiul său
 ne vorbește despre el. Și invers, numai Tatăl îl cunoaște

pe Cuvântul său. Această relație reciprocă ne-a fost descoperită de Domnul. Iată de ce Fiul, prin manifestarea sa, ne revelează cunoașterea Tatălui. De fapt, cunoașterea Tatălui vine din manifestarea Fiului, căci totul s-a manifestat prin Cuvânt.

Tatăl l-a revelat pe Fiul pentru ca, prin el, să se manifeste tuturor și pentru ca, pe cei care cred în el, să-i primească după dreptate în nestrucăciune și în răcoarea veșnică (a crede în el înseamnă a face voința sa).

De fapt, prin creație, Cuvântul îl revelează pe Dumnezeuul creator; prin lume, pe Domnul care a plăsmuit lumea; prin lucrare, pe Artizanul care a săvârșit-o; și prin Fiul, pe Tatăl care l-a născut pe Fiul. Despre acestea toți discută în același fel, dar nu toți cred în același fel. Mai mult, prin Lege și Profeti, Cuvântul predica în același fel despre sine și despre Tatăl, și tot poporul a auzit în același fel, dar nu toți au crezut în același fel. În sfârșit, Tatăl s-a arătat prin însuși Cuvântul care s-a făcut vizibil și palpabil, și chiar dacă nu toți au crezut în el în același fel, toți l-au văzut pe Tatăl în Fiul: Tatăl este ceea ce nu se poate vedea din Fiul, iar Fiul este ceea ce se poate vedea din Tatăl.

Fiul, slujindu-l pe Tatăl, duce la împlinire toate lucrurile, de la început până la sfârșit, și, fără el, nimeni nu poate să-l cunoască pe Dumnezeu. De fapt, Fiul este cunoașterea Tatălui. Cunoașterea Fiului se află în Tatăl și este revelată prin Fiul. De aceea, Domnul spunea: *Nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât numai Fiul și acela cărui Fiul vrea să-i reveleze (Mt 11,27)*. „Să-i reveleze”: aceasta nu este spus doar pentru viitor, ca și cum Cuvântul ar fi început să-l reveleze pe Tatăl atunci când s-a născut din Maria, ci este afirmat în general pentru toate timpurile. De fapt, încă de la început, Fiul, apropiat de creatura plăsmuită de el, îl revelează pe Tatăl tuturor acelorora cărora Tatăl vrea, când vrea și cum vrea. De aceea, în toate și prin toate, există un singur Dumnezeu Tatăl, un singur Cuvânt, Fiul, un singur Duh și o singură mântuire pentru toți cei care cred în el.

RESPONSORIUL

In 1,18; Mt 11,27b

R. Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu; * Fiul unu-l-născut, care este spre pieptul Tatălui, el ni l-a revelat.

V. Nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât numai Fiul și acela căruia Fiul vrea să-i reveleze. * Fiul.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să răspunzi cu bunătate cerească la cererile poporului care te imploră, ca să înțeleagă ceea ce trebuie să facă și să aibă puterea de a și înfăptui. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Ben Sirah

42,15–43,13

Preamăria lui Dumnezeu în creație

^{42,15} Îmi voi aduce aminte de lucrările Domnului;
și voi vesti tot ce am văzut:
prin cuvântul său a realizat Domnul lucrările sale
și judecata prin voința sa.

¹⁶ După cum soarele, în strălucirea lui,
luminează fiecare lucru,
tot așa slava Domnului strălucește în toate lucrările sale.

¹⁷ Nici sfinții lui Dumnezeu nu sunt în stare să descrie
toate faptele sale minunate,
pe care Domnul, stăpânul a toate, le-a stabilit cu tărie,
pentru ca universul să rămână trainic spre slava sa.

¹⁸ El pătrunde adâncurile abisului
ca și inimile oamenilor
și cunoaște toate secretele lor.

¹⁹ Cel Preaînalt posedă toată știința,
are înaintea ochilor săi toată veșnicia,

vestind cele care au trecut și cele care au să vină
și descoperind tainele lucrurilor ascunse.

²⁰ Nici un gând nu-i scapă,
nici un cuvânt nu-i rămâne ascuns.

²¹ El a pus în ordine minunile înțelepciunii sale,
el singur este dinaintea veacului și până în veac;
nimic nu i se poate adăuga,

²² nimic nu i se poate lua
și nu are nevoie de sfatul nimănui.

²³ Cât sunt de frumoase toate lucrările lui,
până la cea mai mică scânteie pe care o putem observa!

²⁴ Toate există și rămân pentru totdeauna;
în orice situație, toate îl ascultă.

²⁵ Toate le-a făcut perechi, unul în fața celuilalt,
și nu a făcut nimic incomplet.

²⁶ Unul completează binele celuilalt.
Cine se poate sătura privind măreția lui?

^{43.1} Mărirea înălțimii este puritatea firmamentului,
strălucirea cerului în viziunea gloriei.

² Soarele, atunci când apare, vestește încă de la răsărit:
„Cât de minunată este lucrarea Celui Preaînalt!”

³ La amiază el usucă pământul
și cine poate să reziste arșiței lui?

Se suflă în cuptor pentru a obține căldura,

⁴ dar soarele arde de trei ori mai tare munții,
suflând aburi de foc,

și, cu razele strălucitoare, orbește ochii.

⁵ Mare este Domnul care l-a făcut
și-i grăbește mersul prin cuvântul său.

⁶ Și luna, mereu exactă,
marchează timpurile și semnul veacului.

⁷ Luna este semnul zilei de sărbătoare,
lumină care se micșorează până la sfârșit.

⁸ De la lunile anului își au numele,
ea crește în mod minunat până la plinătate;

⁹ este un semn pentru armatele din înălțimi,
strălucind măreț pe firmamentul cerului.

¹⁰ Măreția stelelor face frumusețea cerului,
luminând lumea din înălțimi a Domnului.

¹¹ Ele se comportă conform cuvintelor Celui Sfânt și nu obosesc la locul lor de veghe.

¹² Privește curcubeul și binecuvântează-l pe acela care l-a făcut, este magnific în strălucirea lui.

¹³ El înconjoară cerul cu un cerc de glorie, mâinile Celui Preaînalt l-au atins.

RESPONSORIUL

Ap 4,11; Est 4,17d.17c

R. Vrednic ești tu, Domnul și Dumnezeu nostru, să primești gloria, cinstea și puterea, * căci tu ai creat toate și prin voința ta au luat ființă și au fost create.

Ÿ. Tu ai creat cerul și pământul și toate lucrurile minunate care se află în ele; tu ești Dumnezeu universului.
* Căci tu.

LECTURA A DOUA

Din *Discurs împotriva păgânilor*,
de sfântul Atanasie, episcop

(Nr. 40-42: PG 25, 79-83)

Cuvântul Tatălui împodobește, orânduiește și cuprinde toate

Tatăl preasfânt al lui Cristos, care se află mai presus de orice realitate creată, asemenea unui conducător excelent, prin propria sa înțelepciune și prin propriul său Cuvânt, Cristos, Domnul și mântuitorul nostru, conduce și orânduiește toate spre mântuirea noastră, făcând ceea ce i se pare că este bun. Într-adevăr, această lume este bună, așa cum el a făcut-o și cum noi o vedem, deoarece el a voit-o astfel, și de acest lucru nimeni nu ar putea să se îndoiască. Dacă mișcarea lucrurilor create s-ar face fără vreo rațiune și lumea s-ar mișca la întâmplare, cineva ar putea, pe bună dreptate, să pună la îndoială ceea ce am spus mai sus. Dar dacă lumea a fost creată cu rațiune, înțelepciune și știință și a fost umplută cu toată frumusețea, atunci trebuie să admitem că cel care a creat-o și i-a dăruit această frumusețe nu este altcineva decât Cuvântul lui Dumnezeu.

Mă refer la Cuvântul care din natura sa este Dumnezeu, care purcede de la Dumnezeu cel bun al tuturor lucrurilor, viu și eficace; la Cuvântul care se deosebește de toate lucrurile create, și care este Cuvântul propriu și unic al Tatălui bun; la Cuvântul care luminează cu providența sa această lume pe care a creat-o. El, care este Cuvântul bun al Tatălui bun, a dispus ordinea tuturor lucrurilor, a unit lucrurile contrare între ele și a făcut din ele o singură armonie. El, Dumnezeu unic și unul-născut, Dumnezeu bun care purcede din Tatăl ca dintr-un izvor bun, împodobește, orânduiește și cuprinde toate.

Tatăl, care a făcut toate prin Cuvântul său veșnic și a dat existență întregii creații, nu a voit ca aceasta să se miște și să meargă la întâmplare, ca nu cumva să se întoarcă în neant. Dimpotrivă, în bunătatea sa, prin Cuvântul său, care este și el Dumnezeu, conduce și susține întreaga creație, pentru ca aceasta, luminată de conducerea, providența și ordinea Cuvântului, să rămână trainică și stabilă. Într-adevăr, creația este făcută părtaşă la Cuvânt, care purcede cu adevărat de la Tatăl, și este susținută de el în existență, ca nu cumva să cadă în neant. Acest fapt oricum s-ar produce dacă ea nu ar fi conservată de Cuvânt, care *este chipul Dumnezeului nevăzut, primul născut din toată creația (Col 1,15)*, căci prin el și în el au fost create toate, cele văzute și cele nevăzute, și el este capul Bisericii (cf. *Col 1,16-18*), așa cum ne învață slujitorii adevărului în Sfintele Scripturi.

Așadar, acest Cuvânt atotputernic și preasfânt al Tatălui, care pătrunde toate lucrurile, care își desfășoară pretutindeni puterea sa și luminează toate realitățile, cele văzute și cele nevăzute, le conține și le cuprinde pe toate în sine însuși, astfel încât nici una să nu rămână în afara puterii sale. El oferă viața și păstrează în existență toate lucrurile, pe fiecare în particular și pe toate împreună.

RESPONSORIUL

Cf. *Prov 8,23-25.27.30*

R. La început, mai înainte să fi fost pământul și abisurile, mai înainte să fi țâșnit izvoarele de apă, * mai înainte să fi stabilit munții și dealurile, Dumnezeu m-a creat.

¶. Când a format cerurile, eu eram acolo; ca un arhitect eram lângă el. * Mai înainte să fi stabilit munții și dealurile, Dumnezeu m-a creat.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să răspunzi cu bunățate cerească la cererile poporului care te imploră, ca să înțelegă ceea ce trebuie să facă și să aibă puterea de a și înfăptui. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Ben Sirah

43,14-37

Lauda lui Dumnezeu în creație

¹⁴ Cel Preaînalt, prin porunca sa, grăbește zăpada, lansează fulgerele judecății sale.

¹⁵ De aceea s-au deschis vistieriile sale și norii zboară ca păsările.

¹⁶ Cu măreția lui întărește norii și sfărâmă pietrele grindinei, la glasul tunetului său, pământul se cutremură.

¹⁷ În fața lui se zguduie munții, din voința lui suflă vântul de la miază-zi, la fel ca și viforul de la miază-noapte și uraganele.

¹⁸ Ca păsările care se așază, împrăștié zăpada, și ea coboară ca lăcusta care poposește.

²⁰ Ochiul este încântat de frumusețea strălucirii ei, iar inima se înspăimântă la viscolirea ei.

²¹ El revarsă bruma pe pământ ca sarea și când îngheață se face ca țepii spinului.

²² Suflă vântul rece din nord și se formează gheața deasupra apei; ea se așază peste orice întindere de ape și le acoperă asemenea unei platoșe.

- ²³ El devorează munții și arde pustiul și face să dispară verdeța ca focul.
- ²⁴ Remediul pentru toate este înnoirarea pe neașteptate, și roua, după caniculă, readuce bucuria.
- ²⁵ În planul său, a domesticit abisul și a plantat insule în el.
- ²⁶ Cei care călătoresc pe mare vorbesc despre pericolele ei și noi ne umplem de uimire auzindu-i cu urechile noastre.
- ²⁷ Și acolo sunt lucruri de necrezut și minunate, tot felul de animale și monștri marini.
- ²⁸ Datorită lui, mesagerul își termină drumul cu succes și la cuvântul său toate își găsesc locul.
- ²⁹ Multe am putea să spunem și nu ne-ar ajunge cuvintele; într-un cuvânt: „El este toate!”
- ³⁰ Cum am putea să-l preamărim? Căci el este mai mare decât toate lucrările sale.
- ³¹ Dumnezeu este înfricoșător și deosebit de mare și puterea lui este adorabilă.
- ³² Preamărindu-l pe Domnul, înălțați-l cât vă stă în putere, pentru că oricum el este mai presus și minunată este măreția lui. ³³
- ³⁴ Preamărindu-l pe el, umpleți-vă de tărie, nu oboșiți, pentru că nu veți ajunge niciodată la capăt.
- ³⁵ Cine l-a văzut pe el și va putea să povestească? Și cine-l va preamări pe el cum se cuvine?
- ³⁶ Multe lucruri ascunse sunt mai mari decât acestea, căci noi vedem puține dintre lucrările lui.
- ³⁷ Dar Domnul a făcut toate și celor pioși le-a dat înțelepciunea.

RESPONSORIUL

Cf. *Sir* 43,29.30

R. Ca să-l laudăm pe Dumnezeu nu ne sunt de ajuns cuvintele. * Căci toate cuvintele înseamnă: „El este totul!”

V. De unde am lua tărie ca să-l preamărim? Pentru că el este Cel Atotputernic, deasupra tuturor lucrărilor sale.

* Căci toate.

LECTURA A DOUA

Din *Discurs împotriva păgânilor*,
de sfântul Atanasiu, episcop

(Nr. 42-43: PG 25, 83-87)

*Toate lucrurile, prin Cuvânt,
formează o armonie divină*

Nimic din ceea ce există sau este făcut nu a început să existe și nu subzistă decât în Cuvânt și prin Cuvânt, așa cum ne învață Ioan teologul, atunci când spune: *La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Toate au luat ființă prin el și fără el nu a luat ființă nimic* (cf. *In* 1,1).

Așa cum un muzician, după ce și-a acordat lira, îmbină cu virtuozitatea sa notele grave cu cele acute, notele medii cu celelalte, pentru a executa o singură melodie, tot astfel, Înțelepciunea lui Dumnezeu, ținând lumea întreagă ca pe o liră, unește ființele din văzduh cu cele de pe pământ și pe cele din cer cu cele din văzduh; armonizează întregul cu părțile, conduce toate cu porunca și voința sa, și astfel a făcut, în frumusețe și armonie, o singură lume și o singură ordine în lume. Cuvântul însuși al lui Dumnezeu, rămânând nemișcat la Tatăl, mișcă toate lucrurile cu statornicia naturii sale, așa cum a hotărât Tatăl. Toate ființele care, conform naturii lor, primesc de la el viața și consistența, formează prin el o armonie admirabilă și cu adevărat divină.

Ca să înțelegem printr-o imagine un lucru atât de mareț, să luăm exemplul unui cor format din numeroși cântăreți. În acest cor, compus din mulți bărbați, copii, femei, bătrâni și adolescenți, sub conducerea unui singur maestru, fiecare cântă conform naturii și capacității sale proprii: bărbatul ca un bărbat, copilul ca un copil, bătrânul ca un bătrân, adolescentul ca un adolescent, și totuși ei formează împreună o singură armonie. Sau un alt exemplu: sufletul nostru pune în mișcare în același timp diferitele noastre simțuri, pe fiecare în funcție de specificul său; astfel, în fața aceluiași obiect, toate sunt

puse în mișcare deodată: ochiul ca să vadă, urechea ca să asculte, mâna ca să atingă, nasul ca să miroase, limba ca să guste, și adesea intră în acțiune și alte mădulare ale trupului, de exemplu, picioarele care umblă. Același lucru are loc și în creație. Desigur, aceste comparații sunt imperfecte, cu toate acestea, trebuie să știm să le aplicăm la realități mai înalte.

Astfel, printr-un singur impuls, prin porunca Cuvântului lui Dumnezeu, toate lucrurile sunt în așa fel orânduite încât fiecare acționează conform naturii sale proprii, și toate împreună formează o singură ordine.

RESPONSORIUL

Tob 12,6b

R. Binecuvântați-l pe Dumnezeu și vestiți tuturor celor vii faptele de milostivire pe care ni le-a făcut: * ca să preamăriți numele lui.

V. Binecuvântați numele lui, cântați-i imnuri și vestiți minunile sale. * Ca să.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să răspunzi cu bunătate cerească la cererile poporului care te imploră, ca să înțeleagă ceea ce trebuie să facă și să aibă puterea de a și înfăptui. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Ben Sirah

44,1b-2.16–45,6

Lauda părinților de la Enoh și până la Moise

^{44,1b} Să-i laudăm pe bărbații cei vestiți și pe părinții noștri, pe fiecare în generația lui.

² Domnul a revărsat în ei gloria lui și măreția lui a apărut încă de la începutul veacurilor.

¹⁶ Enoh a fost plăcut înaintea Domnului, și a fost strămutat în paradis și a devenit pildă de pocăință pentru popoare.

¹⁷ Noe a fost găsit desăvârșit și drept și a ajuns să fie împăcare în timpul mândiei.

¹⁸ De dragul lui a rămas un rest pe pământ atunci când a avut loc potopul.

¹⁹ De aceea, a fost făcut un legământ veșnic cu el, căci a fost pus

ca să nu mai piară toți oamenii prin potop.

²⁰ Abraham a fost mare, părinte al unei mulțimi de popoare, și n-a fost găsită nici o pată în măreția lui. El a păstrat legea Celui Preaînalt și a făcut un legământ cu el.

²¹ Această alianță a fost stabilită în trupul său și a fost găsit fidel în încercare,

²² de aceea, i-a făgăduit cu jurământ că popoarele vor fi binecuvântate în seminția lui și că îl va face să se înmulțească precum pulberea pământului;

²³ și că va înălța descendența lui ca stelele și că îi va face să moștenească de la o mare la alta și de la fluviu până la marginile pământului.

²⁴ Și lui Isaac i-a fost făcută aceeași promisiune de dragul lui Abraham, tatăl lui.

²⁵ Domnul i-a dat binecuvântare asupra tuturor popoarelor și a întărit legământul deasupra capului lui Iacob.

²⁶ L-a confirmat în binecuvântările lui și i-a dat moștenirea și a împărțit-o în părți pentru cele douăsprezece triburi.

²⁷ Din el a făcut să iasă un om al îndurării, care a găsit har în ochii tuturor oamenilor.

^{45,1} Și a fost iubit de Dumnezeu și de oameni Moise, a cărui amintire este binecuvântare.

² Dumnezeu i-a dăruit lui mărirea sfinților, l-a preamărit cu teamă din partea tuturor dușmanilor și a făcut prin cuvintele sale fapte minunate.

³ L-a preamărit pe el în fața regilor și prin el a dat porunci poporului său și i-a manifestat gloria sa.

⁴ Pentru credința și pentru blândețea sa,
l-a sfințit și l-a ales pe el dintre toți muritorii.

⁵ Pe el l-a făcut să audă glasul său
și l-a dus în norul întunecat;

⁶ și i-a dat lui, față în față,
poruncile și legea vieții și a înțelegerii,
ca să-l învețe pe Iacob legământul său,
și pe Israel judecățile sale.

RESPONSORIUL

Cf. Dt 6,3a; 7,9; 6,5

R. Ascultă, Israele, și ai grijă să păzești poruncile pe care Domnul ți le-a dat; * și să știi că el este un Dumnezeu puternic și fidel, care își păstrează alianța și îndurarea față de cei care îl iubesc.

V. Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău și cu toată puterea ta. * Și să știi.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Nr. 31-32: Funk 1, 99-103)

*Prin credință, Dumnezeu i-a îndreptățit pe toți
încă de la început*

Să rămânem strâns legați de binecuvântarea divină și să vedem care sunt căile care ne conduc la ea. Să reluăm faptele care s-au petrecut de la început. Cum a obținut părintele nostru Abraham binecuvântarea? Oare nu pentru că a practicat dreptatea și adevărul prin credință? Isaac, încrezător, cunoscând ceea ce i se va întâmpla, s-a oferit de bunăvoie ca jertfă. Iacob, cu umilință, și-a părăsit țara din cauza fratelui său și s-a dus la Laban și a slujit acestuia; și lui i s-au dat cele douăsprezece sceptre ale lui Israel.

Dacă cineva, cu inimă sinceră, ia în considerație, unul câte unul, darurile pe care i le-a acordat Dumnezeu, va recunoaște mărinimia sa. De fapt, din Iacob provin toți

preoții și leviții care slujesc la altarul lui Dumnezeu; din el provine Isus, după trup; din el, prin tribul lui Iuda, provin regii, principii și conducătorii. Dar și celelalte triburi ale sale se bucură de o mare cinste, căci Domnul a promis: *Îți voi înmulți urmașii atât de mult, încât vor fi ca stelele cerului* (Gen 15,5; 22,17; 26,4). Vedem, așadar, că toți aceștia au dobândit slavă și măreție nu cu puterile lor, nici prin faptele lor, nici prin acțiunile lor drepte, ci prin voința lui Dumnezeu. De aceea, și noi, chemați prin voința sa în Cristos Isus, suntem îndreptățiți nu prin puterile noastre, nici prin înțelepciunea sau inteligența noastră, nici prin pietatea noastră, nici prin faptele pe care le-am făcut cu sfințenia inimii, ci prin credință, prin care Dumnezeu cel atotputernic i-a îndreptățit pe toți încă de la început; lui să-i fie slavă în vecii vecilor. Amin.

Așadar, fraților, ce vom face? Vom înceta să mai facem fapte bune și vom abandona caritatea? Să ne ferească Domnul să facem așa ceva! Dimpotrivă, cu zel și curaj, să ne străduim să facem toate faptele bune. Însuși Creatorul și Stăpânul universului se bucură de faptele sale. De fapt, el, cu puterea sa mare și suverană, a statornicit cerurile și, cu înțelepciunea sa de neînțeles, le-a împodobit; a despărțit pământul de apele care îl acopereau și l-a statornicit pe temelie sigură a voinței sale; prin porunca sa, a dat viață animalelor care mișună pe pământ; după ce a creat marea și animalele care trăiesc în ea, le-a închis pe acestea acolo cu puterea sa.

Dar mai presus de toate, cu mâinile sale sfinte și curate, a plăsmuit această ființă superioară și excelentă prin demnitatea inteligenței, omul, în care a pus amprenta chipului său. Așa spune Dumnezeu: *Să-l facem pe om după chipul și asemănarea noastră. Și l-a creat Dumnezeu pe om; bărbat și femeie i-a creat* (cf. Gen 1,26-27). După ce a terminat de creat toate acestea, le-a lăudat și le-a binecuvântat, apoi le-a spus: *Creșteți și înmulțiți-vă* (Gen 1,28). Să observăm că toți dreptii au fost împodobiiți cu fapte bune și că însuși Domnul s-a bucurat că a fost împodobit de faptele sale. Așadar, având un asemenea

model, să ne grăbim să împlinim voința sa și, cu toate puterile noastre, să săvârșim faptele dreptății.

RESPONSORIUL*Cf. Dan 9,4b; Rom 8,28*

R. Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu puternic și fidel, care își ține legământul și îndurarea față de cei care îl iubesc, * și care păzesc poruncile lui.

Ÿ. El îndreaptă toate spre binele celor care îl iubesc pe Dumnezeu. * Și care.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să răspunzi cu bunătate cerească la cererile poporului care te imploră, ca să înțeleagă ceea ce trebuie să facă și să aibă puterea de a și înfăptui. Prin Domnul.

DUMINICA A II-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Iată Mielul lui Dumnezeu, iată-l pe acela care ia asupra sa păcatele lumii, aleluia!

Anul B

Auzindu-l pe Ioan, cei doi ucenici au mers după Isus, spunându-i: „Învățătorule, unde locuiești?” El le-a zis: „Veniți și vedeți”.

Anul C

S-a făcut o nuntă în Cana Galileii și era acolo Isus cu Maria, mama sa.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunățate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții Deuteronomului 1,1.6-18

Ultimele cuvinte ale lui Moise în Moab

¹ Iată cuvintele pe care le-a spus Moise întregului Israel, dincoace de Iordan, în pustiu, în Arabah, față în față cu Suf, între Paran, Tofel, Laban, Hașerot și Di-Zahab:
⁶ „Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a vorbit la Horeb, zicând: «Ați locuit destulă vreme în muntele acesta.

⁷Întoarceți-vă și plecați; duceți-vă la muntele amoreilor și în toate împrejurimile: în Arabah, pe munte, în Șefelah, în Negheb, pe țărmul mării, în țara canaaneenilor și în Liban, până la râul cel mare, Eufrat. ⁸Vedeți, v-am pus țara înainte; intrați și luați în stăpânire țara pe care Domnul a jurat părinților voștri, Abraham, Isaac și Iacob, că le-o va da lor și seminției lor după ei».

⁹În timpul acela, v-am spus: Eu nu vă pot purta singur. ¹⁰Domnul, Dumnezeul vostru, v-a înmulțit, și azi sunteți foarte mulți la număr, ca stelele cerului. ¹¹Domnul, Dumnezeul părinților voștri, să vă mărească de o mie de ori pe atât și să vă binecuvânteze, după cum a făgăduit! ¹²Cum aș putea să port eu singur greutatea voastră, povara voastră și certurile voastre? ¹³Luați din semințiile voastre niște bărbați înțelepți, pricepuți și cunoscuți, și-i voi pune în fruntea voastră. ¹⁴Voi mi-ați răspuns și ați zis: «Ceea ce spui tu să facem este un lucru bun». ¹⁵Am luat atunci conducători din semințiile voastre, bărbați înțelepți și cunoscuți, și i-am pus în fruntea voastră drept conducători peste o mie, peste o sută, peste cincizeci și peste zece, ca judecători în semințiile voastre. ¹⁶Am dat, în același timp, următoarea poruncă judecătorilor voștri: Să-i ascultați pe frații voștri și să judecați după dreptate neînțelegerile fiecăruia cu fratele lui sau cu străinul. ¹⁷Să nu căutați la fața oamenilor în judecățile voastre; să ascultați pe cel mic ca și pe cel mare; să nu vă temeți de nimeni, căci Dumnezeu e cel care face dreptate. Și când veți găsi un caz prea greu, să-l aduceți înaintea mea, ca să-l aud. ¹⁸Așa v-am poruncit, în timpul acela, tot ce aveți de făcut».

RESPONSORIUL

Dt 10,17; 1,17b

R. Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeul dumnezeilor, Dumnezeu mare, puternic și înfricoșător; * el nu se uită la fața oamenilor și nu acceptă mită.

V. Ascultați-l pe cel mic ca și pe cel mare. Nu vă temeți de nimeni, pentru că judecata este a lui Dumnezeu. * El nu se uită.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către efeseni*
a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Nr. 2, 2 – 5, 2: Funk 1, 175-177)

În armonia unității

Se cuvine ca voi să-l preamăriți în toate modurile pe Isus Cristos care v-a glorificat, pentru ca, adunați sub aceeași ascultare, supuși episcopului și prezbiterilor, să fiți sfințiți în toate.

Nu vă poruncesc ca și cum aș fi cineva. Chiar dacă sunt în lanțuri pentru numele lui Cristos, încă nu sunt desăvârșit în Isus Cristos. Abia acum încep să fiu discipol și mă adresez vouă ca unor împreună discipoli cu mine. Eu simțeam nevoia să fiu pregătit pentru luptă de voi, de credința voastră, de îndemnurile voastre, de răbdarea și blândețea voastră. Dar întrucât iubirea nu-mi permite să tac în privința voastră, am luat inițiativa să vă îndemn să trăiți în armonie cu voința lui Dumnezeu. De fapt, Isus Cristos, viața noastră, de care nu ne putem separa, exprimă voința Tatălui, așa cum și episcopii, rânduți pe întregul pământ, reprezintă voința lui Isus Cristos.

De aceea, se cuvine ca și voi să trăiți în armonie cu voința episcopului vostru, așa cum și faceți. De fapt, venerabilii voștri prezbiteri, vrednici de Dumnezeu, sunt în armonie cu episcopul așa cum sunt corzile unei chitare. Astfel, prin acordul și armonia voastră în iubire, voi îi cântați un imn de laudă lui Isus Cristos. Fiecare dintre voi să devină un cor, pentru ca, în armonia înțelegerii dintre voi, primind melodia lui Dumnezeu în unitate, să-i cântați Tatălui prin Isus Cristos cu o singură voce, pentru ca el să vă asculte și să vadă din faptele voastre bune că sunteți mădularele Fiului său. De aceea, este folositor ca voi să fiți într-o unitate desăvârșită, și astfel să aveți întotdeauna împărtășire cu Dumnezeu.

Dacă eu, în scurt timp, am ajuns cu episcopul vostru la o așa intimitate, care nu este umană, ci spirituală, cu

cât mai mult vă consider fericiți pe voi, care sunteți legați de el așa cum este Biserica de Isus Cristos, și Isus Cristos de Tatăl, încât totul se armonizează în unitate. Nimeni să nu se înșele: dacă cineva nu este în interiorul sanctuarului, se lipsește de pâinea lui Dumnezeu. Și dacă rugăciunea făcută împreună de doi credincioși are atâta putere, cu cât mai mult cea făcută de episcop și de întreaga Biserică!

RESPONSORIUL*Ef 4,1.3-4*

℟. Vă îndemn, eu, prizonierul în Domnul, să vă comportați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o, * străduindu-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii.

℣. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. * Străduindu-vă.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Aceasta este mărturia pe care a dat-o Ioan: „După mine vine un om care este mai mare decât mine fiindcă mai înainte de mine era”.

Anul B

Au venit ucenicii și au văzut unde locuia Isus și au rămas la el în ziua aceea.

Anul C

Mama lui Isus a spus slujitorilor: „Faceți tot ce vă va spune”. Și Isus le-a poruncit să umple vasele cu apă, care s-a schimbat în vin.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunățate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

Vesperele II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Duhul a coborât din ceruri în chip de porumbel și s-a oprit deasupra lui Isus: „Iată-l pe acela care botează în Duhul Sfânt”.

Anul B

Andrei i-a spus lui Simon, fratele său: „L-am găsit pe Mesia!” Și l-a dus la Isus.

Anul C

Aceasta a făcut-o Isus ca început al minunilor sale, în Cana Galileii, dezvăluindu-și slava, și au crezut în el ucenicii săi.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

4,1-8.32-40

Rugăciunea lui Moise pentru popor

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

¹„Acum, Israele, ascultă poruncile și legile pe care ți le fac cunoscute, ca să le împlinești. În felul acesta, veți trăi și veți intra în stăpânirea țării, pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul părinților voștri. ²Să nu adăugați nimic la ceea ce vă poruncesc și să nu lăsați nimic afară, ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, așa

cum vi le prescriu. ³ Ați văzut cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu Baal-Peor: Domnul, Dumnezeul tău, i-a nimicit din mijlocul tău pe toți aceia care se duseseră după Baal-Peor. ⁴ Iar voi, care v-ați alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sunteți toți vii astăzi. ⁵ Iată, v-am învățat legi și porunci, cum mi-a poruncit Domnul, Dumnezeul meu, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpânire. ⁶ Să le păziți și să le puneți în practică. Ele vor fi înțelepciunea și priceperea voastră în ochii tuturor popoarelor; când ele vor auzi vorbindu-se de toate aceste porunci, să zică: «Iată un popor mare, înțelept și priceput!» ⁷ Într-adevăr, care este acel popor mare, ai cărui dumnezei să fie atât de aproape cât de aproape este Domnul, Dumnezeul nostru, ori de câte ori îl chemăm? ⁸ Sau care este acel popor mare, care să aibă porunci și legi atât de drepte, cum este această lege, pe care v-o pun eu astăzi înaintea ochilor voștri?

³² Cercetează timpurile străvechi, care au fost înainte de tine, din ziua în care Dumnezeu l-a creat pe om pe pământ, de la un capăt la altul al lumii, și vezi: S-a mai întâmplat un lucru atât de mare, ori s-a mai auzit așa ceva? ³³ Oare este vreun popor care să fi auzit ca tine glasul Domnului vorbind din mijlocul focului așa cum ai auzit tu și să fi rămas în viață? ³⁴ Sau a mai încercat vreun dumnezeu să-și aleagă un popor, să vină și să-l ia din mijlocul altui popor prin încercări, minuni și fapte mai presus de fire, prin lupte, cu forța mâinii sale și cu vigoarea brațului său, prin arătări înspăimântătoare, așa cum ai văzut că a făcut pentru tine Domnul, Dumnezeul tău, în Egipt? ³⁵ El te-a făcut să vezi toate acestea ca tu să știi că Domnul este Dumnezeu și nu există altul în afară de el. ³⁶ Din înaltul cerului te-a făcut să-i auzi glasul ca să te instruiască; pe pământ a făcut să vezi focul său cel mare și tu ai auzit cuvintele pe care ți le-a spus din mijlocul focului. ³⁷ Pentru că i-a iubit pe strămoșii tăi și i-a ales pe urmașii lor, el însuși te-a scos din Egipt cu puterea lui cea mare; ³⁸ a alungat din fața ta popoare mai mari și mai puternice decât tine, ca să intri tu în țara lor, pe care să ți-o dea ca moștenire – ceea ce se împlinește astăzi.

³⁹ Să știi deci astăzi și să meditezi aceasta în inima ta: Domnul este Dumnezeu sus în cer, ca și jos pe pământ, și nu este altul în afară de el. ⁴⁰ De aceea, păzește în toate zilele legea și poruncile Domnului, pe care ți le dau eu astăzi, ca să-ți meargă bine ție și fiilor tăi și să ai viață lungă pe pământul pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-l va da pe veci”.

RESPONSORIUL Cf. *Dt* 4,1; 31,19.20; *Ps* 80 (81),9

R. Ascultă, Israele, poruncile Domnului și scrie-le în inima ta ca într-o carte; * și ție îți voi da țara în care curge lapte și miere.

V. Ascultă, poporul meu, vreau să dau mărturie împotriva ta. O, de m-ai asculta, Israele! * Și ție.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către efeseni*
a sfântul Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Nr. 13 – 18, 1: Funk 1, 183-187)

Să aveți credință și iubire față de Cristos

Străduiți-vă să vă adunați mai des ca să-i aduceți mulțumiri lui Dumnezeu și ca să-l lăudați. Căci dacă vă adunați deseori în același loc, puterile Satanei slăbesc și, prin armonia credinței voastre, este distrus răul pe care îl provoacă. Nimic nu este mai de preț ca pacea, prin care este îndepărtat orice conflict cu cei din văzduh și cu cei de pe pământ.

De nici unul dintre acestea nu veți fi lipsiți, dacă veți avea în mod desăvârșit credința și iubirea față de Isus Cristos, care sunt începutul și împlinirea vieții: începutul este credința, iar împlinirea este iubirea. Acestea două se unesc în unul singur, în Dumnezeu; toate celelalte virtuți care îl conduc pe om la desăvârșire sunt o consecință a acestora. Nimeni nu săvârșește păcatul, dacă mărturiseste credința, și nimeni nu urăște, dacă are iubirea. *Pomul se cunoaște după fructul său* (*Mt* 12,33); la fel, cei care mărturisesc că îi aparțin lui Cristos vor fi recunoscuți după faptele lor. Căci acum nu este vorba de

mărturisirea credinței, ci de a rămâne statornici în această credință până la sfârșit.

Este mai bine să rămâi în tăcere și să fii, decât să vorbești și să nu fii. Este bine să-i înveți pe alții, dacă faci ceea ce înveți. Este un singur învățător, care *a spus și s-a făcut* (Ps 32,9); dar și faptele pe care le-a făcut în tăcere sunt vrednice de Tatăl. Cine are cuvântul lui Isus poate să audă chiar și tăcerea lui, ca să fie desăvârșit, ca să acționeze prin cuvântul său și să fie recunoscut prin tăcerea sa. Nimic nu este ascuns Domnului, chiar și secretele noastre îi sunt cunoscute. De aceea, să facem toate lucrurile cu gândul că el locuiește în noi, ca să fim templul său și ca el să fie în noi Dumnezeu nostru, așa cum este și așa cum se va arăta în fața noastră, dacă îl iubim așa cum se cuvine.

Să nu vă înșelați, frații mei. Cei care destramă familiile *nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu* (cf. *1 Cor* 6,9-10). Dacă cei care, după trup, au făcut aceasta au fost pedepsiți cu moartea, cu cât mai mult nu va fi pedepsit cel care deformează credința lui Dumnezeu cu o învățătură nelegiuită, credință pentru care Isus Cristos a fost răstignit? Cine s-a murdărit cu un asemenea delict va merge în focul cel veșnic; la fel și cel care îl ascultă.

Domnul a primit ungera pe capul său ca să reverse asupra Bisericii nesticăciunea. Să nu vă lăsați unși cu doctrina urât mirositoare a principelui acestei lumi, ca să nu vă ducă în sclavie, departe de viața care vă este oferită! De ce să nu devenim cu toții înțelepți, primind cunoașterea lui Dumnezeu, care este Isus Cristos? De ce să pierim în mod nesăbuit, nerecunoscând darul pe care Domnul ni l-a trimis cu adevărat?

Duhul meu este jertfa de ispășire a crucii, care, pentru cei necredincioși, este scandal, dar pentru noi este mântuire și viață veșnică (cf. *1 Cor* 1,20-23).

RESPONSORIUL

Col 3,17; *1 Cor* 10,31b

R. Tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, * toate să le faceți în numele Domnului nostru Isus Cristos, mulțumindu-i prin el lui Dumnezeu Tatăl.

☩. Toate să le faceți spre gloria lui Dumnezeu. * Toate să le faceți în numele Domnului nostru Isus Cristos, mulțumindu-i prin el lui Dumnezeu Tatăl.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunătate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

6,4-25

Legea iubirii

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

⁴ „Ascultă, Israele, Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. ⁵ Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toate puterile tale. ⁶ Să fie cuvintele acestea, pe care eu ți le poruncesc astăzi, în inima ta. ⁷ Să le sădești în fiii tăi și să vorbești despre ele, când stai în casă sau mergi pe drum, când te culci și când te scoli, ⁸ să le legi la mână ca pe un semn, să le porți pe frunte ca pe un talisman; ⁹ să le scrii la intrarea casei și la porțile cetăților tale.

¹⁰ Când Domnul, Dumnezeul tău, te va face să intri în țara pe care a promis-o cu jurământ părinților tăi, lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob, ca să ți-o dea, țara cu cetăți mari și frumoase, pe care nu tu le-ai construit, ¹¹ cu case pline de bogății, pe care nu tu le-ai adunat, cu fântâni, pe care nu tu le-ai săpat, cu vii și livezi de măslini, pe care nu tu le-ai sădit; când vei mânca bine și te vei sătura, ¹² atunci ia seama să nu uiți de Domnul care te-a scos din țara Egiptului, din casa sclaviei! ¹³ Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, pe el să-l cinstești și pe numele lui să juri!

¹⁴ Să nu vă duceți după alți dumnezei dintre dumnezeii popoarelor din jurul vostru; ¹⁵ căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu gelos în mijlocul tău. Altfel, Domnul, Dumnezeul tău, s-ar aprinde de mânie împotriva ta și te-ar nimici de pe fața pământului. ¹⁶ Să nu-l ispiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, cum l-ați ispițit la Massa. ¹⁷ Ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, poruncile lui și legile lui, pe care vi le-a dat. ¹⁸ Să faci ce este plăcut și bine înaintea Domnului, ca să-ți fie ție bine și să intri în stăpânirea țării aceleia bune pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da, ¹⁹ după ce îi va izgoni pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, cum a spus Domnul.

²⁰ Când fiul tău te va întreba într-o zi: «Ce înseamnă învățăturile acestea, legile acestea și poruncile acestea, pe care vi le-a dat Domnul, Dumnezeul nostru?» ²¹ să răspunzi fiului tău: «Noi eram robi ai lui faraon în Egipt, și Domnul ne-a scos din Egipt cu mâna lui cea puternică. ²² Domnul a făcut, sub ochii noștri, minuni și semne mari și a lovit cu pedepse Egiptul, pe faraon și toată casa lui; ²³ și ne-a scos de acolo, ca să ne aducă în țara pe care jurase părinților noștri că ne-o va da. ²⁴ Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, ca să ne fie bine în toate zilele vieții noastre, așa cum este astăzi. ²⁵ Vom avea parte de îndurarea lui, dacă vom păzi și vom împlini toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cum ne-a poruncit el».

RESPONSORIUL*Ps 18 (19),8.9b; Rom 13,8b.10b*

R. Legea Domnului este desăvârșită, înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată, îl face înțelept pe cel neștiutor. * Porunca Domnului este strălucitoare, luminează ochii.

V. Cel care îl iubește pe aproapele a împlinit deja legea, căci plinătatea legii este iubirea. * Porunca Domnului.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Nr. 49-50: Funk 1, 123-125)

*Cine ar putea să explice
legătura iubirii lui Dumnezeu?*

Cine are iubire în Cristos, să pună în practică poruncile lui Cristos. Cine ar putea să explice legătura iubirii lui Dumnezeu? Cine ar fi în stare să exprime măreția frumuseții sale? Înălțimea la care ne duce iubirea nu poate fi exprimată prin cuvinte. Iubirea ne unește cu Dumnezeu, *iubirea acoperă o mulțime de păcate* (1Pt 4,8), iubirea pe toate le suportă, pe toate le îndură cu răbdare; în iubire nu este meschinărie, nu este mândrie; iubirea nu cunoaște diviziunea, nu duce la revoltă; iubirea le face pe toate în armonie; prin iubire, toți aleșii lui Dumnezeu au ajuns la desăvârșire; fără iubire, nimic nu-i este plăcut lui Dumnezeu. Prin iubire, Dumnezeu ne-a atras la sine: datorită iubirii pe care a avut-o față de noi, Domnul nostru Isus Cristos, din voința divină, și-a vărsat sângele pentru noi, și-a dat trupul pentru trupul nostru, viața sa pentru viața noastră.

Iată, preaiubiților, ce lucru mare și minunat este iubirea! Perfecțiunea ei nu poate fi exprimată! Cine ar fi vrednic să se afle în ea, în afară de cei pe care Dumnezeu a voit să-i facă vrednici? De aceea, să-l rugăm și să cerem de la milostivirea lui să fim găsiți în iubire liberi de orice înclinație omenească și nevinovați. Toate generațiile de la Adam până în prezent au dispărut; însă cei care, prin harul lui Dumnezeu, au ajuns la desăvârșirea iubirii vor intra în locuința sfinților și se vor arăta atunci când Cristos va veni să ne viziteze în împărăția sa. Căci este scris: *Intrați în camerele voastre chiar și pentru un scurt timp, până ce va trece mânia mea și furia mea; atunci îmi voi aminti de ziua favorabilă și vă voi scoate din mormintele voastre* (cf. Is 26,20; Ez 37,12).

Fericți suntem noi, preaiubiților, dacă vom împlini poruncile Domnului în armonia iubirii, pentru ca, prin

iubire, să ni se ierte păcatele. Căci este scris: *Fericiți sunt cei cărora li s-a iertat fărădelegea, cărora li s-a acoperit păcatul! Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă greșeala și în sufletul căruia nu este prefăcătorie* (cf. *Ps 31,1*). Această proclamare de fericire se referă la toți cei pe care Dumnezeu i-a ales prin Isus Cristos, Domnul nostru; lui să-i fie slavă în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

In 4,16.7a

R. Noi am cunoscut și am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are față de noi. * Cine rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.

Ÿ. Să ne iubim unii pe alții, pentru că iubirea este de la Dumnezeu. * Cine rămâne.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunățate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

7,6-14; 8,1-6

Israel, poporul ales

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

^{7,6} „Tu ești un popor consfințit Domnului, Dumnezeului tău, pe tine te-a ales Domnul, Dumnezeul tău, ca, între toate popoarele care trăiesc pe pământ, tu să fii poporul care îi aparține lui în mod deosebit. ⁷ Dacă Domnul v-a îndrăgit, dacă el v-a ales, aceasta a făcut-o nu pentru că voi ați fi poporul cel mai numeros dintre toate, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele,

⁸ dar, din dragoste către voi și din fidelitate față de jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, v-a scos Domnul cu puterea mâinii sale și v-a eliberat din casa sclaviei și din mâna lui faraon, regele Egiptului. ⁹ Să știi, deci, că Domnul, Dumnezeul tău, este Dumnezeul cel adevărat, Dumnezeul fidel, care își ține legământul și îndurarea lui ține până la al milea neam pentru cei care îl iubesc și-i păzesc poruncile, ¹⁰ dar pe cel care îi este dușman se răzbună și-l nimicește; răzbunarea lui nu întârzie. ¹¹ Să păziți deci legile, poruncile și hotărârile pe care vi le prescriu eu astăzi, ca să le împliniți.

¹² Dacă veți asculta aceste porunci, dacă le veți păzi și împlini, Domnul, Dumnezeul tău, va ține față de tine legământul și îndurarea cu care s-a jurat părinților tăi.

¹³ El te va iubi, te va binecuvânta și te va înmulți; va binecuvânta rodul trupului tău și rodul pământului tău, grâul tău, vinul și untdelemnul tău, rodul cirezilor tale de vite și rodul turmelor tale de oi, în țara pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da. ¹⁴ Vei fi binecuvântat mai mult decât toate popoarele; și la tine nu va fi nici bărbat, nici femeie sterilă, nici animal sterp în turmele tale.

^{8,1} Să păziți și să împliniți toate poruncile pe care vi le dau eu astăzi, ca să trăiți, să vă înmulțiți, și să intrați în stăpânirea țării pe care a jurat Domnul că o va da părinților voștri. ² Amintește-ți de drumul lung, pe care Domnul, Dumnezeul tău, te-a făcut să-l străbați timp de patruzeci de ani în pustiu, el a voit să te facă supus și te-a pus la încercare, ca să vadă cum ai să te hotărăști: dacă ții poruncile lui sau nu. ³ Te-a făcut să cunoști sărăcia, să simți foamea și apoi te-a hrănit cu mană, pe care nici tu, nici părinții tăi nu ați cunoscut-o, ca să afli că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu tot cuvântul care vine din gura Domnului. ⁴ Haina nu ți s-a învechit pe tine, și nici nu ți s-au umflat picioarele în timpul acestor patruzeci de ani. ⁵ Recunoaște deci în inima ta că Domnul, Dumnezeul tău, te învață cum un om îl învață pe copilul lui. ⁶ Să păzești poruncile Domnului, Dumnezeului tău, și să umbli pe căile lui, și să te temi de el”.

RESPONSORIUL

In 4,10b.16a; cf. Is 63,8b.9b

R. Dumnezeu ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre; * și noi, care am crezut, am cunoscut iubirea pe care Dumnezeu o are față de noi.

V. Domnul s-a făcut mântuitorul nostru; el ne-a răscum-părat prin iubirea sa. * Și noi.

LECTURA A DOUA

Din constituția dogmatică despre Biserică *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 2.16)

Iată, eu voi mântui poporul meu

Părintele veșnic, în planul total liber și tainic al înțe-lepciunii și bunătății sale, a creat lumea întregă, a hotărât să-i ridice pe oameni la împărtășirea vieții divine, iar atunci când ei au căzut, prin Adam, nu i-a părăsit, ci le-a dăruit mereu ajutoare spre mântuire, în vederea lui Cris-tos, Răscumpărătorul, *care este chipul Dumnezeului nevăzut, primul născut din toată creația (Col 1,15)*. Pe toți cei aleși, Tatăl *i-a cunoscut din veșnicie și i-a hotărât de mai înainte să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați (Rom 8,29)*.

Iar pe cei care cred în Cristos a hotărât să-i adune în sfânta Biserică; ea, prefigurată încă de la începutul lumii, pregătită în chip minunat în istoria poporului lui Israel și în vechiul legământ și instituită în timpurile din urmă, a fost manifestată prin revărsarea Duhului Sfânt și va fi împlinită în glorie la sfârșitul veacurilor. Atunci, după expresia sfinților părinți, toți dreptii, începând cu Adam, de la dreptul Abel până la ultimul ales, se vor aduna la Tatăl în Biserica universală.

Cei care nu au primit încă evanghelia se raportează în diferite moduri la poporul lui Dumnezeu.

În primul rând, acel popor căruia i-au fost date testa-mentele și făgăduințele, și din care s-a născut Cristos după trup, popor ales, iubit pentru părinții lui: căci Dum-nezeu nu-și ia înapoi darurile și chemarea făcută.

Însă planul mântuirii îi îmbrățișează și pe aceia care îl recunosc pe Creator, și printre ei, în primul rând, pe musulmani, care, declarând că țin credința lui Abraham, îl adoră împreună cu noi pe Dumnezeu unic, milostiv, care îi va judeca pe oameni în ziua de apoi.

De asemenea, Dumnezeu nu este departe nici de aceia care, în umbre și chipuri, caută un Dumnezeu necunoscut, căci el dă tuturor viață, suflare și orice lucru, și ca Mântuitor, voiește ca toți oamenii să se mântuiască.

Într-adevăr, aceia care, necunoscând, fără vina lor, evanghelia lui Cristos și Biserica sa, îl caută totuși pe Dumnezeu cu inimă sinceră și se străduiesc, sub impulsul harului, să împlinească în fapte voia lui cunoscută prin glasul conștiinței, pot dobândi mântuirea veșnică. Proviđența divină nu refuză ajutoarele necesare pentru mântuire nici acelor care, fără vina lor, nu au ajuns încă la o cunoaștere limpede a lui Dumnezeu și se străduiesc, cu ajutorul harului divin, să ducă o viață dreaptă.

Tot ceea ce este bun și adevărat la ei este socotit de Biserică drept o pregătire la evanghelic și un dar al acei-luia care luminează pe tot omul ca să ajungă să aibă viața.

RESPONSORIUL

Ef 1,9b-10; Col 1,19-20a

R. Dumnezeu ne-a făcut cunoscut misterul voinei sale după planul binevoitor pe care l-a hotărât de mai înainte ca să fie reînnoite toate în Cristos, * cele din cer și cele de pe pământ.

Ÿ. În el i-a plăcut să facă să locuiască toată plinătatea și prin el să reconcilieze toate pentru sine. * Cele din cer.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunățate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

9,7-21.25-29

Păcatele poporului și mijlocirea lui Moise

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

⁷ „Adu-ți aminte și nu uita cum ai provocat mânia Domnului, Dumnezeului tău, în pustiu. Din ziua când ai ieșit din țara Egiptului până la sosirea voastră în locul acesta, v-ați răzvrătit mereu împotriva Domnului! ⁸ La Horeb, l-ați provocat pe Domnul, încât, mâniat, Domnul voia să vă nimicească. ⁹ Când m-am suit pe munte, ca să iau tablele din piatră, tablele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi, am rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, fără să mănânc pâine și fără să beau apă; ¹⁰ și Domnul mi-a dat cele două table din piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu, și cuprinzând toate cuvintele pe care vi le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua când tot poporul era adunat.

¹¹ După acele patruzeci de zile și patruzeci de nopți, Domnul mi-a dat cele două table din piatră, tablele legământului. ¹² Domnul mi-a zis atunci: «Scoală-te și coboară-te în grabă de aici; căci poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, a păcătuit. S-au abătut curând de la calea pe care le-am arătat-o; și-au făcut un chip turnat».

¹³ Domnul mi-a zis din nou: «Eu văd că poporul acesta este un popor tare încăpățânat. ¹⁴ Lasă-mă să-i nimicesc și să le șterg numele de sub ceruri; iar pe tine te voi face un neam mai puternic și mai mare la număr decât poporul acesta».

¹⁵ M-am întors și am coborât de pe munte, care era tot numai foc, cu cele două table ale legământului în amândouă mâinile mele. ¹⁶ M-am uitat, și iată că păcătuiserăți împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, vă făcuserăți un vițel turnat, vă depărtaserăți curând de la calea

pe care v-o arătase Domnul. ¹⁷ Am apucat atunci cele două table, le-am aruncat din mâinile mele și le-am sfărâmat sub ochii voștri. ¹⁸ M-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului, ca mai înainte, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, fără să mânânc pâine și fără să beau apă, din pricina tuturor păcatelor pe care le săvârșiserăți înaintea Domnului, ca să-l mâniați. ¹⁹ Căci mă îngrozisem la vederea mâniei și urgiei de care era cuprins Domnul împotriva voastră, până acolo încât voia să vă nimicească. Dar Domnul m-a ascultat și de data aceasta. ²⁰ Domnul, de asemenea, era foarte mâniat și pe Aron, așa încât voia să-l piardă, și eu m-am rugat atunci și pentru el și am fost ascultat. ²¹ Am luat vițelul pe care-l făcuserăți, isprava păcatului vostru, l-am ars în foc, l-am sfărâmat până s-a făcut praf, și am aruncat praful acela în pârâul care curgea din munte.

²⁵ M-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului: patruzeci de zile și patruzeci de nopți, m-am aruncat cu fața la pământ, pentru că Domnul spusese că vrea să vă nimicească. ²⁶ M-am rugat Domnului, și am zis: Doamne Dumnezeule, nu nimici poporul tău, moștenirea ta, pe care ai răscumpărat-o în mărirea ta, pe care ai scos-o din Egipt, prin mâna ta cea puternică. ²⁷ Adu-ți aminte de slujitorii tăi, Abraham, Isaac și Iacob. Nu privi la îndărătnicia acestui popor, la răutatea lui și la păcatul lui, ²⁸ ca nu cumva locuitorii țării din care ne-ai scos să zică: «Pentru că Domnul n-avea putere să-i ducă în țara pe care le-o făgăduise și pentru că-i ura, de aceea i-a scos ca să-i omoare în pustiu». ²⁹ Totuși, ei sunt poporul tău și moștenirea ta, pe care ai scos-o din Egipt cu mâna ta puternică și cu brațul tău întins”.

RESPONSORIUL

Cf. *Ex 32,11.13.14; 33,17*

R. Moise l-a rugat pe Domnul: „De ce să te mânie, Doamne, împotriva poporului tău? Lasă să treacă focul mâniei tale; adu-ți aminte de Abraham, de Isaac și de Iacob, cărora le-ai jurat că le vei da o țară în care curge lapte și miere”. * Și s-a potolit Domnul și nu a mai trimis asupra poporului său nenorocirea pe care o promisese.

¶ Domnul i-a spus lui Moise: „Ai aflat har înaintea mea și te cunosc pe tine mai mult decât pe toți ceilalți”.

* Și s-a potolit.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile sfântului Fulgențiu de Ruspe*, episcop

(Scris. 14, 36-37: CCL 91, 429-431)

Cristos, care este mereu viu, mijlocește pentru noi

Să observăm mai întâi că, la sfârșitul rugăciunii, spunem: „Prin Domnul nostru Isus Cristos, Fiul tău”. Însă niciodată nu spunem: „Prin Duhul Sfânt”. Faptul că Biserica catolică se exprimă astfel în celebrarea sa nu este întâmplător, ci se datorează aceluia mister prin care *omul Isus Cristos a devenit mijlocitor între Dumnezeu și oameni* (cf. 1Tim 2,5), *preot în veci după rânduiala lui Melchisedec* (Ps 109,4; cf. Evr 7,17), *care a intrat o dată pentru totdeauna în sanctuar cu propriul sânge, însă nu într-un sanctuar făcut de mână de om, prefigurare a celui adevărat* (cf. Evr 9,24-25), ci chiar în cer, unde șade la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi.

Contemplând în el această funcție de mare preot, Apostolul spune: *Așadar, să-i oferim lui Dumnezeu prin el o jertfă de laudă continuă, adică rodul buzelor care mărturisesc numele lui* (Evr 13,15). Deci, prin el oferim jertfa de laudă și de rugăciune, deoarece prin moartea sa am fost reconciliați cu Dumnezeu, pe când eram încă dușmani. Prin el, care a binevoit să devină jertfă pentru noi, jertfa noastră poate să fie plăcută înaintea lui Dumnezeu. De aceea, sfântul Petru ne îndeamnă, spunând: *Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos* (1Pt 2,5). Acesta este motivul pentru care îi spunem lui Dumnezeu Tatăl: „Prin Domnul nostru Isus Cristos”.

Când se menționează preoția, ce altceva se arată dacă nu misterul întrupării Domnului, prin care Fiul lui Dumnezeu, *deși era din fire Dumnezeu, s-a despuiat pe sine, luând firea sclavului*; de aceea, s-a umilit, făcându-se

ascultător până la moarte (Fil 2,6-8), adică a fost făcut cu puțin inferior îngerilor (Evr 2,7), rămânând totuși egal Tatălui, în unitate? Fiul, rămânând egal cu Tatăl, s-a înjosit pe sine din cauză că a binevoit să fie asemenea oamenilor. S-a înjosit atunci când s-a despuiat pe sine luând firea sclavului. Mai mult, înjosirea lui Cristos este însăși nimicirea sa; iar nimicirea sa nu este altceva decât acceptarea firii sclavului.

Cristos, așadar, păstrându-și firea dumnezeiască, este Fiul unul-născut al lui Dumnezeu, căruia îi oferim jertfe ca și Tatălui; însă, luând firea sclavului, a devenit preotul nostru, prin care să putem oferi jertfa vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu. Totuși, noi nu am fi putut oferi jertfa, dacă Cristos nu s-ar fi făcut jertfă pentru noi, în care natura noastră umană este adevărată jertfă mântuitoare. Prin urmare, atunci când afirmăm că rugăciunile noastre sunt oferite prin Preotul veșnic, Domnul nostru, noi mărturisim că trupul umanității noastre se află cu adevărat în el, după cum spune Apostolul: *Într-adevăr, orice mare preot este luat dintre oameni, pus pentru oameni în relațiile cu Dumnezeu, ca să ofere daruri și sacrificii pentru păcate (Evr 5,1)*. Iar atunci când spunem: „Fiul tău” și adăugăm „care împreună cu tine viețuiește și domnește, în unire cu Duhul Sfânt”, amintim acea unitate pe care Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt o au prin natură. Prin aceasta se arată că același Cristos, care și-a asumat pentru noi funcția de preot, este egal prin natură cu Tatăl și cu Duhul Sfânt.

RESPONSORIUL

Evr 4,16.15a

R. Să ne apropiem, așadar, cu toată încrederea de tronul harului, * ca să primim îndurare și să găsim ca ajutor harul său la timpul potrivit.

Ÿ. Căci nu avem un mare preot care să nu poată suferi împreună cu noi în slăbiciunile noastre. * Ca să primim.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunățate

rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului 10,12–11,9.26-28

Numai pe Domnul trebuie să-l alegem

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

^{10,12} „Așadar, Israele, ce cere de la tine, Domnul, Dumnezeul tău? Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să mergi pe toate căile sale, să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să-i slujești din toată inima și din tot sufletul, să păzești poruncile și legile Domnului, pe care ți le dau eu astăzi ca să-ți fie bine. ¹⁴ Domnului, Dumnezeului tău, îi aparțin cerurile și cerurile cerurilor, pământul cu tot ce cuprinde el. ¹⁵ Cu toate acestea, numai pe părinții tăi i-a iubit Domnul în chip deosebit. După ei, pe voi, urmașii lor, v-a ales dintre toate popoarele, ceea ce se vede și astăzi.

¹⁶ Mortificați-vă inimile și nu mai fiți îndărătnici, ¹⁷ căci Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeu peste toți zeii și stăpân peste toți stăpânii, Dumnezeu cel mare, biruitor și de temut; el nu este părtinitor și nu se lasă mituit, ¹⁸ el face dreptate orfanului și văduvei, îl iubește pe cel străin și le dă hrană și îmbrăcăminte.

¹⁹ Iubiți-l deci pe cel străin, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. ²⁰ Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, lui să-i slujești, de el să te atașezi și pe numele lui să juri. ²¹ El este Dumnezeul tău, pe care trebuie să-l lauzi; el a făcut pentru tine aceste lucruri mari și de temut, pe care le-ai văzut cu ochii tăi. ²² Când părinții tăi au sosit în Egipt, erau numai șaptezeci la număr, dar acum Domnul, Dumnezeul tău, te-a făcut numeros cât stelele cerului.

^{11,1} Să-l iubești deci pe Domnul, Dumnezeul tău, și să păzești totdeauna învățăturile lui, legile lui, rânduielile lui și poruncile lui.

² Recunoașteți astăzi ce n-au putut recunoaște și vedea copiii voștri, pedepsele Domnului, Dumnezeuului vostru, mărirea lui, mâna lui cea tare și brațul lui cel întins, ³ semnele lui și faptele pe care le-a săvârșit în mijlocul Egiptului împotriva lui faraon, regele Egiptului, și împotriva întregii lui țări, ⁴ oștirii Egiptului, cailor lui și cailor lui; cum a făcut să vină peste ei apele Mării Roșii, când vă urmăreau, și i-a nimicit Domnul pentru totdeauna; ⁵ ce a făcut pentru voi în pustiu, până la venirea voastră în locul acesta; ⁶ ce a făcut lui Datan și lui Abiram, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum pământul și-a deschis gura și i-a înghițit, cu casele și corturile lor și cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel.

⁷ Căci ați văzut cu ochii voștri toate lucrurile mari pe care le-a făcut Domnul. ⁸ Astfel, să păziți toate poruncile pe care vi le dau eu astăzi, ca să puteți pune mâna pe țara în care veți intra ca s-o luați în stăpânire ⁹ și să aveți zile multe în țara pe care Domnul a jurat părinților voștri că le-o va da, lor și seminței lor, țară în care curge lapte și miere.

²⁶ Astăzi pun în fața voastră binecuvântarea și blestemul: ²⁷ binecuvântarea, dacă veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeuului vostru, pe care vi le dau astăzi; ²⁸ blestemul, dacă vă veți abate de la calea pe care v-o arăt eu astăzi, ca să mergeți după alți dumnezei pe care nu-i cunoașteți”.

RESPONSORIUL

In 4,19; 5,3; 2,5a

R. Noi îl iubim pe Dumnezeu pentru că el ne-a iubit mai întâi. Pentru că aceasta este iubirea lui Dumnezeu: să ținem poruncile lui; * iar poruncile lui nu sunt grele.

Ţ. Dacă cineva păstrează cuvântul lui, într-adevăr iubirea lui Dumnezeu în el este desăvârșită. * Iar poruncile.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre perfecțiunea spirituală*,
de sfântul Diadoh din Fotice

(Cap. 12.13.14: PG 65, 1171-1172)

Numai pe Dumnezeu trebuie să-l iubim

Cine se iubește pe sine nu poate să-l iubească pe Dumnezeu; în schimb, cine nu se iubește pe sine, datorită bogățiilor mai mari ale iubirii lui Dumnezeu, acela îl iubește pe Dumnezeu. De aici rezultă că un astfel de om nu caută niciodată propria glorie, ci gloria lui Dumnezeu. Cine se iubește pe sine caută gloria proprie, însă cine îl iubește pe Dumnezeu iubește gloria Creatorului său.

Este normal ca sufletul care îl simte și îl iubește pe Dumnezeu să caute întotdeauna gloria lui Dumnezeu ori de câte ori împlinește poruncile sale și să se bucure de propria sa supunere, deoarece gloria i se cuvine lui Dumnezeu datorită măreției sale, omului, în schimb, i se cuvine supunerea, căci prin ea devenim casnicii lui Dumnezeu. Dacă ne comportăm astfel, ne vom bucura de gloria Domnului și, asemenea lui Ioan Botezătorul, vom începe să repetăm fără încetare: *El trebuie să crească, iar eu să mă micșorez (In 3,30)*.

Am cunoscut pe cineva care, deși se plângea că nu-l iubește pe Dumnezeu așa cum voia, totuși îl iubea pe Dumnezeu în așa măsură încât dorința cea mai mare a sufletului său era ca Dumnezeu să fie glorificat în el, iar el să nu însemne nimic. Unul ca acesta nu se laudă prin cuvinte, ci recunoaște ceea ce este. Astfel, în marea lui dorință de a se umili, nu se gândește la propria demnitate când îi slujește lui Dumnezeu, după cum prescrie legea pentru preoți. Din dorința de a-l iubi pe Dumnezeu, își ascunde amintirea propriei demnități în profunzimea iubirii față de Dumnezeu; în spirit de umilință, își îngroapă orgoliul pentru ca, în fața propriei judecăți, să nu mai apară decât ca un slujitor inutil. Datorită dorinței sale de a se umili, se comportă ca un străin față de demnitatea sa. Același lucru trebuie să-l facem și noi; să fugim de orice cinste sau glorie datorită bogățiilor mai mari ale iubirii lui Dumnezeu, care ne-a iubit cu adevărat.

Cine îl iubește pe Dumnezeu în adâncul inimii sale, acela este cunoscut de Dumnezeu. De fapt, cu cât cineva primește mai mult iubirea lui Dumnezeu în adâncul

sufletului său, cu atât îl iubește mai mult. Iată de ce un astfel de om dorește cu ardoare iluminarea cunoașterii până când va ajunge să simtă o mare pace interioară. Nemaicunoscându-se pe sine, este transformat în întregime de iubirea lui Dumnezeu.

Un astfel de om trăiește în această viață ca și cum nu ar trăi. Deși continuă să fie în trupul său, iubirea sufletului său îl pune într-o mișcare continuă spre Dumnezeu. Având de acum inima aprinsă de focul iubirii, el rămâne strâns legat de Dumnezeu, deoarece iubirea lui Dumnezeu l-a eliberat în întregime de iubirea de sine, așa cum spune Apostolul: *Dacă ne-am ieșit din fire, a fost pentru Dumnezeu, iar dacă suntem cu mintea întregă, este pentru voi* (2Cor 5,13).

RESPONSORIUL

In 3,16; IIn 4,10a.19b

R. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său unul-născut, * ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

V. În aceasta constă iubirea: nu noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci el ne-a iubit mai întâi. * Ca oricine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunățate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

16,1-17

Sărbătorile care trebuie ținute

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

¹„Păzește luna Abib și sărbătorește Paștele Domnului, Dumnezeului tău; căci în luna Abib te-a scos Domnul

Dumnezeul tău, din Egipt, noaptea. ² Să jertfești Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, jertfele tale de oi și boi, în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să-și așeze numele acolo. ³ În timpul sărbătorii să nu mănânci pâine dospită, ci șapte zile să mănânci azimi, pâinea întristării, căci ai ieșit în grabă din țara Egiptului, ca să-ți aduci aminte în toate zilele vieții tale de ziua când ai ieșit din țara Egiptului. ⁴ Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea țării tale, timp de șapte zile; și nici o parte din vitele pe care le vei jertfi în seara celei dintâi zile să nu fie păstrată peste noapte până dimineța. ⁵ Nu vei putea să jertfești Paștele în vreunul dintre locurile pe care ți le dă Domnul, Dumnezeul tău, ca locuință; ⁶ ci în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să-și așeze numele acolo, acolo să jertfești Paștele, seara, la apusul soarelui, pe vremea ieșirii tale din Egipt. ⁷ Să o fierbi și să o mănânci în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău. Și dimineța vei putea să te întorci și să te duci în corturile tale. ⁸ Șase zile să mănânci azimi și a șaptea zi să fie o adunare de sărbătoare în cinstea Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare.

⁹ Să numeri șapte săptămâni; să începi să numeri cele șapte săptămâni de când vei începe seceratul grâului.

¹⁰ Apoi să celebrezi sărbătoarea săptămânilor în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, și să aduci daruri de bună voie, după binecuvântarea pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău. ¹¹ Să te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să locuiască numele lui acolo, tu, fiul tău și fiica ta, slujitorul și slujitoarea ta, leviții care vor fi în cetățile tale, și străinul, orfanul și văduva care vor fi în mijlocul tău. ¹² Să-ți aduci aminte că ai fost sclav în Egipt, să păzești și să împlinești legile acestea.

¹³ Să celebrezi solemnitatea Corturilor șapte zile, după ce îți vei strânge roadele din arie și din teasc. ¹⁴ Să te bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul tău și fiica ta, slujitorul și slujitoarea ta, și levitul, străinul, orfanul și văduva care vor fi în cetățile tale. ¹⁵ Să celebrezi sărbătoarea

sapte zile în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul; căci Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvânta în toate roadele tale și în tot lucrul mâinilor tale, și de aceea să fii vesel.

¹⁶ De trei ori pe an, toți bărbații să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege el: la sărbătoarea Azimilor, la sărbătoarea Săptămânilor și la sărbătoarea Corturilor. Să nu se înfățișeze cu mâinile goale înaintea Domnului. ¹⁷ Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul, Dumnezeul tău”.

RESPONSORIUL

Cf. *Dt 16,14.15; Nah 2,1*

R. În ziua de sărbătoare vei face un ospăț mare, tu, fiul tău și fiica ta, levitul și străinul, orfanul și văduva;
* și Domnul te va binecuvânta și tu vei fi fericit.

V. Iată pe munți picioarele unui mesager, ale aceluia care îți vestește pacea: celebrează, Iuda, sărbătorile tale.
* Și Domnul.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*,
de sfântul Irineu, episcop

(Cartea 4, 18, 1-2.4.5: SCh 100, 596-598.606.610-612)

Ofranda curată a Bisericii

Ofranda Bisericii, pe care Domnul ne-a învățat să o oferim în lumea întreagă, este considerată de Dumnezeu ca o jertfă curată și plăcută lui. Nu pentru că el ar avea nevoie de o jertfă din partea noastră, ci pentru că cel care oferă este preamărit el însuși în ceea ce oferă, dacă darul său este primit. Prin acest dar se exprimă cinstea și afecțiunea pe care o avem față de rege. Domnul, voind ca noi să oferim acest dar cu toată simplitatea și nevinovăția, ne-a spus: *Așadar, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, în fața altarului, du-te și împacă-te mai întâi cu fratele tău și*

apoi vino să-ți oferi darul (Mt 5,23). Lui Dumnezeu, aşadar, trebuie să i se ofere primele roade ale creaţiei sale, după cum spune şi Moise: Nu te vei prezenta în faţa Domnului, Dumnezeului tău, cu mâinile goale (Ex 23,15); în felul acesta, omul, exprimându-şi recunoştinţa prin bunurile dăruite lui de Dumnezeu în mod gratuit, va primi cinstea care vine de la el.

Nu noţiunea de ofrandă a fost respinsă, căci ofrande se aduceau atunci, se aduc şi acum; jertfe existau la vechiul popor al lui Dumnezeu, jertfe există şi în Biserică. Ceea ce s-a schimbat este forma, adică cei care oferă jertfa nu mai sunt sclavi, ci oameni liberi. Domnul este unul şi acelaşi, însă una este jertfa adusă de sclavi, şi alta jertfa adusă de oamenii liberi; astfel, prin jertfă se arată şi semnul libertăţii. Nimic nu este indiferent, nici fără valoare, nici fără semnificaţie în faţa lui Dumnezeu. Din acest motiv, aceia îi ofereau o zecime din bunurile lor, însă aceştia care au primit libertatea îi consacră lui Dumnezeu tot ceea ce au: îi dăruiesc cu bucurie şi libertate aceste bunuri, nu pentru că sunt mai mici, ci pentru că speră în altele mai mari; aşa cum a făcut acea sârmană văduvă care a pus în vistieria lui Dumnezeu întreaga ei avere.

Este necesar să-i prezentăm lui Dumnezeu ofranda noastră şi în toate să-i fim recunoscători Dumnezeului creator, oferindu-i primele roade ale creaturilor sale cu intenţie curată, cu credinţă lipsită de făţarnicie, cu speranţă puternică, cu iubire arzătoare. Şi această ofrandă numai Biserica o poate oferi curată Creatorului, oferindu-i, cu mulţumire, din roadele creaţiei sale.

De fapt, noi îi oferim ceea ce este al său, iar prin ofranda noastră exprimăm unirea şi comuniunea dintre noi şi proclamăm credinţa noastră în învierea trupului şi a spiritului. Aşa cum pâinea, rod al pământului, după ce primeşte invocaţia divină, nu mai este pâine obișnuită, ci Euharistică, compusă din două realităţi, una pământească şi una cerească, tot aşa şi trupurile noastre, după ce primesc Euharistia, nu mai sunt supuse stricăciunii, ci au în ele speranţa învierii.

RESPONSORIUL

Cf. *Evr* 10,1.14; *Ef* 5,2b

R. Legea are o umbră a bunurilor viitoare, și nu înfățișarea realităților, căci prin jertfele aduse fără încetare nu poate nicidecum să-i desăvârșească pe cei care se apropie; * Cristos însă, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire, pentru totdeauna, pe cei care sunt sfințiți.

Ÿ. El ne-a iubit pe noi și s-a oferit pentru noi ca ofrandă și jertfă de bună mireasmă. * Cristos însă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care stăpânești toate câte sunt pe pământ și în cer, ascultă cu bunățate rugăciunile poporului tău și dăruiește timpurilor noastre pacea ta. Prin Domnul.

DUMINICA A III-A DE PESTE AN

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Domnul spune: „Faceți pocăință, căci împărăția cerurilor este aproape”.

Anul B

Isus a venit în Galileea propovăduind evanghelia lui Dumnezeu și spunând: „S-a împlinit timpul și împărăția lui Dumnezeu este aproape: Convertiți-vă și credeți în evanghelie!”

Anul C

Isus a venit, în puterea Duhului Sfânt, și învăța sâmbăta în sinagogi și era slăvit de toți.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

18,1-22

Leviții. Profeții adevărați și cei falși

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

¹ „Preoții, leviții, și tot tribul lui Levi, să nu aibă nici parte, nici moștenire în Israel; să se hrănească din jertfele în cinstea Domnului și din moștenirea lui. ² Să nu aibă

moștenire în mijlocul fraților lor: Domnul va fi moștenirea lor, cum le-a spus.

³ Iată care va fi dreptul preoților din partea poporului: cei ce vor aduce o jertfă, boi sau miei, să dea preotului spata, falcile și stomacul. ⁴ Să-i dai cele dintâi roade din grâul tău, din vinul tău și din untdelemnul tău, și pârga din lâna oilor tale; ⁵ căci pe el l-a ales Domnul, Dumnezeul tău, dintre toate triburile, ca să stea înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și să-i slujească, el și fiii lui, în toate zilele.

⁶ Când va pleca un levit din una dintre cetățile tale, din locul unde locuiește el în Israel, ca să se ducă, după deplina dorință a sufletului său, în locul pe care-l va alege Domnul, ⁷ și va sluji în numele Domnului, Dumnezeului său, ca toți frații lui leviți care stau înaintea Domnului, ⁸ va primi ca hrană o parte la fel cu a lor, pe lângă cele primite din vânzarea moștenirii părintești.

⁹ După ce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu te înveți să faci și tu nelegiuirile neamurilor acelorora. ¹⁰ Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nici ghicitor, nici cititor în stele, nici vestitor al viitorului, nici vrăjitor, ¹¹ nici descântător, nici dintre aceia care cheamă duhurile, nici mag, nici care să întrebe morții. ¹² Căci oricine face aceste lucruri este nelegiuit înaintea Domnului; și din cauza acestor lucruri va alunga Domnul, Dumnezeul tău, aceste neamuri dinaintea ta. ¹³ Tu să fii desăvârșit și fără de prihană înaintea Domnului, Dumnezeului tău. ¹⁴ Căci neamurile acelea pe care le vei alunga ascultă de ghicitori și prevestitori; dar ție, Domnul, Dumnezeul tău, nu-ți îngăduie lucrul acesta.

¹⁵ Domnul, Dumnezeul tău, va ridica între voi, dintre frații voștri, un profet ca mine; voi să ascultați de el, ¹⁶ căci tu l-ai cerut Domnului, Dumnezeului tău, pe muntele Horeb, în ziua adunării, când ai spus: «Nu vreau să mai aud vocea Domnului, Dumnezeului meu, nu vreau să mai văd acest foc mare, pentru că nu vreau să mor». ¹⁷ Domnul mi-a spus atunci: «Au dreptate. ¹⁸ Eu voi face să se ridice din mijlocul fraților lor un profet ca

tine, voi pune cuvintele mele pe buzele lui și el le va spune tot ce-i voi porunci eu. ¹⁹ Dacă cineva nu va asculta cuvintele pe care acest profet le va rosti în numele meu, eu însumi îl voi trage la răspundere. ²⁰ Dar și un profet care ar îndrăzni să spună în numele meu un cuvânt pe care nu i l-am poruncit, sau va vorbi în numele altor zei, acel profet va trebui să moară». ²¹ Poate că vei zice în inima ta: «Cum vom cunoaște cuvântul pe care nu-l va spune Domnul?» ²² Când ceea ce va spune profetul acela în numele Domnului nu va avea loc și nu se va întâmpla, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Profetul acela l-a spus din îndrăzneală: să nu te temi de el”.

RESPONSORIUL   *Dt 18,18; Lc 20,13b; cf. In 6,14b*

R. Voi ridica un profet pentru ei și voi pune în gura lui cuvintele mele; * el le va spune toate cuvintele pe care i le voi porunci.

Ÿ. Îl voi trimite pe Fiul meu cel iubit. Acesta este adevăratul profet care trebuie să vină în lume. * El le va spune.

LECTURA A DOUA

Din constituția despre liturgie *Sacrosanctum concilium*
a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 7-8.106)

Cristos este mereu prezent în Biserica sa

Cristos este mereu prezent în Biserica sa, mai ales în acțiunile liturgice. El este prezent în jertfa sfintei Liturghii, atât în persoana preotului, oferindu-se acum prin slujirea acestuia, el, care s-a oferit odinioară pe cruce, cât, mai ales, sub speciile euharistice. El este prezent în sacramente prin puterea sa, așa încât, atunci când cineva botează, Cristos însuși este cel care botează. Este prezent în cuvântul său, căci el este cel care vorbește în timp ce se citește în Biserică Sfânta Scriptură. În sfârșit, este prezent atunci când Biserica se roagă și aduce laude, el,

care a făgăduit: *Unde doi sau trei sunt adunați în numele meu, sunt și eu acolo în mijlocul lor (Mt 18,20).*

Într-adevăr, într-o operă atât de mare, în care i se aduce lui Dumnezeu preamărire desăvârșită și oamenii sunt sfințiți, Cristos își asociază totdeauna Biserica, Mireasa lui preaiubită, care se roagă Domnului său și prin el aduce cult Tatălui veșnic.

Așadar, pe bună dreptate, liturgia este considerată ca exercitarea misiunii sacerdotale a lui Cristos, prin care sfințirea omului este reprezentată prin semne văzute și este realizată într-un mod propriu fiecăruia și, în același timp, se aduce cultul public integral de către trupul mistic al lui Cristos – de către cap și mădularele sale.

Prin urmare, orice celebrare liturgică, întrucât este opera lui Cristos-preotul și a trupului său, care este Biserica, este acțiune sacră prin excelență, a cărei eficacitate nu o poate atinge cu același titlu și în același grad nici o altă acțiune a Bisericii.

În liturgia pământească, noi participăm, prin pregustare, la liturgia cerească, ce se celebrează în cetatea sfântă a Ierusalimului, spre care ne îndreptăm ca niște călători, unde Cristos *șade de-a dreapta lui Dumnezeu ca slujitor al sanctuarului și al adevăratului chivot* (cf. *Ap 21,2; Col 3,1; Evr 8,2*); împreună cu întreaga oștire cerească, îi cântăm Domnului imnul de slavă; amintindu-i cu venerație pe sfinți, nădăjduim să avem parte împreună cu ei și îl *așteptăm ca mântuitor pe Domnul nostru Isus Cristos, până când se va arăta el însuși, viața noastră, și atunci ne vom arăta împreună cu el în glorie* (cf. *Fil 3,20; Col 3,4*).

Conform tradiției apostolice, care datează încă din ziua învierii lui Cristos, Biserica celebrează misterul pascal în fiecare a opta zi, care este numită, pe bună dreptate, ziua Domnului sau duminica. Într-adevăr, în această zi, credincioșii trebuie să se adune ca, ascultând cuvântul lui Dumnezeu și participând la sfânta Euharistică, să-și amintească de pătimirea, învierea și gloria Domnului Isus și să mulțumească lui Dumnezeu care i-a *renăscut la o speranță vie prin învierea lui Cristos din*

morți (IPt 1,3). Așadar, duminica este sărbătoarea primordială, care trebuie prezentată pietății credincioșilor și întipărită bine în ea, așa încât să devină și zi de bucurie și de încetare a lucrului. Celelalte celebrări, dacă nu sunt într-adevăr de cea mai mare importanță, nu trebuie să aibă întâietate asupra ei, deoarece ea este fundamentul și nucleul întregului an liturgic.

RESPONSORIUL

R. Cristos se roagă pentru noi întrucât este preotul nostru; se roagă în noi întrucât este capul nostru; este rugat de noi întrucât este Dumnezeu nostru. * Să recunoaștem, așadar, vocile noastre în el și vocile lui în noi.

V. Când ne adresăm lui Dumnezeu în rugăciune, să nu o facem fără Fiul. * Să recunoaștem.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Mergând Isus pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, care aruncau mrejele în mare, și i-a chemat. Iar ei, îndată, lăsându-și mrejele, au mers după el.

Anul B

Veniți după mine, spune Domnul, și vă voi face pescari de oameni.

Anul C

Duhul Domnului este asupra mea, el m-a trimis să duc vestea cea bună săracilor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

Vesperele II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Isus predica evanghelia împărăției și vindeca orice neputință în popor.

Anul B

Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Isus, Domnul și Răscumpărătorul, aleluia.

Anul C

Înfășurând sulul cărții, Isus a început să le spună: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre”.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

24,1–25,4

Porunci referitoare la aproapele

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:
^{24,1} „Când cineva își ia soție și trăiește cu ea, iar ea nu găsește trecere înaintea lui, pentru că a descoperit ceva respingător în ea, să-i scrie o carte de despărțire și, după ce-i va da-o în mână, să-i dea drumul din casa lui. ² Ea să iasă de la el, să plece, și va putea să se mărite cu un alt bărbat. ³ Dacă și acesta din urmă începe s-o urască, să-i scrie o carte de despărțire, și după ce i-o dă în mână, să-i dea drumul din casa lui; sau, dacă acest bărbat din urmă, care a luat-o de soție, moare, ⁴ atunci bărbatul dintâi, care îi dăduse drumul, nu va putea s-o ia iarăși de soție, după ce a fost întinată, căci lucrul acesta este o urâciune înaintea Domnului, și să nu întinezi țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău.

⁵ Dacă un om este însurat de curând, să nu meargă la război și să nu i se impună nici o însărcinare publică; să rămână liber la casa lui timp de un an și să se bucure cu soția lui.

⁶ Să nu iei zălog, nici piatra de dedesubt, nici piatra de deasupra rășniței; căci ar însemna că iei zălog însăși viața cuiva.

⁷ Dacă se va găsi cineva care să fi furat pe vreunul dintre frații lui, dintre copiii lui Israel, și să-l fi făcut rob sau să-l fi vândut, hoțul acela să fie pedepsit cu moartea. Să îndepărtezi astfel răul din mijlocul tău.

⁸ Ia scama bine și păzește-te de boala leprei; și să faceți tot ce vă vor învăța preoții leviți, să faceți după poruncile pe care le-am dat lor. ⁹ Adu-ți aminte ce a făcut Domnul, Dumnezeul tău, lui Miriam, pe drum, la ieșirea voastră din Egipt.

¹⁰ Dacă dai ceva aproapelui tău cu împrumut, să nu intri în casa lui ca să-i iei zălog; ¹¹ ci să stai afară, și el să-ți aducă zălog ceea ce are. ¹² Dacă omul acela este sărac, să nu rămână peste noapte zălogul la tine; ¹³ să i-l dai înapoi la apusul soarelui, ca să se culce în haina lui și să te binecuvânteze; și acesta va fi un lucru bun înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

¹⁴ Să nu-l nedreptățești pe cel care lucrează cu plată, sărac și nevoiaș, fie că este unul dintre frații tăi, fie că este unul dintre străinii care locuiesc în țara ta, în cetățile tale. ¹⁵ Să-i dai plata pentru ziua lui înainte de apusul soarelui; căci e sărac și o dorește mult. Să nu strige împotriva ta la Domnul și să îți se considere aceasta drept păcat.

¹⁶ Să nu fie uciși părinții în locul copiilor și nici copiii în locul părinților; fiecare să fie ucis pentru păcatul lui.

¹⁷ Să nu lezezi dreptul străinului și al orfanului și să nu iei zălog haina văduvei. ¹⁸ Să-ți aduci aminte că ai fost sclav în Egipt, și că Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat de acolo; de aceea, îți dau aceste porunci ca să le împlinești. ¹⁹ Când îți vei secera ogorul și vei uita un snop pe câmp, să nu te întorci să-l iei: să fie al străinului, al orfanului și al văduvei, pentru ca Domnul,

Dumnezeu tău, să te binecuvânteze în tot lucrul mâinilor tale.²⁰ Când îți vei scutura măslinii, să nu culegi a doua oară roadele rămase pe ramuri: ele să fie ale străinului, ale orfanului și ale văduvei.²¹ Când îți vei culege via, să nu culegi a doua oară ciorchinii care rămân pe urma ta: ei să fie ai străinului, ai orfanului și ai văduvei.²² Adu-ți aminte că ai fost și tu sclav în țara Egiptului; de aceea, îți dau poruncile acestea, ca să le împlinești.

^{25,1} Dacă va fi o neînțelegere între oameni, să fie aduși la judecată și să fie judecați, celui nevinovat să-i dea drumul, iar pe cel vinovat să-l pedepsească.² Dacă cel vinovat este osândit să fie bătut, judecătorul să pună să-l întindă la pământ și să-i dea în fața lui un număr de lovituri potrivit cu vinovăția lui.³ Să nu i se dea mai mult de patruzeci de lovituri, ca nu cumva, din cauza multelor lovituri, fratele tău să fie schilodit înaintea ta.

⁴ Să nu legi gura bouului când treieră grâu”.

RESPONSORIUL

Cf. *Mc* 12,32-33; *Sir* 35,4b-5a

R. Adevărat ai spus, învățătorule, că Dumnezeu este unul singur și a-l iubi pe el din toată inima * și a-l iubi pe aproapele ca pe tine însuși este mai mult decât toate arderile de tot și decât toate jertfele.

V. Cine dă de pomană aduce o jertfă de laudă. A fugi de rău este un lucru plăcut Domnului. * Și a-l iubi.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală
despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes*
a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 48)

Sfințenia căsătoriei și a familiei

Bărbatul și femeia care, prin legământul conjugal, *nu mai sunt doi, ci un singur trup* (*Mt* 19,6) își oferă unul altuia ajutor și slujire prin unirea intimă a persoanelor și faptelor lor; în felul acesta, ei experimentează sensul unității lor și îl aprofundează tot mai deplin.

Această unire intimă, dăruire reciprocă dintre două persoane, precum și binele copiilor, pretind fidelitatea deplină a soților și unitatea indisolubilă dintre ei.

Cristos Domnul a copleșit cu binecuvântări această iubire cu multe aspecte, născută din izvorul divin al dragoste și constituită după modelul unirii lui cu Biserica.

Într-adevăr, după cum Dumnezeu i-a ieșit odinioară în întâmpinare poporului său cu legământ de iubire și fidelitate, tot astfel, acum, Mântuitorul oamenilor și Mirele Bisericii iese în întâmpinarea soților creștini prin sacramentul Căsătoriei. Mai mult, el rămâne cu ei pentru ca, așa cum el însuși a iubit Biserica și s-a dat pe sine pentru ea, tot astfel, și soții, prin dăruire reciprocă, să se iubească unul pe altul în fidelitate perpetuă.

Autentica iubire conjugală este asumată în iubirea dumnezeiască și este călăuzită și îmbogățită de puterea răscumpărătoare a lui Cristos și de acțiunea mântuitoare a Bisericii, pentru ca soții să fie realmente duși la Dumnezeu și ajutați și încurajați în misiunea lor sublimă de tată și mamă.

De aceea, soții creștini sunt întăriți și, într-un fel, consacrați printr-un sacrament special în vederea îndatoririlor și a demnității lor; îndeplinindu-și prin puterea acestuia misiunea conjugală și familială, pătrunși de spiritul lui Cristos, prin care întreaga lor viață este străbătută de credință, speranță și iubire, ei se apropie tot mai mult de propria desăvârșire și de sfințirea reciprocă, contribuind astfel împreună la preamărirea lui Dumnezeu.

Așadar, precedați de exemplul părinților și de rugăciunea în familie, copiii și toți aceia care trăiesc în mediul familiei își vor găsi mai ușor calea spre împlinire umană, spre mântuire și sfințenie. Cât despre soți, înzestrați cu demnitatea și cu misiunea de tată și mamă, își vor împlini cu râvnă îndatorirea de educatori, mai ales pe plan religios, care este, în primul rând, a lor.

Copiii, ca membri vii ai familiei, contribuie în felul lor la sfințirea părinților. Într-adevăr, prin recunoștința, pietatea filială și încrederea lor, vor răspunde la binefacerile primite de la părinți și îi vor sprijini, ca niște adevărați fii, în greutate și în singurătatea bătrâneții.

RESPONSORIUL

Ef 5,32.25b.33b

R. Taina aceasta este mare; eu o spun cu privire la Cristos și la Biserica. * Cristos a iubit Biserica și s-a dat pe sine pentru ea.

V. Fiecare să-și iubească soția ca pe sine însuși, iar soția să aibă respect față de bărbat. * Cristos.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

26,1-19

Mărturisirea de credință a fiilor lui Abraham

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

¹ „Când vei intra în țara pe care ți-o dă ca moștenire Domnul, Dumnezeul tău, când o vei stăpâni și te vei așeza în ea, ² să iei cele dintâi roade din toată recolta câmpului pe care o vei scoate din pământul tău, pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-l dă, să le pui într-un coș și să te duci la locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să faci să locuiască numele lui acolo. ³ Să te duci la preotul care va fi în zilele acelea și să-i spui: «Mărturisesc astăzi înaintea Domnului, Dumnezeului tău, că am intrat în țara pe care Domnul a jurat părinților noștri că ne-o va da». ⁴ Luând coșul din mâna ta, preotul să-l pună înaintea altarului Domnului, Dumnezeului tău. ⁵ Apoi vei rosti aceste cuvinte în fața Domnului Dumnezeului tău: «Tatăl meu era un arameu pribeg care s-a dus în Egipt, unde a trăit ca un străin, cu puținii săi oameni. Acolo el a ajuns un popor mare,

puternic și numeros. ⁶ Egiptenii ne-au chinuit, ne-au asuprit și ne-au supus la grea robie. ⁷ Dar noi am strigat către Domnul, Dumnezeul părinților noștri, iar Domnul ne-a auzit glasul și a văzut umilirea, chinurile și asuprirea noastră. ⁸ Și Domnul ne-a scos din Egipt cu mână tare și cu braț puternic, cu fapte înfricoșătoare, cu semne și minuni. ⁹ El ne-a condus în acest loc și ne-a dat această țară, o țară în care curge lapte și miere. ¹⁰ Acum, iată, aduc primele roade din recoltele pământului pe care mi l-ai dat tu, Doamne!» Roadele acelea să le pui înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și să te închini înaintea Domnului, Dumnezeului tău. ¹¹ Apoi să te bucuri, cu levitul și cu străinul care va fi în mijlocul tău, de toate bunurile pe care ți le-a dat Domnul, Dumnezeul tău, ție și casei tale.

¹² După ce vei termina de luat toată zeciuiala din roadele tale, în anul al treilea, anul zeciuiei, s-o dai levitului, străinului, orfanului și văduvei; și ei să mănânce și să se sature, în cetățile tale. ¹³ Să spui înaintea Domnului, Dumnezeului tău: «Am scos din casa mea ce este sfințit și am dat levitului, străinului, orfanului și văduvei, după cum ai poruncit tu; n-am călcat, nici n-am uitat nici una dintre poruncile tale. ¹⁴ N-am mâncat nimic din aceste lucruri în timpul meu de jale, n-am îndepărtat nimic din ele pentru vreo întrebuințare necurată și n-am dat nimic din ele pentru vreun mort; am ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului meu, am lucrat după toate poruncile pe care mi le-ai dat. ¹⁵ Privește din lăcașul tău cel sfânt, din ceruri, și binecuvântează poporul tău, Israel, și țara pe care ne-ai dat-o, cum ai jurat părinților noștri, țara aceasta în care curge lapte și miere».

¹⁶ Astăzi, Domnul, Dumnezeul tău, îți poruncește să împlinești legile și poruncile lui, să le păzești și să le împlinești din toată inima ta și din tot sufletul tău.

¹⁷ Astăzi tu ai mărturisit înaintea Domnului că el va fi Dumnezeul tău, că vei umbla pe căile lui, vei păzi legile lui, poruncile și orânduielele lui și vei asculta de glasul lui. ¹⁸ Și azi Domnul te-a ales pe tine, poporul lui, după cum ți-a spus, dacă vei păzi toate poruncile lui. ¹⁹ El îți

va da întâietate în slavă, în faimă și în măreție, asupra tuturor popoarelor pe care le-a făcut, și vei fi un popor sfânt, pentru Domnul, Dumnezeul tău, după cum ți-a promis”.

RESPONSORIUL

1Pt 2,9a.10; cf. Dt 7,7.8

R. Voi sunteți un popor luat în stăpânire de Dumnezeu; odinioară, voi nu erați popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu. * Voi, odinioară, nu aveți parte de îndurare, acum însă ați obținut îndurarea.

Ÿ. Domnul v-a ales pentru că v-a iubit și v-a eliberat din casa sclavici. * Voi, odinioară.

LECTURA A DOUA

Din *Regulile mari*, de sfântul Vasile cel Mare, episcop

(Resp. 2, 2-4: PG 31, 914-915)

*Ce-i vom da în schimb Domnului
pentru tot binele pe care ni l-a făcut?*

Prin ce cuvinte s-ar putea vorbi cum se cuvine despre darurile lui Dumnezeu? Numărul lor este așa de mare încât nu poate fi cuprins în vreo listă. Măreția lor este așa de mare, încât chiar și numai unul dintre ele ar fi suficient ca să ne facă să-i mulțumim fără încetare celui care ni l-a dăruit.

Există însă un dar pe care, chiar dacă am voi, nu-l putem trece sub tăcere. Ar fi inadmisibil ca cineva, înzestrat cu minte sănătoasă și capabilă să reflecteze, să nu spună nici un cuvânt, chiar mult mai puțin decât ar trebui, despre cel mai inefabil dintre binefacerile divine, și anume despre faptul că Dumnezeu l-a creat pe om după chipul și asemănarea sa, l-a învrednicit de cunoașterea sa și, înzestrându-l cu rațiune, l-a pus deasupra celorlalte viețuitoare ale pământului; i-a dăruit capacitatea de a se desfăta de frumusețea minunată a paradisului pământesc și, în sfârșit, l-a constituit suveran peste toate lucrurile din lume. Ulterior, după ce omul s-a lăsat amăgit de șarpe, a căzut în păcat și, prin păcat, în moarte

și în toate relele care duc la păcat; Dumnezeu totuși nu l-a părăsit pe om. Dimpotrivă, mai întâi i-a dat legea, care să-l ajute; i-a pus pe îngeri să-l păzească și să-l îngrijească; i-a trimis pe profeți ca să-i corecteze viciile și să-l învețe virtuțile. A reprimat prin amenințări înclinațiile sale spre rău și a stimulat prin promisiuni atracția sa spre bine, arătând mereu, în mod anticipat, prin exemplul concret al diferitelor persoane, soarta finală a celor care urmează una sau alta dintre aceste căi. Iată că, deși noi, după toate aceste binefaceri și încă multe altele, ne încăpățânăm în neascultare, totuși, el nu s-a îndepărtat de noi.

Da, bunătatea Domnului nu ne-a abandonat și iubirea lui față de noi nu s-a stins, cu toate că, în nesăbuința noastră, am disprețuit onorurile pe care el ni le-a oferit, cu toate că am fost neascultători față de binefăcătorul nostru. Dimpotrivă, am fost smulși din moarte și readuși la viață de însuși Domnul nostru Isus Cristos. Modul în care el a făcut aceasta stârnește și mai mult admirația noastră: *El, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu egalitatea sa cu Dumnezeu, ci s-a despuiat pe sine, luând firea sclavului (Fil 2,6-7).*

În afară de aceasta, *el purta durerile noastre și era împovărat cu suferințele noastre; era străpuns pentru păcatele noastre, și rănilor lui ne-au adus vindecarea (cf. Is 53,4-5); de asemenea, ne-a răscumpărat din blestem, făcându-se pentru noi blestem (cf. Gal 3,13), și a îndurat moartea cea mai rușinoasă pentru a ne duce la o viață glorioasă. Și nu s-a mulțumit să ne cheme de la moarte la viață, ci ne-a făcut părtași la însăși dumnezeirea sa și ne-a pregătit o fericire veșnică ce întrece în măreție orice imaginație omenească.*

Ce-i vom da în schimb Domnului *pentru tot binele pe care ni l-a făcut?* (cf. Ps 115,12). El este atât de bun încât nu ne cere nici măcar restituirea, dar se mulțumește dacă îl iubim pentru toate câte ne-a dăruit. Pentru a spune ce simt când mă gândesc la toate acestea, mărturisesc că mă simt cuprins de o groază mare și de o teamă teribilă, ca nu cumva, din cauza neglijenței sufletului

meu sau a preocupărilor față de lucrurile zadarnice, să uit de iubirea lui Dumnezeu și să ajung un motiv de rușine și de dezonorare pentru Cristos.

RESPONSORIUL *Ps 102 (103),2.4; Gal 2,20c*

R. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita nicicând de binefacerile sale. * El îți scapă viața din adânc și te încununează cu îndurare și cu iubire.

V. El m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine.
* El îți scapă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului 29,1-5.9-28

Blestemul asupra celor care încalcă alianța

În zilele acelea, ¹ Moise a chemat tot Israelul și le-a zis: „Ați văzut tot ce a făcut Domnul sub ochii voștri, în țara Egiptului, lui faraon, tuturor supușilor lui și întregii lui țări: ² marile încercări pe care le-au văzut ochii tăi, minunile și semnele acelea mari. ³ Dar Domnul nu v-a dat minte să pricepeți, nici ochi să vedeți, nici urechi să auziți, până în ziua de azi. ⁴ Eu v-am călăuzit patruzeci de ani prin pustiu; hainele nu s-au învechit pe voi, și încălțăminte nu s-a învechit în picioare, ⁵ pâine n-ați mâncat, vin și băutură fermentată n-ați băut, ca să știți că eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

⁹ Astăzi stați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, voi toți, conducătorii voștri, bătrânii voștri, mai-marii

oștirii voastre, toți bărbații din Israel, ¹⁰ copiii voștri, soțiile voastre, și străinul care este în mijlocul taberei tale, de la cel ce-ți taie lemne, până la cel ce-ți scoate apă. ¹¹ Stai ca să intri în alianță cu Domnul, Dumnezeul tău, în legământul acesta încheiat cu jurământ, și pe care Domnul, Dumnezeul tău, îl încheie cu tine în ziua aceasta, ¹² ca să te facă azi poporul lui și el să fie Dumnezeul tău, cum ți-a spus și cum a jurat părinților tăi, Abraham, Isaac și Iacob.

¹³ Nu numai cu voi închei legământul acesta sigilat prin jurământ, ¹⁴ ci atât cu cei ce sunt aici printre noi, de față în ziua aceasta înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cât și cu cei ce nu sunt aici printre noi în ziua aceasta. ¹⁵ Știți cum am locuit în țara Egiptului și cum am trecut prin mijlocul neamurilor pe care le-ați străbătut. ¹⁶ Ați văzut nelegiuirile și idolii lor, lemnul și piatra, argintul și aurul, cărora le dădeau cult. ¹⁷ Să nu fie între voi nici bărbat, nici femeie, nici familie, nici seminție a căror inimă să se abată azi de la Domnul, Dumnezeul nostru, ca să se ducă să slujească dumnezeilor neamurilor acelora. Să nu fie printre voi nici o rădăcină care să aducă otravă și pelin. ¹⁸ Nimeni, după ce a auzit cuvintele legământului acesta încheiat cu jurământ, să nu se laude în inima lui și să zică: «Voi avea pacea, chiar dacă aş umbla după pornirile inimii mele, pentru că pământul irigat îl va înlocui pe cel uscat».

¹⁹ Pe acela Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mânia și gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului aceleuia, toate blestemele scrise în cartea aceasta vor veni peste el și Domnul îi va șterge numele de sub ceruri.

²⁰ Domnul îl va despărți, spre pieirea lui, de toate triburile lui Israel, și-i va da înapoi după toate blestemele legământului scris în această carte a legii.

²¹ Generația de oameni care va veni, copiii voștri care se vor naște după voi și străinul care va veni de departe, văzând plăgile și bolile cu care va lovi Domnul țara aceasta, ²² la vederea pucioasei și sării, după ce va fi ars întregul ținut, așa încât nu va fi nici sămânță, nici iarbă care să crească, întocmai ca pe urma Sodomei,

Gomorei, Admei și Țeboimului pe care le-a nimicit Domnul, în mânia și urgia lui, ²³ toate neamurile vor zice: «Pentru ce a făcut Domnul astfel țării acesteia? Pentru ce această mânie aprinsă?» ²⁴ Și li se va răspunde: «Pentru că au părăsit legământul încheiat cu ei de Domnul, Dumnezeul părinților lor, când i-a scos din țara Egiptului; ²⁵ pentru că au slujit altor dumnezei și s-au închinat înaintea lor, dumnezei pe care ei nu-i cunoșteau și pe care nu li-i dăduse Domnul. ²⁶ De aceea s-a aprins Domnul de mânie împotriva acestei țări și a adus peste ea toate blestemele scrise în cartea aceasta. ²⁷ Domnul i-a smuls din țara lor cu mânie, cu indignare, cu o mare furie, și i-a aruncat într-o altă țară, cum se vede și azi».

²⁸ Cele ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar cele descoperite sunt ale noastre și ale fiilor noștri până în vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia”.

RESPONSORIUL

Cf. *Gal 3,13-14*; cf. *Dt 8,14b*

R. Cristos s-a făcut blestem pentru noi, pentru ca binecuvântarea lui Abraham să coboare asupra popoarelor. * ca să primim promisiunea Duhului prin credință.

V. Dumnezeule ne-a scos din țara Egiptului și ne-a eliberat din casa sclaviei. * Ca să primim.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile la Cântarea Cântărilor*
ale sfântului Bernard, abate

(Pred. 61, 3-5: Opera omnia, 1839, 1, 2, 3033)

*Unde s-a înmulțit păcatul,
s-a revărsat cu prisosință harul*

Unde putem afla, în slăbiciunea noastră, siguranță și odihnă, dacă nu în rănilor Mântuitorului? Aici mă simt cu atât mai mult în siguranță, cu cât știu că mântuirea lui este mai puternică. Lumea freamătă, trupul oprimă, diavolul îmi întinde curse, dar eu nu mă prăbușesc, deoarece sunt zidit pe o stâncă tare. Am săvârșit un

păcat grav; conștiința mi se va tulbura, dar nu va fi zdruncinată, deoarece îmi voi aminti de rănilor Domnului. De fapt, *el a fost străpuns pentru fărădelegile noastre (Is 53,5)*. Ce poate fi atât ucigător ca să nu poată fi salvat de moartea lui Cristos? Prin urmare, dacă mă gândesc la acest medicament atât de puternic și eficace, nu mă voi înspăimânta de nici o boală, oricât ar fi de grea.

Se înșela, așadar, acela care a spus: *Păcatul meu este prea mare ca să dobândesc iertare (Gen 4,13)*. E adevărat că el nu era mădular al lui Cristos și nici nu-i păsa de meritele lui Cristos; nu avea dreptul să le revendice ca fiind ale sale, așa cum un mădular poate spune că bunurile capului sunt ale sale.

Eu, în schimb, iau cu încredere din inima Domnului ceea ce îmi lipsește, deoarece milostivirea este acolo din belșug și nu lipsesc căile prin care ea să se reverse. I-au străpuns mâinile și picioarele și cu o sulită i-au străpuns coasta; prin aceste răni, eu pot *să sug miere din piatră și ulei din stâncă tare (Dt 32,13)*, adică să gust și să văd *cât de bun este Domnul (cf. Ps 33,9)*.

El avea gânduri de pace și eu nu știam. De fapt, *cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul lui? (cf. Rom 11,34)*. Cuiul care a pătruns în el a devenit pentru mine o cheie care îmi deschide ca să pot vedea voința Domnului. Cum să nu vezi prin această deschizătură? Cuiul strigă, strigă și rănilor că Dumnezeu reconciliază cu adevărat lumea cu sine în Cristos. *Sulița a străpuns sufletul său și s-a apropiat de inima sa (cf. Ps 21,17)*, pentru ca de acum înainte să știe să compătimească slăbiciunile mele.

Prin rănilor trupului se dezvăluie taina inimii sale, se vede clar marel mister al bunătății sale, se descoperă *inima îndurătoare a Dumnezeului nostru, care ne-a vizitat ca un soare ce răsare din înălțime (cf. Lc 1,78)*. Cum să nu se manifeste inima prin aceste răni? De fapt, cum să arătăm mai clar, dacă nu prin rănilor tale, că tu, Doamne, ești bun, blând și bogat în milostivire? Căci nimeni nu arată că are o dragoste mai mare decât atunci când își dă viața pentru cei condamnați la moarte.

Meritul meu, aşadar, este milostivirea Domnului. Desigur, eu nu voi fi lipsit de merite atât timp cât el va fi bogat în milostivire. Şi dacă milostivirile Domnului sunt multe, şi eu voi prisosi în merite. Dar ce se va întâmpla dacă voi simţi remuşcări din cauza multelor păcate? *Unde s-a înmulţit păcatul, s-a revărsat cu prisosinţă harul (Rom 5,20)*. Şi dacă îndurările Domnului sunt veşnice şi eu voi cânta în veci îndurările Domnului (cf. *Ps 88,2*). Şi ce este cu dreptatea mea? *Doamne, îmi voi aminti numai de dreptatea ta (cf. Ps 70,16)*. De fapt, ea este şi a mea, căci tu te-ai făcut pentru mine dreptate a lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Is 53,5; 1Pt 2,24

R. El a fost străpuns pentru păcatele noastre şi zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepşa care ne mântuieşte a căzut asupra lui * şi prin rănilor lui noi toţi ne-am vindecat.

V. El însuşi, pe lemn, a purtat păcatele noastre în trupul său, pentru ca noi, murind pentru păcate, să trăim pentru dreptate. * Şi prin rănilor lui.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic şi veşnic, călăuzeşte viaţa noastră după voinţa ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogaţi în fapte bune. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

30,1-20

Promisiunea iertării după exil

În zilele acelea, Moise a vorbit către popor:

¹„Când vor veni asupra ta toate aceste lucruri, binecuvântarea şi blestemul pe care le pun înaintea ta, dacă le

vei pune la inimă în mijlocul tuturor neamurilor între care te va risipi Domnul, Dumnezeul tău, ² dacă te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și dacă vei asculta de glasul lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, potrivit cu tot ce-ți poruncesc azi, ³ atunci Domnul, Dumnezeul tău, îi va aduce înapoi pe robii tăi și va avea milă de tine, te va strânge iarăși din mijlocul tuturor popoarelor la care te va împrăstia Domnul, Dumnezeul tău. ⁴ Chiar dacă ai fi risipit până la cealaltă margine a cerului, chiar și de acolo te va strânge Domnul, Dumnezeul tău, și acolo se va duce să te caute. ⁵ Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara pe care o stăpâneau părinții tăi, și o vei stăpâni; îți va face bine, și te va înmulți mai mult decât pe părinții tăi.

⁶ Domnul, Dumnezeul tău, îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale, și îl vei iubi pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești. ⁷ Domnul, Dumnezeul tău, va face ca toate aceste blesteme să cadă peste vrăjmașii tăi, peste cei ce te vor urî și te vor prigoni. ⁸ Și tu te vei întoarce la Domnul, vei asculta de glasul lui și vei împlini toate aceste porunci pe care ți le dau eu astăzi. ⁹ Domnul, Dumnezeul tău, te va umple de bunătați, făcând să prospere tot lucrul mâinilor tale, rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău; căci Domnul se va bucura din nou de fericirea ta, cum se bucura de fericirea părinților tăi. ¹⁰ Ascultă glasul Domnului, Dumnezeului tău, și împlinește hotărârile și poruncile scrise în această carte a legii. Întoarce-te la Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău.

¹¹ Această lege, pe care ți-o prescriu eu astăzi, nu este nici prea înaltă pentru tine și nici prea departe de tine.

¹² Ea nu este în ceruri, ca tu să spui: «Cine se va urca în cer ca să ne-o aducă și să ne-o vestească, pentru ca noi s-o putem împlini?» ¹³ Ea nu este dincolo de mare, ca tu să spui: «Cine va trece marea, ca să ne-o aducă și să ne-o vestească, pentru ca noi s-o auzim și s-o împlinim?»

¹⁴ Cuvântul acesta este chiar lângă tine, pe buzele tale și în inima ta, ca tu să-l poți împlini.

¹⁵ Iată, îți pun astăzi înaintea viața și binele, moartea și răul. ¹⁶ Dacă vei asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului tău, pe care eu ți le poruncesc astăzi, ca să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, și să umbli pe căile lui și să păzești poruncile lui, legile și rânduielile lui, vei trăi; și Domnul, Dumnezeul tău, te va înmulți și te va binecuvânta în țara pe care o vei lua în stăpânire. ¹⁷ Dar dacă inima ta se va abate, dacă nu vei asculta și, lăsându-te amăgit, te vei închina altor dumnezei și le vei sluji, ¹⁸ vă spun astăzi că veți pieri și nu veți avea zile multe în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul.

¹⁹ Iau azi cerul și pământul ca martori că am pus înaintea voastră viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege, așadar, viața, ca să trăiești tu și seminția ta. ²⁰ Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să ascuți glasul lui și să te alipești de el, căci de aceasta atârână viața ta și lungimea zilelor tale, și numai așa vei putea locui în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău, cu jurământ a făgăduit-o părinților tăi, lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob, că le-o va da”.

RESPONSORIUL

Ier 29,13-14a; Mt 7,7b

R. Căutați-mă și mă veți găsi dacă mă veți căuta din toată inima. * Mă voi lăsa găsit de voi, spune Domnul, și vă voi scoate din robie.

V. Căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide. * Mă voi lăsa.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* lui Ioan de Napoli, episcop

(Pred. 7: PLS 4, 785-786)

Iubește-l pe Domnul și umblă pe căile sale

Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme? (Ps 26,1). Era un mare slujitor acesta care înțelegea cum era luminat, de cine era luminat și cine era cel luminat. El vedea lumina, nu pe aceasta care

apune seara, ci pe aceea pe care *ochiul nu o vede*. Sufletele iluminate de această lumină nu cad în păcat, nu se înjosesc în vicii.

Domnul spunea: *Umblați cât timp aveți lumina cu voi (In 12,35)*. Despre care lumină vorbea, dacă nu despre sine însuși? El a spus: *Eu, lumina, am venit în lume (In 12,46)*, pentru ca cei care văd să nu vadă, iar cei orbi să primească lumina. Așadar, Domnul este lumina noastră, soarele dreptății, care a făcut să strălucească Biserica catolică răspândită în lumea întreagă. Pe el l-a prevestit profetul care striga: *Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme?*

Omul luminat interior nu se clatină, nu răătăcește drumul, suportă totul. Cel care își vede de departe patria rezistă la orice împotrivire, nu se mârșește din cauza încercărilor temporare, ci își află tăria în Dumnezeu; este smerit cu inima, rezistă la încercare și, prin umilința sa, dobândește răbdarea. Această lumină adevărată, care, *venind în lume, luminează pe orice om (cf. In 1,9)*, se dăruiește celor care se tem de ea, se revarsă asupra aceluia pe care Fiul îl vrea, oriunde vrea și se descoperă aceluia căruia vrea.

Cel care locuia în întuneric și în umbra morții, adică în întunericul răului și în umbra păcatului, la apariția acestei lumini, are oroare de sine însuși, intră în el însuși, se căiește, se rușinează și spune: *Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme?* Frații mei, această mântuire este un mare lucru. Această mântuire nu se teme de slăbiciune, nu-i este frică de oboseală, nu vede durerea. De aceea, trebuie să strigăm cu tărie și entuziasm, nu numai cu limba, ci și cu inima: *Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme?* Dacă el este cel care luminează, dacă el este cel care mântuiește, de cine mă voi teme? Să vină întunericul ispitelor, Domnul este lumina mea. Ele vor putea să vină, dar nu vor putea să învingă; vor putea să atace inima noastră, dar nu o vor doborî. Să vină și orbirea poftelor, *Domnul este lumina mea*. Așadar, el este tăria noastră, el, care ni se dăruiește și căruia ne dăruim. Alergați la medic cât timp mai puteți, ca nu cumva, când veți vrea, să nu mai puteți.

RESPONSORIUL

Înț 9,10.4a

R. Trimite, Doamne, înțelepciunea de la tronul tău de slavă, ca să fie cu mine și să lucreze cu mine; * ca să știu ce este plăcut înaintea ta.

Ț. Dă-mi, Doamne, înțelepciunea care șade pe tron alături de tine. * Ca să știu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Deuteronomului

31,1-15.23

Ultimele cuvinte ale lui Moise

În zilele acelea, ¹ Moise a ieșit și a rostit aceste cuvinte în fața întregului Israel: ² „Acum eu sunt în vârstă de o sută douăzeci de ani și nu mai pot fi conducătorul vostru. De altfel, Domnul mi-a zis: «Tu nu vei trece râul Iordan!» ³ Domnul, Dumnezeul tău, va merge înaintea ta, el va nimici națiunile pe care le veți întâlni și voi le veți lua locul. Iosue va trece Iordanul în fruntea ta, așa cum a spus Domnul. ⁴ Domnul va face cu aceste națiuni, cum a făcut cu regii amoreilor, Sihon și Og, cu țara lor și cu toți cei pe care i-a nimicit. ⁵ Domnul vi-i va da în mâinile voastre și îi veți trata așa cum v-am poruncit. ⁶ Fiți tari și faceți-vă curaj! Nu vă temeți și nu tremurați în fața lor! Înșuși Domnul, Dumnezeul tău, merge înaintea ta: nu te va lăsa singur, nu te va părăsi”.

⁷ Atunci, Moise l-a chemat pe Iosue și i-a spus în fața întregului Israel: „Ai curaj, fii tare! Tu vei intra împreună cu acest popor în țara pe care Domnul a promis-o

cu jurământ părinților lor și tu o vei împărți poporului ca moștenire a sa. ⁸ Domnul va merge înaintea ta. El va fi cu tine, nu te va lăsa singur și nu te va părăsi! Nu te teme, nu-ți pierde curajul!”

⁹ Moise a scris legea aceasta și a încredințat-o preoților, fiii lui Levi, care duceau chivotul legământului Domnului, și tuturor bătrânilor lui Israel. ¹⁰ Moise le-a dat porunca aceasta: „La fiecare șapte ani, în anul iertării, la sărbătoarea Corturilor, ¹¹ când tot Israelul va veni să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege el, să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor. ¹² Să strângi poporul, bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în cetățile tale, ca să audă și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia. ¹³ Pentru ca și copiii lor, care n-o vor cunoaște, s-o audă și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, în toate zilele cât veți trăi în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul”.

¹⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Iată că se apropie ziua morții tale. Cheamă-l pe Iosue, și stați în cortul întâlnirii. Eu voi da poruncile mele”. Moise și Iosue s-au dus și au stat în cortul întâlnirii. ¹⁵ Și Domnul s-a arătat în cort, într-un stâlp de nor: și stâlpul de nor s-a oprit la ușa cortului.

²³ Domnul i-a poruncit lui Iosue, fiul lui Nun, și i-a zis: „Fii tare și ai curaj, căci tu îi vei duce pe fiii lui Israel în țara pe care am jurat că le-o voi da; și eu însumi voi fi cu tine”.

RESPONSORIUL

Dt 31,7b-8; Prov 3,26

R. Fii tare și ai curaj pentru că Domnul, Dumnezeul tău, * el însuși va fi călăuza ta, va fi cu tine; nu te teme.

V. Domnul va fi alături de tine și-ți va păzi pașii ca să nu cazii. * El însuși.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Ioan Fisher, episcop martir

(Ps 101: Opera omnia, ed. 1597, 1588-1589)

Faptele minunate ale lui Dumnezeu

Mai întâi, Dumnezeu a eliberat poporul lui Israel din sclavia Egiptului, făcând multe semne și minuni: l-a făcut să treacă prin Marea Roșie ca pe uscat; l-a hrănit în pustiu cu alimente cerești, mană și prepelițe; pentru a-i potoli setea, a scos dintr-o stâncă tare un izvor nesecat de apă; l-a făcut victorios asupra tuturor dușmanilor care se ridicau împotriva lui; a făcut ca Iordanul să se dea înapoi pentru un timp și să nu-și mai urmeze cursul; i-a împărțit și i-a dat țara făgăduită după numărul de triburi și de familii. Dar, deși a făcut toate acestea cu atâta iubire și mărinimie, acei oameni ingrati și cu adevărat nerecunoscători pentru toate acestea au părăsit și au respins cultul lui Dumnezeu și de mai multe ori s-au făcut vinovați de crima respingătoare a idolatriei.

Apoi, *atunci când eram păgâni și mergeam la idolii cei mulți ca și cum eram mânași* (cf. 1Cor 12,2), ne-a tăiat și pe noi din măslinul sălbatic al neamurilor (cf. Rom 11,24), căruia îi aparțineam din natură, și ne-a altoit pe măslinul adevărat al poporului iudaic, rupându-i chiar ramurile naturale, și ne-a făcut părtași la rădăcina și la seva harului său. În sfârșit, *el nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ba chiar l-a dat la moarte pentru noi toți, ca pe o ofrandă și o jertfă de bună mireasmă, ca să ne răscumpere de orice nelegiuire și să curețe pentru sine un popor numai al său, plin de zel pentru fapte bune* (cf. Rom 8,32; Ef 5,2; Tit 2,14).

Dar, cu toate că aceste lucruri nu sunt doar niște dovezi, ci semne foarte sigure ale iubirii sale nemărginite și ale bunăvoinței sale față de noi, noi, oamenii, atât de nerecunoscători, ba chiar întrecând orice limită a nerecunoștinței, nu ținem cont de iubirea lui Dumnezeu, nici nu recunoaștem măreția binefacerilor sale, dimpotrivă,

refuzăm și chiar îl disprețuim pe autorul și pe împărțitorul acestor bunuri atât de mari. Nici măcar aceea milos-tivire admirabilă, oferită fără încetare celor păcătoși, nu ne determină să ne orânduim viața și obiceiurile după legea sa preasfântă.

Toate acestea, care sunt scrise spre amintirea veșnică a generațiilor viitoare, sunt vrednice de crezut și se cuvine ca toți cei care în viitor se vor numi creștini, recunoscând marea bunătate a lui Dumnezeu față de noi, să nu înceteze niciodată să celebreze laudele divine.

RESPONSORIUL*Ps 67 (68),27; 95 (96),1*

R. Binecuvântați-l pe Dumnezeu în adunările voastre, * voi, cei din semințiile lui Israel.

V. Cântați Domnului un cântec nou. Cântați Domnului toți locuitorii pământului. * Voi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea Deuteronomului *32,48-52; 34,1-12*

Moartea lui Moise

În zilele acelea, ^{32,48} Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a zis: ⁴⁹ „Suie-te în munții Abarim, pe muntele Nebo în țara Moabului, în fața Ierihonului; și privește țara Canaanului pe care o dau în stăpânire copiilor lui Israel. ⁵⁰ Tu vei muri pe muntele pe care te vei sui și vei fi adăugat la poporul tău, după cum Aron, fratele tău, a murit pe muntele Hor și a fost adăugat la poporul lui,

⁵¹ pentru că ați păcătuit împotriva mea în mijlocul fiilor lui Israel, lângă apele Meriba, la Cadeș, în pustiul Sin, și nu ați arătat sfințenia mea în mijlocul fiilor lui Israel. ⁵² Tu vei vedea doar de departe țara dinaintea ta; dar nu vei intra în țara pe care o dau fiilor lui Israel”.

^{34,1} Din stepele Moabului, Moise s-a urcat pe muntele Nebo, pe creasta Pisga, care este în fața Ierihonului. Domnul i-a arătat toată țara: de la Galaad până la Dan; ² întregul Neftali, ținutul lui Efraim și Manase, tot ținutul lui Iuda până la Marea Mediterană, ³ ținutul Negheb, câmpia Iordanului și valea Ierihonului, cetatea palmierilor, până la Țoar. ⁴ Domnul i-a zis: „Iată țara pe care eu am jurat lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob că le-o voi da urmașilor lor. Ai văzut-o cu ochii tăi, dar nu vei intra în ea”. ⁵ Moise, slujitorul Domnului, a murit acolo, în ținutul Moab, după cuvântul Domnului. ⁶ El a fost înmormântat în valea care se află în fața Bet-Peorului, în ținutul Moab. Însă, nici până în ziua de azi, nimeni nu știe unde se află mormântul său. ⁷ Moise avea o sută douăzeci de ani când a murit; vederea nu-i slăbise, vigoarea nu i se micșorase. ⁸ Israeliții l-au plâns pe Moise în stepele Moabului timp de treizeci de zile, cât a durat doliul.

⁹ Iosue, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, pentru că Moise își impusese mâinile asupra lui. Fiii lui Israel îl ascultau acum pe el și împlineau ceea ce Domnul îi poruncise lui Moise.

¹⁰ Niciodată nu s-a mai ridicat în Israel un profet asemenea lui Moise, cu care Domnul se întreținea față în față. ¹¹ Din porunca Domnului a săvârșit atâtea semne și minuni în Egipt în fața faraonului, a tuturor servitorilor lui și a întregii sale țări! ¹² Ce mare putere, ce tărie de temut a dovedit Moise în ochii întregului Israel!

RESPONSORIUL

In 1,14bc.16a.17; Sir 24,33

R. A locuit între noi Cuvântul plin de har și de adevăr și din plinătatea lui am primit noi toți; pentru că legea a fost dată prin Moise, * harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.

¶. Legea pe care a dat-o Moise este moștenirea casei lui Iacob. * Harul.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală
despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes*
a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 18.22)

Misterul morții

În fața morții, enigma condiției umane își atinge culmea. Omul nu este chinuit numai de suferință și de degradarea progresivă a trupului, ci, mai mult încă, de teama dispariției definitive. Pe bună dreptate însă instinctul inimii sale îl face să se îngrozească de o distrugere totală și de o dispariție definitivă și să le respingă. Sămânța veșniciei pe care o poartă în sine, neputându-se reduce la materie, se răzvrătește împotriva morții. Toate încercările tehnicii, oricât de utile, nu pot liniști anxietatea omului: prelungirea longevității biologice nu poate satisface dorința de viață ulterioară care dănuie neclintită în inima lui.

Dacă orice imaginație amuțește în fața morții, Biserica însă instruită de revelația divină, afirmă că omul a fost creat de Dumnezeu pentru un scop fericit dincolo de limitele mizeriei pământești. Mai mult, credința creștină ne învață că moartea trupească, de care omul ar fi fost scutit dacă nu ar fi păcătuit, va fi învinsă atunci când mântuirea, pierdută din vina lui, îi va fi redată de atotputernicul și milostivul Mântuitor. Căci Dumnezeu l-a chemat și îl cheamă pe om să se atașeze de el cu toată ființa, într-o comuniune veșnică de viață dumnezeiască nepieritoare. Această victorie a dobândit-o Cristos înviind din morți, eliberându-l pe om de moarte prin moartea sa. Așadar, oricărui om care reflectează, credința, oferită cu argumente solide, îi dă un răspuns la neliniștea lui în privința soartei viitoare; în același timp, îi dă posibilitatea să comunice în Cristos cu cei dragi care au fost

răpiți de moarte, oferindu-i speranța că ei au aflat deja la Dumnezeu adevărata viață.

Desigur, pentru creștin este o necesitate și o datorie presantă să lupte împotriva răului cu prețul multor încercări și să îndure moartea; însă, asociat la misterul pascal și făcut asemenea lui Cristos întru moarte, întărit de speranță, va merge spre înviere.

Acest lucru este valabil nu numai pentru creștini, ci și pentru toți oamenii de bunăvoință, în a căror inimă harul lucrează în mod invizibil. Într-adevăr, de vreme ce Cristos a murit pentru toți, iar chemarea ultimă a omului este în mod efectiv una, și anume divină, trebuie să susținem că Duhul Sfânt oferă tuturor posibilitatea ca, într-un mod cunoscut de Dumnezeu, să fie asociați acestui mister pascal.

Atât de mare și de minunat este misterul omului, care strălucește, prin revelația creștină, celor ce cred. Prin Cristos și în Cristos se luminează enigma durerii și a morții, care, în afara evangheliei lui, ne strivește. Cristos a înviat, nimicind moartea prin moartea sa, și ne-a dăruit viața pentru ca noi, fii în Fiul, să strigăm în Duhul Sfânt: *Abba, Tată!* (Rom 8,15).

RESPONSORIUL

Ps 26 (27),1; 22 (23),4ab

R. Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme? * Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

V. Chiar dacă va fi să umblu prin valea întunecată a morții, nu mă tem de nici un rău, căci tu ești cu mine.

* Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește viața noastră după voința ta, pentru ca, în numele Fiului tău preaiubit, să ne învrednicim a fi tot mai bogați în fapte bune. Prin Domnul.

DUMINICA A IV-A DE PESTE AN

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Văzând mulțimile, Isus s-a suit pe munte și s-au apropiat de el ucenicii săi. Iar el a început să-i învețe, zicând: „Fericiți cei săraci în duh, căci a lor este împărăția cerurilor”.

Anul B

Toți erau uimiți de învățătura lui Isus, căci îi învăța ca unul care are putere.

Anul C

Toți se minunau de cuvintele pline de har ce ieșeau din gura lui Isus.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii întâi a sfântului apostol Paul
către Tesaloniceni 1,1-2,12

Preocuparea sfântului Paul pentru Biserica din Tesalonic

^{1,1} Paul, Silvan și Timotei către Biserica tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: har vouă și pace.

² Îi mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi toți, pomenindu-vă fără încetare în rugăciunile noastre, ³ aducându-ne aminte de lucrarea credinței voastre, de strădania iubirii și de perseverența speranței voastre în Isus Cristos înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru. ⁴ Noi cunoaștem, frați iubiți de Dumnezeu, că ați fost aleși ⁵ pentru că evanghelia noastră n-a ajuns la voi numai prin cuvânt, ci și prin putere, prin Duhul Sfânt și prin convingerea deplină, după cum știți că astfel am fost între voi și pentru binele vostru.

⁶ Iar voi ați devenit imitatorii noștri și ai Domnului, primind cuvântul în multe necazuri cu bucuria Duhului Sfânt, ⁷ așa încât voi ați devenit exemplu pentru toți cei care cred în Macedonia și Ahaia. ⁸ Într-adevăr, cuvântul Domnului a răsunat, pornind de la voi, nu numai în Macedonia și Ahaia, ci credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit în toate părțile, așa încât noi nu trebuie să mai spunem nimic. ⁹ Ei înșiși povestesc ce fel de primire am avut la voi și cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat ¹⁰ și să-l așteptați pe Fiul său din ceruri, pe care el l-a înviat din morți, pe Isus, cel care ne mântuiește de mânia ce va veni.

^{2.1} Voi înșivă, fraților, știți că venirea noastră la voi nu a fost zadarnică, ² ci, după cum știți, după ce am fost maltratați și insultați la Filipi, am aflat curaj în Dumnezeu nostru să vă vestim evanghelia lui Dumnezeu, ducând o luptă aprigă. ³ Căci îndemnul nostru nu provine dintr-o rătăcire, nici cu gând necinstit, nici cu înșelăciune, ⁴ ci așa cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia, așa vorbim, nu ca să le fim oamenilor pe plac, ci lui Dumnezeu, care pune la încercare inimile noastre. ⁵ Precum știți, noi nu am folosit niciodată cuvinte de lingușire, nici nu am avut vreun gând ascuns de lăcomie, Dumnezeu este martor, ⁶ nici nu am căutat slavă de la oameni: nici de la voi și nici de la alții; ⁷ deși, ca apostoli ai lui Cristos, am fi putut să vă fim povară. Dimpotrivă, ne-am făcut blânzi în mijlocul vostru ca o doică ce își dezmiardă copiii. ⁸ Atât

de ataşaţi eram de voi încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, pentru că ne deveniserăți dragi. ⁹ De fapt, vă aduceți aminte, fraților, de munca și osteneala noastră: noaptea și ziua lucram ca să nu devenim o povară pentru nici unul dintre voi și vă predicam evanghelia lui Dumnezeu. ¹⁰ Voi sunteți martori, și Dumnezeu, de asemenea, că ne-am purtat cu sfințenie, cu dreptate și fără prihană față de voi, cei care credeți. ¹¹ Voi știți că ne-am purtat față de fiecare dintre voi ca un tată față de copiii săi: ¹² v-am îndemnat, v-am îmbărbătat și v-am implorat să vă purtați în chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la împărăția sa și la glorie.

RESPONSORIUL

ITes 1,9b-10; 3,12a.13

R. Voi v-ați întors la Dumnezeu ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat și să-l așteptați pe Fiul său din ceruri, pe care el l-a înviat din morți. * El ne mântuiește de mânia ce va veni.

V. Să vă facă Domnul să creșteți și să prisosiți în iubire unii față de alții și față de toți, ca să întărească inimile voastre în sfințenie la venirea Domnului. * El ne mântuiește.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către smirneni*

a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Nr. 1, 1 – 4, 1: Funk 1, 235-237)

Cristos ne-a chemat la împărăția și la gloria sa

Ignațiu, numit și Teoforul, Bisericii lui Dumnezeu Tatăl și a iubitului Isus Cristos, Bisericii pe care milostivirea divină a copleșit-o cu toate harurile, Bisericii care este plină de credință și de dragoste și căreia nu-i lipsește nici un dar, Bisericii preaiubite de Dumnezeu și purtătoare de sfinți, Bisericii care este în Smirna în Asia, în curăția spiritului și în cuvântul lui Dumnezeu, multă bucurie!

Îl preamăresc pe Isus Cristos Dumnezeu, care v-a făcut atât de înțelepți. Am văzut, într-adevăr, că ați ajuns desăvârșiți într-o credință neclintită, ca și cum ați fi pironiți, cu trupul și cu sufletul, pe crucea Domnului Isus Cristos și că sunteți întăriți în dragoste prin sângele lui Cristos, plini de credință în Domnul nostru, care cu adevărat este *după trup din neamul lui David* (Rom 1,3), dar Fiul al lui Dumnezeu după voința și puterea lui Dumnezeu, născut cu adevărat din Fecioară, botezat de Ioan, *ca să se împlinească de el toată dreptatea* (cf. Mt 3,15); care, pe timpul lui Ponțiu Pilat și al lui Irod tetrarhul, a fost pironit cu adevărat pentru noi cu trupul (din al cărui fruct suntem noi prin fericita lui pătimire), pentru ca prin învierea lui să se ridice în veci stindardul său, ca să-i adune pe sfinții și credincioșii săi, fie dintre iudei, fie dintre păgâni, într-un singur trup al Bisericii lui.

El a pătit toate acestea pentru noi, ca să ne mântuim; el a pătit cu adevărat, așa cum a înviat cu adevărat.

Eu știu că a fost în trup și după înviere, și cred că și acum este în trup. Când a venit la Petru și la însoțitorii săi, le-a spus: *Atingeți-mă, pipățiți-mă și vedeți, că nu sunt un duh fără trup* (cf. Lc 24,39). Și îndată l-au atins și au crezut, unindu-se strâns și cu trupul și cu duhul lui. Din acest motiv au disprețuit moartea și au triumfat asupra ei. După înviere, a mâncat și a băut cu ei, ca unul în trup, deși duhovnicește era unit cu Tatăl.

Preaiubiților, vă dau aceste sfaturi, cu toate că știu că și voi gândiți la fel ca mine.

RESPONSORIUL

Gal 2,19.20

R. Eu am murit pentru lege ca să trăiesc pentru Dumnezeu și ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu; * care m-a iubit și s-a dat pe sine pentru mine.

V. Am fost răstignit împreună cu Cristos; așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. * Care m-a iubit.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Fericiți cei curați cu inima, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu, spune Domnul.

Anul B

Se întrebau unii pe alții, zicând: „Ce este aceasta? Învățătură nouă, dată cu autoritate. Le poruncește până și duhurilor necurate și ele i se supun”.

Anul C

Adevăr vă spun: Nici un profet nu este bine primit în patria sa.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Fericiți făcătorii de pace, căci fiii lui Dumnezeu se vor chema, spune Domnul.

Anul B

Toți au fost uimiți și îndată faima lui s-a răspândit pretutindeni, în tot ținutul Galileii.

Anul C

L-au scos pe Isus din cetate ca să-l arunce în prăpastie. Dar el, trecând prin mijlocul lor, a plecat.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Tesaloniceni 2,13–3,13

Prietenia lui Paul față de tesaloniceni

^{2,13} Fraților, noi îi mulțumim lui Dumnezeu fără încetare, pentru că, primind cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci așa cum este într-adevăr, ca pe cuvântul lui Dumnezeu, care acționează cu putere în voi, cei care credeți. ¹⁴ Căci voi, fraților, ați devenit imitatorii Bisericii lui Dumnezeu, care se află în Iudeea în Cristos Isus, pentru că suferiți și voi aceleași lucruri din partea celor care sunt de același neam, după cum și ele au suferit din partea iudeilor, ¹⁵ care l-au omorât și pe Domnul Isus și pe profeți și ne-au persecutat și pe noi. Ei nu sunt plăcuți lui Dumnezeu și sunt împotriva tuturor oamenilor, ¹⁶ împiedicându-ne să predicăm păgânilor ca să se mântuiască spre a-și împlini măsura păcatelor lor pretutindeni, dar i-a ajuns mânia lui Dumnezeu, care e spre sfârșit.

¹⁷ Noi, fraților, după ce am fost despărțiți de voi pentru câtva timp, despărțiți la față, nu la inimă, am căutat și mai mult, cu mare dor, să revedem fața voastră, ¹⁸ pentru că am voit să venim la voi – cel puțin eu, Paul, de mai multe ori – dar Satana ne-a împiedicat. ¹⁹ Căci care este speranța noastră, sau bucuria, sau coroana noastră de laudă în fața Domnului nostru Isus, la venirea lui, dacă nu voi? ²⁰ Căci voi sunteți mărirea și bucuria noastră.

^{3,1} De aceea, nemaivând răbdare, ne-am hotărât să rămânem singuri în Atena ² și l-am trimis pe Timotei, fratele nostru și colaboratorul lui Dumnezeu la evanghelia lui Cristos, ca să vă întărească și să vă îmbărbăteze cu privire la credința voastră, ³ pentru ca nimeni să nu

se clatine în aceste necazuri. De fapt, știți voi înșivă că la aceasta am fost destinați. ⁴ Și când eram la voi, v-am spus de mai înainte că vom avea de suferit, după cum s-a și întâmplat, și voi o știți. ⁵ De aceea, nemaiavând răbdare, am trimis ca să aflu despre credința voastră, pentru ca nu cumva să vă fi ispitit ispititorul, iar oste-neala noastră să fi fost zadarnică.

⁶ Dar acum Timotei s-a întors la noi de la voi și ne-a adus vestea cea bună a credinței și iubirii voastre și că aveți o bună amintire despre noi întotdeauna, dorind să ne vedeți așa cum și noi dorim să vă vedem. ⁷ De aceea, fraților, suntem mângâiați prin voi în orice strâmtorare și necaz, datorită credinței voastre, ⁸ căci acum mai prindem viață, dacă voi stați neclintiți în Domnul. ⁹ De fapt, ce mulțumire i-am putea aduce lui Dumnezeu în privința voastră pentru toată bucuria cu care ne bucurăm datorită vouă înaintea Dumnezeului nostru? ¹⁰ Noaptea și ziua îl rugăm cu stăruință să vă vedem fața și să completăm ceea ce mai lipsește credinței voastre.

¹¹ Insuși Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Isus să îndrepte calea noastră spre voi, ¹² iar pe voi să vă facă Domnul să creșteți și să prisosiți în iubire unii față de alții și față de toți, așa cum suntem noi față de voi, ¹³ ca să întărească inimile voastre, așa încât să fiți fără prihană înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru la venirea Domnului nostru Isus împreună cu toți sfinții săi. Amin.

RESPONSORIUL Cf. *1Tes 3,12.13a; 2Tes 2,16a.17a*

R. Domnul să vă facă să creșteți și să prisosiți în iubire unii față de alții și față de toți, * ca să întărească inimile voastre în sfințenie.

Ÿ. Insuși Domnul nostru să mângâie inimile voastre.
* Ca să întărească.

LECTURA A DOUA

Din *Tratate asupra Psalmilor*, atribuite sfântului Ilariu

(*Ps 132: PLS 1, 244-245*)

*Mulțimea celor care au crezut
era o singură inimă și un singur suflet*

Itată cât de bine și cât de plăcut este ca frații să locuiască împreună! (Ps 132,1). Este bine și plăcut ca frații să locuiască împreună, deoarece, atunci când locuiesc împreună, ei sunt uniți în adunarea Bisericii; sunt chemați frați, pentru că sunt uniți în iubirea care îi face să aibă o singură voință.

Citim că această mare poruncă a fost trăită la începutul predicării apostolilor, căci se spune: *Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă și un singur suflet* (Fap 4,32). De fapt, așa trebuie să fie poporul lui Dumnezeu: să fie frați având un singur Tată, să fie una având un singur Duh, să trăiască în armonie în aceeași casă, să fie membrele unui singur trup.

Este plăcut și bine ca frații să locuiască împreună. Această bunătate și această plăcere profetul o prezintă printr-o comparație: *Este ca untdelemnul de preț pe cap, care coboară pe barbă, pe barba lui Aron, care se prelinge pe marginea veșmintelor sale* (Ps 132,2). Untdelemnul lui Aron, folosit pentru consacrarea sa preoțească, a fost pregătit din diferite parfumuri. Dumnezeu a voit ca această consacrare să fie acordată mai întâi preotului său; de asemenea, și pe Domnul nostru a voit să-l ungă în mod nevăzut *ca pe nimeni altul dintre semenii săi* (Ps 44,8). Această ungere nu este pământească; el nu este uns cu uleiul din corn, așa cum erau unși regii, ci cu *untdelemnul bucuriei* (Ps 44,8). De aceea, după această ungere, Aron a fost numit, după lege, „cristos”, adică uns.

După cum acest unguent, atunci când este vărsat asupra cuiva, îndepărtează gândurile necurate ale inimii, tot așa, prin ungerea iubirii, noi răspândim armonia, lucru plăcut lui Dumnezeu, după cum spune Apostolul: *Noi suntem mireasma plăcută a lui Cristos* (2Cor 2,15). Așadar, după cum lui Dumnezeu i-a plăcut acea ungere care l-a consacrat preot pe Aron, tot la fel este bine și plăcut ca frații să locuiască împreună.

Untdelemnul coboară de pe creștet pe barbă. Barba este podoaba vârstei mature. De aceea nu se cuvine ca noi să fim copii în Cristos, decât doar pentru ceea ce s-a spus, adică să fim copii cât privește răutatea, dar nu și cât privește mintea. Apostolul spune că toți cei necredincioși sunt copii, deoarece, neputând încă să mănânce hrană solidă, au nevoie de lapte, după cum spune același Apostol: *V-am dat să beți lapte, nu mâncare solidă, pentru că încă nu o puteați primi, ba nici acum nu puteți* (1Cor 3,2).

RESPONSORIUL

Rom 12,5; Ef 4,7; 1Cor 12,13

R. Noi, care suntem mulți, suntem un singur trup în Cristos și mădulare unii altora. * Fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Cristos.

Ÿ. Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup și toți am fost adăpați într-un singur Duh. * Fiecăruia.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeuul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni

4,1-18

Sfințenia vieții și speranța în înviere

¹ Fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, așa cum ați învățat de la noi cum trebuie să vă comportați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa să vă și comportați ca să prisosiți tot mai mult. ² Căci voi știți ce învățături v-am dat în numele Domnului Isus.

³ De fapt, aceasta este voința lui Dumnezeu: sfințirea voastră. Să vă feriți de desfrânare! ⁴ Fiecare să știe să-și stăpânească propriul trup în sfințenie și cinste, ⁵ nu în patima poftei ca păgânii, care nu-l cunosc pe Dumnezeu. ⁶ Nimeni să nu-l asuprească sau să-l înșele în această privință pe fratele său, pentru că Domnul răzună toate acestea, după cum v-am spus și v-am arătat mai înainte. ⁷ Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie. ⁸ De aceea, cine disprețuiește acestea nu disprețuiește un om, ci pe Dumnezeu, care vi-l dă pe Duhul său Sfânt.

⁹ Cât despre iubirea frățască, nu e nevoie să vă mai scriem, căci voi înșivă ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții. ¹⁰ De fapt, o și faceți față de toți frații care sunt în întreaga Macedonie. Totuși, vă îndemnăm, fraților, să prisosiți și mai mult, ¹¹ căutând să trăiți în liniște, să vă vedeți de treburile voastre și să munciți cu propriile voastre mâini, după cum v-am poruncit, ¹² să vă comportați cu demnitate față de cei din afară și să nu aveți nevoie de nimeni.

¹³ Nu vreau, fraților, ca voi să rămâneți în neștiință cu privire la cei morți, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au speranță. ¹⁴ Căci dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei adormiți împreună cu el.

¹⁵ De fapt, vă spunem aceasta după cuvântul Domnului: noi, cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom trece înaintea celor morți, ¹⁶ pentru că însuși Domnul, la porunca divină, la strigătul arhanghelului și în sunetul trâmbiței lui Dumnezeu, va coborî din ceruri și cei morți în Cristos vor învia mai întâi; ¹⁷ apoi noi, cei vii, care vom fi rămas atunci, și vom fi răpiți împreună cu ei în nori ca să-l întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom fi cu Domnul pentru totdeauna. ¹⁸ Așadar, îmbărbătați-vă unii pe alți cu aceste cuvinte.

RESPONSORIUL *ITes 4,16a; Mc 13,27b; cf. Mt 24,31a*

R. Însuși Domnul, la porunca divină, la strigătul arhanghelului și în sunetul trâmbiței lui Dumnezeu, va coborî din ceruri * și îi va aduna pe toți aleșii săi din cele patru vânturi, de la capătul pământului și până la capătul cerului.

V. Când va veni Fiul Omului, îi va trimite pe îngerii săi cu sunet puternic de trâmbiță * și îi va aduna.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*,
de sfântului Irineu, episcop

(Cartea 3, 19, 1.3 – 20, 1: Sch 34, 332.336-338)

Pârga învierii în Cristos

Cuvântul lui Dumnezeu s-a făcut om și Fiul lui Dumnezeu s-a făcut Fiu al omului, pentru că omul, care se unește cu Cuvântul lui Dumnezeu și primește adopția, să devină fiu al lui Dumnezeu.

De fapt, noi nu am fi putut primi nesticăciunea și nemurirea într-un alt mod decât unindu-ne cu nesticăciunea și nemurirea. Și cum am fi putut să ne unim cu nesticăciunea și nemurirea decât dacă mai întâi nesticăciunea și nemurirea nu ar fi devenit ceea ce suntem noi, pentru că ceea ce era stricăcios să fie absorbit de nesticăciune și ceea ce era muritor să fie absorbit de nemurire, ca noi să primim adopția de fii?

Fiul lui Dumnezeu și Domnul nostru este, așadar, Cuvântul Tatălui și Fiul Omului, deoarece s-a născut ca om din Maria, care era și ea din neamul omenească; prin această naștere omenească a devenit Fiul Omului.

În acest sens, însuși Domnul ne-a dat un semn în adâncurile pământului și în înălțimile cerului, un semn pe care omul nu-l ceruse, deoarece el nu sperase niciodată că o fecioară ar putea să rămână însărcinată și, rămânând fecioară, să nască un fiu; că acest fiu ar fi *Dumnezeu cu noi* (cf. *Is 7,10-17*), care s-ar coborî în adâncurile pământului în căutarea oiței pierdute (care, de fapt, era

creatura sa) și s-ar urca în înălțimi ca să-l ofere și să-l încredințeze Tatălui pe omul care fusese regăsit, făcând din el însuși pârga învierii omului. Astfel, așa cum capul a înviat din morți, tot așa vor învia și celelalte membre ale trupului (adică orice om care va mai fi găsit în viață, după ce se va fi împlinit timpul condamnării sale din cauza neascultării), care sunt ținute împreună de legături și articulații și sunt întărite de creșterea dată de Dumnezeu, în timp ce fiecare membru își are în trup locul său propriu. În casa Tatălui sunt multe lăcașuri, căci și în trup sunt multe mădulare.

Mărinimos a fost, așadar, Dumnezeu, care, în căderea omului, a prevăzut această victorie care să fie dobândită prin Cuvânt. Căci pe când puterea se arăta pe deplin în slăbiciune, Cuvântul arăta bunătatea și puterea minunată a lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

1 Cor 15,20.22.21

R. Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. * Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

Ψ. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. * Și după cum.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni

5,1-28

Modul de viață al fililor luminii

¹ Cât despre timpul și momentul acela, fraților, nu aveți nevoie să vi se scrie ² căci voi înșivă știți prea bine că ziua Domnului vine ca un hoț în timpul nopții. ³ Când vor zice unii: „Pace și liniște!”, atunci, pe neașteptate, va cădea peste ei pieirea, precum durerile nașterii peste cea însărcinată, și nu vor putea să scape.

⁴ Însă voi, fraților, nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț. ⁵ Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. ⁶ Așadar, să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să nu ne pierdem cumpătul.

⁷ Căci cei care dorm, noaptea dorm, iar cei care se îmbată, noaptea se îmbată. ⁸ Însă noi, fiind fii ai zilei, să nu ne pierdem cumpătul, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a iubirii, având drept coif speranța mântuirii, ⁹ pentru că Dumnezeu nu ne-a rânduit pentru mânie, ci pentru dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Isus Cristos, ¹⁰ care a murit pentru noi pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu el. ¹¹ De aceea, îmbărbătați-vă unii pe alții și edificați-vă unul pe altul, așa cum, de altfel, și faceți.

¹² Vă rugăm, fraților, să-i respectați pe cei care ostenește între voi, pe cei care vă conduc în Domnul și vă îndeamnă. ¹³ Să-i cinstiți mult cu dragoste pentru lucrarea lor. Trăiți în pace unii cu alții. ¹⁴ Vă îndemnăm, fraților, să-i muștrați pe cei care sunt în dezordine, să-i încurajați pe cei timizi, să-i sprijiniți pe cei slabi, să aveți răbdare față de toți. ¹⁵ Aveți grijă ca nu cumva să întoarcă cineva răul înapoi, ci întotdeauna căutați să faceți binele unii față de alții și față de toți. ¹⁶ Bucurați-vă întotdeauna! ¹⁷ Rugați-vă fără încetare! ¹⁸ Mulțumiți pentru toate, căci aceasta este voința lui Dumnezeu în Cristos Isus cu privire la voi!

¹⁹ Nu stingeți Duhul! ²⁰ Nu disprețuiți profetiile, ²¹ dar cercetați toate: păstrați tot ceea ce este bun! ²² Feriți-vă de orice fel de rău!

²³ Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească în mod desăvârșit, și ființa voastră întreagă: duhul, sufletul și

trupul să se păstreze fără prihană pentru venirea Domnului nostru Isus Cristos. ²⁴ Credincios este cel care vă cheamă. El va și înfăptui.

²⁵ Fraților, rugați-vă și pentru noi.

²⁶ Salutați-i pe toți frații cu o sărutare sfântă. ²⁷ Vă rog stăruitor pentru Domnul, ca această scrisoare să fie citită tuturor fraților.

²⁸ Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi.

RESPONSORIUL

ITes 5,9-10; Col 1,13

R. Dumnezeu nu ne-a rânduit pentru mânie, ci pentru dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Isus Cristos, * care a murit pentru noi ca să trăim împreună cu el.

Ÿ. Dumnezeu ne-a eliberat de sub puterea întinericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale, * care a murit.

LECTURA A DOUA

Din *Capitole despre perfecțiunea spirituală*,
de Diadoh din Fotice, episcop

(Cap. 6.26.27.30: PG 65, 1169.1175-1176)

*Știința discernământului duhurilor
se dobândește prin înțelepciune*

Lumina adevăratei cunoașteri constă în discernerea fără greșală a binelui de rău. Când are loc aceasta, atunci calea dreptății, care conduce mintea la Dumnezeu, soarele dreptății, introduce mintea în lumina fără sfârșit a științei, deoarece, de acum înainte, ea caută cu încredere iubirea.

Cei care luptă trebuie să-și păstreze spiritul departe de valurile tulburărilor, pentru ca mintea, deosebind gândurile care i se prezintă, să le depună în tezaurul memoriei pe acelea care sunt bune și vin de la Dumnezeu și să le îndepărteze din acest depozit al naturii noastre pe acelea care sunt rele și vin de la Diavol. Într-adevăr, când marea este liniștită, pescarii pot vedea până în adânc, și astfel nimic nu le poate ascunde mișcarea peștilor; însă când este agitată de vânturi, ea ascunde cu

agitarea ei firoasă ceea ce lăsa să se vadă clar când era liniștită. Atunci se constată că munca acelor care fabrică instrumente pentru pescari este inutilă.

Numai Duhul Sfânt poate să purifice mintea. Într-adevăr, dacă cel puternic nu intră ca să-l despoaie pe hoț, prada nu va fi niciodată eliberată. De aceea, e necesar să reînnoim darul Duhului Sfânt în noi prin orice mijloace, mai ales prin pacea sufletului, ca să avem mereu aprinsă în noi lumina cunoașterii. Dacă ea strălucește mereu în adâncul minții noastre, nu numai că sunt descoperite acele atacuri nefaste și întunecoase ale Diavolului, dar ele își pierd mult și din tăria lor atunci când sunt lovite de această lumină sfântă și glorioasă.

De aceea spune Apostolul: *Nu stingeți Duhul* (1Tes 5,19), adică să nu-l întristați pe Duhul Sfânt prin fapte și gânduri rele, ca să nu fiți lipsiți de apărarea strălucirii sale. De fapt, nu se stinge acea lumină veșnică și dătătoare de viață care este Duhul Sfânt, ci mai curând tristețea lui, adică îndepărtarea lui, lasă mintea în întuneric, fără lumina cunoașterii și învăluită de întuneric.

Simțul minții este gustul perfect prin care se discern lucrurile. De fapt, așa cum prin simțul gustului, care este un simț al trupului, atunci când suntem sănătoși, știm să deosebim fără greșală ceea ce este bun de ceea ce este rău și să dorim ceea ce este plăcut, tot astfel, mintea noastră, atunci când își exercită activitatea într-o stare perfectă de sănătate și în lipsa oricăror griji, poate să simtă din abundență mângâierea divină; de asemenea, ea poate să păstreze mult timp amintirea acestui gust prin lucrarea iubirii, care îi permite să aprecieze bunurile și mai mari, după cum spune Apostolul: *Pentru aceasta mă rog ca iubirea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaștere și discernământ în toate, ca să distingeți ceea ce este mai bun* (Fil 1,9-10).

RESPONSORIUL

Cf. Tob 4,19a; 14,8b

R. În orice timp binecuvântează-l pe Domnul și cere de la el să te conducă pe cale * și toate gândurile tale să izbândească.

☩. Slujește-l pe Dumnezeu și fă înaintea lui ceea ce îi place în adevăr și cu toată tăria ta. * Și toate gândurile tale să izbândească.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii a doua a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni 1,1-12

Salut și aducere de mulțumire

¹ Paul, Silvan și Timotei, către Biserica tesalonicenilor care este în Dumnezeu Tatăl nostru și în Domnul Isus Cristos: ² har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

³ Trebuie să-i mulțumim lui Dumnezeu întotdeauna pentru voi, fraților, așa cum se cuvine, căci credința voastră crește mult și sporește iubirea unuia față de altul și a noastră, a tuturor, unii către alții, ⁴ astfel încât noi înșine ne laudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu pentru statornicia voastră în toate persecuțiile voastre și în încercările pe care le primiți. ⁵ Ele sunt dovada judecării drepte a lui Dumnezeu ca să deveniți vrednici de împărăția lui Dumnezeu pentru care și suferiți. ⁶ Într-adevăr, este drept înaintea Lui Dumnezeu să-i răsplătească cu necazuri pe cei care vă fac necazuri, ⁷ iar vouă, celor încercați, să vă dea alinare împreună cu noi, când Domnul Isus se va arăta din ceruri, cu îngerii puterii sale, ⁸ într-o flacără de foc, pedepsindu-i pe cei care nu-l recunosc pe Dumnezeu și pe cei care nu ascultă de evanghelia Domnului nostru Isus. ⁹ Ei vor fi pedepsiți

cu pieire veșnică, *departe de fața Domnului și de gloria puterii sale*, ¹⁰ atunci, în ziua aceea, când el va veni ca să fie preamărit în sfinții săi și să fie admirat în toți cei care cred, între care veți fi și voi, pentru că ați crezut în mărturia noastră.

¹¹ Pentru aceasta ne și rugăm neîncetat pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă facă vrednici de chemarea lui și să împlinească cu putere orice dorință de bunătate și orice lucrare a credinței, ¹² așa încât să fie preamărit în voi numele Domnului nostru Isus, și voi în el, după harul Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos.

RESPONSORIUL Cf. *2Tes 1,10a; Ps 144 (145),13b*

R. Domnul va veni ca să fie preamărit în sfinții săi.
* Să fie admirat în toți cei care cred.

V. Domnul este fidel în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrările sale. * Să fie admirat.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele sfântului Ciril de Ierusalim, episcop*

(Cat. 13, 1.3.6.23: PG 33, 771-774.779.799.802)

Crucea să-ți fie bucurie chiar și în timpul persecuției

Biserica catolică este preamărită de orice acțiune a lui Cristos, însă cea mai mare glorie a ei o reprezintă crucea. Aceasta era și convingerea lui Paul când spunea: *În ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea lui Cristos (Gal 6,14).*

Desigur, a fost un lucru extraordinar ca orbul din naștere să-și recapete vederea la Siloe: dar ce a însemnat aceasta pentru toți orbii din lume? Un fapt grandios și care întrecea natura a fost ca Lazăr, mort de patru zile, să învie: însă de acest har s-a bucurat doar unul singur, pe când aceleora care, în lumea întreagă, erau morți din cauza păcatului, la ce le-a folosit? Lucru minunat a fost ca din cinci pâini să scoată, ca dintr-un izvor nesecat, hrană care să hrănească cinci mii de oameni: dar ce

însemna aceasta pentru toți aceia care, în lumea întreagă, sufereau de foamea ignoranței? De asemenea, minunată a fost eliberarea acelei femei pe care Satana o ținea legată de optsprezece ani: dar la ce ne-a folosit aceasta nouă, celor care eram legați cu lanțurile păcatelor noastre?

În schimb, gloria crucii i-a luminat pe toți cei care erau orbi din cauza ignoranței lor, i-a dezlegat pe cei care erau subjugați de păcat și a răscumpărat omenirea întreagă.

De aceea, să nu ne rușinăm de crucea Mântuitorului, dimpotrivă, să ne mândrim cu ea. Pentru evrei, într-adevăr, cuvântul cruce este un scandal, pentru păgâni, o nebunie, dar pentru noi este mântuire. Pentru cei care merg la pierzare este nebunie, dar pentru noi, care am fost mântuiți, ea este puterea lui Dumnezeu. Căci cel care murea pentru noi nu era un om oarecare, ci Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu făcut om.

Dacă, odinioară, acel miel jertfit conform prescrierii lui Moise îl îndepărta pe îngerul exterminator, oare Mielul lui Dumnezeu, care ia asupra sa păcatele lumii, să nu ne elibereze cu mult mai mult de păcate? Și dacă sângele unei oi lipsite de rațiune aducea mântuirea, oare sângele Fiului unul-născut să nu ne mântuiască mai mult?

El și-a dat viața nu pentru că a fost constrâns, nici nu a fost jertfit împotriva voinței sale, ci de bunăvoie. Ascultă ceea ce spune: *Am putere să-mi dau viața și am putere să o iau din nou* (cf. *In 10,18*). Așadar, el a mers de bunăvoie spre pătimire, fericit de o așa de mare lucrare, bucuros de coroana pe care o va primi, mulțumit că îi va mântui pe oameni. El nu s-a rușinat de cruce, deoarece aducea răscumpărarea lumii întregi. Cel care suferea nu era un om oarecare, ci Dumnezeu făcut om, care mergea să lupte pentru a dobândi răsplata supunerii sale.

Prin urmare, crucea să nu-ți fie motiv de bucurie doar în timp de pace, ci să ai aceeași credință și în timp de persecuție, pentru ca nu cumva să fii prieten al lui Isus pe timp de pace, iar în timp de război, dușman. Acum primești iertarea păcatelor tale și marile daruri spirituale pe care ți le-a făcut regele tău, însă atunci când va izbucni războiul, să te lupti cu curaj pentru regele tău.

Isus a fost răstignit pentru tine, el, care era fără păcat; oare tu nu te vei lăsa răstignit pentru cel care a fost pironit pe cruce pentru tine? Prin aceasta tu nu-i faci o favoare, pentru că ai primit-o mai întâi, ci îi aduci mulțumire, plătindu-ți datoria față de cel care a fost răstignit pe Golgota pentru tine.

RESPONSORIUL*1 Cor 1,18.23*

R. Cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd, * dar pentru cei care se mântuiesc, pentru noi, este puterea lui Dumnezeu.

Ψ. Noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni. * Dar pentru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

VINERI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni

*2,1-17**Ziua Domnului*

¹ Referitor la venirea Domnului nostru Isus Cristos și la adunarea noastră împreună cu el, vă rugăm, fraților, ² să nu vă lăsați tulburați cu mintea sau înspăimântați nici de vreun duh, nici de vreun cuvânt, nici de vreo scrisoare ce pare a fi de la noi, cum că ziua Domnului ar fi aproape. ³ Nimeni să nu vă amăgească în nici un fel, pentru că nu va veni înainte de renețarea credinței și descoperirea Omului Nelegiurii, a Fiului Pierzării, ⁴ cel care se împotrivesc și se ridică peste tot ce se cheamă Dumnezeu sau e vrednic de închinare, așa încât

se așază el însuși în templul lui Dumnezeu și se prezintă că este Dumnezeu.

⁵ Nu vă aduceți aminte că vă spuneam acestea pe când eram încă la voi? ⁶ Iar acum știți ce-l împiedică să nu se arate decât la timpul lui, ⁷ căci misterul nelegiurii lucrează deja, numai că ceea ce-l împiedică până acum va fi dat la o parte.

⁸ Atunci, va fi descoperit *Nelegiuitul* pe care Domnul Isus îl va nimici cu răsufierea gurii sale și-l va distruge cu manifestarea venirii sale. ⁹ Venirea lui va fi lucrarea Satanei, însoțită de tot felul de fapte puternice, semne și minuni înșelătoare ¹⁰ și de toate amăgirile nelegiurii pentru cei care se pierd, pentru că ei n-au primit iubirea adevărului ca să fie mântuiți. ¹¹ De aceea, Dumnezeu le trimite o putere de amăgire ca să creadă în minciună, ¹² pentru ca toți cei care nu cred în adevăr, ci își găsesc bucuria în nedreptate, să fie condamnați.

¹³ Însă noi, fraților iubiți în Domnul, trebuie să-i mulțumim fără încetare lui Dumnezeu pentru voi, că v-a ales Dumnezeu încă de la început spre mântuire în sfințirea Duhului și credința în adevăr, ¹⁴ la care v-a chemat prin evanghelia noastră spre dobândirea gloriei Domnului nostru Isus Cristos.

¹⁵ Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți tradițiile pe care le-ați primit fie prin cuvânt, fie prin scrisoarea noastră. ¹⁶ Însuși Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin har mângâiere veșnică și o bună speranță, ¹⁷ să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice faptă și cuvânt bun.

RESPONSORIUL

Mt 24,30; 2Tes 2,8a

R. Se va arăta semnul Fiului Omului în cer * și îl vor vedea pe Fiul Omului venind cu putere și mare glorie.

V. Atunci va fi descoperit Nelegiuitul pe care Domnul Isus îl va nimici cu răsufierea gurii sale. * Și îl vor vedea.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* unui autor spiritual din secolul al IV-lea

(Omil. 18.7-11: PG 34, 639-642)

Să fiți plini în toate de plinătatea lui Cristos

Cei care au fost aflați vrednici să devină fii ai lui Dumnezeu și să se nască din nou de sus de la Duhul Sfânt și îl au în ei înșiși pe Cristos care îi luminează și-i creează din nou sunt conduși de Duhul Sfânt în diferite moduri și inimile lor sunt călăuzite în mod invizibil și pașnic de acțiunea harului.

Uneori, dau impresia că se află în doliu și întristare pentru neamul omenesc și, înălțând rugăciuni pentru el, se lasă cuprinși de plâns și întristare, aprinși fiind de o iubire spirituală față de acest neam omenesc.

Alteori, Duhul Sfânt îi face să ardă de o așa mare bucurie și iubire încât, dacă s-ar putea, i-ar cuprinde în inima lor pe toți oamenii, fără să facă deosebire între cei buni și cei răi.

Uneori, se lasă cuprinși de un duh de umilițată care îi face să se înjosească mai mult decât toți ceilalți oameni, considerându-se pe ei înșiși ca cei mai de condamnat și de disprețuit.

Alteori, sunt ținuți de Duhul Sfânt într-o bucurie inefabilă.

Uneori, sunt ca un erou puternic, care, îmbrăcând toată armura regească și pornind la război, se luptă cu tărie împotriva dușmanilor și îi învinge. În același mod, omul spiritual, luând armele cerești ale Duhului, atacă dușmanii, se luptă cu ei și-i pune sub picioarele sale.

Alteori, sufletul lor se odihnește într-o mare tăcere, liniște și pace, trăind doar în bucurie spirituală, odihnă și armonie perfectă.

Uneori, harul Duhului Sfânt îi face să ajungă la o înțelegere și la o înțelepciune extraordinară și la o cunoaștere profundă a acelor taine pe care nici limba și nici gura nu le pot exprima.

Alteori, ei se comportă ca un om oarecare.

Astfel, harul este revărsat în aceștia în diferite moduri și tot în diferite moduri le călăuzește sufletul, modelându-l conform voinței divine și antrenându-l în diferite maniere, ca să-l prezinte în fața Tatălui ceresc, integru, ireproșabil și fără pată.

Să-l rugăm, așadar, și noi pe Dumnezeu, să-l rugăm cu iubire și speranță mare, ca să ne dea harul ceresc al darului Duhului Sfânt, ca același Duh să ne călăuzească și pe noi și să ne conducă pentru a trăi conform voinței divine și să ne întărească cu bogăția puterii sale. Astfel, prin harul acestei călăuziri, al acestui antrenament și al acestei creșteri spirituale, să fim aflați vrednici de a ajunge la desăvârșirea plinătății lui Cristos, după cum spune Apostolul: *Ca să fiți plini în toate de plinătatea lui Cristos (Ef 3,19)*.

RESPONSORIUL

Cf. 1In 2,20.27: Il 2,23ab

R. Voi aveți ungera de la Cel Sfânt și ungera pe care ați primit-o de la el să rămână în voi. * Și nu aveți nevoie să vă învețe cineva; dar ungera lui vă învață despre toate.

V. Bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, pentru că v-a dat un învățător al dreptății. * Și nu aveți.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni

3,1-18

Îndemnuri și sfaturi

¹ În rest, fraților, rugați-vă pentru noi ca să se răspândească cuvântul Domnului și să fie preamărit la fel ca la voi ² și să fim mântuiți de oamenii rătați și răi, căci nu toți au credință. ³ Dar Domnul este credincios. El vă va întări și vă va apăra de Cel Rău.

⁴ Suntem convinși în Domnul cu privire la voi că faceți și veți face ceea ce v-am poruncit. ⁵ Domnul să îndrepte inimile voastre spre iubirea lui Dumnezeu și spre ascultarea lui Cristos.

⁶ Vă poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Isus Cristos, să stați departe de orice frate care umblă în neorânduială și nu ține tradiția pe care a primit-o de la noi, ⁷ căci voi înșivă știți cum trebuie să ne imitați. Noi n-am umblat în neorânduială între voi, ⁸ nici n-am mâncat pâine de la nimeni pe degeaba, ci am lucrat cu trudă și osteneală, noaptea și ziua, ca să nu fim povară pentru nimeni dintre voi. ⁹ Nu că n-am fi avut dreptul, ci ca să vă dăm în noi înșine un exemplu pentru a fi imitați. ¹⁰ Căci și când eram la voi, v-am poruncit acestea: dacă cineva nu vrea să muncească, nici să nu mănânce. ¹¹ Auzim însă că unii dintre voi umblă în neorânduială, nelucrând nimic, ci amestecându-se peste tot. ¹² Unora ca aceștia le poruncim și-i sfătuim în Domnul Isus Cristos să-și mănânce pâinea proprie, muncind în liniște.

¹³ Însă voi, fraților, să nu obosiți în a face bine. ¹⁴ Dacă cineva nu ascultă de cuvântul nostru din această scrisoare, pe acesta însemnați-l și să nu mai aveți nici un fel de legătură cu el, ca să-i fie rușine. ¹⁵ Totuși, să nu-l considerați ca dușman, ci mustrați-l ca pe un frate.

¹⁶ Însuși Domnul păcii să vă dăruiască pacea întotdeauna și în orice fel. Domnul să fie cu voi toți!

¹⁷ Salutul e scris cu mâna mea, Paul. Acesta este semnul meu pe orice scrisoare. Așa scriu eu.

¹⁸ Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi toți!

RESPONSORIUL

Cf. *ITes* 2,13b; cf. *Ef* 1,13a

R. Când ați primit cuvântul lui Dumnezeu, * l-ați primit nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci așa cum este într-adevăr, ca pe cuvântul lui Dumnezeu.

Ț. Voi ați ascultat cuvântul adevărului, evanghelia mântuirii voastre. * L-ați primit.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală
despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes*
a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 35-36)

Activitatea umană

Activitatea omului pornește de la om și este în slujba omului. De fapt, atunci când lucrează, omul nu transformă numai lucrurile și societatea, ci se perfecționează și pe sine însuși. Învață multe lucruri, își dezvoltă capacitățile, iese din sine și se depășește. O astfel de creștere, dacă este bine înțeleasă, este de mai mare valoare decât bogățiile externe care se pot acumula. Omul are o mai mare valoare prin ceea ce este decât prin ceea ce are.

De asemenea, tot ceea ce fac oamenii pentru a dobândi mai multă dreptate, o fraternitate mai largă și o ordine mai umană în relațiile sociale, valorează mai mult decât cuceririle tehnice. Acestea din urmă pot oferi, într-un fel, materialul pentru progresul uman, dar singure nu îl pot realiza în nici un fel.

Aceasta este deci norma activității umane: să concorde cu adevăratul bine al omenirii, după planul și voința divină, și să-i permită omului, atât ca individ cât și ca membru al societății, cultivarea și împlinirea vocației sale integrale.

Mulți contemporani ai noștri par a se teme totuși ca nu cumva o legătură mai strânsă între activitatea umană și religie să împiedice autonomia oamenilor, sau a societăților, sau a științelor. Dacă prin autonomia realităților pământești înțelegem că lucrurile create și societățile

înseși au legi și valori proprii care trebuie, treptat, descoperite de om, folosite și organizate, este vorba de o exigență absolut legitimă: acest lucru nu este numai cerut de oamenii vremurilor noastre, ci este și conform cu voința Creatorului. Căci din însăși condiția lor de creatură, toate lucrurile sunt înzestrate cu consistența, cu adevărul și cu bunătatea lor proprie, cu propriile legi și cu propria organizare, pe care omul trebuie să le respecte, recunoscând metodele specifice ale fiecărei științe sau arte.

Să ne fie îngăduit aici să deplângem anumite stări de spirit care au existat chiar și la creștini, din cauza insuficienței percepției a autonomiei legitime a științei, și care, trezind tensiuni și conflicte, i-au făcut pe mulți să ajungă la convingerea că între știință și credință există opoziție.

Dacă însă prin cuvintele „autonomia realităților pământești” se înțelege că lucrurile create nu depind de Dumnezeu și că omul le poate folosi fără a le referi la Creator, oricine crede în Dumnezeu își dă seama cât sunt de false astfel de păreri. Într-adevăr, creatura fără Creator dispare.

RESPONSORIUL

Dt 2,7; 8,5b

R. Dumnezeu te-a binecuvântat în toate lucrările mâinilor tale; el a cunoscut calea ta, cum ai trecut prin pustiu;
* Domnul, Dumnezeul tău, a locuit cu tine și nu ți-a lipsit nimic.

V. Așa cum un om îl educă pe fiul său, așa te-a educat pe tine. ***** Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, dă-ne, te rugăm, harul să te adorăm cu suflet neîmpărțit și să-i iubim pe toți oamenii cu iubirea ta. Prin Domnul.

DUMINICA A V-A DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Voi sunteți sarea pământului. Dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? spune Domnul ucenicilor săi.

Anul B

Când s-a făcut seară, au început să-i aducă la el pe toți cei bolnavi și i-a vindecat pe mulți care erau chinuți de felurite neputințe.

Anul C

Urcându-se Isus în luntre, se așază și începu să învețe mulțimile.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii sfântului apostol Paul
către Galateni

1,1-12

Evanghelia lui Paul

¹ Paul, apostol, nu din partea oamenilor, nici prin mijlocirea vreunui om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat din morți, ² și toți frații care sunt cu mine, către Bisericile din Galația, ³ har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos,

⁴ care s-a dat pe sine însuși pentru păcatele noastre ca să ne scoată din lumea prezentă, după voința lui Dumnezeu și a Tatălui nostru, ⁵ căruia să-i fie glorie în vecii vecilor! Amin.

⁶ Mă mir că ați trecut atât de repede de la cel care v-a chemat, prin harul lui Cristos, la o altă evanghelică. ⁷ De fapt, nu este alta, ci sunt doar unii care vă tulbură și vor să deformeze evanghelia lui Cristos. ⁸ Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar predica o altă evanghelică în afară de aceea pe care v-am predicat-o, să fie anatema. ⁹ Așa cum am mai spus, o spun acum din nou: dacă cineva vă predică o altă evanghelică în afară de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema.

¹⁰ Caut eu oare acum bunăvoința oamenilor? Sau a lui Dumnezeu? Ori caut eu să plac oamenilor? Dacă aș căuta să plac oamenilor, n-aș fi slujitorul lui Cristos.

¹¹ Dar vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia predicată de mine nu este după om: ¹² nici n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci am primit-o prin revelația lui Isus Cristos.

RESPONSORIUL

Gal 1,3-4a.10c

R. Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos * care s-a dat pe sine însuși pentru păcatele noastre.

Ψ. Dacă aș căuta să plac oamenilor nu aș fi slujitorul lui Cristos, * care s-a dat.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Scrisorii către Galateni*,
de sfântul Augustin, episcop

(Prefața: PL 35, 2105-2107)

Să înțelegem harul lui Dumnezeu

Motivul pentru care Apostolul le scrie galatenilor este ca ei să înțeleagă că harul lui Dumnezeu i-a scos de sub puterea legii. Într-adevăr, atunci când le-a fost vestit harul evanghelicii, au fost câțiva oameni veniți

din circumciziune, care, deși purtau numele de creștini, încă nu înțelegeau eficacitatea binefăcătoare a harului și voiau să rămână sub obligațiile legii pe care Domnul Dumnezeu o impusese nu celor care slujeau dreptatea, ci păcatul. Cu alte cuvinte, Dumnezeu le dăduse oamenilor nedrepti o lege dreaptă care să le arate păcatele, și nu care să le ridice. De fapt, păcatele nu sunt ridicate decât de harul credinței care lucrează prin iubire. Cei veniți de la iudaism voiau să-i supună obligațiilor legii pe galatenii care se aflau deja în regimul harului, afirmând că evanghelia nu le-ar folosi la nimic dacă nu s-ar tăia împrejur și nu s-ar supune tuturor celorlalte prescrieri trupești ale religiei iudaice.

Din acest motiv, au început să-l suspecteze pe apostolul Paul, care le predicase evanghelia, ca și cum el nu ar fi ținut seama de practica celorlalți apostoli care îi obligau pe păgâni să trăiască după felul iudeilor. Apostolul Petru cedase în fața presiunilor făcute de asemenea oameni și se comporta în așa fel încât dădea impresia că și el ar crede că evanghelia nu le-ar fi folosit păgânilor la nimic dacă nu ar fi împlinit obligațiile legii. Din această duplicitate l-a scos însuși apostolul Paul, după cum spune chiar în această scrisoare. Despre aceeași problemă tratează și *Scrisoarea către Romani*. Totuși, se pare că există o oarecare diferență, deoarece aici el pune capăt certei și aplanează litigiul care se iscase între cei care proveneau dintre iudei și cei care proveneau dintre păgâni.

În schimb, în *Scrisoarea către Galateni*, el se adresează aceluia care fuseseră deja tulburați de influența oamenilor veniți din iudaism, care îi obligau la respectarea legii. Ei începuseră să se încreadă în aceștia, ca și cum apostolul Paul nu le-ar fi predicat adevărul, atunci când a refuzat să-i taie împrejur. De aceea, el începe astfel: *Mă mir că ați trecut așa de repede de la cel care v-a chemat, prin harul lui Cristos, la o altă evanghelie (Gal 1,6)*.

Cu această introducere, el a prezentat pe scurt problema în cauză. De altfel, deja cuvântul său de salut, când spune că el este apostol *nu din partea oamenilor*,

nici prin mijlocirea vreunui om (Gal 1,1), afirmație care nu se găsește în nici o altă scrisoare, arată destul de clar că acei propagatori nu veneau de la Dumnezeu, ci de la oameni. De asemenea, arată că el nu trebuie să fie considerat ca inferior celorlalți apostoli în ceea ce privește autoritatea mărturiei evanghelice, deoarece el știe că este apostol nu de la oameni, nici prin mijlocirea vreunui om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl.

RESPONSORIUL*Gal 3,24-25.23*

R. Legea a fost pedagogul nostru spre Cristos, ca să fim justificați prin credință; * dar de când a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

Ÿ. Înainte de a fi venit credința, noi eram sub paza legii, închiși pentru credința care avea să se descopere.
* Dar de când.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Voi sunteți lumina lumii: să strălucească lumina voastră în fața oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

Anul B

Sculându-se dis-de-dimineată, Isus a ieșit într-un loc pustiu și a început să se roage acolo.

Anul C

Învățătorule, toată noaptea am trudit și nimic n-am prins, dar la cuvântul tău voi arunca mreața.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Lumina voastră să lumineze precum o candelă care se pune pe candelabru ca să-i lumineze pe toți cei din casă.

Anul B

Simon și cei care erau cu el i-au spus lui Isus: „Toți te caută!” Iar el le-a zis: „Să mergem și în alt loc, ca să predic și acolo, căci pentru aceasta am venit”.

Anul C

„Depărtează-te de la mine, Doamne, căci sunt om păcătos”, i-a spus Petru lui Isus. „Nu te teme! De acum vei fi pescar de oameni”.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Galateni

1,13–2,10

Chemarea și apostolatul lui Paul

^{1,13} Fraților, ați auzit, desigur, de purtarea mea când eram în iudaism; cum persecutam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și încercam s-o distrug. ¹⁴ Și pentru că eram plin de zel pentru tradiția primită de la strămoși, îi întreceam în iudaism pe mulți de o vârstă cu mine din neamul meu. ¹⁵ Dar când i-a plăcut lui Dumnezeu, cel

care m-a ales încă din sânul mamei mele și m-a chemat prin harul său, ¹⁶ mi l-a descoperit pe Fiul său în mine ca să-l vestesc păgânilor, imediat, fără să mă sfătuiesc cu cineva. ¹⁷ Și, fără să urc la Ierusalim, la cei care erau apostoli înaintea mea, am mers în Arabia, apoi m-am întors din nou la Damasc.

¹⁸ Trei ani după aceea, am urcat la Ierusalim să fac cunoștință cu Chefa și am rămas la el timp de cincisprezece zile. ¹⁹ Dar nu am văzut pe nimeni altul dintre apostoli, în afară de Iacob, fratele Domnului. ²⁰ Ceea ce vă scriu, iată, mărturisesc înaintea lui Dumnezeu că este adevărat.

²¹ După aceea, am mers în ținuturile Siriei și ale Ciliciei, ²² dar nu eram cunoscut la față Bisericilor din Iudeea, care sunt în Cristos. ²³ Acestea au zis numai: „Cel care ne persecuta odinioară acum vestește credința pe care căuta atunci să o distrugă”. ²⁴ Și îl preamăreau pe Dumnezeu pentru mine.

^{2.1} Apoi, după paisprezece ani, am urcat din nou la Ierusalim, împreună cu Barnaba, după ce îl luasem cu mine și pe Tit. ² Am urcat în urma unei revelații și le-am expus evanghelia pe care o predic printre păgâni, în mod deosebit celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar. ³ Dar nici Tit, care era cu mine, deși era grec, nu a fost obligat să fie circumcis, ⁴ în ciuda fraților falși infiltrați care s-au strecurat ca să ne spioneze libertatea, pe care o aveam în Cristos Isus, pentru a ne face sclavi. ⁵ Acestora nu ne-am supus nici măcar o clipă pentru ca adevărul evangheliei să rămână la voi.

⁶ Iar cei care sunt mai de seamă, orice ar fi fost ei pe atunci, nu mă privește – Dumnezeu nu se uită la fața oamenilor – ei, cei mai de seamă, nu mi-au impus nimic. ⁷ Ba, dimpotrivă, văzând că mi-a fost încredințată evanghelia pentru cei necircumciși, după cum lui Petru îi fusese încredințată pentru cei circumciși, ⁸ căci cel care îl constituise pe Petru pentru apostolatul celor circumciși m-a constituit și pe mine pentru păgâni, ⁹ și, cunoscând harul care îmi fusese dat, Iacob, Chefa și Ioan, care sunt considerați coloane, mi-au dat mie și lui Barnaba

mâna dreaptă a comuniunii ca noi să mergem la păgâni, iar ei, la cei circumciși, ¹⁰ numai să ne aducem aminte de cei săraci, ceea ce m-am și străduit să fac.

RESPONSORIUL

Cf. *1 Cor 15,10; Gal 2,8*

R. Prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt, * iar harul lui pentru mine nu a devenit zadarnic, ci rămâne mereu în mine.

V. Cel care-l constituise pe Petru pentru apostolatul celor circumciși m-a constituit și pe mine pentru păgâni, * iar harul.

LECTURA A DOUA

Din *Breviloquium*, de sfântul Bonaventura, episcop

(Prolog: *Opera omnia* 5, 201-202)

*Din cunoașterea lui Isus Cristos
vine înțelegerea întregii Sfinte Scripturi*

Sfânta Scriptură nu este rodul căutării umane, ci al revelației divine, care vine *de la Părintele luminii, de la care își ia numele orice paternitate în cer și pe pământ*. De la Tatăl, prin Fiul său Isus Cristos, coboară la noi Duhul Sfânt. Prin Duhul Sfânt, care împarte și distribuie darurile sale fiecăruia după cum îi place, ne este dată credința, iar *prin credință, Cristos locuiește în inimile noastre* (cf. *Ef 3,17*). Aceasta este cunoașterea lui Isus Cristos, de la care vine, ca dintr-un izvor, siguranța și înțelegerea întregii Sfinte Scripturi. De aceea, este imposibil ca cineva să intre în cunoașterea Scripturii dacă mai întâi nu are, în el însuși, credința lui Cristos, care este ca lumina, poarta și fundamentul întregii Sfinte Scripturi. Căci, cât timp peregrinăm departe de Domnul, credința este fundamentul stabil, lumina conducătoare și poarta de intrare pentru toate iluminările supranaturale. După măsura acestei credințe trebuie să fie măsurată înțelepciunea care ne este dată de Dumnezeu, pentru ca *nimeni să nu se considere mai mult decât trebuie să se considere, ci fiecare să aibă despre sine o apreciere corectă*,

fiecare după măsura credinței pe care i-a dat-o Dumnezeu (cf. Rom 12,3).

Scopul sau, mai bine zis, rodul Sfintei Scripturi nu este unul oarecare, ci plinătatea fericirii veșnice. Căci Sfânta Scriptură este cartea în care sunt scrise cuvintele vieții veșnice; și acestea au fost scrise nu numai ca să credem, ci și ca să avem viața veșnică, în care vom vedea, vom iubi și se vor împlini toate dorințele noastre. Și când acestea se vor împlini, vom cunoaște *iubirea care întrece orice cunoaștere* și, astfel, vom fi plini în toate de plinătatea lui Dumnezeu (Ef 3,19). La această plinătate caută să ne introducă Sfânta Scriptură, după adevărul textului citat mai devreme din sfântul Apostol. Așadar, acesta este scopul, aceasta este intenția cu care trebuie să fie studiată, învățată și ascultată Sfânta Scriptură.

Ca să ajungem la acest rod și la acest scop mergând direct pe calea dreaptă a Scripturii, trebuie să pornim de la început, adică să ne apropiem cu o credință curată de Tatăl luminii, plecându-ne genunchii inimii noastre, pentru ca, prin Fiul său, în Duhul Sfânt, să ne dea adevărata cunoaștere a lui Isus Cristos și, prin cunoaștere, iubirea sa. Cunoșcându-l și iubindu-l, înrădăcinați și întemeiați în iubire, vom putea să cunoaștem *lărgimea, lungimea, înălțimea și profunzimea* (cf. Ef 3,18) Sfintei Scripturi și, prin această cunoaștere, să ajungem la cunoașterea deplină și la iubirea nemăsurată a Preasfintei Treimi, spre care tind dorințele sfinților și în care se află scopul și împlinirea oricărui adevăr și bine.

RESPONSORIUL

Lc 24,27.25b

R. Isus, începând de la Moise și toți profeții, * le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el.

Ÿ. O, nepricepuților și greoi la inimă în a crede toate cele spuse de profeți! * Le-a explicat.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Galateni

2,11–3,14

Cel drept trăiește din credință

^{2,11} Fraților, când a venit Chefa la Antiohia, l-am înfruntat față, căci era de condamnat. ¹² De fapt, înainte de a fi venit unii de la Iacob, stătea la masă cu păgânii, dar când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte, temându-se de cei circumciși. ¹³ Împreună cu el au început să se poarte cu ipocrizie și ceilalți iudei, așa încât și Barnaba a fost ademenit de ipocrizia lor. ¹⁴ Dar când am văzut că ei nu merg drept, după adevărul evangheliei, i-am spus lui Chefa în fața tuturor: Dacă tu, care ești iudeu, te porți ca un păgân și nu trăiești ca un iudeu, cum îi poți constrânge pe păgâni să trăiască asemenea iudeilor?

¹⁵ Noi suntem iudei din naștere, și nu păcătoși dintre păgâni. ¹⁶ Știind că omul nu este justificat din faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos, am crezut și noi în Isus Cristos ca să fim justificați prin credința în Cristos, și nu prin faptele legii, pentru că nimeni nu va fi justificat prin faptele legii.

¹⁷ Dar dacă noi, căutând să fim justificați în Cristos, am fi găsiți, la rândul nostru, păcătoși ca și alții, oare devine Cristos slujitorul păcatului? Nicidecum! ¹⁸ Căci dacă reclădesc ceea ce am dărâmat, mă arăt pe mine însumi ca unul care încalcă legea. ¹⁹ De fapt, prin lege, eu am murit pentru lege ca să trăiesc pentru Dumnezeu. Am fost răstignit împreună cu Cristos. ²⁰ Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pentru mine. ²¹ Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Dar dacă justificarea vine prin lege, atunci în zadar a murit Cristos.

^{3,1} O, galateni fără minte! Cine v-a vrăjit pe voi, înaintea ochilor căroră a fost prezentat Cristos răstignit?

² Numai aceasta vreau să știu de la voi: ați primit Duhul din faptele legii sau din ascultarea credinței? ³ Sunteți atât de fără minte? După ce ați început în Duh, sfârșiți acum în trup? ⁴ Ați suferit atâtea în zadar? Dacă totuși a fost în zadar! ⁵ Așadar, cel care vă dăruiește Duhul și înfăptuiește minuni printre voi le face datorită faptelor legii sau datorită ascultării credinței?

⁶ Astfel, Abraham a crezut în Dumnezeu și i s-a considerat aceasta ca justificare. ⁷ Să știți deci că fiii lui Abraham sunt cei din credință. ⁸ De altfel, Scriptura, știind dinainte că Dumnezeu îi consideră justificați pe păgâni datorită credinței, i-a vestit dinainte lui Abraham: *În tine vor fi binecuvântate toate popoarele.* ⁹ astfel încât cei ce sunt din credință sunt binecuvântați împreună cu Abraham cel credincios.

¹⁰ Cei care se bazează pe faptele legii sunt sub blestem, căci este scris: *Blestemat să fie oricine nu rămâne fidel tuturor celor scrise în cartea Legii ca să le împlinească.* ¹¹ Pe de altă parte, este clar că nimeni nu este justificat prin lege înaintea lui Dumnezeu, căci *cel drept va trăi din credință.* ¹² Însă legea nu este din credință, ci *cel care împlinește acestea va trăi în ele.* ¹³ Cristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem, căci este scris: *Blestemat oricine este atârnat pe lemn,* ¹⁴ pentru ca binecuvântarea lui Abraham pentru popoare să vină în Cristos Isus ca să primim promisiunea Duhului prin credință.

RESPONSORIUL

Gal 2,16.21b

R. Omul nu este justificat din faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos. * Noi am crezut în Isus Cristos ca să fim justificați prin credința în Cristos, și nu prin faptele legii.

V. Dar dacă justificarea vine prin lege, atunci în zadar a murit Cristos. * Noi am crezut.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Genezei* ale lui Origene, preot

(Omil. 8, 6.8.9: PG 12, 206-209)

Sacrificiul lui Abraham

Abraham a luat lemnele pentru arderea de tot și le-a pus pe umerii fiului său, Isaac; a luat în mâini focul și cuțitul și au plecat împreună (Gen 22,6). Isaac, care duce lemnele pentru arderea de tot, este figura lui Cristos, care și-a dus singur crucea, deși ducerea lemnelor pentru jertfă este funcția preotului. Așadar, el devine și victimă, și preot. Dar și ceea ce urmează: *și amândoi au plecat împreună* se referă la același mister. Într-adevăr, în timp ce Abraham, mergând să aducă jertfa, ia cu sine focul și cuțitul, Isaac nu merge în urma lui, ci împreună cu el, arătând prin aceasta că îndeplinește cu el aceeași funcție preotească.

Ce urmează după aceasta? *Isaac*, zice Scriptura, *i-a spus tatălui său, Abraham: „Tată!”* (cf. *Gen 22,7*). În acest moment, glasul fiului este cel al ispitei. Îți imaginezi cumva că fiul care urma să fie jertfit nu a tulburat, cu glasul său, inima tatălui? Abraham, chiar dacă era tare prin credința sa, i-a răspuns totuși cu o voce iubitoare: *„Ce este, fiul meu?”* *Isaac a spus: „Iată focul și lemnele, dar unde este mielul pentru jertfă?”* *Abraham însă a răspuns: „Fiul meu, va avea grijă Dumnezeu de mielul pentru jertfa sa!”* (*Gen 22,7-8*).

Mă emoționează acest răspuns al lui Abraham, atât de delicat și prudent. Nu știu ce vedea el în spirit, deoarece nu vorbește despre prezent, ci despre viitor când spune: *va avea grijă Dumnezeu de miel.* Fiului care îl întreabă despre prezent îi răspunde vorbind despre viitor. Căci Domnul însuși se va fi îngrijit de miel în persoana lui Cristos.

Abraham a întins mâna și a luat cuțitul, ca să-l jertfească pe fiul său. Atunci, îngerul Domnului l-a strigat din cer, zicând: „Abrahame, Abrahame!” „Iată-mă!”, a răspuns acesta. *Iar îngerul i-a zis: „Nu-ți ridica mâna*

asupra copilului și să nu-i faci nici un rău, căci știi acum că te temi de Dumnezeu” (Gen 22,10-12). Să comparăm aceste cuvinte cu cele spuse de Apostol în privința lui Dumnezeu: El, care nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ba chiar l-a dat la moarte pentru noi toți (Rom 8,32). Iată-l pe Dumnezeu că se ia la întrecere cu oamenii cu o generozitate excepțională! Abraham i l-a oferit lui Dumnezeu pe fiul său muritor, care însă nu va muri atunci, în timp ce Dumnezeu l-a dat la moarte pentru toți oamenii pe Fiul său nemuritor.

Abraham a ridicat ochii și a văzut la spate un berbec cu coarcele încurcate într-un tufiș (Gen 22,13). Am spus mai sus, mi se pare, că Isaac îl prefigura pe Cristos; cu toate acestea, aici, se pare că berbecul îl prefigurează pe Cristos. Este interesant să știm că ambele figuri, și Isaac care nu este jertfit, și berbecul care este jertfit, se referă la Cristos. Cristos este Cuvântul lui Dumnezeu, dar Cuvântul s-a făcut trup (In 1,14).

Așadar, Cristos pătimește, dar în trup; îndură moartea, dar în trup, a cărui figură, aici, este berbecul, după cum spunea și Ioan: Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii (In 1,29). Cuvântul însă și-a păstrat incoruptibilitatea, care este proprie lui Cristos după spirit, și a cărui figură este Isaac. De aceea, el este și victimă, și mare preot după spirit. Căci acela care oferă Tatălui jertfa după trup este același care este jertfit pe altarul crucii.

RESPONSORIUL

In 19,16-17a; Gen 22,6a

R. L-au luat pe Isus * și, purtându-și singur crucea, a ieșit spre locul numit Golgota.

V. Abraham a luat lemne pentru arderea de tot și le-a pus pe umerii lui Isaac, fiul său. * Și purtându-și.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Galateni

3,15–4,7

Scopul legii

^{3,15} Fraților, vorbesc ca un om: un testament convalidat, chiar al unui om, nimeni nu-l poate anula sau modifica. ¹⁶ Or, promisiunile i-au fost făcute lui Abraham și *descendentului* său. Nu se zice *descendenților* ca și cum ar fi fost mai mulți, ci ca pentru unul singur: și *descendentului său*. Acesta este Cristos. ¹⁷ De fapt, asta vreau să spun: legea promulgată după patru sute treizeci de ani nu poate anula testamentul convalidat de Dumnezeu, așa încât promisiunea să fie zădărnicită. ¹⁸ Căci dacă moștenirea ar veni din lege, nu ar mai veni din promisiune. Dar Dumnezeu i-a dat har lui Abraham printr-o promisiune.

¹⁹ Atunci, de ce este legea? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor până când avea să vină descendentul căruia i-a fost făcută promisiunea. Ea a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor. ²⁰ Or, nu este mijlocitor pentru unul singur, însă Dumnezeu este unul.

²¹ Este deci legea împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă ar fi fost dată o lege care să poată da viața, într-adevăr justificarea ar veni din lege.

²² Însă Scriptura a închis toate sub păcat pentru ca promisiunea să fie dată celor care cred prin credința în Isus Cristos.

²³ Înainte de a fi venit credința, noi eram sub paza legii, închiși pentru credința care avea să se descopere, ²⁴ astfel că legea a fost pedagogul nostru spre Cristos, ca să fim justificați prin credință. ²⁵ Dar de când a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

²⁶ Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Cristos Isus. ²⁷ Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. ²⁸ Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus. ²⁹ Iar dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți descendența lui Abraham, moștenitori după promisiune.

^{4.1} Eu însă spun: atât timp cât moștenitorul este un copil, nu se deosebește cu nimic de un sclav, chiar dacă este stăpân peste toate. ² Însă este sub tutori și administratori până la timpul fixat de tată. ³ Tot așa și noi, cât timp eram copii, eram sclavii învățăturilor de la început ale lumii. ⁴ Dar când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ⁵ ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege ca să primim înfierea. ⁶ Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu l-a trimis pe Duhul Fiului său în inimile noastre, care strigă: Abba, Tată! ⁷ Așa încât nu mai ești sclav, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Gal 3,27.28; cf. Ef 4,24

R. Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos; nu mai este nici iudeu, nici grec, * voi toți sunteți una în Cristos Isus.

V. Îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.
* Voi toți.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ambroziu, episcop

(*Scris. 35, 4-6.13: PL 16, ed. 1845, 1078-1079.1081*)

*Noi suntem moștenitorii lui Dumnezeu,
împreună moștenitori cu Cristos*

Cel care prin duh, după cum spune Apostolul, face să moară faptele trupului, acela va trăi. Nu este de mirare că trăiește, deoarece, având Duhul lui Dumnezeu, devine

fiu al lui Dumnezeu. Este fiu al lui Dumnezeu și, prin urmare, nu primește un duh de sclavie, ci duhul fiilor adoptivi. Astfel că Duhul Sfânt dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu. Această mărturie este a Duhului Sfânt, deoarece el este cel care strigă în inimile noastre: *Abba, Tată!* după cum citim în *Scrisoarea către Galateni (Gal 4,6)*. Dar ceea ce dă mărturie și mai mult că suntem fii ai lui Dumnezeu este că suntem *moștenitori ai lui Dumnezeu, împreună moștenitori cu Cristos (Rom 8,17)*. Împreună moștenitor cu el este cel care este preamărit împreună cu el, și este preamărit împreună cu el cel care, suferind pentru el, suferă împreună cu el.

Ca să ne îndemne la suferință, apostolul Paul adaugă că tot ceea ce suferim este puțin lucru și incomparabil cu bunurile viitoare ale marelui premiu cu care vom fi răsplătiți pentru suferințele îndurate; această răsplată se va descoperi în noi atunci când, recreați după imaginea lui Dumnezeu, vom merita să contemplăm gloria sa față în față.

Apoi, ca să scoată în evidență măreția descoperirii viitoare, Apostolul adaugă că și creația așteaptă această descoperire a fiilor lui Dumnezeu. Acum, creația este supusă, fără voia ei, puterii neantului, însă se află în speranță, căci speră de la Cristos harul slujirii sale, adică să fie și ea eliberată de sclavia stricăciunii și să fie primită în libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu. Astfel, când se va descoperi gloria acestora, va fi o singură libertate, a creației și a fiilor lui Dumnezeu. Dar acum, în timp ce această descoperire este amânată, întreaga creație geme, așteptând gloria adopției și a răscumpărării noastre. Ea naște deja acest duh de mântuire și vrea să fie eliberată de sclavia neantului.

Este clar că creaturile care gem, așteptând adopția de fii, au în ele primele roade ale Duhului. Însă această adopție de fii înseamnă răscumpărarea întregului trup, care va avea loc atunci când acesta, în calitate de fiu adoptiv al lui Dumnezeu, va vedea față către față acest bine veșnic și divin. Adopția de fii se realizează deja în

Biserica Domnului, atunci când Duhul strigă: *Abba, Tată!* așa cum se citește în *Scrisoarea către Galateni*. Dar ea va fi desăvârșită atunci când toți cei care vor merita să vadă chipul lui Dumnezeu vor învia în nepu-tre-zire, strălucire și mărire. Atunci creatura umană se va putea considera ca fiind răscumpărată cu adevărat. De aceea, Apostolul se mândrește spunând: *Căci în spe-ranță am fost mântuiți (Rom 8,24)*. Într-adevăr, speranța mântuiește, ca și credința, despre care se spune: *Credința ta te-a mântuit (Lc 18,42)*.

RESPONSORIUL

Rom 8,17b; 5,9

R. Noi suntem moștenitorii lui Dumnezeu, împreună moștenitori cu Cristos; * dacă suferim împreună cu el, vom fi și preamăriți împreună cu el.

V. Justificați fiind prin sângele lui, vom fi mântuiți prin el de mânie. * Dacă suferim.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Galateni

4,8-31

Moștenirea divină și libertatea noii alianțe

⁸ Fraților, atunci când nu-l cunoșteți pe Dumnezeu, erați sclavii celor care din firea lor nu sunt dumnezei.

⁹ Dar acum, după ce l-ați cunoscut pe Dumnezeu, sau, mai bine, după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum de vă mai întoarceți din nou la învățăturile de la început, slabe și sărace, cărora vreți să le slujiți din nou? ¹⁰ Voi

țineți zile, luni, anotimpuri și ani. ¹¹ Mă tem să nu fi ostenit în zadar pentru voi.

¹² Vă rog, fraților, fiți ca mine, căci și eu sunt ca voi. Voi nu m-ați nedreptățit cu nimic. ¹³ Știți că prima dată v-am vestit evanghelia prin slăbiciunea trupului, ¹⁴ și totuși nu ați arătat nici dispreț și nici dezgust față de trupul meu care putea fi pentru voi o încercare, ba dimpotrivă, m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus.

¹⁵ Unde este entuziasmul vostru? Vă mărturisesc că, dacă era posibil, v-ați fi scos și ochii și mi i-ați fi dat. ¹⁶ Am devenit oare dușmanul vostru pentru că v-am spus adevărul? ¹⁷ Aceia sunt atașați de voi, dar nu cu intenție bună, ci vor să vă separe de noi ca să vă atașezi de ei. ¹⁸ De fapt, dacă intenția este bună, este bine să fie un atașament, întotdeauna, și nu numai când sunt eu la voi, ¹⁹ copiii mei, pentru care îndur din nou chinurile nașterii până când Cristos se va forma în voi. ²⁰ Aș dori să fiu la voi acum și să-mi schimb tonul, căci sunt neliniștit în privința voastră.

²¹ Spuneți-mi: voi, care vreți să fiți sub lege, nu ascultați legea? ²² Căci este scris că Abraham a avut doi fii: unul din sclavă și unul din femeia liberă. ²³ Însă cel din sclavă este născut după trup, pe când cel din femeia liberă este prin promisiune. ²⁴ Acestea sunt alegorii. Căci ele sunt două testamente: unul de pe muntele Sinai, care a născut sclavie. Aceasta este Agar. ²⁵ Dar Agar este muntele Sinai în Arabia și corespunde Ierusalimului de acum, care este în sclavie, împreună cu copiii săi. ²⁶ Însă Ierusalimul de sus este liber și este mama noastră. ²⁷ Căci este scris:

*Bucură-te, tu, care ești sterilă și care nu naști,
chiuie de bucurie și strigă,
tu, care nu simți durerile nașterii,
căci mai mulți copii are cea părăsită
decât cea care are bărbat.*

²⁸ Dar voi, fraților, ca și Isaac, sunteți fii ai promisiunii. ²⁹ Însă și atunci cel care era născut după trup îl persecuta pe cel născut după duh ca și acum. ³⁰ Dar ce zice

Scriptura? *Alung-o pe servitoare și pe fiul ei, căci fiul servitoarei nu va fi moștenitor împreună cu fiul celei libere.* ³¹ De aceea, fraților, noi nu suntem copiii servitoarei, ci ai celei libere.

RESPONSORIUL Cf. *Gal 4,28.31; 5,1a; 2Cor 3,17*

R. Noi, ca și Isaac, suntem fii ai promisiunii. Așadar, noi nu suntem copiii servitoarei, ci ai celei libere. * Pentru această libertate ne-a eliberat Cristos.

Ÿ. Domnul este Duh: Unde este Duhul Domnului, acolo este libertatea. * Pentru aceasta.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Scrisorii către Galateni*,
de sfântul Augustin, episcop

(Nr. 37.38: PL 35, 2131-2132)

Cristos să se formeze în voi

Apostolul spune: *Fiți ca mine (Gal 4,12)*, căci eu, deși m-am născut iudeu, din motive spirituale, disprețuiesc cele trupești. *Căci și eu sunt ca voi (Gal 4,12)*, adică și eu sunt om. Apoi, cu atenție și discreție, le amintește de iubirea sa față de ei, ca să nu-l considere drept un dușman de-al lor. Spune, de fapt: *Vă rog, fraților, voi nu m-ați nedreptățit cu nimic (cf. Gal 4,12)*, ca și cum ar spune: „Să nu credeți că eu vreau să vă ofensez”.

Tot în acest scop, spune: *Copiii mei (Gal 4,19)*, ca să-l imite ca pe un tată. *Pentru care îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi (Gal 4,19)*. Când spune acestea, se identifică mai mult cu persoana Maicii Biserici, deoarece și în alt loc spune: *Ne-am făcut blânzi în mijlocul vostru ca o doică ce își dezmiardă copiii (1Tes 2,7)*.

Cristos se naște și se formează prin credință în cel care crede, în omul interior, în cel care este chemat la libertatea harului, în cel care este blând și smerit cu inima și care nu se laudă cu meritele faptelor sale, care sunt nimic. Cu toate acestea, harul face să apară în el un oarecare

merit, pentru ca Cristos să-l poată numi „cel mai mic” al său, adică el însuși, cel care a spus: *Tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut (Mt 25,40)*. Într-adevăr, Cristos se formează în cel care primește forma lui Cristos, în cel care se unește cu Cristos printr-o iubire spirituală.

Aceasta înseamnă că cineva, prin imitare, se identifică cu Cristos atât cât îi permite starea sa. *Cel care spune că rămâne în Cristos, declară Ioan, trebuie să trăiască așa cum el a trăit (1In 2,6)*.

Dar întrucât oamenii sunt zămislighi de mame ca să fie formați, și atunci când sunt formați se îndură chinurile nașterii ca ei să se nască, ar putea să trezească uimire ceea ce s-a spus: *Pentru care îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi (Gal 4,19)*. Trebuie să înțelegem că această naștere se referă la neliniștile și preocupările pe care el le-a îndurat ca ei să se nască în Cristos. El îndură din nou chinurile nașterii din cauza pericolelor seducției de care îi vede amenințați. Îngrijorarea produsă de asemenea preocupări, pe care o compară cu chinurile nașterii, ar putea dura *până când vor ajunge toți la măsura staturii plinătății lui Cristos, ca să nu mai fie duși încoace și încolo de orice vânt al învățaturii* (cf. *Ef 4,13-14*).

Așadar, nu pentru începutul credinței, prin care se născuseră deja, ci pentru întărirea și desăvârșirea lor s-a spus: *Pentru care îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi (Gal 4,19)*. Această naștere el o subliniază cu alte cuvinte într-un alt text, în care spune: *Preocuparea mea de fiecare zi, grija pentru toate Bisericile. Cine este slab și eu să nu fiu slab? Cine este scandalizat și eu să nu mă aprind?* (*2Cor 11,28-29*).

RESPONSORIUL

Ef 4,15; Prov 4,18

R. Să fim fideli adevărului în iubire. * Să creștem în toate pentru el, care este capul, Cristos.

V. Căile celui drept sunt ca lumina care crește din zori până la amiază. * Să creștem.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Galateni

5,1-25

Libertatea în viața credincioșilor

Fraților, ¹ pentru libertate ne-a eliberat Cristos. Așadar, rămâneți tari și nu luați din nou jugul sclaviei. ² Iată, eu, Paul, vă spun că, dacă primiți circumcizia, Cristos nu vă folosește la nimic. ³ Din nou mărturisesc înaintea oricărui om care primește circumcizia că este necesar să împlinească toată legea. ⁴ Voi, care voiți să fiți justificați prin lege, v-ați separat de Cristos, ați căzut din har. ⁵ Căci în duh, noi așteptăm din credință speranța justificării. ⁶ Pentru că în Cristos Isus nici circumcizia, nici necircumcizia nu folosește la nimic, ci doar credința care lucrează prin iubire.

⁷ Voi alergați bine. Cine v-a împiedicat să ascultați de adevăr? ⁸ Acest îndemn nu este de la cel care vă cheamă. ⁹ Puțin aluat face să dospească întreaga frământătură. ¹⁰ Eu am convingerea în Domnul cu privire la voi că nu gândiți altfel, dar cel care vă tulbură, oricine ar fi el, va suporta condamnarea. ¹¹ Dar dacă eu, fraților, aș mai predica circumcizia, de ce aș mai fi persecutat? Atunci scandalul crucii a fost anulat. ¹² Cei care vă tulbură mai bine să se mutileze de tot.

¹³ Voi însă, fraților, ați fost chemați la libertate; numai ca această libertate să nu fie ocazie pentru a sluji trupului, ci slujiți-vă prin iubire, unii pe alții. ¹⁴ Căci toată legea este împlinită într-o singură poruncă: *Să-l iubești pe*

aproapele tău ca pe tine însuși. ¹⁵ Dar dacă voi vă mușcați și vă mâncați între voi, aveți grijă să nu vă nimiciți unii pe alții.

¹⁶ Așadar, vă spun: umblați în Duh și nu împliniți poftele trupului. ¹⁷ Căci trupul dorește împotriva duhului, iar duhul împotriva trupului: acestea se împotrivesc unul altuia așa încât nu puteți face tot ceea ce voțiți. ¹⁸ Căci dacă sunteți conduși de Duh, nu mai sunteți sub lege. ¹⁹ De altfel, faptele trupului sunt cunoscute. Acestea sunt: desfrânarea, necurația, libertinajul, ²⁰ idolatria, vrăjitoria, dușmăniile, cearta, gelozia, mâniile, ambițiile, discordiile, dezbinările, ²¹ invidiile, bețiile, orgiile și cele asemănătoare acestora. Vă spun mai dinainte, așa cum v-am mai spus, că cei care practică astfel de fapte nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

²² În schimb, rodul Duhului este: iubirea, bucuria, pacea, răbdarea, bunăvoința, bunătatea, fidelitatea, ²³ blândețea, cumpătarea. Împotriva faptelor de acest fel nu există lege.

²⁴ Căci cei care sunt ai lui Cristos Isus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și poftele. ²⁵ Dacă trăim prin Duh, să ne și purtăm potrivit Duhului.

RESPONSORIUL

Gal 5,18.22a.25

R. Dacă sunteți conduși de Duh, nu mai sunteți sub lege. * Rodul Duhului este iubirea, bucuria, pacea.

V. Dacă trăim prin Duh, să ne și purtăm potrivit Duhului. * Rodul Duhului.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. la Nașterea Domnului 7, 2.6:
PL 54, 217-218.220-221)

Recunoaște demnitatea naturii tale

Domnul nostru Isus Cristos, născându-se ca om adevărat, fără a înceta vreodată să fie Dumnezeu adevărat, a dat naștere în el însuși la o creație nouă și, prin modul

în care s-a născut, a dat neamului omenesc un principiu spiritual. Ce minte ar putea să înțeleagă acest mister, sau ce limbă ar putea să exprime acest har? Nedreptatea se întoarce la nevinovăție și ceea ce se învechise redobândește proștețimea; cei care erau străini primesc adopția și cei din afara poporului intră în posesia moștenirii!

Trezește-te, o, omule, și recunoaște demnitatea naturii tale! Adu-ți aminte că ai fost creat după chipul lui Dumnezeu. Chiar dacă acest chip a fost degradat în Adam, totuși el a fost refăcut în Cristos. Folosește-te de creaturile vizibile așa cum trebuie, așa cum te folosești de pământ, de mare, de cer, de aer, de izvoare, de râuri. Tot ceea ce este frumos și minunat în el, îndreaptă spre lauda și mărirea Creatorului.

Cu simțul trupului primește lumina materială, dar cu toată iubirea inimii îmbrățișează acea lumină adevărată care, venind în lume, luminează pe orice om (cf. *In* 1,9) și despre care profetul spune: *Priviți la el și veți fi luminați și fețele voastre nu se vor rușina (Ps 33,6)*. Căci, dacă suntem templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în noi, are mai multă valoare ceea ce fiecare credincios poartă în inima sa decât ceea ce admiră în cer.

Preaiubiților, prin aceasta nu vrem să vă impunem ori să vă îndemnăm să disprețuiți operele lui Dumnezeu sau să credeți că ar fi ceva contrar credinței voastre în aceste lucruri pe care Dumnezeul cel bun le-a creat bune. Noi vrem doar să vă folosiți în mod înțelept și echilibrat de orice creatură și de toată frumusețea acestei lumi. Căci, așa cum spune Apostolul: *Cele care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice (2Cor 4,18)*.

Așadar, întrucât suntem născuți pentru lumea prezentă, dar renăscuți pentru cea viitoare, nu trebuie să ne dăruim bunurilor temporare, ci să tindem spre cele veșnice. Și ca să putem contempla mai îndeaproape ceea ce sperăm, să reflectăm la ceea ce harul divin a oferit naturii noastre. Să-l ascultăm pe Apostol, care spune: *Voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu*

Cristos în Dumnezeu. Când se va arăta Cristos, care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie (Col 3,34), care viețuiește și domnește cu Tatăl și cu Duhul Sfânt în toți vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL *Ps 143 (144),9; 117 (118),28*

R. Dumnezeuule, îți voi cânta un cântec nou; * pe harpa cu zece strune voi cânta pentru tine.

Ÿ. Tu ești Dumnezeuul meu, pe tine te laud; Dumnezeuul meu, pe tine te preamăresc. * Pe harpa.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Galateni

5,25–6,18

Sfaturi cu privire la caritate și la zel

Fraților, ^{5,25} dacă trăim prin Duh să ne și purtăm potrivit Duhului. ²⁶ Să nu fim căutători de mărire deșartă, provocându-ne unii pe alții și invidiindu-ne între noi.

^{6,1} Fraților, dacă un om a căzut într-o greșală, voi, cei spirituali, corecți-l în duhul blândeții. Dar tu fii atent la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu. ² Purtați-vă unii altora povara și astfel veți împlini legea lui Cristos. ³ Dacă cineva se consideră a fi ceva, fără să fie, se înșală pe sine însuși. ⁴ Fiecare să-și cerceteze fapta, și atunci va găsi motiv de laudă numai față de sine, și nu față de alții, ⁵ căci fiecare își va purta povara.

⁶ Cel care este instruit în cuvânt să-i facă parte de toate bunurile și celui care îl instruește. ⁷ Nu vă înșelați:

Dumnezeu nu permite să fie luat în râs, căci ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. ⁸ Cine seamănă în trup va culege din trup pătuzire; dar cine seamănă în Duh va culege din Duh viața veșnică. ⁹ Să nu ne lăsăm obosiți de a face binele, căci la timpul potrivit vom culege, dacă nu ne vom lenevi. ¹⁰ Așadar, acum, cât avem timp, să facem bine tuturor și, mai ales, celor de aceeași credință.

¹¹ Priviți cu ce litere v-am scris, cu propria mea mână. ¹² Cei care vor să facă impresie în privința trupului vă obligă pe voi să vă circumcideți, numai ca să nu fie persecutați pentru crucea lui Cristos, ¹³ căci nici ei, care sunt circumciși, nu țin legea, ci vor să fiți circumciși pentru ca să se laude în trupul vostru. ¹⁴ Însă, în ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lauda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume.

¹⁵ Căci nici circumcizia, nici necircumcizia nu valorează ceva, ci numai noua creatură. ¹⁶ Și tuturor celor care vor urma acest îndemn și întregului Israel al lui Dumnezeu pace și îndurare.

¹⁷ De acum încolo nimeni să nu-mi facă supărări, căci eu port în trupul meu semnele lui Isus.

¹⁸ Fraților, harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu duhul vostru! Amin.

RESPONSORIUL

Gal 6,7b-8; In 6,63a

R. Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege; căci cine seamănă în trup, va culege din trup pătuzire; * cine seamănă în duh, va culege din duh viața cea veșnică.

V. Duhul este acela care dă viață, trupul nu folosește la nimic. * Cine seamănă.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* fericitului Isaac,
abatele mănăstirii „Stella”

(Pred. 31: PL 194, 1292-1293)

Superioritatea iubirii

Fraților, de ce ne îngrijim atât de puțin de a găsi, unii pentru alții, ocaziile de mântuire și nu ne ajutăm mai mult între noi atunci când vedem că este mai multă nevoie și nu ne purtăm unii altora povara? Apostolul ne îndeamnă la aceasta, spunând: *Purtați-vă unii altora povara și astfel veți împlini legea lui Cristos (Gal 6,2)*. Și în altă parte: *Îngăduiți-vă unii pe alții în iubire (cf. Ef 4,2)*. Fără îndoială, aceasta este legea lui Cristos.

Dacă văd în fratele meu ceva ce nu se poate corecta – fie din cauza greutății, fie din cauza infirmității trupești sau morale – de ce nu-l suport cu răbdare, de ce nu-l mângâi cu iubire, după cum este scris: *Copiii lor vor fi purtați în brațe și dezmiertați pe genunchi?* (cf. *Is 66,12*). Poate pentru că îmi lipsește acea iubire care toate le îndură, care este răbdătoare în a suporta și binevoitoare în a iubi?

În orice caz, aceasta este legea lui Cristos care, în pătimirea sa, *a purtat durerile noastre* și, în milostivirea sa, *s-a împovărat cu suferințele noastre* (cf. *Is 53,4*), iubindu-i pe cei pe care i-a purtat și purtându-i pe cei pe care i-a iubit. În schimb, cel care este agresiv față de fratele aflat în nevoie, cel care profită de slăbiciunea lui, de orice fel ar fi ea, fără îndoială, se supune legii diavolului și o pune în practică. Să fim, așadar, înțelegători unii față de alții și plini de iubire frățescă, să suportăm slăbiciunile și să eliminăm viciile.

Orice formă de viață, care îi permite cuiva să se dăruiască cu mai multă sinceritate iubirii lui Dumnezeu și, pentru el, iubirii aproapelui, oricare ar fi regulile sau haina, îi este mai plăcută lui Dumnezeu. Iubirea este singurul criteriu după care ceva trebuie făcut sau nu trebuie făcut, să fie schimbat sau să nu fie schimbat. Iubirea este principiul după care și scopul spre care trebuie să fie îndreptate toate. Nu există nici o vinovăție acolo unde, cu adevărat, totul se face pentru ea și conform ei.

Să binevoiască a ne-o dărui acela căruia, fără ea, nu-i putem fi plăcuți și fără de care nu putem face nimic, el

care, fiind Dumnezeu, viețuiește și domnește, în veci fără sfârșit. Amin.

RESPONSORIUL*1In 3,11; Gal 5,14a*

R. Aceasta este vestea pe care ați auzit-o de la început: * Să ne iubim unii pe alții.

Ψ. Toată legea este împlinită într-o singură poruncă:
* Să ne iubim.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să veghezi cu grijă neobosită asupra familiei tale; păstrează-o sub ocrotirea ta, căci harul tău este singura ei speranță. Prin Domnul.

DUMINICA A VI-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Cel care va face acestea și-i va învăța și pe alții, mare va fi numit în împărăția cerurilor, spune Domnul.

Anul B

„Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți”. Isus i-a zis: „Vreau, curăță-te!”

Anul C

Fericiți sunteți voi, cei săraci, căci a voastră este împărăția lui Dumnezeu. Fericiți sunteți voi care flămânziți acum, căci vă veți sătura.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții Proverbelor

1,1-7.20-33

Îndemn pentru căutarea înțelepciunii

¹ Proverbele lui Solomon, fiul lui David, regele lui Israel,

² pentru cunoașterea înțelepciunii și disciplinei, pentru înțelegerea cuvintelor adânci;

³ pentru a dobândi o educație luminată, dreptatea, judecata și nepărtinirea;

⁴ ca să dea celor simpli agerime de minte,
tânărului, cunoștință și chibzuință;
⁵ să asculte înțeleptul, și își va mări știința,
și cel priceput, și va căpăta iscusință,
⁶ pentru a pătrunde înțelesul parabolei și al alegoriei,
spusele înțelepților și cuvintele lor cu tâlc.
⁷ Frica de Domnul este începutul științei;
dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura.
²⁰ Înțelepciunea strigă pe ulițe,
își înalță glasul în piețe:
²¹ strigă la răsântiile cele mai aglomerate,
înaintea porților cetății își spune cuvintele ei:
²² „Până când veți iubi nepriceperea, nepricepuților?
Până când le va place batjocoritorilor batjocura,
și nebunii vor urî știința?”
²³ Întoarceți-vă să ascultați mustrările mele!
Iată, voi revărsa duhul meu asupra voastră,
vă voi face cunoscute cuvintele mele...
²⁴ Fiindcă eu chem și voi vă împotriviți,
fiindcă îmi întind mâna și nimeni nu o ia în seamă;
²⁵ ați disprețuit toate sfaturile mele
și ați neglijat mustrările mele,
²⁶ de aceea, și eu voi râde de nenorocirea voastră,
vă voi lua în râs când va veni groaza asupra voastră,
²⁷ când groaza se va revărsa ca furtuna
și când vă va învălui nenorocirea ca un vârtej,
când va da peste voi necazul și strâmtorarea”.
²⁸ Atunci mă vor chema, și nu voi răspunde;
mă vor căuta, și nu mă vor găsi.
²⁹ Pentru că au urât disciplina
și n-au ales frica de Domnul,
³⁰ pentru că n-au iubit sfaturile mele
și au nesocotit toate mustrările mele.
³¹ De aceea, se vor hrăni cu rodul căii lor
și se vor sătura cu sfaturile lor.
³² Căci împotrivirea proștilor îi ucide,
și liniștea nebunilor îi pierde pe ei;
³³ dar cel ce mă ascultă va locui fără grijă,
va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău.

RESPONSORIUL

*Rom 12,16b;
1Cor 3,18b-19a; 1,23a.24b*

R. Nu vă considerați pe voi înșivă înțelepți. Dacă cineva dintre voi crede că este înțelept în lumea aceasta, să devină nebun ca să ajungă înțelept; * pentru că înțelepciunea acestei lumi este nebunie înaintea lui Dumnezeu.

Ÿ. Noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. * Pentru că înțelepciunea.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Diatessaronului*,
de sfântul Efrem, diacon

(1, 18-19: SCh 121, 52-53)

Cuvântul lui Dumnezeu este izvor nesecat de viață

Cine ar putea să înțeleagă, Doamne, bogăția chiar și numai a unui cuvânt al tău? Este mult mai mult ceea ce ne scapă decât ceea ce înțelegem, asemenea unor oameni însetați care se adapă la un izvor. Cuvântul Domnului oferă numeroase perspective, după cum numeroase sunt orientările celor care îl studiază. Domnul a colorat cuvântul său cu multe frumuseți, pentru ca fiecare dintre aceia care îl cercetează să poată contempla ceea ce le place. A ascuns în cuvântul său toate comorile, pentru ca fiecare dintre noi să găsească o bogăție în ceea ce contemplă.

Cuvântul lui Dumnezeu este un pom al vieții, care, din toate părțile, îți oferă roadele sale binecuvântate. Este ca acea stâncă ce s-a deschis în pustiu, pentru a dăruii tuturor, prin toate părțile sale, o băutură spirituală. *Toți*, spune Apostolul, *au mâncat o hrană spirituală și au băut o băutură spirituală* (cf. *1Cor 10,2*).

Cel care a fost făcut pătaș la una dintre aceste bogății să nu creadă că în cuvântul lui Dumnezeu există numai aceea pe care el a găsit-o, ci să considere că el a descoperit doar una dintre multe altele care se află în el. Fiind îmbogățit de acest cuvânt, să nu spună sau să creadă că

acesta a fost sărăcit, ci, nefiind în stare să-l epuizeze, să mulțumească pentru bogăția lui. Bucură-te că ai fost săturat, dar nu te întrista că bogăția cuvântului te depășește! Cel însetat se bucură că bea, dar nu se întristează că nu poate să sece izvorul. Izvorul să-ți potolească setea, dar setea să nu sece izvorul, căci, dacă setea ta este potolită fără ca izvorul să sece, vei putea să bei din nou ori de câte ori vei avea nevoie. Dacă însă potolindu-ți setea, ai seca izvorul, victoria ta s-ar schimba în nenorocirea ta.

Mulțumește pentru ceea ce ai primit și nu te întrista pentru ceea ce rămâne nefolosit. Ceea ce ai primit și ai luat este partea ta, dar ceea ce rămâne este moștenirea ta. Ceea ce nu poți să primești imediat, din cauza slăbiciunii tale, vei putea primi altă dată, dacă vei persevera. Să nu te încumeți să iei dintr-o singură înghițitură ceea ce nu poate fi luat dintr-o singură înghițitură și să nu renunți, din neglijență, la ceea ce poți lua puțin câte puțin.

RESPONSORIUL

IPt 1,25; cf. Bar 4,1

R. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. * Acesta este cuvântul care v-a fost vestit prin evanghelie.

V. Aceasta este cartea hotărârilor lui Dumnezeu și legea care rămâne în veci; toți cei care o țin vor ajunge la viață. * Acesta este.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Dacă dreptatea voastră nu o va întrece cu mult pe aceea a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Anul B

Făcându-i-se milă, Isus și-a întins mâna asupra leprosului și l-a atins. Și îndată lepra s-a îndepărtat de el și el s-a curățat.

Anul C

Fericiți sunteți voi care plângeți acum, căci veți râde, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoești a locui în noi. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Dacă, aducându-ți darul la altar, îți amintești acolo că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul înaintea altarului și mergi mai întâi să te împaci cu fratele tău și apoi vino să-ți aduci darul, aleluia.

Anul B

„Vezi să nu spui nimănu, ci du-te și te arată preotului, ca mărturie împotriva lor”. Dar omul, plecând de acolo, a început să vorbească mult și să răspândească faima celor întâmpate.

Anul C

Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî pentru Fiul Omului. Bucurați-vă și tresăltați de veselie, căci, iată, răsplata voastră este mare în ceruri.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Proverbelor

3,1-20

Cum se poate găsi înțelepciunea

- ¹ Fiule, nu uita învățătura mea
și inima ta să păzească sfaturile mele!
- ² Căci ele îți vor adăuga zile multe,
și ani de viață, și multă pace.
- ³ Să nu te părăsească milostivirea și fidelitatea:
leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale.
- ⁴ Și astfel vei căpăta har și succes
înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.
- ⁵ Încrede-te în Domnul din toată inima ta
și nu te bizui pe înțelepciunea ta!
- ⁶ Gândește-te la el pe toate căile tale,
și el îți va conduce pașii.
- ⁷ Nu te socoti singur înțelept;
teme-te de Domnul și fugi de rău!
- ⁸ Aceasta va aduce sănătate trupului tău
și răcorire oaselor tale.
- ⁹ Cinstește pe Domnul cu averile tale
și cu cele dintâi roade din tot venitul tău:
- ¹⁰ căci atunci grânarele îți vor fi pline de grâu
și din teascurile tale se va revărsa mustul.
- ¹¹ Fiule, nu disprețui disciplina Domnului
și nu te mâhni când ești corectat de el.
- ¹² Căci pe cel pe care îl iubește, Domnul îl pedepsește,
ca un părinte pe copilul pe care-l iubește!
- ¹³ Fericit este omul care găsește înțelepciunea
și omul care dobândește priceperea!
- ¹⁴ Căci dobândirea ei este mai de preț decât argintul
și rodul ei mai mare decât aurul curat;
- ¹⁵ ea este mai de preț decât mărgăritarele,
și toate comorile tale nu se pot asemui cu ea.

¹⁶ În dreapta ei este o viață lungă;
în stânga ei, bogăție și slavă.

¹⁷ Căile ei sunt niște căi plăcute,
și toate cărările ei sunt pacifice.

¹⁸ Ea este pomul vieții pentru cei ce o apucă,
și fericit este cel care o are.

¹⁹ Domnul a întemeiat prin înțelepciune pământul,
și prin pricepere a stabilit cerurile;

²⁰ prin știința lui s-au deschis adâncurile,
și norii strecoară roua.

RESPONSORIUL

Prov 3,11.12; Evr 12,7b

R. Nu te îndepărta de la disciplina Domnului, nici nu te retrage atunci când te pedepsește; * căci pe cel pe care îl iubește, Domnul îl pedepsește și își găsește plăcerea în tine ca un tată în fiul său.

V. Dumnezeu vă tratează ca pe niște fii; căci care este fiul pe care tatăl nu-l pedepsește? * Căci pe cel.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Bernard*, abate

(Pred. De diversis, 15: PL 183, 577-579)

Căutarea înțelepciunii

Să lucrăm pentru o hrană nepieritoare, să muncim la lucrarea mântuirii noastre. Să lucrăm în via Domnului ca să merităm plata noastră zilnică. Să muncim la lumina înțelepciunii care spune: *Cel care lucrează în mine nu va păcătui* (cf. *Sir 24,21*). *Ogorul este lumea* (*Mt 13,38*), spune Adevărul. Să-l săpăm. În el este ascunsă o comoară. Să o scoatem afară. Cea care este scoasă afară din ascunzătoare este însăși înțelepciunea. Cu toții o căutam, cu toții o dorim.

De căutați, căutați, spune profetul, *întoarceți-vă și veniți* (*Is 21,12*). Întrebi de la ce să te întorci? *Îndepărtează-te*, spune el, *de la dorințele tale*. Și dacă, spui tu, nu o găsesc în dorințele mele, unde voi putea găsi înțelepciunea? Sufletul meu o dorește cu ardoare. Și dacă e să o

găsească, nu-i este îndeajuns, căci *o măsură bună, îndesată, scuturată și cu vârf* (cf. *Lc 6,38*) va dori să-i vărs în poală. Și este drept să fie așa. *Fericit este omul care găsește înțelepciunea și care dobândește priceperea* (cf. *Prov 3,13*). Caut-o, așadar, câtă vreme o poți găsi și, cât timp este aproape, cheam-o!

Vrei să știi cât este de aproape? *Cuvântul este aproape de tine, este în gura și în inima ta* (cf. *Rom 10,8*), dar numai dacă îl cauți cu o inimă dreaptă. Astfel, vei găsi înțelepciunea în inima ta și gura ta va fi plină de pricepere. Va fi plină, dar ai grijă să nu se reverse ori să o dai afară!

Într-adevăr, dacă ai găsit înțelepciunea, ai găsit mierea. Numai să nu mănânci prea mult ca să nu o vomți după ce te-ai săturat. Să mănânci din ea în așa fel încât să-ți fie mereu foame. Căci ea spune: *Cei care mă mănâncă pe mine vor flămânzi iarăși* (*Sir 24,20*). Să nu consideri că ceea ce ai este mult; să nu te îmbuibi ca să nu vomți, căci ceea ce ți se pare că ai, îți va fi luat, fiindcă te-ai oprit din căutare înainte de vreme. Dimpotrivă, câtă vreme poate fi găsită, câtă vreme este aproape, nu trebuie să încetăm a o căuta, a o invoca. Altfel, după cum spune același Solomon, *asa cum celui care mănâncă multă miere nu-i merge bine, tot așa și cel care vrea să pătrundă maiestatea divină va fi strivit de gloria ei* (cf. *Prov 25,27*).

Într-adevăr, așa cum *este fericit omul care găsește înțelepciunea*, tot așa *este fericit*, sau chiar mai fericit, *omul care locuiește în înțelepciune*: de fapt, la aceasta se referă abundența sa.

Desigur, în aceste trei cazuri este plină gura ta de înțelepciune și de pricepere: mai întâi, dacă în gura ta se află mărturisirea propriei tale fărădelegi, apoi, dacă în ea se află mulțumirea și cântarea de laudă și, în sfârșit, dacă în ea se află un cuvânt de zidire. Căci, într-adevăr, *cu inima se crede pentru a obține justificarea, iar cu gura se dă mărturie pentru a obține mântuirea* (*Rom 10,10*). De asemenea, *chiar de când începe să vorbească, cel drept devine propriul său acuzator* (cf. *Prov 18,12*).

Căci, în al doilea rând, trebuie să-l preamărească pe Domnul și, în al treilea rând (dacă îi mai rămâne încă înțelepciune), trebuie să-l edifice pe aproapele său.

RESPONSORIUL*Înt 7,10ab.11a; 8,2ac*

R. Am iubit înțelepciunea mai mult decât sănătatea și frumusețea și, ca să o dobândesc, am pus-o înaintea luminii. * O dată cu ea am primit toate bunurile.

V. Am iubit-o și am căutat-o din tinerețea mea și m-am îndrăgostit de frumusețea ei. * O dată cu ea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

MARȚI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea Proverbelor

8,1-5.12-36

Lauda înțelepciunii veșnice

¹ Oare nu strigă înțelepciunea și nu-și înalță priceperea glasul?

² Ea se așază sus pe înălțimile care domină drumul, la răspântiile drumurilor,

³ lângă porți, la intrarea cetății, în mijlocul piețelor, ea strigă:

⁴ „Către voi strig, oamenilor, și glasul meu se îndreaptă spre fiii oamenilor!

⁵ Voi, cei simpli, deprindeți înțelepciunea, voi, cei nepricepuți, deveniți chibzuiți!

¹² Eu, înțelepciunea, locuiesc împreună cu prudența și am descoperit arta de a gândi.

¹³ Frica de Domnul urăște răul; trufia și mândria, purtarea rea și gura mincinoasă, iată ce urăsc eu.

- ¹⁴ Ale mele sunt sfatul și prudența,
a mea este priceperea, a mea este tăria.
- ¹⁵ Prin mine domnesc regii
și conducătorii dau porunci drepte.
- ¹⁶ Prin mine poruncesc guvernanții
și cei puternici împart dreptatea.
- ¹⁷ Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc,
și cei ce mă caută de dimineață mă găsesc.
- ¹⁸ Cu mine este bogăția și slava,
bogățiile trainice și dreptatea.
- ¹⁹ Rodul meu este mai bun decât aurul,
decât aurul cel mai curat,
și venitul meu întrece argintul cel mai ales.
- ²⁰ Eu umblu pe căile dreptății,
pe mijlocul căilor judecății drepte,
- ²¹ ca să dau o adevărată moștenire celor ce mă iubesc,
și să le umplu vistieriile.
- ²² Domnul m-a creat la începutul lucrărilor sale,
înaintea tuturor celorlalte făpturi, chiar de la început.
- ²³ Din veșnicie am fost plăsmuită,
dintru început, înainte de a se fi născut pământul.
- ²⁴ Am luat ființă mai înainte de a exista adâncurile
și înaintea izvoarelor cu apă bogată.
- ²⁵ Înainte de a fi fost ridicați munții
și înaintea colinelor eu m-am născut.
- ²⁶ Atunci când Dumnezeu
nu zidise încă nici pământul, nici câmpiile
și nici cel dintâi fir de praf din lume,
- ²⁷ când a întocmit cerurile, eu eram de față.
Când a trasat orizontul peste suprafața apelor,
- ²⁸ când a întărit norii în înălțimi,
când a făcut să țâșnească din adâncuri izvoarele,
- ²⁹ când a pus hotar mărilor,
ca apele să nu mai treacă peste țărături,
când a așezat temeliiile pământului:
- ³⁰ eu eram alături de el, ca un sfetnic apropiat,
fiind în fiecare zi desfătarea lui,
bucurându-mă înaintea lui fără încetare,
- ³¹ veselindu-mă pe toată întinderea pământului
și găsimdu-mi plăcerea printre fii oamenilor.

³² Și acum, fiilor, ascultați-mă:
fericiți cei ce păzesc căile mele!

³³ Ascultați învățătura, și fiți înțelepți,
și nu lepădați sfatul meu.

³⁴ Ferice de omul care mă ascultă,
care veghează zilnic la porțile mele,
și păzește pragul ușii mele.

³⁵ Căci cel ce mă găsește, găsește viața,
și capătă har de la Domnul.

³⁶ Dar cel ce păcătuiește împotriva mea
își vatămă sufletul său;
toți cei ce mă urăsc pe mine iubesc moartea.

RESPONSORIUL

Prov 8,22; In 1,1

R. Domnul m-a avut cu sine la începutul lucrărilor sale, * mai înainte de orice lucrare a sa, de la început.

V. La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. * Mai înainte.

LECTURA A DOUA

Din *Discursuri împotriva arianilor*,
de sfântul Atanasie, episcop

(Disc. 2, 78.81-82: PG 26, 311.319)

Cunoașterea Tatălui prin Înțelepciunea creatoare și întrupată

Înțelepciunea una-născută a lui Dumnezeu este creatoarea și autoarea tuturor lucrurilor. Se spune, de fapt: *Toate le-ai făcut cu înțelepciune și: pământul este plin de creaturile tale* (cf. *Ps 103,24*). Dar pentru ca lucrurile create nu numai să existe, ci să existe bine, i-a plăcut lui Dumnezeu ca Înțelepciunea lui să se coboare la creaturi, pentru a imprima în toate și în fiecare dintre ele o anumită amprentă și asemănare a chipului său, prin care să se arate mai clar că ele au fost create cu înțelepciune și că sunt lucrări vrednice de Dumnezeu.

După cum cuvântul nostru este imaginea Cuvântului, care este Fiul lui Dumnezeu, tot așa și înțelepciunea

noastră este imaginea aceluiași Cuvânt, care este însăși Înțelepciunea. Pentru a avea, în ea, capacitatea de a cunoaște și de a înțelege, suntem făcuți capabili să primim Înțelepciunea creatoare, și prin ea îl putem cunoaște pe Tatăl său. De fapt, se spune: *Cine îl are pe Fiul îl are și pe Tatăl* (cf. *1In* 2,23) și: *Cine mă primește pe mine îl primește pe acela care m-a trimis* (*Mt* 10,40). Așadar, deoarece imaginea acestei Înțelepciuni există în noi și în toate lucrurile, este drept ca Înțelepciunea adevărată și creatoare, aplicându-și ei tot ce aparține imaginii sale, să spună: *Domnul m-a creat în vederea lucrărilor sale*.

Dar *pentru că lumea, prin înțelepciunea ei*, după cum am explicat, *nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să-i mântuiască pe cei cred prin nebunia predicării* (*1Cor* 1,21). Dumnezeu nu a mai voit să fie cunoscut ca în timpurile trecute prin imagini și umbra înțelepciunii care se află în lucrurile create, ci a voit ca însăși Înțelepciunea adevărată să ia trup, să se facă om și să îndure moartea pe cruce, pentru ca pe viitor toți credincioșii să poată fi mântuiți prin credința care se fundamentează pe ea.

Prin urmare, însăși Înțelepciunea lui Dumnezeu este cea care, mai înainte, prin imaginea sa imprimată în lucrurile create (din acest motiv se spune că este creată), se făcea cunoscută pe sine și, prin ea, îl făcea cunoscut pe Tatăl. Mai apoi, ea însăși, care este Cuvântul, s-a făcut trup, așa cum afirmă sfântul Ioan. După ce a distrus moartea și a eliberat neamul nostru omenesc, s-a manifestat mai clar pe sine însăși și, prin ea, pe Tatăl. De aici și cuvintele sale: *Să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos* (*In* 17,3).

Tot pământul, așadar, este plin de cunoașterea sa. Căci, într-adevăr, există o singură cunoaștere, a Tatălui prin Fiul, și a Fiului de la Tatăl. Tatăl își află în el bucuria și de aceeași bucurie se bucură și Fiul în Tatăl, așa cum spune: *În el îmi aflam bucuria, în fiecare zi mă bucuram înaintea sa* (cf. *Prov* 8,3).

RESPONSORIUL

Col 2,6.9; Mt 23,10b

R. După cum l-ați primit pe Isus Cristos, Domnul, tot așa să umblați în el. * În el locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupește.

Ÿ. Unul este învățătorul vostru, Cristos. * În el locuiește.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Proverbelor

9,1-18

Înțelepciunea și prostia

¹ Înțelepciunea și-a construit casa și a sculptat cele șapte coloane.

² Și-a tăiat vitele, a pregătit vinul și a pus masa.

³ Și-a trimis slujitoarele ca să-i invite pe oameni din punctele cele mai înalte ale cetății:

⁴ „Dacă cineva nu are înțelepciune, să vină la mine!”
Celui nebun, ca îi spune:

⁵ „Veniți, mâncați pâinea mea și beți din vinul pe care l-am pregătit pentru voi!”

⁶ Lăsați nebunia și veți trăi; umblați pe calea înțelepciunii!”

⁷ Cel care îi atrage atenția unui batjocoritor își atrage disprețul,

și cel care îl ceartă pe cel nelegiuit se alege cu ocară.

⁸ Nu mostra pe cel batjocoritor, ca să nu te urască; muștră pe cel înțelept, și el te va iubi!

⁹ Dă înțeleptului, și se va face și mai înțelept; învață-l pe cel neprihănit, și va învăța și mai mult!

¹⁰ Începutul înțelepciunii este frica de Domnul;
și priceperea este cunoașterea Celui Sfânt.

¹¹ Prin mine ți se vor înmulți zilele
și ți se vor adăuga ani de viață.

¹² Dacă ești înțelept, pentru tine ești înțelept;
dacă ești batjocoritor, tu singur vei suferi urmarea.

¹³ Nebunia este o femeie gălăgioasă,
proastă și care nu știe nimic.

¹⁴ Ea șade la ușa casei sale,
pe un scaun, pe înălțimile cetății,

¹⁵ ca să-i cheme pe cei ce merg pe cale
și pe cei care își urmează drumul lor:

¹⁶ „Cine este prost, să vină aici!”

Iar celui nebun îi zice:

¹⁷ „Apa furată este mai dulce

și pâinea luată pe ascuns este mai gustoasă!”

¹⁸ El nu știe că acolo sunt numai umbre,
și că oaspeții ei sunt în adâncul locuinței morților.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 14,16-17; Prov 9,5*

R. Un om a dat o cină mare și l-a trimis la ora cinei
pe servitorul său să spună celor invitați să vină, * pentru
că toate sunt pregătite.

Ÿ. Veniți, mâncați pâinea mea și beți vinul pe care vi
l-am pregătit, * pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Proverbelor*,
de Procopiu de Gaza, episcop

(Cap. 9: PG 87-1, 1299-1303)

*Înțelepciunea lui Dumnezeu
ne-a pregătit vin și ne-a pus masa*

Înțelepciunea și-a ridicat o casă (Prov 9,1). Puterea
lui Dumnezeu Tatăl, care subzistă prin ea însăși, și-a
pregătit ca locuință proprie întregul univers, în care
locuiește prin țaria sa. Ea l-a zidit și pe om, care a fost
creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și a cărui
natură este în același timp vizibilă și invizibilă.

A sculptat șapte coloane (Prov 9,1). Omului, care, după creație, a fost format după Cristos, ea i-a dăruit cele șapte daruri ale Duhului Sfânt ca să creadă în Cristos și să respecte poruncile sale. Grație acestor daruri, virtutea este însuflețită de cunoaștere și, invers, cunoașterea se exprimă prin virtute. Astfel, omul spiritual se desăvârșește, se întărește în perfecțiunea credinței și devine părtaș la bunurile supranaturale.

Aceste daruri înalță strălucirea naturală a spiritului. Tăria îl face să caute cu fervoare și să dorească adevăratele rațiuni ale lucrurilor, adică voința divină prin care totul a fost făcut. Sfatul îl ajută să deosebească voințele preasfinte, necreate și nemuritoare ale lui Dumnezeu de cele care nu sunt astfel și îl învață cum să le gândească, să le rostească și să le pună în practică. Prudența îi arată cum să primească și să accepte aceste voințe, și nu altele.

A pregătit vinul său în cupă și a întins masa sa (cf. Înț 9,2). Înțelepciunea a unit în om, așa cum se amestecă vinul într-o cupă, natura spirituală și cea trupească, a unit cunoașterea lucrurilor create și cunoașterea ei ca autoare a tuturor lucrurilor. Această cunoaștere a tot ceea ce îl privește pe Dumnezeu, comparabilă cu vinul, îmbată spiritul. Astfel, prin ea însăși, care este pâinea cerească, hrănește sufletele prin virtute, le adapă și le bucură prin doctrină. Ea a orânduit toate acestea ca o masă bogată pregătită pentru banchetul spiritual la care sunt chemați să participe toți cei care doresc.

I-a trimis pe servitorii lui să-i cheme pe cei invitați la nuntă, strigând cu voce puternică (cf. Mt 22,3). I-a trimis pe apostoli, slujitorii voinței sale divine, să proclame vestea cea bună. Aceasta este mai presus de legea scrisă și de legea naturală, deoarece vine de la Duhul Sfânt care îi cheamă pe toți la Cristos. În acesta, ca într-o cupă, s-a realizat, prin misterul întrupării, unirea minunată a naturii divine și a naturii umane, fără amestec, într-o singură persoană. Și prin apostoli strigă: *Cine nu are înțelepciune să vină la mine (cf. Prov 9,4).* Cel care nu are înțelepciune, adică cel care gândește în inima sa

că Dumnezeu nu există, să îndepărteze nelegiuirea sa, să se îndrepte spre mine prin credință și să știe că eu sunt Creatorul și Domnul tuturor.

Celor care au nevoie de înțelepciune le spune: *Veniți și mâncați din pâinea mea și beți din vinul pe care l-am pregătit pentru voi* (cf. *Prov 9,5*). Celor cărora le lipsesc faptele credinței, ca să ajungă la o cunoaștere mai înaltă, le spune: „Veniți și mâncați trupul meu, care, asemenea pâinii, vă hrănește pentru trăirea virtuții; beți sângele meu, care, asemenea vinului, vă înveselește prin cunoaștere și vă conduce la îndumnezeire. Căci eu am amestecat în mod minunat sângele cu dumnezeirea pentru mântuirea voastră”.

RESPONSORIUL

Prov 9,1.2b; In 6,56

R. Înțelepciunea a ridicat o casă, a sculptat șapte coloane, * ne-a pregătit vin și ne-a pus masa.

Ÿ. Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el, spune Domnul. * Ne-a pregătit.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Proverbelor

10,6-32

Cuvinte de înțelepciune

⁶ Binecuvântările Domnului sunt asupra celui drept, dar gura celor nelegiuiți ascunde violență.

⁷ Memoria celui neprihănit este spre binecuvântare, dar numele celor răi cade în putrezire.

⁸ Cel înțelept cu inima primește învățăturile,
dar cel nebun cu buzele aleargă spre picire,
se prăpădește singur.

⁹ Cine umblă fără prihană, umblă în siguranță,
dar cine merge pe căi întortocheate va fi descoperit.

¹⁰ Cine închide un ochi provoacă durere,
iar cine muștră în față duce la pace.

¹¹ Gura celui drept este un izvor de viață,
dar gura celor nelegiuiți ascunde violență.

¹² Ura stârnește certuri,
dar dragostea acoperă toate greșelile.

¹³ Pe buzele omului priceput se află înțelepciunea,
dar nuiiua este pentru spatele celui fără minte.

¹⁴ Înțelepții păstrează știința,
dar gura nebunului este o picire apropiată.

¹⁵ Bunăstarea celui bogat este cetatea lui întărită;
nenorocirea celor sărmani este sărăcia lor.

¹⁶ Lucrarea celui drept este spre viață,
iar rodul celui nelegiuit este păcatul.

¹⁷ Cine păstrează disciplina merge pe calea vieții;
dar cel ce nu ia în seamă muștrarea
rătăcește pe căi greșite.

¹⁸ Buzele mincinoase ascund ura,
și cine răspândește bârfele este un nebun.

¹⁹ Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască,
dar cel ce-și ține buzele este un om înțelept.

²⁰ Limba celui drept este argint ales;
inima celor răi este de puțină valoare.

²¹ Buzele celui drept îi învață pe mulți oameni,
dar nebunii mor în sărăcia inimii.

²² Binecuvântarea Domnului îmbogățește,
truda nu adaugă nimic.

²³ Cel nebun ca din joacă săvârșește crima,
însă datoria omului inteligent
este să cultive înțelepciunea.

²⁴ Celui rău, de ce se teme, aceea i se întâmplă,
dar celui drept i se împlinește dorința.

²⁵ Cum trece furtuna, cel nelegiuit nu mai este;
dar cel drept are temelii veșnice.

²⁶ Cum este oțetul pentru dinți și fumul pentru ochi,
așa este leneșul pentru cel ce-l trimite.

²⁷ Frica de Domnul lungește zilele,
dar anii celui rău sunt scurtați.

²⁸ Așteptarea celor neprihăniți va fi bucurie,
dar speranța celor răi va pieri.

²⁹ Calea Domnului este tărie pentru cel nevinovat,
și ruină pentru cei ce fac răul.

³⁰ Cel drept nu se va clătina niciodată,
dar cei răi nu vor dăinui pe pământ.

³¹ Gura celui drept exprimă înțelepciunea,
dar limba perversă va fi tăiată.

³² De pe buzele celui drept picură bunătatea,
iar din gura celor răi perversitatea.

RESPONSORIUL Ps 36 (37),30.31a; 111 (112),6b.7a

R. Gura celui drept exprimă înțelepciunea și limba lui
rostește dreptatea. * Legea Domnului este în inima lui.

Ÿ. Cel drept va fi amintit pentru totdeauna, el nu se
teme de zvonurile rele. * Legea Domnului.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Ps 36, 65-66: CSEL 64, 123-125)

Deschide-ți gura la cuvântul lui Dumnezeu

Inima noastră și buzele noastre să mediteze încon-
tinuu înțelepciunea, limba ta să rostească dreptatea și în
inima ta să fie legea Dumnezeului tău (cf. Ps 36,30).
De aceea, Scriptura îți spune: *Să vorbești despre ele
când stai în casă sau mergi pe drum, când te culci și
când te scoli (Dt 6,7)*. Să vorbim, așadar, despre Domnul
Isus, căci el este Înțelepciunea, el este cuvântul, Cuvântul
lui Dumnezeu.

S-a scris și aceasta: *Deschide-ți gura la cuvântul lui
Dumnezeu*. El îl inspiră pe cel care repetă discursurile
sale și meditează cuvintele sale. Să vorbim mereu

despre el. Când vorbim despre înțelepciune, despre el vorbim; când vorbim despre virtute, despre el vorbim; când vorbim despre dreptate, despre el vorbim; când vorbim despre pace, despre el vorbim; când vorbim despre adevăr, despre viață, despre răscumpărare, tot despre el vorbim.

Deschide-ți gura la cuvântul lui Dumnezeu, stă scris. Tu o deschizi, el vorbește. Pentru aceasta, David a spus: Voi asculta ce spune în mine Domnul (cf. Ps 84,9) și însuși Fiul lui Dumnezeu spune: Deschide-ți gura larg și eu îți-o voi umple (Ps 80,11). Dar nu toți pot să primească perfecțiunea înțelepciunii, ca Solomon sau ca Daniel; totuși, duhul înțelepciunii le este dat tuturor, după capacitatea fiecăruia, tuturor celor care sunt credincioși. Dacă tu crezi, ai duhul înțelepciunii.

De aceea, meditează mereu, vorbește mereu despre lucrurile lui Dumnezeu, *când stai în casa ta (Dt 6,7)*. Prin „casă” putem înțelege biserica; putem înțelege și interiorul nostru, ca să vorbim în interiorul nostru. Să vorbești cu judecată, ca să scapi de păcat și să nu cazi prin multă vorbărie. Când stai în casa ta, vorbește cu tine însuși, ca și cum ai fi judecătorul tău. Să vorbești când mergi pe drum, ca să nu lenevești niciodată. Vei vorbi când mergi pe drum, dacă vei vorbi în Cristos, deoarece Cristos este calea. Mergând pe drum, vorbește-ți ție, vorbește-i lui Cristos. Ascultă cum trebuie să-i vorbești: *Vreau ca bărbații să se roage în orice loc, ridicându-și mâinile sfinte, fără mânie, fără ceartă (1Tim 2,8)*. Vorbește, omule, când te culci, ca să nu te surprindă somnul morții. Ascultă cum trebuie să vorbești atunci când te culci: *Nu voi da somn ochilor mei, nici odihnă pleoapelor mele, până când nu voi găsi un loc pentru Domnul, o locuință pentru Cel Atotputernic al lui Iacob (Ps 131,4-5)*.

Când te scoli, sau când te ridici, să vorbești despre el, ca să duci la împlinire ceea ce ți se poruncește. Ascultă cum te trezește Cristos. Sufletul tău spune: *Aud glasul iubitelui meu care bate la ușă (Ct 5,2)*, iar Cristos spune: *Deschide-mi, surioară, mireasa mea (Ct 5,2)*. Ascultă

cum trebuie să-l trezești tu pe Cristos: *Vă implor, fiice ale Ierusalimului, treziți, treziți iubirea (Ct 3,5)*. Iubirea este Cristos.

RESPONSORIUL*1 Cor 1,30b.31; In 1,16*

R. Cristos Isus a fost făcut pentru noi, de Dumnezeu, înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea, * pentru ca, după cum este scris: Cine se laudă, în Domnul să se laude.

Y. Din plinătatea lui am primit noi toți har peste har.
* Pentru ca.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

VINERI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea Proverbelor *15,8-9.16-17.25-26.29.33;
16,1-9; 17,5*

Omul pus înaintea lui Dumnezeu

^{15,8} Jertfele celor răi

sunt dezgustătoare înaintea Domnului,
dar rugăciunea celor dreți îi este plăcută.

⁹ Calea celui nelegiuit îi este nesuferită Domnului,
dar el iubește pe cel ce umblă după dreptate.

¹⁶ Mai bine puțin, cu frică de Domnul,
decât o mare bogăție, cu neliniște!

¹⁷ Mai bine un prânz de verdețuri, cu dragoste,
decât un vițel îngrășat, cu ură.

²⁵ Domnul dărâmă casa celor mândri,
dar întărește hotarele văduvei.

²⁶ Gândurile rele sunt nesuferite Domnului,
dar îi sunt plăcute cuvintele curate.

- ²⁹ Domnul se depărtează de cei răi,
dar ascultă rugăciunea celor drepți.
- ³³ Frica de Domnul este școala înțelepciunii,
și umilița merge înaintea slavei.
- ^{16,1} Omului îi aparțin planurile inimii,
dar al Domnului este răspunsul limbii.
- ² Toate căile omului sunt curate în ochii lui,
dar cel care cercetează duhurile este Domnul.
- ³ Încredințează-ți lucrările în mâna Domnului,
și planurile vor reuși.
- ⁴ Domnul a făcut toate pentru un scop precis,
chiar și pe cel rău pentru ziua nenorocirii.
- ⁵ Orice inimă îngâmfată
este dezgustătoare înaintea Domnului;
hotărât, ea nu va rămâne nepedepsită.
- ⁶ Prin îndurare și fidelitate omul ispășește nelegiuirea,
și prin frica de Domnul se abate de la rău.
- ⁷ Când Domnului îi sunt plăcute căile omului,
chiar și pe dușmanii lui îi întoarce spre pace.
- ⁸ Mai bine puțin, cu dreptate,
decât mari venituri, cu nedreptate.
- ⁹ Inima omului își alege calea,
dar Domnul îi conduce pașii.
- ^{17,5} Cine își bate joc de sărac
îl necinstește pe creatorul lui;
cine se bucură de nenorocirea altuia
nu va rămâne nepedepsit.

RESPONSORIUL

Dt 6,12b.13a; Prov 15,33

- R.** Nu-l uita pe Domnul care te-a scos din țara Egiptului;
* să te temi de Domnul, Dumnezeuul tău, și să-l slujești.
- V.** Teama de Dumnezeu este școala înțelepciunii și
slava lui merge înaintea gloriei. * Să te temi.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul asupra Scrisorii întâi a sfântului Ioan*,
de sfântul Augustin, episcop

(Trat. 4, 6: PL 35, 2008-2009)

Dorința inimii ne poartă spre Dumnezeu

Ce ni s-a promis? *Vom fi asemenea lui pentru că îl vom vedea așa cum este (1In 3,2)*. Limba s-a exprimat așa cum a putut mai bine; celelalte va trebui să ni le imaginăm cu mintea. Într-adevăr, dacă Ioan s-a exprimat așa cum a putut referitor la cel care este, ce putem spune noi, oamenii, care suntem atât de departe de a egala meritele sale?

Să ne întoarcem, așadar, la acea ungere a sa, să ne întoarcem la acea ungere care ne învață în interior ceea ce noi nu suntem în stare să exprimăm în cuvinte. Și pentru că acum nu puteți vedea, misiunea voastră este să o doriți.

Întreaga viață a adevăratului creștin este o dorință sfântă. Desigur, ceea ce dorești tu încă nu vezi, dar dorind-o, devii capabil să fii umplut atunci când va veni ceea ce trebuie să vezi.

Dacă trebuie să umpli un recipient și știi cât de mult este ceea ce ți se va da, tu mărești capacitatea acestui recipient, fie că este un sac, un burduf sau altceva de acest fel. Tu știi cât de important este ceea ce ți se dă și vezi că recipientul este prea îngust; lărgindu-l, tu îl faci mai încăpător. La fel procedează și Dumnezeu. Făcându-ne să așteptăm, el mărește dorința noastră; făcându-ne să dorim, el lărgeste sufletul și, lărgindu-l, îl face mai încăpător.

Așadar, fraților, să dorim, pentru că trebuie să fim umpluți. Priviți la sfântul Paul care își lărgeste sufletul ca să poată primi ceea ce trebuie să vină. El spune: *Nu că aș fi dobândit aceasta sau aș fi ajuns la desăvârșire. Fraților, eu nu consider că l-aș fi cucerit (Fil 3,12-13)*.

Atunci, ce faci în această viață, dacă nu l-ai cucerit? *Un singur lucru fac: uit cele din urma mea și mă avânt către cele dinainte. Alerg spre scop, spre răsplata chemării de sus (Fil 3,13-14)*. El spune că se avântă și aleargă spre scop. Nu se simțea în stare să primească *ceea ce ochiul nu a văzut, urechea nu a auzit și la inima omului nu s-a suit (1Cor 2,9)*.

Iată ce este viața noastră: un exercițiu al dorinței. Dorința sfântă ne va forma cu atât mai mult, cu cât ne vom detașa dorințele de iubirea lumii. Am spus-o deja cu altă ocazie: golește ceea ce trebuie umplut. Ceea ce trebuie umplut de bine trebuie să fie golit de rău.

Presupune că Dumnezeu vrea să te umple cu miere. Dacă ești plin de oțet, unde vei pune mierea? Trebuie să golești vasul de ceea ce conținea, trebuie să-l cureți. Trebuie să-l cureți, chiar cu trudă și oboseală, ca să fie în măsură să primească altceva.

Vorbim despre miere, vorbim despre aur, vorbim despre vin; putem să desemnăm cu orice nume ceea ce nu poate fi numit, însă ceea ce vrem să spunem se numește Dumnezeu. Și când spunem Dumnezeu, ce spunem? Acest cuvânt desemnează tot ce așteptăm. Așadar, orice am fi în stare să spunem este inferior realității. Să ne lărgim, tinzând spre el, pentru ca, atunci când va veni, să ne umple. *Vom fi asemenea lui pentru că îl vom vedea așa cum este (1In 3,2).*

RESPONSORIUL

Ps 36 (37),4-5a

R. Caută-ți bucuria în Domnul * și el va asculta cererile inimii tale.

V. Încredințează-i Domnului calea ta și încrede-te în el. * Și el.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNȚĂI

Din cartea Proverbelor

31,10-31

Lauda femeii desăvârșite

- ¹⁰ Cine va găsi o femeie desăvârșită?
Ea este mult mai de preț decât perlele.
- ¹¹ Soțul ei are încredere într-însa,
și nu va ajunge să-i lipsească câștigul.
- ¹² În toate zilele vieții sale,
ea îi face bine, și nu rău.
- ¹³ Își procură lână și in
și mâinile sale lucrează cu drag.
- ¹⁴ Ea este asemenea unei corăbii de negustor
care aduce de departe proviziile.
- ¹⁵ Ea se scoală când este încă noapte,
și împarte hrană casei sale,
și dă porunci slujnicilor sale.
- ¹⁶ Se gândește la un ogor, și-l cumpără;
din rodul muncii ei sădește o vie.
- ¹⁷ Ea își încinge mijlocul cu putere,
și își întărește brațul.
- ¹⁸ E mulțumită că munca îi merge bine,
lumina ei nu se stinge noaptea.
- ¹⁹ Ea pune mâna pe furcă
și degetele sale învârtesc fusul.
- ²⁰ Își deschide mâna către cel lipsit
și își întinde mâna către cel sărac.
- ²¹ Nu se teme de frigul zăpezii pentru casa ei,
căci toți cei din casa ei au două rânduri de haine.
- ²² Ea își face învelitori,
are haine din in subțire și purpură.
- ²³ Bărbatul ei este bine văzut la porți,
când șade cu bătrânii țării.
- ²⁴ Ea face cămăși, și le vinde,
și dă cingători negustorului.
- ²⁵ Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă,
și zâmbește în fața zilei care vine.
- ²⁶ Ea deschide gura cu înțelepciune,
și învățături plăcute îi sunt pe limbă.
- ²⁷ Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei,
și nu mănâncă pâine fără să lucreze.
- ²⁸ Fiii ei se scoală, și o numesc fericită,
bărbatul ei îi aduce laude zicând:

²⁹ „Multe fete s-au dovedit harnice,
dar tu le întreci pe toate”.

³⁰ Farmecul este înșelător și frumusețea deșartă,
dar femeia care se teme de Domnul
este vrednică de laudă.

³¹ Recunoașteți roadele muncii ei
și faptele ei s-o laude la porțile cetății.

RESPONSORIUL Cf. *Prov* 31,17.18; cf. *Ps* 45 (46),6

R. Ea își încinge mijlocul cu putere și își întărește
brațul; * de aceea, lumina ei nu se va stinge în veci.

Ÿ. Dumnezeu îi vine în ajutor, Dumnezeu este cu ea,
ca nu se clatină. * De aceea.

LECTURA A DOUA

Dintr-un discurs *Către cei care au încheiat de curând
căsătoria*, al lui Pius al XII-lea, papă

(Discursuri și mesaje radio, 11 martie 1942: 3, 385-390)

Soția, soarele familiei

Familia strălucește luminată de un soare propriu, care este soția. Ascultați cum vorbește și gândește Sfânta Scriptură despre ea: *Harul unei femei harnice îi face bucurie soțului ei. Har peste har este femeia sfântă și modestă. Precum soarele ce răsare asupra lumii din înălțimile lui Dumnezeu, tot așa, frumusețea unei femei virtuoză este podoaba casei sale* (cf. *Sir* 26,13-16).

Da, soția și mama este ca soarele familiei. Însă ea este soare prin generozitatea și dăruirea ei, prin devotamentul ei constant, prin delicatetea ei trează și atentă la tot ce merită să facă fericită viața bărbatului și a copiilor. În jurul ei, răspândește lumină și căldură. Și dacă se obișnuiește să se spună că o căsătorie este fericită atunci când fiecare dintre cei doi soți, încheind căsătoria, vrea să-l facă fericit pe celălalt, nu pe sine, pe de altă parte însă, acest sentiment nobil și această propunere, deși îi privește pe amândoi, este totuși mai întâi o virtute a femeii. Aceasta se naște cu sensibilitatea de

mamă și cu înțelepciunea și prudența inimii, astfel încât, dacă primește amărăciuni, nu vrea să dea decât bucurii; dacă primește umiliri, nu vrea să dea decât demnitate și respect, asemenea soarelui care umple de bucurie dimineața cețoasă cu zorile sale și face să strălucească norii cu razele apusului său.

Soția este soarele familiei prin claritatea privirii sale și prin ardoarea cuvântului său. Ochii și glasul ei pătrund cu delicatețe în suflet, îl înmoaie, îl ating, îl ridică și îl scot din furtuna patimilor; îl cheamă pe bărbat la bucuria binelui și a conversației familiale, după ce acesta a lucrat o zi întreagă cu stăruință și adesea cu oboseală, fie în birou, fie pe câmp, fie în marile activități comerciale sau industriale.

Soția este soarele familiei prin sinceritatea ei naturală și candidă, prin simplitatea ei demnă și prin demnitatea ei creștină și onestă; de asemenea, prin reculegerea ei interioară și prin corectitudinea ei sufletească, precum și prin armonia subtilă a portului și a îmbrăcămintei sale, a podoabelor și a comportamentului său, în același timp rezervat și afectuos. Sentimente delicate, gesturi grațioase ale chipului, tăceri și surâsuri inocente, o mișcare condescendentă a capului îi dau grația unei flori alese și simple, care își deschide corola pentru a primi și a reflecta culorile soarelui.

O, dacă ați ști ce sentimente adânci de iubire și de recunoștință trezește și imprimă o atare imagine de soție și mamă în inima tatălui și a copiilor!

RESPONSORIUL

Sir 26,16a.19.21

R. Farmecul unei femei harnice îi face bucurie soțului; * har peste har este femeia sfântă și modestă.

V. Precum soarele ce răsare asupra lumii din înălțimile lui Dumnezeu, tot așa, frumusețea unei femei virtuoașe este podoaba casei sale. * Har peste har.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai spus că-ți faci lăcaș în inimile drepte și curate: fă-ne să trăim pururi în harul tău, astfel încât să binevoiești a locui în noi. Prin Domnul.

DUMINICA A VII-A DE PESTE AN

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Iubiți pe dușmanii voștri și rugați-vă pentru cei ce vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru, care este în ceruri!

Anul B

Au venit la Isus aducând un paralizat. Văzând credința lor, Isus i-a spus celui paralizat: „Fiule, îți sunt iertate păcatele!”

Anul C

Așa cum vreți ca oamenii să vă facă vouă, faceți-le la fel, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt și prin faptă. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții lui Qohelet 1,1-18

Deșertăciunea tuturor lucrurilor

¹ Cuvintele lui Qohelet, fiul lui David, regele Ierusalimului.

² „Deșertăciunea deșertăciunilor, spune Qohelet, deșertăciunea deșertăciunilor, toate sunt deșertăciune”.

³ Cu ce se alege omul din toată agoniseala lui,
pentru care trudește sub soare?

⁴ O generație se duce, o generație vine,
dar pământul rămâne de-a pururi același.

⁵ Soarele răsare, soarele apune,
grăbindu-se către lăcașul său, ca să răsară iarăși.

⁶ Vântul se îndreaptă către miazăzi,
apoi se întoarce către miazănoapte,
se învârte și se răsuțește,
întorcându-se mereu în ocolurile sale.

⁷ Toate fluviile curg în mare și marea nu se umple.
Ele vin înapoi la locul de la care au plecat,
ca să pornească din nou.

⁸ Toate lucrurile se frământă
și graiul omenesc nu poate spune pentru ce.
Ochiul nu se satură de câte vede
și urechea nu se umple cu câte aude.

⁹ Ceea ce a fost va mai fi
și ceea ce s-a întâmplat se va mai întâmpla,

¹⁰ nimic nu e nou sub soare.

Dacă este ceva despre care să se spună:

„Iată, acesta este un lucru nou”,

și acesta a fost deja în vremurile dinaintea noastră.

¹¹ Nimeni nu-și mai aduce aminte
de cei care au trăit în trecut,
și tot așa de cei care vor trăi în viitor,
nu-și va mai aduce aminte nimeni
dintre cei care vor urma după ei.

¹² Eu, Qohelet, am fost rege peste Israel, în Ierusalim. ¹³ Mi-am propus în inimă să cercetez și să adâncesc cu înțelepciune tot ce se întâmplă sub soare: iată o îndeletnicire plină de trudă, la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor. ¹⁴ Am văzut tot ce se întâmplă sub soare; și iată că toate sunt deșertăciune și vânare de vânt!

¹⁵ Ce este strâmb nu se poate îndrepta
și ce lipsește nu poate fi trecut la număr.

¹⁶ Am zis în mine însumi: „Iată că am adunat și am întrecut în înțelepciune pe toți cei care au stăpânit înaintea mea peste Ierusalim, și mintea mea a văzut multă

înțelepciune și știință”.¹⁷ Mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea și știința, prostia și nebunia. Dar am înțeles că și aceasta este vânare de vânt.

¹⁸ Căci unde este multă înțelepciune, este și mult necaz, și cine dobândește știința, sporește suferința.

RESPONSORIUL

Qoh 1,14; 5,14; 1Tim 6,7

R. Am văzut toate câte sunt sub soare; și iată toate sunt deșertăciune și vânare de vânt; * așa cum a ieșit omul din sânul mamei sale, gol, tot așa se va întoarce și nu va lua nimic cu el.

Ÿ. Nu am adus nimic în lume și nimic nu putem lua din ea. * Așa cum.

LECTURA A DOUA

Din *Capitolele despre caritate*,
de sfântul Maxim Mărturisitorul, abate

(Centuria 1, cap. 1, 4-5.16-17.23-24.26-28.30-40:
PG 90, 962-967)

Fără iubire, toate sunt deșertăciunea deșertăciunilor

Iubirea este cea mai bună dispoziție a sufletului, care îl face să nu pună nimic mai presus de cunoașterea lui Dumnezeu. Însă nimeni nu ar putea ajunge vreodată la această posedare habituală a iubirii dacă, în sufletul său, ar fi legat de lucrurile pământești.

Cine îl iubește pe Dumnezeu pune cunoașterea lui Dumnezeu mai presus de toate lucrurilor create de el și, cu dorința și cu iubirea sufletului său, se îndreaptă fără încetare spre el.

Deoarece toate lucrurile care există îl au ca autor pe Dumnezeu și pentru el au fost create, și deoarece Dumnezeu este superior față de tot ce a fost creat de el, omul care îl părăsește pe Dumnezeu, fiind incomparabil mai bună, pentru a se deda celor ce sunt sub el, arată că prețuiește lucrurile create de Dumnezeu mai mult decât pe Dumnezeu însuși.

Cine mă iubește, spune Domnul, va ține poruncile mele (cf. *In 14,15*). Și adaugă: *Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul* (cf. *In 15,17*). Prin urmare, cine nu-l iubește pe aproapele nu ține porunca. Însă cine nu ține porunca nu poate să-l iubească pe Domnul.

Fericit omul care poate să-i iubească pe toți oamenii în mod egal!

Cine-l iubește pe Dumnezeu îl iubește în totalitate și pe aproapele. Un astfel de om nu poate să țină bogății, ci le împarte asemenea lui Dumnezeu, dându-le tuturor aceluia care au nevoie de ele.

Cel care dă de pomană asemenea lui Dumnezeu nu face deosebire între buni și răi, între drepti și nedrepti, atunci când se află în nevoi, ci împarte egal tuturor, în funcție de nevoile lor, chiar dacă îl preferă mai mult pe cel care se distinge prin virtutea și străduința sa, datorită intenției sale bune, decât pe cel rău.

Iubirea nu se arată numai prin împărțirea bogățiilor, ci, cu mult mai mult, prin învățarea doctrinei divine și prin săvârșirea faptelor de milostenie trupească.

Cel care a renunțat cu adevărat la bunurile acestei lumi și se dăruiește cu intenție curată și din iubire slujirii aproapei, eliberat îndată de orice patimă și de orice viciu, devine părtaș la iubirea și cunoașterea lui Dumnezeu.

Cel care posedă înlăuntrul său iubirea divină nu obosește și nu încetează să-l urmeze pe Domnul, Dumnezeuul său, asemenea lui Ieremia, ci suportă cu tărie orice sacrificiu, injurie și ofensă, nedorind deloc răul nimănui.

Nu spuneți, exclamă profetul Ieremia, *suntem templul lui Dumnezeu* (cf. *Ier 7,4*). Nici tu să nu spui: „Numai credința în Domnul nostru Isus Cristos îmi poate aduce mântuirea”, căci aceasta este imposibil dacă, prin faptele tale, nu-ți vei câștiga iubirea față de el. Cât privește simpla credință: *Și diavolii cred și se cutremură* (*Iac 2,19*).

Lucrarea iubirii înseamnă să fii dispus să faci bine aproapei, să fii răbdător și milostiv față de el; de asemenea, să te folosești în mod corect de lucrurile create.

RESPONSORIULCf. *In* 13,34; *IIn* 2,10a.3

R. Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții, așa cum v-am iubit eu. * Cine îl iubește pe fratele său rămâne în lumină.

Ÿ. Din aceasta știm că îl cunoaștem pe Cristos, dacă ținem poruncile lui. * Cine îl iubește.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Tatăl vostru face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.

Anul B

Isus a spus: „Ca să știți că Fiul Omului are putere de a ierta păcatele pe pământ”, – i-a spus celui paralizat – îți spun: „Ridică-te, ia-ți targa și du-te la casa ta”.

Anul C

Nu judecați, ca să nu fiți judecați, căci cu judecata cu care judecați veți fi judecați și voi, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt, și prin faptă. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la *Magnificat*:

Anul A

Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit, spune Domnul.

Anul B

Cel paralizat și-a luat targa pe care zăcea și a plecat preamărind pe Dumnezeu. Și toată mulțimea, văzând aceasta, a adus laudă lui Dumnezeu.

Anul C

Iertați și vi se va ierta, dați și vi se va da, căci cu măsura cu care veți măsura vi se va măsura și vouă.

LUNI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea lui Qohelet

2,1-3.12-26

Deșertăciunea plăcerilor și a înțelepciunii umane

¹ Am zis inimii mele: „Vino, vreau să te pun la încercare cu veselie, și gustă fericirea”. Dar iată că și aceasta este deșertăciune.

² Am zis despre râs: „Este o nebunie!” și despre veselie: „La ce poate să folosească?”

³ Am hotărât în inima mea să-mi desfățez trupul cu vin, în timp ce inima mea umbla după înțelepciune, și să mă dedau nebuniei, până voi vedea ce este bine să facă fiii oamenilor sub ceruri, în zilele puține ale vieții lor.

¹² Apoi am început să reflectez asupra înțelepciunii, prostiei și nebuniei. Căci ce va face omul, spuneam, care va veni după rege? Ceea ce s-a făcut și mai înainte.

¹³ Și am văzut că înțelepciunea este cu atât mai de folos decât nebunia, cu cât este mai de folos lumina decât întunericul.

¹⁴ „Înțeleptul își are ochii în cap, iar nebunul umblă în întuneric”. Dar am băgat de seamă că și unul, și altul au aceeași soartă.

¹⁵ Și am zis în inima mea: „Dacă și nebunul va avea aceeași soartă cu a mea, atunci la ce-mi folosește să fiu

înțelept?” Și am zis în inima mea: „Și aceasta este deșertăciune”.¹⁶ Pentru că nimeni nu-și va mai aduce aminte nici de cel înțelept, nici de cel nebun; chiar în zilele care vor veni, totul va fi acoperit de uitare, va muri și înțeleptul și nebunul.

¹⁷ Atunci am urât viața, căci nu mi-a plăcut ce se face sub soare: totul este deșertăciune și vânare de vânt.

¹⁸ Am disprețuit până și toată munca pe care am făcut-o sub soare, muncă pe care o las omului care vine după mine.¹⁹ Și cine știe dacă va fi înțelept sau nebun? Și totuși, el va fi stăpân pe toată munca mea, pe care am agonisit-o cu trudă și înțelepciune sub soare. Și aceasta este deșertăciune.²⁰ Am ajuns până acolo că m-a apucat o mare deznădejde de toată munca pe care am făcut-o sub soare.²¹ Se întâmplă ca un om, care și-a agonisit averea cu știință, pricepere și destoinicie, s-o lase altuia care nu și-a dat nici o osteneală. Și aceasta este deșertăciune și un mare rău!

²² Cu ce se alege omul din toată averea și din tot zbuiciumul inimii lui, pentru care s-a trudit sub soare?²³ Toate zilele lui sunt durere, ocupația sa este chin; inima lui nu are parte de odihnă nici noaptea. Și aceasta este deșertăciune!²⁴ Nu este altă fericire pentru om decât să mănânce și să bea, și să-și înveselească sufletul cu ce este bun din agoniseala lui! Dar am văzut că și aceasta vine din mâna lui Dumnezeu.²⁵ Cine, într-adevăr, poate să mănânce și să se umple de desfătări fără el?

²⁶ Căci el i-a dat omului, care este plăcut înaintea lui, înțelepciune, știință și bucurie; însă celui păcătos îi dă grija să strângă și să adune, ca să dea celui plăcut lui Dumnezeu! Și aceasta este deșertăciune și vânare de vânt.

RESPONSORIUL

Qoh 2,26; 1Tim 6,10

R. Dumnezeu i-a dat omului, care este plăcut înaintea lui, înțelepciune, știință și bucurie, însă celui păcătos îi dă grija să strângă și să adune ca să-i dea celui plăcut lui Dumnezeu. * Și aceasta este deșertăciune și vânare de vânt.

¶ Rădăcina tuturor relelor este iubirea de bani, iar cei care s-au datat la ea și-au provocat multe chinuri. * Și aceasta.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Eccleziastului*
ale sfântului Grigore de Nyssa, episcop

(Omil. 5: PG 44, 683-686)

Înțeleptul își are ochii în cap

Dacă sufletul își ridică ochii spre capul său, care este Cristos, așa cum explică Paul, va trebui să se considere fericit datorită privirii pătrunzătoare a ochilor săi, deoarece își va ține ochii fixați acolo unde nu există întunericul răului. Marele apostol Paul și alții, mari ca și el, își aveau ochii în cap: aceștia sunt toți aceia care trăiesc, se mișcă și sunt în Cristos.

După cum cel care se află în lumină nu poate să vadă întunericul, tot la fel, cel care își are ochiul fixat spre Cristos nu poate să-și îndrepte privirea spre vreo vanitate. Așadar, a-și avea ochii în cap, și prin cap înțeleg principiul tuturor lucrurilor, înseamnă a avea ochii fixați asupra oricărei virtuți (Cristos este virtutea absolută și perfectă în toate părțile sale), asupra adevărului, asupra dreptății, asupra integrității, asupra oricărui bine. *Înțeleptul, așadar, își are ochii în cap, iar nebunul umblă în întuneric (Qoh 2,14)*. Cine nu-și pune candela în sfeșnic, ci sub pat, își transformă lumina în întuneric.

Câți nu sunt cei care se desfată de bunurile cerești și se consacră contemplării lucrurilor care există cu adevărat, dar care sunt considerați orbi și inutili pentru cele pământești! Paul se laudă că este astfel, spunând că este nebun pentru Cristos. În sfințenia și înțelepciunea sa, el nu era atras de nici unul dintre acele lucruri de care suntem atât de preocupați noi aici, pe pământ. El spune: *Noi suntem nebuni pentru Cristos (1Cor 4,10)*, ca și cum ar spune: „Noi suntem orbi cât privește viața pământească, pentru că privim la cele de sus și avem ochii în

cap”. Din această cauză, el nu avea nici acoperiș, nici masă, era sărac, rătăcitor, gol, înfometat și însetat.

Cine nu l-ar fi considerat vrednic de milă văzându-l în lanțuri, copleșit de lovituri, înconjurat de valurile mării în urma unui naufragiu, împovărat de lanțuri? Însă, cu toate că apărea astfel pentru oameni, el nu și-a îndepărtat niciodată ochii, ci i-a avut mereu în cap, spunând: *Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos, care este în Cristos Isus? Oare necazul, sau strămtorarea, sau persecuția, sau foametea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia?* (cf. *Rom 8,35*). Ca și cum ar fi spus: „Cine îmi va smulge ochii din cap și mi-i va îndrepta spre ceea ce este călcat de picioare?”

Și nouă ne poruncește să facem la fel atunci când ne spune *căutați cele de sus* (cf. *Col 3,1-2*), ca și cum ar spune „să aveți ochii în cap”.

RESPONSORIUL

Ps 122 (123),2; In 8,12b

R. Iată, ca ochii slujitorilor spre mâna stăpânilor, * așa sunt ochii noștri îndreptați către Domnul, Dumnezeuul nostru, până când ne va arăta îndurarea sa.

Ÿ. Eu sunt lumina lumii; cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții. * Așa sunt.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt, și prin faptă. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Qohelet

3,1-22

Toate au timpul lor

¹ Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub cer își are hotărât timpul său:

² un timp pentru a se naște și un timp pentru a muri;
un timp pentru a sădi
și un timp pentru a recolta ceea ce a fost plantat;
³ un timp pentru a ucide și un timp pentru a vindeca,
un timp pentru a distruge și un timp pentru a construi;
⁴ un timp pentru a plânge și un timp pentru a râde;
un timp pentru a boci și un timp pentru a dansa;
⁵ un timp pentru a arunca pietre
și un timp pentru a le strânge;
un timp pentru a îmbrățișa
și un timp pentru a fugi de îmbrățișare;
⁶ un timp pentru a căuta și un timp pentru a pierde;
un timp pentru a păstra și un timp pentru a arunca;
⁷ un timp pentru a rupe și un timp pentru a coase la loc;
un timp pentru a tăcea și un timp pentru a vorbi;
⁸ un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî;
un timp pentru război și un timp pentru pace.

⁹ Cu ce se alege cel care muncește, din toată truda sa?

¹⁰ Am văzut toate îndeletnicirile pe care le-a dat Dumnezeu fiilor oamenilor ca să se ocupe cu ele. ¹¹ Dumnezeu le-a făcut toate bune la timpul lor. Dumnezeu a pus în inima omului gândul veșniciei, dar omul nu poate cuprinde de la început și până la sfârșit lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu. ¹² Știu că nu este altă fericire pentru ei decât să se bucure și să trăiască bine în viața lor; ¹³ dar ca tot omul să mănânce, să bea și să vadă rezultatul trudei sale, acesta este un dar de la Dumnezeu. ¹⁴ Am învățat că toate lucrările pe care le-a făcut Dumnezeu rămân în veci, și la ceea ce face el nu putem nici să adăugăm, nici să îndepărtăm ceva, și că Dumnezeu face așa ca să ne temem de el. ¹⁵ Ce este a mai fost și ce va fi a fost deja; și Dumnezeu aduce iarăși înapoi ce a trecut.

¹⁶ Am mai văzut sub soare că în locul rânduitor pentru judecată domnește nelegiuirea și că în locul rânduitor pentru dreptate este răutate. ¹⁷ Atunci am zis în inima mea: „Dumnezeu va judeca și pe cel bun și pe cel rău; căci el a stabilit un timp pentru orice lucru și pentru orice faptă”.

¹⁸ Am zis în inima mea despre fiii oamenilor că Dumnezeu îi pune la încercare, ca să le arate că sunt asemenea animalelor. ¹⁹ Căci soarta fiilor oamenilor și a animalelor este una și aceeași; cum moare omul, așa și ele, toți au aceeași suflare, și omul nu are nimic mai mult decât animalul; căci toate sunt deșertăciune.

²⁰ Toate merg la un loc; toate au fost făcute din pământ și în pământ se vor întoarce.

²¹ Cine știe dacă suflarea vitală a omului se ridică în sus, și dacă suflarea animalelor se coboară în jos în pământ? ²² Am văzut că nu este nimic mai bun pentru om decât să se bucure de lucrările lui, căci aceasta este partea lui. Căci cine va putea să-l conducă pentru a ști ce va fi după el?

RESPONSORIUL

1Cor 7,29b.31; Qoh 3,1

R. Timpul s-a scurtat. De acum cei care se folosesc de lumea aceasta să fie ca și cum nu s-ar folosi: * căci chipul acestei lumi trece.

Ÿ. Toate au timpul lor și este un timp potrivit pentru orice îndeletnicire de sub cer. * Căci chipul.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Ecclesiastului*
ale sfântului Grigore de Nyssa, episcop

(Omil. 6: PG 44, 702-703)

*Este un timp pentru a se naște
și un timp pentru a muri*

Este un timp pentru a se naște, spune Ecclesiastul, *și un timp pentru a muri* (Qoh 3,2). E frumos că începe cu această asocieră necesară, legând moartea de naștere. Într-adevăr, moartea urmează în mod necesar nașterii și orice naștere se termină în mormânt.

Este un timp pentru a se naște, spune, *și un timp pentru a muri*. O, de mi-ar fi dat și mie să mă nasc la timpul potrivit și să mor la momentul potrivit! Nimeni nu va

spune că Ecleeziastul ne arată această naștere ca deliberată și moartea ca voluntară, asemenea unei acțiuni conduse de virtute. Căci nașterea nu depinde de voința femeii, nici moartea de libera alegere a celui care moare. Nimeni nu a definit vreodată ca virtute sau viciu ceea ce nu depinde de noi. Prin urmare, e necesar să se înțeleagă ce înseamnă nașterea la timpul voit și moartea la momentul potrivit.

Mie mi se pare că există o naștere la timpul potrivit, și nu prematură, atunci când, așa cum spune Isaia, cel care a zămislit prin teama de Dumnezeu dă naștere la propria mântuire prin durerile nașterii pe care le are sufletul. Noi suntem, într-un fel, propriii noștri tați atunci când, prin dispozițiile bune ale sufletului și ale liberei arbitru, ne formăm, ne dăm naștere și ne aducem la lumină pe noi înșine.

Aceasta o facem atunci când îl primim în noi înșine pe Dumnezeu și devenim fiii săi, fii ai puterii și fii ai Celui Preaînalt. Dimpotrivă, ne naștem prematuri și facem din noi niște ființe imperfecte și incomplete când, în noi, nu s-a format ceea ce Apostolul numește *forma lui Cristos*. Într-adevăr, este necesar ca omul lui Dumnezeu să fie integru și perfect.

Dacă este clar în ce mod ne naștem la timpul potrivit, la fel de clar este pentru toți în ce mod murim la timpul potrivit. Astfel, pentru sfântul Paul, orice timp era potrivit pentru o moarte bună. El exclamă, de fapt, în scrierile sale, ca un fel de implorare, atunci când spune: *În fiecare zi eu sunt în pericol de moarte, fraților, o jur pe mândria mea, care sunteți voi (1 Cor 15,31)* și în alt loc: *Pentru tine suntem dați la moarte toată ziua (Rom 8,36)*. Purtăm chiar în noi înșine sentința de moarte.

Este clar în ce mod moare în fiecare zi sfântul Paul, el, care nu trăiește niciodată pentru păcat, el, care își mortifică neîncetat membrele trupului, el, care poartă în sine agonia trupului lui Cristos, el, care este mereu răstignit cu Cristos, el, care nu trăiește niciodată pentru sine, ci îl poartă în sine pe Cristos cel viu. După părerea mea, aceasta este moartea potrivită, care duce la adevărata viață.

De fapt, Domnul spune: *Eu iau viața și eu o dau* (cf. Dt 32,39), ca să fim convinși că este cu adevărat un dar al lui Dumnezeu faptul de a fi morți pentru păcat și de a trăi în duh. Cuvântul lui Dumnezeu promite să dea viața tocmai pentru că face să moară.

RESPONSORIUL

Dt 32,39b; Ap 1,18c

- R.** Eu iau viața și eu o dau; eu rănesc și eu vindec;
 * nimeni nu poate scăpa din mâna mea.
V. Eu am cheile vieții și ale locuinței morților.
 * Nimeni.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt, și prin faptă. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Qohelet

5,9–6,8

Deșertăciunea bogățiilor

^{5,9} Cine iubește banii nu are niciodată bani destui și cine iubește bogăția nu trage folos din ea. Și aceasta este deșertăciune! ¹⁰ Unde sunt multe bunuri, sunt mulți care le consumă, și ce folos mai are din ele stăpânul lor, decât că le vede cu ochii?

¹¹ Dulce este somnul celui care lucrează, fie că a mâncat mult, fie că a mâncat puțin; dar pe cel bogat nu-l lasă îmbuibarea să doarmă.

¹² Este cel mai mare rău pe care l-am văzut sub soare: avuții păstrate spre nefericirea stăpânului lor. ¹³ Dacă se pierd aceste bogății prin vreo întâmplare nenorocită, și el are un fiu, acesta rămâne cu mâinile goale. ¹⁴ Cum a

ieșit din sânul mamei sale, gol, așa se va întoarce, după cum a venit, și nu poate să ia nimic în mână din toată osteneala lui. ¹⁵ Și acesta este un mare rău, anume că se duce cum a venit; și ce folos are el că s-a trudit în vânt? ¹⁶ Ba încă, toate zilele vieții sale a trebuit să mănânce cu necaz, și a avut multă durere, grijă și supărare. ¹⁷ Iată ce am văzut eu bine și frumos: ca omul să mănânce și să bea și să trăiască bine în mijlocul muncii lui, cu care se trudește sub soare, în toate zilele vieții lui, pe care i le-a dat Dumnezeu; căci aceasta este partea lui. ¹⁸ Dar dacă a dat Dumnezeu cuiva avere și bogății și i-a îngăduit să mănânce din ele, să-și ia partea lui din ele și să se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar de la Dumnezeu. ¹⁹ Căci nu se mai gândește mult la scurtimea zilelor vieții lui, de vreme ce Dumnezeu îi umple inima de bucurie.

^{6,1} Mai este un rău pe care l-am văzut sub soare, și care se întâlnește des între oameni. ² Este un om căruia i-a dat Dumnezeu avere, bogății și slavă, așa că nu-i lipsește nimic din tot ce-i dorește sufletul; dar Dumnezeu nu-i dă puterea să se bucure de ele, ci un străin se bucură de ele: aceasta este o deșertăciune și un rău mare. ³ Chiar dacă un om ar avea o sută de copii, și ar trăi mulți ani, oricât de mult i s-ar mări numărul zilelor anilor lui, dar dacă nu i se satură sufletul de bunătățile agonisite de el, și dacă nici de înmormântare n-are parte, eu zic că un avorton este mai fericit decât el. ⁴ Căci acesta din urmă pierе o dată cu venirea lui, se duce în întuneric, și numele îi rămâne acoperit cu întuneric; ⁵ n-a văzut, nici n-a cunoscut soarele; și, de aceea, este mai bine de el decât de omul acela. ⁶ Și de ar trăi chiar de două ori o mie de ani un astfel de om, fără să se bucure de fericire, nu merg toți la un loc?

⁷ Toată truda omului este pentru gura lui, și totuși sufletul nu i se satură niciodată.

⁸ Căci ce folos are înțeleptul mai mult decât nebunul, de vreme ce și sărmanul știe să se poarte înaintea celor vii?

RESPONSORIUL

Prov 30,8; Ps 30 (31),15a.16a

R. Ține departe de mine, Doamne, înșelăciunea și minciuna. * Nu-mi da nici sărăcie, nici bogăție, ci dă-mi numai pâinea de care am nevoie.

V. Eu mă încred în tine, Doamne; în mâinile tale este soarta mea. * Nu-mi da.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Ecleziastului*,
de sfântul Ieronim, preot

(PL 23, 1057-1059)

Căutați cele de sus

Dacă a dat Dumnezeu cuiva avere și bogății și i-a îngăduit să mănânce din ele, să-și ia partea lui din ele și să se bucure în mijlocul muncii lui, acesta este un dar de la Dumnezeu. Căci nu se mai gândește la scurtimea zilelor vieții lui, de vreme ce Dumnezeu îi umple inima de bucurie (Qoh 5,18-19). În comparație cu cel care se hrănește din bogățiile sale în întunericul multelor sale ocupații și adună cu trudă enormă lucruri care sunt destinate apoi să piară, Ecleziastul spune că este mai fericit acela care se bucură de bunurile prezente. Căci, în acest caz, există cel puțin o anumită satisfacție în bucurie, pe când în celălalt caz este numai enormitatea grijilor. Și Ecleziastul explică de ce este un dar al lui Dumnezeu faptul de a se bucura de bogății: pentru că nu se mai gândește la scurtimea zilelor vieții lui.

Desigur, Dumnezeu îi dă acestuia bucuria inimii sale: nu va trăi în tristețe, nu se va osteni să gândească, căci va fi luat de bucuria și de plăcerea prezentă. Dar, după cum spune Apostolul, este mai bine să înțelegi că hrana spirituală și băutura spirituală ne sunt date de Dumnezeu și să descoperi ceea ce este bun în toată munca ta, deoarece este nevoie de multă muncă și efort pentru a ajunge la contemplarea adevăratelor bunuri. Și aceasta este partea noastră: să ne bucurăm de eforturile și oboselele noastre. Acesta, deși este un bine, totuși, *până când*

se va arăta Cristos, care este viața noastră (cf. Col 3,4), nu este încă binele întreg.

Toată truda omului este pentru gura lui și totuși sufletul nu i se satură niciodată. Căci ce are înțeleptul mai mult decât nebunul? Ce folos are sărmanul care știe să se poarte înaintea celor vii? (Qoh 6,7-8). Toate pentru care se ostenesc oamenii în această lume se consumă cu gura și, odată sfărâmate cu dinții, trec în stomac pentru a fi digerate. Și plăcerea mică pe care o provoacă pofta de a mânca durează atât timp cât mâncarea trece prin gâtleej.

Și, după toate acestea, sufletul celui care mănâncă nu se satură, fie pentru că dorește din nou ceea ce a mâncat – și atât înțeleptul, cât și nebunul nu pot să trăiască fără să mănânce, iar săracul se preocupă numai de cum va putea să-și întrețină organismul său slab ca să nu moară de foame – fie pentru că sufletul nu are nici un folos din acest aliment trupesc, iar hrana este la fel de necesară pentru înțelept ca și pentru cel nebun, și săracul se va îndrepta acolo unde bănuiește că va găsi resurse.

Este mai bine să înțelegem aceste afirmații ca făcând referință la omul ecleziastic, care, instruit în Sfintele Scripturi, se ostenește *pentru gură și totuși sufletul nu i se satură niciodată* (Qoh 6,7), pentru că dorește să învețe mereu mai mult. În acest sens, înțeleptul îl întrece pe cel nebun, pentru că, simțindu-se sărac (acel sărac care în Evanghelie este proclamat fericit), se străduiește să înțeleagă cele ce țin de viață, merge pe calea cea îngustă și strâmtă, care duce la viață, este sărac în fapte rele și știe unde locuiește Cristos, care este viața.

RESPONSORIUL

Cf. *Sir 23,4-6.3b*

R. Doamne, părintele și Dumnezeu al vieții mele, nu mă lăsa pradă gândurilor rele, îndepărtează de la mine gândul rău. Să nu pună stăpânire peste mine senzualitatea și patima; * să nu devin sclavul dorințelor păcătoase.

V. Doamne, nu mă abandona în voia lor, nu mă lăsa să cad din cauza lor. * Să nu devin.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt, și prin faptă. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Qohelet

6,11–7,28

Să nu știi mai mult decât e necesar

^{6,11} Cu cât sunt mai multe cuvinte, cu atât se înmulțește deșertăciunea; ce folos are omul din ea? ¹² Pentru că cine știe ce este bine pentru om în viață, în zilele puține ale deșertăciunii sale pe care le petrece ca o umbră? Și cine poate să-i arate omului ce va fi după el sub soare?

^{7,1} Mai mult face un nume bun decât untelemnul mirositor, și ziua morții decât ziua nașterii.

² Mai bine să te duci într-o casă de jale decât să te duci într-o casă de petrecere; căci acolo îți aduci aminte de sfârșitul tuturor oamenilor,

și cine trăiește își pune la inimă lucrul acesta.

³ Mai bună este întristarea decât râsul; căci prin întristarea feței, inima se face mai bună.

⁴ Inima înțelepților este în casa de jale, iar inima nebunilor este în casa de petreceri.

⁵ Mai bine să asculți mustrarea înțeleptului decât să te bucuri de cântecul celor nebuni.

⁶ Căci râsul celor fără minte este ca pârâitul spinilor sub cazan.

Și aceasta este deșertăciune.

⁷ Oprimarea îl poate face nebun pe cel înțelept, și mita tulbură judecata minții.

⁸ „Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui; mai bun este cel răbdător decât cel îngâmfat”.

⁹ Nu te grăbi să te mânie în sufletul tău, căci mânia locuiește în inima nebunilor. ¹⁰ Să nu spui: „Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât acestea?” Căci nu din înțelepciune întrebi așa. ¹¹ Bună este înțelepciunea împreună cu bogățiile și este de folos celor care văd soarele. ¹² Căci așa cum protejează înțelepciunea, protejează și banii; dar avantajul științei este că înțelepciunea îl ține în viață pe cel care o posedă. ¹³ Uită-te cu luare-aminte la lucrările lui Dumnezeu: cine poate să îndrepte ce a făcut el strâmb? ¹⁴ În ziua fericirii, fii fericit și în ziua nenorocirii, gândește-te că Dumnezeu a făcut și una, și cealaltă, așa încât omul să nu descopere nimic din ce va fi după el.

¹⁵ Tot felul de lucruri am văzut în zilele deșertăciunii mele. Este câte un drept, care pierе în dreptatea lui, și este câte un nelegiuit, care trăiește mult timp în răutatea lui.

¹⁶ Nu fi prea drept și nu te arăta înțelept peste măsură: de ce vrei să te pierzi?

¹⁷ Dar nu fi nici peste măsură de rău și nu fi fără minte: pentru ce vrei să mori înainte de vreme?

¹⁸ Bine este să ții la ceea ce ai, dar nici de la celelalte să nu-ți retragi mâna; căci celui care se teme de Dumnezeu îi vor ieși toate. ¹⁹ Înțelepciunea îl face pe cel înțelept mai tare decât zece conducători ai cetății. ²⁰ Deoarece nu este nici un om drept pe pământ, care să facă binele fără să păcătuiască. ²¹ Nu lua seama la toate vorbele care se spun, ca nu cumva să-l auzi pe slujitorul tău vorbindu-te de rău! ²² Căci știe inima ta de câte ori ai vorbit și tu de rău pe alții.

²³ Toate acestea le-am cercetat cu înțelepciune. Am zis: „Vreau să fiu înțelept”. Dar înțelepciunea a rămas departe de mine. ²⁴ Cu mult mai departe decât era mai înainte, și ce adâncă! Cine o va putea găsi?

²⁵ M-am apucat și am cercetat toate lucrurile, cu gând să înțeleg, să adâncesc și să caut înțelepciunea și rostul

lucrurilor, și să pricep nebunia răutății și rătăcirea prostiei. ²⁶ Și am găsit că mai amară decât moartea este femeia care este o cursă, inima ei este o mreață și brațele ei sunt niște lațuri; cel plăcut lui Dumnezeu scapă de ea, dar cel păcătos este capturat. ²⁷ Iată ce am găsit, zice Qohelet, cercetând lucrurile unul câte unul, ca să le pătrund rostul; ²⁸ iată ce-mi caută și acum sufletul, și n-am găsit.

Am găsit un om la o mic:

dar n-am găsit nici o femeie, din toate câte sunt.

RESPONSORIUL

Prov 20,9; Qoh 7,20; 1In 1,8,9

R. Cine poate spune: „Mi-am purificat inima, sunt curat de păcat”? * Nu este pe pământ nici un om drept, care să facă binele fără să păcătuiască.

Ÿ. Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine; dacă ne mărturisim păcatele, Dumnezeu este fidel ca să ne ierte păcatele. * Nu este.

LECTURA A DOUA

Din *Instrucțiuni*, de sfântul Columban, abate

(Instr. 1 Despre credință, 3-5: Opera, Dublin 1957, 62-66)

Adâncimea nemărginită a lui Dumnezeu

Dumnezeu este pretutindeni, imens, întreg. Pretutindeni el este aproape, după mărturia pe care a dat-o despre sine: *Eu sunt*, spune el, *un Dumnezeu apropiat, și nu un Dumnezeu îndepărtat* (cf. *Ier 23,23*). Așadar, Dumnezeu pe care îl căutăm nu locuiește departe de noi; îl putem avea printre noi, dacă vom fi vrednici de aceasta. El locuiește în noi ca sufletul în trup, cu condiția să-i fim mădulare sănătoase și să fim morți pentru păcat. Atunci, cu adevărat, el locuiește în noi, pentru că el însuși a spus: *Voi locui în ei și voi umbla printre ei* (cf. *Lev 26,12*). Dacă suntem vrednici ca el să locuiască în noi, atunci cu adevărat vom fi făcuți vii de el, ca mădulare vii ale sale. *În el*, spune Apostolul, *trăim, ne mișcăm și suntem* (*Fap 17,28*).

Mă întreb, cine ar putea să pătrundă esența inefabilă și incomprehensibilă a Celui Preaînalt? Cine ar putea să cerceteze adâncimile lui Dumnezeu? Cine s-ar putea mândri că îl cunoaște pe Dumnezeu cel infinit, care pe toate le umple și pe toate le îmbrățișează, pe toate le pătrunde și pe toate le depășește, pe toate le cuprinde și de nimic nu este cuprins? *Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată așa cum este* (cf. *In* 1,18). Nimeni să nu aibă prezumția de a cerceta misterele de neînțeles ale lui Dumnezeu: ce este, cum este, unde este. Aceste mistere sunt inefabile, de necercetat, de nepătruns. Trebuie numai să crezi aceasta, însă cu toată puterea inimii tale: că Dumnezeu este așa cum a fost mereu și cum va fi mereu, pentru că el este neschimbător.

Așadar, cine este Dumnezeu? Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt un singur Dumnezeu. Nu căuta altceva despre Dumnezeu. Cei care vor să cunoască adâncimea misterioasă a lui Dumnezeu trebuie să cerceteze mai întâi natura lucrurilor. Cunoașterea Sfintei Treimi este asemănată, pe bună dreptate, cu adâncimea mării, după cuvintele înțeleptului: *Iar adâncimea imensă cine o poate găsi?* (cf. *Qoh* 7,24). După cum adâncimea mării este invizibilă pentru privirile oamenilor, tot așa dumnezeirea Sfintei Treimi rămâne de neînțeles pentru simțurile omului. De aceea, spun, dacă cineva vrea să cunoască ceea ce trebuie să creadă, să nu-și imagineze că va putea înțelege mai mult vorbind decât crezând. Căci înțelepciunea lui Dumnezeu, astfel căutată, se va îndepărta și mai mult.

Așadar, caută cunoașterea cea mai înaltă a lui Dumnezeu, care nu se află în disputele verbale, ci în sfințenia unei vieți bune; nu în vorbărie, ci în credința ce se naște din simplitatea inimii; o cunoaștere care nu se obține punând laolaltă opiniile unei impietăți înțelepte. Dacă-l vei căuta prin raționamente pe cel care este inefabil, el se va îndepărta de tine (*Qoh* 7,23) mai mult decât era mai înainte. Dacă însă îl vei căuta prin credință, vei găsi înțelepciunea acolo unde este locuința ei: la porțile cetății tale, și acolo unde se află, ea va putea fi văzută,

chiar și numai în parte. Într-adevăr, o vom putea atinge, chiar și numai puțin, atunci când credem în cel care este invizibil, chiar dacă nu-l înțelegem, pentru că Dumnezeu trebuie crezut așa cum este, invizibil, chiar dacă inima curată poate, în parte, să-l contemple.

RESPONSORIUL*Ps 35 (36),6-7a; Rom 11,33*

R. Bunătatea ta, Doamne, este până la ceruri și fidelitatea ta până la nori. * Dreptatea ta este ca munții lui Dumnezeu și judecățile tale sunt ca abisul cel mare.

Ÿ. O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui! * Dreptatea ta.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt, și prin faptă. Prin Domnul.

VINERI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea lui Qohelet

8,5–9,10

Mângâierea celui înțelept

^{8,5} Celui care păzește porunca nu i se va întâmpla nici un rău, dar inima înțeleptului cunoaște și vremea, și judecata. ⁶ Căci pentru orice lucru este un timp și o judecată și nenorocirea care îl paște pe om este mare. ⁷ Dar el nu știe ce și cum se va întâmpla în viitor: cine va putea să-i spună? ⁸ Omul nu este stăpân asupra vântului și nici nu poate opri suflarea, și n-are nici o putere asupra zilei morții; nici o scăpare în lupta aceasta nu este, și răutatea nu-l salvează pe cel care o săvârșește.

⁹ Toate acestea le-am văzut, și mi-am îndreptat inima spre toate lucrările care au loc sub soare, în timp ce un om stăpânește peste alt om, spre răul acestuia. ¹⁰ Atunci am observat: cei răi se apropie, intră și ies din locul sfânt și se laudă în cetate că fac astfel. Și aceasta este deșertăciune! ¹¹ Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința de a face rău. ¹² De fapt, deși păcătosul face de o sută de ori răul, are viață lungă; totuși, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu, pentru că se tem de el. ¹³ Dar nu există fericire pentru cel nelegiuit și nu-și va lungi zilele, întocmai ca umbra, cel care nu se teme de prezența Domnului. ¹⁴ Este o deșertăciune care se petrece pe pământ: sunt drepti cărora li se întâmplă lucruri rele, ca și cum ar fi săvârșit lucrurile celor nelegiuiți și sunt nelegiuiți cărora li se întâmplă lucruri bune, ca și cum ar avea faptele celor drepti. Eu cred că și aceasta este o deșertăciune. ¹⁵ Am laudat deci veselia, pentru că nu este altă fericire pentru om sub soare decât să mănânce și să bea și să se bucure; și acesta este singurul lucru care trebuie să-l însoțească în mijlocul muncii lui, în zilele vieții pe care i le dă Dumnezeu sub soare. ¹⁶ Când mi-am îndreptat inima să cunosc înțelepciunea și să înțeleg lucrările care se petrec pe pământ – căci ochii omului nu cunosc somnul, nici zi nici noapte, – ¹⁷ am văzut toate lucrările lui Dumnezeu, am văzut că omul nu poate să pătrundă pe deplin rațiunea celor ce se fac sub soare; și oricât s-ar strădui omul să găsească, tot nu va putea să descopere; și chiar dacă înțeleptul ar zice că a ajuns să înțeleagă, el nu poate să pătrundă.

^{9,1} Toate acestea le-am pus în inima mea și le-am văzut pe toate: cei drepti și înțelepti și lucrările lor sunt în mâna lui Dumnezeu. Omul nu cunoaște nici ce-i iubirea și nici ura: totul este înaintea lui.

² Căci toți au aceeași soartă:
cel drept și cel nelegiuit,
cel bun ca și cel rău,
cel curat și cel necurat,

cel ce aduce jertfă, ca și cel ce n-aduce jertfă;
 așa cum este cel bun, este și cel păcătos;
 așa cum este cel ce jură,
 la fel este și cel ce se teme să jure!

³ Acesta este cel mai mare rău în tot ce se face sub soare: aceeași soartă o au toți. De aceea este plină inima fiilor oamenilor de răutate și nebunie în viața lor. Și după aceea se duc la cei morți. ⁴ Căci pentru cine se află printre cei vii, mai este speranță: mai bine un câine viu decât un leu mort. ⁵ Cei vii, într-adevăr, știu că sunt muritori; dar cei morți nu știu nimic, și nu mai au nici o răsplată, fiindcă până și amintirea lor este dată uitării. ⁶ Și dragostea lor, și ura lor, și invidia lor, de mult au pierit, și niciodată nu vor mai avea parte nici de veacul acesta, nici de lucrările care se fac sub soare.

⁷ Așadar, mergi, mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-ți vinul cu veselie; căci de mult i-au plăcut lui Dumnezeu lucrările tale.

⁸ Hainele să-ți fie albe întotdeauna și untdelemnul parfumat să nu-ți lipsească de pe cap.

⁹ Bucură-te de viață împreună cu soția pe care o iubești, în toate zilele vieții tale trecătoare, care-ți sunt date sub soare, în timpul deșertăciunii tale; căci aceasta îți este partea în viață, în mijlocul trudei cu care te oste-nești sub soare. ¹⁰ Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu hotărâre! Căci, în locuința morților, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici planuri, nici știință, nici înțelepciune!

RESPONSORIUL

1 Cor 2,9-10; Qoh 8,17a

R. Ceea ce ochiul nu a văzut și urechea n-a auzit și la inima omului nu s-a suit, aceasta a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe el. * Nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul său, cel care cercetează toate, chiar și profunzimile lui Dumnezeu.

V. Omul nu poate descoperi rațiunea tuturor lucrărilor lui Dumnezeu. * Nouă.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Eccleziastului*,
de sfântul Grigore din Agrigento, episcop

(Cartea 8, 6: PG 98, 1071-1074)

Să tresalte de bucurie sufletul meu în Domnul

Mergi, mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-ți vinul cu veselie; căci de mult i-au plăcut lui Dumnezeu lucrările tale (Qoh 9,7).

Dacă vrem să explicăm aceste cuvinte în sensul lor clar și imediat, vom spune, pe bună dreptate, că ni se pare just îndemnul prin care Eccleziastul ne invită să ducem un mod de viață simplă și să aderăm la învățăturile unei credințe drepte față de Dumnezeu, să ne mâncăm pâinea cu bucurie și să bem mulțumiți vinul nostru, să evităm orice răutate în cuvintele noastre și orice sinuozitate în conduita noastră, dimpotrivă, să ne străduim să avem mereu gânduri drepte și, pe cât posibil, să venim în ajutorul celor nevoiași și săraci cu milos-tivire și dărnicie, adică să ne dedicăm acelor lucrări și fapte în care Dumnezeu își găsește bucuria.

Însă interpretarea anagogică ne ridică la reflecții mai înalte și ne face să ne gândim la acea pâine cerească și mistică, ce s-a coborât din cer și a dat viața lumii. De asemenea, ne învață să bem cu inimă bună vinul spiritual, adică acela care a ieșit din coasta celui care este vița adevărată, în timpul pătimirii sale mântuitoare. Despre acestea ne vorbește Evanghelia mântuirii noastre: *Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a dat-o și le-a spus sfinților săi ucenici și apostoli: „Luați, mâncați; acesta este trupul meu, care pentru voi se jertfește întru iertarea păcatelor”. La fel, a luat potirul și a spus: „Beți din acesta toți, acesta este sângele meu, al alianței celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor”* (cf. Mt 26,26-28). Într-adevăr, cei care mănâncă din această pâine și beau din acest vin se umplu cu adevărat de bucurie și de veselie și pot să exclame: *Ai adus bucurie în inima noastră!* (cf. Ps 4,7).

În afară de aceasta, după părerea mea, la această pâine și la acest vin se referea Înțelepciunea divină în persoană, Cristos, mântuitorul nostru, în cartea *Proverbelor*, atunci când spunea: *Veniți, mâncați pâinea mea și beți din vinul pe care l-am pregătit pentru voi (Prov 9,5)*, indicând prin aceasta participarea sacramentală la cel care este Cuvântul. Cei care au acces la această participare trebuie să fie vrednici de ea: în orice moment, trebuie să fie îmbrăcați cu veșmintele sale, adică cu faptele luminii, albe ca lumina, așa cum spune Domnul în Evanghelic: *Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri (Mt 5,16)*. Cât privește untdelemnul pe care îl vor vedea curgând fără încetare peste capetele lor, acesta este Duhul adevărului, care îi ocrotește și îi păzește de orice păcat.

RESPONSORIUL

Ps 15 (16),8b-9a.5a

R. Când Domnul este la dreapta mea, nu mă clatin; * de aceea inima mea se bucură și sufletul meu tresaltă de bucurie.

Ÿ. Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea cu sorți, * de aceea.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeu, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt, și prin faptă. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Qohelet

11,7–12,14

Reflecții despre bătrânețe

^{11,7} Dulce este lumina
și o plăcere pentru ochi să vadă soarele.
⁸ Deci, dacă un om trăiește mulți ani,
să se bucure în toți anii aceștia
și să se gândească ce multe vor fi zilele de întuneric.
Tot ce va veni este deșertăciune.
⁹ Bucură-te, tinere, în zilele tinereții tale
și fii cu inima veselă cât ești tânăr;
urmează căile inimii tale și dorințele ochilor tăi,
dar să știi că pentru toate acestea
Dumnezeu te va chema la judecată.
¹⁰ Izgonește tristețea din inima ta
și îndepărtează suferința din trupul tău;
tinerețea și primăvara vieții sunt trecătoare.
^{12,1} Adu-ți aminte de Creatorul tău în zilele tinereții tale,
înainte de a veni zilele nenorocirii
și înainte de a se apropia anii în care va trebui să spui:
„Nu găsesc nici o plăcere în ei”;
² înainte de a se întuneca soarele și lumina, luna și stelele
și înainte de vremea în care norii rămân și după ploaie.
³ Atunci este ceasul în care tremură paznicii casei
și se încovoie bărbații cei tari,
se opresc din lucru cele care macină,
căci sunt puține la număr,
se întunecă cele care se uită pe ferestre,
⁴ se închide ușa dinspre stradă;
când huruitul morii se stinge, ciripitul păsărilor slăbește
și toate tonurile cântecelor amuțesc,
⁵ atunci se vor teme de orice înălțime
și le va fi frică pe drum,
atunci migdalul înflorește, lăcusta se târăște
și căperle se deschid;
atunci omul se îndreaptă spre casa lui cea veșnică,
iar bocitoarele dau târcoale pe străzi.
⁶ Gândește-te la aceasta până nu se rupe funia de argint,
până nu se sfărâmă lampa de aur,
până nu se sparge urciorul la izvor,
până nu cade roata de la fântână,

⁷ până nu se întoarce țărâna în pământul căruia îi aparține și până ce duhul nu se întoarce la Dumnezeu care l-a dat.

⁸ Deșertăciunea deșertăciunilor, spune Qohelet, toate sunt deșertăciune!

⁹ Pe lângă faptul că Qohelet a fost înțelept, el a mai și învățat poporul cunoștința, a cercetat, a privit cu atenție și a compus multe parabole. ¹⁰ Qohelet s-a străduit să găsească cuvinte plăcute și să scrie învățături drepte și pline de adevăr. ¹¹ Cuvintele înțelepților sunt ca niște bolduri; și, strânse la un loc, sunt ca niște cuie bătute; ele sunt date de un singur păstor. ¹² Fii cu luare-aminte; încolo, fiule, scrisul de cărți este fără sfârșit și învățătura multă obosește trupul. ¹³ Sfârșitul discursului. După ce ai ascultat toate, teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile lui, pentru că aceasta este datoria fiecărui om. ¹⁴ Căci Dumnezeu va aduce la judecată orice faptă, chiar și cele ascunse, fie că sunt bune, fie că sunt rele.

RESPONSORIUL Ps 70 (71),17.9a; cf. Ps 15 (16),11

R. Dumnezeule, tu m-ai învățat din tinerețe, iar eu vestesc și astăzi minunile tale. * Nu mă respinge în zilele bătrâneții mele.

V. Tu îmi vei arăta cărarea vieții, în fața ta sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice la dreapta ta. * Nu mă respinge.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Eccleziastului*,
de sfântul Grigore din Agrigento, episcop

(Cartea 10, 2: PG 98, 1138-1139)

Veniți la Domnul și veți fi luminați

Dulce este lumina (Qoh 11,7), spune Eccleziastul, și este foarte bine să contemplăm cu ochii noștri acest soare vizibil. Căci dacă lumina ar dispărea, lumea ar fi lipsită de frumusețea ei, iar viața ar fi fără viață. De aceea, Moise, vizionarul lui Dumnezeu, a spus deja mai înainte: *Și a văzut Dumnezeu lumina și a spus că*

este bună (cf. *Gen* 1,3). Însă noi trebuie să ne gândim la acea lumină mare, adevărată și eternă, care, *venind în lume, luminează pe orice om* (*In* 1,9), adică la Cristos, mântuitorul și răscumpărătorul lumii, care, făcându-se om, a coborât până la cel mai de jos grad al condiției umane. Despre el spune psalmistul: *Cântați-i lui Dumnezeu, cântați imnuri numelui său, pregătiți calea celui care se înalță peste asfințit; numele lui este Domnul, tresăltați de bucurie înaintea lui* (cf. *Ps* 67,5).

Ecleziastul a spus că lumina este dulce și a prevestit că este bine să vedem cu ochii noștri soarele mării, adică pe acela care, în timpul întrupării sale dumnezeiești, a spus: *Eu sunt lumina lumii. Cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții* (*In* 8,12). De asemenea: *Aceasta este judecata: lumina a venit în lume* (*In* 3,19). Astfel, această lumină solară, pe care o vedem cu ochii noștri trupești, prevestea lumina spirituală, pe Soarele dreptății. Acesta a fost cu adevărat foarte dulce pentru cei care au fost considerați vrednici să fie instruiți de el și să-l contemple cu ochii lor în timp ce trăia cu oamenii, ca un om oarecare, chiar dacă, în realitate, el nu era un om ca ceilalți. De fapt, el era și Dumnezeu adevărat, și, pentru aceasta, a putut face ca orbii să vadă, șchiopii să umble, surzii să audă, i-a curățat pe leproși, i-a înviat pe cei morți numai prin porunca glasului său.

Dar și acum este un lucru foarte dulce să ne fixăm ochii spirituali asupra lui și să contemplăm și să medităm în interior frumusețea sa divină și curată și astfel, prin această comuniune și participare, să fim luminați și înfrumusețați, să fim umpluți sufletește de dulceața spirituală, să fim îmbrăcați în sfințenie, să dobândim înțelepciunea și, în sfârșit, să fim plini de o bucurie divină, care să se extindă la toate zilele vieții noastre. La aceasta se referea Ecleziastul atunci când spunea: *Chiar dacă un om ar trăi mulți ani, se va bucura de ei* (cf. *Qoh* 6,3). Pentru că, într-adevăr, acel Soare al dreptății este autorul întregii bucurii pentru cei care îl privesc; referindu-se la el, profetul David spune: *Cei drepti se bucură și*

tresaltă de bucurie în fața lui Dumnezeu, se desfată în fericire și veselie (Ps 67,4), și iarăși: Bucurați-vă, drepților, în Domnul; cei fără prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă (Ps 32,1).

RESPONSORIUL*Ps 33 (34),4.6; Col 1,12b-13a*

R. Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine, să înălțăm numele lui împreună. * Priviți la el și veți fi luminați și fețele voastre nu se vor rușina.

Ψ. Tatăl ne-a învrednicit să avem parte de moștenirea sfinților în lumină și ne-a eliberat de sub puterea întunericului. * Priviți la el.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeule, dăruiește-ne, te rugăm, harul să cugetăm pururi la cele spirituale, ca să împlinim ceea ce e plăcut înaintea ta, și prin cuvânt, și prin faptă. Prin Domnul.

DUMINICA A VIII-A DE PESTE AN

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Priviți păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu culeg, și Tatăl vostru cel din ceruri le hrănește. Nu sunteți voi oare cu mult mai mult decât ele?

Anul B

Câtă vreme nuntașii îl au pe mire cu ei, nu pot să postească, spune Domnul.

Anul C

Scoate mai întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea ca să scoți paiul din ochiul fratelui tău, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții lui Iob

1,1-22

Iob este deposedat de bunurile sale

¹ Era în țara Uț un om care se numea Iob. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se ferea de rău. ² I s-au născut șapte fii și trei fiice. ³ A avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe și un

foarte mare număr de slujitori. Și omul acesta era cel mai de văză dintre toți locuitorii din Orient.

⁴ Fiii săi se duceau unii la alții și dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Și le invitau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei. ⁵ Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iob îi chema și îi sfînțea pe fiii săi: se scula dis-de-dimineață și aducea pentru fiecare dintre ei câte o ardere de tot. Căci Iob zicea: „Poate că fiii mei au păcătuit și l-au supărat pe Dumnezeu în inima lor”. Așa făcea Iob de fiecare dată.

⁶ Într-o zi, fiii lui Dumnezeu au venit și s-au prezentat înaintea Domnului; a venit și Satana în mijlocul lor. ⁷ Domnul i-a zis Satanei: „De unde vii?” Satana i-a răspuns: „Am hoinărit încoace și încolo pe pământ”. ⁸ Domnul i-a zis Satanei: „L-ai văzut pe slujitorul meu Iob? Nu este nimeni ca el pe pământ: este un om fără prihană și drept, care se teme de Dumnezeu și se ferește de tot ce este rău”.

⁹ Satana i-a răspuns Domnului: „Oare se teme Iob de Dumnezeu fără nici un interes? ¹⁰ Nu l-ai ocrotit tu pe el, casa lui și tot ce stăpânește? Tu ai binecuvântat munca mâinilor sale și turmele lui acoperă ținutul. ¹¹ Dar ia întinde-ți mâna și atinge-te de tot ce are; oare nu te va blestema în față”. ¹² Domnul i-a zis Satanei: „Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu-ți întinzi mâna!” Și Satana s-a retras din fața Domnului.

¹³ Într-o zi, pe când fiii și fiicele lui Iob petreceau și beau vin în casa fratelui lor mai mare, ¹⁴ a venit la Iob un mesager care i-a zis: „Boii arau și măgărițele pășteau în apropierea lor, ¹⁵ când niște sabeeni au năvălit asupra lor, i-au luat, iar pe servitori i-au trecut prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat și am venit să-ți dau de știre”.

¹⁶ Pe când mai vorbea încă, a venit altul și i-a zis: „Focul lui Dumnezeu a căzut din cer, a ars oile și i-a mistuit pe păstori. Numai eu am scăpat și am venit să-ți dau de știre”. ¹⁷ Pe când acesta mai vorbea încă, altul a venit și i-a zis: „Trei bande de caldeeni s-au năpustit asupra cămilelor, le-au luat și i-au trecut pe slujitorii tăi prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat și am venit să-ți dau de știre”.

¹⁸ Pe când el mai vorbea încă, iată, altul a intrat și i-a zis: „Fiii și fiicele tale petreceau și beau vin în casa fratelui lor mai mare, ¹⁹ când un uragan a pornit dinspre pustiu și s-a năpustit asupra casei; zguduită din cele patru colțuri, ea s-a prăbușit peste tineri și au murit toți. Numai eu am scăpat și am venit să-ți dau de știre”.

²⁰ Atunci Iob s-a ridicat, și-a sfâșiat hainele, s-a ras pe cap, s-a aruncat la pământ și l-a adorat pe Domnul.

²¹ Apoi a zis: „Gol am ieșit din sânul mamei mele și gol mă voi întoarce. Domnul a dat, Domnul a luat; cum i-a plăcut Domnului, așa s-a făcut: fie numele Domnului binecuvântat!”

²² În toate acestea, Iob nu a păcătuit și n-a rostit nici un cuvânt de ocară împotriva lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Iob 2,10b; 1,21

R. Dacă primim din mâna lui Dumnezeu cele bune, de ce să nu primim și cele rele? * Domnul a dat, Domnul a luat; așa cum i-a plăcut Domnului, așa s-a făcut: fie numele Domnului binecuvântat.

Ÿ. Gol am ieșit din sânul mamei mele și gol mă voi întoarce. * Domnul a dat.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra cărții lui Iob*,
de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Cartea 1, 2.36: PL 75, 529-530.543-544)

Omul simplu și drept, care se teme de Dumnezeu

Unii oameni sunt atât de simpli încât ignoră ceea ce este drept. Însă aceștia au părăsit nevinovăția adevăratei simplități și nu se mai ridică la virtutea dreptății, deoarece, neștiind să fie prudenți pentru a fi dreți, nu pot rămâne nevinovați printr-o astfel de simplitate.

De aceea, Paul îi avertizează pe ucenicii săi cu aceste cuvinte: *Vreau să fiți înțelepți în bine și nevinovați în rău (Rom 16,19)*. De asemenea, el spune: *Fiți copii în privința răului, dar la minte fiți maturi (1Cor 14,20)*.

De aceea, însuși Adevărul le poruncește ucenicilor săi: *Fiiți înțelepți ca șerpii și simpli ca porumbeii* (Mt 10,16). În porunca sa, unește cele două lucruri printr-o legătură necesară, pentru ca viclenia șarpelui să completeze simplitatea porumbelului și, invers, simplitatea porumbelului să modereze viclenia șarpelui.

De aceea, Duhul Sfânt și-a făcut vizibilă prezența sa în mijlocul oamenilor, nu numai sub formă de porumbel, ci și sub formă de foc. De fapt, prin porumbel se indică simplitatea, iar prin foc, zelul. Așadar, el s-a arătat sub formă de porumbel și sub formă de foc, pentru ca toți cei care sunt umpluți de el să practice blândețea simplității, fără a înceta să se înflăcăreze de zelul dreptății împotriva păcatelor celor care greșesc.

Omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se ferea de rău (Iob 1,1). Oricine dorește patria veșnică trăiește cu simplitate și dreptate: cu simplitate în faptele sale, cu dreptate în credința sa; cu simplitate în faptele bune, pe care le face aici, pe pământ, cu dreptate față de bunurile cerești, pe care le cunoaște în inima sa. De fapt, sunt unii cărora le lipsește simplitatea în faptele bune pe care le fac, pentru că ei nu caută răsplata spirituală, ci aprecierea oamenilor. Pentru aceasta, pe bună dreptate spune un înțelept: *Vai de omul care umblă pe două cărări* (Sir 2,12). Umblă pe două cărări omul păcătos care, pe de o parte, prin comportamentul său, arată că îi aparține lui Dumnezeu, însă, pe de altă parte, cu mintea sa, caută ceea ce este lumesc.

Bine se spune despre Iob: *Se temea de Dumnezeu și se ferea de rău*, căci sfânta Biserică a celor aleși își începe drumul simplității și al dreptății prin teamă, însă ajunge la desăvârșire prin iubire. De fapt, se îndepărtează de rău atunci când, din iubire față de Dumnezeu, se hotărăște să nu mai păcătuiască. Însă când cineva săvârșește binele numai din teamă, încă nu s-a îndepărtat total de rău. El păcătuiește prin faptul că ar vrea să păcătuiască, dacă ar putea-o face, fără să fie pedepsit.

Pe bună dreptate se spune despre Iob că se temea de Dumnezeu și, în același timp, că stătea departe de rău,

pentru că atunci când iubirea urmează după teamă, învinovăția care mai rămâne în suflet este învinsă de hotărârea de a face binele.

RESPONSORIUL*Evr 13,21; 2Mac 1,4*

R. Dumnezeu să vă întărească pentru orice lucrare bună, ca să împliniți voința lui, * făcând în noi ceea ce este plăcut înaintea lui prin Isus Cristos.

Ÿ. Să vă dea o inimă deschisă, ca să înțelegeți legea și poruncile sale. * Făcând.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Nu vă îngrijorați, spunând: „Ce vom mânca?” sau „Ce vom bea?” Știe Tatăl vostru din ceruri de ce aveți nevoie.

Anul B

Voi vorbi inimii tale: Te voi logodi cu mine în fidelitate și-l vei cunoaște pe Domnul.

Anul C

Nu poate pomul bun să facă roade rele și nici pomul rău să facă roade bune.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și toate acestea vi se vor adăuga pe deasupra.

Anul B

Nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi.

Anul C

Omul bun, din vistieria cea bună a inimii sale, scoate ceea ce este bun, căci din belșugul inimii gărește gura sa.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

2,1-13

Iob, acoperit de răni, este vizitat de prieteni

¹ Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi și s-au prezentat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s-a înfățișat înaintea Domnului. ² Domnul i-a zis Satanei: „De unde vii?” Și Satana i-a răspuns Domnului: „Am hoinărit încoace și încolo pe pământ”.

³ Domnul i-a zis Satanei: „Ai văzut pe slujitorul meu Iob? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și drept, care se teme de Dumnezeu și se ferește de tot ce este rău. El se ține tare în neprihănirea lui și tu m-ai provocat să-l pierd fără motiv”. ⁴ Și Satana i-a răspuns: „Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui. ⁵ Dar ia întinde-ți mâna și atinge-te de oasele și de carnea lui, și atunci vei vedea că te va blestema în

față”. ⁶ Domnul i-a zis Satanei: „Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața”.

⁷ Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi l-a lovit pe Iob cu lepră, de la tălpile picioarelor până în creștetul capului. ⁸ Și Iob a luat un ciob să se scarpine și a șezut pe cenușă. ⁹ Soția lui i-a zis: „Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta? Binecuvântează-l pe Dumnezeu și mori!”

¹⁰ Dar Iob i-a răspuns:

„Vorbești ca o femeie nebună.

Ce! Dacă primim din mâna lui Dumnezeu cele bune, de ce să nu le primim și pe cele rele?”

În toate acestea, Iob n-a păcătuit cu buzele lui.

¹¹ Trei prieteni ai lui Iob, Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naamat, au aflat de toate nenorocirile care-l loviseră. S-au sfătuit și au plecat de acasă să se ducă să-l viziteze și să-l mângâie. ¹² Ridicându-și ochii de departe, nu l-au mai cunoscut. Și au ridicat glasul și au plâns. Și-au sfâșiat hainele și au aruncat cu țărână în văzduh deasupra capetelor lor. ¹³ Și au șezut pe pământ lângă el șapte zile și șapte nopți, fără să-i spună o vorbă, căci vedeau cât de mare îi este durerea.

RESPONSORIUL

Ps 37 (38),2a.3a.4a.12a

R. Doamne, să nu mă mustri în mânia ta, căci săgețile tale s-au înfipt în mine. * Nimic nu este sănătos în trupul meu în fața mâniei tale.

V. Prietenii și cunoscuții mei se îndepărtează și din cauza răniilor mele stau deoparte. * Nimic nu este.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra cărții lui Iob*,
de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Cartea 3, 15-16: PL 75, 606-608)

*Dacă primim din mâna Domnului pe cele bune,
de ce să nu le primim și pe cele rele?*

Paul, observând în el însuși bogățiile înțelepciunii interioare și văzând că în exterior el era trup coruptibil, spune:

*Avem această comoară în vase de lut (2Cor 4,7). Iată că, la fericitul Iob, vasul de lut a simțit în exterior loviturile și rupturile, dar, în interior, această comoară a rămas intactă. În exterior, a fost sfâșiată din cauza rănilor, dar, în interior, comoara înțelepciunii renaște fără încetare, arătându-se în exterior prin aceste expresii sfinte: *Dacă primim din mâna Domnului pe cele bune, de ce să nu le primim și pe cele rele?* (Iob 2,10). El numește bune darurile lui Dumnezeu, atât temporare, cât și veșnice, iar prin rele înțelege suferințele prezente, despre care Domnul spune prin gura profetului: *Eu sunt Domnul, și nu este altul. Eu întocmesc lumina și dau chip întunericului, autor al păcii și creator al restriștei* (Is 45,5a.7).*

Eu întocmesc lumina și dau chip întunericului, pentru că, atunci când, din cauza calamităților exterioare, este creat întunericul suferinței, în interior se aprinde lumina sufletului prin cunoaștere. *Autor al păcii și creator al restriștei*, pentru că suntem readuși la pacea cu Dumnezeu atunci când lucrurile create, care sunt bune în sine, dar care nu sunt dorite bine, se schimbă pentru noi în necezuri și suferințe. Într-adevăr, prin păcat, noi intrăm în conflict cu Dumnezeu; prin urmare, este drept să restabilim pacea cu Dumnezeu prin necezuri. În felul acesta, atunci când un lucru creat, bun în sine, se transformă pentru noi în cauză de suferință, el ne este folositor pentru corectare, ca să ne întoarcem cu umilință la autorul păcii.

Dar în aceste cuvinte ale lui Iob, cu care el răspunde la acuzele soției sale, trebuie să luăm în considerare îndeosebi faptul că ele sunt pline de bun simț. El spune: *Dacă primim din mâna Domnului pe cele bune, de ce să nu le primim și pe cele rele?* Desigur, este o mare mângâiere ca, în necezuri, atunci când ne aflăm în strâmtorare, să ne amintim de darurile primite de la Creatorul nostru. Nu ne vom lăsa cuprinși de descurajare atunci când ne lovește durerea, dacă ne vom aminti imediat de mângâierea pe care ne-o aduc darurile. Pentru aceasta a fost scris: *În ziua bunăstării să nu uiți de cele rele și în ziua nenorocirii să nu uiți de cele bune* (cf. Sir 11,27).

Cel care primește daruri, dar în timpul bunăstării nu se teme de necazuri, cade în aroganță din cauza bucuriei. În schimb, cel care, apăsător de necazuri, nu caută, în timpul necazurilor, să se mângâie cu amintirea darurilor primite, este răpus de sentimente de disperare din cauza stării sale mintale.

Așadar, cele două trebuie unite în așa fel încât unul să fie mereu susținut de celălalt; astfel, amintirea binelui va înlănuzi suferința necazului și neîncrederea cu privire la bucuriile pământești și teama necazului vor înfrâna bucuria darului. Pentru aceasta, acel bărbat sfânt, în mijlocul suferințelor cauzate de necazurile sale, își calma mintea sa strâmtorată de atâtea răni cu amintirea darurilor din trecut, spunând: *Dacă primim din mâna Domnului pe cele bune, de ce să nu le primim și pe cele rele?*

RESPONSORIUL

Iob 2,10b; 1,21-22

R. Dacă primim din mâna lui Dumnezeu cele bune, de ce să nu primim și cele rele? * Domnul a dat, Domnul a luat; așa cum i-a plăcut Domnului, așa s-a făcut: fie numele Domnului binecuvântat.

V. În toate acestea, Iob nu a păcătuit cu limba sa și nici n-a vorbit ceva cu nechibzuință împotriva lui Dumnezeu. * Domnul a dat.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

3,1-26

Plângerea lui Iob

¹ Iob a deschis gura și a blestemat ziua în care s-a născut. ² El a vorbit astfel:

- ³ „Piară ziua în care m-am născut
și noaptea în care s-a spus:
«S-a zămislit un copil!»
- ⁴ Să se prefacă în întuneric ziua aceea,
să nu se îngrijească Dumnezeu din cer de ea
și lumina să nu o mai lumineze!
- ⁵ S-o cuprindă întunericul și umbra morții,
nori groși să vină peste ea,
și neguri de peste zi s-o înspăimânte!
- ⁶ Noaptea aceea s-o acopere întunericul,
să nu mai fie socotită în an,
să nu mai fie numărată în timpul lunii!
- ⁷ Da, să fie pustie noaptea aceea,
și nici o bucurie să nu intre în ea!
- ⁸ Blestemată să fie de cei ce blestemă zilele,
de cei ce știu să întărate Leviatanul;
- ⁹ să se întunece stelele din amurgul ei,
în zadar să aștepte lumina,
și să nu mai vadă genele aurorei!
- ¹⁰ Căci n-a închis sânul care m-a zămislit,
nici n-a ascuns suferința dinaintea ochilor mei.
- ¹¹ De ce n-am murit în sânul mamei mele
și de ce n-am pierit îndată după naștere?
- ¹² De ce s-au găsit doi genunchi care să mă primească
și doi sâni care să mă alăpteze?
- ¹³ Acum aș sta culcat și m-aș odihni, aș dormi în tihnă
¹⁴ alături de regi și de cei mari ai pământului,
care și-au zidit morminte falnice,
¹⁵ sau alături de principii care aveau aur din belșug
și care-și umpleau casele cu argint.
- ¹⁶ N-aș mai fi cunoscut existența,
asemenea unui copil născut mort,
asemenea unor copii care n-au văzut lumina zilei.
- ¹⁷ Acolo, cei răi încetează să se mai agite,
acolo se odihnesc cei sleiți de puteri.
- ¹⁸ Acolo, cei captivi sunt lăsați în pace,
nu mai aud glasul asupritorului;
- ¹⁹ și cel mic, și cel mare sunt totuna acolo,
și sclavul scapă de stăpânul său.

- ²⁰ Pentru ce i se dă lumină celui ce suferă și viață celor cu inima plină de amărăciune,
²¹ care așteaptă moartea și nu vine, care o doresc mai mult decât pe o comoară?
²² Ei s-ar bucura și ar fi nespūs de fericiți dacă ar ajunge în mormânt.
²³ Pentru ce dă Dumnezeu viață unui om care nu găsește nici o ieșire și pe care îl îngrădește din toate părțile?
²⁴ Suspinele îmi sunt hrana de toate zilele, și ca apa se revarsă vaietele mele.
²⁵ De ce mă tem, aceea mi se întâmplă; de ce mi-e frică, de aceea am parte!
²⁶ N-am nici liniște, nici pace, nici odihnă, și mânia ta dă peste mine”.

RESPONSORIUL

Iob 3,24-26; 6,13

R. În loc de pâine, mă hrănesc cu suspine și gemetele mele izvorăsc ca apa: de ce mă tem, aceea mi se întâmplă și de ce mi-e frică, de aceea am parte. * Mânia ta dă peste mine, Doamne.

V. Oare chiar nu este ajutor pentru mine? Tăria mea s-a îndepărtat de mine. * Mânia ta.

LECTURA A DOUA

Din *Confesiuni*, de sfântul Augustin, episcop

(Cartea 10, 1.1 – 2.2; 5.7: CCL 27, 155.158)

Tu mă cunoști, Doamne, așa cum sunt

O, te voi cunoaște pe tine, care mă cunoști pe mine, te voi cunoaște *așa cum am fost și eu cunoscut* (cf. *1Cor 13,12*). Tărie a sufletului meu, pătrunde în el și modelează-l după măsura ta, ca să fie *fără vreo pată sau rid* (*Ef 5,27*), ca să ți-l însușești și să-l stăpânești. Aceasta este speranța mea, pentru aceasta vorbesc și întru această speranță mă bucur atunci când bucuria mea este sănătoasă. Cât privește însă celelalte bucurii ale vieții acesteia, cu atât sunt mai puțin vrednice de

plâns, cu cât le plângem mai mult, și sunt cu atât mai vrednice de plâns, cu cât le plângem mai puțin. *Iată, tu iubești adevărul (Ps 50,8), fiindcă acela care face adevărul vine la lumină (cf. In 3,21)*. Vreau, așadar, să fac adevărul, atât în inima mea, prin această mărturisire înaintea ta, cât și înaintea multor martori, prin această scriere a mea.

O, Doamne, abisul conștiinței umane este gol în fața privirilor tale! Ce ar mai putea oare să rămână ascuns în mine, chiar dacă nu aș vrea să-ți mărturisesc ție? Mai degrabă te-aș ascunde pe tine de mine, decât să mă ascund pe mine de tine. Acum însă, când geamătul meu dă mărturie cât de silă îmi este de mine însumi, tu strălucești pentru mine și mă placi, tu, care ești iubit și dorit de mine, încât îmi este rușine de mine însumi, mă resping pe mine însumi, ca să te aleg pe tine; nu vreau să fiu plăcut nici în ochii tăi, nici într-ai mei, decât pentru tine.

Tu mă cunoști, Doamne, așa cum sunt. Am spus deja cu ce scop mă mărturisesc ție. Și mă mărturisesc nu prin cuvinte și strigăte trupești, ci prin cuvintele inimii și prin strigarea gândirii mele, pe care urechea ta o poate auzi. Când sunt păcătos, mărturisirea mea înaintea ta nu înseamnă altceva decât a-mi fi silă de mine; când sunt însă bun, mărturisirea nu înseamnă altceva decât că nu-mi atribui mie acest merit, *pentru că tu îl binecuvântezi pe cel drept, Doamne (Ps 5,13)*, dar, mai înainte de aceasta, *tu îl îndreptățești pe păcătos (cf. Rom 4,5)*. Mărturisirea mea, pe care o fac înaintea ta, Dumnezeuul meu, are loc și în tăcere, și în strigăte. Este tăcută cât privește cuvintele, dar strigă din adâncul inimii.

Tu, Doamne, ești cel care mă judeci. Desigur, nimeni dintre oameni nu cunoaște *ceea ce este în om, în afară de duhul omului care este în om (1Cor 2,11)*. Totuși, în orice om există ceva pe care nici chiar duhul omului, care este în el, nu-l cunoaște. Însă tu, Doamne, cunoști toate despre el, fiindcă tu l-ai creat. Iar eu, deși înaintea privirilor tale mă disprețuiesc și mă consider țărână și cenușă, cunosc totuși despre tine un lucru pe care nu-l știu despre mine.

Firește, *acum vedem ca în oglindă, neclar, dar atunci vom vedea față în față (1Cor 13,12)*; de aceea, cât timp rătăcesc departe de tine, sunt mai aproape de mine însumi decât de tine, dar știu totuși că tu nu poți fi pângărit în nici un fel. Nu știu însă despre mine căror ispite aș fi în stare să le rezist și căroră nu le-aș putea rezista. Speranța mea stă în faptul că *tu ești credincios și că nu îngădui să fim ispitiți mai mult decât putem îndura, ci, o dată cu ispita, tu ne dai și o ieșire, ca să o putem îndura (cf. 1Cor 10,13)*.

Voi mărturisi, așadar, ceea ce știu despre mine, voi mărturisi și ceea ce nu știu despre mine, căci ceea ce știu despre mine o știu fiindcă tu reverseși lumină asupra mea, iar ceea ce nu știu nu o voi ști până când *întunericul meu se va face ca miezul zilei înaintea feței tale (cf. Is 58,10)*.

RESPONSORIUL

Ps 138 (139),1b.2b.7

R. Doamne, tu mă observi și mă cunoști; * pătrunzi de departe gândurile mele.

Ÿ. Unde aș putea merge departe de duhul tău și unde aș putea fugi dinaintea feței tale? * Pătrunzi.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

7,1-21

Iob, descurajat de viață, strigă către Dumnezeu

¹ Răspunzând, Iob a zis:

„Oare nu este o luptă viața omului pe pământ,
și zilele lui nu sunt ca ale unui om tocmit cu ziua?”

² Ca un sclav care dorește puțină umbră,
ca un muncitor cu ziua care își așteaptă plata,

³ așa și eu, de luni de zile
mă hrănesc numai cu dezamăgiri
și am parte numai de nopți de suferință.

⁴ De-abia mă culc și-mi zic:

Când mă voi scula?

Și iarăși aștept seara.

Sunt chinuit de coșmaruri de seara
până la revărsatul zorilor.

⁵ Trupul îmi este acoperit
de putreziciune și de solzi de murdărie,
pielea mi se crapă și mi se desface.

⁶ Zilele mele aleargă mai repede decât suveica țesătorului,
s-au sfârșit fără nici o speranță.

⁷ Amintește-ți, Doamne, că viața mea nu-i decât o suflare.
Ochii mei nu vor mai vedea fericirea.

⁸ Ochiul, care mă privește, nu mă va mai vedea;
ochiul tău mă va căuta și nu mă va mai găsi.

⁹ Așa cum se risipește norul și trece,
tot așa nu se va mai ridica
cel ce coboară în locuința morților!

¹⁰ Nu se va mai întoarce în casa lui,
și nu-și va mai cunoaște locul în care locuia.

¹¹ De aceea, nu-mi voi ține gura,
ci voi vorbi în neliniștea inimii mele,
mă voi tângui în amărăciunea sufletului meu.

¹² Oare o mare sunt eu sau un monstru marin,
de-ai pus strajă în jurul meu?

¹³ Când zic: Patul mă va odihni,
culcușul îmi va alina durerile,

¹⁴ atunci mă înspăimântă prin visuri,
mă îngrozești prin vedenii.

¹⁵ Ah! Sufletul meu ar vrea mai bine ștreangul
și oasele mele moartea!

¹⁶ Mă deștram; nu voi trăi!

Lasă-mă, căci doar o suflare sunt zilele mele!

¹⁷ Ce este omul, că îl iei atâta în seamă,
ca să-ți îndrepti atenția spre el,

¹⁸ că îl cercetezi în fiecare dimineață
și îl pui la încercare în fiecare clipă?
¹⁹ Când vei înceta să mă privești?
Când îmi vei da răgaz ca să-mi înghit saliva?
²⁰ Dacă am păcătuit, ce ți-am făcut ție,
tu, care-i urmărești atent pe oameni?
Pentru ce m-ai pus împotriva ta
și am ajuns o povară chiar pentru mine însumi?
²¹ Pentru ce nu-mi ierți păcatul
și pentru ce nu uiți fărădelegea mea?
Iată, acum adorm în țărână
și dimineața când mă vei căuta, nu voi mai fi!”

RESPONSORIUL

Iob 7,5.7a.6

R. Trupul îmi este acoperit de putreziciune și de solzi de murdărie; pielea mi se crapă și mi se desface. * Amin-tește-ți, Doamne, că viața mea nu-i decât o suflare.

V. Zilele mele au trecut mai repede decât suveica țesătorului și s-au sfârșit fără nici o speranță. * Amin-tește-ți.

LECTURA A DOUA

Din *Confesiuni*, de sfântul Augustin, episcop

(Cartea 10, 26.37 – 29.40: CCL 27, 174-176)

Toată speranța mea se află în marea ta milostivire

Unde te-am găsit, Doamne, ca să învăț să te cunosc? Căci nu te aflai în memoria mea înainte ca eu să te cunosc. Unde te-am găsit, așadar, ca să te cunosc, dacă nu în tine însuți, deasupra mea? Între mine și tine nu există nici o distanță. Fie că ne apropiem de tine, fie că ne depărtăm, nu există nici o distanță. Tu ești adevărul, te afli pretutindeni deasupra tuturor celor care îți cer sfatul și răspunzi în același timp fiecăruia, potrivit cu întrebările sale.

Tu dai răspunsuri limpezi, dar nu toți te înțeleg cu limpezime. Toți te întreabă ceea ce vor să întrebe, dar nu întotdeauna aud răspunsul pe care îl vor. Cel mai

bun slujitor al tău este acela care nu urmărește să audă de la tine ceea ce vrea, ci mai degrabă să vrea să facă ceea ce a auzit de la tine.

Târziu te-am iubit, frumusețe, atât de veche și atât de nouă, târziu te-am iubit! Căci iată, tu te aflai în lăuntrul meu, iar eu în afara mea. Acolo, în afara mea, te căutam pe tine și, în urâtenia mea, mă năpusteam asupra lucrurilor frumoase pe care le-ai creat. Tu erai cu mine, dar eu nu eram cu tine! Și mă țineau departe de tine tocmai acele lucruri frumoase care nu ar fi existat dacă nu ar fi existat în tine. M-ai chemat, m-ai strigat și ai sfâșiat surzenia mea! Ai fulgerat, ai străluminat și ai izgonit orbirea mea! Ai răspândit mireasma ta, ți-am respirat suflarea, iar acum suspin după tine, ți-am simțit gustul, iar acum mi-e sete și mi-e foame de tine! M-ai atins și ai aprins în mine dorința după pacea ta!

Când voi fi strâns legat de tine, cu întreaga mea ființă, pentru mine nu vor mai exista niciodată durerea și chinul; viața mea va fi cu adevărat vie, căci va fi în întregime plină de tine. Pe cel ce îl umpli tu îl ușurezi, dar eu, fiindcă nu sunt cu totul plin de tine, pentru mine însumi sunt o povară. Bucuriile mele, pe care ar trebui să le deplâng, se înfruntă cu tristețile de care ar trebui să mă bucur și nu știu de ce parte se află victoria. Vai mie! Doamne, îndură-te de mine! Vai mie! Iată, nu-ți ascund rănilor mele; tu ești medicul, iar eu sunt bolnavul; tu ești milostiv, iar eu sunt nenorocit.

Oare nu-i o încercare viața omului pe pământ? (cf. *Iob* 7,1). Cine ar dori de bunăvoie necazurile și greutățile? Tu ne poruncești să le îndurăm, nu să le iubim. Nimeni nu se bucură de ceea ce îndură, cu toate că se bucură să îndure. Chiar dacă se bucură că îndură, totuși ar prefera să nu aibă nimic de îndurat. În întâmplări potrivnice, jinduiesc la fericire, în împrejurări fericite mă tem de vitregiile sorții. Există oare între aceste două stări o cale de mijloc, unde viața omului să nu fie o încercare? Vai de bunăstarea lumii acesteia, o dată și încă o dată, vai! O dată din cauză că ne temem de nenorociri și a doua oară pentru zădărnicia care ne

strică bucuria. Vai și de vitregiile lumii acesteia, o dată, încă o dată și încă o dată, vai! O dată pentru aspirația spre bunătate, a doua oară pentru asprimea vitregiilor și a treia oară pentru teama de a nu ni se frânge puterea de a îndura! Și atunci, *este viața omului pe pământ altceva decât o încercare* (cf. *Iob 7,1*) fără întrerupere?

Întreaga mea speranță nu se află decât în marca ta milostivire.

RESPONSORIUL

Lc 19,10

R. Târziu te-am iubit, frumusețe atât de veche și atât de nouă, târziu te-am iubit; * m-ai chemat, m-ai strigat și ai sfâșiat surzenia mea.

Ψ. Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ceea ce era pierdut. * Tu m-ai chemat.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

11,1-20

Opinia comună este exprimată de Țofar

¹ Țofar din Naamat a luat cuvântul și a zis:

² „Să rămână această năvală de cuvinte fără răspuns și să creadă limbutul că are dreptate?”

³ Îi vor face vorbele tale goale pe oameni să tacă?

Și-ți vei bate joc de alții, fără să te faci cineva de rușine?

⁴ Tu zici: «Cuvintele mele sunt curate și nevinovat sunt eu înaintea ta».

⁵ Ah! de ar vrea Dumnezeu să vorbească, de și-ar deschide buzele către tine,

- ⁶ ca să-ți descopere
tainele înțelepciunii și gândurile sale ascunse,
ai înțelege că cere mult mai puțin de la tine
decât ar merita nelegiuirea ta.
- ⁷ Oare crezi tu că poți pătrunde
adâncimile lui Dumnezeu,
că poți cuprinde desăvârșirea Celui Atotputernic?
- ⁸ Este mai presus de ceruri: ce poți face?
Mai adâncă decât infernul: ce poți ști?
- ⁹ Întinderea ei este mai lungă decât pământul
și mai lată decât marea.
- ¹⁰ Dacă prinde el, dacă închide și cheamă la judecată,
cine-l poate opri?
- ¹¹ Căci el cunoaște înșelăciunea oamenilor;
și, văzând nelegiuirea, oare nu o ia în seamă?
- ¹² Dar și un om fără minte câștigă înțelepciune,
așa cum puiul de măgar devine măgar.
- ¹³ Dacă îți vei îndrepta inima spre Dumnezeu,
dacă îți vei întinde mâinile spre el,
¹⁴ dacă vei îndepărta de la tine fărădelegea
care este în mâinile tale
și nu va rămâne nedreptatea în cortul tău,
¹⁵ atunci îți vei ridica fruntea fără pată,
vei fi tare și fără frică;
- ¹⁶ îți vei uita suferințele
și-ți vei aduce aminte de ele ca de apa care a trecut.
- ¹⁷ Scara zilelor tale
va străluci mai tare decât soarele la amiază,
întunericul tău va fi ca aurora dimineții.
- ¹⁸ Vei fi plin de încredere
și speranța nu-ți va fi zadarnică.
Te vei uita în jurul tău și vei dormi liniștit.
- ¹⁹ Te vei culca și nimeni nu te va tulbura,
și mulți vor căuta bunăvoința ta.
- ²⁰ Dar ochii celor răi tânjesc;
ei n-au loc de scăpare:
speranța lor este ultima suflare!”

RESPONSORIUL

2Cor 4,8-9a.10

R. Suntem apăsați de necazuri din toate părțile, dar nu striviți; suntem în cumpănă, dar nu disperăm; * suntem persecutați, dar nu abandonăm.

Ț. Pretutindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus, ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru. * Suntem persecutați.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra cărții lui Iob*,
de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Cartea 10, 7-8.10: PL 75, 922.925-926)

Legea Domnului este felurită

O, dacă Dumnezeu ți-ar arăta cât de felurită este legea lui! Prin legea lui Dumnezeu, despre care se vorbește în acest loc, trebuie să se înțeleagă iubirea, care ne ajută să cunoaștem cum trebuie să ținem în comportamentul nostru preceptele vieții. Despre această lege, cuvântul Adevărului ne spune: Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții (In 15,12). Despre ea, sfântul Paul spune: Plinătatea legii este iubirea (Rom 13,10). Și tot el spune: Purtați-vă unii altora povara, și astfel veți împlini legea lui Cristos (Gal 6,2). Într-adevăr, nimic nu poate exprima mai bine legea lui Cristos decât iubirea, pe care o împlinim cu adevărat atunci când purtăm, din iubire, poverile fraților.

Dar se spune că această lege este felurită, deoarece iubirea se extinde cu grijă la faptele tuturor virtuților. Ea începe, desigur, de la două precepte, dar se extinde la nenumărate alte precepte.

Paul enumeră foarte bine complexitatea acestei legi, atunci când spune: *Iubirea este îndelung răbdătoare, iubirea este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se laudă, nu se mândrește. Ea nu se poartă necuviincios, nu este ambițioasă, nu caută ale sale, nu se mânie, nu ține cont de răul primit. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr (1Cor 13,4-6).*

Iubirea este *îndelung răbdătoare*, pentru că suportă cu seninătate relele primite. Ea este *binevoitoare*, pentru că oferă cu generozitate cele bune în schimbul celor rele. *Nu este invidioasă*, pentru că nu dorește nimic în lumea aceasta și, deci, nu știe să invidieze succesele pământești. *Nu se laudă*, pentru că, dorind cu ardoare răsplata unei recompense interioare, nu se mândrește cu bunuri exterioare. *Nu se poartă necuviincios*, pentru că, extinzându-se numai în iubirea lui Dumnezeu și a aproapelui, ignoră tot ceea ce se îndepărtează de drumul drept.

Nu este ambițioasă, pentru că, ocupându-se intens de bunurile sale interioare, în exterior nu este atrasă de lucrurile altuia. *Nu caută ale sale*, pentru că pe toate pe care le are aici, pe pământ, în mod trecător, le neglijează ca și cum ar fi ale altora și recunoaște că nimic nu-i aparține cu adevărat, în afară de ceea ce durează împreună cu ea. *Nu se mânie*, pentru că, deși este provocată de nedreptăți, nu se dedă la răzbunare, ci așteaptă pentru suferințele sale recompense viitoare mai mari. *Nu ține cont de răul primit*, pentru că, înrădăcinându-și sufletul în iubirea față de ceea ce este bine și dezrădăcinând din el orice formă de ură, nu știe să păstreze în suflet gândurile care pătează.

Nu se bucură de nedreptate, pentru că, dorind cu ardoare numai iubirea față de toți, nu se bucură în nici un fel de căderea adversarilor. *Dar se bucură de adevăr*, pentru că, iubindu-i pe ceilalți ca pe sine însuși și descoperind în ei ceva drept, se bucură de aceasta ca și cum ar contribui la progresul ei personal. Felurită este, așadar, această lege a lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Rom 13,8.10b; Gal 5,14

R. Să nu datorați nimic nimănui, decât să vă iubiți unii pe alții; cine îl iubește pe aproapele său împlinește legea. * Așadar, plinătatea legii este iubirea.

Y. Toată legea este împlinită într-o singură poruncă: Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. * Așadar.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

12,1-25

*Răspunsul lui Iob:
Dumnezeu are în stăpânire toate ființele;
el domină înțelepciunea umană*

¹ Iob a luat cuvântul și a zis:

² „Într-adevăr, numai voi sunteți înțelepți,
și o dată cu voi va muri și înțelepciunea!

³ Am și eu minte ca și voi, nu sunt mai prejos decât voi.
Și cine nu știe lucrurile pe care le spuneți voi?

⁴ Cel care este batjocorit de prietenul său, așa ca mine,
îl va invoca pe Dumnezeu și el îi va împlini rugăciunea;
căci este batjocorită nevinovăția celui drept.

⁵ Aduagă dispreț la nenorocire!

Acestea sunt gândurile celor care se află în siguranță:
împingeți-i pe cei care se clatină.

⁶ Liniștite sunt corturile celor care pradă,
în siguranță ale aceluia care îl supără pe Dumnezeu,
ale aceluia care și-au făcut din pumnul lor un Dumnezeu.

⁷ Întrebă chiar și animalele, și te vor învăța,
păsările cerului, și îți vor spune;

⁸ vorbește pământului, și te va învăța;
și peștii mării îți vor povesti.

⁹ Cine nu vede în toate acestea
că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri?

¹⁰ În mâna lui e sufletul a tot ceea ce trăiește,
suflarea oricărui trup omenesc.

¹¹ Oare nu deosebește urechea cuvintele,
cum gustă cerul gurii mâncărurile?

¹² La bătrâni se găsește înțelepciunea,
și într-o viață lungă e priceperea.

¹³ La Dumnezeu este înțelepciunea și puterea;
el are sfatul și priceperea.

¹⁴ Dacă ar distruge el,
n-ar fi nimeni care să reconstruiască;
dacă el ar închide un om, n-ar fi nimeni care să-i deschidă.

¹⁵ Dacă ar opri apele, totul s-ar usca;
dacă le-ar da drumul, ar răsturna pământul.

¹⁶ El are puterea și înțelepciunea;
el îl cunoaște și pe cel înșelat și pe cel care înșală.

¹⁷ El îi alungă desculții pe sfetnici,
și pe judecători îi aruncă pradă nebuniei.

¹⁸ El dezleagă regii de centura regală,
și îi leagă cu o frânghie în jurul coapselor.

¹⁹ El îi alungă desculți pe preoți;
el îi răstoarnă pe cei puternici.

²⁰ El le ia cuvântul celor meșteri la vorbă;
el le ia mintea celor bătrâni.

²¹ El varsă disprețul asupra celor mari;
el slăbește centura celor tari.

²² El descoperă ce este ascuns în întuneric,
el aduce la lumină umbra morții.

²³ El face popoarele să crească și el le nimicește;
el le face să se întindă și apoi le strâmtorează.

²⁴ El ia mintea conducătorilor poporului,
el îi face să rătăcească în pustiuri fără drum;

²⁵ acolo băjbâie ca în întuneric, fără nici o lumină;
el îi face să se clatine ca niște oameni beți”.

RESPONSORIUL

Iob 12,13.14; 23,13

R. La Dumnezeu este înțelepciunea și puterea; el are sfatul și priceperea. * Dacă ar distruge el, n-ar fi nimeni care să reconstruiască; dacă el ar închide un om, n-ar mai fi nimeni care să-i deschidă.

V. El este unicul: dacă el alege, cine ar putea să-l facă să se schimbe? Tot ce vrea, aceea face. * Dacă ar.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra cărții lui Iob*,
de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Cartea 10, 47-48; PL 75, 946-947)

Martorul interior

Cine este luat în derâdere de prietenul său, așa cum sunt eu, îl va chema pe Dumnezeu și el îl va asculta (Iob 12,4 Vg). Adesea, sufletul slab, atunci când este lăudat și aplaudat de oameni pentru acțiunile sale bune, se lasă purtat spre bucuriile exterioare, neglijând aspirațiile interioare și complăcându-se în laudele ce-i vin din afară. Astfel, el își găsește mai multă plăcere în a fi numit fericit decât în a fi fericit cu adevărat. Căutând cuvintele care îl laudă, el părăsește ceea ce începuse să fie. Se depărtează de Dumnezeu, așadar, tocmai prin acele laude care păreau să-l unească cu Dumnezeu.

Se întâmplă însă, uneori, să se comporte corect și totuși este chinuit de derâdere oamenii. Face lucruri minunate și primește insulte. Atunci, cel pe care laudele l-ar fi putut scoate afară din sine însuși este răpus de batjocuri și reintră în sine. Se alipește de Dumnezeu cu atât mai mult cu cât în exterior nu găsește nimic unde să se odihnească. Atunci, își îndreaptă toată speranța către Creator și, în mijlocul batjocurilor și al derâderilor, îl invocă numai pe martorul său interior. Astfel, sufletul chinuit se apropie de Dumnezeu cu atât mai mult cu cât se îndepărtează mai mult de stima și favorurile omenești. Se refugiază imediat în rugăciune și, sub presiunea exterioară, devine mai curat și mai limpede, pentru a pătrunde mai ușor în lumea interioară.

Deci, pe bună dreptate, se spune acum: *Cine este luat în derâdere de prietenul său, așa cum sunt eu, îl va chema pe Dumnezeu și el îl va asculta*; fiindcă cei răi, reproșând conștiința celor buni, arată ce fel de martor caută ei pentru acțiunile lor. În felul acesta, cei buni sunt stimulați să se reculegă în rugăciune și să-și procure favoarea divină în interior chiar atunci când sunt lipsiți de lauda omenească în exterior.

Mai trebuie notat cât de înțelept se adaugă: *așa cum sunt eu*, deoarece sunt unii pe care derâderile omenești îi deprimă și totuși nu află ascultare la urechile lui Dumnezeu. Atunci când derâderea este îndreptată împotriva unei vinovății, este clar că nu se dobândește nici un merit de virtute din derâdere.

Dar este luată în derâdere simplitatea celui drept (Iob 12,4 Vg). Înțelepciunea acestei lumi constă în a acoperi cu viclenie sentimentele proprii, în a învălui gândirea prin cuvinte, în a arăta ca adevărat ceea ce este fals și ca fals ceea ce este adevărat.

Dimpotrivă, înțelepciunea celor drepti constă în a alunga orice fățarnicie, în a manifesta prin cuvinte propria gândire, în a iubi binele așa cum este, în a evita falsitatea, în a da gratuit bunurile proprii, în a suporta mai degrabă răul decât de a-l săvârși, în a nu căuta răzbunare pentru insultele primite, în a considera un câștig ofensa primită din cauza adevărului. Dar această simplitate a celor drepti este luată în derâdere, deoarece curăția intențiilor este considerată nebunie de către înțelepții acestei lumi. Tot ceea ce se face cu nevinovăție este considerat de aceștia ca ceva nesăbuit; și tot ceea ce adevărul aprobă în modul de a acționa sună ca o nebunie pentru înțelepciunea trupească.

RESPONSORIUL *Ps 118 (119),104b.105; In 6,68b*

R. Am urât orice cale a minciunii. * Cuvântul tău este făclie pentru pașii mei și lumină pentru cărările mele.

V. Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. * Cuvântul tău.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

13,13–14,6

Iob face apel la judecata lui Dumnezeu

^{13,13} Răspunzând, Iob le-a zis prietenilor săi:
„Tăceți o clipă, lăsați-mă, vreau să vorbesc,
orice ar fi să mi se întâmple!

¹⁴ Îmi voi lua carnea în dinți,
și îmi voi lua viața în mâini.

¹⁵ Chiar dacă mă va ucide, în el îmi pun speranța;
de aceea îmi voi apăra purtarea mea înaintea lui.

¹⁶ Chiar acest lucru va fi scăparea mea,
căci nici un nelegiuit nu îndrăznește să vină înaintea lui.

¹⁷ Ascultați cu atenție cuvintele mele,
luați aminte la cele ce voi spune.

¹⁸ Iată, mi-am pregătit apărarea;
știu că voi fi găsit nevinovat.

¹⁹ Este cineva care să mă învinovățească?
Atunci voi tăcea și îmi voi aștepta moartea.

²⁰ Fă-mi numai două favoruri,
și nu mă voi ascunde de la fața ta:

²¹ îndepărtează-ți mâna de deasupra mea,
și să nu mă tulbure groaza ta.

²² Întrebă-mă și-ți voi răspunde;
sau lasă-mă să vorbesc eu și tu îmi vei răspunde!

²³ Câte fărădelegi și păcate am făcut?
Arată-mi nelegiuirile și vinovățiile mele.

²⁴ Pentru ce îți ascunzi fața,
și mă consideri dușmanul tău?

²⁵ Vrei să lovești o frunză suflată de vânt?
Vrei să urmărești un pai uscat?

²⁶ Pentru ce scrii împotriva mea sentințe amare,
și vrei să-mi scoți mereu în față greșeli din tinerețe?

²⁷ Mi-ai pus picioarele în butuci,
ai urmărit cu atenție toate căile mele;
ți-ai notat toate urmele pașilor mei.

²⁸ Trupul meu cade în putrezire ca un lemn ros de carii,
ca o haină mâncată de molii.

^{14,1} Omul născut din femeie are viața scurtă,
dar se satură de necazuri.

² Răsare ca o floare și se ofilește;
fuge ca o umbră și piere.

³ Asupra unuia ca acesta îți deschizi tu ochii,
și-l aduci la judecată cu tine!

⁴ Cine ar putea să facă dintr-un om necurat un om curat?
Nimeni!

⁵ Dacă zilele omului sunt hotărâte,
dacă numărul lunilor lui este la tine,
dacă i-ai însemnat hotarul pe care nu-l va putea trece,

⁶ întoarce-ți privirea de la el și lasă-l în pace,
până când își va fi împlinit zilele
asemenea lucrătorului cu ziua”.

RESPONSORIUL

Cf. *Iob* 13,20.21; cf. *Ier* 10,24

R. Nu mă ascunde, Doamne, dinaintea feței tale; îndepărtează-ți mâna de la mine * și teama de tine să nu mă mai înspăimânte.

V. Corectează-mă, Doamne, cu milostivirea ta și nu cu frica de tine, ca să nu mă nimicești. * Și teama.

LECTURA A DOUA

Din *Comentarii*, de sfântul Zenon de Verona, episcop

(Com. 15, 2: PL 11, 441-443)

Iob îl prefigura pe Cristos

Atât cât ne este dat să înțelegem, fraților preaiubiți, Iob îl prefigura pe Cristos. Comparându-i, vom vedea adevărul acestei afirmații. Iob a fost declarat drept de către Dumnezeu. Cristos este însăși dreptatea, din al cărei izvor se adapă toți cei fericiți, căci despre el s-a spus: *Va răsări pentru voi soarele dreptății* (cf. *Mal* 3,20).

Iob a fost numit bărbat adevărat. Însă adevărul autentic este Domnul, care spune în Evanghelic: *Eu sunt calea și adevărul (In 14,6)*.

Iob era bogat. Însă cine este mai bogat decât Domnul? Toți bogații sunt slujitorii săi, lui îi aparține tot pământul și toată natura, așa cum spune sfântul David: *Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, lumea și cei care locuiesc în ea (Ps 23,1)*. Diavolul l-a ispitit pe Iob de trei ori. Tot la fel, după cum ne spune Evanghelia, de trei ori a încercat să-l ispitească pe Domnul. Iob și-a pierdut bogățiile pe care le avea. Tot așa, și Domnul, din iubire față de noi, s-a lipsit de bunurile cerești și s-a făcut sărac, pentru ca să ne îmbogățească pe noi. Diavolul, furios, i-a ucis pe fiii lui Iob. Cu furie asemănătoare, poporul fariseu i-a ucis pe profeți, fiii Domnului. Iob a fost lovit de lepră. La fel și Domnul, luând trup omenesc, a fost acoperit de murdăria păcatelor întregului neam omenesc.

Soția lui Iob îl îndemna să păcătuiască. La fel, sinagoga voia să-l facă pe Domnul să urmeze tradițiile corupte ale bătrânilor. Ni se spune că Iob a fost insultat de prietenii săi. Și Domnul a fost insultat de preoții săi, care trebuiau să-i dea cult. Iob stătea pe o grămadă de gunoi plină de viermi. Și Domnul a locuit pe o adevărată grămadă de gunoi, adică în noroiul lumii acesteia și în mijlocul oamenilor agitați ca niște viermi din cauza diferitelor fărădelegi și patimi.

Iob și-a redobândit sănătatea și bogățiile. La fel, Domnul, înviind, le-a redat celor care cred în el nu numai sănătatea, ci și nemurirea, și a redobândit stăpânirea peste toată natura, așa cum afirmă el însuși când spune: *Toate mi-au fost date de Tatăl meu (Mt 11,27)*. Iob a avut alți fii în locul celor de dinainte. Și Domnul i-a avut, după profeți, pe sfinții apostoli ca fii ai săi. Iob, umplut de fericire, s-a odihnit în pace. Și Domnul rămâne binecuvântat în veci, înainte de veacuri și în veci și în toți vecii vecilor.

RESPONSORIUL

Evr 12,1c-2a; cf. 2Cor 6,4-5

R. Să alergăm cu perseverență în lupta care ne este înaintea, * cu ochii ațintiți la Isus, începutul și desăvârșirea credinței.

Ψ. Noi ne prezentăm în toate printr-o mare răbdare în necazuri, în nevoi, în strâmtorări, în bătăi, în închisori, * cu ochii.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, ca mersul lumii să fie călăuzit de orânduirea ta dătătoare de pace și Biserica ta să cunoască bucuria de a te sluji în liniște. Prin Domnul.

DUMINICA A IX-A DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Nu tot cel care îmi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în împărăția cerurilor, ci acela care face voia Tatălui meu care este în ceruri, acela va intra în împărăția cerurilor.

Anul B

Sâmbăta a fost făcută pentru om, și nu omul pentru sâmbătă, spune Domnul.

Anul C

Pentru că centurionul auzise despre Isus, a trimis la el câțiva iudei de vază, rugându-l să vină și să-i vindece slujitorul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicidecum în orânduirile sale. Te rugăm cu umilință să îndepartezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

28,1-28

Înțelepciunea este numai la Dumnezeu

¹ Iob a zis:

„Pentru argint există mine,
și pentru aur un loc unde este purificat.

- ² Fierul se scoate din pământ,
și piatra se topește ca să dea arama.
- ³ Omul pune capăt întinericului,
cercetează, până în ținuturile cele mai adânci,
pietrele ascunse în negură și în umbră.
- ⁴ Sapă galerii departe de ținuturi locuite;
cutezători, fără a se sprijini pe picioare, atârnă suspendați,
balansându-se încoace și încolo.
- ⁵ Pământul, de unde iese pâinea,
este răscolit în lăuntru lui ca de foc;
- ⁶ pietrele lui sunt zăcăminte de safir,
și în el se găsește pulbere de aur.
- ⁷ Pasărea de pradă nu-i cunoaște cărarea,
ochiul vulturului n-a zărit-o,
⁸ fiarele sălbatice n-au călcat-o niciodată
și leul nu s-a strecurat pe ea.
- ⁹ Dar omul a ajuns cu mâna la stâncile de cremene,
și răstoarnă munții din rădăcină.
- ¹⁰ Sapă galerii în stânci,
și nimic de preț nu scapă privirii lui.
- ¹¹ Cercetează adâncurile apelor,
și scoate la lumină ce este ascuns.
- ¹² Dar înțelepciunea unde se găsește?
Unde este locuința priceperii?
- ¹³ Omul nu-i cunoaște calea,
ea nu se găsește pe pământul celor vii.
- ¹⁴ Abisul zice: «Nu este în mine»
și marea zice: «Nu este la mine».
- ¹⁵ Ea nu se dă în schimbul aurului curat,
nu se cântărește argint pentru a o cumpăra;
- ¹⁶ nu poate fi prețuită cu aur din Ofir,
nici cu onixul cel scump, nici cu safir.
- ¹⁷ Nu se poate asemăna cu aurul, nici cu cristalul,
nu se poate schimba cu un vas din aur ales.
- ¹⁸ Mărgeanul și cristalul nu sunt nimic pe lângă ea,
și dobândirea înțelepciunii
e mai de preț decât mărgăritarele.
- ¹⁹ Topazul din Etiopia nu este ca ea,
și cu aurul cel mai pur nu poate fi cumpărată.

²⁰ De unde vine atunci înțelepciunea?
Unde este locuința priceperii?
²¹ Este ascunsă de ochii tuturor celor vii,
este ascunsă de păsările cerului.
²² Abisul și moartea zic:
«Faima ei a ajuns la urechile noastre».
²³ Dumnezeu îi știe calea,
și numai el îi cunoaște locuința.
²⁴ Căci el vede până la marginile pământului,
și privește tot ce este sub ceruri.
²⁵ El, care a rânduit greutatea vântului
și a hotărât măsura apelor.
²⁶ Când a dat legi ploii,
și când a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,
²⁷ atunci a văzut-o și a arătat-o,
i-a pus temeliiile și a pus-o la încercare.
²⁸ Apoi i-a zis omului:
«Iată, frica de Domnul, aceasta este înțelepciunea;
și fuga de rău este pricepere»”.

RESPONSORIUL

1Cor 2,7; 1,30a

R. Noi vorbim despre înțelepciunea tainică a lui Dumnezeu, care a fost ținută ascunsă, * pe care Dumnezeu o hotărâse înaintea veacurilor spre mărirea noastră.

Ψ. Voi sunteți în Cristos Isus care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, * pe care Dumnezeu.

LECTURA A DOUA

Din *Confesiuni*, de sfântului Augustin, episcop

(Cartea 1, 1.1 – 2.2; 5.5: CCL 27, 1-3)

*Neliniștită este inima noastră
până se va odihni în tine*

Mare ești, Doamne, și vrednic de toată lauda: măreția ta este fără margini, iar înțelepciunea ta nu poate fi măsurată (Ps 47,1; 95,4; 144,3; 146,5). Și totuși, un om, o neînsemnată frântură din zidirea ta, vrea să te slăvească; un om purtând asupra sa datul morții, purtând

mărturia că tu te împotrivești celor trufași. Și totuși, un om, o neînsemnată frântură din zidirea ta, vrea să te slăvească! Tu l-ai provocat să-și afle bucuria laudându-te pe tine, căci pentru tine ne-ai făcut, și neliniștită este inima noastră până se va odihni în tine.

Dă-mi, Doamne, puțința de a ști și de a înțelege dacă trebuie mai întâi să te invoc ori să te laud, să te cunosc, mai întâi, ori să te invoc! Dar cine te va invoca fără să te cunoască? Căci cel care nu te cunoaște poate invoca pe altcineva în locul tău! Sau, mai degrabă, nu ești tu invocat tocmai pentru ca să fii cunoscut? *Dar cum îl vor invoca, dacă nu au crezut? Și cum să creadă, dacă nu au auzit?* (Rom 10,14).

Și-l vor lauda pe Domnul cei care îl caută (Ps 21,27). Cei care-l caută îl vor găsi, iar cei care-l găsesc îl vor lauda. Te voi căuta, Doamne, invocându-te, și, crezând în tine, te voi invoca! Căci tu ne-ai fost vestit nouă. Te va invoca, Doamne, credința mea, aceea pe care mi-ai insuflat-o prin natura omenească a Fiului tău, prin slujirea propovăduitorului tău.

Dar cum îl voi invoca pe Dumnezeu meu, pe Domnul și Dumnezeul meu, de vreme ce în mine însumi îl chem atunci când îl invoc? Și care anume este locul din mine în care să vină să locuiască Dumnezeul meu? Unde anume să vină în mine Dumnezeu, Dumnezeu care a făcut cerul și pământul? Se află oare în mine, Doamne, Dumnezeul meu, ceva care să te poată cuprinde? Cerul și pământul, pe care tu le-ai făcut, și întru care pe mine m-ai făcut, te pot oare ele cuprinde? Sau, întrucât tot ceea ce există n-ar putea exista fără tine, înseamnă oare că tot ceea ce există te cuprinde?

Dar, fiindcă eu însumi sunt o parte a ființei, cum să-ți cer ție să pătrunzi în mine, care n-aș fi fost dacă tu n-ai fi existat în mine? Eu nu am ajuns încă în împărăția morții, dar chiar și acolo te-aș fi aflat. Chiar *dacă m-aș coborî în împărăția morții, tu ești de față* (Ps 138,8). Aș spune deci că eu nu aș exista, Dumnezeul meu, nu aș exista deloc, dacă tu n-ai exista în mine. Sau, mai degrabă, n-aș exista dacă n-aș exista în tine, cel *de la*

care, prin care și în care sunt toate! (cf. *1 Cor 8,6*). Așa este bine, Doamne, așa este bine! De unde să te chem, de vreme ce mă aflu în tine? De unde să vii în mine? Unde să mă retrag dincolo de cer și de pământ, pentru ca acolo să coboare în mine Domnul meu, cel care a zis: *Eu umplu cerul și pământul?* (*Ier 23,24*).

Cine-mi va da puțința să mă odihnesc în tine? Cine va face să intri în inima mea și să o îmbeți cu vinul dumnezeiesc, așa încât să uit de răutățile mele și să te îmbrățișez pe tine, singura mea avuție? Ce ești tu, Doamne, pentru mine? Îndură-te de mine ca să pot vorbi! Dar ce sunt eu însumi în fața ta ca să-mi poruncești să te iubesc astfel încât, dacă n-aș face-o, să te mâni împotriva mea și să mă ameninți cu nenorociri cumplite? Oare nu mi-ar fi destulă nenorocirea de a nu te iubi?

Vai, mie! Spune-mi, Doamne, Dumnezeul meu, în îndurarea ta, spune-mi ce ești tu pentru mine! *Spune sufletului meu: „Eu sunt mântuirea ta!”* (*Ps 34,3*). Spune aceasta, ca să aud. Iată, auzul inimii mele se deschide înaintea ta, Doamne! Deschide-mi urechile și *spune sufletului meu: „Eu sunt mântuirea ta!”* Voi alerga după acest glas și te voi cuprinde cu mintea. Nu-ți ascunde fața de la mine! Să mor, ca să nu mai mor niciodată, și să văd fața ta!

RESPONSORIUL

Ps 72 (73),25-26; 34 (35),3b

R. Pe cine am eu în ceruri afară de tine și, fiind cu tine, nu mai am altă dorință pe pământ. Chiar dacă se mistuie trupul meu și inima mea, * Dumnezeul inimii mele și partea mea este Dumnezeu în veci.

Ÿ. Spune sufletului meu: Eu sunt mântuirea ta. * Dumnezeul inimii mele.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Oricine aude aceste cuvinte ale mele și le îndeplinește va fi asemenea omului înțelept care și-a clădit casa pe stâncă.

Anul B

Isus le-a răspuns fariseilor: „Fiul Omului este stăpân și peste sâmbătă”.

Anul C

Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, dar spune numai un cuvânt și se va tămădui slujitorul meu!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduirile sale. Te rugăm cu umilință să îndepartezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Șuvoaiele și vânturile au izbit în casa omului înțelept, dar ea nu s-a prăbușit, căci era întemeiată pe stâncă.

Anul B

Isus i-a spus omului care avea mâna uscată: „Întinde-ți mâna!” Omul și-a întins mâna și ea s-a vindecat.

Anul C

Isus a fost uimit de credința centurionului și a zis: „Vă spun că nici în Israel nu am întâlnit o asemenea credință!” Și, întorcându-se acasă, trimișii l-au găsit pe slujitor sănătos.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

29,1-10; 30,1.9-23

Iob își deplânge starea

^{29,1} Continuându-și discursul, Iob a zis:

² „O! Dacă aş putea să fiu ca în lunile trecute,

ca în zilele când mă păzea Dumnezeu,

³ când candela lui strălucea deasupra capului meu,

și lumina lui mă călăuzea în întuneric!

⁴ Cum eram în zilele tinereții mele,

când Dumnezeu veghea asupra cortului meu,

⁵ când Cel Atotputernic încă era cu mine,

și când copiii mei stăteau în jurul meu;

⁶ când mi se scăldau pașii în lapte,

și stânca vărsa lângă mine pâraie de untdelemn!

⁷ Dacă ieșeam să mă duc la poarta cetății,

și dacă îmi pregăteam un scaun în piață,

⁸ tinerii se trăgeau înapoi la apropierea mea,

bătrânii se sculau și stăteau în picioare.

⁹ Conducătorii încetau să mai vorbească

și își puneau mâna la gură.

¹⁰ Glasul căpeteniilor tăcea,

și li se lepea limba de cerul gurii.

^{30,1} Acum însă am ajuns

de râsul celor mai tineri decât mine,

pe ai căror părinți nu-i socoteam vrednici

să-i pun printre câinii turmei mele.

⁹ Și acum, astfel de oameni mă pun în cântecele lor,

am ajuns subiectul povestirilor lor.

¹⁰ Mă disprețuiesc și fug departe de mine și nu se sfiesc să mă scuip în față.

¹¹ Căci el a desfăcut coarda arcului meu și m-a pedepsit, și mi-a pus frâu în gură.

¹² La dreapta mea se ridică urmașii ticăloși, mi-au prins picioarele în laț, și își croiesc cărări împotriva mea, ca să mă piardă.

¹³ Mi-au distrus cărarea, m-au asediat și s-au năpustit asupra mea, și nu este nimeni să-mi vină în ajutor.

¹⁴ Ca printr-o largă spărtură străbat spre mine, se târâsc printre dărâmături.

¹⁵ S-au îndreptat asupra mea cu teroare: speranța îmi este spulberată ca de vânt, ca un nor se destramă salvarea mea.

¹⁶ Și acum, mi se topește sufletul în mine, și au pus stăpânire peste mine zilele suferinței.

¹⁷ Noaptea, oasele îmi sunt străpunse de durere, cei care mă rod nu-și găsesc odihnă.

¹⁸ Cu toată forța m-au prins de haină, și mă strâng de gât cu gulerul tunicii.

¹⁹ M-a aruncat în noroi, și am ajuns să fiu la fel cu praful și cenușa.

²⁰ Strig către tine, și nu-mi răspunzi; stau în picioare înaintea ta, și nu mă vezi.

²¹ Ești fără milă împotriva mea, lupti împotriva mea cu tăria mâinii tale.

²² Mă ridici, mă așezi călare pe vânt, și mă lași să mă risipesc în vijelia furtunii.

²³ Căci știu că mă duci spre moarte, spre locuința unde se întâlnesc toți cei vii”.

RESPONSORIUL

Iob 30,17.19; 7,16b

R. Noaptea, oasele îmi sunt străpunse de durere și cei care mă rod nu-și găsesc odihnă. * M-a aruncat în noroi și am ajuns să fiu la fel cu praful și cenușa.

V. Cruță-mă, Doamne, pentru că zilele mele nu sunt decât o suflare. * M-a aruncat.

LECTURA A DOUA

Din *Învățăturile* sfântului Dorotei, abate

(Înv. 7, Despre autoacuzare, 1-2: PG 88, 1695-1699)

*Motivul oricărei tulburări
este că nimeni nu se acuză pe sine însuși*

Fraților, să încercăm să vedem de unde vine faptul că, atunci când cineva aude un cuvânt disprețuitor, adesea îl lasă să treacă fără să reacționeze în vreun fel, ca și cum nu l-ar fi auzit, iar altă dată, îndată ce l-a auzit, se tulbură și se consumă. Mă întreb, care este motivul acestei diferențe? Acest fapt are una sau mai multe explicații? Îmi dau seama că există multe explicații și motive, dar este una care stă înaintea celorlalte și dă naștere la toate celelalte, după cum a spus cineva: Aceasta derivă din starea diferită în care se află cineva la momentul respectiv.

De fapt, cel care se află în rugăciune sau în contemplație îl suportă cu ușurință pe fratele său care îl insultă și rămâne impasibil. Uneori, aceasta se întâmplă datorită iubirii prea mari pe care o are cineva față de fratele său. Datorită acestei iubiri, el suportă cu multă răbdare orice din partea fratelui său. De asemenea, aceasta poate să derive din dispreț. Atunci când cineva disprețuiește sau își bate joc de cel care a voit să-l insulte, nu-l învrednicește nici măcar cu o privire sau cu un cuvânt sau, vorbind cu cineva, nu amintește de insultele și vorbirile sale de rău, considerându-l ca cel mai demn de dispreț dintre toți.

De aici, așadar, poate să derive faptul, după cum am spus, ca cineva să nu se tulbure, să nu se chinuiască dacă este disprețuit sau să nu ia în considerare lucrurile care îi sunt spuse. În schimb, se întâmplă ca cineva să se tulbure și să se chinuiască din cauza cuvintelor unui frate atunci când se află într-o stare foarte critică sau când îl urăște pe fratele său. Totuși, există multe alte cauze ale acestui fenomen, care sunt prezentate în mod diferit. Dar, dacă facem o cercetare atentă, primul motiv

al oricărei tulburări este că nimeni nu se acuză pe sine însuși.

De aici izvorăsc toate molestările și tulburările, acesta este motivul pentru care nu avem niciodată puțină pace. Și nu trebuie să ne mirăm, deoarece am învățat de la oamenii sfinți că nu există pentru noi altă cale în afară de aceasta pentru a ajunge la liniște. Că lucrurile stau în felul acesta, putem să constatăm din foarte multe cazuri. Și noi, inactivi și iubitori ai liniștii, ne facem iluzii și credem că am ales calea cea dreaptă atunci când suntem de nesuferit în toate, neacceptând vreodată să ne învinovățim pe noi înșine.

Așa stau lucrurile. Oricâte virtuți ar avea omul, chiar să fie nenumărate și infinite, dacă el se îndepărtează de această cale, niciodată nu va avea pace, ci va fi mereu chinuit sau îi va chinui pe ceilalți, și se va osteni în zadar.

RESPONSORIUL

In 1,8.9; Prov 28,13

R. Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine. * Dacă ne mărturisim păcatele, Dumnezeu este fidel și drept ca să ne ierte păcatele.

Ψ. Cine își ascunde nelegiuirea nu va avea succes.
* Dacă ne mărturisim.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduiriile sale. Te rugăm cu umilință să îndepărtezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

31,1-8.13-23.35-37

Job face apel la dreptatea lui de mai înainte

¹ Job a spus: „Făcusem un legământ cu ochii mei,
să nu-mi opresc privirile asupra vreunei fecioare.

² Care este partea mea de la Dumnezeu cel de sus?

Și care este moștenirea mea
de la Cel Atotputernic din înălțimi?

³ Picirea nu-i oare pentru cel nedrept,
și nenorocirea pentru cei ce fac fărădelege?

⁴ N-a cunoscut Dumnezeu căile mele?

Nu mi-a numărat el toți pașii mei?

⁵ Dacă am umblat cu minciuna,
dacă mi-a alergat piciorul după înșelăciune,

⁶ să mă cântărească Dumnezeu în cumpăna dreptății,
și să se știe nevinovăția mea.

⁷ De mi s-a abătut pasul de pe calea cea dreaptă,
de mi-a urmat inima ochii,

de s-a lipit ceva întinat de mâinile mele,

⁸ atunci eu să semăn și altul să mănânce,
și să se piardă descendența mea.

¹³ Dacă am nesocotit
dreptul slujitorului sau slujitoarei mele,
în neînțelegerile lor cu mine,

¹⁴ ce aş putea să fac
când se va ridica Dumnezeu la judecată,
și ce aş putea să-i răspund când el va face cercetări?

¹⁵ Cel ce m-a făcut pe mine în sânul mamei
nu l-a făcut și pe el?

Oare nu este singur el
cel ce ne-a format în sânul mamei?

¹⁶ Dacă n-am dat săracilor ce-mi cereau,
dacă am făcut să se topească de plâns ochii văduvei,

¹⁷ dacă mi-am mâncat bucata mea de pâine singur,
și n-a mâncat din ea și orfanul

¹⁸ – pentru că Dumnezeu m-a educat din tinerețe ca un tată
și m-a condus din sânul mamei mele –

¹⁹ dacă l-am văzut pe cel nenorocit ducând lipsă de haine,
pe cel lipsit neavând învelitoare,

²⁰ fără ca inima lui să mă fi binecuvântat,
fără să fi fost încălzit de lâna mieilor mei;

²¹ dacă am ridicat mâna împotriva orfanului,
 pentru că mă simțeam sprijinit de judecători,
²² atunci să mi se dezlipească umărul de la încheietură,
 și brațul să mi se rupă de la cot!
²³ Căci mă temeam de pedeapsa lui Dumnezeu,
 și nu puteam să fac nimic împotriva maiestății lui.
³⁵ O, cine îmi va da pe cineva să mă asculte!
 Iată semnătura mea!
 Să-mi răspundă Cel Atotputernic!
 Documentul scris de potrivnicul meu
³⁶ vreau să-l port pe umărul meu,
 să mi-l așez ca pe o coroană.
³⁷ Voi da seamă de fiecare pas din viața mea
 și ca un principe mă voi apropia de el”.

RESPONSORIUL

Iob 31,3; Prov 15,3; Iob 31,4

R. Oare nu este pieirea pentru cel nedrept și nenorocirea pentru cei care săvârșesc fărădelegi? * Ochii Domnului îi cercetează în orice loc pe cei răi și pe cei buni.

Ÿ. N-a cunoscut el căile mele? Nu mi-a numărat el toți pașii? * Ochii Domnului.

LECTURA A DOUA

Din *Învățăturile* sfântului Dorotei, abate

(Înv. 13, Despre autoacuzare, 2-3: PG 88, 1699)

Falsa pace spirituală

Cine se învinovățește pe sine, atunci când întâlnește vreo opoziție, daună, vorbire de rău, ultraj sau altă mahnire, acceptă toate cu seninătate. El consideră că merită toate acestea și nu poate să fie tulburat în nici un fel. Ce poate fi mai liniștit decât acest om?

Dar poate cineva îmi va obiecta: „Dacă un frate mă necăjește și, examinându-mă, nu găsesc să-i fi dat vreo ocazie, pentru ce ar trebui să mă acuz pe mine însumi?”

De fapt, dacă cineva cu frica de Dumnezeu s-ar examina cu atenție, ar descoperi că niciodată nu este

total nevinovat și ar vedea că a dat ocazii de reproș, fie prin vreo faptă, fie prin vreun cuvânt, fie prin vreo atitudine. Și dacă în nici unul dintre aceste cazuri nu s-ar găsi vinovat, cu siguranță că, într-un alt moment, el l-a tratat cu duritate pe acel frate în vreo problemă mai veche sau mai nouă, sau poate i-a făcut rău altui frate. De aceea, el suferă în mod meritat pentru aceasta, sau suferă pentru alte nenumărate păcate pe care le-a comis altă dată.

Un altul întreabă de ce ar trebui să se învinovățească atunci când, stând liniștit și în pace, este insultat de fratele său, care îi adresează un cuvânt de ofensă și de acuză și, neputând suporta, consideră că are dreptul de a se supăra și de a protesta. Pentru că, dacă acela nu ar fi sosit, nu i-ar fi vorbit și nu l-ar fi deranjat, el nu ar fi păcătuțit.

Scuza este, desigur, ridicolă și nu are nici o bază rațională. Căci nu faptul că i s-a spus un cuvânt a stârnit în el patima mâniei, ci, mai degrabă, acele cuvinte au dezvăluit patima pe care o avea deja în el. De aceea, dacă are bunăvoință, să facă pocăință. El este asemenea grâului curat și strălucitor, care își arată pleava numai atunci când este măcinat.

Tot așa, și cel care stă liniștit și în pace, după cum crede el, are în sine o patimă pe care nu o vede. Sosește un frate, spune vreo vorbă înțepătoare și, îndată, tot veninul, care se ascundea în el, este vărsat afară. De aceea, dacă vrea să capete milostivire, să facă pocăință, să se purifice, să încerce să devină mai bun și va vedea că, în loc să-i fi adresat acelui frate o replică dură, el trebuia, mai degrabă, să-i mulțumească pentru că i-a dat ocazia să facă un progres spiritual. Dacă ar fi făcut așa, nu ar mai fi avut apoi aceeași tulburare. Oricum, cu cât va progresa mai mult, cu atât i se vor părea mai ușoare aceste încercări. Într-adevăr, cu cât sufletul înaintează mai mult în virtute, cu atât devine mai puternic și energic în suportarea tuturor necazurilor care i se pot întâmpla.

RESPONSORIUL

Cf. *Iob* 9,2.14; 15,15

R. Știu într-adevăr că nici un om nu poate să aibă dreptate înaintea lui Dumnezeu. * Cine sunt eu ca să-i răspund și să găsec cuvinte ca să i le spun?

V. Iată, nici măcar sfinții lui nu sunt desăvârșiți și cerul nu este curat înaintea ochilor săi. * Cine sunt eu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduirile sale. Te rugăm cu umilință să îndepartezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

32,1-6; 33,1-22

Elihu vorbește despre misterul lui Dumnezeu

^{32,1} Acești trei oameni au încetat să-i mai răspundă lui Iob, pentru că el se socotea fără vină. ² Atunci s-a aprins de mânie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, din familia lui Ram. El s-a aprins de mânie împotriva lui Iob, pentru că zicea că este fără vină înaintea lui Dumnezeu. ³ Și s-a aprins de mânie împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu găseau nici un răspuns, și totuși, îl condamnau pe Iob. ⁴ Fiindcă ei erau mai în vârstă decât el, Elihu așteptase până în clipa aceasta, ca să-i vorbească lui Iob. ⁵ Dar, văzând că nu mai era nici un răspuns în gura acestor trei oameni, Elihu s-a aprins de mânie. ⁶ Și Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, a luat cuvântul și a zis:

„Eu sunt tânăr și voi sunteți bătrâni:
de aceea m-am temut
și m-am ferit să vă arăt gândul meu.

^{33,1} Acum deci Iob, ascultă cuvântările mele,
ia aminte la toate cuvintele mele!
² Iată, deschid gura,
și limba mea articulează cuvinte în cerul gurii.
³ Cuvintele mele vin dintr-o inimă dreaptă
și curat este discursul pe care îl rostesc buzele mele.
⁴ Duhul lui Dumnezeu m-a făcut,
și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.
⁵ Dacă poți, răspunde-mi, apără-ți pricina, fii gata!
⁶ Înaintea lui Dumnezeu eu sunt semenul tău,
și eu, ca și tine, am fost făcut din pământ.
⁷ Astfel frica de mine nu te va tulbura,
și greutatea mâinii mele nu te va coplesi.
⁸ Dar tu ai spus în auzul meu,
și am auzit sunetul cuvintelor tale:
⁹ «Sunt curat și fără păcat;
sunt fără prihană și nu este fărădelege în mine.
¹⁰ Totuși, el caută plângeri împotriva mea,
și mă consideră dușmanul lui;
¹¹ îmi pune picioarele în butuci,
îmi pândește toate mișcărilor».
¹² Ți voi răspunde că aici n-ai dreptate,
căci Dumnezeu este mai mare decât omul.
¹³ Vrei deci să te cerți cu el,
pentru că nu-ți răspunde la fiecare dintre cuvintele tale?
¹⁴ Dumnezeu vorbește o dată
și nu repetă a doua oară același lucru.
¹⁵ El vorbește prin visuri, prin vedenii de noapte,
când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc,
când dorm în patul lor.
¹⁶ Atunci le deschide oamenilor urechile
și îi înspăimântă prin viziuni,
¹⁷ ca să-l îndepărteze pe om de la ceea ce face
și să-l elibereze de mândrie,
¹⁸ ca să-i mântuiască sufletul de groapă
și viața să nu intre în canalul morții.
¹⁹ Îl muștră prin durere în patul său de suferință,
și o tortură continuă îi frământă oasele.
²⁰ Atunci îi este greață de pâine,
și gustul său refuză bucatele cele mai delicate.

²¹ Trupul i se topește văzând cu ochii,
oasele care nu i se vedeau rămân goale;

²² sufletul i se apropie de groapă,
și viața de locuința morții”.

RESPONSORIUL

Rom 11,33-34

R. O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! * Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și de neînțelese sunt căile sale.

Ÿ. Într-adevăr, cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfătuitoarea lui? * Cât de nepătrunse.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra cărții lui Iob*,
de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Cartea 23, 23-24: PL 76, 265-266)

Adevărata învățătură se ferește de îngâmfare

Ascultă, Iob, cuvântările mele, ia aminte la toate cuvintele mele (Iob 33,1). Aceasta este caracteristica specifică învățaturii celor aroganți, care nu știu să expună cu umilință ceea ce învață, și nici să transmită corect adevărurile pe care le cunosc. Când îi învață pe alții, prin cuvintele lor, dau impresia că se consideră pe ei înșiși ca fiind foarte sus, că privesc la cei care ascultă ca și cum s-ar afla mai jos decât ei și că le vorbesc nu pentru a da sfaturi, ci ca unii care pretind să le impună stăpânirea lor.

Acestora, pe bună dreptate, Domnul le spune prin gura profetului: *Voi i-ați stăpânit cu asprime și cruzime* (Ez 34,4). Într-adevăr, cu asprime și cruzime stăpânesc aceia care, în loc să-i corecteze pe supușii lor raționând cu seninătate, se grăbesc să-i supună în mod grosolan cu autoritatea lor.

Dimpotrivă, adevărata învățătură se ferește cu atât mai mult de acest viciu al îngâmfării, chiar în gândire, cu cât intenția sa constă tocmai în a-l ataca cu săgețile cuvintelor sale pe cel care este maestru al îngâmfării.

De fapt, adevărata învățătură are grijă să nu aducă omagiu, prin comportamentul său arrogant, celui pe care îl combate prin cuvinte sfinte în inima ascultătorilor ei. Astfel, se străduiește să învețe prin cuvintele sale și să arate prin viața sa umilința, care este mama și învățătoarea tuturor virtuților, pentru a învăța ucenicilor adevărul mai mult prin fapte decât prin cuvinte.

De aceea, Paul, vorbind tesalonicenilor, ca și cum ar fi uitat de autoritatea pe care o avea ca apostol, le spune: *Ne-am făcut copii în mijlocul vostru (ITes 2,7 Vg)*. De aceea, și apostolul Petru, când spune: *Fiiți gata oricând să dați răspuns oricui vă cere cont de speranța voastră*, afirmă că, în învățarea doctrinei, trebuie să fie respectate anumite reguli, și adaugă: *Dar cu blândețe și bună-cuviință, având o conștiință curată (IPt 3,15-16)*.

Când Paul îi spune ucenicului său: *Acestea să le spui, să îndemni și să mustri cu toată autoritatea (Tit 2,15)*, nu-i sugerează o dominare bazată pe putere, ci o autoritate bazată pe viața trăită. De fapt, înveți pe cineva cu autoritate atunci când mai întâi faci și apoi vorbești. Învățătura este lipsită de credibilitate atunci când conștiința încurcă limba. Pentru aceasta, sfințenia vieții îl acreditează pe cel care vorbește mult mai mult decât înălțimea discursului său. Și despre Domnul este scris: *El învăța ca unul care are autoritate, și nu în felul cărturarilor și al fariseilor (Mt 7,29)*. Numai el a vorbit cu autoritate adevărată, într-un mod unic și eminent, deoarece nu a comis niciodată, din slăbiciune, vreo faptă rea. El a avut de la puterea divinității ceea ce ne-a dat nouă prin nevinovăția umanității sale.

RESPONSORIUL

IPt 5,5b; Mt 11,29b

R. Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, * căci Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, însă celor smeriți le dă har.

V. Învățați de la mine, căci sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi alinare pentru sufletele voastre. * Căci Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduiriile sale. Te rugăm cu umilință să îndepărtezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

38,1-30

Dumnezeu respinge argumentația lui Iob

¹ Din mijlocul furtunii,

Domnul i-a răspuns lui Iob și i-a zis:

² „Cine este cel ce îmi întunecă planurile,
prin cuvântări lipsite de sens?

³ Încinge-ți coapsele ca un viteaz,
cu te voi întreba și tu îmi vei da lămuriri.

⁴ Unde erai tu când puneam temeliiile pământului?
Spune, dacă ai atâta pricepere.

⁵ Cine i-a hotărât măsurile, dacă știi?

Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

⁶ Pe ce sunt sprijinite temeliiile lui?

Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,

⁷ atunci când stelele dimineții
izbucneau în cântări de bucurie

și când toți fiii lui Dumnezeu
scoteau strigăte de veselie?

⁸ Cine a zăgăzuit marea între porți,
când a țâșnit spumegând din sânul abisului,

⁹ când i-am făcut haina din nori
și am înfășat-o cu scutece de negură întunecată?

¹⁰ Atunci i-am trasat hotare, i-am pus porți cu zăvoare

¹¹ și i-am spus:

Până aici să vii! Mai departe să nu treci!

Aici se va sfârâma trufia valurilor tale!

¹² De când ești, ai dat vreodată porunci dimineții,
ai arătat aurorii locul ei?

¹³ Ai apucat vreodată capetele pământului,
ca să-i scuturi pe cei răi de pe el?

¹⁴ A dat formă pământului precum pecetea lutului,
și l-a colorat ca pe o haină.

¹⁵ I-a lipsit pe cei răi de lumină
și brațul care se ridică a fost zdrobit.

¹⁶ Ai pătruns tu vreodată până la izvoarele mării
sau te-ai plimbat vreodată pe fundul abisului?

¹⁷ Ți s-au deschis ție vreodată porțile morții
sau ai văzut intrarea care duce în țara umbrelor?

¹⁸ Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului?
Vorbește, dacă știi toate acestea!

¹⁹ Unde este drumul care duce la lăcașul luminii?
Și întunericul unde-și are locuința?

²⁰ Poți tu să le urmărești până la hotarul lor
sau măcar să cunoști potecile care duc la locuințele lor?

²¹ Desigur, ar trebui să știi,
pentru că pe atunci erai deja născut
și numărul zilelor tale este așa de mare!

²² Ai ajuns tu până la depozitele zăpezii?
Ai văzut tu hambarele grindinei,

²³ pe care le-am pregătit pentru vremurile de strâmtoare,
pentru zilele de război și de bătălie?

²⁴ Pe ce cale se împarte lumina?
Și pe ce cale se împrăștie vântul de răsărit pe pământ?

²⁵ Cine a deschis un loc de scurgere ploii,
și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,

²⁶ ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori,
în pustiu, unde nu-i nici un muritor;

²⁷ ca să adape locurile pustii și uscate,
și ca să facă să încolțească

și să răsară iarba pe un pământ arid?
²⁸ Cine este tatăl ploii?

Cine dă naștere picăturilor de rouă?
²⁹ Din al cui sân iese gheața

și cine naște promoroaca cerului,
³⁰ pentru ca apele să se întărească precum piatra,

și fața adâncului să devină solidă?"

RESPONSORIUL

Rom 9,20; Iob 38,3

R. Cine ești tu, omule, ca să-i răspunzi lui Dumnezeu?
* Nu cumva va spune un lucru către cel care l-a făcut:
 „De ce m-ai făcut astfel?”

Ψ. Încinge-ți coapsele ca un viteaz. Eu te voi întreba
 și tu îmi vei da lămuriri. *** Nu cumva.**

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra cărții lui Iob*,
 de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Cartea 29, 2-4: PL 76, 478-480)

Biserica înaintează ca aurora ce se ridică

Deoarece primii zori, sau aurora, marchează trecerea de la întuneric la lumină, pe bună dreptate, întreaga Biserică a celor aleși este desemnată cu numele de zori sau de auroră. Într-adevăr, ea conduce de la noaptea infidelității la lumina credinței și, asemenea zorilor, după întuneric, ea se deschide către ziua strălucitoare a luminii cerești. De aceea, se spune bine în *Cântarea Cântărilor*: *Cine-i aceasta care răsare ca zorile?* (Ct 6,10). Sfânta Biserică, dorind răsplata vieții cerești, este numită auroră, deoarece, părăsind întunericul păcatului, strălucește de lumina dreptății.

Dar avem ceva mai profund de luat în considerare în figura zorilor și a aurorii. Aurora, sau primii zori, vestește că noaptea a trecut, dar încă nu arată strălucirea zilei în plinătatea ei; însă, alungând noaptea, primește ziua; aduce o lumină amestecată cu întuneric. Așadar, ce suntem în această viață noi toți, cei care căutăm adevărul, dacă nu aurora sau primii zori? Căci deja facem unele lucruri care aparțin luminii, dar în privința altora încă nu ne-am eliberat de rămășițele întunericului. Pentru aceasta, profetul îi spune lui Dumnezeu: *Nici unul dintre cei vii nu va fi îndreptățit înaintea ta* (Ps 142,2). Și mai este scris: *Toți greșim în multe privințe* (Iac 3,2).

De aceea, Paul, după ce a spus: *Noaptea este pe sfârșite*, nu a adăugat: *A venit ziua*, ci: *Ziua este aproape* (Rom 13,12). Cel care afirmă că noaptea a trecut și că ziua încă nu a venit, fără îndoială, arată că se află încă în zori, adică după întuneric și înainte de soare.

Sfânta Biserică a celor aleși va fi în plină zi atunci când nu va mai avea amestecată în ea umbra păcatului. Va fi zi plină atunci când ea va străluci de ardoare perfectă și de lumină interioară. De aceea, este drept să se arate că aurora este ca o fază de tranziție, cu aceste cuvinte: *Ai arătat aurorei locul ei* (Iob 38,12). Cine este chemat să ocupe un loc nou înseamnă că trece de la un loc la altul. Dar care este locul aurorei, dacă nu claritatea perfectă a viziunii veșnice? Când va fi condusă la acest loc, aurora nu va mai avea nimic din întunericul nopții trecute. Aurora se străduia să ajungă la locul ei, atunci când psalmistul spunea: *Sufletul meu e însetat de Dumnezeu, de Dumnezeul cel viu; când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu?* (Ps 41,2). Aurora se grăbea să ajungă la acest loc pe care îl cunoștea, în timp ce Paul spunea că dorește să se despartă de această viață pentru a fi cu Cristos. Și adăuga: *Pentru mine, a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig* (Fil 1,21).

RESPONSORIUL

Fil 1,3.6.9

R. Îi aduc mulțumire Dumnezeului meu ori de câte ori îmi aduc aminte de voi. * Sunt pe deplin convins că cel care a început în voi această lucrare bună o va duce la îndeplinire până în ziua lui Cristos Isus.

V. Pentru aceasta, mă rog ca iubirea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaștere și discernământ în toate. * Sunt pe deplin convins.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduirile sale. Te rugăm cu umilință să îndepărtezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

40,1-14; 42,1-6

Iob se supune maiestății divine

^{40,1} Domnul i s-a adresat lui Iob și a zis:

² „Oare va înceta cel care se ceartă cu Cel Atotputernic? Cel care îl acuză pe Dumnezeu trebuie să răspundă!”

³ Iob i-a răspuns Domnului și a zis:

⁴ „Iată, am vorbit cu ușurătate; ce să-ți răspund?

Îmi pun mâna la gură.

⁵ Am vorbit o dată și nu voi repeta; de două ori, și nu voi mai adăuga nimic”.

⁶ Domnul i-a răspuns lui Iob din mijlocul furtunii și i-a zis:

⁷ „Încinge-ți coapsele ca un viteaz, eu te voi întreba și tu îmi vei da lămuriri.

⁸ Vrei să consideri fără rost judecata mea?

Vrei să mă condamni pe mine, pentru ca tu să fii găsit drept?

⁹ Ai tu un braț ca al lui Dumnezeu, și vocea ta tună ca a lui?

¹⁰ Împodobește-te cu măreție și mărire, îmbracă-te cu strălucire și cu slavă!

¹¹ Varsă-ți valurile mâniei tale, și umilește-i cu o privire pe toți cei trufași!

¹² Privește-i pe toți cei îngâmfați și fă-i de rușine, zdrobește-i pe loc pe cei nelegiuți,

¹³ ascunde-i pe toți împreună în țărână, și închide fețele lor în groapă!

Și atunci eu însumi te voi lăuda, pentru că dreapta ta te poate mântui”.

^{42,1} Iob i-a răspuns Domnului:

² „Știi că toate le poți

și că nu este nici un gând care să-ți fie ascuns.

³ «Cine este acela care, fără să cunoască nimic, îmi poate întuneca planurile?»
De aceea, recunosc că am vorbit, fără să înțeleg, despre minuni care depășesc știința mea.
⁴ Ascultă-mă și voi vorbi;
te voi întreba și tu să-mi răspunzi
⁵ Eu nu te cunoșteam decât din auzite,
dar acum ochiul meu te vede.
⁶ De aceea, îmi retrag cele spuse
și fac pocăință în praf și în cenușă”.

RESPONSORIUL

Iob 42,5-6; 40,5.4b

R. Eu nu te cunoșteam decât din auzite, Doamne;
acum însă ochiul meu te vede, de aceea, îmi retrag
cuvântul * și fac pocăință în praf și în cenușă.

V. Am vorbit o dată și nu voi mai repeta; de două ori
și nu voi mai adăuga nimic. Îmi pun mâna la gură. * Și
fac pocăință.

LECTURA A DOUA

Din *Comentarii*,
de sfântul Balduin de Canterbury, episcop

(Com. 6: PL 204, 466-467)

Domnul discernе gândurile și intențiile inimii

Domnul cunoaște gândurile și intențiile inimii noastre.
Fără îndoială, el le cunoaște pe toate, iar noi numai pe
acelea pe care ni le face cunoscute prin harul discernă-
mântului. De fapt, duhul, care este în om, nu cunoaște
tot ceea ce este în om, iar când este vorba despre gânde-
rile sale, pe care le percepe în mod conștient sau mai
puțin conștient, nu le percepe întotdeauna așa cum sunt
în realitate. Chiar și acele lucruri pe care le descoperă
cu ochii minții, el nu le distinge în mod limpede din
cauză că privirea sa este încețoșată.

De fapt, deseori se întâmplă ca el să fie înclinat de
propria judecată, ori de vreo rațiune omenească, ori de
Îspititor spre ceea ce este doar o aparență a pietății, dar

care, în ochii lui Dumnezeu, nu este nicidecum vrednică de răsplată. Există unele lucruri care pot lua aspectul de virtuți adevărate, sau de vicii, și să înșele ochii minții. Prin imaginile lor înșelătoare, pot tulbura vederea minții noastre, încât adesea i se par a fi bune realități care, de fapt, sunt rele și, invers, ca fiind rele realități care, de fapt, sunt bune. Acest lucru face parte din slăbiciunea noastră și din ignoranța noastră, pe care trebuie să le deplângem și de care trebuie să ne temem.

De fapt, este scris: *Multe căi i se par bune omului, dar la capătul lor încep căile morții* (cf. Prov 16,25). Pentru a ne face să evităm acest pericol, apostolul Ioan ne avertizează, spunând: *Verificați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu* (1In 4,1). Cine poate să examineze dacă duhurile vin de la Dumnezeu, dacă nu a primit de la Dumnezeu discernământul duhurilor, încât să poată examina cu exactitate și cu o judecată dreaptă gândurile, dispozițiile și intențiile duhului? Discernământul este mama tuturor virtuților și fiecare dintre noi are nevoie de el, fie pentru a călăuzi viața altora, fie pentru a și-o călăuzi și corecta pe a sa.

Gândul nostru referitor la ceea ce trebuie făcut este drept, când este condus de voința lui Dumnezeu; intenția noastră este curată, când se îndreaptă spre Dumnezeu cu toată simplitatea. Întreaga noastră viață și toate faptele noastre vor fi luminoase numai dacă ochiul va fi simplu. Ochiul simplu este ochi și este simplu, când, printr-o judecată dreaptă, vede ce trebuie să facă și când, cu o intenție curată, trece simplu la acțiune, ferindu-se de orice duplicitate. Judecata dreaptă nu admite eroarea. Intenția curată exclude fățarnicia. Acesta este deci adevărul discernământ: unirea dintre judecata dreaptă și intenția curată.

Prin urmare, toate trebuie făcute în lumina discernământului, ca în Dumnezeu și sub privirea lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mih 6,8; Ps 36 (37),3

R. Omule, tu ai fost învățat despre ceea ce este bun și ceea ce Domnul cere de la tine. * Fă dreptate, iubește caritatea și mergi cu umilință înaintea Dumnezeului tău.

∇. Încrede-te în Domnul și fă binele și vei locui pământul. * Fă dreptate.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduiriile sale. Te rugăm cu umilință să îndepărtezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iob

42,7-16

Dumnezeu recunoaște dreptatea lui Iob și îl răsplătește în fața prietenilor săi

⁷ După ce Domnul i-a spus aceste cuvinte lui Iob, i-a zis lui Elifaz din Teman: „Mânia mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că n-ați vorbit înaintea mea atât de drept cum a vorbit slujitorul meu Iob. ⁸ Luați acum șapte viței și șapte berbeci, duceți-vă la slujitorul meu Iob și aduceți o ardere de tot pentru voi. Slujitorul meu Iob se va ruga pentru voi, și numai de dragul lui nu vă voi face după nebunia voastră; căci n-ați vorbit cu dreptate, cum a vorbit slujitorul meu Iob”. ⁹ Elifaz din Teman, Bildad din Șuah și Tofar din Naamat s-au dus și au făcut cum le spusese Domnul. Și Domnul a ascultat rugăciunea lui Iob.

¹⁰ Domnul l-a adus pe Iob iarăși în starea lui de la început, după ce s-a rugat Iob pentru prietenii săi. Și Domnul i-a dat înapoi îndoit tot ce avusese. ¹¹ Toți frații, și toate surorile, și toți cei care îl cunoscuseră mai înainte au venit la el, și au mâncat cu el pâine în casa lui. L-au plâns și l-au mângâiat pentru toate nenorocirile pe care le trimisese Domnul peste el, și fiecare i-a dat câte o monedă de argint și un inel din aur.

¹² Domnul l-a binecuvântat pe Iob în cei din urmă ani ai săi mai mult decât odinioară. Iob a avut paisprezece mii de oi, șase mii de cămile, o mie de perechi de boi și o mie de măgărițe. ¹³ A avut șapte băieți și trei fete. ¹⁴ Pe cea dintâi a numit-o Iemina (porumbița), pe a doua Cheția (floare de iasomie) și pe a treia Cheren-Hapuc (sticluță de parfum). ¹⁵ În tot ținutul nu se găseau femei atât de frumoase ca fetele lui Iob. Tatăl le-a făcut și lor parte de moștenire alături de frații lor. ¹⁶ Iob a trăit după aceea încă o sută patruzeci de ani și i-a văzut pe fiii și pe fiii fiilor săi până la a patra generație și a murit bătrân și plin de zile.

RESPONSORIUL

Cf. *Iob 42,7.8*

R. Domnul a spus către Elifaz: Tu și prietenii tăi n-ați vorbit înaintea mea atât de drept cum a vorbit slujitorul meu Iob; * el se va ruga pentru voi.

Ψ. De dragul lui nu voi pedepsi nebunia voastră. * El se va ruga.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după Ioan*,
de sfântul Toma de Aquino, preot

(Cap. 14, lect. 2)

Calea pentru a ajunge la viața cea adevărată

Calea este Cristos însuși și, de aceea, spune: *Eu sunt calea (In 14,6)*. Acest lucru este pe deplin justificat, deoarece *prin el, avem intrare deschisă la Tatăl (Ef 2,18)*.

Și deoarece această cale nu este departe de scop, ci este unită de el, adaugă: *Eu sunt adevărul și viața*. În felul acesta, el este în același timp cale și scop. Este cale prin umanitatea sa, este scop prin dumnezeirea sa. Așadar, ca om, el spune: *Eu sunt calea*; dar ca Dumnezeu, adaugă: *adevărul și viața*. Cu aceste două cuvinte se arată foarte bine scopul acestei căi.

Punctul de sosire al acestei căi este scopul dorinței umane. Omul însă dorește mai ales două lucruri: în

primul rând, acea cunoaștere a adevărului, care este specifică naturii sale. În al doilea rând, să rămână în existență, ceea ce este comun tuturor lucrurilor. Însă Cristos este calea pentru a ajunge la cunoașterea adevărului, ba, mai mult, el este însuși adevărul: *Călăuzește-mă, Doamne, în adevărul tău și voi umbla pe calea ta* (cf. *Ps 85,11*). De asemenea, Cristos este calea pentru a ajunge la viață, ba, mai mult, el este viața: *Mi-ai făcut cunoscute căile vieții* (*Ps 15,11 Vg*).

De aceea, el a desemnat scopul acestei căi prin adevăr și viață. Ambele i-au fost atribuite, mai sus, lui Cristos. Înainte de toate, el însuși este viața; de fapt, se spune *în el era viața* și, apoi, că el este adevărul, pentru că *el era lumina oamenilor* (*In 1,4*). Lumina este adevărul.

Așadar, dacă tu vrei să știi pe unde să treci, primește-l pe Cristos pentru că el este calea: *Aceasta este calea, mergeți pe ea* (*Is 30,21*). Augustin spune: *Mergi pe calea omului și vei ajunge la Dumnezeu*. Este mai bine să mergi șchiopătând pe cale, decât să mergi cu pași hotărâți în afara drumului. Căci cel care șchiopătează pe cale, chiar dacă înaintează puțin se apropie totuși de scop. În schimb, cel care merge în afara drumului, cu cât aleargă mai repede, cu atât se îndepărtează de scop.

Dacă vrei să știi încotro să mergi, urmează-l pe Cristos, pentru că el este adevărul la care dorim să ajungem: *Gura mea proclamă adevărul* (*Prov 8,7*). Dacă vrei să știi unde să te oprești, urmează-l pe Cristos, pentru că el este viața: *Cine mă găsește pe mine, găsește viața și va dobândi mântuirea de la Domnul* (*Prov 8,35*).

Așadar, dacă vrei să fii sigur, urmează-l pe Cristos. Nu vei putea să te rătăcești, pentru că el este calea. De aceea, cei care îl urmează pe el nu umblă pe căi neumblate, ci pe calea cea dreaptă. De asemenea, Cristos nu poate să înșele, pentru că el este adevărul și învață tot adevărul. El spune: *Eu pentru aceasta m-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie despre adevăr* (*In 18,37*). În sfârșit, el nu poate să eșueze, pentru că el este viața și cel care dă viața, așa cum spune: *Eu am venit ca să aibă viață și s-o aibă din belșug* (*In 10,10*).

RESPONSORIUL *Iob 42,10b.11ab.12a; ICor 10,13b*

R. Domnul i-a dat înapoi lui Iob îndoit tot ceea ce avusese mai înainte și frații lui l-au mângâiat. * Dumnezeu l-a binecuvântat pe Iob, în cele din urmă, mai mult decât înainte.

V. Dumnezeu este credincios: el nu va permite să fiți ispitiți peste ceea ce puteți; însă, o dată cu ispita, vă va da și o ieșire ca să o puteți îndura. * Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Providența ta nu greșește nicicând în orânduirile sale. Te rugăm cu umilință să îndepărtezi de la noi tot ce ne este spre rău și să ne dăruiești tot ce ne este spre bine. Prin Domnul.

DUMINICA A X-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Trecând Isus pe acolo, a văzut șezând la vamă un om cu numele Matei și i-a spus: „Urmează-mă!” Iar el, ridicându-se, l-a urmat.

Anul B

Dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot diavoli, atunci a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

Anul C

Văzând-o pe văduvă, Domnul a fost cuprins de milă și i-a spus: „Nu plânge!”

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Ben Sirah

46,1-12

Laudă lui Iosue și Caleb

¹ Puternic în război a fost Iosue, fiul lui Nun, urmașul lui Moise printre profeți, care a fost, după semnificația numelui său,

² cel mai mare pentru salvarea aleșilor lui Dumnezeu, răzbunându-se pe dușmanii care s-au ridicat împotriva, pentru a-l face moștenitor pe Israel.

³ Cât de mărit a devenit ridicând mâinile sale și lovind cu sabia împotriva cetăților.

⁴ Cine, înaintea lui, a mai avut tăria aceasta? Căci el a luptat lupta Domnului.

⁵ Oare nu prin mâna lui s-a oprit soarele și o zi a devenit cât două?

⁶ L-a invocat pe Cel Preaînalt și Puternic atunci când a luptat împotriva dușmanilor de jur împrejur,

și Domnul cel mare l-a auzit, aruncând o grindină de pietre de o putere nemaiauzită.

⁷ S-a năpustit Domnul împotriva neamului ostil și, coborându-se, i-a pierdut pe dușmani,

⁸ ca să cunoască neamurile tăria armelor sale, și că împotriva lui Dumnezeu era războiul lor, căci, într-adevăr, el l-a urmat în toate pe Cel Atotputernic.

⁹ În zilele lui Moise, el a dat dovadă de pietate și împreună cu Caleb, fiul lui Iefone, a stat împotriva adunării

și a oprit poporul de la păcat și a potolit murmurul răutății.

¹⁰ De aceea, ei doi au fost eliberați din numărul celor șase sute de mii de pedestrași, ca să-i conducă pe ei la moștenire, în țara în care curge lapte și miere.

¹¹ Și Domnul i-a dat tărie lui Caleb și a rămas în el până la bătrânețe, ca să se suie pe locurile înalte ale țării; iar descendența lui a obținut moștenirea,

¹² pentru ca toți fiii lui Israel să vadă că este bine a asculta de Domnul.

RESPONSORIUL

Sir 46,6.4a.5a

R. Iosue l-a invocat pe Cel Preaînalt atunci când a luptat împotriva dușmanilor de jur împrejur. * Domnul mare l-a auzit.

V. Cine înaintea lui a mai văzut tăria aceasta? Oare nu prin mâna lui s-a oprit soarele? * Domnul.

LECTURA A DOUA

Începutul *Scrisorii către romani*
a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Introd., cap. 1, 1 – 2, 2: Funk 1, 213-215)

*Nu vreau ca voi să fiți pe plac oamenilor,
ci lui Dumnezeu*

Ignațiu, numit și Teoforul, Bisericii ce a obținut milostivire de la mărinimia Tatălui celui preaînalt și a lui Isus Cristos, unicul său Fiul, Bisericii iubite și luminate de voința celui care le voiește pe toate câte sunt, potrivit credinței și iubirii lui Isus Cristos, Dumnezeuul nostru, Bisericii care stă în frunte în regiunea românilor, vrednică de Dumnezeu, vrednică de cinste, vrednică de laudă, vrednică de a fi proclamată fericită, vrednică de a dobândi ce dorește, vrednică de curăție, Bisericii care stă în fruntea întregii adunări a iubirii, care ține legea lui Cristos, care poartă numele Tatălui, pe care o și salut în numele lui Isus Cristos, Fiul Tatălui; și celor uniți, după trup și duh, cu toată porunca lui, celor plini, fără deosebire, de harul lui Dumnezeu și celor curățaiți de orice culoare străină, multă bucurie fără prihană în Isus Cristos, Dumnezeuul nostru.

Prin rugăciunile mele către Dumnezeu, am să reușesc să văd fețele voastre vrednice de Dumnezeu și să primesc ceea ce am cerut cu insistență. Căci, fiind înlăntuit în Cristos Isus, nădăjduiesc să vă îmbrățișez și, dacă va fi voia lui Dumnezeu, să fiu învrednicit să merg până la capăt. Începutul este bine rânduit, dacă dobândesc harul de a primi neîmpiedicat moștenirea mea. Mă tem însă ca iubirea voastră să nu-mi facă nedreptate. Căci vouă vă este ușor să faceți ce voiți, dar mie îmi este greu să-l dobândesc pe Dumnezeu, dacă voi nu mă veți cruța.

Nu vreau ca voi să fiți pe plac oamenilor, ci lui Dumnezeu, precum îi și sunteți pe plac. Nici eu nu voi avea vreodată un prilej ca acesta să-l dobândesc pe Dumnezeu, și nici voi, dacă veți tăcea, nu veți putea să vă înscrieți

numele la o faptă mai bună. Dacă veți tăcea cu privire la mine, eu voi fi al lui Dumnezeu, dar dacă îmi veți iubi trupul, va trebui să alerg din nou. Nu-mi dați mai mult decât aceea de a fi jertfit lui Dumnezeu; altarul este deja pregătit; voi, ajungând prin iubire cor, să cântați Tatălui în Cristos Isus, pentru că Dumnezeu l-a învrednicit pe episcopul Siriei să fie găsit vrednic de a veni din Răsărit în Apus. Căci bun lucru este a apune din lume spre Dumnezeu, pentru a răsări în Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Fil 1,21; Gal 6,14

R. Pentru mine, a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig * însă, în ceea ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos.

V. Prin ea, lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume. * Însă.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Mulți vameși și păcătoși veneau și stăteau la masă cu Isus și cu ucenicii lui.

Anul B

Când omul puternic își păzește înarmat casa, tot avutul lui este în siguranță.

Anul C

„Tinere, îți spun: scoală-te!” Și s-a sculat cel care murise și a început să vorbească, iar Isus l-a dat mamei lui.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Milă vreau și nu jertfă, căci n-am venit să-i chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși!

Anul B

Oricine face voia lui Dumnezeu, acela îmi este frate, soră și mamă, spune Domnul.

Anul C

Profet mare s-a ridicat printre noi și Dumnezeu a cercetat poporul său.

LUNI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Începutul cărții lui Iosue

1,1-18

*Iosue, chemat de Dumnezeu,
îndeamnă poporul la unitate*

¹ După moartea lui Moise, slujitorul Domnului, Domnul i-a zis lui Iosue, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise: ² „Slujitorul meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Israel. ³ Orice loc pe care-l va călea talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum i-am spus lui Moise. ⁴ Ținutul vostru se va întinde de la pustiul și Liban până la râul cel mare, Eufrat, toată țara heteilor,

și până la marea cea mare, spre apusul soarelui. ⁵ Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.

⁶ Fii tare și ai curaj, căci tu vei da în stăpânire popoului acestuia țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da. ⁷ Fii tare numai și ai mult curaj, ca să poți păstra și împlini toată legea pe care ți-a dat-o slujitorul meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să reușești în tot ce vei face. ⁸ Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei reuși în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune. ⁹ Nu ți-am dat eu oare porunca aceasta: „Fii tare și ai curaj, nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face?”

¹⁰ Iosue a dat conducătorilor oștirii poporului următoarea poruncă: ¹¹ „Treceți prin tabără și porunciți popoului: Pregătiți-vă merinde, căci peste trei zile veți trece Iordanul acesta ca să mergeți să cuceriti țara pe care v-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul vostru”.

¹² Iosue a zis tribului lui Ruben și tribului lui Gad și la jumătate din seminția lui Manase: ¹³ „Aduceți-vă aminte ce v-a poruncit Moise, slujitorul Domnului, când a zis: «Domnul, Dumnezeul vostru, v-a dat odihnă și v-a dat țara aceasta». ¹⁴ Soțiile voastre, fiii voștri și vitele voastre să rămână în țara pe care v-a dat-o Moise dincoace de Iordan; dar voi, toți bărbații voinici, să treceți înarmați înaintea fraților voștri și să-i ajutați, ¹⁵ până ce Domnul va da odihnă fraților voștri ca și vouă, și până ce vor fi și ei în stăpânirea țării pe care le-o dă Domnul, Dumnezeul vostru. Apoi să vă întoarceți să stăpâniți țara care este moșia voastră, și pe care v-a dat-o Moise, slujitorul Domnului, dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui”. ¹⁶ Ei i-au răspuns lui Iosue și au zis: „Vom face tot ce ne-ai poruncit și ne vom duce oriunde ne vei trimite. ¹⁷ Te vom asculta în totul, cum l-am ascultat pe Moise. Numai Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine, cum a fost cu Moise! ¹⁸ Orice om care se va răzvrăti

împotriva poruncii tale, și care nu va asculta de tot ce-i vei porunci, să fie pedepsit cu moartea! Fii tare numai și ai curaj!”

RESPONSORIUL

Cf. *Ios 1,5b.9; cf. Dt 31,20a*

R. Așa cum am fost față de Moise, așa voi fi față de tine, spune Domnul; * fii tare și ai curaj, căci tu vei conduce poporul meu în țara unde curge lapte și miere.

V. Nu te teme, căci eu sunt cu tine; oriunde vei merge, nu te voi uita nici nu te voi părăsi. * Fii tare.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către romani*

a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(3, 1 – 5, 3: Funk 1, 215-219)

*Nu numai să-mi spun creștin,
ci și să fiu găsit creștin*

Niciodată n-ați invidiat pe cineva; pe alții i-ați învățat. Eu însă vreau să fie trainice acelea pe care le porunciți prin învățăturile voastre. Mie cereți-mi numai atât: putere pentru cele dinăuntrul meu și din afara mea, ca nu numai să vorbesc, ci și să voiesc, nu numai să-mi spun creștin, ci și să fiu găsit creștin. Dacă voi fi găsit, pot să-mi spun și creștin; atunci sunt credincios, când nu mă arăt lumii. Nu este bine a te arăta. Căci Dumnezeuul nostru, Isus Cristos, se arată mai mult acum, când s-a întors la Tatăl. Când creștinismul este urât de lume, se vede că nu este o lucrare a convingerii omenești, ci a puterii divine.

Scriu tuturor Bisericii și le fac cunoscut tuttora că eu de bunăvoie mor pentru Dumnezeu, dacă voi nu mă împiedicați. Vă rog să nu-mi arătați o bunăvoință nepotrivită. Lăsați-mă să fiu mâncare fiarelor, prin care îl pot dobândi pe Dumnezeu. Sunt grâu al lui Dumnezeu și sunt măcinat de dinții fiarelor, ca să fiu găsit pâine curată a lui Cristos.

Mai degrabă lingușiți fiarele, ca ele să-mi fie mormânt și să nu lase nimic din trupul meu, ca nu cumva, adormind, să fiu povară cuiva. Atunci voi fi cu adevărat ucenic al lui Isus Cristos, când nici trupul meu nu-l va vedea lumea. Faceți rugăciuni lui Dumnezeu pentru mine, ca să fiu găsit, prin aceste unelte, jertfă lui Dumnezeu. Nu vă poruncesc ca Petru și Paul. Aceia erau apostoli, eu, un osândit; aceia, liberi, iar eu, un sclav. Dar dacă sufăr, voi fi un dezrobit al lui Cristos și voi învia liber în el. Acum, când sunt înlănțuit, învăț să nu doresc nimic.

Din Siria până la Roma, mă lupt cu fiarele pe uscat și pe mare, noaptea și ziua, înlănțuit de zece leoparzi, adică de o grupă de soldați; aceștia, chiar când le faci bine, se fac mai răi. Cu nedreptățile lor, capăt mai multă învățătură, *dar nu sunt justificat prin aceasta (1Cor 4,4)*. Aș dori ca fiarele să-mi fie pregătite și mă rog să-mi fie îndată gata. Am să le lingușesc, ca să mă mănânce iute, nu precum se tem unii și nu se ating de ele. Iar dacă nu vor voi de bunăvoie, eu le voi sili. Iertați-mă! Eu știu ce îmi este de folos. Acum încep să fiu ucenic! Nici o faptură din cele văzute și nevăzute să nu caute să mă împiedice de a-l dobândi pe Cristos! Să vină peste mine foc și cruce, haite de fiare, tăierea cărnii, împărțirea trupului, risipirea oaselor, strivirea mădularelor, măcinatul întregului trup, relele chinuri ale diavolului. Să vină toate, numai să-l dobândesc pe Cristos!

RESPONSORIUL

Gal 2,19.20

R. Eu am murit pentru lege ca să trăiesc pentru Dumnezeu; ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, * care m-a iubit și s-a dat pe sine pentru mine.

V. Am fost răstignit împreună cu Cristos: așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. * Care m-a iubit.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

MARTI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iosue

2,1-24

*Prin credință, Rahab i-a primit
pe exploratorii israeliți și i-a salvat*

În zilele acelea, ¹Iosue, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicându-le: „Duceți-vă și cercetați țara și cetatea Ierihon”. Cei doi oameni au plecat și au ajuns în casa unei desfrânate, care se chema Rahab, și s-au odihnit acolo. ²S-a dat de știre regelui din Ierihon și i s-a spus: „Iată că niște oameni dintre fiii lui Israel au venit aici, astă-noapte, ca să iscodească țara”. ³Regele Ierihonului a trimis la Rahab să-i spună: „Scoate-i afară pe bărbații care au venit la tine, și care au intrat în casa ta; căci sunt iscoade și au venit să cerceteze țara”. ⁴Femeia i-a luat pe cei doi bărbați și i-a ascuns; și a zis: „Este adevărat că bărbații aceia au venit la mine, dar nu știam de unde sunt; ⁵și, fiindcă poarta a trebuit să se închidă noaptea, bărbații aceia au ieșit afară; nu știu unde s-au dus: grăbiți-vă să-i urmăriți, și-i veți ajunge”. ⁶Ea îi urcase pe acoperiș, și-i ascunsese sub niște mănunchiuri de in, pe care-l întinsese pe acoperiș. ⁷Oamenii aceia i-au urmărit pe drumul care duce la vadul Iordanului, și după ce au ieșit ei, s-a închis poarta.

⁸Înainte de a se culca iscoadele, Rahab s-a suit la ei pe acoperiș, ⁹și le-a zis: „Știu că Domnul v-a dat țara aceasta și am început să ne temem de voi și toți locuitorii țării tremură înaintea voastră. ¹⁰Fiindcă am auzit

cum, la ieșirea voastră din Egipt, Domnul a secat înaintea voastră apele Mării Roșii, și am auzit ce ați făcut celor doi regi ai amoreilor dincolo de Iordan, lui Sihon și Og, pe care i-ați ucis. ¹¹ De când am auzit lucrul acesta, ni s-a tăiat inima, și toți ne-am pierdut nădejdea înaintea voastră; căci Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeul sus în ceruri și jos pe pământ. ¹² Și acum, vă rog, jurați-mi pe Domnul că veți avea față de casa tatălui meu aceeași bunăvoință pe care am avut-o eu față de voi. Dați-mi un semn sigur ¹³ că îi veți lăsa în viață pe tatăl meu, pe mama mea, pe frații mei, pe surorile mele, și pe toți ai lor, și că ne veți scăpa de la moarte”. ¹⁴ Ei i-au răspuns: „Suntem gata să murim pentru voi, dacă nu ne dați pe față; și când Domnul ne va da țara aceasta, ne vom purta cu tine cu milă și dreptate”. ¹⁵ Ea i-a coborât cu o funie pe fereastră, căci casa în care locuia era lângă zidul cetății, ¹⁶ și le-a zis: „Duceți-vă spre munte, ca să nu vă întâlnească cei ce vă urmăresc; ascundeți-vă acolo trei zile, până se vor întoarce; după aceea, mergeți în drumul vostru”.

¹⁷ Ei i-au zis: „Iată cum vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să-l facem. ¹⁸ La intrarea noastră în țară, leagă funia aceasta de fir cărămiziu la fereastră prin care ne-ai coborât și strânge-i la tine în casă pe tatăl tău, pe mama ta, pe frații tăi și toată familia tatălui tău. ¹⁹ Dacă vreunul dintre ei va ieși pe poarta casei tale, ca să meargă afară pe uliță, sângele lui va cădea asupra capului său, și noi vom fi nevinovați; dar dacă va pune cineva mâna pe vreunul dintre cei ce vor fi cu tine în casă, sângele lui va cădea asupra capului nostru. ²⁰ Și dacă ne vei descoperi, vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să-l facem”. ²¹ Ea a răspuns: „Fie după cuvintele voastre”. Și-a luat rămas bun de la ei și ei au plecat. Ea a legat funia cărămizie la fereastră.

²² Ei au plecat și au ajuns la munte, unde au rămas trei zile, până s-au întors cei care-i urmăreau. Cei care-i urmăreau i-au căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit.

²³ Cei doi oameni s-au întors, au coborât din munte și au trecut Iordanul. Au venit la Iosue, fiul lui Nun, și i-au

istorisit tot ce li se întâmplase. ²⁴ Ei i-au zis lui Iosue: „Cu adevărat, Domnul a dat toată țara în mâinile noastre, și toți locuitorii țării sunt cuprinși de teamă înaintea noastră”.

RESPONSORIUL

Iac 2,24-26; Evr 11,31

R. Omul este justificat prin fapte, și nu numai prin credință. Oare Rahab nu a fost îndreptățită prin fapte pentru că i-a primit pe soli și i-a trimis pe un alt drum? * Căci după cum trupul fără duh este mort, la fel, și credința fără fapte este moartă.

Ș. Prin credință, Rahab, prostituata, nu a pierit cu cei necredincioși, deoarece a primit iscoadele cu pace. * Căci după cum.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către romani*

a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(6, 1 – 9, 3; Funk 1, 219-223)

Iubirea mea a fost răstignită

La nimic nu-mi vor folosi plăcerile lumii, nici împărățiile veacului acestuia. Mai bine îmi este să mor în Cristos Isus, decât să împărățesc marginile pământului. Pe acela îl caut, care a murit pentru noi; pe acela îl vreau, care a înviat pentru noi. Nașterea îmi este aproape. Iertați-mă, fraților! Să nu mă împiedicați să trăiesc, să nu voiți să mor! Nu-l dați lumii pe cel care voiește să fie al lui Dumnezeu, nici nu-l amăgiți cu materia! Lăsați-mă să primesc lumină curată! Ajungând acolo voi fi om! Îngăduiți-mi să fiu imitator al patimilor Dumnezeului meu! Dacă-l are cineva în el, să se gândească ce vreau și să aibă milă de mine, pentru că știe ce mă apasă.

Stăpânitorul veacului acestuia vrea să mă răpească și să strice gândurile mele despre Dumnezeu. Nimeni, așadar, dintre voi, care sunteți acolo, să nu-l ajute! Mai bine fiți cu mine, adică cu Dumnezeu! Să nu vorbiți de Isus Cristos, în timp ce doriți lumea. În voi să nu locuiască invidia. Nici dacă v-aș ruga, când aș fi lângă voi,

să nu mă ascultați, ci ascultați cele ce vă scriu. Vă scriu fiind viu și dorind să mor. Dorința mea a fost răstignită și nu este în mine foc care să iubească materia, ci apă vie, care vorbește în mine și-mi spune dinăuntrul meu: „Vino la Tatăl!” Nu mă bucur de hrana cea pieritoare, nici de plăcerile vieții acesteia. Vreau pâinea lui Dumnezeu, care este trupul lui Isus Cristos, cel din sămânța lui David, iar băutura vreau sângele lui, care este iubire nepieritoare.

Nu vreau să mai trăiesc după oameni. Și va fi aceasta, dacă voi o voiți. Vă rog să o voiți, ca și voi să aflați bunăvoința lui Dumnezeu. Vă cer aceasta în puține cuvinte. Credeți-mă! Isus Cristos vă va arăta că spun adevărul. El este gura nemincinoasă prin care Tatăl a vorbit cu adevărat. Rugați-vă pentru mine, ca să câștig. Nu v-am scris după trup, ci după gândul lui Dumnezeu. Dacă voi pătimi, mi-ați arătat bunăvoință; dacă voi fi respins, m-ați urât.

Amintiți în rugăciunile voastre Biserica din Siria, care îl are păstor pe Dumnezeu în locul meu. Numai Isus Cristos îi va fi episcop și iubirea voastră. Eu mă rușinez să spun că sunt dintre ei, căci nici nu sunt vrednic, fiind cel din urmă dintre ei și născut înainte de vreme. Totuși, am dobândit prin milostivire să fiu cineva, dacă îl dobândesc pe Dumnezeu. Vă îmbrățișează duhul meu și iubirea Bisericilor care m-au primit în numele lui Isus Cristos, nu ca pe un călător. Căci Bisericile, care nu se aflau în calea mea cea după trup, mergeau înaintea mea din cetate în cetate.

RESPONSORIUL

Col 1,24.29

R. Mă bucur în suferințele mele pentru voi * și împlinesc ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos în trupul meu pentru trupul lui, care este Biserica.

V. Pentru aceasta muncesc și mă lupt cu puterea lui Cristos, care lucrează în mine cu tărie. * Și împlinesc.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

MIERCURI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea lui Iosue **3,1-17; 4,14-19; 5,10-12**

Poporul trece prin Iordan și celebrează Paștele

În zilele acelea, ^{3,1} Iosue, sculându-se dis-de-dimineață, a pornit din Sitim cu toți fiii lui Israel. Au ajuns la Iordan; și au rămas acolo peste noapte, înainte de a trece. ² După trei zile, conducătorii oastei au trecut prin tabără ³ și au dat poporului următoarea poruncă: „Când veți vedea chivotul legământului Domnului, Dumnezeului vostru, dus de preoți, care sunt din neamul leviților, să plecați din locul în care sunteți și să porniți după el. ⁴ Dar între voi și chivot să fie o depărtare de aproape două mii de coți: să nu vă apropiați de el. El vă va arăta drumul pe care trebuie să-l urmați, căci n-ați mai trecut pe drumul acesta”. ⁵ Iosue a zis poporului: „Sfințiți-vă, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru”. ⁶ Și Iosue a zis preoților: „Luați chivotul legământului și treceți înaintea poporului”. Ei au luat chivotul legământului și au pornit înaintea poporului.

⁷ Domnul i-a spus lui Iosue: „Astăzi te voi preamări în ochii întregului Israel, ca să știe că eu sunt cu tine, așa cum am fost cu Moise. ⁸ Tu vei da preoților, care poartă arca alianței, această poruncă: «Când veți ajunge pe malul Iordanului, opriți-vă acolo»”. ⁹ Apoi, Iosue le-a spus fiilor lui Israel: „Apropiați-vă și ascultați cuvintele Domnului, Dumnezeului vostru!” ¹⁰ Și din nou: „Iată după ce veți recunoaște că Dumnezeul cel viu este în mijlocul vostru și că vă va da în stăpânire pe canaaneni,

pe hetei, pe hevei, pe ferezei, pe ghergheseni, pe amorei și pe iebusei: ¹¹ arca alianței Domnului, care stăpânește întregul pământ, va trece Iordanul înaintea voastră. ¹² Acum, luați doisprezece bărbați din triburile lui Israel, câte un bărbat de fiecare trib. ¹³ Îndată ce picioarele preoților care poartă arca Domnului, stăpânul întregului pământ, vor atinge apele Iordanului, se vor despărți: cele de la vale se vor scurge și apele care vin de sus vor rămâne ca un perete”.

¹⁴ Când poporul a ridicat tabăra, ca să treacă Iordanul, preoții purtau arca alianței în fruntea poporului. ¹⁵ Îndată ce preoții care purtau arca au ajuns la Iordan și picioarele lor au atins apa – în timpul secerișului, Iordanul curge cu albia plină – ¹⁶ apele de sus s-au oprit, formând un perete în spatele căruia se întindeau pe o mare distanță de la cetatea Adam din vecinătatea lui Țartan, iar apele de jos s-au scurs în întregime către marea din Araba care este Marea Sărată. ¹⁷ Poporul a trecut Iordanul în dreptul cetății Ierihon: preoții care purtau arca alianței Domnului au rămas nemișcați pe albia uscată a Iordanului, până când întregul Israel a trecut Iordanul ca pe uscat.

^{4,14} În ziua aceea, Domnul l-a preamărit pe Iosue înaintea întregului Israel; și s-au temut de el, cum se temuseră de Moise, în toate zilele vieții lui. ¹⁵ Domnul i-a zis lui Iosue: ¹⁶ „Poruncește preoților, care duc chivotul mărturiei, să iasă din Iordan”. ¹⁷ Și Iosue a poruncit preoților: „Ieșiți din Iordan”. ¹⁸ Când au ieșit preoții, care duceau chivotul legământului Domnului, din mijlocul Iordanului și când au călcat cu talpa picioarelor pe uscat, apele Iordanului s-au întors la locul lor și s-au revărsat ca mai înainte peste toate malurile lui.

¹⁹ Poporul a ieșit din Iordan în ziua a zecea a lunii întâi și și-au așezat tabăra la Ghilgal, la marginea de răsărit a Ierihonului.

^{5,10} Fiii lui Israel și-au așezat tabăra la Ghilgal și au sărbătorit Paștele acolo, în șesul Ierihonului, în ziua a paisprezecea a lunii, seara. ¹¹ A doua zi de Paște au mâncat din roadele pământului, azimă și boabe fierte.

¹² Din ziua aceea, mana a încetat a mai cădea, de vreme ce mâncau din roadele acelei țări. Israelii, nemaiavând mană, au mâncat, începând din acel an, din roadele țării Canaanului.

RESPONSORIUL *Ios 4,22-25; Ps 113 A (114),5*

R. Israel a trecut prin Iordan, căruia Dumnezeu i-a secat apele, după cum a trecut mai întâi prin Marea Roșie, * ca să cunoască toate popoarele pământului mâna atotputernică a lui Dumnezeu.

Ÿ. Mare, ce ai tu de fugi? Și tu, Iordanule, pentru ce te întorci înapoi? * Ca să cunoască.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra cărții lui Iosue*, de Origene, preot

(*Omil. 4, 1: PG 12, 842-843*)

Trecerea Iordanului

În Iordan, arca alianței conducea poporul lui Dumnezeu. Grupul de preoți și de leviți se oprește, iar apele, ca din respect față de slujitorii lui Dumnezeu, își opresc cursul și se adună într-o masă compactă, permițând trecerea nevătămată a poporului lui Dumnezeu. Creștinii, să nu te uimești când ți se prezintă aceste evenimente referitoare la vechiul popor, căci ție, care, prin sacramentul Botezului, ai traversat apele Iordanului, cuvântul divin îți promite lucruri mai mari și mai înalte; îți promite că vei călători și vei trece chiar prin aer.

Ascultă ce spune Paul despre cei drepti: *Vom fi răpiți împreună cu ei în nori, ca să-l întâmpinăm pe Domnul în văzduh și vom fi cu Domnul pentru todeauna (1Tes 4,17)*. Nu există absolut nimic de care cel drept să se teamă; toate creaturile îi sunt supuse lui.

Ascultă, în sfârșit, cum Dumnezeu îl asigură și prin profet, spunând: *Dacă ar trebui să treci prin foc, flacăra nu te va arde, pentru că eu sunt Domnul, Dumnezeul tău (cf. Is 43,2)*. De aceea, cel drept este primit în orice loc și toate creaturile își arată slujirea pe care i-o

datorează. Și să nu crezi că acestea s-au întâmplat numai oamenilor care au fost înainte de tine, ca și cum ție, care ascuți acum acestea, nu ți s-ar putea întâmpla ceva asemănător: toate se vor împlini în tine conform unui plan misterios. Și tu, atunci când părăsești întunericul idolatriei și dorești să ascuți de legea divină, începi să ieși din Egipt.

Când ai fost primit în grupul catecumenilor și ai început să ascuți de poruncile Bisericii, tu te-ai îndepărtat de Marea Roșie și, oprindu-te în diferitele etape ale pustiei, te-ai străduit în fiecare zi să ascuți cuvântul lui Dumnezeu și să observi chipul lui Moise, pe care slava Domnului ți l-a descoperit. Dar când vei ajunge la izvorul mistic al Botezului și când, în prezența grupului de preoți și de leviți, vei fi inițiat în acele taine minunate și vrednice de cinste, pe care le cunosc numai cei cărora le este permis să le cunoască, atunci, după ce ai traversat Iordanul grație slujirii preoților, vei intra în țara promisă, în care, după Moise, te primește Cristos. El însuși îți va fi călăuză pentru noul tău drum.

Atunci, amintindu-ți de minunățiile lui Dumnezeu, atât de multe și atât de mari, vei înțelege că pentru tine s-a despărțit marea și s-a oprit apa fluviului. Te vei îndrepta spre ele și vei spune: *Ce ai tu, mare, de fugi? Și tu, Iordanule, pentru ce te întorci înapoi? Voi, munților, pentru ce sălțați ca berbecii și voi, dealurilor, ca mieii unei turme?* Și îți va răspunde cuvântul divin și îți va spune: *În fața Domnului s-a cutremurat pământul, în fața Dumnezeului lui Iacob, care preface stânca într-un lac și piatra în izvoare de apă* (cf. Ps 113,5-8).

RESPONSORIUL   *Înț 17,1a; 19,22a; Ps 76 (77),20a*

R. Mari sunt judecățile tale, Doamne, și greu de explicat; * ai mărit poporul tău și l-ai încununat cu cinste.

V. În mare este calea ta și cărările tale în ape multe.

* Ai mărit.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iosue

5,13–6,21

Este cucerită cetatea fortificată a dușmanilor

În zilele acelea, ^{5,13} pe când Iosue era lângă Ierihon, a ridicat ochii și a văzut un om stând în picioare înaintea lui, cu sabia scoasă din teacă în mână. Iosue s-a dus spre el, și i-a zis: „Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?” ¹⁴ El a răspuns: „Nu, ci eu sunt conducătorul oștirii Domnului, și acum am venit”. Iosue s-a aruncat cu fața la pământ, s-a închinat și i-a zis: „Ce-i spune Domnul meu slujitorului său?” ¹⁵ Și conducătorul oștirii Domnului i-a zis lui Iosue: „Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este sfânt”. Și Iosue a făcut așa cum i-a fost poruncit.

^{6,1} Ierihonul era închis și întărit de teama fiilor lui Israel. Nimeni nu avea curaj să iasă din el și nimeni nu avea curaj să intre în el.

² Domnul i-a zis lui Iosue: „Iată, dau în mâinile tale Ierihonul și pe regele lui, și pe toți vitejii lui ostași. ³ Înconju-rați cetatea, voi, toți bărbații de război, dând ocol cetății o dată pe zi. Așa să faceți timp de șase zile. ⁴ Șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe de corn de berbec; în ziua a șaptea, să înconju-rați cetatea de șapte ori, și preoții să sune din trâmbițe. ⁵ Când vor suna lung din cornul de berbec și când veți auzi sunetul trâmbiței, tot poporul să scoată strigăte mari de război. Atunci, zidul cetății se va prăbuși, și poporul să intre, fiecare în dreptul lui înainte”.

⁶ Iosue, fiul lui Nun, i-a chemat pe preoți și le-a zis: „Luați chivotul legământului, și șapte preoți să poarte cele șapte trâmbițe înaintea chivotului Domnului”. ⁷ Și a zis poporului: „Porniți, înconjurați cetatea și bărbații înarmați să treacă înaintea chivotului Domnului”.

⁸ După ce a vorbit Iosue poporului, cei șapte preoți care purtau înaintea Domnului cele șapte trâmbițe au pornit și au sunat din trâmbițe. Chivotul legământului Domnului mergea în urma lor. ⁹ Bărbații înarmați mergeau înaintea preoților, care sunau din trâmbițe, și coada oștirii mergea după chivot; în timpul mersului, preoții sunau din trâmbițe. ¹⁰ Iosue dăduse porunca aceasta poporului: „Voi să nu strigați, să nu vi se audă glasul și să nu vă iasă o vorbă din gură, până în ziua când vă voi spune: «Strigați!» Atunci să strigați”. ¹¹ Chivotul Domnului a înconjurat cetatea și i-a dat ocol o dată pe zi; apoi au intrat în tabără și au rămas în tabără peste noapte.

¹² Iosue s-a sculat dis-de-dimineață și preoții au luat chivotul Domnului. ¹³ Cei șapte preoți, care purtau cele șapte trâmbițe de corn de berbec înaintea chivotului Domnului, au pornit și au sunat din trâmbițe. Bărbații înarmați mergeau înaintea lor și coada oștirii venea după chivotul Domnului; în timpul mersului, preoții sunau din trâmbițe. ¹⁴ Au înconjurat cetatea o dată, a doua zi; apoi s-au întors în tabără. Au făcut același lucru timp de șase zile.

¹⁵ În ziua a șaptea, s-au sculat în zorii zilei și au înconjurat în același fel cetatea de șapte ori; aceasta a fost singura zi când au înconjurat cetatea de șapte ori.

¹⁶ A șaptea oară, pe când preoții sunau din trâmbițe, Iosue a zis poporului: „Strigați, căci Domnul v-a dat cetatea în mână! ¹⁷ Cetatea să fie dată Domnului spre nimicire, ea și tot ce se află în ea; dar să lăsați cu viață pe Rahab, prostituata, și pe toți cei ce vor fi cu ea în casă, pentru că i-a ascuns pe solii pe care-i trimiseserăm noi. ¹⁸ Feriți-vă numai de ceea ce va fi dat spre nimicire; căci, dacă veți lua ceva din ceea ce va fi dat spre nimicire, veți face ca toată tabăra lui Israel să fie anatema.

¹⁹ Tot argintul și tot aurul, toate lucrurile din aramă și din fier să fie închinat Domnului, și să intre în vistieria Domnului”.

²⁰ Poporul a scos strigăte, și preoții au sunat din trâmbițe. Când a auzit poporul sunetul trâmbiței, a strigat tare și zidul s-a prăbușit; poporul a intrat în cetate, fiecare în dreptul lui. Au pus mâna pe cetate, ²¹ și au nimicit-o cu desăvârșire, trecând prin ascuțișul sabiei tot ce era în cetate, bărbați și femei, copii și bătrâni, până la boi, oi și măgari.

RESPONSORIUL

Cf. *Is 25,1ab.2ad; Evr 11,30*

R. Doamne, Dumnezeuul meu ești tu; te voi preamări și voi lăuda numele tău. * Cetatea pe care ai făcut-o ruină nu va mai fi reconstruită niciodată.

V. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului când au fost înconjurat timp de șapte zile. * Cetatea.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra cărții lui Iosue*, de Origene, preot

(*Omil. 6, 4: PG 12, 855-856*)

Cucerirea Ierihonului

Ierihonul este înconjurat, este necesar să fie cucerit. Cum are loc, așadar, cucerirea Ierihonului? Împotriva lui nu se folosește spada, nu este străpuns cu berbecul, nu sunt aruncate săgeți, ci se folosesc numai trâmbițele preoțești, și acestea fac să cadă zidurile Ierihonului.

În Sfânta Scriptură, întâlnim deseori Ierihonul ca figură a lumii. De exemplu, când în Evanghelie se spune că un om, coborând de la Ierusalim la Ierihon, a căzut în mâinile tâlharilor, fără îndoială, acest om era figura aceluiași Adam care a fost alungat din paradis și exilat în această lume. Dar și orbii din Ierihon, de care s-a apropiat Isus pentru a le da vederea, erau figura oamenilor acestei lumi, care erau loviți de orbirea ignoranței și pentru care a venit Fiul lui Dumnezeu. De

aceea, acest Ierihon, adică lumea aceasta, urmează să se prăbușească. De fapt, sfârșitul lumii a fost deja revelat de mult în cărțile sfinte.

Cum se va sfârși lumea? Cu ce instrumente? *Cu glasuri de trâmbițe*, spune Scriptura. Care trâmbițe? Paul îți dezvăluie secretul acestui mister. Ascultă ce spune: *Va suna trâmbița*, exclamă el, *și cei care au murit în Cristos vor învia neputreziiți. Însuși Domnul, la porunca divină, la strigătul arhanghelului și în sunetul trâmbiței lui Dumnezeu, va coborî din cer* (cf. *1Cor 15,52; 1Tes 4,16*). Atunci, așadar, Isus, Domnul nostru, va învinge Ierihonul cu sunetul trâmbițelor și îl va culca la pământ, încât nu va scăpa din el decât femeia păcătoasă și toată familia ei. *Va veni*, spune el, Domnul nostru Isus, și va veni la sunetul trâmbiței.

O va salva numai pe aceea care i-a primit pe exploratorii săi, pe cea care i-a primit pe apostoli cu credință și supunere și i-a așezat în locurile de sus ale casei ei, și o va uni pe această femeie păcătoasă cu casa lui Israel. Dar să nu ne mai amintim și să n-o mai acuzăm de păcatul ei din vechime. Odinioară a fost păcătoasă, acum însă, ca o fecioară curată, a fost unită cu un singur bărbat curat, Cristos. Ascultă ce spune Apostolul despre ea: *V-am logodit ca pe o fecioară neprihănită cu un singur mire, Cristos* (cf. *2Cor 11,1*). Din neamul ei venea și cel care spunea: *Și noi eram odinioară niște nechibzuiți, neascultători, rătăciți, subjugăți de poftă și plăceri de multe feluri* (*Tit 3,3*).

Vrei să înveți mai pe larg cum de păcătoasa nu mai este păcătoasă? Atunci, ascultă-l pe Paul care spune: *Așa erați unii dintre voi, dar ați fost spălați, ați fost sfințiți în numele Domnului nostru Isus Cristos și în Duhul Dumnezeului nostru* (cf. *1Cor 6,11*). Pentru a se putea salva și pentru a nu pieri împreună cu Ierihonul, ea a primit de la exploratori un semn eficace de mântuire: o sfoară de culoare roșie. Prin sângele lui Cristos, este mântuită întreaga Biserică, în același Isus Cristos, Domnul nostru, căruia îi aparțin mărirea și puterea în toți vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Is 49,22bc.26cd; In 8,28a

R. Iată, voi ridica mâna mea înaintea neamurilor și steagul meu deasupra popoarelor. * Orice om va ști că eu sunt Domnul, eliberatorul tău și mântuitorul tău, Cel Puternic al lui Iacob.

V. Când va fi înălțat Fiul Omului, atunci veți ști că eu sunt. * Orice om.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iosue

10,1-14; 11,15-17

Poporul lui Dumnezeu ia în stăpânire țara

^{10,1} Adoni-Țedec, regele Ierusalimului, a aflat că Iosue pusese mâna pe Ai și o nimicise cu desăvârșire, că făcuse cetății Ai și regelui ei cum făcuse Ierihonului și regelui său, și că locuitorii Gabaonului făcuseră pace cu Israel și erau în mijlocul lor. ² Atunci i-a fost foarte frică; fiindcă Gabaon era o cetate mare ca una dintre cetățile regești, mai mare chiar decât Ai, și toți bărbații ei erau războinici puternici. ³ Adoni-Țedec, regele Ierusalimului, a trimis să li se spună lui Hoham, regele Hebronului, lui Pircam, regele Iarmutului, lui Iafia, regele Lachișului, și lui Debir, regele Eglonului: ⁴ „Veniți la mine și ajutați-mă, ca să batem Gabaonul, căci a făcut pace cu Iosue și cu fiii lui Israel”. ⁵ Cei cinci regi ai amoreilor: regele Ierusalimului, regele Hebronului, regele Iarmutului, regele Lachișului și regele Eglonului s-au adunat astfel și s-au dus împreună cu toate oștile

lor; au venit și și-au așezat tabăra lângă Gabaon și au început să lupte împotriva lui.

⁶Oamenii din Gabaon au trimis să i se spună lui Iosue, în tabăra din Ghilgal: „Nu-i părăsi pe slujitorii tăi, vino la noi în grabă, eliberează-ne și dă-ne ajutor; căci toți regii amoreilor, care locuiesc pe munte, s-au strâns împotriva noastră”. ⁷Iosue s-a suit din Ghilgal, el și toți oamenii de război cu el, toți cei viteji. ⁸Domnul i-a zis lui Iosue: „Nu te teme de ei, căci îi dau în mâinile tale, și nici unul dintre ei nu va putea să stea împotriva ta”.

⁹Iosue a venit fără veste peste ei, după ce a mers toată noaptea de la Ghilgal. ¹⁰Domnul i-a făcut să se sperie dinaintea lui Israel; și Israel le-a pricinuit o mare înfrângere la Gabaon, i-a urmărit pe drumul care suie la Bet-Horon și i-a bătut până la Azeca și până la Macheda.

¹¹Pe când fugeau ei dinaintea lui Israel și coborau de la Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă din cer peste ei niște pietre mari până la Azeca și au pierit; cei ce au murit de pietrele grindinei au fost mai mulți decât cei uciși cu sabia de fiii lui Israel.

¹²Atunci, Iosue a vorbit Domnului, în ziua când i-a dat Domnul pe amorei în mâinile fiilor lui Israel și a zis în fața lui Israel: „Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra văii Aialon!” ¹³Și soarele s-a oprit, și luna și-a întrerupt mersul, până când poporul s-a răzbnat pe vrăjmașii lui.

Lucrul acesta nu este scris oare în *Cartea dreptului*? Soarele s-a oprit în mijlocul cerului, și nu s-a grăbit să apună aproape o zi întreagă. ¹⁴N-a mai fost nici o zi ca aceea, nici înainte, nici după aceea, când Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel.

^{11,15}Iosue a împlinit poruncile date de Domnul slujitorului său Moise, și de Moise lui Iosue; n-a lăsat nimic neîmplinit din tot ce-i poruncise Domnul lui Moise.

¹⁶Astfel, Iosue a luat toată țara aceasta, muntele, tot ținutul Negheb, ținutul Goșen, Șefelah și Arabah, muntele lui Israel și văile lui, ¹⁷de la muntele Pele care se înalță spre Scir până la Baal-Gad, în valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. I-a luat pe toți regii lor, i-a lovit și i-a ucis.

RESPONSORIUL

Ez 34,13.15

R. Voi aduna oile mele dintre popoare și le voi duce în țara lor; * le voi paște în munții lui Israel, pe lângă cursurile de apă și prin toate locurile de locuit ale țării acesteia.

V. Eu voi paște oile mele și eu le voi duce la odihnă.
* Le voi paște.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Ps 1, 4.7-8: CSEL 64, 4-7)

Dulcea carte a Psalmilor

Deși din întreaga Sfântă Scriptură emană harul lui Dumnezeu, totuși, mai clar se vede aceasta în dulcea carte a *Psalmilor*. Într-adevăr, Moise însuși, care ne-a relatat într-un stil liniștit faptele înaintașilor, când, printr-o minune extraordinară, a făcut să treacă poporul părinților prin Marea Roșie și când l-a văzut pe regele faraon înecându-se cu armatele sale, s-a simțit inspirat (pentru că săvârșise ceea ce depășea puterile sale omețești) și i-a înălțat Domnului un imn triumfal. Și Maria, luând cimbalul, le îndemna pe însoțitoarele sale, zicând: *Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa: a aruncat în mare calul și călărețul (Ex 15,21)*.

Istoria învață, legea instruiște, profetia prezice, corecția pedepsește, conduita bună convinge: cartea *Psalmilor* este ca o sinteză a tuturor acestor lucruri și ca un medicament al mântuirii umane. Cine citește psalmii găsește un remediu special cu care să-și trateze rănile patimilor sale. Cine vrea să lupte e suficient să privească în psalmi pentru a descoperi, ca într-o sală deschisă tuturor sufletelor și ca pe un stadion destinat exercitării virtuților, diferite feluri de lupte care ne așteaptă și va putea să și-o aleagă dintre acestea pe cea pe care o consideră mai potrivită pentru el și prin care va putea ajunge mai ușor la cucerirea premiului.

Dacă unuia îi place să reparcurgă și să imite faptele înaintașilor, va găsi toată istoria părinților adunată într-un singur psalm, pentru a păstra această comoară în memoria sa grație rezumatului oferit de această lectură. Dacă altcineva vrea să cunoască puterea legii, care constă în legătura iubirii (*căci cine îl iubește pe aproapele a împlinit legea*, cf. *Rom 13,10*), să citească în psalmi cu ce sentiment de iubire unul singur s-a expus la pericole deosebit de mari pentru a respinge necinstea unui întreg popor, și în aceasta va recunoaște că gloria iubirii nu este inferioară triumfului vitejiei.

Ce să spun despre virtutea profeției? Ceea ce au vestit alții în mod confuz, se pare că numai lui David i s-a promis cu claritate și în mod deschis că Domnul Isus se va naște din neamul său, așa cum i-a spus Domnul: *Din rodul trupului tău voi pune pe tronul tău* (*Ps 131,11*). Astfel, în psalmi îl vedem pe Isus nu numai ca cel care se naște pentru noi, ci și ca cel care îndură în trupul său pătimirea mântuitoare, care adoarme în moarte, învie, se înalță la cer și șade la dreapta Tatălui. Ceea ce nimeni dintre oameni nu avusese curajul să spună, acest profet este singurul care a vestit-o aici, iar apoi Domnul însuși a predicat-o în evanghelie.

RESPONSORIUL

Ps 56 (57),8-9

R. Inima mea este liniștită, Dumnezeule, liniștită este inima mea. * Voi înălța imnuri și-i voi cânta Domnului.

V. Trezește-te, gloria mea, treziți-vă, harpă și alăută; vreau să trezesc aurora. * Voi înălța.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Iosue

24,1-7.13-28

Reînnoirea alianței în țara promisă

În zilele acelea, ¹ Iosue a adunat toate triburile lui Israel la Sihem. Apoi i-a chemat pe bătrânii lui Israel împreună cu conducătorii, judecătorii și scribii popoului, și toți s-au prezentat în fața lui Dumnezeu. ² Iosue a spus atunci întregului popor:

„Așa vorbește Domnul, Dumnezeuul lui Israel: Strămoșii voștri până la Terah, tatăl lui Abraham și al lui Nahor, locuiau dincolo de Eufrat și slujeau dumnezeilor străini. ³ Atunci, eu l-am luat pe tatăl vostru, Abraham, de dincolo de fluviul Eufrat și l-am pus să străbată întreaga țară a Canaanului; i l-am dat pe Isaac și i-am înmulțit urmașii. ⁴ Lui Isaac i l-am dat pe Iacob și pe Esau. Lui Esau i-am dat în stăpânire ținutul muntos Seir. Iacob și fiii săi au coborât în Egipt. ⁵ În cele din urmă, i-am trimis pe Moise și pe Aron și am lovit Egiptul prin toate semnele pe care le-am săvârșit în mijlocul lui și apoi v-am scos din Egipt. ⁶ I-am scos din Egipt pe părinții voștri și voi ați ajuns la mare. Egiptenii i-au urmărit pe părinții voștri cu carele și cu caii până la Marea Roșie. ⁷ Părinții voștri au strigat atunci la Domnul și el a așternut întuneric între voi și egipteni și a întors asupra lor marea, care i-a acoperit. Voi ați văzut cu ochii voștri ce am făcut eu în Egipt; apoi ați rămas multă vreme în pustiu.

¹³ Eu v-am dat vouă un pământ pe care nu voi l-ați lucrat, cetăți pe care le locuiți, dar pe care nu voi le-ați construit, vii și livezi de măslini din care mâncați, dar pe care nu voi le-ați sădit. ¹⁴ Acum, așadar, temeți-vă de Domnul și slujiți-l cu fidelitate din toată inima. Înălțurați-i pe zii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de

Euftrat și în Egipt; slujiți-i Domnului! ¹⁵ Dacă nu vă place să slujiți Domnului, alegeți-l astăzi pe acela căruia vreți să-i slujiți: pe zeii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de Euftrat sau pe zeii amoreilor în țara cărora locuiți. Eu însă și casa mea vrem să-i slujim Domnului!”

¹⁶ Atunci, poporul a răspuns: „Departați-vă de noi gândul să-l părăsim pe Domnul, ca să slujim altor dumnezei!

¹⁷ Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului, din casa robiei; el a săvârșit semne mari sub ochii noștri și ne-a ocrotit de-a lungul întregului drum pe care l-am străbătut printre popoarele prin mijlocul cărora am trecut. ¹⁸ Domnul a alungat dinaintea noastră toate aceste popoare, precum și pe amorei, locuitorii acestei țări în care noi am intrat. De aceea, noi vrem să-i slujim Domnului, pentru că el este Dumnezeul nostru”.

¹⁹ Atunci, Iosue a spus poporului: „Voi nu veți reuși să-i slujiți Domnului, căci el este un Dumnezeu sfânt, un Dumnezeu gelos, care nu va ierta răzvrătirile și păcatele voastre. ²⁰ Dacă îl veți părăsi pe Domnul, ca să slujiți dumnezeilor străini, el, care v-a făcut atâtea bine, se va întoarce împotriva voastră, vă va pedepsi și vă va nimici”. ²¹ Poporul i-a răspuns lui Iosue: „Nicidecum. Noi îi vom sluji Domnului!” ²² Atunci, Iosue a spus poporului: „Voi înșivă sunteți martori împotriva voastră: voi ați ales să-i slujiți Domnului!” Ei au răspuns: „Suntem martori!” ²³ Iosue a reluat: „Atunci, îndepărtați-vă pe dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru și întoarceți-vă inima către Domnul, Dumnezeul lui Israel!” ²⁴ Poporul i-a răspuns lui Iosue: „Domnului, Dumnezeului nostru, îi vom sluji și vom asculta poruncile lui!”

²⁵ În acea zi, Iosue a încheiat pentru popor un legământ și acolo, la Sihem, i-a dat un statut și o lege. ²⁶ Iosue a scris toate acestea în cartea legii lui Dumnezeu. A luat o piatră mare și a ridicat-o sub stejarul care se află în locul închinat Domnului. ²⁷ El a spus întregului popor: „Iată, această piatră va fi martoră împotriva voastră, pentru că ea a auzit toate cuvintele pe care ni le-a spus Domnul; va fi martoră împotriva voastră, ca să nu vă

lepădați de Domnul, Dumnezeul vostru”.²⁸ Apoi, Iosue a dat drumul poporului și fiecare s-a dus la moștenirea lui.

RESPONSORIUL

Ios 24,16.24; 1Cor 8,5.6a

R. Departe de noi gândul să-l părăsim pe Domnul și să slujim altor dumnezei: * Domnului, Dumnezeului nostru, îi vom sluji și vom asculta poruncile lui.

V. Chiar dacă sunt numiți zei, fie în cer, fie pe pământ, pentru noi există un singur Dumnezeu. * Domnului.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Ps 1, 9-12: CSEL 64, 7.9-10)

*Voi cânta psalmi cu duhul,
dar voi cânta psalmi și cu mintea*

Ce este mai plăcut decât un psalm? De aceea, însuși David spune atât de bine: *Lăudați-l pe Domnul, pentru că frumos este să-l laudăm pe Dumnezeul nostru, pentru că plăcut este să-l preamărim pe el (Ps 146,1)*. Într-adevăr! Psalmul este o binecuvântare a poporului, este o laudă adusă lui Dumnezeu, un imn al poporului, o aplaudare a tuturor, un cuvânt universal, un glas al Bisericii, o melodioasă mărturisire de credință, o celebrare completă a ierarhiei, o bucurie a libertății, un strigăt de bucurie, o tresăltare de veselie. El potolește mânia, îndepărtează grijile, ușurează tristețea. Este ocrotire în timpul nopții, instruire în timpul zilei, scut în momentul fricii, sărbătoare în sfințenie, imagine de liniște, garanție de pace și de înțelegere. Asemenea alăutei, el adună într-o singură cântare vocile diferite și variate. Psalmul cântă răsăritul zilei, psalmul face să răsune apusul zilei.

În psalm, doctrina concurează cu harul. În timp ce se cântă spre delectare, se învață spre erudiție. Când citești, ce anume nu găsești în psalmi? În ei citesc: *Cântare pentru cel iubit (Ps 44,1)* și mă simt înflăcărat de dorința unei iubiri sfinte. În ei descopăr harurile revelației,

mărturiile învierii, darurile făgăduinței. În ei învăț să evit păcatul și să nu mă rușinez de pocăința pentru păcate.

Așadar, ce este psalmul, dacă nu instrumentul muzical al virtuților, la care cântând, cu plectrul Duhului Sfânt, profetul vrednic de cinste face să răsune pe pământ dulceața sunetului ceresc? El modulează acordurile diferitelor glasuri pe coardele lirei și ale harpei, care sunt resturi de animale moarte, și astfel, înalță spre cer cântarea laudei divine. În felul acesta, el ne învață că mai întâi trebuie să murim pentru păcat și că numai după aceea vom putea exersa în acest trup diferitele fapte ale virtuților, prin care să-i dăm Domnului cinstea devoțiunii noastre.

Așadar, David ne-a învățat că trebuie să cântăm înlăuntrul nostru, că trebuie să psalmodiem înlăuntrul inimii noastre, așa cum cânta și Paul, spunând: *Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta psalmi cu duhul, dar voi cânta psalmi și cu mintea (1 Cor 14,15)*. David ne-a spus că trebuie să ne îndreptăm viața și faptele spre contemplarea bunurilor de sus, pentru ca plăcerea cântării să nu excite patimile trupului, căci, prin acestea, sufletul nostru nu este mântuit, ci este asuprit. Profetul sfânt, amintindu-ne că el cânta psalmi pentru a-și elibera sufletul, a spus: *Îți voi cânta din harpă, ție, Dumnezeule, sfântul lui Israel. Vor tresăltă de bucurie buzele mele, când îți voi cânta, și sufletul meu, pe care l-ai răscumpărat (Ps 70,22-23)*.

RESPONSORIUL

Ps 91 (92),2.4

R. Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul * și să cântăm numele tău, Preaînalte.

Ÿ. Cu lira cu zece coarde și cu harpa, cu cântare de alăută. * Și să cântăm.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul oricărui bine, ascultă-ne rugăciunea: inspiră-ne să cugetăm cele drepte și călăuzește-ne ca să le împlinim. Prin Domnul.

DUMINICA A XI-A DE PESTE AN

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Văzând Isus mulțimile, i s-a făcut milă de ele, căci erau necăjite și descumpănite, ca niște oi fără păstor.

Anul B

Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când un om aruncă sămânța în pământ, iar sămânța încolțește și crește fără ca el să știe.

Anul C

O femeie păcătoasă din cetate a adus un vas de alabastru plin cu mir și, plângând, a început să spele cu lacrimi picioarele lui Isus, să le sărute și să le unge cu mir.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătate rugăciunile noastre: noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Judecătorilor

2,6–3,4

Situația generală din timpul judecătorilor

În zilele acelea, ^{2,6} Iosue a dat drumul poporului și fiii lui Israel au plecat fiecare în moștenirea lui, ca să ia

țara în stăpânire. ⁷ Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosue, și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosue și care văzuseră toate lucrurile mari pe care le făcuse Domnul pentru Israel. ⁸ Iosue, fiul lui Nun, slujitorul Domnului, a murit în vârstă de o sută zece ani. ⁹ L-au îngropat în ținutul pe care-l avea de moștenire, la Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de Muntele Gaaș. ¹⁰ Toată generația aceea de oameni a fost adăugată la părinții lor, și s-au ridicat altele după aceea, care nu-l cunoșteau pe Domnul, nici lucrarea pe care o făcuse el pentru Israel.

¹¹ Fiii lui Israel au săvârșit ceea ce este rău înaintea Domnului și s-au închinat zeilor Baal. ¹² L-au părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, și i-au urmat pe dumnezeii popoarelor vecine. S-au închinat în fața lor și l-au mâniat pe Domnul. ¹³ L-au părăsit pe Domnul, ca să le slujească zeilor Baal și Astarte. ¹⁴ Atunci, mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Israel. El i-a dat în mâna jefuitorilor care i-au pradat și i-a lăsat în voia dușmanilor dimprejur, cărora nu le-au putut ține piept. ¹⁵ În toate incursiunile lor, mâna Domnului le stătea împotriva, așa cum le spusese și cum le jurase. I-a adus astfel într-o mare strâmtorare.

¹⁶ Atunci, Domnul a ridicat peste ei judecători, ca să-i scape din mâna jefuitorilor. ¹⁷ Însă ei n-au ascultat nici de judecătorii lor. Dar s-au pângărit cu alți dumnezei, s-au închinat în fața lor. S-au îndepărtat foarte repede de calea pe care au urmat-o părinții lor. N-au urmat ascultarea față de poruncile Domnului. ¹⁸ Când Domnul ridică un judecător peste ei, Domnul era cu judecătorul și îi salva din mâna dușmanilor lor, cât timp trăia judecătorul, căci Domnul se lăsa înduplecat când ei gemeau sub jugul celor care îi apăseau. ¹⁹ Dar când murea judecătorul, ei se întorceau din nou la faptele lor rele mai rău decât părinții lor: urmau alți dumnezei, se închinau și se prosternau în fața lor, stăruiau în nelegiuirile lor și erau la fel de împietriți ca și părinții lor.

²⁰ Atunci, Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Israel și a zis: „Fiindcă neamul acesta a călcat legământul

meu, pe care-l încheiasem cu părinții lor, și fiindcă n-au ascultat de glasul meu, ²¹ nu voi mai alunga dinaintea lor nici unul dintre neamurile pe care le-a lăsat Iosue când a murit. ²² Astfel, prin ele, îl voi pune pe Israel la încercare, ca să știu dacă vor căuta sau nu să urmeze calea Domnului, cum au căutat părinții lor”.

²³ Și Domnul a lăsat în pace popoarele acelea pe care nu le dăduse în mâinile lui Iosue, și nu s-a grăbit să le alunge.

^{3,1} Acestea sunt popoarele pe care le-a lăsat Domnul ca să-l încerce pe Israel prin ele, pe toți cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului. ² El voia numai ca generațiile de oameni ale fiilor lui Israel să cunoască și să învețe războiul, și anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte. ³ Neamurile acestea erau cei cinci domnitori ai filistenilor, toți canaaneenii, sidonienii și heveii care locuiau în Muntele Liban, de la Muntele Baal-Hermon până la intrarea Hamatului. ⁴ Neamurile acestea au slujit ca să-l pună pe Israel la încercare, pentru ca Domnul să vadă dacă vor asculta sau nu de poruncile pe care le dăduse părinților lor prin Moise.

RESPONSORIUL *Ps 105 (106),40a.41a.44; Jud 2,16*

R. Atunci, Domnul s-a aprins de mânie împotriva poporului său și i-a dat în mâna neamurilor păgâne; * totuși, s-a uitat la strâmtorarea lor când le-a auzit plângerea.

Ÿ. Domnul a ridicat judecători care să-i scape din mâna jefuitorilor. * Totuși.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Rugăciunea domnească*,
de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 4-6: CSEL 3, 268-270)

Rugăciunea trebuie să iasă dintr-o inimă smerită

La cei care se roagă, cuvântul și cererea trebuie să fie bine rânduite, să fie făcute în tăcere și cu teamă. Să

ne gândim că ne aflăm înaintea lui Dumnezeu. Trebuie să fim plăcuți în ochii săi și prin poziția trupului, și prin tonul vocii. De fapt, după cum este neplăcut să strigi cu voce tare, tot așa este potrivit să te rogi cu modestie și reculegere. De altfel, Domnul ne-a poruncit și ne-a învățat să ne rugăm în secret, în locuri izolate și îndepărtate, chiar în locuințele noastre. De fapt, se potrivește cu credința noastră să știm că Dumnezeu este prezent pretutindeni, că el îi ascultă și-i vede pe toți și că pătrunde cu plinătatea maiestății sale și în locurile ascunse și secrete, după cum este scris: *Eu sunt un Dumnezeu care stă aproape, nu un Dumnezeu care este departe. Poate oare omul să se ascundă într-un loc tainic unde eu să nu-l văd? Oare nu umplu eu cerul și pământul?* (cf. *Ier 23,23-24*). De asemenea: *Ochii Domnului sunt pretutindeni, veghind asupra celor buni și asupra celor răi* (cf. *Prov 15,3*).

Când ne adunăm cu frații și celebrăm tainele divine împreună cu preotul lui Dumnezeu, trebuie să ne aducem aminte de respect și de buna rânduială. Nu trebuie să rostim din toate părțile rugăciunile noastre cu glasuri dezordonate, nici să pronunțăm cu locvacitate zgomotoasă o rugăciune care trebuie adresată lui Dumnezeu cu umilință, căci Dumnezeu nu ascultă vocea, ci inima. Nu e necesar să atragem prin strigăte atenția aceluia care vede gândurile noastre. Domnul arată acest lucru, când spune: *De ce gândiți rău în inimile voastre?* (*Mt 9,4*). Și în alt loc: *Și vor ști toate Bisericiile că eu sunt cel care cercetează răunchii și inimile* (*Ap 2,23*).

În *Cartea întâi a Regilor*, Ana, care era o figură a Bisericii, păzea și păstra această regulă. Ea nu-l implora pe Dumnezeu strigând cu glas tare, ci îl ruga în tăcere și cu modestie în secretul inimii. Vorbea cu o rugăciune ascunsă, dar cu o credință vizibilă. Vorbea nu cu buzele, ci cu inima, deoarece știa că așa ascultă Dumnezeu. A obținut ceea ce a cerut în mod eficient, pentru că a cerut cu încredere. Acest lucru îl afirmă clar Scriptura divină, când spune: *Se ruga în inima sa și își mișca numai buzele, dar glasul nu i se auzea, și Domnul a ascultat-o*

(cf. *ISam* 1,13). De asemenea, citim în psalmi: *Vorbiți în inimile voastre și căăți-vă în așternutul vostru* (cf. *Ps* 4,5). Prin Ieremia, Duhul Sfânt ne sfătuiește și ne învață la fel, spunând: *Tu, Doamne, trebuie să fii adorat în conștiință* (cf. *Bar* 6,5).

De aceea, fraților preaiubiți, cel care se roagă să nu uite cum s-a rugat vameșul în templu împreună cu fariseul. El nu-și ridică privirea spre cer cu nerușinare, nici nu-și ridică în mod obraznic mâinile, ci, bătându-și pieptul și regretând păcatele ascunse în el, implora ajutorul milostivirii divine. În timp ce fariseul se complăcea în sine, vameșul a meritat să fie îndreptățit mai degrabă decât acela, pentru că se ruga astfel și nu și-a pus speranța mântuirii în încrederea în nevinovăția sa, din moment ce nimeni nu este nevinovat. El se ruga, mărturisindu-și cu umilință păcatele, și rugăciunea sa a fost ascultată de cel care îi iartă pe cei umili.

RESPONSORIUL

R. Să vedem cum trebuie să fim înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor săi: * să cântăm psalmi așa încât mintea noastră să fie în armonie cu vocea.

Ÿ. Noi știm că suntem ascultați nu datorită mulțimii cuvintelor, ci datorită purității inimii și părerii de rău pentru păcate. * Să cântăm.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Isus i-a trimis pe cei doisprezece apostoli, dându-le poruncă: „Mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel”.

Anul B

Asemenea este împărăția cerurilor cu grăunțele de muștar, care este mai mic decât toate semințele, iar când este semănat, crește și se face mai mare decât toate legumele.

Anul C

I s-au iertat păcatele ei cele multe pentru că a iubit mult; iar cui i se iartă puțin, puțin iubește.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătate rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

Vesperale II**Ant. la Magnificat:****Anul A**

Mergeți și predicați evanghelia împărăției: în dar ați primit, în dar să dați.

Anul B

Prin multe parabole le vestea Isus cuvântul. Iar ucenicilor săi le lămuria toate, deoparte.

Anul C

Isus i-a spus femeii: „Credința ta te-a mântuit: mergi în pace!”

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Judecătorilor

4,1-24

Debora și Barac

În zilele acelea, ¹ fiii lui Israel iarăși au făcut ceea ce este rău înaintea Domnului, după moartea lui Ehud. ² Și Domnul i-a lăsat în mâinile lui Iabin, regele Canaanului, care domnea la Hațor. Conducătorul armatei lui era Sisera, și locuia la Haroșet-Goim. ³ Fiii lui Israel au strigat către Domnul, căci Iabin avea nouă sute de care din fier, și de douăzeci de ani îi apăsa cu putere pe fiii lui Israel.

⁴ Pe vremea aceea, judecător în Israel era Debora, profetesa, soția lui Lapidot. ⁵ Ea ședea sub palmierul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim; și fiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați. ⁶ Ea a trimis să-l cheme pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: „Iată porunca pe care a dat-o Domnul, Dumnezeul lui Israel: Du-te, îndreaptă-te spre Muntele Tabor și ia cu tine zece mii de oameni dintre fiii lui Neftali și dintre fiii lui Zabulon; ⁷ voi atrage spre tine, la pârâul Chișon, pe Sisera, căpetenia oștirii lui Iabin, împreună cu carele și oștile lui, și-l voi da în mâinile tale”. ⁸ Barac i-a zis: „Dacă vii tu cu mine, mă voi duce; dar dacă nu vii cu mine, nu mă voi duce”. ⁹ Ea a răspuns: „Voi merge cu tine; dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, căci Domnul îl va da pe Sisera în mâinile unei femei”.

Și Debora s-a sculat și s-a dus cu Barac la Chedeș.

¹⁰ Barac i-a chemat pe Zabulon și Neftali la Chedeș; zece mii de oameni mergeau în urma lui, și Debora a plecat cu el. ¹¹ Heber, cheneul, se despărțise de chenei, fiii lui Hobab, socrul lui Moise, și își întinsese cortul până la stejarul Taanaim, lângă Chedeș.

¹² I-au dat de știre lui Sisera că Barac, fiul lui Abinoam, s-a îndreptat spre Muntele Tabor. ¹³ Și, de la Haroșet-Goim, Sisera și-a strâns spre pârauul Chișon toate cele nouă sute de care din fier și tot poporul care era cu el.

¹⁴ Atunci, Debora i-a zis lui Barac: „Scoală-te, căci iată ziua când l-a dat Domnul pe Sisera în mâinile tale. Într-adevăr, Domnul merge înaintea ta”. Și Barac a coborât de pe Muntele Tabor, cu zece mii de oameni după el. ¹⁵ Domnul a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuțișul sabiei, pe Sisera, toate carele lui și toată tabăra. Sisera s-a dat jos din carul lui și a fugit pe jos. ¹⁶ Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșet-Goim; și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei, fără să fi rămas un singur om.

¹⁷ Sisera a fugit pe jos în cortul Iaelei, soția lui Heber, cheneul; căci între Iabin, regele Hațorului, și casa lui Heber, cheneul, era pace. ¹⁸ Iaela a ieșit înaintea lui Sisera și i-a zis: „Intră, domnul meu, intră la mine și nu te teme”. El a intrat la ea în cort, și ea l-a ascuns sub o învelitoare. ¹⁹ El i-a zis: „Dă-mi, te rog, puțină apă să beau, căci mi-e sete”. Ea a deschis burduful cu lapte, i-a dat să bea și l-a acoperit. ²⁰ El i-a mai zis: „Stai la ușa cortului, și dacă vine cineva și te întreabă: «Este cineva aici?» să răspunzi: «Nu este nimeni»”. ²¹ Iaela, soția lui Heber, a luat un țăruș de la cort, a pus mâna pe ciocan, s-a apropiat încet de el și i-a bătut țărușul în tâmplă, până când a intrat adânc în pământ. El adormise adânc și era obosit; și a murit. ²² Pe când Barac îl urmărea pe Sisera, Iaela i-a ieșit înaintea și i-a zis: „Vino, și ți-l voi arăta pe omul pe care-l cauți”. El a intrat la ea, și iată că Sisera stătea întins, mort, cu țărușul bătut în tâmplă.

²³ În ziua aceea, Dumnezeu l-a umilit pe Iabin, regele Canaanului, înaintea fiilor lui Israel. ²⁴ Și mâna fiilor lui Israel a apăsat greu asupra lui Iabin, regele Canaanului, până când l-au nimicit.

RESPONSORIUL

*1Cor 1,27b.29; 2Cor 12,9a;
1Cor 1,28b*

R. Dumnezeu a ales cele slabe ale lumii ca să le facă de rușine pe cele puternice, pentru ca nimeni să nu se poată mândri înaintea lui Dumnezeu. * Puterea se arată în slăbiciune.

Ÿ. Dumnezeu le-a ales pe cele ce nu sunt, ca să le distrugă pe cele ce sunt. * Puterea.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Rugăciunea domnească*,
de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 8-9: CSEL 3, 271-272)

Rugăciunea noastră este publică și universală

Înainte de toate, Învățătorul păcii și Maestrul unității nu a voit ca rugăciunea să fie doar individuală și privată, ca și cum cineva s-ar ruga numai pentru sine. Noi nu spunem: *Tatăl meu, care ești în ceruri*, și nici: *Pâinea mea dă-mi-o mie astăzi*, nici nu cere fiecare să i se ierte numai greșelile sale, nici nu imploră numai pentru sine să nu fie dus în ispită sau să fie mântuit de cel rău. Rugăciunea noastră este publică și universală, și atunci când ne rugăm, noi nu ne rugăm doar pentru unul, ci pentru tot poporul, pentru că tot poporul este una.

Dumnezeul păcii și Maestrul înțelegerii, care ne-a învățat unitatea, a voit ca fiecare să se roage pentru toți, după cum el i-a purtat pe toți în unul singur. Această lege a rugăciunii au respectat-o cei trei tineri aruncați în cuptorul cu foc, când s-au acordat la unison în rugăciune și au fost una în armonia spiritului. Acest lucru îl afirmă Scriptura divină. Spunându-ne că ei se rugau uniți, ne dă un model pe care să-l urmăm în rugăciune, ca să fim și noi astfel. *Atunci*, spune ea, *cei trei, într-un glas, cântau un imn și-l binecuvântau pe Dumnezeu* (cf. *Dan 3,51*). Vorbeau ca într-un glas, și totuși, Cristos încă nu-i învățase să se roage.

Tocmai pentru că se rugau astfel, cuvintele lor au fost eficace și ascultate: rugăciunea ce se inspiră din pace, rugăciunea simplă și interioară câștigă bunăvoința lui Dumnezeu. Găsim scris că tot astfel se rugau apostolii împreună cu ucenicii, după înălțarea Domnului. *Toți aceștia*, se spune, *într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații lui (Fap 1,14)*. Într-un cuget, stăruiau în rugăciune, arătând atât prin râvnă, cât și prin unitatea rugăciunii lor că *Dumnezeu, care face ca oamenii să stea împreună* (cf. *Ps 67,7*) în casă, nu-i primește în locuința divină și veșnică decât pe aceia care se roagă în unirea inimilor.

Fraților preaiubiți, multe și minunate sunt tainele Rugăciunii domnești! Ele sunt adunate într-o invocație scurtă, dar bogată în putere spirituală. Nu există absolut nimic care să nu fie cuprins în această rugăciune de laudă și de cerere. De aceea, ea formează un adevărat compendiu de învățătură cerească. *Voi deci* spune el, *asa să vă rugați: Tatăl nostru, care ești în ceruri (Mt 6,9)*.

Omul cel nou, renăscut și redat Dumnezeului său prin harul său, spune mai întâi *Tată*, pentru că a început deja să-i fie fiu. *A venit la ai săi*, spune Ioan, *dar ai săi nu l-au primit. Însă celor care l-au primit, celor care cred în numele lui, le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu (In 1,11-12)*. Așadar, cel care a crezut și a devenit fiu al lui Dumnezeu trebuie să înceapă de aici, mulțumindu-i și mărturisindu-se ca fiu al lui Dumnezeu, de vreme ce îl numește Tată pe Dumnezeul care este în ceruri.

RESPONSORIUL

Ps 21 (22),23; 56 (57),10

R. Voi vesti numele tău fraților mei; * în mijlocul adunării te voi lauda.

V. Te voi lauda printre popoare, Doamne, îți voi cânta imnuri printre neamuri. * În mijlocul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătațe rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu

putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Judecătorilor

6,1-6.11-24

Chemarea lui Ghedeon

În zilele acelea, ¹ fiii lui Israel au făcut ceea ce este rău înaintea Domnului; și Domnul i-a dat în mâinile lui Madian, timp de șapte ani. ² Mâna lui Madian a fost grea asupra lui Israel. Ca să scape de Madian, fiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri și pe stânci întărite. ³ După ce semăna Israel, Madian se suia cu Amalec și celelalte națiuni din Răsărit și porneau împotriva lui. ⁴ Și așezau corturile la ei, distrugeau roadele țării până spre Gaza și nu lăseau în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici măgari. ⁵ Căci se suiau împreună cu turmele și corturile lor, soseau ca o mulțime de lăcuste, erau fără număr, ei și cămilele lor, și veneau în țară ca s-o pustiască. ⁶ Israel a fost foarte umilit din pricina lui Madian, și fiii lui Israel au strigat către Domnul.

¹¹ Îngerul Domnului a venit și s-a așezat sub stejarul din Ofra, un loc care îi aparține lui Ioas, din familia lui Abiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grâul în jgheab, ca să-l ascundă de jaful madianiților. ¹² Îngerul Domnului i-a apărut și i-a zis: „Domnul este cu tine, luptător viteaz!” ¹³ Ghedeon i-a răspuns: „Te rog, domnul meu! Dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate acestea? Unde sunt toate faptele sale minunate pe care ni le povestesc părinții noștri? Ei ne spun: «Domnul ne-a scos din Egipt!» Dar astăzi Domnul ne-a părăsit și ne-a dat în mâinile madianiților”. ¹⁴ Atunci, Domnul l-a privit pe Ghedeon și i-a zis: „Cu puterea pe care o ai în tine,

du-te și eliberează-l pe Israel din mâinile madianiților. Eu te trimit”. ¹⁵ Ghedeon a reluat: „Te rog, Domnul meu! Cum îl voi elibera pe Israel? Familia mea este cea mai mică din tribul lui Manase, iar eu sunt cel mai mic din casa tatălui meu!” ¹⁶ Domnul i-a răspuns: „Eu voi fi cu tine și tu îi vei bate pe madianiți ca pe un singur om!” ¹⁷ Ghedeon i-a zis: „Dacă am aflat har în ochii tăi, dă-mi un semn că tu ești cel care îmi vorbești. ¹⁸ Nu pleca de aici înainte de a mă întoarce la tine! Îmi voi aduce darul și-l voi pune în fața ta”. Domnul i-a răspuns: „Voi rămâne până te vei întoarce!”

¹⁹ Ghedeon s-a dus, a pregătit un ied și, dintr-o măsură de făină, a făcut azime. A pus carnea într-un coș și zeama într-o oală și le-a adus sub stejar. ²⁰ Când s-a apropiat, îngerul Domnului i-a zis: „Ia carnea și azimele, pune-le pe această piatră și toarnă zeama peste ele”. După ce Ghedeon a făcut acestea ²¹ îngerul Domnului a întins bastonul pe care îl ținea în mână și a atins carnea și azimele. Din stâncă a izbucnit foc, a mistuit carnea și azimele, iar îngerul Domnului a dispărut. ²² Atunci, Ghedeon a înțeles că era îngerul Domnului și a zis: „Vai de mine, Doamne, Dumnezeul meu! L-am văzut pe îngerul Domnului față în față!” ²³ Domnul i-a răspuns: „Pace ție! Nu te teme, căci nu vei muri!” ²⁴ În acel loc, Ghedeon i-a ridicat Domnului un altar și i-a dat numele: „Domnul este pacea mea”. Altarul acesta este și astăzi la Ofra, care era a fiilor lui Abiezer.

RESPONSORIUL   *Is 45,3cd.4ab; Jud 6,14b; cf. Is 45,6*

R. Eu, Domnul, care te-am chemat pe nume, de dragul slujitorului meu Iacob și a lui Israel, alesul meu, îți spun: * Mergi cu această putere pe care o ai în tine și vei elibera Israelul.

V. Ca să știe toți că eu sunt Domnul și nu este vreun alt dumnezeu în afară de mine. * Mergi.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Rugăciunea domnească*,
de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 11-12: CSEL 3, 274-275)

Sfințească-se numele tău

Cât de mare este milostivirea Domnului, cât de îmbelșugată este bunăvoința și bunătatea sa față de noi! El a voit să celebrăm rugăciunea noastră înaintea lui Dumnezeu, să-l invocăm cu numele de Tată și, după cum Cristos este Fiul lui Dumnezeu, la fel, și noi să ne numim fii ai lui Dumnezeu! Nimeni dintre noi nu ar îndrăzni să pronunțe acest nume în rugăciune, dacă nu ne-ar fi permis el însuși să ne rugăm astfel. Așadar, fraților preaiubiți, să ne amintim și să știm că, dacă îi spunem lui Dumnezeu Tată, trebuie să ne comportăm ca fii ai lui Dumnezeu, pentru că, așa cum noi ne găsim bucuria în Dumnezeu Tatăl, tot așa, și el trebuie să-și găsească bucuria în noi.

Să trăim ca temple ale lui Dumnezeu, ca să se vadă că Dumnezeu locuiește în noi. Comportamentul nostru să nu fie în contrast cu spiritul, pentru că, din moment ce am început să fim creaturi spirituale și cerești, nu trebuie să gândim și să facem decât lucruri spirituale și cerești, căci însuși Domnul a spus: *Pe aceia care mă vor cinsti, și eu îi voi cinsti; aceia care mă vor disprețui vor fi disprețuiți* (1Sam 2,30). Și fericitul Apostol afirmă într-o scrisoare a sa: *Voi nu sunteți ai voștri, căci ați fost cumpărați cu un preț mare. Așadar, preamăriți-l pe Dumnezeu în trupul vostru* (1Cor 6,20).

După aceasta, spunem: *Sfințească-se numele tău*, nu pentru că dorim ca Dumnezeu să fie sfințit de rugăciunile noastre, ci pentru că îi cerem Domnului ca numele său să fie sfințit în noi. De altfel, de cine poate să fie sfințit Dumnezeu, de vreme ce el însuși este cel care sfințește? El a spus: *Fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt* (Lev 11,45). De aceea, cerem și implorăm ca noi,

care am fost sfințiți prin Botez, să perseverăm în ceea ce am început să fim. Și acest lucru îl cerem în fiecare zi. De fapt, avem nevoie de o sfințire zilnică. De vreme ce păcătuim în fiecare zi, trebuie să ne purificăm de păcatele noastre printr-o sfințire neîntreuptă.

Această sfințire, care ne-a fost dată de milostivirea lui Dumnezeu, Apostolul o proclamă când spune: *Nici desfrânații, nici idolatrii, nici adulterii, nici cei cu perversiuni sexuale, nici homosexualii, nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici bârfitorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii dintre voi, dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost justificați în numele Domnului Isus Cristos și în Duhul Dumnezeului nostru (1Cor 6,9-11)*. Spune că am fost sfințiți în numele Domnului Isus Cristos și în Duhul Dumnezeului nostru. Ne rugăm ca această sfințire să rămână în noi. Deoarece Domnul și judecătorul nostru impune celui care a fost vindecat sau înviat de el să nu mai păcătuiască, pentru ca nu cumva să i se întâmple ceva mai rău, să-l rugăm zi și noapte ca această sfințenie și această viață, pe care am primit-o de la harul său, să ne fie păstrată cu ajutorul său.

RESPONSORIUL   *Ez 36,23a.25a.26a.27b; Lev 11,44b*

R. Voi sfinți numele meu cel mare. Voi revărsa asupra voastră apă curată, vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi duhul meu; * ca să umblați în poruncile mele, să pregătiți și să urmați judecățile mele.

V. Fiți sfinți pentru că eu sunt sfânt. * Ca să.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătate rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Judecătorilor

6,33–7,8.16-22

Ghedeon este învingător cu o armată foarte mică

În zilele acelea, ^{6,33} tot Madianul, Amalec și popoarele din Răsărit s-au strâns împreună, au trecut Iordanul și au fixat tabăra în valea Izreel. ³⁴ Ghedeon a fost cuprins de Duhul Domnului; a sunat din trâmbiță și a convocat casa lui Abiezer ca să-l urmeze. ³⁵ A trimis soli în tot tribul lui Manase, care, de asemenea, l-a urmat. A trimis soli în Așer, în Zabulon și în Neftali, care au venit și ei în întâmpinarea lor.

³⁶ Ghedeon i-a zis lui Dumnezeu: „Dacă vrei să-l eliberezi pe Israel prin mâna mea, cum ai spus, ³⁷ iată, voi pune un caier de lână în arie; dacă numai lâna va fi acoperită de rouă, și tot pământul va rămâne uscat, voi cunoaște că îl vei elibera pe Israel prin mâna mea, cum ai spus”. ³⁸ Și așa s-a întâmplat. În ziua următoare, el s-a sculat dis-de-dimineă, a stors lâna și a scos roua din ea, cu care a umplut un vas plin cu apă. ³⁹ Ghedeon i-a zis lui Dumnezeu: „Să nu se aprindă mânia ta împotriva mea; voi mai vorbi o dată. Lasă-mă încă o dată să fac proba cu lâna: numai lâna să rămână uscată, și tot pământul să se acopere cu rouă”. ⁴⁰ Și Dumnezeu a făcut așa în noaptea aceea. Numai lâna a rămas uscată, și tot pământul s-a acoperit cu rouă.

^{7,1} Ierubaal sau Ghedeon și tot poporul care era cu el s-au sculat dis-de-dimineă și și-au așezat tabăra la En-Harod. Tabăra lui Madian era la miazănoapte de Ghedeon, spre dealul More, în vale.

² Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Poporul pe care-l ai cu tine este prea mult, ca să-l dau pe Madian în mâinile lui; el ar putea să se laude împotriva mea și să zică: «Mâna mea m-a eliberat». ³ Vorbește întregului popor

și anunță: «Cine este fricos și se teme să se întoarcă și să se depărteze de muntele Ghilboa». S-au întors douăzeci și două de mii de oameni din popor, și au mai rămas zece mii.

⁴ Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Este încă prea mult popor. Du-i la apă și acolo îi voi pune la încercare; acela despre care îți voi spune să meargă cu tine va merge cu tine; și acela despre care îți voi spune să nu meargă cu tine să se întoarcă”. ⁵ Ghedeon a dus poporul la apă și Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Pe toți cei ce vor lipăi apă cu limba, cum lipăește câinele, să-i pui deoparte, pe cei ce vor bea apă din genunchi să-i pui în altă parte”. ⁶ Cei ce au lipăit apa, ducând-o la gură cu mâna, au fost în număr de trei sute de oameni; și toți ceilalți au îngenuncheat ca să bea. ⁷ Și Domnul i-a zis lui Ghedeon: „Cu cei trei sute de oameni care au lipăit, vă voi elibera, și-l voi da pe Madian în mâinile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă”. ⁸ Fiecare a luat merinde și trâmbițe; apoi Ghedeon a poruncit ca toată mulțimea să plece, fiecare la cortul său, și i-a oprit numai pe cei trei sute de bărbați. Tabăra lui Madian era sub ei, în vale.

¹⁶ A împărțit cei trei sute de oameni în trei părți, și le-a dat tuturor trâmbițe și oale goale, cu niște făclii în oale.

¹⁷ El le-a zis: „Să vă uitați la mine și să faceți ca mine. Cum voi ajunge în tabără, să faceți ce voi face eu; ¹⁸ și când voi suna din trâmbiță, eu și toți cei ce vor fi cu mine, să sunați și voi din trâmbiță, de jur împrejurul taberei, și să strigați: «Pentru Domnul și pentru Ghedeon!»”

¹⁹ Ghedeon și cei trei sute de oameni care erau cu el au ajuns la capătul taberei la începutul străjii de la miezul nopții, îndată după ce s-au schimbat străjile. Au sunat din trâmbiță și au spart oalele pe care le aveau în mână.

²⁰ Cele trei grupuri au sunat din trâmbiță și au spart oalele; au apucat făcliile cu mâna stângă și trâmbițele cu mâna dreaptă ca să sune, și au strigat: „Sabia pentru Domnul și pentru Ghedeon!” ²¹ Au rămas fiecare la locul lui în jurul taberei, și toată tabăra a început să alerge, să

țipe și să fugă. ²² Cei trei sute de oameni au sunat iarăși din trâmbiță; și, în toată tabăra, Domnul i-a făcut să întoarcă sabia unii împotriva altora, așa încât se tăiau unii pe alții.

RESPONSORIUL

1Cor 1,27b-29; Lc 1,52

R. Dumnezeu a ales cele slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele puternice; pe cele de jos și disprețuite ale lumii le-a ales Dumnezeu, ba chiar pe cele ce nu sunt, ca să le distrugă pe cele ce sunt, * așa încât nimeni să nu se poată mândri înaintea lui.

V. Domnul i-a dat jos pe cei puternici de pe tronuri și i-a înălțat pe cei smeriți. * Așa încât.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Rugăciunea domnească*, de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 13-15: CSEL 3, 275-278)

Vie împărăția ta. Facă-se voia ta

În rugăciune urmează: *Vie împărăția ta*. Cerem să vină la noi împărăția lui Dumnezeu, așa cum cerem ca să fie sfințit numele său în noi. Dar poate să existe un timp în care Dumnezeu să nu domnească? Sau când poate să înceapă la el ceea ce a fost întotdeauna și nici-odată nu a încetat să existe? Noi cerem să vină împărăția noastră, cea pe care Dumnezeu ne-a promis-o și care ne-a fost dobândită de sângele și de pătimirea lui Cristos, pentru ca noi, care am fost mai înainte sclavi ai lumii, să putem domni sub stăpânirea lui Cristos, așa cum a promis el însuși, spunând: *Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția care a fost pregătită pentru voi de la crearea lumii (Mt 25,34)*.

Cu adevărat, fraților preaiubiți, același Cristos poate să fie împărăția lui Dumnezeu, a cărei venire o cerem în fiecare zi, a cărei sosire pentru noi dorim să o vedem cât mai curând. Căci așa cum el este învierea, pentru că în el înviem, tot la fel se poate înțelege că el este

împărăția lui Dumnezeu, pentru că în el vom domni. Este bine să cerem împărăția lui Dumnezeu, adică împărăția cerească, deoarece există și o împărăție pământească. Însă cel care a renunțat la lume este mai presus de onorurile sale și de împărăția sa.

Adăugăm apoi: *Facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ*, nu pentru ca Dumnezeu să facă ceea ce vrea, ci pentru ca noi să putem face ceea ce vrea Dumnezeu. De fapt, cine îl poate împiedica pe Dumnezeu să facă ceea ce vrea? Dar pentru că diavolul împiedică gândurile și faptele noastre să asculte de Dumnezeu în toate, ne rugăm și cerem să se facă voința lui Dumnezeu în noi. Și ca aceasta să se facă în noi, avem nevoie de voința lui Dumnezeu, adică de puterea și de ocrotirea sa, deoarece nimeni nu este puternic prin forțele sale, ci devine puternic prin bunăvoința și milostivirea lui Dumnezeu. În sfârșit, și Domnul, arătând slăbiciunea omenească pe care o purta în sine, a spus: *Tată, dacă este posibil, să treacă de la mine potirul acesta!* (Mt 26,29). El a dat exemplul ucenicilor săi ca să nu facă voința lor, ci pe cea a lui Dumnezeu, spunând: *Dar nu cum vreau eu, ci cum vrei tu.*

Voința lui Dumnezeu este cea pe care Cristos a urmat-o și a învățat-o altora. Este umilință în conversație, fermitate în credință, discreție în cuvinte, dreptate în acțiuni, milostivire în fapte, severitate în obiceiuri. Voința lui Dumnezeu înseamnă a nu face nedreptate și a suporta nedreptatea suferită, a menține pacea cu frații, a-l iubi pe Dumnezeu din toată inima, a-l iubi întrucât este Tată, a ne teme de el întrucât este Dumnezeu, a nu pune absolut nimic înaintea lui Cristos, deoarece nici el nu a preferat nimic în locul nostru. Voința lui Dumnezeu înseamnă a sta nedezlipiți de iubirea lui, a rămâne alături de crucea sa cu curaj și tărie, a da mărturie fermă despre el atunci când este în discuție numele său și cinstea sa, a arăta siguranța cauzei bune, atunci când ne batem pentru el, a accepta cu suflet liniștit moartea, atunci când ea va veni să ne ducă la răsplată. Aceasta înseamnă să vrem să fim moștenitori împreună cu Cristos,

aceasta înseamnă a îndeplini porunca lui Dumnezeu, aceasta înseamnă a împlini voința Tatălui.

RESPONSORIUL

Mt 7,21b; Mc 3,35

R. Acela care împlinește voința Tatălui meu, care este în ceruri, * acela va intra în împărăția cerurilor.

Ψ. Oricine face voința lui Dumnezeu, acela îmi este frate, soră și mamă. * Acela.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătate rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Judecătorilor 8,22-23.30-32; 9,1-15.19-20

Poporul lui Dumnezeu caută să-și aleagă un rege

În zilele acelea, ^{8,22} oamenii lui Israel i-au zis lui Ghedeon: „Domnește peste noi, tu, și fiul tău, și fiul fiului tău, căci ne-ai eliberat din mâna lui Madian”. ²³ Ghedeon le-a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi”.

³⁰ Ghedeon a avut șaptezeci de fii, ieșiți din el, căci a avut mai multe soții. ³¹ Concubina lui, pe care o avea la Sihem, i-a născut, de asemenea, un fiu, căruia i-a pus numele Abimelec.

³² Ghedeon, fiul lui Ioaș, a murit după o bătrânețe fericită și a fost îngropat în mormântul tatălui său Ioaș, la Ofra, care era a fiilor lui Abiezer.

^{9,1} Abimelec, fiul lui Ierubaal, s-a dus la Sihem, la frații mamei lui, și iată cum le-a vorbit atât lor, cât și

tuturor rudelor familiei mamei sale: ² „Spuneți, vă rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: «Este mai bine pentru voi ca șaptezeci de oameni, toți fii ai lui Ierubaal, să stăpânească peste voi, sau un singur om să stăpânească peste voi?» Și aduceți-vă aminte că eu sunt os din oasele voastre și carne din carnea voastră”. ³ Frații mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s-a plecat spre Abimelec, căci își ziceau: „El este frate cu noi”. ⁴ I-au dat șaptezeci de sicli din argint, pe care i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cumpărat cu ei niște oameni răi și fără căpătâi, care au mers după el. ⁵ A venit în casa tatălui său, la Ofra, și i-a ucis pe frații săi, fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră. N-a scăpat decât Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascunsese. ⁶ Toți oamenii mai de seamă din Sihem și Bet-Milo s-au adunat lângă piatra înălțată sub stejarul din Sihem și l-au proclamat rege pe Abimelec, fiul lui Ghedeon.

⁷ Când a auzit Iotam, s-a urcat pe vârful muntelui Garizim și a strigat din răspuțeri: „Ascultați-mă, fraților din Sihem, ca și Dumnezeu să vă asculte pe voi!” ⁸ Odată, copacii s-au adunat să aleagă un rege și să-l consacre prin ungere. I-au spus măslinului: «Fii tu regele nostru!» ⁹ Măslinul le-a răspuns: «Să renunț la untdelemnul meu, care servește spre cinstea lui Dumnezeu și a oamenilor, și să mă legăn pe deasupra celorlalți copaci?». ¹⁰ Atunci copacii i-au spus smochinului: «Vino, fii tu regele nostru!» ¹¹ Smochinul le-a răspuns: «Să renunț la dulceața și la fructele mele gustoase, ca să mă legăn pe deasupra celorlalți copaci?» ¹² Copacii i-au spus atunci viței de vie: «Vino tu și domnește peste noi!». ¹³ Dar vița de vie le-a răspuns: «Să renunț la vinul meu, care îi înveselește pe zei și pe oameni, ca să mă legăn pe deasupra celorlalți copaci?». ¹⁴ Atunci, toți copacii i-au spus spinului: «Vino tu și fii regele nostru!» ¹⁵ Iar spinul le-a răspuns copacilor: «Dacă într-adevăr mă alegeți și mă consacrați prin ungere să fiu regele vostru, adăpostiți-vă la umbra mea; dacă nu, foc să iasă din spini și să mistuiască

până și cedrii din Liban!»¹⁹ Dacă, după adevăr și dreptate, v-ați purtat voi astăzi față de Ierubaal și casa lui, să vă bucurați de Abimelec și el să se bucure de voi.
²⁰ Dacă nu, să iasă un foc din Abimelec și să-i mistuie pe locuitorii din Sihem și Bet-Milo; și un foc să iasă din locuitorii Sihemului și Bet-Milo și să-l mistuie pe Abimelec!”

RESPONSORIUL

Jud 8,23; Ap 5,13b

R. Nici eu, nici fiii mei nu vor domni peste voi; * Domnul va domni.

V. Celui care șade pe tron și Mielului, să-i fie binecuvântarea, cinstea, gloria și puterea în vecii vecilor.
 * Domnul.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Rugăciunea domnească*,
 de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 18.22: CSEL 3, 280-281.283-284)

După hrană, se cere și iertarea păcatelor

Continuând rugăciunea Domnului, noi cerem: *Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi*. Aceasta poate fi înțeleasă atât în sens spiritual, cât și în sens material, deoarece, în planul lui Dumnezeu, ambele sunt folositoare pentru mântuire. De fapt, Cristos este pâinea vieții, iar această pâine nu este a tuturor, ci a noastră. Și după cum spunem *Tatăl nostru*, pentru că este Tată al celor care înțeleg și cred, la fel, noi cerem și *pâinea noastră*, deoarece Cristos este pâinea acelora care, ca și noi, aparțin trupului său.

Apoi, cerem să ne fie dată în fiecare zi această pâine. Noi trăim în Cristos și primim în fiecare zi Euharistia sa ca hrană de mântuire. Să nu se întâmple ca, din cauza păcatelor grave, să ne fie refuzată această pâine cerească, și astfel, lipsiți de Împărtășanie, să fim separați de trupul lui Cristos. El însuși a proclamat: *Eu sunt pâinea cea vie, care s-a coborât din cer. Dacă cineva mănâncă din*

această pâine, va trăi în veci. Iar pâinea pe care o voi da eu este trupul meu pentru viața lumii (In 6,51).

Când spune că cel care va mânca din pâinea lui va trăi în veci, vrea să arate că accia sunt vii, care se unesc cu trupul său, și care, având astfel dreptul de a se împărtași, primesc Euharistia. De aceea, trebuie să ne rugăm cu teamă, ca nu cumva să fim îndepărtați de la împărtașanie, să fim separați de trupul lui Cristos și aruncați departe de mântuire. El însuși ne-a avertizat, spunând: *Dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi (In 6,53).* De aceea, noi cerem să ne fie dată în fiecare zi pâinea noastră, adică Cristos, pentru ca toți cei care trăim și rămânem în Cristos să nu ne îndepărtăm de sfințenia sa și de trupul său.

După aceasta, ne rugăm și pentru păcatele noastre, spunând: *Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.* După hrană, se cere și iertarea păcatelor.

Într-adevăr, cât de necesar și cât de înțelept și de mântuitor este să ni se aducă aminte că suntem păcătoși! Suntem îndemnați să ne rugăm pentru păcatele noastre, căci, în timp ce noi cerem iertare lui Dumnezeu, sufletul își amintește de conștiința sa. Nimeni să nu se complacă în sine ca și cum ar fi fără păcate, nici să nu se piardă din cauza acestui orgoliu: el este instruit și învățat că păcătuiește în fiecare zi, de aceea, i se poruncește să se roage în fiecare zi pentru păcate.

Așa avertizează și Ioan în scrisoarea sa, spunând: *Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine, iar adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, Domnul, care este fidel și drept, ne va ierta păcatele (cf. 1In 1,8).* În scrisoarea sa, el a unit aceste două lucruri: că trebuie să ne rugăm pentru păcatele noastre și că obținem iertare atunci când ne rugăm. De aceea, a spus că Domnul este fidel, pentru că își ține promisiunea de a ne ierta păcatele. Cel care ne-a învățat să ne rugăm pentru păcatele și greșelile noastre ne-a promis milostivirea părintească și iertarea care urmează.

RESPONSORIUL

Ps 30 (31),2a.4; 24 (25),18

R. Doamne, în tine mă încred, să nu fiu dat nicicând de rușine. Tu ești stânca mea și cetatea mea, * și pentru numele tău, condu-mă și călăuzește-mă.

V. Privește la umilirea și truda mea și iartă-mi toate păcatele. * Și pentru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădărduește în tine, ascultă cu bunătate rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Judecătorilor

13,1-25

Este vestită nașterea lui Samson

În zilele acelea, ¹ fiii lui Israel au făcut iarăși ceea ce era rău înaintea Domnului; și Domnul i-a lăsat în mâinile filistenilor, timp de patruzeci de ani.

² Era un om de la Țora, din seminția lui Dan, cu numele Manoah; soția lui era sterilă și nu avea copii.

³ Îngerul Domnului i s-a arătat femeii și i-a zis: „Iată, tu ești sterilă și nu ai copii, dar vei zămisi și vei naște un fiu. ⁴ De acum înainte ai grijă să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic impur, ⁵ căci vei zămisi și vei naște un fiu. Briciul să nu se atingă de capul lui, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din sânul mamei sale; el îl va elibera pe Israel din mâna filistenilor”.

⁶ Atunci a venit femeia și i-a spus bărbatului său: „A venit la mine un om al lui Dumnezeu, a cărui înfățișare

era ca înfățișarea unui înger al Domnului, foarte luminos; nici eu nu l-am întrebat de unde este și nici el nu mi-a spus numele său. ⁷ Dar mi-a zis: «Iată, vei zămisli și vei naște un fiu; așadar, să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic impur, pentru că acest copil, din sânul mamei și până la moarte, va fi închinat lui Dumnezeu»”.

⁸ Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: „Doamne, te rog, să mai vină o dată la noi omul lui Dumnezeu, pe care l-ai trimis, și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște!” ⁹ Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah și îngerul lui Dumnezeu a venit iarăși la femeie. Ea era la câmp, și Manoah, bărbatul ei, nu era cu ea. ¹⁰ Ea a alergat repede să-i dea de veste bărbatului ei și i-a zis: „Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine mi s-a arătat iarăși”. ¹¹ Manoah s-a sculat, a mers după soția lui, s-a dus la omul acela și i-a zis: „Tu i-ai vorbit femeii acesteia?” El a răspuns: „Eu”. ¹² Manoah a zis: „Acum, dacă se va împlini cuvântul tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil și ce avem de făcut?” ¹³ Îngerul Domnului i-a răspuns lui Manoah: „Femeia să se ferească de tot ce i-am spus. ¹⁴ Să nu guste nici un rod din viță, să nu bea nici vin, nici băutură tare și să nu mănânce impur; să păzească tot ce i-am poruncit”.

¹⁵ Manoah i-a zis îngerului Domnului: „Îngăduiește-mi să te opresc, și să-ți pregătesc un ied”. ¹⁶ Îngerul Domnului i-a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă m-ai opri, n-aș mânca din bucatele tale; dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, s-o aduci Domnului”. Manoah nu știa că este îngerul Domnului. ¹⁷ Și Manoah i-a zis îngerului Domnului: „Care-ți este numele, ca să-ți aducem cinste când se va împlini cuvântul tău?” ¹⁸ Îngerul Domnului i-a răspuns: „Pentru ce îmi ceri numele? El este minunat”. ¹⁹ Manoah a luat iedul și ofranda și a adus jertfă Domnului pe stâncă. S-a făcut o minune, în timp ce Manoah și soția sa priveau. ²⁰ Pe când flacăra se suia de pe altar spre cer, îngerul Domnului s-a suit în flacăra altarului. Văzând lucrul acesta, Manoah și soția sa au căzut cu fața la pământ. ²¹ Îngerul Domnului nu li s-a

mai arătat lui Manoah și soției lui. Atunci Manoah a înțeles că este îngerul Domnului ²² și i-a zis soției sale: „Vom muri, căci l-am văzut pe Dumnezeu”. ²³ Soția sa i-a răspuns: „Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, n-ar fi primit din mâinile noastre arderea de tot și darul de mâncare, nu ne-ar fi arătat toate acestea și nu ne-ar fi făcut să auzim acum asemenea lucruri”.

²⁴ Femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson. Copilul a crescut și Domnul l-a binecuvântat, ²⁵ și duhul Domnului a început să lucreze în el la tabăra lui Dan, între Țora și Eștaol.

RESPONSORIUL

Lc 1,13b.15b; Jud 13,3a.5

R. Îngerul i-a spus lui Zaharia: „Soția ta va naște un fiu și-i vei pune numele Ioan, și nu va bea nici vin și nici altă băutură tare, și va fi umplut de Duhul Sfânt încă din sânul mamei sale”. * Căci va fi nazireu al lui Dumnezeu

Ÿ. Îngerul Domnului i-a apărut soției lui Manoah și i-a spus: „Vei zămisli și vei naște un fiu, și de capul lui nu se va atinge briciul”. * Căci va fi.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Rugăciunea domnească*,
de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 23-24: CSEL 3, 284-285)

*Dacă suntem fii ai lui Dumnezeu,
să rămânem în pacea lui Dumnezeu*

La porunca de a ne ruga pentru a obține iertarea păcatelor noastre, Domnul a adăugat o lege care ne constrânge și ne impune un angajament precis: noi cerem să ni se ierte păcatele așa cum noi înșine iertăm celor care ne-au greșit. Trebuie să știm că nu putem obține ceea ce cerem pentru păcatele noastre, dacă nu am făcut și noi la fel cu cei care au păcătuțit împotriva noastră. Pentru aceasta, într-un pasaj din Evanghelie se spune:

Cu măsura cu care măsurați vi se va măsura și vouă (Mt 7,2). Acel slujitor care, deși a primit iertarea datoriei din partea stăpânului, nu a voit să arate aceeași bunătate tovarășului său, care era tot slujitor, a fost aruncat în carceră. Pentru că nu a voit să ierte tovarășul său de slujire, a pierdut ceea ce stăpânul său îi dăruise.

Această îndatorire este reafirmată cu tărie de Cristos și confirmată cu toată puterea autorității sale. *Când sunteți în rugăciune*, spune el, *dacă aveți ceva împotriva cuiva, iertați, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre. Însă dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru din ceruri nu va ierta greșelile voastre (Mc 11,25).* Nu vei avea nici o scuză în ziua judecății, căci vei fi judecat după judecata ta, și ceea ce ai făcut celorlalți vei primi și tu.

Într-adevăr, Dumnezeu a poruncit ca oamenii să fie făcători de pace, înțelegători și *unanimi în casa sa*. El vrea ca noi să perseverăm în starea pe care am primit-o prin a doua naștere, adică în starea de renăscuți. Dacă suntem fii ai lui Dumnezeu, să rămânem în pacea lui Dumnezeu, iar cei care au un singur duh să aibă un singur suflet și o singură simțire. Dumnezeu nu primește jertfa celui care este în discordie; dimpotrivă, poruncește ca acesta să se întoarcă de la altar și, mai întâi, să se împace cu fratele său, pentru ca Dumnezeu să poată primi rugăciunile oferite în pace. Jertfa cea mai mare pe care trebuie să o oferim lui Dumnezeu este pacea noastră și înțelegerea fraternă, este poporul adunat de unitatea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh.

Și în jertfele pe care cei dintâi, Cain și Abel, le-au oferit, Dumnezeu nu privea la darurile lor, ci la inimile lor, așa încât, în ofrandă, îi era plăcut cel care îi era plăcut în inimă. Abel, om al păcii și al dreptății, oferind lui Dumnezeu o jertfă în nevinovăție, îi învață și pe ceilalți că, atunci când aduc o ofrandă la altar, trebuie să se apropie cu frică de Dumnezeu, cu inimă simplă, cu legea dreptății, cu pace și înțelegere. Se cuvenea, așadar, ca el, care i-a oferit lui Dumnezeu o jertfă în astfel de condiții, să devină apoi jertfă adusă lui Dumnezeu.

În felul acesta, devenind cel dintâi dintre martiri, el a putut să prefigureze, prin slava sângelui său, pătimirea Domnului, pentru că avea dreptatea și pacea Domnului. Numai cei care vor face astfel vor fi încoronați de către Domnul. În ziua judecății, numai aceștia se vor bucura de mărirea Domnului.

Dimpotrivă, cel care trăiește în discordie, cel care nu este în unire și în pace cu frații, după cum dă mărturie fericitul Apostol și Sfânta Scriptură, chiar dacă va fi omorât pentru numele lui Cristos, nu va putea să scape de acuzația că s-a separat de frați, deoarece este scris: *Oricine îl urăște pe fratele său este un criminal (1In 3,15)*. Or, un criminal nu intră în împărăția cerurilor, nici nu trăiește cu Dumnezeu. Nu poate să fie cu Cristos cel care a preferat să fie imitatorul lui Iuda, și nu al lui Cristos.

RESPONSORIUL

Ef 4,1.3.4b; Rom 15,5b.6a

R. Vă îndemn să vă comportați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o, străduindu-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. * După cum ați fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre.

V. Dumnezeu să vă dea aceleași sentimente unora față de alții, pentru ca, într-un cuget și într-un singur glas, să-l preamăriți pe Dumnezeu. * După cum.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătate rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Judecătorilor

16,4-6.16-31

Perfidia Dalilei și moartea lui Samson

În zilele acelea, ⁴ Samson s-a îndrăgostit de o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila. ⁵ Conducătorii filistenilor au venit la ea și i-au zis: „Sedu-l și află de unde are atâta putere și cum am putea să punem stăpânire pe el, ca să-l legăm și să-l stăpânim, și-ți vom da fiecare câte o mie o sută de sicli din argint”.

⁶ Dalila i-a zis lui Samson: „Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea cea mare și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii stăpânit”.

¹⁶ Fiindcă ea îl necăjea și-l chinuia în fiecare zi cu stăruințele ei, sufletul i s-a umplut de o neliniște de moarte, ¹⁷ și-a deschis toată inima față de ea și i-a zis: „Briciul nu s-a atins de capul meu, pentru că sunt consacrat lui Dumnezeu din sânul mamei mele. Dacă aș fi ras pe cap, puterea m-ar părăsi, aș slăbi și aș fi ca oricare alt om”.

¹⁸ Dalila, văzând că își deschisese toată inima față de ea, a trimis să-i cheme pe conducătorii filistenilor și le-a spus: „Veniți încă o dată, căci mi-a deschis toată inima lui”. Și conducătorii filistenilor au venit la ea și au adus banii promiși. ¹⁹ Ea l-a adormit pe genunchii ei. Și, chemând un om, a ras cele șapte şuvițe de pe capul lui Samson, și el a început astfel să slăbească. El și-a pierdut puterea. ²⁰ Atunci, ea a zis: „Filistenii sunt asupra ta, Samson!” Și el s-a trezit din somn și a zis în gândul lui: „Voi face ca și mai înainte și mă voi elibera”. Nu știa că Domnul se îndepărtase de la el. ²¹ Filistenii l-au prins și i-au scos ochii; l-au dus la Gaza și l-au legat cu lanțuri din aramă, l-au închis în temniță, unde învârtea la râșniță. ²² Dar părul capului lui a început iarăși să crească, după ce fusese ras. ²³ Și conducătorii filistenilor

s-au strâns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor, Dagon, și ca să se veselească. Ei ziceau:

„Dumnezeul nostru l-a dat în mâinile noastre pe Samson, dușmanul nostru”.

²⁴ Și când l-a văzut poporul,

l-a preamărit pe dumnezeul său, zicând:

„Dumnezeul nostru l-a dat în mâinile noastre pe dușmanul nostru, pe acela care ne pustia țara și ne înmulțea morții”.

²⁵ În bucuria inimii lor, au zis: „Chemați-l pe Samson, ca să ne desfăteze!” L-au scos pe Samson din temniță, și l-au pus să danseze înaintea lor. L-au așezat între două coloane. ²⁶ Samson i-a zis tânărului care-l ținea de mână: „Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stâlpii pe care se sprijină casa și să mă reazăm de ei și să mă odihnesc puțin”. ²⁷ Casa era plină de bărbați și de femei; toți conducătorii filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, care priveau la Samson cum dansa. ²⁸ Atunci, Samson a strigat către Domnul și a zis: „Doamne, Dumnezeule! Adu-ți aminte de mine; Dumnezeule, dă-mi puterea de mai înainte numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să mă răzbun pe filistenii pentru cei doi ochi ai mei!” ²⁹ Și Samson a îmbrățișat amândoi stâlpii de la mijloc, pe care se sprijinea casa, și s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui și altul la stânga. ³⁰ Samson a zis: „Să mor împreună cu filistenii!” A scuturat cu tărie coloanele și casa a căzut peste conducători și peste toată mulțimea care era acolo. Cei pe care i-a ucis la moartea lui au fost mai mulți decât cei pe care-i omorâse în timpul vieții. ³¹ Frații lui și toată casa tatălui său s-au dus și i-au luat trupul și l-au îngropat între Tora și Eștaol, în mormântul tatălui său, Manoah. El fusese judecător în Israel douăzeci de ani.

RESPONSORIUL Ps 42 (43),1a; 30 (31),4a; Jud 16,28b

R. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără-mi cauza în fața unui popor lipsit de credință, * pentru că tu ești stânca mea și locul meu de refugiu.

¶. Adu-ți aminte de mine și dă-mi puterea de mai înainte, * pentru că tu ești stânca mea și locul meu de refugiu.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Rugăciunea domnească*,
de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 28-30: CSEL 3, 287-289)

Să ne rugăm nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte

Ce este de mirare, fraților preaiubiți, că Dumnezeu ne-a învățat o astfel de rugăciune, că Învățătorul nostru a rezumat toate cererile noastre în aceste cuvinte mântuitoare? Acest lucru a fost prezis deja prin profetul Isaia, atunci când, plin de Duhul Sfânt, vorbea despre maiestatea și bunătatea lui Dumnezeu. *Este un cuvânt perfect*, spune el, *care conține toată dreptatea, căci, pe întregul pământ, Dumnezeu va face să se audă un cuvânt scurt*. Într-adevăr, atunci când Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul nostru Isus Cristos, a venit la toți oamenii, el i-a adunat laolaltă pe cei învățați și pe cei neștiutori și le-a dat tuturor, fără deosebire de sex și vârstă, poruncile mântuirii. A făcut un mare compendiu al poruncilor sale, pentru ca memoria ucenicilor să nu obosească în învățătura cerească, ci să învețe imediat ceea ce era necesar pentru credința simplă.

Astfel, pentru a învăța ce este viața veșnică, el a rezumat misterul acestei vieți în aceste cuvinte atât de scurte și pline de măreția divină: *Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos* (In 17,3). La fel, pentru a extrage din Lege și Profetii poruncile principale și fundamentale, a spus: *Ascultă, Israele: Domnul, Dumnezeul tău, este singurul Domn și: Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată puterea ta. Aceasta este cea dintâi, iar a doua este asemenea ei: Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci este cuprinsă toată Legea și Profetii*

(cf. *Mc* 12,29-31). Și din nou: *Tot ce vreți ca oamenii să facă pentru voi, faceți și voi pentru ei, căci aceasta este Legea și Profeții* (cf. *Mt* 7,12).

Dumnezeu ne-a învățat să ne rugăm nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte. El însuși era descori în rugăciune, arătându-ne prin mărturia exemplului său ce trebuie să facem, așa cum este scris: *El a mers într-un loc pustiu și s-a rugat* (*Lc* 5,16); de asemenea: *S-a urcat pe munte el singur ca să se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune* (cf. *Lc* 6,12).

Desigur, Domnul nu se ruga și nu mijloeca pentru sine – ce trebuie să ceară pentru sine un nevinovat? –, ci pentru păcatele noastre. El însuși declară aceasta atunci când i se adresează lui Petru: *Iată, Satana a pretins să vă cearnă ca pe grâu, eu însă m-am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta* (*Lc* 22,31-32). După aceasta, îl roagă pe Tatăl pentru toți, spunând: *Nu mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor, ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi* (*In* 17,20-21).

Mare este bunătața și milostivirea lui Dumnezeu față de mântuirea noastră! El nu s-a mulțumit să ne răscumpere cu sângele său, ci a voit și să se roage pentru noi. Priviți care a fost dorința sa în timp ce se ruga: ca, după cum Tatăl și Fiul sunt una, și noi să rămânem în aceeași unitate.

RESPONSORIUL

Ps 24 (25),1-2a.5

R. Către tine, Doamne, îmi înalț sufletul, * Dumnezeul meu, în tine mă încred, să nu fiu făcut de rușine.

V. Călăuzește-mă în adevărul tău și învață-mă, căci tu ești Dumnezeul mântuirii mele și pe tine te-am așteptat toată ziua. * Dumnezeul meu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria celor ce nădăjduiesc în tine, ascultă cu bunătațe rugăciunile noastre; noi suntem slabi și nu putem face nimic fără tine: dăruiește-ne pururi ajutorul harului tău, pentru ca, împlinindu-ți poruncile, să-ți fim plăcuți în gânduri și în fapte. Prin Domnul.

DUMINICA A XII-A DE PESTE AN

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Ceea ce vă zic în întuneric spuneți la lumină și ceea ce auziți la ureche vestiți de pe acoperișuri!

Anul B

Doamne, mântuiește-ne, că pierim! Poruncește, Dumnezeu, și adu liniștea!

Anul C

Isus le-a spus ucenicilor săi: „Dar voi cine spuneți că sunt eu?” Petru a răspuns: „Cristosul lui Dumnezeu!”

Rugăciunea de încheiere

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică, și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a lui Samuel

16,1-13

David este uns rege

În zilele acelea, ¹ Domnul i-a spus lui Samuel: „Cât ai să-l mai plângi pe Saul? Eu l-am îndepărtat, nu va mai domni peste Israel. Te trimit în Betleem, la Iesse, căci l-am ales rege pe unul dintre fiii săi. Ia un corn, umple-l cu untdelemn și du-te”. ² Samuel a răspuns: „Cum să fac? Saul va afla și mă va ucide”. Domnul i-a

zis: „Ia un vițel cu tine și spune oamenilor: «Am venit să aduc o jertfă Domnului». ³ Invită-l pe Iesse la jertfă; eu îți voi spune atunci ce ai de făcut: îl vei consacra prin ungere pe cel pe care ți-l voi arăta eu”.

⁴ Samuel a ascultat de porunca Domnului. Când a ajuns la Betleem, bătrânii din cetate au fost cuprinși de frică, i-au ieșit în întâmpinare și l-au întrebat: „Vii cu gânduri de pace?” ⁵ Samuel a răspuns: „Da, de pace. Am venit să aduc o jertfă Domnului. Împliniți ritualul de curățare și veniți să aduceți jertfă împreună cu mine”. L-a pus pe Iesse și pe fiii săi să se sfințească și i-a invitat la jertfă. ⁶ Când ei au venit și când Samuel l-a zărit pe Eliab, și-a zis: „Cu siguranță, pe acesta l-a ales Domnul, ca să fie unsul lui”. ⁷ Dar Domnul i-a spus lui Samuel: „Nu te uita la înfățișarea lui, nici la înălțimea staturii lui, căci nu pe el l-am ales. Eu nu judec după înfățișarea omului: oamenii se uită la înfățișare, Dumnezeu vede inima”. ⁸ Iesse l-a chemat pe Abinadab și l-a prezentat lui Samuel, care a zis: „Nici pe el nu l-a ales Domnul”. ⁹ Iesse l-a prezentat pe Șama, dar Samuel a spus: „Nici pe el nu l-a ales Domnul”. ¹⁰ Astfel, Iesse i-a prezentat lui Samuel pe cei șapte fii și Samuel i-a spus: „Domnul n-a ales pe nici unul dintre ei”.

¹¹ Și l-a întrebat pe Iesse: „Aceștia sunt toți fiii pe care îi ai?” Iesse a răspuns: „Mai este unul, cel mai mic, care păzește oile”. Atunci, Samuel i-a zis lui Iesse: „Trimite să-l aducă; nu ne vom așeza la masă, până nu va fi sosit”. ¹² Iesse a trimis după el. Băiatul era blond, avea ochi strălucitori și un chip frumos. Atunci, Domnul i-a zis lui Samuel: „Școală-te și unge-l, căci el este”. ¹³ Samuel a luat cornul plin cu untdelemn și l-a uns în prezența fraților săi. Din ziua aceea, duhul Domnului a început să lucreze în David. Iar Samuel a pornit la drum și s-a întors la Rama.

RESPONSORIUL

Ps 88 (89),20bc.22a.21

R. Am dat ajutorul meu unui viteaz, am ridicat un ales din mijlocul poporului meu; * pe acesta mâna mea îl va sprijini.

¶ L-am aflat pe David, slujitorul meu, și l-am uns cu untdelemnul meu cel sfânt. * Pe acesta mâna mea îl va sprijini.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Sfânta Treime*,
de Faustin Luciferanus, preot

(Nr. 39-40: CCL 69, 340-341)

Cristos, rege și preot în veci

Mântuitorul nostru, prin întrupare, a devenit cu adevărat Cristos, fiind, în același timp, rege adevărat și preot adevărat. El este și unul, și altul deodată, pentru ca Mântuitorul să nu fie cu nimic mai prejos. Ascultați cum spune că a fost făcut rege: *Eu am fost uns rege de către el pe Sion, muntele său cel sfânt* (cf. *Ps 2,6*). Ascultă, de asemenea, mărturia Tatălui care spune că este preot: *Tu ești preot în veci, după rânduiala lui Melchisedec* (*Ps 109,4*). Aron a fost primul, în legea veche, care a fost făcut preot prin ungerea cu crismă. Dar Dumnezeu nu a spus: „după rânduiala lui Aron”, ca să nu se creadă că preoția Mântuitorului ar putea fi dată prin succesiune. Într-adevăr, preoția pe care o avea Aron dăinuia grație unei succesiuni; însă preoția Mântuitorului nu trece la un altul prin succesiune, pentru că el rămâne preot în veci, așa cum este scris: *Tu ești preot în veci, după rânduiala lui Melchisedec*.

Așadar, prin întrupare, el este mântuitor, rege și preot. Însă ungerea primită de el nu este materială, ci spirituală. De fapt, cei care, la israeliți, erau regi și preoți, primeau o ungere materială cu untdelemn, prin care deveneau regi și preoți. Însă nimeni nu poseda singur aceste două titluri, ci fiecare dintre ei era ori rege, ori preot. Numai Cristos are perfecțiunea și plinătatea în toate, el, care a venit să îplinească legea.

Deși nici unul dintre ei nu era în același timp rege și preot totuși pentru că primiseră ungerea materială cu untdelemn, regală sau sacerdotală, erau numiți *cristoși*.

Însă Mântuitorul, care este adevăratul Cristos, a fost uns cu Duhul Sfânt, ca să se împlinească ceea ce a fost scris despre el: *De aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei, ca pe nimeni altul dintre semenii tăi (Ps 44,8)*. Ungerea sa este mai presus de cea a tuturor semenilor săi, deoarece a fost uns cu untdelemnul bucuriei, care nu desemnează altceva decât pe Duhul Sfânt.

Că aceasta este adevărat o știm chiar de la Mântuitorul. Într-adevăr, când a primit cartea lui *Isaia*, a deschis-o și a citit din ea: *Duhul Domnului este asupra mea: pentru aceasta m-a uns (Lc 4,18)*, apoi a declarat celor care îl ascultau că profeția s-a împlinit atunci. Și Petru, principele apostolilor, ne-a învățat că această crismă, prin care Mântuitorul a fost arătat ca Cristos, este Duhul Sfânt, adică însăși puterea lui Dumnezeu, atunci când, în *Faptele Apostolilor*, îi spune, printre altele, aceluia bărbat plin de credință și de milostivire, care era centurionul: *Începând din Galileea, după botezul predicat de Ioan, Dumnezeu l-a uns cu Duh Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret. Acesta a trecut făcând bine și vindecându-i pe toți cei care erau stăpâniți de diavol (Fap 10,37-38)*.

Așadar, după cum ți-ai putut da seama, și Petru afirmă că acest Isus, prin întrupare, a fost uns *cu Duh Sfânt și cu putere*. De aceea, este adevărat că același Isus, prin întrupare, a devenit Cristos, el, care, prin ungerea Duhului Sfânt, a fost făcut rege și preot în veci.

RESPONSORIUL

Cf. *Evr 6,20*

R. Vedeți cât de mare este gloria aceluia care intră ca să măntuiască neamurile: * el este regele dreptății, a cărui descendență nu va avea sfârșit.

V. El a intrat pentru noi ca premergător, devenit pentru veșnicie mare preot după rânduiala lui Melchisedec.

* El este.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Toate firele de păr de pe capul vostru sunt numărate. Așadar, nu vă temeți, spune Domnul.

Anul B

Sculându-se, Isus a certat vântul și a spus mării: „Taci! Potolește-te!” Vântul a încetat și s-a făcut liniște deplină.

Anul C

Fiul Omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit și omorât, iar a treia zi să învie.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică, și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor, și eu îl voi mărturisi în fața Tatălui meu, care este în ceruri.

Anul B

Ucenicii au fost cuprinși de frică mare și-și spuneau unul altuia: „Cine este, oare, acesta, că și vântul, și marea ascultă de el?”

Anul C

Cine vrea să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze, spune Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a lui Samuel 17,1-10.32.38-51

David se luptă cu Goliat

În zilele acelea, ¹ filistenii și-au strâns oștile ca să facă război, și s-au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda; și-au așezat tabăra între Soco și Azeca, la Efes-Damim.

² Saul și bărbații lui Israel s-au adunat și ei; și-au așezat tabăra în Valea Terebintului și s-au așezat în linie de bătaie împotriva filistenilor. ³ Filistenii se așezaseră pe un munte deoparte, și Israel pe un munte de cealaltă parte: doar valea îi despărțea.

⁴ Atunci a ieșit un om din tabăra filistenilor și a înaintat între cele două oștiri. El se numea Goliat, era din Gat și avea o înălțime de șase coți și o palmă. ⁵ Pe cap avea un coif din aramă și purta o platoșă în solzi în greutate de cinci mii de sicli din aramă. ⁶ Avea cizme cu tureci din aramă în picioare și o pavăză din aramă între umeri. ⁷ Coadă sulitei lui era ca un sul de țesut, și fierul sulitei cântărea șase sute de sicli din fier. Cel ce-i purta scutul mergea înaintea lui. ⁸ Filisteanul s-a oprit; și, vorbind oștilor lui Israel, le-a strigat: „Pentru ce ați ieșit la război? Nu sunt eu filistean și nu sunteți voi slujitorii lui Saul? Alegeți un bărbat dintre voi, care să coboare împotriva mea! ⁹ Dacă va putea să se bată cu mine și să mă omoare, noi vom fi sclavii voștri; dar dacă-l voi învinge și-l voi omorî eu, voi ne veți fi sclavi nouă și ne veți sluji”. ¹⁰ Filisteanul a mai zis: „Arunc astăzi o provocare asupra oștirii lui Israel! Dați-mi un om, ca să mă lupt cu el”.

³² David a fost adus la Saul și i-a spus: „Nimeni să nu-și piardă curajul din cauza acestui filistean; eu, slujitorul tău, voi merge să mă bat cu el”.

³⁸ Saul l-a îmbrăcat pe David cu hainele lui, i-a pus pe cap un coif din aramă și l-a îmbrăcat cu o platoșă.

³⁹ David a încins sabia lui Saul peste hainele lui și a încercat să umble, căci nu era deprins cu o astfel de armură. Apoi, David i-a zis lui Saul: „Nu pot să merg astfel, căci nu sunt obișnuit”. Și s-a dezbrăcat de armură. ⁴⁰ David și-a luat toiagul, a ales din pârâu cinci pietre rotunde și le-a pus în sacul său de păstor; apoi, cu praștia în mână, s-a îndreptat spre filistean.

⁴¹ La rândul său, filisteanul a înaintat și el, avându-l în față pe scutierul său. ⁴² Când s-a apropiat, filisteanul l-a privit cu dispreț pe David, căci era prea tânăr: era blond și frumos la chip. ⁴³ Filisteanul i-a zis: „Ce, sunt eu un câine, că vii împotriva mea cu un băț?” Și filisteanul l-a blestemat pe David, invocând numele tuturor zeilor săi ⁴⁴ și i-a zis lui David: „Vino încoace și voi da carnea ta ca hrană păsărilor cerului și fiarelor sălbatice!”

⁴⁵ David i-a răspuns filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabia, lancea și sulita, dar eu vin împotriva ta în numele Domnului oștirilor, Dumnezeul armatei lui Israel, pe care tu l-ai insultat. ⁴⁶ Chiar astăzi, Domnul te va da în mâna mea, te voi doborî și îți voi tăia capul; și tot astăzi voi da cadavrul tău și cadavrele armatei filistenilor la păsările cerului și la fiarele sălbatice, ca să știe tot pământul că există un Dumnezeu în Israel, ⁴⁷ și toți care sunt adunați aici vor recunoaște că Domnul nu dă izbânda nici prin sabie, nici prin lance, căci al Domnului este războiul și el vă va da în mâinile noastre”.

⁴⁸ Când Goliat a pornit spre David, acesta a alergat în direcția liniei de bătaie a dușmanului, până în fața filisteanului. ⁴⁹ A întins mâna, a luat o piatră din sacul său și a aruncat-o cu praștia, l-a lovit pe filistean în frunte, piatra i s-a înfipt în frunte și Goliat a căzut cu fața la pământ. ⁵⁰ Astfel l-a învins David pe Goliat, cu o praștie și cu o piatră: el l-a doborât și l-a lovit de moarte, fără să aibă o sabie în mână. ⁵¹ Apoi, David a alergat până la filistean, i-a apucat sabia, a tras-o din teacă și l-a omorât, tăindu-i capul.

RESPONSORIUL Cf. *1Sam 17,37*; cf. *Ps 56 (57),4c.5a*

R. Domnul care m-a salvat din gura leului și m-a eliberat din ghearele fiarei, * el mă va elibera din mâna dușmanilor mei.

V. Dumnezeu a trimis îndurarea și adevărul său: a eliberat sufletul meu din mijlocul puilor de leu. * El mă va.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre perfecțiunea creștinului*,
de sfântul Grigore de Nyssa, episcop

(PG 46, 254-255)

Creștinul este un alt Cristos

Paul, mai mult decât oricine, a cunoscut cine este Cristos și a arătat, plecând de la ceea ce acesta a făcut, cum trebuie să fie cel care a primit numele său. El l-a imitat cu atâta acuratețe, încât a arătat clar în sine însuși trăsăturile lui Cristos. Prin această imitare atât de precisă, el a schimbat imaginea sufletului său cu cea a modelului său, încât părea că nu mai era Paul cel care vorbea, ci Cristos, după cum spune el însuși, având conștiința acestei admirabile prerogative: *Deoarece căutați o dovadă că în mine vorbește Cristos (2Cor 13,3)*. De asemenea: *Nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine (Gal 2,20)*.

El ne-a arătat, așadar, ce putere are acest nume al lui Cristos, când a spus că Cristos este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, când l-a numit pace și lumină de nepătruns, cel în care locuiește Dumnezeu, ispășire și răscumpărare, mare preot, miel pascal, mijlocire pentru suflete, strălucirea gloriei și chipul substanței divine, creator al veacurilor, hrană și băutură spirituală, piatră și apă, fundament al credinței, piatră din capul unghiului, imagine a lui Dumnezeu cel nevăzut, mare Dumnezeu, cap al trupului Bisericii, primul născut dintre toate creaturile, primația acelor care au adormit, primul născut dintre cei morți și primul născut dintre mulți frați, mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Fiul unu-născut,

încoronat cu cinste și cu slavă, Domn al măririi și principiu al tuturor lucrurilor, rege al dreptății, de asemenea, rege al păcii, rege al tuturor regilor, care are o împărăție nelimitată de vreo graniță.

L-a desemnat cu aceste nume și cu altele asemănătoare, care sunt atât de numeroase, încât nu este ușor să fie numărate. Dacă toate aceste expresii s-ar confrunta între ele și dacă s-ar înțelege semnificația fiecăreia dintre ele, ni s-ar arăta puterea minunată a numelui lui Cristos și a maiestății sale, care nu poate să fie explicată prin cuvinte. Însă ni s-ar dezvălui numai ceea ce poate fi înțeles de inima și mintea noastră.

Deoarece bunătatea Domnului nostru ne-a făcut părtași la acest nume, care este cel dintâi și cel mai mare și cel mai divin dintre toate, și, înnobilați cu numele lui Cristos, ne numim „creștini”, este necesar ca toate numele care traduc acest cuvânt să poată fi văzute și în noi, ca să nu fim numiți în mod fals „creștini”, ci acest nume să primească o mărturie de la viața noastră.

RESPONSORIUL

Ps 5,12; 88 (89),16b-17a

R. Să se bucure toți cei care se încred în tine, Doamne, și în veci să tresalte de bucurie. Tu îi ocrotești și se vor bucura în tine * cei care iubesc numele tău.

Ψ. Doamne, umblă în lumina feței tale și se bucură neîncetat de numele tău * cei care.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică, și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

MARTI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a lui Samuel 17,57–18,9.20-30

Invidia lui Saul față de David

În zilele acelea, ^{17,57} când s-a întors David după ce îl omorâse pe filistean, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mână capul filisteanului. ⁵⁸ Saul i-a zis: „Al cui fiu ești, tinere?” Și David i-a răspuns: „Sunt fiul slujitorului tău Iese, din Betleem”.

^{18,1} David sfârșise de vorbit cu Saul. Și de atunci sufletul lui Ionatan s-a legat de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul său. ² În aceeași zi, Saul l-a oprit pe David și nu l-a lăsat să se întoarcă în casa tatălui său. ³ Ionatan a făcut legământ cu David, pentru că-l iubea ca pe sufletul lui. ⁴ Ionatan a scos mantia pe care o purta, ca s-o dea lui David; și i-a dat hainele sale, chiar sabia, arcul și cingătoarea lui. ⁵ David se ducea și lucra cu pricepere oriunde-l trimitea Saul; a fost pus de Saul în fruntea oștenilor, și lucrul acesta a plăcut întregului popor, chiar și slujitorilor lui Saul.

⁶ Pe când veneau ei, la întoarcerea lui David de la omorârea filisteanului, femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel înaintea regelui Saul, cântând și jucând, în sunetul timpanelor și alăutelor, și scoțând strigăte de bucurie. ⁷ Jucând, femeile cântau și ziceau:

„Saul a bătut mii,
iar David zeci de mii”.

⁸ Saul s-a mâniat foarte tare și nu i-a plăcut vorba aceasta. El a zis: „Lui David îi dau zeci de mii, și mie îmi dau mii! Nu-i mai lipsește decât regatul”. ⁹ Și din ziua aceea, Saul l-a privit cu ochi răi pe David.

²⁰ Micol, fiica lui Saul, îl iubea pe David. I-au spus lui Saul, și lucrul acesta i-a plăcut. ²¹ El își zicea: „I-o voi da ca să-i fie o cursă și să cadă în mâna filistenilor”.

Și Saul i-a zis lui David pentru a doua oară: „Astăzi îmi vei fi ginere”.²² Saul le-a dat slujitorilor săi următoarea poruncă: „Vorbiți-i în taină lui David, și spuneți-i: «Iată că regele e binevoitor față de tine și toți slujitorii lui te iubesc; fii acum ginerele regelui!»”.²³ Slujitorii lui Saul au spus aceste lucruri la urechile lui David. Și David a răspuns: „Credeți că este ușor să fii ginerele regelui? Eu sunt un om sărac și neînsemnat”.²⁴ Slujitorii lui Saul i-au spus ce răspunsese David.²⁵ Saul a zis: „Așa să vorbești lui David: «Regele nu cere nici o zestre; ci dorește o sută de prepuțuri de-ale filistenilor, ca răzbu-nare împotriva dușmanilor regelui»”. Saul avea de gând să-l facă pe David să cadă în mâinile filistenilor.

²⁶ Slujitorii lui Saul i-au spus aceste cuvinte lui David, și David a primit ce i se ceruse, ca să fie ginerele regelui. Și nu au trecut zilele hotărâte²⁷ când David s-a sculat, a plecat cu oamenii lui și a ucis două sute de oameni dintre filistenii; le-a adus prepuțurile și i-a dat regelui numărul întreg, ca să fie ginerele lui.

Atunci, Saul i-a dat de soție pe fiica sa Micol.²⁸ Saul a văzut și a înțeles că Domnul era cu David; și fiica sa, Micol, îl iubea pe David.²⁹ Saul s-a temut din ce în ce mai mult de David și toată viața i-a fost dușman.³⁰ Conducătorii filistenilor ieșeau la luptă; și ori de câte ori ieșeau, David avea mai mult succes decât toți slujitorii lui Saul, și numele lui a ajuns foarte vestit.

RESPONSORIUL

Ps 55 (56), 2.4b.14ab

R. Ai milă de mine, Dumnezeuule, căci m-a călcat în picioare omul, toată ziua, războindu-se, mă chinuie. * Eu îmi pun speranța în tine.

V. Căci ai eliberat sufletul meu de la moarte și mi-ai ferit picioarele de cădere. * Eu îmi pun.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre perfecțiunea creștinului*,
de sfântul Grigore de Nyssa, episcop

(PG 46, 283-286)

Să-l mărturisim pe Cristos prin toată viața noastră

Trei sunt elementele care arată și deosebesc viața creștinului: acțiunea, cuvântul și gândirea. Primul dintre acestea este gândirea, pe locul al doilea vine cuvântul, care dezvăluie și arată prin cuvinte ceea ce a fost conceput cu gândirea. După gândire și cuvânt, vine acțiunea, care traduce în fapte ceea ce a fost gândit. De aceea, dacă vreun lucru ne duce fie la gândire, fie la vorbire, fie la acțiune, este necesar ca fiecare vorbă, sau faptă, sau gând al nostru să fie îndreptat și orânduit după acele noțiuni prin care s-a arătat Cristos, în așa fel încât să nu gândim, nici să nu spunem, nici să nu facem nimic ce ar putea să ne îndepărteze de semnificația lor sublimă.

Așadar, ce altceva ar trebui să facă acela care a fost făcut vrednic de marele nume al lui Cristos, dacă nu să exploreze cu sârguință fiecare gând, cuvânt și acțiune a sa și să vadă dacă fiecare dintre acestea tinde spre Cristos, sau se îndepărtează de el? În multe feluri se poate face acest examen important. De fapt, tot ceea ce se face, sau se gândește, sau se spune, sub impulsul vreunei patimi rele, nu este deloc în acord cu Cristos, ci poartă semnul și amprenta dușmanului, care amestecă perla prețioasă a inimii cu noroiul dorințelor urâte, ca să ștergă și să deformeze strălucirea limpede a perlei.

În schimb, ceea ce este liber și curat de orice dorință urâtă, este, cu siguranță, îndreptat spre autorul și principalele păcii, care este Cristos. Din el, ca dintr-un izvor curat și limpede, țâșnesc și se revarsă în noi cunoștințele și sentimentele inimii noastre, care ne vor duce la asemănarea cu principiul și originea noastră, asemănare ca cea dintre apa care curge dintr-un izvor și apa care strălucește în amforă.

De fapt, puritatea care este în Cristos și cea care este în inimile noastre este aceeași. Dar cea a lui Cristos se identifică cu izvorul, pe când a noastră provine din el și curge în noi, conducându-ne pe calea frumuseții și a onestității gândurilor, în așa fel încât să apară o anumită coerență și armonie între omul interior și cel exterior,

din moment ce gândurile și sentimentele care provin de la Cristos orânduiesc viața și o conduc în ordine și în sfințenie. Așadar, după părerea mea, în aceasta constă perfecțiunea vieții creștine: fiind părtași la titlurile care desemnează numele lui Cristos, să le exprimăm prin gândirea, cuvântul și faptele vieții noastre.

RESPONSORIUL*Col 3,17; Rom 14,7*

R. Tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, * toate să le faceți în numele Domnului Isus.

Ψ. Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. * Toate.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică, și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

MIERCURI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea întâi a lui Samuel

19,8-10; 20,1-17*Prietenia dintre David și Ionatan*

În zilele acelea, ^{19,8} a început din nou războiul. David a luptat împotriva filistenilor și le-a pricinuit o mare înfrângere, și au fugit dinaintea lui. ⁹ Atunci duhul cel rău, trimis de Domnul, a venit peste Saul, care ședea în casă, cu sulița în mână. David cânta ¹⁰ și Saul a vrut să-l pironască cu sulița de perete. Dar David s-a ferit de el, și Saul a lovit cu sulița în perete. David a fugit și a scăpat în noaptea aceea.

^{20,1} David a fugit din Naiot, de lângă Rama. S-a dus la Ionatan și i-a zis: „Ce-am făcut? Care este nelegiuirea mea, care este păcatul meu înaintea tatălui tău, de vrea

să-mi ia viața?”² Ionatan i-a răspuns: „Nicidecum! Nu vei muri. Tatăl meu nu face nici un lucru, fie mare, fie mic, fără să-mi dea de știre; pentru ce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Aceasta nu se poate”.³ David a zis iarăși: „Tatăl tău știe bine că am căpătat trecere înaintea ta, și își va fi zis: «Să nu știe Ionatan, ca să nu se întristeze». Dar viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu a fost decât un pas între mine și moarte”.

⁴ Ionatan i-a zis lui David: „Ce-ți dorește inima, ce vrei să fac pentru tine?”⁵ Și David i-a răspuns lui Ionatan: „Iată că mâine este lună nouă și ar trebui să stau să mănânc cu regele; lasă-mă să mă duc și să mă ascund în câmpii până poimâine seara.”⁶ Dacă tatăl tău va întreba despre lipsa mea, să-i spui: «David m-a rugat să-l las să se ducă până la Betlem în cetatea lui, pentru că acolo se aduce pentru toată familia o jertfă în fiecare an». ⁷ Și dacă va zice: «Bine!» atunci slujitorul tău va fi în pace; dar dacă-l va apuca mânia, să știi că pieirea mea este lucru hotărât din partea lui. ⁸ Arată-ți deci dragostea față de slujitorul tău, căci ai făcut cu slujitorul tău un legământ înaintea Domnului. Și dacă este vreo nelegiuire în mine, ia-mi tu viața, de ce să mă mai duci până la tatăl tău?”⁹ Ionatan i-a zis: „Depart de tine gândul că nu-ți voi da de știre, dacă voi afla că pieirea ta este lucru hotărât din partea tatălui meu!”

¹⁰ David i-a zis lui Ionatan: „Cine-mi va da de știre dacă tatăl tău ți-ar răspunde cu asprime?”¹¹ Și Ionatan i-a zis lui David: „Vino, să ieșim pe câmp”. Și au ieșit amândoi pe câmp. ¹² Ionatan i-a zis lui David: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, voi căuta să aflu hotărârea tatălui meu mâine sau poimâine la ceasul acesta; și dacă se va arăta binevoitor față de David, și dacă nu, voi trimite îndată la tine ca să-ți fac cunoscut lucrul acesta. ¹³ Așa să-i facă Domnul lui Ionatan și încă și mai rău! Dacă tatăl meu plănuiește să-ți facă rău, iarăși îți voi da de știre și te voi lăsa să pleci, ca să te duci în pace; și Domnul să fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu!”¹⁴ Dacă voi mai trăi, să te porți față de mine cu bunătatea Domnului; și dacă voi muri,¹⁵ să nu-ți îndepărtezi niciodată

bunătatea față de casa mea, nici chiar când Domnul va nimici pe fiecare dintre vrăjmașii lui David de pe fața pământului”.¹⁶ Căci Ionatan a făcut legământ cu casa lui David: „Domnul să se răzbune pe dușmanii lui David!”¹⁷ Ionatan s-a jurat din nou lui David pe iubirea pe care o avea față de el, căci îl iubea ca pe sufletul lui.

RESPONSORIUL

Cf. *Prov 17,17; 1In 4,7b*

R. Cel care este prieten iubește întotdeauna. * Fratele la necaz se cunoaște.

Ÿ. Tot cel care iubește este născut din Dumnezeu și l-a cunoscut pe Dumnezeu. * Fratele.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre prietenia spirituală*,
de fericitul Aelred, abate

(Cartea 3: PL 195, 692-693)

Prietenia adevărată, perfectă și veșnică

Ionatan, cel mai remarcabil dintre tineri, fără să privească la însemnele regale, nici la succesiunea la domnie, a făcut un pact cu David și, prin prietenie, a instituit o egalitate între slujitor și stăpân. Atât de mult l-a preferat în locul său pe cel alungat de tatăl său, pe cel care se ascundea prin pustiu, pe cel condamnat la moarte, pe cel destinat să fie măcelărit, încât, umilindu-se pe sine și înălțându-l pe celălalt, i-a spus: *Tu vei fi rege, iar eu voi fi al doilea după tine* (cf. *1Sam 23,17*).

O, sublimă oglindă a adevăratei prietenii! Minunat lucru! Regele Saul ardea de mânie împotriva slujitorului și ridica întreaga țară împotriva lui ca împotriva unui pretendent la domnie. Acuzându-i pe preoți de trădare, îi ucide pentru o simplă suspiciune. Umblă prin păduri, coboară în văi, traversează munți și prăpăstii cu bande înarmate. Toți promet să răzbune afrontul făcut regelui. Numai Ionatan, singurul care ar fi avut mai mult dreptul să fie invidios pe David, a considerat că trebuie să se opună regelui, să organizeze fuga prietenului, să-l ajute

cu sfaturile sale în mijlocul atâtor împotriviri. Preferând prietenia în locul domniei, spune: *Tu vei fi rege, iar eu voi fi al doilea după tine*. Privește cum tatăl tânărului îi stârnește gelozia împotriva prietenului, insistând cu insulte, sperându-l cu amenințări de dezmoștenire, amintindu-i că putea să piardă onoarea de a fi rege.

Într-adevăr, deși împotriva lui David a fost rostită o sentință de moarte, Ionatan nu și-a părăsit prietenul. *De ce să moară David? Cu ce a păcătuit? Ce-a făcut? El și-a pus viața în pericol și l-a răpus pe filistean, și tu te-ai bucurat. De ce să moară?* (cf. *1Sam 20,32; 19,3*). La aceste cuvinte, regele, înfuriat peste măsură, a încercat să-l străpungă cu lancea de perete pe Ionatan, adăugând aceste insulte: *Fiu de desfrânată. Eu știu că tu îl iubești spre necinstea ta și spre rușinea mamei tale nerușinate* (cf. *1Sam 20,30*). Apoi, a vărsat asupra tânărului tot veninul pe care îl avea în inimă, adăugând cuvinte care să-i incite ambiția, să-i mărească invidia și să-i trezească gelozia și amărăciunea. A spus: *Cât timp va trăi fiul lui Iese, domnia ta nu va fi în siguranță* (cf. *1Sam 20,31*).

Cine nu ar fi fost mișcat de aceste cuvinte? Cine nu s-ar fi aprins de ură? Cui nu i-ar fi tulburat iubirea, cui nu i-ar fi micșorat stima, cui nu i-ar fi șters prietenia? În schimb, acel tânăr, plin de iubire, păstrând legămintele prieteniei, puternic în fața amenințărilor, răbdător în fața insultelor, disprețuind domnia pentru fidelitatea față de prieten, uitând de mărire, dar amintindu-și de stimă, a spus: *Tu vei fi rege, iar eu voi fi al doilea după tine*.

Aceasta este prietenia adevărată, perfectă, trainică și veșnică, pe care invidia nu o atinge, suspiciunea nu o micșorează, ambiția nu o destramă. Pusă la încercare, ea nu s-a clătinat; lovită, ea nu a căzut; copleșită de atâtea insulte, ea a rămas inflexibilă; sfâșiata de atâtea injurii, a rămas nemișcată. Așadar, *mergi, și fă și tu la fel*.

RESPONSORIUL

Sir 6,14.17

R. Un prieten fidel este o protecție sigură; * cine îl găsește, găsește o comoară.

V. Cine se teme de Dumnezeu va avea prietenia lui, pentru că așa cum e omul, așa va fi și prietenul lui. * Cine.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică, și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a lui Samuel

21,2-10; 22,1-5

Fuga lui David

În zilele acelea, ^{21,2} a venit David în Nob, la preotul Ahimelec, și s-a mirat Ahimelec că a venit acolo David, și i-a zis: „De ce ești tu singur și nu este nimeni cu tine?” ³ David i-a răspuns preotului Ahimelec: „Regele mi-a dat o poruncă și mi-a zis: «Nimeni să nu știe nimic de ce te-am trimis și de ce ți-am dat această poruncă». Am hotărât un loc de întâlnire cu oamenii mei. ⁴ Acum dă-mi ce ai la îndemână: cinci pâini sau ce se va găsi”.

⁵ Preotul i-a răspuns lui David: „N-am pâine obișnuită la îndemână, ci numai pâine sfințită; dacă oamenii tăi s-au înfrânat de la femei, pot să mănânce”. ⁶ David i-a răspuns preotului: „Cu siguranță! Noi ne-am înfrânat de la femei și ieri, și alaltăieri, așa cum se întâmplă totdeauna când pornesc la război. Deși este o călătorie obișnuită, astăzi ei sunt curați în trupurile lor”. ⁷ Atunci, preotul i-a dat pâinea sfințită, căci nu era acolo altă pâine decât pâinea punerii înaintea, care fusese luată dinaintea Domnului ca să fie înlocuită cu pâine proaspătă, în clipa când o luaseră pe cealaltă. ⁸ Chiar în ziua aceea, se afla acolo, închis înaintea Domnului, un om dintre slujitorii lui Saul; era un edomit, numit Doeg, căpetenia păstorilor lui Saul. ⁹ David i-a zis lui Ahimelec: „N-ai la îndemână o sulită sau o sabie? Căci nu mi-am luat cu mine nici sabia, nici armele, pentru că porunca regelui

era grabnică”. ¹⁰ Preotul i-a răspuns: „Iată sabia lui Goliat, filisteanul, pe care l-ai omorât în Valea Terebintului; este învelită într-o mantie, după efod; dacă vrei s-o iei, ia-o, căci nu este alta aici”. Și David a zis: „Nu-i alta ca ea; dă-mi-o”.

^{22.1} David a plecat de acolo și a fugit în peștera Adulam. Frații lui și toată casa tatălui său au aflat, și au coborât la el. ² Toți cei care se aflau în nevoie, care aveau datorii sau care erau nemulțumiți, s-au strâns la el, și el a ajuns conducătorul lor. Astfel, erau cu el aproape patru sute de oameni.

³ De acolo, David s-a dus la Mițpa, în țara Moabului. El i-a zis regelui Moabului: „Dă voie, te rog, tatălui meu și mamei mele să vină la voi, până voi ști ce va face Dumnezeu cu mine”. ⁴ Și i-a adus înaintea regelui Moabului, și au locuit cu el în tot timpul cât a stat David în refugiu.

⁵ Profetul Gad i-a zis lui David: „Nu sta în refugiu, ci du-te și intră în țara lui Iuda”. Și David a plecat și a ajuns la pădurea Heret.

RESPONSORIUL

Rom 7,6; Mc 2,25.26

R. Am fost eliberați de lege, fiind morți pentru ceea ce ne ținea în sclavie; * să slujim în Duhul cel nou, și nu în litera cea veche.

Ÿ. Nu ați citit niciodată ce a făcut David când îi era foame, cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile ofrandei? * Să slujim.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Grigore de Nyssa, episcop

(Omil. 6, Despre fericiri: PG 44, 1263-1266)

Dumnezeu este ca o stâncă inaccesibilă

Ceea ce li se întâmplă celor care privesc de pe vârful unui munte înalt la o mare adâncă și întinsă, i se întâmplă și minții mele atunci când, de pe înălțimea cuvântului

Domnului, ca de pe piscul unui munte, privesc la profunzimea inefabilă a gândurilor divine.

În multe localități maritime se poate vedea, de pe partea dinspre mare, un munte care este aproape rupt în două și neted din vârf și până jos. El are în partea cea mai înaltă un vârf semeț, care este proiectat în adâncimea mării. Ei bine, ameteala care îl cuprinde pe cel care privește în jos de la acea înălțime este aceeași cu a mea când îmi arunc ochii în jos de la înălțimea cuvintelor tainice ale Domnului: *Fericiți cei cu inima curată, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu (Mt 5,8)*.

Dumnezeu se arată celor care și-au purificat inima. *Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu (In 1,18)*, spune marele Ioan. Cu inteligența sa sublimă, Paul confirmă și adaugă: *Pe care nici un om nu l-a văzut și nici nu va putea să-l vadă (1Tim 6,16)*. Aceasta este acea stâncă dreaptă, netedă și abruptă, care în sine nu oferă nici un reazem sau sprijin pentru mintea noastră, și pe care Moise, în afirmațiile sale, a numit-o inaccesibilă, întrucât mintea noastră nu poate niciodată să ajungă la ea, oricât s-ar strădui să se prindă de ceva și să ajungă în vârf. El a spus: *Nimeni nu poate să-l vadă pe Dumnezeu și să rămână în viață (cf. Ex 33,20)*.

Totuși, a-l vedea pe Dumnezeu este viața veșnică. Coloanele credinței, Ioan, Paul și Moise, afirmă că această vedere a lui Dumnezeu este imposibilă. Înțelegeți acum ameteala de care este cuprinsă mintea noastră când cercetează profunzimea a ceea ce descoperim în cuvintele Domnului? Dacă Dumnezeu este viața, cine nu-l vede pe Dumnezeu nu vede viața. Că Dumnezeu nu poate fi văzut este atestat atât de profeți, cât și de apostoli, inspirați de Duhul Sfânt. În ce limite este închisă speranța oamenilor!

Însă Domnul ridică și susține această speranță șovăitoare. Așa cum a făcut cu Petru, care era gata să se înece. El l-a pus din nou pe apă ca pe un postament solid și rezistent.

Așadar, dacă mâna Domnului se va întinde și spre noi, când ne aflăm în șovăială din cauza profunzimii

acestor considerații, dacă ne va pune ferm pe unul dintre aceste gânduri, atunci vom fi eliberați de teamă, vom recăpăta siguranța, căci Cuvântul însuși ne va conduce, ca și cum ne-ar ține de mână. De fapt, el spune: *Fericiți cei cu inima curată, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.*

RESPONSORIUL*In 1,18; Ps 144 (145),3*

R. Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată; * Fiul unul-născut, care este spre pieptul Tatălui, el l-a revelat.

Ŵ. Domnul este mare și vrednic de orice laudă; măreția lui este fără margini. * Fiul.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică, și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

VINERI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea întâi a lui Samuel

25,14-24.28-39*David și Abigail*

În zilele acelea, ^{25,14} unul dintre slujitorii lui Nabal a venit și a zis către Abigail, soția lui Nabal: „Iată că David a trimis din pustiu niște soli ca să-l salute pe stăpânul nostru, dar el le-a întors spatele. ¹⁵ Și totuși, oame-nii aceștia au fost buni cu noi; nu ne-au făcut rău și nu ne-au luat nimic, în tot timpul cât am fost cu ei în câmp. ¹⁶ Ne-au fost zid și zi, și noapte, în tot timpul cât am fost cu ei, la păscutul turmelor. ¹⁷ Să știi acum și vezi ce ai de făcut, căci pierderea stăpânului nostru și a întregii lui case este hotărâtă, și el este așa de rău încât nimeni nu poate să-i vorbească. ¹⁸ Abigail a luat îndată două

sute de pâini, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsurile de grâu prăjit, o sută de turte de stafide și două sute de legături de smochine. Le-a pus pe măgari ¹⁹ și le-a zis slujitorilor săi: „Mergeți înaintea mea, și eu voi veni după voi. N-a spus nimic bărbatului ei, Nabal. ²⁰ Ea a încălecat pe un măgar, a coborât muntele pe un drum ascuns, și iată că David și oamenii lui coborau în fața ei, așa că i-a întâlnit. ²¹ David zise: „În zadar am păzit tot ce are omul acesta în pustiu, n-a pierit nimic din tot ce are și mi-a întors rău pentru bine. ²² Așa să facă Dumnezeu dușmanilor lui David și încă mai rău, dacă voi mai lăsa să rămână până dimineață pe cineva de parte bărbătească din tot ce este al lui Nabal!”

²³ Când l-a zărit Abigail pe David, s-a dat jos repede de pe măgar, a căzut cu fața la pământ înaintea lui David și s-a închinat până la pământ. ²⁴ Apoi, aruncându-se la picioarele lui, i-a zis: ²⁸ „Iartă, te rog, vina slujitoarei tale, căci Domnul va face domnului meu o casă durabilă; căci domnul meu poartă războaiele Domnului, și nu se va găsi răutate în tine în toate zilele vieții tale. ²⁹ Dacă se va ridica cineva care să te urmărească și să vrea să-ți ia viața, sufletul domnului meu va fi păzit în mănunchiul celor vii la Domnul, Dumnezeul tău, iar sufletul dușmanilor tăi îl va azvârli cu forță, ca din praștie. ³⁰ Când va face Domnul domnului meu tot binele pe care ți l-a făgăduit și te va pune mai mare peste Israel, ³¹ atunci nu va avea domnul meu nici muștrări de cuget și nici nu-l va durea inima că a vărsat sânge în zadar și că s-a răzbunat. Și când va face Domnul bine domnului meu, adu-ți aminte de slujitoarea ta”.

³² David a zis către Abigail: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care te-a trimis astăzi înaintea mea! ³³ Binecuvântată să fie judecata ta și binecuvântată să fii tu, că m-ai împiedicat în ziua aceasta să vărs sânge și să-mi fac dreptate cu mâna mea! ³⁴ Dar viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, care m-a oprit să-ți fac rău, că, dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, n-ar mai fi rămas nimic de parte bărbătească din ce este al lui Nabal, până la lumina zilei de mâine”. ³⁵ Și David a luat din

mâna lui Abigail ce-i adusese și i-a zis: „Mergi în pace la casa ta; iată că ți-am ascultat glasul și ți-am împlinit cererea”.

³⁶ Abigail a ajuns la Nabal. Și el tocmai dădea în casa lui un ospăț ca un ospăț regesc; inima îi era veselă, și era mort de beat. Ea nu i-a spus nimic, nici un cuvânt, până dimineață. ³⁷ Dar dimineața, după ce trecuse beția lui Nabal, soția lui i-a istorisit ce se întâmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte și s-a făcut ca o piatră. ³⁸ Cam după zece zile, Domnul l-a lovit pe Nabal și a murit.

³⁹ David a aflat că murise Nabal și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul, pentru că mi-a făcut dreptate pentru injuria din partea lui Nabal, și l-a păzit pe slujitorul lui de rău și răutatea lui Nabal a făcut-o Domnul să cadă asupra capului său”.

RESPONSORIUL

1Sam 25,32a.33b; Mt 5,7

R. Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, care te-a trimis astăzi înaintea mea. * Tu m-ai împiedicat astăzi să vărs sânge și să-mi fac dreptate cu mâna mea.

Ÿ. Fericți cei milostivi, pentru că ei vor afla milostivire. * Tu m-ai.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Grigore de Nyssa, episcop

(Omil. 6, Despre fericiri: PG 44, 1266-1267)

Speranța de a-l vedea pe Dumnezeu

Desigur, promisiunea lui Dumnezeu este atât de mare încât depășește limita extremă a fericirii. Ce altceva am mai putea dori, dacă, în cel pe care îl vedem, avem totul? De fapt, în limbajul Scripturii, a vedea are aceeași semnificație cu a avea. De exemplu: *Ca să vezi fericirea Ierusalimului* (Ps 127,5), unde verbul „a vedea” înseamnă „a o găsi”. De asemenea: *Să fie alungat cel nelegiuit, ca să nu vadă slava Domnului* (cf. Is 26,10), unde prin „a nu vedea” profetul înțelege „a nu fi părtaș”.

Așadar, cine îl vede pe Dumnezeu, prin însuși faptul că-l vede, a dobândit toate bunurile posibile: viața fără sfârșit, nesticăciunea veșnică, fericirea nemuritoare, împărăția fără sfârșit, bucuria veșnică, lumina adevărată, glasul plăcut al Duhului, slava de neatins, tresăltarea veșnică de bucurie, într-un cuvânt, tot binele.

Cu adevărat, ceea ce ne este propus în speranță pentru promisiunea fericirii are aceste proporții imense. Dar, așa cum s-a arătat mai înainte, posibilitatea de a-l vedea pe Dumnezeu se realizează cu condiția de a avea inima curată. În această privință, mintea mea este din nou cuprinsă de ameteală. Oare curăția inimii nu face parte dintre acele lucruri care sunt imposibile, pentru că depășesc natura noastră? Căci, dacă Dumnezeu poate fi văzut numai cu ajutorul ei și dacă Moise și Paul nu l-au văzut, pentru că ei afirmă că Dumnezeu nu poate să fie văzut nici de ei și nici de altcineva, atunci ceea ce propune Cuvântul pentru fericire pare a fi ceva care nu s-a realizat și nici nu se poate realiza.

Ce avantaj avem noi din faptul că știm cu ce condiție poate fi văzut Dumnezeu, dacă apoi lipsesc puterile pentru a ajunge la ceea ce a fost descoperit? Ar fi ca și cum s-ar spune că este un lucru minunat să trăiești în cer, pentru că de acolo se pot vedea lucruri care aici, pe pământ, nu pot fi văzute. Dacă s-ar putea explica prin cuvinte modul de a merge în cer, atunci ar fi util pentru ascultători să înțeleagă că este o mare fericire să locuiești în cer. Dar atât timp cât nu se va putea realiza această înălțare la cer, ce avantaj poate să dea cunoașterea fericirii cerești? Nu este mai degrabă o chinuire sau o deziluzie, pentru că ne face conștienți de ce bunuri am fost privați, prin faptul că suntem împiedicați să ne suim la cer? Și atunci, de ce ne îndeamnă Domnul la un lucru care depășește natura noastră și ne dă o poruncă ce trece dincolo de puterile omenești?

Dar lucrurile nu stau așa. El nu poruncește să devină păsări zburătoare celor cărora nu le-a dat aripi, nici să trăiască sub apă celor pentru care a stabilit o viață terestră. Așadar, dacă la toate celelalte ființe legea este

adaptată puterilor celor care o primesc și nu constrânge la nici o acțiune care să depășească natura, vom înțelege, desigur, că și aceasta este compatibilă cu puterile noastre și că nu trebuie să disperăm în privința ajungerii la fericirea promisă. Nici Ioan, nici Paul, nici Moise, nici alții nu au fost privați de această fericire sublimă, care provine din vederea lui Dumnezeu. Nu a fost privat de această fericire nici cel care a spus: *De acum îmi este rezervată coroana dreptății, pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, judecătorul cel drept* (2Tim 4,8), nici cel care și-a odihnit capul pe pieptul lui Isus, nici cel care a auzit de la glasul divin: *Eu te-am cunoscut pe nume* (Ex 33,17). De aceea, dacă cei care au afirmat că vederea lui Dumnezeu este peste puterile noastre sunt și ei fericiți și dacă fericirea vine din vederea lui Dumnezeu și dacă cel care are inima curată îl poate vedea pe Dumnezeu, desigur, curăția inimii, prin care se poate ajunge la fericire, nu este imposibilă.

Așadar, spun adevărul cei care afirmă, împreună cu sfântul Paul, că vederea lui Dumnezeu este peste puterile noastre, dar Domnul nu-i contrazice atunci când promite că Dumnezeu poate fi văzut prin curăția inimii.

RESPONSORIUL

Ps 62 (63),2bc; 16 (17),15

R. Sufletul meu e însetat de tine, * pe tine te dorește trupul meu, Dumnezeul meu.

V. În dreptate voi vedea fața ta; când mă voi scula, mă voi sătura de chipul tău. * Pe tine.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică, și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a lui Samuel

26,5-25

David se arată mărinimos față de Saul

În zilele acelea, ⁵ David s-a sculat și a venit la locul unde era tabăra lui Saul și a văzut locul unde erau culcați Saul și Abner, fiul lui Ner, comandantul oștirii lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberei și poporul era așezat în jurul lui. ⁶ David a luat cuvântul și vorbindu-i lui Ahimelec, heteul, și lui Abișai, fiul lui Țeruia, fratele lui Ioab, a zis: „Cine vrea să coboare cu mine în tabără la Saul?” Și Abișai a răspuns: „Eu voi coborî cu tine”.

⁷ În timpul nopții, David și Abișai, însoțitorul său, s-au strecurat în interiorul taberei lui Saul; l-au găsit pe acesta dormind în mijlocul taberei; sulita lui era înfiptă în pământ lângă capul său. Abner, comandantul armatei, și oamenii lui erau culcați împrejurul lui Saul. ⁸ Atunci, Abișai i-a spus lui David: „Astăzi ți l-a dat Dumnezeu în mână pe dușmanul tău. Ei bine, am să-l străpung, fixându-l la pământ cu propria lui lance, dintr-o singură lovitură, fără să mai fie nevoie de a doua”. ⁹ Însă David i-a spus lui Abișai: „Nu-l ucide! Cine ar putea rămâne nepedepsit după ce și-a ridicat mâna împotriva unsului Domnului?” ¹⁰ Și David a zis: „Viu este Domnul, că numai Domnul îl poate lovi; fie că-i va veni ziua să moară, fie că se va coborî într-un câmp de bătaie și va pieri. ¹¹ Să mă ferească Domnul, ca nu cumva să-mi întind mâna împotriva unsului Domnului! Ia numai sulita de la căpătaiu lui, cu urciorul cu apă, și să plecăm”.

¹² David a luat lancia și vasul cu apă, care erau la capul lui Saul, și a plecat. Nimeni n-a văzut, nimeni n-a știut și nimeni nu s-a trezit: toți dormeau, căci Domnul făcuse să cadă asupra lor un somn adânc.

¹³ David a trecut de cealaltă parte a văii și s-a oprit la o bună distanță pe vârful muntelui. ¹⁴ Și a strigat popoului și lui Abner, fiul lui Ner: „Abner, răspunde-mi!” Abner a răspuns: „Cine ești tu, care strigi la rege?” ¹⁵ Și David i-a zis lui Abner: „Oare nu ești tu bărbat? Și cine este ca tine în Israel? Pentru ce, atunci, nu l-ai păzit pe rege, stăpânul tău? Căci cineva din popor a venit să-l omoare pe rege, stăpânul tău. ¹⁶ Ce ai făcut tu nu este bine. Viu este Domnul, că sunteți vrednici de moarte, căci n-ați vegheat asupra stăpânului vostru, asupra unsului Domnului. Uită-te acum unde este suliza regelui și urciorul de apă, care erau la căpătâiul lui”.

¹⁷ Saul a recunoscut glasul lui David și a zis: „Este glasul tău, fiul meu, David?” Și David a răspuns: „Este glasul meu, o, rege, domnul meu!” ¹⁸ Și a zis: „Pentru ce îl urmărește domnul meu pe slujitorul său? Ce-am făcut și cu ce sunt vinovat?” ¹⁹ Să binevoiască acum regele, domnul meu, să asculte cuvintele slujitorului său: „Dacă Domnul este cel care te îndeamnă împotriva mea, să fie aceasta din partea ta jertfă cu bună mireasmă; dar dacă oamenii te îndeamnă, blestemați să fie înaintea Domnului, fiindcă ei mă alungă azi ca să nu mai locuiesc în moștenirea Domnului, zicându-mi: «Du-te și slujește unor dumnezei străini!»” ²⁰ Să nu mi se verse sângele pe pământ departe de fața Domnului! Căci regele lui Israel a ieșit să mă caute ca pe un purice, cum ar urmări o potârniche în munți”.

²¹ Saul a zis: „Am păcătuit; întoarce-te, fiul meu David, căci nu-ți voi mai face rău, fiindcă în ziua aceasta viața mea a fost scumpă înaintea ta. Am lucrat ca un nebul și am făcut o mare greșală”. ²² El a strigat: „Iată aici lancea regelui! Unul dintre slujitori să treacă dincoace și s-o ia. ²³ Domnul va răsplăti fiecăruia după dreptatea și fidelitatea lui. Astăzi Domnul te-a dat în mâinile mele, însă eu n-am vrut să-mi ridic mâna asupra unsului Domnului. ²⁴ Și după cum azi viața ta a avut un mare preț înaintea mea, tot așa, și viața mea va avea un mare preț înaintea Domnului, și el mă va elibera din orice necaz”.

²⁵ Saul i-a zis lui David: „Fii binecuvântat, fiul meu David! Tu vei face lucruri mari și vei învinge”. David a mers pe calea lui, iar Saul s-a întors acasă.

RESPONSORIUL

Ps 53 (54),5ab.3.8a.4a

R. Cei mândri s-au ridicat împotriva mea și cei puternici vor să-mi ia sufletul; Dumnezeule, pentru numele tău, mântuiește-mă * și fă-mi dreptate prin puterea ta.

V. Cu bucurie îți voi aduce jertfă; ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, * și fă-mi.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Grigore de Nyssa, episcop

(Omil. 6, Despre fericiri: PG 44, 1270-1271)

Dumnezeu poate fi găsit în inima omului

În viața omului, sănătatea trupului este un bine, dar fericirea nu constă în cunoașterea motivului sănătății, ci în a trăi sănătos. Dacă cineva, după ce a elogiat sănătatea, ia o mâncare care îi provoacă stări neplăcute, la ce-i folosesc acele elogii, dacă este chinuit de boală? În același fel trebuie să înțelegem afirmația pe care am discutat-o. Domnul nu spune că fericirea constă în cunoașterea vreunui adevăr despre Dumnezeu, ci în a-l avea pe Dumnezeu în sine: *Fericiți cei cu inima curată, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu (Mt 5,8)*.

Nu cred că Dumnezeu se lasă văzut față către față de cel care își va fi purificat privirea sufletului, însă măreția acestei afirmații ne este sugerată poate de un alt cuvânt care o exprimă mai clar: *Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru* (cf. *Lc 17,21*). Iată ce ne învață: cel care și-a purificat inima de orice creatură și de orice legătură păcătoasă vede imaginea naturii divine în propria sa frumusețe.

Mi se pare că, prin această expresie concisă, Cuvântul face următorul îndemn: O, voi, oamenilor, care doriți să contemplați adevăratul bine, când auziți că maiestatea divină este înălțată și preamărită deasupra cerurilor, că

slava sa este inexplicabilă, că frumusețea sa este inefabilă, că natura sa este incomprehensibilă și infinită, să nu cădeți în disperare din cauză că nu puteți vedea ceea ce doriți.

Dacă, așadar, printr-o viață curată și îngrijită, te vei curăța de murdăriile care au acoperit inima ta, frumusețea divină va străluci din nou în tine. După cum fierul, eliberat de rugină, strălucește la soare, deși cu puțin înainte fusese întunecat, tot așa, și omul interior, pe care Domnul îl numește „inimă”, după ce își va fi îndepărtat petele de rugină care îi stricau frumusețea, va redobândi asemănarea cu modelul original și primar și va fi bun. Căci ceea ce este asemenea binelui este cu adevărat bine.

Cel care se vede pe sine deci contemplă în sine obiectul dorinței sale. Astfel, devine fericit cel care are inima curată, pentru că, privind la curăția sa, el descoperă prin această imagine forma sa primară și principală. Cei care văd soarele într-o oglindă, deși nu-și îndreaptă ochii spre cer, văd soarele în lumina oglinzii la fel de bine ca cei care privesc direct astrul luminos. Tot așa și voi, deși puterile voastre nu sunt suficiente pentru a vedea și contempla lumina de nepătruns, dacă vă veți întoarce la harul și strălucirea imaginii care a fost imprimată în voi încă de la început, veți avea în voi ceea ce căutați.

Într-adevăr, dumnezeirea înseamnă curăție, lipsa viciilor și a patimilor, îndepărtare de orice rău. Așadar, dacă ai acestea, îl ai, cu siguranță, pe Dumnezeu în tine. De aceea, când sufletul tău este curat de orice viciu, liber de patimi și defecte și purificat de orice murdărie, atunci ești fericit datorită agerimii și limpezimii vederii, pentru că ceea ce scapă privirii celor care nu sunt curați, tu, fiind curat, vei vedea. Odată îndepărtat întunericul material din ochii spirituali, în seninătatea curată a inimii vei avea vederea fericită. În ce constă aceasta? În sfințenie, curăție, simplitate și în toate strălucirile luminoase ale naturii divine prin care îl vedem pe Dumnezeu.

RESPONSORIUL

In 14,6a.9b; 6,47b

- R.** Domnul a spus: Eu sunt calea, adevărul și viața;
* cine mă vede pe mine îl vede și pe Tatăl.
Ψ. Cine crede are viața veșnică. * Cine mă vede.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, fă-ne să fim totdeauna cuprinși și de frică,
și de iubire față de numele tău sfânt, căci tu nu încetezi
niciodată să-i ocrotești pe aceia pe care îi statornicești
în fidelitatea iubirii tale. Prin Domnul.

DUMINICA A XIII-A DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Cel care nu-și ia crucea și nu mă urmează nu este vrednic de mine, spune Domnul.

Anul B

Femeia își zicea în sine: „Dacă i-aș atinge fie și numai veșmântul, mă voi vindeca”.

Anul C

Vulpile au vizuini și păsările cerului, cuiburi; însă Fiul Omului nu are unde să-și plece capul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii: nu îngădui să fim învăluți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a lui Samuel

28,3-25

Saul la ghicitoarea din Endor

În zilele acelea, ³ Samuel murise. Tot Israelul îl plânse și-l îngropase la Rama, în cetatea lui. Saul îi îndepărtase din țară pe cei care chemau morții și pe cei care ghiceau.

⁴ Filistenii s-au strâns, au venit și și-au așezat tabăra la Șunem. Saul a strâns tot Israelul și și-au așezat tabăra

la Ghilboa. ⁵ Când Saul a văzut tabăra filistenilor, a fost cuprins de frică și inima i s-a tulburat de spaimă. ⁶ El l-a întrebat pe Domnul și Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim, nici prin profeți.

⁷ Atunci, Saul le-a zis slujitorilor lui: „Căutați-mi o femeie care să cheme morții, ca să mă duc s-o întreb”. Slujitorii lui i-au zis: „Iată că în Endor este o femeie care cheamă morții”. ⁸ Atunci, Saul s-a schimbat, a luat alte haine și a plecat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a zis: „Spune-mi viitorul, chemând un mort, și evocă pe cine-ți voi spune”. ⁹ Femeia i-a răspuns: „Știi ce a făcut Saul, cum a nimicit din țară pe cei ce cheamă morții și pe cei ce ghicesc viitorul: pentru ce deci întinzi o cursă sufletului meu, spre picirea mea?”

¹⁰ Saul i-a jurat pe Domnul și a zis: „Viu este Domnul, că nu ți se va întâmpla nici un rău pentru aceasta”. ¹¹ Femeia a zis: „Pe cine vrei să invoc?” Și el a răspuns: „Cheamă-l pe Samuel”.

¹² Când l-a văzut femeia pe Samuel, a scos un țipăt mare și i-a zis lui Saul: „Pentru ce m-ai înșelat? Tu ești Saul!” ¹³ Regele i-a zis: „Nu te teme de nimic; dar ce vezi?” Femeia i-a zis lui Saul: „Văd o ființă dumnezeiască sculându-se din pământ”. ¹⁴ El i-a zis: „Cum e la chip?” Și ea a răspuns: „Este un bătrân care se scoală și este îmbrăcat cu o mantie”. Saul a înțeles că era Samuel, s-a plecat cu fața la pământ și s-a închinat.

¹⁵ Samuel i-a zis lui Saul: „Pentru ce m-ai tulburat, chemându-mă?” Saul a răspuns: „Sunt într-o mare strâmtoare: filistenii au pornit război împotriva mea și Dumnezeu s-a îndepărtat de la mine; nu mi-a răspuns nici prin profeți, nici prin vise. Și te-am chemat să-mi arăți ce să fac”. ¹⁶ Samuel a zis: „Pentru ce mă întrebi pe mine, când Domnul s-a depărtat de tine și s-a făcut vrăjmașul tău?” ¹⁷ Domnul îți face așa cum îți spusese prin mine; Domnul va lua domnia din mâinile tale și o va da altuia, lui David. ¹⁸ N-ai ascultat de glasul Domnului și nu l-ai făcut pe Amalec să simtă aprinderea mâinii lui: de aceea, Domnul face acest lucru cu tine astăzi. ¹⁹ Și Domnul îl va da o dată cu tine în mâinile filistenilor chiar și pe Israel.

Măine, tu și fiii tăi veți fi împreună cu mine și Domnul va da tabăra lui Israel în mâinile filistenilor”.

²⁰ Îndată, Saul a căzut la pământ cât era de lung, și cuvintele lui Samuel l-au umplut de groază; nu mai avea nici o putere, căci nu mâncase toată ziua și toată noaptea. ²¹ Femeia a venit la Saul, și, văzându-l foarte înspăimântat, i-a zis: „Iată că slujitoarea ta ți-a ascultat glasul; mi-am pus viața în primejdie, ascultând de cuvintele pe care mi le-ai spus. ²² Ascultă acum și tu glasul slujitoarei tale și lăasă-mă să-ți dau o bucată de pâine, ca să mănânci și să prinzi putere ca să pornești la drum”. ²³ Dar el n-a vrut și a zis: „Nu mănânc nimic!” Slujitorii lui și femeia au stăruit până i-a ascultat. S-a sculat de la pământ și a șezut pe pat. ²⁴ Femeia avea la ea un vițel gras, pe care l-a tăiat în grabă; a luat făină, a frământat-o și a copt azimi. ²⁵ Le-a pus înaintea lui Saul și înaintea slujitorilor lui, și au mâncat. Apoi s-au sculat și au plecat chiar în noaptea aceea.

RESPONSORIUL

1Cr 10,13.14

R. Saul a murit din cauza infidelității sale, pentru că nu a ascultat de porunca Domnului. * Dumnezeu i-a luat regatul și l-a dat lui David.

V. El a căutat adevărul la o ghicitoare și nu l-a căutat pe Domnul. * Dumnezeu.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* lui Paul al VI-lea, papă

(Omil. ținută la Manila, 29 noiembrie 1970)

*Noi îl predicăm pe Cristos
până la marginile pământului*

*Vai mie dacă nu vestesc evanghelia! (1Cor 9,16).
Căci pentru aceasta am fost eu trimis de el, de Cristos însuși. Eu sunt apostol, eu sunt martor. Cu cât ținta este mai departe, cu cât misiunea este mai grea, cu atât iubirea care mă împinge la aceasta este mai urgentă. Eu trebuie să vestesc numele său: Isus este Cristos, Fiul*

Dumnezeului celui viu (cf. *Mt* 16,16), cel care ni l-a făcut cunoscut pe Dumnezeu cel nevăzut, *întâiul născut dintre toate creaturile* (cf. *Col* 1,15), *fundamentul tuturor lucrurilor* (cf. *Col* 1,12). El este Învățătorul omenirii și Răscumprătorul ei. El s-a născut, a murit și a înviat pentru noi.

El este centrul istoriei și al lumii, cel care ne cunoaște și ne iubește, însoțitorul și prietenul vieții noastre, omul durerii și al speranței, cel care trebuie să vină și care va fi judecătorul nostru și, așa cum sperăm, plinătața veșnică a existenței noastre, fericirea noastră.

Eu nu aș mai termina să vorbesc despre el. El este lumina, adevărul, ba, mai mult, el este *calea, adevărul și viața* (*In* 14,6). El este pâinea, izvorul de apă vie care potolește foamea și setea noastră, păstorul nostru, călăuza noastră, exemplul nostru, mângâierea noastră, fratele nostru. Ca și noi, și mai mult decât noi, el a fost mic, sărac, umil, muncitor și răbdător în suferință. Pentru noi el a vorbit, a făcut minuni, a fondat o împărăție nouă, unde săracii sunt fericiți, unde pacea este principiul de conviețuire, unde cei curați cu inima și cei care plâng sunt preamăriți și mângâiați, unde cei care flămânez după dreptate sunt săturați, unde păcătoșii pot să fie iertați, unde toți sunt frați.

Iată, acesta este Isus Cristos despre care voi ați auzit vorbindu-se, ba, mai mult, cea mai mare parte dintre voi sunteți ai săi, pentru că sunteți creștini. Ei bine, vouă, creștinilor, eu vă repet numele său, tuturor vi-l vestesc: Isus Cristos este începutul și sfârșitul, alfa și omega, regele lumii noi, secretul istoriei și cheia destinelor noastre. El este mijlocitorul, puntea dintre pământ și cer; el este prin excelență Fiul Omului, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, veșnic, infinit; el este Fiul Mariei, cea binecuvântată între femei, mama sa după trup și mama noastră prin participarea noastră la Duhul trupului mistic.

Isus Cristos! Amintiți-vă: el este cel pe care vi-l vestim pentru veșnicie; numele lui vrem să răsună până la marginile pământului și în vecii vecilor.

RESPONSORIUL *2Tim 1,10b; In 1,16; Col 1,16b-17*

R. Mântuitorul nostru Isus Cristos a nimicit moartea și a făcut să strălucească viața și nemurirea prin evanghelie. * Din plinătatea lui am primit noi toți har peste har.

Ÿ. Toate au fost create prin el și în el; el este mai înainte de toate și toate subzistă în el. * Din plinătatea lui.

IMNUL *Te Deum, 576.*

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Cel care vă primește pe voi, pe mine mă primește, și cine mă primește pe mine îl primește pe acela care m-a trimis.

Anul B

Isus, întorcându-se și văzând-o pe femeie, a spus: „Fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace!”

Anul C

Lasă-i pe morți să-și îngroape morții; tu însă mergi și vestește împărăția lui Dumnezeu!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii: nu îngădui să fim învăluiți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Oricine va da de băut, fie și numai un pahar cu apă rece, unuia dintre aceștia mici pentru că e ucenicul meu, adevăr vă spun: nu va rămâne fără de răsplată.

Anul B

Copila nu a murit, ci doarme. Și, apucând-o de mână, Isus i-a zis: „Copilă, ție îți spun: scoală-te!”

Anul C

Nimeni care pune mâna pe plug și privește înapoi nu e bun pentru împărăția lui Dumnezeu, spune Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor**LECTURA ÎNTÂI**

Din cărțile lui Samuel *1Sam 31,1-4; 2Sam 1,1-16*

Moartea lui Saul

În zilele acelea, ^{31,1} filistenii s-au luptat cu Israelul și bărbații lui Israel au luat-o la fugă dinaintea filistenilor, și au căzut uciși pe muntele Ghilboa. ² Filistenii i-au urmărit pe Saul și pe fiii lui și i-au ucis pe Ionatan, Abinadab și Melchișua, fiii lui Saul.

³ Saul a fost prins în toiul luptei; arcașii l-au ajuns și l-au rănit greu. ⁴ Saul i-a zis atunci celui ce-i ducea armele: „Scoate-ți sabia și străpunge-mă, ca nu cumva acești netăiați împrejur să vină să mă străpungă și să-și bată joc de mine”. Cel ce-i ducea armele n-a voit, căci îi era teamă. Atunci, Saul și-a luat sabia și s-a aruncat în ea.

^{1,1} După moartea lui Saul, după ce i-a învins pe amaleciți, David s-a întors la Țiclag și a rămas acolo două zile. ² A treia zi, a venit un om din tabăra lui Saul: avea hainele sfâșiate și capul plin de praf. Venind la David, s-a plecat până la pământ în fața lui. ³ David l-a întrebat: „De unde vii?” Și el a răspuns: „M-am salvat, fugind din tabăra israeliților”. ⁴ David a întrebat din nou: „Dar ce s-a întâmplat? Spune-mi”. Omul i-a răspuns: „Armata a luat-o la fugă în timpul luptei, mulți au căzut și au murit; însuși Saul și fiul său, Ionatan, au murit”.

⁵ David i-a zis tânărului care-i aducea aceste vești: „De unde știi că Saul și fiul său Ionatan au murit?”

⁶ Tănărul care-i aducea aceste vești a răspuns: „Am venit din întâmplare pe muntele Ghilboa; și Saul stătea rezemat în sulița lui, și carele și călăreții erau aproape să-l ajungă. ⁷ Întorcându-se, m-a văzut și m-a chemat. Eu am zis: «Iată-mă!» ⁸ Și el mi-a zis: «Cine ești?» I-am răspuns: «Eu sunt amalecitic». ⁹ Și a zis: «Apropie-te deci și ucide-mă; căci m-a apucat neliniștea morții, deși sufletul meu este încă în mine». ¹⁰ M-am apropiat de el și l-am ucis, știind bine că nu avea să mai rămână cu viață în urma înfrângerii. Am luat coroana regească de pe capul lui și brațara pe care o avea la braț și le-am adus aici domnului meu”.

¹¹ Atunci, David și-a sfâșiat hainele, și la fel au făcut toți oamenii săi. ¹² Au plâns și au postit până seara, i-au jelit pe Saul și pe fiul său, Ionatan, pe poporul Domnului și casa lui Israel, pentru că au căzut răpuși de sabie.

¹³ David i-a zis tânărului care-i adusesese aceste vești: „De unde ești?” Și el a răspuns: „Sunt fiul unui străin, al unui amalecitic”. ¹⁴ David i-a zis: „Cum nu ți-a fost frică să pui mâna pe unsul Domnului și să-l ucizi?” ¹⁵ Și David a chemat pe unul dintre oamenii lui și i-a zis: „Apropie-te și ucide-l!” Omul acela l-a străpuns și a murit. ¹⁶ Și David i-a zis: „Sângele tău să cadă asupra capului tău, căci gura ta a mărturisit împotriva ta, fiindcă ai zis: «L-am ucis pe unsul Domnului!»”

RESPONSORIUL

2Sam 1,21a.27a

R. Voi, munților Ghilboa, să nu cadă peste voi nici ploaie și nici rouă, * pentru că acolo au căzut puternicii lui Israel.

V. Să coboare Domnul peste toți munții care sunt de jur împrejur, dar să nu se uite la munții Ghilboa, * pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Augustin*, episcop

(Pred. 47, 1.2.3.6, Despre oi:
CCL 41, 572-573.575-576)

*El este Domnul, Dumnezeu nostru,
iar noi suntem poporul păstorit de el*

Cuvintele pe care le-am cântat exprimă mărturisirea noastră de credință: noi suntem turma lui Dumnezeu, căci *Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut (Ps 99,3)*. El este Dumnezeu nostru, iar *noi suntem poporul pe care el îl păstorește, turma pe care mâna lui o călăuzește (Ps 94,7)*. Păstorii oameni nu au făcut oile pe care le au, nu ei au creat oile pe care le păstoresc. În schimb, Domnul, Dumnezeu nostru, pentru că este Dumnezeu și creator, și-a făcut oile pe care le are și pe care le duce la pășune. Nimeni altul nu a creat ceea ce el păstorește, nimeni altul nu păstorește ceea ce el a creat.

Deoarece am proclamat în acest psalm că suntem turma sa, poporul pășunii sale, turma pe care mâna lui o călăuzește, să ascultăm ceea ce ne spune el nouă, turma sa. Altădată vorbea păstorilor, acum însă vorbește turmei. În acele cuvinte ale sale, noi ascultăm cu teamă, voi cu siguranță. De aceea, ce anume vă este spus în aceste cuvinte de astăzi? Poate că situația va fi schimbată, și noi vom asculta cu siguranță, iar voi cu teamă? Nicidcum! Înainte de toate, pentru că, chiar dacă suntem păstori, păstorul ascultă cu teamă nu numai ceea ce este adresat păstorilor, ci și ceea ce este adresat turmei. Cel care ascultă cu indiferență ceea ce se referă la oi arată că nu are nici o preocupare pentru turmă. În al doilea rând, am expus deja dragostei voastre două puncte care trebuie să fie luate în considerare cu privire la noi: primul, că suntem creștini, al doilea, că suntem puși să conducem. Pentru că suntem puși să conducem, suntem considerați printre păstori, dacă suntem buni; întrucât suntem creștini, facem și noi parte din turmă împreună cu voi. De aceea, fie că Domnul vorbește păstorilor, fie că vorbește turmei, noi trebuie să ascultăm întreaga învățătură cu teamă, iar preocuparea nu trebuie să se îndepărteze din inimile noastre.

Să ascultăm, așadar, fraților, de ce mustră Domnul oile rele și ce le promite oilor sale. El spune: *Voi, oile mele (Ez 34,31)*. Ce bucurie să fii turma lui Dumnezeu!

Dacă e să ne gândim, fraților, aceasta produce o mare bucurie chiar și în mijlocul lacrimilor și al necazurilor de pe acest pământ. De fapt, cel căruia i s-a spus: *Tu, care păstorești Israelul*, este același despre care se afirmă: *Nu ațipește, nu doarme cel care-l păzește pe Israel (Ps 120,4)*. Așadar, el veghează asupra noastră atunci când veghem, dar veghează și atunci când dormim. De aceea, dacă turma unui om este în siguranță sub un păstor omenesc, cu cât mai mare trebuie să fie siguranța noastră atunci când cel care ne păstorește este Dumnezeu, și nu numai pentru că ne păstorește, ci și pentru că ne-a creat!

Vouă, oile mele, acestea vă spune Domnul Dumnezeu: Iată, eu judec între oaie și oaie, între berbeci și capre (cf. Ez 34,17). Ce fac caprele aici, în turma lui Dumnezeu? Chiar pe aceleași pășuni și la aceleași izvoare, caprele, care sunt destinate să stea la stânga, s-au amestecat cu oile destinate să stea la dreapta. Acum ele sunt tolerate, însă apoi vor fi despărțite. Aici se exercită răbdarea oilor, asemenea răbdării lui Dumnezeu. El va face separarea: unii la stânga și alții la dreapta.

RESPONSORIUL

In 10,27-28; Ez 34,15

R. Oile mele ascultă glasul meu; cu le cunosc, iar ele mă urmează, cu le dau viața veșnică; * și nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va răpi din mâna mea.

Ÿ. Eu însumi voi conduce oile mele la pășune și le voi face să se odihnească. * Și nu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii: nu îngădui să fim învăluți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel 2,1-11 ; 3,1-5

David este uns rege al lui Iuda în Hebron

În zilele acelea, ^{2,1} David l-a întrebat pe Domnul: „Să mă sui în vreuna dintre cetățile lui Iuda?” Domnul i-a răspuns: „Sui-te”. David a zis: „Unde să mă sui?” Și Domnul a răspuns: „La Hebron”. ² David s-a urcat acolo, cu cele două soții ale sale: Ahinoam din Izreel și Abigail din Carmel, fosta soție a lui Nabal. ³ David i-a luat și pe oamenii care erau cu el, pe fiecare cu familia lui; și au locuit în cetatea Hebron. ⁴ Bărbații lui Iuda au venit și l-au uns acolo pe David ca rege peste casa lui Iuda.

I-au dat de știre lui David că oamenii din Iabeșul Galaadului l-au îngropat pe Saul. ⁵ David a trimis niște soli oamenilor din Iabeșul Galaadului, să le spună: „Bindecuvântați să fiți de Domnul, fiindcă ați arătat astfel bunăvoință față de Saul, stăpânul vostru, și l-ați îngropat! ⁶ Și acum, Domnul să vă arate îndurare și fidelitate! Vă voi face și eu bine, pentru că v-ați purtat astfel. ⁷ Să vi se întărească mâinile și fiți viteji; căci stăpânul vostru, Saul, a murit și pe mine m-a uns casa lui Iuda ca rege peste ea”.

⁸ Însă Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Saul, l-a luat pe Ișboșet, fiul lui Saul, și l-a dus la Mahanaim. ⁹ L-a pus rege peste Galaad, peste Așer, peste Izreel, peste Efraim, peste Benjamin, peste tot Israelul. ¹⁰ Ișboșet, fiul lui Saul, era în vârstă de patruzeci de ani, când a început să domnească peste Israel, și a domnit doi ani. Numai casa lui Iuda l-a urmat pe David. ¹¹ Timpul cât a domnit David la Hebron peste casa lui Iuda a fost de șapte ani și șase luni.

^{3,1} Lupta a ținut mult între casa lui Saul și casa lui David. David era din ce în ce mai tare, și casa lui Saul slăbea zi de zi.

² Lui David i s-au născut fii la Hebron. Întâiul lui născut a fost Amnon, din Ahinoam din Izreel; ³ al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, fosta soție a lui Nabal; al treilea, Absalom, fiul Maachei, fiica lui Talmai, regele din Gheșur; ⁴ al patrulea, Adonia, fiul Haghitei; al cincilea, Șefatia, fiul Abitalei; ⁵ și al șaselea, Itream, din Eglă, soția lui David. Aceștia i s-au născut lui David la Hebron.

RESPONSORIUL

Gen 49,10.8ac

R. Nu va lipsi sceptrul din Iuda, nici toiag de conducător din coapsele sale, * până când va veni acela căruia i se vor supune toate popoarele.

V. Iuda, pe tine te vor lăuda frații tăi și ți se vor închina fiii tatălui tău. * Până când.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Augustin*, episcop

(Pred. 47, 12-14, Despre oi: CCL 41, 582-584)

*Dacă aș vrea să plac oamenilor,
nu aș mai fi slujitorul lui Cristos*

Aceasta este mândria noastră: mărturia conștiinței noastre (cf. 2Cor 1,12). Există oameni care judecă în mod temerar, detractori, delapidatori, bombănitari, care încearcă să presupună ceea ce nu văd și se străduiesc chiar să răspândească ceea ce nici măcar nu sunt în măsură să-și închipuie. Ce rămâne împotriva acestora, dacă nu mărturia conștiinței noastre? Fraților, de fapt, chiar în cei cărora vrem să le fim plăcuți, noi, păstorii de suflete, nu căutăm sau nu trebuie să căutăm slava noastră, ci mântuirea lor, încât, dacă ne comportăm corect, ei să nu se rătăcească urmându-ne. Să fie imitatorii noștri, numai dacă noi suntem imitatorii lui Cristos. Dacă însă noi nu suntem imitatorii lui Cristos, ei

trebuie să fie imitatorii lui Cristos. De fapt, el își paște turma și, împreună cu toți cei care își păstoresc bine turma, el este singurul, pentru că toți sunt în el.

Așadar, să nu căutăm interesul nostru atunci când vrem să plăcem oamenilor; ceea ce vrem este să ne bucurăm împreună cu oamenii și să fim fericiți că lor le place binele, pentru folosul lor, nu pentru slava noastră. Împotriva acelor care caută slava lor, Apostolul a spus: *Dacă aș vrea să plac oamenilor, nu aș mai fi slujitorul lui Cristos* (cf. *Gal* 1,10). Este evident pentru cine a spus: *Căutați să fiți plăcuți tuturor în toate, așa cum încerc și eu să fiu plăcut tuturor în toate* (cf. *1Cor* 10,33). Ambele lucruri sunt limpezi, ambele sunt pacifice, ambele sunt simple, ambele sunt clare. Tu, însă mulțumește-te să mănânci și să bei; nu călca iarba în picioare și nu tulbura izvorul.

Căci l-ai auzit pe însuși Domnul Isus Cristos, învățătorul apostolilor: *Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri* (*Mt* 5,16), adică pe cel care v-a făcut să fiți ceea ce sunteți. De fapt, *noi suntem poporul păstorit de el, turma pe care mâna lui o călăuzește* (*Ps* 94,7). De aceea, să fie lăudat cel care te-a făcut bun, dacă ești bun; nu pe tine trebuie să te lauzi, căci, de la tine nu puteai să fii decât rău. De ce vrei să deformezi adevărul, voind să te lauzi pe tine, când faci ceva bun, și să arunci vina asupra Domnului, când faci ceva rău? Desigur, cel care a spus: *Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor* (*Mt* 5,16) a afirmat, în aceeași cuvântare: *Aveți grijă să nu săvârșiți faptele voastre bune înaintea oamenilor* (*Mt* 6,1). Dar după cum cele două învățături ale Apostolului ți se păreau contradictorii, tot așa se întâmplă cu aceste două cuvinte din Evanghelie. Dacă nu vei tulbura apa inimii, vei recunoaște și aici armonia Scripturilor și vei fi și tu în armonie deplină cu ele.

Așadar, fraților, să încercăm nu numai să trăim bine, ci și să ne comportăm bine înaintea oamenilor. Să ne îngrijim nu numai să avem o conștiință dreaptă, ci, atât

cât poate slăbiciunea noastră și cât permite fragilitatea umană, să avem grijă să nu facem nimic ce ar putea să trezească o suspiciune rea în fratele mai slab. În timp ce mâncăm ierburi curate și bem apă limpede, să nu călcăm în picioare pășunile lui Dumnezeu, pentru ca oile bolnave să nu mănânce iarba călcată în picioare și să bea apa tulburată.

RESPONSORIUL

Fil 2,2.3-4; 1Tes 5,14b.15b

R. Faceți-mi bucuria deplină: să gândiți la fel, să aveți aceeași iubire; în umilință, fiecare să-l considere pe celălalt mai presus de sine; * nimeni dintre voi să nu caute numai ale sale, ci și ale altora.

V. Sprijiniți-i pe cei slabi, aveți răbdare față de toți; întotdeauna căutați să faceți binele unii față de alții și față de toți. * Nimeni.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii; nu îngădui să fim învăluți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel

4,2-5,7

*David devine rege peste Israel.
Cucerirea Ierusalimului*

În zilele acelea, ^{4,2} fiul lui Saul avea doi conducători peste cetele de războinici, dintre care unul se numea Baana, iar altul Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Benjamin. Căci Beerot era privit ca făcând parte din Benjamin, ³ și beerotiții fugiseră la Ghitaim, unde au locuit până în ziua de azi.

⁴ Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu olog de picioare și în vârstă de cinci ani când a venit din Izreel vestea morții lui Saul și a lui Ionatan; doica lui l-a luat și a fugit, și fiindcă se grăbea să fugă, a căzut și a rămas șchiop; numele lui era Mefiboșet.

⁵ Și fiii lui Rimon din Beerot, Recab și Baana, s-au dus chiar în arșița zilei în casa lui Ișboșet, care dormea la amiază în patul său. ⁶ Au pătruns până în mijlocul casei, dându-se drept negustori de grâu, și l-au lovit în pânțele; apoi Recab și Baana, fratele său, au fugit. ⁷ Au intrat în casă, pe când el era culcat pe pat în odaia lui de dormit, l-au lovit, l-au omorât și i-au tăiat capul. I-au luat capul și au mers toată noaptea spre Arabah.

⁸ Au adus capul lui Ișboșet la David în Hebron și i-au zis regelui: „Iată capul lui Ișboșet, fiul lui Saul, dușmanul tău, care voia să-ți ia viața; Domnul îl răzbună azi pe rege, domnul meu, împotriva lui Saul și împotriva neamului lui”. ⁹ David le-a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiii lui Rimon din Beerot: „Viu este Domnul care m-a salvat din orice primejdie, ¹⁰ că pe cel ce a venit să-mi spună: «Iată, Saul a murit», și care credea că-mi aduce o veste bună, l-am prins și l-am omorât la Țiclag, ca să-l răsplătesc pentru știrea lui; ¹¹ și cu atât mai mult acum când niște oameni nelegiuți au ucis un om nevinovat în casa lui și în patul lui, voi cere sângele lui din mâinile voastre și vă voi nimici de pe pământ”.

¹² Și David a poruncit oamenilor lui să-i omoare; le-au tăiat mâinile și picioarele, și i-au spânzurat la marginea iazului din Hebron. Au luat apoi capul lui Ișboșet, și l-au îngropat în mormântul lui Abner la Hebron.

^{5.1} Toate triburile lui Israel au venit la David în Hebron și i-au spus: „Noi suntem din oasele tale și din carnea ta. ² Chiar și înainte, când Saul era regele nostru, tu conduceai armatele lui Israel la luptă și Domnul ți-a spus: «Tu vei fi păstorul poporului meu Israel, tu vei fi conducătorul lui Israel»”. ³ Apoi, toți bătrânii lui Israel au venit la rege în Hebron, și David a încheiat cu ei, în Hebron, o alianță înaintea Domnului și l-au uns pe David ca rege peste Israel. ⁴ David era în vârstă de treizeci de

ani când a început să domnească, și a domnit patruzeci de ani. ⁵ La Hebron a domnit peste Iuda șapte ani și șase luni, și la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda.

⁶ Regele a mers cu oamenii lui asupra Ierusalimului împotriva iebuseilor, locuitorii țării. Ei i-au zis lui David: „Să nu intri aici, căci și orbii și ologii ți se vor împotrivi! Prin aceasta voiau să spună că David nu va intra cu nici un chip aici. ⁷ Dar David a cucerit cetatea Sionului; aceasta este cetatea lui David.

RESPONSORIUL

Ps 2,2.6.1

R. Regii pământului se răscăală și cei puternici se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva unsului său. * Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, pe muntele meu cel sfânt.

V. Pentru ce se frământă neamurile și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte? * Eu sunt.

LECTURA A DOUA

Din *Calea perfecțiunii*,
de sfânta Tereza de Avila, fecioară

(Cap. 30, 1-5: *Oeuvres complètes*,
Desclée De Brouwer, Paris 1964, 467-468)

Vie împărăția ta

Cine este omul care, oricât de nesocotit ar fi, trebuind să ceară o favoare unei persoane importante, nu se gândește mai întâi în ce mod să ceară pentru a nu o deranja și a nu o săcăi? Oare nu trebuie să știe ceea ce cere și să cunoască necesitatea pe care o are, îndeosebi dacă cere un lucru important, cum sunt acelea pe care bunul Isus ne învață să le cerem? Iată un lucru pe care cred că este bine să-l scot în evidență. Doamne, nu puteai să cuprinzi toate într-un cuvânt și să spui: „Tată, dă-ne tot ceea ce avem trebuință”? Pentru cel care cunoaște toate atât de bine, se pare că nu mai are nevoie de altceva.

O, Înțelepciune veșnică! Pentru tine și pentru Tatăl tău acest lucru ar fi fost suficient și, de fapt, așa te-ai rugat în grădina Ghetsemani: ai arătat voința ta și teama ta, dar apoi te-ai încredințat voinței sale. Dar pentru că tu, Domnul meu, cunoști că noi nu suntem supuși, asemenea ție, voinței Tatălui tău, era necesar ca tu să definești bine cererile, ca să putem vedea dacă ne convine ceea ce cerem și să ne abținem să cerem, când nu ni se pare potrivit. Pentru că noi suntem făcuți în așa fel că, dacă nu ne este dat ceea ce cerem, refuzăm cu liberul arbitru ceea ce Domnul ne dă, chiar dacă ar fi vorba de lucruri mai bune. De fapt, nu vedem că suntem bogați decât atunci când ținem banul în mână.

Așadar, bunul Isus ne învață să spunem aceste cuvinte prin care cerem ca să vină împărăția sa în noi: *Sfințească-se numele tău, vie împărăția ta*. Vedeti acum marea înțelepciune a Învățătorului nostru. Fiți atenți – pentru că este bine să înțelegem acest lucru – ce anume cerem prin această împărăție. Bunul Isus a pus aceste cereri una după alta, văzând că prin slăbiciunea noastră nu am fi putut să sfințim, să laudăm și să preamărim numele sfânt al Tatălui veșnic, dacă mai întâi el nu ar fi extins împărăția sa în noi. De aceea, ca să înțelegeți ceea ce cereți și să fiți perseverenți în a cere și, pe cât posibil, să încercați să-l mulțumiți pe cel care vă poate asculta, țineți seama de ceea ce vă spun.

Desigur, unul dintre bunurile cele mai mari, printre altele, de care cineva se bucură în împărăția cerurilor, este faptul că, acolo sus, sufletul nu va mai avea de-a face cu bunurile pământului, ci va fi cufundat în liniște și slavă, se va bucura de bucuria tuturor, va avea o pace perpetuă și o satisfacție fără margini, văzând că toți îl sfințesc și-l laudă pe Domnul, binecuvântează numele său și nu-l mai offensează prin păcate. Toți îl iubesc; însuși sufletul nu va avea altă grijă decât să-l iubească și nu va putea să înceteze să-l iubească, pentru că îl va cunoaște. Dacă deja l-am putea cunoaște, l-am iubi astfel de pe acum în această lume, chiar dacă nu cu perfecțiunea și continuitatea din cer, dar, cu siguranță, l-am iubi cu totul altfel decât îl iubim acum.

RESPONSORIUL

R. Cel care știe să dea lucruri bune copiilor săi ne îndeamnă să cerem, să căutăm și să batem. * Vom primi cu atât mai mult cu cât mai mult vom fi crezut, vom fi sperat mai tare și vom fi dorit cu mai multă ardoare.

V. Aici contează mai mult gemetele decât cuvintele, mai mult lacrimile decât discursurile. * Vom primi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii: nu îngădui să fim învăluți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel

6,1-23

Arca alianței este transportată la Ierusalim

În zilele acelea, ¹ David i-a strâns iarăși pe toți aleșii lui Israel, în număr de treizeci de mii de oameni. ² Și David, cu tot poporul care era împreună cu el, a pornit de la Baala din Iuda, ca să aducă de acolo chivotul lui Dumnezeu, asupra căruia este invocat numele Domnului oștirilor, care stă între heruvimi deasupra chivotului. ³ Au pus chivotul lui Dumnezeu într-un car nou și l-au ridicat din casa lui Abinadab, de pe deal; Uza și Ahio, fiii lui Abinadab, conduceau carul cel nou. ⁴ Uza mergea alături de chivotul lui Dumnezeu și Ahio mergea înaintea chivotului. ⁵ David și toată casa lui Israel cântau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente din lemn, cu harpe, cu alăute, cu timpane, cu fluiere și cu cimbale.

⁶ Când au ajuns la aria lui Nacon, Uza a întins mâna spre chivotul lui Dumnezeu și l-a ținut, pentru că erau

să-l răstoarne boii. ⁷ Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Uza, și Dumnezeu l-a lovit pe loc pentru îndrăzneala lui, și a murit acolo, lângă chivotul lui Dumnezeu. ⁸ David s-a întristat că Dumnezeu l-a lovit pe Uza cu o astfel de pedeapsă. Și locul acesta a fost numit până în ziua de azi Peret-Uza (Ruperea lui Uza). ⁹ David s-a temut de Domnul în ziua aceea și a zis: „Cum să între chivotul Domnului la mine?” ¹⁰ N-a vrut să aducă chivotul Domnului la el în cetatea lui David, și l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat. ¹¹ Chivotul Domnului a rămas trei luni în casa lui Obed-Edom din Gat, și Domnul l-a binecuvântat pe Obed-Edom și toată casa lui.

¹² Au venit și i-au spus regelui David: „Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce avea, datorită chivotului lui Dumnezeu”. David a adus cu mare bucurie chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David. ¹³ Când cei care purtau chivotul înaintau șase pași, David oferea ca jertfă un taur și un vițel gras. ¹⁴ Îmbrăcat în haine din pânză de in, dansa în fața Domnului din toată inima. ¹⁵ David și întreg poporul lui Israel au adus arca legământului Domnului, în aclamațiile mulțimii și în sunet de trâmbiță. ¹⁶ Pe când chivotul Domnului intra în cetatea lui David, Micol, fiica lui Saul, se uita pe fereastră; și, văzându-l pe regele David sărind și dansând înaintea Domnului, l-a disprețuit în inima ei.

¹⁷ Au adus deci arca Domnului și au așezat-o în mijlocul cortului, pe care David îl ridicase pentru ea. Apoi a oferit înaintea Domnului arderi de tot și jertfe de alimente. ¹⁸ După ce David a oferit arderile de tot și jertfele de alimente, el a binecuvântat poporul în numele Domnului oștirilor. ¹⁹ În cele din urmă, a împărțit la tot poporul, la întreaga mulțime a israeliților, bărbați și femei, pentru fiecare câte o bucată de pâine, o porție de friptură și o prăjitură de stafide. După care tot poporul s-a întors acasă.

²⁰ David s-a întors să-și binecuvânteze casa. Micol, fiica lui Saul, i-a ieșit înainte și a zis: „Cu câtă cinste s-a purtat azi regele lui Israel descoperindu-se înaintea slujnicilor supușilor lui, cum s-ar descoperi un om de nimic!”

²¹ David i-a răspuns lui Micol: „Înaintea Domnului, care m-a ales mai presus de tatăl tău și de toată casa lui, ca să mă pună conducător peste poporul Domnului, peste Israel, înaintea Domnului am dansat. ²² Vreau să mă arăt și mai de nimic decât de data asta, și să mă înjosesc în ochii tăi; totuși, voi fi prețuit de slujitoarele de care vorbești”. ²³ Și Micol, fiica lui Saul, n-a avut copii până în ziua morții ei.

RESPONSORIUL

Ps 131 (132),8.9; 23 (24),7.9

R. Ridică-te, Doamne, și vino în locul tău de odihnă, tu și chivotul puterii tale. * Preoții tăi să se îmbrace în dreptate și credincioșii tăi să tresalte de bucurie.

V. Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, deschideți-vă voi, porți veșnice, ca să intre regele mării.
* Preoții tăi.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia către neofii asupra psalmului 41*
a sfântului Ieronim, preot

(CCL 78, 542-544)

Voi intra în lăcașul cortului minunat

Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule (Ps 41,2). Așadar, după cum cerbii aceia doresc izvoarele de apă, tot așa, și cerbii noștri, care, îndepărtându-se de Egipt și de lume, l-au ucis pe faraon în apele sale și i-au înecat armata în Botez, după înfrângerea diavolului, doresc izvoarele Bisericii, adică pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh.

Că Tatăl este izvor, este scris în profetul Ieremia: M-au părăsit pe mine, izvorul de apă vie, și și-au săpat rezervoare, rezervoare sparte, care nu pot ține apa (Ier 2,13). Apoi, despre Fiul citim într-un alt loc: Au părăsit izvorul înțelepciunii (Bar 2,13). Și despre Sfântul Duh: Cel care bea apa pe care i-o voi da eu va deveni în el izvor care țâșnește spre viața veșnică (In 4,14). Evanghelistul explică pasajul spunând că acest cuvânt al Domnului se

referă la Sfântul Duh. Textele citate dovedesc foarte clar că misterul Sfintei Treimi este izvorul întreit al Bisericii.

Acest izvor îl dorește sufletul credinciosului, la acest izvor tânjește sufletul celui botezat, spunând: *Sufletul meu e însetat de Dumnezeu, izvorul cel viu* (cf. *Ps* 41,3). De fapt, nu a dorit cu indiferență să-l vadă pe Dumnezeu, ci l-a dorit cu toată ardoarea, a avut o sete arzătoare de el. Înainte de a primi Botezul, vorbeau între ei și spuneau: *Când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu?* (*Ps* 41,3). Iată că s-a împlinit ceea ce cereau; au venit și au stat înaintea feței lui Dumnezeu și au apărut în fața altarului și a misterului Mântuitorului.

Admiși să primească trupul lui Cristos și renăscuți în izvorul vieții, ei vorbesc cu încredere și spun: *Voi merge în lăcașul cortului minunat, până la casa lui Dumnezeu* (cf. *Ps* 41,5 Vg). Casa lui Dumnezeu este Biserica; ea este cortul minunat, pentru că ea este lăcașul în care se aud *strigătele de bucurie și de mulțumire și glasurile mulțimii în sărbătoare* (*Ps* 41,5).

Ășadar, voi, care v-ați îmbrăcat cu Cristos și, urmând călăuza noastră, prin cuvântului lui Dumnezeu ați fost scoși ca niște peștișori din apele murdare ale acestei lumi, spuneți: „În noi s-a schimbat natura lucrurilor”. De fapt, peștii care sunt scoși din mare mor. Pe noi, în schimb, apostolii ne-au scos din marea acestei lumi și ne-au pescuit, pentru ca, morți fiind, să fim readuși la viață. Cât eram în lume, ochii noștri priveau spre adâncul abisului iar viața noastră era împotmolită în noroi; dar după ce am fost salvați de valuri, am început să vedem soarele, am început să privim lumina adevărată și, tulburați de o bucurie extraordinară, îi spunem sufletului nostru: *Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda pe el, care este mântuirea mea și Dumnezeul meu* (*Ps* 41,6).

RESPONSORIUL

Ps 26 (27),4

R. Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut: * să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.

V. Ca să privesc frumusețea Domnului și să vizitez sanctuarul său. * Să locuiesc.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii; nu îngădui să fim învăluiți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel

7,1-25

Profeția mesianică a lui Natan

În zilele acela, ¹ pe când regele David locuia liniștit în casa lui și Domnul îl eliberase de toți dușmanii care îl înconjurau, ² a zis regele către profetul Natan: „Iată, eu locuiesc în casă de cedru, iar chivotul Domnului stă în cort”. ³ Natan i-a zis regelui: „Tot ce ai în gând, mergi și du la îndeplinire, căci Domnul este cu tine”.

⁴ Dar chiar în noaptea aceea, Domnul a vorbit către Natan, zicând: ⁵ „Mergi și spune-i slujitorului meu David: Așa vorbește Domnul: Oare tu îmi vei zidi casă în care să locuiesc eu? ⁶ Din ziua în care i-am scos din Egipt pe fiii lui Israel și până în ziua de azi, n-am locuit niciodată într-o casă, ci am fost un călător, singura mea locuință fiind un cort. ⁷ Prin toate locurile prin care am trecut împreună cu fiii lui Israel, nici unuia dintre judecătorii pe care i-am orânduit ca păstori ai poporului lui Israel nu i-am spus vreodată: Pentru ce nu mi-ai construit o casă din cedru? ⁸ Să-i spui deci servitorului meu, David: Așa vorbește Dumnezeul oștirilor: Eu te-am luat de la stână, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul meu Israel. ⁹ Am fost cu tine pretutindeni; oriunde ai umblat, am nimic pe toți dușmanii tăi dinaintea feței tale și am făcut numele tău mare, ca numele celor mari de pe pământ. ¹⁰ Îl voi stabili în acest loc pe poporul meu Israel, îl voi înrădăcina și va trăi în pace

la locul său, fără să mai fie tulburat; cei răi nu-l vor mai strâmtora, ca mai înainte, ¹¹ pe vremea când puneam judecători peste poporul meu Israel. Îți voi da liniște, apărându-te de dușmanii tăi. Iată, Domnul îți vestește că îți va zidi el însuși o casă. ¹² Când se vor împlini zilele vieții tale și tu vei dormi împreună cu părinții tăi, eu voi pune după tine un urmaș, care se va naște din tine, și-i voi întări domnia. ¹³ El va zidi o casă numelui meu și eu îi voi întări pentru vecie tronul său de domnie. ¹⁴ Eu voi fi pentru el tată și el va fi pentru mine fiu. Dacă va săvârși răul, îl voi aduce pe calea cea dreaptă cu varga folosită de oameni și prin pedepse, cum fac oamenii. ¹⁵ Însă dragostea mea nu o voi retrage de la el, cum mi-am retras-o de la Saul, pe care l-am îndepărtat din fața mea pentru tine. ¹⁶ Casa ta și regatul tău vor dăinui veșnic înaintea mea, iar tronul tău va rămâne în veci neclintit”.

¹⁷ Natan i-a spus lui David toate cuvintele acestea și toată această viziune.

¹⁸ Regele David s-a dus, a stat în fața Domnului și a spus: „Cine sunt eu, Doamne Dumnezeule, și ce este casa mea, că m-ai condus până aici? ¹⁹ Aceasta ți s-a părut încă prea puțin, Doamne Dumnezeule, și tu ai extins promisiunile tale și asupra casei slujitorului tău, până într-un viitor îndepărtat. ²⁰ Ce ți-ar putea spune David mai mult? Tu îl cunoști pe slujitorul tău, Doamne Dumnezeule! ²¹ După cuvântul tău și după inima ta, tu ai făcut toate aceste lucruri mari, ca să le descoperi slujitorului tău! ²² Ce mare ești tu, Doamne Dumnezeule! Căci nimeni nu este ca tine, și nu este alt Dumnezeu în afară de tine, după tot ce am auzit cu urechile noastre. ²³ Este oare pe pământ un singur neam care să fie ca poporul tău, ca Israelul pe care a venit să-l răscumpere Dumnezeu, ca să facă din el poporul lui, ca să-și facă un nume și ca să facă pentru el minuni și fapte înfricoșătoare, alungând dinaintea poporului tău, pe care l-ai răscumpărat pentru tine din Egipt, neamuri și pe dumnezeii lor? ²⁴ Tu ai făcut din Israel poporul tău pentru totdeauna, iar tu, Doamne, ai devenit Dumnezeul lui.

²⁵ De aceea, Doamne Dumnezeule, menține acum promisiunea pe care ai făcut-o slujitorului tău și casei sale și fă întotdeauna după cum ai spus.

RESPONSORIUL

Lc 1,30-33; Ps 131 (132),11

R. Îngerul Gabriel i-a spus Mariei: Vei primi în sân și vei naște un fiu și-l vei numi Isus și Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său; * și va domni peste casa lui Iacob în veci.

V. Domnul i-a jurat lui David într-adevăr și nu-și va retrage cuvântul. * Și va domni.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre predestinarea sfinților*,
de sfântul Augustin, episcop

(Cap. 15, 30-31: PL 44, 981-983)

Isus Cristos, după trup, este din neamul lui David

Lumina cea mai strălucitoare, lumina predestinării și a harului este însuși Mântuitorul, *mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus (1Tim 2,5)*. Ce merite anterioare, de fapte și de credință, a avut natura umană, care este în el, ca să ocupe un asemenea loc? Vă rog să răspundeți la întrebarea mea: care a fost meritul acestui om ca să fie Fiul unu-născut al lui Dumnezeu, asumat de Cuvântul veșnic cu Tatăl în unitatea persoanei? Ce faptă bună de-a sa a precedat această unire? Ce-a făcut înainte, ce-a crezut, ce-a cerut ca să ajungă la această măreție inefabilă? Dacă acest om, încă de când a început să existe, a început să fie Fiul unic al lui Dumnezeu, aceasta nu se datorează oare acțiunii și asumării Cuvântului?

De aceea, trebuie să descoperim în capul nostru însuși izvorul harului prin care acesta se răspândește în toate mădularele sale, după capacitatea fiecăruia. Când începe să creadă, orice om devine creștin prin același har care a făcut ca acel om, încă de la început, să devină Cristos. Creștinul este renăscut din același Duh din care s-a

născut și Cristos. Noi primim iertarea păcatelor prin același Duh care a făcut ca Cristos să fie fără păcat. Desigur, Dumnezeu a știut dinainte ceea ce va face. Această predestinare a sfinților, așadar, a avut cea mai mare strălucire în Sfântul sfinților. Cine dintre cei care înțeleg bine cuvintele adevărului ar putea să tăgăduiască aceasta? De fapt, noi am învățat că Domnul slavei a fost predestinat, întrucât Fiul lui Dumnezeu s-a făcut om.

Așadar, Isus a fost predestinat, căci cel care trebuia să devină fiul lui David după trup trebuia să fie Fiul lui Dumnezeu în toată puterea, după Duhul sfințeniei. Și aceasta pentru că s-a născut de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria. Așa s-a realizat într-un mod inefabil această asumare fără precedent a unui om de către Cuvântul care este Dumnezeu, încât s-ar putea spune, în sens propriu și cu adevărat, că el este în același timp Fiul lui Dumnezeu și fiu al omului: fiu al omului, pentru că cel care este asumat este un om, și Fiul lui Dumnezeu, pentru că cel care asumă omul este Fiul unic al lui Dumnezeu. Fără aceasta, nu ar trebui să credem în Treime, ci în „Pătrime”.

Această înălțare predestinată a naturii umane este atât de sublimă și totală, încât nu se poate concepe una mai înaltă. De asemenea, dumnezeirea, la rândul ei, nu a putut să se înjosească mai mult pentru noi decât prin asumarea naturii umane împreună cu slăbiciunea trupului, până la moartea pe cruce. Deci, după cum el singur a fost predestinat să fie capul nostru, tot așa, și noi, cei mulți, am fost predestinați să fim mădularele sale. Meritele omenești nu au nimic de zis aici, deoarece au dispărut prin păcatul lui Adam; ceea ce trebuie să domnească este harul lui Dumnezeu, care domnește prin Isus Cristos, Domnul nostru, Fiul unic al lui Dumnezeu, singurul Domn. Dacă cineva a descoperit în Capul nostru merite precedente acestei nașteri unice, să caute și în noi, mădularele sale, merite anterioare noii noastre nașteri multiple.

RESPONSORIUL

Cf. *Gal 4,4-5; Ef 2,4; Rom 8,3*

R. La plinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său pe pământ, născut din Fecioară, născut sub lege, * ca să-i răscumpere pe cei care erau sub lege.

V. Pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său într-un trup asemănător păcatului. * Ca să-i răscumpere.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii; nu îngădui să fim învăluiți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel

11,1-17.26-27

Păcatul lui David

¹ La venirea primăverii, perioadă în care regii obișnuiesc să iasă la luptă, David l-a trimis pe Ioab cu servitorii săi și cu întreaga armată a lui Israel la război. Ei i-au nimicit pe fiii lui Amon și au început asediul cetății Rabba. David rămăsese la Ierusalim.

² La sfârșitul unei după-amieze, după ce se odihnise, David a început să se plimbe pe terasa palatului regal. De pe terasă a zărit o femeie care se scălda; femeia era foarte frumoasă. ³ David a trimis să se cerceteze cine era femeia, și i s-a răspuns: „Este Bașeba, fiica lui Eliam, soția lui Urie heteul”. ⁴ Atunci, David a trimis s-o aducă; ea a venit și a dormit la el, apoi s-a întors acasă, după ce s-a curățat de necurăția ei. ⁵ Pentru că a rămas însărcinată, i-a dat de știre lui David: „Sunt însărcinată”.

⁶ Atunci, David i-a trimis acest mesaj lui Ioab: „Trimite-mi-l pe Urie heteul!” Și Ioab i l-a trimis. ⁷ Când

Urie a ajuns, David l-a întrebat ce face Ioab și armata și cum decurge lupta. ⁸ Apoi i-a zis: „Mergi acasă și spală-ți picioarele”. Urie a ieșit din palat și i s-a dus un dar din bucatele de pe masa regelui. ⁹ Însă Urie nu s-a dus acasă, ci a petrecut noaptea la intrarea palatului, împreună cu oamenii de pază.

¹⁰ Lui David i s-a adus la cunoștință: „Urie nu s-a dus acasă”. Și David i-a zis lui Urie: „Nu vii tu oare din călătorie? Pentru ce nu ai coborât acasă?” ¹¹ Urie i-a răspuns lui David: „Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în corturi, domnul meu Ioab și slujitorii domnului meu sunt în tabără pe câmp, și eu să intru în casă să mănânc și să beau și să mă culc cu soția mea? Viu ești tu și viu este sufletul tău că nu voi face lucrul acesta”. ¹² David i-a zis lui Urie: „Mai rămâi și astăzi aici, și mâine îți voi da drumul”. Și Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea și a doua zi. ¹³ A doua zi, David l-a invitat la el să bea și să mănânce, și l-a îmbătat. Seara, Urie a ieșit și s-a culcat din nou cu oamenii de pază și nu s-a dus acasă.

¹⁴ Dimineața următoare, David i-a scris o scrisoare lui Ioab și i-a trimis-o prin Urie. ¹⁵ În scrisoare, el spunea: „Puneți-l pe Urie în prima linie de bătaie, unde lupta este mai crâncenă, apoi retrageți-vă, ca el să fie lovit și să moară”. ¹⁶ Ioab, care asedia cetatea, l-a pus anume pe Urie într-un loc în care dușmanii erau mai puternici. ¹⁷ Asediații au ieșit la un atac împotriva lui Ioab; au fost uciși unii dintre războinicii lui David, și împreună cu ei a căzut și Urie heteul. ²⁶ Soția lui Urie a aflat că bărbatul ei murise și l-a plâns. ²⁷ După ce au trecut zilele de doliu, David a trimis s-o ia și a primit-o în casa lui. Ea i-a fost soție și i-a născut un fiu. Fapta lui David nu i-a plăcut Domnului.

RESPONSORIUL

2Sam 12,9; Ex 20,2.13.14

R. Tu l-ai lovit cu sabia pe Urie heteul și i-ai luat soția;
* pentru ce ai disprețuit cuvântul Domnului făcând ceea ce este rău înaintea lui?

V. Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău, care te-am scos din țara Egiptului: Să nu ucizi și să nu faci adulter.
* Pentru ce.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ciril de Ierusalim, episcop

(Cat. 1, 2-3.5-6; PG 33, 371.375-378)

Mărturisește-te la timpul potrivit

Dacă se află aici cineva care este sclav al păcatului, să se pregătească prin credință la noua naștere, care va face din el un fiu adoptiv. După ce va fi părăsit sclavia cea rea a păcatelor și va fi dobândit sclavia fericită a Domnului, va fi considerat vrednic să dobândească moștenirea împărăției cerești. Dezbrăcați-vă, prin mărturisire, de omul cel vechi, corupt de dorințele înșelătoare, ca să vă îmbrăcați în omul cel nou, care se reînnoiește după imaginea celui care l-a creat. Primiți prin credință pârga Duhului Sfânt, ca să puteți fi primiți în locuințele veșnice. Apropiați-vă de sacramentul care vă va pecetlui, ca să puteți fi recunoscuți cu ușurință de către stăpân. Alăturați-vă turmei sfinte și pline de judecată a lui Cristos, ca să fiți, într-o zi, așezați la dreapta lui și să primiți ca moștenire viața care a fost pregătită pentru voi.

Cei care sunt încă acoperiți de tunica aspră a păcatelor vor șede la stânga, întrucât nu s-au apropiat de harul lui Dumnezeu, care este dat prin Cristos în baia renașterii. Desigur, nu mă refer la renașterea trupurilor, ci la renașterea spirituală a sufletului. Căci trupurile au fost născute de părinții vizibili, în schimb, sufletele sunt renăscute prin credință. Într-adevăr, *Duhul suflă unde vrea* (cf. *In* 3,8). Atunci, dacă vei fi găsit vrednic, vei putea auzi și tu: *Bine, servitor bun și credincios* (*Mt* 25,23), dacă conștiinței tale nu i se va putea reproșa nici o pată de fățarnicie.

Așadar, dacă vreunul dintre cei prezenți are de gând să pună la încercare harul lui Dumnezeu, se înșală pe sine și arată că nu cunoaște puterea lucrurilor. Omule, să ai un suflet sincer și lipsit de înșelătorie în fața celui care cercetează mintea și inima.

Timpul prezent este timp de mărturisire. Mărturisește-ți păcatele pe care le-ai săvârșit, fie prin cuvânt,

fie prin faptă, fie noaptea, fie ziua. Mărturisește-te la timpul potrivit și, în ziua mântuirii, primește comoara cerească.

Curăță vasul tău, ca să primească din belșug harul; de fapt, iertarea păcatelor este dată tuturor la fel, însă împărțirea Duhului Sfânt este dată fiecăruia în funcție de măsura credinței sale. Dacă ai lucrat puțin, vei primi puțin, dacă însă ai făcut mult, răsplata ta va fi mare. Este în joc viața ta; veghează la interesele tale.

Dacă ai ceva împotriva cuiva, iartă. Te apropii să primești iertarea păcatelor: este necesar să ierți și tu celui care a păcătuit.

RESPONSORIUL

Prov 28,13; 1In 1,9

R. Cine ascunde păcatul său nu va avea succes. * Cine se mărturisește ca păcătos și se abține de la ceea ce este rău va găsi îndurarea.

V. Dacă recunoaștem păcatele noastre, Dumnezeu este fidel și drept și ne iartă. * Cine se mărturisește.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai înfiat prin harul tău și ne-ai făcut fii ai luminii: nu îngădui să fim învăluți de întunericul greșelii, ci păstrează-ne pururi în strălucirea adevărului. Prin Domnul.

DUMINICA A XIV-A DE PESTE AN

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Te preamăresc, Tată, stăpânul cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea celor înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit celor mici!

Anul B

Ascultându-l, mulți se mirau de învățătura lui Isus și spuneau: „De unde îi vin toate acestea? Nu este el oare lemnarul, fiul Mariei?”

Anul C

Secerișul e mult, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați-l deci pe stăpânul secerișului să trimită lucrători în secerișul său.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel

12,1-25

Pocăința lui David

În zilele acelea, ¹Domnul l-a trimis pe profetul Natan la David, care s-a dus și i-a spus: „Într-o cetate erau doi oameni: unul era bogat, iar celălalt sărac. ²Bogatul avea

oi și boi în număr foarte mare. ³ Săracul avea numai o oiță pe care o cumpăraseră. El o hrănea, iar ea creștea în casa lui o dată cu copiii. Mânca din pâinea lui, bea din paharul lui, dormea lângă el; îi era ca o fiică. ⁴ Într-o zi, a venit un călător la omul bogat. Acesta, voind să-și hrănească oaspetele, cruțându-și turmele sale de oi și de boi, a luat oița săracului și a pregătit-o pentru oaspetele său”. ⁵ Auzind acestea, David s-a înfuriat împotriva aceluia om și i-a spus lui Natan: „Viu este Domnul, omul care a făcut aceasta merită moartea; ⁶ el va da înapoi de patru ori valoarea oiței, pentru că a comis o asemenea faptă și nu i-a fost milă”.

⁷ Atunci, Natan i-a spus lui David: „Acest om ești tu. Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Eu te-am uns rege peste Israel, te-am salvat din mâna lui Saul, ⁸ apoi ți-am dat casa stăpânului tău, ți-am dat soțiile regelui, ți-am dat casa lui Israel și a lui Iuda, și dacă acestea nu ar fi fost de ajuns, aș fi adăugat multe altele. ⁹ Pentru ce deci ai disprețuit cuvântul Domnului, săvârșind ceea ce este rău în ochii săi? Tu l-ai omorât cu sabia pe Urie heteul și pe femeia lui ți-ai luat-o de soție; cu sabia fiilor lui Amon l-ai făcut să piară. ¹⁰ De azi înainte, sabia nu va înceta a-ți lovi casa, pentru a te pedepsi, deoarece m-ai disprețuit și ai luat-o pe femeia lui Urie heteul, ca să devină soția ta. ¹¹ Așa vorbește Domnul: Eu vin să aduc asupra ta nenorocirea, în propria ta casă; voi lua femeile tale, sub ochii tăi, și le voi da uncia dintre rudele tale apropiate, care le va lua la lumina soarelui. ¹² Tu ai făcut aceasta în ascuns, iată, eu voi face lucrul acesta înaintea întregului Israel și la lumina soarelui”.

¹³ Atunci, David i-a zis lui Natan: „Am păcătuit împotriva Domnului”. Natan i-a răspuns: „Domnul ți-a iertat păcatul: tu nu vei muri. ¹⁴ Însă, pentru că l-ai ofensat pe Domnul, fiul care ți s-a născut va muri”. ¹⁵ Și Natan s-a întors acasă.

Domnul a lovit copilul, pe care femeia lui Urie i l-a născut lui David, și copilul a căzut grav bolnav. ¹⁶ David l-a implorat pe Dumnezeu pentru copil: a ținut post aspru, s-a închis în camera lui și toată noaptea a stat culcat

pe pământ. ¹⁷ Bătrânii din casa lui au insistat pe lângă el să se scoale de la pământ, dar n-a voit și n-a mâncat nimic cu ei. ¹⁸ A șaptea zi, copilul a murit. Slujitorii lui David s-au temut să-i spună că a murit copilul. Căci ziceau: „Când copilul trăia încă, i-am vorbit, și nu ne-a ascultat: cum să îndrăznim să-i spunem: «A murit copilul»? Are să se întristeze și mai mult”. ¹⁹ David și-a dat seama că slujitorii lui vorbeau în șoaptă între ei și a înțeles că murise copilul. El le-a zis slujitorilor săi: „A murit copilul?” Și ei au răspuns: „A murit”.

²⁰ Atunci, David s-a sculat de la pământ. S-a spălat, s-a uns și și-a schimbat hainele; apoi s-a dus în casa Domnului și s-a închinat. Întorcându-se acasă, a cerut să i se dea să mănânce și a mâncat. ²¹ Slujitorii lui i-au zis: „Ce înseamnă ceea ce faci? Când trăia copilul, posteai și plângeai; și acum, când a murit copilul, te scoli și mănânci!” ²² El a răspuns: „Când trăia copilul, posteam și plângeam, căci ziceam: Cine știe, poate se va îndura Domnul de mine și va trăi! ²³ Acum, când a murit, pentru ce să mai postesc? Pot să-l întorc în viață? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine”.

²⁴ David a mângâiat-o pe soția sa, Batșeba, și a intrat la ea și s-a culcat cu ea. Ea a născut un fiu pe care l-a numit Solomon, și care a fost iubit de Domnul. ²⁵ El l-a încredințat în mâinile profetului Natan, și Natan i-a pus numele Iedidia (iubitul Domnului), urmând cuvântul Domnului.

RESPONSORIUL

*Rugăciunea lui Manase 9.10.12;
Ps 50 (51),5.6a*

R. Multe sunt nelegiuirile mele, mai multe decât nisipul mării, și nu sunt vrednic să caut și să privesc înălțimea cerului din cauza mulțimii nedreptăților mele. * Ceea ce este rău înaintea ta am făcut.

Ÿ. Îmi recunosc fărădelegea mea și păcatul meu stă pururi înaintea mea, căci am păcătuit împotriva ta. * Ceea ce este rău.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 19, 2-3: CCL 41, 252-254)

Jertfa mea, Dumnezeuule, duhul smerit

Recunosc, a spus David, *fărădelegea mea* (Ps 50,5). Dacă eu, așadar, o recunosc, tu nu ții cont de ea. Să nu considerăm nicidecum că viața noastră este desăvârșită și că noi suntem fără păcat. Pentru ca viața noastră să primească clogii, să cerem iertare. Oamenii lipsiți de speranță, cu cât dau mai puțină atenție păcatelor lor, cu atât se ocupă mai mult de păcatele altora. De fapt, ei nu caută să aibă ceva de corectat, ci de criticat. Și pentru că nu se pot scuza pe ei înșiși, sunt gata să-i acuze pe ceilalți. Nu acesta este exemplul de rugăciune și de ispășire față de Dumnezeu, pe care ni l-a dat psalmistul, atunci când spune: *Recunosc fărădelegea mea și păcatul meu stă pururi înaintea mea* (Ps 50,5). El nu era atent la păcatele altuia. Se acuza pe sine, nu arăta gingășie față de sine, ci se examina și pătrundea tot mai adânc în el însuși. Nu avea milă față de sine și, chiar dacă se ruga să fie iertat, nu o făcea cu prezumție.

Vrei să te împaci cu Dumnezeu? Învață cum să faci pentru ca Dumnezeu să se împace cu tine. Fii atent la ceea ce se citește în același psalm: *Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute și, chiar dacă ți-aș aduce, arderile de tot nu te-ar mulțumi* (Ps 50,18). Deci, vei rămâne fără jertfă? Nu vei avea nimic de oferit? Nu vei putea să-l împaci pe Dumnezeu cu nici o ofrandă? Ce-ai spus? *Jertfele nu-ți sunt plăcute și, chiar dacă ți-aș aduce, arderile de tot nu te-ar mulțumi* (Ps 50,18). Continuă, ascultă și roagă-te: *Jertfa mea, Dumnezeuule, este duhul smerit, inima căită și smerită, Dumnezeu n-o disprețuiește* (Ps 50,19). După ce a respins ceea ce îi ofereai, ai găsit ce să oferi. Tu voiai să oferi, ca părinții tăi, victime ale turmei, care erau numite jertfe. *Jertfele nu-ți sunt plăcute și, chiar dacă ți-aș aduce*: nu mai accepti, așadar, acele jertfe, și totuși, cauți o jertfă.

Arderile de tot, spune psalmistul, *nu te-ar mulțumi*. Prin urmare, dacă arderile de tot nu te mulțumesc, vei rămâne fără jertfă? Nicidecum! *Jertfa mea, Dumnezeuule, este duhul smerit, inima călădă și smerită, Dumnezeu n-o disprețuiește* (Ps 50,19). Ai ce să oferi! Să nu mergi în căutarea turmei, să nu pregătești ambarcațiuni pentru a străbate mările până în regiunile cele mai îndepărtate, ca, de acolo, să aduci parfumuri. Caută în inima ta ceea ce îi este plăcut lui Dumnezeu. Trebuie să fie zdrobită inima. Te temi că va pieri pentru că va fi zdrobită? Ți se spune: *Crează în mine o inimă curată, Dumnezeuule* (Ps 50,12). Așadar, ca să fie creată inima curată, trebuie zdrobită inima necurată.

Când păcătuim, trebuie să simțim dezgust față de noi, pentru că păcatele îi provoacă dezgust lui Dumnezeu. Și pentru că nu suntem fără de păcat, să ne asemănăm lui Dumnezeu cel puțin în faptul că simțim dezgust față de păcat, asemenea lui. Într-un aspect vei fi unit cu voința lui Dumnezeu, și anume că ceea ce te dezgustă în tine este ceea ce urăște cel care te-a creat.

RESPONSORIUL

Ps 50 (51),12

R. Păcatele mele, Doamne, au pătruns în inima mea ca săgețile; înainte de a mă răni, * vindecă-mă, Doamne, prin pocăință.

Ÿ. Crează în mine o inimă curată, Dumnezeuule, și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu. * Vindecă-mă.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Luată jugul meu asupra voastră și învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima; și veți afla odihnă pentru sufletele voastre.

Anul B

Adevăr vă spun: Nici un profet nu este bine primit în patria sa.

Anul C

În orice casă veți intra, spuneți mai întâi: „Pace acestei case!” Și se va odihni asupra ei pacea voastră.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

Vesperale II**Ant. la *Magnificat*:****Anul A**

Jugul meu este dulce și povara mea este ușoară, spune Domnul.

Anul B

Isus, ieșind din ținutul său, a început să străbată cetățile din jur și învăța poporul.

Anul C

Bucurați-vă și veseliți-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri, spune Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel 15,7-14.24-30; 16,5-13

Revolta lui Absalom și fuga lui David

În zilele acelea, ^{15,7} Absalom i-a zis regelui: „Dă-mi voie să mă duc la Hebron să împlinesc o făgăduință pe care am făcut-o Domnului. ⁸ Căci slujitorul tău a făcut o făgăduință, când locuia la Gheșur în Siria; și a zis: „Dacă mă va aduce Domnul înapoi la Ierusalim, voi aduce sacrificiu Domnului”. ⁹ Regele i-a zis: „Du-te în pace”. Absalom s-a sculat și a plecat la Hebron.

¹⁰ Absalom a trimis iscoade în toate semințiile lui Israel, să spună: „Când veți auzi sunetul trâmbiței, să ziceți: «Absalom s-a făcut rege la Hebron!» ¹¹ Două sute de oameni din Ierusalim, care fuseseră chemați, l-au însoțit pe Absalom; și l-au însoțit fără a fi vinovați, neștiind ce este la mijloc. ¹² Pe când Absalom aducea jertfele, a trimis în cetatea Ghilo după Ahitofel din Ghilo, sfetnicul lui David. Răzvrătirea a luat amploare și poporul, în număr tot mai mare, era de partea lui Absalom.

¹³ La David a venit un sol și i-a spus: „Inimile israeliților s-au îndreptat spre fiul tău Absalom”. ¹⁴ Atunci, David le-a spus tuturor oamenilor săi, care erau cu el la Ierusalim: „Ridicați-vă să fugim, altfel nimeni nu va scăpa din mâinile lui Absalom. Grăbiți-vă, altfel ne va ajunge din urmă, va aduce asupra noastră nenorocirea și cetatea noastră o va trece prin ascuțitul sabiei”.

²⁴ Țadoc era și el acolo, și cu el toți leviții, ducând chivotul legământului lui Dumnezeu; și au așezat jos chivotul lui Dumnezeu, și Abiatar a adus jertfe până când tot poporul a ieșit din cetate. ²⁵ Regele i-a zis lui Țadoc: „Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dacă voi căpăta trecere înaintea Domnului, mă va aduce înapoi și mă va face să văd chivotul și lăcașul lui. ²⁶ Dar

dacă va zice: «Nu-mi place de tine» iată-mă, să facă ce va crede cu mine”.²⁷ Regele i-a mai zis preotului Ţadoc: „Înțelegi? Întoarce-te în pace în cetate, împreună cu fiul tău, Ahimaaf, și cu Ionatan, fiul lui Abiatar, împreună cu cei doi fii ai voștri.”²⁸ Iată, eu voi aștepta la marginea pustiului, până ce-mi vor veni vești din partea voastră”.²⁹ Astfel, Ţadoc și Abiatar au dus înapoi chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim și au rămas acolo.

³⁰ David urca plângând Muntele Măslinilor, cu fața acoperită și desculț; tot poporul care îl însoțea avea fața acoperită și urca plângând.

^{16,5} Când David a ajuns la Bahurim, i-a ieșit înainte un bărbat cu numele Șimei, fiul lui Ghera, din același trib cu familia lui Saul.⁶ El l-a întâmpinat pe David, blestemând, aruncând cu pietre în el și în toți slujitorii regelui, și aceasta în timp ce mulțimea și războinicii mergeau la dreapta și la stânga regelui.⁷ Șimei îl blestema pe rege, strigându-i: „Pleacă, pleacă, asasinule, nelegiuitule!”⁸ Domnul a făcut să cadă asupra ta tot sângele casei lui Saul, pe care l-ai înlăturat, ca să-i iei regatul; pentru aceasta, Domnul a dat regatul în mâinile fiului tău, Absalom; iată-te lovit de nenorocirea pe care o meriți, căci ești un ucigaș!”⁹ Abișai, fiul Ţeruiei, i-a spus regelui: „Cât îl va mai blestema acest câine mort pe stăpânul meu, regele? Mă duc să-i tai capul!”¹⁰ Dar regele i-a răspuns: „La ce bun, fiul Ţeruiei? Dacă el blestemă, o face, poate, pentru că Domnul i-a poruncit să-l blesteme pe David, și atunci, cine va îndrăzni să spună: «De ce faci aceasta?»”¹¹ David i-a spus lui Abișai și tuturor slujitorilor săi: „Iată, fiul meu, care este din sângele meu, caută să-mi ia viața, cu atât mai mult acest bărbat din tribul lui Beniamin! Lăsați-l să blesteme, dacă Domnul i-a poruncit să o facă.”¹² Poate că Domnul se va uita la umilirea mea și-mi va reda fericirea în locul blestemului de astăzi”.¹³ Astfel, David și oamenii săi și-au continuat drumul. Șimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, și, mergând, blestema, arunca cu pietre împotriva lui și vântura praf.

RESPONSORIUL

Ps 40 (41),10; Mc 14,18b

R. Chiar și prietenul apropiat în care mă încredeam,
* care mânca pâinea mea, a ridicat împotriva mea
câlcâiul.

V. Unul dintre voi, cel care mănâncă cu mine, mă va
trăda. * Care mânca.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Nr. 46, 2 – 47, 4; 48, 1-6: Funk 1, 119-123)

*Fiecare să caute ceea ce este spre folosul tuturor,
și nu propriul său interes*

Este scris: *Alăturați-vă sfinților, pentru că cei care li se alătură se vor sfinți. Și în alt loc: Cu omul nevinovat vei fi nevinovat, cu cel ales vei fi un ales, dar cu cel rău te vei perverti* (cf. *Ps 17,26*). Să ne alăturăm, așadar, celor nevinovați și dreپți, căci ei sunt aleșii lui Dumnezeu. Pentru ce sunt între voi certuri, mâinii, dezbinări, schisme și războaie? Nu avem oare un singur Dumnezeu și un singur Cristos și un singur Duh al harului, revărsat peste noi, și o singură chemare în Cristos? Pentru ce să despărțim și să sfășiem mădularele lui Cristos, pentru ce să ne răzvrătim împotriva propriului nostru trup și să ajungem la o atât de mare nebunie, încât să uităm că suntem mădulare unii altora?

Aduceți-vă aminte de cuvintele lui Isus, Domnul nostru: *Vai de omul acela! Ar fi fost mai bine pentru el dacă nu s-ar fi născut, decât să scandalizeze pe unul dintre aleșii mei; ar fi mai bine să i se lege împrejur o piatră de moară și să fie aruncat în mare, decât să ducă la rău pe unul dintre aleșii mei* (cf. *Lc 17,1-2*). Dezbinarea voastră i-a dus la rău pe mulți; pe mulți i-a descurajat, pe mulți i-a pus la îndoială, pe noi toți ne-a întristat; iar dezbinarea voastră se prelungeste.

Luați epistola fericitului apostol Paul. Ce v-a scris el la începutul evanghelizării sale? Cu adevărat, inspirat

de Duhul, v-a scris despre el, despre Chefa și despre Apolo, pentru că și atunci ați făcut partide. Dar partidele acelea v-au adus un păcat mai mic, pentru că le-ați făcut având alături apostoli recunoscuți și un bărbat apropiat de apostoli.

Să înlăturăm, așadar, în grabă dezbinarea, să cădem la picioarele Stăpânului și să plângem, rugându-l ca, milostivindu-se, să se împace cu noi și să ne aducă din nou la trăirea noastră curată și sfântă a iubirii de frați. Căci iubirea de frați este poarta dreptății deschisă spre viață, după cum este scris: *Deschideți-mi porțile dreptății, ca să intru și să aduc mulțumire Domnului. Aceasta este poarta Domnului: cei dreپți vor intra printr-însa (Ps 117,19-20)*. Dintre multele porți deschise, numai poarta dreptății este poarta lui Cristos; toți cei care intră prin ea sunt fericiți și-și îndreaptă mersul lor în sfințenie și dreptate, săvârșind toate fără tulburare. Este cineva credincios, în stare să-și expună știința, înțelept în deosebirea cuvintelor, curat în fapte? El trebuie să fie cu atât mai umil cu cât pare să fie mai mare! El trebuie să caute ceea ce este spre folosul tuturor, și nu propriul său interes.

RESPONSORIUL

1 Cor 9,19a.22; Iob 29,15-16a

R. Deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor. M-am făcut slab cu cei slabi. * M-am făcut totul pentru toți, ca să-i câștig măcar pe unii.

V. Am fost ochi pentru cel orb și picior pentru cel olog; am fost tată pentru cei săraci. * M-am făcut.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel 18,6-17.24–19,5

Moartea lui Absalom și doliul lui David

În zilele acelea, ^{18,6} poporul a ieșit în câmp înaintea lui Israel, și bătălia a avut loc în pădurea lui Efraim. ⁷ Acolo, poporul lui Israel a fost bătut de slujitorii lui David, și a fost o mare înfrângere în ziua aceea, și au fost uciși douăzeci de mii de oameni. ⁸ Lupta s-a întins în tot ținutul, și pădurea a făcut mai multe victime în ziua aceea decât a făcut sabia.

⁹ Oamenii lui David l-au văzut pe Absalom alergând călare pe un catâr. Când catârul, în fuga lui, a trecut pe sub un stejar mare, părul bogat al lui Absalom s-a încâlcit printre ramuri, catârul s-a dus înainte, iar el a rămas suspendat între cer și pământ. ¹⁰ Cineva l-a văzut și i-a spus lui Ioab: „L-am văzut pe Absalom atârnat de un stejar”. ¹¹ Și Ioab i-a zis omului care i-a adus știrea aceasta: „Dacă l-ai văzut, de ce nu l-ai doborât acolo, la pământ? Ți-aș fi dat zece sicli din argint și un brâu”. ¹² Dar omul acela i-a zis lui Ioab: „Chiar dacă aș cântări în mâna mea o mică de sicli din argint, n-aș pune mâna pe fiul regelui; căci noi am auzit următoarea poruncă pe care ți-a dat-o regele ție, lui Abișai și lui Itai: «Cruțați-l, oricine ați fi, pe tânărul Absalom!»” ¹³ Și dacă l-aș fi omorât mișelește, nimic n-ar fi rămas ascuns regelui, și tu însuși ai fi fost împotriva mea”. ¹⁴ Ioab a zis: „Nu voi pierde timpul cu tine!” Ioab a luat trei sulite în mână și le-a înfipt în inima lui Absalom. ¹⁵ Zece tineri, care duceau armele lui Ioab, l-au înconjurat pe Absalom, l-au lovit și l-au ucis.

¹⁶ Ioab a sunat din trâmbiță și poporul a încetat să-l mai urmărească pe Israel, pentru că Ioab a oprit poporul.

¹⁷ L-au luat pe Absalom, l-au aruncat într-o groapă mare

din mijlocul pădurii și au pus peste el o grămadă foarte mare de pietre. Tot Israelul a fugit, fiecare în cortul lui. ²⁴ David ședea într-o încăpere la poarta cetății. Un străjer făcea de pază pe terasa porții, de-a lungul zidului. Pe când privea în depărtare, a zărit un om care venea în fugă singur. ²⁵ Străjerul a strigat, pentru a da de veste regelui, și regele i-a spus: „Dacă-i singur, înseamnă că ne aduce o veste bună”. Și omul acela se apropia din ce în ce mai mult. ²⁶ Străjerul a văzut un alt om alergând; a strigat la portar: „Iată un om, aleargă singur”. Regele a zis: „Și el aduce o veste bună”. ²⁷ Străjerul a zis: „Mă uit și alergătura celui dintâi pare că e a lui Ahimaț, fiul lui Iadoc”. Și regele a zis: „Este un om bun și aduce vesti bune”.

²⁸ Ahimaț a strigat și a zis regelui: „Pace!” S-a închinat înaintea regelui cu fața până la pământ și i-a zis: „Bindecuvântat să fie Domnul, Dumnezeuul tău, care a dat în mâinile noastre pe cei ce ridicau mâna împotriva domnului nostru, regele”. ²⁹ Regele a zis: „Tânărul Absalom este în pace?” Ahimaț a răspuns: „Am văzut o mare învălmășeală, când Ioab i-a trimis pe slujitorii regelui și pe mine, slujitorul tău: dar nu știu ce era”. ³⁰ Atunci, regele i-a spus solului: „Stai și așteaptă acolo”. El s-a dat la o parte și a așteptat. ³¹ Atunci a venit un alt sol, un etiopian, care a spus: „O veste bună pentru stăpânul și regele meu! Domnul ți-a făcut astăzi dreptate și te-a eliberat de toți cei care s-au ridicat împotriva ta”. ³² Regele l-a întrebat: „Tânărul Absalom este în pace?” Etiopianul i-a răspuns: „Cum îi merge lui, să le meargă dușmanilor tăi și tuturor aceluia care s-au ridicat împotriva domnului meu, regele, ca să-i facă rău”.

^{19,1} Atunci, regele s-a cutremurat de durere, a urcat în camera care se afla deasupra porții și a început să plângă; pe când se urca, striga repetând: „Fiul meu, Absalom, fiul meu, fiul meu, Absalom, de ce n-am murit eu în locul tău? Absalom, fiul meu, fiul meu!”

² Atunci i s-a adus la cunoștință lui Ioab: „Iată că regele plânge și îl jelește pe Absalom”. ³ În aceea zi biruința s-a schimbat în doliu pentru tot poporul, căci au

auzit: „Regele îl plânge pe fiul său!”⁴ În acea zi, poporul s-a întors pe ascuns în cetate, așa cum se întoarce pe ascuns o armată copleșită de rușine, pentru că a fugit în timpul luptei.⁵ Regele își acoperise fața și striga în gura mare: „Fiul meu, Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu”.

RESPONSORIUL

*Ps 54 (55), 13a. 14a. 15a;
cf. 40 (41), 10b; 2Sam 19, 1*

R. Dacă un dușman m-ar fi insultat, l-aș fi suportat;
* dar ești tu, om asemenea mie, cu care mă înțelegem așa de bine, și tu ai ridicat împotriva mea călcâiul.

V. Regele s-a cutremurat de durere, a urcat în camera care se afla deasupra porții și a început să plângă; și spunea printre lacrimi: „Fiul meu, Absalom, fiul meu”.
* Dar ești tu.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Augustin, episcop

(Ps 32, 29: CCL 38, 272-273)

*Cei care sunt în afară, fie că vor, fie că nu vor,
sunt frații noștri*

Fraților, vă îndemnăm cu ardoare la iubire: nu numai față de voi înșivă, ci și față de cei care se află în afară, fie că sunt încă păgâni, adică cei care încă nu cred în Cristos, fie că sunt despărțiți de noi, adică cei care, deși recunosc împreună cu noi același cap, totuși, sunt separați de trup. Fraților, să simțim durere pentru ei, ca pentru frații noștri. Fie că vor, fie că nu vor, sunt frații noștri. Atunci vor înceta să mai fie frații noștri, când vor înceta să mai spună *Tatăl nostru* (Mt 6,9).

Profetul a spus despre unii dintre aceștia: *Celor care vă spun: „Nu sunteți frații noștri”, voi să le răspundeți: „Sunteți frații noștri”* (Is 66,5 LXX). Gândiți-vă, despre cine ar fi putut spune aceasta? Oare despre păgâni? Nu, căci, conform Scripturilor și limbajului bisericesc, nici

noi nu spunem că sunt frații noștri. Oare despre iudei, care nu au crezut în Cristos?

Citiți-l pe Apostol și veți vedea că atunci când spune „frați”, fără nici un adaos, nu poate să se înțeleagă decât creștinii: *Dar tu de ce îl judeci pe fratele tău sau de ce îl disprețuiești pe fratele tău? (Rom 14,10)*. Și, în alt loc: *Voi faceți nedreptate și faceți și pagubă, și aceasta chiar fraților (1Cor 6,8)*.

De aceea, aceștia care spun: „Nu sunteți frații noștri”, ne numesc păgâni. Iată de ce vor să ne boteze din nou, afirmând că noi nu avem ceea ce ne dau ei. De aici rezultă greșeala lor, și anume că neagă faptul că noi suntem frații lor. Dar pentru ce ne-a spus profetul: *Voi să le răspundeți: „Sunteți frații noștri”*, dacă nu pentru că noi recunoaștem în ei botezul pe care noi nu-l repetăm? Așadar, ei, nerecunoscând botezul nostru, neagă că noi suntem frații lor; noi, în schimb, nerepetând botezul în ei, ci recunoscându-l pe al nostru, le spunem: *Sunteți frații noștri*.

Ei pot să spună: „De ce ne căutați? De ce ne vreți?” Noi le vom răspunde: *Sunteți frații noștri*. Pot să spună: „Plecați de la noi, nu avem nimic de-a face cu voi!” Dar noi, noi avem de-a face cu voi: mărturisim un singur Cristos, trebuie să fim într-un singur trup, sub un singur cap.

Vă implorăm, așadar, fraților; prin însăși tandrețea iubirii, cu laptele căreia ne hrănim, cu a cărei pâine ne întărim, prin Cristos, Domnul nostru, prin blândețea lui, vă implorăm! (De fapt, a venit timpul să le arătăm o mare iubire, o milostivire infinită, implorându-l pe Dumnezeu pentru ei, ca să le dea într-o zi o judecată clară pentru a-și veni în fire și a înțelege că atacurile lor împotriva adevărului nu au nici un fundament. Lor le-a rămas numai slăbiciunea animozității, care este cu atât mai neputincioasă, cu cât crede că are mai multe forțe). Vă implorăm, spuneam, pentru acești bolnavi, așa-zii înțelepți, dar cu o înțelepciune naturală și trupească; ei sunt totuși frații noștri. Ei celebrează aceleași sacrameinte și, chiar dacă nu le celebrează împreună cu noi, totuși sunt aceleași. Ei răspund același *Amin* și, chiar dacă

nu cu noi, este același. Arătați-i lui Dumnezeu iubirea voastră profundă față de ei.

RESPONSORIUL

Ef 4,1.3.4

R. Vă îndemn eu, în Domnul, să vă comportați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o. * Străduiți-vă să mențineți unitatea duhului în legătura păcii.

Ÿ. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. * Străduiți-vă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a lui Samuel 24,1-4.10-18.24b-25

Recensământul poporului și construirea altarului

În zilele acelea, ¹ Domnul s-a aprins de mânie din nou împotriva lui Israel și l-a provocat pe David împotriva lor, zicând: „Mergi și fă numărătoarea lui Israel și a lui Iuda”. ² Regele David le-a spus lui Ioab și comandanților armatei, care erau cu el: „Parcurgeți toate triburile lui Israel de la Dan până la Beer-Șeba și faceți recensământul poporului, pentru ca să șunosc numărul locuitorilor”. ³ Ioab i-a zis regelui: „Domnul, Dumnezeul tău, să facă poporul de o sută de ori mai mare, și regele, domnul meu, să vadă cu ochii lui lucrul acesta! Dar pentru ce vrea regele, domnul meu, să facă lucrul acesta?” ⁴ Porunca regelui s-a impus înaintea lui Ioab și a comandanților armatei; și Ioab și comandanții armatei

au plecat de la rege, ca să facă numărătoarea poporului Israel.

¹⁰ Însă, după ce a făcut recensământul, pe David a început să-l mustre conștiința și i-a spus Domnului: „Ceea ce am făcut este un mare păcat; Doamne, iartă slujitorului tău această vină, căci m-am purtat ca un om lipsit de minte”. ¹¹ A doua zi dimineată, când David s-a sculat, i-a fost adresat cuvântul lui Dumnezeu profetului Gad, vizionarul lui David: ¹² „Mergi și spune-i lui David. Așa vorbește Domnul: Îți propun trei pedepse, alege una dintre ele și eu o voi aplica”. ¹³ Gad s-a dus la David și i-a transmis acest mesaj: „Ce vrei? Să fie foamete în țară timp de trei ani? Sau să fii urmărit de dușmanii tăi și să fugi din fața lor timp de trei luni, sau să bântuie ciuma în țară timp de trei zile? Gândește-te bine, ce răspuns să-i duc celui care m-a trimis?” ¹⁴ David i-a spus profetului: „Sunt în mare cumpănă! Ei bine, prefer mai degrabă să cad în mâinile Domnului, căci mila lui este nemărginită, decât să cad în mâinile oamenilor”.

¹⁵ David a ales deci ciuma, iar Domnul a trimis ciuma în Israel de a doua zi până la sfârșitul celor trei zile; și erau zilele secerișului. De la Dan până la Beer-Șeba au murit șaptezeci de mii de oameni. ¹⁶ Îngerul nimicitor și-a întins mâna spre Ierusalim, însă Domnul a renunțat la pedeapsă și i-a spus îngerului: „Destul; acum retrage-ți mâna”.

Îngerul Domnului se afla atunci lângă aria lui Aravna iebuseul. ¹⁷ Căci David, văzându-l pe înger lovind poporul, îi spusese Domnului: „Eu am păcătuit, eu sunt vinovatul; însă această turmă ce a făcut? Întoarce-ți mâna împotriva mea și împotriva casei tatălui meu”.

¹⁸ În ziua aceea, Gad a venit la David și i-a zis: „Suiete și înalță un altar Domnului în aria lui Aravna, iebuseul”.

^{24b} David a cumpărat aria și boii cu cincizeci de sicli din argint. ²⁵ David a zidit acolo un altar Domnului și a adus arderi de tot și jertfe de mulțumire.

Atunci, Domnul s-a îndurat față de țară și a încetat plaga din Israel.

RESPONSORIUL

Cf. *1Cr 21,15*; cf. *2Sam 24,17*

R. Amintește-ți, Doamne, de legământul tău și poruncește îngerului mâniei: oprește-ți mânia. * Să nu fie devastat pământul și nici să nu-i nimicești pe cei care trăiesc.

V. Eu am păcătuit și am săvârșit ceea ce este rău; însă aceștia ce au făcut? Te rog, Doamne, mâna ta să nu lovească poporul tău. * Să nu fie.

LECTURA A DOUA

Din *Învățătura celor doisprezece apostoli*

(Nr. 9, 1 – 10, 6; 14, 1-3; Funk 2, 19-22.26)

Euharistia

Așa să mulțumiți: Mai întâi cu privire la potir: „Îți mulțumim, ție, Părintele nostru, pentru via sfântă a lui David, slujitorul tău, pe care ne-ai făcut-o cunoscută prin Isus, Fiul tău; slavă ție în veci”.

Cu privire la pâinea frântă: „Îți mulțumim, ție, Părintele nostru, pentru viața și cunoașterea pe care ni le-ai făcut cunoscute prin Isus, Fiul tău; slavă ție în veci. După cum această pâine frântă era împrăștiată pe munți și, fiind adunată, a ajuns una, tot așa să se adune Biserica ta de la marginile pământului în împărăția ta; căci a ta este slava și puterea, prin Isus Cristos în veci”.

Nimeni să nu mănânce, nici să bea din Euharistia voastră, decât accia care au fost botezați în numele Domnului. Căci cu privire la aceasta a spus Domnul: *Nu dați cele sfinte câinilor (Mt 7,6)*.

După ce v-ați săturat, așa să mulțumiți: „Îți mulțumim, ție, Părinte sfânt, pentru numele tău sfânt, pe care l-ai făcut să locuiască în inimile noastre, și pentru cunoașterea, credința și nemurirea pe care ni le-ai făcut cunoscute prin Isus, Fiul tău; slavă ție în veci.

Tu, Stăpâne atotputernic, ai creat toate pentru numele tău. Mâncare și băutură ai dat oamenilor spre desfătare, ca să-ți mulțumească, iar nouă ne-ai dăruit, prin Fiul tău, o hrană și o băutură spirituală și viața veșnică.

Înainte de toate, îți mulțumim, căci ești puternic; slavă ție în veci.

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta, ca să o eliberezi de orice rău și să o desăvârșești în iubirea ta. Adună din cele patru vânturi această Biserică sfințită în împărăția ta, pe care ai pregătit-o pentru ea; căci a ta este puterea și slava în veci.

Să vină harul și să treacă lumea aceasta. Osana Dumnezeului lui David! Dacă cineva este sfânt, să se apropie; dacă nu este, să facă pocăință. Maranatha! Amin”.

Când vă adunați în ziua Domnului, frângeți pâinea și mulțumiți, după ce v-ați mărturisit păcatele, pentru că jertfa voastră să fie curată. Cel care are vreo neînțelegeri cu tovarășul său să nu vină împreună cu voi până nu se împacă, pentru ca să nu se pângărească jertfa voastră. Căci aceasta a spus Domnul: *În orice loc și în orice timp mi se va aduce o jertfă curată, pentru că eu sunt un rege mare, spune Domnul, și minunat este numele meu printre neamuri* (cf. Mal 1,11.14).

RESPONSORIUL

1 Cor 10,16-17

R. Potirul binecuvântat pe care îl binecuvântăm nu este oare împărtășire cu sângele lui Cristos? * Și pâinea pe care o frângem nu este oare împărtășire cu trupul lui Cristos?

V. Pentru că este o singură pâine, noi, cei mulți, suntem un singur trup, căci toți ne împărtășim cu aceeași unică pâine. * Și pâinea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Cronicilor

22,5-19

Construcția templului este pregătită de David

În zilele acelea, ⁵ David a spus: „Fiul meu Solomon este tânăr și plăpând, și casa care va fi zidită Domnului trebuie să fie de mare faimă și slavă în toate părțile pământului; de aceea, vreau să-i pregătesc cele de trebuință pentru zidirea ei”. Și David a făcut mari pregătiri înainte de a muri.

⁶ David l-a chemat pe fiul său, Solomon, și i-a poruncit să zidească o casă Domnului, Dumnezeului lui Israel.

⁷ David i-a zis lui Solomon: „Fiul meu, aveam de gând să zidesc o casă numelui Domnului, Dumnezeului meu.

⁸ Dar cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: «Tu ai vărsat mult sânge și ai făcut mari războaie; de aceea, nu vei zidi o casă numelui meu, căci ai vărsat înaintea mea mult sânge pe pământ. ⁹ Iată că ți se va naște un fiu, care va fi un om liniștit și căruia îi voi da liniște, izbăvindu-l din mâna tuturor dușmanilor lui de jur împrejur și, de aceea, numele lui va fi Solomon, și voi aduce peste Israel pacea și liniștea în toate zilele lui.

¹⁰ El va zidi o casă numelui meu. El îmi va fi fiu și eu îi voi fi tată; și voi întări pe vecie scaunul lui de domnie peste Israel».

¹¹ Acum, fiule, Domnul să fie cu tine, ca să reușești să zidești casa Domnului, Dumnezeului tău, cum a spus el despre tine!

¹² Numai să-ți dea Domnul înțelepciune și pricepere și să te facă să poți domni peste Israel în păzirea legii Domnului, Dumnezeului tău!

¹³ Atunci vei reuși, dacă vei căuta să împlinești legile și poruncile pe care Domnul le-a dat lui Moise pentru Israel. Fii curajos și fii tare, nu te teme și nu te înpăimânta. ¹⁴ Iată, prin străduințele mele, am pregătit pentru casa Domnului o sută de mii de talanți din aur,

un milion de talanți din argint și o mulțime din aramă și din fier, care nu se poate cântări, căci este foarte mult; am pregătit, de asemenea, lemne și pietre, și vei mai adăuga și tu. ¹⁵ Tu ai la tine un mare număr de lucrători, cioplitori din piatră, tâmplari și oameni îndemânatici în tot felul de lucrări. ¹⁶ Aurul, argintul, arama și fierul sunt fără număr. Începe deci, și lucrează, și Domnul să fie cu tine”.

¹⁷ David a poruncit tuturor căpeteniilor lui Israel să vină în ajutor fiului său, Solomon, zicând: ¹⁸ „Domnul, Dumnezeul vostru, nu este oare cu voi și nu v-a dat el odihnă din toate părțile? Căci i-a dat în mâinile voastre pe locuitorii țării, și țara este supusă înaintea Domnului și înaintea poporului său. ¹⁹ Puneți-vă acum inima și sufletul să-l caute pe Domnul, Dumnezeul vostru; începeți și zidiți sfântul lăcaș al Domnului Dumnezeu, ca să aduceți chivotul legământului Domnului și vasele consacrate lui Dumnezeu în casa care va fi zidită pentru numele Domnului”.

RESPONSORIUL   *ICr 22,19; Ps 131 (132),7; Is 56,7c*

R. Construiți sanctuarul Domnului, Dumnezeului nostru, cu toată inima și cu tot sufletul vostru. * Să intrăm în lăcașul lui și să ne prosternăm la picioarele sale.

Ÿ. Domnul spune: Casa mea va fi numită casă de rugăciune pentru toate popoarele. * Să intrăm.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra psalmului 118*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Nr. 12.13-14: CSEL 62, 258-259)

Templul lui Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt

Eu și Tatăl vom veni la el și ne vom face locuință la el (In 14,23). Să fie deschisă ușa ta pentru cel care vine, deschide-ți sufletul, lărgeste capacitatea minții tale, ca să descopere bogățiile simplității, comorile păcii, suavitatea harului. Dilată-ți inima, mergi în întâmpinarea soarelui

luminii veșnice, *care luminează pe orice om (In 1,9)*. Desigur, acea lumină adevărată strălucește pentru toți, dar dacă cineva a închis ferestrele, se va lipsi pe sine de lumina veșnică. Deci, dacă tu închizi ușa minții tale, îl închizi afară și pe Cristos. Deși ar putea să intre, totuși nu vrea să intre cu forța, nu vrea să-i constrângă pe cei care îl refuză.

Născut din Fecioară, el a ieșit din sânul ei, iradiind lumina sa asupra întregului univers, ca să strălucească pentru toți. Îl primesc cei care doresc claritatea luminii veșnice, pe care nici o noapte nu poate să o întunece. Căci după soarele pe care-l vedem în fiecare zi urmează noaptea întunecoasă. Dar soarele dreptății nu apune niciodată, deoarece răul nu urmează după înțelepciune.

Fericit este deci acela la a cărui ușă bate Cristos. Ușa noastră este credința, care, dacă este puternică, întărește toată casa. Prin această ușă intră Cristos. De aceea, și Biserica spune în *Cântarea Cântărilor: Aud glasul fratelui meu care bate la ușă (Ct 5,2)*. Ascultă-l pe cel care bate, ascultă-l pe cel care dorește să intre: *Deschide-mi, surioară, deschide-mi, iubita mea, porumbița mea, desăvârșita mea! Căci capul îmi este plin de rouă și părul ud de picăturile nopții (Ct 5,2)*.

Gândește-te cu câtă tărie bate Cuvântul lui Dumnezeu la ușa ta, în timp ce capul său este plin de roua nopții. El binevoiește să-i viziteze pe cei care se află în încercare și în ispite, pentru ca nici unul să nu moară răpus de greutate. Așadar, capul său se umple de rouă, sau de picături de ploaie, când trupul său suferă. Atunci trebuie să veghem, pentru ca nu cumva Mirele, atunci când va veni, să se întoarcă înapoi din cauză că ușa era închisă. Căci dacă dormi și inima ta nu veghează, el pleacă înainte să bată. Dar dacă inima ta veghează, el bate și cere să i se deschidă ușa.

Știm, așadar, care este ușa sufletului nostru, știm și care sunt acele porți despre care este scris: *Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus! Deschideți-vă, voi, porți veșnice, ca să intre regele măririi (Ps 23,7)*. Dacă vei vrea să ridici aceste porți ale credinței, va intra la

tine regele măririi, purtând triumful pătimirii sale. Și dreptatea are porțile sale. Căci citim despre ele ceea ce Domnul Isus a spus prin profetul său: *Deschideți-mi porțile dreptății (Ps 117,19)*.

Sufletul, așadar, are o intrare, are o ușă. La această intrare vine Cristos și bate, el bate la ușă. Deschide-i, deci; el vrea să intre, vrea să găsească mireasa trează.

RESPONSORIUL

Ap 3,20; Mt 24,46

R. Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide, * voi intra la el și voi sta la masă cu el, și el cu mine.

V. Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său îl va găsi astfel atunci când se va întoarce. * Voi intra.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat ome-nirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Regilor

1,11-35; 2,10-12

David îl alege ca succesor pe Solomon

În zilele acelea, ^{1,11} Natan a zis către Batșeba, mama lui Solomon: „N-ai auzit că Adonia, fiul Haghitei, s-a declarat rege, fără să știe domnul nostru David? ¹² Vino, deci, acum, și-ți voi da un sfat, ca să-ți scapi viața ta și viața fiului tău Solomon. ¹³ Du-te, intră la regele David și spune-i: Rege, domnul meu, n-ai jurat tu slujitoarei tale, zicând: «Fiul tău Solomon va domni după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie»? Pentru ce deci

domnește Adonia? ¹⁴ Și în timp ce tu vei vorbi cu regele, eu însumi voi intra după tine și-ți voi întări cuvintele”.

¹⁵ Batșeba s-a dus în camera regelui. Regele era foarte bătrân și Abișag, sunamita, îi slujea. ¹⁶ Batșeba s-a plecat și s-a închinat înaintea regelui. Și regele a zis: „Ce vrei?” ¹⁷ Ea i-a răspuns: „Domnul meu, tu ai jurat slujitoarei tale pe Domnul, Dumnezeuul tău, zicând: «Solomon, fiul tău, va domni după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie». ¹⁸ Și acum iată că Adonia domnește. Și tu nu știi, rege, domnul meu! ¹⁹ El a înjunghiat boi, viței grași și oi în mare număr; și i-a poftit pe toți fiii regelui, pe preotul Abiatar și pe Ioab, conducătorul oștirii, dar pe slujitorul tău, Solomon, nu l-a poftit. ²⁰ Rege, domnul meu, tot Israelul are ochii îndreptați spre tine, ca să-i faci cunoscut cine va ședea pe scaunul de domnie al regelui, domnul meu, după el. ²¹ Și când regele, domnul meu, va fi dormit împreună cu părinții săi, se va întâmpla că eu și fiul meu, Solomon, vom fi priviți ca niște vinovați”.

²² Pe când încă vorbea ea cu regele, iată că a sosit profetul Natan. ²³ I-au dat de știre regelui și i-au zis: „Iată că a venit profetul Natan!” El a intrat înaintea regelui și s-a închinat înaintea regelui cu fața până la pământ. ²⁴ Și Natan a zis: „Rege, domnul meu, oare tu ai zis: «Adonia va domni după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie»? ²⁵ Căci el a coborât astăzi, a tăiat boi, viței grași și oi, în mare număr; și i-a chemat pe toți fiii regelui, pe căpeteniile oștirii și pe preotul Abiatar. Și ei mănâncă și beau înaintea lui, și zic: «Trăiască regele Adonia!» ²⁶ Dar, nu ne-a poftit nici pe mine, care sunt slujitorul tău, nici pe preotul Țadoc, nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada, nici pe slujitorul tău Solomon. ²⁷ Oare din porunca domnului meu, regele, are loc lucrul acesta, și fără să fi făcut cunoscut slujitorului tău cine are să se suie pe scaunul de domnie al regelui, domnul meu, după el?” ²⁸ Regele David a răspuns: „Chemați-o la mine pe Batșeba”. Ea a intrat și s-a prezentat înaintea lui. ²⁹ Și regele a jurat și a zis: „Viu este Domnul, care m-a eliberat din toate necazurile,

³⁰ că, așa cum am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, zicând: Fiul tău Solomon va domni după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie în locul meu, așa voi face azi”. ³¹ Batșeba s-a plecat cu fața la pământ și s-a închinat înaintea regelui. Și a zis: „Trăiască pe vecie domnul meu, regele David!”

³² Regele David a zis: „Chemați-i la mine pe preotul Ţadoc, pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada”. Ei au intrat și s-au prezentat înaintea regelui. ³³ Și regele le-a zis: „Luați cu voi pe slujitorii stăpânului vostru, puneți pe fiul meu, Solomon, călare pe cătărul meu și coborâți-l la Ghihon. ³⁴ Acolo, preotul Ţadoc și profetul Natan să-l ungă rege peste Israel. Să sunați din trâmbiță și să ziceți: „Trăiască regele Solomon!”” ³⁵ Să vă suiți apoi după el ca să vină să se așeze pe scaunul meu de domnie și să domnească în locul meu. Căci porunca mea este ca el să fie conducătorul lui Israel și al lui Iuda”.

^{2,10} David a murit, s-a dus la strămoșii săi și a fost înmormântat în cetatea lui David. ¹¹ Domnia lui David peste Israel a durat patruzeci de ani: șapte ani a domnit în Hebron și treizeci și trei la Ierusalim. ¹² Solomon a luat în stăpânire tronul lui David, tatăl său, și domnia lui s-a consolidat tot mai mult.

RESPONSORIUL

Ct 3,11; Ps 71 (72),1a.2b

R. Ieșiți, fiice ale Sionului, și priviți-l pe regele Solomon cu coroana de diamante pe care i-a pregătit-o mama sa, * în ziua bucuriei inimii sale.

Ÿ. Dumnezeule, dăruiește regelui judecățile tale; și judecă-i pe săracii tăi cu nepărtinire. * În ziua.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Nr. 50, 1 – 51, 3; 54, 1-4: Funk 1, 125-127.129)

*Fericiți suntem dacă împlinim poruncile Domnului
în unirea iubirii*

Vedeți, iubitorilor, cât de mare și minunată este iubirea! Desăvârșirea ei nu se poate tălmăci. Cine este vrednic să fie găsit în ea, dacă nu aceia pe care-i învrednicește Dumnezeu? Să ne rugăm, așadar, și să cerem milostivirii sale să fim găsiți în iubire, fără părtinire omenească și fără prihană. Toate generațiile de la Adam până astăzi s-au dus; dar cei care, prin harul lui Dumnezeu, au fost desăvârșiți în iubire au loc printre cei credincioși și se vor arăta la venirea împărăției lui Cristos. Căci scris este: *Intrați în camerele voastre, chiar și numai pentru un moment scurt, până când va trece mânia și supărarea mea. Și-mi voi aduce aminte de o zi bună și vă voi scula din mormintele voastre* (cf. Is 26,20; Ez 37,12).

Fericiți suntem, iubitorilor, dacă împlinim poruncile Domnului în unirea iubirii, pentru ca prin iubire să ni se ierte păcatele. Căci este scris: *Fericiți cei cărora li s-au iertat fărădelegile și cărora li s-au acoperit păcatele. Fericit este omul căruia Dumnezeu nu-i socotește păcatul și nici nu este vicleșug în gura lui* (cf. Ps 31,1). Fericirea aceasta a fost spusă despre cei aleși de Dumnezeu prin Isus Cristos, Domnul nostru, căruia să-i fie slavă în vecii vecilor. Amin.

Așadar, să ne rugăm să ne ierte Dumnezeu pentru toate păcatele pe care le-am făcut și în care am căzut prin ispita celui potrivnic; iar aceia care au fost căpeteniile răzvrătirii și ale dezbinării trebuie să știe că avem o speranță comună. Cei care trăiesc cu frică și cu iubire voiesc mai degrabă să aibă ei supărări decât semenii lor; dar, mai bine spus, primesc mai degrabă să fie ei osândiți, decât unirea care ne-a fost predată atât de bine și de drept. Căci este mai bine omului să-și mărturisească păcatele decât să-și împietrească inima.

Cine-i, așadar, generos între voi, cine-i milostiv, cine-i plin de iubire? Acela să spună: „Dacă din cauza mea au apărut răzvrătire, ceartă și dezbinări, plec de aici, mă duc unde vreți și voi face ce-mi va porunci adunarea, numai ca turma lui Cristos să trăiască în pace cu preoții

orându-i”. Cel care va face aceasta va dobândi mare slavă în Cristos și va fi primit în orice loc, căci *al Domnului este pământul și tot ce este pe el (Ps 23,1)*. Așa au făcut și vor face aceia care trăiesc după Dumnezeu; și nu le va părea rău niciodată.

RESPONSORIUL*1In 4,21; Mt 22,40*

R. Avem această poruncă de la Dumnezeu: * Cine îl iubește pe Dumnezeu să-l iubească și pe fratele său.

V. În aceste două porunci este cuprinsă toată Legea și Profeții. * Cine îl iubește.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din cartea lui Ben Sirah

47,14-31

Istoria părinților: de la Solomon la Ieroboam

¹⁴ După David s-a ridicat un fiu înțelept, care, datorită lui, a trăit în siguranță.

¹⁵ Solomon a domnit în zile de pace; Dumnezeu i-a dat liniște de jur împrejur, ca să construiască o casă pentru numele său și să pregătească un sanctuar veșnic.

Cât ai fost de învățat în tinerețea ta!

¹⁶ Ai fost umplut de înțelepciune ca un fluviu!

Duhul tău a acoperit pământul

¹⁷ și l-ai umplut cu pildele tale adânci.

Numele tău a ajuns până la insulele îndepărtate și ai fost iubit în pacea ta.

¹⁸ Popoarele au fost uimate
de cântecele și proverbele tale,
de pildele și răspunsurile tale.
¹⁹ În numele Domnului Dumnezeu,
care este numit Dumnezeul lui Israel,
²⁰ ai adunat aurul precum coșitorul
și ca plumbul ai înmulțit argintul.
²¹ Dar tu ți-ai oferit trupul tău femeilor,
ai devenit sclavul simțurilor tale.
²² Ai aruncat o pată peste gloria ta
și ai profanat descendența ta,
aducând mânie peste fiii tăi
și suferințe din cauza nebuniei tale,
²³ așa încât regatul său să fie împărțit în două
și din Efraim să înceapă domnia infidelă.
²⁴ Însă Dumnezeu nu-și părăsește îndurarea sa,
nu va modifica și nici nu va șterge cuvintele sale,
nu va pierde neamul aleșilor lui,
și seminția lui, care-l iubește pe Domnul, nu va pieri.
²⁵ I-a dat însă un rest lui Iacob
și lui David o mlădiță din el însuși.
²⁶ Solomon s-a odihnit cu părinții săi,
²⁷ și a lăsat după el, din sămânța sa, nebunie poporului,
²⁸ cel cu puțină înțelepciune, pe Roboam,
care a abătut poporul cu sfatul său;
²⁹ și pe Ieroboam, fiul lui Nabat,
care l-a făcut pe Israel să păcătuiască,
iar lui Efraim i-a arătat calea păcatului;
și păcatele lor s-au înmulțit nespuse de mult,
³⁰ așa încât i-a scos pe ei din țară.
³¹ Și au săvârșit toate nelegiuirile
până când a venit pedeapsa asupra lor.

RESPONSORIUL *Ez 37,21c.22b.23a.24a; In 10,16*

R. Îi voi aduna pe fii lui Israel și nu vor mai fi două
neamuri, nici nu se vor pângări cu idolii lor. * Ei vor fi
poporul meu și eu voi fi păstorul lor unic pentru fiecare
dintre ei.

¶. Am și alte oi care nu sunt din staulul acesta; trebuie să le aduc și pe ele, ca să fie o singură turmă și un singur păstor. * Ei vor fi poporul meu și eu voi fi păstorul lor unic pentru fiecare dintre ei.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Augustin, episcop

(Ps 126, 2: CCL 40, 1857-1858)

*Adevăratul Solomon
este Domnul nostru Isus Cristos*

Solomon i-a construit Domnului un templu, desigur, ca tip și figură a Bisericii viitoare și a trupului Domnului. De aceea, Isus spune în Evanghelic: *Dărâmați acest templu și în trei zile îl voi ridica (In 2,19)*. Așadar, după cum primul Solomon a construit acel templu, tot așa, și adevăratul Solomon, Domnul nostru Isus Cristos, adevăratul făcător de pace, și-a construit un templu. Căci numele de Solomon înseamnă „făcător de pace”. Adevăratul făcător de pace este cel despre care vorbește Apostolul: *El este pacea noastră, cel care a făcut din două una (Ef 2,14)*. El este adevăratul făcător de pace, care a unit în sine doi pereți ce proveneau din direcții opuse, pentru care a devenit piatra unghiulară: pentru poporul credincioșilor veniți de la circumciziune și pentru poporul venit de la păgânii netăiați împrejur, și acesta credincios. Din aceste două popoare a făcut o singură Biserică, a devenit pentru ele piatra unghiulară și, de aceea, cu adevărat făcător de pace.

Așadar, el este adevăratul Solomon, pe când Solomon, fiul lui David din soția Batșeba, rege al Israelului, în timp ce construia templul, era figura acestui făcător de pace. De aceea, să nu crezi că Solomon i-a construit o casă lui Dumnezeu și că Scriptura îți arată un alt Solomon atunci când începe așa un psalm: *Dacă Domnul n-are zidi casa, în zadar ar trudi cei care o zidesc (Ps 126,1)*. Domnul deci zidește casa. Domnul Isus Cristos își

zidește casa. Mulți lucrează la ridicarea ei; dar dacă nu este el cel care zidește, *în zadar ar trudi cei care o zidesc.*

Cine sunt acești constructori care muncesc? Toți cei care, în Biserică, predică cuvântul lui Dumnezeu, slujitorii sacramentelor lui Dumnezeu. Toți alergăm, toți muncim, toți construim acum. Înaintea noastră, alții au alergat, au muncit, au construit. Dar *dacă Domnul n-ar zidi casa, în zadar ar trudi cei care o zidesc.* De aceea, văzând că unii se prăbușeau, apostolii, și, mai exact, Paul a spus: *Voi țineți zile, luni, anotimpuri și ani. Mă tem să nu fi ostenit în zadar pentru voi (Gal 4,10-11).* Deoarece știa că zidirea interioară este lucrarea Domnului, el îi deplânge pe aceștia pentru care el însuși s-a ostenit în zadar. Așadar, noi vorbim în exterior, el zidește în interior. Noi vedem că voi ascultați, dar ceea ce gândiți cunoaște numai cel care vede gândurile voastre. El construiește, el dojenește, el trezește teamă, el deschide inteligența, el îndreaptă mintea voastră spre credință. Totuși, și noi lucrăm ca muncitori.

RESPONSORIUL

In 2,19

R. După ce a fost construit templul și gloria Domnului s-a revărsat asupra lui, regele s-a bucurat și a zis: * Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru tot ce i-a promis lui David, părintele meu.

Ÿ. Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica din nou. * Binecuvântat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin înjosirea Fiului tău ai ridicat omenirea căzută. Te rugăm, dăruiește credincioșilor tăi bucuria sfântă că au fost eliberați din robia păcatului și călăuzește-i la fericirea veșnică. Prin Domnul.

DUMINICA A XV-A DE PESTE AN

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Isus a spus mulțimilor în parabole, zicând: „Iată, a ieșit semănătorul să semene”.

Anul B

Isus i-a chemat pe cei doisprezece și le-a dat putere asupra duhurilor necurate.

Anul C

Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu le arăți celor rătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor acelor care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Regilor

16,29–17,16

*Profetul Ilie își începe misiunea
în timpul lui Ahab, regele lui Israel*

^{16,29} Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel, în al treizeci și optulea an al lui Asa, regele lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit douăzeci și doi de ani peste Israel la Samaria. ³⁰ Ahab, fiul lui Omri, a făcut

ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toți cei ce fuseseră înaintea lui. ³¹ Și, ca și cum ar fi fost puțin lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nabat, a mai și luat-o de soție și pe Izabela, fiica lui Etbaal, regele Sidonului, și i-a slujit lui Baal și s-a închinat înaintea lui. ³² A ridicat un altar lui Baal în templul lui Baal, pe care l-a zidit la Samaria, ³³ și a făcut un idol. Ahab a făcut mai multe rele decât toți regii lui Israel care fuseseră înaintea lui, mâniindu-l pe Domnul, Dumnezeul lui Israel. ³⁴ Pe vremea lui, Hiel din Betel a zidit iarăși Ierihonul; i-a pus temeliiile cu prețul lui Abiram, întâiul lui născut, și i-a pus porțile cu prețul lui Segub, cel mai tânăr fiu al lui, după cuvântul pe care-l spusese Domnul prin Iosue, fiul lui Nun.

^{17.1} Profetul Ilie, tesbiteanul, originar din Tesba din ținutul Galaad, i-a spus regelui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că timp de mai mulți ani nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât doar la porunca mea”.

² După aceasta, Domnul i s-a adresat lui Ilie: ³ „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit și ascunde-te lângă pârâul Cherit, care se află la est de Iordan; ⁴ vei bea apă din pârâu și eu voi porunci corbilor să-ți aducă hrană”.

⁵ Profetul a făcut ceea ce i-a spus Domnul. S-a dus și s-a stabilit lângă pârâul Cherit, care se află la răsărit de Iordan. ⁶ Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața și seara, iar profetul bea apă din pârâu. ⁷ La porunca profetului Ilie n-a mai căzut în toată țara nici o picătură de ploaie, de aceea, și pârâul din care bea profetul a secat.

⁸ Atunci, Domnul i-a vorbit lui Ilie, spunându-i: ⁹ „Ridică-te, mergi la Sarepta în ținutul Sidonului și locuiește acolo; eu i-am poruncit unei văduve să se îngrijească de hrana ta”. ¹⁰ Ilie a plecat spre Sarepta și, când a ajuns la poarta cetății, a întâlnit acolo o văduvă care culegea vreasuri. El a strigat-o și i-a spus: „N-ai vrea să-mi aduci într-un urcior puțină apă ca să beau?” ¹¹ Și ea a plecat să scoată, dar el a strigat după ea: „Adu-mi și o bucată de pâine”. ¹² Ea a răspuns: „Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că nu am pâine; am doar un pumn de

făină într-un vas și un pic de ulei într-un urcior. Strâng câteva vreascuri și mă întorc să pregătesc pentru mine și pentru fiul meu ceea ce a mai rămas; mai mâncăm o dată și apoi vom muri”.

¹³ Atunci, Ilie i-a spus: „Nu te teme. Mergi și fă ce ai spus, dar mai întâi coace pentru mine o pâine mică și adu-mi-o, apoi vei face pâine pentru tine și pentru fiul tău. ¹⁴ Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: «Făina din vas nu se va termina și uleiul din urcior nu va scădea, până în ziua în care Domnul va da ploaie pentru a uda pământul»”. ¹⁵ Femeia a mers să facă ceea ce i-a cerut Ilie; și multă vreme profetul, ea însăși și fiul ei au avut ce mânca. ¹⁶ Făina din vas nu s-a terminat și uleiul din urcior n-a scăzut, așa cum a vorbit Domnul prin gura lui Ilie.

RESPONSORIUL

Iac 5,17.18; Sir 48,1.3a

R. Ilie s-a rugat cu stăruință să nu plouă și nu a plouat pe pământ; * apoi s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie.

V. S-a ridicat Ilie ca focul; și cuvântul lui ardea ca flacăra. Din porunca Domnului s-a închis cerul; * apoi s-a rugat.

LECTURA A DOUA

Începutul tratatului *Despre sacramento*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Nr. 1-7: SCh 25 bis, 156-158)

Cateheza riturilor înainte de Botez

În fiecare zi, în timp ce se citeau fie faptele patriarhilor, fie învățăturile Proverbelor, am ținut un discurs despre teme morale, pentru ca, modelați și instruiți de acestea, să vă obișnuiți să intrați pe căile celor din vechime, să parcurgeți drumul lor și să ascultați de oracolele divine; astfel, reînnoiți prin Botez, să aveți acea conduită de viață ce se cuvine celor botezați.

Acum a venit timpul să vorbim despre taine și să explicăm natura sacramentelor. Dacă am fi voit să vorbim

despre acestea înainte de Botez, când nu erați încă inițiați, mai curând am fi trădat decât să fi explicat această învățătură. În plus, pe cei care nu se așteaptă, lumina tainelor îi cuprinde mai ușor decât dacă ar fi fost preveniți de vreo explicație.

Deschideți-vă, așadar, urechile și bucurați-vă de mireasma plăcută a vieții veșnice, care se răspândește în voi din darul sacramentelor. V-am semnalat aceasta când, celebrând taina deschiderii urechilor, v-am spus: *Effata, care înseamnă „Deschide-te!”* (Mc 7,34), pentru ca fiecare dintre voi, care se apropia de har, să înțeleagă despre ce va fi întrebat și să-și amintească ce anume trebuia să răspundă. Așa cum citim în Evanghelic, Cristos a celebrat această taină atunci când l-a vindecat pe surdo-mut.

Apoi, ți s-a deschis sfânta sfintelor și ai intrat în sanctuarul noii nașteri. Adu-ți aminte ce ai fost întrebat, amintește-ți ce ai răspuns. Te-ai lepădat de diavol și de faptele sale, de lume, de patimile și plăcerile sale. Cuvântul tău este păstrat nu într-un mormânt, ci în cartea celor vii.

Acolo l-ai văzut pe diacon, l-ai văzut pe preot, l-ai văzut pe marele preot. Nu te uita la aspectul lor fizic, ci la harul ministeriului lor. Tu ai vorbit în prezența îngerilor, așa cum este scris: *Buzele preotului trebuie să păzească știința și din gura lui se caută învățătură, pentru că el este îngerul Domnului oștirilor* (cf. Mal 2,7). Nu se poate greși, nu se poate nega. Este un înger cel care vestește împărăția lui Cristos, cel care vestește viața veșnică. Nu trebuie să-l judeci după aparențe, ci după darul său. Gândește-te la ceea ce ți-a dat, apreciază importanța misiunii lui și recunoaște demnitatea sa.

Intrând, așadar, ca să-ți vezi adversarul, de care ai hotărât să te lăpezi, te îndrepti spre răsărit, pentru că cel care s-a lepădat de diavol se îndreaptă spre Cristos, îl privește direct în față.

RESPONSORIUL

Tit 3,3.5b; Ef 2,3

R. Și noi eram odinioară niște nechibzuiți, neascultători, rățăciți, subjugăți de multe pofte și plăceri, petrecându-ne viața în răutate și invidie, urâți și urându-ne unii pe alții; * Dumnezeu ne-a mântuit în milostivirea sa, prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt.

V. Noi, odinioară, în poftele mâniei, împlinind dorințele trupului, eram din natură vrednici de mânia divină.
* Dumnezeu.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Vouă vi s-a dat să cunoașteți taina împărăției cerurilor, iar celorlalți li se vorbește în parabole, le-a spus Isus ucenicilor săi.

Anul B

Ucenicii au ieșit să predice, îndemnând la pocăință.

Anul C

Un samaritean, mergând pe cale, a venit lângă omul care căzuse în mâinile tâlharilor și, văzându-l, i s-a făcut milă și i-a îngrijit rănilor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu le arăți celor rățăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor acelor care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

Vespelele II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu, iar semăntorul este Cristos. Oricine îl ascultă va rămâne în veac.

Anul B

Ucenicii alungau mulți diavoli și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și îi vindecau.

Anul C

„Care ți se pare că a fost aproapele celui căzut în mâinile tâlharilor?” El i-a răspuns: „Cel care i-a arătat milă”. „Mergi și fă și tu la fel!”

LUNI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Regilor

18,16b-40

Ilie îi învinge pe preoții lui Baal

În zilele acelea, ^{16b} Ahab s-a dus înaintea lui Ilie. ¹⁷ Abia l-a zărit Ahab pe Ilie, și i-a zis: „Tu ești acela care aduci nenorocire peste Israel?” ¹⁸ Ilie a răspuns: „Nu eu aduc nenorocire peste Israel, ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ai părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali. ¹⁹ Strânge acum tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal și pe cei patru sute de profeți ai Așerei, care mănâncă la masa Izabelei”.

²⁰ Regele Ahab i-a convocat pe toți fiii lui Israel și i-a adunat pe profeții lui Baal pe muntele Carmel. ²¹ Ilie s-a prezentat în fața mulțimii și a zis: „Până când veți șchio-păta în două părți? Dacă Domnul este Dumnezeu,

urmați-l pe Domnul; dacă este Baal, urmați-l pe Baal!” Dar mulțimea nu i-a dat nici un răspuns. ²² Ilie a continuat către popor: „Eu sunt singurul care am mai rămas dintre profeții Domnului, în timp ce profeții zeului Baal sunt patru sute cincizeci. ²³ Aduceți aici doi viței, din care să-și aleagă unul pe care să-l taie în bucăți și să-l așeze pe lemne, dar să nu le dea foc. Eu voi pregăti celălalt vițel, îl voi pune pe lemne, dar nu le voi da foc. ²⁴ Voi să invocați numele dumnezeului vostru, iar eu voi invoca numele Domnului. Care dintre ei va răspunde prin foc acela este Dumnezeu”. Mulțimea a răspuns: „Foarte bună propunere”.

²⁵ Atunci, Ilie le-a spus profeților zeului Baal: „Alegeți vițelul și începeți, căci voi sunteți mai mulți. Invocați numele dumnezeului vostru, dar nu dați foc lemnelor”.

²⁶ Ei au luat vițelul, l-au pregătit și au invocat numele zeului Baal de dimineață până la amiază, spunând: „Dumnezeule Baal, răspunde-ne!” Dar nu s-a auzit nici un glas, nici un răspuns. Și îngenuncheau în fața altarului pe care îl ridicaseră. ²⁷ Pe la amiază, Ilie își bătea joc de ei, spunând: „Strigați mai tare, doar e Dumnezeu! Poate se gândește la ceva, sau e ocupat, sau e plecat în călătorie. Poate că doarme, atunci treziți-l!” ²⁸ Ei au strigat mai tare și, după obiceiul lor, își făceau zgârieturi până la sânge cu săbiile și lăncile.

²⁹ După-amiază au început să strige ca ieșiți din fire până la ora jertfei de seară, dar nu s-a auzit nici un glas, nici un răspuns, nici cel mai mic semn de luare în seamă.

³⁰ Atunci, Ilie a spus către tot poporul: „Apropiați-vă!” Și întreaga mulțime s-a apropiat de el. Ilie a reconstruit altarul Domnului, altar care fusese dărâmat. ³¹ El a luat douăsprezece pietre, după numărul celor douăsprezece triburi ale fiilor lui Iacob, căruia Domnul îi spusese: „Numele tău va fi Israel”. ³² Cu cele douăsprezece pietre el i-a ridicat Domnului un altar, a săpat în jurul altarului un șanțuleț în care puteau să încapă două măsuri de semințe, ³³ a aranjat lemnele, a tăiat vițelul în bucăți și le-a pus deasupra lemnelor. ³⁴ Apoi a spus: „Umpleți patru vase cu apă și turnați peste animalul jertfit și

peste lemne”. Și au făcut întocmai. Le-a zis din nou: „Mai turnați o dată”. Și ei au mai turnat o dată. Apoi le-a zis iarăși: „Turnați și a treia oară”. Și au turnat și a treia oară. ³⁵ Apa s-a scurs în jurul altarului, încât șanțulețul s-a umplut cu apă.

³⁶ La ora jertfei de seară, profetul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Abraham, al lui Isaac și al lui Iacob, poporul acesta să știe astăzi că tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul tău și că am făcut toate acestea la porunca ta. ³⁷ Răspunde-mi, Doamne, răspunde-mi, pentru ca ei să știe că tu, Doamne, ești Dumnezeu și că tu întorci inimile lor”.

³⁸ Atunci focul Domnului a căzut, a mistuit animalul de jertfă și lemnele, pietrele și pământul, precum și apa care era în șanțuleț. ³⁹ Poporul, văzând aceasta, s-a aruncat cu fața la pământ și a spus: „Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!” ⁴⁰ Ilie le-a spus: „Puneți mâna pe profeții lui Baal, nici unul să nu scape!” Și au pus mâna pe ei. Ilie i-a făcut să coboare la pârâul Chison și i-a ucis acolo.

RESPONSORIUL

IRg 18,21ab; Mt 6,24ac

R. Ilie a spus întregului popor: Până când veți șchio-păta în două părți? * Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-l.

Ÿ. Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Nu puteți să-i slujiți și lui Dumnezeu, și mamonei. * Dacă Domnul.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre sacramento*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Nr. 8-11: SCh 25 bis, 158-160)

Suntem renăscuți din apă și din Duhul Sfânt

Ce-ai văzut în baptisteriu? Desigur, apa, dar nu numai atât: acolo erau diaconii, care își îndeplineau misiunea lor, și marele preot, care întreba și consacra. Mai întâi de toate, Apostolul te-a învățat că nu trebuie să căutam

cele care se văd, ci cele care nu se văd, căci cele care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice (2Cor 4,18). Și, în alt loc, citești că realitatea invizibilă a lui Dumnezeu sau puterea sa veșnică și dumnezeirea lui pot fi cunoscute cu mintea de la creația lumii, în făpturile lui (Rom 1,20). Pentru aceasta, însuși Domnul spune: *Dacă nu credeți în mine, credeți în fapte (In 10,38).* Crede, așadar, că prezența dumnezeirii este acolo. Crezi acțiunii sale și nu crezi prezenței sale? De unde ar putea să vină acțiunea dacă prezența nu ar fi precedat-o mai întâi?

Gândește-te însă cât de veche este această taină, căci a fost prefigurată prin însăși originea acestei lumi. Încă de la început, când Dumnezeu a făcut cerul și pământul, *Duhul*, spune textul, *plutea deasupra apelor (Gen 1,2).* Oare nu acționa cel care plutea deasupra apelor? Recunoaște că acționa în crearea lumii atunci când, spune profetul: *Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile și prin suflarea gurii sale toate oștirile sale (Ps 32,6).* Ambele se bazează pe mărturia profetică, și că plutea deasupra apelor, și că acționa. Că plutea deasupra apelor, o spune Moise, că acționa, o mărturisește David.

Ascultă o altă mărturie. Orice om era corupt din cauza păcatelor sale. *Duhul meu*, spune Domnul, *nu va rămâne în oameni, pentru că nu sunt decât trup (Gen 6,3).* Prin aceasta, Dumnezeu arată că necurăția trupească și pata unui păcat grav îndepărtează harul Duhului Sfânt. Astfel, Dumnezeu, voind să restabilească ceea ce dăruise, a făcut să vină potopul și i-a poruncit dreptului Noe să urce în arcă. Când apa potopului a început să se retragă, Noe a trimis mai întâi corbul, apoi a trimis un porumbel care, după cum se poate citi, s-a întors cu o ramură de măslin. Vezi apa, vezi lemnul, privești porumbelul, și te îndoiești de taină?

În apă este scufundat trupul ca să fie spălat de toate păcatele sale. În ea este înmormântată toată rușinea. Lemnul este cel pe care a fost pironit Domnul Isus atunci când pătimea pentru noi. Porumbelul este acela în figura

căruia, după cum ai învățat în Noul Testament, a coborât Duhul Sfânt care îți dăruiește pacea sufletului și liniștea minții.

RESPONSORIUL

Cf. *Is 44,3.4; In 4,14b*

R. Voi revărsa apă asupra pământului însetat și râuri de apă asupra pustiului; voi revărsa duhul meu * și voi odrăsli ca sălciile lângă râurile de apă.

Ψ. Vor fi izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică, * și vor odrăsli.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu le arăți celor rătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor acelor care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

MARTI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Regilor

19,1-9a.11-21

Domnul i se descoperă lui Ilie

În zilele acelea, ¹ Ahab i-a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie, și cum i-a ucis cu sabia pe toți profeții. ² Izabela a trimis un sol la Ilie, să-i spună: „Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia dintre ei”. ³ Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a temut, s-a sculat și a plecat, ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care ține de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo. ⁴ Profetul Ilie a înaintat în pustiu cale de o zi; s-a așezat sub un ienupăr și își cerea moartea, zicând: „Îmi ajunge, Doamne, ia-mi viața, căci nu sunt mai bun decât părinții mei!” ⁵ S-a culcat sub ienupăr și a adormit. Dar

iată că un înger l-a atins și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă!”⁶ Deschizând ochii, Ilie a văzut la căpătâiul lui o turtă coaptă în spuză și un urcișor cu apă. A mâncat, a băut și apoi s-a culcat din nou.⁷ Însă îngerul Domnului a venit din nou, l-a atins și i-a spus: „Scoală-te și mănâncă, fiindcă vei avea de făcut un drum lung”.⁸ Ilie s-a sculat, a mâncat și a băut; întărit cu această hrană, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb, muntele lui Dumnezeu.

^{9a} Când a ajuns acolo, a rămas într-o peșteră.¹¹ Domnul i s-a adresat spunându-i: „Ieși pe munte și stai în calea Domnului”. Înaintea Domnului a trecut o furtună atât de mare și de violentă, încât a despicat munții și a sfărâmat stâncile, dar Domnul nu era în furtună. După furtună a venit un cutremur de pământ, dar Domnul nu era în cutremur.¹² După cutremur a venit un foc, dar Domnul nu era în foc. După foc a trecut foșnetul unei dulci adieri de vânt.¹³ Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața cu mantia, a ieșit și s-a oprit la intrarea peșterii. Atunci a auzit un glas care i-a spus: „Ce faci aici, Ilie?”¹⁴ El a răspuns: „Sunt cuprins de mare răvnă pentru tine, Doamne, Dumnezeul oștirilor, pentru că fiii lui Israel au părăsit legământul tău, au distrus altarele tale și au ucis cu sabia pe profeții tăi. Am rămas numai eu singur și iată că vor să-mi ia și mie viața”.

¹⁵ Domnul i-a spus: „Întoarce-te și du-te spre Damasc pe drumul din pustiu. Când ajungi acolo, să-l consacri prin ungere pe Hazael ca rege al Siriei,¹⁶ apoi să-l consacri pe Iehu, fiul lui Namsi, ca rege al lui Israel, iar pe Elizeu, fiul lui Șafat, care este din Abel-Mehola, să-l consacri ca profet în locul tău”.¹⁷ Și se va întâmpla astfel: pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omorî Iehu; și pe cel ce va scăpa de sabia lui Iehu îl va omorî Elizeu.¹⁸ Voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și a căror gură nu l-au sărutat”.

¹⁹ Ilie a plecat. El l-a întâlnit pe Elizeu, fiul lui Șafat, la arat. Acesta ara cu douăsprezece perechi de boi, iar a douăsprezecea pereche o mâna chiar el. Ilie a trecut

pe lângă el și i-a aruncat mantia. ²⁰ Atunci Elizeu, părăsind boii, a alergat după Ilie și i-a zis: „Îngăduie-mi să-mi iau rămas bun de la tatăl meu și de la mama mea și apoi te voi urma”. Ilie i-a răspuns: „Du-te și apoi întoarce-te! Gândește-te la ceea ce ți-am făcut”.

²¹ Elizeu s-a întors, a luat o pereche de boi, i-a tăiat, a fiert carnea cu lemnele plugului și le-a dat oamenilor o masă de despărțire. După aceea, a mers după Ilie și a început să-i slujească.

RESPONSORIUL

Ex 33,22.20b; In 1,18

R. Domnul i-a spus lui Moise: Când va trece slava mea, eu te voi pune în despicătura stâncii și te voi acoperi cu mâna mea până ce voi fi trecut. * Pentru că nimeni nu poate să-l vadă pe Dumnezeu și să rămână viu.

Ÿ. Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată; însă Fiul unul-născut, care este spre sânul Tatălui, el ni l-a descoperit. * Pentru că.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre sacramento*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Nr. 12-16.19: SCh 25 bis, 162-164)

*Toate acestea erau ca o figură
pentru cele ce aveau să se întâmple*

Apostolul te învață că *părinții noștri au fost cu toții sub nor și toți au trecut prin mare și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare* (1Cor 10,1-2). De asemenea, și Moise spune în cântarea sa: *Ai trimis duhul tău și marea i-a acoperit* (Ex 15,10). Observă că, în acea trecere a evreilor în care egiptenii au pierit iar evreii s-au salvat, se află deja o figură a sfântului Botez. Ce suntem învățați în fiecare zi în acest sacrament, dacă nu că păcatul este scufundat și greșala este distrusă, în timp ce pietatea și nevinovăția trec mai departe neatins?

Auzi că *părinții noștri au fost sub nor, desigur, un nor binefăcător, care a răcorit focul patimilor; un nor*

binefăcător, care îi acoperă cu umbra sa pe cei pe care Duhul Sfânt îi vizitează. Astfel a venit peste Fecioara Maria și puterea Celui Preaînalt a adumbrit-o atunci când a născut răscumpărarea pentru neamul omenesc. Este minunea săvârșită de Moise în formă de figură. Dacă, așadar, Duhul era prezent în figură, oare nu va fi în adevăr atunci când Scriptura îți spune că *Legea a fost dată prin Moise, harul și adevărul au venit prin Isus Cristos?* (In 1,17).

Izvorul din Mara era amar; Moise a aruncat în el un lemn și a devenit dulce. Într-adevăr, fără predicarea crucii Domnului, apa nu are nici un folos pentru mântuirea viitoare. Dar după ce a fost consacrată prin misterul crucii care dă mântuirea, ea este pregătită să fie folosită ca baie spirituală și cupă a mântuirii. De aceea, după cum Moise a aruncat, în mod profetic, un lemn în acel izvor, la fel, preotul rostește asupra acestui izvor o invocație a crucii Domnului, și apa devine dulce pentru a conferi harul.

Așadar, să nu crezi numai ochilor trupului. Se vede mai bine ceea ce nu se vede, pentru că ceea ce se vede cu ochii trupului este temporar, însă ceea ce nu se vede este veșnic. Se distinge mai bine ceea ce nu se vede cu ochii, dar se descoperă cu spiritul și cu mintea.

De altfel, te instruieste lectura luată din *Cartea Regilor*. Naaman era sirian, avea lepră și nimeni nu-l putea curăța. Atunci, o tânără, prizonieră de război, a spus că în Israel se afla un profet care putea să-l curețe de boala leprei. Luând, după cum spune textul, aur și argint, s-a dus la regele lui Israel. Acesta, aflând motivul venirii sale, și-a sfâșiat hainele, spunând că era mai curând o provocare a-i cere ceea ce nu intra în puterea sa de rege. Dar Elizeu i-a spus regelui să-l trimită la el pe sirian, ca acesta să cunoască faptul că exista un Dumnezeu în Israel. Și când a sosit, i-a poruncit să se scufunde de șapte ori în fluviul Iordan. Atunci, Naaman a început să spună că fluviile din țara sa aveau ape mai bune, în care el s-a scufundat de mai multe ori, dar fără să se fi curățat vreodată de lepră. Reținut de aceasta, nu s-a

supus poruncilor profetului. Totuși, în urma insistențelor și a presiunilor slujitorilor săi, el a consimțit și s-a scufundat în Iordan. Vindecându-se imediat, a înțeles că vindecarea cuiva nu vine de la apă, ci de la har.

El s-a îndoit, înainte să fi fost însănătoșit. Tu însă ai fost deja însănătoșit; de aceea, nu trebuie să te îndoiești.

RESPONSORIUL *Ps 77 (78),52a.53; 1Cor 10,2*

R. Domnul a scos poporul său ca pe niște oi, i-a dus în siguranță și ei nu s-au temut; * iar pe dușmanii lor i-a acoperit marea.

Ÿ. Toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare.
* Iar pe dușmanii lor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu le arăți celor rătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor aceluia care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Regilor

21,1-21.27-29

Ilie, apărătorul dreptății față de cei săraci

În acel timp, ¹Nabot din Izreel avea o vie alături de palatul lui Ahab, regele Samariei. ²Într-o zi, Ahab i-a spus lui Nabot: „Dă-mi mie via ta, să fac din ea o grădină de zarzavaturi, căci este aproape de casa mea. Îți voi da în schimb o vie mai bună, sau, dacă vrei, îți voi da bani, cât face”. ³Nabot i-a răspuns lui Ahab: „Să mă ferească Domnul să-ți dau ție moștenirea rămasă de la părinții mei!”

⁴ Ahab s-a întors acasă trist și mâniat, pentru că Nabot izreelitul i-a spus: „Nu-ți voi ceda moștenirea rămasă de la părinții mei!” S-a întins în pat, s-a întors cu fața la perete și n-a vrut să mănânce. ⁵ Soția sa, Izabela, a venit la el și i-a spus: „Pentru ce ești trist în sufletul tău? Și pentru ce nu vrei să mănânci pâine?” ⁶ El i-a povestit: „Am vorbit cu Nabot izreelitul și i-am spus: Dă-mi mie via ta pe bani, sau, dacă vrei, pentru o altă vie în schimb, dar el mi-a răspuns: «Nu-ți voi ceda via mea!»” ⁷ Atunci, soția sa, Izabela, i-a spus: „Ești tu rege peste Israel, sau nu? Scoală-te, mănâncă și fii bine dispus. Eu îți voi da via lui Nabot”.

⁸ Și a scris niște scrisori în numele lui Ahab, le-a pecetluit cu sigiliul regesc și le-a trimis la bătrânii și oamenii de vază din cetatea în care locuia Nabot. ⁹ Iată ce scrisese ea în acele scrisori: „Anunțați un timp de post și chemați-l pe Nabot în fața poporului. ¹⁰ Puneți în fața lui doi oameni fără conștiință, care să dea mărturie împotriva lui: «Tu ai rostit blasfemie împotriva lui Dumnezeu și a regelui». Apoi scoateți-l din cetate și bateți-l cu pietre până moare!” ¹¹ Bătrânii și oamenii de vază care locuiau în cetatea lui Nabot au făcut ceea ce le-a poruncit Izabela în scrisorile pe care le trimisese. ¹² Ei au declarat un timp de post și l-au chemat pe Nabot în fața poporului. ¹³ Atunci au sosit și cei doi oameni nelegiuți, care s-au așezat în fața lui; și cei doi oameni răi au dat împotriva lui această mărturie: „Nabot a rostit blasfemie împotriva lui Dumnezeu și a regelui!” L-au scos pe Nabot din cetate, l-au bătut cu pietre și el a murit. ¹⁴ Apoi i-au trimis vorbă Izabelei: „Nabot a fost bătut cu pietre și este mort!”

¹⁵ După ce a primit vestea că Nabot a fost bătut cu pietre și că este mort, ea i-a spus lui Ahab: „Mergi, pune stăpânire pe via lui Nabot, izreelitul, care n-a vrut să ți-o cedeze pe bani, căci Nabot nu mai este viu, el este mort!” ¹⁶ Când Ahab a aflat că Nabot este mort, s-a ridicat și a mers la via lui Nabot, izreelitul, ca să o ia în stăpânire.

¹⁷ Domnul i-a vorbit profetului Ilie din Tesba: ¹⁸ „Ridică-te, mergi la Ahab, care domnește peste Israel în

Samaria; în acest moment se află în via lui Nabot, unde s-a dus ca s-o ia în stăpânire. ¹⁹ Spune-i: „Așa vorbește Domnul: Ai ucis un om ca să pui mâna pe averea lui! De aceea, așa vorbește Domnul: Chiar pe locul în care câinii au lins sângele lui Nabot, câinii vor linge și sângele tău!” ²⁰ Ahab i-a spus lui Ilie: „Și aici m-ai găsit, dușmanule!” Ilie i-a răspuns: „Da, te-am găsit! Deoarece ai îndrăznit să faci ceea ce este rău în ochii Domnului, ²¹ voi aduce nenorocire asupra ta, îi voi înlătura pe urmașii tăi, îi voi nimici pe toți cei de parte bărbătească din casa ta, fie robi, fie oameni liberi!”.

²⁷ Când Ahab a auzit aceste cuvinte rostite de Ilie, și-a sfâșiat hainele și s-a îmbrăcat numai cu o haină de pocăință; postea, dormea îmbrăcat în haina de pocăință și umbla abătut. ²⁸ Atunci, Domnul i-a vorbit lui Ilie Tesbiteanul: ²⁹ „Ai văzut cum s-a umilit Ahab în fața mea? Pentru că s-a umilit în fața mea, eu nu voi aduce nenorocirea în timpul vieții sale, ci în timpul fiului său voi aduce nenorocirea peste casa lui!”

RESPONSORIUL

Iac 4,8b.9a.10a; cf. 5,6

R. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor, și purificați-vă inimile, voi, cei cu inima împărțită. * Gemeți în mizeria voastră; tânguiți-vă și plângeți în fața Domnului.

V. L-ați osândit și l-ați ucis pe cel drept, iar el nu vi s-a împotrivit. * Gemeți.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre sacramento*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Nr. 19-21.24.26-28: SCh 25 bis, 164-170)

Apa nu curăță fără Duhul Sfânt

Mai înainte ți s-a spus să nu crezi numai în ceea ce vezi, ca nu cumva să spui și tu: Acesta este marele mister pe care ochiul nu l-a văzut, urechea nu l-a auzit și la inima omului nu s-a suit? (cf. *1Cor 2,9*). Văd apa pe care o vedeam în fiecare zi! Poate oare să mă curețe

această apă, în care am intrat adesea, fără să mă curăț vreodată? Învăță din aceasta că apa nu curăță fără Duhul.

Pentru aceasta ai citit că în Botez sunt *trei* martori, *care se unesc în unul singur* (cf. *1In* 5,8): apa, sângele și Duhul, căci, dacă iei chiar numai unul dintre ei, nu mai există sacramentul Botezului. De fapt, ce este apa fără crucea lui Cristos, dacă nu un lucru obișnuit, fără nici o valoare sacramentală? De asemenea, fără apă, nu are loc misterul renașterii, pentru că, *dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu* (*In* 3,5). Și catecumenul crede în crucea Domnului Isus cu care a fost însemnat, dar dacă n-a fost botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, nu poate să primească iertarea păcatelor și nici să ia din darul harului spiritual.

Acel sirian s-a scufundat în apă de șapte ori, conform legii, dar tu ai fost botezat în numele Sfintei Treimi. L-ai mărturisit pe Tatăl – adu-ți aminte de ceea ce ai făcut –, l-ai mărturisit pe Fiul, l-ai mărturisit pe Duhul. Reține ordinea lucrurilor. În această credință ai murit pentru lume, ai înviat pentru Dumnezeu și, ca și cum ai fi înmormântat în acel element al lumii, adică apa baptismală, ai murit pentru păcat și ai înviat pentru viața veșnică. Crede, așadar, că apa nu este inutilă.

La fel, acel paralytic (de la scaldătoarea oilor) aștepta un om. Pe care om, dacă nu pe Domnul Isus, născut din Fecioara Maria? La venirea sa nu mai era doar o prefigurare care însănătoșea câțiva indivizi, ci adevărul care îi vindeca pe toți oamenii. El este deci cel care era așteptat să coboare în apă, despre care Dumnezeu Tatăl i-a spus lui Ioan Botezătorul: *Acela deasupra căruia vei vedea Duhul coborând și rămânând peste el, el este cel care botează în Duhul Sfânt* (*In* 1,33). Despre el a dat mărturie Ioan, spunând: *Am văzut Duhul coborând ca un porumbel din cer și a rămas deasupra lui* (*In* 1,32). De ce a coborât aici Duhul sub formă de porumbel, dacă nu pentru ca tu să vezi, să cunoști că și acel porumbel, căruia dreptul Noe i-a dat drumul din arcă, era figura acestui porumbel, și să recunoști figura acestui sacrament?

Te mai îndoiești încă? Iată, Tatăl îți proclamă cu claritate în Evanghelie, spunând: *Acesta este Fiul meu cel iubit, în care mi-am găsit mulțumirea (Mt 3,17)*. Proclamă și Fiul, deasupra căruia Duhul Sfânt s-a arătat în chip de porumbel. Proclamă și Duhul Sfânt, care a coborât sub formă de porumbel. Și David a proclamat: *Glasul Domnului este peste ape; Dumnezeuul slavei tună; Domnul este peste ape întinse (Ps 28,3)*. Însăși Scriptura îți atestă că, la rugăciunile lui Ghedeon, a coborât foc din cer, iar la cele ale lui Ilie, a fost trimis focul care a consacrat jertfa.

Nu privi la meritele personale ale preoților, ci la ministeriul lor. Dacă privești la merite, așa cum îl consideri pe Ilie, la fel să privești la meritele lui Petru și ale lui Paul, care ne-au transmis această taină primită de la Domnul Isus. Acelora le era trimis un foc vizibil ca să creadă, însă în noi, cei care credem, acționează un foc invizibil; pentru aceia era o figură, pentru noi însă este un avertisment. Cred deci că Domnul Isus este acolo, invocat de rugăciunile preoților, el, care a spus: *Unde vor fi doi sau trei adunați, acolo sunt și eu (cf. Mt 18,20)*. Cu atât mai mult, acolo unde este Biserica, acolo unde sunt tainele, va binevoi el să ne dăruiască prezența sa.

Ai coborât, așadar, în baptisteriu. Amintește-ți ce ai răspuns: că tu crezi în Tatăl, că tu crezi în Fiul, că tu crezi în Duhul Sfânt. Nu ai spus: Cred într-unul mai mare, într-unul mai mic, într-unul care este ultimul. Dar, prin angajamentul cuvântului tău, te-ai obligat să crezi în Fiul așa cum crezi în Tatăl, să crezi în Duhul Sfânt așa cum crezi în Fiul, cu această singură diferență, pe care tu o mărturisești, că trebuie să crezi în crucea unui singur Domn Isus.

RESPONSORIUL

Mt 3,11b; Is 1,16c.17a.18b

R. Cel care vine după mine este mai puternic decât mine; eu nu sunt vrednic să-i duc încălțăminte; * el vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.

V. Încetați să faceți răul, învățați să faceți binele, spune Domnul. * El vă va boteza.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu le arăți celor răătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor aceluia care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Regilor 22,1-9.15-23.29.34-38

*Planul lui Dumnezeu
cu privire la Ahab, regele nelegiuit*

În zilele acelea, ¹ trecuseră trei ani fără să fie război între Siria și Israel. ² În anul al treilea, Iosafat, regele lui Iuda, a coborât la regele lui Israel. ³ Regele lui Israel a zis slujitorilor săi: „Știți că Ramot din Galaad este al nostru. Și noi stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mâinile regelui Siriei”. ⁴ Și i-a zis lui Iosafat: „Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Ramotului din Galaad?” ⁵ Iosafat a răspuns regelui lui Israel: „Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi”. Apoi Iosafat a zis regelui lui Israel: „Caută să vezi acum, te rog, care este cuvântul Domnului”. ⁶ Regele lui Israel i-a strâns pe profeți, în număr de aproape patru sute, și le-a zis: „Să merg să lupt împotriva Ramotului din Galaad sau să renunț?” Și ei au răspuns: „Mergi, și Domnul îl va da în mâinile regelui”. ⁷ Dar Iosafat a zis: „Nu mai este aici nici un alt profet al Domnului, ca să-l putem întreba?” ⁸ Regele lui Israel i-a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să-l întrebăm pe Domnul; dar îl urăsc, căci nu-mi profetește nimic bun, nu profetește decât rău: este Mihea, fiul lui Imla”. Și Iosafat a zis: „Nu vorbi în felul acesta rege”. ⁹ Atunci regele lui Israel a chemat un funcționar și a zis: „Grăbește-te și adu-l îndată pe Mihea, fiul lui Imla”.

¹⁵ Când a ajuns la rege, regele i-a zis: „Mihea, să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad sau să renunțăm?” El a răspuns: „Mergi, căci vei învinge, și Domnul îl va da în mâinile regelui”. ¹⁶ Și regele i-a zis: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în numele Domnului?” ¹⁷ Dar el a răspuns:

„Văd tot Israelul risipit pe munți,
ca niște oi care n-au păstor.

Și Domnul zice: «Oamenii aceștia n-au stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace»”.

¹⁸ Regele lui Israel i-a zis lui Iosafat: „Nu ți-am spus că el nu profețește nimic bun, ci numai rău?”

¹⁹ Și Mihea a zis: „Ascultă deci cuvântul Domnului! L-am văzut pe Domnul stând pe scaunul lui de domnie, și toată oștirea cerurilor stând lângă el, la dreapta și la stânga lui. ²⁰ Și Domnul a zis: «Cine îl va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?» Și au răspuns unul într-un fel, altul într-altul. ²¹ Și un duh a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului și a zis: «Eu îl voi amăgi». Domnul i-a zis: «Cum?» ²² El a răspuns: «Voi ieși și voi fi un duh de minciună în gura tuturor profeților lui». Domnul a zis: «Îl vei amăgi și-ți vei ajunge ținta; ieși și fă așa!» ²³ Și acum, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura tuturor profeților tăi, care sunt de față. Dar Domnul a hotărât lucruri rele împotriva ta”.

²⁹ Regele lui Israel și Iosafat, regele lui Iuda, s-au dus la Ramot din Galaad.

³⁴ Atunci un om a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe regele lui Israel la încheietura platoșei. Regele i-a zis vizitiului său: „Întoarce și scoate-mă din câmpul de bătaie, căci sunt greu rănit”. ³⁵ Lupta a fost din ce în ce mai crâncenă în ziua aceea. Regele a stat drept în carul lui în fața sirienilor, și seara a murit. Sângele a curs din rană înlăuntrul carului. ³⁶ La apusul soarelui, s-a strigat prin toată tabăra: „Să plece fiecare în cetatea lui și să plece fiecare în țara lui”. ³⁷ Așadar, regele a murit. S-au întors la Samaria și regele a fost îngropat

la Samaria.³⁸ Când au spălat carul în piscina din Samaria, unde se scăldau desfrânatele, câinii au lins sângele lui, după cuvântul pe care-l spusese Domnul.

RESPONSORIUL *Ier 29,8b.9a.11a; Dt 18,18a*

R. Să nu vă ducă în eroare profeții voștri, pentru că ei vă vorbesc în numele meu cu înșelăciune; * eu știu ce voi face pentru voi, spune Domnul.

Ÿ. Voi ridica un profet și voi pune în gura lui cuvintele mele. * Eu știu.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre sacramento*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Nr. 29-30.34-35.37.42: SCh 25 bis, 172-178)

Cateheza riturilor de după Botez

După ce ai ieșit din izvorul baptismal, ai urcat la preot. Gândește-te la ce a urmat. Oare nu ceea ce spune David: *Este ca untdelemnul de preț pe cap, care coboară pe barbă, pe barba lui Aron?* (Ps 132,2). Acesta este untdelemnul despre care Solomon spune: *Untdelemn parfumat este numele tău; de aceea, fecioarele te iubesc și te-au atras* (Ct 1,3). Câte suflete reînnoite astăzi te-au iubit, Doamne Isuse, și au spus: *Atrage-ne la tine; noi vom alerga în urma parfumului hainelor tale* (cf. Ct 1,4), pentru a inspira parfumul învierii.

Înțelege de ce se face aceasta, *pentru că înțeleptul își are ochii în cap* (Qoh 2,14). Untdelemnul coboară pe barbă, adică peste harul tinereții, și pe barba lui Aron, pentru ca tu să devii *neam ales* (IPT 2,9), preoțesc, prețios. Căci noi toți suntem unși cu harul spiritual pentru a forma împărăția lui Dumnezeu și preoția sa.

Apoi ai primit hainele albe, ca semn că te-ai dezbrăcat de acoperământul păcatelor și te-ai îmbrăcat cu hainele curate ale nevinovăției, despre care profetul spune: *Stropește-mă cu isop și voi fi curat, spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada* (Ps 50,9). Într-adevăr, conform Legii și Evangheliei, cel care este botezat este

purificat. Conform Legii, pentru că Moise folosea un buchet de isop pentru a stropi cu sângele mielului. Conform Evangheliei, pentru că Cristos avea hainele albe ca zăpada, când, în Evanghelie, și-a arătat slava învierii. Cel căruia îi este iertat păcatul devine *mai alb decât zăpada*. De aceea, Domnul spune prin profetul Isaia: *De-ar fi păcatele voastre ca purpura, vor deveni albe ca zăpada (Is 1,18)*.

Biserica, având aceste haine pe care le-a îmbrăcat *prin baia renașterii (Tit 3,5)*, spune în *Cântarea Cântărilor: Sunt neagră, fiice ale Ierusalimului, dar sunt frumoasă (cf. Ct 1,5)*. Neagră din cauza fragilității condiției umane, frumoasă datorită harului; neagră din cauză că este formată din păcătoși, frumoasă datorită sacramentului credinței. Văzând aceste haine, fiicele Ierusalimului exclamă uimite: *Cine este aceasta care urcă îmbrăcată toată în alb?* Era neagră, cum de a devenit deodată albă?

Cristos, văzând Biserica sa în haine albe – pentru care, așa cum citești în *cartea profetului Zaharia*, el s-a îmbrăcat cu *hainele ei murdare (cf. Zah 3,3)* –, adică văzând sufletul curat și spălat în baia renașterii, spune: *Cât de frumoasă ești tu, draga mea, cât de frumoasă ești! Ai ochi de porumbiță (Ct 4,1)*. De fapt, Duhul Sfânt a coborât din cer sub formă de porumbel.

De asemenea, adu-ți aminte că ai primit pecetea Duhului Sfânt, *duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al puterii, duhul cunoștinței și al pietății, duhul temerii de Dumnezeu (Is 11,2)*, și păstrează ceea ce ai primit. Dumnezeu Tatăl te-a însemnat cu un semn, Cristos Domnul te-a confirmat și a pus în inima ta *arvuna Duhului (cf. 2Cor 1,22)*, așa cum ai învățat din scrisoarea Apostolului.

RESPONSORIUL

Ef 1,13b-14; 2Cor 1,21b-22

R. Crezând, voi ați fost însemnați cu sigiliul Duhului Sfânt, care este arvuna moștenirii noastre, * până la răscumpărarea celor pe care i-a dobândit spre lauda gloriei sale.

¶. Dumnezeu ne-a uns și ne-a însemnat cu sigiliul său, a pus în inimile noastre arvuna Duhului. * Până la răscumpărarea celor pe care i-a dobândit spre lauda gloriei sale.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu le arăți celor rătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor aceluia care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a Cronicilor

20,1-9.13-24

*Ajutorul minunat
pe care Domnul l-a oferit lui Iosafat, regele său fidel*

În zilele acelea, ¹ fiii lui Moab și fiii lui Amon, și cu ei niște maoniți, au pornit război împotriva lui Iosafat.

² Au venit și i-au dat de știre lui Iosafat, zicând: „O mare mulțime înaintează împotriva ta de dincolo de mare, din Edom, și sunt la Hațațon-Tamar, adică Enghedi”.

³ În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să-l roage pe Domnul și a vestit un post pentru tot Iuda. ⁴ Iuda s-a adunat să-l cheme pe Domnul, și au venit din toate cetățile lui Iuda să-l caute pe Domnul.

⁵ Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în casa Domnului, înaintea curții celei noi.

⁶ Și a zis: „Doamne, Dumnezeul părinților noștri, tu ești Dumnezeu în ceruri și stăpânești peste toate împărățiile neamurilor. Tu ai în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu ți se poate împotrivi. ⁷ Oare n-ai izgonit tu, Dumnezeul nostru, pe locuitorii țării acesteia dinaintea poporului tău Israel, și n-ai dat-o tu pentru totdeauna ca

moștenire seminței lui Abraham, prietenul tău? ⁸ Ei au locuit-o și ți-au zidit în ea un lăcaș sfânt pentru numele tău, zicând: ⁹ «Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciuma sau foametea, ne vom prezenta înaintea casei acesteia și înaintea ta, căci numele tău este în casa aceasta; vom striga către tine din mijlocul strâmtorării noastre, și tu ne vei asculta și ne vei mântui!»

¹³ Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, soțiile și fiii lor.

¹⁴ Atunci, duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, levitul, dintre fiii lui Asaf. ¹⁵ Și Iahaziel a zis: „Ascultați, tot Iuda și toți cei care locuiți în Ierusalim, și tu, rege Iosafat! Așa vă vorbește Domnul: Nu vă temeți și nu vă înspăimântați înaintea acestei mari mulțimi, căci nu este lupta voastră, ci a lui Dumnezeu. ¹⁶ Mâine coborâți împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul Tiț, și-i veți găsi la capătul văii, în fața pustiului Ieruel. ¹⁷ Nu sunteți voi cei care veți lupta: așezați-vă, stați acolo plini de încredere și veți vedea mântuirea pe care v-o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă înspăimântați; mâine ieșiți-le înainte, și Domnul va fi cu voi!” ¹⁸ Iosafat s-a plecat cu fața la pământ, și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au aruncat înaintea Domnului și l-au adorat. ¹⁹ Leviții, dintre fiii lui Cahat și ai lui Core, s-au sculat și l-au lăudat cu glas tare și puternic pe Domnul, Dumnezeul lui Israel.

²⁰ A doua zi, au pornit dis-de-dimineea spre pustiul Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în profetia lui, și veți reuși”. ²¹ Apoi, după ce a ținut sfat cu poporul, a numit niște cântăreți care, îmbrăcați cu podoabe sfinte și mergând înaintea oștirii, îl laudau pe Domnul și ziceau: „Lăudați-l pe Domnul, căci în veac este îndurarea lui!”

²² În clipa când au început cântările și laudele, Domnul a stârnit neînțelegere între fiii lui Amon, ai lui Moab și ai celor din Muntele Seir, care veniseră împotriva

lui Iuda. Și au fost bătuți. ²³ Fiii lui Amon și ai lui Moab s-au ridicat împotriva locuitorilor din Muntele Seir, ca să-i nimicească cu desăvârșire și să-i piardă. Și, după ce au terminat cu locuitorii din Seir, au început să se ucidă unii pe alții.

²⁴ Când a ajuns Iuda pe înălțimea de unde se zărește pustiul, a văzut toată întinderea aceea plină de cadavre, și n-a fost nimeni care să poată scăpa de nimicire.

RESPONSORIUL

Ef 6,12.14a; 2Cr 20,17a

R. Noi nu avem o luptă împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva conducătorilor acestei lumi, a întunericiiului, împotriva duhurilor răului care sunt în înălțimi. * Așadar, stați drepti, încinși la mijloc cu adevărul.

℣. Rezistați cu curaj și veți vedea mântuirea pe care Domnul o va împlini față de voi. * Așadar.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre sacramento*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Nr. 43.47-49: Sch 25 bis, 178-180.182)

Euharistia pentru neofiti

Poporul purificat și îmbogățit apoi cu semnele distinctive ale creștinului înaintează spre altarul lui Cristos, spunând: *Voi merge la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeul bucuriei și veseliei mele (Ps 42,4)*. Căci, după ce a depus rămășițele vechiului păcat și a fost întinerit ca vulturul (cf. *Ps 102,5*), el se grăbește să se apropie de acel ospăț ceresc. Vine, așadar, și, văzând sfântul altar împodobit, exclamă: *Tu pregătești masă pentru mine (Ps 22,5)*. Pe acest popor îl face David să vorbească, atunci când spune: *Domnul este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic; el mă paște pe pășuni verzi, mă conduce la ape de odihnă. Și mai departe: Chiar dacă ar fi să umblu prin valea întunecată a morții, nu mă tem de nici un rău, căci tu ești cu mine, toiagul și nuiaua ta mă mângâie. Tu pregătești masă pentru mine în fața*

dușmanilor mei, îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu e plin de se revarsă (Ps 22,1-5).

Este minunat faptul că Dumnezeu a făcut să cadă mană pentru părinți și că ei s-au hrănit zilnic cu acest aliment coborât din cer. De aceea, s-a spus: *Omul a mâncat pâinea îngerilor (Ps 77,25)*. Și totuși, cei care au mâncat pâinea aceea *au murit* cu toții în pustiu; în schimb, acest aliment pe care-l primești tu, această *pâine vie care s-a coborât din cer (In 6,51)*, dăruiește substanța vieții veșnice, și cel care mănâncă din ea *nu va muri în veci (In 11,26)*, pentru că este trupul lui Cristos.

Vezi acum ce este mai de preț: pâinea îngerilor sau trupul lui Cristos, care este, fără îndoială, trupul care dă viața? Mana aceea venea din cer, acest trup este deasupra cerului. Aceea era din cer, acesta este al Stăpânului cerurilor. Aceea, dacă era păstrată pentru ziua următoare, se strica; acesta este străin de orice stricăciune. Cine îl va primi cu respect nu va putea cunoaște stricăciunea. Pentru evrei, a țâșnit apă din stâncă; pentru tine, sânge din Cristos. Pe aceea, apa i-a săturat pentru un moment; pe tine însă sângele te spală pentru totdeauna. Iudeul bea și îi este sete; ție însă, când vei bea, nu va mai putea să-ți fie sete. Acel eveniment era o figură, acesta este adevărul.

Dacă ceea ce tu admiri este o umbră, cu cât mai mare este realitatea a cărei umbră o admiri! Ascultă: era umbră ceea ce li s-a întâmplat părinților noștri: *Ei beau din piatra spirituală care îi urma, iar piatra era Cristos. Totuși, cei mai mulți dintre ei nu au fost pe placul lui Dumnezeu, de aceea, au pierit în pustiu. De fapt, acestea au devenit pentru noi exemple (1Cor 10,4-6)*. Știi acum ceea ce este mai de preț: este mai bună lumina decât umbra, adevărul decât figura, trupul Creatorului decât mana din cer.

RESPONSORIUL

1Cor 10,1b-2.11a.3-4a

R. Părinții noștri au fost cu toții sub nor și toți au trecut prin mare și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare * Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să fie un exemplu.

¶. Toți au mâncat aceeași hrană spirituală și toți au băut aceeași băutură spirituală. * Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să fie un exemplu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu le arăți celor rătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor aceluia care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea a doua a Regilor

2,1-15

Ridicarea la cer a lui Ilie

În zilele acelea, ¹ când Domnul avea să-l ridice pe Ilie în vârtej de vânt la cer, Ilie și Elizeu au plecat de la Ghilgal. ² Ilie i-a zis lui Elizeu: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite până la Betel”. Elizeu a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi”. Și au coborât la Betel. ³ Fiii profeților, care erau la Betel, au ieșit în întâmpinarea lui Elizeu și i-au zis: „Știi că Domnul îl răpește astăzi pe stăpânul tău deasupra capului tău?” Și el a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți”. ⁴ Ilie i-a zis: „Elizeu, rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Ierihon”. El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!” Și au ajuns la Ierihon. ⁵ Fiii profeților, care erau la Ierihon, s-au apropiat de Elizeu și i-au zis: „Știi că Domnul îl răpește astăzi pe stăpânul tău deasupra capului tău?” Și el a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți”. ⁶ Ilie i-a spus lui Elizeu: „Rămâi aici; pe mine Domnul mă trimite la Iordan”. Elizeu i-a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!” ⁷ Și au plecat

amândoi. Cincizeci dintre fiii profeților, care i-au urmat, s-au oprit la distanță, în timp ce ei doi s-au oprit pe malul Iordanului. ⁸ Ilie și-a luat mantia, strângând-o vălătuc, a lovit cu ea apele, care s-au despărțit în două, într-o parte și alta. Amândoi au trecut ca pe uscat.

⁹ În timp ce treceau, Ilie i-a spus lui Elizeu: „Cere ce vrei să fac pentru tine, înainte de a fi răpit de la tine!” Elizeu i-a răspuns: „Vreau ca duhul pe care l-ai primit tu să fie în mine de două ori mai puternic!” ¹⁰ Ilie i-a răspuns: „Ai cerut un lucru greu de îndeplinit! Cu toate acestea, dacă mă vei vedea atunci când voi fi răpit departe de tine, ți se va acorda, în caz contrar, nu ți se va acorda!” ¹¹ Pe când mergeau împreună și vorbeau, a apărut un car de foc cu cai de foc, i-a despărțit pe unul de celălalt și Ilie s-a urcat spre cer într-un vârtej de vânt.

¹² Elizeu l-a văzut și a început să strige: „Părintele meu, părintele meu! Carul lui Israel și vizitiul lui!” Și nu l-a mai văzut. Atunci, a luat propriile haine și le-a rupt în două. ¹³ A luat mantia pe care Ilie o lăsase să-i cadă, s-a întors și s-a oprit pe malul Iordanului. ¹⁴ Cu mantia lui Ilie a lovit apele, dar ele nu s-au dat la o parte. Atunci, Elizeu a spus: „Unde este, așadar, Dumnezeuul lui Ilie?” A lovit încă o dată, apele s-au despărțit în două și Elizeu a trecut dincolo.

¹⁵ Fiii profeților care erau în fața Ierihonului, când l-au văzut, și-au zis: „Duhul lui Ilie a venit peste Elizeu”. Și i-au ieșit înainte și s-au închinat până la pământ înaintea lui.

RESPONSORIUL

Mal 3,23-24b; Lc 1,15a.17a

R. Iată, îl voi trimite pe Ilie, profetul, înainte de a veni ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului, * și se va întoarce inima părinților către copii și a copiilor către părinți.

V. Ioan va fi mare înaintea Domnului. Va merge înaintea lui cu duhul și cu puterea lui Ilie. * Și se va întoarce.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre sacramento*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Nr. 52-54.58: Sch 25 bis, 186-188.190)

*Sacramentul pe care îl primești
se realizează prin cuvântul lui Cristos*

Noi constatăm că harul are o eficacitate mai mare decât natura și totuși măsurăm încă harul binecuvântării profeților. Dacă binecuvântarea unui om a avut atâta putere încât să schimbe natura, ce să spunem despre consacrarea divină, în care acționează înseși cuvintele Domnului și Mântuitorului? Căci acest sacrament pe care îl primești se realizează prin cuvântul lui Cristos. Dacă cuvântul lui Ilie a avut atâta putere încât să coboare foc din cer, oare cuvântul lui Cristos nu va fi în stare să schimbe natura elementelor? Despre creaturile din întregul univers, ai citit: *El a spus și toate s-au făcut, el a poruncit și toate au fost create* (Ps 32,9). Cuvântul lui Cristos, așadar, care a putut să creeze din nimic ceea ce nu exista, nu poate oare să schimbe lucrurile care sunt în ceea ce nu erau? Căci nu este mai ușor să dai existență lucrurilor, decât să le schimbi în altceva.

Dar de ce să ne folosim de argumentări? Să ne folosim de exemplele sale și să dovedim adevărul misterului prin însuși misterul întrupării. Oare s-a urmat cursul obișnuit al naturii atunci când Isus Domnul s-a născut din Maria? Dacă observăm ordinea naturii, este normal ca femeia să nască din unirea cu bărbatul. Este clar, așadar, că Fecioara a născut în afara ordinii naturii. Ei bine, ceea ce noi realizăm este trupul născut din Fecioară. De ce cauți ordinea naturii aici, în trupul lui Cristos, dacă însăși nașterea Domnului Isus din Fecioară este în afara cursului naturii? Trupul lui Cristos din sacrament este cu adevărat trupul lui Cristos, cel care a fost răstignit și a fost înmormântat. Acest sacrament, așadar, este cu adevărat sacramentul trupului său.

Însuși Isus Domnul proclamă: *Acesta este trupul meu*. Înainte de binecuvântarea cuvintelor cerești, este

numită o altă substanță; însă, după consacrare, este desemnat trupul său. El însuși îl numește sângele său. Înainte de consacrare, îl numește cu un alt nume. După consacrare, este numit sânge. Iar tu spui: „Amin”, adică „Este adevărat”. Ceea ce rostește gura să recunoască și mintea. Ceea ce enunță cuvântul să audă și inima.

Și Biserica, văzând un har atât de mare, îi îndeamnă pe fiii ei, îi îndeamnă pe prietenii ei să se apropie de sacrameinte, spunând: *Mâncăți și beți, prietenii mei, îmbătați-vă, fraților (Ct 5,1)*. Ce mâncăm, ce bem, Duhul ți-a specificat în alt loc, prin profet, spunând: *Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, ferice de omul care se încrede în el (Ps 33,9)*. Cristos este în acest sacrament, pentru că este trupul lui Cristos. Așadar, nu este o hrană trupească, ci o hrană spirituală. De aceea, și Apostolul spune, vorbind despre figura ei: *Părinții noștri au mâncat cu toții aceeași hrană spirituală și au băut aceeași băutură spirituală (1Cor 10,3-4)*. Căci trupul lui Dumnezeu este un trup spiritual, trupul lui Cristos este trupul spiritului divin, deoarece Cristos este spirit, așa cum citim: *Cristos Domnul este spirit înaintea feței noastre (cf. Lam 4,20 LXX)*. Citim și în *Scrisoarea sfântului Petru: Cristos a murit pentru voi (1Pt 2,21)*. În sfârșit, această hrană întărește inima noastră și această băutură înveselește inima omului (Ps 103,15), după cum a amintit profetul.

RESPONSORIUL

Mt 26,26; cf. Iob 31,31

R. În timp ce mâncau, Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o discipolilor și le-a spus:

* Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

Ÿ. Atunci au spus oamenii din poporul meu: Cine ne va da carne ca să ne săturăm? * Luați.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu le arăți celor rătăciți lumina adevărului, ca să se poată întoarce pe calea ta; dă-le tuturor aceluia care poartă numele de creștin tăria de a înlătura tot ce se împotrivesc acestui nume și de a îndeplini ceea ce îi corespunde. Prin Domnul.

DUMINICA A XVI-A DE PESTE AN

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperele I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Adunați mai întâi neghina și legați-o în snopi, ca să fie arsă, iar grâul adunați-l în hambarul meu, spune Domnul.

Anul B

Venind apostolii înapoi la Isus, i-au povestit toate câte făcuseră și învățaseră.

Anul C

Isus a intrat într-un sat și o femeie pe nume Marta l-a primit în casa ei.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătate asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcărați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 1,1-14

Mulțumire în necazuri

¹ Paul, apostol al lui Cristos Isus prin voința lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către Biserica lui Dumnezeu, care se află în Corint și către toți sfinții care sunt în întreaga Ahaia: ² har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos!

³ Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, ⁴ care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. ⁵ Căci după cum prisosec pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prisosește și mângâierea noastră. ⁶ Așadar, dacă suntem în necaz, suntem astfel pentru mângâierea și mântuirea noastră. Dacă suntem mângâiați, suntem astfel pentru mângâierea care vă întărește ca să suportați cu statornicie pătimirile pe care le îndurăm și noi. ⁷ Și speranța noastră pentru voi este neclintită, știind că, așa cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel, veți fi părtași ai mângâierii.

⁸ Căci nu vreau, fraților, ca voi să rămâneți în ignoranță cu privire la necazul care a venit asupra noastră în Asia, cum am fost copleșiți peste măsură și peste puterile noastre, așa încât ne pierduserăm speranța de a mai trăi.

⁹ Ba chiar ne-am socotit în noi înșine niște condamnați la moarte ca să nu ne punem încrederea în noi înșine, ci în Dumnezeu, cel care îi învie pe cei morți. ¹⁰ El ne-a eliberat dintr-o astfel de moarte și ne eliberează, și în el sperăm că ne va mai elibera, ¹¹ ajutându-ne și voi prin rugăciunea făcută pentru noi, ca, prin darul primit de mai multe persoane, mulți să aducă mulțumire pentru noi.

¹² Aceasta este mândria noastră: mărturia conștiinței noastre că, în lume și, mai ales, față de voi, ne-am purtat cu simplitate și cu sinceritate divină; nu cu înțelepciunea trupească, ci cu harul lui Dumnezeu. ¹³ Însă nu vă scriem altceva decât ceea ce citiți sau cunoașteți. Sper că până la sfârșit veți cunoaște, ¹⁴ după cum ați și cunoscut în parte, că mândria voastră suntem noi, iar voi, a noastră în ziua Domnului nostru Isus.

RESPONSORIUL

Ps 93 (94), 18b-19; 2Cor 1,5

R. Îndurarea ta, Doamne, mă susține; * când multe gânduri negre se frământă în inima mea, mângâierile tale îmi înviorează sufletul.

¶. După cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prisosește și mângâierea noastră.

* Când multe gânduri negre se frământă în inima mea, mângâierile tale îmi înviorează sufletul.

LECTURA A DOUA

Începutul *Scrisorii către magnezieni*
a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Salutul; nr. 1, 1 – 5, 2: Funk 1, 191-195)

*Se cuvine nu numai să ne numim creștini,
ci să și fim*

Ignațiu, numit și Teoforul, Bisericii, care este în Magnezia lângă râul Meandru, celei binecuvântate în harul lui Dumnezeu Tatăl în Cristos Isus, Mântuitorul nostru, întru care o îmbrățișez și îi doresc multă bucurie în Dumnezeu Tatăl și în Isus Cristos.

Cunoscând buna rânduială a iubirii voastre celei după Dumnezeu, cu bucurie m-am hotărât să vă vorbesc în credința lui Isus Cristos. Fiind învrednicit cu un nume de mare cuviință dumnezeiască, cânt Bisericii cu lanțurile pe care le port și le doresc unire cu trupul și cu Duhul lui Isus Cristos, viața noastră veșnică. Le doresc unire în credință și în iubire, pe care nimic nu o depășește, și, ceea ce-i mai de seamă, unire în Isus și în Tatăl, în care, răbdând și scăpând de orice ispită a stăpânitorului veacului acestuia, vom avea parte de Dumnezeu.

Am fost învrednicit să vă văd prin Damas, episcopul vostru, vrednic de Dumnezeu, și prin vrednicii preoți Basu și Apoloniu și prin cel împreună cu mine slujitor, diaconul Zotion, de a cărui prezență doresc să mă bucur, căci se supune episcopului ca harului lui Dumnezeu, iar preoților ca legii lui Isus Cristos.

Se cuvine ca voi să nu abuzați de vârsta episcopului vostru, ci să-i dați tot respectul potrivit puterii lui Dumnezeu Tatăl, care este în el; știu că și sfinții preoți nu se uită că a fost rânduit de curând episcop, ci, ca niște oameni înțelepți în Dumnezeu, se supun lui; dar nu lui, ci Tatălui

lui Isus Cristos, episcopul tuturor. Așadar, în cinstea celui care ne-a iubit pe noi, se cuvine să ne supunem episcopului fără nici o fățarnicie, căci nimeni nu-l înșală pe episcopul acesta văzut, ci îl înșală pe cel nevăzut. Într-o împrejurare ca aceasta nu avem să dăm cuvânt trupului, ci lui Dumnezeu, care cunoaște cele ascunse.

Se cuvine, așadar, nu numai să ne numim creștini, ci să și fim; căci sunt unii care îl numesc pe episcop episcop, dar fac toate fără el. Unii ca aceștia nu mi se par a avea o conștiință curată, pentru că adunările lor nu sunt întemeiate potrivit poruncii Domnului.

Lucrurile au un sfârșit, iar în fața noastră stau acestea două: moartea și viața; și fiecare are să meargă *la locul lui* (cf. *Fap* 1,25). După cum sunt două monede, una a lui Dumnezeu, iar alta a lumii, și fiecare dintre ele are un chip propriu, tot așa, și cei necredincioși au chipul acestei lumi, iar cei credincioși au, în iubire, chipul lui Dumnezeu Tatăl prin Isus Cristos; dacă nu alegem, prin el, de bunăvoie moartea, în pătimirea lui, nu avem viața lui în noi.

RESPONSORIUL

1Tim 4,12b.16b.15

R. Fii exemplu pentru toți cei care cred: în cuvânt, în comportament, în iubire, în credință și în nevinovăție; * căci, făcând astfel, te mântuiești pe tine și pe cei care te ascultă.

Ÿ. Meditează aceste lucruri, stăruie în ele, pentru ca propășirea ta să fie cunoscută tuturor. * Căci, făcând.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

Împărăția cerurilor este asemenea plămădeii pe care, luând-o femeia, o ascunde în trei măsuri de făină, până dospește totul.

Anul B

Veniți deoparte, în loc pustiu, și vă odihniți puțin, spune Domnul.

Anul C

Maria, șezând la picioarele Domnului, îi asculta cuvântul.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătațe asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcărați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

Vesperale II**Ant. la *Magnificat*:****Anul A**

La sfârșitul veacurilor, cei dreپți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor.

Anul B

Isus a văzut o mare mulțime și i s-a făcut milă de ei, căci erau ca oile fără păstor.

Anul C

Maria și-a ales partea cea mai bună, care nu i se va lua în veci.

LUNI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni **1,15–2,11**

Motivul pentru care Apostolul își schimbă planul

Fraților, ^{1,15} cu această convingere voiam să vin la voi, ca să aveți un al doilea har, ¹⁶ de la voi să trec în Macedonia și din Macedonia să mă întorc din nou la voi și să fiu însoțit de voi în Iudeea. ¹⁷ Voind acest lucru, m-am purtat oare cu ușurătate sau ceea ce vreau, vreau după trup încât la mine „da, da” să fie „nu, nu”? ¹⁸ Credincios este Dumnezeu: cuvântul nostru față de voi nu este da și nu. ¹⁹ Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, care a fost predicat între voi, prin noi: de mine, de Silvan și de Timotei, nu este da și nu, ci în el este numai da. ²⁰ Într-adevăr, toate promisiunile lui Dumnezeu în el sunt da. De aceea, prin el rostim noi „amin” lui Dumnezeu, spre gloria sa. ²¹ Iar cel care ne întărește împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu, ²² cel care ne-a însemnat cu sigiliul său și a pus în inimile noastre arvuna Duhului.

²³ Eu îl invoc pe Dumnezeu ca martor pentru sufletul meu că n-am mai venit la Corint, ca să vă cruț, ²⁴ nu că am fi noi stăpâni peste credința voastră, ci vrem să colaborăm și noi la bucuria voastră, căci voi rămâneți tari în credință.

^{2,1} Mi-am luat hotărârea să nu vin din nou la voi întristat, ² căci dacă eu vă întristez pe voi, cine poate să-mi dea bucurie, dacă nu cel care a fost întristat de mine? ³ Și v-am scris aceasta ca atunci când vin să nu am întristare de la cei care trebuiau să-mi facă bucurie și sunt convins cu privire la voi toți că bucuria mea este a voastră, a tuturor. ⁴ V-am scris în adâncă mâhnire, cu strângere de inimă și cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți iubirea nemărginită pe care o am pentru voi.

⁵ Dacă cineva a provocat întristare, nu pe mine m-a întristat, ci pe voi toți, cel puțin în parte, ca să nu spun mai mult. ⁶ Pentru unul ca acesta este destulă pedeapsa dată de cei mai mulți, ⁷ așa încât este mai bine să-l iertați și să-l îmbărbătați ca să nu cadă de prea mare tristețe. ⁸ De aceea, vă îndemn să vă arătați iubirea față de el. ⁹ Pentru aceasta v-am și scris, ca să știu din această

încercare dacă sunteți ascultători în toate. ¹⁰ Însă pe cine îl ierțați îl iert și eu și ceea ce am iertat, dacă am iertat ceva, am făcut-o pentru voi în fața lui Cristos, ¹¹ ca să nu ne lăsați înșelați de Satana, căci gândurile lui nu ne sunt necunoscute.

RESPONSORIUL

2Cor 1,21-22; cf. Dt 5,2,4

R. Cel care ne întărește împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu, * cel care ne-a însemnat cu sigiliul său și a pus în inimile noastre arvuna Duhului.

Ÿ. Domnul, Dumnezeul nostru, a stabilit cu noi un legământ și ne-a vorbit față în față. * Cel care.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către magnezieni*

a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Nr. 6, 1 – 9, 2; Funk 1, 195-199)

*O singură rugăciune, o singură speranță în iubire,
în bucuria neprihănită*

Așadar, pentru că în persoanele amintite mai înainte am văzut, în credință, întreaga voastră comunitate și am iubit-o, vă îndemn să vă străduiți să le faceți pe toate în unire cu Dumnezeu, având drept conducători pe episcop, care este în locul lui Dumnezeu, pe preoți, care sunt în locul colegiului apostolilor, și pe diaconi, care îmi sunt așa de dragi, cărora li s-a încredințat slujirea lui Isus Cristos, care mai înainte de veci era la Tatăl și la sfârșit s-a arătat. Asemănându-vă deci toți în purtări cu Dumnezeu, respectați-vă unul pe altul; nimeni să nu se uite trupește la semenul său, ci totdeauna să vă iubiți unul pe altul în Isus Cristos. Să nu fie nimic între voi care să vă poată dezbină, ci uniți-vă cu episcopul și cu conducătorii voștri, potrivit chipului și învățaturii nemuritoare.

După cum Domnul n-a făcut nimic, nici prin el însuși, nici prin apostoli, fără Tatăl, cu care era unit, tot așa, și voi să nu faceți nimic fără episcopi și fără preoți; nici

să nu încercați să vi se pară că este binecuvântat a face ceva de unul singur, ci în comun: o singură rugăciune, o singură cerere, o singură minte, o singură speranță în iubire, în bucuria cea neprihănită, care este Isus Cristos, decât care nu este nimic mai bun. Adunați-vă cu toții ca într-un templu al lui Dumnezeu, ca la un altar, în jurul unicului Isus Cristos, care a ieșit de la unicul Tată, la care era și la care s-a întors.

Să nu fiți înșelați cu învățături străine, nici cu basme vechi, care nu sunt de folos. Dacă și acum trăim după legea iudaică, atunci mărturisim că n-am primit harul. Dumnezeieștii profeți au trăit potrivit învățaturii lui Isus Cristos, de aceea, au și fost prigonți. Ei au fost însuflețiți de harul lui, pentru a-i încredința pe cei neascultători că unul este Dumnezeu, care s-a arătat prin Isus Cristos, Fiul lui, care este Cuvântul lui ieșit din tăcere, care în toate a bineplăcut celui ce l-a trimis.

Așadar, cei care au trăit în rânduielile vechi și au venit la speranța cea nouă să nu mai țină sâmbăta, ci duminica, în care și viața noastră a răsărit, prin el și prin moartea lui (pe care unii o tăgăduiesc. Prin taina aceasta am primit credința și de aceea suferim, ca să fim găsiți ucenici ai lui Isus Cristos, singurul nostru învățător). Cum vom putea trăi noi fără el, când și profeții, fiind cu duhul uceniciei lui, îl așteptau ca învățător? Și, de aceea, cel pe care pe bună dreptate îl așteptau, i-a sculat din morți, când a venit pe pământ.

RESPONSORIUL

Cf. 1Pt 3,8.9b; Rom 12,10.11c

R. Fiți toți într-un gând: compătitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți; * la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

V. Iubiți-vă unii pe alții cu iubire frățescă, întreceți-vă unii pe alții în a vă stima, înflăcărați de Duh; slujiți Duhului. * La aceasta.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătațe asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcârați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 2,12–3,6

Paul, slujitorul Noului Testament

Fraților, ^{2,12} când am venit la Troas pentru evanghelia lui Cristos, chiar dacă mi se deschisese ușa în Domnul, ¹³ nu am avut liniște în duhul meu pentru că nu l-am găsit pe fratele meu Tit, dar mi-am luat rămas bun de la ei și am plecat spre Macedonia.

¹⁴ Mulțumire fie lui Dumnezeu care ne poartă întotdeauna la victorie în Cristos și răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoașterii sale. ¹⁵ Căci noi suntem înaintea lui Dumnezeu mireasma plăcută a lui Cristos pentru cei care se mântuiesc, ca și pentru cei care se pierd. ¹⁶ Pentru aceștia suntem mireasma care duce de la moarte spre moarte, iar pentru aceia, mireasmă care duce de la viață spre viață. Și cine este pregătit pentru aceasta? ¹⁷ Căci noi nu suntem ca cei mulți care comercializează cuvântul lui Dumnezeu, ci vorbim cu sinceritate în Cristos din partea lui Dumnezeu și în fața lui Dumnezeu.

^{3,1} Oare începem din nou să ne prezentăm pe noi înșine? Sau avem noi nevoie, ca alții, de scrisori de recomandare pentru voi sau de la voi? ² Voi sunteți scrisoarea noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii. ³ Căci este evident că voi sunteți

scrisoarea lui Cristos alcătuită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeuului celui viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii.

⁴ Noi avem o astfel de convingere înaintea lui Dumnezeu prin Cristos. ⁵ Nu că am fi noi în stare de la noi înșine să gândim ceva, ca și cum ar veni de la noi, ci competența noastră vine de la Dumnezeu, ⁶ care ne-a făcut vrednici să fim slujitori ai noii alianțe, nu ai literei, ci ai Duhului, pentru că litera ucide, pe când Duhul dă viață.

RESPONSORIUL

2Cor 3,4.6.5

R. Noi avem o astfel de convingere înaintea lui Dumnezeu prin Cristos * care ne-a făcut vrednici să fim slujitori ai noii alianțe, nu ai literei, ci ai Duhului.

V. Nu că am fi noi în stare de la noi înșine să gândim ceva ca și cum ar veni de la noi, ci competența noastră vine de la Dumnezeu. * Care ne-a făcut.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către magnezieni*
a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Nr. 10, 1-15: Funk 1, 199-203)

Îl aveți în voi înșivă pe Cristos

Să nu fim, așadar, nesimțitori față de bunătatea lui Cristos. Căci dacă ne-ar face nouă după faptele noastre, n-am mai fi. De aceea, fiind ucenici ai lui, să învățăm a trăi potrivit creștinismului. Cel care se numește cu alt nume decât acesta nu este al lui Dumnezeu. Îndepărtați deci aluatul cel rău, cel învechit, cel înăcrit, și pfa-ceți-vă în aluat nou, care este Isus Cristos. Sărați-vă cu el, ca să nu se strice cineva dintre voi, pentru că după miros vă veți vădi. Este o nebunie să vorbești despre Cristos Isus și să trăiești ca iudeii. Căci nu creștinismul a crezut în iudaism, ci iudaismul în creștinism, în care s-au adunat toți care au crezut în Dumnezeu.

Iar acestea vi le scriu, iubiții mei, nu pentru că am aflat că unii dintre voi sunt așa, ci, ca unul mai mic

decât voi, vreau să vă feresc să nu cădeți în undițele slavei deșarte, ci să fiți încredințați de nașterea, de pătimirea și de învierea care au fost pe timpul guvernării lui Pilat din Pont. Toate acestea au fost cu adevărat și sigur săvârșite de Isus Cristos, speranța noastră, de care nimeni dintre voi să nu se îndepărteze.

M-aș bucura de voi în toate, dacă aș fi vrednic; dar deși sunt legat, totuși, nu sunt ceva față de unul dintre voi cei dezlegați. Știu că nu vă laudați, căci îl aveți în voi înșivă pe Isus Cristos. Dar, mai bine spus, când vă laud, știu că vă rușinați, după cum este scris: *Cel drept devine propriul său acuzator* (cf. *Prov 18,17*).

Străduiți-vă să fiți tari în învățăturile Domnului și ale apostolilor, pentru ca *în toate câte faceți să sporiiți* (cf. *Ps 1,3*) cu trupul și cu duhul, în credință și în dragoste, în Fiul și în Tatăl și în Duhul, la început și la sfârșit, împreună cu vrednicul vostru episcop și cu cununa cea vrednică și duhovnicească a preoților și cu diaconii cei plăcuți lui Dumnezeu. Supuneți-vă episcopului și unii altora, după cum Isus Cristos s-a supus după trup Tatălui, iar apostolii lui Cristos, Tatălui și Duhului, ca să fie unire trupească și sufletească.

Știind că sunteți plini de Dumnezeu, v-am sfătuit pe scurt. Aduceți-vă aminte de mine în rugăciunile voastre, ca să am parte de Dumnezeu. Amintiți și Biserica ce este în Siria (după numele căreia nu sunt vrednic să fiu numit, căci am nevoie de rugăciunea voastră unită în Dumnezeu și de iubirea voastră), ca Biserica din Siria să fie învrednicită a fi acoperită cu roua Bisericii voastre.

Din Smirna, de unde vă și scriu, vă îmbrățișează efenenii; ei au venit ca și voi spre slava lui Dumnezeu și m-au încurajat în toate, împreună cu Policarp, episcopul smirnenilor. Vă îmbrățișează și celelalte Biserici în cinstea lui Isus Cristos. Fiți sănătoși în unirea lui Dumnezeu, având duhul nedespărțit, care este Isus Cristos.

RESPONSORIUL

Ef 3,16a.17.19b; Col 2,6b-7a

R. Dumnezeu să vă dea harul ca să locuiască Cristos în inimile voastre prin credință, * înrădăcinați și întemeiați

în iubire, să fiți plini în toate de plinătatea lui Dumnezeu.

✠. Să umblați în el, înrădăcinați și zidiți în el, întăriți în credință. * Înrădăcinați.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătate asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcărați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 3,7–4,4

Mărirea slujirii Noului Testament

Fraților, ^{3,7} dacă slujirea care duce spre moarte, cu litere săpate în piatră, a fost atât de plină de măreție încât fiii lui Israel nu puteau să se uite la fața lui Moise din cauza măreției feței lui, chiar dacă era trecătoare, ⁸ cu cât mai măreață nu va fi slujirea Duhului? ⁹ Dacă slujirea care duce spre condamnare a fost plină de măreție, cu mult mai mult o va întrece în măreție slujirea care duce spre justificare. ¹⁰ Și nici măcar nu a fost măreț ceea ce era mărit în această privință în fața acestei măreții nespuse, ¹¹ căci dacă ceea ce era trecător s-a arătat plin de măreție, cu atât mai mult va fi plin de măreție ceea ce este netrecător!

¹² Așadar, având o astfel de speranță, noi lucrăm cu multă îndrăzneală, ¹³ nu ca Moise, care își punea vălul pe față ca fiii lui Israel să nu privească sfârșitul a ceea ce era trecător. ¹⁴ Dar mințile lor s-au întunecat, căci

până în zilele de astăzi, când se citește vechea alianță, rămâne același văl care nu s-a mai ridicat, fiindcă a fost desființat de Cristos. ¹⁵ Însă până astăzi, ori de câte ori este citit Moise, rămâne un văl pe inimile lor. ¹⁶ Însă, ori de câte ori cineva se întoarce la Domnul, vălul este dat la o parte, ¹⁷ căci Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate, ¹⁸ iar noi toți care, cu fața descoperită, privim ca într-o oglindă gloria Domnului suntem schimbați în același chip al lui tot mai glorios prin Duhul Domnului.

^{4,1} De aceea, având această slujire pe care am primit-o din îndurare, nu ne descurajăm, ² ci am renunțat la cele ascunse și rușinoase, nu umblăm cu prefăcătorie și nici nu falsificăm cuvântul lui Dumnezeu. Dimpotrivă, arătând adevărul, ne prezentăm în fața conștiinței oricărui om înaintea lui Dumnezeu. ³ Și chiar dacă evanghelia noastră este sub un văl, ea este ascunsă de văl pentru cei care se pierd, ⁴ pentru cei necredincioși, cărora dumnezeul veacului acestuia le-a întunecat mințile ca să nu vadă strălucirea evangheliei gloriei lui Cristos, cel care este chipul lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

2Cor 3,18; Fil 3,3b

R. Noi toți cei care, cu fața descoperită, privim ca într-o oglindă gloria Domnului * suntem schimbați în același chip al lui, tot mai glorios, prin Duhul Domnului.

V. Noi îi slujim lui Dumnezeu în Duh și ne laudăm în Cristos Isus. * Suntem schimbați.

LECTURA A DOUA

Din *Imitațiunea lui Cristos*

(Cartea 2, 1, 1-6)

*Împărăția lui Dumnezeu
este pace și bucurie în Duhul Sfânt*

Întoarce-te din toată inima la Dumnezeu, lasă lumea aceasta mizerabilă și sufletul tău va afla odihnă. Împărăția lui Dumnezeu este pace și bucurie în Duhul Sfânt.

Cristos va veni la tine, arătându-ți mângâierea sa, dacă înlăuntruul tău îi vei pregăti o locuință vrednică.

Toată slava și frumusețea lui este în interior (cf. *Ps 44,14*), și numai acolo se bucură. El îl vizitează deseori pe omul lăuntric: vorbele sale sunt dulci, mângâierea sa plăcută, pacea îmbelșugată și familiaritatea lui îl uimește.

Curaj, suflet credincios, pregătește inima ta pentru acest mire, ca să binevoiască a veni și a locui înlăuntruul tău. Căci el spune așa: *Dacă cineva mă iubește, va ține cuvântul meu; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și ne vom face locuință la el* (*In 14,23*).

Fă-i loc, așadar, lui Cristos. Când îl vei avea pe Cristos, vei fi bogat și-ți va ajunge. El va avea grijă de tine și te va păzi în toate, așa încât să nu mai ai nevoie să-ți pui încrederea în oameni.

Pune-ți toată încrederea în Dumnezeu și el să fie frica și iubirea ta. El va răspunde de tine și va face cum este mai bine.

Nu ai aici o cetate stătătoare (*Evr 13,14*), și oriunde te-ai afla, ești străin și călător; la fel, nu vei avea niciodată odihnă, dacă nu vei fi strâns unit cu Cristos.

Gândul tău să fie spre Cel Preaînalt, iar rugăciunea ta să se îndrepte neconținut spre Cristos. Dacă nu ești în stare să contempli cele înalte și cerești, odihnește-te în pătimirea lui Cristos și rămâi bucuros în sfintele lui răni. Suferă, așadar, cu Cristos și pentru Cristos, dacă vrei să domnești împreună cu Cristos.

Dacă ai fi intrat o dată pe deplin înlăuntruul lui Isus și ai fi gustat câtuși de puțin din iubirea lui înflăcărată, atunci nu te-ai mai preocupa de ce-ți place sau nu-ți place, ci, dimpotrivă, te-ai bucura de batjocura suferită, deoarece dragostea lui Isus îl face pe om să se disprețuiască pe sine.

RESPONSORIUL

Ps 70 (71),1-2a.5

R. În tine, Doamne, îmi găsesc scăparea, să nu fiu făcut nimicând de rușine. * În dreptatea ta, eliberează-mă și apără-mă.

¶ Pentru că tu, Doamne, ești speranța mea; Doamne, în tine mi-am pus încrederea din copilărie. * În dreptatea ta, eliberează-mă și apără-mă.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătațe asupra lor darurile harului tău, pentru că, înflăcărați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Corinteni 4,5-18

Slăbiciunea și încrederea Apostolului

Fraților, ⁵ noi nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Isus Cristos Domnul, iar noi suntem servitori ai voștri de dragul lui Isus. ⁶ Într-adevăr, Dumnezeu, care a zis: „Să strălucească lumina din întuneric”, el însuși a strălucit în inimile noastre pentru luminarea cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.

⁷ Dar noi avem această comoară în vase de lut, pentru ca puterea imensă să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi. ⁸ Suntem apăsați de neazuri din toate părțile, dar nu striviți; suntem în cumpănă, dar nu disperăm; ⁹ persecutați, dar nu abandonăm; doborâți, dar nu uciși. ¹⁰ Pretutindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus, ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru. ¹¹ Căci noi care trăim suntem mereu dați la moarte pentru Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor. ¹² Așa încât în noi lucrează moartea, iar în voi, viața.

¹³ Dar având același duh al credinței, după cum este scris: *Am crezut, de aceea am vorbit*, credem și noi și

de aceea vorbim, ¹⁴ știind că cel care l-a înviaț pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va așeza lângă el împreună cu voi. ¹⁵ De fapt, toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să sporească aducerea de mulțumire prin cât mai mulți spre gloria lui Dumnezeu.

¹⁶ De aceea, noi nu ne descurajăm, dimpotrivă, dacă omul nostru din afară se trece, cel interior se înnoiește din zi în zi, ¹⁷ căci suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește un belșug nemărginit al gloriei veșnice, ¹⁸ pentru că noi nu căutăm cele care se văd, ci cele care nu se văd, căci cele care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice.

RESPONSORIUL

2Cor 4,6; Dt 5,24a

R. Dumnezeu care a zis: „Să strălucească lumina din întuneric”, * el însuși a strălucit în inimile noastre pentru luminarea cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.

Ÿ. Iată, Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a arătat maiestatea și mărirea lui; noi am auzit vocea lui. * El însuși.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Ps 43, 89-90: CSEL 64, 324-326)

Lumina feței tale, Doamne, este imprimată în noi

Pentru ce îți ascunzi fața? (Ps 43,25). Noi credem că Dumnezeu își îndepărtează fața de la noi atunci când ne aflăm în vreun necaz, încât întunericul învăluie inima noastră și împiedică ochii noștri să vadă strălucirea adevărului. Într-adevăr, dacă Dumnezeu este atent la înțelegerea noastră și binevoiește să viziteze mintea noastră, suntem siguri că nimic nu ne poate arunca în întuneric. Dacă chipul omului este mai luminos decât celelalte membre ale trupului și, atunci când privim pe cineva, descoperim dacă este necunoscut, sau recunoaștem că

este cunoscut, deoarece el nu poate să scape privirii noastre, cu cât mai mult fața lui Dumnezeu nu-l va lumina pe cel care îl privește?

În aceasta, ca și în atâtea alte lucruri, Apostolul, adevărat interpret al lui Cristos, ne dă o învățătură strălucitoare, pentru a lumina mințile noastre cu un gând și o simțire potrivită. El spune, într-adevăr: *Dumnezeu care a zis: „Să strălucească lumina din întuneric”, el însuși a strălucit în inimile noastre, pentru luminarea cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos (2Cor 4,6)*. Am auzit, așadar, unde strălucește în noi Cristos. Căci el este strălucirea veșnică a suflătelor, cel pe care Tatăl l-a trimis pe pământ ca să fim luminați de fața sa și ca să putem contempla realitățile veșnice și cerești, noi, care mai înainte eram învăluiti de întunericul pământului.

De ce să vorbim despre Cristos, de vreme ce și apostolul Petru a spus acelui olog din naștere: *Uită-te la noi? (Fap 3,4)*. El a privit spre Petru și a fost luminat de harul credinței. Căci el nu ar fi fost vindecat dacă nu ar fi crezut cu tărie.

Prin urmare, deși apostolii erau cuprinși de o mare bucurie, Zahau, auzind că urma să treacă Domnul Isus, s-a urcat într-un copac, deoarece, fiind mic de statură, nu putea să-l vadă din mijlocul mulțimii. L-a văzut pe Cristos și a găsit lumina; l-a văzut, și el, care înainte fura lucrurile altuia, acum le-a împărțit pe ale sale.

Pentru ce îți ascunzi fața? Adică: Chiar dacă tu îți ascunzi fața de la noi, Doamne, totuși *lumina feței tale, Doamne, este imprimată în noi* (cf. *Ps 4,7*). O ținem în inimile noastre și strălucește în intimitatea inimii noastre, căci nimeni nu poate trăi dacă tu îți ascunzi fața.

RESPONSORIUL

Ef 5,8.11a; Evr 10,32

R. Odinioară erați în întuneric, acum însă sunteți lumină în Dumnezeu. * Umblați ca fii ai luminii și nu luați parte la faptele fără rod ale întunericului.

V. Amintiți-vă de zilele de la început, în care, după ce ați fost luminați, ați susținut o luptă grea, plină de suferințe. * Umblați.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătațe asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcârați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
cătrecorinteneni **5,1-21**

Speranța locuinței cerești. Slujirea împăcării

Fraților, ¹ știm că dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână, veșnică, în ceruri. ² De aceea, suspinăm în acest cort al nostru, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer ³ numai dacă vom fi găsiți îmbrăcați, și nu goi. ⁴ De fapt, fiind în cortul acesta, suspinăm apăsați de greutate, pentru faptul că nu am vrea să ne dezbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, pentru ca ceea ce este muritor să fie absorbit de viață. ⁵ Cel care ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu care ne-a dat arvuna Duhului.

⁶ Așadar, noi suntem întotdeauna plini de încredere, deși știm că atât timp cât locuim în trup, suntem departe de Domnul, ⁷ căci umblăm prin credință, nu prin vedere. ⁸ Deci suntem plini de încredere și ne place mai mult să părăsim trupul și să ne întoarcem acasă la Dumnezeu. ⁹ De aceea, fie că rămânem în trup, fie că plecăm, ne străduim să-i fim plăcuți lui. ¹⁰ Căci noi toți trebuie să ne prezentăm înaintea tribunalului lui Cristos, pentru ca fiecare să primească, pentru ceea ce a făcut cât timp a fost în trup, fie bine, fie rău.

¹¹ Așadar, cunoscând frica de Domnul, încercăm să-i convingem pe oameni. Noi suntem binecunoscuți înaintea

lui Dumnezeu și sper că suntem binecunoscuți și în conștiințele voastre. ¹² Nu începem iarăși să ne prezentăm în fața voastră, ci vă dăm o ocazie ca să vă mândriți cu noi, ca să aveți ce spune împotriva aceluia care se mândrește cu înfățișarea, și nu cu inima. ¹³ Dacă ne-am ieșit din fire, a fost pentru Dumnezeu, iar dacă suntem cu mintea întreagă, este pentru voi.

¹⁴ Căci iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, cei care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au murit. ¹⁵ El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

¹⁶ Astfel, de acum înainte, noi nu mai cunoaștem pe nimeni după trup și, dacă l-am cunoscut pe Cristos după trup, acum nu-l mai cunoaștem astfel. ¹⁷ Deci, dacă cineva este în Cristos, este o creatură nouă: cele vechi au trecut, iată, au devenit noi.

¹⁸ Iar toate vin de la Dumnezeu care ne-a împăcat cu sine prin Cristos și ne-a încredințat slujirea reconcilierii, ¹⁹ așa cum Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu sine, neținând seama de păcatele lor și punând în noi cuvântul reconcilierii. ²⁰ Așadar, noi suntem împuțerniciți ai lui Cristos ca și ai lui Dumnezeu care vă îndeamnă prin noi. Vă rugăm pentru Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu! ²¹ Pe cel care nu a cunoscut păcatul, el l-a făcut păcat de dragul nostru, pentru ca noi să cunoaștem justificarea lui Dumnezeu în el.

RESPONSORIUL

2Cor 5,18b; Rom 8,32a

R. Dumnezeu ne-a împăcat cu sine prin Cristos * și ne-a dat slujirea reconcilierii.

V. El, Dumnezeu, nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a dat la moarte pentru noi toți * și ne-a dat.

LECTURA A DOUA

Din cartea *Confesiuni*, de sfântul Augustin, episcop

(Cartea 10, 43, 68-70: CCL 27, 192-193)

Cristos a murit pentru noi toți

Singurul mijlocitor adevărat, pe care prin tainica ta îndurare l-ai arătat și l-ai trimis celor umili, pentru ca, prin exemplul său, ei să învețe umilința. *El este mijlocitor între Dumnezeu și oameni, este omul Isus Cristos.* El s-a așezat între muritorii cei păcătoși și Dumnezeu, cel drept și nemuritor. El este muritor împreună cu oamenii și drept împreună cu Dumnezeu. Și pentru că răsplata celui drept este viața și pacea, el a venit pentru ca, prin dreptatea lui, care îl unește cu Dumnezeu, să alunge de la nelegiuții îndreptățiți moartea lor, pe care a voit să o împărtășească cu ei. Cât de mult ne-ai iubit, bunule Părinte, *tu, care nu l-ai cruțat pe unicul tău Fiu, ci l-ai dat la moarte, pentru noi* (cf. Rom 8,32), cei nelegiuți. Cât de mult ne-ai iubit pe noi, accia pentru care *Cristos nu a considerat un beneficiu propriu egalitatea sa cu tine, ci s-a făcut ascultător până la moartea pe cruce!* (Fil 2,6.8). El este singurul liber între cei morți, *având puterea să-și dea sufletul și apoi să-l ia înapoi* (In 10,18), pentru noi, în ochii tăi, deopotrivă învingător și victimă, învingător pentru că a fost victimă; pentru noi, în ochii tăi, deopotrivă preot și jertfă, preot tocmai pentru că a fost jertfă; el, care ne-a prefăcut din robi fii ai tăi, ca unul care, fiind născut din tine, s-a făcut rob al nostru!

Pe bună dreptate, pe el îmi întemeiez speranța că îmi vei vindeca toate bolile, cu ajutorul lui, care șade la dreapta ta și *intervine pentru noi* (Rom 8,34) la tine. Fără el aș fi deznădăjduit! Căci multe și mari sunt bolile mele, da, multe și mari; dar mult mai mare este leacul care vine de la tine. Am fi putut crede că Cuvântul tău s-a îndepărtat de unirea cu omul și am fi putut să fim deznădăjduți de starea noastră, dacă el nu s-ar fi făcut trup și nu ar fi locuit între noi. Îngrozit de păcatele mele și de apăsarea nenorocirii mele, frământam în mintea mea gândul de a fugi și de a mă retrage în singurătate, tu însă m-ai oprit și m-ai întărit cu aceste cuvinte: *Cristos a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc*

să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit pentru ei (2Cor 5,15).

Iată, Doamne, am aruncat asupra ta grijile mele ca să trăiesc și să văd minunățiile legii tale (Ps 118,18). Tu cunoști nepriceperea mea și slăbiciunea mea. Învață-mă și însănătoșește-mă! Singurul tău Fiu, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei (Col 2,3), m-a răscumpărat prin sângele său. *Să nu fiu asuprit de cei îngâmfați (Ps 118,122)*, pentru că mă gândesc la prețul răscumpărării mele, îl mănânc, îl beau și îl împart și altora; ca un sărman, doresc să mă satur cu el, în rândul aceluia care au mâncat și s-au săturat; și îl vor lăuda pe Domnul cei care îl caută (Ps 21,27).

RESPONSORIUL

2Cor 5,14-15b; Rom 6,10

R. Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi toți, cei care ne gândim că unul singur, Cristos, a murit pentru toți, * așa încât cei care trăiesc nu mai trăiesc pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

V. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum el este viu, viu pentru Dumnezeu.

* Așa încât.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătațe asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcărați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Corinteni

6,1-7,1

Necazurile lui Paul și îndemnurile la sfințenie

Fraților, ^{6.1} deoarece noi colaborăm cu el, vă mai îndemnăm să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar, ² căci el spune:

La momentul potrivit te-am ascultat

și în ziua mântuirii te-am ajutat:

iată, acum este momentul potrivit,

iată, acum este ziua mântuirii.

³ Noi nu dăm nimănui nici o ocazie de poticnire ca să nu fie defăimată slujirea noastră. ⁴ Dar în toate noi ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu printr-o mare răbdare în necazuri, în nevoi și strâmtorări, ⁵ în bătaii, în închisori și în răscoale, în osteneli, în vegheri și în posturi, ⁶ prin curăție, prin cunoaștere, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul cel Sfânt și prin iubire neprefăcută, ⁷ prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu și prin armele de atac și de apărare ale dreptății, ⁸ în mărire și înjosire, în defăimare și în vorbire de bine; considerați ca înșelători, deși suntem fideli adevărului; ⁹ ca niște necunoscuți, deși suntem bine cunoscuți; ca unii care sunt pe moarte, deși iată că trăim; ca niște pedepsiți, dar nu omorâți; ¹⁰ ca niște întristați, deși suntem totdeauna plini de bucurie; ca niște săraci, deși îmbogățim pe mulți; ca unii care nu au nimic, deși stăpânim toate.

¹¹ Gura noastră s-a deschis către voi, corintenilor, inima noastră s-a lărgit. ¹² Nu în noi sunteți la strâmtorare, ci înlăuntrul vostru sunteți la strâmtorare. ¹³ Plătiți-ne și voi același preț – vă spun ca unor copii – lărgiți-vă inimile!

¹⁴ Nu vă înjugați la același jug cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între justificare și nelegiuire? Sau ce comuniune este între lumină și întuneric? ¹⁵ Ce acord poate fi între Cristos și Beliar? Sau ce relație este între un credincios și un necredincios? ¹⁶ Ce legătură poate fi între templul lui Dumnezeu și idoli? Doar noi suntem templul Dumnezeului celui viu, după cum a spus Dumnezeu:

„Voi locui între ei și voi umbla împreună cu ei;
eu voi fi Dumnezeul lor și ei voi fi poporul meu.

¹⁷ De aceea, ieșiți din mijlocul lor
și despărțiți-vă, spune Domnul.

Iar de ceea ce este necurat nu vă atingeți,
și eu vă voi primi.

¹⁸ Eu vă voi fi tată și voi îmi veți fi fii și fiice,
spune Domnul cel atotputernic”.

^{7.1} Așadar, iubitorilor, având noi aceste promisiuni, să
ne purificăm de orice pată a trupului și a sufletului,
desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

2Cor 6,14b.16; 1Cor 3,16

R. Ce legătură este între justificare și nelegiuire? Ce
legătură poate fi între templul lui Dumnezeu și idoli?

* Voi sunteți templul Dumnezeului celui viu.

V. Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că
Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? * Voi sunteți.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra Scrisorii a doua către Corinteni*,
de sfântul Ioan Crisostomul

(Omil. 13, 1-2: PG 61, 491-492)

Inima noastră s-a lărgit

Inima noastră s-a lărgit (2Cor 6,11). Așa cum căldura
produce o dilatare, tot la fel, și iubirea are ca efect dila-
tarea, căci este o virtute caldă și arzătoare. Ea deschide
gura și dilata inima lui Paul. „Nu vă iubesc numai cu
vorba, ar vrea el să spună, ci și inima cântă la unison cu
gura; de aceea, vorbesc cu încredere, cu toată inima și
cu toată mintea”. Nu era nimic mai larg deschis decât
inima lui Paul. El îi iubea cu ardoare pe toți credin-
cioșii, ca și cum fiecare era preferatul său, fără a lăsa ca
iubirea lui să fie divizată ori slăbită, ci rămânea întregă
în fiecare dintre ei. Și ce e de mirare că el a avut o ase-
menea iubire față de toți credincioșii, de vreme ce iubirea
sa se extindea și la necredincioșii din lumea întreagă?

El nu spune: „Vă iubesc”, ci folosește o expresie și mai elocventă: *Gura noastră s-a deschis către voi, inima noastră s-a lărgit; vă purtăm pe toți în interiorul nostru, nu într-un mod oarecare, ci în modul cel mai generos. Căci cel care este iubit se mișcă nestingherit în profunzimea inimii celui care îl iubește. De aceea, Apostolul afirmă: Nu în noi sunteți la strâmtoare, ci înlăuntrul vostru sunteți la strâmtoare (2Cor 6,12). Vezi cum reproșul său este plin de delicatețe, o caracteristică specifică persoanelor care iubesc. El nu a spus: „Voi nu mă iubiți”, ci: „Nu mă iubiți așa cum vă iubesc eu”. Nu vrea să-i certe prea aspru.*

Dacă parcurgem toate scrisorile sale, vom descoperi la fiecare pasaj o dovadă a acestei iubiri aproape incredibile pe care o are față de credincioși. Scriind romanilor, el spune: *Doresc să vă văd; adesea mi-am propus să vin la voi; cer întotdeauna în rugăciunile mele ca să am vreodată ocazia să vin la voi (cf. Rom 1,10-11). Galatenilor le spune: Copiii mei, pentru care îndur din nou chinurile nașterii (Gal 4,19); iar efesenilor: De aceea îmi plec genunchii înaintea Tatălui pentru voi (Ef 3,14); tesalonicenilor: Căci care este speranța noastră, sau bucuria, sau coroana noastră de laudă, dacă nu voi? (cf. 1Tes 2,19). El spunea că îi poartă în inima sa chiar și în închisoare.*

La fel le scrie colosenilor: *Vreau ca voi să știți ce luptă duc pentru voi și pentru cei care nu au văzut fața mea în trup, pentru ca inimile voastre să fie consolată (cf. Col 2,1); iar tesalonicenilor le spune: Ca o doică ce își dezmiardă copiii, atât de atașată eram de voi încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre (cf. 1Tes 2,7-8). Nu în noi sunteți la strâmtoare, le spune corintenilor. Le spune nu numai că îi iubește, ci și că este iubit de ei, ca să atragă și mai mult sufletele lor. Dă mărturie despre aceasta când spune: Tit a venit și ne-a făcut cunoscută dorința voastră aprinsă, suspinul vostru, zelul vostru (cf. 2Cor 7,7).*

RESPONSORIUL

1Cor 13,4.6; Prov 10,12

R. Iubirea este îndelung răbdătoare, este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se mândrește, * nu se bucură de nedreptate ci se bucură de adevăr.

Ÿ. Ura provoacă neînțelegeri, dar iubirea acoperă toată vinovăția. * Nu se bucură.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu îndurare, Doamne, la slujitorii tăi și înmulțește cu bunătate asupra lor darurile harului tău, pentru ca, înflăcărați în speranță, credință și iubire, să stăruie cu grijă pururi trează în împlinirea poruncilor tale. Prin Domnul.

DUMINICA A XVII-A DE PESTE AN

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

Ant. la Magnificat:

Anul A

Asemenea este împărăția cerurilor negustorului care caută mărgăritare de preț; și, aflând un mărgăritar de mare preț, s-a dus și a vândut toate câte le avea și l-a cumpărat.

Anul B

Isus, ridicându-și ochii și văzând că o mulțime mare venea după el, i-a zis lui Filip: „De unde să cumpărăm pâine să mănânce aceștia?” Aceasta o spunea ca să-l încerce, căci el știa ce avea să facă.

Anul C

Pe când Isus se afla în rugăciune, unul dintre ucenici i-a spus: „Doamne, învață-ne să ne rugăm!”

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni

7,2-16

*Apostolul a primit mângâierea
de la supunerea corintenilor*

Fraților, ² acceptați-ne: noi n-am nedreptățit pe nimeni, n-am vătămat pe nimeni, n-am înșelat pe nimeni. ³ Nu spun aceasta ca să vă condamn: v-am spus de mai înainte că sunteți în inimile noastre ca să murim împreună și ca să trăim împreună. ⁴ Am toată încrederea în voi și mă mândresc mult cu voi. Sunt plin de mângâiere și copleșit de bucurie, în ciuda tuturor necazurilor noastre.

⁵ Căci și după ce am ajuns în Macedonia, trupul nostru nu a avut odihnă, ci în toate am avut necazuri: din afară lupte, dinăuntru temeri.

⁶ Însă Dumnezeu, cel care îi mângâie pe cei umili, ne-a mângâiat și pe noi prin venirea lui Tit, ⁷ și nu numai prin venirea lui, ci și prin mângâierea pe care a primit-o de la voi, făcându-ne cunoscută dorința voastră aprinsă, suspinul vostru, zelul vostru pentru mine, așa încât m-am bucurat și mai mult.

⁸ Deși v-am întristat cu scrisoarea mea, nu-mi pare rău, și chiar dacă mi-ar fi părut rău – căci văd că scrisoarea aceea v-a întristat pentru o vreme – ⁹ acum mă bucur nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că, întristându-vă, ați ajuns la convertire. Căci v-ați întristat după voința lui Dumnezeu ca să nu suferiți nimic din partea noastră.

¹⁰ Într-adevăr, întristarea după voința lui Dumnezeu aduce convertirea spre mântuire, fără regrete, pe când întristarea lumii duce la moarte. ¹¹ Iată ce elan v-a adus tocmai această întristare a voastră după voința lui Dumnezeu! Ce dezvinovățire! Ce indignare! Ce teamă! Ce dorință aprinsă! Ce zel! Ce pedeapsă! În toate v-ați prezentat pe voi înșivă ca fiind nevinovați față de acest fapt.

¹² Acum, dacă v-am scris, nu am făcut-o din cauza celui care a făcut nedreptatea, nici din cauza celui care a suferit nedreptatea, ci ca să fie cunoscută sânguința voastră față de noi înaintea lui Dumnezeu. ¹³ Pentru aceasta am fost mângâiați.

Dar, pe lângă această mângâiere a voastră, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Tit, căruia voi toți i-ați liniștit sufletul. ¹⁴ Căci dacă ne-am mândrit cu ceva în

privința voastră față de el, nu ne-am făcut de rușine, ci, așa cum în toate v-am vorbit în adevăr, la fel și mândria noastră în fața lui Tit s-a dovedit adevărată. ¹⁵ Afecțiunea lui față de voi este și mai mare, când își aduce aminte de ascultarea voastră, a tuturor, cum l-ați primit cu teamă și cu emoție. ¹⁶ Mă bucur că în toate pot avea încredere în voi.

RESPONSORIULCf. *2Cor 7,10.9b*

R. Întristarea după voința lui Dumnezeu aduce convertirea spre mântuire. * Întristarea lumii duce la moarte.

Ÿ. Ne-am întristat după voința lui Dumnezeu ca să nu suferim nimic. * Întristarea.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra Scrisorii a doua către Corinteni*,
de sfântul Ioan Crisostomul

(Omil. 14, 1-2: PG 61, 497-499)

Sunt copleșit de bucurie în toate necazurile

Paul reia discursul despre iubire, moderând asprimea reproșului. După ce i-a certat și le-a reproșat corintenilor faptul că ei nu-l iubesc așa cum îi iubește el și că s-au separat de iubirea sa și s-au asociat unor oameni răi, el își potolește din nou asprimea reproșului, spunând: *Acceptați-ne* (2Cor 7,2), adică: „Iubiți-ne”. Le cere un favor atât de mic, și care este mai folositor celui care îl dă decât celui care îl primește. Nu spune: „Iubiți-ne”, ci: *Acceptați-ne*, expresie care arată și mai mult milostivirea.

Cine, spune el, ne-a alungat din mintea voastră? Cine ne-a scos? De ce ne aflăm la strâmtorare în voi? Deoarece mai înainte spusese: *În voi înșivă sunteți la strâmtoare* (2Cor 6,12), aici o spune și mai clar: *Acceptați-ne*. În felul acesta, îi atrage din nou la sine. Căci nimic nu trezește mai mult iubirea la cel care este iubit decât faptul de a înțelege cât de mult dorește iubirea sa cel care îl iubește.

V-am spus de mai înainte, adaugă el, că sunteți în inimile noastre ca să murim împreună și ca să trăim împreună (2Cor 7,3). Aceasta este o mare iubire, căci, deși este disprețuit, el dorește să trăiască și să moară împreună cu ei. Voi sunteți în inima noastră nu într-un mod oarecare, ci așa cum v-am spus. Se poate întâmpla ca cineva să iubească, dar în momentul pericolului să fugă. Însă nu este așa în cazul nostru.

Sunt plin de mângâiere (2Cor 7,4). De care mângâiere? De cea care îmi vine de la voi, căci, întorși pe calea cea bună, voi m-ați mângâiat cu faptele voastre. Este caracteristica celui care iubește ca mai întâi să reproșeze că nu este iubit și apoi să se teamă să nu provoace întristare prin excesul reproșului său. Din acest motiv, adaugă: *Sunt plin de mângâiere și copleșit de bucurie.*

Ca și cum ar fi spus: „Am fost cuprins de o mare întristare din cauza voastră, însă voi m-ați compensat cu îndestulare și mi-ați adus o mare mângâiere; nu numai că ați îndepărtat cauza întristării mele, ci m-ați umplut de bucurie”.

Paul arată cât de mare este această bucurie nu numai prin cuvintele: *Sunt copleșit de bucurie*, ci și prin ceea ce adaugă: *în toate necazurile noastre*. Plăcerea pe care mi-ați făcut-o este atât de mare, spune el, încât nici cel mai mare necaz nu o poate întuneca; ea depășește prin grandoarea ei toate durerile care au venit asupra noastră și nu a permis să fim afectați de ele.

RESPONSORIUL

2Cor 12,12.15

R. Dovezile deosebite ale adevăratului apostol s-au arătat între voi * prin statornicie, prin semne și minuni și prin fapte minunate.

Ψ. Eu voi oferi cu bucurie totul și mă voi oferi pe mine pentru sufletele voastre. * Prin statornicie.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la Benedictus:

Anul A

Asemenea este împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare; când s-a umplut, pescarii, scoțându-l pe mal și așezându-se alături, aleg în coșuri peștii buni, iar pe cei răi îi dau deoparte.

Anul B

Domnul a săturat cinci mii de oameni cu cinci pâini și doi pești.

Anul C

Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la Magnificat:

Anul A

Orice cărturar ajuns învățat în ale împărăției cerurilor este asemenea unui stăpân al casei, care scoate din vistieria sa lucruri noi și lucruri vechi.

Anul B

Oamenii aceia, văzând semnul pe care îl făcuse Isus, spuneau: „Acesta este cu adevărat profetul, care a venit în lume”.

Anul C

Dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu atât mai mult Tatăl din ceruri îl va da pe Duhul Sfânt celor care i-l cer.

LUNI**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 8,1-24

Paul cere o colectă pentru Biserica din Ierusalim

¹ Vă facem cunoscut, fraților, harul lui Dumnezeu, care le-a fost dat Bisericilor din Macedonia, ² pentru că bucuria lor a fost mare în mijlocul necazurilor grele și a sărăciei cumplite și a devenit și mai mare prin bogăția generozității lor. ³ Dau mărturie că au dat de bunăvoie, după puterile lor, ba chiar peste puterile lor. ⁴ Mi-au cerut cu multă stăruință favorul de a participa la ajutoarea sfinților, ⁵ dar nu numai după cum sperasem noi, ci s-au dăruit mai întâi pe ei înșiși Domnului, apoi nouă prin voința lui Dumnezeu.

⁶ Noi l-am rugat pe Tit să ducă la bun sfârșit între voi această binefacere, așa cum a început-o. ⁷ Dar, așa cum sunteți mai presus în toate, în credință și în cuvânt, în cunoaștere și în orice străduință și în iubirea pe care v-am împărtășit-o, la fel să fiți mai presus și în această binefacere.

⁸ Nu spun aceasta ca o poruncă, ci, prin râvna altora, vreau să pun la încercare curăția iubirii voastre. ⁹ Căci voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, care, din iubire față de voi, deși era bogat, s-a făcut sărac, pentru ca, prin sărăcia lui, voi să vă îmbogățiți. ¹⁰ În această privință vă dau un sfat: lucrarea aceasta vă este de folos vouă care, încă de anul trecut, ați fost cei dintâi nu numai în efectuarea, ci și în finalizarea ei. ¹¹ Acum

duceți la bun sfârșit realizarea ei, așa încât, după cum ați avut bunăvoința să o plănuți, tot așa să o și împliniți, din ceea ce aveți, ¹² pentru că, dacă este bunăvoința, darul este bine primit, după cât are cineva, nu după cât nu are. ¹³ Ușurarea altora să nu devină o povară pentru voi, ci să fie în spirit de egalitate: ¹⁴ prisosul vostru din momentul de față să umple lipsa lor, pentru ca prisosul lor să umple lipsa voastră, așa încât să fie egalitate, ¹⁵ după cum este scris:

*Celui care a strâns mult nu i-a prisosit,
iar celui care a strâns puțin nu i-a lipsit.*

¹⁶ Mulțumire să fie adusă lui Dumnezeu, cel care pune în inima lui Tit același zel pentru voi. ¹⁷ El nu numai că a primit îndemnul nostru, dar, cuprins de un zel și mai mare, a plecat la voi de bunăvoie. ¹⁸ Împreună cu el, l-am trimis și pe fratele care, pentru evanghelie, este renumit în toate Bisericile, ¹⁹ dar nu numai atât, ci a și fost ales de Biserică ca însoțitor al nostru în această operă de binefacere, căreia ne-am consacrat, spre gloria Domnului și pentru a vă arăta străduința noastră. ²⁰ Prin aceasta vrem să evităm ca cineva să ne vorbească de rău cu privire la această colectă bogată de care ne îngrijim, ²¹ căci noi ne preocupăm de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor. ²² Așadar, l-am trimis împreună cu ei și pe fratele nostru pe care l-am pus de multe ori la încercare în multe situații și s-a dovedit plin de zel. Însă acum este și mai plin de zel pentru încrederea mare pe care o are în voi.

²³ Astfel, fie pentru Tit, însoțitorul și colaboratorul meu la voi, fie pentru frații noștri, delegații Bisericilor, gloria lui Cristos, ²⁴ arătați-le în fața Bisericilor dovada iubirii voastre și motivul mândriei noastre pentru voi.

RESPONSORIUL

2Cor 8,9; Fil 2,7a

R. Voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, care, din iubire față de voi, deși era bogat, s-a făcut sărac,
* pentru ca, prin sărăcia, lui voi să vă îmbogățiți.

V. S-a despuiat pe sine luând asupra sa firea sclavului.
* Pentru ca.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Cezar de Arles, episcop

(Pred. 25, 1: CCL 103, 111-112)

Milostivirea dumnezeiască și cea omenească

Fericiți cei milostivi, pentru că ei vor afla milostivire (Mt 5,7). Dulce este cuvântul „milostivire”, fraților preaiubiți. Dar dacă numele este dulce, cu cât mai dulce nu este realitatea însăși? Și dacă toți oamenii vor să o dobândească, ceea ce este mai rău este că nu toți se comportă în așa fel încât să o merite. Dacă toți vor să aibă parte de milostivire, puțini sunt cei care o dau altora.

Omule, cu ce curaj îndrăznești să ceri ceea ce refuzi să dai altora? Cine dorește să primească milostivirea în cer trebuie să o dea altora pe acest pământ. Așadar, fraților preaiubiți, deoarece cu toții dorim milostivirea, să ne-o facem ocrotitoare în lumea aceasta, ca ea să ne elibereze în lumea cealaltă. Căci în cer există o milostivire la care se ajunge prin milostivirile pământești. În acest sens, Scriptura spune: *Doamne, milostivirea ta este în ceruri* (cf. *Ps 35,6*).

Există, așadar, o milostivire pământească și una cerească, adică una omenească și una dumnezeiască. Care este milostivirea omenească? Acea care își îndreaptă privirea spre nevoile săracilor. Însă care este milostivirea dumnezeiască? Fără îndoială, aceea care dă iertarea păcatelor. Tot ceea ce milostivirea omenească dă în timpul călătoriei, milostivirea dumnezeiască o restituie în patrie. Căci, pe acest pământ, Dumnezeu suferă de foame și sete în toți cei săraci, după cum a spus el însuși: *Tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut* (Mt 25,40). Ceea ce Dumnezeu binevoiește, așadar, să dea din cer, vrea să primească pe pământ.

Ce fel de oameni suntem noi, cei care, atunci când Dumnezeu dă, vrem să primim, iar când cere, nu vrem să-i dăm? Când unui sărac îi este foame, lui Cristos îi este foame, așa cum a spus el însuși: *Am fost flămând și ni*

mi-ați dat să mănânc (Mt 25,42). Să nu disprețuiești deci nevoia săracilor, dacă vrei să speri cu siguranță iertarea păcatelor. Lui Cristos îi este foame acum, fraților; el însuși a voit să-i fie foame și sete în toți săracii; și ceea ce primește pe pământ va restitui în cer.

Vă întreb, fraților, ce vreți sau ce cereți când veniți la biserică? Ce altceva, dacă nu milostivirea? Dați, așadar, milostivirea pământească și o veți primi pe cea cerească. Săracul îți cere ție; tu îi ceri lui Dumnezeu; el îți cere o bucată de pâine, iar tu, viața veșnică. Dă cerșetorului, ca să meriți să primești de la Cristos. Ascultă cuvintele sale: *Dați și vi se va da (Lc 6,38)*. Nu știu cu ce curaj vrei să primești ceea ce nu vrei să dai. De aceea, când veniți la biserică, dați de pomană săracilor, oricât de puțin, după posibilitățile voastre.

RESPONSORIUL

Lc 6,36.37c-38a; Mt 5,7

R. Fiți milostivi precum Tatăl vostru este milostiv;
* iertați și veți fi iertați, dați și vi se va da.

Ψ. Fericiți cei milostivi, pentru că ei vor afla milostivire. * Iertați.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 9,1-15

Roadele spirituale ale colectei

Fraților, ¹ cât despre această slujire în folosul sfinților, este de prisos să vă mai scriu, ² căci cunosc bunăvoia voastră cu care mă mândresc înaintea macedonenilor când este vorba de voi: „Ahaia este gata încă de anul trecut” și zelul vostru i-a însuflețit pe mulți. ³ I-am trimis totuși pe frați pentru ca lauda noastră cu privire la voi să nu fie zădărnicită în această privință, ci ca să fiți gata așa cum v-am spus, ⁴ căci dacă vor veni cu mine niște macedoneni și vă vor găsi nepregătiți, nu cumva noi, ca să nu spun voi, să ne facem de rușine în această împrejurare. ⁵ Așadar, am găsit că este necesar să-i rog pe frați să vină de mai înainte la voi, ca să pregătească contribuția pe care ați promis-o, ca să fie gata ca un dar, și nu din silă.

⁶ Însă eu vă spun aceasta: cine seamănă cu zgârcenie va și secera cu zgârcenie, dar cine seamănă cu generozitate va și secera cu generozitate. ⁷ Să dea fiecare așa cum a hotărât în inima sa: nu cu amărăciune sau cu silă, căci Dumnezeu îl iubește pe cel care dă cu bucurie. ⁸ Iar Dumnezeu este destul de puternic ca să reverse asupra voastră orice fel de har, așa încât, având totdeauna și pretutindeni tot ce vă trebuie, să prisosiți în orice faptă bună, ⁹ după cum este scris:

*A împărțit, a dat săracilor;
dreptatea lui rămâne în veci.*

¹⁰ Cel care dă sămânță semănătorului și pâine ca hrană vă va dărui și va înmulți sămânța voastră și va face să crească roadele dreptății voastre, ¹¹ fiind îmbogățiți în toate pentru orice binefacere care, prin noi, aduce

mulțumire lui Dumnezeu. ¹² Căci îndeplinirea acestei slujiri sacre nu numai că acoperă nevoile sfinților, ci rodește multe mulțumiri lui Dumnezeu. ¹³ Prin dovada acestei slujiri, ei îl vor preamări pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care o mărturisiiți față de evanghelia lui Cristos și pentru dărnicia pe care o aveți în comuniune cu ei și cu toți, ¹⁴ iar prin rugăciunea lor pentru voi, vă vor arăta dragostea lor datorită harului nemăsurat al lui Dumnezeu față de voi. ¹⁵ Mulțumire să-i fie lui Dumnezeu pentru darul său nespus de mare.

RESPONSORIUL

Lc 6,38; 2Cor 9,7a

R. Dați și vi se va da; o măsură bună, îndesată, scuturată și cu vârf vi se va turna în poală. * Căci cu măsura cu care măsurați vi se va măsura și vouă.

Ÿ. Fiecare să dea așa cum a hotărât în inima sa, nu cu amărăciune sau cu silă; * căci cu măsura.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Vasile cel Mare, episcop

(Omil. 6, Despre caritate, 3.6: PG 31, 266-267.275)

Semănați pentru voi înșivă în dreptate

O, omule, fă ca pământul! Dă și tu roadele ca el, nu fi inferior naturii neînsuflețite! Pământul hrănește cu roadele sale, însă nu pentru a se bucura el însuși de ele, ci pentru a-ți face un serviciu. Tu, dimpotrivă, toate roadele binefacerii pe care o arăți le aduni pentru tine, căci răsplata și premiul pentru faptele bune merg la cei care le-au făcut. Tu ai dat celui flămând, dar ceea ce ai dat devine al tău, ba încă se întoarce la tine cu dobândă. Așa cum grâul, care cade în pământ, este spre folosul celui care l-a semănat, tot la fel, pâinea dată celui flămând îți va aduce ulterior multe beneficii. Așadar, scopul agriculturii să fie pentru tine criteriul semănatului spiritual. *Semănați pentru voi înșivă în dreptate* (Os 10,12), spune Scriptura.

Va veni momentul în care va trebui să părăsești bogățiile, chiar dacă nu vrei, și vei duce la Domnul gloria obținută prin faptele bune, în timp ce un popor adunat în jurul tău, în fața Judecătorului comun, te va numi binefăcător și donator generos și îți va da toate titlurile care califică bunătatea față de oameni. Nu vezi oare, la teatru, oameni care, pentru o onoare de scurtă durată și pentru zgomotul și aplauzele mulțimii, irosesc bogății pentru a organiza spectacole, comedii, lupte crude cu fiarele, a căror simplă înfățișare îți inspiră dezgust?

Și tu ești zgârcit când e vorba să cheltui ceva care îți poate aduce o slavă imensă? Dumnezeu te va aproba, îngerii te vor lăuda, toți oamenii care au existat de la crearea lumii și până acum te vor proclama fericit. Vei primi slava veșnică, coroana dreptății, împărăția cerurilor ca răsplată pentru folosirea dreaptă a lucrurilor pământești și trecătoare. Dar toate acestea te lasă indiferent, disprețuiești bunurile pe care ar trebui să le speri, fiind avid numai după bunurile pământești. Hai, așadar! Dă cu drag ceea ce ai, fii generos și darnic în a cheltui pentru cei nevoiași. Să se spună și despre tine: *El este darnic față de cei săraci, dreptatea lui rămâne în vecii vecilor* (Ps 111,9).

Cât de recunoscător ar trebui să fii față de sărac, binefăcătorul tău! Cât de mulțumit, cât de bucuros și de mândru ar trebui să fii de cinstea care ți se face, că nu trebuie să bați tu la ușa altuia, ci alții bat la ușa ta! Dar tu ești morocănos și greu se ajunge la tine. Eviți să te întâlnești cu aceia, ca nu cumva să-ți scape din mână nici cea mai mică pomană. Nu știi decât un cuvânt: „Nu am nimic, nu pot să-ți dau nimic, pentru că sunt sărac”. Într-adevăr, ești sărac, ba chiar lipsit de orice bine adevărat: ești sărac în iubire, sărac în omenie, sărac în credința în Dumnezeu, sărac în speranța veșnică.

RESPONSORIUL

Cf. Is 58,7-8

R. Frânge pâinea ta cu cel sărac și pe cel nenorocit condu-l în casa ta; * atunci, lumina ta va străluci ca aurora și fața ta va fi mai luminoasă decât dreptatea ta.

¶. Când îl vei vedea pe cel gol, acoperă-l și nu disprețui trupul tău. * Atunci lumina.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 10,1–11,6

Apologia Apostolului

Fraților, ^{10,1} eu însumi, Paul, vă rog pentru blândețea și bunătatea lui Cristos – eu, care sunt atât de umilit când sunt de față între voi, dar plin de îndrăzneală când sunt departe – ² vă rog să nu mă obligați ca, atunci când voi fi de față, să trebuiască să-mi arăt îndrăzneala pe care cred că trebuie să o întrebuițez față de unii care susțin că noi umblăm după trup. ³ De fapt, deși umblăm în trup, noi nu luptăm după trup, ⁴ căci armele luptei noastre nu sunt trupești, ci sunt puternice înaintea lui Dumnezeu, pentru a distruge fortărețele. Noi distrugem născocirile minții ⁵ și orice îngâmfare care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și cucerim orice minte ca să asculte de Cristos, ⁶ ba chiar suntem gata să pedepsim orice neascultare atunci când ascultarea voastră se va desăvârși.

⁷ Priviți lucrurile în față! Dacă cineva are convingerea că este al lui Cristos, să țină cont și de aceasta: așa cum el este al lui Cristos, tot așa suntem și noi. ⁸ Și

chiar dacă m-aș mândri ceva mai mult cu autoritatea pe care ne-a dat-o Domnul spre edificarea, și nu spre distrugerea voastră, nu voi avea de ce să mă rușinez. ⁹ Nu aș vrea să se pară că aș vrea să vă înspăimânt cu scrisorile mele, ¹⁰ căci ei spun: „Scrisorile lui sunt grele și tari, dar când el este prezent, trupul său este slab, iar cuvântul lui nu are nici o trecere”. ¹¹ Cel care vorbește astfel să-și dea seama că, așa cum suntem în cuvintele din scrisori când nu suntem de față, tot așa vom fi în fapte când vom fi de față.

¹² Noi nu îndrăznim să ne judecăm egali sau să ne comparăm pe noi înșine cu unii care se recomandă singuri, căci, pentru că se măsoară cu ei înșiși și se compară cu ei înșiși, nu au minte. ¹³ Noi însă nu ne mândrim peste măsură, ci după măsura regulii pe care ne-a fixat-o Dumnezeu ca măsură, ca să putem ajunge până la voi. ¹⁴ Căci nu ne întindem peste măsură, ca și cum n-am fi ajuns până la voi, căci am ajuns la voi cu evanghelia lui Cristos. ¹⁵ Noi nu ne laudăm peste măsură cu eforturile altora, dar avem speranța că, tot crescând în credința noastră, vom crește din ce în ce mai mult după măsura noastră, ¹⁶ ca să vestim evanghelia și în ținuturile de dincolo de voi, nu în ținutul altuia, și să ne laudăm cu lucrurile gata pregătite.

¹⁷ Însă *cine se laudă, în Domnul să se laude*, ¹⁸ căci nu cel care se laudă pe sine este vrednic de cinste, ci acela pe care Domnul îl laudă.

^{11.1} O, dacă ați suporta un pic din nebunia mea! Dar voi mă suportați deja ² pentru că sunt gelos pe voi cu gelozia lui Dumnezeu, întrucât v-am logodit ca pe o fecioară neprihănită cu un singur mire, Cristos. ³ Însă mă tem ca nu cumva, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva cu viclenia lui, tot așa, gândurile voastre să se abată de la simplitatea și nevinovăția care este în Cristos. ⁴ Căci dacă cel care vine vă predică un alt Isus pe care noi nu l-am predicat sau dacă primiți un alt Duh pe care nu l-ați primit, sau o altă evanghelic pe care n-ați primit-o, l-ați primi foarte bine. ⁵ Totuși, eu consider că nu am cu nimic mai puțin decât acești apostoli teribili. ⁶ Dacă sunt un

nepriceput în cuvânt, nu sunt și în cunoaștere. De altfel, v-am arătat-o în toate și înaintea tuturor.

RESPONSORIUL

2Cor 10,3-4a; Ef 6,16a.17b

R. Deși umblăm în trup, noi nu luptăm după trup,
* căci armele luptei noastre nu sunt trupești.

Ÿ. Să ții-neți întotdeauna scutul credinței și sabia Duhului care este cuvântul lui Dumnezeu. * Căci armele.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ciril de Ierusalim, episcop

(Cat. 18, 23-25: PG 33, 1043-1047)

Biserica, sau adunarea poporului lui Dumnezeu

Fără îndoială, Biserica este numită catolică, sau universală, pentru că este răspândită în lumea întreagă, de la un capăt la altul al pământului, și pentru că învață în mod universal și fără greșală toate adevărurile care trebuie să ajungă la cunoștința oamenilor, fie cele referitoare la lucrurile vizibile și la cele invizibile, fie cele referitoare la lucrurile cerești și la cele pământești. Apoi, Biserica este numită catolică și pentru că supune adevăratului cult întregul neam omenesc: autorități și supuși, învățați și ignoranți. În sfârșit, este catolică pentru că se îngrijește și însănătoșește orice fel de păcate săvârșite cu sufletul și cu trupul. De asemenea, pentru că are toate felurile de virtuți, oricare ar fi numele lor, în fapte și vorbe, și toate felurile de daruri spirituale.

Acest nume de Biserică, sau adunare, este un nume care i se potrivește foarte bine, deoarece ea îi reunește pe toți și-i adună în unitate, așa cum spune Domnul în cartea *Leviticului*: *Convoacă întreaga adunare în fața intrării cortului întâlnirii* (cf. Lev 8,3). Desigur, merită notat că termenul „convoacă” este folosit pentru prima dată în Scriptură chiar în acest pasaj, în care se citește că Domnul îl constituie pe Aron ca mare preot. Și în *Deuteronom*, Dumnezeu îi spune lui Moise: *Convoacă în fața mea poporul, și să audă cuvintele mele, ca să*

învețe să se teamă de mine (cf. Dt 4,10). Face din nou mențiune la numele de Biserică atunci când, referitor la tablele legii, spune: *Pe ele erau scrise toate cuvintele pe care le-a rostit Domnul pentru voi pe munte, în mijlocul focului, în ziua bisericii* (cf. Dt 10,4), adică a adunării, ceea ce s-ar spune mai clar: „În ziua în care, chemați de Domnul, ați fost reuniți”. Și psalmistul spune: *Te voi preamări, Doamne, în adunarea cea mare, în mijlocul unui popor puternic te voi lăuda* (Ps 34,18).

Mai înainte, psalmistul cântase deja: *Binecuvântați-l pe Dumnezeu, în adunările voastre, binecuvântați-l pe Domnul, voi, cei din semințiile lui Israel* (Ps 67,27). Mântuitorul a ridicat dintre neamuri o a doua adunare, sfânta noastră Biserică, a creștinilor, despre care i-a spus lui Petru: *Pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui* (Mt 16,18).

Căci, după ce a fost respinsă acea Biserică, singura care exista în Iudeea, pe tot pământul se înmulțesc Bisericile lui Cristos, despre care s-a spus în psalmi: *Cântați Domnului un cântec nou, lauda lui în adunarea credincioșilor* (Ps 149,1). Profetul consimte la aceasta, atunci când le spune iudeilor: *Nu simt nici o plăcere pentru voi, spune Domnul oștirilor, și imediat adaugă: Căci de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, numele meu este preamărit printre neamuri* (Mal 1,10-11). Despre această sfântă Biserică catolică, Paul îi scrie lui Timotei: *Să știi cum trebuie să te comporți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, coloana și temelie adevărului* (1Tim 3,14).

RESPONSORIUL

1Pt 2,9-10a

R. Voi sunteți un neam ales, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, * ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la lumina sa minunată.

℣. Odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu, * ca să vestiți.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 11,7-29

Împotriva falșilor apostoli

Fraților, ⁷ am făcut un păcat umilindu-mă ca să fiți înălțați voi, predicându-vă evanghelia lui Dumnezeu în mod gratuit? ⁸ Am păgubit alte Biserici, luând plată pentru slujirea voastră. ⁹ Și când eram la voi, deși eram în nevoie, nu am devenit o povară pentru nimeni, căci de nevoile mele s-au îngrijit frații, când am venit din Macedonia, și în toate m-am ferit și mă voi feri să fiu o povară. ¹⁰ Pe adevărul lui Cristos, care este în mine, nu-mi va lua nimeni din ținuturile Ahaiei această laudă.

¹¹ De ce? Pentru că nu vă iubesc? O știe Dumnezeu!

¹² Aceasta o fac și o voi face ca să înlătur orice ocazie de la cei care caută un pretext ca să fie considerați egali cu noi în lucrurile cu care ei se laudă. ¹³ Unii ca aceștia sunt apostoli falși, lucrători înșelători, care se prefac că sunt apostoli ai lui Cristos, ¹⁴ și nu este de mirare, căci și Satana însuși se prefacă că este un înger al luminii.

¹⁵ Așadar, nu este mare lucru că și slujitorii lui se prefac că sunt slujitorii ai dreptății. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.

¹⁶ O spun din nou: să nu creadă cineva că sunt nebun, sau dacă nu, suportați-mă ca nebun ca să mă laud și eu

cătuși de puțin. ¹⁷ Ceea ce spun în această stare de laudă nu o spun de la Domnul, ci ca unul fără de minte. ¹⁸ De vreme ce mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu. ¹⁹ Voi, care sunteți înțelepți, îi suportați cu plăcere pe cei fără de minte. ²⁰ Într-adevăr, voi suportați să vă subjuge cineva, să vă înghită, să ia ce vă aparține, să vă privească de sus, să vă lovească în față. ²¹ Cu rușine o spun: ne-am arătat slabi.

Dar cu orice s-ar mândri cineva, vorbesc ca unul fără de minte, mă pot mândri și eu: ²² sunt ei evrei? Sunt și eu. Sunt ei israeliți? Sunt și eu. Sunt ei descendența lui Abraham? Sunt și eu. ²³ Sunt ei slujitorii lui Cristos? – vorbesc ca unul ieșit din minți – sunt cu mult mai mult: sunt mai mult în eforturi, mai mult în închisori, cu mult mai mult în bătăi, adesea în pericol de moarte, ²⁴ de cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri fără una, ²⁵ de trei ori am fost bătut cu vergile, o dată am fost bătut cu pietre, de trei ori am naufragiat. O zi și o noapte am rămas în largul mării. ²⁶ Descori în călătorii, în pericole pe râuri, în pericole din partea tâlharilor, în pericole din partea conaționalilor, în pericole din partea păgânilor, în pericole în cetate, în pericole în pustiu, în pericole pe mare, în pericole printre frații mincinoși. ²⁷ În muncă și trudă, descori în privegheri, în foame și sete, adesea în posturi, în frig și fără haine ²⁸ și, pe lângă cele exterioare, preocuparea mea de fiecare zi, grija pentru toate Bisericele. ²⁹ Cine este slab și eu să nu fiu slab? Cine este scandalizat și eu să nu mă aprind?

RESPONSORIUL

Gal 1,11b.12; 2Cor 11,10a.7b

R. Evanghelia predicată de mine nu este după om;
* nici n-am învățat-o de la vreun om, ci am primit-o prin revelația lui Isus Cristos.

V. Este adevărul lui Cristos, care este în mine, că v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu în mod gratuit. * Nici n-am învățat-o.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ciril de Ierusalim, episcop

(Cat. 18, 26-29: PG 33, 1047-1050)

Biserica, mireasa lui Cristos

Biserica „catolică”: acesta este numele propriu al acestei mame sfinte a noastre, a tuturor. Ea este cu adevărat și mireasa Domnului nostru Isus Cristos, Fiul unu-născut al lui Dumnezeu (de fapt, este scris: *Cristos a iubit Biserica și s-a dat pe sine pentru ea* (Ef 5,25), și toate cele ce urmează); ea este și o figură și o imagine a *Ierusalimului de sus, care este liber și este mama noastră, a tuturor* (cf. Gal 4,6). Ea, care mai înainte era sterilă, acum este mamă a numeroși copii.

Cea dintâi a fost respinsă, dar în a doua, adică în Biserica catolică, *Dumnezeu i-a pus, așa cum afirmă Paul, mai întâi pe apostoli, în al doilea rând, pe profeți, în al treilea rând, pe învățători, apoi cei care au puterea minunilor, apoi carisma vindecărilor, a ajutorării, a conducerii, a limbilor diferite* (cf. 1 Cor 12,28) și toate felurile de virtuți: vreau să spun înțelepciunea și înțelegerea, temperanța și dreptatea, milostivirea și bunătatea și răbdarea invincibilă în fața persecuțiilor.

Această Biserică, prin armele ofensive și defensive ale dreptății, în slavă și în dispreț, a cunoscut mai întâi persecuțiile și opresiunea; ea i-a încoronat pe sfinții martiri cu coroane împletite din diferitele flori ale suferinței. Acum, însă, în timp de pace, prin harul lui Dumnezeu, ea primește cinstea convenită de la regi și de la oameni de rang înalt, precum și de la toate categoriile și grupurile de oameni. În timp ce regii sunt limitați în puterea lor de granițele în care locuiesc popoarele lor, sfânta Biserică catolică este singura care se bucură de o putere nelimitată pe toată fața pământului. Așa cum este scris: *Dumnezeu a așezat pacea în ținutul tău* (cf. Ps 147,14).

Deoarece, în această sfântă Biserică catolică, suntem instruiți de poruncile sale și de legile sale înalte, noi

vom avea parte de împărăția cerurilor și vom primi ca moștenire viața veșnică. Pentru a o dobândi de la Domnul, suportăm orice. Căci scopul care ne este fixat nu constă într-un lucru de nimic, ci este vorba de dobândirea vieții veșnice, spre aceasta tindem. De aceea, în mărturisirea de credință, suntem învățați ca, după articolul: *Și în învierea trupurilor*, adică a morților, despre care am discutat, să credem *și în viața veșnică*. Acesta este scopul tuturor eforturilor creștinului.

Așadar, viața reală și adevărată este Tatăl, care, prin Fiul și în Duhul Sfânt, revarsă, ca dintr-un izvor, asupra tuturor darurile sale cerești. Și, de la bunătatea sa, am primit și noi, oamenii, promisiunea infailibilă a bunurilor vieții veșnice.

RESPONSORIUL

Cf. Ps 32 (33),12

R. Fericit este poporul pe care Domnul oștirilor îl binecuvântează, spunând: * Tu ești lucrarea mâinilor mele, moștenirea mea, Israele.

V. Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, poporul pe care el și l-a ales ca moștenire. * Tu ești lucrarea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 11,30–12,13

Apostolul se laudă cu infirmitățile sale

Fraților, ^{11,30} dacă trebuie să mă laud, mă voi lăuda cu slăbiciunile mele. ³¹ Dumnezeu și Tatăl Domnului Isus, care este binecuvântat în veci, știe că nu mint. ³² În Damasc, guvernatorul regelui Aretas păzea cetatea damascenilor, ca să mă piardă, ³³ dar printr-o fereastră am fost coborât într-un coș, de-a lungul zidului, și am scăpat din mâinile lui.

^{12,1} Dacă trebuie să mă laud, deși nu este de nici un folos, voi veni totuși la viziunile și la revelațiile Domnului. ² Cunosc un om în Cristos care, acum paisprezece ani – că era în trup, nu știu; sau că era în afara trupului, nu știu: Dumnezeu o știe – a fost răpit până la al treilea cer. ³ Și știu că omul acesta – că era în trup sau că nu era în trup nu știu: Dumnezeu o știe – ⁴ a fost răpit în paradis și că a auzit cuvinte de negrăit, pe care omul nu are voie să le rostească. ⁵ Pentru acel om mă voi lăuda; dar cu privire la mine însumi nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele. ⁶ Chiar dacă aș vrea să mă laud, nu aș fi un nebun, pentru că spun adevărul. Dar mă feresc, pentru ca nu cumva cineva să mă considere mai presus decât ce vede în mine sau aude de la mine.

⁷ Și, ca să nu fiu umplut de îngâmfare din cauza măreției revelațiilor, mi-a fost dat un ghimpe în trup, un înger al Satanei ca să mă palmuiască, așa încât să nu mă umplu de îngâmfare. ⁸ De trei ori l-am rugat pentru aceasta pe Domnul să-l îndepărteze de la mine, ⁹ dar el mi-a zis: „Îți este suficient harul meu, căci puterea mea se arată în slăbiciune”. Așadar, mă voi lăuda cu bucurie în slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea lui

Cristos. ¹⁰ De aceea, mă bucur în slăbiciuni, în jigniri, în necazuri, în lipsuri, în persecuții, în lipsuri îndurate pentru Cristos, pentru că atunci când sunt slab, atunci sunt puternic.

¹¹ Am ajuns ca un nebun. Voi m-ați silit! Voi ar fi trebuit să mă laudați. Căci chiar dacă nu sunt cu nimic inferior acestor apostoli teribili, ¹² dovezile deosebite ale apostolului s-au arătat între voi prin toată statornicia, prin semne și minuni și prin fapte puternice. ¹³ Căci cu ce sunteți voi mai prejos decât celelalte Biserici, în afara faptului că eu însumi nu am fost o povară? Iertați-mi această nedreptate!

RESPONSORIUL

2Cor 12,9ba; 4,7

R. Mă voi lauda cu bucurie în slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea lui Cristos. * Puterea lui se arată în slăbiciunea noastră.

V. Noi avem această comoară în vase de lut, pentru ca puterea sublimă să fie de la Dumnezeu. * Puterea lui.

LECTURA A DOUA

Începutul *Scrisorii către Policarp*
a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Salutul; nr. 1, 1 – 4, 3; Funk 1, 247-249)

*Să răbdăm toate pentru Dumnezeu,
ca și el să ne rabde pe noi*

Ignățiu, numit și Teoforul, lui Policarp, episcopul Bisericii smirnenilor, dar, mai bine spus, celui care îl are ca episcop pe Dumnezeu Tatăl și pe Domnul Isus Cristos, multă bucurie.

Lăudând gândul tău cel în Dumnezeu, întemeiat ca pe o piatră neclintită, îl preamăresc pe Dumnezeu că am fost învrednicit de chipul tău cel neprihănit, de care mă bucur în Dumnezeu. Te rog, în numele harului cu care ești investit, să-ți urmezi calea și să-i îndemni pe toți să se mântuiască. Apără-ți locul pe care-l ocupi, cu toată grija trupească și duhovnicească. Ai grijă de unire,

decât care nimic nu-i mai bun. Poartă-i pe toți, precum și Domnul te poartă pe tine. Rabdă-i pe toți în iubire, așa cum și faci. Îndeletnicește-te cu rugăciuni neîncetate. Cere pricepere mai multă decât ai. Priveghează, având duh neadormit. Vorbește cu fiecare după asemănarea lui Dumnezeu. Poartă bolile tuturor ca un atlet desăvârșit. Unde-i mai mare osteneala, acolo-i mai mult câștig.

Dacă-i iubești numai pe ucenicii cei buni, n-ai nici un merit; mai mult, supune-ți-i cu blândețe pe cei mai molipsiți. Nu orice rană se vindecă cu același plastru. Potolește neînțelegerile cu scandal. *Fii înțelept în toate ca șarpele și simplu ca porumbelul* (cf. Mt 10,16). De aceea, ești și trupesc, și duhovnicesc, ca să mângâi pe cei ce se arată în fața ta; cât privește pe cele nevăzute, cere să-ți fie descoperite, ca să nu-ți lipsească nimic și să ai cu prisosință orice carismă. Timpul îți cere să dobândești pe Dumnezeu, după cum căpitanii corăbiilor cer vânturi bune, iar naufragații cer porturi. Fii treaz, ca un atlet al lui Dumnezeu. Premiul? Nesticăciune și viață veșnică, de care și tu ești convins. Pentru toate sufletul meu ți-l dau și lanțurile mele, pe care le-ai iubit.

Să nu te sperie cei care par vrednici de credință, dar învață învățături străine. Stai tare ca o nicovală în care se lovește. Acela-i mare atlet, care învinge, deși-i lovit. Trebuie, mai cu seamă, noi să răbdăm toate pentru Dumnezeu, ca și el să ne rabde pe noi. Fii mai zelos decât ești! Citește vremurile! Așteaptă-l pe cel mai presus de timp, pe cel fără de ani, pe cel nevăzut, pentru noi însă văzut, pe cel nepipăit, pe cel nepătimitor, pentru noi însă pătimitor, pe cel care pentru noi a rădat în tot chipul.

Să nu fie neglijate văduvele! După Domnul, fii tu îngrijitorul lor! Nimic să nu faci fără aprobarea ta și nici tu fără Dumnezeu să nu faci ceva. Așa ceva să nu faci! Fii hotărât! Adunările să fie cât mai dese. Cheamă-i pe toți după nume. Nu-i disprețui pe sclavi și pe sclave, dar nici ei să nu se mândrească, ci să slujească mai mult spre slava lui Dumnezeu, ca să dobândească de la Dumnezeu o mai bună libertate. Să nu dorească să

fie eliberați cu cheltuielile comunității credincioșilor, ca să nu fie găsiți sclavi ai poftei.

RESPONSORIUL*1Tim 6,11b-12a; 2Tim 2,10a*

R. Urmează dreptatea, evlavia, credința, iubirea, statornicia, blândețea; * luptă lupta cea bună a credinței, cucerește viața cea veșnică.

V. De aceea, îndur cu răbdare toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină mântuirea. * Luptă.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ**Oficiul lecturilor****LECTURA ÎNTÂI**

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 12,14–13,13

*Apostolul își anunță vizita la creștinii din Corint,
ca să-i corecteze*

Fraților, ^{12,14} iată, sunt gata să vin la voi pentru a treia oară și nu vă voi fi o povară, pentru că eu nu caut lucrurile voastre, ci pe voi. Căci nu copiii se cuvine să adune bunuri pentru părinți, ci părinții pentru copii. ¹⁵ Eu voi oferi cu bucurie totul și mă voi oferi pe mine pentru sufletele voastre. Dacă eu vă iubesc mai mult, voi fi oare iubit mai puțin?

¹⁶ Fie! Eu nu v-am fost o povară. Dar, fiind isteț, v-am prins prin viclenie. ¹⁷ V-am stors eu oare prin vreunul dintre cei pe care i-am trimis la voi? ¹⁸ L-am rugat pe

Tit și împreună cu el am trimis un frate. V-a stors cumva Tit? N-am umblat noi în același duh? N-am călcat pe aceleași urme?

¹⁹ De mult vi se pare că ne apărăm înaintea voastră? Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu în Cristos, iar toate acestea, iubiților, sunt spre edificarea voastră. ²⁰ Căci mă tem ca nu cumva, venind la voi, să vă găsească așa cum n-aș vrea, iar eu să fiu găsit de voi așa cum n-ați vrea: nu cumva să găsească certuri, invidie, mânie, rivalități, calomnii, insinuări, orgolii, tulburări. ²¹ Mă tem ca nu cumva, venind din nou, să mă umilească Dumnezeu din cauza voastră și să-i plâng pe mulți dintre cei care au păcătuit mai înainte și nu s-au convertit de la necurăția, de la desfrânarea și nerușinarea la care s-au dat.

^{13.1} Pentru a treia oară vin la voi. *Orice hotărâre trebuie să fie stabilită după declarația a doi sau trei martori.* ² Am spus-o mai înainte, atunci când am fost la voi a doua oară, și o spun acum, când sunt departe, celor care au păcătuit mai înainte și tuturor celorlalți: dacă vin la voi, voi fi necruțător, ³ de vreme ce căutați o dovadă că în mine vorbește Cristos, el, care nu este slab față de voi, ci este puternic în mijlocul vostru. ⁴ Căci el a fost răstignit din slăbiciune, însă este viu prin puterea lui Dumnezeu. Și noi suntem slabi într-însul, însă vom trăi împreună cu el prin puterea lui Dumnezeu față de voi.

⁵ Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință, pe voi înșivă să vă puneți la încercare. Sau voi nu recunoașteți că Isus Cristos este în voi? Numai dacă n-ați căzut la încercare. ⁶ Sper că recunoașteți că noi nu suntem niște căzuți la încercare. ⁷ Ne rugăm înaintea lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău, nu ca să apărăm noi încercați, ci ca voi să faceți binele, iar noi să fim ca niște căzuți la încercare. ⁸ Căci noi nu avem nici o putere împotriva adevărului, ci pentru adevăr. ⁹ Într-adevăr, ne bucurăm când noi suntem slabi iar voi sunteți puternici, și tocmai aceasta o cerem în rugăciunea noastră: întărirea voastră. ¹⁰ De aceea, vă scriu acestea când nu sunt de față, pentru ca, atunci când voi fi de față, să nu mă

port cu asprime după autoritatea pe care mi-a dat-o Domnul spre edificare, și nu spre dărâmare.

¹¹ În rest, fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea! Îmbărbățați-vă! Să fiți uniți în același cuget, să trăiți în pace și Dumnezeu iubirii și al păcii va fi cu voi. ¹² Salutați-vă unii pe alții cu sărutul păcii. Vă salută toți sfinții.

¹³ Harul Domnului nostru Isus Cristos și iubirea lui Dumnezeu și împărțășirea Duhului Sfânt să fie cu voi toți!

RESPONSORIUL

2Cor 13,11; Fil 4,7

R. Bucurați-vă! Căutați desăvârșirea! Trăiți în pace!

* Dumnezeu iubirii și al păcii va fi cu voi.

V. Pacea lui Dumnezeu, care întrece orice închipuire, va păzi inimile voastre în Cristos Isus; * Dumnezeu.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către Policarp*

a sfântului Ignațiu de Antiohia, episcop martir

(Nr. 5, 1 – 8, 1.3: Funk 1, 249-253)

Toate să se facă spre cinstea lui Dumnezeu

Fugi de meseriile rele; dar, mai bine spus, vorbește despre ele în fața poporului. Spune-le surorilor mele să-l iubească pe Domnul și să se mulțumească, trupește și sufletește, cu soții lor. La fel, și fraților mei poruncește-le, în numele lui Isus Cristos, să-și iubească soțiile așa cum Domnul își iubește Biserica. Dacă cineva poate să rămână în curăție, în cinstea trupului Domnului, să rămână fără a se lăuda. Dacă se va lăuda, s-a pierdut; iar dacă știe cineva aceasta în afară de episcop, s-a stricat. Trebuie ca cei care se însoară și cele care se mărită să facă unirea lor cu aprobarea episcopului, ca să fie căsătoria lor după Domnul, și nu după poftă. Toate să se facă spre cinstea lui Dumnezeu.

Ascultați pe episcop, ca și Dumnezeu să vă asculte pe voi. Sunt pregătit să-mi pun sufletul pentru cei care se

supun episcopului, preoților, diaconilor. Și face Dumnezeu ca, împreună cu ei, să am și eu parte de Dumnezeu. Colaborați unii cu alții, luptați împreună, alergați împreună, suferiți împreună, dormiți împreună, treziți-vă împreună, ca economi, ca stăpâni și slujitori ai lui Dumnezeu. Căutați să plăceți celui în a cărui armată sunteți, de la care primiți și plata. Să nu fie găsit cineva dezertor. Botezul vostru să vă rămână armă, credința coif, iubirea sulită, iar răbdarea armură; faptele bune să fie depozitele voastre, ca să vă primiți, după vrednicie, plata voastră. Fiți îndelung răbdători, cu bunătate unii cu alții, precum este și Dumnezeu cu voi. Face Dumnezeu să mă bucur pururea de voi.

Pentru că, după cum mi s-a vestit, Biserica din Antiohia Siriei a dobândit pace prin rugăciunile voastre, de aceea, și eu am ajuns mai vesel, pentru că Dumnezeu mi-a luat de pe suflet grija, mai ales dacă prin suferințele mele îl voi dobândi pe Dumnezeu spre a fi găsit, la înviere, ucenic al vostru. Se cuvine ca tu, cel fericit de Dumnezeu, Policarp, să îți o adunare vrednică de Dumnezeu și să alegi pe cineva, pe care-l aveți foarte drag și harnic, care va putea să fie numit curier al lui Dumnezeu; acesta să fie învrednicit să se ducă în Siria ca să preamărească, spre slava lui Dumnezeu, iubirea voastră cea neobosită.

Creștinul nu are stăpânire asupra lui însuși, dar are timp liber pentru Dumnezeu. Aceasta este o lucrare a lui Dumnezeu și a voastră, când o împliniți. Cred în harul lui Dumnezeu, că voi sunteți gata spre o facere de bine plăcută lui Dumnezeu. Știindu-vă tăria voastră pentru adevăr, v-am sfătuit în puține cuvinte.

Pentru că n-am putut să scriu tuturor Bisericilor, trebuind să plec pe neașteptate cu corabia de la Troas la Neapole, precum poruncește voința lui Dumnezeu, vei scrie tu Bisericilor, care sunt mai înainte, ca unul ce știi gândul lui Dumnezeu, ca și ele să facă același lucru: cele care pot, să trimită delegați pe jos, iar altele, epistole prin cei trimiși de tine, ca să fiți slăviți printr-o faptă veșnică, precum și ești vrednic.

Vă doresc sănătate de-a pururi în Dumnezeu nostru Isus Cristos, în care face Dumnezeu să rămâneți în unirea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Fiți sănătoși în Domnul.

RESPONSORIUL*1Cor 15,58; 2Tes 3,13*

R. Fiți tari, neclintiți, muncind totdeauna cu zor în lucrarea Domnului, * știind că munca voastră nu este zadarnică în Domnul.

Ÿ. Să nu obosiți în a face bine. * Știind că.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, ocrotitorul celor ce nădăjduiesc în tine, fără tine nimic nu e deplin, nimic nu e sfânt; sporește-ți îndurarea față de noi, pentru ca, prin puterea și sub călăuzirea ta, astfel să ne folosim de bunurile trecătoare încât să ne bucurăm încă de pe acum de cele veșnice. Prin Domnul.

**SOLEMNITĂȚILE DOMNULUI
DIN TIMPUL DE PESTE AN**

Duminica de după Rusalii
PREASFÂNTA TREIME

Solemnitare

Vesperale I

IMNUL

În veci adorată Treime Preasfântă,
Pământul și cerul te binecuvântă;
Întreg universul cântări îți îngână,
Căci tu l-ai creat cu puternica-ți mână.

Tu ești bucuria totală, deplină,
Nu poate nimic din afară să-ți vină;
Creezi totuși lumea, dorind ca să fie
Părtașă și ea la a ta bucurie.

Fântână de har ești, cerescule Tată,
Iar tu ești, Cristoase, lumină curată.
Iubirea lor caldă, sărutul fierbinte,
Pe care și-l schimbă, ești, Duhule Sfinte.

Ce-i nobil și sfânt de la tine provine
Și binele-și are izvorul în tine,
Și tot ce-i frumos și sublim în natură
În tine își are originea pură.

O, Doamne, ce mare ne este misterul!
Să fim pentru tine și templul, și cerul!
Din noi izgonește păcate, cusururi,
Să-ți fim locuințe curate de-a pururi.

Când ceasul plecării din lume va bate,
Primește-ne-n sfintele tale palate,
Ca-n locul în care nu-i plânset, nici jale,
În veci să cântăm îndurările tale. Amin.

Sau:

Imménsa et una, Trínitas,
Cuius potéstas ómnia
Facit regítque témpora
Et exstat ante sæcula,

Tu sola pleno súfficis
 Tibi beáta gáudio;
 Tu pura, simplex, próvida
 Cælos et orbem cóntines.

Omnis, Pater, fons grátiae,
 Lumen patérne glóriæ,
 Sancte utriúsqe Spíritus
 Intermináta cáritas,

Ex te supréma orígine,
 Trias benígna, prófluit
 Creáta quicquid sústinet,
 Quicquid decóre pérficit.

Quos et coróna múneras
 Adoptiónis íntimæ,
 Nos templa fac niténtia
 Tibi placére iúgiter.

O viva lux, nos ángelis
 Da iungi in aula cælica,
 Ut grati amóris láudibus
 Te concinámus pérpetim. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Mărire ție, Treime de o ființă, un singur Dumnezeu, precum era mai înainte de toți vecii și acum și în veac!

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
 lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
 de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
 fie numele Domnului lădat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
 slava lui este mai presus de ceruri.

- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Mărire ție, Treime de o ființă, un singur Dumnezeu, precum era mai înainte de toți vecii și acum și în veac!

Ant. 2 Binecuvântată să fie Sfânta Treime cea de o ființă și nedespărțită! Să-i aducem laudă și mulțumire pentru că și-a arătat îndurarea față de noi!

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Binecuvântată fie Sfânta Treime cea de o ființă și nedespărțită! Să-i aducem laudă și mulțumire pentru că și-a arătat îndurarea față de noi!

Ant. 3 Mărire și cinste să-i fie lui Dumnezeu în unitatea Sfintei Treimi, Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt, în vecii vecilor!

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduie de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Mărire și cinste să-i fie lui Dumnezeu în unitatea Sfintei Treimi, Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt, în vecii vecilor!

LECTURA SCURTĂ

Rom 11,33-36

O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și cât de neînțelese sunt căile sale! Într-adevăr, cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul lui? Sau cine i-a dat lui mai întâi ca să poată lua înapoi de la el? Căci toate vin de la el, prin el și pentru el. Lui să-i fie glorie în veci! Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. Să-l binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt. * Să-l laudăm în veci! Să-l binecuvântăm.

V. Numai lui Dumnezeu să-i fie cinste și mărire. * Să-l laudăm în veci! Slavă Tatălui. Să-l binecuvântăm.

Ant. la Magnificat: Îți aducem mulțumire, Dumnezeule, îți aducem mulțumire, Treime adevărată și nedespărțită, Dumnezeire unică și preaînaltă, Unitate sfântă și de o ființă!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Tatăl, prin Duhul Sfânt, a dat viață trupului lui Cristos, Fiul său, și l-a făcut izvor de viață pentru noi. Să înălțăm această cântare de slavă către Dumnezeul unic și întreit:

Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh!

Părinte atotputernic, Dumnezeule veșnic, trimite în numele Fiului tău pe Duhul Sfânt, Mângâietorul, asupra Bisericii,

– ca să o păstreze în unitatea iubirii și a adevărului desăvârșit.

Trimite, Doamne, lucrători în secerișul tău, ca să învețe toate neamurile și să le boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh

– și să le întărească în credință.

Doamne, ajută-i pe toți cei care îndură prigoană pentru numele Fiului tău,

– căci el a făgăduit că tu îl vei trimite pe Duhul adevăratului ca să vorbească în ei.

Părinte atotputernic, fă ca toți să înțeleagă că tu și Cuvântul și Duhul Sfânt sunteți una,

– ca să creadă și să spere în unicul Dumnezeu și să-l iubească.

(Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh!)

Părinte al celor vii, fă-i pe cei răposați părtași de mărirea ta,

– în care Fiul tău și Duhul Sfânt domnesc împreună cu tine în unire veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte ceresc, tu l-ai trimis în lume pe Fiul tău, Cuvântul adevărului, și pe Duhul tău, izvorul sfințeniei, pentru a descoperi oamenilor misterul minunat al vieții dumnezeiești. Dă-ne, te rugăm, harul ca, mărturisind adevărata credință, să recunoaștem slava veșniciei Treimi și să adorăm unitatea celor trei persoane în mărirea puterii sale. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu cel adevărat, unul în Treime și întreit în Unitate!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Tatălui, ce-a scos din haos marea, cerul și pământul,
Fiului, născut din Tatăl, care-i Logosul-Cuvântul,
Duhului, ce-i pentru lume foc, căldură și lumină,
Dumnezeului Treimic paradisul i se-nchină.

Dumnezeu în trei persoane; taina tainelor cea mare
S-o-nțeleagă, s-o pătrundă, nici o minte nu-i în stare,
Cel ascuns acumă însă înțelegerii și minții
E văzut de către îngeri, îl contemplă-n ceruri sfinții.

Toată firea preamărește marea-i forță creatoare,
 Ce-a aprins și-a pus pe boltă minunatul, mândrul soare
 Și adoră mintea care depășește orice minte,
 Ce-a aprins iubirea-n inimi și căldura ei fierbinte.

Către cetele de îngeri ne-ndreptăm acuma gândul,
 Ne unim cu dânșii glasul, pe Stăpânul lăudându-l,
 Cu speranța că în ceruri vom intra și noi odată
 Și vederea față-n față va fi unica răsplată. Amin.

Sau:

Te Patrem summum genitúmque Verbum
 Flamen ac sanctum Dóminum faténtur
 Únicum, quotquot paradísi amœnus
 Hortus adúnat.

Quam modis miris, Trias alma, vivas
 Pércipit nemo, tamen usque in ævum
 Cælites vultu sátiás, alácri
 Voce canéntes.

Te canunt mundi statuísse molem,
 Lúmine ætérno régere univérsa,
 Ígnibus celsi refovére Amóris
 Corda tuorum.

Mente permísti súperum catérvis,
 Iam choris illis sociámus hymnos,
 Qui tua optámus fore sempitérna
 Pace beáti. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Vino și rămâi cu noi, unicule Dumnezeu atot-
 puternic, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt!

Psalmul 8

² Doamne, Dumnezeul nostru, *
 cât de minunat este numele tău
 pe tot pământul!

Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.

- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și măreție. *
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale,
toate le-ai pus la picioarele lui: †
- ⁸ oile și boii laolaltă, *
precum și fiarele câmpului,
- ⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor.
- ¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Ant. Vino și rămâi cu noi, unice Dumnezeu atotputernic, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt!

Ant. 2 O, fericită Treime: Tatăl este iubire, har este Fiul, Duhul Sfânt, comuniune!

Psalmul 32 (33)

I

- ¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul; *
cei fără de prihană
se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.
- ² Lăudați-l pe Domnul cu harpa; *
cântați-i cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați-i o cântare nouă, *
cântați cu măiestrie și cu strigăte de veselie.
- ⁴ Căci drept este cuvântul Domnului *
și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.

- ⁵ El iubește dreptatea și adevărul, *
pământul este plin de bunătața Domnului.
- ⁶ Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile *
și prin suflarea gurii lui, toate oștirile sale.
- ⁷ El ține ca într-un burduf apele mării *
și pune în vistierii abisurile.
- ⁸ Să se teamă de Domnul tot pământul, *
în fața lui să tremure toți locuitorii lumii.
- ⁹ Căci el a spus și toate s-au făcut, *
el a poruncit și toate au fost create.
- ¹⁰ Domnul destramă planurile națiunilor, *
el zădărnicește hotărârile popoarelor;
- ¹¹ dar planul Domnului rămâne în veci *
și gândurile inimii sale din neam în neam.

Ant. O, fericită Treime: Tatăl este iubire, har este Fiul, Duhul Sfânt, comuniune!

Ant. 3 O, Treime preasfântă: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, începutul, strălucirea, darul adevărului!

II

- ¹² Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, *
poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.
- ¹³ Domnul privește din ceruri, *
el îi vede pe toți fiii oamenilor.
- ¹⁴ Din locuința lui sfântă *
îi cercetează pe toți locuitorii pământului.
- ¹⁵ El singur a plăsmuit inimile lor *
și le cunoaște toate faptele.
- ¹⁶ Regele nu se salvează prin mulțimea armatei, *
nici cel viteaz nu scapă prin marea lui putere.
- ¹⁷ Nu ajunge calul pentru a da mântuire *
și, cu toată puterea lui, nu poate izbăvi.
- ¹⁸ Iată, ochii Domnului sunt îndreptați
spre cei care se tem de el, *
spre cei care nădăjduiesc în mila lui,
- ¹⁹ ca să scape de la moarte sufletele lor *
și să-i hrănească în timp de foamete. —

- ²⁰ Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; *
 pentru că el este ajutorul și apărătorul nostru,
²¹ pentru că în el se va bucura inima noastră *
 și în numele lui cel sfânt ne-am pus nădejdea.
²² Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, *
 precum și speranța noastră este în tine.

Ant. O, Treime preasfântă: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt,
 începutul, strălucirea, darul adevărului!

℣. Cuvântul Domnului a făcut cerurile.

℞. Și suflarea gurii sale, universul.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
 către Corinteni

2,1-16

Marele mister al voinței sale

¹ Eu, fraților, când am venit la voi, am venit să vă vestesc misterul lui Dumnezeu nu prin măiestria cuvântului sau prin înțelepciune. ² Într-adevăr, n-am voit să știu nimic altceva decât pe Isus Cristos, și pe acesta răstignit. ³ Eu însumi am venit la voi în slăbiciune, cu frică și cuprins de neliniște, ⁴ iar cuvântul meu și predica mea n-au constatat în discursuri convingătoare ale înțelepciunii omenești, ci în adevărarea Duhului și a puterii, ⁵ astfel încât credința voastră să fie bazată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

⁶ Totuși, noi vorbim de înțelepciune printre cei desăvârșiți, dar nu de înțelepciunea lumii acesteia, nici a stăpânilor acestui veac, care sunt pieritori. ⁷ Însă noi vorbim de înțelepciunea tainică a lui Dumnezeu, care a fost ținută ascunsă, și pe care Dumnezeu o hotărâse înaintea veacurilor spre mărirea noastră, ⁸ pe care nici unul dintre stăpânitorii lumii acesteia n-a cunoscut-o, căci dacă ar fi cunoscut-o, nu l-ar fi răstignit pe Domnul gloriei. ⁹ Însă, după cum este scris:

Lucruri pe care *ochiul nu le-a văzut*
 și *urechea nu le-a auzit*
 și la inima omului nu s-au suit,

pe acestea le-a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe el.

¹⁰ Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul, căci Duhul cercetează toate, chiar și profunzimile lui Dumnezeu. ¹¹ De fapt, cine dintre oameni cunoaște ceea ce este în om, în afară de duhul omului care este în om? Tot la fel, nimeni nu a cunoscut cele ale lui Dumnezeu în afară de Duhul lui Dumnezeu. ¹² Iar noi nu am primit duhul lumii, ci am primit Duhul care este din Dumnezeu, ca să cunoaștem darurile care ne-au fost date de Dumnezeu. ¹³ Despre acestea vorbim, nu în cuvinte învățate de la înțelepciunea omenească, ci în cuvinte învățate de la Duh, demonstrând prin cuvintele spirituale realitățile spirituale. ¹⁴ Omul numai cu firea lui nu acceptă cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nu le poate cunoaște, pentru că acestea trebuie să fie judecate în mod spiritual. ¹⁵ Dimpotrivă, omul spiritual judecă toate, iar el nu este judecat de nimeni.

¹⁶ *Într-adevăr, cine a cunoscut gândirea Domnului, ca să-i poată da învățătură?*
Însă noi avem gândirea lui Cristos.

RESPONSORIUL

Cf. Ef 1,17.18; 1Cor 2,12a

R. Dumnezeu Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să ne dea Duhul înțelepciunii și al descoperirii, ca să-l cunoaștem pe deplin, luminându-ne ochii inimii noastre, * ca să cunoaștem care este speranța chemării lui și care este bogăția gloriei moștenirii sale între cei sfinți.

Ÿ. Noi nu am primit duhul lumii, ci l-am primit pe Duhul care este din Dumnezeu. * Ca să cunoaștem.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile sfântului Atanasiu*, episcop

(*Scris. 1, către Serapion, 28-30: PG 26, 594-595. 599*)

*Lumina, strălucirea și harul în Sfânta Treime
și din Sfânta Treime*

Nu ar fi zadarnic dacă am cerceta tradiția veche, doctrina și credința Bisericii catolice, adică cea pe care

Domnul ne-a învățat-o, pe care apostolii au predicat-o și pe care sfinții părinți au păstrat-o. Căci pe ea a fost întemeiată Biserica și, dacă cineva se îndepărtează de ea, nu mai poate fi creștin și nici nu mai poate să poarte acest nume.

Există, așadar, o Treime sfântă și perfectă, cunoscută ca Tatăl și Fiul și Sfântul Duh; ea nu are nimic străin sau adăugat din afară; ea nu este constituită din Creator și realități create, ci este în întregime putere creatoare și eficientă. Ea este asemenea sieși și indivizibilă prin natura ei, iar lucrarea ei este unică. Într-adevăr, Tatăl le face toate prin Cuvânt, în Duhul Sfânt, și astfel, unitatea Sfintei Treimi este păstrată. De aceea, în Biserică este vestit un singur Dumnezeu *care este peste toate, prin toți și în toți* (cf. *Ef* 4,6). Desigur, *el este peste toate* ca Tată, ca principiu și ca origine; *prin toți*, adică prin Cuvânt; în sfârșit, *în toți*, în Duhul Sfânt.

Sfântul Paul, când le scrie corintenilor despre realitățile spirituale, conduce toate lucrurile la un singur Dumnezeu, Tatăl, ca la capul lor: *Există diferite daruri, dar este același Duh. Sunt diferite slujiri, dar este același Domn. Sunt diferite lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează toate în toți* (1*Cor* 12,4-6).

Căci darurile pe care Duhul le împarte fiecăruia sunt date de Tatăl prin Cuvânt. Într-adevăr, tot ce este al Tatălui este și al Fiului. Prin urmare, bunurile date de Fiul în Duhul Sfânt sunt adevărate daruri ale Tatălui. De asemenea, când Duhul este în noi, în noi este și Cuvântul de la care îl primim, iar în Cuvânt este și Tatăl. Astfel, se împlinește cuvântul: *Eu și Tatăl vom veni la el și ne vom face locuință la el* (In 14,23). Căci acolo unde este lumina, acolo este și strălucirea ei; unde este strălucirea ei, acolo este, de asemenea, și eficacitatea ei și harul ei strălucitor.

Același lucru ni-l învață Paul în *Scrisoarea a doua către Corinteni*, cu aceste cuvinte: *Harul Domnului nostru Isus Cristos și iubirea lui Dumnezeu Tatăl și împărțirea Sfântului Duh să fie cu voi toți* (2*Cor* 13,13). Într-adevăr, harul și darul, care sunt date în Sfânta Treime,

sunt date de Tatăl prin Fiul în Duhul Sfânt. După cum harul este dat de Tatăl prin Fiul, tot așa, noi nu putem fi părtași la dar decât în Duhul Sfânt. Fiind părtași la el, avem iubirea Tatălui, harul Fiului și împărțirea Duhului său.

RESPONSORIUL

℞. Să-l binecuvântăm pe Tatăl, și pe Fiul, și pe Duhul Sfânt. * Să-l laudăm și să-l preaînălțăm în veci.

℣. Binecuvântat este Dumnezeu în tăria cerului și vrednic de laudă și de mărire în veci. * Să-l laudăm.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Sfântă Treime, dintru splendoare
 Slava primește-o nepieritoare.
 Focul iubirii veșnic ne ține
 Inima noastră strânsă de tine.
 Tată, tu scos-ai sfântă și pură
 Din neființă marea natură;
 Drumul spre tine ca ni-l deschidă
 Printr-o credință tot mai solidă.
 Fiule-n tine veșnicul Tată
 Toată lumina lumii i-arată;
 Fă deci ca lumea, ca-ntr-o oglindă,
 Razele tale să le cuprindă.
 Duh al tăriei, Duhule Sfinte,
 Gânduri curate pune-ne-n minte.
 Fă să coboare haruri în rouă,
 Pune-ne-n piepturi inimă nouă.
 Mila ta, Doamne, nu ne refuze,
 Ruga ce iese azi de pe buze.
 Inima noastră gazdă să-ți fie,
 Tu fi-ne gazdă în veșnicie. Amin.

Sau:

Trínitas, summo sólio corúscans,
Glóriæ carmen tibi sit perénne,
Quæ tenes nostri veheménti amóre
Péctoris ima.

Cónditor rerum, Pater, alma virtus,
Quos tuæ vitæ facis atque formæ
Esse consórtes, fídei fac usque
Dona meréri.

Candor ætérne speculúmque lucis,
Nate, quos dicis sociásque fratres,
Pálmities viti tibi nos inesse
Da viridántes.

Cáritas, ignis, píetas, poténti
Lúmine ac blando móderans creáta,
Spíritus, mentem rénova, fovéto
Íntima cordis.

Hospes o dulcis, Trias obsecránda,
Nos tibi iugi fac amóre nexos,
Pérpets donec modulémur hymnos
Teque fruámur. Amen.

Ant. 1 Ție să-ți fie cinște și stăpânire, ție mărire și putere, ție laudă și preamărire în vecii vecilor, o, Treime preafericită!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Pe bună dreptate te laudă, te adoră și te preamăresc toate făpturile tale, o, Treime preafericită!

Ant. 3 De la el sunt toate, prin el sunt toate, în el sunt toate: lui să-i fie mărire în veci.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 12,4-6

Există diferite daruri, dar este același Duh. Sunt diferite slujiri, dar este același Domn. Sunt diferite lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează toate în toți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ție să-ți fie laudă, ție mărire, * Treime preafecricită! Ție.

V. Ție aducere de mulțumire în vecii vecilor, * Treime preafecricită! Slavă Tatălui. Ție.

Ant. 1a *Benedictus*: Binecuvântată să fie Treimea sfântă și nedespărțită, care creează și călăuzește toate, și acum și pururea și în veacul fără de sfârșit.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să adorăm și să preamărim în cântări de bucurie pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt:

Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh!

Părinte Sfânt, noi nu știm să ne rugăm cum se cuvine: binevoiește a ni-l dărui pe Duhul Sfânt,

– ca să vină în ajutor slăbiciunii noastre și să mijlocească pentru noi după voința ta.

Fiule al lui Dumnezeu, tu l-ai rugat pe Tatăl să-l dea Bisericii tale pe Duhul Sfânt, Mângâietorul:

– fă ca Duhul adevărului să rămână cu noi în veci.

Vino, Duhule Sfinte, și dăruiește-ne roadele tale: dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunăvoința, bunătatea,

– îndelunga-răbdare, blândețea, credința, modestia, înfrânarea, curăția.

Părinte atotputernic, tu l-ai trimis în sufletele noastre pe Duhul Fiului tău, care strigă: „Abba, Tată!”

– dă-ne harul să fim călăuziți de Duhul Sfânt, ca să fim moștenitorii tăi și împreună-moștenitori cu Cristos.

Cristoase, tu l-ai trimis pe Duhul mângâietor, care purcede de la Tatăl, ca să dea mărturie despre tine:

– fă ca și noi să dăm mărturie despre tine în fața oamenilor.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte ceresc, tu l-ai trimis în lume pe Fiul tău, Cuvântul adevărului, și pe Duhul tău, izvorul

sfințeniei, pentru a descoperi oamenilor misterul minunat al vieții dumnezeiești. Dă-ne, te rugăm, harul ca, mărturisind adevărata credință, să recunoaștem slava veșnicei Treimi și să adorăm unitatea celor trei persoane în mărirea puterii sale. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmii de la duminica săpt. I, 621.

Ora a treia

Ant. Pe tine te invocăm, pe tine te laudăm, pe tine te adorăm, Treime preafericită!

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,21-22

Cel care ne întărește împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu, cel care ne-a însemnat cu sigiliul său și a pus în inimile noastre arvuna Duhului.

℣. Intrați pe porțile lui aducându-i mulțumire.

℞. Preamăriți-l pe Dumnezeu Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt!

Ora a șasea

Ant. Tu ești speranța noastră, tu ești mântuirea noastră, tu ești cinstea noastră, Treime preafericită!

LECTURA SCURTĂ

Cf. Gal 4,4.5-6

Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său, ca să primim înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu l-a trimis pe Duhul Fiului său în inimile noastre, care strigă: Abba, Tată!

℣. O, preafericită, binecuvântată și slăvită Treime.

℞. Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt!

Ora a noua

Ant. Noi mărturisim că tu ești pururi plinătatea ființei, a vieții și a înțelepciunii!

LECTURA SCURTĂ

Ap 7,12

Binecuvântarea, gloria, înțelepciunea, mulțumirea, cinstea, puterea și tăria să fie Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin!

℣. Binecuvântat ești, Doamne, în tăria cerului.

℞. Și lăudat și preamărit în veci.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele II

IMNUL, ca la Vespere I, 509.

PSALMODIA

Ant. 1 O, Treime veșnică, Dumnezeu preaînalt și adevărat, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt!

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. O, Treime veșnică, Dumnezeu preaînalt și adevărat, Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt!

Ant. 2 Eliberează-ne, mântuiește-ne, dă-ne viață, o, Treime preafericită!

Psalmul 113 A (114)

- ¹ Când a ieșit Israel din Egipt, *
 casa lui Iacob din mijlocul unui popor barbar,
² Iuda a devenit sanctuarul său *
 și Israel, stăpânirea sa.
³ Marea a văzut și a fugit, *
 Iordanul s-a întors înapoi;
⁴ munții au săltat ca berbecii *
 și dealurile ca miei unei turme.
⁵ Mare, ce ai tu de fugi? *
 Și tu, Iordanule, pentru ce te întorci înapoi?
⁶ Munților, pentru ce săltați ca berbecii? *
 Și voi, dealurilor, ca miei unei turme?
⁷ Cutremură-te, pământule, în fața Domnului, *
 în fața Dumnezeului lui Iacob,
⁸ care prefăce stânca într-un lac *
 și piatra în izvoare de apă!

Ant. Eliberează-ne, mântuiește-ne, dă-ne viață, o, Treime preafericită!

Ant. 3 Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Dumnezeu atotputernic, cel care era, care este și care va veni!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
 sunt ale Dumnezeului nostru, *
 (R. Aleluia)
² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
 R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Dumnezeu atotputernic, cel care era, care este și care va veni!

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,3-6

Străduiți-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Să-l binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt. * Să-l laudăm în veci! Să-l binecuvântăm.

Ÿ. Numai lui Dumnezeu să-i fie cinste și mărire.

* Să-l laudăm în veci! Slavă Tatălui. Să-l binecuvântăm.

Ant. Ia Magnificat: Pe tine, Dumnezeule, Părinte nenăscut, pe tine, Fiule unule-născut, pe tine, Duhule Sfinte, apărător, Treime sfântă și nedespărțită, te preamărim din toată inima și din toate puterile te laudăm și te binecuvântăm: ție să-ți fie slavă în veci!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Tatăl, prin Duhul Sfânt, a dat viață trupului lui Cristos, Fiul său, și l-a făcut izvor de viață pentru noi. Să înălțăm această cântare de slavă către Dumnezeu unic și întreit:

Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh!

Părinte atotputernic, Dumnezeule veșnic, trimite-l în numele Fiului tău pe Duhul Sfânt, Mângâietorul, asupra Bisericii,

– ca să o păstreze în unitatea iubirii și a adevărului desăvârșit.

Trimite, Doamne, lucrători în secerișul tău, ca să învețe toate neamurile și să le boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh

– și să le întărească în credință.

Doamne, ajută-i pe toți cei care îndură prigoană pentru numele Fiului tău,

– căci el a făgăduit că tu îl vei trimite pe Duhul adevărului ca să vorbească în ei.

Părinte atotputernic, fă ca toți să înțeleagă că tu și Cuvântul și Duhul Sfânt sunteți una,

– ca să creadă și să spere în unicul Dumnezeu și să-l iubească.

Părinte al celor vii, fă-i pe cei răposați părtași de mărirea ta,

– în care Fiul tău și Duhul Sfânt domnesc împreună cu tine în unire veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte ceresc, tu l-ai trimis în lume pe Fiul tău, Cuvântul adevărului, și pe Duhul tău, izvorul sfințeniei, pentru a descoperi oamenilor misterul minunat al vieții dumnezeiești. Dă-ne, te rugăm, harul ca, mărturisind adevărata credință, să recunoaștem slava veșniciei Treimi și să adorăm unitatea celor trei persoane în mărirea puterii sale. Prin Domnul.

Joi după duminica Preasfintei Treimi

PREASFÂNTUL TRUP ȘI SÂNGE AL LUI CRISTOS

Solemnitate

Acolo unde solemnitatea Preasfântul Trup și Sânge al lui
Cristos nu este sărbătoare de poruncă, se celebrează duminică
după Preasfânta Treime.

Vesperale I

IMNUL

Să cinstim cu-nflăcărare
Taina tainelor cea mare:
Trupul dat de o fecioară,
Pentru noi sortit să moară,
Sfântul sânge ce-l aduce
Jertfă Domnul mort pe cruce.

Când de noi se-ndură Tatăl,
Fiul vine-n lume, iată-l.
După ce, cu tot avântul,
A vestit din plin cuvântul,
Răspândind în jur lumină,
Cursul vieții și-l termină.

Cu o zi-nainte ca să
Moară, Domnul stă la masă
Cu apostolii. La cină,
Urmând ordinea divină,
El pe sine-n mila-i mare
Se oferă ca mâncare.

Pâinea trupul i-l cuprinde
Pentru suflete merinde;
La cuvintele-i divine,
Vinul sângele-i conține;
Lucruri ce-s cu neputință
Pentru cel fără credință.

S-adorăm cu fruntea-n tină
Taina mare și divină.
Nu mai vrem străvechea mană,
Căci avem o nouă hrană.
Doar credința ne arată
Ce-i în taina minunată.
Imn de dragoste fierbinte
Ție, veșnice Părinte!
Fiule, ce din vecie
Ești născut, mărire ție!
Slavă ție, totodată,
Duh, iubirea lor curată! Amin.

Sau:

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguínisque pretióri,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generóri
Rex effúdit géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.
In suprémæ nocte cenæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque sanguis Christi merum,
Et, si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo sacramentum
 Veneremur cernui,
 Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui;
 Praestet fides supplementum
 Sensuum defectui.

Genitori Genitoque
 Laus et iubilatio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio;
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu cel îndurător a dat hrană celor ce se tem de el în amintirea faptelor sale minunate.

Psalmul 110 (111)

- ¹ Voi preamări pe Domnul din toată inima, *
 în adunarea celor dreți, în mijlocul comunității.
- ² Mari sunt lucrările Domnului, *
 vrednice de luat în seamă
 de către toți cei care le iubesc.
- ³ Lucrarea lui este plină de splendoare și măreție, *
 dreptatea lui dănuie întotdeauna.
- ⁴ El a lăsat o amintire a minunilor sale: *
 Domnul este milostiv și plin de îndurare,
- ⁵ dă hrană celor ce se tem de el; *
 își aduce aminte în veci de legământul său.
- ⁶ El a arătat poporului său puterea faptelor sale, *
 dându-le lor moștenirea națiunilor.
- ⁷ Lucrările mâinilor lui sunt adevăr și dreptate, †
 toate orânduirile lui sunt neschimbătoare, *
- ⁸ statornicite pentru veci de veci,
 făcute în adevăr și dreptate.

532   **Preasfântul Trup și Sânge al lui Cristos**

⁹ El trimite poporului său mântuirea, *
stabilește pe veci legământul său.

Sfânt și înfricoșător este numele lui. †

¹⁰ Frica de Domnul este începutul înțelepciunii:
ca să pricepere tuturor acelor care o trăiesc. *
Slava lui rămâne pentru totdeauna.

Ant. Dumnezeu cel îndurător a dat hrană celor ce se tem de el, în amintirea faptelor sale minunate.

Ant. 2 Domnul așază pacea în hotarele Bisericii, Domnul ne satură cu lamura grâului.

Psalmul 147 (147 B)

¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.

¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.

¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.

¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.

¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.

¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?

¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.

¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.

²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Domnul așază pacea în hotarele Bisericii, Domnul ne satură cu lamura grâului.

Ant. 3 Adevăr, adevăr zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl meu vă dă adevărata pâine din cer, aleluia.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

- 11,17 Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
- 18 Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.
- 12,10b A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru
zi și noapte.
- 11 Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.
- 12a De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

Ant. Adevăr, adevăr zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl meu vă dă adevărata pâine din cer, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 10,16-17

Potirul binecuvântării pe care îl binecuvântăm nu este oare împărțire cu sângele lui Cristos? Pâinea pe care o frângem nu este oare împărțire cu trupul lui Cristos? Pentru că este o singură pâine, noi, cei mulți, suntem un singur trup, căci toți ne împărțim din aceeași unică pâine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Pâine din cer le-a dat lor, * aleluia, aleluia. Pâine.

Ÿ. Omul mănâncă pâinea îngerilor. * Aleluia, aleluia.
Slavă Tatălui. Pâine.

Ant. la Magnificat: Cât de bun și binevoitor este Duhul tău, Doamne: ca să-ți arăți duiosia iubirii față de fiii tăi, le-ai dat pâinea cerească; pe cei flămânzi îi copleșești cu bunuri, iar pe bogații cei nerecunoscători îi lași cu mâinile goale!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

La ospățul la care-i cheamă pe toți, Cristos își dă trupul și sângele său pentru viața lumii. Să-l rugăm:

Cristoase, pâine cerească, dă-ne viața veșnică!

Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, tu ne-ai poruncit să celebrăm Cina euharistică în amintirea ta:

– îmbogățește în har Biserica ta prin celebrarea plină de credință a tainelor sfinte.

Cristoase, preot unic al Celui Preaînalt, tu ai încredințat preoților misiunea de a celebra sacramentele tale:

– dă-le harul să împlinească în viața lor ceea ce săvârșesc prin semnele sacre.

Cristoase, mana din ceruri, tu îi aduni într-un singur trup pe aceia care se împărtășesc din unica pâine:

– întărește pacea și buna înțelegere între aceia care cred în tine.

Cristoase, medic ceresc, care prin pâinea ta ne eliberezi din moarte și ne dai chezașia nemuririi,

– redă celor bolnavi sănătatea și celor sănătoși speranța vie.

Cristoase, regele împărăției viitoare, tu ne-ai poruncit să celebrăm sfintele taine spre a vesti moartea ta până când vei veni în slavă:

– fă-i părtași de învierea ta pe toți aceia care au murit în tine.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai lăsat în acest sacrament minunat amintirea pătimirilor tale, fă-ne, te rugăm, să cinstim astfel sfântul mister al trupului și sângelui tău, încât să simțim neconținut în noi roadele răscumpărării tale. Tu, care, fiind Dumnezeu.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos Domnul, pâinea vieții!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei Orelor, 573.

Oficiul lecturilor**IMNUL**

Fac azi mare sărbătoare mântuitele noroade,
Cânt înaltă către cel ce din robie le sloboade.
S-a sfârșit cu lumea veche, alta nouă-acum apare,
Toate-s noi: și glas, și cuget, și simțire, și cântare.
Celebrează seara-n care, stând cu-apostolii la cină,
Fiul Omului și-arată dărnicia sa divină;
Miel și pâine tuturoră însuși Domnul le împarte,
După datină și după legea scrisă-n Sfânta Carte.
Trupul său jertfit pe cruce este pâinea ce se frânge,
Și paharul ce-l oferă este plin cu sfântu-i sânge.
Ca merinde-n drumul vieții, el ne dă cereasca pâne,
Ca balsam în întristare, sfântul sânge ne rămâne.
Jertfa noii alianțe de la Cina de pe Urmă,
Fiind jertfa de pe cruce, toate jertfele le curmă;
Este jertfa Liturghiei și apostolii ne spun că
Doar de preoți se aduce, din a Domnului poruncă.
Pâinea nobilă, cerească, pregătită pentru îngeri,
Coborând în valea-aceasta de mizerii și de plângeri,
Pentru om devine hrană; cine vrea, din ea mănâncă,
Și bogatul, și săracul, și mereu rămâne încă.

536   **Preasfântul Trup și Sânge al lui Cristos**

Te rugăm acuma, Doamne, noi, lucrarea mâinii tale:
Fii mereu de noi alături, însoțește-ne pe cale,
Ca, hrăniți cu pâinea vieții și prin forța ei divină,
Să-ți vedem odată chipul în cereasca ta lumină. Amin.

Sau:

Sacris sollénniis iuncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces et ópera.

Noctis recóllitur cena novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázymba
Dedísse frátribus iuxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: „Accípite quod trado vásculum;
Omnes ex eo bíbite”.

Sic sacrificium istud instítuit,
Cuius officium commíti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cælicus figúris términum.
O res mirábilis: mandúcat Dóminum
Servus pauper et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus;
Sic nos tu vísitas sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Spuneți celor invitați: Iată, ospățul meu este pregătit, veniți la nuntă, aleluia!

Psalmul 22 (23)

- ¹ Domnul este păstorul meu, *
nu voi duce lipsă de nimic;
- ² el mă paște pe pășuni verzi, †
mă conduce la ape de odihnă, *
- ³ îmi înviorează sufletul.
Mă călăuzește pe cărări drepte, *
de dragul numelui său.
- ⁴ Chiar dacă ar fi să umblu
prin valea întunecată a morții, †
nu mă tem de nici un rău, *
căci tu ești cu mine,
toiagul și nuiua ta mă mângâie.
- ⁵ Tu pregătești masă pentru mine
în fața dușmanilor mei, †
îmi ungi capul cu untdelemn *
și paharul meu e plin de se revarsă.
- ⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
în toate zilele vieții mele *
și voi locui în casa Domnului
până la sfârșitul zilelor mele.

Ant. Spuneți celor invitați: Iată, ospățul meu este pregătit, veniți la nuntă, aleluia!

Ant. 2 Dacă îi este sete cuiva, să vină la mine și să bea din izvorul vieții.

Psalmul 41 (42)

- ² Cum dorește cerbul izvoarele de apă, *
așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeu.
- ³ Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
de Dumnezeul cel viu; *
când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu?
- ⁴ Lacrimile îmi sunt pâine ziua și noaptea, *
când mi se zice în fiecare zi:
„Unde este Dumnezeul tău?”

- ⁵ Îmi aduc aminte de aceasta
 – și sufletul se topește în mine – †
 cum înaintam prin mulțime
 până la casa lui Dumnezeu, *
 în strigătele de bucurie și de mulțumire
 ale unei mulțimi în sărbătoare.
- ⁶ Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
 și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
 Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda *
 pe el, care este mântuirea mea
 și Dumnezeul meu.
- ⁷ E mâhnit în mine sufletul, †
 de aceea mă gândesc la tine *
 din țara Iordanului și din Hermon,
 de pe muntele Misar.
- ⁸ Un abis cheamă un alt abis la vuietul cascadelor tale; *
 toate talazurile și valurile tale trec peste mine!
- ⁹ Ziua îmi trimite Domnul îndurarea sa †
 și noaptea cântarea lui mă însoțește *
 ca o rugăciune către Dumnezeul vieții mele.
- ¹⁰ Îi spun lui Dumnezeu, stâncă mea: †
 „De ce m-ai uitat? *
 De ce umblu trist, oprimat de dușmanii mei?”
- ¹¹ Mi se sfărâmă oasele
 când mă batjocoresc asupritorii mei †
 și mă întreabă toată ziua: *
 „Unde este Dumnezeul tău?”
- ¹² Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
 și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
 Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
 pe el, care este mântuirea mea
 și Dumnezeul meu.

Ant. Dacă îi este sete cuiva, să vină la mine și să bea
 din izvorul vieții.

Ant. 3 Domnul ne-a hrănit din lamura grâului și ne-a
 săturat cu miere din stâncă.

Psalmul 80 (81)

- ² Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru, *
strigați de bucurie către Dumnezeul lui Iacob!
- ³ Începeți cântarea, bateți toba, *
sunați din harpa cea plăcută și din alăută.
- ⁴ Sunați din trâmbiță la lună nouă și la lună plină, *
în ziua noastră de sărbătoare.
- ⁵ Aceasta este o lege pentru Israel, *
o poruncă a Dumnezeului lui Iacob!
- ⁶ El a pus-o drept mărturie în Iosif *
când a ieșit din țara Egiptului.
- Atunci am auzit un glas pe care nu-l cunoșteam: †
- ⁷ „I-am descărcat povara de pe umeri *
și mâinile lui au pus coșul jos.
- ⁸ În necazul tău ai strigat la mine și eu te-am eliberat, †
ți-am răspuns din locul tainic al tunetului, *
te-am pus la încercare la apele de la Meriba.
- ⁹ Ascultă, poporul meu, †
vreau să dau mărturie împotriva ta; *
o, de m-ai asculta, Israele!
- ¹⁰ Să nu fie în mijlocul tău nici un alt dumnezeu, *
să nu te închini nici unui dumnezeu străin!
- ¹¹ Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, †
care te-am scos din țara Egiptului; *
deschide-ți gura larg și eu ți-o voi umple.
- ¹² Dar poporul meu n-a ascultat de glasul meu, *
Israel nu mi-a dat ascultare.
- ¹³ Atunci i-am lăsat în voia inimii lor împietrite, *
ca să se conducă după planurile lor.
- ¹⁴ O, de m-ar asculta poporul meu, *
de-ar umbla Israel pe căile mele!
- ¹⁵ Într-o clipă i-aș umili pe dușmanii lor *
și mi-aș întoarce mâna împotriva potrivnicilor lor.
- ¹⁶ Cei care îl urăsc pe Domnul vor deveni supușii lui, *
și aceasta ar fi soarta lor pentru totdeauna.
- ¹⁷ L-aș hrăni cu cel mai bun grâu *
și l-aș sătura cu miere din stâncă”.

Ant. Domnul ne-a hrănit din lamura grâului și ne-a săturat cu miere din stâncă.

℣. Înțelepciunea și-a construit casă, aleluia.

℟. A pregătit vinul și a așezat masa, aleluia.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

24,1-11

L-au văzut pe Dumnezeu și au mâncat și au băut

În zilele acelea, ¹Dumnezeu i-a zis lui Moise: „Suie-te la Domnul, tu și Aron, Nadab și Abihu, și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ. ²Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el”.

³Moise a venit la popor și a transmis toate cuvintele Domnului și toate poruncile; poporul a răspuns într-un singur glas: „Toate cuvintele pe care le-a rostit Domnul le vom împlini!” ⁴Moise a scris toate cuvintele Domnului. A doua zi dimineață a construit un altar la poalele muntelui și a ridicat doisprezece stâlpi de piatră, pentru cele douăsprezece triburi ale lui Israel. ⁵Apoi i-a pus pe câțiva tineri israeliți să ofere arderi de tot și să sacrifice Domnului vițeii ca jertfă de pace. ⁶Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în vase, iar cu cealaltă jumătate a stropit altarul. ⁷După aceea, a luat Cartea Legământului și a citit poporului din ea. Iar ei au răspuns: „Toate câte lă-a spus Domnul le vom face, le vom duce la îndeplinire!” ⁸Moise a luat sângele, a stropit cu el poporul și a zis: „Iată sângele legământului, pe care Domnul îl încheie cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte!”

⁹Moise s-a suit împreună cu Aron, Nadab și Abihu, și cu șaptezeci de bătrâni ai lui Israel. ¹⁰Ei l-au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele lui era ceva ce semăna cu un lucru din piatră de safir, întocmai ca cerul când este senin. ¹¹El nu și-a întins mâna împotriva aleșilor copiilor lui Israel. Ei l-au văzut pe Dumnezeu, apoi au mâncat și au băut.

RESPONSORIUL

In 6,48-50.51ab

R. Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustiu și au murit. * Aceasta este pâinea care se coboară din cer: ca, dacă mănâncă cineva din ea, să nu moară.

V. Eu sunt pâinea cea vie care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi în veci.

* Aceasta este.

LECTURA A DOUA

Din *Operele sfântului Toma de Aquino*, preot

(Opusc. 57, În sărbătoarea Trupul Domnului, lect. 1-4)

O, ospăț prețios și minunat!

Fiul unul-născut al lui Dumnezeu, voind să ne facă părtași la dumnezeirea sa, a luat natura noastră pentru ca, făcându-se om, să-i îndumnezeiască pe oameni.

În plus, ceea ce a luat de la noi a dăruit în întregime pentru mântuirea noastră. Într-adevăr, pe altarul crucii, el a oferit lui Dumnezeu Tatăl trupul său ca victimă pentru împăcarea noastră; și-a vărsat sângele ca să fie, în același timp, și prețul răscumpărării noastre, și botezul nostru, pentru ca, răscumpărați din sclavia umilitoare, să fim purificați de toate păcatele.

Și ca să păstrăm mereu amintirea unei binefaceri atât de mari, el le-a lăsat credincioșilor săi trupul său ca hrană și sângele său ca băutură, sub speciile pâinii și ale vinului.

O, ospăț prețios și minunat, care dai mântuirea și umpli de bucurie! Ce poate fi mai prețios decât acest ospăț, în care nu ni se mai dă să mâncăm, ca în legea veche, carnea vițelilor și a țapilor, ci Cristos, care este Dumnezeu adevărat? Ce poate fi mai sublim decât acest sacrament?

De fapt, nici un sacrament nu este mai mântuitor decât acesta: prin el sunt șterse păcatele, cresc virtuțile iar sufletul este copleșit cu toate darurile spirituale.

În Biserică, Euharistia este oferită pentru vii și pentru morți, ca să le fie tuturor de folos, fiind instituită pentru mântuirea tuturor.

În sfârșit, nimeni nu poate să exprime suavitatea acestui sacrament. Prin el se gustă dulceața spirituală din însuși izvorul său și se face amintirea acelei iubiri preainalte pe care Cristos a arătat-o în pătimirea sa.

Pentru ca imensitatea acestei iubiri să pătrundă mai adânc în inima credincioșilor, la ultima cină, după ce a celebrat Paștele cu discipolii săi, știind că trebuia să treacă din lumea aceasta la Tatăl, el a instituit acest sacrament ca memorial perpetuu al pătimirii sale, împlinire a vechilor prefigurări, cea mai mare dintre minunile sale, și l-a lăsat ca mângâiere incomparabilă celor întristați de absența sa.

RESPONSORIUL

R. Recunoașteți în această pâine pe cel care a atârnat pe cruce; în potir, sângele care a țâșnit din coastă! Așadar, luați și mâncați trupul lui Cristos, luați și beți sângele lui Cristos. * Căci acum sunteți membre ale lui Cristos.

V. Ca să nu vă împrăștiati, mâncați această legătură a unității; ca să nu vă pierdeți, beți prețul răscumpărării voastre. * Căci acum.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

A venit Cristos în lume, el, iubirea întrupată,
Fără-a părăsi o clipă dreapta veșnicului Tată.
Când lucrarea-ncredințată lui de Tatăl o termină,
Stă-n ajunul morții sale cu apostolii la cină.
Este cina despărțirii și mâhnirea îl apasă,
Observând că, lângă dânsul, trădătorul stă la masă.
Însă, culme a iubirii, chiar în seara-n care-l vinde
Iuda, el pe sine însuși se oferă ca merinde.

Vinul din potir se schimbă; nu e vin, ci este sânge,
 Trupul său devine pâinea în momentu-n care-o frânge.
 În iubirea lui cea mare, lasă pentru toți cei care
 Cred în el și îl urmează, băutura și mâncare.

El se naște ca tovarăș în a noastră pribegie,
 Stă la masă ca mâncare sufletească să ne fie,
 Este preț de mântuire când, în chin, pe cruce moare,
 Și, domnind, ne dă răsplată în a cerului splendoare.

Victimă mântuitoare care te-ai jertfit pe cruce,
 Tu ești calea, tu ești poarta care-n ceruri ne conduce;
 Viața noastră pământească e un lanț de lupte grele;
 Te rugăm să nu îngădui să pierim învinși în ele.

Dumnezeului Treimic să se-nchine-ntreaga fire;
 El primească totdeauna cântul nostru de mărire.
 Sus, în patria cerească, cu-ndurare să ne poarte,
 Unde nu e plâns, nici jale, unde-i viață făr-de moarte.
 Amin.

Sau:

Verbum supérnum pródiens
 Nec Patris línguens d́xteram,
 Ad opus suum éxiens
 Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
 Suis tradéndus æmulis,
 Prius in vitæ férculo
 Se trádedit discíplis.

Quibus sub bina spécie
 Carnem dedit et sánguinem,
 Ut dúplicis substántiæ
 Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
 Convéscens in edúlium,
 Se móriens in prétium,
 Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
 Quæ cæli pandis óstium,
 Bella premunt hostília:
 Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

Ant. 1 Cu hrana îngerilor ți-ai îndestulat poporul;
pâine din ceruri le-ai dat, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Preoți sfinți aduc în fața lui Dumnezeu tămâie
și pâine, aleluia!

Ant. 3 Învingătorului îi voi da mana ascunsă și un
nume nou, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Mal 1,11

De la răsăritul până la apusul soarelui, mare este numele
meu între popoare și în orice loc se va aduce numelui
meu ofertă de tămâiere și jertfă curată, căci mare este
numele meu între neamuri, zice Domnul oștirilor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vei scoate pâine din pământ, * aleluia, aleluia. Vei
scoate.

Ÿ. Și vin ce înveselește inima omului. * Aleluia, ale-
luia. Slavă Tatălui. Vei scoate.

Ant. la *Benedictus*: Eu sunt pâinea cea vie, care
m-am coborât din cer: cel care va mânca din această
pâine va trăi în veci, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să-l rugăm pe Isus Cristos, pâinea vieții, spu-
nându-i cu bucurie:

*Fericit cel care va mânca pâine
în împărăția ta, Doamne!*

Cristoase, preotul noului și veșnicului legământ, tu te-ai oferit Tatălui pe altarul crucii ca jertfă desăvârșită:

– învață-ne să o oferim împreună cu tine.

Cristoase, rege suprem al păcii și al dreptății, tu ai consacrat pâinea și vinul ca semn al oferiții tale:

– unește-ne cu tine în jertfă.

Cristoase, adevăratul adorator al Tatălui, de la răsăritul soarelui până la apus, Biserica îți oferă o jertfă curată:

– adună-i în trupul tău pe toți aceia pe care îi hrănești cu unica ta pâine.

Cristoase, mana coborâtă din cer, tu hrănești Biserica ta sfântă cu trupul și sângele tău:

– prin această hrană, întărește-ne pe calea vieții.

Cristoase, oaspete nevăzut, care stai la ușă și bați,

– vino la noi și cinează împreună cu noi, și noi cu tine.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai lăsat în acest sacrament minuat amintirea pătimirilor tale, fă-ne, te rugăm, să cinstim astfel sfântul mister al trupului și sângelui tău, încât să simțim neconținut în noi roadele răscumpărării tale. Tu, care, fiind Dumnezeu.

Ora medie

Psalmodia complementară, 1169. Dacă această solemnitate se celebrează duminica, se spun psalmii de la duminica săptămânii I, 621.

Ora a treia

Ant. Cu dor am dorit să mănânc acest Paște cu voi înaintea de a pătimi, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Înț 16,20

Doamne, tu ai hrănit poporul tău cu pâinea îngerilor și le-ai pregătit o pâine cerească, fără trudă, având în sine orice plăcere și satisfăcând orice gust.

546   **Preasfântul Trup și Sânge al lui Cristos**

☩. Voi intra la altarul lui Dumnezeu, aleluia.

☩. Îl voi primi pe Cristos, care reînnoiește tinerețea mea, aleluia.

Ora a șasea

Ant. Pe când erau ei la cină, Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor săi, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Prov 9,1-2

Înțelepciunea și-a zidit casa, și-a sculptat cele șapte coloane. Și-a tăiat vitele, a pregătit vinul și a pus masa.

☩. Tu le-ai dat lor pâine din ceruri, aleluia.

☩. Având în sine orice plăcere, aleluia.

Ora a noua

Ant. L-au cunoscut pe Domnul Isus la frângerea pâinii, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,42.47a

Frații erau stăruitori în învățătura apostolilor și în comuniunea fraternală, la frângerea pâinii și la rugăciune. Îl laudau pe Dumnezeu și aveau trecere în fața întregului popor.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia.

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele II

IMNUL, ca la Vesperele I, 529.

PSALMODIA

Ant. 1 Cristos Domnul, preot în veci după rânduiala lui Melchisedec, a adus ca jertfă pâine și vin.

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Cristos Domnul, preot în veci după rânduiala
lui Melchisedec, a adus ca jertfă pâine și vin.

Ant. 2 Voi lua potirul mântuirii și voi aduce jertfă de
laudă.

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi. —

548   **Preasfântul Trup și Sânge al lui Cristos**

- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
    cu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
    tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
    și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
    de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
    în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Voi lua potirul mântuirii și voi aduce jertfă de laudă.

Ant. 3 Tu ești calea, tu ești adevărul, tu ești viața lumii, Doamne!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea   Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
    sunt ale Dumnezeuului nostru, *

(R. Aleluia)

- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁵ Dați laudă Dumnezeuului nostru, toți slujitorii lui, *
(R. Aleluia)

    voi, care vă temeți de el, mici și mari.
R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁶ Căci Domnul, Dumnezeuul nostru cel atotputernic,
    și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia).

- ⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.
R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Tu ești calea, tu ești adevărul, tu ești viața lumii,
Doamne!

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 11,23-25

Eu am primit de la Domnul ceea ce v-am transmis: că Domnul Isus, în noaptea în care era vândut, a luat pâinea și, mulțumind, a frânt-o și a zis: „Acesta este trupul meu cel care este pentru voi. Faceți aceasta în amintirea mea”. De asemenea, după cină, a luat potirul, spunând: „Acesta este potirul noului legământ în sângele meu. Faceți aceasta ori de câte ori beți în amintirea mea”.

RESPONSORIUL SCURT

R. Pâine din cer le-a dat lor, * aleluia, aleluia! Pâine.

V. Omul mănâncă Pâinea îngerilor. * Aleluia, aleluia!
Slavă Tatălui. Pâine.

Ant. la Magnificat: O, sfânt ospaț, la care ni se dăruiește Cristos: celebrăm amintirea pătimirii lui, sufletul ne este copleșit de har și primim chezașia gloriei viitoare, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

La ospațul la care-i cheamă pe toți, Cristos își dă trupul și sângele său pentru viața lumii. Să-l rugăm:

Cristoase, pâine cerească, dă-ne viața veșnică!

Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, tu ne-ai poruncit să celebrăm Cina euharistică în amintirea ta:

– îmbogățește în har Biserica ta, prin celebrarea plină de credință a tainelor sfinte.

Cristoase, preot unic al Celui Preaînalt, tu ai încredințat preoților misiunea de a celebra sacramentele tale:

– dă-le harul să împlinescă în viața lor ceea ce săvârșesc prin semnele sacre.

550   **Preasfântul Trup și Sânge al lui Cristos**

Cristoase, mana din ceruri, tu îi aduni într-un singur trup pe aceia care se împărtășesc din unica pâine:

– întărește pacea și buna înțelegere între aceia care cred în tine.

(Cristoase, pâine cerească, dă-ne viața veșnică!)

Cristoase, medic ceresc, care prin pâinea ta ne eliberezi din moarte și ne dai chezașia nemuririi,

– redă celor bolnavi sănătatea și celor păcătoși speranța vie.

Cristoase, regele împărăției viitoare, tu ne-ai poruncit să celebrăm sfintele taine spre a vesti moartea ta până când vei veni în slavă:

– fă-i părtași de învierea ta pe toți aceia care au murit în tine.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai lăsat în acest sacrament minunat amintirea pătimirilor tale, fă-ne, te rugăm, să cinstim astfel sfântul mister al trupului și sângelui tău, încât să simțim neconținut în noi roadele răscumpărării tale. Tu, care, fiind Dumnezeu.

Vineri după duminica a II-a de după Rusalii

PREASFÂNTA INIMĂ A LUI ISUS

Solemnitățe

Vesperele I

IMNUL

Isuse, ce mare-i în tine misterul!
Tu, care-ai zidit și pământul, și cerul,
Tu, fire divină din fire divină,
Lumină desprinsă din pură Lumină,
Iubirea cea mare de noi te constrânge
Să-mbraci trupul nostru de carne și sânge,
Ca jugul impus de Adam la-nceputuri,
Luându-ți-l, tu de pe gât să ni-l scuturi.
Te-mpinge aceeași iubire ce face
Să scoți din neant și din veșnica pace
Întreg universul cu ploaia de stele,
Să smulgi omenirii păcatele grele.
Iubirea ta, Doamne, mereu să rămână
Nestinsă, să fie izvor și fântână
Din care iertare și milă să soarbă
Oricine-i strivit de vreo patimă oarbă.
Să curgă izvorul de apă și sânge
Din rana deschisă. Oricine își plânge
Păcatele vieții să poată să-și spele
Murdarele pete-ale faptelor rele.
O ploaie de haruri tu faci să ne cadă
Din inima-ți sfântă străpunsă de spadă;
De aceea, îți spunem: slăvit fii, Isuse,
Cu Tatăl și Duhul iubirii nespuse! Amin.

Sau:

Auctor beăte sæculi,
Christe, Redemptor omnium,
Lumen Patris de lumine
Deusque verus de Deo:

Amor coégit te tuus
 Mortále corpus súmere,
 Ut, novus Adam, rédderes
 Quod vetus ille abstúlerat:
 Ille amor, almus ártifex
 Terræ marisque et síderum,
 Erráta patrum míserans
 Et nostra rumpens víncula.
 Non corde discédat tuo
 Vis illa amóris íncliti:
 Hoc fonte gentes háuriant
 Remissionis grátiam.
 Ad hoc acérbam lánceam
 Passúmque ad hoc est vúlnera,
 Ut nos laváret sórdibus
 Unda fluénte et ságuine.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui corde fundis grátiam,
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Ant. 1 Cu iubire veşnică ne-a iubit Dumnezeu; de aceea, înălţat fiind de la pământ, ne-a atras, plin de îndurare, la inima sa.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudaţi, slujitori ai Domnului, *
lăudaţi numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum şi până în veac.
- ³ De la răsăritul şi până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate naţiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuieşte atât de sus, *
- ⁶ care îşi pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer şi pe pământ? —

- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
 înalță din mizerie pe cel sărac,
⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
 de conducătorii poporului său.
⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
 ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Cu iubire veșnică ne-a iubit Dumnezeu; de aceea, înălțat fiind de la pământ, ne-a atras, plin de îndurare, la inima sa.

Ant. 2 Învățați de la mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre.

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeul lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei dreți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi. —

¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Învățați de la mine, că sunt blând și smerit cu
inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre.

Ant. 3 Eu sunt păstorul cel bun, care îmi pasc oile și
pentru oile mele îmi dau viața.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!

^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi peceteile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile
¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeuul nostru, *
care vor domni pe pământ!

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Eu sunt păstorul cel bun, care îmi pasc oile și
pentru oile mele îmi dau viața.

LECTURA SCURTĂ

Ef 5,25b-27

Cristos a iubit Biserica și s-a dat pe sine pentru ea
pentru a o sfinți, purificând-o prin baia apei în cuvânt,
ca să și-o prezinte sieși ca o Biserică glorioasă, fără să
aibă vreo pată sau rid sau ceva asemănător, ci să fie
sfântă și neprihănită.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos ne-a iubit * și ne-a spălat în sângele său. Cristos.

V. Și ne-a făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu Tatăl * și ne-a spălat în sângele său. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la Magnificat: Foc am venit să aduc pe pământ și ce vreau decât să se aprindă?

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să ne rugăm lui Isus, odihna sufletelor, și să-i cerem:

Rege iubitor de oameni, îndură-te de noi!

Isuse, din inima ta străpunsă de suliță a izvorât sânge și apă pentru a se naște mireasa ta, Biserica:

– fă-o sfântă și neprihănită.

Isuse, templu sfânt al lui Dumnezeu, care a fost nimicit de oameni și înălțat din nou de Tatăl,

– fă din Biserica ta chivotul Celui Preaînalt.

Isuse, regele și centrul tuturor inimilor, tu ne iubești cu iubire veșnică și, plin de milă, ne atragi la tine:

– reînnoiește cu toți oamenii legământul cel nou.

Isuse, pacea și împăcarea noastră, care îi aduni pe toți într-un singur om nou, în pacea ta, și prin cruce nimești dușmăniile,

– deschide-ne calea către Tatăl.

Isuse, viața și învierea noastră, întărirea celor împovărați și odihna sufletelor,

– atrage-i pe păcătoși la tine.

Isuse, ascultător până la moartea pe cruce din iubire nemărginită,

– învie-i pe toți cei care dorm în pacea ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, noi cinstim inima Fiului tău preaiubit și preamărim faptele mărețe ale iubirii sale; ajută-ne, te rugăm, ca din acest izvor al îndurării dumnezeiești să sorbim bogăția harului și vieții tale. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să adorăm Inima lui Isus, rănită de iubire pentru noi!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

E inima sfântă acuma chivotul
În care lemn nobil și aur e totul;
Într-însa nu-i Legea de Moise dată,
Ci legea iubirii în carne săpată.

E inima sfântă acum sanctuarul
În care iubirea de oameni e-altarul;
E templul cel fără de catapeteasmă,
Cu jertfe plăcute de bună mireasmă.

Și poate iubirea oricine s-o vadă
În inima sfântă străpunsă de spadă,
În rana-i deschisă, mereu sângerândă,
A celui ucis prin nedreaptă osândă.

Din dragoste pură, el, Domnul, îndură
Cumplită tortură, torente de ură;
Pe sine se-oferă ca victimă sfântă,
Ca ura în lume să fie înfrântă.

Cum poate să fie pe lume făptură
Cu inima rece și-atâta de dură,
Încât de iubire să nu se consume,
Să aibă o altă comoară pe lume?

Fă, Doamne, o ploaie de har să ne cadă
Din inima-ți sfântă străpunsă de spadă.
Îți spunem cu toții: slăvit fii, Isuse,
Cu Tatăl și Duhul iubirii nespuse. Amin.

Sau:

Cor, arca legem cóninens
 Non servitútis véteris,
 Sed grátiae, sed vénia,
 Sed et misericórdiae;

Cor, sanctuárium novi
 Intemerátum fœderis,
 Templum vetústo sánctius
 Velúmque scisso útilius:

Te vulnerátum cáritas
 Ictu paténti vóluit,
 Amóris invisíbilis
 Ut venerémur vúlnera.

Hoc sub amóris sýmbolo
 Passus cruénta et mýstica,
 Utrúmque sacrificium
 Christus sacérdos óbtulit.

Quis non amántem rédamet?
 Quis non rédemptus díligat
 Et caritáte iúgiter
 Hærére Christo géstiat?

Iesu, tibi sit glória
 Qui corde fundis grátiam,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 La tine este izvorul vieții; tu ne potolești setea la izvorul desfătărilor tale.

Psalmul 35 (36)

² În adâncul inimii celui nelegiuit șușotește păcatul, *
 înaintea ochilor săi nu este frică de Dumnezeu. —

- ³ Atât de mult se măgulește pe sine *
 încât nu-și descoperă fărădelegea ca s-o urască.
- ⁴ Cuvintele gurii sale sunt răutate și înșelăciune, *
 el refuză să înțeleagă și să facă binele.
- ⁵ La fărădelege se gândește în așternutul său, †
 merge pe calea care nu este bună *
 și nu urăște răul.
- ⁶ Bunătatea ta, Doamne, este până la ceruri *
 și fidelitatea ta până la nori.
- ⁷ Dreptatea ta este ca munții lui Dumnezeu †
 și judecățile tale sunt ca abisul cel mare. *
 Tu, Doamne, ajuți oameni și animale.
- ⁸ Cât de minunată este bunătatea ta, Dumnezeule! *
 Fiii oamenilor își găsesc adăpost
 la umbra aripilor tale.
- ⁹ Se satură din belșugul casei tale, *
 tu îi adăpi din șuvoaiele desfătărilor tale.
- ¹⁰ Căci la tine este izvorul vieții *
 și în lumina ta vom vedea lumina.
- ¹¹ Păstrează îndurarea ta peste cei care te cunosc *
 și dreptatea ta peste cei curați cu inima.
- ¹² Să nu vină asupra mea piciorul celor mândri *
 și mâna celor răi să nu mă izgonească.
- ¹³ Iată, au căzut făcătorii de rele, *
 s-au prăbușit și nu se vor putea ridica.

Ant. La tine este izvorul vieții; tu ne potolești setea la izvorul desfătărilor tale.

Ant. 2 Din neliniștea inimii mele te caut pe tine: tu m-ai înălțat pe stâncă.

Psalmul 60 (61)

- ² Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea, *
 ia aminte la rugăciunea mea.
- ³ De la marginile pământului pe tine te chem †
 când inima mi-e cuprinsă de neliniște, *
 călăuzește-mă la stâncă la care nu pot ajunge! —

- ⁴ Căci tu ești un refugiu pentru mine, *
turn puternic în fața dușmanului.
- ⁵ Voi locui în cortul tău pentru totdeauna, *
mă voi adăposti la umbra aripilor tale,
- ⁶ căci, tu, Dumnezeul meu,
mi-ai ascultat promisiunile, *
mi-ai dat moștenirea
celor care se tem de numele tău.
- ⁷ Vei adăuga la zilele regelui alte zile, *
anii lui vor fi ca generație după generație.
- ⁸ Va domni în veșnicie înaintea lui Dumnezeu, *
îndurarea și adevărul îl vor ocroti.
- ⁹ Atunci voi cânta imnuri numelui tău în vecii vecilor, *
ca să-mi îndeplinesc promisiunile zi de zi.

Ant. Din neliniștea inimii mele te caut pe tine: tu m-ai înălțat pe stâncă.

Ant. 3 Toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru.

Psalmul 97 (98)

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, *
pentru că a făcut lucruri minunate;
dreapta și brațul lui cel sfânt *
i-au venit în ajutor.
- ² Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea *
și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor,
³ și-a adus aminte de bunătatea și fidelitatea lui *
față de casa lui Israel.
Toate marginile pământului *
au văzut mântuirea Dumnezeului nostru!
- ⁴ Înălțați către Dumnezeu strigăte de bucurie,
toți locuitorii pământului! *
Aclamați, intonați imnuri și tresălțați de bucurie.
- ⁵ Cântați Domnului imnuri cu harpa, *
cu harpa și cântări de psalmi.
- ⁶ Sunând din trompetă și din corn, *
strigați de bucurie în fața Domnului,
regele nostru. —

- ⁷ Să vuiască marea și tot ce cuprinde ea, *
lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
- ⁸ Toate râurile să bată din palme †
și munții să tresalte de bucurie ⁹ în fața Domnului, *
care vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate *
și popoarele cu nepărtinire.

Ant. Toate marginile pământului vor vedea mântuirea Dumnezeului nostru.

℣. Îmi voi aduce aminte de lucrările Domnului.

℟. Îmi voi aduce aminte de începutul minunilor sale.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Romani

8,28-39

Iubirea lui Dumnezeu s-a făcut cunoscută în Cristos

Fraților, ²⁸ știm că el le îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui. ²⁹ Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte, de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; ³⁰ pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

³¹ Așadar, ce vom spune cu privire la acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?
³² El, care nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ba chiar l-a dat la moarte pentru noi toți, cum nu ne va dăruii toate împreună cu el? ³³ Cine va aduce acuză împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care justifică! ³⁴ Cine îi va condamna? Cristos Isus, care a murit, dar, mai mult, a și înviat, care este la dreapta lui Dumnezeu, intervine pentru noi. ³⁵ Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia?
³⁶ După cum este scris:

Pentru tine suntem dați la moarte toată ziua, suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere.

³⁷ Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. ³⁸ Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, ³⁹ nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru.

RESPONSORIUL

Ef 2,5.4b.7a

R. Pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, Dumnezeu ne-a readus la viață împreună cu Cristos, * pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit.

V. Ca să arate în veacurile viitoare măreția bogăției harului său, * pentru marea.

LECTURA A DOUA

Din *Operele sfântului Bonaventura*, episcop

(Opusc. 3, Lemnul vieții, 29-30.47)

La tine este izvorul vieții

Gândește-te și tu, omule răscumpărat, cine, cât de mare și de ce natură este acela care, pentru tine, atârână pe cruce, el, a cărui moarte dă viață celor morți, el, a cărui trecere din lumea aceasta o plânge cerul și pământul și face să se despice și pietrele cele mai dure.

Apoi, pentru ca din coasta lui Cristos adormit pe cruce să fie formată Biserica și ca să se împlinescă Scriptura care spune: *Vor privi la cel pe care l-au străpuns* (In 19,37), înțelepciunea divină a permis ca un soldat să străpungă și să deschidă acea coastă sfântă. Din ea a ieșit sânge și apă, și ceea ce curgea era prețul mântuirii noastre. Țâșnind din izvorul său, adică din adâncul inimii lui Cristos, el dă sacramentelor Bisericii puterea de a conferi viața harului, iar celor care trăiesc deja în Cristos le dă să bea din izvorul viu, *care țâșnește spre viața veșnică* (In 4,14).

Ridică-te, așadar, suflet prieten al lui Cristos! Fii ca porumbelul *care își face cuibul pe la intrarea peșterilor* (Ier 48,28). Și acolo, ca *vrabia care își găsește o casă* (Ps 83,4), nu înceta să veghezi; acolo, ca o turturea, ascunde-ți puii născuți dintr-o iubire curată; acolo, apropie-ți gura ca *să sorbi apă din izvoarele Mântuitorului* (cf. Is 12,3). Aici se află *izvorul care tâșnește din centrul paradisului, și care, împărțindu-se în patru fluvii* (cf. Gen 2,10) și revărsându-se în inimile care ard de iubire, fecundează și irigă întreg pământul.

Alcargă cu dorință vie la acest izvor de viață și de lumină, oricine ai fi tu, suflet consacrat lui Dumnezeu, și, cu puterea intimă a inimii, strigă către el: „O, frumusețe inefabilă a Dumnezeului celui preainalt, strălucire preacurată a luminii veșnice, viață care dai viață oricărei vieți, lumină care luminezi orice lumină și care păstrezi în strălucirea veșnică pe luminătorii multiformi care strălucesc înaintea tronului dumnezeirii tale încă de la prima auroră!

O, revărsare veșnică și inaccesibilă, strălucitoare și dulce a izvorului ascuns ochilor tuturor muritorilor! Adâncimea ta este fără sfârșit, înălțimea ta este fără măsură, lărgimea ta este infinită, puritatea ta este impertertabilă!

De la tine vine râul *care înveselește cetatea lui Dumnezeu* (Ps 45,5), pentru ca *în strigăte de laudă și de mulțumire* (Ps 41,5) să-ți putem cânta cântece de laudă, arătând prin mărturia experienței că *la tine este izvorul vieții și în lumina ta vom vedea lumina*” (Ps 35,10).

RESPONSORIUL

Ps 102 (103),2.4; 33 (34),9a

R. Binecuvântează-l, suflete al meu, pe Domnul și nu uita nicicând de binefacerile sale; * el îți scapă viața din adânc și te încununează cu îndurare și iubire.

V. Gustați și vedeți cât de bun este Domnul. * El îți.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Isuse, tu ești bucurie deplină,
 Balsam care orice durere alină,
 Speranță în cel ce speranță nu are,
 Fântână de har și noian de-ndurare.
 Iertare primește cel care ți-o cere,
 Pătruns de căință, pătruns de durere,
 Și cel ce te vede în tot ce există
 Nu poate să spună că viața e tristă.
 Iubirea ta, Doamne, nimic n-o cuprinde;
 Flămândului este cerească merinde,
 În arșița vieții e sfântă licoare,
 De bea însetatul dintr-însa, nu moare.
 Cu lacrimi, Isuse, te caut pe tine,
 Spre tine se-ndreaptă-ale mele suspine,
 Ființa mea toată și-n somnul de noapte
 Te cheamă pe tine cu tainice șoapte.
 În ziua aceasta asupra-mi rămână
 Și sprijin să-mi fie puternica-ți mână;
 Când umbrele serii vor fi să coboare,
 Să-mi fii tu, Cristoase, lumină și soare.
 Tăria ce vine din inima-ți blândă
 Mi-aducă în luptele vieții izbândă.
 Iubirea ce totul e-n stare să-nfrunte
 Să-mi fie spre ceruri o trainică punte.
 Isuse, tu, floare adusă pe lume
 De mama-fecioară, slăvitul tău nume
 Cinstească-l tot omul ce mișcă sub soare
 Și oastea de îngeri în cer să-l adoare. Amin.

Sau:

Iesu, auctor cleméntiæ,
 Totius spes letítiæ,
 Dulcórís fons et grátíæ,
 Veræ cordis delíciæ:

Iesu, spes pæniténtibus,
 Quam pius es peténtibus,
 Quam bonus te quæréntibus;
 Sed quid inveniéntibus?

Tua, Iesu, diléctio,
 Grata mentis reféctio,
 Replet sine fastídio,
 Dans famem desidério.

O Iesu dilectíssime,
 Spes suspirántis ánimæ,
 Te quérunt piæ lácrimæ,
 Te clamor mentis íntimæ.

Mane nobíscum, Dómine,
 Mane novum cum lúmine,
 Pulsa noctis calígine
 Mundum replens dulcédine.

Iesu, summa benígnitas,
 Mira cordis iucúnditas,
 Incomprehénsa bónitas,
 Tua nos stringit cáritas.

Iesu, flos Matris vírginis,
 Amor nostræ dulcédinis,
 Laus tibi sine términis,
 Regnum beatitúdinis. Amen.

Ant. 1 Isus stătea în templu și striga: „Dacă îi este sete cuiva, să vină la mine și să bea!”

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Veniți la mine, toți cei osteniți și împovărați, și eu vă voi înviora!

Ant. 3 Fiule, dă-mi inima ta, iar ochii tăi să păzească pururea căile mele!

LECTURA SCURTĂ

Ier 31,33

Ită legământul pe care îl voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: „Voi pune legea

mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul meu”.

RESPONSORIUL SCURT

R. Luați jugul meu asupra voastră * și învățați de la mine. Luați.

Y. Că sunt blând și smerit cu inima. * Și învățați de la mine. Slavă Tatălui. Luați.

Ant. la *Benedictus*: Dumnezeu, prin iubirea sa îndurătoare, ne-a vizitat și a răscumpărat poporul său, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să ne rugăm lui Isus, care este blând și smerit cu inima, și să-l implorăm:

Rege iubitor de oameni, îndură-te de noi!

Isuse, în tine locuiește plinătatea dumnezeirii:

– fă-ne părtași ai firii tale dumnezeiești.

Isuse, în tine sunt toate comorile înțelepciunii și ale științei:

– dezvăluie-ne, prin Biserică, înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri.

Isuse, în tine Tatăl își află desfătarea:

– fă-ne ascultători statornici ai învățaturii tale.

Isuse, din plinătatea ta am luat noi toți:

– dăruiește-ne din belșug harul și adevărul Tatălui.

Isuse, izvorul vieții și al sfințeniei,

– fă-ne sfinți și neprihăniți în iubire.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, noi cinstim inima Fiului tău preaiubit și preamărim faptele mărețe ale iubirii sale; ajută-ne, te rugăm, ca din acest izvor al îndurării dumnezeiești să sorbim bogăția harului și vieții tale. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

Ant. Poporul meu, spune-mi ce rău ți-am făcut, sau cu ce te-am întristat, răspunde-mi!

LECTURA SCURTĂ

Ier 31,2-4a

Așa vorbește Domnul: Poporul celor ce-au scăpat de sabie a aflat milă în pustiu: Israel merge spre locul lui de odihnă. Domnul mi se arată de departe: Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea, te-am atras la mine în milostivirea mea. Te voi zidi din nou și vei fi edificat.

℣. Veți scoate apă cu bucurie.

℞. Din izvoarele Mântuitorului.

Ora a șasea

Ant. Inima s-a întristat în mine și toate oasele mele s-au cutremurat.

LECTURA SCURTĂ

Ier 32,40

Voi încheia cu ei un legământ veșnic și nu voi înceta să le fac bine și voi pune frica mea în inimile lor, ca să nu se îndepărteze de la mine.

℣. Am așteptat pe cineva să se întristeze împreună cu mine, și n-a fost nimeni.

℞. Pe cineva care să mă mângâie, și n-am găsit.

Ora a noua

Ant. Unul dintre soldați a deschis cu lancea coasta lui Isus și îndată a ieșit sânge și apă.

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,8-9

Dumnezeu și-a arătat iubirea față de noi prin faptul că, încă pe când eram păcătoși, Cristos a murit pentru

noi. Așadar, cu atât mai mult acum, când suntem justificați prin sângele lui, vom fi mântuiți prin el de mânie.

℣. El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre.

℞. Și prin rănilor lui am fost vindecați.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Veseperele II

IMNUL, ca la Veseperele I, 551.

PSALMODIA

Ant. 1 Cu jugul tău dulce stăpânește, Doamne, în mijlocul dușmanilor tăi!

Psalmul 109 (110), 1-5.7

¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:

„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.

² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *

„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”

³ În ziua puterii tale, †

tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.

⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *

„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”

⁵ Domnul este la dreapta ta, *

el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.

⁷ Va bea din pârâu pe cale *

și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Cu jugul tău dulce stăpânește, Doamne, în mijlocul dușmanilor tăi!

Ant. 2 Îndurător și milostiv este Domnul; le-a dat hrană celor ce se tem de el.

Psalmul 110 (111)

- ¹ Voi preamări pe Domnul din toată inima, *
în adunarea celor drepti, în mijlocul comunității.
- ² Mari sunt lucrările Domnului, *
vrednice de luat în seamă
de către toți cei care le iubesc.
- ³ Lucrarea lui este plină de splendoare și măreție, *
dreptatea lui dăinuie întotdeauna.
- ⁴ El a lăsat o amintire a minunilor sale: *
Domnul este milostiv și plin de îndurare,
- ⁵ dă hrană celor ce se tem de el; *
își aduce aminte în veci de legământul său.
- ⁶ El a arătat poporului său puterea faptelor sale, *
dându-le lor moștenirea națiunilor.
- ⁷ Lucrările mâinilor lui sunt adevăr și dreptate, †
toate orânduirile lui sunt neschimbătoare, *
- ⁸ statornicite pentru veci de veci,
făcute în adevăr și dreptate.
- ⁹ El trimite poporului său mântuirea, *
stabilește pe veci legământul său.
Sfânt și înfricoșător este numele lui. †
- ¹⁰ Frica de Domnul este începutul înțelepciunii:
ea dă pricepere tuturor acelor care o trăiesc. *
Slava lui rămâne pentru totdeauna.

Ant. Îndurător și milostiv este Domnul; le-a dat hrană celor ce se tem de el.

Ant. 3 Iată Mielul lui Dumnezeu, iată-l pe acela care ia asupra sa păcatele lumii!

Cântarea

Fil 2,6-11

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
- ⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
- După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce. —

- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Iată Mielul lui Dumnezeu, iată-l pe acela care ia asupra sa păcatele lumii!

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,4-7

Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos, ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus, ca să arate în veacurile viitoare măreția bogăției harului său prin bunătatea față de noi în Cristos Isus.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos ne-a iubit * și ne-a spălat în sângele său. Cristos.

V. Și ne-a făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu Tatăl * și ne-a spălat în sângele său. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la Magnificat: Domnul ne-a primit în brațele sale și în inima sa, aducându-și aminte de îndurarea sa, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să ne rugăm lui Isus, odihna sufletelor, și să-i cerem:

Rege iubitor de oameni, îndură-te de noi!

Isuse, din inima ta străpunsă de suliță a izvorât sânge și apă pentru a se naște Mireasa ta, Biserica:

– fă-o sfântă și neprihănită.

Isuse, templu sfânt al lui Dumnezeu, care a fost nimicit de oameni și înălțat din nou de Tatăl,

– fă din Biserica ta chivotul Celui Preaînalt.

(Rege iubitor de oameni, îndură-te de noi!)

Isuse, regele și centrul tuturor inimilor, tu ne iubești cu iubire veșnică și, plin de milă, ne atragi la tine:

– reînnoiește cu toți oamenii legământul cel nou.

Isuse, pacea și împăcarea noastră, care îi aduni pe toți într-un singur om nou, în pacea ta, și prin cruce nimești dușmăniile,

– deschide-ne calea către Tatăl.

Isuse, viața și învierea noastră, întărirea celor împovărați și odihna sufletelor,

– atrage-i pe păcătoși la tine.

Isuse, ascultător până la moartea pe cruce din iubire nemărginită,

– învie-i pe toți cei care dorm în pacea ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, noi cinstim inima Fiului tău preaiubit și preamărim faptele mărețe ale iubirii sale; ajută-ne, te rugăm, ca din acest izvor al îndurării dumnezeiești să sorbim bogăția harului și vieții tale. Prin Domnul.

**NORMELE
LITURGIEI ORELOR.
TIMPUL DE PESTE AN**

Invitatoriul

Invitatoriul se spune la începutul rugăciunii zilnice, adică înainte de Oficiul lecturilor sau înainte de Laude, după cum se începe ziua, cu una dintre aceste două acțiuni liturgice.

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

℟. Și gura mea va vesti lauda ta.

Apoi se recită psalmul 94 (95) cu antifona lui, în mod responsorial. Înainte de psalm se spune antifona și se repetă, apoi se reia după fiecare strofă a psalmului.

La recitarea individuală se poate spune antifona numai la începutul psalmului; nu este nevoie să se repete după fiecare strofă.

Antifona la Invitatoriu, pentru Oficiul duminical și ferial de peste an, se găsește în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, antifona se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, ea se poate lua fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii.

Psalmul 94 (95)

Chemare la preamărirea lui Dumnezeu

Îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, până când putem zice: „Astăzi!” (Evr 3,13).

(Se spune și se repetă antifona)

- ¹ Veniți să cântăm cu veselie Domnului,
să strigăm cu bucurie către stâncă mântuirii noastre,
- ² † să mergem înaintea lui cu cântece de laudă
și în cântări de psalmi să-l preamărim.

(Se repetă antifona)

- ³ Căci mare Dumnezeu este Domnul
și mare împărat peste toți zeii;

- ⁴ în mâna lui sunt adâncurile pământului
și ale lui sunt înălțimile munților;
- ⁵ a lui este marea, căci el a făcut-o,
și mâinile lui au plăsmuit uscatul.
(Se repetă antifona)
- ⁶ Veniți să ne închinăm și să ne plecăm în fața lui
și să îngenunchem înaintea Domnului,
creatorul nostru,
- ⁷ căci el este Dumnezeuul nostru,
iar noi suntem poporul pe care el îl păstorește,
turma pe care mâna lui o călăuzește.
(Se repetă antifona)
- ⁸ O, de ați asculta astăzi glasul lui:
„Nu vă împietriți inimile ca la Meriba,
ca în ziua de la Massa în pustiu,
- ⁹ acolo m-au ispitit părinții voștri,
m-au pus la încercare,
deși au văzut lucrările mele.
(Se repetă antifona)
- ¹⁰ Patruzeci de ani m-a degustat neamul acesta;
de aceea am zis:
Este un popor cu inima rătăcită,
- ¹¹ nu au cunoscut căile mele;
de aceea am jurat în mânia mea:
Nu vor intra în odihna mea!”
(Se repetă antifona)
- Slavă Tatălui, și Fiului,
și Sfântului Duh.
Precum era la început, și acum, și pururea,
și în vecii vecilor. Amin.
(Se repetă antifona)

Psalmul 94 (95) poate fi înlocuit de unul dintre psalmii următori: 99 (100), 722; 66 (67), 835 sau 23 (24), 658; dacă unul dintre aceștia apare în Oficiu, în locul lui se recită psalmul 94 (95).

Psalmul cu antifona sa se poate eventual omite, dacă Invitatoriul se spune înainte de Laude.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℟. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh.
Precum era la început, și acum, și pururea,
și în vecii vecilor. Amin. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Urmează imnul adaptat.

Atât la Oficiul duminical, cât și la cel ferial de peste an, imnul este indicat în Psaltire și se spune sau din seria nocturnă, sau din seria de zi, după cum o cere timpul.

În solemnități și sărbători, imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există unul propriu, imnul se ia la alegere sau de la Comun sau de la ziua respectivă.

Imnul, indicat în cartea Liturgia orelor, poate să fie substituit de un alt imn sau cântec adaptat aprobat de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia care constă din trei psalmi sau părți de psalmi care se spun cu antifonele corespunzătoare.

În duminici și în sărbători, psalmii și antifonele se iau din Psaltirea curentă.

În solemnități și sărbători, psalmii și antifonele sunt proprii.

În comemorările sfinților, psalmii și antifonele se iau întotdeauna din Psaltire, în afara cazului în care comemorarea are psalmi sau antifone proprii.

VERSETUL

Înainte de lecturi se spune un verset care orientează rugăciunea de la psalmodie la ascultarea cuvântului lui Dumnezeu.

În solemnități și sărbători, versetul este indicat înainte de lecturi la Propriu sau la Comun.

În duminicile și în feriile de peste an, precum și în comemorările obligatorii ale sfinților, celebrate în timpul de peste an, versetul este indicat în Psaltire, după psalmodie.

LECTURILE

Sunt două lecturi. Prima este o lectură biblică, urmată de responsoriul ei. Aceasta se găsește în Propriul timpului, cu excepția solemnităților și a sărbătorilor, când se ia de la Propriu sau de la Comun.

A doua, în celebrările sfinților (solemnități, sărbători sau comemorări obligatorii) este o lectură hagiografică și se află la Propriu, în timp ce în celelalte Oficii este luată din operele sfinților părinți sau ale scriitorilor bisericești și se află îndată după lectura biblică sau se alege din lecționarul facultativ. După lectură urmează un responsoriu corespunzător.

IMNUL *TE DEUM*

În duminici, în solemnități și sărbători, după lectura a doua și responsoriul acesteia, se spune următorul imn:

Pe tine, Dumnezeule, te laudăm, *

Pe tine, Doamne, te mărturisim.

Pe tine, veșnicul Părinte, *

Tot pământul te cinstește.

Ție toți îngerii, * cerurile și toate puterile,

Heruvimii și serafimii * îți cântă fără încetare:

Sfânt, * sfânt, * sfânt * e Domnul, Dumnezeul Sabaot!

Plin e cerul și pământul * de mărirea slavei tale!

Pe tine te mărește * corul preaslăvit al apostolilor;

Pe tine te slăvește *

Numărul vrednic de laudă al profeților;

Pe tine te laudă * ceata strălucită a martirilor;

Pe tine te mărturisește sfânta Biserică *

Pe toată fața pământului:

Pe tine, Tatăl, * a cărui slavă este fără de sfârșit,

Și pe Fiul tău, * unic, adevărat și vrednic de închinare,

Și pe Duhul Sfânt, * Mângâietorul. —

Tu ești * regele mării, Cristoase,
 Tu ești * Fiul cel veșnic al Tatălui.
 Pentru mântuirea noastră *
 Tu nu te-ai sfiit să te cobori în sânul Fecioarei.
 Tu ai biruit ghimpele morții *
 Și ai deschis celor ce cred împărăția cerurilor.
 Tu stai de-a dreapta lui Dumnezeu *
 Întru mărirea Tatălui.
 Noi credem * că vei veni ca judecător,
 Deci, pe tine te rugăm să vii în ajutorul slugilor tale *
 Pe care le-ai răscumpărat cu sângele tău scump.
 Învrednicește-ne să fim numărați printre sfinții tăi *
 În slava ta cerească.

¶ Mântuiește, Doamne, poporul tău *
 Și binecuvântează moștenirea ta.
 Călăuzește-i * și înalță-i pe ei până în veac.
 În toate zilele * te binecuvântăm
 Și laudăm numele tău în veci * și în vecii vecilor.
 Binevoiește, Doamne, în ziua aceasta *
 Să ne ferești de păcat.
 Miluiește-ne, * Doamne, miluiește-ne.
 Fie, Doamne, mila ta asupra noastră *
 Precum am nădărduit și noi în tine.
 În tine, Doamne, am nădărduit *
 Și nu voi regreta în veci.

¶ Această ultimă parte a imnului se poate omite, la alegere.

Sau:

Te Deum laudamus: * te Dóminum confitémur.
 Te ætérnum Patrem, * omnís terra venerátur.
 Tibi omnes ángeli, *
 Tibi cæli et univérsæ potestátes:
 Tibi chérubim et séraphim *
 Incessábili voce proclámant:
 Sanctus, * Sanctus, * Sanctus *
 Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra * maiestátis glóriæ tuæ.
 Te gloriósus * Apostolórum chorus,
 Te prophetárum * laudábilis número,

Te mártýrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum *

Sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, *

Non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, *

Aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad délixteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, *

Quos pretiósó sáanguine redemísti.

ÆtéRNA fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

¶ Salvum fac pópulum tuum, Dómine, *

Et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedfcimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, *

Et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto *

Sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, *

Quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: *

Non confúndar in ætérnum.

¶ Această ultimă parte a imnului se poate omite, la alegere.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

După imnul *Te Deum* sau, când acesta nu se spune, după responsoriul care urmează după a doua lectură, se spune rugăciunea de încheiere care se ia din Propriul timpului sau de la Propriul sau Comunul sfinților, conform Oficiului care se celebrează.

Rugăciunea este introdusă de invitația Să ne rugăm și se încheie cu o concluzie potrivită, adică:

Dacă rugăciunea este adresată lui Dumnezeu Tatăl:

Prin Domnul nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu, împreună cu tine viețuiește și domnește, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Dacă este adresată lui Dumnezeu Tatăl, dar la sfârșit este amintit și Fiul:

(El) care, fiind Dumnezeu, împreună cu tine viețuiește și domnește, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Dacă este adresată Fiului:

(Tu) care, fiind Dumnezeu, viețuiești și domnești împreună cu Tatăl, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Se răspunde:

Amin.

Se încheie, cel puțin când se recită în comun, cu aclamația:

Să-l binecuvântăm pe Domnul.

℟. Mulțumim lui Dumnezeu.

La celebrările vigliei duminicilor și solemnităților, înainte de *Te Deum* se spun cântările și se citește Evanghelia după cum este indicat în Anexă, 1819.

Dacă Oficiul lecturilor se celebrează imediat înainte de o altă Oră, imnul propriu al acesteia poate fi folosit ca imn al Oficiului lecturilor. La sfârșitul Oficiului lecturilor se omite rugăciunea de încheiere și aclamația, iar de la începutul Orei care urmează se omite versetul de introducere împreună cu Slavă Tatălui.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℟. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Urmează imnul potrivit.

Atât la Oficiul duminical, cât și la cel ferial din timpul de peste an, imnul este indicat în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

La comemorările sfinților, dacă nu există imn propriu, acesta se ia fie de la Comun, fie din ziua respectivă a săptămânii.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia, care constă dintr-un psalm de dimineață, urmat de o cântare din Vechiul Testament și de al doilea psalm – de laudă – care se spun cu antifonele corespunzătoare.

La Oficiul duminical și ferial din timpul de peste an se spun psalmii și cântarea din Psaltirea curentă, cu antifonele lor.

În solemnități și sărbători, psalmii și cântarea se iau de la duminica I a Psaltirii, iar antifonele, de la Propriu sau de la Comun.

În comemorările sfinților, psalmii, cântarea și antifonele sunt de la feria curentă, dacă nu cumva există psalmi și antifone proprii.

După psalmodie urmează lectura, scurtă sau mai lungă.

LECTURA SCURTĂ

La Oficiul duminical și ferial din timpul de peste an, lectura scurtă se află în Psaltirea curentă.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există lectură proprie, se ia fie de la Comun, fie de la ziua curentă.

LECTURA MAI LUNGĂ

Mai ales la celebrările cu participarea credincioșilor, se poate alege în locul lecturii scurte o lectură mai lungă, fie din Oficiul lecturilor, fie de la Liturghie, în conformitate cu nr. 46 de la Normele generale.

După caz, se poate adăuga o scurtă omilie pentru explicarea ei.

RĂSPUNSUL LA CUVÂNTUL DOMNULUI

După lectură sau după omilie se poate păstra un timp de tăcere.

Urmează cântarea responsorială sau responsoriul scurt, care se găsește în același loc cu lectura scurtă.

Se pot folosi aici și alte cântări asemănătoare, aprobate în acest scop de conferința episcopală.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *BENEDICTUS* Lc 1,68-79

Se spune aici, cu antifona corespunzătoare, următoarea cântare din Evanghelic.

La Oficiul duminical de peste an, antifona de la *Benedictus* se ia de la Propriu; la Oficiul ferial se ia din Psaltire.

La celebrările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, se ia de la Comun.

În duminici și sărbători sunt indicate câte trei antifone la *Benedictus*, corespunzătoare ciclului duminical; litera ciclului duminical pentru fiecare an se află în tabelul celebrărilor mobile, 16-17.

Despre Mesia și Înaintemergătorul său

- ⁶⁸ Binecuvântat este Domnul, Dumnezeu lui Israel, *
 pentru că a vizitat și a răscumpărat poporul său,
⁶⁹ și ne-a înălțat o putere de mântuire *
 în casa lui David, slujitorul său,
⁷⁰ precum a promis prin gura sfinților săi profeți *
 care au fost în vechime.
⁷¹ Să ne mântuiască de vrăjmașii noștri *
 și de mâna tuturor aceloră care ne urăsc.
⁷² Astfel își arată îndurarea față de părinții noștri *
 și își aduce aminte de legământul său cel sfânt.
⁷³ De jurământul pe care l-a făcut lui Abraham,
 părintele nostru, *
 că ne va dărui harul

- ⁷⁴ ca, eliberați din mâna dușmanilor noștri, *
 să-i slujim fără teamă,
⁷⁵ în sfințenie și dreptate, sub privirea lui, *
 în toate zilele vieții noastre.
- ⁷⁶ Iar tu, copile, profet al Celui Preaînalt te vei chema, *
 căci vei merge înaintea Domnului
 să pregătești căile sale,
⁷⁷ pentru a da poporului său cunoștința mântuirii *
 întru iertarea păcatelor,
⁷⁸ prin iubirea îndurătoare a Dumnezeuului nostru, *
 cu care ne va vizita, Cel care Răsare din înălțime
⁷⁹ ca să lumineze pe cei care se află în întuneric
 și în umbra morții *
 și să îndrepte pașii noștri pe calea păcii.

Slavă Tatălui, și Fiului, *
 și Sfântului Duh.

Precum era la început, și acum, și pururea, *
 și în vecii vecilor. Amin.

Slavă Tatălui se spune la sfârșitul tuturor cântărilor, dacă
 nu este indicat altfel.

Se repetă antifona.

Sau:

- ⁶⁸ Benedíctus Dóminus Deus Israel, *
 quia visitávit et fecit redemptiónem plebi suæ
⁶⁹ et eréxit cornu salútis nobis *
 in domo David púeri sui,
⁷⁰ sicut locútus est per os sanctórum, *
 qui a sæculo sunt, prophetárum eius,
⁷¹ salútem ex inimícis nostris *
 et de manu ómnium, qui odérunt nos;
⁷² ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris *
 et memorári testaménti sui sancti,
⁷³ iusiurándum, quod iurávit
 ad Abraham patrem nostrum, *
 datúrum se nobis,
⁷⁴ ut sine timóre, de manu inimicórum liberáti, *
 serviámus illi

- ⁷⁵ in sanctitate et iustitia coram ipso *
 omnibus diebus nostris.
- ⁷⁶ Et tu, puer, propheta Altissimi vocaberis: *
 praesabis enim ante faciem Domini
 parare vias eius,
- ⁷⁷ ad dandam scientiam salutis plebi eius *
 in remissionem peccatorum eorum,
- ⁷⁸ per viscera misericordiae Dei nostri *
 in quibus visitabit nos oriens ex alto,
- ⁷⁹ illuminare his, qui in tenebris
 et in umbra mortis sedent *
 ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
- Glória Patri, et Fílio, *
 et Spirítui Sancto.
 Sicut erat in princípío, et nunc et semper, *
 et in saecula saeculorum. Amen.

Se repetă antifona.

RUGĂCIUNEA DE CONSFINȚIRE A ZILEI ȘI A MUNCII
 (RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ)

După încheierea cântării, are loc rugăciunea universală.

La Oficiul duminical și ferial de peste an, rugăciunea universală se găsește în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, rugăciunea universală se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, rugăciunile se iau fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii, dacă nu sunt proprii.

După rugăciunea universală, toți recită împreună Tatăl nostru, eventual precedat de un scurt îndemn, ca în Anexă, 1857.

Tatăl nostru, care ești în ceruri:

sfîntească-se numele tău;

vie împărăția ta;

facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre,

precum și noi iertăm greșităților noștri;

și nu ne duce pe noi în ispită;
ci ne mântuiește de Cel Rău.

După Tatăl nostru se spune imediat, fără introducerea Să ne rugăm, rugăciunea de încheiere, care în Oficiul ferial de peste an se ia din Psaltirea curentă, iar în celelalte Oficii se găsește la Propriu; aceasta se termină la fel ca la 578.

Apoi, dacă este de față un preot sau un diacon, dă binecuvântarea spunând:

Domnul să fie cu voi.

R. Și cu duhul tău.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

Sau altă formulă de binecuvântare, ca la Liturghie (cf. Anexa, 1858).

Dacă e cazul, adaugă:

Mergeți în pace.

R. Mulțumim lui Dumnezeu.

Dacă nu este de față un preot sau un diacon, sau dacă se recită individual, se face încheierea astfel:

Domnul să ne binecuvânteze, să ne apere de orice rău și să ne ducă la viața veșnică. **R.** Amin.

Ora medie

Ora a treia, Ora a șasea și Ora a noua

V. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

R. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Apoi se spune imnul corespunzător.

IMNUL

Ora a treia

O, Duh Preasfânt, tu ce din veci
 Ești Dumnezeu; stăruitori
 În rugă-ți cerem să cobori
 În sufletele noastre reci.
 Păstrează dragostea arzând
 Mereu în cuget și în grai,
 Și dorul păcii să ni-l dai,
 Să fim o inimă și-un gând.
 Pe Tatăl fă-ni-l cunoscut,
 Ca să-l iubim neîncetat,
 Ca și pe Fiul ce-a luat
 Smeritul nostru chip de lut. Amin.

Sau:

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
 Unum Patri cum Fílio,
 Dignáre promptus íngeri
 Nostro refúsus pectori.
 Os, lingua, mens, sensus, vigor
 Confessióne personent,
 Flamméscat igne caritas,
 Accéndat ardor próximos.
 Per te sciámus da Patrem,
 Noscámus atque Fílium,
 Te utriúsque Spíritum
 Credámus omni témpore. Amen.

Sau:

Rugându-te necontenit
 La ceasul nouă rânduit,
 Ca fii din Dumnezeu născuți
 Slăvim aceste trei virtuți:
 Credința sfântă, bun suprem,
 Mai prețios ca tot ce-avem,
 Speranța, pentru inimi leac,
 Iubirea ce rămâne-n veac.

La ora când, o, Duh Preasfânt,
Te-ai revărsat peste pământ,
Coboară iar sub chip de limbi,
Ca-n temple vii să ne preschimbi.

A treia zi, Părinte sfânt,
Ai zis: „Să fie pe pământ
Covor de iarbă și de flori
Și pomi de roade dătători”.

Mărire, Tată îndurat,
Mărire, Fiule-ntrupat,
Mărire, Duhule Preasfânt,
La toți cinstire, slavă, cânt. Amin.

Sau:

Certum tenentes ordinem,
Pio poscāmus pēctore
Hora diēi tertia
Trinæ virtūtis glōriam.

Ut simus habitāculum
Illi Sancto Spirītui,
Qui quondam in apōstolis
Hac hora distribūtus est.

Hoc gradiēnte ordine,
Ornāvit cuncta splēndide
Regni cælēstis cōnditor
Ad nostra ætērna prēmia.

Deo Patri sit glōria
Eiúsque soli Fīlio
Cum Spīritu Paráclito,
In sempitērna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ora a șasea

O, Dumnezeuule preasfânt,
Lumină tu ne dai în zori,
Iar la amiază ne cobori,
De sus, căldură pe pământ.

Al patimii năvalnic foc
 Tu stinge-l, Doamne, în noi toți;
 Din inimi ura să o scoți
 Și dragoste să pui în loc.

Să fie Tatăl lăudat,
 Și Fiul cel născut din el,
 Și Duhul dragostei, la fel,
 Primească cinste ne-nctat. Amin.

Sau:

Rector potens, verax Deus,
 Qui tēmperas rerum vices,
 Splendóre mane ínstruis
 Et ígnibus merídiem.

Exstíngue flammás lítium,
 Aufer calórem nóxium,
 Confer salútem córporum
 Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau:

O, Doamne, ce de sus veghezi,
 Când soarele e în nămezi,
 Ți-aducem iarăși prin Cristos
 Al laudei smerit prinos.

Aceasta este ora când,
 În spate crucea grea purtând,
 Ca mielul pentru jertfă-i dus
 La moarte, pe Calvar, Isus.

El ne-a-mpăcat cu Dumnezeu
 Și de atunci primim mereu,
 Din jertfa sfântului Calvar,
 Belșug de pace și de har.

Mărire, Tată îndurat,
 Mărire, Fiule-ntrupat,
 Mărire, Duhule Preasfânt,
 La toți cinstire, slavă, cânt. Amin.

Sau:

Dicámus laudes Dómino
 Fervénte prompti spírítu;
 Hora volúta séxies
 Nos ad orándum próvocat.
 In hac enim fidélibus
 Veræ salutis glória,
 Beáti Agni hóstia,
 Crucis virtúte rédditur.
 Cuius luce claríssima
 Tenébricat merídiés;
 Sumámus toto péctore
 Tanti splendóris grátiam.
 Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ora a noua

O, Doamne, veșnic neschimbat,
 Acuma soarele de sus
 Coboară iarăși spre apus
 Și ziua este pe-nserat.
 Noi te rugăm stăruitori
 Să fie-al vieții înserat
 De-a ta splendoare luminat;
 Apusul să-l prefaci în zori.
 Să fie Tatăl lăudat,
 Și Fiul cel născut din el,
 Și Duhul dragostei, la fel,
 Primească cinste ne-ncetat. Amin.

Sau:

Rerum, Deus, tenax vigor,
 Immótus in te pérmanens,
 Lucis diúrnæ témpora
 Succéssibus detérminans,
 Largíre clarum véspere,
 Quo vita numquam décidat,
 Sed præmium mortis sacræ
 Perénnis instet glória.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau:

Din zi puţin ne-a mai rămas;
 Să-l preamărim c-un singur glas
 Pe Domnul cel ce ne-a făcut,
 Treimea fără de-nceput.
 Acum, în jurul orei trei,
 Sutaşul mândrei Cezarei,
 De Petru la credinţă-adus,
 Primi botezul lui Isus.
 Credinţa ce-am primit-o-n dar
 Să fie-al vieţii noastre far;
 Luând pe Petru ghid fidel,
 Să fim mereu uniţi cu el.
 Mărire, Tată îndurat,
 Mărire, Fiule-ntrupat,
 Mărire, Duhule Preasfânt,
 La toţi cinstire, slavă, cânt. Amin.

Sau:

Ternis horárum términis
 Volútis, dante Dómino,
 Trinum perfécte et únicum
 Ipsum devóti psállimus.

Sacrum Dei mystérium
 Puro tenéntes pectoré,
 Petri magístri régula
 Signo salutís pródita,
 Et nos psallámus spírítu,
 Hæréntes sic apóstolis,
 Ut plantas adhuc débiles
 Christi virtúte dírigant.

Deo Patri sit glória
 Eiusque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

La aceste ore nu se amintesc comemorările sfinților.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia, cu antifonele corespunzătoare.

Este propusă o psalmodie dublă: una curentă și alta complementară. Psalmodia curentă constă din trei psalmi sau fragmente de psalmi, ce variază pe patru săptămâni.

Psalmodia complementară este aleasă dintre psalmii „graduali” și este invariabilă, 1169.

Cine spune o singură Oră ia psalmodia curentă, chiar și în sărbători.

Cine spune mai multe Ore ia pentru una dintre ele psalmodia curentă, iar pentru celelalte, pe cea complementară.

În solemnități, se spun psalmii din psalmodia complementară la oricare dintre cele trei Ore. Dacă însă solemnitatea cade într-o duminică, se iau psalmii de la duminică săpt. I, 621.

În solemnități, antifonele sunt proprii.

În afara solemnităților, antifonele se iau din Psaltire, dacă nu sunt proprii.

LECTURA SCURTĂ

După psalmodie se citește lectura scurtă.

În Oficiul duminical și ferial din timpul de peste an, aceasta se găsește în Psaltirea curentă.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

După lectura scurtă se poate păstra un moment de tăcere. Apoi se spune un responsoriu foarte scurt sau un verset, care se află în același loc cu lectura.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

Apoi se spune rugăciunea de încheiere precedată de îndemnul Să ne rugăm și se adaugă încheierea corespunzătoare:

Dacă rugăciunea e adresată Tatălui:

Prin Cristos, Domnul nostru.

Dacă este adresată Tatălui, dar la sfârșit este amintit Fiul:
El, care viețuiește și domnește în vecii vecilor.

Dacă este adresată Fiului:

Tu, care viețuiești și domnești în vecii vecilor.

Se răspunde:

Amin.

În Oficiul duminical din timpul de peste an, la fel ca și în solemnități și sărbători, rugăciunea de încheiere este proprie zilei.

În comemorările obligatorii, ca și în Oficiul ferial de peste an, se spune rugăciunea de încheiere, potrivit Orei, ca în Psaltire.

Apoi, cel puțin la celebrările comune, se adaugă aclamația:

Să-l binecuvântăm pe Domnul.

R. Mulțumim lui Dumnezeu.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℞. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Apoi urmează imnul potrivit.

Atât la Oficiul duminical, cât și la cel ferial din timpul de peste an, imnul se află în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

La comemorările sfinților, dacă nu există imn propriu, acesta se ia fie de la Comun, fie din ziua respectivă a săptămânii.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia, care constă din doi psalmi, sau două fragmente de psalm și dintr-o cântare din Noul Testament, care se spun cu antifonele corespunzătoare.

La Oficiul duminical și ferial se spun psalmii și cântarea din Psaltirea curentă, cu antifonele lor.

În solemnități și sărbători, psalmii, cântarea și antifonele se iau de la Propriu sau de la Comun.

În comemorările sfinților, psalmii, cântarea și antifonele sunt de la ziua curentă, dacă nu cumva există psalmi și antifone proprii.

După psalmodie urmează lectura, scurtă sau mai lungă.

LECTURA SCURTĂ

La Oficiul duminical și ferial din timpul de peste an, lectura scurtă se află în Psaltirea curentă.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există lectură proprie, se ia fie de la Comun, fie de la ziua curentă.

LECTURA MAI LUNGĂ

Mai ales la celebrările cu participarea credincioșilor, se poate alege în locul lecturii scurte o lectură mai lungă, fie din Oficiul lecturilor, fie de la Liturghie, în conformitate cu nr. 46 de la Normele generale.

După caz, se poate adăuga o scurtă omilie pentru explicarea ei.

RĂSPUNSUL LA CUVÂNTUL DOMNULUI

După lectură sau după omilie se poate păstra un timp de tăcere.

Urmează cântarea responsorială sau responsoriul scurt, care se găsește în același loc cu lectura scurtă.

Se pot folosi aici și alte cântări asemănătoare, aprobate în acest scop de conferința episcopală.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *MAGNIFICAT* Lc 1,46-55

Se spune apoi, cu antifona corespunzătoare, următoarea cântare din Evanghelie.

În Oficiul duminical de peste an, antifona de la *Magnificat* se ia de la Propriu; în Oficiul ferial se ia din Psaltire.

La celebrările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, se ia de la Comun.

În duminici și sărbători sunt indicate câte trei antifone la *Magnificat*, corespunzătoare ciclului duminical; litera ciclului duminical pentru fiecare an se află în tabelul celebrărilor mobile, 16-17.

Tresăltarea de bucurie a sufletului în Domnul

- 46 Sufletul meu *
 îl preamărește pe Domnul
 47 și duhul meu tresaltă de bucurie *
 în Dumnezeu, mântuitorul meu,
 48 căci a privit la smerenia slujitoarei sale. *
 Iată, de acum toate popoarele mă vor numi fericită,
 49 căci mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic, *
 și numele lui e sfânt.
 50 Milostivirea lui dăinuie din neam în neam *
 peste cei ce se tem de el.
 51 A arătat puterea brațului său, *
 i-a risipit pe cei mândri în cugetul inimii lor,
 52 i-a dat jos de pe tron pe cei puternici *
 și i-a înălțat pe cei smeriți;
 53 pe cei flămânzi i-a copleșit cu bunuri, *
 iar pe cei bogați i-a lăsat cu mâinile goale.
 54 L-a sprijinit pe Israel, slujitorul său, *
 amintindu-și de îndurarea sa,

⁵⁵ după cum a promis părinților noștri, *
lui Abraham și urmașilor lui în veci.

Slavă Tatălui. Precum era.

Se repetă antifona.

Sau:

⁴⁶ Magnificat *

ânima mea Dóminum,

⁴⁷ et exultávit spíritus meus *

in Deo Salvatóre meo,

⁴⁸ quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *

Ecce enim ex hoc beátam me dicent

omnes generatiónes,

⁴⁹ quia fecit mihi magna, qui potens est, *

et sanctum nomen eius,

⁵⁰ et misericórdia eius in progénies et progénies *

timéntibus eum.

⁵¹ Fecit poténtiam in bráchio suo, *

dispérsit supérbos mente cordis sui;

⁵² depósuit poténtes de sede *

et exaltávit húmiles;

⁵³ esuriéntes implévit bonis *

et dívites dimísit inánes.

⁵⁴ Suscépit Israel púerum suum, *

recordátus misericórdiæ,

⁵⁵ sicut locútus est ad patres nostros, *

Abraham et sémini eius in sæcula.

Glória Patri, et Fílio, *

et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, *

et in sæcula sæculórum. Amen.

Se repetă antifona.

RUGĂCIUNEA DE CONSFINȚIRE A ZILEI ȘI A MUNCII
(RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ)

După încheierea cântării, are loc rugăciunea universală.

În Oficiul duminical și ferial de peste an, rugăciunea universală se găsește în Psaltire.

Pentru solemnități și sărbători, rugăciunea universală se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, rugăciunile se iau fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii, dacă nu sunt proprii.

După rugăciunea universală, toți recită împreună Tatăl nostru, eventual precedat de un scurt îndemn, ca în Anexă, 1857.

Tatăl nostru, care ești în ceruri:
sfințească-se numele tău;
vie împărăția ta;
facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;
și ne iartă nouă greșelile noastre;
precum și noi iertăm greșiților noștri;
și nu ne duce pe noi în ispită;
ci ne mântuiește de Cel Rău.

După Tatăl nostru se spune imediat, fără introducerea Să ne rugăm, rugăciunea de încheiere, care, în Oficiul ferial de peste an, se ia din Psaltirea curentă, iar în celelalte oficii, se găsește la Propriu; aceasta se termină la fel ca la 578.

Apoi, dacă este de față un preot sau un diacon, dă binecuvântarea spunând:

Domnul să fie cu voi.

R. Și cu duhul tău.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

Sau altă formulă de binecuvântare, ca la Liturghie (cf. Anexa, 1858).

Dacă e cazul, adaugă:

Mergeți în pace.

R. Mulțumim lui Dumnezeu.

Dacă nu este de față un preot sau un diacon, sau dacă se recită individual, se face încheierea astfel:

Domnul să ne binecuvânteze, să ne apere de orice rău și să ne ducă la viața veșnică. **R.** Amin.

Completoriul

☩. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

Ⲗ. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Apoi se recomandă să se facă examinarea conștiinței, care la celebrarea comună poate fi inserată într-un act penitențial, după formulele de la Liturghie (cf. Anexa, 1864).

IMNUL

Acum, când e timpul de mers la culcare,

În rugă mai cerem o dată-ndurare:

Privirile tale ce pururi sunt treze

Asupră-ne, Doamne, mereu să vegheze.

În vis mintea noastră te aibă pe tine

Iar inima noastră de doru-ți suspine,

Te cânte pe tine, te simtă aproape,

Să nu lași ca bezna de tot să ne-ngroape.

Ne fie odihna și somnul în pace;

Cât timp trupul nostru puterea-și reface,

Și-i noapte adâncă, și bezna domină,

Ne fii tu, Cristoase, în beznă lumină.

Rugămu-ne ție cu fruntea plecată,

Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,

Cu Fiul cel care-i cu tine de-o fire

Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Te lucis ante términum,

Rerum creátor, póscimus,

Ut sólita cleméntia

Sis præsul ad custódiam.

Te corda nostra sómnient,

Te per sópórem séntiant,

Tuámque semper glóriam

Vicína luce cóncinant.

Vitam salúbrem tríbue,
Nostrum calórem réfice,
Tætram noctis calíginem
Tua collústret cláritas.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Iesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spírítu. Amen.

Sau:

O, Cristoase, nici un soare nu te-ntrece în splendoare;
Toată bezna o alungă raza ta strălucitoare,
Cum Biserica îți cântă, ești Lumină din Lumină,
Pentru cei ce te contemplă, fericire ești deplină.

Câtă vreme peste fire noaptea neagră e stăpână,
Mâna ta asupra noastră cu iubire să rămână.
Mădularele trudite să găsească tihnă-n tine,
Să ne fie somnul dulce și visările senine.

Deși ochii în neștire dorm cu pleoapele închise,
Urmărind ce-aduc privirii iluzoriile vise,
Inima rămâne trează, pentru tine-n somn să bată.
Către noi cu drag ți-arată fața ta cea minunată.

Când suntem sub vraja nopții și a viselor domoale,
Apărat de întuneric, duhul rău ne dă târcoale.
Să nu-ngădui ca dușmanul cel viclean să ne răpună.
Te rugăm trimite-un înger să ne ia sub paza-i bună.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
Amin.

Sau:

Christe, qui, splendor et dies,
Noctis tenébras détegis,
Lucisque lumen créderis,
Lumen beátis prædicans,

Precámur, sancte Dómine,
 Hac nocte nos custódias;
 Sit nobis in te réquies,
 Quiéttas horas tríbue.

Somno si dantur óculi,
 Cor semper ad te vígilet;
 Tuáque dextra prótegas
 Fidéles, qui te dfligunt.

Defénsor noster, áspice,
 Insidiántes réprime,
 Gubérna tuos fámulos,
 Quos sáanguine mercátus es.

Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

După Vesperale I ale duminicilor și solemnităților, se spun psalmii 4 și 133 (134), 1151; după Vesperale II se spune psalmul 90 (91), 1154.

Pentru celelalte zile, psalmii cu antifonele lor se găsesc în Psaltire. Este permis, totuși, să fie înlocuiți cu psalmii de la Completoriul de duminică.

LECTURA SCURTĂ

După psalmodie urmează lectura scurtă, care se află în același loc cu psalmii. Este urmată de responsoriul scurt:

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
 În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMÍTTIS Lc 2,29-32*

După aceea se spune:

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.
Slavă Tatălui. Precum era.

Se repetă antifona.

Sau:

- ²⁹ Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, *
secúndum verbum tuum in pace;
³⁰ quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,
³¹ quod parásti *
ante fáciem ómnium populórum:
³² lumen ad revelatiónem géntium, *
et glóriam plebis tuæ Israel.

Se repetă antifona.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

Urmează rugăciunea de încheiere, așa cum se află în Psaltire, precedată de îndemnul Să ne rugăm. Se răspunde: Amin.

Apoi se spune binecuvântarea, chiar și atunci când se recită în particular:

Noapte liniștită și sfârșit bun să ne dea nouă atotputernicul Dumnezeu. **R.** Amin.

**Antifone finale
către sfânta Fecioară Maria**

Apoi se spune una dintre următoarele antifone:

Maică binecuvântată a Răscumpărătorului,
Poarta cerului pururi deschisă, Steaua mării,
vino în ajutorul poporului ce cade și vrea să se ridice,
tu, care ai născut, spre uimirea făpturii,
pe Cel Preasfânt ce ți-e Părinte,
Fecioară de-a pururi,
care ai primit din gura îngerului Gabriel vestirea,
îndură-te de noi, păcătoșii.

Sau:

Te bucură, a cerului Regină,
A îngerilor Doamnă și Stăpână.
Tu-ai odrăslit mlădița mântuirii
Și poartă ești luminii nemuririi!
Te bucură, Fecioară preaslăvită,
Decât făptura toată mai mărită!
Te salutăm, a cerului minune;
Du la Cristos a noastră rugăciune!

Sau:

Bucură-te, Regină, Maica milei,
viața, mângâierea și speranța noastră, bucură-te!
Către tine strigăm, surghiuniții fii ai Evei;
către tine suspinăm, gemând și plângând
în această vale de lacrimi.
Așadar, Mijlocitoarea noastră,
întoarce spre noi ochii tăi cei milostivi
și, după surghiunul acesta,
arată-ni-l nouă pe Isus,
binecuvântatul rod al trupului tău.
O milostivă, o blândă, o dulce Fecioară Marie!

Sau:

Sub ocrotirea ta alergăm, sfântă Născătoare de Dumnezeu, nu ne disprețui rugăciunile în nevoile noastre, ci

ne mântuiește pururea de toate primejdiile, Fecioară slăvită și binecuvântată. Amin.

Sau versiunea latină:

Alma Redemptoris Mater,
Quæ p̄rvia cæli porta manes
Et stella maris,
Succurre cadenti,
Surgere qui curat p̄pulo.
Tu quæ genuisti, natura mirante,
Tuum Sanctum Genitorem:
Virgo prius ac postèrius,
Gabriélis ab ore sumens illud Ave,
Peccatorum miserere!

Sau:

Ave Regína cœlorum,
Ave Dómina angelórum:
Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa;
Vale, o, valde decóra
Et pro nobis Christum exóra!

Sau:

Salve, Regína, Mater misericórdiæ,
Vita, dulcédo et spes nostra, salve.
Ad te clamamus éxsules filii Evæ.
Ad te suspirámus, geméntes et flentes
In hac lacrimárum valle.
Eia ergo, advocata nostra,
Illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte.
Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui,
Nobis post hoc exílium osténde.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

Sau:

Sub tuum præsidium confúgimus,
Sancta Dei Génatrix,

nostras deprecaciones ne despicias
 in necessitatibus nostris,
 sed a periculis cunctis libera nos semper,
 Virgo gloriosa et benedicta,
 Domina nostra,
 Mediatrix nostra,
 Advocata nostra,
 Tuo Filio nos reconcilia,
 Tuo Filio nos commenda,
 Tuo Filio nos representa. Amen.

Sau:

Inviolata, integra, et casta es Maria:
 Quae es effecta fulgida caeli porta.
 O Mater alma Christi carissima:
 Suscipe pia laudum preconia.
 Te nunc flagitant devota corda et ora:
 Nostra ut pura pectora sint et corpora.
 Tua per precata dulcisona:
 Nobis concede veniam per saecula.
 O benigna!
 O Regina!
 O Maria!
 Quae sola inviolata permansisti.

Sau:

Virgo parens Christi
 Benedicta Deum genuisti:
 Fulgida stella maris,
 Nos protege, nos tuearis:
 Dum tibi solennes
 Cantant caeli agmina laudes
 Intcede pia pro nobis,
 Virgo Maria.
 Dum tibi solennes
 Cantant caeli agmina laudes.
 Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.
 Dum tibi solennes
 Cantant caeli agmina laudes.

Sau alte antifone, aprobate de conferinta episcopală.

**PSALTIREA
ÎMPĂRTITĂ PE
PATRU SĂPTĂMÂNI**

Ciclul celor patru săptămâni ale psaltirii este astfel orânduit în cadrul anului liturgic, încât prima săptămână corespunde săptămânii I din „timpul de peste an”. După Rusalii se reia de la săptămâna Psaltirii care corespunde numărului săptămânii din „timpul de peste an” (cf. tabelul de la 16-17).

Semnul — la capătul de jos al paginii indică sfârșitul strofei psalmului.

SĂPTĂMÂNA I

DUMINICĂ

Vesperele I

∇ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

O, Doamne, tu ești Creatorul a toate,
De-aceea, doar mâna-ți puternică poate
Ca ziua-n veșmânt de lumină s-o-mbrace
Iar noaptea-n veșmânt de tăcere și pace.

Aduce-nserarea și gânduri pioase
Și dulce odihnă truditelor oase
Iar minții repaus își dă fiecare
Când toată tristețea din inimi dispare.

Când umbrele serii văzduhul își cerne
Din nou către Domnul mării eterne,
Cu drag ni se-nalță și ruga, și gândul,
Iertare cerându-i, smeriți adorându-l.

Pe cel care viața cu har ne-o inundă
Voim să-l slăvim cu iubire profundă;
Și mintea, și glasul elogii să-i țese,
Prinos să-i aducem de imnuri alese.

Se termină ziua și noaptea-i aproape,
Stă noaptea în beznă acum să ne-ngroape;
Credința aprinsă în suflet ne fie
În beznă lumină, în noapte făclie.

A noastră cântare văzduhul străbată-l,
Prin Fiul și-n Duhul s-ajungă la Tatăl.
Pământul și cerul în veci să adoare
Treimea dămnind în cerească splendoare. Amin.

Sau:

Deus, creator omnium
Polique rector, véstiens

Diem decóro lúmine,
 Noctem sopóris grátia,
 Artus solútos ut quies
 Reddat labóris úsui
 Mentésque fessas állevet
 Luctúsque solvat ánxios,
 Grates perácto iam die
 Et noctis exórtu preces,
 Voti reos ut ádiuves,
 Hymnum canéntes sólvimus.
 Te cordis ima cóncinant,
 Te vox canóra cóncrepet,
 Te díligat castus amor,
 Te mens adóret sóbria,
 Ut cum profúnda cláuserit
 Diem calígo nóctium,
 Fides tenébras nésciat
 Et nox fide relúceat.
 Christum rogámus et Patrem,
 Christi Patrísque Spíritum;
 Unum potens per ómnia,
 Fove precántes, Trínitas. Amen.

La alegere, se poate spune imnul Isuse, din morți, 612.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să se înalțe, Doamne, rugăciunea mea ca fumul de tămâie înaintea ta.

Psalmul 140 (141),1-9

Rugăciune în timp de primejdii

Și din mâna îngerului, fumul de tămâie al rugăciunii sfinților s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu (Ap 8,4).

- ¹ Strig către tine, Doamne,
vino degrabă în ajutorul meu, *
pleacă-ți urechea la glasul meu când te chem.
- ² Rugăciunea mea să se înalțe spre tine
ca fumul de tămâie, *
ridicarea mâinilor mele să fie în fața ta
ca jertfa de seară.
- ³ Pune, Doamne, strajă gurii mele *
și păzește ușa buzelor mele.
- ⁴ Să nu mi se plece inima spre vreun lucru rău, †
spre uneltiri nelegiuite
împreună cu făcătorii de rele; *
să nu mă înfrupt din bunătățile lor!
- ⁵ Să mă lovească cel drept *
și cel credincios să-mi facă reproșuri,
nu-mi voi mai turna niciodată pe cap
untdelemnul înmiresmat al păcătoșilor, *
și rugăciunea mea va fi continuă
împotriva răutăților lor.
- ⁶ Judecătorii lor să fie aruncați de pe stânci, *
atunci vor auzi cuvintele mele, că sunt plăcute.
- ⁷ Cum se brăzdează și se spintecă pământul, *
așa ne-au risipit oasele în gura locuinței morților.
- ⁸ Doamne Dumnezeu,
către tine sunt îndreptați ochii mei, *
la tine caut adăpost; fii apărătorul sufletului meu.
- ⁹ Păzește-mă de lațul pe care mi l-au întins *
și de cursa făcătorilor de rele!

Slavă Tatălui, și Fiului, *
și Sfântului Duh.

Precum era la început, și acum, și pururea, *
și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Slavă Tatălui, de obicei, se spune la sfârșitul
fiecărui psalm și cântare, dacă nu este prescris altfel.

Ant. Să se înalțe, Doamne, rugăciunea mea ca fumul
de tămâie înaintea ta.

Ant. 2 Tu ești scăparea mea, Doamne, tu ești partea mea pe pământul celor vii.

Psalmul 141 (142)

Tu, Doamne, ești scăparea mea

Toate acestea s-au împlinit în Domnul în timpul pătimirii sale (sf. Ilariu).

- ² Cu glasul meu strig către Domnul, *
cu glasul meu mă rog către Domnul meu,
³ înaintea lui îmi vărs necazul, *
înaintea lui îmi prezint strâmtorarea.
- ⁴ Și când slăbește în mine duhul meu, *
tu cunoști cărările mele.
Pe calea pe care umblam *
mi-au întins cursă.
- ⁵ Privește la dreapta mea și vezi, *
nu este nimeni care să mă cunoască.
Orice loc de scăpare s-a ascuns de mine *
și nu este nimeni să se îngrijească de sufletul meu.
- ⁶ Am strigat către tine, Doamne, †
am zis: „Tu ești scăparea mea, *
tu ești partea mea pe pământul celor vii.
- ⁷ Ia aminte la strigarea mea, *
căci sunt atât de slab.
Eliberează-mă de cei care mă urmăresc, *
pentru că sunt mai tari decât mine!
- ⁸ Eliberează sufletul meu din închisoare, *
ca să laud numele tău;
dreptii se vor strânge în jurul meu *
atunci când mă vei răsplăti”.

Ant. Tu ești scăparea mea, Doamne, tu ești partea mea pe pământul celor vii.

Ant. 3 Domnul Isus s-a umilit pe sine: de aceea și Dumnezeu l-a înălțat în veac.

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
¹⁰ pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Domnul Isus s-a umilit pe sine: de aceea și Dumnezeu l-a înălțat în veci.

LECTURA SCURTĂ

Rom 11,33-36

O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și cât de neînțelese sunt căile sale! Într-adevăr, cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul lui? Sau cine i-a dat lui mai întâi ca să poată lua înapoi de la el? Căci toate vin de la el, prin el și pentru el. Lui să-i fie glorie în veci! Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cât sunt de minunate * lucrările tale, Doamne.
Cât sunt.

V. Toate cu înțelepciune le-ai făcut; * lucrările tale,
Doamne. Slavă Tatălui. Cât sunt.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Aducând preamărire Dumnezeuului unic, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, să-l rugăm cu umilință:

Fii alături, Doamne, de poporul tău!

Doamne sfinte, Părinte atotputernic, fă ca pe pământul nostru să răsără dreptatea,

– și poporul tău va trăi în frumusețea păcii.

Călăuzește în împărăția ta toate neamurile,

– spre mântuirea tuturor popoarelor.

Dă-le celor căsătoriți harul de a urma în pace voința ta

– și de a trăi mereu în iubire.

Binevoiește, Doamne, a-i răsplăti pe toți aceia care ne fac bine

– și dăruiește-le viața veșnică.

Privește cu îndurare la cei care au căzut victimă urii și războaielor

– și binevoiește a-i primi în odihna cerească.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să cântăm cu veselie Domnului, să strigăm cu bucurie către stânca mântuirii noastre, aleluia. †

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața,
foarte devreme:

Aceasta e ziua pe care-o socoate
Chiar Domnul zi sfântă și prima-ntre toate;
E ziua în care, călcând peste moarte,
Cristos la izbândă-a voit să ne poarte.
Departe de noi toropeala și somnul!
Să-l caute mintea în rugă pe Domnul!
Pioasă veghere profetul ne cere
Când totul în jur este calm și tăcere,
Ca Domnul iertării și-al milelor multe
Să-și plece urechea și blând să ne-asculte
Smerita-nchinare, și-n mila sa mare,
Curați să ne facă de orice-ntinare.
Aceasta e sfânta și tainica oră
Când Domnul e darnic cu cei ce-l imploră;
Pe cei ce la rugă voiesc să se scoale
Nu-i lasă să plece cu mâinile goale.
A noastră cântare văzduhul străbată-l,
Prin Fiul și-n Duhul s-ajungă la Tatăl.
Pământul și cerul în veci să adoare
Treimea dămnind în cerească splendoare. Amin.

Sau:

Primo diérum ómniúm,
Quo mundus exstat cónditus
Vel quo resúrgens cónditor
Nos, morte victa, líberat,
Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus píum,
Sicut Prophétam nóvimus,
Nostras preces ut áudiat
Suámque dextram pórrigat,
Et hic piátos sórdibus,
Reddat polórum sédibus,

Ut, quique sacratissimo
 Huius diēi tēmpore
 Horis quiētis psállimus,
 Donis beátis múneret.
 Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Isuse, din morți înviați ești întâiul
 Și moartea învinsă îți simte călcâiul.
 Aceasta e ziua cea mare și sfântă
 În care te cântă chiar moartea înfrântă.
 Vezi sufletul nostru ucis de păcate;
 Învie-l din moarte, slăvite-mpărate,
 Ca-n ziua din urmă și trupul să spere
 Răsplata cea dreaptă și sfânta-nviere.
 În clipa sosirii cu cetele sfinte
 De îngeri, voioși să-ți ieșim înainte;
 Cununa primind-o, precum se cuvine,
 Pe veci să domnim împreună cu tine.
 În ziua aceea slăvită și mare
 Pe nori glorios în văzduh vei apare,
 Și toți vor putea să te vadă la față
 Pe tine, izvor de lumină și viață.
 Treimea Preasfântă în noi să termine
 Lucrarea-ncepută în lume de tine.
 Mărire să-ți fie, Cristoase-n vecie,
 În lume să vie a ta-mpărăție! Amin.

Sau:

Dies ætásque céteris
 Octáva splendet sánctior
 In te quam, Iesu, cónsecras,
 Primítiaē surgéntium.
 Tu tibi nostras ánimas
 Nunc primo conresúscita;

Tibi consúrgant córpora
 Secúnda morte líbera.
 Tibíque mox in núbibus,
 Christe, ferámur óbviám
 Tecum victúri pérpetim:
 Tu vita, resurréctio.
 Cuius vidéntes fáciem,
 Configurémur glóriæ;
 Te cognoscámus sicut es,
 Lux vera et suávitás.
 Regnum, cum Patri tráditos,
 Plenos septéno chrísmate,
 In temet nos lætíficas,
 Consúmmet sancta Trínitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pomul vieții s-a arătat în crucea Domnului.

Psalmul 1

Cele două căi ale oamenilor

Fericiți cei care, nădăjduind în cruce, au coborât în apă (Ăutor necunoscut din secolul al II-lea).

- ¹ Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi, †
 nu zăbovește pe calea păcătoșilor *
 și nu se așază în adunarea celor care batjocoresc,
- ² dar își găsește plăcerea în legea Domnului *
 și la legea lui cugetă ziua și noaptea.
- ³ El este ca pomul sădit pe malul apei, *
 care aduce rod la timpul potrivit;
 frunzele lui nu se veștejesc *
 și tot ce începe duce la bun sfârșit.
- ⁴ Nu tot așa este cu cei răi, nu tot așa; *
 ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul.

⁵ De aceea nu se vor ridica cei răi la judecată, *
nici păcătoșii în adunarea dreptilor.

⁶ Căci Domnul cunoaște calea celor drești, *
iar calea celor răi duce la pieire.

Ant. Pomul vieții s-a arătat în crucea Domnului.

Ant. 2 Eu l-am uns pe regele meu peste Sion.

Psalmul 2

Mesia, rege și învingător

*S-au adunat împreună împotriva slujitorului tău sfânt,
Isus, pe care tu l-ai uns (Fap 4,27).*

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!

- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Eu l-am uns pe regele meu peste Sion.

Ant. 3 Tu, Doamne, ești scutul meu, tu îmi înalți capul.

Psalmul 3

Domnul este ocrotitorul meu

Isus a adormit și s-a trezit din somnul morții, căci Domnul l-a sprijinit (sf. Irineu).

- ² Doamne, cât de mulți sunt vrăjmașii mei! *
Mulți se ridică împotriva mea!
- ³ Mulți spun despre mine: *
„Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!”
- ⁴ Tu însă, Doamne, ești scutul meu, *
tu ești gloria mea, tu îmi înalți capul.
- ⁵ Cu glasul meu strig către Domnul *
și el îmi răspunde din muntele său cel sfânt.
- ⁶ Mă culc și adorm și mă trezesc iarăși *
pentru că Domnul mă susține.
- ⁷ Nu mă tem de mulțimile de popoare *
care mă împresoară din toate părțile.
Ridică-te, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu; †
- ⁸ pentru că tu ai lovit peste obraz
pe toți dușmanii mei; *
tu ai zdrobit dinții păcătoșilor.
- ⁹ A ta, Doamne, este mântuirea *
și binecuvântarea ta peste poporul tău.

Ant. Tu, Doamne, ești scutul meu, tu îmi înalți capul.

℣. Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din plin.

℞. Îndemnându-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

∩ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Creatorule a toate, ținta laudei supreme,
 Tu, Stăpân atotputernic peste om și peste vreme,
 Ce-ai voit ca după muncă tihna nopții să ne vină,
 Împărțind a noastră viață între bezna și lumină,
 S-a sfârșit acuma tihna, vestitorul zilei, iată,
 Sfâșiind tăcerea nopții, tuturora le arată
 Că-n curând se luminează și-i invită să se scoale,
 Renunțând la somnul dulce și la visele domoale.
 Sus luceafărul sclipește și vestește tuturora
 Că-n curând el va dispăre, că apare aurora.
 Bucuros e marinarul care-n port se-ntoarce teafăr,
 Călăuz-având în noapte raza blândului lucefăr.
 Liniștită-i fața mării, nu sunt semne de furtună
 Și lumina-nfruntă bezna; în curând o s-o răpună.
 Este ceasul când cocoșul își sloboade-a lui cântare
 Și când Petru, cu căință, varsă lacrimi amare.
 Nu suntem mai buni, Isuse, decât Petru, dimpotrivă;
 Către noi întoarce-ți fața și privirea milostivă.
 Păcătoși ne recunoaștem, întinați de fapte rele;
 Dă-ne lacrimi de căință, ca-ntinarea să ne-o spele.
 Tu ești soarele dreptății; te rugăm acum fierbinte:
 Izgonește-ne, Cristoase, întunericul din minte.
 Las-o rază să ne vină, tu, lumină din lumină,
 Să ne fie noua ziuă fericită și senină.
 Slavă, cinste, preamărire și prinos de închinare
 Ți aducem, Tată veșnic, cu iubire fiecare.
 Preamărit să fii, Cristoase, milostive împărate,
 Și primească cinstea noastră Duhul dragostei curate.
 Amin.

Sau:

Ætérne rerum cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora
Ut álleves fastídium,

Præco diéi iam sonat,
Noctis profúndæ pèrvigil,
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus lúcifér
Solvit polum calígine;
Hoc omnis errónum chorus
Vias nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit
Pontíque mítéscunt freta;
Hoc, ipse Petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam dfluit.

Iesu, labántes réspice
Et nos vidéndo córrige;
Si réspicis, lapsus cadunt
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus
Mentísque somnum díscute;
Te nostra vox primum sonet
Et vota solvámus tibi.

Sit, Christe, rex piíssime,
Tibi Patríque glória
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pe tine te caut dis-de-dimineață, Dumnezeule,
ca să văd puterea ta, aleluia.

Psalmul 62 (63),2-9

Sufletul însetat de Dumnezeu

Cel care părăsește lucrările întinericului veghează pentru Dumnezeu.

- ² Dumnezeu, tu ești Dumnezeu meu, *
pe tine te caut dis-de-dimineață.
Sufletul meu e însetat de tine, †
pe tine te dorește trupul meu, *
ca un pământ pustiu, uscat și fără apă.
- ³ Astfel te-am căutat în sanctuarul tău, *
ca să contemlu puterea și măreția ta.
- ⁴ Îndurarea ta prețuiește mai mult decât viața, *
de aceea buzele mele te laudă.
- ⁵ Te voi binecuvânta toată viața mea *
și voi ridica mâinile mele invocând numele tău.
- ⁶ Ca și cum m-aș sătura cu măduvă și grăsime, *
așa se desfată buzele mele când gura mea te laudă,
- ⁷ când îmi amintesc de tine în așternutul meu *
și mă gândesc la tine în ceasurile de veghe, noaptea.
- ⁸ Pentru că ai fost ajutorul meu, *
la umbra aripilor tale tresalt de bucurie.
- ⁹ Mă atașez de tine cu tot sufletul *
și dreapta ta mă ocrotește.

Ant. Pe tine te caut dis-de-dimineață, Dumnezeule,
ca să văd puterea ta, aleluia.

Ant. 2 Cei trei tineri strigau într-un glas în cuptorul
de foc și cântau: Binecuvântat să fie Dumnezeu, aleluia.

Cântarea **Dan 3,57-88.56**

Toată creatura să-l laude pe Domnul

*Aduceți laudă Dumnezeului nostru, voi, toți slujitorii
lui! (Ap 19,5).*

- ⁵⁷ Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

- 58 Binecuvântați-l, ceruri, pe Domnul, *
59 binecuvântați-l, îngerii ai Domnului, pe Domnul!
- 60 Binecuvântați-l, toate apele
care sunteți deasupra cerului, pe Domnul, *
61 să-l binecuvânteze orice putere pe Domnul!
- 62 Binecuvântați-l, soare și lună, pe Domnul, *
63 binecuvântați-l, stele ale cerului, pe Domnul!
- 64 Binecuvântați-l, ploii și rouă, pe Domnul, *
65 binecuvântați-l, toate vânturile, pe Domnul!
- 66 Binecuvântați-l, foc și căldură, pe Domnul, *
67 binecuvântați-l, frig și arșiță, pe Domnul!
- 68 Binecuvântați-l, rouă și chiciură, pe Domnul, *
69 binecuvântați-l, ger și îngheț, pe Domnul!
- 70 Binecuvântați-l, ghețuri și zăpezi, pe Domnul, *
71 binecuvântați-l, nopți și zile, pe Domnul!
- 72 Binecuvântați-l, lumină și întuneric, pe Domnul, *
73 binecuvântați-l, fulgere și nori, pe Domnul!
- 74 Să-l binecuvânteze pământul pe Domnul, *
să-l laude și să-l preamărească în veci!
- 75 Binecuvântați-l, munți și dealuri, pe Domnul, *
76 binecuvântați-l, tot ce răsare pe pământ, pe Domnul!
- 77 Binecuvântați-l, mări și râuri, pe Domnul, *
78 binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul!
- 79 Binecuvântați-l, balene
și tot ce mișcă în ape, pe Domnul, *
80 binecuvântați-l, toate păsările cerului, pe Domnul!
- 81 Binecuvântați-l, fiare și dobitoace, pe Domnul, *
82 binecuvântați-l, voi, fiii ai oamenilor, pe Domnul!
- 83 Binecuvântează-l, Israele, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- 84 Binecuvântați-l, preoți ai Domnului, pe Domnul, *
85 binecuvântați-l, slujitori ai Domnului, pe Domnul!
- 86 Binecuvântați-l, duhuri și suflete ale dreptilor,
pe Domnul, *
87 binecuvântați-l, sfinți și smeriți cu inima,
pe Domnul!

- ⁸⁸ Binecuvântați-l, voi, Anania, Azaria și Misael,
pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
Să binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Duhul Sfânt, *
să-l laudăm și să-l preamărim în veci!
- ⁵⁶ Binecuvântat ești în tăria cerului, *
vrednic de laudă și preamărit în veci!

La sfârșitul acestei cântări nu se spune Slavă Tatălui.

Ant. Cei trei tineri strigau într-un glas în cuptorul de foc și cântau: Binecuvântat să fie Dumnezeu, aleluia.

Ant. 3 Fiii Sionului să se bucure de regele lor, aleluia.

Psalmul 149

Noua cântare a sfinților

Fiii Bisericii, fiii noului popor, vor tresălta de bucurie pentru regele lor: pentru Cristos (Hesychius).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, *
lauda lui în adunarea credincioșilor săi.
- ² Să se bucure Israel de creatorul său, *
să tresalte de bucurie fiii Sionului pentru regele lor.
- ³ Să laude numele lui în dansuri, *
să-i cânte psalmi cu harpa și cu cetera.
- ⁴ Căci Domnul îl iubește pe poporul său *
și-i încoronează pe cei smeriți cu mântuire.
- ⁵ Să tresalte de bucurie în mărire, credincioșii lui, *
să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor.
- ⁶ Gura să le fie plină de laudele Domnului; *
și săbii cu două tăișuri să fie în mâinile lor,
- ⁷ ca să arunce răzbunare asupra neamurilor *
și pedeapsă asupra popoarelor;
- ⁸ ca să-i lege pe regii lor în lanțuri *
și pe mai-marii lor în cătușe de fier,
- ⁹ ca să facă cu ei judecata care a fost scrisă; *
aceasta este o cinste pentru toți credincioșii lui.

Ant. Fiii Sionului să se bucure de regele lor, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ap 7,10b.12

Mântuirea este de la Dumnezeu nostru, cel care șade pe tron, și de la Miel! Binecuvântarea, gloria, înțelepciunea, mulțumirea, cinstea, puterea și tăria să fie Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin!

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * miluiește-ne pe noi. Cristoase.

Ÿ. Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui, * miluiește-ne pe noi. Slavă Tatălui. Cristoase.

Antifona la *Benedictus*, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l lăudăm pe Cristos Domnul, ziua și soarele nostru fără de asfințit, care luminează pe tot omul:

Doamne, tu ești viața și mântuirea noastră!

Dumnezeule, care ai creat stelele cerului, noi primim cu recunoștință de la îndurarea ta începutul acestei zile
– și sărbătorim învierea ta.

Duhul tău bun să ne învețe astăzi să împlinim cele plăcute ție

– și înțelepciunea ta să ne călăuzească pururi.

Dă-ne harul să luăm parte cu mare bucurie la adunarea duminicală

– împrejurul mesei cuvântului și a trupului tău.

Sufletele noastre îți aduc mulțumire

– pentru nenumăratele tale binefaceri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ÿ. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Bine este să cauți adăpost la Domnul; în veac este îndurarea lui, aleluia.

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

Ant. Bine este să cauți adăpost la Domnul; în veac este îndurarea lui, aleluia.

Ant. 2 Tăria mea și lauda mea e Domnul, aleluia.

II

- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimic.

- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor dreți:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Tăria mea și lauda mea e Domnul, aleluia.

Ant. 3 Te laud, Doamne, pentru că m-ai ascultat,
aleluia.

III

- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreți vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- ²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- ²⁴ Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa. —

- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Te laud, Doamne, pentru că m-ai ascultat, aleluia.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

In 4,16

Noi am cunoscut și am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu este iubire și cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.

℣. Apleacă inima mea, Dumnezeule, spre mărturiile tale.

℞. Pe calea ta dă-mi viață!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7-8

Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața cea veșnică.

℣. Cuvântul tău, Doamne, este în veac.

℞. Fidelitatea ta, din neam în neam.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Cf. Gal 6,9-10*

Să nu ne lăsăm oboșiți de a face binele, căci la timpul potrivit vom culege, dacă nu ne vom lenevi. Așadar, acum, cât avem timp, să facem bine tuturor și, mai ales, celor de aceeași credință.

℣. Am strigat din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne.

℞. Și voi păzi îndreptările tale.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele II

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Doamne, tu ești creatorul, de la tine totul vine,
Ai aprins pe boltă stele, luminând în nopți senine.
Cu lumina sa plâpândă, steaua mării, când răsare,
Călăuză-i și salvare călătorului pe mare.

Ne-a-nsoțit o zi întreagă, cu lumina sa cea dulce,
Soarele ce-acum se duce după dealuri să se culce.
Cu-nserarea vine teama, de aceea,-n rugăciune
Ne-ndreptăm spre tine, Doamne; tu ești soare ce n-apune.

Coborâm în somn și beznă; către noi trimite-o rază,
Mâna ta ocrotitoare să ne fie scut și pază.

Ne veghează, Minte trează, tu, lumina necreată.
Să ne fie tihna nopții ne-ntinată, fără pată.

Cât timp zace trupu-n pace, miștile-s de gânduri goale.
Neputând striga spre tine, duhul rău ne dă târcoale
Și, ascuns în întuneric, pune cursele-i la cale;
Îzgonește-l, nimicește-l cu suflarea gurii tale.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Lucis creátor óptime,
 Lucem diérum próferens,
 Primórdiis lucis novæ
 Mundi parans oríginem;
 Qui mane iunctum vésperi
 Diem vocári præcipis:
 Tætrum chaos illábitur;
 Audi preces cum flétibus.
 Ne mens graváta crímine
 Vitæ sit exsul múnere,
 Dum nil perénne cógitat
 Seséque culpis ílligat.
 Cælórum pulset íntimum,
 Vitále tollat præmium;
 Vitémus omne nóxium,
 Purgémus omne péssimum.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii sale și va domni în veci, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia - rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1 Cor 15,25).

¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:

„Sezi la dreapta mea *
 până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”. —

- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
 el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
 și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii sale
 și va domni în veci, aleluia!

Ant. 2 În fața Domnului s-a cutremurat pământul,
 aleluia!

Psalmul 113 A (114)

Eliberarea lui Israel din Egipt

*Voi, care ați renunțat la lumea aceasta, ați împlinit și
 voi ieșirea voastră din Egipt (sf. Augustin).*

- ¹ Când a ieșit Israel din Egipt, *
 casa lui Iacob din mijlocul unui popor barbar,
- ² Iuda a devenit sanctuarul său *
 și Israel, stăpânirea sa.
- ³ Marea a văzut și a fugit, *
 Iordanul s-a întors înapoi;
- ⁴ munții au săltat ca berbecii *
 și dealurile ca miei unei turme.
- ⁵ Mare, ce ai tu de fugi? *
 Și tu, Iordanule, pentru ce te întorci înapoi?
- ⁶ Munților, pentru ce săltați ca berbecii? *
 Și voi, dealurilor, ca miei unei turme?
- ⁷ Cutremură-te, pământule, în fața Domnului, *
 în fața Dumnezeului lui Iacob,

⁸ care preface stânca într-un lac *
și piatra în izvoare de apă!

Ant. În fața Domnului s-a cutremurat pământul,
aleluia!

Ant. 3 Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic, și-a arătat domnia, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-4

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeuul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Binecuvântat ești, Doamne, * în tăria cerului.
Binecuvântat.

V. Și lăudat și preamărit în veci, * în tăria cerului.
Slavă Tatălui. Binecuvântat.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Adorându-l pe Cristos Domnul, care este capul nostru și ale cărui mădulare suntem, să-l rugăm cu bucurie:

Doamne, vie împărăția ta!

Mântuitorul nostru, fă ca Biserica ta să se arate tot mai limpede ca sacrament al unității neamului omenesc

– și mister de mântuire pentru toate neamurile.

Fii alături de Sfântul Părinte papa și de întreg colegiul episcopilor

– și dăruiește-le unitate, iubire și pace.

Dă creștinilor harul de a fi tot mai strâns uniți cu tine, capul lor dumnezeiesc,

– și de a vesti împărăția ta prin mărturia vieții lor.

Binevoiește a dărui lumii pace,

– ca să înflorească pretutindeni liniștea și buna rânduială.

Dăruiește celor răposați gloria învierii de apoi

– și fă-ne și pe noi părtași de fericirea lor.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să mergem înaintea Domnului cu cântece de laudă.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

ÎMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Să lăsăm culcușul dulce, somnul să-l gonim din pleoape,
Am dormit destul, acuma, iată, ziua e aproape.
Când, vestind sfârșitul nopții, zorii zilei se arată,
Totodată ni s-arată chipul tău, preabune Tată.

Către tine, cu suspine, preasmerit se-ndreaptă gândul,
Aducându-ți preamărire, ajutoru-ți implorându-l.
Fă ca ziua care vine s-o trăim frumos și bine;
Orice faptă, orice vorbă să ne-apropie de tine.

Noaptea neagră și urâtă își încheie-acum sorocul;
Precum bezna-i nevoită să cedeze grabnic locul
Soarelui cu-a sa lumină tuturor atât de dragă,
Tot așa, păcatul negru de la noi să se retragă.

Să ne ierți de tot ce poate conștiința să ne-acuze,
Să putem privi spre tine, să avem curate buze
De pe care să se-nalțe sfânt prinos de rugăciune
Către tine, Tatăl nostru, dătător de daruri bune.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Somno refectis artubus,
 Spreto cubili, surgimus:
 Nobis, Pater, canentibus
 Adesse te deposcimus.

Te lingua primum concinat,
 Te mentis ardor ambiat,
 Ut actuum sequentium
 Tu, sancte, sis exordium.

Cedant tenebrae lumini
 Et nox diurno sideri,
 Ut culpa, quam nox intulit,
 Lucis labascat munere.

Precamur idem supplices
 Noxas ut omnes amputes,
 Et ore te canentium
 Laudaris in perpetuum.

Præsta, Pater piissime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Dumnezeu în trei persoane, sursă pură de lumină,
 Ție, la-nceputul zilei, fiii tăi smeriți se-nchină.
 Ne e fruntea-n praf plecată de rușine și de frică,
 Dar simțim cum blânda-ți mână din țărână ne ridică.

Te mărturisim pe tine, Creator și veșnic Tată,
 Și pe Fiul tău cel care e-ndurarea întrupată,
 Și pe Duhul Sfânt pe care l-ai trimis din cer în lume,
 Focul dragostei ce-n inimi arde fără să consume.

Adevărul veșnic, cel ce singur minții noastre place,
 Tu, izvor de bucurie, de lumină și de pace,
 Dă-ne dragoste, credință și speranță ne împarte,
 Ca să-nvingem vraja lumii și-a speranțelor deșarte.

Tu ești alfa și omega, de la tine totul vine,
 Tu ai dat pornire lumii, îndreptând-o tot spre tine,
 Dor de tine-ai pus în inimi, ai deschis o rană care
 Doar în tine își găsește alinare, vindecare.

Dacă te-am găsit pe tine, cu lumina ta, Stăpâne,
 Chiar de-am pierde toate-n viață, o speranță ne rămâne
 Căci avându-te pe tine, ne e inima sătulă;
 Știm de ce trăim pe lume și răsplata e destulă.

Către noi îndrepte Tatăl fața sa cea milostivă,
 De asemenea, și Fiul, cel cu Tatăl deopotrivă.
 Duhul Sfânt ne-asculte ruga din cereasca sa splendoare.
 Mila sa, Treimea Sfântă, peste noi să o coboare. Amin.

Sau:

Ætérna lux, divínitas,
 In unitáte Trínitas,
 Te confitémur débiles,
 Te deprecámur súplices.

Summum Paréntem crédimus
 Natúmque Patris únicum,
 Et caritátis vínculum
 Qui iungit illos Spíritum.

O véritas, o cárítas,
 O finis et felícitas,
 Speráre fac et crédere,
 Amáre fac et cónsequi.

Qui finis et exórdium
 Rerúmque fons es ómnium,
 Tu solus es solácium,
 Tu certa spes credéntium.

Qui cuncta solus éfficis,
 Cunctísque solus súfficis
 Tu sola lux es ómnibus
 Et præmium sperántibus.

Christum rogámus et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum;
Unum potens per ómnia,
Fove precántes, Trínitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta.

Psalmul 6

Omul asuprit imploră îndurarea lui Dumnezeu

Acum sufletul meu e tulburat... Tată, salvează-mă de ceasul acesta (In 12,27).

- ² Doamne, în mânia ta nu mă muștra *
și în furia ta nu mă pedepsi.
- ³ Ai milă de mine, Dumnezeule,*
căci am ajuns fără putere;
vindecă-mă, Doamne, că-mi tremură oasele
- ⁴ și sufletul mi-i tare zbuciumat. *
Iar tu, Doamne, până când... ?
- ⁵ Întoarce-te, Doamne, mântuiește sufletul meu, *
salvează-mă pentru milostivirea ta.
- ⁶ Pentru că nimeni dintre cei morți
nu-și amintește de tine; *
în locuința morților cine te va preamări?
- ⁷ Sunt istovit de atâta geamăt, †
în fiecare noapte mă înec în plâns în patul meu *
și cu lacrimi scald așternutul meu.
- ⁸ Mi s-au împăienjenit ochii de durere, *
am îmbătrânit între toți dușmanii mei.
- ⁹ Depărtați-vă de la mine
toți cei care săvârșiți nelegiuire, *
căci a auzit Domnul glasul plângerii mele.
- ¹⁰ A auzit Domnul cererea mea, *
Domnul a primit rugăciunea mea. —

¹¹ Să se rușineze și să se tulbure toți dușmanii mei; *
să se retragă și să se rușineze îndată.

Ant. Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta.

Ant. 2 Domnul este scăparea săracului în necazuri.

Psalmul 9 A (9)

Mulțumire pentru victorie

Iarăși va veni să-i judece pe cei vii și pe cei morți.

I

- ² Te voi lăuda, Doamne, din toată inima, *
voi vesti toate faptele tale minunate!
- ³ Mă voi bucura și voi tresălta de veselie în tine, *
voi preamări numele tău, Dumnezeule preaînalt!
- ⁴ Dușmanii mei dau înapoi, *
se clatină și pier dinaintea feței tale,
- ⁵ căci tu ai judecat pricina mea
și mi-ai făcut dreptate, *
te-ai așezat pe tron ca judecător al dreptății.
- ⁶ Ai mustrat neamurile, l-ai distrus pe cel nelegiuit, *
le-ai șters numele în veci, pentru totdeauna.
- ⁷ Au fost distruși dușmanii, *
nimiciți pe vecie,
le-ai dărâmat cetățile, *
a dispărut o dată cu ei și amintirea lor.
- ⁸ Dar Domnul stăpânește în veci, *
și-a așezat scaunul lui de domnie pentru judecată;
- ⁹ el va judeca lumea cu dreptate, *
fără părtinire va pronunța sentința pentru popoare.
- ¹⁰ Domnul este refugiul celui asuprit, *
scăpare sigură în vreme de strâmtorare.
- ¹¹ Cei care cunosc numele tău se încred în tine, *
căci tu nu-i părăsești
pe cei care te caută pe tine, Doamne!

Ant. Domnul este scăparea săracului în necazuri.

Ant. 3 Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului.

II

- ¹² Cântați Domnului care locuiește în Sion, *
vestiți printre popoare faptele sale.
- ¹³ Căci el, care răzbună sângele vărsat, *
își aduce aminte de cei nenorociți,
nu uită strigătele lor.
- ¹⁴ Ai milă de mine, Doamne, *
privește la nenorocirea pe care mi-au făcut-o
cei care mă urăsc;
tu mă ridici de la porțile morții †
- ¹⁵ ca să vestesc toate laudele tale
la porțile fiicei Sionului, *
să tresalt de bucurie pentru mântuirea ta.
- ¹⁶ Popoarele păgâne cad în groapa pe care au făcut-o *
și li se prinde piciorul în lațul pe care l-au ascuns.
- ¹⁷ Domnul s-a arătat, a ținut judecata: *
păcătosul a căzut în capcana
pe care a făcut-o cu mâinile sale.
- ¹⁸ Să se întoarcă păcătoșii în locuința morților, *
toți păgânii, cei care uită de Dumnezeu.
- ¹⁹ Dar cel sărman nu rămâne în uitare la nesfârșit, *
nădejdea celor săraci nu va pieri pentru totdeauna.
- ²⁰ Ridică-te, Doamne, să nu se trufească omul; *
să fie judecați păgânii înaintea feței tale.
- ²¹ Așterne, Doamne, frică peste ei, *
să știe neamurile că nu sunt decât oameni!

Ant. Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului.

℣. Dă-mi înțelegere și voi păstra legea ta.

℞. Și o voi ține din toată inima.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

✠. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Isuse, tu, care lucești ca un soare,
 A Tatălui veșnic cerească splendoare,
 Persoană divină, izvor de lumină,
 Ce ziua o chemi la lumină să vină.
 Din sfântul lăcaș al splendorilor tale,
 În lumea cea tristă a beznei totale,
 O rază-a luminii în veci neapuse
 Trimite-ne nouă acuma, Isuse.
 Cerescule Tată, rugămu-ne ție,
 Tu, care ești sursă de har și tărie,
 Ne iartă-ale vieții greșeli și cusururi,
 Și-a ta îndurare cânta-vom de-a pururi.
 Păcatul ne trage în jos, spre țărână,
 Dușmanul pe drumuri greșite ne mână.
 Ființe sărmane căzute-n capcane!
 Din ele ne scoate, sub paza ta ia-ne.
 Ne-alungă din cale dureri și năpaste,
 Păstrează-ne trupul și inima caste,
 În suflet credința în clocot să fiarbă,
 Să nu o sufoce satanica iarbă.
 Ca hrană în viață Cristos să ne fie,
 El, pâinea cea vie, izvor de tărie,
 Iar Duhul ne stingă a inimii sete,
 Cu vinul iubirii curate ne-mbete,
 Ca ziua de azi s-o petrecem în pace,
 Cu sfântă sfială Cristos să ne-mbrace,
 Iar dacă în suflet credința e tare,
 Noi nu vom cunoaște apus și-nserare.

Acum, când lumina dă lumii contururi,
Cristos, care-n Tatăl rămâne de-a pururi,
El, care-i mai dulce decât aurora,
Lumină ne-aducă din cer tuturora. Amin.

Sau:

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis et fons lúminis,
Diem dies illúminans,
Verúsque sol, illábere
Micans nitóre pérpeti,
Iubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ,
Patrem poténtis grátia,
Culpam reléget lúbriam.
Infórmet actus strénuos,
Dentem retúndat ínvidi,
Causa secúndet áspersos,
Donet geréndi grátiam.
Mentem gubérnet et regat
Casto, fidéli córpore;
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides;
Læti bibámus sóbriam
Ebrietátem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat;
Pudor sit ut dilúculum,
Fides velut merídiés,
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra cursus próvehit;
Auróra totus pródeat,
In Patre totus Fílius
Et totus in Verbo Pater. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 De dimineață te rog, Doamne, ascultă glasul meu.

Psalmul 5,2-10.12-13

Rugăciune de dimineață pentru a cere ajutor

Cei care l-au primit se vor bucura în veci de cuvântul care locuiește în ei.

- ² Pleacă-ți urechea la cuvintele mele, Doamne! *
Ascultă-mi suspinele!
- ³ Ia aminte la strigătele mele, †
regele meu și Dumnezeuul meu! *
- ⁴ pentru că mă rog către tine, Doamne!
Dimineața vei auzi glasul meu; *
de dimineață voi sta înaintea ta și voi aștepta,
- ⁵ căci tu nu ești un Dumnezeu căruia să-i placă răul, †
cel nelegiuit nu-și află adăpost în preajma ta; *
cei mândri nu pot sta înaintea ochilor tăi.
- ⁶ Tu îi urăști pe toți cei care săvârșesc fărădelegea †
și îi nimicești pe cei mincinoși. *
- ⁷ Domnul îl disprețuiește pe cel care varsă sânge
și pe cel care înșală.
- ⁸ Dar eu, prin îndurarea ta cea mare, †
voi intra în casa ta *
și te voi adora cu teamă
în templul tău cel sfânt.
- ⁹ Doamne, povățuiește-mă în dreptatea ta,
înaintea dușmanilor mei! *
Netezește calea ta înaintea mea.
- ¹⁰ Pentru că nu este adevăr în gura lor, *
inima lor nu este decât o capcană;
mormânt deschis este gâtul lor, *
iar limbile lor sunt înșelătoare. —

- ¹² Să se bucure toți cei care se încred în tine *
și în veci să tresalte.
Căci tu îi ocrotești *
și toți cei care iubesc numele tău
se vor bucura în tine.
- ¹³ Tu îl binecuvântezi pe cel drept, Doamne, *
ca un scut îl încoronezi cu bunăvoința ta.

Ant. De dimineață te rog, Doamne, ascultă glasul meu.

Ant. 2 Doamne, Dumnezeuul nostru, laudăm numele
tău preaslăvit.

Cântarea

1 Cr 29,10-13

Numai lui Dumnezeu cinste și slavă

*Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru
Isus Cristos! (Ef 1,3).*

- ^{10b} Doamne, Dumnezeuul lui Israel, părintele nostru, *
tu ești binecuvântat din veac în veac.
- ¹¹ Ale tale, Doamne, sunt mărirea și puterea, †
gloria, strălucirea și maiestatea; *
tot ce este în cer și pe pământ îți aparține.
A ta este, Doamne, împărăția, *
căci tu te înalți, ca un stăpân, mai presus de toate.
- ¹² Bogăția și cinstea vin de la tine, *
tu ești atotstăpânitor.
În mâna ta este puterea și tăria, *
cu mâna ta pe toate poți să le mărești și să le întărești.
- ¹³ Iar acum, Dumnezeuul nostru, te mărturisim *
și laudăm numele tău preaslăvit.

Ant. Doamne, Dumnezeuul nostru, laudăm numele tău
preaslăvit.

Ant. 3 Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt.

Psalmul 28 (29)

Laudă Cuvântului lui Dumnezeu

Un glas din ceruri a zis: „Acesta este Fiul meu preaiubit!” (Mt 3,17).

- ¹ Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, *
aduceți Domnului preamărire și putere,
- ² aduceți Domnului gloria numelui său. *
Adorați-l pe Domnul în strălucirea sfințeniei sale.
- ³ Glasul Domnului este peste ape, †
Dumnezeul slavei tună; *
Domnul este peste apele întinse.
- ⁴ Glasul Domnului este puternic, *
glasul Domnului e plin de măreție.
- ⁵ Glasul Domnului despică cedrii, *
Domnul zdrobește cedrii Libanului
- ⁶ și face să salte Libanul ca un vițel *
iar Sirionul ca un pui de zimbru.
- ⁷ Glasul Domnului varsă limbi de foc, †
- ⁸ glasul Domnului cutremură pustiul *
și va cutremura Domnul pustiul Cadeș.
- ⁹ Glasul Domnului face cerboaițele să nască, †
despoaie pădurile *
și în lăcașul său sfânt toți îi cântă slava.
- ¹⁰ Domnul stăpânește peste potop, *
Domnul stăpânește în veci ca rege.
- ¹¹ Domnul va da tărie poporului său, *
Domnul va binecuvânta poporul său cu pace.

Ant. Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt.

LECTURA SCURTĂ

2Tes 3,10b-13

Dacă cineva nu vrea să muncească, nici să nu mănânce. Auzim însă că unii dintre voi umblă în neorânduială, nelucrând nimic, ci amestecându-se peste tot. Unora ca aceștia le poruncim și-i sfătuim în Domnul Isus Cristos să-și mănânce pâinea proprie, muncind în liniște. Însă voi, fraților, să nu obosiți în a face bine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Binecuvântat să fie Domnul * din veac și până-n veac! Binecuvântat.

V. El singur săvârșește fapte minunate * din veac și până-n veac! Slavă Tatălui. Binecuvântat.

Ant. la *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu nostru.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, cel plin de har și de Duhul Sfânt, și să-l implorăm cu încredere:

Dă-ne, Doamne, Duhul tău!

Dăruiește-ne harul să petrecem ziua aceasta cu bucurie, cu pace și fără prihană,

– pentru ca, ajungând în pragul serii, să te putem lăuda cu veselie și cu inimă curată.

Să fie astăzi strălucirea ta asupra noastră

– și călăuzește lucrarea mâinilor noastre.

Arată-ți fața asupra noastră spre bine, în pace,

– ca să fim ocrotiți astăzi de mâna ta puternică.

Privește cu bunătate la toți cei care se încredințează rugăciunilor noastre:

– copleşte-i cu tot binele sufletesc și trupesc.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să inspiri faptele noastre și să ne ajuți să le împlinim, așa încât tu să fii începutul și înfăptuitorul lucrărilor noastre. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

V. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Legea Domnului înveselește inima și luminează ochii.

Psalmul 18 B (19 B)

Laudă lui Dumnezeu, stăpânul legii

Fiți desăvârșiți, precum și Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit (Mt 5,48).

- ⁸ Legea Domnului este desăvârșită,
înviează sufletul; †
mărturia Domnului este adevărată, *
îl face înțelept pe cel neștiutor.
- ⁹ Orânduirile Domnului sunt drepte, înveslesc inima, *
poruncile Domnului sunt strălucitoare,
luminează ochii.
- ¹⁰ Frica de Domnul este curată,
rămâne pentru totdeauna; *
judecățile Domnului sunt adevărate,
toate sunt drepte.
- ¹¹ Ele sunt mai de dorit decât aurul †
și decât mult aur curat, *
mai dulci decât mierea și decât fagurele proaspăt.
- ¹² Slujitorul tău primește înțelepciunea prin ele; *
pentru cel care le păzește, răsplata este mare.
- ¹³ Cine își dă seama de greșelile făcute din neatenție? *
Curăță-mă de păcatele ascunse.
- ¹⁴ Mai presus de toate,
păzește-l pe slujitorul tău de mândrie, *
ca ea să nu mă stăpânească niciodată.
Atunci voi fi fără vină *
și curățat de păcatul cel mare.
- ¹⁵ Plăcute să-ți fie cuvintele gurii mele †
și gândurile inimii mele să ajungă înaintea ta, *
Doamne, stâncă mea și mântuitorul meu!

Ant. Legea Domnului înveselește inima și luminează ochii.

Ant. 2 Se va scula Domnul să judece popoarele întru dreptate.

Psalmul 7

Rugăciunea celui drept vorbit de rău

Iată, judecătorul stă înaintea ușii (Iac 5,9).

I

- ² Doamne, Dumnezeu meu,
 în tine mi-am pus speranța. *
 Mântuiește-mă de toți prigonitorii mei
 și eliberează-mă
- ³ ca nu cumva să-mi răpească viața,
 să mă sfâșie, ca leul, *
 fără ca cineva să mă salveze!
- ⁴ Doamne, Dumnezeu meu, †
 dacă am săvârșit aceasta, *
 dacă este nedreptate în mâinile mele,
- ⁵ dacă am răspuns prietenului meu cu rău *
 și fără motiv mi-am jefuit dușmanul,
- ⁶ atunci dușmanul să mă prigonească și să mă ajungă †
 și să culce la pământ viața mea *
 și cinstea mea în praf să o arunce.
- ⁷ Ridică-te, Doamne, în mânia ta *
 înalță-te împotriva furiei asupritorilor mei
 și scoală-te, Dumnezeu meu, *
 la judecata pe care ai rânduit-o!
- ⁸ Adunarea neamurilor să te înconjoare: †
 întoarce-te asupra ei din înălțime! *
- ⁹ Domnul judecă popoarele;
 judecă-mă, Doamne, după dreptatea *
 și după nevinovăția care este în mine!
- ¹⁰ Pune capăt răutății păcătoșilor †
 și întărește-l pe cel drept, *
 tu, care pătrunzi cu privirea inimile și răunchii,
 Dumnezeule preadrept.

Ant. Se va scula Domnul să judece popoarele întru dreptate.

Ant. 3 Dumnezeu, judecătorul cel drept și puternic, îi mântuiește pe cei drepti cu inima.

II

- ¹¹ Ajutorul meu este la Dumnezeu, *
cel care îi mântuiește pe cei drepti cu inima.
- ¹² Dumnezeu este un judecător drept *
care se poate mânia în fiecare zi.
- ¹³ Oare nu este el cel care își ascute din nou sabia, *
își întinde arcul și țintește?
- ¹⁴ Își pregătește armele morții *
și își încinge săgețile în foc.
- ¹⁵ Iată, cel rău a urzit fărădelegea, *
a zămislit silnicia și a născut nelegiuirea.
- ¹⁶ A săpat groapă și a adâncit-o *
și a căzut în groapa pe care a făcut-o.
- ¹⁷ Se întoarce răutatea lui asupra capului său *
și pe creștetul lui coboară nedreptatea.
- ¹⁸ Îl voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea lui *
și voi cânta numele Domnului Preaînalt.

Ant. 3 Dumnezeu, judecătorul cel drept și puternic, îi mântuiește pe cei drepti cu inima.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 13,8.10

Să nu datorați nimic nimănui, decât să vă iubiți unii pe alții, pentru că cel care îl iubește pe aproapele a împlinit deja legea. Iubirea nu face nici un rău aproapelui: așadar, plinătatea legii este iubirea.

V. Ajutorul meu ești tu: să nu mă părăsești!

R. Nu te îndepărta de la mine, Dumnezeul mântuirii mele!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte preabun, care ai rânduit ca oamenii, prin priceperea și munca lor, să se ajute unii pe alții

în înaintarea spre tine, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm întotdeauna astfel încât să trăim ca adevărați fii ai tăi și în iubire frățească față de toți. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,19b-20.26

Fiecare om să fie prompt la ascultare, încet la vorbire și lent la mânie, pentru că mânia omului nu împlinește dreptatea lui Dumnezeu. Dacă cineva crede că este religios, dar nu-și stăpânește limba, din contră, își înșală inima, religiozitatea lui este zadarnică.

℣. Îl voi binecuvânta pe Domnul în toată vremea.

℞. Lauda lui va fi pururea în gura mea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, stăpânul și păzitorul secerișului și al vici, care împarți fiecăruia lucrarea sa și dai dreaptă răsplată după fapte, dă-ne harul să purtăm povara zilei împlinind cu seninătate voința ta. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

IPt 1,17b.18a.19

Purtați-vă cu teamă în timpul înstrăinării voastre. Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumpărați din purtarea voastră, ci cu sângele prețios al lui Cristos, ca al unui miel fără meteahnă și neprihănit.

℣. Mântuiește-mă, Doamne, ai milă de mine.

℞. În adunări voi binecuvânta numele tău.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care la ceasul când apostolii se suiau la templu ne chemi să ne adunăm la tine, dă-ne harul ca rugăciunea pe care o înălțăm cu inimă curată în numele lui Isus să aducă mântuirea ta asupra tuturor acelor care invocă numele lui. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vespele

✠. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

După ce ai vrut, o, Doamne, lumea-aceasta a o scoate
Din neant, ai vrut, de-asemeni, să pui ordine în toate;
Apelor ai pus zăgazuri, gășind loc la fiecare,
Și-ai trasat cu-nțelepciune ale cerului hotare.
Norii grei pe cer atârnă, slobozind belșug de ploaie;
Repezitele pâraie, râuri, fluvii mai greoaie,
Prine-n albia firească, curg strunite între maluri;
Se frământă, nu au tihnă, spumegându-și apa-n valuri.
Fă să cadă în cascadă, ca o mult dorită ploaie,
Harul tău de sus în inimi, să le ude, să le-nmoaie,
Și să spele tot ce-n ele e pătat și plin de tină,
Iar pustiul trist din ele să-l prefacă în grădină.
Este ceasul înserării, ceas când bezna cade lină;
Să ne fie-acum credința far și faclă de lumină,
Să-l alunge pe cel care ne inspiră gânduri rele,
Ca păcatul și greșeala să nu poată să ne-nșele.
Tot ce cerem să ne deie Tatăl plin de îndurare,
Fiul ce-a voit să beie cupa patimii amare,
Duhul Sfânt ce locuiește-n taina inimii sincere;
Să ne-asculte blând Treimea, după-a sa-nțeleaptă vre.
Amin.

Sau:

Immense cæli cõnditor,
Qui, mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem,
Firmans locum cæléstibus
Simúlque terræ rívilis,
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipet:

Infúnde nunc, piíssime,
 Donum perénnis grátia,
 Fraudis novæ ne cásibus
 Nos error átterat vetus.

Lucem fides invéniat,
 Sic lúminis iubar ferat;
 Hæc vana cuncta térreat,
 Hanc falsa nulla cóprimant.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ochii Domnului privesc spre cel sărman.

Psalmul 10 (11)

Cel drept își pune încredere în Domnul

*Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pen-
 tru că ei vor fi săturați (Mt 5,6).*

- ¹ În Domnul îmi găsesc refugiul, †
 cum spuneți sufletului meu: *
 „Fugi în munți ca o pasăre”?
- ² Căci iată, păcătoșii își încordează arcul, †
 pe coardă își potrivesc săgeata, *
 ca să tragă pe întuneric în cei dreți cu inima.
- ³ Când se clatină temeliile, *
 ce poate face cel drept?
- ⁴ Domnul locuiește în templul său cel sfânt, *
 Domnul își are scaunul de domnie în ceruri.
 Ochii lui privesc spre cel sărman, *
 pleoapele lui îi cercetează pe fiii oamenilor.
- ⁵ Domnul cercetează pe cel drept și pe cel nelegiuit. *
 Duhul lui îl urăște pe acela care iubește violența.

- ⁶ El va face să plouă peste cei răi cărbuni aprinși; *
foc și pucioasă și suflare de foc
este partea lor de moștenire.
- ⁷ Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; *
cei drepecți vor vedea fața lui.

Ant. Ochii Domnului privesc spre cel sărman.

Ant. 2 Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

Psalmul 14 (15)

Cine e vrednic în fața Domnului?

V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu (Evr 12,22).

- ¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt?
- ² Cel care umblă fără prihană, *
face dreptatea și spune adevărul din inimă;
- ³ cel care nu calomniază cu limba †
și nu face rău semenului său, *
nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
Cel care trăiește astfel *
nu se va clătina în veci!

Ant. Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

Ant. 3 În Fiul său, Dumnezeu ne-a ales spre înfiere.

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. În Fiul său, Dumnezeu ne-a ales spre înfiere.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,9b-11

Să vă umpleți de cunoașterea voinței lui și de orice înțelepciune și înțelegere spirituală, pentru ca astfel să umblați într-un mod vrednic de Domnul, ca să-i fiți plăcuți în toate, prin orice faptă bună, aducând rod și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu, ca să fiți întăriți cu toată puterea, după puterea gloriei lui, pentru a ajunge la o statornicie desăvârșită și îndelungă răbdare, cu bucurie.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vindecă sufletul meu, * căci am păcătuit împotriva ta. Vindecă.

V. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, * căci am păcătuit împotriva ta. Slavă Tatălui. Vindecă.

Ant. la Magnificat: Sufletul meu îl preamărește pe Domnul, căci Dumnezeu a privit la smerenia mea!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu a încheiat un legământ veșnic cu poporul său și nu încetează a-i face bine. De aceea, să-i aducem mulțumire și să ne îndreptăm rugăciunea spre el cu încredere:

Fă bine, Doamne, poporului tău!

Mântuiește, Doamne, poporul tău

– și binecuvântează moștenirea ta.

Adună-i laolaltă pe toți cei care poartă numele de creștin,

– ca lumea să creadă în Cristos, pe care tu l-ai trimis.

Dăruiește harul tău tuturor cunoscuților și prietenilor noștri,

– pentru ca ei să răspândească buna mireasmă a lui Cristos.

Arată iubirea ta celor aflați în agonie

– și fă ca ochii lor să vadă mântuirea ta.

Fii îndurător față de cei răposați

– și unește-i cu aceia care se odihnesc în Cristos.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să te preamărească, Doamne, cântarea de laudă a slujitorilor tăi. Tu, care, pentru mântuirea noastră, ai privit la umilința Fecioarei Maria, înalță-ne, te rugăm, la plinătatea răscumpărării. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, marele împărat!

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

S-a trezit natura toată, se arată sfântul soare,
Cântă lumea-naripată; harnica privighetoare,
Cu a sa cântare dulce, în văzduh făcând ocoale,
Pe cei care mai dorm încă, îi îndeamnă să se scoale.

O, Cristoase, către tine se îndreaptă-a noastră rugă;
Izgonește bezna minții, somnul pune-ni-l pe fugă,
Nu lăsa să ne atace duhuri rele și viclene,
Nu lăsa să fim învinși de toropeală și de lene.

Credincioșii tăi, o, Doamne, în cântare se avântă
Către cer, deși nu-s vrednici să-ți privească fața sfântă.
Cunoscând că firea noastră greșitoare e și slabă,
Ajutor de sus, din ceruri, tu trimite-ne degrabă.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau:

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus
Quod præcinéntes psállimus.

Sit, Christe, rex piíssime,
Tibi Patríque glória
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, cu a ta putere ai creat tot universul
Și-ai pus bună rânduială, hotărând la toate mersul;
Ziua-ntreagă e menită muncii, după-a ta poruncă,
Noaptea-i dată spre repaus și odihnă după muncă.

Ziua, seara și-apoi noaptea și din nou în zorii zilei
Înălțăm spre tine glasul, cerșetori la tronul milei;
Te rugăm cu umilință: ne păstrează mintea trează,
Cu iubire părintească peste noi mereu veghează.

Să muncim cu hărnicie fără preget, ca o Martă,
Dar de tine munca zilei nu lăsa să ne despartă;
Să rămânem lângă tine ca Maria, buna-i soră,
Care, stându-ți la picioare, te ascultă și te-adoră.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire.

Amin.

Sau:

O sacrosáncta Trínitas,
 Quæ cuncta condens órđinas,
 Diem labóri députans
 Noctem quiéti dédicas.
 Te mane, simul véspere,
 Te nocte ac die cánimus;
 In tua nos tu glória
 Per cuncta serva témpora.
 Nos ádsumus te cérnui
 En adorántes fámuli;
 Vota precésque súpplicum
 Hymnis adiúnge cælitum.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate.

Psalmul 9 B (10)

Mulțumire

Fericiți voi, cei săraci, căci a voastră este împărăția lui Dumnezeu (Lc 6,20).

I

- ¹ Pentru ce, Doamne, stai departe, *
de ce te ascunzi la vreme de restriște?
- ² Cel rău, în mândria lui, îl asuprește pe cel sărman, *
care cade în cursele pe care acesta i le întinde.
- ³ Căci nelegiuitul se laudă în orgoliul său *
iar cel lacom de câștig se consideră binecuvântat.

- ⁴ Păcătosul îl disprețuiește cu aroganță pe Domnul: †
„Nu va cerceta Dumnezeu; nu este Dumnezeu!” *
- ⁵ Acestea sunt toate gândurile lui.
La fiecare pas îi merge bine întotdeauna, †
judecățile tale sunt prea înalte pentru el; *
îi disprețuiește pe toți dușmanii săi.
- ⁶ El spune în inima sa: „Nu mă clatin, *
din neam în neam nu mi se va întâmpla nici un rău!”
- ⁷ Gura lui e plină de blasfemii,
de înșelăciune și asuprire; *
sub limba lui este răutate și violență.
- ⁸ Stă la pândă după tufişuri †
ca să-l ucidă, din ascunzători, pe cel nevinovat; *
- ⁹ ochii lui îl iscodesc pe cel asuprit.
Stă pitit în ascunzătoare ca un leu în vizuină, †
stă pitit ca să-l prindă pe cel sărman. *
Îl prinde pe cel sărman și îl trage în lațul său.
- ¹⁰ Cel rău se năpustește, stă la pândă *
și cei săraci se prăbușesc sub puterea brațului său.
- ¹¹ El spune în inima lui: „Dumnezeu uită, *
își întoarce fața și nu vede nimic”.

Ant. Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate.

Ant. 2 Tu, Doamne, iei în seamă truda și durerea.

II

- ¹² Scoală-te, Doamne Dumnezeule, ridică-ți mâna *
și nu uita de cel sărman.
- ¹³ De ce să-l disprețuiască cel nelegiuit pe Dumnezeu, *
spunând în inima lui: „Nu va cere socoteală”?
- ¹⁴ Dar tu vezi, tu iei în seamă truda și durerea *
și le iei în mâinile tale.
În tine se abandonează cel nenorocit; *
tu vii în ajutorul orfanului.
- ¹⁵ Zdrobește brațul celui păcătos și al celui nelegiuit, *
pedepsește-i răutatea ca să nu mai fie.
- ¹⁶ Domnul este rege în veac și în veacul veacului; *
vor pieri păgânii de pe pământul lui.

- ¹⁷ Doamne, tu ai ascultat dorința celor săraci, *
le întărești inima și îți pleci spre ei urechea,
¹⁸ ca să faci dreptate celui orfan și celui asuprit *
și să nu-i mai înspăimânte omul făcut din țărână.

Ant. Tu, Doamne, iei în seamă truda și durerea.

Ant. 3 Cuvintele Domnului sunt curate, ca argintul purificat în foc.

Psalmul 11 (12)

Invocație împotriva celor mândri

Pentru noi, cei săraci, Tatăl a binevoit să-l trimită pe Fiul
(sf. Augustin).

- ² Mântuiește-mă, Doamne,
căci nu mai este nici un drept; *
au dispărut cei credincioși dintre fiii oamenilor.
- ³ Oamenii își spun minciuni unii altora, †
pe buze au numai cuvinte înșelătoare, *
vorbesc cu inimă prefăcută.
- ⁴ Să nimicească Domnul toate buzele mincinoase *
și limba care vorbește cu îngâmfare,
⁵ pe cei care zic:
„Prin limbile noastre vom fi puternici, †
buzele noastre sunt armele noastre; *
cine va fi stăpân peste noi?”
- ⁶ „Pentru necazul celor sărmani
și pentru suspinul celor săraci †
mă voi ridica acum, zice Domnul; *
voi aduce mântuire celui pe care ei îl disprețuiesc”.
- ⁷ Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, †
ca argintul purificat în foc *
și curățat de pământ de șapte ori;
- ⁸ tu, Doamne, ne vei ține *
și ne vei apăra de generația aceasta
pentru totdeauna.

⁹ Căci nelegiuirii umblă împrejur †
atunci când se ridică la putere ticăloșii *
printre fiii oamenilor.

Ant. Cuvintele Domnului sunt curate, ca argintul purificat în foc.

℣. Domnul îi conduce pe cei umili în dreptate.

℞. Îi învață pe cei blânzi căile sale

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Aurora tuturora dă o veste, și anume
Că răsare mândrul soare și curând apare-n lume,
Că-și arată fața-ndată, și cu raza lui cea sfântă,
Tot pământul, luminându-l, în culori îl înveșmântă.
O, Cristoase, din vecie strălucește-a ta splendoare;
Nu e soare care are raze mai strălucitoare,
Te imploră-n astă oră fiii tăi; tu fă-i să-i scalde
În lumină cristalină ale tale raze calde.
Ești Cuvântul, ești Știința, ești a Tatălui oglindă;
Din eterna-nțelepciune ai lăsat să se desprindă
Și în lume să coboare, o fărâșă, o scânteie,
Ca s-atragă mintea noastră și lumină să ne deie.
Fă s-apară și-n afară că ființa ne e plină
De-al tău har, de-a ta iubire, că ne naștem din lumină.
În cuvinte și în fapte să nu-ți fim nicicum tăgadă,
Însă toți în viața noastră doar pe tine să te vadă.
Adevăr, sinceritate să avem mereu pe buze.
Dă tărie minții noastre ca să poată să refuze
Cu curaj și fără teamă viclenia și minciuna,
Să putem purta în inimi bucuria totdeauna.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau:

Pergráta mundo núnťiat
 Auróra solis spícula,
 Res et colóre véstiens
 Iam cuncta dat nitéscere.
 Qui sol per ævum prænites,
 O Christe, nobis vívidus,
 Ad te canéntes vértimur,
 Te gestiéntes pérfrui.
 Tu Patris es scéntia
 Verbúmque per quod ómnia
 Miro refúlgent órđine
 Mentésque nostras áttrahunt.
 Da lucis ut nos fílii
 Sic ambulémus ímpigri,
 Ut Patris usque grátiam
 Mores et actus éxprimant.
 Sincéra præsta ut prófluant
 Ex ore nostro iúgiter
 Et veritátis dúlcibus
 Ut excitémur gáudiis.
 Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cel care are mâinile nepătate și inima curată
 va urca pe muntele Domnului.

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 573.

Psalmul 23 (24)

Intrarea Domnului în templu

Prin înălțarea sa cu trupul, lui Cristos i s-au deschis porțile cerului (sf. Irineu).

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Cel care are mâinile nepătate și inima curată va urca pe muntele Domnului.

Ant. 2 Preamăriți-l pe regele veacurilor în faptele voastre.

Dumnezeu pedepsește și mântuiește

*Binecuvântat să fie Dumnezeu, și Tatăl Domnului nostru
Isus Cristos, care ne-a renăscut, după marea sa îndurare
(1Pt 1,3).*

- ² Binecuvântat este în veci Dumnezeul cel viu, *
căci veșnică este împărăția lui.
Domnul pedepsește și tot el se îndură, *
el face să coboare în locuința morților
și tot el, prin puterea lui, ridică din pierzare *
și nimeni nu poate scăpa de sub mâna lui.
- ³ Preamăriți-l, fii ai lui Israel, în fața neamurilor, †
căci el v-a împrăștiat printre ele *
- ⁴ și acolo v-a arătat măreția sa.
Preamăriți-l înaintea tuturor viețuitoarelor, †
căci el este Domnul și Dumnezeul nostru, *
el este Tatăl nostru în veci de veci.
- ⁵ El vă pedepsește pentru fărădelegea voastră *
și se îndură iarăși de toți
și vă strânge din toate neamurile *
printre care ați fost risipiți.
- ⁶ Dacă vă veți întoarce la el din toată inima
și din tot sufletul *
ca să împliniți adevărul în fața lui,
atunci el se va întoarce spre voi *
și nu-și va mai ascunde fața de la voi.
Priviți, așadar, ce a făcut pentru voi *
și preamăriți-l cu glas puternic.
Binecuvântați-l pe Domnul dreptății *
și preamăriți-l pe regele veacurilor.
Din țara în care mă aflu în exil eu îi aduc mulțumiri *
și arăt puterea și maiestatea lui
în fața unui popor de păcătoși.
Convertiți-vă, o, păcătoșilor, †
săvârșiți dreptatea înaintea lui; *
cine știe, poate va fi binevoitor
și se va îndura de voi. —

- ⁷ Eu și sufletul meu îl preînălțăm pe împăratul cerului *
și sufletul meu tresaltă de bucurie
în toate zilele vieții mele.
- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții lăudați măreția lui! *
Traiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul!

Ant. Preamăriți-l pe regele veacurilor în faptele voastre.

Ant. 3 Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.

Psalmul 32 (33)

Laudă Providenței

Toate prin el s-au făcut (In 1,3).

- ¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul; *
cei fără de prihană
se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.
- ² Lăudați-l pe Domnul cu harpa; *
cântați-i cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați-i o cântare nouă, *
cântați cu măiestrie și cu strigăte de veselie.
- ⁴ Căci drept este cuvântul Domnului *
și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.
- ⁵ El iubește dreptatea și adevărul, *
pământul este plin de bunătatea Domnului.
- ⁶ Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile *
și prin suflarea gurii lui, toate oștirile sale.
- ⁷ El ține ca într-un burduf apele mării *
și pune în vistierii abisurile.
- ⁸ Să se teamă de Domnul tot pământul, *
în fața lui să tremure toți locuitorii lumii.
- ⁹ Căci el a spus și toate s-au făcut, *
el a poruncit și toate au fost create.
- ¹⁰ Domnul destramă planurile națiunilor, *
el zădărnicește hotărârile popoarelor;
- ¹¹ dar planul Domnului rămâne în veci *
și gândurile inimii sale din neam în neam. —

- ¹² Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, *
poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.
- ¹³ Domnul privește din ceruri, *
el îi vede pe toți fiii oamenilor.
- ¹⁴ Din locuința lui sfântă *
îi cercetează pe toți locuitorii pământului.
- ¹⁵ El singur a plăsmuit inimile lor *
și le cunoaște toate faptele.
- ¹⁶ Regele nu se salvează prin mulțimea armatei, *
nici cel viteaz nu scapă prin marea lui putere.
- ¹⁷ Nu ajunge calul pentru a da mântuire *
și, cu toată puterea lui, nu poate izbăvi.
- ¹⁸ Iată, ochii Domnului sunt îndreptați
spre cei care se tem de el, *
spre cei care nădăjduiesc în mila lui,
- ¹⁹ ca să scape de la moarte sufletele lor *
și să-i hrănească în timp de foamete.
- ²⁰ Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; *
pentru că el este ajutorul și apărătorul nostru,
- ²¹ pentru că în el se va bucura inima noastră *
și în numele lui cel sfânt ne-am pus nădejdea.
- ²² Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, *
precum și speranța noastră este în tine.

Ant. Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.

LECTURA SCURTĂ

Rom 13,11b.12-13a

Este deja ceasul să vă treziți din somn. Noaptea este pe sfârșite, ziua este aproape. Așadar, să ne dezbrăcăm de faptele întunericului și să îmbrăcăm armele luminii. Să ne purtăm cuviincios, ca în timpul zilei.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeuul meu, ajutorul meu, * în el voi nădăjdui.
Dumnezeul meu.

V. Scăparea mea și eliberatorul meu, * în el voi nădăjdui.
Slavă Tatălui. Dumnezeuul meu.

Ant. la *Benedictus*: Ne-a înălțat Domnul o putere de mântuire, precum a promis prin gura sfinților săi profeți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, fiind părtași la chemarea cerească, să-l binecuvântăm pe Isus, marele preot al credinței noastre:

Doamne, tu ești Dumnezeu și mântuitorul nostru!
Rege atotputernic, care prin Botez ne-ai dăruit preoția regească,

– dă-ne harul să-ți oferim pururi jertfă de laudă.

Fă să păzim poruncile tale,

– pentru ca, prin Duhul Sfânt, să rămânem în tine și tu în noi.

Dăruiește-ne înțelepciunea ta veșnică,

– pentru ca ea să fie astăzi cu noi și să lucreze împreună cu noi.

Dăruiește-ne harul să nu întristăm astăzi pe nimeni,

– ci să aducem bucurie tuturor celor din jurul nostru.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Privește, Doamne, cu bunătate la rugăciunea de dimineață a credincioșilor tăi; luminează și vindecă adâncurile inimii noastre cu iubirea ta, ca să nu-i stăpânească dorințele întunericii pe aceia pe care i-a reînnoit lumina harului ceresc. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericit este omul care umblă în legea Domnului.

Psalmul 118 (119),1-8

I (Aleph)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Aceasta este iubirea lui Dumnezeu: să păzim poruncile lui (1In 5,3).

- ¹ Fericiți sunt cei neprihăniți pe cale, *
care umblă în legea Domnului.
- ² Fericiți sunt cei care păzesc poruncile lui *
și-l caută din toată inima.
- ³ Ei n-au săvârșit fărădelege *
și umblă pe căile sale.
- ⁴ Tu ai dat învățăturile tale *
ca să fie păzite cu fidelitate.
- ⁵ O, de ar fi căile mele statornice *
în a păzi orânduirile tale.
- ⁶ Atunci nu mă voi rușina *
dacă voi fi ascultat toate hotărârile tale.
- ⁷ Te voi lăuda cu inimă curată, *
cunoscând judecățile tale drepte.
- ⁸ Vreau să păstrez orânduirile tale, *
nu mă lasa în părăsire!

Ant. Fericit este omul care umblă în legea Domnului.

Ant. 2 Inima mea tresaltă de bucuria mântuirii tale.

Psalmul 12 (13)

Plângerea dreptului care se încrede în Domnul

*Dumnezeul speranței să vă umple de toată bucuria
(Rom 15,13).*

- ² Până când, Doamne, mă vei uita cu totul? *
Până când îți vei întoarce fața de la mine?
- ³ Până când vei pune în sufletul meu neliniști †
și mâhnire în inima mea zi de zi? *
Până când se va înălța dușmanul meu
deasupra mea? —

- ⁴ Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! *
Dă lumină ochilor mei
ca să nu mă cuprindă somnul morții;
⁵ să nu zică vrăjmașul meu: „L-am biruit!”; *
și să nu se bucure potrivnicii mei când mă clatin.
- ⁶ Eu am încredere în bunătatea ta! †
Inima mea tresaltă de bucurie pentru mântuirea ta! *
Voi cânta Domnului
pentru că m-a copleșit cu daruri.

Ant. Inima mea tresaltă de bucuria mântuirii tale.

Ant. 3 Dumnezeu a închis toate sub păcat pentru a se îndura de toți.

Psalmul 13 (14)

Nebunia celor fărădelege

Unde s-a înmulțit păcatul, s-a revărsat cu prisosință harul (Rom 5,20).

- ¹ A spus nebunul în inima sa: „Nu este Dumnezeu!” †
S-au corupt, au săvârșit lucruri oribile; *
nu-i nimeni care să facă binele.
- ² Domnul din ceruri privește spre fiii oamenilor †
ca să vadă dacă este un înțelept, *
vreunul care să-l caute pe Dumnezeu.
- ³ Toți au rățăcit, s-au pervertit cu toții; †
nu-i nimeni care să facă binele, *
nu este nici măcar unul.
- ⁴ Oare nu știu toți cei ce săvârșesc fărădelegea, †
care devorează poporul meu cum ar mânca o pâine *
și pe Domnul nu l-au invocat?
- ⁵ Acolo vor tremura de spaimă, *
căci Dumnezeu este cu neamul celor dreți.
- ⁶ Ați râs de nădejdea celui sărman, *
dar Domnul este refugiul său.
- ⁷ Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? †
Când va întoarce Domnul poporul său din robie, *
va tresălta Iacob și se va bucura Israel.

Ant. Dumnezeu a închis toate sub păcat pentru a se îndura de toți.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Ier 17,7-8

Binecuvântat să fie omul care-și pune încrederea în Domnul, a cărui speranță este Domnul. El va fi ca un pom sădit lângă ape, care-și întinde rădăcinile spre râu; el nu se teme când vine arșița, frunzele lui rămân verzi, el nu-i îngrijorat în timp de secetă și nu încetează să aducă roade.

℣. Domnul nu va lipsi de bunuri pe cei ce umblă în nevinovăție.

℞. Doamne al puterilor, fericit este omul care își pune speranța în tine!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, în ceasul al treilea, l-ai revărsat asupra apostolilor pe Duhul tău, Mângâietorul, trimite și asupra noastră același Duh al iubirii, ca să te putem mărturisi cu fidelitate în fața tuturor oamenilor. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Prov 3,13-15

Fericit este omul care a găsit înțelepciunea și care a dobândit priceperea, căci e mai bună câștigarea ei decât argintul, și rodul ei mai de preț decât aurul curat. Ea e mai scumpă decât mărgăritarele și toate nestematele nu-i pot sta alături.

℣. Doamne, tu ai iubit adevărul din străfundul inimii.

℞. Și în ascuns m-ai învățat înțelepciunea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dezvăluit apostolului Petru gândul tău mântuitor asupra tuturor neamurilor, fă, în marea-ți bunătate, ca faptele noastre să-ți fie plăcute și, prin darul tău, să slujească planului tău de iubire și de mântuire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Iob 5,17-18

Fericit este omul pe care îl mustră Dumnezeu: așadar, să nu disprețuiești dojana Celui Atotputernic. Căci el rănește și tot el vindecă, el lovește și mâinile lui tămăduiesc.

V. Poartă-te cu slujitorul tău, Doamne, după îndurarea ta.

R. Învață-mă îndreptările tale!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe îngerul tău la centurionul Corneliu ca să-i arate calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca să lucrăm cu tot mai multă râvnă la mântuirea tuturor, pentru ca, adunați laolaltă în Biserica ta, să putem ajunge cu toții la tine. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

V. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Cu-a ta vreare și putere, Doamne, ai rostit cuvântul
Și-au ieșit din neființă marea, cerul și pământul.
Ai mai dat apoi poruncă apelor să se separe
Și ai despărțit pământul punând apelor hotare.

Au umplut apoi pământul, potrivit voinței tale,
 Gâze, păsări de tot soiul, fel de fel de animale;
 Flori pe câmpuri răsădit-ai, cu puterea-ți suverană,
 Plante, arbori plini de roade, să servească pentru hrană.
 Dar ființa cea mai scumpă dintre toate-n lume, iat-o,
 Cum păcatul a ucis-o și-n pustiu a transformat-o!
 Dă-i din nou sămânța vieții, stânca inimii i-o-nmoaie,
 Ca din nou să înflorească, dă-i a lacrimilor ploaie.
 De iubire și de grijă tu ne dai atâtea semne;
 Fă ca ele la iubirea către tine să ne-ndemne.
 Nu lăsa să ne înșele vraja forțelor obscure
 Care vor, căzând în rele, bucuria să ne-o fure.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Tellúris ingens cónditor,
 Mundi solum qui éruens,
 Pulsis aquæ moléstiis,
 Terram dedísti immóbilem,
 Ut germen aptum próferens,
 Fulvis decóra flóribus,
 Fecúnda fructu sísteret
 Pastúmque gratum rédderet:
 Mentis perústæ vúlnera
 Munda viróre grátia,
 Ut facta fletu díluat
 Motúsque pravos átterat,
 Iussis tuis obtémperet,
 Nullis malis appróximet,
 Bonis repléri gáudeat
 Et mortis actum nésciat.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul i-a dat biruință Unsului său.

Psalmul 19 (20)

Rugăciune pentru victoria regelui

Oricine va invoca numele Domnului va fi mântuit
(Fap 2,21).

- ² Să te asculte Domnul în ziua necazului, *
să te ocrotească numele Dumnezeului lui Iacob!
- ³ Să-ți trimită ajutor din sanctuarul său *
și din Sion să te întărească!
- ⁴ Să-și amintească de toate jertfele tale *
și arderile tale de tot să fie bine primite!
- ⁵ Să-ți dea ție după inima ta *
și toate planurile tale să se împlinescă.
- ⁶ Ne vom bucura de mântuirea ta †
și vom înălța stindardul
în numele Dumnezeului nostru; *
să împlinescă Domnul toate cererile tale.
- ⁷ Acum știi că Domnul mântuiește pe unsul său, †
îi răspunde din cerul său sfânt *
cu puterea mântuitoare a dreptei sale.
- ⁸ Unii se încred în carele de luptă și alții în caii lor, *
însă noi suntem puternici
în numele Domnului Dumnezeului nostru.
- ⁹ Ei s-au împiedicat și au căzut, *
iar noi ne-am ridicat în picioare
și rămânem neclintiți.
- ¹⁰ Doamne, mântuiește-l pe rege *
și ascultă-ne în ziua în care te vom invoca.

Ant. Domnul i-a dat biruință Unsului său.

Ant. 2 Vom cânta și vom lăuda puterea ta, Doamne.

Psalmul 20 (21),2-8.14

Mulțumire pentru victoria regelui

Prin înviere a primit viața și gloria pentru vecii vecilor
(sf. Irineu).

- ² Doamne, regele se veseleşte de puterea ta *
și de mântuirea ta se bucură atât de mult!
- ³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.
- ⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.
- ⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
lungime de zile în veac și de-a pururi.
- ⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
strălucire și măreție așezi deasupra lui.
- ⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.
- ⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.
- ¹⁴ Înălță-te, Doamne, în tăria ta; *
vom cânta și vom lăuda puterea ta!

Ant. Vom cânta și vom lăuda puterea ta, Doamne.

Ant. 3 Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Imnul celor răscumparați

- ^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
- ^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi pecetea,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumplat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile

¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeu nostru, *
care vor domni pe pământ!

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru
Dumnezeul nostru.

LECTURA SCURTĂ

1In 3,1a.2

Vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu. Și suntem. Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui pentru că îl vom vedea așa cum este.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cuvântul tău, Doamne, * dăinuie în veac. Cuvântul.

V. Din neam în neam adevărul tău * dăinuie în veac.
Slavă Tatălui. Cuvântul.

Ant. la *Magnificat*: Duhul meu să tresalte de bucurie
în Dumnezeu, mântuitorul meu!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Lui Cristos Domnul, care trăiește în mijlocul nostru,
să-i aducem laudă noi, poporul dobândit de el, și să-l
implorăm spunându-i:

Ascultă-ne, Doamne, spre lauda ta!

Doamne, regele și stăpânul neamurilor, vino în ajutorul
popoarelor și al tuturor celor care au putere,

– ca să urmărească într-un cuget binele comun, după
legea ta.

Tu, care ai dus captivă captivitatea noastră,

– redă libertatea de fii fraților noștri care se află în capti-
vitate cu trupul sau cu sufletul.

Fă ca tinerii noștri să se străduiască să fie aflați de tine fără prihană

– și să răspundă cu generozitate la chemarea ta.

Dă copiilor harul să urmeze exemplul tău

– și să înainteze pururi în înțelepciune și în har.

Primește-i pe cei răposați în împărăția veșnică

– unde nădăjduim că vom domni împreună cu tine.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeu atotputernic, pentru că ne-ai dat harul să ajungem la acest ceas de seară și te rugăm cu umilință ca ridicarea mâinilor noastre să fie jertfă bineplăcută înaintea ta. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să-l adorăm pe Domnul, căci el ne-a făcut.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Când ziua și noaptea încep să se-ngâne,
Din nou ne-ndreptăm către tine, Stăpâne.
Din ochi somnul nostru alungă-l afară
Și dă-ne o minte vioaie și clară.

Căința ne-ndeamnă cu tainice șoapte
Să rupem din somnul cel dulce de noapte;
Ne-ndeamnă să cerem, cuprinși de durere,
Iertare cu inimi și buze sincere.

E ceea ce bunii profeți ne învață
Și-Apostolul însuși ne dă ca povață:
Cu mâini ridicate în sus, rugătoare,
Să stăm când apare pe cer sfântul soare.

Cristoase, acum ne-ndreptăm către tine;
Suntem apăsați de păcat și rușine.
Smeriți te rugăm cu sfială și teamă:
Păcatul ni-l iartă, nu-l ține în seamă.

Cristos să primească, în mila sa mare,
 Nevrednicul nostru prin os de-nchinare;
 Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Rerum creátor óptime
 Rectórque noster, réspice;
 Nos a quiéte nóxia
 Mersos sopóre líbera.

Te, sancte Christe, póscimus;
 Ignósce tu crimínibus,
 Ad confiténdum súrgimus
 Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
 Prophéta sicut nóctibus
 Nobis geréndum præcipit
 Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum quod géssimus;
 Occúlta nostra pándimus,
 Preces geméntes fúndimus;
 Dimítte quod peccávimus.

Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, Dumnezeuul nostru, vrednic ești de închinare,
 Tu cunoști pe fiecare: tot ce este, tot ce are.
 Harul tău îl dai din ceruri celor care nu-l refuză,
 Ca în drumul greu al vieții să le fie călăuză.

Ca păstor ce ești, Isuse, te-ngrijești de oaia grasă
 Și alergi după oița care staulul îl lasă.
 Vrem să mergem după tine și să fim oițe bune;
 Ține tu departe lupii și condu-ne la pășune.

Fă să fim găsiți în ziua judecății de pe urmă
Printre cei ce stau la dreapta, printre oile din turmă.
Dintre caprele din stânga ne separă, ne alege,
Și-n a ta împărăție ne condu, slăvite rege.

Preamărire ție, Doamne, rege-al gloriei eterne.
Înainte feței tale toată firea se prosterne.
Ne plecăm și noi genunchiul și primim domnia-ți blândă;
Tu primește cinstea noastră și condu-ne la izbândă. Amin.

Sau:

Scientiarum Dómino,
Sit tibi iubilátio,
Qui nostra vides íntima
Tuáque foves grátia.
Qui bonum, pastor óptime,
Dum servas, quæris pérditum,
In páscuis ubérrimis
Nos iunge piis grégibus,
Ne terror iræ iúdicis
Nos hædis iungat réprobis,
Sed simus temet iúdice
Oves ætérnæ páscuæ.
Tibi, Redémptor, glória,
Honor, virtus, victória,
Regnánti super ómnia
Per sæculórum sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Te iubesc, Doamne, puterea mea.

Psalmul 17 (18),2-30

Mulțumire pentru mântuire și victorie

În ceasul acela s-a făcut cutremur mare (Ap 11,13).

I

- ² Te iubesc, Doamne, tăria mea, †
³ Doamne, stânca mea, *
 fortăreața mea și eliberatorul meu;
 Dumnezeuul meu, ajutorul meu, †
 în care mi-am pus speranța, *
 scutul meu, cornul mântuirii mele și scăparea mea.
⁴ Îl invoc pe Domnul, cel vrednic de laudă, *
 și sunt eliberat de dușmanii mei.
⁵ M-au înconjurat legăturile morții *
 și m-au îngrozit râurile picirii;
⁶ m-au înfășurat lanțurile infernului *
 și m-au prins lațurile morții.
⁷ Dar, în strâmtorarea mea, l-am chemat pe Domnul *
 și am strigat către Dumnezeuul meu;
 din lăcașul lui, el mi-a auzit glasul *
 și strigătul meu a ajuns până la urechea lui.

Ant. Te iubesc, Doamne, puterea mea.

Ant. 2 Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria în mine.

II

- ⁸ S-a zguduit și s-a cutremurat pământul; †
 temeliele munților s-au zdruncinat *
 și s-au zguduit pentru că el s-a mâniat.
⁹ S-a ridicat fum din nările lui †
 și foc mistuitor din gura lui; *
 cărbuni aprinși țâșneau din el.
¹⁰ A aplecat cerurile și s-a coborât *
 și negura era sub picioarele lui.
¹¹ A încălecat pe un heruvim și a zburat, *
 era purtat pe aripile vântului.
¹² Și-a pus întunericul împrejur ca un văl, †
 s-a înconjurat ca de un cort *
 de ape întunecoase și de nori deși.
¹³ În fața strălucirii chipului său *
 s-au împrăștiat norii, grindina și cărbunii de foc. —

- 14 Și a tunat din cer Domnul, †
Cel Preaînalt și-a făcut auzit glasul: *
grindină și cărbuni de foc.
- 15 Și-a trimis săgețile și i-a risipit, *
a aruncat fulgere și i-a umplut de groază;
- 16 și au apărut izvoarele apelor *
și s-au descoperit temeliiile lumii
la muștrarea ta, Doamne, *
la suflarea duhului mâniei tale.
- 17 A trimis din înălțime și m-a luat, *
m-a salvat din apele cele mari.
- 18 M-a mântuit de dușmanii mei puternici
și de cei care mă urăsc, *
deși erau mai tari decât mine.
- 19 M-au împresurat în ziua necazului meu, *
dar Domnul mi-a fost sprijinitor;
- 20 m-a scos la loc larg, m-a mântuit, *
pentru că și-a găsit bucuria în mine.

Ant. Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria
în mine.

Ant. 3 Tu, Doamne, aprinde lumina mea; schimbă în
strălucire întunericul meu.

III

- 21 Domnul m-a răsplătit după dreptatea mea, *
după curăția mâinilor mele îmi va da înapoi,
- 22 pentru că am păzit căile Domnului, *
n-am păcătuit depărtându-mă de Dumnezeuul meu.
- 23 Căci toate judecățile lui sunt înaintea mea *
și îndreptările lui nu le-am lăsat deoparte,
- 24 ci am fost fără prihană înaintea lui *
și m-am păzit de fărădelege.
- 25 Iar Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea *
și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor săi.
- 26 Cu cel credincios, tu ești credincios, *
cu omul nevinovat, ești nevinovat;
- 27 cu cel curat, ești curat, *
dar cu cel viclean, te arăți iscusit.

- 28 Căci tu mântuiești poporul celor sărmani *
și ochii celor trufași îi umilești.
- 29 Într-adevăr, tu aprinzi lumina mea, Doamne; *
Dumnezeul meu schimbă în strălucire
întunericul meu.
- 30 Prin tine înfrunt trupele dușmane *
și cu Dumnezeul meu trec și peste ziduri.

Ant. Tu, Doamne, aprinde lumina mea; schimbă în strălucire întunericul meu.

℣. Toți erau uimiți de cuvintele de har.

℟. Care ieșeau din gura lui.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Mândrul soare ce apare, cu săgeți de foc despică
Fără milă bezna nopții, tăinuind tristeți și frică;
Amintind cu raza-i lină de Cristos ce stă să vină,
El îmbucură pământul, îmbrăcându-l în lumină.

Dar apare un alt soare; întuneric, noapte, ceață,
Să dispară când se-arată cu figura sa măreață!
E Cristos ce vine-n lume. Domnul vine să ne-mbrace
În veșmânt de bucurie, de lumină și de pace.

Să-l primim cu suflet mare, să-i deschidem poarta largă,
Ca s-alunge bezna minții, gheața inimii s-o spargă.
El ființa noastră toată de lumină s-o inunde,
Ca să fim luminii crainici pretutindeni și oriunde.

Frumusețe și splendoare, ce apari din tot înaltul,
Noi pe tine te alegem, nu dorim pe nimeni altul.
Ca un semn al dăruirii și-al supunerii totale,
Ne plecăm smeriți genunchii înaintea feței tale.

Mila ta cea fără margini ruga noastră s-o asculte.
 Știm că noi suntem nevrednici, că păcatele-s mai multe
 Ca nisipul de pe țărmuri, că ne-au pus în lanțuri grele;
 Dar tu iartă-ne, Ștăpâne, grabnic scoate-ne din ele.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau:

Nox et tenēbræ et núbila,
 Confúsa mundi et túrbida,
 Lux intrat, albéscit polus:
 Christus venit; discédite.

Calígo terræ scínditur
 Percúsa solis spículo,
 Rebúsque iam color redit
 Vultu niténtis síderis.

Sic nostra mox obscúritas
 Fraudísque pectus cónscium,
 Ruptis retéctum núbibus,
 Regnánte palléscet Deo.

Te, Christe, solum nóvimus,
 Te mente pura et símplici
 Rogáre curváto genu
 Flendo et canéndo díscimus.

Inténde nostris sénsibus
 Vitámque totam díspice:
 Sunt multa fucis íllita
 Quæ luce purgéntur tua.

Sit, Christe, rex piússime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu, în lumina ta vom vedea lumina.

Psalmul 35 (36)

Răutatea păcătosului și bunătatea lui Dumnezeu

Cel ce mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții (In 8,12).

- ² În adâncul inimii celui nelegiuit șușotește păcatul, *
înaintea ochilor săi nu este frică de Dumnezeu.
- ³ Atât de mult se măgulește pe sine *
încât nu-și descoperă fărădelegea ca s-o urască.
- ⁴ Cuvintele gurii sale sunt răutate și înșelăciune, *
el refuză să înțeleagă și să facă binele.
- ⁵ La fărădelege se gândește în așternutul său, †
merge pe calea care nu este bună *
și nu urăște răul.
- ⁶ Bunătatea ta, Doamne, este până la ceruri *
și fidelitatea ta până la nori.
- ⁷ Dreptatea ta este ca munții lui Dumnezeu †
și judecățile tale sunt ca abisul cel mare. *
Tu, Doamne, ajuți oameni și animale.
- ⁸ Cât de minunată este bunătatea ta, Dumnezeule! *
Fiii oamenilor își găsesc adăpost
la umbra aripilor tale.
- ⁹ Se satură din belșugul casei tale, *
tu îi adăpi din șuvoaiele desfătărilor tale.
- ¹⁰ Căci la tine este izvorul vieții *
și în lumina ta vom vedea lumina.
- ¹¹ Păstrează îndurarea ta peste cei care te cunosc *
și dreptatea ta peste cei curați cu inima.
- ¹² Să nu vină asupra mea piciorul celor mândri *
și mâna celor răi să nu mă izgonească.
- ¹³ Iată, au căzut făcătorii de rele, *
s-au prăbușit și nu se vor putea ridica.

Ant. Dumnezeule, în lumina ta vom vedea lumina.

Ant. 2 Tu, Doamne, ești mare și minunat în puterea ta.

Cântarea   *Idt 16,1-2.13-15*

Domnul, creatorul lumii, va ocroti poporul său

Ei cântă o cântare nouă (Ap 5,9).

- ¹ Intonați cântare Dumnezeului meu în sunet de tobe, *
cântați Domnului meu în chimvale,
înălțați-i cântarea unui psalm nou, *
preaînălțați și invocați numele lui!
- ² Căci tu ești Dumnezeul care stingi războaiele, †
care-ți așezi tabăra în mijlocul poporului tău, *
ca să mă smulgi din mâna prigonitorilor mei.
- ¹³ Voi cânta Dumnezeului meu o cântare nouă. †
Doamne, mare ești și preamărit, *
minunat în putere și de neînving!
- ¹⁴ Ție să-ți slujească întreaga făptură, *
căci tu ai zis și s-au făcut;
ai trimis duhul tău și s-au zidit *
și nimeni nu se poate împotrivi cuvântului tău.
- ¹⁵ Munții și mările se zburciumă din temelii *
și stâncile se topesc ca ceara înaintea feței tale,
dar celor care se tem de tine *
le arăți îndurarea ta.

Ant. Tu, Doamne, ești mare și minunat în puterea ta.

Ant. 3 Aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie.

Psalmul 46 (47)

Domnul, regele universului

Șade de-a dreapta Tatălui și împărăția lui nu va avea sfârșit.

- ² Toate popoarele, bateți din palme, *
aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie!
- ³ Căci preaînălțat și înfricoșător este Domnul, *
mare rege peste tot pământul. —

- ⁴ El a supus popoarele sub stăpânirea noastră *
și națiunile sub picioarele noastre.
- ⁵ A ales pentru noi moștenire *
mândria lui Iacob, pe care îl iubește.
- ⁶ Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, *
Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.
- ⁷ Cântați-i lui Dumnezeu, cântați-i! *
Cântați-i regelui nostru, cântați-i!
- ⁸ Căci Dumnezeu este rege peste tot pământul, *
cântați-i cu măiestrie.
- ⁹ Dumnezeu stăpânește peste popoare, *
Dumnezeu stă pe tronul său cel sfânt.
- ¹⁰ Stăpânitorii popoarelor se adună *
împună cu poporul Dumnezeului lui Abraham.
Căci ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului, *
el se înalță cu măreție.
- Ant.** Aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie.

LECTURA SCURTĂ

Tob 4,14-15a.16ab.19

Fii cu luare-aminte, fiule, în toate faptele tale și fii înțelept în toate cuvintele tale și ceea ce ți-e urât ție să nu faci nimănui. Din pâinea ta dă-i celui flămând și din veșmintele tale, celor goi; tot ce-ți prisosește dă de pomană. În orice împrejurare, binecuvântează-l pe Domnul și cere de la el să îndrepte căile tale și toate cărările și hotărârile tale să ajungă la bun sfârșit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Pleacă inima mea, Dumnezeule * spre mărturiile tale! Pleacă.

V. Pe calea ta dă-mi viață, * spre mărturiile tale. Slavă Tatălui. Pleacă.

Ant. la *Benedictus*: Arată-ne îndurarea ta, Doamne, și adu-ți aminte de legământul tău sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri lui Cristos și să-l lăudăm pururi pentru că nu se sfiește să-i numească frați pe aceia pe care îi sfințește; de aceea, să-l implorăm:

Sfințește-i, Doamne, pe frații tăi!

Dă-ne harul să-ți consacram cu inimă curată începutul acestei zile în cinstea învierii tale

– și să-ți fim plăcuți ziua întregă prin fapte de sfințenie.
Tu, care ne-ai dăruit o nouă zi spre mântuire și bucurie, ca semn al iubirii tale,

– reînnoiește-ne zilnic spre mărirea ta.

Învăță-ne astăzi să te recunoaștem prezent în toți oamenii

– și să te găsim mai cu seamă în cei întristați și săraci.
Fă-ne să trăim astăzi în pace cu toți oamenii

– și să nu răsplătim nimănui răul cu rău.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Dumnezeu, mântuitorul nostru, și fă-ne să urmărim lumina și să împlătim adevărul. Ne-am născut din tine fii ai luminii: fă să-ți putem fi martori în fața oamenilor. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

✠. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Binecuvântat ești, Doamne; învață-mă îndreptările tale.

Psalmul 118 (119),9-16

II (Beth)

⁹ Cum va putea un tânăr să rămână curat pe cale? *

Numai păzind cuvintele tale.

¹⁰ Te caut din toată inima; *

nu lăsa să mă abat de la hotărârile tale. —

- ¹¹ Păstrez în inimă cuvintele tale *
ca să nu păcătuiesc împotriva ta.
- ¹² Binecuvântat ești, Doamne, *
învață-mă orânduirile tale.
- ¹³ Vestesc cu buzele mele *
toate judecățile tale.
- ¹⁴ Mă bucur pe calea învățăturilor tale *
mai mult decât de orice bogăție.
- ¹⁵ Meditez la poruncile tale *
și am sub ochi cărările tale.
- ¹⁶ Orânduirile tale sunt desfătarea mea *
și nu voi uita cuvântul tău.

Ant. Binecuvântat ești, Doamne; învață-mă îndreptările tale.

Ant. 2 Păstrează pașii mei statornici pe căile tale, Doamne.

Psalmul 16 (17)

De cei nelegiuiți izbăvește-mă, Doamne!

În zilele vieții sale pământești..., Cristos a înălțat rugăciuni... și a fost ascultat (Evr 5,7).

I

- ¹ Ascultă, Doamne, dreptatea mea, *
ia aminte la strigarea mea;
pleacă-ți urechea la rugăciunea mea, *
de pe buze care nu au înșelăciune.
- ² Judecata mea să vină de la tine, *
ochii tăi să vadă dreptatea.
- ³ Pune la încercare inima mea, cerceteaz-o noaptea,
încearcă-mă în foc, *
dar nu vei găsi în mine nedreptate.
- ⁴ Gura mea nu a păcătuit
fiind părtașă la faptele oamenilor; *
pentru cuvintele buzelor tale
m-am păzit de căile făcătorilor de rele.

- ⁵ Tu îmi păstrezi pașii siguri pe căile tale, *
ca să nu se clatine picioarele mele.
- ⁶ Strig către tine, Dumnezeule, căci tu mă ascuți, *
pleacă-ți urechea spre mine
și ascultă cuvintele mele.
- ⁷ Arată-ți bunătatea ta cea mare, †
tu, care cu dreapta ta îi scapi de dușmani *
pe cei care se încred în tine.
- ⁸ Păzește-mă ca pe lumina ochilor; †
adăpostește-mă la umbra aripilor tale *
- ⁹ de fața celor răi care mă prigonesc.

Ant. Păstrează pașii mei statornici pe căile tale,
Doamne.

Ant. 3 Ridică-te, Doamne, scapă sufletul meu.

II

- Dușmanii sufletului meu mă împresoară cu furie, †
¹⁰ ei și-au închis inima, *
gura lor vorbește cu aroganță.
- ¹¹ Acum vin asupra mea, mă înconjoară, *
ochii lor mă ațintesc ca să mă doboare la pământ,
¹² cu înfățișare ca de leu gata de pradă *
și ca un pui de leu ce stă la pândă în ascunzișuri.
- ¹³ Ridică-te, Doamne! Ieși în calea lor și împiedică-i! *
Cu sabia ta scapă sufletul meu de cel nelegiuit.
- ¹⁴ Mântuiește-mă, Doamne,
cu mâna ta de acești morți, *
de muritorii ce și-au luat partea în viața aceasta.
Din rezervele tale tu umpli stomacul lor, *
se vor sătura fiii lor și va rămâne destul
și pentru copiii lor.
- ¹⁵ Dar eu, în dreptate, voi vedea fața ta, *
când mă voi scula mă voi sătura de chipul tău.

Ant. 3 Ridică-te, Doamne, scapă sufletul meu.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***IPt 1,13-14*

Fiți cu mintea clară, sobri în toate; puneți-vă toată speranța în harul care vă va fi dat când se va arăta Isus Cristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați duși de poftele de mai înainte, când erați în ignoranță.

℣. Arată-mi, Doamne, căile tale.

℞. Și învață-mă cărările tale.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte Sfânt, Dumnezeu credincios, care l-ai trimis pe Duhul Sfânt, cel făgăduit de Fiul tău, ca să-i aduni pe oamenii risipiți prin păcat, dă-ne harul să răspândim în lume pacea și unitatea ce vin de la tine. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***IPt 1,15-16*

Așa cum este sfânt cel care v-a chemat, deveniți și voi sfinți în toată purtarea voastră, pentru că este scris: Fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt.

℣. Preoții tăi, Doamne, să se înveșmânteze în dreptate.

℞. Și sfinții tăi să tresalte de bucurie.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ne îngădui acest răgaz la amiază, privește cu bunătate la lucrarea pe care am început-o, îndreaptă în ea ce am greșit și fă-ne să o sfârșim cu bine în așa fel încât să-ți fie plăcută ție. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Iac 4,7-8a.10*

Supuneți-vă lui Dumnezeu; împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi; apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Umiliți-vă în fața Domnului și el vă va înălța!

☩. Ochii Domnului sunt peste cei ce se tem de el.

℟. Peste cei ce nădăjduiesc în îndurarea lui.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care pentru a-i mântui pe oameni ți-ai întins brațele pe cruce, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în fapte și viața noastră întregă să vestească în lume lucrarea răscumpărării tale. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orclor.

Vesperele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Doamne, cu a ta putere ai creat al zilei astru
Și-ai împodobit cu-acesta bolta cerului albastru,
Ca să-mbucure pământul și să fie în natură
Minunat izvor de viață, de lumină și căldură.

Ca să lumineze noaptea, ai plasat pe boltă luna
Și ai scos din neființă stele una câte una.
Ai umplut tot firmamentul cu puzderie de stele
Și-ai pus luna, doamna nopții, ca regină peste ele.

Soarele ce-acum dispăre ca iar mâine să revină
Este cel care desparte bezna nopții de lumină;
El se mișcă fără preget sus, pe ceruri, ca să poată
Să dea anului măsura și să-nvârtă-a vremii roată.

Dacă soarele apune și pe-ncetul ziua moare,
Pentru inimă și minte fii tu, Doamne,-al nostru soare;
Al tău har și-a ta iertare în lumină să ne-mbrace,
Să putem pași în noapte întru liniște și pace.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Cæli Deus sanctissime,
 Qui lúcidum centrum poli
 Candóre pingis ígneo
 Augens decóri lúmina,
 Quarto die qui flámmeam
 Solis rotam constítuens,
 Lunæ minístras órđini
 Vagos recúrsus síderum,
 Ut nóctibus vel lúmini
 Diremptiónis términum,
 Primórdiis et ménsium
 Signum dares notíssimum:
 Illúmina cor hóminum,
 Abstérge sordes méntium,
 Resólve culpæ vínculum,
 Evérte moles críminum.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme? †

Psalmul 26 (27)

Încrederea în Dumnezeu la vreme de primejdie

Iată locuința lui Dumnezeu împreună cu oamenii
 (Ap 21,3).

I

¹ Domnul este lumina și mântuirea mea, *
 de cine mă voi teme?

- † Domnul este apărătorul vieții mele, *
de cine mă voi înfricoșa?
- ² Când năvălesc cei răi asupra mea
ca să-mi sfâșie trupul, *
aceștia, persecutorii și dușmanii mei,
se clatină și cad.
- ³ Chiar dacă ar năvăli o armată asupra mea, *
inima mea tot nu s-ar teme;
chiar dacă s-ar dezlănțui un război împotriva mea, *
și atunci mi-aș păstra încrederea.
- ⁴ Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut: *
să locuiesc în casa Domnului
în toate zilele vieții mele,
ca să privesc frumusețea Domnului *
și să vizitez sanctuarul său.
- ⁵ El mă va ascunde în adăpostul lui în ziua nenorocirii, †
mă va adăposti în ascunzătoarea cortului său, *
mă va ridica pe o stâncă.
- ⁶ Și acum să se înalțe capul meu *
deasupra dușmanilor ce mă înconjoară,
iar eu voi jertfi în cortul lui jertfe de laudă; *
voi cânta și-l voi preamări pe Domnul.

Ant. Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine
mă voi teme?

Ant. 2 Eu caut, Doamne, chipul tău: nu-ți ascunde fața
de la mine.

II

*Unii, ridicându-se, dădeau mărturie falsă împotriva lui
Isus (Mc 14,57).*

- ⁷ Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem: *
îndură-te de mine și răspunde-mi!
- ⁸ Din partea ta îmi spune inima: †
„Căutați fața mea”. *
Eu caut, Doamne, fața ta.
- ⁹ Nu-ți ascunde fața de la mine, *
nu îndepărta cu mânie pe slujitorul tău;

- tu ești ajutorul meu, nu mă respinge *
și nu mă abandona, Dumnezeul mântuirii mele.
- ¹⁰ Chiar tatăl meu și mama mea m-au părăsit, *
dar Domnul m-a primit la sine.
- ¹¹ Arată-mi, Doamne, calea ta, *
călăuzește-mă pe calea cea dreaptă
din cauza dușmanilor mei.
- ¹² Nu mă lăsa pradă dușmanilor mei, †
căci s-au ridicat împotriva mea martori mincinoși *
care nu respiră decât violența!
- ¹³ Cred că voi vedea bunătățile Domnului *
pe pământul celor vii.
- ¹⁴ Așteaptă-l pe Domnul, fii tare, *
îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul.

Ant. Eu caut, Doamne, chipul tău: nu-ți ascunde fața de la mine.

Ant. 3 El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

Cântarea Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile. —

- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- 17 El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- 18 El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- 19 Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- 20 Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,22.25

Căutați să împliniți cuvântul, nu numai să-l ascultați, înșelându-vă pe voi înșivă. Dacă cineva privește cu atenție la legea desăvârșită a libertății și rămâne în ea, nu o ascultă ca apoi să o uite, ci ca să o pună în practică. Astfel, acesta va fi fericit în lucrarea sa.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mântuiește-mă, Doamne, * și îndură-te de mine!
Mântuiește-mă.

V. Nu pierde sufletul meu cu cei fărădelege * și îndură-te de mine! Slavă Tatălui. Mântuiește-mă.

Ant. la Magnificat: Mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic și numele lui e sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Preamărit să fie în toate numele Domnului, care urmește cu iubire infinită poporul pe care și l-a ales. Spre el să se îndrepte rugăciunea noastră:

Arată-ne, Doamne, iubirea ta!

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta,

– ca să o aperi de orice rău și să o desăvârșești în iubire.

Fă ca toate neamurile să te recunoască pe tine singurul Dumnezeu

– și pe Isus Cristos, Fiul tău, pe care l-ai trimis.

Copleșește-i cu tot binele pe cei care ne sunt dragi,

– dăruiește-le binecuvântare și viață în veci de veci.

Adu mângâiere celor împovărați de trudă și suferință

– și apără demnitatea celor disprețuiți.

Deschide porțile îndurării tale celor care astăzi s-au despărțit de trup

– și primește-i cu bunătate în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre și ocrotește-ne zi și noapte, ca, trecând prin vitregiile timpului sub călăuzirea ta, să fim pururi întăriți de tine, Dumnezeul neschimbător. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturghiei orelor.

JOI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, căci el este Dumnezeuul nostru.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

E învăluit pământul în a nopții neagră haină;
Toată firea doarme încă, este ceas tăcut de taină.
Doar Cel Rău nu are tihnă, fără preget dă târcoale,
Iar creștinii simt nevoia pentru rugă să se scoale.

Doamne, nimeni nu e vrednic să-ți stea ție înaintea;
Tu cunoști ce-avem în suflet
și privești ce-avem în minte.

Recunoaștem vina mare și, cuprinși de remușcare,
Îndurare și iertare noi îți cerem fiecare.

Ne-a rănit adânc păcatul și, din inimi suferinde,
Noi strigăm cu umilință: Doamne, mâna ți-o întinde
Către noi și ne alină și ne iartă orice vină;
Harul tău pe drumul vieții pas cu pas să ne susțină.

Nu suntem lumina lumii, nici cetate-n vârf de munte
Cum vrei tu, ci suntem sclavii intereselor mărunte;
Ne simțim pe dinăuntru peșteri negre și mizere;
Cu lumina ta pătrunde ale inimii unghere.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau:

Nox atra rerum cóntegit
 Terræ colóres ómnium:
 Nos confiténtes póscimus
 Te, iuste iudex córdium,
 Ut áuferas piácula
 Sordésque mentis ábluas,
 Donésque, Christe, grátiam
 Ut arceántur crímina.

Mens, ecce, torpet ímpia,
 Quam culpa mordet nóxia;
 Obscúra gestit tóllere
 Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
 Intrínsecus quam máxime,
 Ut in beáto gáudeat
 Se collocári lúmine.

Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Către tine, Doamne sfinte, înălțăm a noastră rugă;
 Tu cunoști cum răutatea toate-n lume le subjugă;
 Mai ales credinței pune mii de piedici împotriva;
 Ocrotește-o să n-ajungă rătăcirilor captivă.

Să ne fie mintea cum e un izvor de apă pură,
 Să n-avem în inimi gânduri de invidie și ură.
 După-a ta învățătură, să răspundem celor care
 Ne insultă, ne fac răul, cu iubire și iertare.

Fă s-avem purtare blândă și smerită totdeauna;
 Nu lăsa să între-n inimi viclenia și minciuna.
 Mai presus de toate, însă, nu lăsa să ne consume
 Lăcomia care naște toate relele din lume.

Cu toți oamenii de bine trainic dragostea ne țină
 În unire și frație, depărtând tot ce dezbină.
 Cu speranța drept făclie și credința temelie,
 Viața castă, ne-ntinată și curată să ne fie.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau:

Christe, precámur ádnuas
 Orántibus servis tuis,
 Iníquitas hæc sæculi
 Ne nostram captívet fidem.

Non cogitémus ímpie,
 Invideámus némini,
 Læsi non reddámus vicem,
 Vincámus in bono malum.

Absit nostris e córdibus
 Ira, dolus, supérbia;
 Absístat avarítia,
 Malórum radix ómnium.

Consérvet pacis foedera
 Non simuláta cáritas;
 Sit illibáta cástitas
 Credulítate pérpeti.

Sít, Christe, rex piússime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cuvântul Domnului este scut pentru toți cei care speră în el.

Psalmul 17 (18),31-51

Mulțumire

Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? (Rom 8,31).

IV

- ³¹ Calea lui Dumnezeu este desăvârșită. †
Cuvântul Domnului este lămurit în foc, *
el este scut pentru toți cei care speră în el.
- ³² Cine este Dumnezeu în afară de Domnul? *
Sau cine e stâncă în afară de Dumnezeul nostru?
- ³³ Dumnezeu mă încinge cu tărie *
și face desăvârșită calea mea,
- ³⁴ el face picioarele mele ca ale cerbului *
și mă așază pe înălțimi;
- ³⁵ el învață mâinile mele la război *
și brațele mele întind arcul de aramă.

Ant. Cuvântul Domnului este scut pentru toți cei care speră în el.

Ant. 2 Dreapta ta, Doamne, mă sprijină.

V

- ³⁶ Tu mi-ai dat scutul mântuirii tale, †
dreapta ta mă sprijină *
și bunăvoința ta m-a ajutat să cresc.
- ³⁷ Ai lărgit calea sub pașii mei *
și nu s-au clătinat gleznele mele.
- ³⁸ Îi voi urmări pe dușmani și îi voi prinde *
și nu mă voi întoarce până nu-i voi nimici.
- ³⁹ Îi voi lovi și nu vor mai putea să se ridice, *
se vor prăbuși sub picioarele mele.

- 40 M-ai încins cu tărie pentru luptă, *
i-ai răpus pe potrivnicii mei înaintea mea.
- 41 Pe dușmanii mei i-ai pus pe fugă *
și pe cei ce mă urăsc i-ai risipit.
- 42 Au strigat, dar nu era nimeni ca să îi salveze, *
au strigat către Domnul, dar nu le-a dat răspuns.
- 43 I-am zdrobit ca pulberea în bătaia vântului, *
ca pe noroiul din ulițe i-am călcat.
- 44 Tu m-ai scăpat de răzvrătirea poporului, *
m-ai așezat în fruntea neamurilor.
Un popor pe care nu-l cunoșteam
a ajuns să mă slujească; †
- 45 cu luare-aminte îmi dau ascultare, *
fiii străinilor mă linguesc;
- 46 fiii străinilor și-au pierdut vlaga: *
ies tremurând din locurile lor de refugiu.

Ant. Dreapta ta, Doamne, mă sprijină.

Ant. 3 Viu este Domnul! Preamărit să fie Dumnezeuul
mântuirii mele.

VI

- 47 Viu este Domnul și binecuvântată este stânca mea *
și preînălțat este Dumnezeuul mântuirii mele!
- 48 Dumnezeu este cel care îmi dă revanșa *
și îmi supune popoarele;
- 49 el mă eliberează de dușmanii mei înfuriați. †
Tu mă înalți mai presus de dușmanii mei, *
tu mă mântuiești de omul violent.
- 50 De aceea, Doamne,
te voi preamări înaintea popoarelor *
și numele tău în psalmi îl voi cânta.
- 51 El dă mari izbânzi regelui său, †
își arată bunăvoința față de unsul său, *
față de David și urmașii lui pe veci.

Ant. Viu este Domnul! Preamărit să fie Dumnezeuul
mântuirii mele.

☩. Ia vâlul de pe ochii mei, Doamne.

℞. Și voi privi minunățiile din legea ta.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Se înalță-n car de flăcări sus, pe cer, slăvitul soare;
Când pământul îl inundă în lumină, cine oare
Mai cutează să-și păteze, fără teamă și rușine,
Conștiința cu păcate, sub privirile-i senine?

După cum, umblând în noapte, călătorul de la cale
Se abate, rătăcește și-n prăpăstii se prăvale,
Tot așa, umblând în beznă, pe poteci întunecate,
Am căzut și noi, o, Doamne, în abisuri de păcate.

Întunericul și noaptea dinăuntru să dispară
Și lumină să ne vină cu lumina de afară.
Să dispară vorba proastă, să dispară vorba dură,
Să dispară orice formă de minciună și de ură.

Munții noștri de mândrie și de patimi tu să-i nărui;
Ne învață că în viață rostul limbii adevăru-i;
Dă privirii bună pază, mâini curate, minte trează,
Întru sfântă curăție ziua-ntreagă ne păstrează.

De pe cer, de dimineață până seara, când apune,
Astrul zilei vede toate, fie rele, fie bune.
E ca ochiul tău, o, Doamne, veșnic văzător oriunde,
Pentru care nu sunt taine, care toate le pătrunde.

E lucrarea mâinii tale lumea-aceasta minunată;
Pentru soare, pentru stele, preamărire ție, Tată.
Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire.

Amin.

Sau:

Sol ecce surgit ígneus:
 Piget, pudéscit, pænitet,
 Nec teste quisquam lúmine
 Peccáre constánter potest.

Tandem facéssat cæcitas,
 Quæ nosmet in præceps diu
 Lapsos sínistris gréssibus
 Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat
 Purósque nos præstet sibi;
 Nihil loquámur súbdolum,
 Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
 Ne lingua mendax, ne manus
 Oculíve peccent lúbrici,
 Ne noxa corpus ínquiet.

Speculátor astat désuper,
 Qui nos diébus ómnibus
 Actúsque nostros próspicit
 A luce *prima* in vésperum.

Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spíritu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Treziți-vă, harpă și alăută! Vreau să trezesc aurora.

Psalmul 56 (57)

Rugăciune de dimineață la vreme de mâhnire

Acest psalm cântă patima Domnului (sf. Augustin).

² Ai milă de mine, Dumnezeuule, ai milă de mine, *
 pentru că la tine își află refugiul sufletul meu;

- și la umbra aripilor tale îmi caut un loc de scăpare *
până va trece primejdia.
- ³ Strig către Dumnezeu cel preaînalt, *
către Dumnezeu care îmi face binele:
- ⁴ va trimite din ceruri și mă va elibera, †
îi va face de rușine pe cei care mă prigonesc, *
va trimite Dumnezeu îndurarea și adevărul său.
- ⁵ Sufletul meu e culcat în mijlocul puilor de leu *
care-i sfâșie pe fiii oamenilor;
dinții lor sunt sulite și săgeți, *
iar limbile lor, săbii ascuțite.
- ⁶ Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
peste tot pământul este slava ta!
- ⁷ Au întins cursă pașilor mei *
și au încovoiat sufletul meu.
Au săpat în fața mea o groapă, *
dar ei înșiși au căzut în ea.
- ⁸ Inima mea este liniștită, Dumnezeule, †
liniștită este inima mea. *
- ⁹ Ție îți voi înălța imnuri și ție îți voi cânta.
Trezește-te, gloria mea! †
Treziți-vă, harpă și alăută; *
vreau să trezesc aurora.
- ¹⁰ Te voi lăuda printre popoare, Doamne, *
îți voi cânta imnuri printre neamuri.
- ¹¹ Pentru că îndurarea ta este mare, până la ceruri, *
și fidelitatea ta, până la nori.
- ¹² Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
peste tot pământul este slava ta!

Ant. Treziți-vă, harpă și alăută! Vreau să trezesc aurora.

Ant. 2 Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele,
spune Domnul.

Bucuria poporului eliberat

Isus trebuia să moară... pentru a-i aduna laolaltă pe fiii risipiți ai lui Dumnezeu (In 11,51-52).

- ¹⁰ Ascultați, popoarelor, cuvântul Domnului, *
vestiți-l în insulele îndepărtate și spuneți:
„Cel care l-a împrăștiat pe Israel, tot el îl va aduna *
și-l va păzi așa cum păstorul își păzește turma”.
- ¹¹ Căci Domnul l-a răscumpărat pe Iacob, *
l-a eliberat din mâna celui mai puternic.
- ¹² Ei vor veni și îl vor lauda pe Muntele Sionului *
și se vor aduna din toate părțile
spre bunătățile Domnului,
spre grâu, spre vin și untdelemn, *
spre miei și spre viței,
și vor fi sufletele lor ca o grădină bine udată, *
și nu vor mai duce lipsă de nimic.
- ¹³ Atunci fecioara se va prinde cu veselie în horă, *
se vor bucura tinerii și bătrânii împreună.
„Voi schimba jalea lor în bucurie, *
îi voi mângâia și-i voi înveseli după necazul lor.
- ¹⁴ Voi îmbăta sufletele preoților de belșug *
și poporul meu se va îndestula din bunătățile mele”.

Ant. Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele,
spune Domnul.

Ant. 3 Mare este Domnul și vrednic de toată lauda,
în cetatea Dumnezeului nostru. †

Psalmul 47 (48)

Aducere de mulțumire pentru mântuirea poporului

M-a răpit în duh pe un munte înalt... și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul (Ap 21,10).

- ² Mare este Domnul și vrednic de toată lauda *
în cetatea Dumnezeului nostru.

- ³ † Muntele său cel sfânt este cea mai frumoasă înălțime, *
bucuria întregului pământ.
Muntele Sion, în partea de miazănoapte, *
este cetatea marelui rege.
- ⁴ Dumnezeu, în palatele sale, *
este cunoscut ca un loc de refugiu.
- ⁵ Căci iată, regii s-au aliat, *
au înaintat împreună;
- ⁶ dar abia au văzut și au rămas înmărmuriți, *
cuprinși de groază, au luat-o la fugă.
- ⁷ I-a apucat tremuratul acolo, *
dureri ca ale celei ce naște.
- ⁸ A fost ca vântul de la răsărit, *
care sfărâmă corăbiile din Tarșiș.
- ⁹ Tot ce auzisem, așa am văzut
în cetatea Domnului oștirilor, †
în cetatea Dumnezeului nostru; *
Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna.
- ¹⁰ Ne amintim de bunătatea ta, Dumnezeule, *
în mijlocul templului tău.
- ¹¹ Ca și numele tău, Dumnezeule, †
slava ta se întinde până la marginile pământului; *
dreapta ta este plină de dreptate.
- ¹² Să se veselească Muntele Sionului †
și să tresalte de bucurie fiicele lui Iuda *
pentru judecățile tale!
- ¹³ Cutreierați Sionul, mergeți împrejurul lui, *
numărați turnurile sale;
- ¹⁴ admirați zidurile sale, †
cercetați-i palatele, *
ca să povestiți generațiilor viitoare:
- ¹⁵ pentru că acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru †
în veci și în vecii vecilor, *
el ne va călăuzi până dincolo de moarte.

Ant. Mare este Domnul și vrednic de toată lauda, în cetatea Dumnezeului nostru.

LECTURA SCURTĂ

Is 66,1-2

Așa vorbește Domnul: „Cerul este tronul meu iar pământul este scaunul pentru picioarele mele! Ce casă ați putea voi să-mi zidiți, și care ar putea fi locul odihnei mele? Toate aceste lucruri mâna mea le-a făcut, și ale mele sunt toate”, zice Domnul. Iată spre cine îmi voi îndrepta privirile: spre cel sărman și spre cel cu duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul meu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Am strigat din toată inima mea: * ascultă-mă, Doamne! Am strigat.

V. Voi păzi îndreptările tale; * ascultă-mă, Doamne! Slavă Tatălui. Am strigat.

Ant. la *Benedictus*: Să-l slujim pe Domnul în sfințenie și el ne va elibera de vrăjmașii noștri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri lui Cristos, care ne-a dăruit lumina acestei zile, și să-l implorăm:

Binecuvântează-ne, Doamne, și sfințește-ne!

Tu te-ai oferit ca jertfă pentru păcatele noastre:

– primește faptele și intențiile noastre de astăzi.

Tu bucuri ochii noștri cu darul mereu nou al luminii:

– răsari ca un luceafăr în inimile noastre.

Dă-ne harul să fim astăzi îndelung-răbdători cu toți,

– ca să putem merge pe urmele tale.

Doamne, fă să auzim de dimineață îndurarea ta;

– fie astăzi bucuria ta puterea noastră.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, seara, dimineața și la amiază implorăm cu umilință maiestatea ta ca, alungând din inimile noastre întunericul păcatelor, să ne duci la adevărata lumină, care este Cristos. El care, fiind Dumnezeu.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Ia vălul de pe ochii mei, Doamne, și voi privi minunățiile din legea ta.

Psalmul 118 (119),17-24**III (Ghimel)**

- ¹⁷ Fă bine slujitorului tău, ca să rămân în viață *
și să păzesc cuvântul tău.
- ¹⁸ Deschide-mi ochii ca să văd *
minunățiile legii tale!
- ¹⁹ Eu sunt străin pe pământ: *
să nu ascunzi de mine poruncile tale!
- ²⁰ Sufletul meu se consumă într-una *
de dorul judecăților tale.
- ²¹ Tu îi mustră pe cei mândri, pe cei blestemați *
care se abat de la hotărârile tale.
- ²² Ia de la mine ocară și defăimarea, *
căci am păzit învățăturile tale.
- ²³ Chiar dacă cei puternici se pun împotriva mea, *
totuși slujitorul tău se gândește la orânduirile tale.
- ²⁴ Învățăturile tale sunt desfătarea mea, *
îndreptările tale sunt sfătuitoarii mei.

Ant. Ia vălul de pe ochii mei, Doamne, și voi privi minunățiile din legea ta.

Ant. 2 Călăuzește-mă în adevărul tău, Doamne.

Psalmul 24 (25)

Rugăciune pentru iertare și mântuire

Speranța nu înșală (Rom 5,5).

I

- ¹ Către tine, Doamne, înalț sufletul meu, *
- ² Dumnezeuul meu, mă încred în tine;
să nu fiu făcut de rușine, *
ca să nu râdă de mine dușmanii mei.
- ³ Toți cei care se încred în tine *
nu vor fi făcuți de rușine.
Vor fi făcuți de rușine *
cei care te trădează pentru lucruri de nimic.
- ⁴ Fă-mi cunoscute, Doamne, căile tale, *
și învață-mă cărările tale.
- ⁵ Călăuzește-mă în adevărul tău și învață-mă, †
căci tu ești Dumnezeuul mântuirii mele *
și pe tine te-am așteptat ziua întregă.
- ⁶ Amintește-ți, Doamne, de îndurările tale †
și de faptele milostivirii tale, *
căci ele sunt veșnice.
- ⁷ Nu-ți aduce aminte de păcatele tinereții mele *
și de fărădelegile mele;
adu-ți aminte de mine în îndurarea ta, *
pentru bunătatea ta, Doamne.
- ⁸ Domnul este bun și drept, *
el arată păcătoșilor calea;
- ⁹ îi face pe cei săraci să umble după dreptate, *
îi învață pe cei smeriți căile sale.
- ¹⁰ Toate căile Domnului sunt adevăr și îndurare*
pentru cei ce păzesc legământul și legile sale.
- ¹¹ Pentru numele tău, Doamne, *
iartă-mi păcatul meu pentru că este mare.

Ant. Călăuzește-mă în adevărul tău, Doamne.

Ant. 3 Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea,
Doamne, căci sunt singur și sărman.

II

- ¹² Cine este omul care se teme de Domnul? *
Lui îi arată calea pe care s-o aleagă.
- ¹³ Sufletul lui va locui în fericire *
și urmașii lui vor moșteni pământul.
- ¹⁴ Domnul descoperă taina sa celor care se tem de el *
și îi învață legământul său.
- ¹⁵ Ochii mei sunt pururea spre Domnul, *
căci el scoate din laț picioarele mele.
- ¹⁶ Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea, *
căci sunt singur și nefericit.
- ¹⁷ Eliberează de neliniște inima mea, *
scoate-mă din necazurile mele.
- ¹⁸ Privește la umilirea și la truda mea *
și iartă-mi toate păcatele.
- ¹⁹ Vezi că dușmanii mei se înmulțesc *
și cu ură înverșunată mă urăsc.
- ²⁰ Păzește sufletul meu și mântuiește-mă; *
să nu fiu făcut de rușine
pentru că mi-am pus speranța în tine.
- ²¹ Nevinovăția și dreptatea să mă ocrotească *
pentru că am sperat în tine.
- ²² Eliberează-l, Dumnezeule, pe Israel *
din toate strâmtorările sale.

Ant. Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea,
Doamne, căci sunt singur și sărman.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Am 4,13*

El este cel care plăsmuiește munții și făurește vântul
și-i dezvăluie omului gândul său; cel care face zorile și
amurgul și pășește peste înălțimile pământului;
Domnul Dumnezeuul oștirilor este numele său.

V. Toate lucrările Domnului, binecuvântați pe Domnul.

R. Lăudați-l și preainălțați-l în veci!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în ceasul al treilea l-ai trimis pe Duhul Sfânt asupra apostolilor aflați în rugăciune, te rugăm cu umilință să ne faci și pe noi părtași la harul lui. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Am 5,8

Cel care a făcut Pleiadele și Orionul și preface bezna în dimineață și ziua o ascundă în noapte adâncă, cel care cheamă apele mării și le revarsă peste fața pământului, Domnul este numele lui.

℣. Splendoare și măreție înaintea lui.

℞. Putere și frumusețe în lăcașul său sfânt.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, la tine nu este negură și nici întuneric; trimite strălucirea luminii tale asupra noastră, pentru ca, primind cuvântul tău, să umblăm pe căile tale cu inimă deschisă și credincioasă. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Am 9,6

Cel care și-a zidit locuințele sale în ceruri și și-a întemeiat firmamentul deasupra pământului, cel care cheamă apele mării și le varsă pe fața pământului, Domnul este numele lui.

℣. Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu.

℞. Și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunile noastre și dă-ne harul să imităm răbdarea Fiului tău unul-născut, ca să purtăm cu seninătate greutatea vieții. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∇. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

În făpturile din lume, Doamne, forța ta apare;
 Vietăți nenumărate au luat ființă-n mare.
 Peștii au rămas în apă; patrupele târătoare
 Au ieșit la șarm; la păsări le-ai pus aripi ca să zboare.
 Nu există spațiu liber, n-a putut vreun loc să-ți scape;
 Ai umplut natura-ntreagă: și pământ, și cer, și ape.
 Tot ce mișcă în natură: păsări, pești și animale,
 Te adoră, te ascultă, se supun voinței tale.
 Ne-am născut și noi din apă, pentru viața ta divină
 La Botez, când, din iubire, ne-ai iertat de orice vină.
 Am jurat atunci să ducem viață sfântă, fără pată,
 Haina albă ce-am primit-o s-o păstrăm imaculată.
 Ne-am călcat cuvântul însă, am uitat de jurămintă;
 La căința noastră, Doamne, cu-ndurare ia aminte.
 Ne-am mândrit în mintea noastră și căderea ne-a fost mare;
 Doamne, vindecă-ne rana, scoate-ne din disperare.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Magnæ Deus poténtiæ,
 Qui ex aquis ortum genus
 Partim remíttis gúrgiti,
 Partim levas in áera,
 Demérsa lymphis ímprimens,
 Subvécta cælis írrogans,
 Ut, stirpe una pródita,
 Divérsa répleant loca:

Largire cunctis sérvulis,
 Quos mundat unda sánguinis,
 Nescire lapsus críminum
 Nec ferre mortis tædium,
 Ut culpa nullum déprimat,
 Nullum levet iactántia,
 Elísa mens ne cóncidat,
 Eláta mens ne córruat.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Am strigat către tine, Doamne, și tu m-ai vindecat; în veac te voi preamări.

Psalmul 29 (30)

Recunoștință pentru salvarea de la moarte

Cristos îi mulțumește Tatălui după învierea sa glorioasă
 (Cassiodor).

- ² Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat *
și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să râdă de mine.
- ³ Doamne, Dumnezeuul meu, eu am strigat către tine *
și tu m-ai vindecat.
- ⁴ Doamne, tu mi-ai scos sufletul din locuința morților, *
tu mi-ai dat viață ca să nu cobor în mormânt.
- ⁵ Cântați Domnului, voi, credincioșii lui, *
preamăriți memoria sfințeniei sale!
- ⁶ Căci mânia lui ține o clipă, *
dar îndurarea lui ține toată viața.
Seara intră în casă plânsul*
iar dimineața, bucuria.
- ⁷ Iar eu, în bunăstarea mea, am zis: *
„Nu mă voi clătina în veac!”

- ⁸ Doamne, în bunăvoința ta,
m-ai așezat pe un munte puternic; †
dar când ți-ai întors fața de la mine, *
am fost cuprins de spaimă.
- ⁹ Către tine, Doamne, am început să strig *
și de la Dumnezeuul meu am cerut îndurare.
- ¹⁰ Ce câștig ai avea din sângele meu, *
de-aș coborî în adâncuri?
Oare te va lăuda țărâna *
și va vesti adevărul tău?
- ¹¹ Ascultă-mă, Doamne, ai milă de mine! *
Doamne, fii tu ajutorul meu!
- ¹² Tu ai schimbat plânsul meu în dans, †
mi-ai sfășiat haina de pocăință *
și m-ai încins cu bucurie,
- ¹³ pentru ca sufletul meu să-ți cânte fără încetare. *
Doamne, Dumnezeuul meu, în veci te voi preamări!
- Ant.** Am strigat către tine, Doamne, și tu m-ai vindecat;
în veac te voi preamări.

Ant. 2 Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă păcatul.

Psalmul 31 (32)

Fericit cel căruia i s-au iertat fărădelegile

David îl numește fericit pe omul căruia Dumnezeu îi dă justificarea fără fapte (Rom 4,6).

- ¹ Fericit este cel căruia i s-a iertat fărădelegea, *
căruia i s-a acoperit păcatul!
- ² Fericit este omul
căruia Domnul nu-i ia în seamă greșeala *
și în sufletul căruia nu este prefăcătorie.
- ³ Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele *
și gemeam ziua întreagă.
- ⁴ Zi și noapte apăsa peste mine mâna ta, *
vlaga mi se usca în dogoarea verii. —

- ⁵ Eu ți-am mărturisit păcatul meu, *
nu ți-am ascuns fărădelegea mea.
Am zis: „Voi mărturisi Domnului fărădelegile mele”. *
Și tu ai iertat vinovăția păcatului meu.
- ⁶ De aceea te roagă orice credincios *
în timpul strâmtorării.
Chiar de s-ar dezlănțui potop de ape, *
la el nu vor ajunge.
- ⁷ Tu ești pentru mine un loc de scăpare, †
tu mă scoți din strâmtorare, *
mă înconșori cu cântări de bucurie pentru eliberare.
- ⁸ Îți voi da înțelepciune †
și îți voi arăta calea pe care să mergi; *
voi așinti ochii mei asupra ta.
- ⁹ Nu fiți asemenea calului și catărului,
lipsiți de pricepere, *
ale căror fălci le strângi cu zăbală și frâu,
altfel nu vin după tine.
- ¹⁰ De multe dureri are parte cel rău, *
dar pe cel care nădăjduiește în Domnul
îndurarea îl va înconșura.
- ¹¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul și veseliți-vă! *
Strigați de bucurie, toți cei curați cu inima.

Ant. Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă păcatul.

Ant. 3 Domnul i-a dat puterea și cinstea și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești. —

- ¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.
- ^{12.10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.
- ¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.
- ^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, care locuiți în ele!

Ant. Domnul i-a dat puterea și cinstea și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

LECTURA SCURTĂ

IPt 1,6-9

Pentru aceasta vă bucurați, deși acum, pentru puțin timp, trebuie să vă întristați de felurite încercări pentru ca valoarea credinței voastre, mai prețioasă decât aurul pieritor, care se încearcă în foc, să fie un motiv de laudă, mărire și cinste la arătarea lui Isus Cristos. Pe el, fără să-l fi văzut, îl iubiți; fără a-l vedea, dar crezând în el, tresăriți de o bucurie negrăită și preamărită, încredințați că veți ajunge la țelul credinței voastre: mântuirea sufletelor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-a hrănit Domnul * din lamura grâului. Ne-a hrănit.

Ÿ. Și ne-a îndestulat cu miere din stâncă; * din lamura grâului. Slavă Tatălui. Ne-a hrănit.

Ant. la Magnificat: Domnul i-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm pe Dumnezeu, cel ce ne ajută și în care ne-am pus toată speranța, și să-l invocăm cu evlavie:

Privește, Doamne, la fiii tăi!

Doamne, Dumnezeul nostru, care ai încheiat cu poporul tău un legământ veșnic,

– fă-ne să laudăm pururi faptele tale minunate.

Desăvârșește-i în iubirea ta pe toți preoții

– și păstrează-i mereu pe credincioșii tăi în unitatea Duhului prin legătura păcii.

Dă-ne harul să construim cetatea pământească împreună cu tine,

– ca să nu trudească în zadar cei care o zidesc.

Trimite lucrători în secerișul tău,

– ca numele tău să fie preamărit la toate neamurile.

Primește-i alături de sfinții tăi pe prietenii și binefăcătorii noștri răposați

– și unește-ne și pe noi, la vremea cuvenită, cu fericiții din ceruri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care luminezi noaptea și faci să strălucească lumina după întuneric, dă-ne harul să petrecem această noapte fără a fi tulburați de cel rău, iar în ceasul dimineții să venim în fața ta spre a-ți aduce mulțumire. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să-i mulțumim Domnului, căci în veac este îndurarea lui.

Psalmul invitatoriului, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Înainte ca s-apară în tărie astrul zilei,
Deșteptați din somn, privirea o-nălțăm spre tronul milei.
O, Treime, ne primește rugăciunea preaumilă;
Nu c-am fi cumva noi vrednici, ci ascultă-ne din milă.

Ne trezim la rugăciune când natura doarme încă,
Și ne muștră conștiința, vina noastră e adâncă.
Ne-a rănit adânc păcatul, vindecare rana n-are,
Doar la tine e speranța; tu ești leac și alinare.

Ne-a împins la rău vicleanul cu perfidele lui șoapte;
Să ne ierți cu îndurare ce-am greșit în timp de noapte;
Peste multele păcate îndurarea ta să ploaie,
Să le spele, să le ducă ale harului șuvoaie.

Cu încredere deplină, te rugăm la ceasul tainic,
Când sosirea dimineții o vestește-al nopții crainic:
Ne-nsoțește ziua-ntrăagă cu lumina ta divină,
Ca să nu ne poarte pașii spre pierzare, spre ruină.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Tu, Trinitátis Unitas,
 Orbem poténter qui regis,
 Atténde laudum cántica
 Quæ excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
 Noctis quiéto témpore,
 Ut flagitémus vúlnerum
 A te medélam ómnium,

Quo, fraude quicquid dæmonum
 In nóctibus delíquimus,
 Abstérgat illud cælitus
 Tuæ potéstas glóriæ.

Te corde fido quæsumus,
 Reple tuo nos lúmine,
 Per quod diérum círculis
 Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Îndrăzneala, Doamne, mila ta ne-o scuze.
 Potrivite vorbe pune-ne pe buze.
 Ne trezește-n inimi lacrimi și suspine,
 Ca să-ți dăm cinstirea ce ți se cuvine.
 Din Adam ne tragem, păcătoasă rasă;
 Vina și păcatul cugetul ne-apasă.
 Doamne, ne înmoaie inima de piatră,
 Schimbă-ne ființa rea și idolatră.

Slabi suntem cu toții, răul ne-nspăimântă,
 Dar ne însemnăm cu crucea ta cea sfântă;
 Pentru mintea noastră slabă și confuză
 Ea ne fie astăzi scut și călăuză.

Fiul să primească,-n mila sa cea mare,
 Preasmeritul nostru cânt de închinare.
 Cântul ni-l primească milostivul Tată,
 Ca și Duhul care-i dragoste curată. Amin.

Sau:

Adésto, Christe, córdibus,
 Celsa redémptis cáritas;
 Infúnde nostris férvidos
 Fletus, rogámus, vóciibus.

Ad te preces, pííssime
 Iesu, fide profúndimus;
 Dimítte, Christe, quæsumus,
 Factis malum quod fécimus.

Sanctæ crucis signáculo,
 Tuo sacráto córpore,
 Defénde nos ut fílios
 Omnes, rogámus, úndique.

Sít, Christe, rex pííssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu.

Psalmul 34 (35),1-2.3c.9-19.22-23.27-28

Domnul, mântuiește în timp de prigoană

*S-au adunat... și s-au sfătuit ca să-l prindă pe Isus prin
 viclenie și să-lucidă (Mt 26,3.4).*

I

- ¹ Judecă-i tu, Doamne, pe cei care mă judecă, *
luptă tu cu cei ce luptă împotriva mea!
- ² Apucă scutul și pavăza *
și ridică-te în ajutorul meu!
- ^{3c} Spune sufletului meu: *
„Eu sunt mântuirea ta”.
- ⁹ Iar sufletul meu va tresălta în Domnul, *
se va desfăta de mântuirea lui.
- ¹⁰ Toate oasele mele vor zice: *
„Cine e ca tine, Doamne?
Tu, care mântuiești pe cel sărman
de mâna celor mai puternici decât el, *
pe cel sărac și lipsit de cei ce-l jefuiesc”.
- ¹¹ S-au ridicat martori mincinoși, *
care mă întrebă de lucruri pe care nu le știu;
- ¹² ei mă răsplătesc cu rău în loc de bine, *
sufletul meu e cuprins de dezolare.

Ant. Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu.

Ant. 2 Judecă-mi dreptatea și apără-mă, căci ești puternic, Doamne.

II

- ¹³ Iar eu, când ei erau bolnavi,
mă îmbrăcam în sac, †
îmi smeream sufletul cu post *
și în inima mea mă rugam pentru ei neîncetat.
- ¹⁴ Mă zbăteam ca pentru un prieten al meu,
ca pentru un frate, †
ca și cum mi-aș fi jelit mama, *
așa eram zdrobit de durere.
- ¹⁵ Dar ei se bucură când mă clatin; †
se adună, se strâng împotriva mea
ca să mă lovească, și eu nu știam; *
ca să mă sfâșie fără încetare,
- ¹⁶ mă ispitesc, mă batjocoresc în fel și chip, *
scrâșnesc din dinți împotriva mea.

Ant. Judecă-mi dreptatea și apără-mă, căci ești puternic, Doamne.

Ant. 3 Limba mea va vesti ziua întregă dreptatea ta.

III

- ¹⁷ Doamne, cât vei mai privi? †
Scapă sufletul meu de răutatea lor, *
de puii de leu, pe mine, cel părăsit!
- ¹⁸ Te voi preamări în adunarea cea mare, *
în mijlocul unui popor puternic te voi lăuda.
- ¹⁹ Să nu râdă de mine dușmanii mei mincinoși, *
nici să facă semne cu ochiul
cei care mă urăsc fără motiv!
- ²² Tu ai văzut, Doamne. Nu sta în tăcere! *
Doamne, nu te îndepărta de mine!
- ²³ Ia aminte și ridică-te la judecata mea, *
Dumnezeul meu și Domnul meu,
în apărarea cauzei mele!
- ²⁷ Să tresalte de veselie și să se bucure *
cei care voiesc dreptatea mea,
să spună pururi: †
„Preaînălțat fie Domnul, *
cel care vrea pacea slujitorului său”.
- ²⁸ Și limba mea va vesti dreptatea ta *
și voi cânta lauda ta ziua întregă.

Ant. Limba mea va vesti ziua întregă dreptatea ta.

℣. Fiul meu, păstrează cuvintele mele.

℞. Păzește poruncile mele și vei trăi.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Isuse, a slavei eterne oglindă,
 Sperață în lumea mereu suferindă,
 Născut în vecie din veșnicul Tată,
 În lume născut de Fecioara curată,
 De visele nopții acum ne despoaic,
 Ne dă duh cucernic și minte vioaie,
 Ca neîncetat maiestății divine
 Cântări să-i aducem precum se cuvine.

Sus, soarele iar din țarie domină
 Pământul pe care îl scaldă-n lumină;
 Lumina divină, cerească, curată,
 La porțile inimii noastre să bată.

În noi să pătrundă, mereu să ne-ndrume
 Și gândul, și vorba, și pașii în lume;
 Ca viața trăind-o ferită de vină,
 S-ajungem la urmă-n lumina deplină.

Credința ne fie-ndreptar pân-la moarte,
 Sperața pe aripi spre tine ne poarte,
 Iubirea ce toate le crede, le-ndură,
 Ne țină departe de vrajbă și ură.

Cristos să primească, în mila sa mare,
 Nevrednicul nostru prinos de-nchinare;
 Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Ætérna cæli glória,
 Beáta spes mortálium,
 Celsi Paréntis Unice
 Castæque proles Vírginis.

Da dèxteram surgéntibus,
 Exsúrgat et mens sóbria
 Flagrans et in laudem Dei
 Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget lúCIFER
 Ipsámque lucem núnTIAT,
 Cadit calígo nóctium,
 Lux sancta nos illúminet,

Manénsque nostris sénsibus
 Noctem repéllat sæculi
 Omnique fine témporis
 Purgáta servet péctora.

Quæsíta iam primum fides
 Radícet altis sénsibus,
 Secúnda spes congáudeat;
 Tunc maior exstat cáritas.

Sit, Christe, rex piússime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Doamne, vei primi jertfa de împăcare pe altarul tău.

Psalmul 50 (51)

Miluiește-mă, Dumnezeuule

Înnoți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeuule,
 după marea ta bunătate, *
 și, după mulțimea îndurărilor tale,
 șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
 și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
 și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuít, *
 și ce-i rău înaintea ta am făcut.
 De aceea tu ești drept în sentințele tale *
 și nepărtinitor în judecățile tale. —

- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- ⁹ Stropește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fărădelege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- ²⁰ În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Doamne, vei primi jertfa de împăcare pe altarul tău.

Ant. 2 Va fi îndreptăţită şi se va lăuda în Domnul toată seminţia lui Israel.

Cântarea

Is 45,15-25

Toate neamurile să se întoarcă la Domnul

În numele lui Isus să se plece tot genunchiul (Fil 2,10).

- ¹⁵ Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns, *
Dumnezeul lui Israel, mântuitorul.
- ¹⁶ Au fost făcuți de rușine și umiliți cu toții, *
au plecat rușinați toți făuritorii de idoli.
- ¹⁷ Israel însă a fost mântuit de Domnul
cu o mântuire veșnică; *
nu veți fi rușinați și nici umiliți în vecii vecilor.
- ¹⁸ Căci așa vorbește Domnul, †
cel care a făcut cerurile, *
el, Dumnezeu, care a plăsmuit și a făcut pământul,
el l-a întemeiat;
nu l-a creat ca să fie pustiu, †
ci l-a format ca să fie locuit: *
„Eu sunt Domnul, și nu este altul!
- ¹⁹ Nu am vorbit în ascuns, *
în vreun colț întunecat al pământului;
nu am spus seminției lui Iacob:
«În zadar mă căutați!» *
Eu sunt Domnul care spun adevărul
și vestesc cele drepte.
- ²⁰ Adunați-vă, veniți, apropiați-vă toți împreună, *
voi, cei salvați dintre neamuri.
Nu au nici o pricepere cei care poartă un idol de lemn *
și se roagă unui zeu care nu poate mântui.
- ²¹ Vestiți și veniți și sfătuiți-vă împreună: *
cine a făcut să se audă acestea de atunci
și le-a prevestit de la început?
Oare nu eu, Domnul? †
Nu este alt dumnezeu afară de mine, *
nu este alt dumnezeu drept și mântuitor! —

- ²² Întoarceți-vă la mine și veți fi mântuiți,
toate marginile pământului, *
căci eu sunt Dumnezeu și nu este altul.
- ²³ M-am jurat pe mine însumi, †
din gura mea a ieșit dreptatea, *
cuvânt care nu se va întoarce:
în fața mea se va pleca tot genunchiul *
și pe mine se va jura orice limbă”.
- ²⁴ Se va spune: *
„Numai în Domnul este dreptatea și tăria!”
Către el vor veni și vor fi făcuți de rușine *
toți cei care îi stau împotrivă.
- ²⁵ Va fi îndreptățită și se va lauda în Domnul *
toată seminția lui Israel.

Ant. Va fi îndreptățită și se va lauda în Domnul toată
seminția lui Israel.

Ant. 3 Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui
se spune psalmul 94 (95), 573.

Psalmul 99 (100)

Bucuria celor care intră în templu

Domnul le poruncește celor răscumparați să cânte cântare de biruință (sf. Atanasiu).

- ¹ Strigați de bucurie către Domnul, *
toți locuitorii pământului,
- ² slujiți Domnului cu bucurie, *
veniți înaintea lui cu cântece de veselie.
- ³ Să știți că Domnul este Dumnezeu! †
El ne-a făcut, ai lui suntem, *
poporul lui și turma pășunii sale.
- ⁴ Intrați pe porțile lui cu imnuri de mulțumire, †
intrați cântând în casa lui! *
Aduceți mulțumire și binecuvântați numele lui,

⁵ căci Domnul este bun, †
 îndurarea lui ține pe vecie, *
 și adevărul lui, din generație în generație.

Ant. Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,29-32

Să nu iasă din gura voastră nici o vorbă rea, ci ceva bun, spre edificare, așa cum trebuie, ca să dea har celor ce ascultă. Nu-l întristați pe Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu cu al cărui sigiliu ați fost însemnați pentru ziua răscumpărării voastre. Să fie stârpite dintre voi orice amărăciune, aprindere, mânie, răcnet, injurie și orice răutate. Dimpotrivă, fiți buni unii față de alții, înțelegători, iertându-vă unii pe alții, așa cum și Dumnezeu v-a iertat în Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Fă-mă să aud dis-de-dimineată * îndurarea ta!
 Fă-mă.

V. Arată-mi calea pe care să pășesc, * îndurarea ta!
 Slavă Tatălui. Fă-mă.

Ant. la *Benedictus*: Domnul a vizitat și a răscumpărat poporul său.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Cristos, care prin crucea sa a adus mântuire neamului omenesc, și să-l implorăm cu evlavie:

Dăruiește-ne, Doamne, îndurarea ta!

Cristoase, soarele și lumina noastră, luminează-ne cu razele tale

– și potolește încă din zori toate pornirile noastre rele.

Păzește gândurile, cuvintele și faptele noastre,

– ca să putem fi plăcuți astăzi înaintea ta.

Întoarce fața ta de la păcatele noastre

– și toate fărădelegile noastre șterge-le.

Prin crucea și învierea ta,

– copleșește-ne cu mângâierea Duhului Sfânt.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care risipești întunericul neștiinței cu lumina Cuvântului tău, sporește în inimile noastre tăria credinței pe care ne-ai dăruit-o, pentru ca focul aprins de harul tău să nu fie stins de nici o ispită. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Alerg pe calea poruncilor tale, pentru că ai lărgit inima mea.

Psalmul 118 (119),25-32

IV (Daleth)

- 25 S-a lipit de țărână sufletul meu: *
fă-mă să trăiesc după cuvântul tău.
- 26 Eu îți fac cunoscute cărările mele și tu mă ascuți: *
învață-mă îndreptările tale.
- 27 Fă-mă să înțeleg calea învățăturilor tale *
și voi cugeta la lucrările tale minunate.
- 28 Îmi plânge sufletul de supărare: *
ridică-mă, după cuvântul tău.
- 29 Ține departe de mine calea minciunii *
și dăruiește-mi legea ta.
- 30 Am ales calea adevărului, *
mi-am propus să urmez hotărârile tale.
- 31 Am aderat la învățăturile tale, Doamne, *
să nu mă faci de rușine.
- 32 Alerg pe calea poruncilor tale, *
pentru că ai lărgit inima mea.

Ant. Alerg pe calea poruncilor tale, pentru că ai lărgit inima mea.

Ant. 2 În Domnul mi-am pus încrederea și nu mă voi clătina.

Psalmul 25 (26)

Încrederea și rugăciunea celui nevinovat

Dumnezeu ne-a ales în Cristos ca să fim sfinți și fără prihană (Ef 1,4).

- ¹ Fă-mi dreptate, Doamne, *
căci eu am umblat în nevinovăție.
În Domnul mi-am pus încrederea *
și nu mă voi clătina.
- ² Cercetează-mă, Doamne, și pune-mă la încercare, *
verifică în foc rărunchii mei și inima mea,
- ³ căci bunătatea ta este înaintea ochilor mei*
și umblu în adevărul tău.
- ⁴ Nu am stat împreună cu cei care iubesc vanitatea *
și nu voi intra printre cei fățarnici.
- ⁵ Am urât adunarea răufăcătorilor *
și nu voi ședeă împreună cu cei fărădelege.
- ⁶ Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție *
și voi înconjura altarul tău, Doamne,
- ⁷ ca să fac să răsune cântarea de mulțumire *
și să istorisesc toate faptele tale minunate.
- ⁸ Doamne, iubesc frumusețea casei tale, *
locul în care locuiește mărirea ta.
- ⁹ Să nu iei sufletul meu laolaltă cu cel al păcătoșilor *
și viața mea cu cea a vărsătorilor de sânge,
- ¹⁰ în mâinile cărora este nelegiuire *
și a căror dreptă este plină de mită.
- ¹¹ Dar eu umblu în nevinovăția mea, *
mântuiește-mă și îndură-te de mine.
- ¹² Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă; *
în adunări îl voi binecuvânta pe Domnul.

Ant. În Domnul mi-am pus încrederea și nu mă voi clătina.

Ant. 3 În Domnul a nădărduit inima mea și am primit ajutor.

Psalmul 27 (28),1-3.6-9

Implorare și aducere de mulțumire

Tată, îți mulțumesc pentru că m-ai ascultat (In 11,41).

- ¹ Către tine strig, Doamne, *
Dumnezeul meu, să nu rămâi tăcut în fața mea,
căci de vei tăcea față de mine, *
voi fi asemenea cu cei care coboară în groapă.
- ² Ascultă glasul rugăciunii mele,
când strig către tine, *
când îmi ridic mâinile spre templul tău cel sfânt.
- ³ Nu mă pune laolaltă cu cei păcătoși
și cu făptuitorii de rele: †
ei vorbesc de pace cu semenii lor, *
pe când inima lor e plină de răutate.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
pentru că a ascultat glasul rugăciunii mele.
- ⁷ Domnul este tăria și scutul meu, *
în el și-a pus încrederea inima mea.
El m-a ajutat
și, de aceea, inima îmi este plină de veselie *
și îi aduc mulțumiri prin cântările mele.
- ⁸ Domnul este tăria poporului său, *
el este cetate de scăpare pentru unsul său.
- ⁹ Mântuiește, Doamne, poporul tău, †
binecuvântează moștenirea ta, *
fii păstorul și sprijinitorul lui în veci.

Ant. În Domnul a nădărduit inima mea și am primit ajutor.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,2b-4

Să gândiți la fel, să aveți aceeași iubire, aceeași simțire, un singur cuget. Să nu faceți nimic din duh de ceartă

sau din laudă deșartă, ci, cu umilință, fiecare să-l considere pe celălalt mai presus de sine, fără ca cineva dintre voi să caute numai ale sale, ci și ale altora.

℣. Toate căile Domnului sunt îndurare și adevăr.

℞. Pentru cei care păzesc legământul și mărturiile lui.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al treilea ai fost dus la răstignire pentru mântuirea lumii, te rugăm cu umilință să ne dăruiești iertare de greșelile pe care le-am făcut și să ne ferești neconținut de orice rău. Tu, care viețuiești.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

2Cor 13,4

Cristos a fost răstignit din slăbiciune, însă este viu prin puterea lui Dumnezeu. Și noi suntem slabi într-însul, însă vom trăi împreună cu el prin puterea lui Dumnezeu față de voi.

℣. S-a lipit de țărână sufletul meu.

℞. Fă-mă să trăiesc după cuvântul tău, Doamne!

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al șaselea, pe când întunericul învăluia pământul, te-ai urcat nevinovat pe cruce pentru răscumpărarea noastră, dă-ne pururi lumina ta, prin care să ne învrednicim a ajunge la viața cea veșnică. Tu, care viețuiești.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,12-13

Ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă cu dragoste, cu îndurare, cu bunătate, cu umilință, cu blândețe și răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă cineva are vreo plângere împotriva altuia, iertați-vă! Așa cum v-a iertat Domnul, la fel să vă iertați și voi.

☩. Bun și îndurător este Domnul,
 R. Îndelung răbdător și mult milostiv.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al nouălea l-ai strămutat pe tâlharul căit de pe lemnul crucii în slava împărăției tale, te rugăm cu încredere să primești smerita mărturisire a păcatelor noastre și, în ceasul morții noastre, să ne dai harul să intrăm cu bucurie pe poarta paradisului. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Când ai început a toarge, Doamne, din al vremii caier,
 Ai umplut natura-ntreagă: și pământ, și cer, și aer,
 Cu făpturi nenumărate: păsări, pești și animale,
 Și-ai făcut din tină omul, opera iubirii tale.

Tu l-ai uns pe om ca rege și i-ai pus pe cap cunună,
 Cu poruncă să domnească și pământul să-l supună.
 Tot ce are-n lume viață, potrivit cu-a ta poruncă,
 În serviciul lui se află, la picioare i s-aruncă.

Demnitatea noastră însă am călcat-o în picioare;
 Pentru-a noastră decădere, Doamne, inima ne doare.
 De iubire părintească tu ne-ai dat atâtea semne;
 Să ne ierți nevrednicia și purtările nedemne.

Ajutor de sus, din ceruri, tu trimite-ne îndată,
 Ca s-avem mereu în inimi bucurie și răsplată.
 Ne privește neputința, milostiv de noi te-ndură,
 Dă-ne pace sufletească și ferește-ne de ură.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Plasmátor hómínis, Deus,
 Qui, cuncta solus órđınans,
 Humum iubes producere
 Reptántis et feræ genus;
 Qui magna rerum córpora
 Dictu iubéntis vívida,
 Ut sérviant per órđınem
 Subdens dedísti hómını;
 Repélle a servis tuis
 Quicquid per immundítiam
 Aut mórıbus se súggerit,
 Aut áctıbus se intérserit.
 Da gaudiórum præmia,
 Da gratiárum múnera;
 Dissólve litıs víncula,
 Astrínge pacıs fœdera.
 Præsta, Pater piússıme,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírıtu Paráclıto
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta.

Psalmul 40 (41)

Rugăciunea unui bolnav

Unul dintre voi, care mănâncă împreună cu mine, mă va trăda (Mc 14,18).

- ² Fericit este acela care se îngrijește de cel sărman, *
 căci Domnul îl salvează în ziua nenorocirii.
- ³ Domnul îl păzește și îl ține în viață, †
 îl face fericit pe pământ *
 și nu-l lasă la bunul plac al vrăjmașilor săi.

- ⁴ Domnul îl întărește pe patul de suferință, *
tu îi vei schimba așternutul în timpul bolii sale.
- ⁵ Eu strig: „Doamne, ai milă de mine, *
vindecă-mi sufletul, căci am păcătuit împotriva ta”.
- ⁶ Vrajmașii vorbesc rele împotriva mea: *
„Când oare va muri și va pieri numele lui?”
- ⁷ Dacă vine cineva să mă vadă, spune minciuni †
și inima lui adună răutate, *
apoi, ieșind afară, vorbește de rău.
- ⁸ Se sfătuiesc în șoaptă toți cei ce mă urăsc, *
cugetă împotriva mea cele rele:
- ⁹ „O boală nemiloasă a venit peste el. *
El zace și nu se va mai putea scula”.
- ¹⁰ Chiar și prietenul apropiat în care mă încredeam †
și care mânca pâinea mea *
a ridicat împotriva mea călcâiul.
- ¹¹ Dar tu, Doamne, îndură-te de mine, *
ridică-mă și le voi da răsplată.
- ¹² Prin aceasta voi cunoaște că mă iubești, *
dacă dușmanul meu nu râde de mine.
- ¹³ Dar pe mine mă ocrotești pentru nevinovăția mea *
și mă faci să stau în fața ta de-a pururi.
- ¹⁴ Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, *
din veci în veci. Amin! Amin!

Ant. Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta.

Ant. 2 Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacob este un turn de scăpare pentru noi.

Psalmul 45 (46)

Dumnezeu, scăparea și tăria noastră

Îi vor pune numele Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu-cu-noi” (Mt 1,23).

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
ajutor ușor de găsit în timp de încercare.

- ³ De aceea nu ne temem,
 chiar dacă s-ar zgudui pământul *
 și ar cădea munții în mijlocul mării;
⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
 și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
- ⁵ Un râu cu brațele sale
 înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
 locuința sfântă a Celui Preaînalt.
- ⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
 Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-diminează.
- ⁷ Națiunile păgâne se zbuciumă, †
 împărățiile se clatină. *
 El și-a ridicat glasul și pământul se topește de groază.
- ⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
 Dumnezeul lui Iacob
 este un turn de scăpare pentru noi.
- ⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
 faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
 El face să înceteze războaiele
 până la marginile pământului, †
- ¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea *
 iar scuturile le arde în foc.
- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
 eu mă înalț peste popoare,
 mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
 Dumnezeul lui Iacob
 este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacob este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. 3 Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor adora.

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
 Doamne, Dumnezeule atotputernic!

Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor adora.

LECTURA SCURTĂ

Rom 15,1-3

Noi, cei tari, suntem datori să purtăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne complăcem în noi înșine. Fiecare dintre noi să se facă plăcut aproapelui său în ceea ce este bine spre edificare, căci nici Cristos nu s-a complăcut în sine, ci, după cum este scris: „Insulte celor care te insultă au căzut asupra mea”.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos ne-a iubit și ne-a spălat * în sângele său. Cristos.

V. Și ne-a făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu * în sângele său. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. Ia Magnificat: Domnul ne-a sprijinit pe noi, slujitorii săi, aducându-și aminte de îndurarea sa.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Dumnezeu, care privește cu îndurare spre dorințele celor lipsiți și pe cei flămânzi îi copleșește cu bunuri. Să-l implorăm cu încredere:

Arată-ne, Doamne, îndurarea ta!

Doamne, Părintele nostru preaîndurător, te rugăm pentru mădulele suferinde ale Bisericii tale,

– al cărei cap a săvârșit pe cruce jertfa de seară.

Eliberează-i pe cei robiți, luminează-i pe orbi,

– primește-i pe orfani și pe văduve.

Îmbracă-i pe toți credincioșii cu armele tale,
– ca să poată fi biruitori în lupta cu cel rău.
Fii lângă noi, plin de îndurare, Doamne, în ceasul morții noastre,
– ca să fim aflați credincioși și să trecem din această lume în pacea ta.
Du-i pe cei răposați în lumina în care locuiești tu,
– ca să te contemple de-a pururi.
Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, dăruiește-ne nouă, slujitorilor tăi, harul ca, luminați de exemplul pătimirii Fiului tău, să ne învrednicim mereu a purta jugul lui dulce. El, care, fiind Dumnezeu.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Al Domnului este pământul și tot ce este pe el;
veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

**Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.**

IMNUL

**I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața,
foarte devreme:**

Milostive Doamne, oare cine poate să măsoare
Forța ta care zidit-a și pământ, și cer, și soare?
Dumnezeu din veci temeinic, ai pornit al lumii ornic,
Din neant ai scos un cosmos și i-ai dat un mers statornic.

Ruga noastră și cântarea le primește împreună
Cu căința și dorința de-a urma o cale bună,
Căci nu poate să se-nchine cine nu-i iertat de tine,
Nici nu poate bea din cupa bucuriilor divine.

Ce-am luat trecând prin lume: murdării, gunoaie, spume,
Focul dragostei divine să distrugă, să consume,
Ca să fim, în ceasul morții, pregătiți cum se cuvine;
Să plecăm voioși la tine, toți cu frunțile senine.

Pentru rugă-n toi de noapte am ieșit din așternuturi;
Ca să fim atenți și râvnici, Doamne, somnul să ni-l scuturi.
Noi sperăm s-avem răsplata ce-i îngăduit s-o spere
Cel ce-a doua ta venire o așteaptă-ntru veghere.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Summæ Deus cleméntiæ
 Mundíque factor máchinæ,
 Qui trinus almo númine
 Unúsque firmas ómnia,
 Nostros piis cum cánticis
 Fletus benígne súscipe,
 Quo corde puro sórdibus
 Te perfruámur lárgius.
 Lumbos adúre cóngruis
 Tu caritátis ígnibus,
 Accíncti ut adsint pérpetim
 Tuísque prompti advéntibus,
 Ut, quique horas nóctium
 Nunc concinéndó rúmpimus,
 Donis beátæ pátriæ
 Ditémur omnes áffatim.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

O, Cristoase, Domnul slavei nesfârșite, tu cel care
 Duhul dragostei în lume îl reverși cu-mbelșugare,
 Pe tot omul care umblă pe cărarea vieții triste,
 Mila ta să-l însoțească, cu iubire să-l asiste.
 Curmă boala care trupul ni-l consumă și ni-l roade,
 Și din minte izgonește cugetările neroade,
 Știnge patimile rele ce ne-mping până la crimă,
 Varsă-n inimi alinare când tristețea ne oprimă.

Ne inspiră totdeauna gânduri sfinte și senine,
 Să ne fie fără piedici drumul nostru către tine.
 Dă-ne dreapta moștenire în lăcașurile sfinte,
 Nu îngădui s-o pierdem, s-o schimbăm pe-un vas de linte.

Toate cele șapte zile câte sunt pe săptămână
 Reprezintă viața până se întoarce în țărână;
 Ziua-a opta este-aceea când al vieții fir ni-l seceri,
 Când ne chemi la judecată; este ziua mării treceri.

La această judecată ne gândim de bună seamă,
 Păcătoși fiind cu toții, cu neliniște și teamă.
 Dar sperăm că-n ziua-aceea lângă noi alături fi-va
 Maica ta și Maica noastră, Precurata, Milostiva.

Celor ce sub steagul crucii lupta vieții o înfruntă
 Le-ai promis un loc în ceruri, la ospățul tău de nuntă.
 Și pe noi ne du în ceruri, nu la locul de osândă,
 Să-l slăvim în veci pe Tatăl, contemplându-i fața blândă.
 Amin.

Sau:

Auctor perennis glóriæ,
 Qui septifórmis grátia
 Das Spíritum credéntibus,
 Assíste mitis ómnibus.
 Expélle morbos córporum,
 Mentis repélle scándalum,
 Exscínde vires críminum,
 Fuga dolóres córdium.
 Serénas mentes éffice,
 Opus honéstum pérffice,
 Preces orántum áccipe,
 Vitam perénnem tríbue.
 Septem díerum cúrsibus
 Nunc tempus omne dúcitur;
 Octávus ille últimus
 Dies erit iudícii,
 In quo, Redémptor, quæsumus,
 Ne nos in ira árguas,
 Sed a sinístra líbera,
 Ad déxteram nos cólloca.

Ut, cum preces suscéperis
 Clemens tuárum plébiúm,
 Reddámus omnes glóriam
 Trino Deo per sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cel ce se va smeri, acela este mare în împărăția cerurilor.

Psalmul 130 (131)

Încredere de copil față de Dumnezeu

Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima
 (Mt 11,29).

- ¹ Doamne, eu nu am o inimă îngâmfată, *
 nici nu privesc cu trufie;
 nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari *
 și prea înalte pentru mine.
- ² Sufletul îmi este împăcat și liniștit, *
 ca un copil înțărcat la sânul mamei sale.
 Da, sufletul meu este în mine, *
 ca un copil în brațele mamei sale.
- ³ Să nădăjduiască Israel în Domnul *
 de acum și până-n veac!

Ant. Cel ce se va smeri, acela este mare în împărăția cerurilor.

Ant. 2 Dumnezeul meu, în simplitatea inimii mele,
 cu bucurie ți-am jertfit toate.

Psalmul 131 (132)

Făgăduințele dumnezeiești făcute casei lui David

Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său
 (Lc 1,32).

I

- ¹ Amintește-ți, Doamne, de David *
și de toate suferințele sale!
- ² Cum a jurat Domnului *
și a făcut această promisiune
către Cel Atotputernic al lui Iacob:
- ³ „Nu voi intra sub acoperișul casei mele, *
nu voi urca în patul meu să mă odihnesc,
⁴ nu voi da somn ochilor mei, *
nici odihna pleoapelor mele,
⁵ până când nu voi găsi un loc pentru Domnul, *
o locuință pentru Cel Puternic al lui Iacob”.
- ⁶ Iată, am aflat că este în Efrata, *
l-am găsit în câmpiile Iaarului.
- ⁷ Să intrăm în locuința lui, *
să ne aruncăm la pământ la picioarele sale.
- ⁸ Ridică-te, Doamne, și vino în locul tău de odihnă, *
tu și chivotul puterii tale!
- ⁹ Preoții tăi să se îmbrace în dreptate *
și credincioșii tăi să tresalte de bucurie.
- ¹⁰ De dragul slujitorului tău, David, *
nu-ți întoarce fața de la unsul tău!

Ant. Dumnezeuul meu, în simplitatea inimii mele, cu bucurie ți-am jertfit toate.

Ant. 3 Domnul i-a jurat lui David într-adevăr: va întări împărăția lui în veci.

II

- ¹¹ Domnul i-a jurat lui David într-adevăr *
și nu-și va retrage cuvântul:
„Din rodul trupului tău *
voi pune pe tronul tău.
¹² Dacă fiii tăi vor păzi legământul meu †
și poruncile pe care le-am dat, *
atunci și fiii lor vor sta din neam în neam
pe tronul tău”. —

- ¹³ Pentru că Domnul a ales Sionul *
și a voit să fie locuința lui:
¹⁴ „Acesta este locul meu de odihnă
pentru totdeauna, *
aici voi locui, pentru că lucrul acesta îl doresc.
¹⁵ Voi binecuvânta din plin roadele lui *
și voi sătura pe săracii lui cu pâine.
¹⁶ Voi îmbrăca pe preoții lui cu mântuire *
și credincioșii lui vor cânta de bucurie.
¹⁷ Acolo voi face să odrăslească puterea lui David, *
voi pregăti o lumină pentru unsul meu.
¹⁸ Îi voi acoperi cu rușine pe dușmanii lui, *
dar peste el va străluci coroana”.

Ant. Domnul i-a jurat lui David într-adevăr: va întări împărăția lui în veci.

℣. Veniți și vedeți lucrările Domnului.

℞. El a făcut fapte minunate pe pământ.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Astrul zilei în tărie își arată fața sfântă,
Cu lumină dulce, lină, tot pământu-l înveșmântă,
Și săgeți de foc aruncă din lăcașu-i de splendoare,
Încercând să nimicească răutatea de sub soare.

Ce-am greșit în întuneric la lumină-acum apare;
A rodit în noi păcatul doar regret și remușcare.
Orice urmă, orice pată, de păcat în noi lăsată
Tu o șterge, Doamne sfinte, în iubirea ta de tată.

Așteptăm întru speranță să ne vină zi senină,
 Zi în care chiar tu, Doamne, să fii soare și lumină.
 Și, privindu-te în față, fața sfântă și măreață
 Să ne fie bucurie și eternă dimineață.

E lucrarea mâinii tale lumea-aceasta minunată;
 Pentru soare, pentru toate, preamărire ție, Tată!
 Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
 Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire!
 Amin.

Sau:

Auróra iam spargit polum,
 Terris dies illábitur,
 Lucis resúltat spículum:
 Discédat omne lúbricum.
 Iam vana noctis décidant,
 Mentis reátus súbruat,
 Quicquid tenébris hórridum
 Nox áttulit culpæ, cadat,
 Ut mane illud últimum,
 Quod præstolámur cérnui,
 In lucem nobis éffluat,
 Dum hoc canóre cóncrepat.
 Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Din zori se îndreaptă ochii mei spre tine,
 Doamne.

Psalmul 118 (119),145-152

XIX (Coph)

¹⁴⁵ Am strigat din toată inima mea,
 ascultă-mă, Doamne, *
 și voi păstra îndreptările tale.

- 146 Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- 147 O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- 148 Îmi deschid ochii înaintea de străjile de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- 149 Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- 150 Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- 151 Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- 152 De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

Ant. Din zori se îndreaptă ochii mei spre tine, Doamne.

Ant. 2 Domnul este puterea și tăria mea și el a devenit
mântuirea mea.

Cântarea

Ex 15,1b-4a.8-13.17-18

Imnul victoriei după trecerea Mării Roșii

Cei care au învins fiara cântau cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu (cf. Ap 15,2-3).

- 1^b Să cântăm Domnului,
căci strălucită este biruința sa: *
a aruncat în mare calul și călărețul.
- 2 Domnul este puterea și tăria mea: *
el a devenit mântuirea mea,
el este Dumnezeuul meu, pe el îl voi cinsti; *
el este Dumnezeuul părinților mei,
pe el îl voi preamări.
- 3 Domnul este un luptător viteaz;
numele lui este Domnul. *
- 4^a A aruncat în mare carele și oștirea lui faraon. —

- ⁸ La suflarea nărilor tale, apele s-au strâns grămadă, †
valurile s-au ridicat asemenea unui dig, *
abisurile s-au întărit în adâncurile mării.
- ⁹ Dușmanul a zis:
„Îi voi urmări și-i voi ajunge din urmă, †
voi împărți prada și sufletul meu va fi satisfăcut; *
voi scoate sabia și-i voi ucide cu mâna mea”.
- ¹⁰ Tu ai pornit furtuna și marea i-a acoperit, *
au căzut ca plumbul în apele învolburate.
- ¹¹ Cine este ca tine între zei, Doamne? †
Cine este ca tine, măreț în sfințenie,
temut și vrednic de laudă, *
tu, care faci fapte minunate?
- ¹² Ai întins dreapta ta și i-a înghițit pământul! *
- ¹³ Ai călăuzit în îndurarea ta
poporul pe care l-ai eliberat,
și cu puterea ta *
l-ai purtat spre lăcașul tău cel sfânt.
- ¹⁷ Tu vei duce poporul tău *
și-l vei așeza pe muntele moștenirii tale,
în locul pe care tu, Doamne, ți l-ai ales ca lăcaș, *
în templul tău cel sfânt,
pe care l-au zidit mâinile tale.
- ¹⁸ Domnul domnește de-a pururi, *
în veacul veacului!

Ant. Domnul este puterea și tăria mea și el a devenit
mântuirea mea.

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile. †

Psalmul 116 (117)

Lauda îndurării Domnului

*Națiunile păgâne să-l preamărească pe Dumnezeu pentru
îndurarea lui (Rom 15,9).*

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
† preamăriți-l, toate popoarele. —

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile.

LECTURA SCURTĂ

2Pt 1,10-11

Fraților, străduiți-vă și mai mult să întăriți chemarea și alegerea voastră, căci făcând acestea nu veți cădea niciodată. Astfel, vi se va da în plus intrarea în împărăția veșnică a Domnului și mântuitorului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Am strigat către tine, Doamne, * tu ești scăparea mea! Am strigat.

Y. Tu ești partea mea pe pământul celor vii, * tu ești scăparea mea. Slavă Tatălui. Am strigat.

Ant. la *Benedictus*: Luminează-i, Doamne, pe cei care stau în întuneric și în umbra morții.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos, care a voit să se ase-mene fraților săi în toate, spre a fi mare preot îndurător și credincios în fața lui Dumnezeu. Să-l rugăm:

Dăruiește-ne, Doamne, comorile iubirii tale!

Ție îți consacram ziua aceasta, soare al dreptății,

– care la Botez ai revărsat asupra noastră lumina ta.

În fiecare ceas al acestei zile te vom binecuvânta

– și vom lăuda numele tău în toate.

Tu, care ai avut-o ca mamă pe Maria, cea ascultătoare de cuvântul tău,

– călăuzește astăzi pașii noștri după învățătura ta.

Dă-ne harul ca, în peregrinarea noastră prin lumea trecătoare, să așteptăm nemurirea cerească,

– pentru ca, prin credință, speranță și iubire, să gustăm încă de pe acum bucuriile tale nepieritoare.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca strălucirea învierii să lumineze inimile noastre, ca să putem fi feriți de întunericul morții și să ajungem în lumina cea veșnică. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Călăuzește-mă, Doamne, pe calea poruncilor tale.

Psalmul 118 (119),33-40

V (He)

- ³³ Arată-mi, Doamne, calea orânduirilor tale *
și o voi urma până la sfârșit.
- ³⁴ Dă-mi înțelepciune ca să urmez legea ta *
și s-o împlinesc din toată inima.
- ³⁵ Călăuzește-mă pe calea hotărârilor tale, *
căci pe ea mi-am găsit bucuria.
- ³⁶ Înclină-mi inima spre învățăturile tale, *
și nu spre dorința de câștig.
- ³⁷ Întoarce ochii mei,
ca să nu privească la lucruri deșarte, *
și fă-mă să trăiesc pe calea ta.
- ³⁸ Împlinește față de slujitorul tău promisiunea ta, *
care este pentru cei ce se tem de tine.
- ³⁹ Îndepărtează ocară care mă înspăimântă, *
pentru că judecățile tale sunt bune.
- ⁴⁰ Iată, eu doresc poruncile tale: *
fă-mă să trăiesc în dreptatea ta.

Ant. Călăuzește-mă, Doamne, pe calea poruncilor tale.

Ant. 2 Cei care-l caută pe Domnul nu vor duce lipsă de nimic.

Psalmul 33 (34)

Domnul este mântuirea celor drepti

Gustați și vedeți cât de bun este Domnul (1Pt 2,3).

I

- ² Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, *
lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
- ³ Să se laude sufletul meu în Domnul! *
Să audă cei umili și să se bucure!
- ⁴ Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine, *
să înălțăm numele lui împreună!
- ⁵ L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns *
și m-a eliberat de orice teamă.
- ⁶ Priviți la el și veți fi luminați, *
și fețele voastre nu se vor rușina.
- ⁷ Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat *
și l-a scăpat din toate necazurile sale.
- ⁸ Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el *
și-i scapă din primejdie.
- ⁹ Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, *
ferice de omul care se încrede în el.
- ¹⁰ Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui, *
căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de el.
- ¹¹ Bogații au săracit și îndură foame, *
dar cei care îl caută pe Domnul
nu duc lipsă de nimic.

Ant. Cei care-l caută pe Domnul nu vor duce lipsă de nimic.

Ant. 3 Caută pacea și urmeaz-o.

II

- 12 Veniți, fiilor, ascultați-mă, *
vă voi învăța frica de Domnul.
- 13 Cine este omul care dorește viața, *
care vrea zile multe ca să vadă binele?
- 14 Ferește-ți limba de răutate *
și buzele de vorbe înșelătoare;
- 15 fugi de rău și fă binele, *
caută pacea și urmează-o.
- 16 Ochii Domnului sunt peste cei drepti *
și urechea lui ia aminte la strigătele lor.
- 17 Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, *
pentru a șterge amintirea lor de pe pământ.
- 18 Când cei drepti strigă, Domnul îi aude *
și-i scapă din orice strâmtorare.
- 19 Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită *
și-i mântuiește pe cei cu sufletul mâhnit.
- 20 Multe încercări se abat peste cel drept, *
dar Domnul îl eliberează din toate.
- 21 El veghează asupra fiecăruia dintre oasele sale, *
nici unul dintre ele nu va fi zdrobit.
- 22 Pe cel nelegiuit îl va ucide răutatea, *
iar dușmanii celui drept își vor primi pedeapsa.
- 23 Domnul eliberează sufletele slujitorilor săi, *
nu vor fi pedepsiți cei ce se încred într-însul.

Ant. Caută pacea și urmează-o.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***IRg 8,60-61*

Să știe toate popoarele pământului că Domnul este Dumnezeu, și nu este altul. Să fie inima voastră întreagă la Domnul, Dumnezeul nostru, ca să urmați îndreptările lui și să păziți poruncile lui ca acum.

☩. Dumnezeuul meu, învață-mă să umblu pe cărările tale!

☩. Călăuzește-mă în adevărul tău!

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, Părinte atotputernic, noi ne închinăm maiestății tale și te rugăm să reverși lumina Duhului Sfânt asupra noastră, pentru ca, apărați de orice dușman, să ne bucurăm pururi în a te lauda. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Ier 17,9-10

Inima omului este coruptă și de nepătruns, cine o poate cunoaște? Eu, Domnul, privesc în inimi și pătrund rărunchii, ca să răsplătesc fiecăruia după faptele sale și după roadele pe care le aduce.

☩. Spală-mă, Doamne, de vinovăția ascunsă.

☩. Și eliberează-l de trufie pe slujitorul tău.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, luminează și flacăra a iubirii veșnice, dă-ne harul să ardem pururi de dragostea ta, ca să te iubim pe tine mai presus de toate și pe frații noștri, pentru tine, într-o unică iubire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Înt 7,27a; 8,1

Deși este una singură, înțelepciunea lui Dumnezeu poate toate; deși ea însăși nu se schimbă, înnoiește universul. Ea se întinde de la o margine la alta a lumii și conduce cu bunătate întregul univers.

☩. Mari sunt lucrările tale, Doamne.

☩. Nespuse de adânci gândurile tale!

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Doamne, și dăruiește-ne pacea statornică pe care o cerem de la tine, ca să te putem sluji cu bucurie în toate zilele vieții noastre și, prin mijlocirea preafericitei Fecioare Maria, să ne învrednicim a ajunge în împărăția ta. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A II-A

DUMINICĂ

Vesperale I

∇ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

Stăpâne al lumii, tu ești Creatorul,
Căci totul în tine își află izvorul;
Făpturile toate-s lucrarea ta sfântă,
De-aceea te cântă, te binecuvântă.

Odihnă ți-ai dat după toată lucrarea
Asemenea nouă când cade-nserarea,
Căci tot truditorul puterea-și reface
Prin somnul de noapte, în tihnă și pace.

Când umbrele serii văzduhul își cerne,
Strigăm către tronu-ndurării eterne:
Prea mult supăratu-te-am, Doamne, cu toții,
Tu însă pe noi supărarea să n-o ții.

Amurgul acestei vieți așteptându-l,
La marea-ntâlnire cu tine ni-e gândul;
Să nu ne condamni la a ta judecată,
Arată-ți atuncea iubirea de tată.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Rerum, Deus, fons ómnium,
Qui rebus actis ómnibus,
Totius orbis ámbitum
Censu replésti múnerum,

Ac, mole tanta cóndita,
Tandem quiétem díceris
Sumpsísse, dans labóribus
Ut nos levémur grátius:

Concéde nunc mortálibus
Deflére vitæ crímina,
Instáre iam virtútibus
Et munerári próseris,
Ut cum treméndi iúdicis
Horror suprémus cœperit,
Lætémur omnes ínvicem
Pacis repléti múnere.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

La alegere, se poate spune imnul Te salut o zi frumoasă, 756.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei, Doamne, aleluia!

Psalmul 118 (119),105-112

XIV (Nun)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

*Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unul pe altul
(In 15,12).*

- ¹⁰⁵ Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei *
și luminează pentru cărările mele.
¹⁰⁶ Am jurat, și mă voi ține de jurământ, *
să păzesc judecățile tale cele drepte.
¹⁰⁷ Am fost umilit, Doamne, peste măsură, *
dă-mi viață, după cuvântul tău.

- 108 Jertfa gurii mele să-ți fie bineplăcută, Doamne, *
și învață-mă judecățile tale.
- 109 Sufletul meu este în mâinile mele totdeauna *
și nu am uitat de legea ta.
- 110 Mi-au întins nelegiuirii cursă, *
dar n-am răătăcit de la învățăturile tale.
- 111 Poruncile tale sunt moștenirea mea în veci, *
ele sunt bucuria inimii mele.
- 112 Îmi plec inima ca să împlinescă orânduirile tale: *
în veci, până la sfârșit.

Ant. Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei, Doamne,
aleluia!

Ant. 2 Mă vei umple de bucurie cu fața ta, Doamne,
aleluia!

Psalmul 15 (16)

Domnul este partea mea de moștenire

Dumnezeu l-a înviat pe Isus, dezlegându-l de durerile morții (Fap 2,24).

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.
- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
cei care umblă după zei străini, †
dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
cu vărsare de sânge, *
nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sorți, *
tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sorții mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
într-adevăr, moștenirea mea e minunată.

- 7 Îl binecuvântează pe Domnul
care mi-a dat înțelepciune, *
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.
- 8 Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; *
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.
- 9 De aceea inima mea se bucură †
și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
- 10 deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților, *
nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
- 11 Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
în fața ta sunt bucurii nespuse *
și desfătări veșnice la dreapta ta.

Ant. Mă vei umple de bucurie cu fața ta, Doamne,
aleluia!

Ant. 3 În numele lui Isus să se plece tot genunchiul
în cer și pe pământ, aleluia.

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- 6 Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
- 7 dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
- 8 S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
- 9 De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
- 10 pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
- 11 și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. În numele lui Isus să se plece tot genunchiul în cer și pe pământ, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,2b-6a

Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru. Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne neîncetat pentru voi de când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de iubirea pe care o aveți față de toți sfinții, pentru speranța păstrată în siguranță pentru voi în ceruri și despre care ați auzit de mai înainte în cuvântul adevărului evangheliei, care a ajuns până la voi și care aduce rod și se dezvoltă în toată lumea.

RESPONSORIUL SCURT

R. De la răsăritul soarelui până la apus, * lăudat să fie numele Domnului. De la răsăritul.

V. Mai presus de ceruri este slava lui, * lăudat să fie numele Domnului. Slavă Tatălui. De la răsăritul.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu ajută poporul pe care și l-a ales drept moștenire și-l ocrotește ca să fie fericit. Să-i mulțumim și, amintindu-ne de iubirea lui, să-l rugăm:

În tine, Doamne, e speranța noastră!

Te rugăm, Tată preaîndurător, pentru Sfântul Părinte papa **N.** și pentru episcopul nostru **N.:**

– ocrotește-i și sfințește-i cu puterea ta.

Dă-le celor bolnavi harul de a înțelege că sunt părtași la pătimirea lui Cristos

– și dăruiește-le mereu mângâierea lui.

Privește, în îndurarea ta, la cei lipsiți de adăpost,

– ca să-și poată afla o locuință omenească.

Binevoiește a da și a păstra roadele pământului,

– ca toți să-și găsească pâinea cea de toate zilele.

(sau:

Apără cu bunătate poporul nostru de orice rău,

– ca să se bucure de pacea și de belșugul care vin de la tine).

Copleșește-i, Doamne, cu iubirea ta pe cei răposați

– și dăruiește-le un lăcaș veșnic în ceruri.

(*În tine, Doamne, e speranța noastră!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Popor al Domnului, voi, turma pășunii lui, veniți să-l adorăm, aleluia!

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Ne aflăm în toi de noapte; e ascuns pământul încă

În zăbranic de-ntuneric și în liniște adâncă.

Pentru rugă și veghere potrivită este ora;

E îndemnul ce ni-l face David nouă tuturor.

Toată cinstea ți-o aducem ție, veșnicule Tată,

Ție, Fiule, născutul din Fecioara Preacurată,

Șlava, cinstea și mărirea o-ndreptăm și către tine,

Dătătorule de viață, Duhul dragostei divine.

Este oră-nfricoșată, ora-n care Domnu-nfrânge

Un tiran, pe Faraonul, înecând Egiptu-n sânge,

Când un înger pretutindenii lasă moarte să se vadă,

Ucigând întâi-născuții, secerându-i cu-a lui spadă.

Însă obștea evreiască e cruțată, ea stă trează,
 Nu, pe ea cumplitul înger s-o lovească nu cutează,
 Căci văzând stropiți cu sânge stâlpii ușii la o casă,
 Nu se-ndreaptă către dânsa, ci, trecând, în urm-o lasă.
 E lovit cumplit Egiptul, e cuprins de jale mare,
 Un ucis ce zace-n sânge fiecare casă are;
 În cântări de bucurie izbucnește Israelul,
 S-a jertfit un miel în casă; le-a adus salvarea mielul.
 Israelul după spirit e Biserica creștină;
 Ea își află-n tine, Doamne, bucuria ei deplină.
 E Cristos cel care ține locul victimei pascale;
 Ocrotită de-al lui sânge, nu cunoaște plâns și jale.
 Implorând a ta-ndurare, ne-nchinăm, Cristoase, ție:
 Fă-ne vrednici de salvare și de-a ta împărăție,
 Ca, plecând de-aici, din lume, și primiți în cer de tine,
 Să-ți aducem preamărirea ce doar ție se cuvine. Amin.

Sau:

Mediae noctis tempus est;
 Prophética vox ádmonet
 Dicámus laudes ut Deo
 Patri semper ac Fílio,
 Sancto quoque Spirítui:
 Perfécta enim Trínitas
 Uníusque substántiæ
 Laudánda nobis semper est.
 Terrórem tempus hoc habet,
 Quo, cum vastátor ángelus
 Ægýpto mortem íntulit,
 Delévit primogénita.
 Hæc iustis hora salus est,
 Quos tunc ibídem ángelus
 Ausus puníre non erat,
 Signum formídans sánguinis.
 Ægýptus flebat fórtiter
 Tantórum diro fúnere;
 Solus gaudébat Israel
 Agni protéctus ságuine.

Nos verus Israel sumus:
 Lætatur in te, Dómine,
 Hostem spernéntes et malum,
 Christi defénsi sángine.
 Dignos nos fac, rex óptime,
 Futúri regni glória,
 Ut mereámur láudibus
 Ætérnis te concínere. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Te salut, o, zi frumoasă, ce apari strălucitoare,
 Zi ca tine mai aleasă, mai slăvită nu-i sub soare;
 Zi de-a pururi fericită, încărcată ești de glorie,
 Zi a Domnului preasfântă și a mării lui victorie.

Zi curată și senină, la cei orbi le-ai dat lumină
 Când Cristos, Stăpânul vieții, cu puterea sa divină,
 A învins domnia morții, a-nviat lăsând mormântul,
 Iadului smulgându-i prada, unind cerul cu pământul.

Se târa sărmana lume în țărână, sângerândă,
 Strânsă-n lanțuri de păcate, sub blestem și sub osândă.
 Harul, mila și-ndurarea au învins la urmă însă,
 Căci privind din ceruri Domnul și văzându-i fața plânsă,
 În iubirea sa de tată, i-a întins de sus o mână;
 Nu putea s-o lase-n lanțuri și-n sclavie să rămână;
 A-nchis ochii la păcate și-a uitat mânia toată,
 L-a trimis pe Fiul unic, din prăpastie s-o scoată.

Ascultând, supus, de Tatăl, a venit în lume Fiul
 Și-a gustat, de dragul lumii, moartea, jalea și pustiul.
 Șoarta lumii, soarta noastră, împărțind-o pe din două,
 Înviind, a scos cu dânsul din mormânt o lume nouă.

Este ziua-n care cerul cu pământul se împacă.
 Spre-a cânta cum se cuvine, vocea noastră e săracă;
 Vină îngerii din ceruri și cântarea să ne-o poarte
 Către cel ce e Stăpânul peste viață, peste moarte.

Fiii sfintei Maici Biserici sunt chemați ca într-o voce
 Pe Cristos să-l preamărească și în rugă să-l invoce;
 Întristarea, supărarea nu-i permisă nimănuia,
 Fericit creștinul astăzi intonează „aleluia”.

Moarte de Cristos învinsă, tu pe nimeni nu mai sperii,
De aceea, neînvinșă-i bucuria învierii.
Să se bucure cu cerul tot pământul astăzi când dă
Domnul celor ce-l urmează darnic propria izbândă.
Amin.

Sau:

Salve dies, diérum glória,
Dies felix Christi victória,
Dies digna iugi lætítia,
Dies prima.

Lux divína cæcis irrádiat,
In qua Christus inférnum spóliat,
Mortem vincit et reconcíliat
Summis ima.

Sempitérni regis senténtia
Sub peccáto conclúsit ómnia;
Ut infírmiss supérna grátia
Subveníret,

Dei virtus et sapiéntia
Temperávit iram cleméntia,
Cum iam mundus in præcipítia
Totus iret.

Resurréxit liber ab ínferis
Restaurátor humáni géneris,
Ovem suam repórtans úmeris
Ad supérna.

Angelórum pax fit et hóminum,
Plenitúdo succrésцит órđinum,
Triumphántem laus decet Dóminum,
Laus ætérna.

Harmoniæ cæléstis pátria
Vox concórdet matris Ecclésiæ,
„Allelúia” frequéntet hódie
Plebs fidélis.

Triumpháto mortis império,
Triumpháli fruámur gáudio;
In terra pax, et iubilátio
Sit in cælis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Doamne, Dumnezeul meu, tu ești învăluit în lumină ca într-o haină, ești înveșmântat în strălucire și măreție, aleluia.

Psalmul 103 (104)

Imn lui Dumnezeu creatorul

Dacă este cineva în Cristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată, toate s-au făcut noi (2Cor 5,17).

I

- ¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! *
Doamne, Dumnezeul meu,
tu ești nemărginit de mare.
- Tu ești înveșmântat în strălucire și măreție, *
- ² învăluit în lumină ca într-o haină!
Tu întinzi cerurile ca pe un cort, *
- ³ îți așezi pe ape lăcașurile tale,
îți faci carul din nori, *
umbli pe aripile vântului;
- ⁴ tu faci din suflările de vânt mesageri ai tăi *
și din flăcările focului slujitori ai tăi.
- ⁵ Tu ai așezat pământul pe temeliiile sale, *
ca să nu se clatine în veci și de-a pururi.
- ⁶ Tu l-ai acoperit cu abisul
cum l-ai acoperi cu o haină; *
și apele stăteau până deasupra munților.
- ⁷ La amenințarea ta, ele fug, *
la glasul tunetului tău, sunt cuprinse de groază;
- ⁸ se suie pe munți și se coboară în văi, *
spre locul pe care l-ai statornicit pentru ele.
- ⁹ Le-ai pus un hotar pe care nu-l vor trece, *
nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
- ¹⁰ Tu faci să țâșnească izvoarele în văi *
și ele se strecoară printre munți.

- ¹¹ Ele adapă toate viețuitoarele câmpului, *
asini sălbatici setea și-o potolesc.
¹² Păsările cerului locuiesc deasupra lor *
și dintre ramuri își înalță glasul lor.

Ant. Doamne, Dumnezeul meu, tu ești învăluit în lumină ca într-o haină, ești înveșmântat în strălucire și măreție, aleluia.

Ant. 2 Domnul a dat hrană din pământ și vin care învesește inima omului, aleluia.

II

- ¹³ Tu lași să cadă din lăcașurile tale ploaie peste munți; *
tu saturezi pământul cu rodul lucrărilor tale.
¹⁴ Tu faci să crească iarba pentru vite *
și verdețuri în folosul omului,
ca el să scoată hrană din pământ: *
¹⁵ vinul care învesește inima omului,
untdelemnul care face să strălucească fața sa *
și pâinea care întărește inima omului.
¹⁶ Se satură copacii Domnului, *
cedrii Libanului pe care el i-a plantat.
¹⁷ În ei păsările își fac cuib, *
iar barza își are locuința în chiparoși.
¹⁸ Munții cei înalți sunt pentru cerbi *
iar stâncile sunt adăpost pentru iepuri.
¹⁹ El a făcut luna ca să arate timpurile, *
și soarele care știe unde să apună.
²⁰ Tu aduci întunericul și se face noapte: *
atunci mișună toate fiarele pădurii,
²¹ puii de lei răg în căutare de pradă *
și cer hrana lor de la Dumnezeu.
²² Când răsare soarele, se întorc *
și se duc la culcare în vizuini.
²³ Atunci iese omul la lucrarea lui *
și la munca lui, până seara.

Ant. Domnul a dat hrană din pământ și vin care învesește inima omului, aleluia.

Ant. 3 Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut și erau foarte bune, aleluia.

III

- 24 Cât de numeroase sunt lucrările tale, Doamne: †
toate le-ai făcut cu înțelepciune; *
pământul este plin de creaturile tale.
- 25 Iată marea întinsă și largă: †
într-însa mișună ființe fără număr, *
viețuitoare mici și mari;
- 26 pe ea plutesc corăbii, *
în ea este Leviatanul,
pe care l-ai făcut ca să se joace într-însa.
- 27 Toate așteaptă de la tine *
să le dai hrană, la vreme potrivită.
- 28 Tu le dai hrană iar ele o adună, *
tu îți deschizi mâna și ele se satură de bunătați.
- 29 Dacă îți ascunzi fața, ele își pierd puterea, †
dacă le iei suflarea, ele mor *
și se întorc în țărână.
- 30 Tu îți trimiți duhul tău și ele vor fi create, *
și vei reînnoi fața pământului.
- 31 Slava Domnului să rămână în veci! *
Să se bucure Domnul de lucrările sale!
- 32 El privește spre pământ și acesta se cutremură; *
se atinge de munți și ei fumegă.
- 33 Voi cânta Domnului cât voi fi, *
voi cânta din strune Dumnezeului meu cât voi trăi.
- 34 Să ajungă cântecul meu până la el *
iar eu mă voi bucura în Domnul!
- 35 Să piară păcătoșii de pe pământ †
și cei răi să nu mai fie! *
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Ant. Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut și erau foarte bune, aleluia.

℣. Fericiți ochii voștri pentru că văd.

℞. Și urechile voastre pentru că aud.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

¶. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Se arată zorii zilei, bezna nopții se destramă;
 În durere aurora naște ziua ca o mamă;
 Blândul soare ce răsare, duhul nopții alungându-l,
 Ne îndreaptă tuturora către tine, Doamne, gândul.
 Cu lumina sa divină, ale inimilor cute
 Le pătrunde și alină răni de tine doar știute.
 Tulburarea și tristețea care liniștea ne-o fură
 Tu le-alungă și ne scapă de dușmani, de boli, de ură.
 Să asculte glasul nostru și smerita rugămintă
 Din lăcașul lor din ceruri cele trei persoane sfinte.
 Peste noi Treimea țină mâna ei ocrotitoare.
 Ei să-i fie în vecie slavă, cinste și onoare. Amin.

Sau:

Ecce iam noctis tenuatur umbra,
 Lucis aurora rutilans coruscant;
 Nisibus totis rogitemus omnes
 Cunctipotentem.
 Ut Deus, nostri miseratus, omnem
 Pellat angorem, tribuat salutem,
 Donet et nobis pietate patris
 Regna polorum.
 Praestet hoc nobis Deitas beata
 Patris ac Nati, pariterque Sancti
 Spiritus, cuius resonat per omnem
 Gloria mundum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Bine este cuvântat cel care vine în numele Domnului, aleluia!

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea. —

- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor dreți:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.
- 19 Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreți vor intra printr-însa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Bine este cuvântat cel care vine în numele
Domnului, aleluia!

Ant. 2 Să-i cântăm un imn Domnului, Dumnezeului nostru, aleluia!

Cântarea

Dan 3,52-57

Toată făptura să-l laude pe Domnul

Creatorul... e binecuvântat în veci (Rom 1,25).

- ⁵² Binecuvântat ești, Doamne,
Dumnezeul părinților noștri, *
și laudat și preamărit în veci!
Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- ⁵³ Binecuvântat ești în lăcașul gloriei tale sfinte, *
prealăudat și preamărit în veci.
- ⁵⁴ Binecuvântat ești pe tronul împărăției tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- ⁵⁵ Binecuvântat ești tu, care cercetezi adâncurile, †
care șezi peste heruvimi, *
și laudat și preamărit în veci.
- ⁵⁶ Binecuvântat ești în țaria cerului *
și laudat și preamărit în veci.
- ⁵⁷ Binecuvântați-l toate lucrările Domnului, pe Domnul; *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

Ant. Să-i cântăm un imn Domnului, Dumnezeului nostru, aleluia!

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul pentru belșugul slavei sale, aleluia.

Psalmul 150

Lăudați-l pe Domnul

Cântați cu duhul, cântați cu mintea: lăudați-l pe Dumnezeu cu suflul și cu trupul vostru (Hesychius).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.

- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.
- ⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Ant. Lăudați-l pe Domnul pentru belșugul slavei sale, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ez 36,25-27

Voi revărsa asupra voastră apă curată și vă voi curăța. Vă veți curăța de toate întinările voastre și vă voi curăța de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune în voi duhul meu și atunci veți urma legile mele, veți păzi poruncile mele și le veți pune în practică.

RESPONSORIUL SCURT

R. Te vom preamări, Dumnezeule, * și vom invoca numele tău! Te vom preamări.

Ψ. Vom vesti minunile tale * și vom invoca numele tău! Slavă Tatălui. Te vom preamări.

Antifona la Benedictus, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumire Mântuitorului nostru, care a coborât în această lume ca să fie Dumnezeu cu noi. Să-l invocăm spunând:

Cristoase, regele mării, fii lumina și bucuria noastră!
Doamne Cristoase, tu ești lumina ce răsare de sus, tu ești pârga învierii viitoare:

– dă-ne harul să te urmăm, ca să nu stăm în umbra morții, ci să umblăm în lumina vieții.

Arată-ne bunătatea ta revărsată asupra tuturor făpturilor,

– ca să contemplăm pretutindeni gloria ta.

*(Cristoase, regele măririi,
fii lumina și bucuria noastră!)*

Nu îngădui, Doamne, să fim învinși astăzi de rău,

– ci să învingem răul prin bine.

La botezul tău în Iordan, ai fost uns de Duhul Sfânt:

– dă-ne astăzi harul să fim călăuziți de Duhul tău Sfânt.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

✠. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 În pășuni verzi m-a așezat Domnul, aleluia.

Psalmul 22 (23)

Păstorul cel bun

*Mielul va fi păstorul lor și îi va duce la izvoarele apelor
vieții (Ap 7,17).*

¹ Domnul este păstorul meu, *
nu voi duce lipsă de nimic;

² el mă paște pe pășuni verzi, †
mă conduce la ape de odihnă, *

³ îmi înviorează sufletul.
Mă călăuzește pe cărări drepte, *
de dragul numelui său.

⁴ Chiar dacă ar fi să umblu
prin valea întunecată a morții, †
nu mă tem de nici un rău, *
căci tu ești cu mine,
toiagul și nuiaua ta mă mângâie. —

- ⁵ Tu pregătești masă pentru mine
 în fața dușmanilor mei, †
 îmi ungi capul cu untdelemn *
 și paharul meu e plin de se revarsă.
- ⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
 în toate zilele vieții mele *
 și voi locui în casa Domnului
 până la sfârșitul zilelor mele.

Ant. În pășuni verzi m-a așezat Domnul, aleluia.

Ant. 2 În Israel, mare e numele Domnului, aleluia.

Psalmul 75 (76)

Aducere de mulțumire pentru biruință

Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului
 (Mt 24,30).

I

- ² Dumnezeu este cunoscut în Iuda, *
 mare este numele său în Israel.
- ³ Cortul său e așezat în Salem *
 și locuința sa în Sion.
- ⁴ Acolo el a frânt săgețile arcului, *
 scutul, sabia și războiul.
- ⁵ Prealuminos ești tu și admirabil, *
 mai mare decât munți de prăzi!
- ⁶ Au fost despuiți curajoșii, †
 s-au cufundat în somn *
 și toți cei viteji nu-și mai găsesc puterea.
- ⁷ La amenințarea ta, Dumnezeul lui Iacob, *
 au înlemnit și carele și caii.

Ant. În Israel, mare e numele Domnului, aleluia.

Ant. 3 Pământul se cutremură și amuțește când se ridică Dumnezeu la judecată, aleluia.

II

- ⁸ Înfricoșător ești tu: cine va sta în fața ta *
 când se dezlănțuie mânia ta?

- ⁹ Din ceruri ai rostit sentința ta; *
pământul se cutremură și amuțește
¹⁰ când se ridică Dumnezeu la judecată, *
ca să-i mântuiască pe toți cei sărmani de pe pământ.
- ¹¹ Omul lovit de mânia ta te preamărește *
și cei care scapă de mânie îți fac sărbătoare.
- ¹² Faceți promisiuni Domnului, Dumnezeului vostru,
și împliniți-le, *
toți cei din jurul lui să-i aducă daruri
Celui Înfricoșător,
¹³ lui, care le ia principilor vlaga *
și e temut de toți regii pământului.

Ant. 3 Pământul se cutremură și amuțește când se ridică Dumnezeu la judecată, aleluia.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,1-2.5

Justificați prin credință, avem pace de la Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am obținut, în credință, posibilitatea de a ajunge la acest har în care ne aflăm și ne lăudăm în speranța gloriei lui Dumnezeu. Iar speranța nu înșală pentru că iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.

℣. Voi cânta în veci îndurarea Domnului.

℞. Din neam în neam voi vesti adevărul lui.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,26

Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre pentru că nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite.

℣. Să se înalțe rugăciunea mea înaintea ta, Doamne.

℞. După cuvântul tău, dă-mi pricepere.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ****2Cor 1,21-22**

Cel care ne întărește împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu, cel care ne-a însemnat cu sigiliul său și a pus în inimile noastre arvuna Duhului.

☩. Domnul este lumina și mântuirea mea.

☩. Domnul este ocrotitorul vieții mele.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale II

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Când coboară iarăși noaptea cea cu trista moarte soră,
Fiii tăi, Treime Sfântă, te adoră, te imploră,
Tu, ce ești lumina însăși, preasmeriți îți cerem ca să
Ne trimiți de sus lumină, când al nopții duh se lasă.

Te-am slăvit în zorii zilei prin smerita rugăciune,
Te slăvim din nou acuma, când iar soarele apune.
La apusul vieții noastre, să ne chemi în cer la tine,
Ca prin cântec să-ți aducem slava ce ți se cuvine.

Către noi îndrepte Tatăl fața sa cea milostivă,
De asemenea, și Fiul, cel cu Tatăl deopotrivă,
Duhul Sfânt ne-asculte ruga din cereasca sa splendoare
Mila sa, Treimea Sfântă, peste noi să o coboare. Amin.

Sau:

O lux, beáta Trínitas
Et principális Unitas,
Iam sol recédit ígneus:
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere;
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Christum rogámus et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum;
Unum potens per ómnia,
Fove precántes, Trínitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cristos Domnul este preot în veac după rânduiala lui Melchisedec, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia - rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1Cor 15,25).

¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:

„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.

² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *

„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”

³ În ziua puterii tale, †

tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.

⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *

„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”

⁵ Domnul este la dreapta ta, *

el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.

⁷ Va bea din pârâu pe cale *

și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Cristos Domnul este preot în veac după rânduiala lui Melchisedec, aleluia!

Ant. 2 Dumnezeuul nostru este în ceruri și face tot ce voiește, aleluia!

Psalmul 113 B (115)

Laudă Dumnezeului adevărat

V-ați întors de la idoli la Dumnezeu, ca să-i slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat (1Tes 1,9).

- ¹ Nu nouă, Doamne, nu nouă, †
ci numelui tău dă mărire *
pentru bunătatea și fidelitatea ta.
- ² De ce să spună păgânii: *
„Unde este Dumnezeul lor?”
- ³ Dumnezeul nostru este în ceruri *
și face tot ce voiește.
- ⁴ Idolii lor sunt argint și aur, *
lucrarea mâinilor omului.
- ⁵ Au gură, dar nu vorbesc; *
au ochi, dar nu pot să vadă;
- ⁶ au urechi, dar nu aud; *
au nas, dar nu pot să miroase;
- ⁷ au mâini, dar nu pipăie; †
au picioare, dar nu pot să meargă; *
din gâtul lor nu iese nici un sunet.
- ⁸ Ca ei vor fi cei care i-au făcut *
și toți cei care se încred în ei.
- ⁹ Casa lui Israel nădăjduiește în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor.
- ¹⁰ Casa lui Aron nădăjduiește în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor.
- ¹¹ Cei ce se tem de Domnul nădăjduiesc în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor.
- ¹² Domnul își amintește de noi *
și ne binecuvântează;
va binecuvânta casa lui Israel, *
va binecuvânta casa lui Aron;
- ¹³ va binecuvânta pe toți cei ce se tem de Domnul, *
pe cei mici și pe cei mari.
- ¹⁴ Domnul să vă facă rodnici *
pe voi și pe fiii voștri!

- ¹⁵ Să fiți binecuvântați de Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ¹⁶ Cerurile, cerurile sunt ale Domnului, *
pământul însă l-a dăruit fiilor oamenilor.
- ¹⁷ Nu morții te vor lăuda pe tine, Doamne, *
nici toți cei ce coboară în împărăția tăcerii,
- ¹⁸ ci noi, cei vii, îl binecuvântăm pe Domnul *
de acum și până-n veac.

Ant. Dumnezeu nostru este în ceruri și face tot ce voiește, aleluia!

Ant. 3 Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui mici și mari, aleluia.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și la sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *
(R. Aleluia)
- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia).
- Aleluia.
- ⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *
(R. Aleluia)
voi, care vă temeți de el, mici și mari.
R. Aleluia (aleluia).
- Aleluia.
- ⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *
(R. Aleluia).
- ⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.
R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui mici și mari, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

2Tes 2,13-14

Noi, fraților iubiți în Domnul, trebuie să-i mulțumim fără încetare lui Dumnezeu pentru voi, că v-a ales Dumnezeu încă de la început spre mântuire în sfințirea Duhului și credința în adevăr, la care v-a chemat prin evanghelia noastră spre dobândirea gloriei Domnului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mare este Dumnezeul nostru * și mare este puterea lui! Mare.

V. Înțelepciunea lui nu are hotar * și mare este puterea lui! Slavă Tatălui. Mare.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Laudă și cinste lui Cristos! El poate să-i mântuiască pe veci pe cei care se apropie de Dumnezeu prin el, fiind pururi viu spre a mijloci pentru noi. Întemciati pe această credință, să-l implorăm:

Adu-ți aminte, Doamne, de poporul tău!

Soare al dreptății, acum când ziua coboară spre asfințit, te chemăm asupra întregului neam omenesc,

– pentru ca toți să se bucure de-a pururi de lumina ta ce nu cunoaște apus.

Apără legământul pe care l-ai pecetluit cu sânge dumnezeiesc

– și sfințește Biserica ta, ca să fie neprihănită.

Adu-ți aminte, Doamne, de familia ta

– și de locul prezenței tale.

Călăuzește-i pe calea păcii și a belșugului pe cei care călătoresc,

– ca să ajungă cu sănătate și bucurie la locul dorit.

(Adu-ți aminte, Doamne, de poporul tău!)

Primește, Doamne, sufletele celor răposați,

– dăruiește-le iertarea ta și gloria veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să cântăm cu veselie Domnului și în cântări de psalmi să-l preamărim.

Psalmul invitatoriului, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Evangelhia ne spune că aceasta este ora
Când Cristos, divinul mire, Salvatorul tuturor,
Va veni cu sfinții îngeri și că lumii arăta-va
Că el singur e stăpânul, că a lui e toată slava.
Stau cu candela aprinsă înțeleptele fecioare,
Undelemn având cu ele, așteptând nerăbdătoare,
În tăcere și veghere izgonesc cu grijă somnul
Ca, în clipa când sosește, să-l întâmpine pe Domnul.
Plâng fecioarele nebune plânsul minților necoapte,
Căci din lipsă de veghere au rămas afară-n noapte;
Bat și strigă, dar zadarnic; au primit sentința cruntă:
Nu vor sta în veci cu Domnul la ospățul său de nuntă.
Să veghem și noi în rugă, așteptând cu nerăbdare
Să-l primim vioiși pe Domnul în momentul când apare;
Oricând poate să sosească și la ușă să ne bată;
Să fim gata, când sosește, să-i deschidem de îndată.

Noi pe drept ne recunoaştem slugi nedemne, păcătoase,
 Dar din milă şi-ndurare, tu primeşte-ne, Cristoase,
 La ospăţul tău din ceruri, cel mai sfânt dintre ospeţe,
 Unde veşnic să ne saturi cu vederea sfintei feţe. Amin.

Sau:

Ipsūm nūc nobis tempus est
 Quo voce evangélica
 Ventūrus sponsus créditur,
 Regni cæléstis cónditor.

Occúrrunt sanctæ vírgines
 Óbviam tūc advéntui,
 Gestántes claras lámpadas,
 Magno lætántes gáudio.

Stultæ vero quæ rémanent
 Exstíntas habent lámpadas,
 Frustra pulsántes iánuam,
 Clausa iam regni régia.

Nūc vigilémus sóbrii
 Gestántes mentes spléndidas,
 Ut veniénti Dómino
 Digni currámus óbviam.

Dignos nos fac, rex óptime,
 Futúri regni glória,
 Ut mereámur láudibus
 Ætérnis te concínere. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Cristoase, ești viață, lumină ești minții,
 Speranță, iubire, din tine sorb sfinții.
 În tine e pacea, izvor ești de bine;
 Un imn de mărire-nălțăm către tine.
 Întreaga-ți putere divină apare
 În tot ce în oameni e nobil și mare.
 Tu, foc al iubirii, le dai o scânteie
 La toți cei ce vor din iubire să ieie.

Păstrează credința, dă timpuri cu pace,
 Distruge în lume ce ție nu-ți place.
 Te-ndură de orice făptură bolnavă,
 La moarte ne cheamă-n lăcașul de slavă.
 Te-adoră toți sfinții, cu ei deodată,
 Te-adoră tot omul, cerescule Tată.
 Și Fiului tău, de asemeni, se-nchină,
 Și Duhului Sfânt dătător de lumină. Amin.

Sau:

Vita sanctorum, via, spes salusque,
 Christe, largitor probitatis atque
 Conditor pacis, tibi voce, sensu
 Pángimus hymnum:
 Cuius est virtus manifestá totum
 Quod pii possunt, quod habent, quod ore,
 Corde vel factis cúpiunt, amóris
 Igne flagrantes.
 Téporum pacem, fidei tenórem,
 Lánguidis curram veniámque lapsis,
 Ómnibus præsta páriter beátæ
 Múnera vitæ.
 Æqua laus summum célebret Paréntem
 Teque, Salvátor, pie rex, per ævum;
 Spíritus Sancti résonet per omnem
 Glória mundum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pleacă-ți urechea spre mine, Doamne, și mân-
 tuiește-mă.

Psalmul 30 (31),2-17.20-25

Rugăciunea plină de încredere a celui mâhnit
 Tată, în mâinile tale încredințez sufletul (Lc 23,46).

I

- ² Doamne, în tine mă încred, †
să nu fiu dat nicicând de rușine; *
mântuiește-mă în dreptatea ta.
- ³ Pleacă-ți urechea spre mine, *
grăbește-te să mă eliberezi.
Fii pentru mine o stâncă de scăpare, *
o cetate întărită ca să mă mântuiești.
- ⁴ Tu ești stâncă mea, cetatea mea, *
pentru numele tău, condu-mă și călăuzește-mă.
- ⁵ Scoate-mă din lațul pe care mi l-au întins, *
căci tu ești tăria mea.
- ⁶ În mâinile tale îmi încredințez sufletul, *
tu mă vei mântui, Doamne, Dumnezeuule adevărat.
- ⁷ Tu îi urăști pe cei care se închină deșertăciunii idolilor, *
eu însă îmi pun încrederea numai în Domnul.
- ⁸ Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta, †
căci ai privit la neputința mea, *
tu cunoști frământările sufletului meu.
- ⁹ Nu m-ai lăsat în mâinile dușmanului *
și ai pus în loc sigur picioarele mele.

Ant. Pleacă-ți urechea spre mine, Doamne, și mântuiește-mă.

Ant. 2 Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău, Doamne.

II

- ¹⁰ Îndură-te de mine, Doamne,
căci sunt în strâmtorare; *
mi s-au uscat de mâhnire ochii, sufletul și trupul.
- ¹¹ Căci se sfârșește în durere viața mea *
și anii mei în suspine;
sărăcia mi-a sleit puterile *
și oasele mele s-au măcinat.
- ¹² Am ajuns de râsul dușmanilor mei: †
spaimă mare pentru vecinii și cunoștii mei; *
cei care mă văd pe drum mă ocolesc.

- ¹³ Sunt dat uitării ca un mort, †
ca unul fără inimă, *
am ajuns ca o oală spartă.
- ¹⁴ Când aud învinuirile multora,
groaza mă înconjoară, †
când împreună se înțeleg între ei împotriva mea, *
uneltesc să-mi ia sufletul.
- ¹⁵ Dar eu mă încred în tine, Doamne, †
și spun: „Tu ești Dumnezeu meu, *
soarta mea este în mâinile tale!”
- ¹⁶ Scapă-mă din mâinile dușmanilor mei *
și de cei care mă persecută.
- ¹⁷ Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău, *
mântuiește-mă în îndurarea ta.

Ant. Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău,
Doamne.

Ant. 3 Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut pentru
mine lucruri minunate.

III

- ²⁰ Cât de mare este bunătatea ta, Doamne, †
pe care ai pregătit-o pentru cei care se tem de tine *
și cu care îi copleșești pe cei care se încred în tine
înaintea ochilor tuturor.
- ²¹ Tu îi ascunzi sub protecția feței tale
de uneltirile oamenilor, †
îi adăpostești în cortul tău, *
departe de limbile care îi clevetesc.
- ²² Binecuvântat să fie Domnul, †
căci a făcut pentru mine lucruri minunate, *
într-o cetate întărită.
- ²³ În neliniștea mea ziceam: *
„Sunt izgonit dinaintea ta”,
dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele *
când am strigat către tine.
- ²⁴ Iubiți, așadar, pe Domnul, voi, toți credincioșii lui! †
Domnul îi păzește pe cei credincioși *
și îi pedepsește cu vârf și îndesat pe cei mândri.

²⁵ Fiți tari, prindeți curaj, *
voi, toți cei care nădăjduiți în Domnul!

Ant. Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut pentru mine lucruri minunate.

℣. Condu-mă, Doamne, în adevărul tău și învață-mă.

℟. Pentru că tu ești Dumnezeul mântuirii mele.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Lumină sublimă, izvor de lumină,
În fața ta ziua și noaptea se-nclină;
Tenebrelor nopții, de pui stăvilare,
Când dai tu poruncă, lumina apare.
Lucafăr ești, Doamne, dar nu micul astru
Ce noaptea scânteie pe cerul albastru
Vestind tuturora cu raza-i plăpândă
Înfrângerea nopții și-a zilei izbândă;
Ci ești Creatorul luminii astrale;
Toți aștrii sunt licări din razele tale.
Lumina ta, Doamne, pătrunde oriunde,
În fața ta soarele însuși se-ascunde.
Pătrundă și-n inimi, alunge din ele
Păcatul și bezna pornirilor rele.
Golite le facă de ura păgână,
Ca-n ele iubirea mereu să rămână.
Cristos să primească, în mila sa mare,
Nevrednicul nostru prinos de-nchinare;
Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Lucis largitor splendide,
 Cuius sereno lumine
 Post lapsa noctis tempora
 Dies refusus panditur,
 Tu verus mundi lucifer,
 Non is qui parvi sideris
 Venturae lucis nuntius
 Angusto fulget lumine,
 Sed toto sole clarior,
 Lux ipse totus et dies,
 Interna nostri pectoris
 Illuminans praecordia.
 Evincat mentis castitas
 Quae caro cupit arrogans,
 Sanctumque puri corporis
 Delubrum servet Spiritus.
 Sit, Christe, rex piissime,
 Tibi Patrique gloria
 Cum Spiritu Paraclito
 In sempiterna saecula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Psalmul 41 (42)

Dorul după Dumnezeu și după templul său

Cel căruia îi este sete să vină; cel care vrea, să primească apa vieții (Ap 22,17)

- ² Cum dorește cerbul izvoarele de apă, *
 așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.
³ Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
 de Dumnezeul cel viu; *
 când voi veni și mă voi arăta
 în fața lui Dumnezeu? —

- ⁴ Lacrimile îmi sunt pâine ziua și noaptea *
când mi se zice în fiecare zi:
„Unde este Dumnezeuul tău?”
- ⁵ Îmi aduc aminte de aceasta
– și sufletul se topește în mine – †
cum înaintam prin mulțime
până la casa lui Dumnezeu *
în strigătele de bucurie și de mulțumire
ale unei mulțimi în sărbătoare.
- ⁶ Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lauda *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeuul meu.
- ⁷ E mâhnit în mine sufletul, †
de aceea mă gândesc la tine *
din țara Iordanului și din Hermon,
de pe muntele Misar.
- ⁸ Un abis cheamă un alt abis la vuietul cascadelor tale; *
toate talazurile și valurile tale trec peste mine!
- ⁹ Ziua îmi trimite Domnul îndurarea sa †
și noaptea cântarea lui mă însoțește *
ca o rugăciune către Dumnezeuul vieții mele.
- ¹⁰ Îi spun lui Dumnezeu, stânca mea: †
„De ce m-ai uitat? *
De ce umblu trist, oprimat de dușmanii mei?”
- ¹¹ Mi se sfărâmă oasele
când mă batjocoresc asupritorii mei †
și mă întrebă toată ziua: *
„Unde este Dumnezeuul tău?”
- ¹² Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lauda, *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeuul meu.

Ant. Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Ant. 2 Arată-ne, Doamne, lumina îndurărilor tale.

Cântarea Sir 36,1-7.13-16

Rugăciune pentru Ierusalim, cetatea sfântă

Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe acela pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos (In 17,3).

- ¹ Îndură-te de noi, Doamne, Dumnezeul tuturor, †
îndreaptă-ți privirea asupra noastră *
și arată-ne lumina îndurărilor tale,
- ² revarsă frica ta asupra neamurilor *
care nu te-au căutat pe tine,
ca să priceapă că nu este alt Dumnezeu afară de tine *
și să povestească faptele tale minunate.
- ³ Ridică mâna ta asupra neamurilor străine, *
ca să vadă puterea ta.
- ⁴ După cum te-ai arătat sfânt în noi înaintea lor, *
tot astfel, să fii preamărit în ei înaintea noastră,
- ⁵ ca să te recunoască,
după cum și noi te-am recunoscut, *
că nu este un alt Dumnezeu
în afară de tine, Doamne!
- ⁶ Reînnoiește semnele tale
și repetă faptele tale minunate, *
- ⁷ preamărește mâna ta și întărește brațul tău cel drept.
- ¹³ Adună toate semințiile lui Iacob *
și le vei avea ca moștenire așa ca la început.
- ¹⁴ Îndură-te, Doamne, de poporul tău *
asupra căruia este invocat numele tău,
și de Israel, pe care ți l-ai ales *
ca pe întâiul tău născut.
- ¹⁵ Îndură-te de cetatea sfințeniei tale, *
de Ierusalim, locul odihnei tale!
- ¹⁶ Umplesă Sionul de strălucirea ta *
și templul tău de gloria ta!

Ant. Arată-ne, Doamne, lumina îndurărilor tale.

Ant. 3 Binecuvântat ești, Doamne, în tăria cerului.

Psalmul 18 A (19 A)

Laudă lui Dumnezeu, creatorul a toate

Ne va vizita Cel care Răsare din înălțime... ca să îndrepte pașii noștri pe calea păcii (Lc 1,78.79).

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Binecuvântat ești, Doamne, în țaria cerului.

LECTURA SCURTĂ

Ier 15,16

Am aflat cuvintele tale și le-am sorbit, și cuvântul tău a fost bucurie și veselie pentru inima mea, căci a fost invocat numele tău asupra mea, Doamne, Dumnezeuul oștirilor!

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul, * celor drepti li se cuvine să laude. Bucurați-vă.

V. Cântați-i lui cântare nouă, * celor drepti li se cuvine să laude. Slavă Tatălui. Bucurați-vă.

Ant. la Benedictus: Binecuvântat fie Domnul, căci el ne-a vizitat și ne-a eliberat.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Mântuitorul nostru ne-a făcut împărăție și preoți ca să-i aducem lui Dumnezeu jertfe bineplăcute. Să-l invocăm, așadar, cu recunoștință:

Păstrează-ne, Doamne, în slujirea ta!

Cristoase, preot veșnic, care ai dăruit poporului tău o preoție sfântă,

– dă-ne harul să-i aducem neconținut lui Dumnezeu jertfe spirituale bineplăcute.

Dăruiește-ne cu bunătate roadele Duhului tău:

– răbdarea, bunătatea și blândețea.

Fă-ne să te iubim ca să fim uniți cu tine, care ești însăși iubirea,

– și să facem binele, ca să-ți aducem laudă prin viața noastră.

Fă-ne să căutăm cele ce sunt de folos fraților noștri,

– pentru ca ei să ajungă mai ușor la mântuire.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeuule atotputernic, care ne-ai adus pe noi la începutul acestei zile, ocrotește-ne astăzi cu puterea ta, ca să nu alunecăm în păcat, ci toate cuvintele, gândurile și faptele noastre să fie îndreptate spre săvârșirea dreptății tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

✠. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc.

Psalmul 118 (119),41-48

VI (Vau)

- 41 Să coboare asupra mea bunăvoința ta, Doamne, *
și mântuirea ta așa cum ne-ai promis;
- 42 atunci voi răspunde celor care mă defăimează, *
căci mi-am pus încrederea în cuvântul tău.
- 43 Tu să nu iei niciodată din gura mea
cuvântul adevărului, *
căci mă încred în judecățile tale.
- 44 Voi păzi de-a pururi legea ta, *
întotdeauna și pe vecie.
- 45 Voi umbla fără grijă, *
deoarece caut învățăturile tale.
- 46 Voi vorbi despre învățăturile tale în fața regilor *
și nu mă voi rușina.
- 47 Bucuria mea sunt poruncile tale, *
pe care le iubesc.
- 48 Voi ridica mâinile mele către hotărârile tale,
pe care le iubesc, *
și voi cugeta la îndreptările tale.

Ant. Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu
și îl păzesc.

Ant. 2 Mâncarea mea e să fac voia Tatălui.

Psalmul 39 (40),2-14.17-18

Aducere de mulțumire și cerere de ajutor

Tu n-ai voit nici jertfă nici ofrandă, ci mi-ai alcătuit un trup (Evr 10,5).

I

- 2 Cu dor l-am așteptat pe Domnul, †
iar el s-a plecat spre mine *
- 3 și mi-a ascultat strigătul.
M-a scos din prăpastia nenorocirii, *
din noroi și mocirlă,

- mi-a pus picioarele pe stâncă, *
mi-a întărit pașii.
- ⁴ El a pus în gura mea un cântec nou, *
un imn de laudă pentru Dumnezeuul nostru.
- Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă *
și își vor pune încrederea în Domnul.
- ⁵ Fericit bărbatul care și-a pus încrederea în Domnul †
și nu-și întoarce fața către cei îngâmfați, *
nici către cei rătăciți în minciună.
- ⁶ Multe sunt minunile pe care le-ai făcut
și planurile tale pentru noi, †
Doamne, Dumnezeuul meu! *
Nimeni nu este asemenea ție!
Aș vrea să le povestesc și să vorbesc despre ele, *
dar ele se înmulțesc fără număr.
- ⁷ Jertfă și ofrandă tu nu dorești, †
tu mi-ai deschis urechile; *
nu ceri nici arderi de tot, nici jertfă de ispășire.
- ⁸ Atunci am zis: „Iată, vin †
– în sulul cărții este scris despre mine – *
⁹ ca să fac voința ta.
Dumnezeul meu, aceasta o doresc. *
Legea ta este în adâncul inimii mele”.
- Ant.** Mâncarea mea e să fac voia Tatălui.
- Ant. 3** Sărman sunt eu, dar Domnul are grijă de mine!

II

- ¹⁰ Vestesc dreptatea ta în adunarea cea mare; *
nu-mi închid buzele, tu știi lucrul acesta, Doamne!
- ¹¹ Nu am tăinuît dreptatea ta, *
ci vestesc fidelitatea și mântuirea ta.
Nu am ascuns îndurarea și adevărul tău *
în adunarea cea mare.
- ¹² Iar tu, Doamne, nu-ți îndepărta îndurarea de la mine, *
milostivirea și adevărul tău
să mă întărească pururi,

- ¹³ căci m-au împresurat rele fără număr, †
păcatele mele m-au înconjurat *
și nu mai pot vedea.
S-au înmulțit mai mult decât perii capului meu *
și mi-a pierit curajul.
- ¹⁴ Binevoiește, Doamne, a mă elibera! *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ¹⁷ Să se bucure și să se veselească în tine
toți cei care te caută; †
cei care iubesc mântuirea ta să zică fără încetare: *
„Preamărit să fie Domnul”.
- ¹⁸ Eu sunt sărac și nefericit, *
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu, *
Dumnezeul meu, nu întârzia!

Ant. Sărman sunt eu, dar Domnul are grijă de mine!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Ier 31,33

Iată legământul pe care îl voi încheia cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: „Voi pune legea mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul meu”.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și nu mă alunga de la fața ta!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte preabun, care ai rânduit ca oamenii, prin priceperea și munca lor, să se ajute unii pe alții în înaintarea spre tine, fă-ne, te rugăm, să lucrăm întotdeauna astfel încât să trăim ca adevărați fii ai tăi și în iubire frățască față de toți. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Ier 32,40*

Voi încheia cu ei un legământ veșnic și nu voi înceta să le fac bine și voi pune frica mea în inimile lor, ca să nu se îndepărteze de la mine.

℣. În Dumnezeu e mântuirea și slava mea.

℞. Și scăparea mea este la el.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ești Domnul și păzitorul secerișului și al vicii, care împarți fiecăruia lucrarea sa și dreaptă răsplătă după fapte, dă-ne harul să purtăm povara zilei împlinind cu seninătate voința ta. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Ez 34,31*

Voi sunteți turma mea, turma pășunii mele, iar eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, spune Domnul Dumnezeu.

℣. Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

℞. La loc de pășune, acolo m-a așezat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care la ceasul la care apostolii se suiau la templu ne chemi să ne adunăm la tine, fă ca rugăciunea pe care o înălțăm cu inimă curată în numele lui Isus să aducă mântuirea ta asupra tuturor acelor care invocă numele lui. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Izvor de lumină ce nu se termină,
Din cer ne trimite și nouă lumină;
Rugămu-ne ție-n cucernică rugă:
Păcatul și bezna le pune pe fugă.

Cad umbrele serii tăcute și calme.
Odihă așteaptă truditele palme.
La ceasul când ziua se stinge și moare,
Ca jertfă ți-aducem a frunții sudoare.

Când soarele-apune strigăm cu suspine:
În bezna cea tristă, lumină tu fi-ne.
Tu ești pentru îngeri făclie și soare;
Trimite-ne-n noapte cereasca-ți splendoare.

Ne-acoperă haina ce-am pus-o s-o țese
Păcatele noastre ca iarba de dese;
Iertarea ta, Doamne, de ea ne dezbrace,
Ne-mbrace c-o haină de har și de pace.

Mărire primească cerescul Părinte,
Și Fiul, născutul deja înainte
De veacuri, și Duhul iubirii depline,
Mărire Treimii ce-n viață ne ține. Amin.

Sau:

Lúminis fons, lux et orígo lucis,
Tu pius nostris précibus favéto,
Luxque, peccáti ténebris fugátis,
Nos tua adórnet.

Ecce transáctus labor est diéi,
Teque nos tuti sumus adnuénte;
En tibi grates ágimus libéntes
Tempus in omne.

Solis abscéssus ténebras redúxit:
Ille sol nobis rádietet corúscus
Luçe qui fulva fovet angelórum
Ágmina sancta.

Quas dies culpas hodiérna textit,
 Christus deléto pius atque mitis,
 Pectus et puro rútilet nitóre
 Témpore noctis.

Laus tibi Patri, decus atque Nato,
 Flámini Sancto párilis potéstas,
 Cuncta qui sceptro régitis suprémó
 Omne per ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; har a fost revărsat pe buzele tale.

Psalmul 44 (45)

Nunta regelui

Iată, vine Mirele: ieșiți în întâmpinarea lui! (Mt 25,6).

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
 eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
 Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
 har a fost revărsat pe buzele tale *
 și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
 ca este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
 pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
 și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
 pătrund în inima dușmanilor regelui; *
 popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
 sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.

- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor;
har a fost revărsat pe buzele tale.

Ant. 2 Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui.

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
când își face intrarea
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui.

Ant. 3 Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca, la împlinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca, la împlinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

LECTURA SCURTĂ

ITes 2,13

Noi îi mulțumim lui Dumnezeu fără încetare, pentru că, primind cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci așa cum este într-adevăr, ca pe cuvântul lui Dumnezeu, care acționează cu putere în voi, cei care credeți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Să se înalțe, Doamne, * la tine rugăciunea mea. Să se înalțe.

V. Ca tămâia înaintea ta, * la tine rugăciunea mea. Slavă Tatălui. Să se înalțe.

Ant. la Magnificat: Să te preamărească pururi sufletul meu, Dumnezeuule.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm pe Cristos, care iubește Biserica, o hrănește și o întărește. Să-l rugăm cu încredere:

Împlinește, Doamne, rugămințile popoului tău!

Doamne Isuse, fă ca toți oamenii să se mântuiască

– și să ajungă la cunoașterea adevărului.

Ocrotește-i pe Sfântul Părinte papa **N.** și pe episcopul nostru **N.**,

– și dăruiește-le ajutorul puterii tale.

Vino în ajutorul acelor care caută o muncă cinstită,

– ca să-și trăiască viața în bucurie și în siguranță.

Fii, Doamne, scăparea celor săraci

– și dă-le ajutor în strâmtorare.

Ți-i recomandăm pe aceia pe care, în timpul vieții lor, i-ai învrednicit de slujirea sacră:

– dă-le harul să te celebreze fără sfârșit în lăcașurile cerești.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, tu ne-ai întărit astăzi în muncă pe noi, nevrednicii tăi slujitori. Primește această jertfă de seară pe care ți-o oferim ca laudă, mulțumindu-ți pentru harurile primite de la tine. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Mare Dumnezeu este Domnul: veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Inimile noastre să rămână treze,
Mintile în toiul nopții să vegheze,
Să-nălțăm cu toții cânt de preamărire
Către Domnul nostru, așteptatul Mire,
Ca în clipa-n care falnic va apare,
Însoțit de îngeri și cu slavă mare,
Să-l primim și-n ceruri să intrăm cu dânsul
Unde el va șterge lacrima și plânsul.
Să primească ruga noastră-nlăcrimată
Și cinstirea noastră milostivul Tată,
Ca și Fiul veșnic, singurul născutul,
Ca și Duhul care-i între ei sărutul. Amin.

Sau:

Nocte surgentes vigilemus omnes,
Semper in psalmis meditetur atque
Viribus totis Domino canamus
Dulciter hymnos,

Ut, pio regi páriter canéntes,
 Cum suis sanctis mereámur aulam
 Íngredi cæli, simul et beátam
 Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
 Patris ac Nati, paritérque Sancti
 Spíritus, cuius résonat per omnem
 Glória mundum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Știm că partea noastră moartea și prăpădu-i,
 Căci suntem netrebnici, totuși, să ne-ngădui
 Tu, cel de la care toată mila vine,
 Rugăciunea noastră s-o-nălțăm spre tine.

Pleacă-ți blând privirea din lăcaș de slavă,
 Vezi credința noastră cât e de firavă.
 Reaprinde-i focul care stă să moară,
 Ca s-alunge bezna ce ne înconjoară.

Tot păcatul nostru mila ta ni-l spele,
 Grabnic să ne rupă lanțurile grele.
 Pe noi, toți cei care zacam în țărână,
 Doamne, ne ridice-ndurătoarea-ți mână.

Către noi îndrepte fața milostivă
 Cele trei persoane, toate deopotrivă,
 Veșnica Treime, ea care în cer ne
 Pregătește calea gloriei eterne. Amin.

Sau:

Ad preces nostras deitátis aures,
 Deus, inclína pietáte sola;
 Súpplicum vota súscipe, precámur
 Fámuli tui.

Réspice clemens sólio de sancto
 Vultu seréno, lámpadas illústra
 Ólei nostri, ténebras depélle
 Péctore cunctas.

Crímina laxa pietáte multa,
 Ablue sordes, víncula disrúmpe,
 Parce peccátis, réleva iacéntes
 Déxtera tua.

Glória Deo sit ætérno Patri,
 Sit tibi semper, Genitóris Nate,
 Cum quo per cuncta Spíritus æquális
 Sæcula regnat. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Încredințază-i Domnului calea ta și el va duce la îndeplinire.

Psalmul 36 (37)

Soarta celor răi și a celor drepti

Fericiți cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul (Mt 5,5).

I

- ¹ Nu-i invidia pe cei care fac răul *
 și nu fi gelos pe cei care săvârșesc nedreptatea,
- ² căci se usucă îndată ca iarba *
 și ca verdeța câmpului se ofilesc.
- ³ Încrede-te în Domnul și fă binele; *
 locuiește pământul și păstrează-ți credința.
- ⁴ Caută-ți bucuria în Domnul *
 și el va asculta cererile inimii tale.
- ⁵ Încredințază-i Domnului calea ta
 și încrede-te în el *
 și el va duce la îndeplinire;
- ⁶ el va face să strălucească dreptatea ta ca lumina *
 și judecata ta ca soarele la amiază.
- ⁷ Stai în tăcere înaintea Domnului și așteaptă-l; †
 nu-l invidia pe cel care are reușită în drumul său, *
 pe omul care urzește violenție.

- ⁸ Ferește-te de mânie, depărtează de la tine furia, *
nu te aprinde, ca să nu faci răul,
⁹ fiindcă cei ce fac rele vor fi nimiciți, *
iar cei ce nădăjduiesc în Domnul
vor moșteni pământul.
- ¹⁰ Încă puțin și cel rău nu va mai fi; *
vei căuta locul lui și nu-l vei mai găsi.
- ¹¹ Dar cei sărmani vor moșteni pământul *
și se vor bucura de multă pace.

Ant. Încredințează-i Domnului calea ta și el va duce
la îndeplinire.

Ant. 2 Îndepărtează-te de rău și fă binele; Domnul îi
întărește pe cei drepti.

II

- ¹² Cel rău uneltește împotriva celui drept *
și scrâșnește din dinți împotriva lui.
- ¹³ Domnul însă râde de el, *
căci vede cum i-a venit ziua.
- ¹⁴ Cei răi scot sabia, își încordează arcul †
ca să-l doboare pe cel smerit și sărac, *
ca să-i ucidă pe cei care urmează cai drepte.
- ¹⁵ Dar sabia lor le va intra în inimă *
și arcurile lor se vor frânge.
- ¹⁶ Mai bun e puținul celui drept *
decât bogăția multă a celor nelegiuiți,
¹⁷ căci brațele celor nelegiuiți vor fi zdrobite, *
dar sprijinul celor drepti este Domnul.
- ¹⁸ Domnul cunoaște zilele celor neprihăniți, *
moștenirea lor este veșnică.
- ¹⁹ Ei nu rămân de rușine în timpul nenorocirii *
și în zilele de foamete sunt îndestulați.
- ²⁰ Fiindcă cei răi vor fi nimiciți †
și vrăjmașii Domnului
ca podoaba câmpului vor trece, *
ca fumul se vor risipi. —

- 21 Cel nelegiuit împrumută și nu dă înapoi, *
dar cel drept se îndură și dăruiește.
- 22 Căci cei binecuvântați de el vor moșteni pământul, *
iar cei blestemați de el vor fi nimiciți.
- 23 Pașii omului sunt întăriți de Domnul *
și-l însoțește cu iubire pe cărarea vieții.
- 24 Când omul se clatină, nu cade, *
căci Domnul îl ține de mână.
- 25 Am fost tânăr și am îmbătrânit, †
dar n-am văzut să fie părăsit cel drept, *
nici urmașii lui să cerșească pâine.
- 26 Ziua întregă el se milostivește și dă cu împrumut *
și neamul lui va fi binecuvântat.
- 27 Îndepărtează-te de rău și fă binele, *
și vei avea o casă pentru totdeauna.
- 28 Căci Domnul iubește dreptatea *
și nu-i părăsește pe credincioșii săi.
Cei răi vor pieri pentru totdeauna *
și neamul celor fărădelege va fi nimic.
- 29 Cei drepti vor moșteni pământul *
și-l vor locui în vecii vecilor.

Ant. Îndepărtează-te de rău și fă binele; Domnul îi
întărește pe cei drepti.

Ant. 3 Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui.

III

- 30 Gura celui drept exprimă înțelepciunea *
și limba lui rostește dreptatea.
- 31 Legea Dumnezeului său este în inima lui *
și pașii lui nu șovăie.
- 32 Nelegiuitul îl pândește pe cel drept, *
căutând să-l omoare;
- 33 dar Domnul nu-l lasă în mâinile lui *
și nu-l va condamna când va fi judecat.
- 34 Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui †
și el te va înălța ca să moștenești pământul, *
și tu vei vedea când vor fi nimiciți păcătoșii.

- ³⁵ L-am văzut pe cel nelegiuit triumfând *
și ridicându-se ca un cedru înverzit;
³⁶ a trecut și nu mai este, *
l-am căutat și nu l-am mai aflat.
- ³⁷ Privește la cel desăvârșit, caută la cel drept, *
căci omul păcii are parte de urmași.
- ³⁸ Cei nelegiuiți însă vor dispărea cu toții, *
urmașii celor fărădelege vor fi nimiciti.
- ³⁹ Mântuirea celor drepti vine de la Domnul, *
el este ocrotitorul lor în timpul încercării.
- ⁴⁰ Domnul le vine în ajutor și-i eliberează, †
îi scapă de cei nelegiuiți și-i mântuiește, *
pentru că și-au pus speranța în el.

Ant. Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui.

℣. Învăță-mă bunătatea, înțelepciunea și știința.

℞. Pentru că am crezut în poruncile tale.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne, cu divina forță creatoare,
Ai aprins lumina-n stele și în soare.
Tu, ce din lumină ți-ai croit veșmântul,
În lăcaș de slavă ne ascultă cântul.

Se destramă noaptea, una câte una
Stelele pălit-au, a apus și luna
Ce-a vegheat pe boltă, blândă și măreață,
Risipind în noapte beznă, nori și ceață.

Părăsim acuma somnul greu și patul
 Și pe Împăratul, Sfântul, Înduratul,
 Îl slăvim la vremea minunată când dă,
 Noaptea izgonind-o, zilei iar izbândă.

Se-ntetește focul patimilor rele,
 Nu lăsa, Stăpâne, să cădem în ele,
 Harul tău le stingă, răul să-l distrugă;
 Iată ce îți cerem în smerită rugă.

Nu lăsa mânia să ne aibă-n mână,
 Nici necumpătarea peste noi stăpână,
 Nu lăsa s-ajungem lăcomiei pradă,
 Bani pe nemuncite ochii nu ne vadă.

Să avem în minte dreapta judecată,
 Trupul fără pată, inima curată.
 Spre Cristos ne fie inima și gândul,
 Pașii noștri astăzi doar pe el urmându-l.

Te rugăm acum cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă ruga, milostive Tată,
 Tu, care domnești cu Fiul cel de-o fire
 Și cu Duhul care-i flacăra, iubire. Amin.

Sau:

Ætérne lucis cónditor,
 Lux ipse totus et dies,
 Noctem nec ullam séntiens
 Natúra lucis pérpeti,

Iam cedit pallens próximo
 Díci nox advéntui,
 Obtúndens lumen síderum
 Adest et clarus lúCIFER.

Iam stratis læti súrgimus
 Grates canéntes et tuas,
 Quod cæcam noctem vícerit
 Revéctans rursus sol diem.

Te nunc, ne carnis gáudia
 Blandis subrépant æstibus,
 Dolis ne cedat sæculi
 Mens nostra, sancte, quæsumus.

Ira ne rixas próvocet,
 Gulam ne venter încitet,
 Opum pervértat ne famis,
 Turpis ne luxus óccupet,
 Sed firma mente sóbrii,
 Casto manéntes córpore
 Totum fidéli spírítu
 Christo ducámus hunc diem.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Trimite, Doamne, lumina ta și adevărul tău.

Psalmul 42 (43)

Dorul după templu

Eu am venit ca lumină a lumii (In 12,46).

- ¹ Judecă-mă, Dumnezeule, și apără-mi cauza †
 în fața unui popor lipsit de credință, *
 scapă-mă de omul perfid și trădător.
- ² Pentru că tu ești Dumnezeul meu
 și locul meu de refugiu! †
 Pentru ce mă alungi? *
 Pentru ce trebuie să umblu trist,
 oprimat de dușmanii mei?
- ³ Trimite-mi lumina și adevărul tău! †
 Ele să mă călăuzească, *
 să mă ducă la muntele tău cel sfânt
 și în lăcașurile tale.
- ⁴ Voi merge la altarul lui Dumnezeu, †
 la Dumnezeul bucuriei și veseliei mele, *
 și te voi lăuda cu harpa,
 Dumnezeule, Dumnezeul meu. —

⁵ Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
 și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
 Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
 pe el, care este mântuirea feței mele
 și Dumnezeul meu.

Ant. Trimite, Doamne, lumina ta și adevărul tău.

Ant. 2 În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne,
 Doamne.

Cântarea Is 38,10-14.17b-20

**Neliniștea muribundului,
 bucuria celui vindecat**

Eu am fost mort, dar acum trăiesc... și am cheile morții
 (Ap 1,18).

- ¹⁰ Spuneam: „În toiul vieții mele *
 sunt nevoit să merg la porțile locuinței morților”.
 Am căutat restul anilor mei și am zis: *
- ¹¹ „Nu-l voi mai vedea pe Domnul
 pe pământul celor vii,
 nu voi mai vedea pe nimeni *
 dintre cei rămași în lume.
- ¹² Locuința mea e smulsă și aruncată departe de mine *
 ca o colibă de păstori;
 ca un țesător îmi taie firul vieții *
 și mă scoate din urzeală.
 Din zi în noapte *
 mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹³ Am strigat până dimineața, *
 ca un leu, mi-ai zdrobit toate oasele;
 din zi în noapte *
 mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹⁴ Strig ca puiul de rândunică, *
 stau îngândurat ca porumbelul.
 Mi s-au împăienjenit ochii tot privind la cer, *
 Doamne, sunt în necaz; ajută-mă! —

- 17^b Tu însă ai scăpat sufletul meu din prăpastia pierzării, *
căci ai dat uitării toate păcatele mele.
- 18 Cei din infern nu te laudă, *
moartea nu te preamărește;
cei care coboară în adâncuri *
nu mai speră în promisiunea ta.
- 19 Cel viu, da, cel viu te va lăuda, ca mine astăzi; *
tatăl face cunoscută fiilor săi fidelitatea ta.
- 20 Doamne, ajută-mă, †
și-ți vom cânta psalmi în toate zilele vieții noastre, *
în casa Domnului.

Ant. În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne
Doamne.

Ant. 3 Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion. †

Psalmul 64 (65)

Mulțumire pentru darurile lui Dumnezeu

Prin Sion se înțelege cetatea din ceruri (Origene).

- 2 Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, *
† și ție îți vor fi împlinite jurămintele în Ierusalim.
- 3 La tine, care ascuți rugăciunea, *
va veni tot omul,
- 4 fărădelegile noastre ne-au copleșit, *
însă tu ierți nelegiuirile noastre.
- 5 Fericit este acela pe care tu îl alegi și ți-l apropii: *
el va locui în curțile tale.
Ne vom sătura cu bunătățile casei tale, *
cu sfințenia templului tău.
- 6 Dumnezeul mântuirii noastre, *
tu ne răspunzi prin fapte minunate de dreptate.
Tu ești speranța tuturor marginilor pământului *
și a mărilor îndepărtate!
- 7 Tu întărești munții cu puterea ta, *
te încingi cu tărie,

- ⁸ liniștești vuietul mării și vuietul valurilor *
și zarva popoarelor.
- ⁹ Cei ce locuiesc la marginile lumii
se înspăimântă de semnele tale; *
tu faci să cânte de veselie
porțile dimineții și ale serii.
- ¹⁰ Tu porți de grijă pământului, †
tu îi potolești setea cu îmbeșugare; *
tu îl copleșești cu bogății.
Râul lui Dumnezeu este plin cu apă; *
tu faci să crească grâul pentru oameni.
Astfel pregătești pământul: †
- ¹¹ îi uzi brazdele, îi sfărâmi bulgării, *
îl înmoi cu ploaie și-i binecuvântezi răsaturile.
- ¹² Încununezi tot anul cu bunătățile tale: *
pe urmele tale curge belșugul.
- ¹³ Se ivesc pășuni în pustiu, *
colinele sunt încinse cu veselie.
- ¹⁴ Pășunile se înveșmântă cu turme, †
văile se îmbracă cu grâne; *
toate strigă de bucurie și cântă.

Ant. Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion.

LECTURA SCURTĂ

1Tes 5,4-5

Voi, fraților, nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ascultă glasul meu, Doamne: * în cuvintele tale mi-am pus speranța. Ascultă.

V. Am luat-o înaintea zorilor și am strigat: * în cuvintele tale mi-am pus speranța. Slavă Tatălui. Ascultă.

Ant. la *Benedictus*: Din mâna tuturor celor care ne urăsc mântuiește-ne, Doamne.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Mântuitorul nostru, care, prin învierea sa, a luminat lumea, și să-l invocăm cu umilință:

Mântuiește-ne, Doamne, pe căile tale!

În zorii dimineții preamărim învierea ta, Doamne Isuse:

– fă ca speranța gloriei tale să ne lumineze ziua.

Primește-ne, Doamne, făgăduințele și hotărârile bune

– ca pârgă a zilei de astăzi.

Dă-ne harul să înaintăm astăzi în iubirea ta,

– ca toate să conlucreze spre binele nostru și al tuturor.

Dă, Doamne, ca astfel să strălucească lumina noastră înaintea oamenilor,

– încât să vadă faptele noastre bune și să-l preamărească pe Tatăl.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, lumina cea adevărată care pe toți oamenii îi luminezi spre mântuire, dăruiește-ne, te rugăm, puterea de a pregăti înaintea ta căile dreptății și ale păcii. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 În casa pribegiei mele am păzit poruncile tale.

Psalmul 118 (119),49-56

VII (Zain)

⁴⁹ Adu-ți aminte de cuvântul dat slujitorului tău, *
prin care m-ai făcut să sper.

- ⁵⁰ Aceasta e mângâierea mea în necazuri: *
căci cuvântul tău îmi dă viață.
- ⁵¹ Niște îngâmfați mă batjocoresc peste măsură, *
dar eu nu mă abat de la legea ta.
- ⁵² Mi-am adus aminte, Doamne,
de judecățile tale cele din veac *
și mi-am găsit mângâierea.
- ⁵³ Sunt cuprins de indignare din cauza păcătoșilor *
care părăsesc legile tale.
- ⁵⁴ Cântări sunt pentru mine îndreptările tale, *
în casa în care nu sunt decât un trecător.
- ⁵⁵ Mi-am amintit noaptea de numele tău, Doamne, *
și am păzit legea ta.
- ⁵⁶ Acesta e rostul meu: *
să urmez învățăturile tale.

Ant. În casa pribegiei mele am păzit poruncile tale.

Ant. 2 Domnul va întoarce din robie poporul său și
ne vom bucura.

Psalmul 52 (53)

Nebunia celor fărădelege

*Toți au păcătuît și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu
(Rom 3,23).*

- ¹ A spus nebunul în inima lui: *
„Nu este Dumnezeu”.
- ² Sunt corupți, au săvârșit lucruri oribile; *
nu-i nimeni care să facă binele.
- ³ Dumnezeu din ceruri privește spre fiii oamenilor, †
ca să vadă dacă este un înțelept care înțelege, *
unul care să-l caute pe Dumnezeu.
- ⁴ Toți au rătăcit, s-au pervertit cu toții, *
nu-i nimeni care să facă binele,
nu este nici măcar unul.
- ⁵ Oare nu știi toți cei ce săvârșesc fărădelegea, †
care devorează poporul meu cum ar mânca o pâine *
și pe Domnul nu l-au invocat? —

- ⁶ Acolo vor tremura de spaimă, *
unde nu este spaimă.
Căci Dumnezeu a risipit oasele
celor ce te împresurau; *
au fost făcuți de rușine,
pentru că Dumnezeu i-a respins.
- ⁷ Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? †
Când va întoarce Domnul poporul său din robie, *
va tresălta Iacob și se va bucura Israel.

Ant. Domnul va întoarce din robie poporul său și ne vom bucura.

Ant. 3 Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este ocrotitorul vieții mele.

Psalmul 53 (54),3-6.8-9

Rugăciune pentru a cere ajutor

Profetul se roagă ca, în numele Domnului, să fie eliberat de răutatea celui care-l urmărea (Cassiodor).

- ³ Dumnezeule, pentru numele tău, mântuiește-mă, *
și fă-mi dreptate prin puterea ta;
- ⁴ ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, *
pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele;
- ⁵ pentru că cei mândri s-au ridicat împotriva mea †
și cei puternici vor să-mi ia sufletul: *
ei nu-l pun pe Dumnezeu înaintea lor.
- ⁶ Dar Dumnezeu este ajutorul meu, *
Domnul este ocrotitorul vieții mele.
- ⁸ Cu bucurie îți voi aduce jertfă, *
voi preamări numele tău, Doamne,
pentru că este bun.
- ⁹ Căci m-a eliberat din orice strâmtorare *
și ochii mei i-au văzut învinși pe dușmanii mei.

Ant. Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este ocrotitorul vieții mele.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***1Cor 12,4-6*

Există diferite daruri, dar este același Duh. Sunt diferite slujiri, dar este același Domn. Sunt diferite lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează toate în toți.

℣. Aproape de cei ce se tem de Domnul e mântuirea lui.

℞. Ca slava să locuiască pe pământul nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, în ceasul al treilea, l-ai revărsat asupra apostolilor pe Duhul tău, Mângâietorul, trimite și asupra noastră același spirit al iubirii, ca să te putem mărturisi cu fidelitate în fața tuturor oamenilor. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***1Cor 12,12-13*

Așa cum trupul este unul și are multe mădulare, iar toate mădularele trupului, deși sunt multe, formează un singur trup, tot la fel și Cristos. Căci noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

℣. Părinte sfânt, păzește-ne în numele tău.

℞. Ca să fim desăvârșiți în unire.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dezvăluit apostolului Petru gândul tău mântuitor asupra tuturor neamurilor, fă, în marea-ți bunătate, ca faptele noastre să-ți fie plăcute și, prin darul tău, să slujească planului tău de iubire și de mântuire. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***1Cor 12,24b.25-26*

Dumnezeu a alcătuit astfel trupul încât să cinstească mai mare pe cel care dă viață, ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădularele să se îngrijească la fel unele de altele. Dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el, iar dacă este cinstit un mădular, toate se bucură cu el.

℣. Doamne, Dumnezeul nostru, adună-ne dintre neamuri.

℟. Ca să preamărim numele tău cel sfânt!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe îngerul tău la centurionul Corneliu ca să-i arate calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm cu tot mai multă râvnă la mântuirea tuturor, pentru ca, adunați laolaltă în Biserica ta, să putem ajunge cu toții la tine. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Creator al lumii, după-a ta poruncă,
Ziua e menită toată pentru muncă;
Noaptea truditul merge să se culce,
Bucuros de tihna și de somnul dulce.

Lângă noi vegheze duhuri bune, treze,
Înima curată să ni se păstreze.
Cât timp trupul nostru pe-ntuneric sta-va,
Să nu ne strecoare Diavolul otrava.

Sufletele caste, albe ca nămeții,
 Să ni le găsească zorii dimineții;
 Lin ne fie somnul, visele curate,
 Iată ce îți cerem, sfinte Împărate.
 Te rugăm acuma, cu fruntea plecată:
 Ne ascultă ruga, milostive Tată,
 Tu, care domnești cu Fiul de o fire
 Și cu Duhul care-i flacăra, iubire. Amin.

Sau:

Sator princépsque témporum,
 Clarum diem labóribus
 Noctémque qui sopóribus
 Fixo distínguis órdine,
 Mentem tu castam dírige,
 Obscúra ne siléntia
 Ad díra cordis vúlnera
 Telis patéscant ínvidi.
 Vacent ardóre péctora,
 Faces nec ullas pérferant,
 Quæ nostró hæréntes sénsui
 Mentis vigórem sáucient.
 Præsta, Pater pííssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și mamonei.

Psalmul 48 (49)

Deșertăciunea bogățiilor

Cu greu va intra bogatul în împărăția cerurilor
 (Mt 19,23).

I

- ² Ascultați aceasta, voi, toate popoarele, *
plecați-vă urechea, voi, toți locuitorii pământului,
³ fie oameni de rând, fie oameni de rang înalt, *
bogați și săraci, toți împreună.
- ⁴ Gura mea va rosti cuvinte înțelepte *
și cugetul inimii mele, înțelegere;
⁵ voi pleca spre pilde urechea mea *
și voi desluși enigma mea cântând din harpă.
- ⁶ De ce să mă tem în zilele nefericite, *
când nelegiuirea dușmanilor mei mă înconjoară?
⁷ Ei își pun încrederea în bunăstarea lor *
și cu mulțimea bogățiilor lor se laudă.
- ⁸ Nici un om nu se va putea răscumpăra pe sine *
și nici nu va putea să-i dea lui Dumnezeu
prețul răscumpărării sale;
⁹ căci prețul sufletului este atât de mare, *
și niciodată nu va fi cu puțință
¹⁰ să rămână ceva în viață fără de sfârșit *
încât să nu vadă niciodată mormântul.
- ¹¹ Ba da, va vedea: mor și înțelepții, †
pier împreună nebunul și cel fără de minte *
și lasă altora bunăstarea lor.
- ¹² Mormântul le va fi casă în veac, †
locuința lor din neam în neam, *
deși cu numele lor și-au numit terenurile proprii.
- ¹³ Dar omul nu poate rămâne mult în strălucire; *
se aseamănă cu animalele care pier.

Ant. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu, și mamonei.

Ant. 2 Adunați-vă comori în ceruri, spune Domnul.

II

- ¹⁴ Aceasta este soarta celor care se încred în ei înșiși; *
acesta este sfârșitul acelor
care se complac în vorbe goale.
- ¹⁵ Sunt duși ca o turmă în locuința morților *
și moartea îi va paște.

Coboară de-a dreptul în mormânt, †
li se șterge orice urmă, *
lăcașul lor este locuința morților.

- 16 Dar Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu, *
mă va lua de sub puterea locuinței morților.
17 Nu te teme când cineva se îmbogățește *
și când crește faima casei sale,
18 pentru că nu ia nimic cu el când moare *
și faima lui nu coboară după el.
19 Chiar dacă, în viața lui, sufletul său
se considera binecuvântat: *
„Te vor lăuda pentru că ai agonisit binele”,
20 va coborî alături de strămoșii săi, *
care nu vor mai vedea niciodată lumina.
21 Omul, cât timp este în cinste, nu înțelege, *
se aseamănă cu animalele care pier.

Ant. Adunați-vă comori în ceruri, spune Domnul.

Ant. 3 Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Imnul celor răscumpeați

- 4,11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
5,9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi peceteile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpearat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile
10 și ai făcut din ei o împărație †
și preoți pentru Dumnezeuul nostru, *
care vor domni pe pământ! —

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

LECTURA SCURTĂ

Rom 3,23-25a

Toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu, dar sunt justificați în mod gratuit de harul lui, prin răscumpărarea în Cristos Isus. Pe acesta Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire pentru ca, prin credința în sângele său, să-și arate dreptatea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mă vei umple de bucurie * înaintea feței tale, Doamne. Mă vei umple.

V. Desfătări la dreapta ta în veci, * înaintea feței tale, Doamne. Slavă Tatălui. Mă vei umple.

Ant. la Magnificat: Fă cu noi lucruri mari, Doamne, căci ești puternic și numele tău e sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm pe Cristos, păstorul și purtătorul de grijă al sufletelor noastre, care își iubește și își ocrotește poporul. Punându-ne speranța în el, să-l implorăm:

Apără, Doamne, poporul tău!

Ocrotește, Păstorule veșnic, pe episcopul nostru **N.**

– și pe toți păstorii Bisericii tale.

Privește cu bunătate la aceia care îndură prigoană

– și eliberează-i grabnic de orice strâmtorare.

Îndură-te, Doamne, de toți cei lipsiți

– și dă hrană celor flămânzi.

Luminează-i pe cei care fac legile,

– ca în toate să discearnă, cu înțelepciune, dreptatea.

Vino în ajutorul răposaților pe care i-ai răscumpărat cu sângele tău

– și învrednicește-i să intre cu tine la nuntă.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, a ta este ziua și a ta este noaptea. Dă-ne harul să locuiască în inimile noastre soarele dreptății, ca să putem ajunge la lumina în care locuiești tu. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturghiei orelor.

MIERCURI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului, slujiți Domnului cu veselie!

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Creator a tot ce-n sfera universului există,
Salvator al omenirii după-a ei cădere tristă,
Domn al domnilor, Cristoase, rege peste-ntreaga fire,
Ruga noastră o primește ca și cântul de mărire.

În tenebrele profunde ale nopții muribunde,
Duhul răului se-ascunde, ne-amenință de oriunde;
De aceea, stăm de veghe, așteptând de sus să vină,
De la tine, Doamne, forță și o rază de lumină.

Dă-ne ca și ziua, care după noapte va apare,
S-o trăim cu vrednicie, întru slava ta cea mare;
Fapte, gânduri și cuvinte, tot ce facem, să ne poarte
Mai aproape și de tine, și de viața fără-de moarte.

Focul ni-l aprinde-n inimi, focul sacru ce consumă
Tot păcatul ce-ntinează bietul nostru trup de humă.
Ca Cel Rău să nu ne stingă, cu suflarea lui perfidă,
Candela, ne ține, Doamne, sub divina ta hlamidă.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte. Amin.

Sau:

O sator rerum, reparátor ævi,
 Christe, rex regum, metuénde censor,
 Tu preces nostras paritérque laudes
 Súscipe clemens.

Noctis en cursu tibi vota laudum
 Pángimus; præsta tibi sint ut apta,
 Nosque concéntu réfove perénni,
 Lúminis auctor.

Da dies nobis probitáte faustos
 Mortis ignáram tribuéndo vitam,
 Semper ut nostros tua sit per actus
 Glória perpes.

Ure cor nostrum, pius ure lumbos
 Igne divíno vigilésque nos fac,
 Semper ardéntes mánibus lucérnas
 Ut teneámus.

Æqua laus summum célebret Paréntem
 Teque, salvátor, pie rex, per ævum;
 Spíritus Sancti résonet per omnem
 Glória mundum. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

O, Cristoase, ești lumină, bunătate ești și viață,
 Bucurie ești în care lumea tristă se răsfață.
 Mila ta pe fața noastră orice lacrimă o zvântă,
 Noi, cei morți, găsit-am viață
 întru moartea ta cea sfântă.

Peste noi tu fă să cadă, ca o ploaie de petale,
 Cu credința și speranța, farmecul iubirii tale.
 Focul dragostei de oameni stâncă inimii s-o spargă,
 Pentru cei ce-ndură lipsă, fă-ne mâna cât mai largă.

Duhul rău, Ispititorul, ce-a sedus-o pe femeie,
 Mâna ta să-l pună-n lanțuri și de noi departe steie;
 Duhul Sfânt, iubirea vie, din a cerului tărie,
 Lin coboare, ca o boare, și mereu cu noi să fie.
 Către noi îndrepte fața și privirea milostivă
 Toate cele trei persoane, în mărire deopotrivă.
 Ea, Treimea adorată, este-aceea care-n cer ne
 Pregătește tuturoara bucuriile eterne. Amin.

Sau:

Christe, lux vera, bônitas et vita,
 Gáudium mundi, píetas imménsa,
 Qui nos a morte vívido salvásti
 Sângvine tuo,
 Inse-re tuum, pétimus, amórem
 Méntibus nostris, fídei refúnde
 Lumen ætérnum, caritátis auge
 Dilectiônem.

Procul a nobis pérfidus absístat
 Satan, a tuis víribus confráctus;
 Sanctus assístat Spíritus, a tua
 Sede demíssus.

Glória Deo sit ætérno Patri,
 Sit tibi semper, Genitóris Nate,
 Cum quo per cuncta Spíritus æquális
 Sæcula regnat. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Noi suferim, așteptând răscumpărarea trupului nostru.

Psalmul 38 (39)

Rugăciunea celui suferind

Creația a fost supusă zădărniceii... din cauza aceleia care a supus-o, cu speranța eliberării (Rom 8,20).

I

- ² Mi-am zis: „Voi veghea asupra căilor mele, *
ca să nu păcătuiesc cu limba mea.
Voi pune pază gurii mele *
cât timp cel nelegiuit îmi va sta împotrivă”.
- ³ Am stat mut, în tăcere; †
am tăcut chiar când era vorba de bine *
și durerea mea s-a întetit.
- ⁴ S-a înfierbântat în mine inima mea *
și în cugetul meu a izbucnit focul.
- ⁵ Atunci mi-am dat drumul limbii: †
„Fă-mi cunoscut, Doamne, sfârșitul meu
și care este lungimea zilelor mele, *
ca să știu cât de scurtă-i viața mea!”
- ⁶ Iată, tu ai dat zilelor mele
o lungime de câteva palme *
și durata vieții mele e ca un nimic în fața ta.
Într-adevăr, e doar deșertăciune
tot omul care trăiește *
- ⁷ și ca o umbră este omul care trece.
Da, în zadar se zbuciumă; *
strânge comori și nu știe pentru cine le adună.

Ant. Noi suferim, așteptând răscumpărarea trupului nostru.

Ant. 2 Ascultă rugăciunea mea, Doamne; ia aminte la lacrimile mele.

II

- ⁸ Iar acum, ce pot să mai aștept, Doamne? *
Nădejdea mea este numai la tine.
- ⁹ De toate fărădelegile mele mântuiește-mă, *
să nu mă faci de ocară celui fără minte.
- ¹⁰ Am tăcut și nu mi-am deschis gura, *
căci tu ești cel care faci toate.
- ¹¹ Depărtează de la mine loviturile tale; *
de apăsarea mâinii tale sunt zdrobit.

- ¹² Prin pedepsele pentru păcat tu îl corijezi pe om; †
 că molia îi distrugi tot ce și-ar putea dori. *
 Într-adevăr, tot omul este deșertăciune!
- ¹³ Ascultă, Doamne, rugăciunea mea *
 și pleacă-ți urechea la strigarea mea,
 nu fi surd la lacrimile mele, †
 căci sunt străin înaintea ta, *
 un trecător, ca toți părinții mei.
- ¹⁴ Întoarce-ți privirea de la mine ca să mă înseninez, *
 înaintea de a mă duce și de a nu mai fi!

Ant. Ascultă rugăciunea mea, Doamne; ia aminte la lacrimile mele.

Ant. 3 Eu am nădărdit în îndurarea lui Dumnezeu în veci.

Psalmul 51 (52)

Împotriva acuzatorului fără temeii

Cel ce se laudă, în Domnul să se laude (1Cor 1,31).

- ³ De ce te lauzi cu răutatea, *
 tu, care ești puternic în fărădelege?
- ⁴ Toată ziua ai pus la cale viclenie; *
 limba ta e ca briciul ascuțit,
 născocitorule de înșelăciune.
- ⁵ Iubești răul mai mult decât binele, †
 minciuna, mai mult decât cuvântul drept. *
- ⁶ Îți plac toate vorbele ce duc la pieire,
 o, limbă înșelătoare.
- ⁷ De aceea Dumnezeu te va nimici până la urmă; †
 te va smulge și te va azvârli din cort *
 și te va dezrădăcina din pământul celor vii.
- ⁸ Vor vedea cei drepti și se vor teme, *
 își vor bate joc de el:
- ⁹ „Iată-l pe omul care nu și l-a pus pe Dumnezeu
 ca loc de refugiu, †
 ci și-a pus încrederea în mulțimea bogățiilor sale *
 și s-a încrezut în vicleniile sale”. —

- ¹⁰ Eu sunt în casa lui Dumnezeu ca un măslin înverzit, *
mă încred în bunătatea lui Dumnezeu
în veci și în vecii vecilor.
- ¹¹ Vreau să-ți aduc mulțumiri neîncetat *
pentru tot ce ai făcut
și în fața credincioșilor tăi preamăresc numele tău, *
pentru că tu ești bun.

Ant. Eu am nădăjduit în îndurarea lui Dumnezeu în veci.

℣. Sufletul meu și-a găsit tărie în cuvântul lui.

℞. A sperat sufletul meu în Domnul.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne, mâna-ți creatoare cerul l-a umplut de stele;
Ca să lumineze noaptea, ai pus luna printre ele.
Ca să lumineze ziua, iarăși mâna ta slăvită
A pus soarele pe boltă, așezându-l pe orbită.

Se retrage, rușinată, noaptea tristă și obscură;
Umple soarele văzduhul de lumină și căldură.
Părăsim și noi în grabă tihna patului trândavă
Și spre Domnul, salvatorul, înălțăm un imn de slavă.

În splendoarea-i aurită astrul zilei admirându-l,
Către tine, Soare veșnic, ni se-nalță-acuma gândul.
Bolta-naltă și senină ne înalță către tine;
Tu din noi alungă norii, fă-ne fețele senine.

Vrem să facem cu plăcere, astăzi, Doamne, a ta vrere;
Liberează-ne de vraja bucuriei efemere.

Nu lăsa ca patimi oarbe glasul minții să-l sufoc,
Ci ne-ajută să-mplănim tot ce ne spune a ta voce.

Iar când soarele pământul în potop de raze-l scaldă,
 Să ne fie-n piept credința mai puternică, mai caldă,
 Și speranța mântuirii bucurie ne inspire.
 Mai temeinică să fie legătura de iubire.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul, cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Fulgéntis auctor ætheris,
 Qui lunam lumen nóctibus,
 Solem diérum cûrsibus
 Certo fundásti trámite,
 Nox atra iam depéllitur,
 Mundi nitor renáscitur,
 Novúsque iam mentis vigor
 Dulces in actus érigit.

Laudes sonáre iam tuas
 Dies relátus ádmonet,
 Vultúsque cæli blándior
 Nostra serénat péctora.

Vitémus omne lúbricum,
 Declínet prava spíritus,
 Vitam facta non ínquent,
 Linguam culpa non ímplicet;
 Sed, sol diem dum cónficit,
 Fides profúnda férveat,
 Spes ad promíssa próvocet,
 Christo coniungat cáritas.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeule, calea ta este sfântă; care dumnezeu este atât de mare ca Dumnezeuul nostru?

Psalmul 76 (77)

Amintirea faptelor lui Dumnezeu

Suntem apăsați de necazuri din toate părțile, dar nu suntem striviți (2Cor 4,8).

- ² Îmi îndrept glasul spre Domnul și strig, †
 îmi îndrept glasul spre Dumnezeu *
 și el își pleacă urechea spre mine.
- ³ În ziua încercării mele l-am căutat pe Dumnezeu, †
 mi-am ridicat mâinile mele toată noaptea
 și n-am obosit; *
 sufletul meu refuză orice mângâiere.
- ⁴ Îmi aduc aminte de Dumnezeu și gem, *
 mă frământ și duhul mi se sfârșește!
- ⁵ Ai ținut deschise pleoapele ochilor mei, *
 sunt tulburat și nu pot să vorbesc.
- ⁶ M-am gândit la zilele de demult, *
 la anii veacurilor de odinioară.
- ⁷ Noaptea îmi revine un cântec în inimă, *
 mă gândesc la el și sufletul meu se întreabă:
- ⁸ Oare Domnul ne va respinge pentru vecie, *
 nu va mai fi niciodată binevoitor față de noi?
- ⁹ Oare a încetat pentru totdeauna îndurarea lui, *
 s-a sfârșit cuvântul lui din neam în neam?
- ¹⁰ A uitat oare Dumnezeu milostivirea *
 ori și-a închis iubirea sa în mânie?
- ¹¹ Și am zis: „Aceasta este rana mea: *
 dreapta Celui Preaînalt a slăbit!”
- ¹² Îmi voi aminti faptele Domnului *
 și îmi voi aminti de la capăt minunile lui.
- ¹³ Mă voi gândi la toate lucrările tale, *
 voi medita la toate faptele tale minunate. —

- 14 Dumnezeu, calea ta este sfântă! *
Care dumnezeu este atât de mare
ca Dumnezeul nostru?
- 15 Tu ești Dumnezeul care faci minuni, *
tu ți-ai arătat puterea printre popoare.
- 16 Cu puterea ta ai eliberat poporul tău, *
pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif.
- 17 Te-au văzut apele, Dumnezeule, †
te-au văzut apele și s-au tulburat *
și adâncurile s-au mișcat.
- 18 Norii au revărsat ape, †
cerurile au dat drumul la tunete *
și săgețile tale au țâșnit în toate direcțiile.
- 19 Glasul tunetului tău se rostogolea în vârtej †
și fulgerele tale luminau lumea; *
pământul s-a tulburat și s-a cutremurat.
- 20 În mare este calea ta, †
și cărările tale în ape multe *
și urmele tale nu se cunosc.
- 21 Ai călăuzit poporul tău ca pe o turmă, *
cu mâna lui Moise și a lui Aron.

Ant. Dumnezeu, calea ta este sfântă; care dumnezeu este atât de mare ca Dumnezeul nostru?

Ant. 2 Inima mea se bucură în Domnul; el înjosește și tot el înalță.

Cântarea

1Sam 2,1-10

Dumnezeu e bucuria celor smeriți

I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a copleșit cu bunuri
(Lc 1,52-53).

- 1 Inima mea se bucură în Domnul *
și mi-am înălțat fruntea în Dumnezeul meu;
mi s-a deschis gura larg împotriva dușmanilor mei, *
căci m-am bucurat de mântuirea ta.
- 2 Nimeni nu este sfânt ca Domnul †
și nu este altul în afară de tine, *
nu este stâncă precum Dumnezeul nostru.

- ³ Nu înmulți vorbele de mândrie, *
să nu mai iasă cuvinte de îngâmfare din gura voastră.
Căci Domnul este Dumnezeu atotștiutor, *
și toate faptele de el sunt cântărite.
- ⁴ Arcul celor puternici s-a sfărâmat, *
iar cei slabi s-au încins cu putere.
- ⁵ Cei sături s-au robit pentru pâine, *
iar cei flămânzi nu mai îndură foame.
Chiar cea sterilă a născut de multe ori, *
iar cea cu mulți copii a devenit neputincioasă.
- ⁶ Domnul nimicește și tot el dă viață, *
el trimite în locuința morților
și tot el scoate de acolo.
- ⁷ Domnul face sărac și tot el îmbogățește, *
el înjosește și tot el înalță.
- ⁸ Domnul ridică din țărână pe cel sărman *
și din gunoi pe cel lipsit,
ca să-i așeze alături de cei mari *
și să le dea ca moștenire un tron de glorie;
căci ai Domnului sunt stâlpii pământului *
și el a așezat lumea deasupra lor.
- ⁹ El păzește picioarele credincioșilor săi, †
iar cei nelegiuți vor amuți în beznă, *
căci omul nu învinge prin propria forță.
- ¹⁰ Domnul îi va zdrobi pe vrăjmași, *
el va tuna din cer asupra lor.
Domnul va judeca marginile pământului, †
îi va da regelui său putere *
și va înălța fruntea unsului său.

Ant. Inima mea se bucură în Domnul; el înjosește și tot el înalță.

Ant. 3 Domnul stăpânește, să se bucure pământul. †

Psalmul 96 (97)

Gloria lui Dumnezeu

Acest psalm se referă la Mântuitorul lumii și la credința tuturor neamurilor în el (sf. Atanasie).

- ¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul, *
† toate insulele să tresalte de veselie.
- ² Norii și negura îl înconjoară, *
dreptatea și judecata sunt temelii tronului său.
- ³ Focul merge înaintea lui *
și îi mistuie pe potrivnicii săi de jur împrejur.
- ⁴ Fulgerele sale luminează lumea: *
pământul le vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, *
înaintea stăpânului a tot pământul.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea lui *
și toate popoarele îi văd mărirea.
- ⁷ Să fie făcuți de rușine
toți cei care slujesc la chipuri cioplite, †
cei care se laudă cu idoli. *
Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii.
- ⁸ Sionul aude și se bucură †
și fiicele lui Iuda tresaltă de bucurie *
pentru judecățile tale, Doamne.
- ⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaînalt peste tot pământul *
și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii.
- ¹⁰ Voi, care-l iubiți pe Domnul, urâți răul! †
El păzește sufletele credincioșilor săi, *
îi va elibera din mâna păcătoșilor.
- ¹¹ Pentru cel drept a răsărit lumina, *
și pentru cei cu inima curată, bucuria.
- ¹² Bucurați-vă, voi, dreptilor, în Domnul *
și preamăriți memoria sfințeniei sale.

Ant. Domnul stăpânește, să se bucure pământul.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,35.37

Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îl binecuvântează pe Domnul * în toată vremea. Îl binecuvântează.

Ÿ. Pururi lauda lui în gura mea, * în toată vremea. Slavă Tatălui. Îl binecuvântează.

Ant. la *Benedictus*: În sfințenie să-i slujim Domnului în toate zilele vieții noastre.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Dumnezeu, mântuitorul nostru, care a făgăduit că va rămâne cu Biserica sa în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor. De aceea, aducându-i mulțumire, să-l rugăm:

Doamne, rămâi cu noi!

Rămâi cu noi, Doamne, ziua întregă:

– să nu asfințească niciodată pentru noi soarele harului tău.

Îți consacram ca ofrandă ziua aceasta:

– dă-ne harul să nu facem și să nu încuviințăm nici un rău.

Darul luminii tale să ne învăluie ziua întregă, Doamne,

– ca să fim sarea pământului și lumina lumii.

Iubirea Duhului tău Sfânt să ne călăuzească inimile și buzele,

– ca să fim statornici pururi în dreptatea și în lauda ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Revarsă, te rugăm, Doamne, în inimile noastre strălucirea luminii tale, ca să nu cădem în greșală, ci să umblăm neconținut pe calea poruncilor tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ÿ. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Am cercetat cărările mele și mi-am întors pașii spre mărturiile tale.

Psalmul 118 (119),57-64

VIII (Heth)

- ⁵⁷ Am zis: partea mea, Doamne, *
este să păzesc cuvintele tale.
- ⁵⁸ Am căutat fața ta din toată inima, *
arată-ți îndurarea față de mine după cuvântul tău.
- ⁵⁹ Am cercetat cărările mele *
și mi-am întors pașii după învățăturile tale.
- ⁶⁰ Mă grăbesc și nu vreau să întârzii *
să păzesc poruncile tale.
- ⁶¹ Lațurile celor răi m-au înconjurat, *
dar eu nu uit de legea ta.
- ⁶² În miez de noapte mă scol ca să te laud *
pentru judecățile tale drepte.
- ⁶³ Sunt prieten cu cei care se tem de tine *
și cu cei care păzesc învățăturile tale.
- ⁶⁴ Plin este pământul, Doamne, de îndurarea ta, *
învață-mă îndreptările tale!

Ant. Am cercetat cărările mele și mi-am întors pașii spre mărturiile tale.

Ant. 2 Teamă și cutremur au venit asupra mea; ia aminte la mine și ascultă-mă, Doamne.

Psalmul 54 (55),2-15.17-24

Prietenul perfid

Isus a început a se înfiora și a se neliniști (Mc 14,33).

I

- ² Pleacă-ți urechea, Dumnezeu, la rugăciunea mea, †
nu te ascunde de la cererea mea; *
- ³ ia aminte la mine și răspunde-mi,

- umblu agitat în mâhnirea mea †
și sunt cuprins de tulburare *
- 4 Ia glasul dușmanului, la strigătul celui rău.
Căci revarsă asupra mea blesteme *
și mă persecută cu furie.
- 5 Inima mea se zbate înlăuntrul meu *
și groaza morții a căzut peste mine.
- 6 Teamă și cutremur au venit peste mine *
și m-a cuprins teroarea.
- 7 Și am spus: „Cine îmi va da aripi ca de porumbel, *
ca să zbor și să-mi gălesc adăpost?”
- 8 Iată, mă îndepărtez în fugă *
și rămân în pustiu.
- 9 Îl aștept pe acela care să mă salveze *
dinaintea vântului furtunii și a vijeliei”.
- 10 Împrăștie-i, Doamne, încurcă-le limbile! *
Căci am văzut în cetate violență și dezbinare.
- 11 Zi și noapte o înconjoară peste ziduri, †
fărădelege, viclenie și necaz în mijlocul ei, *
- 12 și n-au lipsit din piețele ei înșelăciunea și silnicia.

Ant. Teamă și cutremur au venit asupra mea; ia aminte la mine și ascultă-mă, Doamne.

Ant. 3 Voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va mântui.

II

- 13 Căci dacă un dușman m-ar fi insultat, *
l-aș fi suportat;
dacă cel care mă urăște †
s-ar fi ridicat cu orgoliu asupra mea, *
poate m-aș fi ascuns de el.
- 14 Dar ești tu, om asemenea mie, *
prietenul meu și omul meu de încredere
- 15 cu care mă înțelegeam așa de bine *
și mergeam cu însuflețire spre casa lui Dumnezeu!
- 17 Iar eu strig către Dumnezeu *
și Domnul mă va mântui.

- 18 Seara, dimineța și la amiază eu gem și suspin *
și el îmi aude glasul.
- 19 El răscumpără sufletul meu în pace †
de cei care vin asupra mea, *
căci s-au înmulțit cei care sunt împotriva mea.
- 20 Dumnezeu va asculta și-i va umili, *
el, care este dinaintea de veacuri.
Căci nu este în ei îndreptare *
și nu se tem de Dumnezeu.
- 21 Fiecare își întinde mâna împotriva aliaților săi, *
profanează legământul său.
- 22 Cuvintele lui sunt alunecoase ca untul, *
dar în inima lui este luptă;
vorbele lui sunt mai unsuroase decât untdelemnul, *
dar ele sunt săbii scoase din teacă.
- 23 Încredințază Domnului grijile tale †
și el te va hrăni, *
nu-l va lăsa niciodată pe cel drept să se clatine.
- 24 Iar tu, Dumnezeule, vei face ca ei să coboare *
în prăpastia pierzării:
oamenii vărsători de sânge și cei vicleni†
nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor. *
Dar eu, Doamne, îmi pun încrederea în tine.

Ant. Voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va
mântui.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Dt 1,16-17a

În timpul acela am dat poruncă judecătorilor voștri și
am zis: Ascultați cauzele fraților voștri și judecați cu
dreptate pentru orice om ce se judecă fie cu fratele lui,
fie cu străinul care este la el. Nu fiți părtinitori la jude-
cată, ci luați aminte și la cel mic ca și la cel mare; nu
vă temeți înaintea nimănui, căci judecata este a lui
Dumnezeu.

℣. Drept este Domnul și iubește dreptatea.

℞. Cei drepecți vor vedea fața lui.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte sfânt, Dumnezeu credincios, care l-ai trimis pe Duhul Sfânt, cel făgăduit de Fiul tău, ca să-i aduni pe oamenii risipiți prin păcat, dă-ne harul să răs-pândim în lume pacea și unitatea ce vin de la tine. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Is 55,8-9

Gândurile mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile mele, spune Domnul. Cu cât cerul se înalță deasupra pământului, cu atât căile mele se înalță peste căile voastre și gândurile mele peste gândurile voastre.

℣. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ție?

℞. Puternic ești, Doamne, și adevărul tău te înveșmân-tează.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ne îngădui acest răgaz la amiază, privește cu bunătate la lucrarea pe care am început-o, îndreaptă în ea ce am greșit și dă-ne harul să o sfârșim cu bine, în așa fel încât să-ți fie plăcută ție. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

ISam 16,7b

Dumnezeu nu se uită la ceea ce se uită omul: oamenii se uită la înfățișare, Dumnezeu vede inima.

℣. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea.

℞. Și călăuzește-mă pe calea veșniciei.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care pentru a-i mântui pe oameni ți-ai întins brațele pe cruce, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în fapte și viața noastră întreagă să vestească în lume lucrarea răscumpărării tale. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Astrul zilei lent se stinge și apoi complet dispare,
Părăsește cu tristețe și câmpii, și munți, și mare.
După-a noptii dulcea tihnă ne promite să revină,
Să ne-mbucure cu blânda și plăcuta sa lumină.

Orice minte omenească să privească și s-admire
Cum slăvita-ți mână, Doamne, cârmuiește-ntreaga fire.
Bezna noptii și lumina, de la tine totul vine;
Le-ai fixat prin legi precise cuvenitele destine.

Iar acum, când se sfârșește munca mâinilor robuste,
Și când brațele trudite tihna noptii pot s-o guste,
Pe când totul în natură ca-ntr-un somn al morții zace
În linișliul de-ntuneric, în tăcere și în pace,

Noi, ce-avem sădită-n suflet a credinței mângâiere
Și nespusa bucurie a speranței ce nu pierde,
Luminați suntem și-n noapte de lumina orbitoare
A celui ce din veacuri e a Tatălui splendoare.

El e soarele ce vine din străfunduri de vecie;
Nu cunoaște răsăritul, nici apusul trist nu-l știe.
Fericților din ceruri dătător de dulci extaze
El îmbucură pământul cu-ale sale sfinte raze.

Iar când moartea nemiloasă la sfârșit ne va răpune,
În lumina ce n-apune, milostive Doamne, du-ne,
Ca Treimii celei care ceru-ntreg i se prosterne
Să-i cântăm cu bucurie imnul laudei eterne. Amin.

Sau:

Sol, ecce, lentus óccidens
 Montes at arva et æquora
 Mæstus relínquit, ínnovat
 Sed lucis omen crástinæ,
 Mirántibus mortálibus
 Sic te, Creátor próvide,
 Leges vicésque téporum
 Umbris dedísse et lúmini.
 Ac dum, tenébris æthera
 Siléntio preméntibus,
 Vigor labórum déficit,
 Quies cupíta quæritur,
 Spe nos fidéque dívites
 Tui beámur lúmine
 Verbi, quod est a sæculis
 Splendor patrénæ glóriæ.
 Est ille sol qui nésciat
 Ortum vel umquam vésperum;
 Quo terra gestit cóntegi,
 Quo cæli in ævum iúbilant.
 Hac nos seréna pérpetim
 Da luce tandem pérfrui,
 Cum Nato et almo Spírítu
 Tibi novántes cántica. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să așteptăm speranța fericită și venirea gloriei Mântuitorului nostru.

Psalmul 61 (62)

Pacea în Dumnezeu

Dumnezeul speranței să vă umple de toată pacea în credință (Rom 15,13).

- ² Numai în Dumnezeu își află odihna sufletul meu, *
de la el îmi vine mântuirea.
- ³ Numai el este stâncă și mântuirea mea,
turnul meu de scăpare; *
de aceea nu mă clatin.
- ⁴ Până când vă veți năpusti asupra unui om,
lovindu-l cu toții †
ca pe un zid gata să cadă *
și ca pe un gard surpat?
- ⁵ Pun la cale doar cum să-l doboare de la înălțimea lui, †
se desfată în minciună; *
cu gura binecuvântează, dar în adâncul lor blestemă.
- ⁶ Numai în Dumnezeu își află sufletul meu odihna, *
pentru că numai în el este speranța mea.
- ⁷ Numai el este stâncă și mântuirea mea,
turnul meu de scăpare; *
de aceea nu mă clatin.
- ⁸ În Dumnezeu este mântuirea și gloria mea,
stâncă țării mele, *
apărarea mea este la Dumnezeu.
- ⁹ Poporul, pune-ți încrederea într-însul
în orice moment, †
revarsă-ți inima în fața lui. *
Dumnezeu este adăpostul nostru!
- ¹⁰ Deșertăciune sunt fiii lui Adam, *
minciună, fiii oamenilor.
Dacă s-ar cântări toți la un loc, *
ar fi mai ușori decât fumul.
- ¹¹ Nu vă încredeți în violență †
și nu vă puneți nădejdea în jaf; *
chiar dacă ar fi să curgă bogățiile,
nu vă lipiți inima de ele!
- ¹² O dată a vorbit Domnul *
și de două ori am auzit aceasta:
tăria este a lui Dumnezeu, †
- ¹³ și a ta, Doamne, este îndurarea, *
pentru că tu dai fiecăruia după faptele sale.

Ant. Să așteptăm speranța fericită și venirea gloriei
Mântuitorului nostru.

Ant. 2 Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină spre noi și să ne binecuvânteze.

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 573.

Psalmul 66 (67)

Toate neamurile să-l laude pe Domnul

Cunoscut să vă fie că această mântuire a lui Dumnezeu a fost trimisă păgânilor (Fap 28,28).

- ² Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze; *
 să-și îndrepte spre noi fața senină,
³ ca să fie cunoscută pe pământ calea ta *
 și mântuirea ta la toate popoarele.
⁴ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
 să te laude toate popoarele.
⁵ Să tresalte de bucurie și să cânte de veselie națiunile, †
 pentru că judeci popoarele cu dreptate *
 și călăuzești neamurile pe fața pământului.
⁶ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
 toate popoarele să te laude.
⁷ Pământul și-a dat roadele sale; *
 să ne binecuvânteze Dumnezeu, Dumnezeul nostru,
⁸ să ne binecuvânteze Dumnezeu *
 și să se teamă de el toate marginile pământului.

Ant. Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină spre noi și să ne binecuvânteze.

Ant. 3 În el au fost făcute toate și toate există prin el.

Cântarea

Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
 și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
 care ne-a învrednicit să avem parte
 de moștenirea sfinților, în lumină.

- 13 El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- 14 în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- 15 El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- 16 Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- 17 El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- 18 El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- 19 Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- 20 Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. În el au fost făcute toate și toate există prin el.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,5b-7

Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, pentru că Dumnezeu se împotrivesște celor mândri, însă celor smeriți le dă har. Așadar, umiliți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu, pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit. Lăsați în grija lui toată neliniștea voastră, căci el se îngrijește de voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Păzește-ne, Doamne, * ca pe lumina ochilor!
Păzește-ne.

V. Ocrotește-ne la umbra aripilor tale, * ca pe lumina ochilor! Slavă Tatălui. Păzește-ne.

Ant. la Magnificat: Arată, Dumnezeule, puterea brațului tău, risipește-i pe cei mândri și înalță-i pe cei smeriți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, plini de bucurie și de recunoștință să-l rugăm pe Dumnezeu nostru, care se bucură să ne dăruiască binefacerile sale:

*Revarsă asupra noastră, Doamne,
belșugul harului și al păcii tale!*

Dumnezeule veșnic, pentru care o mie de ani sunt ca ziua de ieri care a trecut,

– fă-ne să ne amintim că viața noastră e ca o floare ce răsare dimineața, iar seara se ofilește.

Dăruieste poporului mana ta, ca să nu flămânzească,

– și apa vie, ca să nu înseteze în veci.

Dă credincioșilor tăi harul să caute și să guste cele de sus

– și să îndrepte spre slava ta tot timpul muncii și al odihnei lor.

Rânduiește, Doamne, bună întocmire văzduhului,

– ca să se înmulțească roadele pământului.

(Sau:

Mântuiește-ne, Doamne, de toate relele

– și revarsă asupra caselor noastre belșug de binecuvântare).

Dăruieste celor răposați vederea feței tale

– și ferește-ne cândva și pe noi în contemplarea ei.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Sfânt e numele tău, Dumnezeule, și îndurarea ta e binecuvântată din neam în neam. Primește cu bunățate poporul care te imploră și dă-i harul să te preamărească în cântare veșnică de laudă. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - II

Invitatoriul

☩ Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Vestitorul de lumină cântec în văzduh sloboade,
Anunțând ivirea zilei adormitelor noroade;
Însuși Domnul ne-nterupe tihna dulce și domoală,
El ne-alungă somnul nopții și la muncă iar ne scoală.

El ne spune: „Părăsească fiecare paturi, perne,
Pe când noaptea încă pacea și-ntunicul îl cerne.
Sunt aproape, bat la ușă, orice suflet să m-adaste
Priveghind în rugăciune, înfrânare, gânduri caste,

Ca atunci când va apare aurora dulce, blândă,
Anunțând sfârșitul nopții și a soarelui izbândă,
Bucuroși și plini de râvnă pentru muncă să fiți gata,
Cu speranța că în ceruri veți primi cândva răsplata”.

Glasul nostru, ca și gândul, liberat de somn și vise,
Preamărind pe Domnul vieții către cer înalțe-ni-se,
Iar cu cetele de îngeri, totdeauna-n ceruri treze,
Adorând pe Creatorul, cânte inima, vegheze.

Somnul care ne încearcă, tu alungă-ni-l, Cristoase,
Risipește, Doamne, bezna minții noastre-ntunecoase.
Ne-a închis păcatu-n temniți ferecate cu zăbrele;
La lumină tu ne scoate, rupe lanțurile grele.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
Amin.

Sau:

Ales diēi nūntius
Lucem propínquam præcinit;
Nos excitátor méntium
Iam Christus ad vitam vocat.

„Auférte – clamat – léctulos
Ægros, sopóros, désides;
Castíque, recti ac sóbrii
Vigílate; iam sum próximus”.

Ut, cum corúscis flátibus
Auróra cælum spárserit,
Omnes labóre exercitos
Confírmet ad spem lúminis,

Iesum ciámus vóciibus
Flentes, precántes, sóbrii;
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscice,
Tu rumpe noctis víncula,
Tu solve peccátum vetus
Novúmque lumen íngere.

Sit, Christe, rex piíssime,
Tibi Patríque glória
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, inimile noastre, de păcate încărcate,
 Ușurează-le de vină, întru marea-ți bunătate.
 Varsă-n ele cu-ndurare focul dragostei divine,
 Rupe lanțul ce le leagă și înalță-le la tine.

Ne simțim pribegi în lume, fără țară, fără casă,
 Dor de țară ne frământă, dor de casă ne apasă.
 Călători pe-a vieții mare, tu ești patria spre care,
 Suspinând, dorim s-ajungem, tu ești portul de salvare.

Fericit e omul care de iubire simte sete,
 Tu îi dai din apa vieții, ca să soarbă, să se-mbete.
 Cel ce știe către tine ochii minții să-și ridice,
 Ca spre stâlpul de lumină, e de mii de ori ferice.

În veșmântul de lumină, Doamne, mare-ți este slava;
 În cereasca-mpărăție a ta glorie cânta-va
 Cel ce inima de patimi va-ncerca să o despoaie,
 Înălțând-o către tine din mizerii și gunoaie.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau:

Amóris sensus érige
 Ad te, largitor véniaë,
 Ut fias clemens córdibus
 Purgátis inde sórdibus.

Extérni huc advénimus
 Et éxsules ingyémimus;
 Tu portus es et pátria,
 Ad vitæ duc nos átria.

Felix quæ sitit cáritas
 Te fontem vitæ, o Véritas;
 Beáti valde óculi
 Te speculántis pópuli.

Grandis est tibi glória
 Tuæ laudis memória,
 Quam sine fine célebrant
 Qui cor ab imis élevant.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ne-ai mântuit, Doamne, și preamărim mereu numele tău.

Psalmul 43 (44)

Nenorocirile poporului

În toate acestea suntem mai mult decât biruitori prin acela care ne-a iubit (Rom 8,37).

I

- ² Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit; †
 părinții noștri ne-au povestit *
 lucrarea pe care ai săvârșit-o în zilele lor,
 în zilele de demult.
- ³ Tu cu mâna ta ai alungat neamuri și i-ai sădit pe ei, *
 ai zdrobit popoare și
 i-ai lăsat pe ei să se răspândească.
- ⁴ Căci nu prin sabia lor au luat în stăpânire pământul, *
 și nu brațul lor i-a mântuit,
 ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, *
 pentru că în ei ți-ai găsit plăcerea.
- ⁵ Tu ești regele meu, Dumnezeu, *
 cel care hotărăști victoriile lui Iacob!
- ⁶ Prin tine i-am respins pe dușmani †
 și în numele tău i-am călcat în picioare *
 pe cei care s-au ridicat împotriva noastră. —

- ⁷ Căci nu mi-am pus încrederea în arcul meu *
 și nu sabia mi-a adus salvarea,
⁸ ci tu ne-ai salvat de dușmanii noștri *
 și i-ai făcut de rușine pe cei ce ne urau.
⁹ În Dumnezeu ne vom mândri toată ziua, *
 preamărind mereu numele tău.

Ant. Ne-ai mântuit, Doamne, și preamărim mereu numele tău.

Ant. 2 Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moștenirea ta.

II

- ¹⁰ Acum însă tu ne respingi și ne acoperi de rușine *
 și nu mai ieși, Dumnezeule,
 alături de oștirile noastre.
¹¹ Ne faci să dăm înapoi în fața vrăjmașului *
 și cei care ne urăsc ne pradă.
¹² Ne dai ca pe niște oi la tăiere *
 și ne risipești printre națiunile păgâne.
¹³ Îți vinzi poporul tău fără câștig *
 și nu te îmbogățești prin vânzarea lui.
¹⁴ Tu ne faci de rușine în fața vecinilor noștri, *
 de râș și de batjocură pentru cei din jurul nostru.
¹⁵ Ne faci să fim de pomină printre păgâni *
 și popoarele clatină din cap la vederea noastră.
¹⁶ Toată ziua ocară este înaintea mea *
 și rușinea îmi acoperă fața,
¹⁷ din cauza glasului ce mă insultă și mă ocărăște, *
 în fața dușmanului și a celui dornic de răzbunare.

Ant. Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moștenirea ta.

Ant. 3 Scoală-te, Doamne, și eliberează-ne pentru îndurarea ta.

III

- ¹⁸ Toate acestea au venit peste noi, †
 dar n-am uitat de tine *
 și n-am călcat legământul tău.

- 19 Inimile noastre nu s-au dat înapoi *
și pașii noștri nu s-au abătut de pe calea ta.
- 20 Dar tu ne-ai aruncat în locul unde sunt șacalii *
și ne-ai acoperit cu umbra morții.
- 21 Dacă am fi uitat de numele Dumnezeului nostru *
și am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin,
- 22 oare Dumnezeu nu ar fi băgat de seamă, *
el, care cunoaște ascunzișurile inimii?
- 23 Căci pentru tine suntem dați morții toată ziua, *
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere.
- 24 Trezește-te, pentru ce dormi, Doamne? *
Scoală-te, nu ne respinge la nesfârșit.
- 25 Pentru ce îți ascunzi fața? *
Pentru ce uiți de nenorocirea
și de oprimarea noastră?
- 26 Căci sufletul nostru este doborât în praf *
și trupul nostru s-a lipit de pământ.
Scoală-te, Doamne, vino în ajutorul nostru *
și, pentru îndurarea ta, mântuiește-ne!

Ant. Scoală-te, Doamne, și eliberează-ne pentru îndurarea ta.

℣. Doamne, la cine să mergem?

℟. Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Când falnicul soare din ceruri revarsă
Potop pe pământ de lumină noi iar să
-nălțăm către Domnul și ruga și gândul,
Pe ziua de azi ajutorul cerându-l.

Să-i cerem ca limbii el frâu să ne pună,
S-o țină departe de rău și minciună;
Privirilor noastre să pună perdele,
Nimic întinat să nu intre prin ele.

Păstreze-ne inima limpede, pură
Și mintea-nțeleaptă, cu dreaptă măsură,
Dispuși să ne facă la post și la rugă
Și munții mândriei din noi să-i distrugă.

Când zilele noastre vor fi să se-ncheie,
Când moartea va stinge a vieții scânteie,
Din valea de lacrimi la dânsul ne chema
Cristos în lăcașul mării supreme.

Mărire să-i fie ceresului Tată,
Mărire aducem în cânt, totodată,
Și Fiului, celui cu dânsul de-o fire,
Și Duhului Sfânt îi cântăm preamărire. Amin.

Sau:

Iam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet;
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas;
Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória
Eiúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Arată-ți, Doamne, puterea, și vino să ne mântuiești.

Psalmul 79 (80)

Vizitează, Doamne, via ta

Vino, Doamne Isuse! (Ap 22,20).

- ² Păstor al lui Israel, ascultă, †
tu, care-l călăuzești pe Iosif ca pe o turmă, *
tu, care șezi peste heruvimi, arată-te în strălucirea ta;
- ³ arată-ți puterea în fața lui Efraim,
Beniamin și Manase *
și vino să ne mântuiești.
- ⁴ Dumnezeuule, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- ⁵ Doamne, Dumnezeul oștirilor, †
cât va dura mânia ta, *
fără a ține seamă de rugăciunea poporului tău?
- ⁶ Tu ne-ai hrănit cu pâinea suspinelor *
și ne-ai adăpat din belșug cu lacrimi.
- ⁷ Ne-ai făcut de batjocura vecinilor noștri *
și dușmanii noștri râd de noi.
- ⁸ Dumnezeul oștirilor, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- ⁹ Tu ai scos o vie din Egipt *
și ai alungat popoare, ca s-o sădești.
- ¹⁰ Ai pregătit terenul pentru ea, *
i-ai înfipt rădăcinile și ea a umplut pământul.
- ¹¹ S-au acoperit munții de umbra ei *
și de ramurile ei, cedrii lui Dumnezeu.
- ¹² I-ai întins mlădițele până la mare *
și lăstarii ei ajungeau până la fluviu.
- ¹³ Pentru ce i-ai smuls acum gardul, *
încât toți trecătorii o jefuiesc?

- ¹⁴ O pustiește mistrețul din pădure *
și o pasc animalele sălbatice.
- ¹⁵ Dumnezeuul oștirilor, întoarce-te! †
Privește din cer și vezi, *
vizitează via aceasta.
- ¹⁶ Ocrotește ceea ce a plantat dreapta ta *
și pe fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- ¹⁷ Cei care au ars-o cu foc ca pe gunoi *
să piară la amenințarea feței tale.
- ¹⁸ Mâna ta să fie peste omul dreptei tale, *
peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- ¹⁹ Atunci nu ne vom mai îndepărta de tine, †
tu ne vei da viață *
și vom invoca numele tău.
- ²⁰ Doamne, Dumnezeuul oștirilor,
fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- Ant.** Arată-ți, Doamne, puterea și vino să ne mântuiești.
- Ant. 2** Lucruri mari a făcut Domnul; vestiți aceasta pe tot pământul.

Cântarea

Is 12,1-6

Bucuria poporului răscumpărat

Dacă îi este sete cuiva, să vină la mine și să bea (In 7,37).

- ¹ Te preamăresc, Doamne, †
fiindcă, deși erai mânios împotriva mea, *
mânia ta s-a abătut de la mine și m-ai mângâiat.
- ² Iată, Dumnezeuul mântuirii mele; *
în el îmi pun toată încrederea și nu mă voi mai teme.
Căci tăria mea și lauda mea este Domnul *
și el este mântuirea mea.
- ³ Veți scoate apă cu bucurie *
din izvoarele mântuirii.
- ⁴ Și veți spune în ziua aceea: *
„Preamăriți-l pe Domnul și invocați numele lui,

vestiți printre neamuri faptele lui minunate; *
amintiți-le că preaînalt este numele lui!

- ⁵ Cântați Domnului, căci a făcut lucruri minunate! *
Să știe aceasta tot pământul!
- ⁶ Tresaltă de bucurie și înalță laude,
tu, care locuiești în Sion, *
căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel!"

Ant. Lucruri mari a făcut Domnul; vestiți aceasta pe tot pământul.

Ant. 3 Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru. †

Psalmul 80 (81)

Reînnoirea solemnă a legământului

Luați seama să nu fie în vreunul dintre voi o inimă înrăită de necredință (Evr 3,12).

- ² Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru, *
† strigați de bucurie către Dumnezeul lui Iacob!
- ³ Începeți cântarea, bateți toba, *
sunați din harpa cea plăcută și din alăută.
- ⁴ Sunați din trâmbiță la lună nouă și la lună plină, *
în ziua noastră de sărbătoare.
- ⁵ Aceasta este o lege pentru Israel, *
o poruncă a Dumnezeului lui Iacob!
- ⁶ El a pus-o drept mărturie în Iosif *
când a ieșit din țara Egiptului.
- Atunci am auzit un glas pe care nu-l cunoșteam: †
- ⁷ „I-am descărcat povara de pe umeri *
și mâinile lui au pus coșul jos.
- ⁸ În necazul tău ai strigat la mine și eu te-am eliberat, †
ți-am răspuns din locul tainic al tunetului, *
te-am pus la încercare la apele de la Meriba.
- ⁹ Ascultă, poporul meu, †
vreau să dau mărturie împotriva ta; *
o, de m-ai asculta, Israele!

- ¹⁰ Să nu fie în mijlocul tău nici un alt dumnezeu, *
să nu te închini nici unui dumnezeu străin!
- ¹¹ Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, †
care te-am scos din țara Egiptului; *
deschide-ți gura larg și eu ți-o voi umple.
- ¹² Dar poporul meu n-a ascultat de glasul meu, *
Israel nu mi-a dat ascultare.
- ¹³ Atunci i-am lăsat în voia inimii lor împietrite, *
ca să se conducă după planurile lor.
- ¹⁴ O, de m-ar asculta poporul meu, *
de-ar umbla Israel pe căile mele!
- ¹⁵ Într-o clipă i-aș umili pe dușmanii lor *
și mi-aș întoarce mâna împotriva potrivnicilor lor.
- ¹⁶ Cei care îl urăsc pe Domnul vor deveni supușii lui, *
și aceasta ar fi soarta lor pentru totdeauna.
- ¹⁷ L-aș hrăni cu cel mai bun grâu *
și l-aș sătura cu miere din stâncă”.

Ant. Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru.

LECTURA SCURTĂ

Rom 14,17-19

Împărăția lui Dumnezeu nu constă în mâncare și băutură, ci în dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Cine îl slujește în felul acesta pe Cristos este plăcut înaintea lui Dumnezeu și cinstit de oameni. Deci, să căutăm ceea ce duce la pacea și edificarea reciprocă.

RESPONSORIUL SCURT

R. În zorii dimineții, * mă gândesc la tine, Doamne!
În zorii.

V. Pentru că ai fost ajutorul meu, * mă gândesc la tine,
Doamne! Slavă Tatălui. În zorii.

Ant. la *Benedictus*: Dă poporului tău, Doamne, știința mântuirii și ne iartă nouă păcatele noastre!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl nostru, care ocrotește pe fiii săi și nu le disprețuiește rugăciunile. Să-l implorăm toți cu umilință:

Luminează, Doamne, ochii noștri!

Îți mulțumim, Doamne, pentru că ne-ai luminat prin Fiul tău:

– copleșește-ne cu lumina lui de-a lungul acestei zile.

Înțelepciunea ta, Doamne, să ne călăuzească astăzi,

– ca să umblăm în înnoirea vieții.

Învăță-ne să îndurăm cu tărie povara zilei,

– ca să-ți slujim pururi cu generozitate.

Călăuzește astăzi gândurile, simțirile și faptele noastre,

– ca să colaborăm cu supunere la planurile providenței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, tu ești lumina cea adevărată și izvorul luminii. Dă-ne, te rugăm, harul ca, meditănd cu fidelitate cele sfinte, să trăim pururi în strălucirea ta. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

✠. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale decât mii de lucruri de aur și argint.

Psalmul 118 (119),65-72

IX (Teth)

⁶⁵ Ai făcut bine slujitorului tău, Doamne, * după cuvântul tău.

- 66 Învăță-mă bunătatea, prudența și știința, *
pentru că am rămas fidel în hotărârile tale.
- 67 Înainte de a fi fost umilit, umblam pe căi greșite, *
acum însă țin cuvântul tău.
- 68 Tu ești bun și faci binele, *
învăță-mă îndreptările tale.
- 69 Cei mândri mă calomniază, *
dar eu voi urma învățăturile tale din toată inima.
- 70 S-a întărit ca seul inima lor, *
dar desfătarea mea este legea ta.
- 71 Este bine pentru mine că am fost umilit, *
ca să învăț poruncile tale.
- 72 Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale *
decât mii de lucruri de aur și argint.

Ant. Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale
decât mii de lucruri de aur și argint.

Ant. 2 În Dumnezeu mi-am pus speranța și nu-mi
este teamă: ce-mi poate face mie omul?

Psalmul 55 (56),2-7b.9-14

Încrederea în cuvântul Domnului

Este arătat Cristos în pătimirea sa (sf. Ieronim).

- 2 Ai milă de mine, Dumnezeule, †
căci m-a călcat în picioare omul; *
toată ziua, războindu-se, mă chinuie.
- 3 M-au călcat dușmanii ziua întregă,
Dumnezeule preaînalt, *
căci mulți sunt cei
care luptă împotriva mea cu trufie.
- 4 În orice zi în care sunt cuprins de frică, *
eu îmi pun speranța în tine.
- 5 În Dumnezeu, al cărui cuvânt îl laud, †
în Dumnezeu mi-am pus speranța
și nu-mi este teamă: *
ce-mi poate face mie omul?

- ⁶ Îmi răstălmăcesc cuvintele ziua întregă *
și toate gândurile lor rele
sunt îndreptate împotriva mea.
- ^{7b} Provoacă certuri, îmi întind curse, *
îmi urmăresc pașii ca să-mi ia viața.
- ⁹ Tu, care numeri pașii pribegiei mele, †
strânge-mi lacrimile într-un urcior; *
oare nu sunt ele numărate în cartea ta?
- ¹⁰ Atunci vor da înapoi dușmanii mei, †
în ziua în care te voi chema. *
Am cunoscut că tu ești Dumnezeuul meu.
- ¹¹ În Dumnezeu, al cărui cuvânt îl laud, *
în Domnul, al cărui cuvânt îl laud.
- ¹² În Dumnezeu mi-am pus speranța
și nu-mi este teamă: *
ce-mi poate face mie omul?
- ¹³ Dumnezeuul meu, îmi voi împlini făgăduințele
pe care ți le-am făcut, *
îți voi aduce jertfă de laudă,
- ¹⁴ căci ai eliberat sufletul meu de la moarte, †
mi-ai ferit picioarele de cădere, *
ca să umblu înaintea lui Dumnezeu
în lumina celor vii.

Ant. În Dumnezeu mi-am pus speranța și nu-mi este teamă: ce-mi poate face mie omul?

Ant. 3 Mare până la ceruri e îndurarea ta, Doamne.

Psalmul 56 (57)

Rugăciune de dimineață la vreme de mâhnire

Acest psalm cântă patima Domnului (sf. Augustin).

- ² Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine, *
pentru că la tine își află refugiul sufletul meu;
și la umbra aripilor tale îmi caut un loc de scăpare *
până va trece primejdia.
- ³ Strig către Dumnezeuul cel preaînalt, *
către Dumnezeuul care îmi face binele: —

- ⁴ va trimite din ceruri și mă va elibera, †
 îi va face de rușine pe cei care mă prigonesc, *
 va trimite Dumnezeu îndurarea și adevărul său.
- ⁵ Sufletul meu e culcat în mijlocul puilor de leu *
 care-i sfâșie pe fiii oamenilor;
 dinții lor sunt sulite și săgeți *
 iar limbile lor, săbii ascuțite.
- ⁶ Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
 peste tot pământul este slava ta!
- ⁷ Au întins cursă pașilor mei *
 și au încovoiat sufletul meu.
 Au săpat în fața mea o groapă, *
 dar ei înșiși au căzut în ea.
- ⁸ Inima mea este liniștită, Dumnezeule, †
 liniștită este inima mea. *
- ⁹ Ție îți voi înălța imnuri și ție îți voi cânta.
 Trezește-te, gloria mea! †
 Treziți-vă, harpă și alăută; *
 vreau să trezesc aurora.
- ¹⁰ Te voi lăuda printre popoare, Doamne, *
 îți voi cânta imnuri printre neamuri.
- ¹¹ Pentru că îndurarea ta este mare, până la ceruri, *
 și fidelitatea ta, până la nori.
- ¹² Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
 peste tot pământul este slava ta!

Ant. Mare până la ceruri e îndurarea ta, Doamne.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Gal 5,13-14

Voi, fraților, ați fost chemați la libertate; numai ca această libertate să nu fie ocazie pentru a sluji trupului, ci slujiți-vă prin iubire, unii pe alții. Căci toată legea este împlinită într-o singură poruncă: Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

V. Doamne, pe calea poruncilor tale alerg.

R. Căci ai lărgit inima mea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în ceasul al treilea l-ai trimis pe Duhul Sfânt asupra apostolilor aflați în rugăciune, te rugăm cu umilință să ne faci și pe noi părtași la harul lui. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Gal 5,16-17*

Vă spun: umblați în duh și nu împliniți poftele trupului. Căci trupul dorește împotriva duhului, iar duhul împotriva trupului: acestea se împotrivesc unul altuia, așa încât nu puteți face tot ceea ce voiți.

℣. Bun ești tu, Doamne, și-mi dăruiești cele bune.

℞. Învață-mă îndreptările tale.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, la tine nu este negură și nici întuneric; trimite strălucirea luminii tale asupra noastră, pentru ca, primind cuvântul tău, să umblăm pe căile tale cu inimă deschisă și credincioasă. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Gal 5,22.23a.25*

Rodul Duhului este: iubirea, bucuria, pacea, răbdarea, bunăvoința, bunătatea, fidelitatea, blândețea, cumpătarea. Dacă trăim prin Duh, să ne și purtăm potrivit Duhului.

℣. Învață-mă, Doamne, calea pe care să merg.

℞. Duhul tău cel bun să mă călăuzească la pământ neted.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunile noastre și dă-ne harul să imităm răbdarea Fiului tău unul-născut, ca să purtăm cu seninătate greutatea vieții. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∇. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Stăpâne-al luminii și-al zilei Stăpâne,
Din ziua de astăzi puțin mai rămâne;
Când umbrele serii coboară agale,
Din nou implorăm îndurările tale.

Aduce cu sine apusul de soare
Tristețea cea dulce a zilei ce moare.
Lumina e pală și tot mai săracă;
În vâl de-ntuneric pământul se-mbracă.

Privește, Stăpâne, din slava divină
Spre slugile tale ce ție se-nchină;
Dă oaselor noastre odihnă, Părinte,
Și-alungă-ne bezna cea neagră din minte.

La ceasul acestei lumini muribunde,
Spre cer ni se-nalță privirile unde
Te afli tu, Doamne, mărite și bune,
Lumină și soare ce-n veci nu apune.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul, cel care cu tine-i de-o fire,
Și Duhul cel Sfânt, cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Deus, qui claro lumine
Diem fecisti, Dómine,
Tuam rogámus glóriam
Dum pronus dies vólvitur.

Iam sol urgénte véspero
Occásum suum gráditur,
Mundum conclúdens ténebris,
Suum obsérvans órđinem.

Tu vero, excélse Dómine,
 Precántes tuos fámulos
 Diúrno lassos ópere
 Ne sinas umbris ópprimi,
 Ut non fuscátis méntibus
 Dies abscédát sæculi,
 Sed tua tecti grátia
 Cernámus lucem prósperam.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Te-am pus lumină a neamurilor, ca să duci mântuirea mea până la marginile pământului.

Psalmul 71 (72)

Puterea regală a lui Mesia

Deschizând tezaurile lor i-au oferit în dar: aur, tămâie și smirnă (Mt 2,11).

I

- ¹ Dumnezeu, dăruiește regelui judecățile tale *
și înzestrează pe fiul regelui cu dreptatea ta,
- ² și el va judeca poporul tău cu dreptate *
și pe săracii tăi cu nepărtinire.
- ³ Munții să aducă pacea pentru popor *
și dealurile dreptatea.
- ⁴ El va face dreptate celor săraci din popor †
și-i va mântui pe fiii sărmanilor, *
dar pe asupritori îi va doborî.
- ⁵ Ei se vor teme de tine cât soarele și luna, *
din generație în generație.
- ⁶ Va coborî ca ploaia pe iarbă *
și ca ropotul ce udă pământul.

- ⁷ În zilele lui va înflori dreptatea și belșug de pace, *
până când va fi luna.
- ⁸ El va domni de la o mare la alta *
și de la Râu până la marginile pământului.
- ⁹ În fața lui se vor pleca locuitorii pustiului, *
iar vrăjmașii lui vor linge țărâna.
- ¹⁰ Regii insulelor și cei din Tarșiș vor oferi daruri, *
regii arabi și din Saba vor aduce prinosuri.
- ¹¹ Toți regii se vor închina înaintea lui, *
toate popoarele îl vor sluji.

Ant. Te-am pus lumină a neamurilor, ca să duci mântuirea mea până la marginile pământului.

Ant. 2 Domnul îi va mântui pe fiii săracilor, va răscumpăra sufletele lor din asuprire.

II

- ¹² El îl va elibera pe săracul care strigă *
și pe sărmanul care nu are ajutor.
- ¹³ Va avea milă de cel slab și lipsit *
și va mântui sufletele sărmanilor.
- ¹⁴ Va răscumpăra sufletele lor de oprimare și violență, *
și sângele lor va fi prețios înaintea lui.
- ¹⁵ Va trăi și i se va da din aurul Arabiei. †
Se vor ruga pentru el întotdeauna; *
toată ziua îl vor binecuvânta.
- ¹⁶ Va fi belșug de grâne pe pământ, *
acestea vor undui pe culmile munților;
roadele sale vor înflori precum Libanul *
și recolta lor va fi ca iarba pământului.
- ¹⁷ Numele lui să fie binecuvântat în veci, *
cât va fi soarele să dăinuiască numele lui.
În el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului *
și toate popoarele îl vor preamări.
- ¹⁸ Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu, †
Dumnezeul lui Israel, *
singurul care săvârșește minuni!
- ¹⁹ Binecuvântat să fie în veci numele său glorios, *
tot pământul să se umple de slava lui. Amin. Amin.

Ant. Domnul îi va mântui pe fiii săracilor, va răscum-păra sufletele lor din asuprire.

Ant. 3 A venit acum mântuirea și împărăția Dum-nezeului nostru.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
- ¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.
- ^{12,10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.
- ¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.
- ^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, care locuiți în ele!

Ant. A venit acum mântuirea și împărăția Dumneze-ului nostru.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 1,22-23

Deoarece, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățat sufletele în vederea unei dragoste fraterne fără ipocrizie, iubiți-vă mereu unii pe alții cu inimi curate, pentru că ați fost renăscuți nu dintr-o sămânță pieritoare, ci nepie-ritoare, prin cuvântul viu și veșnic al lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul e păstorul meu, * nu voi duce lipsă de nimic. Domnul.

V. El mă duce la pășuni verzi, * nu voi duce lipsă de nimic. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat: Domnul i-a săturat pe cei ce flămâzesc după dreptate și i-a umplut de bunuri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne înălțăm plini de recunoștință sufletele către Domnul și mântuitorul nostru, care a binecuvântat poporul său cu toată binecuvântarea spirituală, și să-l rugăm cu evlavie:

Binecuvântează, Doamne, poporul tău!

Dumnezeule îndurător, ocrotește-l pe Sfântul Părinte papa **N.** și pe episcopul nostru **N.:**

– păzește-i nevătămați pentru Biserica ta.

Apără cu bunătate, Doamne, țara noastră

– și eliberează-ne de tot răul.

Cheamă noi fii împrejurul mesei tale,

– care să te urmeze mai îndeaproape pe tine, cel curat, sărac și ascultător.

Întărește-le pe slujitoarele tale care ți s-au consacrat în feciorie,

– ca să te urmeze pretutindeni pe tine, Mielul dumnezeiesc.

Celor răposați dăruiește-le odihna păcii veșnice,

– și întărește legătura lor cu noi prin împărțășirea bunurilor spirituale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Împlinind jertfa laudei de seară, implorăm, Doamne, îndurarea ta: nu îngădui ca inima noastră să se îndepărteze de meditația legii tale și dăruiește-ne lumina și răsplata vieții veșnice. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Bun este Domnul, binecuvântați numele lui.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Prin curți cântătorii ne-aduc bună veste:
Din noaptea cea neagră puțin doar mai este;
Larg porțile zilei de-acuma-s deschise,
Acum se destramă urâtele vise.
Când noaptea cu beznă și spaimă dispare,
Să cerem în rugă din cer îndurare.

La ceasul acesta de beznă, Isuse,
Iubirea de oameni în lume te-aduse.
Lumină cerească văzu Betleemul
Menită s-alunge, să ierte blestemul.
Fiiinței umane, văzând-o că moare,
I-ai șters de pe față a morții sudoare.

Tu cel ne-nceput, cunoscând începutul,
În noi prefăcut-ai în candelă lutul.
Ne-ai smuls din sclavie, din glod și ocară.
Din temniță-adâncă scoțându-ne-afară,
Picioarele noastre, slăbite, betege,
Le-ndrești către tine, slăvit Domn și rege.

Mărire primească în cer bunul Tată,
 Și Fiul născut din Fecioara curată,
 Și Duhul ce tari în ispite ne ține,
 Rugându-se-n noi cu nespuse suspine.
 Treimii, izvor de iubire suavă,
 De-a pururi să-i fie mărire și slavă. Amin.

Sau:

Galli cantu mediante
 Noctis iam caliginem
 Et profundae noctis atram
 Levante formidine,
 Deus alme, te rogamus
 Supplicisque poscimus.
 Vigil, potens, lux venisti
 Atque custos hominum,
 Dum tenerent simul cuncta
 Medium silentium,
 Redderent necnon mortalem
 Mortui effigiem,
 Excitares quo nos, Christe,
 De somno malitiae,
 Atque gratis liberares
 Nocturno de carcere,
 Redderesque nobis lucem
 Vitae semper comitem.
 Honor Patri sit ac tibi,
 Sancto sit Spiritui,
 Deo trino sed et uni,
 Paci, vitae, lumini,
 Nomini prae cunctis dulci
 Divinoque numini. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, Creatorul lumii, slava Tatălui răsfântă
 Peste noi, ne fii alături cu iubirea ta preasfântă.
 Să rămână fără tine, cine oare nu se teme?
 Pentru noi ar fi acesta cel mai greu dintre blesteme.

Inimile ne sunt pline de lumina ce ne vine
De la Duhul Sfânt, cel care e trimis mereu de tine.
Ușa inimilor noastre, Doamne, tu mereu ne-o nchide,
Să nu intre-n ea dușmanul cu capcanele-i perfide.

Ne-amenință fără preget a păcatului stihie;
Mila ta și îndurarea peste noi mereu să fie.
Pașii noștri ni-i conducă legea ta și mâna-ți blândă,
Să nu facem niciodată fapte demne de osândă.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau:

Adesto, rerum conditor,
Paternae lucis gloria,
Cuius amota gratia
Nostra pavescunt pectora,

Tuoque plena Spiritu,
Secum Deum gestantia,
Nil rapientis perfidi
Diris patescant fraudibus,

Ut inter actus saeculi,
Vitae quos usus exigit,
Omni carentes crimine
Tuis vivamus legibus.

Sit, Christe, rex piissime,
Tibi Patrique gloria
Cum Spiritu Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să nu mă pedepsești, Doamne, în furia ta.

Psalmul 37 (38)

Rugăciunea umilă a păcătosului aflat în primejdie

Toți cunoscuții lui stăteau departe (Lc 23,49).

I

- ² Doamne, să nu mă mustri în mânia ta *
și să nu mă pedepsești în furia ta.
³ Căci săgețile tale s-au înfipt în mine *
și mâna ta apasă peste mine.
⁴ Nimic nu este sănătos în trupul meu
în fața mâniei tale, †
și nu este pace în oasele mele *
din cauza păcatelor mele.
⁵ Căci fărădelegile mi-au acoperit capul, *
ca o povară prea grea pentru mine.

Ant. Să nu mă pedepsești, Doamne, în furia ta.

Ant. 2 Doamne, în fața ta e toată dorința mea.

II

- ⁶ Au putrezit și s-au înveninat rănilile mele *
din pricina nebuniei mele.
⁷ M-am încovoiat și m-am gârbovit cu totul; *
toată ziua umblu în mâhnire.
⁸ Rărunchii îmi sunt cuprinși de febră *
și nu mai e nimic sănătos în trupul meu.
⁹ Sunt frânt și istovit cu totul, *
strig din cauza zbuciumului inimii mele.
¹⁰ Doamne, în fața ta e toată dorința mea *
și suspinul meu nu-ți este ascuns.
¹¹ Inima mi se zbate, m-au părăsit puterile *
și mi-am pierdut chiar și lumina ochilor.
¹² Prietenii și cunoscuții se îndepărtează
din cauza răniilor mele, *
și rudele mele stau deoparte.

¹³ Cei care vor să-mi ia sufletul îmi întind curse, †
cei care-mi vor răul vorbesc de picirea mea, *
și vicleșuguri pun la cale ziua întreagă.

Ant. Doamne, în fața ta e toată dorința mea.

Ant. 3 Îți mărturisesc fărădelegea; să nu mă părăsești, Doamne, mântuirea mea.

III

¹⁴ Iar eu, ca un surd, nu iau aminte *
și sunt ca un mut ce nu-și deschide gura,

¹⁵ ca omul ce nu aude *
și nu iese răspuns din gura lui.

¹⁶ Pentru că în tine, Doamne, mi-am pus speranța, *
tu îmi vei răspunde, Doamne, Dumnezeul meu!

¹⁷ Spuneam, de fapt: „Să nu rătăcesc de mine
când mi se clatină piciorul, *
să nu se ridice cu mândrie împotriva mea”.

¹⁸ Sunt gata să mă prăbușesc *
și durerea înaintea mea este pururea.

¹⁹ Căci eu îmi mărturisesc fărădelegea *
și mă înspăimânt de păcatul meu.

²⁰ Dușmanii mei sunt plini de viață și sunt puternici *
și s-au înmulțit cei care mă urăsc fără motiv.

²¹ Ei îmi răsplătesc binele cu rău *
și mă acuză pentru că eu caut binele.

²² Să nu mă părăsești, Doamne; *
Dumnezeul meu, să nu te îndepărtezi de la mine!

²³ Grăbește-te să mă ajuți, *
Doamne, mântuirea mea!

Ant. Îți mărturisesc fărădelegea; să nu mă părăsești, Doamne, mântuirea mea.

V. Au slăbit ochii mei de dorința mântuirii tale.

R. Și după cuvintele dreptății tale.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne-n ceruri nu atârână candelabre de cristale;
 E destulă strălucire și lumina feței tale.
 Totul vine de la tine; cu puterea-ți creatoare,
 Ai zidit întreaga lume și-ai aprins lumina-n soare.
 S-au stins stelele de ceară de pe bolta sângerândă,
 Aurora prevestește marea soarelui izbândă.
 Întru lacrimi de durere ni se naște ziua nouă,
 Ele cad și-aștern pământul cu un strat curat de rouă.
 S-a eliberat văzduhul de-ale nopții bezne sumbre,
 Soarele i-a smuls veșmântul cel țesut din triste umbre.
 Astrul zilei din țările lui Cristos i-a dat un nume,
 Căci Cristos a pus pe fugă întunericul din lume.
 Tu, Lumină a luminii, zi a zilelor, tu, care,
 Existând din veșnicie, nu cunoști vreo înserare,
 Dumnezeu atotputernic, lumea o zidești și iară
 În neantu-i dinainte, dacă vrei, o faci să piară.
 Doamne, Unule-Născutul, ce-ai luat asupra-ți lutul,
 De cinstire și mărire îți aducem azi tributul.
 Slavă Tată, ce-n tărie, în vecie nu te clatini,
 Slavă Duhule, ți-aducem după legi și după datini.
 Amin.

Sau:

Deus, qui cæli lumen es
 Satorque lucis, qui polum
 Patérno fultum bráccchio
 Praelára pandis déxtera,

Auróra stellás iam tegit
 Rubrum sustóllens gúrgitem,
 Uméctis atque flátibus
 Terram baptízans róribus.

Iam noctis umbra línquitur,
 Polum calígo déserit,
 Typúsque Christi, lúCIFER
 Diem sopítum súscitat.

Dies diérum tu, Deus,
 Lucísque lumen ipse es,
 Unum potens per ómnia,
 Potens in unum Trínitas.

Te nunc, salvátor, quæsumus
 Tibíque genu fléctimus,
 Patrem cum Sancto Spírítu
 Totis laudántes vóCibus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Inima căită și smerită, Dumnezeu, n-o disprețui.

Psalmul 50 (51)

Miluieste-mă, Dumnezeu

Înnoiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou! (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeu,
 după marea ta bunătate, *
 și, după mulțimea îndurărilor tale,
 șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
 și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
 și păcatul meu stă pururi înaintea mea. —

- 6 Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- 7 Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- 8 Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă deci să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- 9 Stropește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- 10 Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- 11 Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- 12 Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- 13 Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- 14 Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- 15 Atunci voi învăța pe cei fărădelege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- 16 Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- 17 Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- 18 Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- 19 Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- 20 În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- 21 Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.

Ant. 2 În mânia ta, Doamne, adu-ți aminte că ești îndurător.

Cântarea Hab 3,2-4.13a.15-19

Dumnezeu vine să judece lumea

Ridicați-vă capul, căci se apropie răscumpărarea voastră! (Lc 21,28).

- ² Doamne, am auzit vestirea ta *
și m-am temut, Doamne, de lucrarea ta!
De-a lungul anilor, dă-i viață, *
de-a lungul anilor, fă-o cunoscută!
În mânia ta, *
adu-ți aminte că ești îndurător!
- ³ Dumnezeu vine din Teman, *
Cel Sfânt, din muntele Paran.
Gloria lui acoperă cerurile *
și pământul este plin de lauda lui.
- ⁴ Strălucirea lui este ca lumina, †
din mâinile lui izvorăsc raze: *
aici se ascunde tăria lui.
- ^{13a} Ai ieșit să mântuiești poporul tău, *
să-l eliberezi pe unsul tău.
- ¹⁵ Ți-ai tăiat drum prin mare cu caii tăi *
și spumegau talazurile multe.
- ¹⁶ Am auzit și s-a înfiorat inima mea, *
la glasul acesta tremură buzele mele;
putreziciunea îmi cuprinde oasele *
și pașii mei se clatină sub mine.
Voi sta liniștit în ziua strâmtorării *
care vine peste poporul ce se ridică asupra noastră.
- ¹⁷ Căci nu va mai înflori smochinul *
și nu va mai fi rod în vii;
înșelătoare va fi rodirea măslinului *
și nu vor mai da hrană ogoarele;

au dispărut oile din țarcuri *
și nu mai sunt vite în staule.

¹⁸ Dar cu voi tresălta de bucurie în Domnul, *
voi tresălta de veselie în Dumnezeu,
mântuitorul meu.

¹⁹ Domnul, Dumnezeul meu, este tăria mea: †
el face picioarele mele mai iuți ca ale căprioarei *
și poartă pașii mei pe culmi.

Ant. În mânia ta, Doamne, adu-ți aminte că ești îndurător.

Ant. 3 Laudă, Ierusalime, pe Domnul. †

Psalmul 147 (147 B)

Reconstruirea Ierusalimului

Vino să-ți arăt mireasa Mielului! (cf. Ap 21,9).

¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
† preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.

¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.

¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.

¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.

¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.

¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?

¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.

¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.

²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Laudă, Ierusalime, pe Domnul.

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,13-16

Acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați departe, v-ați apropiat prin sângele lui Cristos. Căci el este pacea noastră, cel care a făcut din două una și a dăruit zidul despărțitor, desființând în trupul său ura, legea poruncilor cu prescrierile ei, pentru ca pe cei doi să-i întemeieze într-un singur om nou, făcând pace, și să-i împace pe amândoi cu Dumnezeu într-un singur trup prin crucea prin care a nimic ura.

RESPONSORIUL SCURT

R. Voi striga către Domnul cel preaînalt, * care mi-a făcut bine. Voi striga.

Ÿ. El va trimite din cer și mă va elibera, * care mi-a făcut bine. Slavă Tatălui. Voi striga.

Ant. la *Benedictus*: În iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru ne-a vizitat Cel care Răsare din înălțime.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Cristos care, prin Duhul Sfânt, și-a vărsat sângele oferindu-se Tatălui pentru a curăța conștiința noastră de faptele moarte. Să-i dăm mărturie cu inimă sinceră:

Voința ta, Doamne, e pacea noastră.

Noi am primit de la bunătatea ta începutul zilei:

- dăruiește-ne deopotrivă harul să începem o viață nouă.
- Tu ai creat toate și le păstrezi cu providența ta:
- fă-ne să vedem neconținut, prin credință, pecetea ta în toată făptura.

Prin sângele tău ai pecetluit noul și veșnicul testament:

- fă-ne să rămânem credincioși legământului tău, împlinind poruncile tale.

Când atârni pe cruce, din coasta ta au izvorât sânge și apă:

- spală păcatele noastre în acest râu aducător de mântuire și înveselește cetatea lui Dumnezeu.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeuule atotputernic, primește laudele pe care ți le aducem și dă-ne harul să ți le putem cânta mai desăvârșit în veșnicie împreună cu sfinții tăi. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere, după cuvântul tău.

Psalmul 118 (119),73-80

X (Iod)

- ⁷³ Măinile tale m-au făcut și m-au plămădit; *
fă-mă să înțeleg și voi învăța poruncile tale.
- ⁷⁴ Cei ce se tem de tine
mă vor vedea și se vor bucura, *
căci mi-am pus toată speranța în cuvintele tale.
- ⁷⁵ Știu, Doamne, că judecățile tale sunt drepte *
și întru adevăr m-ai umilit.
- ⁷⁶ Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere, *
după promisiunea făcută slujitorului tău.
- ⁷⁷ Să vină asupra mea îndurările tale
și voi fi viu, *
căci legea ta îmi este desfătare.
- ⁷⁸ Să fie făcuți de rușine cei mândri,
căci cu minciună m-au asuprit, *
iar eu voi cugeta la învățăturile tale.
- ⁷⁹ Să se întoarcă spre mine cei care se tem de tine *
și cei care cunosc legile tale.

⁸⁰ Inima mea să fie neprihănită în orânduiri tale, *
ca să nu fiu făcut de rușine.

Ant. Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere, după
cuvântul tău.

Ant. 2 De cei ce se ridică împotriva mea, ocrotește-mă,
Dumnezeul meu.

Psalmul 58 (59),2-5.10-11.17-18

Rugăciune împotriva prigonitorilor

*Aceste cuvinte ale Mântuitorului trebuie să-i învețe pe
toți pietatea față de Tatăl (Eusebiu din Cezareea).*

² Dumnezeu meu, eliberează-mă de dușmanii mei, *
apără-mă de cei care se ridică împotriva mea.

³ Eliberează-mă de cei care săvârșesc nelegiuirea *
și mântuiește-mă de oamenii vărsători de sânge.

⁴ Iată-i că stau la pândă să-mi ia sufletul; *
cei puternici se ridică împotriva mea.

⁵ Nici vină, nici păcat nu este în mine, Doamne. *
Fără nici o pricină, ei aleargă,
se pregătesc să mă atace.

¹⁰ Scoală-te, vino în întâmpinarea mea și privește, †
mă îndrept spre tine, tăria mea, *
pentru că numai tu, Dumnezeule, ești scăparea mea.

¹¹ Îndurarea Dumnezeului meu îmi vine în ajutor. *
Dumnezeu mă va face să-i privesc de sus
pe dușmanii mei.

¹⁷ Dar eu voi cânta puterea ta, *
dis-de-diminează voi lăuda bunătatea ta,
pentru că tu ești un turn de scăpare pentru mine, *
un loc de adăpost, în ziua necazului.

¹⁸ Tăria mea, pe tine vreau să te laud! †
Căci tu, Dumnezeule, ești turnul meu de scăpare, *
Dumnezeul meu, îndurarea mea!

Ant. De cei ce se ridică împotriva mea, ocrotește-mă,
Dumnezeul meu.

Ant. 3 Fericit este omul pe care Dumnezeu îl muștră,
căci Domnul rănește și tot el vindecă.

Psalmul 59 (60)

Rugăciune după o nenorocire

În lume veți avea neazuri; însă curaj, eu am învins lumea (In 16,33).

- ³ Ne-ai alungat, Dumnezeule, ne-ai împrăștiat, *
te-ai mâniat pe noi. Întoarce-te la noi!
- ⁴ Ai zguduit pământul, l-ai despicat, *
repară-i spărturile, căci se prăbușește.
- ⁵ Ai pus poporul tău la grele încercări, *
ne-ai dat să bem vinul amărăciunii.
- ⁶ Le-ai dat un semn celor care se tem de tine, *
ca să fugă din fața arcului.
- ⁷ Ca prietenii tăi să fie eliberați, *
să ne mântuiască dreapta ta și ascultă-ne.
- ⁸ Dumnezeu a vorbit în lăcașul său sfânt: †
„Mă voi înălța și voi împărți Sihemul, *
și valea Sucot o voi măsura.
- ⁹ Al meu este Galaadul, al meu este Manase *
și Efraim, coiful capului meu,
Iuda, sceptrul meu de domnie, *
- ¹⁰ Moab, vasul în care mă spal;
peste Edom îmi azvârl încălțăminte, *
peste țara filistenilor îmi voi striga biruința”.
- ¹¹ Cine mă va călăuzi spre cetatea întărită? *
Cine îmi va arăta calea spre Edom?
- ¹² Oare nu tu, Dumnezeule, care ne-ai alungat *
și nu mai ieși, o Dumnezeule, cu oștirile noastre?
Vino în ajutorul nostru în timpul neazului, *
căci mântuirea de la oameni este zadarnică.
- ¹³ În Dumnezeu vom săvârși fapte mărețe, *
și el îi va doborî pe asupritorii noștri.

Ant. Fericit este omul pe care Dumnezeu îl muștră,
căci Domnul rănește și tot el vindecă.

La alte Ore, psalmodia complementară, scriile a II-a și a III-a, 1171.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Dt 1,31b*

Domnul, Dumnezeul tău, te-a purtat pe tot drumul pe care l-ai străbătut așa cum omul își poartă copilul.

℣. Primește-mă, Doamne, după cuvântul tău, și voi fi viu.

℞. Să nu fiu făcut de rușine, pentru că am nădărdit în tine.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Isuse Cristoase, care în ceasul al treilea ai fost dus la răstignire pentru mântuirea lumii, te rugăm cu umilință să ne dăruiești iertare de greșelile pe care le-am făcut și să ne ferești neconținut de orice rău. Tu, care viețuiești.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Bar 4,28-29*

Cugetul vostru v-a făcut să rătăciți departe de Dumnezeu; întorcându-vă, străduiți-vă să-l căutați din nou. Fiindcă el, care a trimis asupra voastră prăpădul, vă va da o dată cu mântuirea o bucurie veșnică.

℣. La Domnul este îndurare.

℞. Și belșug de mântuire.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Isuse Cristoase, care în ceasul al șaselea, pe când întunericul învăluia pământul, te-ai urcat nevinovat pe cruce pentru răscumpărarea noastră, dă-ne pururi lumina ta, prin care să ne învrednicim a ajunge la viața cea veșnică. Tu, care viețuiești.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Înț 1,13-15*

Dumnezeu nu a creat moartea și nici nu se bucură de pieirea celor vii. Toate le-a creat ca să existe și toate

făpturile din lume sunt spre viață, nu găsești în ele otrava care să le facă să moară; puterea morții nu domnește pe pământ, căci dreptatea este nemuritoare.

℣. Domnul a scăpat sufletul meu de moarte.

℞. Și voi umbla în fața lui pe pământul celor vii.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Isuse Cristoase, care în ceasul al nouălea l-ai strămutat pe tâlharul căit de pe lemnul crucii în slava împărăției tale, te rugăm cu încredere să primești smerita mărturisire a păcatelor noastre și, în ceasul morții noastre, să ne dai harul să intrăm cu bucurie pe poarta paradisului. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Din văzduh se lasă seara; potolindu-și din dogoare,
Spre culcușu-i blândul soare prinde-ncet să se coboare.
Când apune astrul zilei, orizontul sângerându-l,
Către cer în rugăciune ni se-nalță iarăși gândul.

Doamne, tu în ziua-aceasta ne-ai scutit de trândăvie,
Ne-ai tocmit de dimineață, ne-ai trimis la tine-n vie.
Munca zilei, oboseala, s-au sfârșit acuma, iată,
Ți le punem la picioare, așteptând din cer răsplată.

Brațul tău ce-n truda zilei ne-a trimis de sus tărie,
Iarăși scut de apărare peste noapte să ne fie.
Somnul dulce ce ne-așteaptă să ne fie drept arvună
A odihnei ce în ceruri niciodată n-o s-apună.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.

Amin.

Sau:

Horis peráctis úndecim
 Ruit dies in vésperum;
 Solvámus omnes débitum
 Mentis libénter cánticum.
 Labor diúrnuş tránsiit
 Quo, Christe, nos condúxeras;
 Da iam colónis víneæ
 Promíssa dona glóriæ.
 Mercéde quos nunc ádvocas,
 Quos ad futúrum múneras,
 Nos in labóre ádiuva
 Et post labórem récrea.
 Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte și picioarele mele de la cădere.

Psalmul 114 (116 A)

Rugăciune de mulțumire

Prin multe strâmtorări trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu (Fap 14,22).

- ¹ Îl iubesc pe Domnul, *
 pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.
- ² El își pleacă urechea spre mine *
 în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
 și mă cuprindeau spaimile infernului,
 mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
 „Doamne, salvează-mi sufletul!” —

- ⁵ Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- ⁶ Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- ⁷ Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- ⁸ El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- ⁹ Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

Ant. Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte și picioarele mele de la cădere.

Ant. 2 Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul.

Psalmul 120 (121)

Dumnezeu, ocrotitorul poporului

Nu le va mai fi foame și nici sete, nu-i va mai arde soarele și nici arșița (Ap 7,16).

- ¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
„De unde-mi va veni ajutorul?”
- ² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ³ Nu va lăsa să ți se clatine piciorul *
și nu va ațipi cel care te păzește.
- ⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.
- ⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.
- ⁶ Ziua, soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.
- ⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.
- ⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Ant. Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul.

Ant. 3 Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 2,7-10a

Noi vorbim de înțelepciunea tainică a lui Dumnezeu, care a fost ținută ascunsă, și pe care Dumnezeu o hotărâse înaintea veacurilor spre mărirea noastră, pe care nici unul dintre stăpânitorii lumii acesteia n-a cunoscut-o, căci dacă ar fi cunoscut-o, nu l-ar fi răstignit pe Domnul gloriei. Însă, după cum este scris: Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe el. Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos a murit pentru păcatele noastre, * ca să ne prezinte înaintea lui Dumnezeu. Cristos.

V. A fost dat morții în trup, dar a fost înviat prin Duhul Sfânt, * ca să ne prezinte înaintea lui Dumnezeu. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la *Magnificat*: Adu-ți aminte, Doamne, de îndurarea ta, după cum ai promis părinților noștri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos Domnul care, plin de milă și îndurare, a șters lacrimile celor ce plâng, și să-l invocăm cu iubire și umilință:

Îndură-te, Doamne, de poporul tău!

Doamne Cristoase, care îi mângâi pe cei smeriți,

– pune lacrimile celor sărmani înaintea ta.

Ascultă, Dumnezeule îndurător, gemetele celor aflați în agonie:

– să-î cerceteze îngerul tău și să-i întărească.

Să cunoască toți cei surghiuniți providența ta,

– să se întoarcă în patria pământească și, la timpul cuvenit, să intre în patria cerească.

Birue cu iubirea ta pe cei care trăiesc în păcat

– și adu-i la împăcarea cu Biserica ta.

Primește-i în pacea ta pe frații noștri răposați,

– ca să aibă parte pe deplin de roadele răscumpărării tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ți-ai dezvăluit înțelepciunea negrătită în nebunia crucii, dă-ne harul ca în pătimirea Fiului tău să recunoaștem gloria lui, astfel încât să nu încetăm a ne lăuda în crucea lui cu toată încrederea. El, care, fiind Dumnezeu.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să ascultăm glasul Domnului, ca să intrăm în odihna lui.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Tu, Lumină, care-n ceruri ești aprinsă din vecie
Și aprinsă vei rămâne cât vecia va să fie,
Tu, ce pui pe fugă noaptea cu urâtele ei vise,
După legi ce fost-au scrise în eternele zapise,
Faci, în locul nopții negre, să apară ziua iară
Și alungi din minți, de-asemeni, întunericul afară.

O, Lumină infinită, raza-ți blândă și domoală
Tihna nopții o-ntre rupe și din somn acum ne scoală.
Ferițiți vor fi de-a pururi fiii cercetării tale;
Cei ce-s ocoliți de tine vrednici sunt de plâns și jale.
Tu ne-ai scos la libertate din morminte de tristețe,
Făcând iar să strălucească bucuriile pe fețe.

I-ai învins pe toți dușmanii. Teama, bezna, boala, până
Chiar și moartea, moartea tristă, zac cu fruntea în țărână.
Doamne sfinte și-ndurate, bun și veșnic împărate,
Domn al vieții și-al luminii necreată și curate,
Din lumina necreată fă o rază de splendoare,
Ce alungă orice noapte, peste lume să pogoare.

Bucuroși acum aducem slavă veșnicului Tată,
 Ca și Fiului, născutul din Fecioara Preacurată.
 Duhul Sfânt cel care este legătură de iubire,
 Să primească, de asemeni, sfânt prin os de preamărire.
 Dumnezeuului Treimic, preainaltului său nume,
 Cinste, căci el viață, pace și lumină-i pentru lume.

Amin.

Sau:

Lux æterna, lumen potens,
 Dies indeficiens,
 Debellator atræ noctis,
 Reparator luminis,
 Destructorque tenebrarum,
 Illustrator mentium:

Quo nascente suscitamur,
 Quo vocante surgimus;
 Faciente quo beati,
 Quo linquente miseri;
 Quo a morte liberati,
 Quo sumus perlucidi;

Mortis quo victores facti,
 Noctis atque sæculi;
 Ergo nobis, rex æterne,
 Lucem illam tribue,
 Quæ fuscatur nulla nocte,
 Solo gaudens lumine.

Honor Patri sit ac tibi,
 Sancto sit Spiritui,
 Deo trino sed et uni,
 Paci, vitæ, luminis,
 Nõmini præ cunctis dulci
 Divinõque nõmini. Amen.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Dumnezeule, cel care ești Ființa necreată,
 Dumnezeule, cel care ai un Dumnezeu drept Tată,
 Dumnezeule, cel care și din unul, și din altul
 Ai purces, acum coboară pân-la noi din tot înaltul.

Fii a noastră bucurie în momente grele, triste;
 Bucurie ce nu vine de la tine nu există.
 Pentru noi fii mângâiere și izvor de orice bine,
 Ale noastre inimi, Doamne, după tine să suspine.
 Tată veșnic, îndurarea-ți peste noi acum coboară,
 Și tu, Fiule, Cuvântul, Lumii dat printr-o Fecioară,
 Duh Preasfânt, ne luminează cu lumina ta curată,
 Ca din suflet să dispară orice umbră, orice pată.
 Tot ce poate ochiul nostru să cuprindă și să vadă
 E lucrarea mâinii tale; lumea este-a ta plămadă.
 L-ai făcut pe om din tină, dându-i viață ce nu piere,
 L-ai creat din nou prin moartea-ți, după trista lui cădere.
 Îmbrăcând, Cristoase Doamne, firea noastră cea umilă,
 Suferind pe lemnul crucii, ne-ai salvat pe toți din milă.
 Dragostea ce-ai arătat-o suferind pe cruce-odată,
 Ca să-avem un loc în ceruri, înc-o dată ne-o arată.
 În lăcașul de splendoare, cu-ale sfinților soboare,
 Tu domnești, Treime Sfântă, peste lumea trecătoare.
 Contemplându-te în ceruri, orice limbă se cuvine
 Imn de slavă în cântare să înalțe către tine. Amin.

Sau:

Deus de nullo véniens,
 Deus de Deo pródiens,
 Deus ab his progrédiens,
 In nos veni subvéniens.
 Tu nostrum desidérium,
 Tu sis amor et gáudium;
 In te nostra cupíditas
 Et sit in te iucúnditas.
 Pater, cunctórum Dómine,
 Cum Génito de Vírgine,
 Intus et in circúitu
 Nos rege Sancto Spírítu.
 Meménto, sancta Trínitas,
 Quod tua fecit bónitas,
 Creádo prius hómínem,
 Recreádo per sánguinem.

Nam quos creávit Unitas,
Redémit Christi cáritas;
Patiéndo tunc díligens,
Nunc díligat nos éligens.

Triádi sanctæ gáudium,
Pax, virtus et impérium,
Decus, omnipoténtia,
Laus, honor, reveréntia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul singur face fapte minunate, veșnică este îndurarea lui.

Psalmul 135 (136)

Imn pascal

A povesti faptele minunate ale Domnului înseamnă a-i aduce laudă (Cassiodor).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ² Lăudați-l pe Dumnezeu dumnezeilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ³ Lăudați-l pe Domnul domnilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ El singur face fapte minunate, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ El a făcut cerurile cu înțelepciune, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁶ El a întărit pământul peste ape, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁷ El a făcut luminătorii cei mari, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁸ Soarele, ca să stăpânească ziua, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

⁹ Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Domnul singur face fapte minunate, veșnică este îndurarea lui.

Ant. 2 L-a scos pe Israel din Egipt, cu mână tare și cu braț puternic.

II

¹⁰ El i-a lovit pe egipteni în întâii lor născuți, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹¹ Și l-a scos pe Israel din mijlocul lor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹² Cu mână tare și cu braț puternic, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹³ El a despărțit în două Marea Roșie, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁴ El a făcut ca Israel să treacă prin mijlocul ei, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁵ Și l-a aruncat pe faraon cu oștirea lui în Marea Roșie, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. L-a scos pe Israel din Egipt, cu mână tare și cu braț puternic.

Ant. 3 Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului; el ne-a mântuit de asupritorii noștri.

III

¹⁶ El a călăuzit poporul său prin pustiu, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁷ El a lovit regi mari, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁸ El a dat la moarte regi puternici, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁹ Pe Sihon, regelé amoreilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²⁰ Și pe Og, regelé Basanului, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

- 21 El a dat țara lor ca moștenire, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 22 Ca moștenire slujitorului său, Israel, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 23 Și-a adus aminte de noi când eram înjosiți, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 24 El ne-a mântuit de asupritorii noștri, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 25 El dă hrană oricărei făpturi, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 26 Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului; el ne-a mântuit de asupritorii noștri.

℣. Arată-mi, Doamne, căile tale.

℟. Și învață-mă cărările tale.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Ochii noștri cu uimire pot acuma să admire
Cum din somnul greu al nopții se trezește-ntreaga fire.
Când din nou al zilei astru în văzduh lumina-și cerne,
Ni se-nalță glasul către Domnul gloriei eterne.
Tată veșnic, tu prin Fiul ai creat mărețul soare,
Ca precis durata nopții și a zilei s-o măsoare.
Ai dispus, făcând lumina să apară, să dispară,
După zi să vină noaptea, după noapte, ziua iară.

Însă tu, Cristoase Doamne, pentru noi ești unic soare
 Ce n-apune niciodată, ești lumină orbitoare.
 Peste noi nicidecum nu poate întunericul să vină
 Căci și-atunci când este noapte tu ne-nvăluie în lumină.
 Printre fiii tăi, Părinte, te rugăm a ne socoate,
 De-al tău Fiu să ne apropii ca să-i fim plăcuți în toate.
 Duhul Sfânt să ne-ncălzească bietul nostru suflet rece
 Ca-n iubire ziua-ntreagă să putem a o petrece. Amin.

Sau:

Diēi luce réddita,
 Lætis grátisque vóci bus
 Dei canámus glóriam,
 Christi faténtes grátiam,
 Per quem creátor ómni um
 Diem noctémque cóndidit,
 Æté rna lege sánciens
 Ut semper succédant sibi.
 Tu vera lux fidéli um,
 Quem lex vetérna non tenet,
 Noctis nec ortu súccidens,
 Æté rno fulgens lúmine.
 Præsta, Pater ingénite,
 Totum ducámus iúgiter
 Christo placéntes hunc diem
 Sancto repléti Spírítu. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vestim de dimineață îndurarea ta, Doamne, și
 noaptea, fidelitatea ta.

Psalmul 91 (92)

Lauda Creatorului

*Cântăm laude pentru faptele minunate ale Fiului
 unul-născut (sf. Atanasie).*

- ² Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul, *
 să cântăm numele tău, Preaînalte,
³ să vestim de dimineață îndurarea ta *
 și, noaptea, fidelitatea ta,
⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
 cu cântare de alăută.
⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
 pentru faptele tale, *
 voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.
⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
 și cât de adânci sunt gândurile tale!
⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște *
 și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
 și făcătorii de rele înfloresc,
 ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!
¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
 iată, dușmanii tăi vor pieri *
 și se vor risipi toți făcătorii de rele.
¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
 ca pe aceea a unui zimbru, *
 torni asupra mea untdelemn proaspăt;
¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
 și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
 despre cei ce se ridică împotriva mea.
¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
 va crește ca un cedru din Liban.
¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
 vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
 își păstrează seva și prospețimea,
¹⁶ ca să vestească: *
 „Domnul, stâncă mea, este drept,
 în el nu este nedreptate”.

Ant. Vestim de dimineață îndurarea ta, Doamne, și noaptea, fidelitatea ta.

Ant. 2 Preamăriți-l pe Dumnezeu nostru.

Cântarea

Dt 32,1-12

Binefacerile lui Dumnezeu față de popor

De câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi așa cum își adună găina puii sub aripi! (Mt 23,37).

- ¹ Ascultați, cerurilor, și voi vorbi! *
Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele!
- ² Ca ploaia să picure învățătura mea, *
ca roua să curgă cuvintele mele,
ca burnița peste iarbă *
și ca ropotul de ploaie peste grâne.
- ³ Căci voi invoca numele Domnului: *
preamăriți-l pe Dumnezeu nostru!
- ⁴ El este stânca: lucrările lui sunt desăvârșite, *
toate căile lui sunt dreptate.
Domnul este credincios și în el nu este nedreptate; *
el este drept și nepărtinitor.
- ⁵ Ei au păcătuit împotriva lui; †
ei nu-i mai sunt fii prin purtarea lor, *
ci neam îndărătnic și ticălos.
- ⁶ Așa răsplătiți voi Domnului, *
popor nechibzuit și fără minte?
Oare nu este el părintele tău, *
cel care te-a creat, te-a plăsmuit și te-a întemeiat?
- ⁷ Amintește-ți de zilele de odinioară, *
socotește anii, generație după generație,
întreabă-l pe tatăl tău și-ți va spune, *
întreabă-i pe bătrâni și-ți vor povesti.
- ⁸ Când Cel Preaînalt a separat popoarele, *
când i-a împrăștiat pe fiii lui Adam,
el a stabilit hotarele popoarelor *
după numărul fiilor lui Israel;
- ⁹ căci partea Domnului este poporul său, *
Iacob este partea lui de moștenire.
- ¹⁰ L-a găsit în pământ pustiu, *
într-un loc înfricoșător plin de urlete sălbatice;

și l-a apărat, l-a îngrijit și l-a păzit *
ca pe lumina ochilor.

¹¹ Precum vulturul care-și învață puii să zboare, *
zburând deasupra lăr își întinde aripile,
și-a întins aripile și l-a ridicat, *
l-a purtat pe aripile sale.

¹² Numai Domnul singur a fost conducătorul lui: *
nici un dumnezeu străin nu i-a fost alături.

Ant. Preamăriți-l pe Dumnezeuul nostru.

Ant. 3 Cât de minunat este numele tău, Doamne, pe
tot pământul.

Psalmul 8

Maiestatea lui Dumnezeu și demnitatea omului

*Toate le-a pus sub picioarele lui iar pe el l-a rânduit
cap peste Biserica întregă (Ef 1,22).*

² Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.

³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.

⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,

⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”

⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și măreție. *

⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale,

toate le-ai pus la picioarele lui: †

⁸ oile și boii laolaltă, *
precum și fiarele câmpului,

⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor. —

¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Ant. Cât de minunat este numele tău, Doamne, pe tot pământul.

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,14-16a

Binecuvântați pe cei care vă persecută: binecuvântați și nu blestemați. Bucurați-vă cu cei care se bucură și plângeți cu cei care plâng. Să aveți aceleași sentimente unii pentru alții. Nu râvniți la funcții înalte, ci lăsați-vă atrași de cele modeste.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vor tresălta de bucurie buzele mele * când îți voi cânta ție. Vor tresălta.

V. Limba mea va vesti dreptatea ta * când îți voi cânta ție. Slavă Tatălui. Vor tresălta.

Ant. la *Benedictus*: Îndreaptă, Doamne, pașii noștri pe calea păcii.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să preamărim bunătatea și înțelepciunea lui Cristos, care ne îngăduie să-l privim și să-l iubim în toți frații noștri, mai ales în cei care suferă. Să-l rugăm cu stăruință:

Desăvârșește-ne, Doamne, în iubire!

Din zorii dimineții ne amintim de învierea ta

– și implorăm de la tine, pentru toți, binefacerile răscumărării.

Dă-ne harul, Doamne, să dăm astăzi mărturie pentru tine

– și să aducem, prin tine, o jertfă sfântă, bineplăcută Tatălui.

Fă-ne să recunoaștem chipul tău în toți oamenii

– și în ei să te slujim pe tine.

Cristoase, vița cea adevărată, noi suntem mlădițele tale:

– fă-ne să rămânem în tine ca să aducem roade multe spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să te laude, Doamne, glasurile noastre, să te laude sufletul, să te laude și viața, și deoarece ființa noastră este darul tău, ție să-ți aparțină toată lucrarea noastră. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

✠. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece, spune Domnul.

Psalmul 118 (119),81-88

XI (Kaf)

- ⁸¹ Sufletul meu tânjește după mântuirea ta, *
în cuvântul tău mi-am pus toată speranța.
- ⁸² Mi-au slăbit ochii în așteptarea promisiunii tale *
și spun: „Când mă vei mângâia?”
- ⁸³ Am ajuns ca un burduf așezat la fum, *
dar nu am uitat de îndreptările tale.
- ⁸⁴ Câte sunt zilele slujitorului tău? *
Când vei judeca oare pe cei ce mă asupresc?
- ⁸⁵ Cei mândri au săpat groapă înaintea mea; *
ei nu sunt după legea ta.
- ⁸⁶ Toate poruncile tale sunt adevăr; †
pe nedrept m-au prigonitor: *
vino în ajutorul meu!
- ⁸⁷ Puțin a lipsit de nu m-au șters de pe pământ, *
dar nu am părăsit învățăturile tale.
- ⁸⁸ După îndurarea ta dă-mi viață *
și voi păzi poruncile gurii tale.

Ant. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece, spune Domnul.

Ant. 2 Tu, Doamne, ești speranța mea, turn puternic în fața dușmanului.

Psalmul 60 (61)

Rugăciunea unui exilat

Rugăciunea dreptului care nădăjduiește cele veșnice
(sf. Ilariu).

- ² Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea, *
ia aminte la rugăciunea mea.
- ³ De la marginile pământului pe tine te chem †
când inima mi-e cuprinsă de neliniște, *
călăuzește-mă la stânca la care nu pot ajunge!
- ⁴ Căci tu ești un refugiu pentru mine, *
turn puternic în fața dușmanului.
- ⁵ Voi locui în cortul tău pentru totdeauna, *
mă voi adăposti la umbra aripilor tale,
- ⁶ căci, tu, Dumnezeul meu,
mi-ai ascultat promisiunile, *
mi-ai dat moștenirea
celor care se tem de numele tău.
- ⁷ Vei adăuga la zilele regelui alte zile, *
anii lui vor fi ca generație după generație.
- ⁸ Va domni în veșnicie înaintea lui Dumnezeu, *
îndurarea și adevărul îl vor ocroti.
- ⁹ Atunci voi cânta imnuri numelui tău în vecii vecilor, *
ca să-mi îndeplinesc promisiunile zi de zi.

Ant. Tu, Doamne, ești speranța mea, turn puternic în fața dușmanului.

Ant. 3 De teama dușmanului, păzește, Doamne, viața mea.

Psalmul 63 (64)

Rugăciune împotriva dușmanilor

În acest psalm este vorba, mai ales, despre pătimirea Domnului (sf. Augustin).

- ² Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele, *
păzește sufletul meu de teama dușmanului.
- ³ Ferește-mă de adunarea celor răi, *
de mulțimea celor ce săvârșesc fărădelegea.
- ⁴ Ca sabia își ascut limbile lor, †
precum săgeata, aruncă cuvinte amare, *
⁵ pentru a-l lovi, în ascuns, pe cel neprihănit,
trag pe neașteptate și nu se tem. *
- ⁶ Se încurajează în răutatea lor,
se pun de acord ca să întindă curse. *
Ei spun: „Cine va vedea?”
- ⁷ Au pus la cale nelegiuiri, †
au împlinit cele uneltite: *
ca o prăpastie este omul și inima lui e un abis.
- ⁸ Dumnezeu îi lovește pe ei cu săgețile sale: *
pe neașteptate ei au fost răniți,
⁹ și însuși limba lor îi va face să cadă; *
oricine, văzându-i, va clătina din cap.
- ¹⁰ Atunci toți vor fi cuprinși de teamă, †
vor vesti lucrările Domnului*
și vor înțelege faptele lui.
- ¹¹ Cel drept se va bucura în Domnul
și va nădăjdui în el, *
și vor fi lăudați toți cei drești cu inima.

Ant. De teama dușmanului, păzește, Doamne, viața mea.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Dt 8,5b-6

După cum omul își învață fiul, așa te învață pe tine Domnul Dumnezeul tău. Păzește, așadar, poruncile

Domnului, Dumnezeului tău, umblând pe căile lui și temându-te de el.

☩. Frica de Domnul e curată, dăinuie în veci.

☩. Judecățile Domnului sunt adevărate, toate sunt drepte.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte atotputernic, noi ne închinăm maiestății tale și te rugăm să reverși lumina Duhului Sfânt asupra noastră, pentru ca, apărați de orice dușman, să ne bucurăm pururi întru lauda ta. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

IRg 2,2b-3

Fii curajos; fii bărbat! Împlinește-ți datoria față de Domnul, Dumnezeul tău, mergi pe căile lui și păzește-i toate legile, poruncile, hotărârile și dispozițiile. Astfel, vei avea succes în tot ce vei face și în tot ce vei întreprinde.

☩. Călăuzește-mă, Doamne, pe calea poruncilor tale.

☩. Căci am iubit legea ta.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, luminează și flacăra a iubirii veșnice, dă-ne harul să ardem pururi de dragostea ta, ca să te iubim pe tine mai presus de toate și pe frații noștri, pentru tine, într-unică iubire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Ier 6,16

Opriți-vă pe drum și priviți și întrebați despre căile de odinioară: care este calea cea bună? Urmați-o și veți afla odihnă pentru sufletele voastre.

☩. Moștenirea mea sunt mărturiile tale în veci.

☩. Căci ele sunt desfătarea inimii mele.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Doamne, și dăruiește-ne pacea statornică pe care o cerem de la tine, ca să te putem sluji cu bucurie în toate zilele vieții noastre și, prin mijlocirea preafericitei Fecioare Maria, să ne învrednicim a ajunge în împărăția ta. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A III-A

DUMINICĂ

Vesperale I

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

O, Doamne, tu ești Creatorul a toate,
De-aceea, doar mâna-ți puternică poate
Ca ziua-n veșmânt de lumină s-o-mbrace,
Iar noaptea-n veșmânt de tăcere și pace.

Aduce-nserarea și gânduri pioase
Și dulce odihnă truditelor oase,
Iar minții repaus își dă fiecare
Când toată tristețea din inimi dispare.

Când umbrele serii văzduhul își cerne,
Din nou către Domnul măririi eterne
Cu drag ni se-nalță și ruga, și gândul,
Iertare cerându-i, smeriți adorându-l.

Pe cel care viața cu har ne-o inundă
Voim să-l slăvim cu iubire profundă;
Și mintea, și glasul elogiilor să-i țese,
Prinos să-i aducem de imnuri alese.

Se termină ziua și noaptea-i aproape,
Stă noaptea în beznă acum să ne-ngroape;
Credința aprinsă în suflet ne fie
În beznă lumină, în noapte făclie.

A noastră cântare văzduhul străbătă-l,
Prin Fiul și-n Duhul s-ajungă la Tatăl.
Pământul și cerul în veci să adoare
Treimea domnind în cerească splendoare. Amin.

Sau: Deus, creator ómnium, 605.

La alegere, se poate spune imnul Isuse, din morți, 900.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 De la răsăritul și până la apusul soarelui, fie numele Domnului lăudat.

Psalmul 112 (113)

Lăudați numele Domnului

I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți (Lc 1,52).

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înălță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. De la răsăritul și până la apusul soarelui, fie numele Domnului lăudat.

Ant. 2 Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului.

Psalmul 115 (116 B)

Aducere de mulțumire în templu

Prin Cristos, să aducem pururi jertfă de laudă lui Dumnezeu (cf. Evr 13,15).

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului.

Ant. 3 Domnul Isus s-a umilit pe sine; de aceea și Dumnezeu l-a înălțat în veac.

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,

- ⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
- După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
- ¹⁰ pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
- ¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Domnul Isus s-a umilit pe sine; de aceea și Dumnezeu l-a înălțat în veac.

LECTURA SCURTĂ

Evr 13,20-21

Dumnezeul păcii care, prin sângele alianței veșnice, l-a readus din morți pe Domnul nostru Isus, păstorul cel mare al oilor, să vă întărească pentru orice lucrare bună, ca să împliniți voința lui, făcând în noi ceea ce este plăcut înaintea lui prin Isus Cristos, căruia să-i fie mărire în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cât sunt de minunate * lucrările tale, Doamne. Cât sunt.

V. Toate cu înțelepciune le-ai făcut; * lucrările tale, Doamne. Slavă Tatălui. Cât sunt.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos s-a milostivit de poporul flămând și a săvârșit pentru el minunile iubirii sale. Amintindu-ne de ele, să-l rugăm cu evlavie:

Arată-ne, Doamne, iubirea ta!

Mărturisim, Doamne, că toate cele bune le-am primit astăzi de la bunătatea ta:

– să nu se întoarcă la tine deșarte, ci să aducă rod în inimă bună.

Lumină și mântuire a tuturor neamurilor, ocrotește-i pe martorii pe care i-ai trimis în lumea întreagă

– și aprinde în ei focul Duhului Sfânt.

Fă ca toți oamenii să făurească o lume tot mai conformă cu demnitatea ei rânduită de tine,

– răspunzând cu generozitate, sub călăuzirea ta, la cele mai urgente necesități ale timpului nostru.

Vindecătorule al sufletelor și al trupurilor, alină-i pe cei bolnavi, fii alături de cei care mor

– și, în îndurarea ta, vizitează-ne și ne înviorează.

Binevoiește a-i număra pe cei răposați printre fericiții din ceruri,

– ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să cântăm cu veselie Domnului, să strigăm cu bucurie către stânca mântuirii noastre, aleluia. †

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Aceasta e ziua pe care-o socoate
 Chiar Domnul zi sfântă și prima-ntre toate;
 E ziua în care, călcând peste moarte,
 Cristos la izbândă-a voit să ne poarte.
 Departe de noi toropeala și somnul!
 Să-l caute mintea în rugă pe Domnul!
 Pioasă veghere profetul ne cere
 Când totul în jur este calm și tăcere,
 Ca Domnul iertării și-al milelor multe
 Să-și plece urechea și blând să ne-asculte
 Smerita-nchinare, și-n mila sa mare,
 Curați să ne facă de orice-ntinare.
 Aceasta e sfânta și tainica oră
 Când Domnul e darnic cu cei ce-l imploră;
 Pe cei ce la rugă voiesc să se scoale
 Nu-i lasă să plece cu mâinile goale.
 A noastră cântare văzduhul străbată-l,
 Prin Fiul și-n Duhul s-ajungă la Tatăl.
 Pământul și cerul în veci să adoare
 Treimea domnind în cerească splendoare. Amin.

Sau: Primo diérum ómnium, 611.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Isuse, din morți înviaț ești întâiul
 Și moartea învinsă îți simțe călcâiul.
 Aceasta e ziua cea mare și sfântă
 În care te cântă chiar moartea înfrântă.
 Vezi sufletul nostru ucis de păcate;
 Învie-l din moarte, slăvite-mpărate,
 Ca-n ziua din urmă și trupul să spere
 Răsplata cea dreaptă și sfânta-nviere.
 În clipa sosirii cu cetele sfinte
 De îngeri, voioși să-ți ieșim înainte;
 Cununa primind-o, precum se cuvine,
 Pe veci să domnim împreună cu tine.

În ziua aceea slăvită și mare
 Pe nori glorios în văzduh vei apare,
 Și toți vor putea să te vadă la față
 Pe tine, izvor de lumină și viață.

Treimea Preasfântă în noi să termine
 Lucrarea-ncepută în lume de tine.
 Mărire să-ți fie, Cristoase-n vecie,
 În lume să vie a ta-mpărăție! Amin.

Sau: Dies ætásque céteris, 612.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne, aleluia.

Psalmul 144 (145)

Lăuda maiestății dumnezeiești

Drept ești tu, cel care ești și care erai, Cel Sfânt!
 (Ap 16,5)

I

- ¹ O Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc †
 și să binecuvântez numele tău *
 în veac și în veacul veacului.
- ² Te voi binecuvânta în toate zilele †
 și voi lăuda numele tău *
 în veac și în veacul veacului.
- ³ Domnul este mare și vrednic de orice laudă, *
 măreția lui este fără margini.
- ⁴ O generație va povesti altei generații lucrările tale *
 și vor istorisi minunile tale.
- ⁵ Vor lăuda strălucirea măririi tale *
 și vor reaminti lucrările tale minunate.
- ⁶ Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare *
 și vor vorbi despre măreția ta;

- ⁷ vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini *
și vor proclama dreptatea ta.
- ⁸ Domnul este îndurător și plin de milostivire, *
el este îndelung răbdător și plin de dragoste;
- ⁹ Domnul este bun față de toți, *
el își arată bunătatea față de orice făptură.

Ant. În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne,
aleluia.

Ant. 2 Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor
veacurilor, aleluia.

II

- ¹⁰ Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale, *
și sfinții tăi să te binecuvânteze;
- ¹¹ să vestească slava împărăției tale *
și să-ți facă cunoscută puterea.
- ¹² Sfinții tăi să descopere tuturor oamenilor
mărețiile tale *
și gloria plină de strălucire a împărăției tale.
- ^{13a} Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor *
și stăpânirea ta va dăinui din generație în generație.

Ant. Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor
veacurilor, aleluia.

Ant. 3 Domnul este fidel în toate cuvintele sale și
sfânt în toate lucrările sale, aleluia. †

III

- ^{13b} Domnul este fidel în toate cuvintele sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- ¹⁴ † Domnul îi sprijină pe toți cei care se clatină *
și îi ridică pe toți cei căzuți.
- ¹⁵ Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, *
tu le dai hrană la vreme potrivită.
- ¹⁶ Tu deschizi mâinile tale *
și saturezi cu dărnicie orice făptură. —

- 17 Drept este Domnul pe toate căile sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- 18 Domnul este alături de toți cei care-l cheamă, *
de toți cei care-l cheamă în adevăr.
- 19 El împlinește dorințele celor care se tem de el, *
le ascultă rugăciunea și îi salvează;
- 20 Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc *
și-i nimicește pe toți cei răi.
- 21 Gura mea să vestească lauda Domnului, †
toată făptura să binecuvânteze numele său sfânt *
în veci și în vecii vecilor.

Ant. Domnul este fidel în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrările sale, aleluia.

V. Ascultă, fiule, cuvintele mele.

R. Și apleacă-ți urechea la învățăturile mele.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

V. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Creatorule a toate, ținta laudei supreme,
Tu, Stăpân atotputernic peste om și peste vreme,
Ce-ai voit ca după muncă tihna nopții să ne vină,
Împărțind a noastră viață între bezna și lumină,
S-a sfârșit acum tihna, vestitorul zilei, iată,
Sfâșiind tăcerea nopții, tuturor le arată
Că-n curând se luminează și-i invită să se scoale,
Renunțând la somnul dulce și la visele domoale.
Sus luceafărul sclipește și vestește tuturor
Că-n curând el va dispăre, că apare aurora.
Bucuros e marinarul care-n port se-ntoarce teafăr,
Călăuz-având în noapte raza blândului lucefăr.

Liniștită-i fața mării, nu sunt semne de furtună
 Și lumina-nfruntă bezna; în curând o s-o răpună.
 Este ceasul când cocoșul își sloboade-a lui cântare
 Și când Petru, cu căință, varsă lacrimi amare.

Nu suntem mai buni, Isuse, decât Petru, dimpotrivă;
 Către noi întoarce-ți fața și privirea milostivă.
 Păcătoși ne recunoaștem, întinați de fapte rele;
 Dă-ne lacrimi de căință, ca-nținerea să ne-o spele.

Tu ești soarele dreptății; te rugăm acum fierbinte:
 Izgonește-ne, Cristoase, întunericul din minte.
 Las-o rază să ne vină, tu, lumină din lumină,
 Să ne fie noua ziuă fericită și senină.

Slavă, cinste, preamărire și prinos de închinare
 Îți aducem, Tată veșnic, cu iubire fiecare.
 Preamărit să fii Cristoase, milostive împărate,
 Și primească cinstea noastră Duhul dragostei curate.
 Amin.

Sau: *Ætérne rerum cónditor*, 617.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Minunat întru cele înalte este Domnul, aleluia.

Psalmul 92 (93)

Măreția Creatorului

Domnul, Dumnezeul nostru, Cel Atotputernic, și-a început domnia. Să ne bucurăm și să ne veselim și să-l preamărim! (Ap 19,6.7).

- ¹ Domnul stăpânește
 îmbrăcat în maiestate, *
 Domnul s-a îmbrăcat,
 s-a încins cu putere.
 A pus pământul pe temelii solide, *
 ca să nu se clatine.

- ² Din vremuri străvechi
este așezat scaunul tău de domnie: *
tu ești din veșnicie!
- ³ Au înălțat râurile, Doamne, †
au înălțat râurile glasul lor, *
au înălțat râurile vuietul lor.
- ⁴ Dar mai puternic decât vuietul apelor nenumărate †
și decât vuietul valurilor puternice ale mării *
este Domnul, în înaltul cerului.
- ⁵ Mărturiile tale sunt cu totul adevărate, *
sfînțenia este podoaba casei tale, Doamne,
în vecii vecilor.

Ant. Minunat întru cele înalte este Domnul, aleluia.

Ant. 2 Vrednic de laudă ești, Doamne, și preamărit
în veci, aleluia.

Cântarea   *Dan 3,57-88.56*

Toată făptura să-l laude pe Domnul

*Aduceți laudă Dumnezeului nostru, voi, toți slujitorii
lui! (Ap 19,5).*

- ⁵⁷ Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- ⁵⁸ Binecuvântați-l, ceruri, pe Domnul, *
- ⁵⁹ binecuvântați-l, îngeri ai Domnului, pe Domnul!
- ⁶⁰ Binecuvântați-l, toate apele
care sunteți deasupra cerului, pe Domnul, *
⁶¹ să-l binecuvânteze orice putere pe Domnul!
- ⁶² Binecuvântați-l, soare și lună, pe Domnul, *
- ⁶³ binecuvântați-l, stele ale cerului, pe Domnul!
- ⁶⁴ Binecuvântați-l, ploi și rouă, pe Domnul, *
- ⁶⁵ binecuvântați-l, toate vânturile, pe Domnul!
- ⁶⁶ Binecuvântați-l, foc și căldură, pe Domnul, *
- ⁶⁷ binecuvântați-l, frig și arșiță, pe Domnul!
- ⁶⁸ Binecuvântați-l, rouă și chiciură, pe Domnul, *
- ⁶⁹ binecuvântați-l, ger și îngheț, pe Domnul!

- 70 Binecuvântați-l, ghețuri și zăpezi, pe Domnul, *
- 71 binecuvântați-l, nopți și zile, pe Domnul!
- 72 Binecuvântați-l, lumină și întuneric, pe Domnul, *
- 73 binecuvântați-l, fulgere și nori, pe Domnul!
- 74 Să-l binecuvânteze pământul pe Domnul, *
- să-l laude și să-l preamărească în veci!
- 75 Binecuvântați-l, munți și dealuri, pe Domnul, *
- 76 binecuvântați-l, tot ce răsare pe pământ, pe Domnul!
- 77 Binecuvântați-l, mări și râuri, pe Domnul, *
- 78 binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul!
- 79 Binecuvântați-l, balene
și tot ce mișcă în ape, pe Domnul, *
- 80 binecuvântați-l, toate păsările cerului, pe Domnul!
- 81 Binecuvântați-l, fiare și dobitoace, pe Domnul, *
- 82 binecuvântați-l, voi, fii ai oamenilor, pe Domnul!
- 83 Binecuvântează-l, Israele, pe Domnul, *
- lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- 84 Binecuvântați-l, preoți ai Domnului, pe Domnul, *
- 85 binecuvântați-l, slujitori ai Domnului, pe Domnul!
- 86 Binecuvântați-l, duhuri și suflete ale dreptilor,
pe Domnul, *
- 87 binecuvântați-l, sfinți și smeriți cu inima,
pe Domnul!
- 88 Binecuvântați-l, voi, Anania, Azaria și Misael,
pe Domnul, *
- lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- Să binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Duhul Sfânt, *
- să-l laudăm și să-l preamărim în veci!
- 56 Binecuvântat ești în țaria cerului, *
- vrednic de laudă și preamărit în veci!

La sfârșitul acestei cântări nu se spune Slavă Tatălui.

Ant. Vrednic de laudă ești, Doamne, și preamărit în veci, aleluia.

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul din ceruri, aleluia. †

Psalmul 148

Cântarea lui Dumnezeu creatorul

*Binecuvântare și cinste și slavă și putere în vecii vecilor
celui care șade pe tron și Mielului (Ap 5,13)*

- ¹ Lăudați-l pe Domnul din ceruri, *
† lăudați-l întru cei de sus!
- ² Lăudați-l, voi, toți îngerii lui, *
lăudați-l, toate oștirile sale!
- ³ Lăudați-l, soare și lună, *
lăudați-l, toate stelele strălucitoare!
- ⁴ Lăudați-l, voi, cerurile cerurilor, *
și apele toate care sunt mai presus de ceruri!
- ⁵ Să laude numele Domnului, *
căci el a poruncit și au fost create,
- ⁶ le-a statornicit în veci și în vecii vecilor, *
le-a rânduit o lege care nu va trece.
- ⁷ Lăudați-l pe Domnul, voi, cei de pe pământ, *
monștrii mării și toate adâncurile,
- ⁸ focul și grindina, zăpada și ceața, *
vântul furtunii, care împlinește cuvântul lui,
- ⁹ munții și toate dealurile, *
pomii roditori și toți cedrii,
- ¹⁰ fiarele și toate animalele, *
reptilele și păsările înaripate!
- ¹¹ Regii pământului și toate popoarele, *
conducătorii și toți judecătorii pământului,
- ¹² tineri și fecioare, bătrâni și copii, †
- ¹³ să laude numele Domnului, *
pentru că numai numele lui
este vrednic de toată lauda.
- Măreția lui este mai presus de pământ și de ceruri. *
- ¹⁴ El a înălțat puterea poporului său
spre lauda tuturor credincioșilor săi, *
a fiilor lui Israel, poporul care îi stă aproape.

Ant. Lăudați-l pe Domnul din ceruri, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ez 37,12b-14

Așa spune Domnul Dumnezeu: Iată, voi deschide mormintele voastre, vă voi scoate din ele, poporul meu, și vă voi aduce iarăși în țara lui Israel. Și veți ști că eu sunt Domnul când vă voi deschide mormintele și vă voi scoate din ele, poporul meu! Voi pune duhul meu în voi și veți trăi; vă voi așeza iarăși în țara voastră și veți ști că eu sunt Domnul. Eu am spus-o și eu o voi face, zice Domnul Dumnezeu!

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * miluiește-ne pe noi. Cristoase.

V. Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui, * miluiește-ne pe noi. Slavă Tatălui. Cristoase.

Antifona la Benedictus, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu stăruință pe Dumnezeu, care l-a trimis pe Duhul Sfânt spre a fi lumina preafelicită a tuturor inimilor:

Luminează, Doamne, poporul tău!

Binecuvântat ești, Dumnezeule, lumina noastră,

– care pentru mărirea ta ne-ai dat să ajungem la începutul acestei zile.

Tu, care prin învierea Fiului tău ai luminat lumea,

– prin Biserica ta răspândește această lumină la toți oamenii.

Tu, care prin Duhul Sfânt i-ai preamărit pe ucenicii Fiului tău unul-născut,

– revarsă-l asupra Bisericii tale, pentru ca ea să-ți fie credincioasă.

Lumină a neamurilor, adu-ți aminte de cei aflați încă în întuneric:

– deschide-le ochii inimii, ca să te recunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 În strâmtorare am strigat spre Domnul și el mi-a răspuns, aleluia.

Psalmul 117 (118)**Glas de bucurie și de mântuire**

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

Ant. În strâmtorare am strigat spre Domnul și el mi-a răspuns, aleluia.

Ant. 2 Dreapta Domnului m-a înălțat, aleluia.

II

- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Dreapta Domnului m-a înălțat, aleluia.

Ant. 3 Domnul este Dumnezeu și ne luminează, aleluia.

III

- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea. —

- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Această este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuiește alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Domnul este Dumnezeu și ne luminează, aleluia.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,15-16

Pentru că nu ați primit un duh de sclavie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul înfierii prin care strigăm: Abba, Tată! Însuși Duhul dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu.

℣. La tine, Doamne, este izvorul vieții.

℟. În lumina ta vom vedea lumina.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,22-23

De fapt, noi știm că toată creația suspină și suferă durerile unei nașteri până în timpul de acum, dar nu numai

ea, ci și noi, cei care avem ca prim dar al lui Dumnezeu Duhul, și noi suspinăm în noi înșine, așteptând înfierca și răscumpărarea trupului nostru.

☩. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

☩. Care a scăpat de la picire viața ta.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Tim 1,9

Dumnezeu ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus mai înainte de începutul veacurilor.

☩. Domnul și-a călăuzit poporul întru speranță și ei nu s-au temut.

☩. Și i-a adus în pământul sfințeniei sale.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale II

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Doamne, tu ești Creatorul, de la tine totul vine,
Ai aprins pe boltă stele, luminând în nopți senine.
Cu lumina sa plăpândă, steaua mării, când răsare,
Călăuză-i și salvare călătorului pe mare.

Ne-a-nsoțit o zi întreagă cu lumina sa cea dulce
Soarele ce-acum se duce după dealuri să se culce.
Cu-nserarea vine teama, de aceea,-n rugăciune
Ne-ndreptăm spre tine, Doamne; tu ești soare ce n-apune.

Coborâm în somn și beznă; către noi trimite-o rază,
Mâna ta ocrotitoare să ne fie scut și pază.

Ne veghează, minte trează, tu, lumina necreată.
Să ne fie tihna nopții ne-ntinată, fără pată.

Cât timp zace trupu-n pace, mințile-s de gânduri goale.
 Neputând striga spre tine, duhul rău ne dă târcoale,
 Și, ascuns în întuneric, pune cursele-i la cale;
 Izgonește-l, nimicește-l cu suflarea gurii tale.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Lucis creător optime, 626.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Șezi la dreapta mea”, aleluia. †

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia - rege și preot

*El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune
 toți dușmanii sub picioare (1Cor 15,25).*

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Șezi la dreapta mea” *
 † până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
 el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
 și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Așa vorbește Domnul către Domnul meu: „Șezi la dreapta mea”, aleluia.

Ant. 2 Domnul cel milostiv a lăsat o amintire a minunilor sale, aleluia.

Psalmul 110 (111)

Mari sunt faptele Domnului

Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne, Dumnezeule atotputernic! (Ap 15,3).

- ¹ Îl voi preamări pe Domnul din toată inima, *
în adunarea celor drepiți, în mijlocul comunității.
- ² Mari sunt lucrările Domnului, *
vrednice de luat în seamă
de către toți cei care le iubesc.
- ³ Lucrarea lui este plină de splendoare și măreție, *
dreptatea lui dăinuie întotdeauna.
- ⁴ El a lăsat o amintire a minunilor sale: *
Domnul este milostiv și plin de îndurare,
- ⁵ dă hrană celor ce se tem de el; *
își aduce aminte în veci de legământul său.
- ⁶ El a arătat poporului său puterea faptelor sale, *
dându-le lor moștenirea națiunilor.
- ⁷ Lucrările mâinilor lui sunt adevăr și dreptate, †
toate orânduiriile lui sunt neschimbătoare, *
- ⁸ statornicite pentru veci de veci,
făcute în adevăr și dreptate.
- ⁹ El trimite poporului său mântuirea, *
stabilește pe veci legământul său.
- Sfânt și înfricoșător este numele lui. †
- ¹⁰ Frica de Domnul este începutul înțelepciunii:
ea dă pricepere tuturor acelor care o trăiesc. *
Slava lui rămâne pentru totdeauna.

Ant. Domnul cel milostiv a lăsat o amintire a minunilor sale, aleluia.

Ant. 3 Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic, și-a arătat domnia, aleluia.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. *Ap* 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic, și-a arătat domnia, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos care, în marea sa îndurare, ne-a renăscut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din morți,

pentru o moștenire nepieritoare, neîntinată, neofilită, păstrată pentru voi în ceruri. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință pentru mântuirea care este gata să fie manifestată în timpul de pe urmă.

RESPONSORIUL SCURT

R. Binecuvântat ești, Doamne, * în tăria cerului. Binecuvântat.

V. Și lăudat și preamărit în veci, * în tăria cerului. Slavă Tatălui. Binecuvântat.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu suflete pline de bucurie pe Dumnezeu, care a creat lumea, a refăcut-o prin răscumpărare și o reînnoiește mereu prin iubirea sa:

Reînnoiește, Doamne, minunile iubirii tale!

Îți mulțumim, Dumnezeule, că îți dezvălui puterea în toată făptura

– și îți arăți providența în mersul lumii.

Prin Fiul tău, vestitorul păcii și biruitorul prin cruce,

– izbăvește-ne de teama deșartă și de disperare.

Tuturor aceluia care iubesc și făptuiesc dreptatea

– dăruiește-le harul să colaboreze cu sinceritate la construirea lumii în pace adevărată.

Fii alături de cei asupriți, eliberează-i pe cei robiți, mângâie-i pe cei nefericiți, dă pâine celor înfometați și tărie celor slabi,

– arată în toți biruința crucii.

Tu, care l-ai preamărit în chip minunat pe Fiul tău după ce a îndurat moartea și îngroparea,

– dăruiește-le harul răposați să ajungă împreună cu el în viața veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - III

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să mergem înaintea Domnului cu cântece de laudă.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Să lăsăm culcușul dulce, somnul să-l gonim din pleoape,
Am dormit destul, acuma, iată, ziua e aproape.
Când, vestind sfârșitul nopții, zorii zilei se arată,
Totodată ni s-arată chipul tău, preabune Tată.

Către tine, cu suspine, preasmerit se-ndreaptă gândul,
Aducându-ți preamărire, ajutoru-ți implorându-l.
Fă ca ziua care vine s-o trăim frumos și bine;
Orice faptă, orice vorbă, să ne-apropie de tine.

Noaptea neagră și urâtă își încheie-acum sorocul;
Precum bezna-i nevoită să cedeze grabnic locul
Soarelui cu-a sa lumină tuturor atât de dragă,
Tot așa, păcatul negru de la noi să se retragă.

Să ne ierți de tot ce poate conștiința să ne-acuze,
Să putem privi spre tine, să avem curate buze
De pe care să se-nalțe sfânt prinos de rugăciune
Către tine, Tatăl nostru, dătător de daruri bune.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire,
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Somno refectis artubus, 631.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Dumnezeu în trei persoane, sursă pură de lumină,
 Ție, la-nceputul zilei, fiii tăi smeriți se-nchină.
 Ne e fruntea-n praf plecată de rușine și de frică,
 Dar simțim cum blânda-ți mână din țărână ne ridică.

Te mărturisim pe tine, creator și veșnic Tată,
 Și pe Fiul tău cel care e-ndurarea întrupată,
 Și pe Duhul Sfânt pe care l-ai trimis din cer în lume,
 Focul dragostei ce-n inimi arde fără să consume.

Adevărul veșnic, cel ce singur minții noastre place,
 Tu, izvor de bucurie, de lumină și de pace,
 Dă-ne dragoste, credință și speranță ne împarte,
 Ca să-nvingem vraja lumii și-a speranțelor deșarte.

Tu ești alfa și omega, de la tine totul vine,
 Tu ai dat pornire lumii, îndreptând-o tot spre tine,
 Dor de tine-ai pus în inimi, ai deschis o rană care
 Doar în tine își găsește alinare, vindecare.

Dacă te-am găsit pe tine, cu lumina ta, Stăpâne,
 Chiar de-am pierde toate-n viață, o speranță ne rămâne
 Căci avându-te pe tine, ne e inima sătulă;
 Știm de ce trăim pe lume și răsplata e destulă.

Către noi îndrepte Tatăl fața sa cea milostivă,
 De asemenea, și Fiul, cel cu Tatăl deopotrivă.
 Duhul Sfânt ne-asculte ruga din cereasca sa splendoare.
 Mila sa, Treimea Sfântă peste noi să o coboare. Amin.

Sau: Ætérna lux, divínitas, 632.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeuul nostru vine sigur și nu tace.

Psalmul 49 (50)

Adevărata evlavie în Domnul

N-am venit să desființez legea, ci să o împlinesc
(cf. Mt 5,17).

I

- ¹ Domnul, Dumnezeul dumnezeilor, vorbește, *
el cheamă pământul de la răsăritul soarelui
până la asfințitul lui.
- ² Din Sion, frumusețea desăvârșită,
Dumnezeu strălucește. *
- ³ Vine Dumnezeul nostru și nu tace;
în fața lui e foc mistuitor *
iar împrejurul lui se dezlănțuie furtuna.
- ⁴ El cheamă cerurile de sus și pământul, *
ca să-și judece poporul:
- ⁵ „Adunați-i înaintea mea pe credincioșii mei, *
pe cei care, prin jertfă,
au încheiat alianța cu mine!”
- ⁶ Cerurile vor vesti dreptatea lui, *
căci însuși Dumnezeu este judecătorul.

Ant. Dumnezeu nostru vine sigur și nu tace.

Ant. 2 Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă.

II

- ⁷ „Ascultă, poporul meu, eu îți vorbesc, †
Israele, eu voi depune mărturie împotriva ta: *
Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tău.
- ⁸ Nu pentru jertfele tale te dojenesc, *
pentru că arderile tale de tot
sunt pururi înaintea mea.
- ⁹ Nu voi primi viței din casa ta, *
nici țapi din turmele tale.
- ¹⁰ Căci ale mele sunt toate viețuitoarele pădurii, *
toate miile de animale din munți.
- ¹¹ Eu cunosc toate păsările cerului *
și al meu este tot ce se mișcă pe câmpie.

- ¹² Dacă mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, *
căci lumea cu tot ce este în ea mie îmi aparține.
- ¹³ Mănânc eu oare carne de tauri *
și beau eu oare sângele țapilor?
- ¹⁴ Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă *
și împlinește făgăduințele făcute Celui Preaînalt.
- ¹⁵ Cheamă-mă în ziua nenorocirii: *
eu te voi elibera, iar tu mă vei preamări”.

Ant. Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă.

Ant. 3 Milă vreau și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot.

III

- ¹⁶ Dar celui păcătos, Domnul îi spune: †
„Pentru ce vorbești despre poruncile mele *
și ai pe buze legământul meu,
- ¹⁷ de vreme ce urăști disciplina mea *
și cuvintele mele le arunci la spate?
- ¹⁸ Dacă vezi un hoț, tu fugi cu el *
și te întovărășești cu adulterii.
- ¹⁹ Tu dai drumul gurii tale la rele *
și limba ta țese planuri viclene.
- ²⁰ Stai și vorbești împotriva fratelui tău, *
îl clevetești pe fiul mamei tale.
- ²¹ Iată ce ai făcut, iar eu să tac? †
Îți închipui că eu sunt ca tine? *
Te voi mustra și voi pune totul sub ochii tăi.
- ²² Înțelegeți aceasta, voi, care-l uitați pe Dumnezeu, †
ca nu cumva să mă mânii *
și nu va fi nimeni care să vă scape.
- ²³ Cine aduce jertfă de laudă, acela mă preamărește; †
celui care merge pe calea cea dreaptă *
îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu”.

Ant. Milă vreau și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot.

☩. Ascultă, poporul meu, și voi vorbi.

☩. Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeuul tău.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul cores-punzător.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Isuse, tu, care lucești ca un soare,
A Tatălui veșnic cerească splendoare,
Persoană divină, izvor de lumină,
Ce ziua o chemi la lumină să vină.

Din sfântul lăcaș al splendorilor tale,
În lumea cea tristă a beznei totale
O rază-a luminii în veci neapuse
Trimite-ne nouă acuma, Isuse.

Cerescule Tată, rugămu-ne ție,
Tu, care ești sursă de har și tărie,
Ne iartă-ale vieții greșeli și cusururi
Și-a ta îndurare cânta-vom de-a pururi.

Păcatul ne trage în jos, spre țărână,
Dușmanul pe drumuri greșite ne mână.
Ființe sărmame căzute-n capcane!
Din ele ne scoate, sub paza ta ia-ne.

Ne-alungă din cale dureri și năpaste,
Păstrează-ne trupul și inima caste,
În suflet credința în clocot să fiarbă,
Să nu o sufoce satanica iarbă.

Ca hrană în viață Cristos să ne fie,
El, pâinea cea vie, izvor de tărie,
Iar Duhul ne stingă a inimii sete,
Cu vinul iubirii curate ne-mbete,

Ca ziua de azi s-o petrecem în pace,
 Cu sfântă sfială Cristos să ne-mbrace,
 Iar dacă în suflet credința e tare,
 Noi nu vom cunoaște apus și-nserare.
 Acum, când lumina dă lumii contururi,
 Cristos care-n Tatăl rămâne de-a pururi,
 El, care-i mai dulce decât aurora,
 Lumină ne-aducă din cer tuturoră. Amin.

Sau: Splendor patérnæ glóriæ, 637.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericiți sunt, Doamne, cei care locuiesc în casa ta.

Psalmul 83 (84)

Dorul după lăcașul Domnului

Nu avem aici cetate statornică, ci o căutăm pe cea care trebuie să vină (Evr 13,14).

- ² Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor! *
- ³ Sufletul meu suspină și tânjește
 după curțile Domnului.
 Inima mea și trupul meu *
 tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.
- ⁴ Până și vrabia își găsește o casă, †
 și rândunica un cuib, unde să-și pună puii lor: *
 altarele tale, Domnul oștirilor,
 regele meu și Dumnezeu meu!
- ⁵ Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, *
 pentru că te pot lăuda mereu.
- ⁶ Fericit este omul care își află tăria în tine *
 și căile tale sunt mereu în inima sa.
- ⁷ Trecând prin Valea Plângerii, o preschimbă în izvor *
 și ploaia de dimineață o îmbracă cu binecuvântări.
- ⁸ Ei merg crescând în putere *
 până ce le va apărea în Sion
 Dumnezeu dumnezeilor. —

- ⁹ Doamne, Dumnezeu! oștirilor,
ascultă rugăciunea mea; *
Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea.
- ¹⁰ Dumnezeule, scutul nostru, *
privește și vezi fața unsului tău.
- ¹¹ Căci mai bună este o zi în curțile tale
decât o mie în altă parte; †
prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu *
decât să locuiesc în casele păcătoșilor.
- ¹² Domnul Dumnezeu este soare și scut; †
Domnul dăruiește har și mărire; *
nu refuză nici un bine
celor ce duc o viață fără de prihană.
- ¹³ Domnul oștirilor, *
fericit este omul care își pune încrederea în tine!
- Ant.** Fericiți sunt, Doamne, cei care locuiesc în casa ta.
Ant. 2 Veniți să urcăm pe muntele Domnului.

Cântarea

Is 2,2-5

**Muntele casei Domnului
este deasupra tuturor munților**

*Toate neamurile vor veni și se vor prosterna înaintea
ta (Ap 15,4).*

- ² În zilele de pe urmă, *
muntele casei Domnului
se va ridica deasupra vârfului munților
și se va înălța peste coline, *
și vor curge spre el toate neamurile.
- ³ Și vor merge popoare multe și vor spune: †
„Veniți să urcăm pe muntele Domnului, *
la casa Dumnezeului lui Iacob,
ca el să ne învețe căile lui *
și să umblăm pe cărările sale”.
Căci din Sion va ieși legea, *
și cuvântul Domnului, din Ierusalim.
- ⁴ El va judeca neamurile *
și va face cunoscută legea sa multor popoare,

și ele își vor preface săbiile în pluguri *
 și lăncile în seceri;
 nici un neam nu va mai ridica sabia
 împotriva altui neam, *
 și nu vor mai învăța să se războiască.

⁵ Voi, cei din casa lui Iacob, veniți, *
 și să umblăm în lumina Domnului!

Ant. Veniți să urcăm pe muntele Domnului.

Ant. 3 Cântați Domnului, binecuvântați numele lui.

Psalmul 95 (96)

Domnul - regele și judecătorul întregului pământ

Cântau o cântare nouă înaintea tronului, în fața Mielului
 (cf. Ap 14,3).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou! *
 Cântați Domnului, toți locuitorii pământului!
- ² Cântați Domnului, binecuvântați numele lui! *
 Vestiți din zi în zi mântuirea lui.
- ³ Vestiți printre neamuri slava lui, *
 tuturor popoarelor, minunile sale!
- ⁴ Căci Domnul este mare și vrednic de toată lauda, *
 mai de temut decât toți zeii.
- ⁵ Căci toți zeii popoarelor sunt deșertăciune, *
 Domnul însă a făcut cerurile.
- ⁶ Strălucirea și măreția sunt înaintea feței sale, *
 tăria și frumusețea sunt în lăcașul său sfânt.
- ⁷ Dați Domnului, voi, familiile popoarelor, †
 dați Domnului mărire și putere! *
- ⁸ Dați Domnului gloria numelui său!
 Aduceți jertfe de laudă și intrați în lăcașurile lui. *
- ⁹ Închinați-vă înaintea Domnului
 îmbrăcați în podoabe sfinte;
 cutremurați-vă înaintea lui, toți locuitorii pământului! *
- ¹⁰ Spuneți printre neamuri: „Domnul stăpânește!”

El a așezat pământul pe temelii solide,
ca să nu se clatine; *
el va judeca popoarele cu dreptate.

- ¹¹ Să se bucure cerurile și să se veselească pământul, †
să vuiască marea și tot ce se află într-însa. *
¹² Să se bucure câmpiile și tot ce este pe ele,
să tresalte de bucurie toți copacii pădurilor †
¹³ în fața Domnului care vine, *
pentru că vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate, *
și popoarele în adevărul său.

Ant. 3 Cântați Domnului, binecuvântați numele lui.

LECTURA SCURTĂ

Iac 2,12-13

Așa să vorbiți și așa să faceți, ca niște oameni care vor fi judecați după legea libertății, căci judecata este fără îndurare pentru cel care nu este îndurător; dar îndurarea învinge judecata.

RESPONSORIUL SCURT

R. Binecuvântat să fie Domnul * din veac și până-n veac! Binecuvântat.

V. El singur săvârșește fapte minunate * din veac și până-n veac! Slavă Tatălui. Binecuvântat.

Ant. la *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu nostru.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm stăruitor pe Dumnezeu, care i-a așezat pe oameni în lume ca să lucreze în armonie, spre slava sa:
Dă-ne, Doamne, harul să te preamărim!

Dumnezeule, creatorul universului, te binecuvântăm,
– pentru că ne-ai dăruit cele bune ale lumii și ne-ai păzit viața până acum.

Privește la noi, care ne începem munca de fiecare zi luând parte astfel la lucrarea ta,
– și dă-ne harul să-ți urmăm voința în toate.

Fă ca munca noastră din această zi să le fie de folos fraților noștri,

– așa încât să zidim împreună cu ei și pentru ei o cetate pământească plăcută ție.

(Dă-ne, Doamne, harul să te preamărim!)

Fii alături de noi și de toți aceia cu care ne vom întâlni astăzi

– și dăruiește-ne tuturor bucurie și pace.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Binevoiește a călăuzi și a sfinți, a stăpâni și a cârmui astăzi, Doamne Dumnezeu, împărate al cerului și al pământului, mințile și trupurile noastre, simțămintele, cuvintele și faptele noastre în legea ta și în înfăptuirea poruncilor tale, ca să ne învrednicim, cu ajutorul tău, a fi mântuiți și liberi acum și în veșnicie. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∇ Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Învățăturile tale le-am căutat, Doamne; prin ele mi-ai dat viață.

Psalmul 118 (119),89-96

XII (Lamed)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Poruncă nouă vă dau vouă: să vă iubiți unii pe alții precum v-am iubit eu (cf. In 13,34).

⁸⁹ Cuvântul tău, Doamne, rămâne în veci, *
neschimbat ca cerul.

- ⁹⁰ Fidelitatea ta dăinuie din neam în neam; *
tu ai întemeiat pământul și el se menține.
- ⁹¹ Din porunca ta totul dăinuie până astăzi, *
căci toate te slujesc pe tine.
- ⁹² Dacă legea ta n-ar fi fost desfătarea mea, *
atunci poate că aş fi pierit în mizeria mea.
- ⁹³ În veci nu voi uita învățăturile tale, *
căci prin ele mi-ai dat viață,
- ⁹⁴ eu sunt al tău, mântuiește-mă, *
căci am căutat învățăturile tale.
- ⁹⁵ Cei nelegiuți mă așteaptă ca să mă distrugă, *
dar eu meditez mereu la poruncile tale.
- ⁹⁶ Văd că tot ce-i desăvârșit are margini, *
poruncile tale însă sunt nemărginite.

Ant. Învățăturile tale le-am căutat, Doamne; prin ele mi-ai dat viață.

Ant. 2 Doamne, tu ești speranța mea din copilărie.

Psalmul 70 (71)

Doamne, tu ești speranța mea din copilărie

*Plini de bucurie în speranță, statornici în încercare
(Rom 12,12).*

I

- ¹ În tine, Doamne, îmi găsesc scăparea, *
să nu fiu nicicând făcut de rușine.
- ² În dreptatea ta, eliberează-mă și apără-mă, *
pleacă-ți urechea spre mine și mântuiește-mă.
- ³ Fii pentru mine stâncă și cetate de refugiu, *
ca să mă mântuiești,
pentru că numai tu ești tăria mea *
și cetatea mea de apărare.
- ⁴ Scoate-mă, Dumnezeule, din mâna celui fărădelege, *
din mâinile celui nelegiuit și viclean.
- ⁵ Pentru că tu, Doamne, ești speranța mea, *
Doamne, în tine mi-am pus încrederea din copilărie.

- ⁶ În tine mi-am găsit sprijin din sânul mamei mele, †
 încă din sânul mamei mele
 tu ai fost ocrotitorul meu; *
 în tine este lauda mea de-a pururi.
- ⁷ Ca o minune am ajuns pentru mulți, *
 și tu ești ajutorul meu puternic.
- ⁸ Să se umple gura mea de lauda ta, *
 toată ziua să fie plină de preamărirea ta.
- ⁹ Nu mă respinge în zilele bătrâneții mele; *
 nu mă părăsi când îmi slăbesc puterile.
- ¹⁰ Căci dușmanii mei vorbesc împotriva mea, †
 și cei care pândesc sufletul meu *
 fac planuri împreună:
- ¹¹ „Dumnezeu l-a părăsit! †
 Urmăriți-l și prindeți-l, *
 căci nu are cine să-l scape!”
- ¹² Dumnezeule, nu te îndepărta de mine; *
 Dumnezeul meu, grăbește-te să mă ajuți.
- ¹³ Să fie făcuți de rușine și să piară *
 cei potrivnici sufletului meu,
 să fie acoperiți de insulte și dezonoare *
 cei care îmi vor răul.

Ant. Doamne, tu ești speranța mea din copilărie.

Ant. 3 Nici la bătrânețe, Dumnezeule, să nu mă părăsești.

II

- ¹⁴ Eu îmi voi pune întotdeauna speranța în tine *
 și te voi lăuda tot mai mult.
- ¹⁵ Gura mea va vesti în toate zilele †
 dreptatea și mântuirea ta, *
 chiar dacă nu cunosc marginile lor.
- ¹⁶ Voi povesti faptele minunate ale Domnului; *
 Doamne, îmi voi aduce aminte
 că dreptatea este numai a ta.
- ¹⁷ Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețe, *
 iar eu vestesc și astăzi minunile tale.

- 18 Nici la bătrânețe și căruntețe, *
Dumnezeule, să nu mă părăsești,
ca să vestesc puterea ta generației de acum *
și tăria ta celei care va veni.
- 19 Dreptatea ta, Dumnezeule, e până la ceruri, †
tu, care ai făcut fapte mărețe, *
Dumnezeule, cine este asemenea ție?
20 Tu m-ai făcut să văd rele și necazuri multe; †
dar din nou îmi vei da viață *
și mă vei scoate din adâncurile pământului.
- 21 vei înmulți mărirea mea *
și, când te vei întoarce, mă vei mângâia.
- 22 Iar eu voi cânta fidelitatea ta, Dumnezeul meu,
în sunet de coarde *
și îți voi cânta din harpă, ție, Sfântul lui Israel.
- 23 Vor tresălta de bucurie buzele mele când îți voi cânta, *
și sufletul meu, pe care l-ai răscumpărat.
- 24 Căci și limba mea ziua întregă va rosti dreptatea ta, *
când vor fi făcuți de rușine și umiliți
cei care caută ruina mea.

Ant. Nici la bătrânețe, Dumnezeule, să nu mă părăsești.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I și a III-a,
1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

2Cor 13,11

Fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea! Îmbărbătați-vă! Să fiți uniți în același cuget, să trăiți în pace și Dumnezeul iubirii și al păcii va fi cu voi.

℣. Ochii Domnului privesc spre cei drepti

℞. și urechea lui ia aminte la strigarea lor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte preabun, care ai rânduit ca oamenii, prin priceperea și munca lor, să se ajute unii pe alții în înaintarea spre tine, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm întotdeauna astfel încât să trăim ca adevărați fii ai tăi și în iubire frățească față de toți. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Rom 6,22*

Acum însă, după ce ați fost eliberați de păcat și ați devenit sclavi ai lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre sfințire, iar scopul este viața veșnică.

℣. Doamne, tu, întorcându-te, ne dai viață.

℞. Și poporul tău se va veseli în tine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, stăpânul și păzitorul secerișului și al vici, care împarți fiecăruia lucrarea sa și dreaptă răsplată după fapte, dă-ne harul să purtăm povara zilei împlinind cu seninătate voința ta. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Col 1,21-22*

Pe voi, care odinioară erați străini și dușmani în mintea voastră îndreptată spre fapte rele, acum Dumnezeu v-a reconciliat prin moartea în trupul său de carne ca să vă prezinte înaintea lui sfinți, neprihăniți și nevinovați.

℣. Cântați Domnului, voi, sfinții lui.

℞. Lăudați amintirea sfințeniei sale!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care la ceasul la care apostolii se suiau la templu, ne chemi să ne adunăm la tine, dă-ne harul ca rugăciunea pe care o înălțăm cu inima curată în numele lui Isus să aducă mântuirea ta asupra tuturor acelorora care invocă numele lui. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

După ce ai vrut, o, Doamne, lumea-aceasta a o scoate
Din neant, ai vrut, de-asemeni, să pui ordine în toate;
Apelor ai pus zăgazuri, găsind loc la fiecare,
Și-ai trasat cu-nțelepciune ale cerului hotare.

Norii grei pe cer atârână, slobozind belșug de ploaie;
Repezitele pâraie, râuri, fluvii mai greoaie,
Prinse-n albia firească, curg strunite între maluri;
Se frământă, nu au tihnă, spumegându-și apa-n valuri.
Fă să cadă în cascadă, ca o mult dorită ploaie,
Harul tău de sus în inimi, să le ude, să le-nmoaie,
Și să spele tot ce-n ele e pătat și plin de tină,
Iar pustiul trist din ele să-l prefacă în grădină.

Este ceasul înserării, ceas când bezna cade lină;
Să ne fie-acum credința far și faclă de lumină,
Să-l alunge pe cel care ne înspiră gânduri rele,
Ca păcatul și greșeala să nu poată să ne-nșele.
Tot ce cerem să ne deie Tatăl plin de îndurare,
Fiul ce-a voit să beie cupa patimii amare,
Duhul Sfânt ce locuiește-n taina inimii sincere:
Să ne-asculte blând Treimea, după-a sa-nțeleaptă vrere.
Amin.

Sau: Immense cæli conditor, 646.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul până ce se va îndura de noi.

Psalmul 122 (123)

Încrederea poporului în Dumnezeu

Doi orbi... au strigat: „Doamne, Fiul lui David, ai milă de noi!” (Mt 20,30).

¹ Către tine îmi ridic ochii, *
către tine, care locuiești în ceruri. —

- ² Iată, ca ochii slujitorilor
spre mâna stăpânilor, *
ca ochii slujitoarei spre mâna stăpânei sale,
așa sunt ochii noștri îndreptați
spre Domnul, Dumnezeuul nostru, *
până când ne va arăta îndurarea sa.
- ³ Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, *
căci suntem prea sături de ocară.
- ⁴ Prea sătul ne este sufletul †
de batjocurile celor care ne urăsc, *
de disprețul celor îngâmfați.

Ant. Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul până ce se va îndura de noi.

Ant. 2 Ajutorul nostru este în numele Domnului, care a făcut cerul și pământul.

Psalmul 123 (124)

Ajutorul nostru este în numele Domnului

Domnul i-a zis lui Paul: „Nu-ți fie teamă... căci eu sunt cu tine!” (Fap 18,9-10).

- ¹ De n-ar fi fost Domnul de partea noastră
– s-o spună Israel, – †
² de n-ar fi fost Domnul de partea noastră, *
când oameni s-au ridicat împotriva noastră,
³ atunci ne-ar fi înghițit de vii *
în focul mâniei lor;
⁴ atunci ne-ar fi înecat apele, †
ar fi trecut râurile peste sufletul nostru, *
⁵ atunci ar fi trecut peste noi valuri năprasnice.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
care nu ne-a lăsat pradă dinților lor!
⁷ Sufletul nostru a scăpat †
ca o pasăre din lațul vânătorului: *
lațul s-a rupt și noi am scăpat.
- ⁸ Ajutorul nostru este în numele Domnului, *
care a făcut cerul și pământul.

Ant. Ajutorul nostru este în numele Domnului, care a făcut cerul și pământul.

Ant. 3 Dumnezeu ne-a ales spre înfiere în Fiul său.

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduie de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Dumnezeu ne-a ales spre înfiere în Fiul său.

LECTURA SCURTĂ

Iac 4,11-12

Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine îl vorbește de rău pe fratele sau îl judecă pe fratele său,

vorbește de rău legea și judecă legea. Dar dacă judeci legea, nu ești un împlinitor al legii, ci judecător. Unul singur este legiuitorul și judecătorul care poate să salveze sau să nimicească. Dar tu cine ești ca să-l judeci pe aproapele?

RESPONSORIUL SCURT

R. Vindecă sufletul meu, * căci am păcătuit împotriva ta. Vindecă.

V. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, * căci am păcătuit împotriva ta. Slavă Tatălui. Vindecă.

Ant. la Magnificat: Sufletul meu îl preamărește pe Domnul, căci Dumnezeu a privit la smerenia mea.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos voiește să-i ducă pe toți oamenii la mântuire, de aceea, să-l rugăm cu iubire sinceră:

Atrage la tine, Doamne, toată făptura!

Binecuvântat ești, Doamne, care ne-ai răscumpărat din robia păcatului prin sângele tău prețios:

– dă-ne libertatea mării fiilor tăi.

Dăruiește harul tău episcopului nostru **N.** și tuturor episcopilor Bisericii,

– ca să slujească tainele tale cu râvnă și bucurie.

Dă tuturor celor care caută adevărul bucuria de a-l găsi

– și dorința de a-l cerceta mai adânc.

Fii alături, Doamne, de orfani, de văduve și de toți cei părăsiți,

– ca să te simtă aproape și să se atașeze tot mai mult de tine.

Pe frații noștri răposați primește-i cu bunătate în cetatea cerească,

– în care, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, tu vei fi totul în toți.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ești lumina cea neînserată și ai binevoit să ne aduci până la ceasul de acum: luminează, te rugăm, întunericul nostru și iartă-ne cu îndurare greșelile. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturghiei orelor.

MARȚI - III

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, marele împărat.

Psalmul invitatoriului, 573

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

S-a trezit natura toată, se arată sfântul soare,
Cântă lumea-naripată; harnica privighetoare,
Cu a sa cântare dulce, în văzduh făcând ocoale,
Pe cei care mai dorm încă îi îndeamnă să se scoale.

O, Cristoase, către tine se îndreaptă-a noastră rugă;
Izgonește bezna minții, somnul pune-ni-l pe fugă,
Nu lăsa să ne atace duhuri rele și viclene,
Nu lăsa să fim învinși de toropeală și de lene.

Credincioșii tăi, o, Doamne, în cântare se avântă
Către cer, deși nu-s vrednici să-ți privească fața sfântă.
Cunoscând că firea noastră greșitoare e și slabă,
Ajutor de sus, din ceruri, tu trimite-ne degrabă.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și tic, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau: Consors paterni luminis, 652.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, cu a ta putere ai creat tot universul
 Și-ai pus bună rânduială, hotărând la toate mersul;
 Ziua-ntreagă e menită muncii, după-a ta poruncă,
 Noaptea-i dată spre repaus și odihnă după muncă.

Ziua, seara și-apoi noaptea și din nou în zorii zilei,
 Înălțăm spre tine glasul, cerșetori la tronul milei;
 Te rugăm cu umilință: ne păstrează mintea trează,
 Cu iubire părintească peste noi mereu veghează.

Să muncim cu hărnicie fără preget, ca o Martă,
 Dar de tine munca zilei nu lăsa să ne despartă;
 Să rămânem lângă tine ca Maria, buna-i soră,
 Care, stându-ți la picioare, te ascultă și te-adoră.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: O sacrosáncta Trinitas, 653.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu se ridică și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.

Psalmul 67 (68)

Intrarea triumfală a Domnului

Ridicându-se în înălțime, a dus captivă captivitatea și a dat daruri oamenilor (Ef 4,8).

I

- ² Dumnezeu se ridică, vrăjmașii lui se risipesc *
 și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.
³ Cum se risipește fumul, așa îi risipești, †
 cum se topește ceara în fața focului, *
 așa pier cei răi din fața lui Dumnezeu.

- ⁴ Cei drepti se bucură și tresaltă de bucurie
în fața lui Dumnezeu, *
se desfată în fericire și veselie.
- ⁵ Cântați-i lui Dumnezeu, cântați imnuri numelui său, *
pregătiți calea celui care încăleacă pe nori:
numele său este Domnul, *
tresăltați de bucurie înaintea lui!
- ⁶ Dumnezeu este tatăl orfanilor, †
apărătorul văduvelor, *
el, care locuiește în lăcașul său cel sfânt.
- ⁷ Dumnezeu dă o casă celor părăsiți, †
el le deschide prizonierilor poarta libertății, *
dar cei răzvrățiți vor locui în pământ uscat.
- ⁸ Dumnezeule, când ieșai înaintea poporului tău, †
când pășcai prin pustiu, *
pământul se cutremura ⁹ și cerurile picurau ploaie
înaintea Domnului, Dumnezeului de pe Sinai, *
înaintea Dumnezeului lui Israel.
- ¹⁰ Ai dat o ploaie binefăcătoare, Dumnezeule, *
moștenirea ta, sleită de puteri, ai înviorat-o.
- ¹¹ Dumnezeule, poporul tău a locuit în țara
pe care ai pregătit-o în iubirea ta *
pentru cel sărac.

Ant. Dumnezeu se ridică și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.

Ant. 2 Dumnezeuul nostru este Dumnezeuul mântuirii;
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții.

II

- ¹² Un cuvânt spune Domnul, *
și sunt o armată mare
femeile aducătoare de vești bune:
- ¹³ „Regii armatelor o iau la fugă, *
și femeile, acasă, împart prada.
- ¹⁴ În timp ce voi dormiți prin staule, †
aripile porumbiței strălucesc de argint *
și penele ei au luciri de aur.

- ¹⁵ Când Cel Atotputernic îi împrăștia pe regi, *
ningea pe Țalmon”.
- ¹⁶ Munte al lui Dumnezeu este Muntele Basanului, *
munte cu vârfuri semețe este Muntele Basanului.
- ¹⁷ De ce sunteți plini de invidie,
voi, munți cu vârfuri înalte, †
pe muntele pe care Dumnezeu și l-a ales lăcaș? *
Domnul va locui acolo de-a pururi.
- ¹⁸ Carele lui Dumnezeu sunt mii și mii, *
Domnul vine din Sinai
în lăcașul său cel sfânt.
- ¹⁹ Te-ai urcat în înălțimi, ai dus captivă captivitatea, †
ai primit în dar oameni: *
chiar și răzvrățiții vor locui la Domnul Dumnezeu.
- ²⁰ Binecuvântat să fie Domnul zi de zi, *
Dumnezeul mântuirii noastre ne poartă de grijă.
- ²¹ Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii, *
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții.
- ²² Dar Dumnezeu zdrobește capetele vrăjmașilor, *
creștetul păros al celor ce umblă în fărâdelegi.
- ²³ Domnul a spus:
„Din Basan îi voi aduce înapoi, *
îi voi aduce din adâncul mării,
²⁴ ca să-ți afunzi piciorul în sânge, *
și limbile câinilor tăi
să aibă partea lor din dușmani”.

Ant. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii;
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții.

Ant. 3 Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului;
cântați Domnului innuri.

III

- ²⁵ Apare alaiul tău, Dumnezeule, *
alaiul Dumnezeului și regelui meu,
în locul cel sfânt.
- ²⁶ În față merg cântăreții, †
în urmă muzicanții, *
iar la mijloc, fetele cu tamburine.

- 27 „Binecuvântați-l pe Dumnezeu, în adunările voastre, *
binecuvântați-l pe Domnul,
voi, cei din semințiile lui Israel!”
- 28 Iată-l pe Beniamin, mezinul, †
el conduce căpeteniile lui Iuda și cetele lor, *
căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali.
- 29 Arată-ți, Dumnezeul meu, puterea, *
confirmă, Dumnezeule,
ceea ce ai făcut spre binele nostru.
- 30 Pentru templul tău din Ierusalim, *
regii îți vor aduce daruri.
- 31 Înspăimântă fiara din trestii, †
cireada de tauri cu vițcii popoarelor: *
să se plece la pământ cărând bucăți de argint!
Împrăștie popoarele care se complac în războaie. †
- 32 Vor veni mai-marii Egiptului, *
Etiopia își va întinde mâinile spre Dumnezeu.
- 33 Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului, *
cântați Domnului imnuri;
- 34 lui, care vine călare pe ceruri, pe cerurile veșnice, *
iată, răsună în tunet glasul lui, glasul lui puternic.
- 35 Recunoașteți-i lui Dumnezeu puterea, †
măreția lui asupra Israelului, *
puterea lui mai presus de ceruri.
- 36 Înfricoșător ești, Dumnezeule, din lăcașul tău sfânt. †
Dumnezeul lui Israel,
el dă poporului putere și tărie. *
Binecuvântat să fie Dumnezeu!

Ant. Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului; cântați Domnului imnuri.

℣. Voi asculta ceea ce va spune Domnul Dumnezeu.

℟. El va rosti pace asupra poporului său.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

¶ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Aurora tuturoră dă o veste, și anume,
 Că răsare mândrul soare și curând apare-n lume,
 Că-și arată fața-ndată și, cu raza lui cea sfântă
 Tot pământul, luminându-l, în culori îl înveșmântă.
 O, Cristoase, din vecie strălucește-a ta splendoare;
 Nu e soare care are raze mai strălucitoare,
 Te imploră-n astă oră fiii tăi; tu fă-i să-i scalde
 În lumină cristalină ale tale raze calde.
 Ești Cuvântul, ești Știința, ești a Tatălui oglindă;
 Din eterna-nțelepciune ai lăsat să se desprindă
 Și în lume să coboare, o fărâmă, o scânteie
 Ca s-atragă mintea noastră și lumină să ne deie.
 Fă s-apară și-n afară că ființa ne e plină
 De-al tău har, de-a ta iubire, că ne naștem din lumină.
 În cuvinte și în fapte să nu-ți fim nicicum tăgadă,
 Însă toți în viața noastră doar pe tine să te vadă.
 Adevăr, sinceritate să avem mereu pe buze.
 Dă tărie minții noastre ca să poată să refuze
 Cu curaj și fără teamă viclenia și minciuna,
 Să putem purta în inimi bucuria totdeauna.
 O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau: Pergrata mundo nuntiat, 657.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău; ai iertat nelegiuirea poporului tău.

Psalmul 84 (85)

Aproape este mântuirea noastră

Când a coborât Mântuitorul pe pământ, Dumnezeu a binecuvântat pământul său (Origene).

- ² Doamne, tu ai fost binevoitor cu țara ta, *
i-ai adus înapoi pe cei deportați ai lui Iacob.
- ³ Ai iertat nelegiuirea poporului tău, *
i-ai acoperit toate păcatele;
- ⁴ ți-ai potolit toată indignarea *
și te-ai întors de la iuțimea mâniei tale.
- ⁵ Întoarce-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, *
și îndepărtează mânia ta de la noi!
- ⁶ Oare vei continua în veac să fii supărat pe noi, *
vei ține mânie din generație în generație?
- ⁷ Nu vei veni oare ca să ne dai viață, *
pentru ca poporul tău să se bucure în tine?
- ⁸ Arată-ne, Doamne, îndurarea ta *
și dă-ne mântuirea ta.
- ⁹ Voi asculta ce zice Domnul Dumnezeu; †
el vestește pacea poporului său și celor sfinți ai săi *
și celor care se întorc la el din toată inima.
- ¹⁰ Mântuirea este aproape de cei care se tem de el *
și slava lui va locui pe pământul nostru.
- ¹¹ Mila și adevărul se vor întâlni, *
dreptatea și pacea se vor îmbrățișa;
- ¹² adevărul va răsări din pământ *
și dreptatea va coborî din ceruri.
- ¹³ Domnul își va revărsa binecuvântarea *
și pământul își va aduce roadele sale.
- ¹⁴ Dreptatea va merge înaintea lui *
și-i va călăuzi pașii pe cale.

Ant. Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău; ai iertat nelegiuirea poporului tău.

Ant. 2 Sufletul meu te dorește în noapte; din zori te caută duhul meu.

Cântarea   **Is 26,1-4.7-9.12**

Imn după o biruință asupra dușmanului

Zidul cetății are douăsprezece pietre de temelie

(Ap 21,14).

- ¹ Avem o cetate puternică; *
Domnul a ridicat spre mântuirea noastră
ziduri și întărituri.
- ² Deschideți porțile și va intra un popor drept, *
care păstrează credința.
- ³ Hotărârea lui este neclintită; *
îl vei păstra în pace,
pentru că și-a pus speranța în tine.
- ⁴ Puneți-vă speranța în Domnul întotdeauna, *
pentru că Domnul este stâncă veșnică.
- ⁷ Drepte sunt cărările celui drept; *
în fața celui drept tu netezești calea.
- ⁸ Pe calea judecăților tale
te așteptăm, Doamne, cu speranță; *
numele tău și amintirea ta
sunt dorul sufletului nostru.
- ⁹ Sufletul meu te dorește în noapte, *
și duhul, înlăuntrul meu, tânjește după tine.
Când judecățile tale se vor arăta pe pământ, *
locuitorii lumii vor învăța dreptatea.
- ¹² Dă-ne, Doamne, pacea, *
căci tu împlinești toate lucrările noastre.

Ant. Sufletul meu te dorește în noapte; din zori te caută duhul meu.

Ant. 3 Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața senină.

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în
locul lui se spune psalmul 94 (95), 573.

Toate neamurile să-l laude pe Domnul

Cunoscut să vă fie că această mântuire a lui Dumnezeu a fost trimisă păgânilor (Fap 28,28).

- ² Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze; *
 să-și îndrepte spre noi fața senină,
³ ca să fie cunoscută pe pământ calea ta *
 și mântuirea ta la toate popoarele.
⁴ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
 să te laude toate popoarele.
⁵ Să tresalte de bucurie și să cânte de veselie națiunile, †
 pentru că judeci popoarele cu dreptate *
 și călăuzești neamurile pe fața pământului.
⁶ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
 toate popoarele să te laude.
⁷ Pământul și-a dat roadele sale; *
 să ne binecuvânteze Dumnezeu, Dumnezeul nostru,
⁸ să ne binecuvânteze Dumnezeu *
 și să se teamă de el toate marginile pământului.

Ant. Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața senină.

LECTURA SCURTĂ

1In 4,14-15

Noi am văzut și dăm mărturie că Tatăl l-a trimis pe Fiul ca mântuitor al lumii. Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeul meu, ajutorul meu, * în el voi nădăjdui.
 Dumnezeul meu.

V. Scăparea mea și eliberatorul meu, * în el voi nădăjdui.
 Slavă Tatălui. Dumnezeul meu.

Ant. la *Benedictus*: Ne-a înălțat Domnul o putere de mântuire, precum a promis prin gura sfinților săi profeți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Cristos, care și-a dobândit un popor nou prin sângele său, și să-l rugăm cu stăruință:

Adu-ți aminte, Doamne, de poporul tău!

Cristoase, regele și răscumpărătorul nostru, ascultă glasul Bisericii tale care te laudă la începutul acestei zile:

– învaț-o să preamărească fără încetare maiestatea ta!

Cristoase, speranța și tăria noastră, în tine ne încredem

– și nu vom fi nicicând făcuți de rușine.

Privește la slăbiciunea noastră și grăbește-te să ne vii în ajutor,

– căci fără tine nimic nu putem face.

Adu-ți aminte de cei săraci și părăsiți, pentru ca această zi să nu le fie o povară,

– ci mângâiere și bucurie.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, toate câte le-ai creat sunt bune și frumoase. Dă-ne harul să începem cu bucurie, în numele tău, această zi și să o împlinim în fapte de iubire față de tine și față de frații noștri. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Iubirea este plinătatea legii.

Psalmul 118 (119),97-104

XIII (Mem)

⁹⁷ Cât de mult iubesc legea ta, Doamne, *
toată ziua meditez la ea.

- ⁹⁸ Poruncile tale mă fac mai înțelept
decât dușmanii mei, *
pentru că întotdeauna sunt cu mine.
- ⁹⁹ Sunt mai înțelept decât toți învățătorii mei, *
deoarece cuget la învățăturile tale.
- ¹⁰⁰ Am mai multă pricepere decât bătrânii, *
pentru că păzesc îndrumările tale.
- ¹⁰¹ Îmi țin pașii departe de orice cale a răului, *
pentru a păzi cuvântul tău.
- ¹⁰² Nu mă abat de la judecățile tale, *
pentru că tu însuși mă înveți.
- ¹⁰³ Cât de plăcute sunt cuvintele tale
pentru cerul gurii mele! *
Ele sunt mai dulci decât mierea pentru gura mea.
- ¹⁰⁴ Am căpătat înțelegere din învățăturile tale, *
de aceea urăsc orice cale a minciunii.

Ant. Iubirea este plinătatea legii.

Ant. 2 Adu-ți aminte de adunarea ta, Doamne, pe care ai câștigat-o de la început.

Psalmul 73 (74)

Plângere pentru devastarea templului

Nu vă temeți de aceia careucid trupul (Mt 10,28).

I

- ¹ De ce, Dumnezeule, ne respingi pentru totdeauna? †
Pentru ce s-a aprins mânia ta *
împotriva turmei pășunii tale?
- ² Adu-ți aminte de adunarea ta, *
pe care ai câștigat-o odinioară,
de tribul pe care l-ai răscumpărat ca moștenire a ta, *
de Muntele Sionului, pe care ți-ai stabilit locuința.
- ³ Îndreaptă-ți pașii spre aceste ruine fără sfârșit, *
dușmanul a devastat totul în sfântul tău lăcaș!
- ⁴ Potrivnicii tăi au scos răgete
în mijlocul templului tău. *
În locul semnelor noastre și-au pus însemnele lor.

- 5 Ca unii ce ridică securea *
 într-un desiș de codru,
 6 așa au sfărâmat cu lovituri de securi și de ciocane *
 porțile sale.
- 7 Au pus foc sfântului tău lăcaș; *
 au pângărit și au dărâmat până la pământ
 locuința numelui tău.
- 8 Au zis în inima lor: „Să-i distrugem pe toți”; *
 au ars toate lăcașurile lui Dumnezeu din țară.
- 9 Semnele noastre nu le mai vedem, †
 nu mai e nici un profet *
 și nimeni dintre noi nu știe până când.
- 10 Până când, Dumnezeule, ne va insulta dușmanul? *
 Oare va disprețui vrăjmașul numele tău la nesfârșit?
- 11 De ce ți-ai îndepărtat mâna de la noi, *
 de ce ții nemișcată dreapta ta?
- 12 Dar Dumnezeu este regele nostru
 din timpuri străvechi, *
 cel care săvârșește mântuirea pe fața pământului.

Ant. Adu-ți aminte de adunarea ta, Doamne, pe care
 ai câștigat-o de la început.

Ant. 3 Scoală-te, Dumnezeule, și apără cauza ta.

II

- 13 Tu ai despicat marea cu puterea ta, *
 ai sfărâmat capetele balaurilor în ape.
- 14 Tu ai zdrobit capetele Leviatanului, *
 le-ai dat ca hrană monștrilor mării.
- 15 Ai făcut să țâșnească izvoare și pâraie, *
 tu ai secăt râuri veșnic curgătoare.
- 16 A ta este ziua și a ta este noaptea, *
 tu ai creat luna și soarele.
- 17 Tu ai fixat toate marginile pământului, *
 vara și iarna tu le-ai orânduie.
- 18 Adu-ți aminte: †
 dușmanul l-a insultat pe Domnul *
 și un neam fără minte a defăimat numele tău.

- ¹⁹ Să nu dai fiarelor sufletul porumbiței tale, *
viața săracilor tăi să n-o dai uitării niciodată.
- ²⁰ Ia aminte la legământul tău, †
căci toate colțurile ascunse ale țării *
au devenit cuiburi ale violenței.
- ²¹ Cel asuprit să nu plece rușinat de la tine, *
cel sărac și cel nenorocit să laude numele tău.
- ²² Scoală-te, Dumnezeule, apără cauza ta; *
adu-ți aminte cum te insultă cel nebun toată ziua.
- ²³ Nu uita strigătul potrivnicilor tăi, *
larma dușmanilor tăi, care crește mereu.

Ant. Scoală-te, Dumnezeule, și apără cauza ta.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I și a III-a,
1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Ier 22,3

Faceți judecată și dreptate și eliberați-l pe cel asuprit din mâna asupritorului; pe străin, pe orfan și pe văduvă să nu-i prigoniiți și să nu-i nedreptățiți și să nu vărsați sânge nevinovat.

℣. Domnul va judeca tot pământul cu dreptate.

℟. Va judeca popoarele cu nepărtinire.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, în ceasul al treilea, l-ai revărsat asupra apostolilor pe Duhul tău, Mângâietorul, trimite și asupra noastră același spirit al iubirii, ca să te putem mărturisi cu fidelitate în fața tuturor oamenilor. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Dt 15,7-8

Dacă vreunul dintre frații tăi ar ajunge sărac în vreuna dintre cetățile tale, să nu-ți învârtoșezi inima și

să nu-ți închizi mâna, ci să-ți deschizi mâna înaintea fratelui tău sărac și să-i dai împrumut potrivit cu nevoia care îl apasă.

℣. Tu ascuți, Doamne, dorința celui sărac.

℞. Tu îi întărești inima și-ți pleci urechea spre el.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dezvăluit apostolului Petru gândul tău mântuitor asupra tuturor neamurilor, fă, în marea-ți bunătate, ca faptele noastre să-ți fie plăcute și, prin darul tău, să slujească planului tău de iubire și de mântuire. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Prov 22,22-23

Nu-l jefui pe sărac, pentru că și așa e sărac, și pe cel lipsit nu-l asupri la judecată, căci va judeca Domnul cauza lor și-i va despuia de viață pe cei care i-au despuiat.

℣. Domnul îl eliberează pe sărmanul care nu are ajutor.

℞. Și scapă viața săracilor săi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe îngerul tău la centurionul Corneliu ca să-i arate calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm cu tot mai multă râvnă la mântuirea tuturor, pentru ca, adunați laolaltă în Biserica ta, să putem ajunge cu toții la tine. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Cu-a ta vreare și putere, Doamne, ai rostit cuvântul
 Și-au ieșit din neființă marea, cerul și pământul.
 Ai mai dat apoi poruncă apelor să se separe
 Și ai despărțit pământul punând apelor hotare.
 Au umplut apoi pământul, potrivit voinței tale,
 Gâze, păsări de tot soiul, fel de fel de animale;
 Flori pe câmpuri răsădit-ai, cu puterea-ți suverană,
 Plante, arbori plini de roade, să servească pentru hrană.
 Dar ființa cea mai scumpă dintre toate-n lume, iat-o,
 Cum păcatul a ucis-o și-n pustiu a transformat-o!
 Dă-i din nou sămânța vieții, stânca inimii i-o-nmoaie,
 Ca din nou să înflorească, dă-i a lacrimilor ploaie.
 De iubire și de grijă tu ne dai atâtea semne;
 Fă ca ele la iubirea către tine să ne-ndemne.
 Nu lăsa să ne înșele vraja forțelor obscure
 Care vor, căzând în rele, bucuria să ne-o fure.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Tellúris ingens cónditor, 667.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul stă împrejurul poporului său.

Psalmul 124 (125)

Domnul este ocrotitorul poporului său

Pacea lui Dumnezeu asupra lui Israel (Gal 6,16).

¹ Cei care se încred în Domnul
 sunt ca Muntele Sionului: *
 el nu se clatină, ci rămâne în veac. —

- ² Munții înconjoară Ierusalimul, †
și Domnul stă împrejurul poporului său *
de acum și până-n veac.
- ³ Sceptrul celui nelegiuit nu va rămâne
peste moștenirea celor drepți, *
ca nu cumva cei drepți
să-și întindă mâinile spre nelegiuire.
- ⁴ Fă bine, Doamne, celor buni *
și celor drepți cu inima,
- ⁵ iar pe cei ce se abat pe cărări strâmbe †
Domnul îi va aduna
cu cei care săvârșesc fărădelegea. *
Pace peste Israel!

Ant. Domnul stă împrejurul poporului său.

Ant. 2 Dacă nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Psalmul 130 (131)

Încredere de copil față de Dumnezeu

*Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima
(Mt 11,29).*

- ¹ Doamne, eu nu am o inimă îngâmfată, *
nici nu privesc cu trufie;
nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari *
și prea înalte pentru mine.
- ² Sufletul îmi este împăcat și liniștit, *
ca un copil înțărcat la sânul mamei sale.
Da, sufletul meu este în mine, *
ca un copil în brațele mamei sale.
- ³ Să nădăjduiască Israel în Domnul *
de acum și până-n veac!

Ant. Dacă nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor.

Ant. 3 Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru.

Imnul celor răscumparați

- 4.11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
 să primești gloria, cinstea și puterea,
 pentru că tu ai creat toate, *
 și prin voința ta au fost create și există!
- 5.9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
 și să-i deschizi pecetea,
 căci ai fost înjunghiat †
 și în sângele tău ai răscumărat pentru Dumnezeu *
 oameni din toate triburile,
 limbile, popoarele și națiunile
- 10 și ai făcut din ei o împărăție †
 și preoți pentru Dumnezeuul nostru, *
 care vor domni pe pământ!
- 12b Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
 să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
 și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru.

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,9-12

Iubirea să fie fără ipocrizie, urâți răul, atașați-vă de bine, iubiți-vă unii pe alții cu iubire frățească, întreceți-vă în a vă stima unii pe alții. Neobosiți în râvnă, înflăcăriți de Duh, slujiți Domnului. Plini de bucurie în speranță, statornici în încercare, stăruiiți în rugăciune.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cuvântul tău, Doamne, * dăinuie în veac. Cuvântul.

V. Din neam în neam adevărul tău * dăinuie în veac.
 Slavă Tatălui. Cuvântul.

Ant. la Magnificat: Duhul meu să tresalte de bucurie în Dumnezeu, mântuitorul meu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu a statornicit poporul său în speranță. De aceea, să-l aclamăm cu bucurie:

Tu, Doamne, ești speranța poporului tău!

Îți mulțumim, Doamne, că ne-ai îmbogățit în toate, prin Cristos:

– în tot cuvântul și în toată știința.

Dumnezeule, în mâna ta sunt inimile celor puternici: dăruiește conducătorilor de state înțelepciunea ta,

– pentru ca, adăpându-se din izvorul gândurilor tale, să-ți fie plăcuți în cuget și în faptă.

Tu le dai artiștilor har să înfățișeze frumusețea ta prin talentul lor:

– revarsă, prin operele lor, raze de speranță și de bucurie asupra lumii.

Tu nu îngădui să fim ispitiți peste puterile noastre:

– întărește-i pe cei slabi și ridică-i pe cei căzuți.

Tu ai făgăduit, prin Fiul tău, că oamenii vor învia la viața veșnică în ziua de apoi:

– nu uita nicicând de aceia care s-au despărțit de trup.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să se înalțe spre îndurarea ta, Doamne, rugăciunea noastră de seară și să coboare asupra noastră binecuvântarea ta, ca astăzi și totdeauna să ne învrednicim de darul mântuirii. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - III

Invitatoriul

☩ Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să-l adorăm pe Domnul, căci el ne-a făcut.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Când ziua și noaptea încep să se-ngâne,
Din nou ne-ndreptăm către tine, Stăpâne.
Din ochi somnul nostru alungă-l afară
Și dă-ne o minte vioaie și clară.

Căința ne-ndeamnă cu tainice șoapte
Să rupem din somnul cel dulce de noapte;
Ne-ndeamnă să cerem, cuprinși de durere,
Iertare cu inimi și buze sincere.

E ceea ce bunii profeți ne învață
Și-Apostolul însuși ne dă ca povață:
Cu mâini ridicate în sus, rugătoare,
Să stăm când apare pe cer sfântul soare.

Cristoase, acum ne-ndreptăm către tine;
Suntem apăsați de păcat și rușine.
Smeriți te rugăm cu sfială și teamă:
Păcatul ni-l iartă, nu-l ține în seamă.

Cristos să primească, în mila sa mare,
Nevrednicul nostru prin os de-nchinare;
Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau: Rerum creátor óptime, 673.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, Dumnezeu nostru, vrednic ești de închinare,
Tu cunoști pe fiecare: tot ce este, tot ce are.
Harul tău îl dai din ceruri celor care nu-l refuză,
Ca în drumul greu al vieții să le fie călăuză.

Ca păstor ce ești, Isuse, te-ngrijești de oaia grasă
Și alergi după oița care staulul îl lasă.

Vrem să mergem după tine și să fim oițe bune;
Ține tu departe lupii și condu-ne la pășune.

Fă să fim găsiți în ziua judecării de pe urmă
Printre cei ce stau la dreapta, printre oile din turmă.

Dintre caprele din stânga ne separă, ne alege,
Și-n a ta împărăție ne condu, slăvite rege.

Preamărire ție, Doamne, rege-al gloriei eterne.

Înainte feței tale toată firea se prosterne.

Ne plecăm și noi genunchiul, și primim domnia-ți blândă;
Tu primește cinstea noastră și condu-ne la izbândă.

Amin.

Sau: Scientiarum Dómino, 674.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale,
Doamne.

Psalmul 88 (89),2-38

Îndurarea lui Dumnezeu asupra casei lui David

Din descendența lui David, Dumnezeu, după promisiunea sa, l-a adus pe mântuitorul Isus (Fap 13,23).

I

- ² Îndurările Domnului în veci le voi cânta, *
cu gura mea voi proclama
din generație în generație adevărul tău.
- ³ Căci ai spus: †
„Îndurarea s-a întemeiat pentru totdeauna”, *
ai stabilit în ceruri adevărul tău!
- ⁴ „Am făcut legământ cu alesul meu, *
i-am promis cu jurământ slujitorului meu, David:
- ⁵ Îți voi întări seminția pe vecie, *
din generație în generație
îți voi păstra scaunul de domnie”.
- ⁶ Cerurile laudă minunile tale, Doamne, *
și fidelitatea ta în adunarea sfinților.
- ⁷ Căci cine este egal, pe nori, cu Domnul, *
cine este asemenea cu Domnul
între fiii lui Dumnezeu?
- ⁸ Dumnezeu este înfricoșător în sfatul celor sfinți, *
mare și de temut peste toți cei care îl înconjoară.
- ⁹ Doamne, Dumnezeul oștirilor,
cine este asemenea ție? *
Tu ești puternic, Doamne, și adevărul te înconjoară.
- ¹⁰ Tu stăpânești trufia mării, *
tu potolești frământarea valurilor ei.
- ¹¹ L-ai zdrobit pe Rahab ca pe un rănit, *
cu brațul puterii tale i-ai risipit pe dușmanii tăi.
- ¹² Ale tale sunt cerurile și al tău este pământul, *
lumea și toate câte sunt în ea tu le-ai întemeiat.
- ¹³ Tu ai creat nordul și sudul, *
Taborul și Hermonul tresaltă de bucurie
la numele tău.
- ¹⁴ Brațul tău este puternic, *
mâna ta este tare și dreapta ta înălțată.
- ¹⁵ Dreptatea și judecata sunt la baza tronului tău, *
îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale.
- ¹⁶ Fericit este poporul care știe să te aclame, *
care umblă în lumina feței tale, Doamne!

- 17 Ei se bucură neîncetat de numele tău *
și se mândresc cu dreptatea ta!
18 Căci tu ești frumusețea și tăria lor *
și în bunăvoința ta le înalți fruntea.
19 Al Domnului este scutul nostru, *
și regele nostru al Sfântului lui Israel!

Ant. Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale,
Doamne.

Ant. 2 Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui
David după trup.

II

- 20 Odinioară, le-ai vorbit credincioșilor tăi într-o vedenie †
și ai zis: „Am dat ajutorul meu unui viteaz, *
am ridicat un ales din mijlocul poporului meu.
21 L-am aflat pe David, slujitorul meu, *
și l-am uns cu untdelemnul meu cel sfânt;
22 pe acesta mâna mea îl va sprijini *
și brațul meu îi va da putere.
23 Dușmanul nu se va ridica împotriva lui *
și fiul fărădelegii nu-l va asupri.
24 Voi nimici pe vrăjmași din fața lui *
și îi voi lovi pe cei care îl urăsc.
25 Adevărul și bunătatea mea vor fi cu el *
și puterea lui va crește prin numele meu;
26 voi întinde mâna lui asupra mării *
și dreapta lui până la fluvii.
27 El îmi va spune: «Tatăl meu ești tu, *
Dumnezeul meu și stânca mântuirii mele!»
28 Eu îl voi face întâiul-născut, *
cel mai mare dintre regii pământului.
29 Lui îi dau pe veci iubirea mea *
și legământul meu va rămâne neclintit față de el.
30 Îi voi statornici pe veci seminția *
și tronul lui va dura cât zilele cerului”.

Ant. Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui David
după trup.

Ant. 3 Odată i-am jurat lui David, slujitorul meu: seminția lui va dăinui în veci.

III

- ³¹ „Dacă fiii lui vor părăsi legea mea *
și nu vor umbla după poruncile mele,
³² dacă vor călca orânduiri mele *
și nu vor păzi poruncile mele,
³³ atunci îi voi pedepsi cu varga pentru păcatul lor *
și cu biciul pentru nelegiuirile lor.
³⁴ Dar nu-mi voi retrage iubirea de la el *
și fidelitatea mea nu va înceta.
³⁵ Nu-mi voi călca legământul *
și nu voi schimba ceea ce a ieșit de pe buzele mele.
³⁶ Am jurat odată pe sfințenia mea: *
nicicând nu-l voi minți pe David.
³⁷ Seminția lui va dăinui în veci, *
iar tronul lui va fi cât soarele înaintea mea;
³⁸ și va fi statornicit de-a pururi, ca luna, *
și ca martor credincios în ceruri”.

Ant. Odată am jurat lui David, slujitorul meu: seminția lui va dăinui în veci.

℣. Revelarea cuvintelor tale luminează.

℟. Și dă înțelegere celor simpli.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Mândrul soare ce apare, cu săgeți de foc despică
 Fără milă bezna nopții tăinuind tristeți și frică;
 Amintind cu raza-i lină de Cristos ce stă să vină,
 El îmbucură pământul, îmbrăcându-l în lumină.

Dar apare un alt soare; întuneric, noapte, ceață,
 Să dispară când se-arată cu figura sa măreață!
 E Cristos ce vine-n lume. Domnul vine să ne-mbrace
 În veșmânt de bucurie, de lumină și de pace.

Să-l primim cu suflet mare, să-i deschidem poarta largă
 Ca s-alunge bezna minții, gheața inimii s-o spargă.
 El ființa noastră toată de lumină s-o inunde,
 Ca să fim luminii crainici pretutindeni și oriunde.

Frumusețe și splendoare, ce apari din tot înaltul,
 Noi pe tine te alegem, nu dorim pe nimeni altul.
 Ca un semn al dăruirii și-al supunerii totale,
 Ne plecăm smeriți genunchii înaintea feței tale.

Mila ta cea fără margini ruga noastră s-o asculte.
 Știm că noi suntem nevrednici, că păcatele-s mai multe
 Ca nisipul de pe țărături, că ne-au pus în lanțuri grele;
 Dar tu iartă-ne, Stăpâne, grabnic scoate-ne din ele.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau: Nox et tenébræ et núbila, 678.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să se bucure sufletul slujitorului tău; căci eu
 înalț sufletul meu către tine, Doamne.

Rugăciunea săracului la vreme de restriște

Binecuvântat să fie Dumnezeu care ne mângâie în orice strâmtorare (2Cor 1,3.4).

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
către tine strig toată ziua.
- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine, *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu
din adâncul infernului. —

- ¹⁴ Dumnezeu, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.
- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Ant. Să se bucure sufletul slujitorului tău; căci eu
înălț sufletul meu către tine, Doamne.

Ant. 2 Fericit este omul care umblă în dreptate și spune
adevărul.

Cântarea

Is 33,13-16

Dumnezeu va judeca cu dreptate

*Pentru voi este făgăduința și pentru fiii voștri și pentru
toți cei ce sunt departe (Fap 2,39).*

- ¹³ Ascultați voi, cei de departe, ceea ce am făcut, *
și luați aminte voi, cei de aproape, la puterea mea!
- ¹⁴ S-au îngrozit în Sion cei păcătoși; *
i-a cuprins tremurul pe cei fărădelege:
„Cine dintre noi poate sta lângă un foc mistuitor? *
Cine dintre noi poate sta lângă văpaia cea veșnică?”
- ¹⁵ Cel care umblă în dreptate *
și spune adevărul;
care respinge câștigul provenit din jafuri, *
care își scutură mâna ca să nu primească mită;
cel care își astupă urechile
ca să nu audă de vărsare de sânge *
și își închide ochii ca să nu mai vadă păcatul.
- ¹⁶ Acesta va locui pe înălțimi, *
o cetate clădită pe stâncă va fi scăparea lui;

i se va da pâine *
și nu va duce lipsă de apă.

Ant. Fericit este omul care umblă în dreptate și spune adevărul.

Ant. 3 Strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.

Psalmul 97 (98)

Domnul este biruitor la judecată

Acest psalm se referă la prima venire a Domnului și la credința tuturor popoarelor (sf. Atanasiu).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, *
pentru că a făcut lucruri minunate;
dreapta și brațul lui cel sfânt *
i-au venit în ajutor.
- ² Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea *
și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor,
- ³ și-a adus aminte de bunătatea și fidelitatea lui *
față de casa lui Israel.
Toate marginile pământului *
au văzut mântuirea Dumnezeului nostru!
- ⁴ Înălțați către Dumnezeu strigăte de bucurie,
toți locuitorii pământului! *
Aclamați, intonați imnuri și tresăltați de bucurie.
- ⁵ Cântați Domnului imnuri cu harpa, *
cu harpa și cântări de psalmi.
- ⁶ Sunând din trompetă și din corn, *
strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.
- ⁷ Să vuiască marea și tot ce cuprinde ea, *
lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
- ⁸ Toate râurile să bată din palme †
și munții să tresalte de bucurie ⁹ în fața Domnului, *
care vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate *
și popoarele cu nepărtinire.

Ant. Strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.

LECTURA SCURTĂ

Iob 1,21; 2,10b

Gol am ieșit din sânul mamei și gol mă voi întoarce. Domnul a dat și Domnul a luat; după cum i-a plăcut Domnului, așa s-a făcut; fie numele Domnului binecuvântat! Dacă am primit cele bune din mâna lui Dumnezeu, de ce să nu primim și cele rele?

RESPONSORIUL SCURT

R. Pleacă inima mea, Dumnezeule * spre mărturiile tale! Pleacă.

V. Pe calea ta dă-mi viață, * spre mărturiile tale. Slavă Tatălui. Pleacă.

Ant. la *Benedictus*: Arată-ne îndurarea ta, Doamne, și adu-ți aminte de legământul tău sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm lui Cristos care-și hrănește și își ocrotește Biserica, pentru care s-a dat pe sine însuși:

Privește, Doamne, la Biserica ta!

Păstor al Bisericii, fii binecuvântat pentru că ne dai astăzi lumină și viață:

- fă-ne recunoscători pentru un dar atât de minunat.
- Privește cu îndurare la turma pe care ai adunat-o în numele tău,
- ca să nu piară nici unul dintre accia pe care ți i-a dat Tatăl.

Călăuzește Biserica pe calea poruncilor tale;

- Duhul Sfânt să-i inspire fidelitate față de tine.
- Hrănește Biserica la masa cuvântului și a trupului tău,
- ca, întărită de această hrană, să te urmeze cu bucurie.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Înțelepciunea ta ne-a creat, Doamne, și Providența ta ne conduce. Revarsă, te rugăm, cu bunătate lumina ta sfântă în inimile noastre, ca să te slujim pururea cu credință. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturגיעi orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții, spune Domnul.

Psalmul 118 (119),105-112**XIV (Nun)**

- ¹⁰⁵ Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei *
și lumină pentru cărările mele.
- ¹⁰⁶ Am jurat, și mă voi ține de jurământ, *
să păzesc judecățile tale cele drepte.
- ¹⁰⁷ Am fost umilit, Doamne, peste măsură, *
dă-mi viață, după cuvântul tău.
- ¹⁰⁸ Jertfa gurii mele să-ți fie bineplăcută, Doamne, *
și învață-mă judecățile tale.
- ¹⁰⁹ Sufletul meu este în mâinile mele totdeauna *
și nu am uitat de legea ta.
- ¹¹⁰ Mi-au întins nelegiuții cursă, *
dar n-am rătăcit de la învățăturile tale.
- ¹¹¹ Poruncile tale sunt moștenirea mea în veci, *
ele sunt bucuria inimii mele.
- ¹¹² Îmi plec inima ca să împlinescă orânduirile tale: *
în veci, până la sfârșit.

Ant. Cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții, spune Domnul.

Ant. 2 Sărman sunt eu și lipsit: Dumnezeule, ajută-mă.

Psalmul 69 (70)

Dumnezeule, vino în ajutorul meu

Doamne, salvează-ne, căci pierim! (Mt 8,25).

- ² Dumnezeule, vino în ajutorul meu; *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ³ Să fie făcuți de rușine și să fie batjocoriți *
cei ce caută sufletul meu.
Să dea înapoi și să fie umiliți *
cei ce-și găsesc desfătarea în nefericirea mea.
- ⁴ Să se întoarcă înapoi din cauza rușinii lor *
cei care îmi spun: „Așa îți trebuie!”
- ⁵ Să se bucure și să se veselească de tine
toți cei care te caută, †
și cei care iubesc mântuirea ta să spună pururi: *
„Preamărit să fie Dumnezeu!”
- ⁶ Iar eu sunt sărman și lipsit; *
Dumnezeule, vino degrabă!
Tu ești ajutorul și eliberatorul meu: *
Doamne, nu întârzia!

Ant. Sărman sunt eu și lipsit: Dumnezeule, ajută-mă.

Ant. 3 Nu după înfățișare va judeca Dumnezeu, ci cu dreptate și nepărtinire.

Psalmul 74 (75)

Domnul este judecătorul suprem

I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți (Lc 1,52).

- ² Îți mulțumim, Dumnezeule, †
îți mulțumim și invocăm numele tău; *
vestim faptele tale minunate.
- ³ Voi stabili un timp *
și voi judeca cu dreptate.
- ⁴ Chiar dacă s-ar cutremura pământul
și toți locuitorii lui, *
eu îi voi întări coloanele. —

- ⁵ Am zis celor orgolioși: „Nu vă mândriți!”, *
și celor răi: „Nu ridicați fruntea!”
- ⁶ Nu vă ridicați atât de sus frunțile; *
nu vorbiți cu aroganță, cu gâtul înțepenit.
- ⁷ Fiindcă nici de la răsărit și nici de la apus, *
nici din pustiu și nici din munți,
- ⁸ ci de la Dumnezeu vine judecata: *
pe unul îl coboară și pe altul îl ridică.
- ⁹ În mâna Domnului este o cupă *
plină cu vin amețitor.
El varsă din ea †
și vor sorbi păcătoșii pământului, *
o vor bea până la drojdie.
- ¹⁰ Iar eu voi vesti până-n veac, *
voi înălța imnuri Dumnezeului lui Iacob;
- ¹¹ și toate frunțile păcătoșilor le voi doborî, *
iar cei drești își vor înălța capul.

Ant. Nu după înfățișare va judeca Dumnezeu, ci cu dreptate și nepărtinire.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I și a II-a, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 13,4-7

Iubirea este îndelung răbdătoare, iubirea este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se laudă, nu se mândrește. Ea nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie, nu ține cont de răul primit. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură.

℣. Să se bucure și să se veselească în tine toți cei care te caută, Doamne.

℞. Și să zică pururi: Preamărit fie Domnul!

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte Sfânt, Dumnezeule credincios, care l-ai trimis pe Duhul Sfânt, cel făgăduit de Fiul tău, ca

să-i aduni pe oamenii risipiți prin păcat, dă-ne harul să răspândim în lume pacea și unitatea ce vin de la tine. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1Cor 13,8-9.13

Iubirea nu încetează niciodată. Profețiile vor dispărea, limbile vor înceta. Știința se va sfârși. Căci noi cunoaștem în parte și profețim în parte. Iar acum rămân acestea trei: credința, speranța și iubirea. Dar cea mai mare dintre acestea este iubirea.

℣. Fie, Doamne, îndurarea ta asupra noastră.

℞. După cum și speranța noastră este în tine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ne îngădui acest răgaz la amiază, privește cu bunătate la lucrarea pe care am început-o, îndreaptă în ea ce am greșit și dă-ne harul să o sfârșim cu bine în așa fel încât să-ți fie plăcută ție. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,14-15

Mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu iubire, care este legătura desăvârșirii. Să domnească în inimile voastre pacea lui Cristos, la care ați fost chemați ca să fiți un singur trup, și fiți recunoscători.

℣. Cei blânzi vor moșteni pământul.

℞. Și se vor bucura de belșug de pace.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care, pentru a-i mântui pe oameni, ți-ai întins brațele pe cruce, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în fapte și viața noastră întregă să vestească în lume lucrarea răscumpărării tale. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

✠. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Doamne, cu a ta putere ai creat al zilei astru
 Și-ai împodobit cu-acesta bolta cerului albastru,
 Ca să-mbucure pământul și să fie în natură
 Minunat izvor de viață, de lumină și căldură.

Ca să lumineze noaptea, ai plasat pe boltă luna
 Și ai scos din neființă stele una câte una.
 Ai umplut tot firmamentul cu puzderie de stele
 Și-ai pus luna, doamna nopții, ca regină peste ele.

Soarele, ce-acum dispăre ca iar mâine să revină,
 Este cel care desparte bezna nopții de lumină;
 El se mișcă fără preget sus, pe ceruri, ca să poată
 Să dea anului măsura și să-nvârtă-a vremii roată.

Dacă soarele apune și pe-ncetul ziua moare,
 Pentru inimă și minte fii tu, Doamne,-al nostru soare;
 Al tău har și-a ta iertare în lumină să ne-mbrace,
 Să putem păși în noapte într-o liniște și pace.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire,
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Caeli Deus sanctissime, 687.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie.

Psalmul 125 (126)

Bucuria și speranța în Domnul

Așa cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel veți fi părtași ai mângâierii (2Cor 1,7).

- ¹ Când Domnul i-a întors
pe locuitorii Sionului din robie, *
ni se părea că visăm.
- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
și limba de cântări de veselie.
Atunci se spunea printre neamuri: *
„Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi; *
și suntem plini de bucurie.
- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
ca pâraiele în Negheb.
- ⁵ Cei ce seamănă cu lacrimi *
vor secera cu bucurie.
- ⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
aruncând în pământ sămânța; *
venind, se întorceau cu veselie,
adunându-și snopii.

Ant. Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie.

Ant. 2 Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea!

Psalmul 126 (127)

Zadarnică e truda fără Domnul

Voi sunteți zidirea lui Dumnezeu (1Cor 3,9).

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineață
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă
preaiubiților săi în timpul somnului. —

- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânului este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea!

Ant. 3 El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

Cântarea

Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.

²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

LECTURA SCURTĂ

Ef 3,20-21

Celui care poate să facă toate mai presus decât putem noi să cerem sau să gândim, prin puterea cu care lucrează în noi, lui să-i fie glorie în Biserică și în Cristos Isus, în toate generațiile din vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mântuiește-mă, Doamne, * și îndură-te de mine!
Mântuiește-mă.

V. Nu pierde sufletul meu cu cei fărădelege * și îndură-te de mine! Slavă Tatălui. Mântuiește-mă.

Ant. la Magnificat: Mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic și numele lui e sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Dumnezeu, care l-a trimis pe Fiul său ca mântuitor și exemplu pentru poporul său:
Poporul tău, Doamne, să-ți fie spre laudă!

Îți mulțumim pentru că ne-ai ales pârgă spre mântuire
– și ne-ai chemat spre dobândirea slavei Domnului nostru Isus Cristos.

Fă ca toți aceia care mărturisesc numele tău sfânt să fie una în adevărul cuvântului tău

– și înflăcărați pururi de iubirea ta.

Creatorule a toate, Fiul tău a voit să muncească cu mâinile sale între oameni și împreună cu ei:

– adu-ți aminte de muncitorii care își câștigă pâinea în sudoarea frunții.

Adu-ți aminte și de aceia care se dăruiesc slujirii semenilor,

– ca nereușita proprie sau nepăsarea celorlalți să nu-i abată de la scopul lor.

Dăruiește îndurarea ta fraților noștri răposați

– și nu-i lăsa pradă duhului rău.

(Poporul tău, Doamne, să-ți fie spre laudă!)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să ajungă la urechile îndurării tale, Doamne, glasul Bisericii care strigă către tine, pentru ca poporul tău, primind iertarea păcatelor prin puterea ta, să-ți fie credincios și să viețuiască în pace, sub ocrotirea ta. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, căci el este Dumnezeuul nostru.

Psalmul invitatoriul, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

E învăluit pământul în a nopții neagră haină;
Toată firea doarme încă, este ceas tăcut de taină.
Doar Cel Rău nu are tihnă, fără preget dă târcoale,
Iar creștinii simt nevoia pentru rugă să se scoale.

Doamne, nimeni nu e vrednic să-ți stea ție înaintea;
Tu cunoști ce-avem în suflet
și privești ce-avem în minte.

Recunoaștem vina mare și, cuprinși de remușcare,
Îndurare și iertare noi îți cerem fiecare.

Ne-a rănit adânc păcatul și din inimi suferinde
Noi strigăm cu umilință: Doamne, mâna ți-o întinde
Către noi și ne alină și ne iartă orice vină;
Harul tău pe drumul vieții pas cu pas să ne susțină.

Nu suntem lumina lumii, nici cetate-n vârf de munte
Cum vrei tu, ci suntem sclavii intereselor mărunte;
Ne simțim pe dinăuntru peșteri negre și mizere;
Cu lumina ta pătrunde ale inimii unghere.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau: Nox atra rerum cóntegit, 693.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Către tine, Doamne sfinte, înălțăm a noastră rugă;
 Tu cunoști cum răutatea toate-n lume le subjugă;
 Mai ales credinței pune mii de piedici împotriva;
 Ocrotește-o să n-ajungă rătăcirilor captivă.

Să ne fie mintea cum e un izvor de apă pură,
 Să n-avem în inimi gânduri de invidie și ură.
 După-a ta învățătură, să răspundem celor care
 Ne insultă, ne fac răul, cu iubire și iertare.

Fă s-avem purtare blândă și smerită totdeauna;
 Nu lăsa să între-n inimi viclenia și minciuna.
 Mai presus de toate însă nu lăsa să ne consume
 Lăcomia care naște toate relele din lume.

Cu toți oamenii de bine trainic dragostea ne țină
 În unire și frăție, depărtând tot ce dezbină.
 Cu speranța drept făclie și credința temelie,
 Viața castă, ne-ntinată și curată să ne fie.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau: Christe, precámur ádnuas, 694.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Privește, Doamne, și ia aminte la ocara noastră.

Psalmul 88 (89),39-53

Plângerea ruinării casei lui David

*Ne-a ridicat putere de mântuire în casa lui David
(Lc 1,69).*

IV

- ³⁹ Tu l-ai respins și l-ai îndepărtat *
și te-ai mâniat împotriva unsului tău;
⁴⁰ ai rupt legământul cu slujitorul tău, *
ai pângărit în noroi coroana sa.
⁴¹ Ai dărâmat toate zidurile lui, *
ai prefăcut în ruină fortărețele sale.
⁴² L-au jefuit toți cei care treceau pe cale, *
a ajuns de batjocură pentru vecinii lui.
⁴³ Ai lăsat să se ridice dreapta potrivnicilor săi, *
i-ai făcut să se bucure pe toți dușmanii lui.
⁴⁴ Ai tocit ascuțișul sabiei lui *
și nu l-ai sprijinit în luptă.
⁴⁵ Ai pus capăt strălucirii sale *
și tronul lui l-ai răsturnat la pământ.
⁴⁶ Ai scurtat zilele tinereții lui *
și l-ai acoperit de rușine.

Ant. Privește, Doamne, și ia aminte la ocara noastră.

Ant. 2 Eu sunt rădăcina și neamul lui David, lucea-
fărul strălucitor al dimineții.

V

- ⁴⁷ Până când, Doamne, vei continua să stai ascuns *
și va arde ca un foc mânia ta?
⁴⁸ Adu-ți aminte de mine, cât mi-e de scurtă viața: *
oare zadarnic i-ai creat pe toți fiii lui Adam?
⁴⁹ Care om trăiește și nu vede moartea *
și își poate salva sufletul din gheara școlului?
⁵⁰ Unde sunt îndurările tale de odinioară, Doamne, *
pe care le-ai jurat lui David, în fidelitatea ta?
⁵¹ Adu-ți aminte, Doamne, de batjocura slujitorilor tăi; *
port în sânul meu insultele multor popoare,

- ⁵² cu care m-au jignit dușmanii tăi, Doamne, †
cu care au jignit pașii unsului tău. *
- ⁵³ Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!

Ant. Eu sunt rădăcina și neamul lui David, luceafărul strălucitor al dimineții.

Ant. 3 Anii noștri trec ca iarba, dar tu, Dumnezeuule, ești din veșnicie.

Psalmul 89 (90)

Fie strălucirea Domnului asupra noastră

O zi la Domnul este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o singură zi (2Pt 3,8).

- ¹ Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu *
din generație în generație.
- ² Mai înainte de a se fi născut munții, †
mai înainte să fi fost plămădite pământul și lumea, *
din vecie și până în vecie tu ești Dumnezeu.
- ³ Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână, *
tu ai spus: „Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”
- ⁴ Pentru că înaintea ta o mie de ani
sunt ca ziua de ieri care a trecut *
și ca o strajă de noapte.
- ⁵ Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; *
- ⁶ dimineața sunt ca iarba care crește;
dimineața înflorește și crește, *
seara este cosită și se usucă.
- ⁷ Iar noi suntem consumați de mânia ta *
și suntem îngroziți de furia ta.
- ⁸ Ai pus fărădelegile noastre înaintea ta, *
și păcatele noastre ascunse, în lumina feței tale.
- ⁹ Căci, din cauza mâniei tale,
toate zilele noastre au apus *
și anii noștri se consumă ca o suflare.
- ¹⁰ Numărul anilor noștri ajunge la șaptezeci, *
iar pentru cei în putere, la optzeci,

- însă, în cea mai mare parte,
nu sunt decât trudă și durere, *
pentru că trec repede și noi ne ducem.
- ¹¹ Cine cunoaște puterea mâinii tale și a furiei tale, *
așa cum se cuvine celui care se teme de tine?
- ¹² Învăță-ne să numărăm zilele noastre, *
ca să dobândim o inimă înțeleaptă.
- ¹³ Întoarce-te, Doamne; până când? *
Ai milă de slujitorii tăi!
- ¹⁴ Satură-ne dis-de-dimineață cu bunătatea ta, †
ca să tresăltăm de bucurie *
și să ne veselim în toate zilele vieții noastre.
- ¹⁵ Umple-ne de bucurie tot atâtea zile câte ne-ai pedepsit *
și tot atâția ani câți am cunoscut nenorocirea.
- ¹⁶ Fă ca slujitorii tăi să vadă lucrarea ta, *
și fiii lor, măreția ta.
- ¹⁷ Bunăvoînța Domnului, Dumnezeului nostru
să fie asupra noastră! †
Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre! *
Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre!

Ant. Anii noștri trec ca iarba, dar tu, Dumnezeule,
ești din veșnicie.

℣. Doamne, la tine este izvorul vieții.

℟. Și în lumina ta vom vedea lumina.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Se înalță-n car de flăcări sus, pe cer, slăvitul soare;
Când pământul îl inundă în lumină, cine oare
Mai cutează să-și păteze, fără teamă și rușine,
Conștiința cu păcate, sub privirile-i senine?

După cum, umblând în noapte, călătorul de la cale
 Se abate, rătăcește și-n prăpăstii se prăvale,
 Tot așa, umblând în beznă, pe poteci întunecate,
 Am căzut și noi, o, Doamne, în abisuri de păcate.

Întunericul și noaptea dinăuntru să dispară
 Și lumină să ne vină cu lumina de afară.
 Să dispară vorba proastă, să dispară vorba dură,
 Să dispară orice formă de minciună și de ură.

Munții noștri de mândrie și de patimi tu să-i năruți;
 Ne învață că în viață rostul limbii adevăru-i;
 Dă privirii bună pază, mâini curate, minte trează,
 Întru sfântă curăție ziua-ntreagă ne păstrează.

De pe cer, de dimineață până seara când apune,
 Astrul zilei vede toate, fie rele, fie bune.
 E ca ochiul tău, o, Doamne, veșnic văzător oriunde,
 Pentru care nu sunt taine, care toate le pătrunde.

E lucrarea mâinii tale lumea-aceasta minunată;
 Pentru soare, pentru stele, preamărire ție, Tată.
 Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
 Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire.

Amin.

Sau: Sol ecce surgit igneus, 698.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Lucruri mari s-au spus despre tine, cetate a lui
 Dumnezeu.

Psalmul 86 (87)

Cetatea Ierusalimului - mama tuturor neamurilor

Ierusalimul cel de sus este liber și este mama noastră
 (Gal 4,26).

¹ Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți, †

² Domnul iubește porțile Sionului *
 mai mult decât toate locuințele lui Iacob.

- ³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
cetate a lui Dumnezeu.
- ⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
printre cei care mă cunosc; †
iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
s-au născut acolo.
- ⁵ Se va spune despre Sion:
„Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
- ⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
„Aceștia s-au născut acolo”.
- ⁷ Iar ei dansează și cântă: *
„Toate izvoarele mele sunt în tine”.

Ant. Lucruri mari s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

Ant. 2 Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el.

Cântarea

Is 40,10-17

**Păstorul cel bun:
Dumnezeu cel preaînalt și preaînțelept**

Iată, vin curând și răsplata mea este cu mine (Ap 22,12).

- ¹⁰ Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere *
și brațul lui stăpânește:
iată, răsplata lui este cu el *
și rodul izbânzii merge înaintea lui.
- ¹¹ Precum păstorul își paște turma, †
cu brațul său adună mieii și îi ridică la pieptul lui *
și are grijă de cele ce alăptează.
- ¹² Cine a măsurat apele în căușul palmei
și a întins cerurile cu brațul său, †
cu banița a drămuit pulberea pământului, *
a cântărit munții și dealurile cu balanța?
- ¹³ Cine a călăuzit duhul Domnului *
și cine i-a fost sfetnic?
- ¹⁴ Cu cine a stat la sfat ca să-l învețe *
și să-i dezvăluie calea dreptății,

să-i descopere știința *
și să-i arate calea priceperii?

- ¹⁵ Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă
dintr-o găleată †
și au valoare cât un fir de nisip pe un cântar; *
iată, insulele sunt toate ca un fir de praf!
- ¹⁶ Libanul nu-i de ajuns ca să aprindă focul, *
și pentru arderile de tot
nu-s de ajuns toate animalele sale.
- ¹⁷ Toate neamurile sunt ca și cum nu ar fi în fața lui; *
sunt socotite de el ca nimicnicie și deșertăciune!

Ant. Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el.

Ant. 3 Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru,
și adorați-l pe muntele lui cel sfânt.

Psalmul 98 (99)

Sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru

*Tu, care șezi peste heruvimi, ai schimbat starea cea rea
a pământului când te-ai făcut asemenea nouă*

(sf. Atanasiu).

- ¹ Domnul stăpânește: să tremure popoarele; *
el șade peste heruvimi:
să se cutremure pământul.
- ² Mare este Domnul în Sion *
și preainălțat peste toate popoarele.
- ³ Să laude numele tău mare și înfricoșător, *
pentru că este sfânt!
- ⁴ Regele puternic iubește dreptatea: †
tu ai hotărât ceea ce este drept, *
tu exerciți în Iacob judecata și dreptatea.
- ⁵ Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, †
aruncați-vă la picioarele tronului său, *
căci el este sfânt!
- ⁶ Moise și Aron, dintre preoții lui, †
și Samuël, dintre cei
care invocau numele Domnului, *
îl chemau pe Domnul și el îi asculta.

- ⁷ El le-a vorbit din coloana de nor †
iar ei au păzit hotărârile lui *
și legea pe care le-a dat-o.
- ⁸ Doamne, Dumnezeuul nostru, tu i-ai ascultat: †
ai fost pentru ei un Dumnezeu care iartă, *
dar i-ai pedepsit pentru greșeli.
- ⁹ Preamărește-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, †
și adorați-l pe muntele lui cel sfânt, *
căci Domnul, Dumnezeuul nostru, este sfânt!

Ant. Preamărește-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și adorați-l pe muntele lui cel sfânt.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,10-11

Ca niște buni administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu, fiecare, după carisma pe care a primit-o, să vă slujiți unii pe alții. Dacă cineva vorbește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă cineva slujește, să o facă după puterea pe care i-a dăruit-o Dumnezeu, pentru ca în toate să fie preamărit Dumnezeu prin Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Am strigat din toată inima mea: * ascultă-mă, Doamne! Am strigat.

Ψ. Voi păzi îndreptările tale; * ascultă-mă, Doamne! Slavă Tatălui. Am strigat.

Ant. la *Benedictus*: Să-l slujim pe Domnul în sfințenie și el ne va elibera de vrăjmașii noștri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri lui Dumnezeu Tatăl, care cu iubire își hrănește și își călăuzește poporul, și să-l rugăm cu bucurie:

Mărire ție, Doamne, în veci!

Părinte preaîndurător, te laudăm pentru iubirea ta,

– căci ne-ai creat în chip minunat și în chip și mai minunat ne-ai reînnoit.

La începutul acestei zile, revarsă în inimile noastre râvna de a-ți sluji,

– pentru ca gândurile și faptele noastre să te preamărească pururi.

(*Mărire ție, Doamne, în veci!*)

Purifică inimile noastre de orice dorință păcătoasă,

– ca să fim mereu atenți să împlinim voința ta.

Deschide-ne inima față de toate nevoile fraților noștri,

– ca ei să nu fie lipsiți de iubirea noastră.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, revarsă asupra popoarelor care stau în umbra morții strălucirea luminii tale, cu care ne-a vizitat Cel care Răsare din înălțimi, Isus Cristos, Domnul nostru, care, fiind Dumnezeu.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Fii ajutorul meu, Doamne, după făgăduința ta, ca să trăiesc.

Psalmul 118 (119),113-120

XV (Samech)

¹¹³ Urăsc oamenii cu două fețe, *
legea ta eu o iubesc.

¹¹⁴ Tu ești locul meu de refugiu și scutul meu, *
mi-am pus toată speranța în cuvântul tău.

¹¹⁵ Îndepărtați-vă de la mine, toți cei răi; *
eu voi păzi poruncile Dumnezeului meu.

- ¹¹⁶ Fii ajutorul meu, după făgăduința ta, ca să trăiesc, *
și nădejdea mea nu o dezamăgi.
- ¹¹⁷ Susține-mă și voi fi mântuit, *
și-mi voi găsi neîncetat bucuria în orânduirile tale.
- ¹¹⁸ Tu îi disprețuiești pe toți cei care se îndepărtează
de la orânduirile tale, *
pentru că planurile lor sunt doar minciună.
- ¹¹⁹ Ca cenușa sunt înaintea ta toți păcătoșii pământului: *
de aceea am iubit învățăturile tale.
- ¹²⁰ Îmi tremură carnea de frica ta *
și mă tem de judecățile tale.

Ant. Fii ajutorul meu, Doamne, după făgăduința ta, ca să trăiesc.

Ant. 2 Ajută-ne, Dumnezeule, mântuirea noastră, și șterge păcatele noastre.

Psalmul 78 (79),1-5.8-11.13

Plângere asupra Ierusalimului

Dacă ai fi cunoscut și tu... cele ce-ți sunt spre pace!
(Lc 19,42).

- ¹ Dumnezeule,
popoarele păgâne au năvălit în moștenirea ta, †
au pângărit templul tău cel sfânt *
și au prefăcut Ierusalimul în ruine.
- ² Trupurile neînsuflețite ale slujitorilor tăi †
le-au dat ca hrană păsărilor cerului, *
și carnea credincioșilor tăi
au dat-o fiarelor pământului.
- ³ Le-au vărsat sângele ca apa împrejurul Ierusalimului, *
și n-a fost nimeni ca să-i îngroape.
- ⁴ Am ajuns de ocară vecinilor noștri, *
de batjocura și râsul celor care ne înconjoară.
- ⁵ Până când, Doamne, te vei mânia? †
La nesfârșit? *
Cât timp va mai arde gelozia ta ca focul?

- ⁸ Nu mai lua în seamă împotriva noastră
greșelile părinților noștri, †
ci să ne întâmpine degrabă îndurarea ta, *
căci suntem cu totul lipsiți de putere.
- ⁹ Ajută-ne, Dumnezeu al mântuirii noastre, *
pentru slava numelui tău!
Eliberează-ne și iartă-ne păcatele, *
de dragul numelui tău.
- ¹⁰ De ce să spună păgânii: *
„Unde este Dumnezeu lor?”
Să se cunoască între popoare răzburarea
înaintea ochilor noștri, *
pentru sângele vărsat al slujitorilor tăi.
- ¹¹ Să ajungă până la tine
gemetele celor prinși în război; †
scapă-i cu brațul tău puternic *
pe cei condamnați la moarte.
- ¹³ Iar noi, poporul tău și turma pășunii tale,
te vom lauda în veci †
și vom vesti lauda ta *
din generație în generație.

Ant. Ajută-ne, Dumnezeule, mântuirea noastră, și
șterge păcatele noastre.

Ant. 3 Dumnezeu al oștirilor, privește din cer și vizitează
via aceasta.

Psalmul 79 (80)

Vizitează, Doamne, via ta

Vino, Doamne Isuse! (Ap 22,20).

- ² Păstor al lui Israel, ascultă, †
tu, care-l călăuzești pe Iosif ca pe o turmă, *
tu, care șezi peste heruvimi, arată-te în strălucirea ta;
- ³ arată-ți puterea în fața lui Efraim,
Beniamin și Manase *
și vino să ne mântuiești.
- ⁴ Dumnezeule, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți! —

- 5 Doamne, Dumnezeuul oștirilor, †
cât va dura mânia ta, *
fără a ține seamă de rugăciunea poporului tău?
- 6 Tu ne-ai hrănit cu pâinea suspinelor *
și ne-ai adăpat din belșug cu lacrimi.
- 7 Ne-ai făcut de batjocura vecinilor noștri *
și dușmanii noștri râd de noi.
- 8 Dumnezeuul oștirilor, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- 9 Tu ai scos o vie din Egipt *
și ai alungat popoare, ca s-o sădești.
- 10 Ai pregătit terenul pentru ea, *
i-ai înfipt rădăcinile și ea a umplut pământul.
- 11 S-au acoperit munții de umbra ei *
și de ramurile ei, cedrii lui Dumnezeu.
- 12 I-ai întins mlădițele până la mare *
și lăstarii ei ajungeau până la fluviu.
- 13 Pentru ce i-ai smuls acum gardul, *
încât toți trecătorii o jefuiesc?
- 14 O pustiește mistrețul din pădure *
și o păsc animalele sălbatice.
- 15 Dumnezeuul oștirilor, întoarce-te! †
Privește din cer și vezi, *
vizitează via aceasta.
- 16 Ocrotește ceea ce a plantat dreapta ta *
și pe fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- 17 Cei care au ars-o cu foc ca pe gunoi *
să piară la amenințarea feței tale.
- 18 Mâna ta să fie peste omul dreptei tale, *
peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- 19 Atunci nu ne vom mai îndepărta de tine, †
tu ne vei da viață *
și vom invoca numele tău.
- 20 Doamne, Dumnezeuul oștirilor,
fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- Ant.** Dumnezeuul oștirilor, privește din cer și vizitează
via aceasta.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Înt 19,22*

În toate, Doamne, ai preamărit poporul tău și l-ai cinstit și nu l-ai trecut cu vederea, ci în toată vremea și în tot locul i-ai stat alături.

℣. Tu ești Dumnezeu, care faci fapte minunate.

℞. Ai făcut cunoscută între popoare puterea ta.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în ceasul al treilea l-ai trimis pe Duhul Sfânt asupra apostolilor aflați în rugăciune, te rugăm cu umilință să ne faci și pe noi părtași la harul lui. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Dt 4,7*

Care este acel popor mare ai cărui dumnezei să fie atât de aproape cât de aproape este Domnul, Dumnezeul nostru, ori de câte ori îl chemăm?

℣. Domnul este aproape de toți cei care îl cheamă.

℞. Și ascultă rugăciunea lor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, la tine nu este negură și nici întuneric; trimite strălucirea luminii tale asupra noastră, pentru ca, primind cuvântul tău, să umblăm pe căile tale cu inimă deschisă și credincioasă. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Est 10,3f*

Neamul lui Israel sunt accia care au strigat către Domnul și Domnul a mântuit poporul său și ne-a eliberat pe noi de toate relele și a făcut semne mari și minuni cum nu s-au mai făcut vreodată între popoare.

V. Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai ascultat.
R. Și ai fost mântuirea mea.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunile noastre și dă-ne harul să imităm răbdarea Fiului tău unul-născut, ca să purtăm cu seninătate greutatea vieții. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

V. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

În făpturile din lume, Doamne, forța ta apare;
 Vietăți nenumărate au luat ființă-n mare.
 Peștii au rămas în apă; patrupede târâtoare
 Au ieșit la țarm; la păsări le-ai pus aripi ca să zboare.
 Nu există spațiu liber, n-a putut vreun loc să-ți scape;
 Ai umplut natura-ntreagă: și pământ, și cer, și ape.
 Tot ce mișcă în natură: păsări, pești și animale,
 Te adoră, te ascultă, se supun voinței tale.
 Ne-am născut și noi din apă, pentru viața ta divină
 La Botez, când, din iubire, ne-ai iertat de orice vină.
 Am jurat atunci să ducem viață sfântă, fără pată,
 Haina albă ce-am primit-o s-o păstrăm imaculată.
 Ne-am călcat cuvântul însă, am uitat de jurămintă;
 La căința noastră, Doamne, cu-ndurare ia aminte.
 Ne-am mândrit în mintea noastră și căderea ne-a fost mare;
 Doamne, vindecă-ne rana, scoate-ne din disperare.
 Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Magnæ Deus poténtiæ, 707.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Sfinții tăi să tresalte de bucurie, Doamne, intrând în lăcașul tău.

Psalmul 131 (132)

Făgăduințele dumnezeiești făcute casei lui David

Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său (Lc 1,32).

I

- ¹ Amintește-ți, Doamne, de David *
și de toate suferințele sale!
- ² Cum a jurat Domnului *
și a făcut această promisiune
către Cel Atotputernic al lui Iacob:
- ³ „Nu voi intra sub acoperișul casei mele, *
nu voi urca în patul meu să mă odihnesc,
⁴ nu voi da somn ochilor mei, *
nici odihnă pleoapelor mele,
⁵ până când nu voi găsi un loc pentru Domnul, *
o locuință pentru Cel Puternic al lui Iacob”.
- ⁶ Iată, am aflat că este în Efrata, *
l-am găsit în câmpiile Iaarului.
- ⁷ Să intrăm în locuința lui, *
să ne aruncăm la pământ la picioarele sale.
- ⁸ Ridică-te, Doamne, și vino în locul tău de odihnă, *
tu și chivotul puterii tale!
- ⁹ Preoții tăi să se îmbrace în dreptate *
și credincioșii tăi să tresalte de bucurie.
- ¹⁰ De dragul slujitorului tău, David, *
nu-ți întoarce fața de la unsul tău!

Ant. Sfinții tăi să tresalte de bucurie, Doamne, intrând în lăcașul tău.

Ant. 2 Domnul și-a ales Sionul ca locuință.

II

- 11 Domnul i-a jurat lui David într-adevăr *
și nu-și va retrage cuvântul:
„Din rodul trupului tău *
voi pune pe tronul tău.
12 Dacă fiii tăi vor păzi legământul meu †
și poruncile pe care le-am dat, *
atunci și fiii lor vor sta din neam în neam
pe tronul tău”.
- 13 Pentru că Domnul a ales Sionul *
și a voit să fie locuința lui:
14 „Acesta este locul meu de odihnă
pentru totdeauna, *
aici voi locui, pentru că lucrul acesta îmi doresc.
15 Voi binecuvânta din plin roadele lui *
și voi sătura pe săracii lui cu pâine.
16 Voi îmbrăca pe preoții lui cu mântuire *
și credincioșii lui vor cânta de bucurie.
17 Acolo voi face să odrăslească puterea lui David, *
voi pregăti o lumină pentru unsul meu.
18 Îi voi acoperi cu rușine pe dușmanii lui, *
dar peste el va străluci coroana”.

Ant. Domnul și-a ales Sionul ca locuință.

Ant. 3 Domnul i-a dat puterea și cinstea și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- 11,17 Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
18 Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți

și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.

^{12,10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.

¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.

^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

Ant. Domnul i-a dat puterea și cinstea și domnia și
toate popoarele îi vor sluji.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 3,8-9

În sfârșit, fiți toți într-un gând, compătimitori, plini
de iubire față de frați, milostivi și smeriți. Nu întoarceți
rău pentru rău, nici insultă pentru insultă, dimpotrivă,
binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, ca
să moșteniți binecuvântarea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-a hrănit Domnul * din lamura grâului. Ne-a
hrănit.

V. Și ne-a îndestulat cu miere din stâncă; * din lamura
grâului. Slavă Tatălui. Ne-a hrănit.

Ant. la Magnificat: Domnul i-a dat jos de pe tron pe
cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu evlavie pe Cristos, păstorul, sprijinitorul
și mângâietorul poporului său:

Dumnezeule, scăparea noastră, ascultă-ne!

Binecuvântat ești, Doamne, căci ai binevoit să ne chemi
în Biserica ta sfântă:

– păstrează-ne în ea pururi.

Tu, care i-ai încredințat Sfântului Părinte papa N. grija tuturor Bisericilor,

– dăruiește-i credință neabătută, speranță vie și iubire mereu trează.

Dă celor păcătoși harul convertirii și celor căzuți puterea de a se ridica

– și dăruiește tuturor căință și mântuire.

Tu, care ai voit să locuiești în țară străină,

– adu-ți aminte de aceia care trăiesc departe de familia și de patria lor.

Tuturor răposaților care au sperat în tine,

– dăruiește-le pacea veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Îți aducem mulțumiri, Doamne, la sfârșitul acestei zile și implorăm cu umilință îndurarea ta, ca să ierți cu bunătate greșelile pe care le-am săvârșit în slăbiciunea firii noastre. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să-i mulțumim Domnului, căci în veac este îndurarea lui.

Psalmul invitatoriului, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Înainte ca s-apară în tărie astrul zilei,
Deșteptați din somn, privirea o-nălțăm spre tronul milei.
O, Treime, ne primește rugăciunea prea umilă;
Nu c-am fi cumva noi vrednici, ci ascultă-ne din milă.
Ne trezim la rugăciune când natura doarme încă,
Și ne mustră conștiința, vina noastră e adâncă.
Ne-a rănit adânc păcatul, vindecare rana n-are,
Doar la tine e speranța; tu ești leac și alinare.
Ne-a împins la rău Vicleanul cu perfidele lui șoapte;
Să ne ierți cu îndurare ce-am greșit în timp de noapte;
Peste multele păcate îndurarea ta să ploaic,
Să le spele, să le ducă ale harului șuvoaic.
Cu încredere deplină, te rugăm la ceasul tainic
Când sosirea dimineții o vestește-al nopții crainic;
Ne-nșoțește ziua-ntreagă cu lumina ta divină,
Ca să nu ne poarte pașii spre pierzare, spre ruină.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Tu, Trinității Unitas, 714.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Îndrăzneala, Doamne, mila ta ne-o scuze.
 Potrivite vorbe pune-ne pe buze.
 Ne trezește-n inimi lacrimi și suspine,
 Ca să-ți dăm cinstirea ce ți se cuvinte.

Din Adam ne tragem, păcătoasă rasă;
 Vina și păcatul cugetul ne-apasă.
 Doamne, ne înmoaie inima de piatră,
 Schimbă-ne ființa rea și idolatră.

Slabi suntem cu toții, răul ne-nspăimântă,
 Dar ne însemnăm cu crucea ta cea sfântă;
 Pentru mintea noastră slabă și confuză,
 Ea ne fie astăzi scut și călăuză.

Fiul să primească,-n mila sa cea mare,
 Prea smeritul nostru cânt de închinare.
 Cântul ni-l primească milostivul Tată,
 Ca și Duhul care-i dragoste curată. Amin.

Sau: Adésto, Christe, córdibus, 715.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Am ostenit strigând, așteptându-l pe Dumnezeuul meu.

Psalmul 68 (69),2-22.30-37

Râvna casei tale mă mistuie

I-au dat să bea vin amestecat cu fiere (Mt 27,34).

I

- ² Mântuiește-mă, Dumnezeule, *
căci apele mi-au ajuns până la gât!
- ³ M-am afundat într-o mlaștină adâncă
și n-am nimic de care să mă prind, †
am căzut în vârtoarea apei *
și curentul mă trage cu sine.
- ⁴ Am ostenit strigând, mi s-a uscat gâtulejul; *
ochii mi s-au împăienjenit
așteptându-l pe Dumnezeul meu.
- ⁵ Cei ce mă urăsc fără motiv *
s-au înmulțit mai mult decât firele de păr
de pe capul meu;
s-au întărit dușmanii, cei care mă calomniază, *
trebuie să le dau înapoi, deși n-am furat nimic.
- ⁶ Dumnezeule, tu știi nebunia mea *
și greșelile mele nu-ți sunt ascunse.
- ⁷ Să nu fie făcuți de rușine din pricina mea
cei care speră în tine, *
Doamne, Dumnezeul oștirilor!
Să nu fie răvășiți din cauza mea *
cei care te caută, Dumnezeul lui Israel!
- ⁸ Pentru tine îndur batjocură *
și rușinea îmi acoperă fața.
- ⁹ Am ajuns un străin pentru frații mei, *
un necunoscut pentru fiii mamei mele;
¹⁰ căci râvna casei tale mă mistuie, *
batjocurile celor care te insultă au căzut asupra mea.
- ¹¹ A plâns în mine sufletul și am postit *
și aceasta a fost spre dezonoarea mea.
- ¹² M-am îmbrăcat în sac *
și am ajuns obiectul lor de batjocură.
- ¹³ Cei care stau la porți mă vorbesc *
și cântecele bețivilor sunt împotriva mea.

Ant. Am ostenit strigând, așteptându-l pe Dumnezeul meu.

Ant. 2 Mi-au pus venin în mâncare și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

II

- ¹⁴ Dar eu către tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, *
în timpul bunăvoinței tale;
în marea ta bunătate, răspunde-mi, Dumnezeule, *
pentru fidelitatea mântuirii tale.
- ¹⁵ Scoate-mă din mlaștină, ca să nu mă afund, †
scapă-mă de cei care mă urăsc *
și de apele adânci.
- ¹⁶ Să nu treacă valurile peste mine, †
să nu mă înghită adâncul *
și gura prăpastiei să nu se închidă deasupra mea.
- ¹⁷ Ascultă-mă, Doamne; †
îndurarea ta este plină de bunătate; *
în iubirea ta cea mare, întoarce-ți privirea spre mine.
- ¹⁸ Nu-ți ascunde fața de la slujitorul tău, †
căci sunt în necaz; *
grăbește-te să mă ascuți!
- ¹⁹ Apropie-te de sufletul meu și răscumpără-mă, *
eliberează-mă de dușmanii mei!
- ²⁰ Tu cunoști jignirea, rușinea și batjocura mea, *
înaintea ta sunt toți dușmanii mei.
- ²¹ Disprețul îmi sfâșie inima și sunt copleșit de apăsare; †
aștept mângâiere, dar în zadar, *
aștept mângâietori, și nu găsesc nici unul.
- ²² Ei mi-au pus venin în mâncare, *
și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

Ant. Mi-au pus venin în mâncare și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

Ant. 3 Căutați-l pe Domnul și inimile voastre se vor bucura de viață.

III

- ³⁰ Eu sunt nenorocit, copleșit de suferință; *
Dumnezeu, mântuirea mea, m-a ridicat!

- 31 Voi lăuda numele lui Dumnezeu prin cântări *
și îl voi preamări, aducându-i mulțumire,
32 și-i va fi plăcut Domnului mai mult decât un taur, *
decât un vițel care are coarne și copite.
- 33 Să vadă cei săraci și să se bucure! *
Căutați-l pe Dumnezeu,
și inimile voastre se vor bucura de viață.
- 34 Căci Domnul îi ascultă pe cei săraci *
și nu-i uită pe ai săi care sunt în închisoare.
- 35 Să-l laude cerurile și pământul, *
mările și tot ce mișună în ele.
- 36 Căci Dumnezeu mântuiește Sionul †
și va reclădi cetățile lui Iuda: *
și vor locui acolo și le vor stăpâni.
- 37 Le va moșteni descendența slujitorilor săi *
și vor locui acolo cei care iubesc numele lui.

Ant. Căutați-l pe Domnul și inimile voastre se vor bucura de viață.

℣. Domnul ne va învăța căile sale.

℞. Și vom umbla pe cărările lui.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Isuse, a slavei eterne oglindă,
Speranță în lumea mereu suferindă,
Născut în vecie din veșnicul Tată,
În lume născut de Fecioara curată,

De visele nopții acum ne despoaie,
 Ne dă duh cucernic și minte vioaie,
 Ca neîncetat maiestății divine
 Cântări să-i aducem precum se cuvine.

Sus soarele, iar din tărie domină
 Pământul pe care îl scaldă-n lumină;
 Lumina divină, cerească, curată,
 La porțile inimii noastre să bată.

În noi să pătrundă, mereu să ne-ndrume
 Și gândul, și vorba, și pașii în lume;
 Ca viața trăind-o ferită de vină,
 S-ajungem la urmă-n lumina deplină.

Credința ne fie-ndreptar pân-la moarte,
 Speranța pe aripi spre tine ne poarte,
 Iubirea ce toate le crede, le-ndură,
 Ne țină departe de vrajbă și ură.

Cristos să primească, în mila sa mare,
 Nevrednicul nostru prinos de-nchinare;
 Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau: Ætérna cæli glória, 718.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Numai împotriva ta am păcătuit: Doamne, ai milă de mine!

Psalmul 50 (51)

Miluiește-mă, Dumnezeuule

Înnoți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou (Ef 4,23-24).

³ Ai milă de mine, Dumnezeuule,
 după marea ta bunătate, *
 și, după mulțimea îndurărilor tale,
 șterge fărădelegea mea.

- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă deci să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- ⁹ Stropeste-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fărădelege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui. —

- 20 În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- 21 Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci și se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Numai împotriva ta am păcătuit: Doamne, ai milă de mine.

Ant. 2 Recunoaștem, Doamne, fărădelegea noastră,
căci am păcătuit împotriva ta.

Cântarea *Ier 14,17-21*

Plângerea poporului în timp de foamete și război

Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Convertiți-vă și credeți în evanghelie! (Mc 1,15).

- 17 Ochii mei varsă lacrimi noaptea și ziua *
și nu se pot opri,
căci cu o mare strâmtorare a fost lovită fecioara, *
fiica poporului meu, cu o strâmtorare mare.
- 18 Dacă aș ieși la câmp,
iată oameni străpuși de sabie; *
și dacă aș intra în cetate,
iată oameni chinuți de foame.
Chiar profetul și preotul rătăcesc prin țară, *
fără să știe unde merg.
- 19 Oare l-ai respins pe Iuda pentru totdeauna? *
Și sufletului tău i s-a făcut scârbă de Sion?
Pentru ce ne-ai lovit astfel, *
că nu mai există vindecare pentru noi?
Așteptăm pacea, dar nu vine nimic bun! *
Așteptăm timpul vindecării, dar iată numai spaimă!
- 20 Noi recunoaștem, Doamne, nelegiuirea noastră, †
vinovăția părinților noștri, *
căci am păcătuit împotriva ta!
- 21 De dragul numelui tău, nu ne părăsi. †
Nu profana tronul măririi tale. *
Amintește-ți de legământul tău cu noi și nu-l rupe!

Ant. Recunoaștem, Doamne, fărădelegea noastră, căci am păcătuțit împotriva ta.

Ant. 3 Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său și turma pășunii sale.

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 573.

Psalmul 99 (100)

Bucuria celor care intră în templu

Domnul poruncește celor răscumpărați să cânte un cântec de biruință (sf. Atanasiu).

- ¹ Strigați de bucurie către Domnul, *
toți locuitorii pământului,
- ² slujiți Domnului cu bucurie, *
veniți înaintea lui cu cântece de veselie.
- ³ Să știți că Domnul este Dumnezeu! †
El ne-a făcut, ai lui suntem, *
poporul lui și turma pășunii sale.
- ⁴ Intrați pe porțile lui cu innuri de mulțumire, †
intrați cântând în casa lui! *
Aduceți mulțumire și binecuvântați numele lui,
- ⁵ căci Domnul este bun, †
îndurarea lui ține pe vecie, *
și adevărul lui, din generație în generație.

Ant. Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său și turma pășunii sale.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 12,9b-10

Așadar, mă voi lăuda cu bucurie în slăbiciunile mele, ca să locuiesc în mine puterea lui Cristos. De aceea, mă bucur în slăbiciuni, în jigniri, în necazuri, în persecuții, în lipsuri îndurate pentru Cristos, pentru că atunci când sunt slab, atunci sunt puternic.

RESPONSORIUL SCURT

R. Fă-mă să aud dis-de-dimineață * îndurarea ta! Fă-mă.

Ÿ. Arată-mi calea pe care să pășesc, * îndurarea ta!
Slavă Tatălui. Fă-mă.

Ant. la *Benedictus*: Domnul a vizitat și a răscumpărat poporul său.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne ridicăm ochii spre Cristos care, pentru poporul său, s-a născut, a murit și a înviat. Să-l rugăm cu încredere:

Mântuiește-i, Doamne,

pe cei pe care i-ai răscumpărat cu sângele tău!

Binecuvântat ești, Isuse, mântuitorul oamenilor, care nu ai pregetat să înduri pentru noi pătimirea și crucea – și ne-ai răscumpărat cu sângele tău prețios.

Tu, care ne-ai făgăduit că ne vei da apa care țâșnește spre viața veșnică,

– revarsă asupra tuturor oamenilor Duhul tău Sfânt.

Tu, care i-ai trimis pe ucenici să vestească neamurilor evanghelia,

– ajută-i să ducă mai departe biruința crucii tale.

Celor bolnavi și sărmani, pe care i-ai făcut părtași ai crucii tale,

– dăruiește-le putere și răbdare.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Coboară în simțirea noastră, Tată atotputernic, pentru ca, umblând în lumina poruncilor tale, să te urmăm pururi pe tine, călăuzitorul și regele nostru. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ÿ. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 L-am văzut disprețuit, om al durerilor, obișnuit cu suferința.

Psalmul 21 (22)

**Rugăciunea dreptului aflat în strâmtorare
și ascultat de Dumnezeu**

Isus a strigat cu glas puternic: „Eli, Eli, lemá sabactáni?” (Mt 27,46).

I

- ² Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu,
pentru ce m-ai părăsit? *
Departe sunt de a-mi aduce mântuirea
cuvintele strigătului meu.
- ³ Dumnezeuul meu, strig ziua și tu nu-mi răspunzi, *
și noaptea și nu am liniște.
- ⁴ Iar tu ești Cel Sfânt *
și locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.
- ⁵ În tine și-au pus speranța părinții noștri, *
au sperat și tu i-ai eliberat;
- ⁶ către tine au strigat și au fost mântuiți, *
în tine au nădărduit și n-au fost făcuți de rușine.
- ⁷ Dar eu sunt vierme, și nu om, *
ocara oamenilor și batjocura poporului.
- ⁸ Toți care mă văd își bat joc de mine, *
strâmbă din buze și dau din cap:
- ⁹ „S-a încrezut în Domnul, să-l mântuiască, *
să-l elibereze, dacă îl iubește”.
- ¹⁰ Căci tu m-ai scos la lumină din sânul mamei, *
m-ai pus în siguranță la pieptul mamei mele.
- ¹¹ Spre tine m-am îndreptat de când m-am născut; *
din sânul mamei mele tu ești Dumnezeuul meu.
- ¹² Nu te îndepărta de mine, †
pentru că strâmtorarea este aproape *
și nu este cine să mă ajute.

Ant. L-am văzut disprețuit, om al durerilor, obișnuit cu suferința.

Ant. 2 Și-au împărțit hainele lui Isus și pentru cămașa lui au tras la sorți.

II

- ¹³ Mă înconjoară tauri mulți, *
tauri puternici din Basan m-au împresurat
- ¹⁴ și cască spre mine gura lor, *
ca leul care sfâșie și rage.
- ¹⁵ Mă scurg ca apa, *
mi se desfac toate oasele,
inima mea este ca ceara, *
se topește printre măruntaiele mele.
- ¹⁶ Mi se usucă cerul gurii ca un ciob de oală †
și limba mi se lipește de gâtleej; *
m-ai așezat în praful morții.
- ¹⁷ Iată, mă înconjoară câinii, *
o bandă de răufăcători mă împresoară;
mi-au străpuns mâinile și picioarele, *
- ¹⁸ mi-au numărat toate oasele.
Ei mă iscodesc și mă cercetează; †
- ¹⁹ își împart între ei hainele mele *
și au aruncat sorții pentru tunica mea.
- ²⁰ Dar tu, Doamne, nu sta deoparte, *
tăria mea, grăbește-te să mă ajuți.
- ²¹ Scapă de sabie viața mea, *
din gheara câinelui, singurul meu bine!
- ²² Salvează-mă din gura leului *
și de coarnele bivolilor, pe mine, sărmanul!
- ²³ Voi vesti numele tău fraților mei, *
în mijlocul adunării te voi lauda.

Ant. Și-au împărțit hainele lui Isus și pentru cămașa lui au tras la sorți.

Ant. 3 Se vor închina în fața Domnului toate familiile popoarelor.

III

- 24 Cei care vă temeți de Domnul, lăudați-l, †
toată seminția lui Iacob, preamăriți-l; *
să se teamă de el toată seminția lui Israel.
- 25 Căci el nu disprețuiește *
și nici nu respinge cererea săracului
și nu-și întoarce fața de la el, *
iar când strigă către el, îl ascultă.
- 26 La tine este lauda mea în adunarea cea mare; *
îmi voi împlini făgăduințele
în fața celor ce se tem de el.
- 27 Cei săraci vor mânca și se vor sătura; †
îl vor lăuda pe Domnul cei care îl caută: *
„Inimile lor să trăiască în vecii vecilor!”
- 28 Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul *
toate marginile pământului,
se vor prosterna în fața lui *
toate familiile popoarelor.
- 29 Căci a Domnului este împărăția *
și el va stăpâni națiunile.
- 30 Lui i se vor închina toți cei care dorm în pământ, *
în fața lui se vor prosterna
toți cei care coboară în țărână.
- Dar sufletul meu va trăi pentru el *
- 31 și urmașii mei îl vor sluji.
Se va povesti despre Domnul generației viitoare †
- 32 și vor vesti dreptatea lui
poporului care se va naște: *
„Domnul a făcut acestea!”

Ant. Se vor închina în fața Domnului toate familiile popoarelor.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Rom 1,16b-17*

Evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui om care crede. Căci dreptatea lui Dumnezeu

este revelată în ea din credință spre credință, după cum este scris: „Cel drept va trăi din credință”.

℣. În Domnul se bucură inima noastră.

℞. Și în numele lui cel sfânt ne-am pus speranța.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al treilea ai fost dus la răstignire pentru mântuirea lumii, te rugăm cu umilință să ne dăruiești iertare de greșelile pe care le-am făcut și să ne ferești neconținut de orice rău. Tu, care viețuiești.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Rom 3,21-22a

Acum însă, dreptatea lui Dumnezeu s-a revelat în afara legii, fiind mărturisită de Lege și de Profeți, aceea dreptate a lui Dumnezeu care vine prin credința în Isus Cristos.

℣. Îndreptările Domnului sunt drepte, înveselesc inima.

℞. Porunca Domnului este limpede, luminează ochii.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al șaselea, pe când întunericul învăluia pământul, te-ai urcat nevinovat pe cruce pentru răscumpărarea noastră, dă-ne pururi lumina ta, prin care să ne învrednicim a ajunge la viața cea veșnică. Tu, care viețuiești.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,8-9

Prin har ați fost mântuiți datorită credinței și aceasta nu e de la voi, ci este darul lui Dumnezeu, nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

℣. Să se cunoască, Doamne, pe pământ calea ta.

℞. La toate neamurile, mântuirea ta.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al nouălea l-ai strămutat pe tâlharul cel bun de pe lemnul crucii în slava împărăției tale, te rugăm cu încredere să primești smerita mărturisire a păcatelor noastre și, în ceasul morții noastre, să ne dai harul să intrăm cu bucurie pe poarta paradisului. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

✠. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Când ai început a toarce, Doamne, din al vremii caier,
Ai umplut natura-ntreagă: și pământ, și cer, și aer,
Cu făpturi nenumărate: păsări, pești și animale,
Și-ai făcut din tină omul, opera iubirii tale.

Tu l-ai uns pe om ca rege și i-ai pus pe cap cunună,
Cu poruncă să domnească și pământul să-l supună.
Tot ce are-n lume viață, potrivit cu-a ta poruncă,
În serviciul lui se află, la picioare i s-aruncă.

Demnitatea noastră, însă, am călcat-o în picioare;
Pentru-a noastră decădere, Doamne, inima ne doare.
De iubire părintească tu ne-ai dat atâtea semne;
Să ne ierți nevrednicia și purtările nedemne.

Ajutor de sus, din ceruri, tu trimite-ne îndată,
Ca s-avem mereu în inimi bucurie și răsplată.
Ne privește neputința, milostiv de noi te-ndură,
Dă-ne pace sufletească și ferește-ne de ură.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Plasmător hómínis, Deus, 729.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul este mare: Dumnezeu nostru este mai presus decât toți zii.

Psalmul 134 (135)

Laudă lui Dumnezeu care săvârșește minuni

Popor luat în stăpânire de Domnul..., vestiți faptele mărețe ale aceluia care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină (cf. 1Pt 2,9).

I

- ¹ Lăudați numele Domnului, *
lăudați-l, slujitori ai Domnului,
- ² voi, care stați în casa Domnului, *
în curțile casei Dumnezeului nostru!
- ³ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, †
cântați imnuri numelui său, *
pentru că este vrednic de laudă.
- ⁴ Căci Domnul l-a ales pe Iacob, *
pe Israel, ca să-i aparțină.
- ⁵ Știu că Domnul este mare: *
Dumnezeu nostru este mai presus decât toți zii.
- ⁶ Domnul face tot ce vrea †
în cer și pe pământ, *
pe mare și în abisuri.
- ⁷ El ridică norii de la marginile pământului, †
fulgere a făcut pentru ploaie *
și scoate vântul din vistieriile sale.
- ⁸ El i-a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului, *
de la om până la animal.
- ⁹ A trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, *
împotriva lui faraon și a tuturor slujitorilor săi.
- ¹⁰ A lovit națiuni multe *
și a ucis regi puternici:
- ¹¹ pe Sihon, regele amoreilor,
și pe Og, regele Bașanului, *
și toate domniile din Canaan,

¹² și pământul lor l-a dat moștenire, *
moștenire lui Israel, poporul său.

Ant. Domnul este mare: Dumnezeu nostru este mai
presus decât toți zeii.

Ant. 2 Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul;
cântați imnuri numelui său, pentru că este vrednic de laudă.

II

¹³ Doamne, numele tău rămâne pe vecie. *
Doamne, amintirea ta

rămâne din generație în generație.

¹⁴ Domnul va face dreptate poporului său *
și se va îndura de slujitorii săi.

¹⁵ Idolii neamurilor sunt argint și aur, *
lucrarea mâinilor omului:

¹⁶ au gură, dar nu vorbesc, *
au ochi, dar nu pot să vadă;

¹⁷ au urechi, dar nu aud *
și nu este suflare în gura lor.

¹⁸ Ca ei vor fi cei care i-au făcut *
și toți aceia care se încred în ei.

¹⁹ Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul, *
voi, casa lui Aron, binecuvântați-l pe Domnul;

²⁰ voi, casa lui Levi, binecuvântați-l pe Domnul; *
voi, cei care vă temeți de Domnul,
binecuvântați-l pe Domnul!

²¹ Binecuvântat să fie Domnul din Sion, *
cel care locuiește în Ierusalim!

Ant. Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul;
cântați imnuri numelui său, pentru că este vrednic de laudă.

Ant. 3 Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor
adora.

Imn de adorare

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!
- ⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Toate popoarele vor veni, Doamne, și te vor adora.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,2-4

Să considerați ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin diferite încercări, știind că încercarea credinței voastre produce răbdarea, iar răbdarea trebuie să ducă la desăvârșirea faptei, ca să fiți desăvârșiți și integri, fără să vă lipsească ceva.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos ne-a iubit și ne-a spălat * în sângele său. Cristos.

V. Și ne-a făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu, * în sângele său. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la Magnificat: Domnul ne-a primit pe noi, slujitorii săi, aducându-și aminte de îndurarea sa.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm Domnului Isus, pe care Tatăl l-a dat la moarte pentru fărădelegile noastre și pentru îndreptățirea noastră l-a înviat:

Îndură-te, Doamne, de poporul tău!

Ascultă, te rugăm, Doamne, rugăciunile celor care te imploră: șterge păcatele celor care ți se închină

– și dă-ne, cu bunătate, iertare și pace.

Tu ai spus prin gura Apostolului: „Unde s-a înmulțit păcatul, a prisosit harul”,

– iartă cu mărinimie greșelile noastre cele multe.

(Îndură-te, Doamne, de poporul tău!)

Cu adevărat mult am păcătuit, Doamne, însă preamărim îndurarea ta nemărginită:

– întoarce-ne și ne vom întoarce la tine.

Eliberează, Doamne, poporul tău de păcate,

– ca să-ți afli în el desfătarea.

Tu ai deschis raiul tâlharului care te-a mărturisit ca Mântuitor:

– nu închide răposaiilor noștri porțile cerului.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte sfânt, care ai voit ca Fiul tău Isus Cristos să devină prețul mântuirii noastre, dă-ne, te rugăm, harul de a trăi astfel încât, fiind părtași la pătimirile lui, să putem dobândi tăria învierii. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Al Domnului este pământul și tot ce este pe el;
veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

**Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.**

IMNUL

**I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața,
foarte devreme:**

Milostive Doamne, oare cine poate să măsoare
Forța ta care zidit-a și pământ, și cer, și soare?
Dumnezeu din veci temeinic, ai pornit al lumii ornice,
Din neant ai scos un cosmos și i-ai dat un mers statornic.

Ruga noastră și cântarea le primește împreună
Cu căința și dorința de-a urma o cale bună,
Căci nu poate să se-nchine cine nu-i iertat de tine,
Nici nu poate bea din cupa bucuriilor divine.

Ce-am luat trecând prin lume: murdării, gunoaie, spume,
Focul dragostei divine să distrugă, să consume,
Ca să fim, în ceasul morții, pregătiți cum se cuvine;
Să plecăm voioși la tine, toți cu frunțile senine.

Pentru rugă-n toi de noapte am ieșit din așternuturi;
Ca să fim atenți și râvnici, Doamne, somnul să ni-l scuturi.
Noi sperăm s-avem răsplata ce-i îngăduit s-o spere
Cel ce-a doua ta venire o așteaptă-ntru veghere.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Summæ Deus cleméntiæ, 735.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

O, Cristoase, Domnul slavei nesfârșite, tu, cel care
 Duhul dragostei în lume îl reverși cu-mbelșugare,
 Pe tot omul care umblă pe cărarea vieții triste
 Mila ta să-l însotească, cu iubire să-l asiste.

Curmă boala care trupul ni-l consumă și ni-l roade,
 Și din minte izgonește cugetările neroade,
 Știnge patimile rele ce ne-mping până la crimă,
 Varsă-n inimi alinare când tristețea ne oprimă.

Ne inspiră totdeauna gânduri sfinte și senine,
 Să ne fie fără piedici drumul nostru către tine.
 Dă-ne dreapta moștenire în lăcașurile sfinte,
 Nu îngădui s-o pierdem, s-o schimbăm pe-un vas de linte.

Toate cele șapte zile câte sunt pe săptămână
 Reprezintă viața până se întoarce în țărână;
 Ziua-a opta este-aceea când al vieții fir ni-l seceri,
 Când ne chemi la judecată; este ziua mării treceri.

La această judecată ne gândim de bună seamă,
 Păcătoși fiind cu toții, cu neliniște și teamă.
 Dar sperăm că-n ziua-aceea lângă noi alături fi-va
 Maica ta și Maica noastră, Precurata, Milostiva.

Celor ce sub steagul crucii lupta vieții o înfruntă
 Le-ai promis un loc în ceruri, la ospățul tău de nuntă.
 Și pe noi ne du în ceruri, nu la locul de osândă,
 Să-l slăvim în veci pe Tatăl, contemplându-i fața blândă.
 Amin.

Sau: Auctor perénnis glóriæ, 736.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Să-l laude pe Domnul îndurările lui, și faptele lui minunate față de fiii oamenilor.

Psalmul 106 (107)

Aduceri de mulțumire pentru eliberare

Dumnezeu le-a trimis fiilor lui Israel cuvântul său, care aduce vestea cea bună a păcii prin Isus Cristos (Fap 10,36).

I

- ¹ Preamăriți-l pe Domnul pentru că este bun, *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Așa să spună cei răscumparați de Domnul, *
cei pe care i-a eliberat din mâna dușmanului,
- ³ pe care i-a adunat din toate țările: †
de la răsărit și de la apus, *
de la miazănoapte și de la miazăzi;
- ⁴ pribegeau prin pustiu, străbăteau căi neumblate *
și nu găseau drumul spre vreo cetate
în care să poată locui;
- ⁵ sufereau de foame și de sete; *
viața se stingea în ei.
- ⁶ În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- ⁷ i-a călăuzit pe drumul cel drept, *
ca să ajungă într-o cetate în care să poată locui.
- ⁸ Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- ⁹ Căci el a potolit setea sufletului însetat *
și a umplut de bunătați sufletul flămând.
- ¹⁰ Ei locuiau în întuneric și în umbra morții, *
robi ai sărăciei și încătușați în lanțuri,
- ¹¹ căci s-au revoltat împotriva cuvintelor lui Dumnezeu *
și au disprețuit planul Celui Preaînalt.
- ¹² El le-a zdrobit inima în necazuri, *
cădeau și nimeni nu le venea în ajutor.

- ¹³ În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- ¹⁴ i-a scos din întuneric și din umbra morții *
și lanțurile lor le-a rupt.
- ¹⁵ Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- ¹⁶ Căci a sfărâmat porțile de aramă *
și a frânt zăvoarele de fier.

Ant. Să-l laude pe Domnul îndurările lui, și faptele lui minunate față de fiii oamenilor.

Ant. 2 Ei au văzut lucrările Domnului și minunile lui.

II

- ¹⁷ Și-au pierdut mințile pe calea fărădelegii *
și din cauza nelegiuirilor lor au ajuns nenorociți,
¹⁸ sufletul lor era dezgustat de orice hrană *
și au ajuns până la porțile morții.
- ¹⁹ În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor.
- ²⁰ A trimis cuvântul său și i-a vindecat, *
i-a scăpat de la nimicire.
- ²¹ Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- ²² Să-i aducă jertfe de mulțumire *
și să vestească faptele lui în cântece de bucurie!
- ²³ Cei care plecau pe mare în corăbii *
și făceau negoț pe apele cele mari,
²⁴ ei au văzut lucrările Domnului *
și minunile lui în adâncuri.
- ²⁵ El a poruncit și s-a pornit furtuna *
care a ridicat valurile mării:
- ²⁶ se suiău spre ceruri, †
se prăbușeau în adâncuri; *
sufletul lor se topea de groază.

- 27 Se clătinau și se împleteceau ca un om beat *
și toată priceperea lor pierise.
- 28 În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- 29 a demolit furtuna *
și valurile s-au potolit.
- 30 Ei s-au bucurat că valurile s-au liniștit *
și el i-a condus la portul dorit.
- 31 Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- 32 Să-l preamărească în adunarea poporului *
și să-l laude în sfatul bătrânilor.

Ant. Ei au văzut lucrările Domnului și minunile lui.

Ant. 3 Cei drepti vor vedea și se vor bucura și vor
înțelege bunătatea Domnului.

III

- 33 El a schimbat râurile în loc uscat *
și izvoarele de apă în pământ arid,
- 34 pământul roditor, în sărătură, *
din cauza răutății locuitorilor lui.
- 35 Dar a preschimbat pustiul în întindere de apă *
și pământul uscat în izvoare de apă
- 36 și i-a făcut să se așeze acolo pe cei înfometați, *
iar ei au construit o cetate unde să locuiască.
- 37 Au semănat ogoare și au sădit vii *
și ele au adus roade îmbelșugate.
- 38 I-a binecuvântat și ei s-au înmulțit *
și nu a lăsat să se reducă numărul animalelor lor.
- 39 Apoi a scăzut numărul lor și au fost abătuți *
din cauza oprimării, a relelor și a suferințelor.
- 40 A revărsat disprețul asupra conducătorilor, *
i-a făcut să rățacească printr-un pustiu fără drumuri.
- 41 Dar l-a ridicat pe cel sărman din necaz *
și a făcut familiile numeroase ca turmele.

- ⁴² Cei drepti vor vedea și se vor bucura *
și orice nelegiuit își va închide gura.
⁴³ Cine-i înțelept să ia aminte la acestea *
și va înțelege bunătatea Domnului.

Ant. Cei drepti vor vedea și se vor bucura și vor înțelege bunătatea Domnului.

℣. Doamne, adevărul tău este până la nori.

℞. Iar judecățile tale sunt ca abisul cel mare.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Astrul zilei în tărie își arată fața sfântă,
Cu lumină dulce, lină, tot pământu-l înveșmântă,
Și săgeți de foc aruncă din lăcașu-i de splendoare,
Încercând să nimicească răutatea de sub soare.

Ce-am greșit în întuneric la lumină-acum apare;
A rodit în noi păcatul doar regret și remușcare.
Orice urmă, orice pată, de păcat în noi lăsată
Tu o șterge, Doamne sfinte, în iubirea ta de tată.

Așteptăm întru speranță să ne vină zi senină,
Zi în care chiar tu, Doamne, să fii soare și lumină.
Și, privindu-te în față, fața sfântă și măreață
Să ne fie bucurie și eternă dimineață.

E lucrarea mâinii tale lumea-aceasta minunată;
Pentru soare, pentru toate, preamărire ție, Tată!
Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire!

Amin.

Sau: Auróra iam spargit polum, 740.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale sunt adevăr.

Psalmul 118 (119),145-152

XIX (Qof)

- 145 Am strigat din toată inima mea,
ascultă-mă, Doamne, *
și voi păstra îndreptările tale.
- 146 Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- 147 O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- 148 Îmi deschid ochii înainte de străjile de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- 149 Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- 150 Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- 151 Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- 152 De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

Ant. Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale sunt adevăr.

Ant. 2 Să-mi stea alături înțelepciunea ta, Doamne, și să lucreze cu mine.

Cântarea *Înț* 9,1-6.9-11

Doamne, dă-mi înțelepciune

Vă voi da grai și înțelepciune cărora nu le vor putea sta împotrivă... dușmanii voștri (Lc 21,15).

- ¹ Dumnezeu părinților mei și Domnul îndurării, *
care ai făcut toate prin cuvântul tău
- ² și cu înțelepciunea ta l-ai rânduit pe om *
ca să stăpânească peste făpturile create de tine
- ³ și să cârmuiască lumea în sfințenie și dreptate *
și cu inimă nepărtinitoare să facă judecată,
- ⁴ dă-mi înțelepciunea care șade alături de tine pe tron *
și nu mă scoate din rândul fiilor tăi,
- ⁵ căci sunt slujitorul tău și fiul slujitoarei tale, †
om slab și cu viață scurtă, *
puțin priceput pentru a înțelege judecata și legile.
- ⁶ Căci chiar dacă ar fi ceva desăvârșit
între fiii oamenilor, †
dar dacă îi va lipsi înțelepciunea ta, *
va fi socotit ca un nimic.
- ⁹ Cu tine este înțelepciunea care cunoaște faptele tale; *
când ai făcut lumea, ea era de față
și știa ce este plăcut înaintea ochilor tăi *
și ce este drept potrivit poruncilor tale.
- ¹⁰ Trimite-o din cerurile tale sfinte, *
și trimite-o de pe tronul măririi tale,
ca să-mi stea alături și să lucreze cu mine, *
ca să știu ce este plăcut înaintea ta.
- ¹¹ Fiindcă ea știe și înțelege toate †
și mă va călăuzi în lucrările mele cu chibzuință *
și mă va ocroti cu slava sa.

Ant. Să-mi stea alături înțelepciunea ta, Doamne, și să lucreze cu mine.

Ant. 3 Adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Psalmul 116 (117)

Lauda îndurării Domnului

Națiunile păgâne să-l preamărească pe Dumnezeu pentru îndurarea lui (Rom 15,9).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele. —

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră, *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,14-15

Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu în mijlocul unei generații perverse și rătăcite între care voi apăreți ca niște luminători în lume.

RESPONSORIUL SCURT

R. Am strigat către tine, Doamne, * tu ești scăparea mea! Am strigat.

Ÿ. Tu ești partea mea pe pământul celor vii, * tu ești scăparea mea. Slavă Tatălui. Am strigat.

Ant. la *Benedictus*: Luminează-i, Doamne, pe cei care stau în întuneric și în umbra morții.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu încredere pe Dumnezeu, care a voit ca Maria, Maica lui Cristos, să fie mai presus de toate făpturile din cer și de pe pământ:

Privește la Maica Fiului tău și ascultă-ne!

Părinte al îndurărilor, îți mulțumim pentru că ne-ai dat-o pe Maria ca Mamă și exemplu:

- sfințește-ne inimile prin mijlocirea ei.
- Tu, care ai făcut-o pe Maria atentă la cuvântul tău și slujitoarea ta fidelă,
- prin mijlocirea ei, dăruiește-ne roadele Duhului Sfânt.
- Tu, care ai întărit-o pe Maria când stătea sub cruce și ai umplut-o de bucurie prin învierea Fiului tău,
- prin mijlocirea ei, scapă-ne de încercări și întărește-ne speranța.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul mântuirii, dă-ne harul ca prin viața noastră să dăm mărturie slavei tale, astfel încât și în ceruri să nu încetăm nicicând a te lăuda. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Sprijinește-l, Doamne, pe slujitorul tău pentru a face binele.

Psalmul 118 (119),121-128

XVI (Ain)

- ¹²¹ Am făcut judecată și dreptate, *
nu mă da pe mâna celor care mă calomniază!
- ¹²² Ia sub ocrotirea ta binele slujitorului tău, *
ca să nu fiu asuprit de cei îngâmfați!
- ¹²³ S-au sfârșit ochii mei în așteptarea mântuirii tale *
și a promisiunii dreptății tale.
- ¹²⁴ Poartă-te cu slujitorul tău după bunătatea ta *
și învață-mă orânduirile tale.
- ¹²⁵ Eu sunt slujitorul tău, fă-mă să înțeleg *
și voi cunoaște învățăturile tale.
- ¹²⁶ E timpul, Doamne, ca să intervii, *
căci au călcat legea ta.
- ¹²⁷ De aceea eu iubesc poruncile tale *
mai mult decât aurul, mai mult decât aurul curat.
- ¹²⁸ De aceea găsesc drepte toate învățăturile tale *
și urăsc orice cale a minciunii.

Ant. Sprijinește-l, Doamne, pe slujitorul tău pentru a face binele.

Ant. 2 Priviți la Domnul și veți fi luminați.

Psalmul 33 (34)

Domnul e mântuirea celor dreți

Voi ați gustat cât de bun este Domnul (1Pt 2,3).

I

- ² Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, *
 lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
- ³ Să se laude sufletul meu în Domnul! *
 Să audă cei umili și să se bucure!
- ⁴ Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine, *
 să înălțăm numele lui împreună!
- ⁵ L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns *
 și m-a eliberat de orice teamă.
- ⁶ Priviți la el și veți fi luminați, *
 și fețele voastre nu se vor rușina.
- ⁷ Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat *
 și l-a scăpat din toate necazurile sale.
- ⁸ Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el *
 și-i scapă din primejdie.
- ⁹ Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, *
 ferice de omul care se încrede în el.
- ¹⁰ Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui, *
 căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de el.
- ¹¹ Bogații au săracit și îndură foame, *
 dar cei care îl caută pe Domnul
 nu duc lipsă de nimic.

Ant. Priviți la Domnul și veți fi luminați.

Ant. 3 Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită.

II

- ¹² Veniți, fiilor, ascultați-mă, *
 vă voi învăța frica de Domnul.
- ¹³ Cine este omul care dorește viața, *
 care vrea zile multe ca să vadă binele? —

- ¹⁴ Ferește-ți limba de răutate *
și buzele de vorbe înșelătoare;
- ¹⁵ fugi de rău și fă binele, *
caută pacca și urmeaz-o.
- ¹⁶ Ochii Domnului sunt peste cei drepti *
și urechea lui ia aminte la strigătele lor.
- ¹⁷ Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, *
pentru a șterge amintirea lor de pe pământ.
- ¹⁸ Când cei drepti strigă, Domnul îi aude *
și-i scapă din orice strâmtorare.
- ¹⁹ Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită *
și-i mântuiește pe cei cu sufletul mâhnit.
- ²⁰ Multe încercări se abat peste cel drept, *
dar Domnul îl eliberează din toate.
- ²¹ El veghează asupra fiecăruia dintre oasele sale, *
nici unul dintre ele nu va fi zdrobit.
- ²² Pe cel nelegiuit îl va ucide răutatea, *
iar dușmanii celui drept își vor primi pedeapsa.
- ²³ Domnul eliberează sufletele slujitorilor săi, *
nu vor fi pedepsiți cei ce se încred într-însul.

Ant. Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită.

La alte Ore, psalmodia complementară, scriile a II-a și a III-a, 1171.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Sam 15,22

Oare Domnului îi plac arderile de tot și jertfele de animale mai mult decât ascultarea de porunca lui? Fără îndoială, ascultarea este mai de preț decât jertfa, supunerea valorează mai mult decât grăsimea animalelor.

V. Cel ce-mi aduce jertfă de laudă, acela mă cinstește.

R. Și celui care umblă pe cale fără prihană îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, Părinte atotputernic, noi ne închinăm maiestății tale și te rugăm să reverși lumina Duhului Sfânt asupra noastră, pentru ca, apărați de orice dușman, să ne bucurăm pururi întru lauda ta. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Gal 5,26; 6,2*

Să nu fim căutători de mărire deșartă, provocându-ne unii pe alții și invidiindu-ne între noi. Purtați-vă unii altora povara, și astfel veți împlini legea lui Cristos.

☩. Cât e de bine și de plăcut ca frații să locuiască împreună.

☩. Acolo revarsă Dumnezeu binecuvântare.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, luminează și flacăra a iubirii veșnice, dă-ne harul să ardem pururi de dragostea ta, ca să te iubim pe tine mai presus de toate și pe frații noștri, pentru tine, într-o unică iubire. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Mih 6,8*

Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce îți cere Domnul: să fii drept, să iubești caritatea și să fii smerit înaintea Dumnezeului tău.

☩. Pe calea mărturiilor tale e bucuria mea, Doamne.

☩. Nu voi uita de cuvântul tău.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Doamne, și dăruiește-ne pacea statornică pe care o cerem de la tine, ca să te putem sluji cu bucurie în toate zilele vieții noastre și, prin mijlocirea preafecitei Fecioare Maria, să ne învrednicim a ajunge în împărăția ta. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A IV-A

DUMINICĂ

Vesperele I

∇ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

IMNUL

Stăpâne al lumii, tu ești Creatorul,
Căci totul în tine își află izvorul;
Făpturile toate-s lucrarea ta sfântă,
De-aceea te cântă, te binecuvântă.

Odihnă ți-ai dat după toată lucrarea
Asemenea nouă când cade-nserarea,
Căci tot truditul puterea-și reface
Prin somnul de noapte, în tihnă și pace.

Când umbrele serii văzduhul își cerne,
Strigăm către tronu-ndurării eterne:
Prea mult supăratu-te-am, Doamne, cu toții,
Tu însă pe noi supărarea să n-o ții.

Amurgul acestei vieți așteptându-l,
La marea-ntâlnire cu tine ni-e gândul;
Să nu ne condamni la a ta judecată,
Arată-ți atuncea iubirea de tată.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau: Rerum, Deus, fons ómnium, 749.

La alegere, se poate spune imnul Te salut, o, zi frumoasă,
1029.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului.

Psalmul 121 (122)

Ierusalimul - cetatea sfântă

*V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului
celui viu, de Ierusalimul ceresc (Evr 12,22).*

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului.

Ant. 2 De la straja dimineții și până în noapte suflul meu îl așteaptă pe Domnul.

Psalmul 129 (130)

Dintru adâncuri strig către tine

El va mântui poporul său de păcatele sale (Mt 1,21).

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² Doamne, ascultă glasul meu!

Pleacă-ți urechea ta *

la glasul rugăciunii mele.

- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor.
- Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *
- ⁷ să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare *
și belșug de mântuire.
- ⁸ El îl va mântui pe Israel *
de toate fărădelegile lui.

Ant. De la straja dimineții și până în noapte sufletul meu îl așteaptă pe Domnul.

Ant. 3 În numele lui Isus să se plece tot genunchiul în cer și pe pământ, aleluia.

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
- ⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
- ¹⁰ pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,

¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. În numele lui Isus să se plece tot genunchiul în cer și pe pământ, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

2Pt 1,19-21

Avem și mai sigur cuvântul profetic la care faceți bine că luați aminte ca la o lumină ce strălucește în loc întunecos, până când se va lumina de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Înainte de toate, să știți aceasta: nici o profeție a Scripturii nu se interpretează după propria părere a cuiva, deoarece profeția nu a fost dată niciodată din voința omului, ci oamenii, conduși de Duhul Sfânt, au vorbit de la Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. De la răsăritul soarelui până la apus, * lăudat să fie numele Domnului. De la răsăritul.

V. Mai presus de ceruri este slava lui, * lăudat să fie numele Domnului. Slavă Tatălui. De la răsăritul.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm lui Cristos, bucuria tuturor celor care speră în el:

Privește la noi, Doamne, și ascultă-ne!

Isuse, martor credincios, primul născut dintre cei morți, care ne-ai spălat de păcate în sângele tău,

– dă-ne harul să ne aducem aminte de faptele tale minunate.

Acelora pe care i-ai chemat să fie vestitori ai evangheliei
– dă-le harul să fie aflați împărțitori râvnici și credincioși ai tainelor împărăției tale.

Rege al păcii, revarsă Duhul tău asupra aceluia care conduc popoarele,

– ca să-și întoarcă ochii spre cei săraci și nefericiți.

Apără-i pe aceia care suferă discriminare din cauza rasei, a stării sociale, a limbii sau a religiei

– și fă să li se recunoască drepturile și demnitatea.

(Privește la noi, Doamne, și ascultă-ne!)

Pe toți aceia care au plecat din această lume în iubirea ta, fă-i părtași la fericirea veșnică

– alături de fericita Fecioară Maria și de toți sfinții tăi.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Popor al Domnului, voi, turma pășunii lui, veniți să-l adorăm, aleluia.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Ne aflăm în toi de noapte; e ascuns pământul încă

În zăbranic de-ntuneric și în liniște adâncă.

Pentru rugă și veghere potrivită este ora;

E îndemnul ce ni-l face David nouă tuturor.

Toată cinstea ți-o aducem ție, veșnicule Tată,

Ție, Fiule, născutul din Fecioara Preacurată,

Slava, cinstea și mărire o-ndreptăm și către tine,

Dătătorule de viață, Duhul dragostei divine.

Este oră-nfricoșată, ora-n care Domnu-nfrânge
 Un tiran, pe Faraonul, înecând Egiptu-n sânge,
 Când un înger pretutindeni lasă moarte să se vadă,
 Ucigând întâi-născuții, secerându-i cu-a lui spadă.
 Însă obștea evreiască e cruțată, ea stă trează,
 Nu, pe ea cumplitul înger s-o lovească nu cutează,
 Căci văzând stropiți cu sânge stâlpii ușii la o casă,
 Nu se-ndreaptă către dânsa, ci, trecând, în urm-o lasă.
 E lovit cumplit Egiptul, e cuprins de jale mare,
 Un ucis ce zace-n sânge fiecare casă are;
 În cântări de bucurie izbucnește Israelul,
 S-a jertfit un miel în casă; le-a adus salvarea mielul.
 Israelul după spirit e Biserica creștină;
 Ea își află-n tine, Doamne, bucuria ei deplină.
 E Cristos cel care ține locul victimei pascale;
 Ocrotită de-al lui sânge, nu cunoaște plâns și jale.
 Implorând a ta-ndurare, ne-nchinăm Cristoase, ție:
 Fă-ne vrednici de salvare și de-a ta împărăție,
 Ca, plecând de-aici din lume și primiți în cer de tine,
 Să-ți aducem preamărirea ce doar ție se cuvine. Amin.

Sau: Media noctis tempus est, 755.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Te salut, o, zi frumoasă, ce apari strălucitoare,
 Zi ca tine mai aleasă, mai slăvită nu-i sub soare;
 Zi de-a pururi fericită, încărcată ești de glorie,
 Zi a Domnului preasfântă și a mării lui victorie.
 Zi curată și senină, la cei orbi le-ai dat lumină
 Când Cristos, Stăpânul vieții, cu puterea sa divină,
 A învins domnia morții, a-nviat lăsând mormântul,
 Iadului smulgându-i prada, unind cerul cu pământul.
 Se târa sărmana lume în țărână, sângerândă,
 Strânsă-n lanțuri de păcate, sub blestem și sub osândă.
 Harul, mila și-ndurarea au învins la urmă însă,
 Căci privind din ceruri Domnul
 și văzându-i fața plânsă,

În iubirea sa de tată, i-a întins de sus o mână;
 Nu putea s-o lase-n lanțuri și-n sclavie să rămână,
 A-nchis ochii la păcate și-a uitat mânia toată,
 L-a trimis pe Fiul unic, din prăpastie s-o scoată.
 Ascultând, supus, de Tatăl, a venit în lume Fiul
 Și-a gustat, de dragul lumii, moartea, jalea și pustiul.
 Șoarta lumii, soarta noastră, împărțind-o pe din două,
 Înviiind, a scos cu dânsul din mormânt o lume nouă.
 Este ziua-n care cerul cu pământul se împacă.
 Spre-a cânta cum se cuvine, vocea noastră e săracă;
 Vină îngerii din ceruri și cântarea să ne-o poarte
 Către cel ce e Stăpânul peste viață, peste moarte.
 Fiii sfintei Maici Biserici sunt chemați ca într-o voce
 Pe Cristos să-l preamărească și în rugă să-l invoce;
 Întristarea, supărarea, nu-i permisă nimănui,
 Fericit creștinul astăzi intonează aleluia.
 Moarte de Cristos învinsă, tu pe nimeni nu mai sperii,
 De aceea neînvingătoare bucuria învierii.
 Să se bucure cu cerul tot pământul astăzi când dă
 Domnul celor ce-l urmează darnic propria izbândă.
 Amin.

Sau: Salve dies, diérum glória, 757.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cine va urca pe muntele Domnului? Cine va sta în locul său cel sfânt?

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 573.

Psalmul 23 (24)

Intrarea Domnului în templu

Prin înălțarea sa cu trupul, lui Cristos i s-au deschis porțile cerului (sf. Irineu).

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Cine va urca pe muntele Domnului? Cine va sta în locul său cel sfânt?

Ant. 2 Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru; el aduce la viață sufletele noastre, aleluia.

Psalmul 65 (66)

Imn de mulțumire în timpul jertfei

Despre învierea Domnului și convertirea neamurilor
(Hesychius).

I

- ¹ Înălțați lui Dumnezeu cântări de bucurie, *
voi, toți locuitorii pământului!

- 2 Cântați mărire numelui său, *
măriți slava lui prin laudele voastre!
- 3 Spuneți lui Dumnezeu:
„Cât de mărețe sunt lucrările tale. *
Pentru mărima puterii tale,
toți dușmanii tăi te vor cinsti.
- 4 Tot pământul să te adore *
și să-ți cânte ție, să cânte numelui tău”.
- 5 Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu! *
Minunate sunt lucrările sale
înaintea fiilor oamenilor!
- 6 El a prefăcut marea în pământ uscat; †
și râul a fost trecut cu piciorul: *
de aceea acolo ne-am bucurat în el.
- 7 El stăpânește pe veci cu puterea sa, †
ochii lui sunt îndreptați asupra națiunilor, *
pentru ca cei răzvrățiți să nu se înalțe.
- 8 Binecuvândați, popoare, pe Dumnezeul nostru, *
faceți să răsunе lauda lui!
- 9 El aduce sufletele noastre la viață *
și nu îngăduie să ni se clatine piciorul.
- 10 Căci tu ne-ai încercat, Dumnezeule, *
ne-ai pus în foc, la probă, ca pe argint.
- 11 Ne-ai lăsat să cădem în cursă, *
ne-ai pus o povară în spate.
- 12 Ai lăsat oameni să încalce peste capetele noastre, †
ne-ai făcut să trecem prin foc și prin apă, *
dar apoi ne-ai scos la refugiu.

Ant. Binecuvândați, popoare, pe Dumnezeul nostru;
el aduce la viață sufletele noastre, aleluia.

Ant. 3 Auziți, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, ce
a făcut el pentru mine, aleluia.

II

- 13 Voi intra în casa ta cu arderi de tot; *
voi împlini făgăduințele pe care ți le-am făcut,

- 14 pe care le-au rostit buzele mele *
și le-am spus cu gura mea când eram în strâmtorare.
- 15 Îți voi aduce jertfe grase de ardere de tot,
cu aromă de berbeci, *
îți voi jertfi boi și țapi.
- 16 Toți cei care vă temeți de Dumnezeu, †
veniți și ascultați *
și vă voi spune tot ce a făcut Domnul pentru mine!
- 17 Am strigat către el cu glas puternic *
și buzele mele au început să-l preamărească!
- 18 Dacă s-ar fi văzut nelegiuire în inima mea, *
Domnul nu m-ar fi ascultat.
- 19 Dar Dumnezeu m-a ascultat, *
a luat aminte la glasul rugăciunii mele.
- 20 Binecuvântat să fie Dumnezeu †
care nu respinge rugăciunea mea *
și nu îndepărtează de la mine bunătatea lui.

Ant. Auziți, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, ce a făcut el pentru mine, aleluia.

℣. Cuvântul Domnului este viu și eficace.

℞. Și mai pătrunzător decât orice sabie cu două ascuțisuri.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Se arată zorii zilei, bezna nopții se destramă;
În durere aurora naște ziua ca o mamă;
Blândul soare ce răsare, duhul nopții alungându-l,
Ne îndreaptă tuturora către tine, Doamne, gândul.

Cu lumina sa divină, ale inimilor cute
 Le pătrunde și alină răni de tine doar știute.
 Tulburarea și tristețea care liniștea ne-o fură
 Tu le-alungă și ne scapă de dușmani, de boli, de ură.
 Să asculte glasul nostru și smerita rugămintă
 Din lăcașul lor din ceruri cele trei persoane sfinte.
 Peste noi Treimea țină mâna ei ocrotitoare.
 Ei să-i fie în vecie slavă, cinste și onoare. Amin.

Sau: Ecce iam noctis tenuatur umbra, 761.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Lăudați-l pe Domnul: veșnică este îndurarea lui, aleluia.

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.

- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.
- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- ²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- ²⁴ Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- ²⁵ Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință! —

- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Lăudați-l pe Domnul: veșnică este îndurarea lui,
aleluia.

Ant. 2 Aleluia, binecuvântați-l, toate lucrările Domnu-
lui, pe Domnul, aleluia.

Cântarea

Dan 3,52-57

Toată făptura să-l laude pe Domnul

Creatorul... e binecuvântat în veci (Rom 1,25).

- 52 Binecuvântat ești, Doamne,
Dumnezeul părinților noștri, *
și laudat și preamărit în veci!
Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- 53 Binecuvântat ești în lăcașul gloriei tale sfinte, *
prealăudat și preamărit în veci.
- 54 Binecuvântat ești pe tronul împărăției tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- 55 Binecuvântat ești tu, care cercetezi adâncurile, †
care șezi peste heruvimi, *
și laudat și preamărit în veci.
- 56 Binecuvântat ești în tăria cerului *
și laudat și preamărit în veci.
- 57 Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul; *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

Ant. Aleluia, binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul, aleluia.

Ant. 3 Toată suflarea să-l laude pe Domnul, aleluia.

Psalmul 150

Lăudați-l pe Domnul

Cântați cu duhul, cântați și cu mintea, aceasta înseamnă: lăudați-l pe Dumnezeu cu sufletul și cu trupul vostru (Hesychius).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.
- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.
- ⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Ant. Toată suflarea să-l laude pe Domnul, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

2Tim 2,8.11-13

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el. Dacă îndurăm cu răbdare împreună cu el, vom și domni împreună cu el. Dacă îl renegăm, și el ne va renega. Dacă suntem infideli, el rămâne fidel, pentru că nu se poate renega pe sine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Te vom preamări, Dumnezeule, * și vom invoca numele tău! Te vom preamări.

Ÿ. Vom vesti minunile tale * și vom invoca numele tău! Slavă Tatălui. Te vom preamări.

Antifona la Benedictus, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne deschidem cu bucurie inimile către Dumnezeuul puterii și al bunătății, care ne iubește și știe de ce avem nevoie:

Pe tine te laudăm, Doamne, și ne încredem în tine!

Te binecuvântăm, Dumnezeule atotputernic, regele universului, care ne-ai chemat pe noi, cei păcătoși și nedrepti,
 – ca să cunoaștem adevărul și să slujim maiestății tale.
 Dumnezeule, care ai voit să ne deschizi poarta milostivirii,

– dă-ne harul să nu ne abatem vreodată de pe cărarea vieții.

Fă-ne să petrecem în bucurie spirituală această zi

– în care celebrăm învierea Fiului tău.

Dă credincioșilor tăi, Doamne, duhul rugăciunii și al preamării,

– pentru ca în toate să-ți aducem pururi mulțumire.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Cine mănâncă din pâinea aceasta va trăi în veci, aleluia.

Psalmul 22 (23)

Păstorul cel bun

Mielul va fi păstorul lor și îi va duce la izvoarele apelor vieții (Ap 7,17).

¹ Domnul este păstorul meu, *
 nu voi duce lipsă de nimic;

- ² el mă paște pe pășuni verzi, †
mă conduce la ape de odihnă, *
- ³ îmi înviorează sufletul.
Mă călăuzește pe cărări drepte, *
de dragul numelui său.
- ⁴ Chiar dacă ar fi să umblu
prin valea întunecată a morții, †
nu mă tem de nici un rău, *
căci tu ești cu mine,
toiagul și nuiaua ta mă mângâie.
- ⁵ Tu pregătești masă pentru mine
în fața dușmanilor mei, †
îmi ungi capul cu untelemn *
și paharul meu e plin de se revarsă.
- ⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
în toate zilele vieții mele *
și voi locui în casa Domnului
până la sfârșitul zilelor mele.

Ant. Cine mănâncă din pâinea aceasta va trăi în veci, aleluia.

Ant. 2 Domnul va veni și se va arăta în slavă, minunat între sfinții săi, aleluia.

Psalmul 75 (76)

Aducere de mulțumire pentru victorie

*Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului
(Mt 24,30).*

I

- ² Dumnezeu este cunoscut în Iuda, *
mare este numele său în Israel.
- ³ Cortul său e așezat în Salem *
și locuința sa în Sion.
- ⁴ Acolo el a frânt săgețile arcului, *
scutul, sabia și războiul.
- ⁵ Prealuminos ești tu și admirabil, *
mai mare decât munți de prăzi!

- ⁶ Au fost despuiți curajoșii, †
s-au cufundat în somn *
și toți cei viteji nu-și mai găsesc puterea.
⁷ La amenințarea ta, Dumnezeu lui Iacob, *
au înlemnit și carele și caii.

Ant. Domnul va veni și se va arăta în slavă, minunat între sfinții săi, aleluia.

Ant. 3 Faceți promisiuni și aduceți daruri Domnului, Dumnezeului vostru, aleluia.

II

- ⁸ Înfricoșător ești tu: cine va sta în fața ta *
când se dezlănțuie mânia ta?
⁹ Din ceruri ai rostit sentința ta; *
pământul se cutremură și amuțește
¹⁰ când se ridică Dumnezeu la judecată, *
ca să-i mântuiască pe toți cei sărmani de pe pământ.
¹¹ Omul lovit de mânia ta te preamărește *
și cei care scapă de mânie îți fac sărbătoare.
¹² Faceți promisiuni Domnului, Dumnezeului vostru,
și împliniți-le, *
toți cei din jurul lui să-i aducă daruri
Celui Înfricoșător,
¹³ lui, care le ia principilor vлага *
și e temut de toți regii pământului.

Ant. Faceți promisiuni și aduceți daruri Domnului, Dumnezeului vostru, aleluia.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 6,19-20

Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu și că nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț mare. Așadar, preamăriți-l pe Dumnezeu în trupul vostru!

☩. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului.

☩. Inima mea și trupul meu tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Dt 10,12

Știi tu, Israele, ce-ți cere Domnul Dumnezeuul tău? Să te temi de Domnul, Dumnezeuul tău, să mergi pe toate căile sale, să-l iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, să-i slujești din toată inima și din tot sufletul.

☩. Doamne, cine va sta în locul tău cel sfânt?

☩. Cel ce umblă fără prihană și spune adevărul în inima sa.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Ct 8,6b-7a

Iubirea este tare ca moartea, și pasiunea nepotolită, ca iadul. Săgețile ei sunt săgeți de foc și flacăra ei ca fulgerul din cer. Marea nu poate stinge dragostea, nici râurile s-o potolească.

☩. Te voi iubi, Doamne, tăria mea.

☩. Ocrotitorul meu și puterea mântuirii mele!

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele II

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Când coboară iarăși noaptea cea cu trista moarte soră,
Fiii tăi, Treime Sfântă, te adoră, te imploră,
Tu, ce ești lumina însăși, preasmeriți îți cerem ca să
Ne trimiți de sus lumină, când al nopții duh se lasă.

Te-am slăvit în zorii zilei prin smerită rugăciune,
Te slăvim din nou acuma, când iar soarele apune.
La apusul vieții noastre, să ne chemi în cer la tine,
Ca prin cântec să-ți aducem slava ce ți se cuvine.

Către noi îndrepte Tatăl fața sa cea milostivă,
De asemenea, și Fiul, cel cu Tatăl deopotrivă,
Duhul Sfânt ne-asculte ruga din cereasca sa splendoare
Mila sa, Treimea Sfântă, peste noi să o coboare. Amin.

Sau: O lux, beáta Trínitas, 769.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Strălucind de sfințenie, din sânul aurorei te-am născut, aleluia.

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia - rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1Cor 15,25).

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Strălucind de sfințenie, din sânul aurorei te-am născut, aleluia.

Ant. 2 Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Psalmul 111 (112)

Fericirea celui drept

Umblați ca fii ai luminii; pentru că rodul luminii constă în toată bunătatea și dreptatea și adevărul (Ef 5,8-9).

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
care își află mare plăcere în poruncile lui!
- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepti vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepti, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor, *
iar fruntea lui se înalță cu cinste.
- ¹⁰ Cel nelegiuit va vedea și se va mânia, †
va scrâșni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Ant. Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Ant. 3 Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui mici și mari, aleluia.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Dați laudă lui Dumnezeu, toți slujitorii lui mici și mari, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Evr 12,22-24

Dar voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngeri în sărbătoare, de comunitatea întâilor-născuți înscrși în ceruri, de Dumnezeu judecătorul tuturor, de sufletele celor dreți duși la desăvârșire, de Isus,

mijlocitorul noii alianțe, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât cel al lui Abel.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mare este Dumnezeuul nostru * și mare este puterea lui! Mare.

V. Înțelepciunea lui nu are hotar * și mare este puterea lui! Slavă Tatălui. Mare.

Antifona la Magnificat, de la Propriul timpului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Bucurându-ne în Domnul, de la care vine tot binele, să-l rugăm cu inimi deschise:

Doamne, ascultă rugăciunea noastră!

Părinte și Stăpân al universului, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca numele tău să fie preamărit în tot locul,
– întărește mărturia Bisericii tale înaintea tuturor neamurilor.

Fă-ne ascultători față de propovăduirea apostolilor
– și dă-ne harul să trăim după adevărul credinței noastre.
Tu, care îi iubești pe cei drepti,

– fă dreptate celor care îndură nedreptate.
Eliberează-i pe cei robiți, dă-le lumină celor orbi,
– ridică-i pe deznădăjduiți și ocrotește-i pe cei înstrăinați.
Binevoiește a împlini dorința celor adormiți în pacea ta:
– dăruiește-le harul să ajungă, prin Fiul tău, la înviere.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - IV

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să cântăm cu veselie Domnului și în cântări de psalmi să-l preamărim.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Evangelhia ne spune că aceasta este ora
Când Cristos, divinul Mire, salvatorul tuturor,
Va veni cu sfinții îngeri și că lumii arăta-va
Că el singur e stăpânul, că a lui e toată slava.
Stau cu candela aprinsă înțeleptele fecioare,
Undelemn având cu ele, așteptând nerăbdătoare,
În tăcere și veghere izgonesc cu grijă somnul
Ca, în clipa când sosește, să-l întâmpine pe Domnul.
Plâng fecioarele nebune plânsul minților necoapte,
Căci din lipsă de veghere au rămas afară-n noapte;
Bat și strigă, dar zadarnic; au primit sentința cruntă:
Nu vor sta în veci cu Domnul la ospățul său de nuntă.
Să veghem și noi în rugă, așteptând cu nerăbdare
Să-l primim vioiși pe Domnul în momentul când apare;
Oricând poate să sosească și la ușă să ne bată;
Să fim gata, când sosește, să-i deschidem de îndată.

Noi pe drept ne recunoaştem slugi nedemne, păcătoase
 Dar din milă şi-ndurare, tu primeşte-ne, Cristoase,
 La ospăţul tău din ceruri, cel mai sfânt dintre ospeţe,
 Unde veşnic să ne saturi cu vederea sfintei feţe. Amin.

Sau: Ipsum nunc nobis tempus est, 776.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Cristoase, ești viață, lumină ești minții,
 Sferanță, iubire, din tine sorb sfinții.
 În tine e pacea, izvor ești de bine;
 Un imn de mărire-nălțăm către tine.
 Întreaga-ți putere divină apare
 În tot ce în oameni e nobil și mare.
 Tu, foc al iubirii, le dai o scânteie
 La toți cei ce vor din iubire să ieie.
 Păstrează credința, dă timpuri cu pace,
 Distruge în lume ce ție nu-ți place.
 Te-ndură de orice făptură bolnavă,
 La moarte ne cheamă-n lăcașul de slavă.
 Te-adoră toți sfinții, cu ei deodată,
 Te-adoră tot omul, cerescule Tată.
 Și Fiului tău, de asemeni, se-nchină,
 Și Duhului Sfânt dătător de lumină. Amin.

Sau: Vita sanctorum, via, spes salusque, 777.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei
 curați cu inima.

Psalmul 72 (73)

De ce este dreptul prigonit

Fericit este acela care nu se va scandaliza de mine
 (Mt 11,6).

I

- ¹ Cât de bun este Dumnezeu cu cei drești, *
cu cei curați cu inima;
² dar mie, cât pe ce să mi se poticnească picioarele, *
puțin a lipsit ca să-mi alunece pașii,
³ căci i-am invidiat pe cei aroganți, *
când vedeam prosperitatea păcătoșilor.
⁴ Ei nu au parte de suferință până la moarte *
și trupul lor este bine hrănit și sănătos.
⁵ Ei nu au parte de truda muritorilor *
și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.
⁶ De aceea, mândria este ca o salbă pentru ei *
și violența este haina cu care se îmbracă.
⁷ Din grăsimea lor curge nelegiuire *
și din inimile lor se revarsă gânduri rele.
⁸ Batjocoresc, vorbesc cu răutate, *
vorbesc de sus cu îngâmfare.
⁹ Își înalță gura lor până la ceruri *
și limba lor cutreieră pământul.
¹⁰ De aceea poporul se ia după ei *
și puhoiul de ape nu-i satură.
¹¹ Ei zic: „Cum poate Dumnezeu să știe aceasta? *
Există cumva cunoaștere în Cel Preaînalt?”
¹² Iată, aceștia sunt nelegiuiții: *
prosperi întotdeauna, acumulează bogății.

Ant. Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei curați
cu inima.

Ant. 2 Râsul lor se va schimba în jale și bucuria în
mâhnire.

II

- ¹³ Așadar, în zadar mi-am păstrat inima curată *
și mi-am spălat mâinile în nevinovăție,
¹⁴ căci sunt lovit ziua întregă *
și pedepsit încă de dimineață.
¹⁵ De-aș fi zis: „Voi vorbi ca ei”, *
aș fi trădat neamul fiilor tăi.

- 16 Și am cugetat ca să înțeleg aceasta, *
dar anevoios lucru a fost în ochii mei,
17 până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu *
și am înțeles care este sfârșitul lor.
18 Într-adevăr, îi așezi în loc lunecos *
și-i faci să cadă în dezolare.
19 Cum sunt ei abandonați ruinării, *
într-o clipă s-au dus, au pierit de spaimă!
20 Ca un vis la deșteptare, Doamne, *
când te trezești, faci să se risipească chipul lor.

Ant. Râsul lor se va schimba în jale și bucuria în mahnire.

Ant. 3 Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri; iar pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu.

III

- 21 Când mi se frământa inima *
și mă simțeam străpuns în măruntaie,
22 eram nepriceput și nu înțelegeam nimic, *
eram ca un dobitoc înaintea ta.
23 Dar eu sunt pururea cu tine, *
m-ai prins de mâna dreaptă.
24 Cu sfatul tău mă vei călăuzi, *
apoi mă vei conduce în slavă.
25 Pe cine am eu în ceruri afară de tine? *
Și, fiind cu tine, nu mai am altă dorință pe pământ.
26 Chiar dacă se mistuie trupul meu și inima mea, *
stânca inimii mele și partea mea
e Dumnezeu în veci.
27 Iată, cei ce se îndepărtează de tine vor pieri, *
îi vei nimici pe toți cei care-ți sunt necredincioși.
28 Iar pentru mine, fericirea mea este
să mă apropii de Dumnezeu: *
mi-am pus în Domnul Dumnezeu speranța mea,
ca să vestesc toate lucrările tale *
în fața porților fiicei Sionului.

Ant. Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri; iar pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu.

Ψ. Cât de dulci sunt pentru cerul gurii mele cuvintele tale, Doamne.

℞. Mai dulci decât mierea în gura mea.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

Ψ. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Lumină sublimă, izvor de lumină,
 În fața ta ziua și noaptea se-nclină;
 Tenebrelor nopții, de pui stăvilare,
 Când dai tu poruncă, lumina apare.
 Luceafăr ești, Doamne, dar nu micul astru
 Ce noaptea scânteie pe cerul albastru
 Vestind tuturora cu raza-i plăpândă
 Înfrângerea nopții și-a zilei izbândă;
 Ci ești Creatorul luminii astrale;
 Toți aștrii sunt licări din razele tale.
 Lumina ta, Doamne, pătrunde oriunde,
 În fața ta soarele însuși s-ascunde.
 Pătrundă și-n inimi, alunge din ele
 Păcatul și bezna pornirilor rele.
 Golite le facă de ura păgână,
 Ca-n ele iubirea mereu să rămână.
 Cristos să primească, în mila sa mare,
 Nevrednicul nostru prin os de-nchinare;
 Primească-l, de-asemeni, și veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau: Lucis largitor spléndide, 781.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ne-am îndestulat dimineața cu îndurarea ta, Doamne.

Psalmul 89 (90)

Strălucirea Domnului să fie asupra noastră

O zi la Domnul este ca o mie de ani, și o mie de ani, ca o singură zi (2Pt 3,8).

- ¹ Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu *
din generație în generație.
- ² Mai înainte de a se fi născut munții, †
mai înainte să fi fost plămădite pământul și lumea, *
din vecie și până în vecie tu ești Dumnezeu.
- ³ Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână, *
tu ai spus: „Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”
- ⁴ Pentru că înaintea ta o mie de ani
sunt ca ziua de ieri care a trecut *
și ca o strajă de noapte.
- ⁵ Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; *
- ⁶ dimineața sunt ca iarba care crește;
dimineața înflorește și crește, *
seara este cosită și se usucă.
- ⁷ Iar noi suntem consumați de mânia ta *
și suntem îngroziți de furia ta.
- ⁸ Ai pus fărădelegile noastre înaintea ta, *
și păcatele noastre ascunse, în lumina feței tale.
- ⁹ Căci, din cauza mâniei tale,
toate zilele noastre au apus *
și anii noștri se consumă ca o suflare.
- ¹⁰ Numărul anilor noștri ajunge la șaptezeci, *
iar pentru cei în putere, la optzeci,

- însă, în cea mai mare parte,
nu sunt decât trudă și durere, *
pentru că trec repede și noi ne ducem.
- ¹¹ Cine cunoaște puterea mâniei tale și a furiei tale, *
așa cum se cuvine celui care se teme de tine?
- ¹² Învăță-ne să numărăm zilele noastre, *
ca să dobândim o inimă înțeleaptă.
- ¹³ Întoarce-te, Doamne; până când? *
Ai milă de slujitorii tăi!
- ¹⁴ Satură-ne dis-de-diminează cu bunătatea ta, †
ca să tresăltăm de bucurie *
și să ne veselim în toate zilele vieții noastre.
- ¹⁵ Uplete-ne de bucurie tot atâtea zile câte ne-ai pedepsit *
și tot atâția ani câți am cunoscut nenorocirea.
- ¹⁶ Fă ca slujitorii tăi să vadă lucrarea ta, *
și fiii lor, marea ta.
- ¹⁷ Bunăvoiața Domnului, Dumnezeului nostru
să fie asupra noastră! †
Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre! *
Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre!

Ant. Ne-am îndestulat dimineața cu îndurarea ta,
Doamne.

Ant. 2 Lauda Domnului răsună până la marginile
pământului.

Cântarea

Is 42,10-16

Imn către Dumnezeu biruitorul și mântuitorul

Cântă o cântare nouă înaintea tronului (Ap 14,3).

- ¹⁰ Cântați Domnului un cântec nou, *
lauda lui până la marginile pământului,
voi, care călătoriți pe mare, †
și tot ce viețuiește într-însa, *
insulele și cei care trăiesc pe ele!
- ¹¹ Să tresalte de bucurie pustiul și cetățile lui, *
satele locuite de Kedar,

- să cânte de veselie locuitorii din Petra *
și să strige de pe vârful munților!
- ¹² Să-i aducă Domnului mărire *
și să vestească lauda lui în insule.
- ¹³ Domnul iese ca un viteaz, *
ca un războinic își aprinde înflăcărarea.
Înălță strigăte de luptă, *
își arată puterea împotriva dușmanilor săi.
- ¹⁴ „Am tăcut mult timp, am fost liniștit și răbdător. †
Acum, voi striga precum femeia ce naște, *
voi geme și voi găfâi.
- ¹⁵ Voi preface în deșert munți și coline *
și toată iarba lor o voi pârjoli;
voi preface râurile în pământ uscat *
și lacurile le voi seca.
- ¹⁶ Îi voi conduce pe cei orbi pe drumuri de ei neștiute *
și îi voi călăuzi pe cărări necunoscute;
voi preface întunericul dinaintea lor în lumină *
și povârnișurile, în cale netedă”.

Ant. Lauda Domnului răsună până la marginile pământului.

Ant. 3 Lăudați numele Domnului, voi, care stați în casa Domnului.

Psalmul 134 (135),1-12

Laudă lui Dumnezeu care săvârșește minuni

Popor luat în stăpânire de Domnul, vestiți faptele mărețe ale aceluia care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină (cf. 1Pt 2,9).

- ¹ Lăudați numele Domnului, *
lăudați-l, slujitori ai Domnului,
² voi, care stați în casa Domnului, *
în curțile casei Dumnezeului nostru!
- ³ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, †
cântați imnuri numelui său, *
pentru că este vrednic de laudă.

- ⁴ Căci Domnul l-a ales pe Iacob, *
pe Israel, ca să-i aparțină.
- ⁵ Știu că Domnul este mare: *
Dumnezeul nostru este mai presus decât toți zeii.
- ⁶ Domnul face tot ce vrea †
în cer și pe pământ, *
pe mare și în abisuri.
- ⁷ El ridică norii de la marginile pământului, †
fulgere a făcut pentru ploaie *
și scoate vântul din vistieriile sale.
- ⁸ El i-a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului, *
de la om până la animal.
- ⁹ A trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, *
împotriva lui faraon și a tuturor slujitorilor săi.
- ¹⁰ A lovit națiuni multe *
și a ucis regi puternici:
- ¹¹ pe Sihon, regele amoreilor,
și pe Og, regele Basanului, *
și toate domniile din Canaan,
- ¹² și pământul lor l-a dat moștenire, *
moștenire lui Israel, poporul său.

Ant. Lăudați numele Domnului, voi, care stați în casa Domnului.

LECTURA SCURTĂ

Idt 8,25-26a.27

Să-i mulțumim Domnului, Dumnezeului nostru, care ne încercă precum i-a încercat pe părinții noștri. Amințiți-vă câte a făcut cu Abraham și cu Isaac și câte i s-au întâmplat lui Iacob. Căci, după cum pe ei i-a trecut prin foc spre a le încerca inimile, tot astfel, și pe noi, nu din răzbunare ne încercă, ci Domnul îi încercă pe cei care se apropie de el, pentru a rămâne credincioși.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul, * celor dreți li se cuvine să laude. Bucurați-vă.

V. Cântați-i lui cântare nouă, * celor dreți li se cuvine să laude. Slavă Tatălui. Bucurați-vă.

Ant. la *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul, pentru că ne-a vizitat și ne-a eliberat.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm lui Cristos, care îi ascultă și îi mântuiește pe cei care își pun speranța în el:

Pe tine te laudăm, Doamne, în tine sperăm!

Îți mulțumim ție, celui bogat în îndurare,
– pentru marea iubire cu care ne-ai iubit.

Tu, care pururi lucrezi în lume împreună cu Tatăl,

– înnoiește toate prin puterea Duhului Sfânt.

Deschide ochii noștri și ochii fraților noștri,

– ca să vedem astăzi faptele tale minunate.

Tu, care ne chemi astăzi la slujirea ta,

– fă-ne slujitori ai harului tău celui de multe feluri, față de frații noștri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care le-ai încredințat oamenilor pământul ca să-l păzească și să-l lucreze și ai creat soarele ca să le fie de folos, dă-ne astăzi harul să lucrăm cu fidelitate spre slava ta și spre binele aproapelui. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Fă statornici pașii mei după cuvântul tău, Doamne.

Psalmul 118 (119),129-136

XVII (Phe)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Împlinirea legii este iubirea (Rom 13,10).

- ¹²⁹ Învățăturile tale sunt minunate, *
de aceea sufletul meu le păzește cu fidelitate.
- ¹³⁰ Explicarea cuvintelor tale *
dă lumină și înțelegere celor neștiutori.
- ¹³¹ Îmi deschid gura, căci ard de sete, *
pentru că sunt însetat de poruncile tale.
- ¹³² Îndreaptă-ți fața spre mine și îndură-te, *
așa cum ai grijă de cei care iubesc numele tău.
- ¹³³ Fă statornici pașii mei după cuvântul tău *
și nu lăsa să mă stăpânească nici o nelegiuire.
- ¹³⁴ Scapă-mă de oprimarea omului *
și voi păzi învățăturile tale.
- ¹³⁵ Arată slujitorului tău o față senină *
și învață-mă orânduiri tale!
- ¹³⁶ Șiroaie de lacrimi au vărsat ochii mei, *
pentru că legea ta ei n-au păzit-o.

Ant. Fă statornici pașii mei după cuvântul tău,
Doamne.

Ant. 2 Unul singur este dătătorul legii și judecătorul:
iar tu cine ești de-l judeci pe aproapele tău?

Psalmul 81 (82)

Împotriva judecătorilor nedrepti

*Nu judecați nimic înainte de vreme până când va veni
Domnul (1Cor 4,5).*

- ¹ Dumnezeu s-a ridicat în dumnezeiasca adunare, *
în mijlocul zeilor face judecată.
- ² „Până când veți judeca strâmb *
și veți susține cauza celor răi?”

- ³ Faceți dreptate celui slab și orfanului, *
dați dreptate celui umil și celui sărac,
⁴ scăpați-l pe cel slab *
și pe cel lipsit de apărare,
eliberați-l din mâinile celor răi!”
- ⁵ Dar ei nu știu și nici nu înțeleg,
ci umblă în întuneric; *
se cutremură toate temeliele pământului.
- ⁶ Eu am zis: „Voi sunteți dumnezei! *
Toți sunteți fii ai Celui Preaînalt!”
- ⁷ Cu toate acestea, veți muri ca toți oamenii, *
veți cădea ca toți cei puternici.
- ⁸ Ridică-te, Dumnezeule, judecă pământul, *
căci toate popoarele sunt moștenirea ta.

Ant. Unul singur este dătătorul legii și judecătorul:
iar tu cine ești de-l judeci pe aproapele tău?

Ant. 3 Am strigat și Domnul m-a ascultat.

Psalmul 119 (120)

Dorința de pace

Statornici în încercare stăruși în rugăciune (Rom 12,12).

- ¹ În strâmtorarea mea, am strigat către Domnul *
și el m-a ascultat.
- ² Doamne, scapă sufletul meu de buze mincinoase, *
de limbă vicleană!
- ³ Ce ți se va da și ce câștig vei avea, *
limbă vicleană?
- ⁴ Săgeată ascuțită de războinic *
și cărbuni aprinși de ienupăr.
- ⁵ Vai mie, că sunt străin în Meșek, *
că locuiesc printre corturile din Kedar!
- ⁶ Sufletul meu a locuit prea mult *
printre cei care urăsc pacea.
- ⁷ Eu sunt un om al păcii, *
dar, de îndată ce o spun, ei caută războiul.

Ant. Am strigat și Domnul m-a ascultat.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile a II-a și a III-a, 1171.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Lev 20,26

Fiți pentru mine sfinți, căci sfânt sunt eu, Domnul, și v-am pus deoparte de celelalte popoare, ca să fiți ai mei.

℣. Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul.

℞. Poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părinte preabun, care ai rânduit ca oamenii, prin priceperea și munca lor, să se ajute unii pe alții în înaintarea spre tine, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm întotdeauna astfel încât să trăim ca adevărați fii ai tăi și în iubire frățească față de toți. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Înț 15,1.3

Tu, Dumnezeul nostru, ești bun și adevărat, îndelung răbdător și conducător milostiv a toate. Cunoașterea ta este dreptate desăvârșită și recunoașterea puterii tale este rădăcina nemuririi.

℣. Tu, Doamne, ești Dumnezeu milostiv și îndurător.

℞. Îndelung răbdător, mult milostiv și adevărat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, stăpânul și păzitorul secerișului și al vicii, care împarți fiecăruia lucrarea sa și dai dreaptă răsplată după fapte, dă-ne harul să purtăm povara zilei împlinind cu seninătate voința ta. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Bar 4,21-22*

Îndrăzniți, copiii mei, strigați către Dumnezeu și el vă va scoate de sub stăpânire, din mâna dușmanilor. Căci eu de la cel veșnic am nădăjduit mântuirea voastră și mi-a venit bucurie de la cel sfânt, pentru îndurarea care va veni degrabă la voi de la cel veșnic, mântuitorul vostru.

℣. Adu-ți aminte de bunătatea ta, Doamne.

℟. Și de îndurările tale, căci din veac sunt.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care la ceasul la care apostolii se suiau la templu ne chemi să ne adunăm la tine, dă-ne ca rugăciunea pe care ți-o înălțăm cu inimă curată în numele lui Isus să aducă mântuirea ta asupra tuturor acelor care cheamă numele lui. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperc

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Izvor de lumină ce nu se termină,
Din cer ne trimite și nouă lumină;
Rugămu-ne ție-n cucernică rugă:
Păcatul și bezna le pune pe fugă.
Cad umbrele serii tăcute și calme.
Odihnă așteaptă truditele palme.
La ceasul când ziua se stinge și moare,
Ca jertfă ți-aducem a frunții sudoare.
Când soarele-apune strigăm cu suspine:
În bezna cea tristă, lumină tu fi-ne.
Tu ești pentru îngeri făclie și soare;
Trimite-ne-n noapte cereasca-ți splendoare.

Ne-acoperă haina ce-am pus-o s-o țese
 Păcatele noastre ca iarba de dese;
 Iertarea ta, Doamne, de ea ne dezbrace,
 Ne-mbrace c-o haină de har și de pace.
 Mărire primească cerescul Părinte,
 Și Fiul, născutul deja înainte
 De veacuri, și Duhul iubirii depline,
 Mărire Treimii ce-n viață ne ține. Amin.

Sau: Lúminis fons, lux et orígo lucis, 790.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este îndurarea lui.

Psalmul 135 (136)

Imn pascal

A povesti faptele minunate ale Domnului înseamnă a-i aduce laudă (Cassiodor).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ² Lăudați-l pe Dumnezeu dumnezeilor, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ³ Lăudați-l pe Domnul domnilor, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ El singur face fapte minunate, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ El a făcut cerurile cu înțelepciune, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁶ El a întărit pământul peste ape, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁷ El a făcut luminătorii cei mari, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!

- ⁸ Soarele, ca să stăpânească ziua, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
⁹ Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este
 îndurarea lui.

Ant. 2 Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne,
 Dumnezeule atotputernic.

II

- ¹⁰ El i-a lovit pe egipteni în întâii lor născuți, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹¹ Și l-a scos pe Israel din mijlocul lor, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹² Cu mână tare și cu braț puternic, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹³ El a despărțit în două Marea Roșie, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁴ El a făcut ca Israel să treacă prin mijlocul ei, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁵ Și l-a aruncat pe faraon cu oștirea lui în Marea Roșie, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁶ El a călăuzit poporul său prin pustiu, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁷ El a lovit regi mari, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁸ El a dat la moarte regi puternici, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
¹⁹ Pe Sihon, regele amoreilor, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
²⁰ Și pe Og, regele Basanului, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
²¹ El a dat țara lor ca moștenire, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
²² Ca moștenire slujitorului său, Israel, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui! —

- ²³ Și-a adus aminte de noi când eram înjosiți, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ²⁴ El ne-a mântuit de asupritorii noștri, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ²⁵ El dă hrană oricărei făpturi, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ²⁶ Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului, *
 pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne,
 Dumnezeule atotputernic.

Ant. 3 Dumnezeu a hotărât ca, la plinirea timpurilor,
 să refacă toate în Cristos.

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa, —

- pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
 10 ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Dumnezeu a hotărât ca, la plinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

LECTURA SCURTĂ

ITes 3,12-13

Pe voi să vă facă Domnul să creșteți și să prisosiți în iubire unii față de alții și față de toți, așa cum suntem noi față de voi, ca să întărească inimile voastre, așa încât să fiți fără prihană înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru la venirea Domnului nostru Isus împreună cu toți sfinții săi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Să se înalțe, Doamne, * către tine rugăciunea mea.
 Să se înalțe.

V. Ca tămâia înaintea ta, * către tine rugăciunea mea. Slavă Tatălui. Să se înalțe.

Ant. la Magnificat: Să te preamărească pururi sufletul meu, Dumnezeule.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm cu umilință lui Isus, care nu-i părăsește pe cei ce-și pun nădejdea în el:

Ascultă-ne, Dumnezeul nostru!

Doamne Cristoase, luminătorul nostru, revarsă lumina ta asupra Bisericii,

– ca să te vestească neamurilor pe tine, marele mister al îndurării arătat în trup.

Ocroțește pe preoții și pe toți slujitorii Bisericii tale,

– pentru ca, predicând altora, să fie aflați și ei credincioși în slujirea ta.

Tu, care ai dăruit lumii pacea prin sângele tău,

– îndepărtează păcatul dezbinării și flagelul războiului.

Ajută-i cu belșugul harului tău pe cei căsătoriți,

– ca ei să vădească mai desăvârșit în viața lor misterul Bisericii tale.

(Ascultă-ne, Dumnezeu nostru!)

Dăruiește-le tuturor celor răposați iertarea păcatelor,

– ca, prin îndurarea ta, să aibă parte de fericirea sfinților.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rămâi cu noi, Doamne Isuse, căci se înserează și, însoțindu-ne pe cale, încălzește-ne inimile și trezește-ne, cu bunătate, speranța, ca să te recunoaștem în Scripturi și în frângerea pâinii împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI- IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Mare Dumnezeu este Domnul: veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Inimile noastre să rămână treze,
Mintile în toiul nopții să vegheze,
Să-nălțăm cu toții cânt de preamărire
Către Domnul nostru, așteptatul Mire,
Ca în clipa-n care falnic va apare,
Însoțit de îngeri și cu slavă mare,
Să-l primim și-n ceruri să intrăm cu dânsul
Unde el va șterge lacrima și plânsul.
Să primească ruga noastră-nlăcrimată
Și cinstirea noastră milostivul Tată,
Ca și Fiul veșnic, singurul născutul,
Ca și Duhul care-i între ei sărutul. Amin.

Sau: Nocte surgentes vigilémus omnes, 795.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Știm că partea noastră moartea și prăpădu-i,
Căci suntem netrebniți, totuși, să ne-ngădui
Tu, cel de la care toată mila vine,
Rugăciunea noastră s-o-nălțăm spre tine.

Pleacă-ți blând privirea din lăcaș de slavă,
 Vezi credința noastră cât e de firavă.
 Reaprinde-i focul care stă să moară,
 Ca s-alunge bezna ce ne înconjoară.

Tot păcatul nostru mila ta ni-l spele,
 Grabnic să ne rupă lanțurile grele.
 Pe noi toți cei care zacem în țărână,
 Doamne, ne ridice-ndurătoarea-ți mână.

Către noi îndrepte fața milostivă
 Cele trei persoane, toate deopotrivă,
 Veșnica Treime, ea, care în cer ne
 Pregătește calea gloriei eterne. Amin.

Sau: Ad preces nostras deitátis aures, 796.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine, nu-ți întoarce fața de la mine.

Psalmul 101 (102)

Dorințele și rugăciunile celui surghiunit

Dumnezeu ne mângâie în orice necaz al nostru (2Cor 1,4).

I

- ² Doamne, ascultă rugăciunea mea *
 și strigarea mea să ajungă la tine.
- ³ Nu-ți întoarce fața de la mine
 în ziua suferinței mele; *
 pleacă-ți urechea spre mine
 în ziua în care te chem, *
 grăbește-te să mă ascuți.
- ⁴ Căci zilele mele s-au spulberat ca fumul *
 și oasele mele ard ca jarul.
- ⁵ Inima mea a fost lovită și se usucă întocmai ca iarba, *
 încât uit să-mi mănânc și pâinea.

- ⁶ Din cauza geamătului continuu, *
mi s-a lipit pielea de oase.
- ⁷ M-am asemănat cu un pelican în pustiu, *
m-am făcut asemenea cucuvelei din dărâmături.
- ⁸ Stau de veghe
și sunt ca pasărea singuratică pe acoperiș; †
- ⁹ ziua întreagă mă insultă dușmanii; *
cei care mă laudau rostesc numele meu ca blestem.
- ¹⁰ Mă hrănesc cu cenușă în loc de pâine *
și cu lacrimi mi-am amestecat băutura,
- ¹¹ din pricina mâinii și a urgiei tale; *
fiindcă, după ce m-ai înălțat, m-ai îndepărtat.
- ¹² Zilele mele sunt ca umbra care trece *
și eu m-am uscat ca iarba.

Ant. Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine, nu-ți întoarce fața de la mine.

Ant. 2 Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit.

II

- ¹³ Tu, Doamne, rămâi în veci *
și amintirea ta dăinuie din generație în generație.
- ¹⁴ Tu te vei ridica și te vei îndura de Sion, †
căci este timpul să-ți arăți bunăvoința, *
întrucât a venit timpul potrivit.
- ¹⁵ Iată, servitorilor tăi le sunt dragi pietrele lui *
și le este milă de ruinele sale.
- ¹⁶ Toate popoarele se vor teme de numele Domnului *
și toți regii pământului de slava sa,
- ¹⁷ pentru că Domnul a reconstruit Sionul *
și s-a arătat în mărirea lui.
- ¹⁸ El ia aminte la rugăciunea celor sărmani *
și nu disprețuiește rugăciunile lor.
- ¹⁹ Aceasta să se scrie pentru generațiile viitoare *
și poporul care se va naște îl va lauda pe Domnul;
- ²⁰ pentru că el a privit din înălțimi,
din locuința sa cea sfântă; *
Domnul s-a uitat din cer asupra pământului,

- 21 ca să asculte suspinul celor închiși *
și pentru a-i elibera pe cei condamnați la moarte.
22 Pentru ca numele Domnului să fie vestit în Sion *
și lauda lui în Ierusalim,
23 când se vor aduna împreună popoarele
și împărățiile, *
ca să-i slujească Domnului.

Ant. Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit.

Ant. 3 Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile
sunt lucrarea mâinilor tale.

III

- 24 Mi-a vlăguit pe cale puterea, *
mi-a scurtat numărul zilelor.
Am zis: „Dumnezeul meu, †
25 nu mă lua la jumătatea zilelor mele; *
anii tăi sunt din generație în generație.
26 De la început ai întemeiat pământul *
și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale.
27 Ele vor pieri, dar tu rămâi, †
și toate se vor învechi ca un veșmânt, *
și le vei schimba ca pe o haină.
28 Dar tu ești același *
și anii tăi nu se sfârșesc.
29 Fiii slujitorilor tăi vor avea o locuință *
și descendența lor va rămâne în siguranță în fața ta”.

Ant. Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile
sunt lucrarea mâinilor tale.

℣. Ascultă, poporul meu, învățătura.

℞. Pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne, cu divina forță creatoare,
Ai aprins lumina-n stele și în soare.
Tu, ce din lumină ți-ai croit veșmântul,
În lăcaș de slavă ne ascultă cântul.

Se destramă noaptea, una câte una
Stelele pălit-au, a apus și luna
Ce-a vegheat pe boltă, blândă și măreață,
Risipind în noapte beznă, nori și ceață.

Părăsim acuma somnul greu și patul
Și pe Împăratul, Sfântul, Înduratul,
Îl slăvim la vremea minunată când dă,
Noaptea izgonind-o, zilei iar izbândă.

Se-ntețește focul patimilor rele,
Nu lăsa, Stăpâne, să cădem în ele,
Harul tău le stingă, răul să-l distrugă;
Iată ce îți cerem în smerită rugă.

Nu lăsa mânia să ne aibă-n mână,
Nici necumpătarea peste noi stăpână,
Nu lăsa s-ajungem lăcomiei pradă,
Bani pe nemuncite ochii nu ne vadă.

Să avem în minte dreapta judecată,
Trupul fără pată, inima curată.
Spre Cristos ne fie inima și gândul,
Pașii noștri astăzi doar pe el urmându-l.

Te rugăm acum, cu fruntea jos plecată,
Ne ascultă ruga, milostive Tată,
Tu, care domnești cu Fiul cel de-o fire
Și cu Duhul care-i flacăra, iubire. Amin.

Sau: Ætérne lucis cónditor, 801.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Voi înălța imnuri către tine, Doamne; vreau să merg cu înțelepciune pe calea nevinovăției.

Psalmul 100 (101)

Hotărârile unui rege evlavios

Dacă mă iubiți, veți ține poruncile mele (In 14,15).

- ¹ Voi cânta bunătatea și dreptatea, *
voi înălța imnuri către tine, Doamne.
- ² Vreau să merg cu înțelepciune
pe calea nevinovăției; *
când vei veni la mine?
Voi umbla în curăția inimii mele *
înăuntrul casei mele.
- ³ Nu-mi voi îndrepta privirea spre nici un lucru rău, †
îl urăsc pe cel care face răul *
și nu se va apropia de mine.
- ⁴ Va fi departe de mine inima perversă; *
și nu vreau să-l cunosc pe cel rău.
- ⁵ Pe cel care calomniază în ascuns pe aproapele său *
îl voi nimici!
Pe cel cu privirea trufașă și cu inima îngâmfată *
nu-l pot tolera.
- ⁶ Ochii mei se vor îndrepta către cei fideli din țară, †
ca să locuiască împreună cu mine. *
Cel care umblă pe calea nevinovăției,
acela îmi va sluji.
- ⁷ Nu va locui înăuntrul casei mele
cel care practică înșelăciunea; *
cel care spune minciuni
nu va sta înaintea ochilor mei.
- ⁸ În fiecare dimineață îi voi face să dispară
pe toți păcătoșii de pe pământ, *
ca să-i stârpesc din cetatea Domnului
pe toți cei ce săvârșesc fărădelegea.

Ant. Voi înălța innuri către tine, Doamne; vreau să merg cu înțelepciune pe calea nevinovăției.

Ant. 2 Nu îndepărta, Doamne, îndurarea ta de la noi.

Cântarea Dan 3,26.27.29.34-41

Rugăciunea lui Azaria în cuptorul de foc

Faceți pocăință și convertiți-vă, ca să fie iertate păcatele voastre (Fap 3,19).

- ²⁶ Binecuvântat ești, Doamne,
 Dumnezeuul părinților noștri, *
 și laudat și preamărit este numele tău în veci,
²⁷ căci ești drept *
 în toate câte ne-ai făcut.
²⁹ Cu adevărat am păcătuit și am săvârșit fărădelege *
 și am greșit în toate îndepărtându-ne de tine.
³⁴ De dragul numelui tău te rugăm,
 nu ne părăsi pentru totdeauna *
 și nu rupe legământul tău,
³⁵ nu îndepărta îndurarea ta de la noi, †
 de dragul lui Abraham, prietenul tău, *
 și al lui Isaac, slujitorul tău,
 și al lui Israel, sfântul tău,
³⁶ cărora le-ai spus că vei înmulți seminția lor *
 precum stelele cerului
 și precum nisipul de pe țărmul mării.
³⁷ Căci am ajuns, Doamne,
 mai mici decât toate neamurile *
 și suntem înjosiți astăzi pe tot pământul
 pentru păcatele noastre;
³⁸ și nu este în vremea noastră †
 nici căpetenie, nici profet și nici conducător, *
 nici ardere de tot, nici jertfă,
 nici prinos, nici jertfă de miresme plăcute, †
 nici loc pentru a aduce pârga înaintea ta, *
 ca să putem afla îndurare. —

- ³⁹ Dar cu suflet înfrânt și în duh de umilință †
 să fim primiți de tine *
 ca o ardere de tot de berbeci și tauri
⁴⁰ și ca zeci de mii de miei grași.
 Așa să fie jertfa noastră astăzi înaintea ta, †
 iar tu desăvârșește-i pe cei ce te urmează, *
 căci nu vor fi făcuți de rușine
 cei care se încred în tine.
- ⁴¹ Și acum te urmărim din toată inima, *
 căutăm fața ta și ne temem de tine.

Ant. Nu îndepărta, Doamne, îndurarea ta de la noi.

Ant. 3 Dumnezeuule, îți voi cânta un cântec nou.

Psalmul 143 (144),1-10

Pentru biruință și pace

Toate le pot în acela care mă întărește (Fil 4,13).

- ¹ Binecuvântat să fie Domnul, stânca mea! †
 El îmi deprinde mâinile la luptă *
 și degetele pentru bătălie.
- ² El este aliatul meu fidel și tăria mea, *
 turnul meu de apărare și eliberatorul meu.
 El este scutul meu în care mă încred, *
 el îmi dă în stăpânire poporul.
- ³ Doamne, ce este omul, că te îngrijești de el, *
 sau fiul omului că îl iei în seamă?
- ⁴ Omul este ca o suflare, *
 zilele lui sunt ca umbra care trece.
- ⁵ Doamne, apleacă cerurile tale și coboară, *
 atinge-te de munți și vor fumega.
- ⁶ Sloboade fulgerele tale și împrăștie-i; *
 trimite săgețile tale și pune-i pe fugă!
- ⁷ Întinde mâinile tale din înălțimi și eliberează-mă, †
 salvează-mă de apele cele mari, *
 din mâna fiilor celor străini,
- ⁸ căci gurile lor spun minciună *
 și, ridicând mâna dreaptă, jură fals. —

- ⁹ Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou, *
pe harpa cu zece strune voi cânta pentru tine,
¹⁰ pentru tine, care îi mântuiești pe regi, *
care îl eliberezi pe David, slujitorul tău,
de sabia celui rău.

Ant. Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,1

Voi, care sunteți însetați, veniți la apă; chiar dacă nu aveți bani, veniți; veniți și procurați-vă grâu fără bani și mâncați; procurați-vă vin și lapte, fără să plătiți nimic.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ascultă glasul meu, Doamne: * în cuvintele tale mi-am pus speranța. Ascultă.

V. Am luat-o înaintea zorilor și am strigat: * în cuvintele tale mi-am pus speranța. Slavă Tatălui. Ascultă.

Ant. la *Benedictus*: Din mâna tuturor celor care ne urăsc mântuiește-ne, Doamne.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu, dăruindu-ne în acest ceas al dimineții bucuria de a-l lauda, ne întărește speranța. De aceea, să-l implorăm cu încredere:

Pentru slava numelui tău, ascultă-ne, Doamne!

Îți mulțumim ție, Dumnezeule, Tatăl Mântuitorului nostru Isus,

– pentru cunoașterea și pentru nemurirea pe care ni le-ai dăruit prin el.

Dă umilință inimilor noastre,

– ca să fim supuși unii altora, în frica lui Cristos.

Revarsă-l pe Duhul Sfânt asupra slujitorilor tăi,

– pentru ca iubirea noastră frățescă să fie fără prefăcătorie.

Tu, care i-ai poruncit omului să muncească pentru a stăpâni pământul,

– fă ca munca noastră să te preamărească și să-i sfințească pe frații noștri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, sporește în noi credința, pentru ca lauda ta să fie desăvârșită în gura noastră și să aducă pururi roade cerești. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Știind acestea, fericiți veți fi dacă le veți face.

Psalmul 118 (119),137-144

XVIII (Țade)

- ¹³⁷ Tu ești drept, Doamne, *
și nepărtinitoare este judecata ta.
- ¹³⁸ Cu dreptate ai poruncit rânduielile tale *
și în tot adevărul.
- ¹³⁹ Pe mine zelul mă consumă, *
pentru că dușmanii mei au uitat cuvintele tale.
- ¹⁴⁰ Cuvântul tău este încercat în foc *
și slujitorul tău îl iubește.
- ¹⁴¹ Sunt mic și disprețuit, *
dar nu uit învățăturile tale.
- ¹⁴² Dreptatea ta este dreptate în veac *
și legea ta este adevăr.
- ¹⁴³ Necazul și strâmtorarea m-au găsit, *
dar poruncile tale sunt desfătarea mea.
- ¹⁴⁴ Învățăturile tale sunt veșnic drepte, *
fă-mă să le înțeleg, ca să trăiesc.

Ant. Știind acestea, fericiți veți fi dacă le veți face.

Ant. 2 Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, Doamne.

Psalmul 87 (88)

Rugăciunea unui om grav bolnav

Acesta e ceasul vostru și puterea întunericului (Lc 22,53).

I

- ² Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, *
zi și noapte strig înaintea ta.
- ³ Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, *
pleacă-ți urechea la strigătul meu.
- ⁴ Căci sufletul meu e sătul de rele *
și viața mea se apropie de locuința morților.
- ⁵ Sunt numărat printre cei care coboară în groapă, *
sunt ca un om care nu mai are putere.
- ⁶ Stau întins printre cei morți, *
ca cei uciși, culcați în mormânt,
de care nu-ți mai aduci aminte *
și pe care mâna ta i-a părăsit.
- ⁷ M-ai aruncat în groapa cea mai adâncă, *
în întuneric și în umbra morții.
- ⁸ Mânia ta apasă asupra mea *
și toate valurile tale le-ai prăvălit peste mine.

Ant. Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, Doamne.

Ant. 3 Spre tine, Doamne, am strigat: nu-ți ascunde fața de la mine.

II

- ⁹ Ai îndepărtat pe cunoscuții mei de la mine, *
m-ai făcut urâciune înaintea lor.
Sunt închis și nu pot ieși, *
- ¹⁰ ochii mei s-au stins de suferință.
Toată ziua strig către tine, Doamne, *
și-mi întind mâinile spre tine!
- ¹¹ Oare pentru cei morți ai să faci minuni? *
Sau se vor scula umbrele să te laude?
- ¹² Se vorbește oare în mormânt despre bunătatea ta *
și despre fidelitatea ta în locul pierzării?

- ¹³ Sunt cunoscute oare minunile tale în întuneric *
și dreptatea ta în țara uitării?
- ¹⁴ Dar eu strig către tine, Doamne, *
de dimineață rugăciunea mea se înalță la tine.
- ¹⁵ Pentru ce, Doamne, respingi sufletul meu? *
Pentru ce îmi ascunzi fața ta?
- ¹⁶ Eu sunt sărac și în prag de moarte încă din tinerețe; *
sunt sfârșit, oprimat de spaimile tale.
- ¹⁷ Peste mine au trecut mâniile tale *
și înfricoșările tale m-au nimicit.
- ¹⁸ M-au înconjurat ca apa ziuă întreagă *
și toate împreună se revarsă peste mine.
- ¹⁹ Ai îndepărtat de la mine pe prieten și vecin *
și întunecimile sunt cunoscuții mei.

Ant. Spre tine, Doamne, am strigat: nu-ți ascunde fața de la mine.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

IIn 3,17-18

Dacă cineva are bogățiile lumii și-l vede pe fratele său, care este în nevoie, și își închide inima față de el, cum poate să rămână în acela iubirea lui Dumnezeu? Copii, să nu iubim numai cu vorba sau cu limba, ci cu fapta și adevărul.

℣. Plăcut este omul care se îndură și dă dintr-ale sale.

℞. Cel drept va fi spre amintire veșnică.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care, în ceasul al treilea, ai revărsat asupra apostolilor pe Duhul tău, Mângâietorul, trimite și asupra noastră același spirit al iubirii, ca să te putem mărturisi cu fidelitate în fața tuturor oamenilor. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Dt 30,11-14*

Această lege, pe care ți-o prescriu eu astăzi, nu este nici prea înaltă pentru tine și nici prea departe de tine. Cuvântul acesta este chiar lângă tine, pe buzele tale și în inima ta, ca tu să-l poți împlini.

- ☩. Făclie pentru pașii mei este cuvântul tău, Doamne.
✠. Și luminează pentru cărările mele.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dezvăluit apostolului Petru gândul tău mântuitor asupra tuturor neamurilor, fă, în marea-ți bunătate, ca faptele noastre să-ți fie plăcute și, prin darul tău, să slujească planului tău de iubire și de mântuire. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Is 55,10-11*

După cum ploaia și zăpada, care cad din ceruri, nu se întorc fără să ude pământul, fără să-l facă să rodească și să odrăslească, ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui care mănâncă, tot așa, și cuvântul meu, care iese din gura mea, nu se va întoarce la mine fără rod, ci va face ceea ce vreau eu și își va împlini misiunea.

- ☩. Domnul trimite învățătura sa pe pământ.
✠. Cuvântul lui aleargă repede.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe îngerul tău la centurionul Corneliu ca să-i arate calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul să lucrăm cu tot mai multă râvnă la mântuirea tuturor, pentru ca, adunați laolaltă în Biserica ta, să putem ajunge cu toții la tine. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Creator al lumii, după-a ta poruncă,
Ziua e menită toată pentru muncă;
Noaptea truditul merge să se culce,
Bucuros de tihna și de somnul dulce.
Lângă noi vegheze duhuri bune, treze,
Inima curată să ni se păstreze.
Cât timp trupul nostru pe-ntuneric sta-va,
Să nu ne strecoare diavolul otrava.
Sufletele caste, albe ca nămeții
Să ni le găsească zorii dimineții;
Lin ne fie somnul, visele curate,
Iată ce îți cerem, sfinte împărate.
Te rugăm acuma, cu fruntea plecată:
Ne ascultă ruga, milostive Tată,
Tu, care domnești cu Fiul de o fire
Și cu Duhul care-i flacăra, iubire. Amin.

Sau: Sator princépsque témporum, 811.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dacă te voi uita, Ierusalime, să mi se usuce mâna dreaptă.

Psalmul 136 (137),1-6

La râurile Babilonului

Această robie după trup trebuie înțeleasă ca imagine a robiei spirituale (sf. Ilariu).

- ¹ Pe malurile râurilor din Babilon
ședeam și plângeam, *
când ne aduceam aminte de Sion.
- ² În sălciile din ținutul acela *
ne atârnașem harpele.
- ³ Căci acolo, cei care ne-au dus în robie *
ne cereau cuvintele cântărilor
și asupritorii noștri ne cereau veselie: *
„Cântați-ne din cântările Sionului!”
- ⁴ Cum să cântăm noi cântările Domnului *
pe un pământ străin?
- ⁵ Dacă te voi uita, Ierusalime, *
să mi se usuce mâna dreaptă.
- ⁶ Să mi se lipească limba de cerul gurii *
dacă nu-mi voi aduce aminte de tine,
dacă nu voi face din Ierusalim *
culmea bucuriei mele.

Ant. Dacă te voi uita, Ierusalime, să mi se usuce mâna dreaptă.

Ant. 2 În fața îngerilor îți voi cânta, Dumnezeuul meu.

Psalmul 137 (138)

Aducere de mulțumire

Regii pământului vor aduce mărirea și cinstea lor în cetatea sfântă (cf. Ap 21,24).

- ¹ Te laud, Doamne, din toată inima, †
pentru că ai ascultat cuvintele gurii mele. *
Îți cânt înaintea îngerilor.
- ² Mă prostern spre templul tău cel sfânt,
laud numele tău †
pentru bunătatea și fidelitatea ta, *
căci ți s-a mărit faima
prin împlinirea făgăduințelor tale.
- ³ În ziua în care te-am chemat, m-ai ascultat, *
m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.

- ⁴ Toți împărații pământului, Doamne, te vor lăuda,*
când vor auzi cuvintele gurii tale.
- ⁵ Ei vor cânta căile Domnului,*
căci mare este slava Domnului.
- ⁶ Oricât de sus ar fi Domnul, †
el îl vede pe cel umil*
și îl recunoaște din depărtare pe cel îngâmfat.
- ⁷ Chiar dacă trebuie să trec printr-o mare strâmtoare, †
tu mă faci să trăiesc,*
în ciuda mâniei dușmanilor mei;
tu îți întinzi mâna*
și dreapta ta mă mântuiește.
- ⁸ Domnul va duce la bun sfârșit
ceea ce a început pentru mine. †
Doamne, bunătatea ta este veșnică.*
Nu părăsi, Doamne, lucrarea mâinilor tale.

Ant. În fața îngerilor îți voi cânta, Dumnezeu meu.

Ant. 3 Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Imnul celor răscumparați

- ^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru,*
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate,*
și prin voința ta au fost create și există!
- ^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea*
și să-i deschizi peceteile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumărat pentru Dumnezeu*
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile
- ¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeu nostru,*
care vor domni pe pământ! —

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
 să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
 și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

LECTURA SCURTĂ

Col 3,16

Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din plin. Învățați-vă și îndemnați-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea în psalmi, în imnuri și în cântări spirituale. Cântați lui Dumnezeu, mulțumindu-i în inimile voastre.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mă vei umple de bucurie * înaintea feței tale, Doamne. Mă vei umple.

V. Desfătări la dreapta ta în veci, * înaintea feței tale, Doamne. Slavă Tatălui. Mă vei umple

Ant. la Magnificat: Fă cu noi lucruri mari, Doamne, căci ești puternic și numele tău e sfânt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, care dă putere și tărie poporului său, și să-l rugăm cu suflet deschis:

Ascultă-ne, Doamne, și te vom lăuda pururi!

Cristoase, tăria noastră, îndură-te și dă credință și statornicie

– aceluia pe care i-ai chemat la adevărul tău.

Călăuzește după inima ta, Doamne, pe toți accia care ne conduc:

– luminează-le mintea, ca să ne conducă în pace.

Tu, care ai săturat cu pâine mulțimile,

– învață-ne să le venim în ajutor cu bunurile noastre celor flămânzi.

Pe cei ce guvernează învață-i să nu urmărească numai interesele națiunii proprii,

– ci să se preocupe de binele și dezvoltarea tuturor popoarelor.

Fraților noștri răposați dăruiește-le învierea și viața fericită,

– când vei veni pentru a fi preamărit în toți aceia care cred.

(Ascultă-ne, Doamne, și te vom lăuda pururi!)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugându-ne în fața ta, Doamne, implorăm bunătatea ta: dă-ne harul să păstrăm pururi în inimă laudele pe care ți le înalță glasurile noastre. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului, slujiți Domnului cu veselie!

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Creator a tot ce-n sfera universului există,
Salvator al omenirii după-a ei cădere tristă,
Domn al domnilor, Cristoase, rege peste-ntreaga fire,
Ruga noastră o primește ca și cântul de mărire.

În tenebrele profunde ale nopții muribunde,
Duhul răului se-ascunde, ne-amenință de oriunde;
De aceea, stăm de veghe, așteptând de sus să vină,
De la tine, Doamne, forță și o rază de lumină.

Dă-ne ca și ziua care după noapte va apare
S-o trăim cu vrednicie, întru slava ta cea mare;
Fapte, gânduri și cuvinte, tot ce facem, să ne poarte
Mai aproape și de tine, și de viața fără-de moarte.

Focul ni-l aprinde-n inimi, focul sacru ce consumă
Tot păcatul ce-ntinează bietul nostru trup de humă.
Ca Cel Rău să nu ne stingă cu suflarea lui perfidă,
Candela, ne ține, Doamne, sub divina ta hlamidă.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte. Amin.

Sau: O sator rerum, reparător ævi, 817.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

O, Cristoase, ești lumină, bunătate ești și viață,
 Bucurie ești în care lumea tristă se răsfață.
 Mila ta pe fața noastră orice lacrimă o zvântă,
 Noi, cei morți, găsit-am viață
 întru moartea ta cea sfântă.

Peste noi tu fă să cadă ca o ploaie de petale,
 Cu credința și speranța, farmecul iubirii tale.
 Focul dragostei de oameni stânca inimii s-o spargă,
 Pentru cei ce-ndură lipsă, fă-ne mâna cât mai largă.

Duhul Rău, ispitorul, ce-a sedus-o pe femeie,
 Mâna ta să-l pună-n lanțuri și de noi departe steie;
 Duhul Sfânt, iubirea vie, din a cerului țarie
 Lin coboare, ca o boare, și mereu cu noi să fie.
 Către noi îndrepte fața și privirea milostivă
 Toate cele trei persoane, în mărire deopotrivă.
 Ea, Treimea adorată, este-aceea care-n cer ne
 Pregătește tuturora bucuriile eterne. Amin.

Sau: Christe, lux vera, bónitas et vita, 818.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și
 nu uita nicicând de binefacerile sale.

Psalmul 102 (103)

Laudă lui Dumnezeu cel îndurător

*Prin iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru ne-a vizitat
 Cel care Răsare din înălțime (cf. Lc 1,78).*

I

- ¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul *
și tot ce este în mine să binecuvânteze
numele său cel sfânt!
- ² Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul *
și nu uita nicicând de binefacerile sale.
- ³ El îți iartă toate păcatele *
și te vindecă de orice boală.
- ⁴ El îți scapă viața din adânc *
și te încununează cu îndurare și cu iubire;
- ⁵ el îți satură cu bunătați bătrânețea *
și te face să întinerești iarăși ca vulturul.
- ⁶ Domnul face dreptate și judecată dreaptă *
tuturor celor care suferă nedreptatea.
- ⁷ El a făcut cunoscute lui Moise căile sale *
și faptele sale minunate fiilor lui Israel.

Ant. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și
nu uita nicicând de binefacerile sale.

Ant. 2 Așa cum un tată își iubește copiii, așa îi iubește
Domnul pe cei care se tem de el.

II

- ⁸ Domnul este îndurător și milostiv, *
el este îndelung răbdător și plin de îndurare.
- ⁹ El nu dojenește la nesfârșit, *
nici nu poartă pe veci mânie.
- ¹⁰ El nu ne răsplătește după greșelile noastre, *
nici nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.
- ¹¹ Cât sunt de sus cerurile față de pământ, *
tot atât de mare este mila sa
față de cei care se tem de el.
- ¹² Cât de departe este răsăritul de apus, *
atât de mult îndepărtează de la noi păcatele noastre.
- ¹³ Așa cum un tată își iubește copiii, *
așa îi iubește Domnul pe cei care se tem de el.
- ¹⁴ Căci el știe din ce am fost făcuți *
și nu uită că suntem țărână.

- ¹⁵ Zilele omului sunt ca iarba, *
el înflorește ca floarea câmpului.
¹⁶ Când suflă vântul, ea dispare, *
nici locul în care a stat nu se mai cunoaște.

Ant. Așa cum un tată își iubește copiii, așa îi iubește Domnul pe cei care se tem de el.

Ant. 3 Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui.

III

- ¹⁷ Dar mila Domnului rămâne fără încetare †
peste cel care se teme de el, *
și dreptatea lui peste copiii copiilor lor,
¹⁸ peste cei care păzesc legământul său *
și își aduc aminte de poruncile lui,
ca să le împlinescă.
¹⁹ Domnul și-a așezat în ceruri tronul său, *
stăpânirea sa se întinde peste toate.
²⁰ Binecuvântați-l pe Domnul, toți îngerii lui, †
voi, cei puternici, care împliniți poruncile sale *
ascultând de glasul cuvântului său.
²¹ Binecuvântați-l pe Domnul, toate oștirile sale, *
slujitorii lui, care împliniți voința lui!
²² Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui, †
în tot locul stăpânirii sale! *
Binecuvântează-l, suflete al meu, pe Domnul!

Ant. Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui.

℣. Fă-mă, Doamne, să înțeleg calea poruncilor tale.

℞. Și voi medita faptele tale minunate.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne, mâna-ți creatoare cerul l-a umplut de stele;
 Ca să lumineze noaptea, ai pus luna printre ele.
 Ca să lumineze ziua, iarăși mâna ta slăvită
 A pus soarele pe boltă, așezându-l pe orbită.

Se retrage, rușinată, noaptea tristă și obscură;
 Umplesoarele văzduhul de lumină și căldură.
 Părăsim și noi în grabă tihna patului trândavă
 Și spre Domnul, Salvatorul, înălțăm un imn de slavă.

În splendoarea-i aurită astrul zilei admirându-l,
 Către tine, Soare veșnic, ni se-nalță-acuma gândul.
 Bolta-nalță și senină ne înalță către tine;
 Tu din noi alungă norii, fă-ne fețele senine.

Vrem să facem cu plăcere, astăzi, Doamne, a ta vrere;
 Liberează-ne de vraja bucuriei efemere.
 Nu lăsa ca patimi oarbe glasul minții să-l sufoce,
 Ci ne-ajută să-mplănim tot ce ne spune a ta voce.

Iar când soarele pământul în potop de raze-l scaldă,
 Să ne fie-n piept credința mai puternică, mai caldă,
 Și speranța mântuirii bucurie ne inspire.
 Mai temeinică să fie legătura de iubire.

Te rugăm cu umilință și cu fruntea jos plecată;
 Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
 Tu, ce-n cer domnești cu Fiul, cel cu tine de o fire,
 Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Fulgéntis auctor ætheris, 822.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Gata e inima mea, Dumnezeuule, gata e inima mea! †

Psalmul 107 (108)

Preamărireca Domnului și cerere de ajutor

Pentru că Fiul lui Dumnezeu a fost înălțat mai presus de ceruri, peste tot pământul se va vesti mărirea lui
(Arnobius).

- ² Gata e inima mea, Dumnezeu, †
gata e inima mea! *
† Îți voi cânta și voi intona imnuri!
Bine, gloria mea!
- ³ Treziți-vă, harpă și alăută: *
vreau să trezesc aurora.
- ⁴ Te voi lăuda între popoare, Doamne, *
și îți voi înălța imnuri printre națiuni,
- ⁵ căci îndurarea ta este mare până la ceruri *
și adevărul tău până la nori.
- ⁶ Înălță-te mai sus decât cerurile, Dumnezeu, *
și slava ta să fie peste tot pământul!
- ⁷ Ca prietenii tăi să fie eliberați, *
fă mântuire cu dreapta ta și ascultă-mă!
- ⁸ Dumnezeu a vorbit în lăcașul său cel sfânt: †
„Mă voi bucura, voi împărți Sihemul *
și voi măsura valea Sucot;
- ⁹ al meu este Galaadul, al meu este Manase †
și Efraim, coiful capului meu, *
Iuda, toiagul meu de domnie.
- ¹⁰ Moab, vasul în care mă spal; †
peste Edom îmi azvârî încălțăminte, *
peste țara filistenilor îmi voi striga biruința”.
- ¹¹ Cine mă va călăuzi spre cetatea întărită? *
Cine îmi va arăta calea spre Edom?
- ¹² Oare nu tu, Dumnezeu, care ne-ai alungat *
și nu mai vrei să ieși, o Dumnezeu,
cu oștirile noastre?
- ¹³ Vino în ajutorul nostru în timpul necazului, *
căci mântuirea de la oameni este zadarnică.
- ¹⁴ În Dumnezeu vom săvârși fapte mărețe *
și el îi va doborî pe asupritorii noștri.

Ant. Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea!

Ant. 2 Domnul m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și a dreptății.

Cântarea *Is 61,10–62,5*

Bucuria profetului pentru noul Ierusalim

Am văzut Ierusalimul cel nou, cetatea sfântă... împodobită ca o mireasă pentru mirele său (cf. Ap 21,2).

- 61.10** Mă voi bucura din toată inima în Domnul *
și va tresălta de veselie sufletul meu
în Dumnezeul meu,
căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii, *
și cu mantia dreptății m-a învăluit
ca pe un mire care poartă coroană *
și ca pe o mireasă împodobită cu giuvaerurile sale.
- 11** Așa cum din pământ răsar ierburile †
și în grădină încolțesc semințele, *
așa va face Domnul Dumnezeu să răsară
dreptatea și lauda înaintea tuturor popoarelor.
- 62.1** Din dragoste pentru Sion nu voi tăcea, *
din dragoste pentru Ierusalim nu voi avea odihnă,
până când dreptatea lui nu va apărea ca o lumină *
și mântuirea lui nu va străluci ca o făclie aprinsă.
- 2** Neamurile vor vedea dreptatea ta *
și toți regii mărirea ta;
și-ți vor pune un nume nou *
pe care gura Domnului îl va rosti.
- 3** Vei fi ca o cunună strălucitoare în mâna Domnului *
și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău.
- 4** De acum nu te vei mai numi Cea Părăsită *
și pământul tău nu va mai fi numit Țară Pustie,
ci te vei numi Bucuria Mea *
și țara ta se va chema Mireasă,
căci Domnul și-a găsit bucuria în tine *
și țara ta se va cununa cu el. —

- ⁵ Așa cum tânărul se unește cu o fecioară, *
 așa se vor uni fiii tăi cu tine,
 și, după cum mirele se bucură de mireasă, *
 tot așa se va bucura Dumnezeuul tău de tine.

Ant. Domnul m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și a dreptății.

Ant. 3 Voi lăuda pe Domnul în viața mea.

Psalmul 145 (146)

Fericirea celor care nădăjduiesc în Domnul

Îl lăudăm pe Domnul în viața noastră, adică prin purtarea noastră (Arnobius).

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeuul lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeuul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei drepți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Voi lăuda pe Domnul în viața mea.

LECTURA SCURTĂ

Dt 4,39-40a

Să știi deci astăzi și să meditezi aceasta în inima ta: Domnul este Dumnezeu sus în cer, ca și jos pe pământ, și nu este altul afară de el. De aceea, păzește în toate zilele legea și poruncile Domnului, pe care ți le dau eu astăzi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îl binecuvântează pe Domnul * în toată vremea. Îl binecuvântează.

V. Pururi lauda lui în gura mea, * în toată vremea. Slavă Tatălui. Îl binecuvântează.

Ant. la *Benedictus*: În sfințenie să-i slujim Domnului în toate zilele vieții noastre.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos, strălucirea gloriei Tatălui, ne luminează prin cuvântul său. Să-l invocăm cu iubire:

Rege al veșnicei măriri, ascultă-ne!

Binecuvântat ești tu, izvorul și împlinitorul credinței noastre,

– care din întuneric ne-ai chemat la lumina ta minunată.

Tu, care ai deschis ochii orbilor și celor surzi le-ai dat să audă,

– vindecă necredința noastră.

Doamne, fă-ne să rămânem pururi în iubirea ta,

– ca să nu ne despărțim unii de alții.

Dăruiește-ne tărie în ispită, răbdare în încercări

– și recunoștință, când toate ne merg spre bine.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Adu-ți aminte, Doamne, de noul tău legământ, pe care l-a pecetluit sângele Mielului, și fă ca poporul tău, liber de orice păcat, să înainteze neîncetat pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturגיעi orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Am strigat către tine, Doamne, îmi pun încrederea în cuvintele tale.

Psalmul 118 (119),145-152**XIX (Qof)**

- ¹⁴⁵ Am strigat din toată inima mea,
ascultă-mă, Doamne, *
și voi păstra îndreptările tale.
- ¹⁴⁶ Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- ¹⁴⁷ O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- ¹⁴⁸ Îmi deschid ochii înainte de străjile de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- ¹⁴⁹ Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- ¹⁵⁰ Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- ¹⁵¹ Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- ¹⁵² De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

Ant. Am strigat către tine, Doamne, îmi pun încrederea în cuvintele tale.

Ant. 2 Domnul cunoaște gândurile oamenilor, știe că sunt zadarnice.

Psalmul 93 (94)

Domnul îi răzbună pe cei drepti

Domnul răzbună toate acestea... căci nu ne-a chemat Dumnezeu la necurăție, ci la sfințenie (cf. 1Tes 4,6-7).

I

- ¹ Dumnezeuule, care faci dreptate, *
Doamne Dumnezeuule, care faci dreptate, arată-te!
- ² Ridică-te, tu, care judeci pământul, *
dă-le celor mândri plata cuvenită!
- ³ Până când, Doamne, păcătoșii, *
pană când păcătoșii vor triumfa?
- ⁴ Ei bârfesc și vorbesc cu îngâmfare, *
toți făcătorii de rele se laudă,
- ⁵ calcă în picioare poporul tău, Doamne, *
și asupresc moștenirea ta.
- ⁶ Măcelăresc pe văduvă și pe cel străin *
și dau la moarte pe cel orfan.
- ⁷ Și spun: „Domnul nu vede, *
Dumnezeul lui Iacob nu înțelege!”
- ⁸ Înțelegeți voi, voi cei lipsiți de minte din popor! *
Când veți deveni înțelepți, nebunilor?
- ⁹ Cel care a plantat urechea oare nu aude? *
Cel care a modelat ochiul oare nu vede?
- ¹⁰ Cel care conduce popoarele oare nu pedepsește, *
el, care a dat omului cunoașterea?
- ¹¹ Domnul cunoaște gândurile oamenilor, *
știe că sunt zadarnice.

Ant. Domnul cunoaște gândurile oamenilor, știe că sunt zadarnice.

Ant. 3 Domnul este loc de refugiu pentru mine și sprijinul speranței mele.

II

- ¹² Fericit este omul pe care îl călăuzești tu, Doamne, *
pe care îl înveți legea ta,

- 13 ca să-l păstrezi netulburat
în ziua nenorocirii, *
până se va săpa groapa păcătosului.
- 14 Pentru că Domnul nu respinge poporul său *
și nu părăsește moștenirea sa.
- 15 Se va face judecată după dreptate *
și o vor urma toți cei cu inima curată.
- 16 Cine se va ridica pentru mine împotriva celor răi? *
Cine îmi va sta alături
împotriva celor ce fac fărădelege?
- 17 Dacă Domnul nu mi-ar fi venit în ajutor, *
sufletul meu ar fi ajuns curând în locuința tăcerii.
- 18 Când spun: „Mi se clatină piciorul!”, *
îndurarea ta, Doamne, mă susține.
- 19 Când multe gânduri negre
se frământă în inima mea, *
mângâierile tale îmi înviorează sufletul.
- 20 Oare îți vei face aliat un tribunal al nelegiurii *
care pricinuieste nenorocire, împotriva legii?
- 21 Se năpustesc asupra vieții celui drept *
și osândesc sânge nevinovat.
- 22 Dar Domnul este loc de refugiu pentru mine *
și Dumnezeuul meu, stâncă de apărare,
- 23 și va întoarce asupra lor nelegiuirea lor †
și din cauza răutății lor îi va nimici, *
- 24 îi va nimici Domnul, Dumnezeuul nostru.

Ant. Domnul este loc de refugiu pentru mine și sprijinul speranței mele.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 10,24.31

Nimeni să nu-și caute propriile interese, ci ale altuia.
Așadar, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva,
toate să le faceți spre gloria lui Dumnezeu.

☩. Bine este a-l lăuda pe Domnul.

☩. Și a cânta numelui tău, Dumnezeu Preaînalt.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Părinte Sfânt, Dumnezeu credincios, care l-ai trimis pe Duhul Sfânt, cel făgăduit de Fiul tău, ca să-i aduni pe oamenii risipiți prin păcat, dă-ne harul să răspândim în lume pacea și unitatea ce vin de la tine. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Col 3,17

Tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, toate să le faceți în numele Domnului Isus, mulțumindu-i lui Dumnezeu Tatăl prin el.

☩. Ție îți voi aduce jertfă de laudă.

☩. Și numele Domnului îl voi invoca.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ne îngădui acest răgaz la amiază, privește cu bunătate la lucrarea pe care am început-o, îndreaptă în ea ce am greșit și dă-ne harul să o sfârșim cu bine, în așa fel încât să-ți fie plăcută ție. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,23-24

Orice faceți să faceți din inimă ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni, știind că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Pe Domnul Cristos îl sluiți.

☩. Domnul e partea mea de moștenire și cupa mea cu sorti.

☩. În mâinile tale e soarta mea.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care pentru a-i mântui pe oameni ți-ai întins brațele pe cruce, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în fapte și viața noastră întregă să vestească în lume lucrarea răscumpărării tale. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∇. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Astrul zilei lent se stinge și apoi complet dispare,
Părăsește cu tristețe și câmpii, și munți, și mare.
După-a nopții dulce tihnă ne promite să revină,
Să ne-mbucure cu blânda și plăcuta sa lumină.

Orice minte omenească să privească și s-admire
Cum slăvita-ți mână, Doamne, cârmuiește-ntreaga fire.
Bezna nopții și lumina, de la tine totul vine;
Le-ai fixat prin legi precise cuvenitele destine.

Iar acum, când se sfârșește munca mâinilor robuste
Și când brațele trudite tihna nopții pot s-o guste,
Pe când totul în natură ca-ntr-un somn al morții zace
În linioliul de-ntuneric, în tăcere și în pace,

Noi, ce-avem sădită-n suflet a credinței mângâiere
Și nespusa bucurie a speranței ce nu piere,
Luminați suntem și-n noapte de lumina orbitoare
A celui ce din veacuri e a Tatălui splendoare.

El e soarele ce vine din străfunduri de vecie;
Nu cunoaște răsăritul, nici apusul trist nu-l știe.
Fericților din ceruri dătător de dulci extaze
El îmbucură pământul cu-ale sale sfinte raze.

Iar când moartea nemiloasă la sfârșit ne va răpune,
În lumina ce n-apune, milostive Doamne, du-ne,
Ca Treimii celei care ceru-ntreg i se prosterne
Să-i cântăm cu bucurie imnul laudei eterne. Amin.

Sau: Sol, ecce, lentus óccidens, 833.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Minunată este pentru mine cunoașterea ta, Doamne, mai presus de mine.

Psalmul 138 (139),1-18.23-24

Atotștiința lui Dumnezeu

Cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine i-a fost sfătuitor? (Rom 11,34).

I

- ¹ Doamne, tu mă observi de aproape și mă cunoști; *
- ² știi când mă așez și când mă scol;
pătrunzi de departe gândurile mele; *
- ³ fie că umblu, fie că stau culcat, nimic nu-ți scapă;
toate cărările mele îți sunt cunoscute. †
- ⁴ Înainte de a-mi ajunge cuvântul pe limbă, *
tu, Doamne, îl cunoști deja.
- ⁵ Tu mă învălui din față și din spate *
și mâna ta stă întinsă asupra mea.
- ⁶ Minunată este pentru mine cunoașterea ta, *
prea înaltă ca să o pot înțelege.
- ⁷ Unde aș putea merge departe de duhul tău *
și unde aș putea fugi dinaintea feței tale?
- ⁸ Dacă m-aș urca la cer, tu ești acolo; *
dacă m-aș coborî în împărăția morților,
tu ești de față.
- ⁹ Dacă aș lua aripile aurorei *
și m-aș opri dincolo de mare,

- ¹⁰ și acolo mâna ta m-ar conduce *
și dreapta ta m-ar ține.
- ¹¹ Dacă aș spune:
„Cel puțin întunericul să mă acopere *
și lumina să devină noapte în jurul meu”,
- ¹² dar nici întunericul nu-i întuneric pentru tine, †
iar noaptea este luminoasă ca ziua *
și întunericul este ca lumina.

Ant. Minunată este pentru mine cunoașterea ta,
Doamne, mai presus de mine.

Ant. 2 Eu sunt Domnul care încerc inima și cercetez
rărunchii, cel care dau fiecăruia după calea sa.

II

- ¹³ Pentru că tu ai format rărunchii mei, *
m-ai țesut în sânul mamei mele.
- ¹⁴ Te laud pentru că m-ai făcut
o făptură atât de minunată! †
Lucrările tale sunt admirabile! *
Și sufletul meu cunoaște bine aceasta!
- ¹⁵ Oasele mele nu erau ascunse pentru tine †
când am fost plămădit în taină, *
țesut în chip minunat în adâncimile pământului.
- ¹⁶ Ochii tăi m-au văzut înainte de a mă naște †
și în cartea ta îmi erau scrise toate; *
zilele erau fixate pe când nu era nici una dintre ele.
- ¹⁷ Cât de adânci sunt, pentru mine,
gândurile tale, Dumnezeule, *
de necuprins e numărul lor!
- ¹⁸ Dacă le-aș număra, ar fi mai multe ca nisipul. *
Când mă trezesc, tot lângă tine sunt.
- ²³ Privește-mă cu luare-aminte, Dumnezeule,
și vezi inima mea, *
încearcă și cunoaște gândurile mele.
- ²⁴ Vezi dacă nu merg pe o cale greșită *
și condu-mă pe calea veșniciei.

Ant. Eu sunt Domnul care încerc inima și cercetez rărunchii, cel care dau fiecăruia după calea sa.

Ant. 3 În el au fost făcute toate și toate există prin el.

Cântarea Cf. *Col 1,12-20*

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- ²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. În el au fost făcute toate și toate există prin el.

LECTURA SCURTĂ

In 2,3-6

Din aceasta știm că îl cunoaștem pe Cristos: dacă ținem poruncile lui. Cine spune: „Eu îl cunosc”, dar nu ține poruncile lui, este mincinos și adevărul nu este în el. Însă, dacă cineva păstrează cuvântul lui, într-adevăr iubirea lui Dumnezeu în el este desăvârșită. Din aceasta cunoaștem că suntem în el. Cel care spune că rămâne în el trebuie să trăiască așa cum el a trăit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Păzește-ne, Doamne, * ca pe lumina ochilor! Păzește-ne.

V. Ocrotește-ne la umbra aripilor tale, * ca pe lumina ochilor! Slavă Tatălui. Păzește-ne.

Ant. la Magnificat: Arată, Dumnezeule, puterea brațului tău, risipește-i pe cei mândri și înalță-i pe cei smeriți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l aclamăm cu inimi pline de bucurie pe Tatăl veșnic, căci îndurarea sa față de popor este mai presus de ceruri:

Doamne, să se bucure toți cei care speră în tine!

Doamne, care l-ai trimis pe Fiul tău nu pentru a judeca lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin el,

– fă ca moartea lui glorioasă să aducă roade bogate în noi.

Tu, care i-ai făcut pe preoții tăi slujitori ai lui Cristos și împărtășitori ai tainelor tale,

– dăruiește-le inimă credincioasă, știință și iubire.

Celor pe care i-ai chemat să trăiască în curăție pentru împărăția cerurilor

– dă-le harul să-l urmeze pe Fiul tău cu fidelitate neîntinată.

Tu, care l-ai creat de la început pe om bărbat și femeie,

– păstrează toate familiile în iubire sinceră.

Tu, care ai șters păcatele oamenilor prin jertfa lui Cristos,

– dăruiește-le tuturor celor răposați iertarea păcatelor.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Adu-ți aminte de îndurarea ta, Doamne, tu, care pe cei înfometați îi îndestulezi cu darurile cerești, și revarsă asupra sărăciei noastre belșugul bogățiilor tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - IV

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Vestitorul de lumină cântec în văzduh sloboade,
Anunțând ivirea zilei adormitelor noroade;
Însuși Domnul ne-nterupe tihna dulce și domoală,
El ne-alungă somnul noptii și la muncă iar ne scoală.

El ne spune: „Părăsească fiecare paturi, perne,
Pe când noaptea încă pacea și-ntunericul îl cerne.
Sunt aproape, bat la ușă, orice suflet să m-adaste
Priveghind în rugăciune, înfrânare, gânduri caste,

Ca atunci când va apare aurora dulce, blândă,
Anunțând sfârșitul noptii și a soarelui izbândă,
Bucuroși și plini de râvnă pentru muncă să fiți gata,
Cu speranța că în ceruri veți primi cândva răsplata”.

Glasul nostru, ca și gândul, liberat de somn și vise,
Preamărind pe Domnul vieții către cer înalte-ni-se,
Iar cu cetele de îngeri, totdeauna-n ceruri treze,
Adorând pe Creatorul, cânte inima, vegheze.

Somnul care ne încearcă, tu alungă-ni-l, Cristoase,
Risipește, Doamne, bezna minții noastre-ntunecoase.
Ne-a închis păcatu-n temniți ferecate cu zăbrele;
La lumină tu ne scoate, rupe lanțurile grele.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
Amin.

Sau: Ales dići núnťius, 839.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, inimile noastre de păcate încărcate
Ușurează-le de vină, întru marea-ți bunătate.
Varsă-n ele cu-ndurare focul dragostei divine,
Rupe lanțul ce le leagă și înalță-le la tine.

Ne simțim pribegi în lume, fără țară, fără casă,
Dor de țară ne frământă, dor de casă ne apasă.
Călători pe-a vieții mare, tu ești patria spre care,
Suspînând, dorim s-ajungem, tu ești portul de salvare.

Fericit e omul care de iubire simte sete,
Tu îi dai din apa vieții, ca să soarbă, să se-mbete.
Cel ce știe către tine ochii minții să-și ridice,
Ca spre stâlpul de lumină, e de mii de ori feric.

În veșmântul de lumină, Doamne, mare-ți este slava;
În cereasca-mpărăție a ta glorie cânta-va
Cel ce inima de patimi va-ncerca să o despoaie,
Înalțând-o către tine din mizerii și gunoaie.

Te rugăm cu umilință și cu frunța jos plecată;
Ne ascultă rugăciunea, milostive, veșnic Tată,
Tu, ce-n cer domnești cu Fiul cel cu tine de o fire
Și cu Duhul Sfânt ce-n lume e izvorul de iubire. Amin.

Sau: Amóris sensus érige, 840.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta ta și lumina feței tale.

Psalmul 43 (44)

Nenorocirile poporului

În toate acestea suntem mai mult decât învingători prin acela care ne-a iubit (Rom 8,37).

I

- ² Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit; †
 părinții noștri ne-au povestit *
 lucrarea pe care ai săvârșit-o în zilele lor,
 în zilele de demult.
- ³ Tu cu mâna ta ai alungat neamuri și i-ai sădit pe ei, *
 ai zdrobit popoare
 și i-ai lăsat pe ei să se răspândească.
- ⁴ Căci nu prin sabia lor au luat în stăpânire pământul, *
 și nu brațul lor i-a mântuit,
 ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, *
 pentru că în ei ți-ai găsit plăcerea.
- ⁵ Tu ești regele meu, Dumnezeu, *
 cel care hotărăști victoriile lui Iacob!
- ⁶ Prin tine i-am respins pe dușmani †
 și în numele tău i-am călcat în picioare *
 pe cei care s-au ridicat împotriva noastră.
- ⁷ Căci nu mi-am pus încrederea în arcul meu *
 și nu sabia mi-a adus salvarea,
- ⁸ ci tu ne-ai salvat de dușmanii noștri *
 și i-ai făcut de rușine pe cei ce ne urau.
- ⁹ În Dumnezeu ne vom mândri toată ziua, *
 preamărind mereu numele tău.

Ant. Nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta ta și lumina feței tale.

Ant. 2 Domnul nu-și va întoarce fața de la voi dacă vă veți întoarce la el.

II

- ¹⁰ Acum, însă, tu ne respingi și ne acoperi de rușine *
și nu mai ieși, Dumnezeule,
alături de oștirile noastre.
- ¹¹ Ne faci să dăm înapoi în fața vrăjmașului *
și cei care ne urăsc ne pradă.
- ¹² Ne dai ca pe niște oi la tăiere *
și ne risipești printre națiunile păgâne.
- ¹³ Îți vinzi poporul tău fără câștig *
și nu te îmbogățești prin vânzarea lui.
- ¹⁴ Tu ne faci de rușine în fața vecinilor noștri, *
de răs și de batjocură pentru cei din jurul nostru.
- ¹⁵ Ne faci să fim de pomină printre păgâni *
și popoarele clatină din cap la vederea noastră.
- ¹⁶ Toată ziua ocară este înaintea mea *
și rușinea îmi acoperă fața,
- ¹⁷ din cauza glasului ce mă insultă și mă ocărăște, *
în fața dușmanului și a celui dornic de răzbunare.

Ant. Domnul nu-și va întoarce fața de la voi dacă vă veți întoarce la el.

Ant. 3 Scoală-te, Doamne, și nu ne respinge la nesfârșit.

III

- ¹⁸ Toate acestea au venit peste noi, †
dar n-am uitat de tine *
și n-am călcat legământul tău.
- ¹⁹ Inimile noastre nu s-au dat înapoi *
și pașii noștri nu s-au abătut de pe calea ta.
- ²⁰ Dar tu ne-ai aruncat în locul unde sunt șacalii *
și ne-ai acoperit cu umbra morții.
- ²¹ Dacă am fi uitat de numele Dumnezeului nostru *
și am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin,
- ²² oare Dumnezeu nu ar fi băgat de seamă, *
el, care cunoaște ascunzișurile inimii?
- ²³ Căci pentru tine suntem dați morții toată ziua, *
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere. —

- ²⁴ Trezește-te, pentru ce dormi, Doamne? *
Scoală-te, nu ne respinge la nesfârșit.
- ²⁵ Pentru ce îți ascunzi fața? *
Pentru ce uiți de nenorocirea
și de oprimarea noastră?
- ²⁶ Căci sufletul nostru este doborât în praf *
și trupul nostru s-a lipit de pământ.
Scoală-te, Doamne, vino în ajutorul nostru *
și, pentru îndurarea ta, mântuiește-ne!

Ant. Scoală-te, Doamne, nu ne respinge la nesfârșit.

℣. Luminează-ți fața ta asupra slujitorului tău, Doamne.

℞. Și învață-mă îndreptările tale.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Când falnicul soare din ceruri revarsă
Potop pe pământ de lumină, noi iar să
-nălțăm către Domnul și ruga și gândul,
Pe ziua de azi ajutorul cerându-l.

Să-i cerem ca limbii el frâu să ne pună,
S-o țină departe de rău și minciună;
Privirilor noastre să pună perdele,
Nimic întinat să nu intre prin ele.

Păstreze-ne inima limpede, pură
Și mintea-nțeleaptă, cu dreaptă măsură,
Dispuși să ne facă la post și la rugă
Și munții mândriei din noi să-i distrugă.

Când zilele noastre vor fi să se-ncheie,
 Când moartea va stinge a vieții scânteie,
 Din valea de lacrimi la dânsul ne cheme
 Cristos în lăcașul măririi supreme.

Mărire să-i fie cerescului Tată,
 Mărire aducem în cânt totodată
 Și Fiului celui cu dânsul de-o fire,
 Și Duhului Sfânt îi cântăm preamărire. Amin.

Sau: Iam lucis orto sídere, 844.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Fă să aud dis-de-diminează îndurarea ta,
 Doamne.

Psalmul 142 (143),1-11

Rugăciune în timp de strâmtorare

Omul nu este justificat prin faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos (Gal 2,16).

- ¹ Doamne, ascultă rugăciunea mea, †
 pleacă-ți urechea la cererea mea, *
 răspunde-mi în adevărul și în dreptatea ta!
- ² Și să nu intri la judecată cu slujitorul tău, *
 căci nici unul dintre cei vii
 nu va fi îndreptățit înaintea ta.
- ³ Dușmanul prigonește sufletul meu, *
 îmi calcă viața în picioare,
 m-a făcut să locuiesc în întuneric, *
 ca cei morți pentru vecie.
- ⁴ Se stinge în mine sufletul *
 și neliniștită este în mine inima mea.
- ⁵ Îmi aduc aminte de zilele de demult, †
 mă gândesc la toate faptele tale *
 și meditez la lucrările mâinilor tale.

- ⁶ Întind spre tine mâinile mele, *
sufletul meu este înaintea ta
ca un pământ lipsit de apă.
- ⁷ Doamne, grăbește-te ca să-mi răspunzi, *
că se sfârșește duhul meu.
Nu-ți ascunde fața de la mine, *
ca să nu mă asemăn cu cei ce se coboară în groapă.
- ⁸ Fă să aud dis-de-dimineață îndurarea ta, *
căci în tine mi-am pus încrederea!
Fă-mă să cunosc calea pe care voi merge, *
căci sufletul meu spre tine îl înalță!
- ⁹ Eliberează-mă de dușmanii mei, Doamne, *
căci la tine îmi află adăpost!
- ¹⁰ Învață-mă să fac voia ta, *
căci tu ești Dumnezeuul meu.
- Duhul tău cel bun mă va călăuzi către pământul drept. *
- ¹¹ De dragul numelui tău, Doamne, îmi vei da viață.
În dreptatea ta, *
vei scoate sufletul meu din strâmtorare!

Ant. Fă să aud dis-de-dimineață îndurarea ta, Doamne.

Ant. 2 Domnul va revărsa asupra Ierusalimului râu de pace.

Cântarea

Is 66,10-14a

Mângâiere și bucurie în cetatea sfântă

Iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră (Gal 4,26).

- ¹⁰ Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul *
și veseliți-vă în el toți cei care îl iubiți.
Împărțiți bucuria cu el, *
toți cei care ați plâns împreună cu el,
- ¹¹ ca să sugeți și să vă săturați *
la sânul mângâierilor sale,
ca să sorbiți și să vă săturați *
din bogățiile gloriei sale. —

- ¹² Căci așa spune Domnul: †
 „Eu voi îndrepta spre el pacea ca un șuvoi *
 și bogăția popoarelor ca un râu ieșit din matcă.
 Veți suga și veți fi purtați pe brațe *
 și, pe genunchi, veți fi dezmierdați.
- ¹³ Cum își mângâie o mamă copilul, †
 așa vă voi mângâia și eu. *
 În Ierusalim veți afla mângâierea.
- ^{14a} Voi veți vedea și se va bucura inima voastră, *
 și oasele voastre vor odrăsli ca iarba”.

Ant. Domnul va revărsa asupra Ierusalimului râu de pace.

Ant. 3 Dumnezeuului nostru să-i fie plăcută lauda.

Psalmul 146 (147 A)

Puterea și bunătatea Domnului

Pe tine, Dumnezeule, te laudăm, pe tine, Doamne, te mărturisim.

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, †
 pentru că frumos este
 să-l laudăm pe Dumnezeuul nostru; *
 pentru că plăcut este să-l preamărim pe el.
- ² Domnul reclădește Ierusalimul, *
 îi adună pe surghiuniții lui Israel.
- ³ El vindecă pe cei cu inima zdrobită *
 și leagă rănile lor.
- ⁴ El socotește numărul stelelor *
 și le dă nume la toate.
- ⁵ Mare este Domnul nostru și atotputernic, *
 înțelepciunea lui nu are margini.
- ⁶ Domnul sprijină pe cei sărmani *
 și doboară la pământ pe păcătoși.
- ⁷ Înălțați Domnului cântare de mulțumire, *
 cântați imnuri Dumnezeului nostru cu chitara!
- ⁸ El acoperă cerul cu nori, *
 pregătește pământului ploaie,

el face să răsară iarbă în munți *
și verdeață spre trebuința oamenilor.

⁹ El dă hrană animalelor *

și puilor de corb care strigă.

¹⁰ Nu se bucură de puterea calului *

și nici nu-și găsește plăcerea în iuțeala omului,

¹¹ Domnului îi sunt plăcuți cei care se tem de el, *
cei care își pun speranța în milostivirea lui.

Ant. Dumnezeului nostru să-i fie plăcută lauda.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,18-21

Eu consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela. Într-adevăr, creația așteaptă cu nerăbdare revelarea fiilor lui Dumnezeu. Căci creația a fost supusă zădărniceii, nu de bunăvoie, ci din cauza aceluia care a supus-o, cu speranța că și ea, creația, va fi eliberată de sclavia stricăciunii spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. În zorii dimineții * mă gândesc la tine, Doamne!
În zorii.

V. Pentru că ai fost ajutorul meu, * mă gândesc la tine,
Doamne! Slavă Tatălui. În zorii.

Ant. la *Benedictus*: Dă poporului tău, Doamne, știința
mântuirii și ne iartă nouă păcatele noastre!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Dumnezeu, de la care ne vine
mântuirea, și să-i spunem:

Tu, Doamne, ești viața noastră!

Binecuvântat ești, Dumnezeule, Tatăl Domnului nostru
Isus Cristos, care, în îndurarea ta, ne-ai renăscut la o
speranță vie

– prin învierea lui Isus Cristos din morți.

Tu, care l-ai creat pe om după chipul tău și l-ai reînnoit
în Cristos,

– fă-ne asemenea chipului Fiului tău.

Vindecă inimile noastre rănite de invidie și ură,
 – revărsând asupra lor iubirea, care e darul Duhului
 Sfânt.

Dă-le astăzi lucrătorilor muncă, celor flămânzi pâine,
 celor întristați bucurie

– și tuturor oamenilor har și mântuire.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, Doamne, adevărata știință a mântuirii,
 pentru ca, eliberați din mâna dușmanilor noștri, să-ți
 slujim cu credință și fără teamă în toate zilele vieții noas-
 tre. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∿. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
 Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele, spune
 Domnul.

Psalmul 118 (119),153-160

XX (Reș)

- ¹⁵³ Vezi înjosirea mea și salvează-mă, *
 pentru că nu am uitat de legea ta.
¹⁵⁴ Apără-mi cauza și răscumpără-mă, *
 dă-mi viață după promisiunea ta!
¹⁵⁵ Mântuirea e departe de cei păcătoși, *
 pentru că nu le pasă de orânduirile tale.
¹⁵⁶ Multe sunt îndurările tale, Doamne, *
 dă-mi viață după judecățile tale! —

- ¹⁵⁷ Sunt mulți cei care mă prigonesc și mă apasă, *
dar eu nu mă îndepărtez de învățăturile tale.
- ¹⁵⁸ I-am văzut pe cei fărădelege
și m-a cuprins dezgustul, *
pentru că nu păzesc cuvântul tău.
- ¹⁵⁹ Iată, eu am iubit învățăturile tale, Doamne, *
dă-mi viață după îndurarea ta!
- ¹⁶⁰ Temelia cuvântului tău este adevărul, *
toate hotărârile tale sunt drepte și veșnice.

Ant. Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele, spune Domnul.

Ant. 2 Să te binecuvânteze Domnul și să vezi pacea în toate zilele vieții tale.

Psalmul 127 (128)

Pacea casei în Domnul

„Să te binecuvânteze Domnul din Sion”, *adică din Biserica sa* (Arnobius).

- ¹ Fericiți toți cei care se tem de Domnul *
și umblă pe căile sale.
- ² Atunci te vei hrăni din munca mâinilor tale; *
vei fi fericit și toate îți vor merge bine.
- ³ Soția ta va fi ca o viță roditoare *
înăuntrul casei tale;
copiii tăi vor fi ca vâstarele măslinului *
împrejurul mesei tale.
- ⁴ Iată, așa va fi binecuvântat omul *
care se teme de Domnul!
- ⁵ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
ca să vezi fericirea Ierusalimului
în toate zilele vieții tale
- ⁶ și să vezi pe fiii fiilor tăi! *
Pace peste Israel!

Ant. Să te binecuvânteze Domnul și să vezi pacea în toate zilele vieții tale.

Ant. 3 Dumnezeu i-a biruit pentru tine pe dușmanii tăi.

Psalmul 128 (129)

Poporul asuprit își regăsește încrederea

Biserica vorbește despre suferințele sale (sf. Augustin).

- ¹ Încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigonit,
– să spună asta Israel – *
- ² încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigonit,
dar nu m-au biruit.
- ³ Cu plugul mi-au arat spinarea, *
au tras pe ea brazde lungi.
- ⁴ Dar Domnul este drept, *
a sfărâmat jugul păcătoșilor.
- ⁵ Să fie făcuți de rușine și să se întoarcă înapoi *
toți cei care urăsc Sionul!
- ⁶ Să fie ca iarba de pe acoperișuri, *
care se uscă înainte de a crește,
- ⁷ cu care nu-și umple mâna cel care seceră *
și nu-și umple poala cel care adună snopii!
- ⁸ Și nici un trecător să nu poată spune: †
„Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră! *
Vă binecuvântăm în numele Domnului!”

Ant. Dumnezeu i-a biruit pentru tine pe dușmanii tăi.

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I și a II-a, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

In 3,23-24

Aceasta este porunca lui: să credem în numele Fiului său Isus Cristos și să ne iubim unii pe alții după cum ne-a poruncit. Cel care ține poruncile lui rămâne în el și el în acesta. Prin aceasta cunoaștem că rămâne în noi: după Duhul pe care ni l-a dat.

Ÿ. Tu, Doamne, îl călăuzești pe cel drept.

℞. Dumnezeule, care cercetezi inimile și rărunchii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în ceasul al treilea l-ai trimis pe Duhul Sfânt asupra apostolilor aflați în rugăciune, te rugăm cu umilință să ne faci și pe noi părtași de harul lui. Prin Cristos.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Înt 1,1-2

Iubiți dreptatea, voi, care conduceți pe pământ; aveți gânduri drepte despre Domnul; căutați-l cu inima sinceră, căci el se lasă găsit de cei care nu vor să-l pună la încercare și se arată celor care nu refuză să creadă în el.

☩. Nădăjduiește în Domnul și fă binele.

℟. Și vei locui pământul, trăind în credință.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, la tine nu este negură și nici întuneric; trimite strălucirea luminii tale asupra noastră, pentru ca, primind cuvântul tău, să umblăm pe căile tale cu inimă deschisă și credincioasă. Prin Cristos.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Evr 12,1b-2

Să dăm la o parte orice povară și păcatul care ne împresoară, să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți la Isus, începutul și desăvârșirea credinței, care, în vederea bucuriei ce îi era propusă, a îndurat crucea și, neținând seama de rușinea ei, s-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.

☩. Sufletul meu a nădăjduit în Domnul.

℟. A nădăjduit și a așteptat cuvântul lui.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Dumnezeu, rugăciunile noastre și dă-ne harul să imităm răbdarea Fiului tău unul-născut, ca să purtăm cu seninătate greutățile vieții. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Stăpâne-al luminii și-al zilei Stăpâne,
Din ziua de astăzi puțin mai rămâne;
Când umbrele serii coboară agale,
Din nou implorăm îndurările tale.

Aduce cu sine apusul de soare
Tristețea cea dulce a zilei ce moare.
Lumina e pală și tot mai săracă;
În vâl de-ntuneric pământul se-mbracă.

Privește, Stăpâne, din slava divină,
Spre slugile tale ce ție se-nchină;
Dă oaselor noastre odihnă, Părinte,
Și-alungă-ne bezna cea neagră din minte.

La ceasul acestei lumini muribunde,
Spre cer ni se-nalță privirile unde
Te afli tu, Doamne, mărite și bune,
Lumină și soare ce-n veci nu apune.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau: Deus, qui claro lumine, 854.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Mila mea și scăparea mea e Domnul: în el nădăjduiesc.

Psalmul 143 (144)

Pentru victorie și pace

Mâinile lui sunt învățate la război, căci a învins lumea: „Însă eu am biruit lumea” (sf. Ilariu).

I

- ¹ Binecuvântat să fie Domnul, stâncă mea! †
El îmi deprinde mâinile la luptă *
și degetele pentru bătălie.
- ² El este aliatul meu fidel și tăria mea, *
turnul meu de apărare și eliberatorul meu.
El este scutul meu în care mă încred, *
el îmi dă în stăpânire poporul.
- ³ Doamne, ce este omul, că te îngrijești de el, *
sau fiul omului că îl iei în seamă?
- ⁴ Omul este ca o suflare, *
zilele lui sunt ca umbra care trece.
- ⁵ Doamne, apleacă cerurile tale și coboară, *
atinge-te de munți și vor fumega.
- ⁶ Sloboade fulgerele tale și împrăștie-i; *
trimite săgețile tale și pune-i pe fugă!
- ⁷ Întinde mâinile tale din înălțimi și eliberează-mă, †
salvează-mă de apele cele mari, *
din mâna fiilor celor străini,
- ⁸ căci gurile lor spun minciună *
și, ridicând mâna dreaptă, jură fals.

Ant. Mila mea și scăparea mea e Domnul: în el nădăjduiesc.

Ant. 2 Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul.

II

- ⁹ Dumnezeuule, îți voi cânta un cântec nou, *
pe harpa cu zece strune voi cânta pentru tine,
¹⁰ pentru tine, care îi mântuiești pe regi, *
care îl eliberezi pe David, slujitorul tău,
de sabia celui rău.
- ¹¹ Eliberează-mă și mântuiește-mă
din mâna fiilor celor străini, †
căci gurile lor spun minciună *
și, ridicând mâna dreaptă, jură fals.
- ¹² Fiii noștri să fie ca vlăstarele ce cresc în tinerețea lor; †
fiicele noastre, precum coloanele din unghiuri, *
sculptate, pentru templu.
- ¹³ Hambarele să ne fie pline, *
încărcate cu tot felul de provizii;
turmele noastre să se înmulțească cu miile
pe câmpiile noastre; *
- ¹⁴ boii noștri să fie viguroși.
Să nu fie gard surpat, nici spărtură *
și nici țipăt în piețele noastre.
- ¹⁵ Fericit este poporul care are toate acestea, *
fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul!

Ant. Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul.

Ant. 3 S-au împlinit acum mântuirea și domnia Dumnezeului nostru.

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11.17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeuule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
- ¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți

și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.

^{12,10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.

¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.

^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

Ant. S-au împlinit acum mântuirea și domnia Dumnezeului nostru.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Col 1,23

Rămâneți întemeiați și tari în credință și neclintiți în speranța evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost predicată la toată creatura de sub cer.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul este păstorul meu, * nu voi duce lipsă de nimic. Domnul.

Ψ. El mă duce la pășuni verzi, * nu voi duce lipsă de nimic. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat: Domnul i-a săturat pe cei ce flămânzesc după dreptate și i-a umplut cu bunuri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Cristos, lumina popoarelor și bucuria tuturor celor vii:

Dă-ne, Doamne, lumină, pace și mântuire!

Cristoase, lumina cea neapusă, Cuvântul Tatălui, care ai venit să-i mântuiești pe toți oamenii,

– călăuzește-i pe catecumenii Bisericii tale ca să ajungă la lumină în tine.

Nu privi, Doamne, la fărădelegile noastre,

– căci la tine este iertarea.

Tu, care ai voit ca oamenii să cerceteze cu mintea lor tainele naturii pentru a stăpâni lumea,

– fă ca știința și artele să fie îndreptate spre mărirea ta și spre fericirea tuturor.

Ocroțește-i pe aceia care s-au dedicat în lume slujirii fraților lor,

– ca să-și poată îndeplini lucrarea liberi și fără opreliști.

Doamne, care deschizi și nimeni nu poate să închidă,

– du-i la lumina ta pe aceia care au adormit în speranța învierii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ia aminte, Doamne, la rugăciunea noastră de seară și dă-ne harul ca, mergând pe urmele Fiului tău, să aducem rod de fapte bune într-o răbdare. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Bun este Domnul, binecuvântați numele lui.

Psalmul invitatoriului, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Prin curți cântătorii ne-aduc bună veste:
Din noaptea cea neagră puțin doar mai este;
Larg porțile zilei de-acuma-s deschise,
Acum se destramă urâtele vise.
Când noaptea cu beznă și spaimă dispare,
Să cerem în rugă din cer îndurare.

La ceasul acesta de beznă, Isuse,
Iubirea de oameni în lume te-aduse.
Lumină cerească văzu Betleemul
Menită s-alunge, să ierte blestemul.
Fiiinței umane, văzând-o că moare,
I-ai șters de pe față a morții sudoare.

Tu, cel ne-nceput, cunoscând începutul,
În noi prefăcut-ai în candelă lutul.
Ne-ai smuls din sclavie, din glod și ocară.
Din temniță-adâncă scoțându-ne-afară,
Picioarele noastre, slăbite, betege,
Le-ndrepti către tine, slăvit Domn și rege.

Mărire primească în cer bunul Tată,
 Și Fiul născut din Fecioara curată,
 Și Duhul ce tari în ispite ne ține,
 Rugându-se-n noi cu nespuse suspine.
 Treimii izvor de iubire suavă
 De-a pururi să-i fie mărire și slavă. Amin.

Sau: Galli cantu mediante, 860.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Doamne, Creatorul lumii, slava Tatălui rășfrântă
 Peste noi, ne fii alături cu iubirea ta preasfântă.
 Să rămână fără tine, cine oare nu se teme?
 Pentru noi ar fi acesta cel mai greu dintre blesteme.

Inimile ne sunt pline de lumina ce ne vine
 De la Duhul Sfânt, cel care e trimis mereu de tine.
 Ușa inimilor noastre, Doamne, tu mereu ne-o-nchide,
 Să nu intre-n ea dușmanul cu capcanele-i perfide.

Ne-amenință fără preget a păcatului stihie;
 Mila ta și îndurarea peste noi mereu să fie.
 Pașii noștri ni-i conducă legea ta și mâna-ți blândă,
 Să nu facem niciodată fapte demne de osândă.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
 Amin.

Sau: Adesto, rerum conditor, 861.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeul meu, nu disprețui rugăciunea mea,
 când cel rău strigă împotriva mea.

Prietenul perfid

Isus a început a se înfricoșa și a se neliniști (Mc 14,33).

I

- ² Pleacă-ți urechea, Dumnezeule, la rugăciunea mea, †
nu te ascunde de la cererea mea; *
- ³ ia aminte la mine și răspunde-mi,
umblu agitat în mâhnirea mea †
și sunt cuprins de tulburare *
- ⁴ Ia glasul dușmanului, la strigătul celui rău.
Căci revarsă asupra mea blesteme *
și mă persecută cu furie.
- ⁵ Inima mea se zbate înlăuntrul meu *
și groaza morții a căzut peste mine.
- ⁶ Teamă și cutremur au venit peste mine *
și m-a cuprins teroarea.
- ⁷ Și am spus: „Cine îmi va da aripi ca de porumbel, *
ca să zbor și să-mi găsesc adăpost?”
- ⁸ Iată, mă îndepărtez în fugă *
și rămân în pustiu.
- ⁹ Îl aștept pe acela care să mă salveze *
dinaintea vântului furtunii și a vijeliei”.

Ant. Dumnezeul meu, nu disprețui rugăciunea mea,
când cel rău strigă împotriva mea.

Ant. 2 Domnul ne va scăpa din mâna dușmanului și
a celui înșelător.

II

- ¹⁰ Împrăștie-i, Doamne, încurcă-le limbile! *
Căci am văzut în cetate violență și dezbinare.
- ¹¹ Zi și noapte o înconjoară peste ziduri, †
fărădelege, viclenie și necaz în mijlocul ei, *
- ¹² și n-au lipsit din piețele ei înșelăciunea și silnicia.
- ¹³ Căci dacă un dușman m-ar fi insultat, *
l-aș fi suportat;

dacă cel care mă urăște †
s-ar fi ridicat cu orgoliu asupra mea, *
poate m-aș fi ascuns de el.

- ¹⁴ Dar ești tu, om asemenea mie, *
prietenul meu și omul meu de încredere
¹⁵ cu care mă înțelegeam așa de bine *
și mergeam cu însuflețire spre casa lui Dumnezeu!

Ant. Domnul ne va scăpa din mâna dușmanului și a celui înșelător.

Ant. 3 Încredințază Domnului grijile tale și el te va hrăni.

III

- ¹⁷ Iar eu strig către Dumnezeu *
și Domnul mă va mântui.
¹⁸ Seara, dimineața și la amiază eu gem și suspin *
și el îmi aude glasul.
¹⁹ El răscumpără sufletul meu în pace †
de cei care vin asupra mea, *
căci s-au înmulțit cei care sunt împotriva mea.
²⁰ Dumnezeu va asculta și-i va umili, *
el, care este dinaintea de veacuri.
Căci nu este în ei îndreptare *
și nu se tem de Dumnezeu.
²¹ Fiecare își întinde mâna împotriva aliaților săi, *
profanează legământul său.
²² Cuvintele lui sunt alunecoase ca untul, *
dar în inima lui este luptă;
vorbele lui sunt mai unsuroase decât untdelemnul, *
dar ele sunt săbii scoase din teacă.
²³ Încredințază Domnului grijile tale †
și el te va hrăni, *
nu-l va lăsa niciodată pe cel drept să se clatine.
²⁴ Iar tu, Dumnezeule, vei face ca ei să coboare *
în prăpastia pierzării:
oamenii vărsători de sânge și cei vicleni †
nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor. *
Dar eu, Doamne, îmi pun încrederea în tine.

Ant. Încredințează Domnului grijile tale și el te va hrăni.

℣. Ascultă, fiule, glasul înțelepciunii mele.

℞. Pleacă-ți urechea la învățătura mea.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Doamne,-n ceruri nu atârnă candelabre de cristale;
 E destulă strălucire și lumina feței tale.
 Totul vine de la tine; cu puterea-ți creatoare
 Ai zidit întreaga lume și-ai aprins lumina-n soare.
 S-au stins stelele de ceară de pe bolta sângărândă,
 Aurora prevestește marea soarelui izbândă.
 Întru lacrimi de durere ni se naște ziua nouă,
 Ele cad și-aștern pământul cu un strat curat de rouă.
 S-a eliberat văzduhul de-ale nopții bezne sumbre,
 Soarele i-a smuls veșmântul cel țesut din triste umbre.
 Astrul zilei din tărie lui Cristos i-a dat un nume,
 Căci Cristos a pus pe fugă întunericul din lume.
 Tu, lumină a luminii, zi a zilelor, tu, care,
 Existând din veșnicie, nu cunoști vreo înserare,
 Dumnezeu atotputernic, lumea o zidești și iară
 În neantu-i dinainte, dacă vrei, o faci să piară.
 Doamne, Unule-Născutul, ce-ai luat asupra-ți lutul,
 De cinstire și mărire îți aducem azi tributul.
 Slavă Tată, ce-n tărie, în vecie nu te elatini,
 Slavă Duhule, și-aducem după legi și după datini.
 Amin.

Sau: Deus, qui cæli lumen es, 864.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și duh drept înnoiește înlăuntrul meu.

Psalmul 50 (51)

Miluieste-mă, Dumnezeule

Reînnoiți-vă duhul și mintea și îmbrăcați-vă în omul cel nou (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de neleguirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- ⁷ Căci, iată, în neleguire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- ⁹ Stropeste-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate neleguirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu. —

- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fărădelege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- ²⁰ În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și duh drept înnoiește înlăuntrul meu.

Ant. 2 Bucură-te, Ierusalime, căci prin tine toți se vor aduna la Domnul.

Cântarea

Tob 13,8-11.13-14ab.15-16ab

Aducere de mulțumire pentru eliberarea poporului

Mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul... strălucind de slava lui Dumnezeu (Ap 21,10-11).

- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții lăudați măreția lui! *
Traiți zile de bucurie
și preamăriți-l pe Domnul! —

- ⁹ Ierusalime, cetate sfântă, *
Domnul te pedepsește pentru faptele mâinilor tale.
- ¹⁰ Preamărește pe Domnul prin fapte bune *
și binecuvântează pe regele veacurilor,
ca din nou să fie înălțat cu bucurie *
cortul lui în mijlocul tău,
și el să-i mângâie în tine pe toți cei duși în robie *
și să-i iubească în tine pe toți sârmanii
în toți vecii vecilor.
- ¹¹ Lumină vie va străluci *
până la toate marginile pământului;
popoare multe vor veni la tine din depărtare
și de la capătul lumii, †
pentru numele tău sfânt, *
purtând în mâini daruri pentru regele cerului.
Generație după generație își va găsi în tine bucuria *
și numele cetății alese va dăinui în vecii vecilor.
- ¹³ Bucură-te, așadar, și te veselește *
pentru fiii celor dreți,
căci toți se vor aduna *
și-l vor binecuvânta pe Domnul cel veșnic.
- ^{14ab} Fericiți cei care te iubesc *
și fericiți cei care se vor bucura în pacea ta.
- ¹⁵ Suflete al meu, binecuvântează-l pe Domnul,
regele cel mare, *
- ^{16ab} căci în cetatea Ierusalimului va fi zidită casa lui
pentru toate veacurile.

Ant. Bucură-te, Ierusalime, căci prin tine toți se vor aduna la Domnul.

Ant. 3 Laudă, Sionule, pe Dumnezeuul tău, care trimite cuvântul său pe pământ.

Psalmul 147 (147 B)

Reconstruirea Ierusalimului

Vino să-ți arăt mireasa Mielului! (Cf. Ap 21,9).

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui alcargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Laudă, Sionule, pe Dumnezeuul tău, care trimite cuvântul său pe pământ.

LECTURA SCURTĂ

Gal 2,19b-20

Am fost răstignit împreună cu Cristos. Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pentru mine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Voi striga către Domnul cel preaînalt, * care mi-a făcut bine. Voi striga.

V. El va trimite din cer și mă va elibera, * care mi-a făcut bine. Slavă Tatălui. Voi striga.

Ant. Ia *Benedictus*: Prin iubirea îndurătoare a Dumnezeuului nostru ne-a vizitat Cel care Răsare din înălțime.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Plini de încredere în Dumnezeu, care se îngrijește de toți cei pe care i-a creat și i-a răscumpărat prin Fiul său, să-i înălțăm rugăciunea noastră:

Doamne, desăvârșește ceea ce ai lucrat în noi!

Dumnezeul îndurării, călăuzește pașii noștri în sfințenia inimii,

– ca să cugetăm mereu cele ce sunt adevărate, drepte și vrednice de iubire.

Nu ne părăsi în veci, pentru numele tău,

– și nu uita, Doamne, de legământul încheiat cu părinții noștri.

Cu sufletul căit și cu duh de umilință să fim primiți de tine, Doamne,

– căci nu vor fi făcuți de rușine cei ce se încred în tine!
Tu, care ne-ai făcut părtași la misiunea profetică a lui Cristos,

– dă-ne harul să vestim faptele tale minunate.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverseși belșugul harului tău asupra celor care te imploră, pentru ca, împlinindu-ți poruncile prin puterea ta, să aibă parte de mângâiere în viața de acum și să dobândească bucuriile vieții veșnice. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Cei care iubesc legea ta se bucură de multă pace, Doamne.

Psalmul 118 (119),161-168

XXI (Sin)

- 161 Fără temei mă prigonesc cei puternici, *
dar inima mea se teme numai de cuvântul tău.
- 162 Eu tresalt de bucurie pentru făgăduința ta, *
ca acela care a găsit o comoară mare.
- 163 Urăsc și nu pot suferi minciuna, *
însă iubesc legea ta.
- 164 De șapte ori pe zi îți aduc laudă *
pentru judecățile tale drepte.
- 165 Cei care iubesc legea ta se bucură de multă pace, *
nici o piedică nu le stă în cale.
- 166 Aștept mântuirea ta, Doamne, *
și împlinesc poruncile tale.
- 167 Sufletul meu păzește învățăturile tale *
și le iubește nespuse de mult.
- 168 Păzesc poruncile și învățăturile tale, *
toate căile mele stau sub privirea ta.

Ant. Cei care iubesc legea ta se bucură de multă pace,
Doamne.

Ant. 2 Mulțimea celor credincioși era o inimă și un
cuget.

Psalmul 132 (133)

Bucuria armoniei frățești

*Să ne iubim unii pe alții fiindcă dragostea e de la Dum-
nezeu (IIn 4,7).*

- ¹ Iată cât de bine și cât de plăcut este *
ca frații să locuiască împreună!
- ² Este ca untdelemnul de preț pe cap, †
care coboară pe barbă, pe barba lui Aron, *
care se prelinge pe marginea veșmintelor sale.
- ³ Este ca roua de pe Hermon, *
care coboară pe Munții Sionului;

pentru că acolo Domnul a orânduit binecuvântarea, *
viața pentru totdeauna.

Ant. Mulțimea celor credincioși era o inimă și un
cuget.

Ant. 3 Păzește-mă de mâinile păcătosului, Doamne,
puterea mântuirii mele.

Psalmul 139 (140),2-9.13-14

Tu ești scăparea mea

Fiul Omului este dat pe mâna păcătoșilor (Mt 26,45).

- ² Scapă-mă, Doamne, de omul rău, *
ocrotește-mă de omul violent,
³ de cei care urzesc rele în inima lor *
și toată ziua pregătesc războaie.
⁴ Și-au ascuțit limbile precum șarpele, *
venin de viperă este pe buzele lor.
⁵ Păzește-mă, Doamne, de mâinile păcătosului, †
ocrotește-mă de omul violent, *
de cei care caută să pună capcane pașilor mei!
⁶ Cei mândri mi-au pregătit lațuri în ascuns †
și mi-au întins funii ca o plasă, *
mi-au așezat capcane pe cărare.
⁷ I-am spus Domnului:
„Tu ești Dumnezeul meu; *
ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!”
⁸ Doamne, Dumnezeul meu,
tu ești puterea mântuirii mele, *
acoperă capul meu în ziua luptei.
⁹ Nu împlini, Doamne, dorințele celui nelegiuit, *
nu-l lăsa să-i reușească planul.
¹³ Știu că Domnul va face dreptate celui umil *
și va face dreptate celor sărmani.
¹⁴ Da, cei dreپți vor lăuda numele tău *
și cei neprihăniți vor locui în fața ta.

Ant. Păzește-mă de mâinile păcătosului, Doamne,
puterea mântuirii mele.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia**LECTURA SCURTĂ***Rom 12,17a.19b-20a.21*

Nu întoarceți nimănui răul pentru rău, căci este scris: „A mea este răzbunarea, eu voi răsplăti, spune Domnul”. Dimpotrivă, dacă dușmanului tău îi este foame, dă-i să mănânce; dacă îi este sete, dă-i să bea. Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine.

℣. Îndurarea Domnului e din veac până-n veac.

℞. Și dreptatea lui, pentru aceia care păzesc legământul lui.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al treilea ai fost dus la răstignire pentru mântuirea lumii, te rugăm cu umilință să ne dăruiești iertare de greșelile pe care le-am făcut și să ne ferești neconținut de orice rău. Tu, care viețuiești.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***IIn 3,16*

În aceasta am cunoscut iubirea: el și-a dat viața pentru noi. La fel, și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați.

℣. Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun.

℞. În veac este îndurarea lui!

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al șaselea, pe când întunericul învăluia pământul, te-ai urcat nevinovat pe cruce pentru răscumpărarea noastră, dă-ne pururi lumina ta, prin care să ne învrednicim a ajunge la viața cea veșnică. Tu, care viețuiești.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***IIn 4,9-11*

Prin aceasta s-a arătat iubirea lui Dumnezeu în noi: Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său unul-născut,

ca să trăim prin el. În aceasta constă iubirea: nu noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci el ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit astfel, și noi trebuie să ne iubim unii pe alții.

℣. Doamne, ocrotitorul nostru, ia aminte.

℞. Și privește la fața Unsului tău!

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, care în ceasul al nouălea l-ai strămutat pe tâlharul cel bun de pe lemnul crucii în slava împărăției tale, te rugăm cu încredere să primești smerita mărturisire a păcatelor noastre și, în ceasul morții noastre, să ne dai harul să intrăm cu bucurie pe poarta paradisului. Tu, care viețuiești.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL

Din văzduh se lasă seara; potolindu-și din dogoare,
Spre culcușu-i blândul soare prinde-ncet să se coboare.
Când apune astrul zilei, orizontul sângerându-l,
Către cer în rugăciune ni se-nalță iarăși gândul.

Doamne, tu în ziua-aceasta ne-ai scutit de trândăvie,
Ne-ai tocmnit de dimineață, ne-ai trimis la tine-n vie.
Munca zilei, oboseala, s-au sfârșit acuma, iată,
Ți le punem la picioare, așteptând din cer răsplată.

Brațul tău ce-n truda zilei ne-a trimis de sus țarie,
Iarăși scut de apărare peste noapte să ne fie.
Somnul dulce ce ne-așteaptă să ne fie drept arvună
A odihnei ce în ceruri niciodată n-o s-apună.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau: Horis peractis úndecim, 875.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne, și voi vesti minunile tale.

Psalmul 144 (145)

Lauda maiestății dumnezeiești

Drept ești tu, cel care ești și care erai, Cel Sfânt!
 (Ap 16,5).

I

- ¹ O Dumnezeu, regele meu, vreau să te preamăresc †
 și să binecuvântez numele tău *
 în veac și în veacul veacului.
- ² Te voi binecuvânta în toate zilele †
 și voi lăuda numele tău *
 în veac și în veacul veacului.
- ³ Domnul este mare și vrednic de orice laudă, *
 măreția lui este fără margini.
- ⁴ O generație va povesti altei generații lucrările tale *
 și vor istorisi minunile tale.
- ⁵ Vor lăuda strălucirea măririi tale *
 și vor reaminti lucrările tale minunate.
- ⁶ Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare *
 și vor vorbi despre măreția ta;
- ⁷ vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini *
 și vor proclama dreptatea ta.
- ⁸ Domnul este îndurător și plin de milostivire, *
 el este îndelung răbdător și plin de dragoste;

- ⁹ Domnul este bun față de toți, *
el își arată bunătatea față de orice făptură.
- ¹⁰ Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale, *
și sfinții tăi să te binecuvânteze;
- ¹¹ să vestească slava împărăției tale *
și să-ți facă cunoscută puterea.
- ¹² Sfinții tăi să descopere tuturor oamenilor
mărețiile tale *
și gloria plină de strălucire a împărăției tale.
- ^{13a} Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor *
și stăpânirea ta va dăinui din generație în generație.

Ant. În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne, și
voi vesti minunile tale.

Ant. 2 Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare,
Doamne, tu ești aproape de toți cei care te cheamă.

II

- ^{13b} Domnul este fidel în toate cuvintele sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- ¹⁴ Domnul îi sprijină pe toți cei care se clatină *
și îi ridică pe toți cei căzuți.
- ¹⁵ Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, *
tu le dai hrană la vreme potrivită.
- ¹⁶ Tu deschizi mâinile tale *
și saturi cu dărnicie orice făptură.
- ¹⁷ Drept este Domnul pe toate căile sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- ¹⁸ Domnul este alături de toți cei care-l cheamă, *
de toți cei care-l cheamă în adevăr.
- ¹⁹ El împlinește dorințele celor care se tem de el, *
le ascultă rugăciunea și îi salvează;
- ²⁰ Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc *
și-i nimicește pe toți cei răi.
- ²¹ Gura mea să vestească lauda Domnului, †
toată făptura să binecuvânteze numele său sfânt *
în veci și în vecii vecilor.

Ant. Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, Doamne, tu ești aproape de toți cei care te cheamă.

Ant. 3 Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeuule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,1-2

Acum deci nu este nici o condamnare pentru cei care sunt în Cristos Isus, căci legea Duhului vieții în Cristos Isus te-a eliberat de legea păcatului și a morții.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos a murit pentru păcatele noastre, * ca să ne prezinte înaintea lui Dumnezeu. Cristos.

V. A fost dat morții în trup, dar a fost înviat prin Duhul Sfânt, * ca să ne prezinte înaintea lui Dumnezeu. Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la Magnificat: Adu-ți aminte, Doamne, de îndurarea ta, după cum ai promis părinților noștri.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim cu încredere pe Cristos, în care nădăjduiesc aceia care cunosc numele lui, și să-l rugăm:

Kyrie eleison!

Cristoase, fie-ți milă de slăbiciunea omenească, mereu înclinată spre cădere,

– și întărește-ne mereu cu puterea ta.

Tu știi că firea noastră de la sine tinde să jignească sau să se simtă jignită:

– reînnoiește-o cu puterea ta, îndreptând-o spre iertare. Știm că îți pare rău de păcatele noastre și te împaci cu cel care face pocăință:

– îndepărtează de la noi mânia ta, pe care am meritat-o prin păcatele noastre.

Tu ai iertat păcatele femeii care s-a întors la tine cu căință și ai luat pe umeri oaia rătăcită:

– nu îndepărta mila ta de la noi.

Pe toți aceia care, pe pământ, și-au pus speranța în tine

– primește-i să intre pe porțile cerului, pe care le-ai deschis prin crucea ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care ai voit ca Fiul tău Isus Cristos să pătimească pentru mântuirea lumii întregi, dăruiește poporului tău harul să îți se ofere bucuros ca jertfă vie și să se poată îndestula cu plinătatea iubirii tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂTĂ - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Ant. Să ascultăm glasul Domnului, ca să intrăm în odihna lui.

Psalmul invitatoriu, 573.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

I. Când Oficiul lecturilor se spune noaptea sau dimineața, foarte devreme:

Tu, Lumină, care-n ceruri ești aprinsă din vecie
Și aprinsă vei rămâne cât vecia va să fie,
Tu, ce pui pe fugă noaptea cu urâtele ei vise,
După legi ce fost-au scrise în eternele zapise,
Faci, în locul nopții negre, să apară ziua iară
Și alungi din minți, de-asemeni, întunericul afară.
O, Lumină infinită, raza-ți blândă și domoală
Tihna nopții o-ntre rupe și din somn acum ne scoală.
Fericți vor fi de-a pururi fiii cercetării tale;
Cei ce-s ocoliți de tine vrednici sunt de plâns și jale.
Tu ne-ai scos la libertate din morminte de tristețe,
Făcând iar să strălucească bucuriile pe fețe.
I-ai învins pe toți dușmanii. Teama, bezna, boala, până
Chiar și moartea, moartea tristă, zac cu fruntea în țărână.
Doamne sfinte și-ndurate, bun și veșnic împărate,
Domn al vieții și-al luminii necreată și curate,
Din lumina necreată fă o rază de splendoare,
Ce alungă orice noapte, peste lume să pogoare.

Bucuroși acum aducem slavă veșnicului Tată,
 Ca și Fiului, născutul din Fecioara precurată.
 Duhul Sfânt cel care este legătură de iubire,
 Să primească, de asemeni, sfânt prinos de preamărire.
 Dumnezeuului Treimic, preainaltului său nume,
 Cinste, căci el viață, pace și lumină-i pentru lume.
 Amin.

Sau: Lux ætérna, lumen potens, 880.

II. Când Oficiul lecturilor se spune în timpul zilei:

Dumnezeule, cel care ești Ființa necreată,
 Dumnezeule, cel care ai un Dumnezeu drept Tată,
 Dumnezeule, cel care și din unul și din altul
 Ai purces, acum coboară pân-la noi din tot înaltul.
 Fii a noastră bucurie în momente grele, triste;
 Bucurie ce nu vine de la tine nu există.
 Pentru noi fii mângâiere și izvor de orice bine,
 Ale noastre inimi, Doamne, după tine să suspine.
 Tată veșnic, îndurarea-ți peste noi acum coboară,
 Și tu, Fiule, Cuvântul, lumii dat printr-o Fecioară,
 Duh Preasfânt, ne luminează cu lumina ta curată,
 Ca din suflet să dispară orice umbră, orice pată.
 Tot ce poate ochiul nostru să cuprindă și să vadă
 E lucrarea mâinii tale; lumea este-a ta plămadă.
 L-ai făcut pe om din tină, dându-i viață ce nu pierе,
 L-ai creat din nou prin moartea-ți, după trista lui cădere.
 Îmbrăcând, Cristoase Doamne, firea noastră cea umilă,
 Suferind pe lemnul crucii, ne-ai salvat pe toți din milă.
 Dragostea ce-ai arătat-o suferind pe cruce-odată,
 Ca să-avem un loc în ceruri, înc-o dată ne-o arată.
 În lăcașul de splendoare, cu-ale sfinților soboare,
 Tu domnești, Treime Sfântă, peste lumea trecătoare.
 Contemplându-te în ceruri, orice limbă se cuvine
 Imn de slavă în cântare să înalțe către tine. Amin.

Sau: Deus de nullo véniens, 881.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul a chemat cerurile și pământul, ca să-și judece poporul.

Psalmul 49 (50)

Adevărata evlavie în Domnul

N-am venit să desființez legea, ci să o împlinesc
(cf. Mt 5,17).

I

- ¹ Domnul, Dumnezeu dumnezeilor, vorbește, *
el cheamă pământul de la răsăritul soarelui
până la asfințitul lui.
- ² Din Sion, frumusețea desăvârșită,
Dumnezeu strălucește. *
- ³ Vine Dumnezeu nostru și nu tace;
în fața lui e foc mistuitor, *
iar împrejurul lui se dezlănțuie furtuna.
- ⁴ El cheamă cerurile de sus și pământul, *
ca să-și judece poporul:
- ⁵ „Adunați-i înaintea mea pe credincioșii mei, *
pe cei care, prin jertfă,
au încheiat alianța cu mine!”
- ⁶ Cerurile vor vesti dreptatea lui, *
căci însuși Dumnezeu este judecătorul.

Ant. Domnul a chemat cerurile și pământul, ca să-și judece poporul.

Ant. 2 Cheamă-mă în ziua nenorocirii: eu te voi elibera.

II

- ⁷ „Ascultă, poporul meu, eu îți vorbesc, †
Israele, eu voi depune mărturie împotriva ta: *
Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeuul tău.
- ⁸ Nu pentru jertfele tale te dojenesc, *
pentru că arderile tale de tot
sunt pururi înaintea mea.

- ⁹ Nu voi primi viței din casa ta, *
nici țapi din turmele tale.
- ¹⁰ Căci ale mele sunt toate viețuitoarele pădurii, *
toate miile de animale din munți.
- ¹¹ Eu cunosc toate păsările cerului *
și al meu este tot ce se mișcă pe câmpie.
- ¹² Dacă mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, *
căci lumea cu tot ce este în ea mie îmi aparține.
- ¹³ Mănânc eu oare carne de tauri *
și beau eu oare sângele țăpilor?
- ¹⁴ Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă *
și împlinește făgăduințele făcute Celui Preaînalt.
- ¹⁵ Cheamă-mă în ziua nenorocirii: *
eu te voi elibera, iar tu mă vei preamări”.

Ant. Cheamă-mă în ziua nenorocirii: eu te voi elibera.

Ant. 3 Jertfa de laudă mă preamărește.

III

- ¹⁶ Dar celui păcătos, Domnul îi spune: †
„Pentru ce vorbești despre poruncile mele *
și ai pe buze legământul meu,
- ¹⁷ de vreme ce urăști disciplina mea *
și cuvintele mele le arunci la spate?
- ¹⁸ Dacă vezi un hoț, tu fugi cu el *
și te întovărășești cu adulterii.
- ¹⁹ Tu dai drumul gurii tale la rele *
și limba ta țese planuri viclene.
- ²⁰ Stai și vorbești împotriva fratelui tău, *
îl clevețești pe fiul mamei tale.
- ²¹ Iată ce ai făcut, iar eu să tac? †
Îți închipui că eu sunt ca tine? *
Te voi muștra și voi pune totul sub ochii tăi.
- ²² Înțelegeți aceasta, voi, care-l uitați pe Dumnezeu, †
ca nu cumva să mă mânii *
și nu va fi nimeni care să vă scape.

²³ Cine aduce jertfă de laudă, acela mă preamărește; †
celui care merge pe calea cea dreaptă *
îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu”.

Ant. Jertfa de laudă mă preamărește.

℣. Nu încetăm să ne rugăm și să cerem pentru voi.

℞. Ca să vă umpleți de cunoașterea voinței lui Dumnezeu.

Lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Ochii noștri cu uimire pot acuma să admire
Cum din somnul greu al nopții se trezește-ntreaga fire.
Când din nou al zilei astru în văzduh lumina-și cerne,
Ni se-nalță glasul către Domnul gloriei eterne.

Tată veșnic, tu prin Fiul ai creat mărețul soare,
Ca precis durata nopții și a zilei s-o măsoare.
Ai dispus, făcând lumina să apară, să dispară,
După zi să vină noaptea, după noapte ziua iară.

Însă tu, Cristoase Doamne, pentru noi ești unic soare
Ce n-apune niciodată, ești lumină orbitoare.
Peste noi nicipând nu poate întunericul să vină
Căci și-atunci când este noapte tu ne-nvălui în lumină.

Printre fiii tăi, Părinte, te rugăm a ne socoate,
De-al tău Fiu să ne apropii ca să-i fim plăcuți în toate.
Duhul Sfânt să ne-nălzească bietul nostru suflet rece
Ca-n iubire ziua-ntreagă să putem a o petrece. Amin.

Sau: Diéi luce réddita, 885.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Bine este să cântăm numele tău, Preaînalte, să vestim de dimineată îndurarea ta.

Psalmul 91 (92)

Lauda Creatorului

Cântăm laude pentru faptele minunate ale Fiului unuia-născut (sf. Atanasiu).

- ² Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,
- ³ să vestim de dimineată îndurarea ta *
și, noaptea, fidelitatea ta,
- ⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.
- ⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.
- ⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- ⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- ⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
- ⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!
- ¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- ¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.

- ¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- ¹⁶ ca să vestească: *
„Domnul, stâncă mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Bine este să cântăm numele tău, Preaînalte, să vestim de dimineată îndurarea ta.

Ant. 2 Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou.

Cântarea

Ez 36,24-28

Domnul va reînnoi poporul său

Ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi cu ei, va fi Dumnezeul lor (Ap 21,3).

- ²⁴ Vă voi scoate dintre neamuri, †
vă voi aduna din toate țările *
și vă voi aduce înapoi în țara voastră.
- ²⁵ Vă voi stropi cu apă curată și vă veți curăța. †
Vă voi curăța de toate păcatele *
și de toată idolatria voastră.
- ²⁶ Vă voi da o inimă nouă *
și voi pune în voi un duh nou;
voi scoate din trupul vostru inima de piatră *
și vă voi da o inimă de carne.
- ²⁷ Voi pune în voi duhul meu †
și vă voi face să urmați legile mele, *
veți păzi poruncile mele
și le veți pune în practică.
- ²⁸ Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri. †
Voi veți fi poporul meu *
și eu voi fi Dumnezeul vostru.

Ant. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou.

Ant. 3 Din gura copiilor și a pruncilor, Doamne, ți-ai pregătit laudă.

Psalmul 8

Maiestatea lui Dumnezeu și demnitatea omului

Pe toate le-a pus sub picioarele lui, iar pe el l-a rânduie cap peste Biserica întreagă (Ef 1,22).

- ² Doamne, Dumnezeul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să-i nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și măreție. *
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale,
toate le-ai pus la picioarele lui: †
- ⁸ oile și boii laolaltă, *
precum și fiarele câmpului,
- ⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor.
- ¹⁰ Doamne, Dumnezeul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Ant. Din gura copiilor și a pruncilor, Doamne, ți-ai pregătit laudă.

LECTURA SCURTĂ

2Pt 3,13-15a

Noi așteptăm, după promisiunea Domnului, ceruri noi și un pământ nou în care va locui dreptatea. De

aceea, iubiților, întrucât așteptați acestea, străduiți-vă să fiți găsiți în pace, fără cusur și fără prihană. Să considerați ca o mântuire îndelunga răbdare a Domnului nostru.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vor tresălta de bucurie buzele mele * când îți voi cânta țic. Vor tresălta.

V. Limba mea va vesti dreptatea ta * când îți voi cânta țic. Slavă Tatălui. Vor tresălta.

Ant. la *Benedictus*: Îndreaptă, Doamne, pașii noștri pe calea păcii.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Dumnezeu, care, prin Fiul său, a dat lumii speranță și viață, și să-l rugăm cu umilință:

Doamne, auzi-ne!

Doamne, Părintele tuturor, care ne-ai adus până la începutul acestei zile,

– dă-ne harul să trăim uniți cu Cristos, spre lauda măririi tale.

Să rămână pururi în noi, Doamne, credința, speranța și iubirea ta,

– pe care le-ai revărsat în inimile noastre.

Ochii noștri să fie pururi îndreptați spre tine, Doamne,

– ca să-ți răspundem îndată atunci când ne chemi.

Ferește-ne de cursele și înșelăciunile fărâdelegii

– și apără pașii noștri de orice alunecare.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ești lumina cea adevărată și ziua fără de apus, ajungând din nou în zorii dimineții, te rugăm să eliberezi cugetele noastre de întunericul păcatului și să reverși asupra lor strălucirea venirii tale. Prin Domnul.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia.

IMNUL, de la Normele Liturgiei orelor, 585.

PSALMODIA

Ant. 1 Mâna ta să-mi vină în ajutor, căci am ales învățăturile tale.

Psalmul 118 (119),169-176**XXII (Tau)**

- ¹⁶⁹ Să ajungă strigarea mea, Doamne,
înaintea feței tale, *
dă-mi înțelegere, potrivit cuvântului tău!
- ¹⁷⁰ Să vină rugăciunea mea în fața ta, *
după făgăduința ta eliberează-mă!
- ¹⁷¹ Buzele mele să vestească lauda ta, *
căci tu mă înveți îndreptările tale.
- ¹⁷² Să cânte limba mea cuvintele tale, *
căci toate poruncile tale sunt drepte.
- ¹⁷³ Mâna ta să-mi vină în ajutor, *
căci am ales învățăturile tale.
- ¹⁷⁴ Suspîn de dor, Doamne, după mântuirea ta, *
și legea ta este desfătarea mea.
- ¹⁷⁵ Să trăiască sufletul meu și să te laude, *
judecățile tale îmi vor veni în ajutor.
- ¹⁷⁶ Am rătăcit ca o oaie care s-a pierdut, *
caută-l pe slujitorul tău,
căci nu am uitat poruncile tale.

Ant. Mâna ta să-mi vină în ajutor, căci am ales învățăturile tale.

Ant. 2 Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic.

Iată, vine Mirele: ieșiți în întâmpinarea lui! (Mt 25,6).

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
har a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ea este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic.

Ant. 3 Am văzut noul Ierusalim ca o mireasă împodobită pentru mirele său.

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.

- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
când își face intrarea
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Am văzut noul Ierusalim ca o mireasă împodobită
pentru mirele său.

La alte Ore, psalmodia complementară, 1169.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Dan 6,27b-28a

Dumnezeul nostru este Dumnezeul cel viu, care rămâne
veșnic; împărăția lui nu va fi distrusă și domnia lui nu
va avea sfârșit. El eliberează și mântuiește; el face fapte
mari și minuni în cer și pe pământ.

V. Opriți-vă și vedeți că eu sunt Dumnezeu.

R. Preaînălțat voi fi între neamuri, preaînălțat voi fi
pe pământ.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, Părinte atotputernic, noi ne
închinăm maiestății tale și te rugăm să reverși lumina
Duhului Sfânt asupra noastră, pentru ca, apărați de orice
dușman, să ne bucurăm pururi întru lauda ta. Prin Cristos.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Rom 15,5-7*

Dumnezeul statorniciei și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași sentimente unii față de alții, ca ale lui Cristos Isus, pentru ca, într-un cuget și într-un singur glas, să-l preamăriți pe Dumnezeu și pe Tatăl Domnului nostru Isus Cristos. De aceea, primiți-vă unii pe alții după cum și Cristos v-a primit pe voi spre gloria lui Dumnezeu.

℣. Domnul își află desfătarea în poporul său.

℟. Și-i va încununa pe cei blânzi cu mântuire.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, luminează și flacăra a iubirii veșnice, dă-ne harul să ardem pururi de dragostea ta, ca să te iubim pe tine mai presus de toate și pe frații noștri, pentru tine, într-o unică iubire. Prin Cristos.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Fil 4,8,9b*

În rest, fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

℣. Te voi preamări, Dumnezeule, regele meu.

℟. Și voi binecuvânta numele tău în vecii vecilor.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, Doamne, și dăruiește-ne pacea statornică pe care o cerem de la tine, ca să te putem sluji cu bucurie în toate zilele vieții noastre și, prin mijlocirea preafecitei Fecioare Maria, să ne învrednicim a ajunge în împărăția ta. Prin Cristos.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

COMPLETORIUL

DUPĂ VESPERELE I ALE DUMINICILOR ȘI SOLEMNITĂȚILOR

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 596, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. 1 Fie-ți milă de mine, Doamne, și ascultă rugăciunea mea.

Psalmul 4

Aducere de mulțumire

Minunat l-a făcut Domnul pe acela pe care l-a înviat din morți (sf. Augustin).

- ² Când strig către tine, răspunde-mi,
Dumnezeu dreptății mele; †
din strâmtorare, m-ai scos în larg: *
ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea.
- ³ Fii ai oamenilor,
până când veți fi cu inima împietrită? *
Până când veți iubi deșertăciunea
și veți alerga după minciună?
- ⁴ Să știți că Dumnezeu face minuni
pentru cel credincios: *
când strig către el, Domnul mă aude.
- ⁵ Cutremurați-vă și nu păcătuiți! †
Meditați acestea în inimile voastre, *
în așternuturile voastre, și fiți liniștiți.
- ⁶ Aduceți jertfe de dreptate *
și nădărduiți în Domnul.
- ⁷ Mulți spun: „Cine ne va arăta ce este bine?” *
Fă să răsară peste noi, Doamne,
lumina feței tale!

⁸ Tu pui mai multă bucurie în inima mea *
decât au ei atunci când li se înmulțește
grâul și vinul.

⁹ Eu mă culc în pace și adorm îndată, *
căci numai tu, Doamne, îmi dai liniște deplină.

Ant. Fie-ți milă de mine, Doamne, și ascultă rugăciunea mea.

Ant. 2 Binecuvântați-l pe Domnul în timpul nopții.

Psalmul 133 (134)

Rugăciune de seară în templu

Lăudați-l pe Dumnezeul nostru, voi, toți slujitorii lui, toți cei care vă temeți de el, mici și mari! (Ap 19,5).

¹ Iată, binecuvântați-l pe Domnul
voi toți, slujitorii Domnului; *
voi, care stați în timpul nopții în casa Domnului.

² Ridicați mâinile către sanctuar *
și binecuvântați-l pe Domnul.

³ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
el, care a făcut cerul și pământul.

Ant. Binecuvântați-l pe Domnul în timpul nopții.

LECTURA SCURTĂ

Dt 6,4-7

Ascultă, Israele: Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toate puterile tale. Și să fie cuvintele acestea, pe care eu ți le poruncesc astăzi, în inima ta; să le sădești în fiii tăi și să vorbești despre ele când stai în casă sau mergi pe drum, când te culci și când te scoli.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

După Vesperele I ale duminicilor și solemnităților 1153

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Vizitează-ne, te rugăm, Doamne, în noaptea aceasta, pentru ca, sculându-ne în zori prin puterea ta, să ne putem bucura de învierea lui Cristos. El, care viețuiește.

Sau în solemnitățile ce cad în afara duminicii:

Vizitează, te rugăm, Doamne, locuința aceasta și îndepărtează de la ea toate cursele vrăjmașului; îngerii tăi sfinți să locuiască în ea și să ne păzească în pace iar binecuvântarea ta să fie pururi asupra noastră. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 599.

DUPĂ VESPERELE II ALE DUMINICILOR ȘI SOLEMNITĂȚILOR

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 596, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Cu aripile sale te va acoperi; nu te vei teme de spaima nopții.

Psalmul 90 (91)

Sub ocrotirea Celui Preaînalt

Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpioni (Lc 10,19).

- ¹ Cel care locuiește sub ocrotirea Celui Preaînalt *
și se odihnește la umbra Celui Atotputernic
- ² îi spune Domnului: †
„Tu ești locul meu de refugiu și fortăreața mea, *
Dumnezeul meu în care îmi pun încrederea”.
- ³ Căci el te va elibera din lațul vânătorului *
și de ciuma pustiitoare.
- ⁴ El te va acoperi cu aripile lui †
și vei găsi refugiu sub penele sale; *
fidelitatea lui îți va fi scut și pavăză.
- ⁵ Nu te vei teme nici de spaima nopții,
nici de săgeata care zboară ziua, †
- ⁶ nici de ciuma care se răspândește în întuneric, *
nici de molima care bântuie în plină zi.
- ⁷ Vor cădea alături de tine o mie, †
și zece mii la dreapta ta, *
dar de tine nimic nu se va apropia.
- ⁸ E de ajuns cu ochii să privești *
și vei vedea răsplata păcătoșilor.
- ⁹ Pentru că ai spus:
„Tu, Doamne, ești locul meu de refugiu” *
și pe Cel Preaînalt ți l-ai ales adăpost,

După Vesperale II ale duminicilor și solemnităților 1155

- ¹⁰ nici un rău nu te va lovi, *
nici o nenorocire nu se va apropia de locuința ta,
¹¹ pentru că el le va porunci îngerilor săi *
să te păzească pe toate căile tale.
- ¹² Ei te vor purta pe mâini, *
ca nu cumva să-ți lovești piciorul de piatră;
¹³ vei pași peste lei și peste vipere *
și vei călca în picioare pui de lei și balauri.
- ¹⁴ Pentru că nădăjduiește în mine, îl voi salva, *
îl voi ocroti, pentru că îmi cunoaște numele.
- ¹⁵ Când el mă va chema, eu îi voi răspunde, †
voi fi alături de el în necazuri. *
Îl voi elibera și-l voi preamări.
- ¹⁶ Îi voi dărui viață lungă *
și îi voi arăta mântuirea mea.

Ant. Cu aripile sale te va acoperi; nu te vei teme de spaima nopții.

LECTURA SCURTĂ

Ap 22,4-5

Ei vor vedea fața Domnului, iar numele său va fi pe frunțile lor. Nu va mai fi noapte acolo și nu vor mai avea nevoie nici de lumina candeliei, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina iar ei vor domni în vecii vecilor.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Să se înalțe spre tine, Doamne, glasul nostru, care te roagă cu umilință ca, după ce am celebrat astăzi taina învierii Fiului tău, să ne odihnim în pacea ta feriți de toate relele și să ne trezim bucuroși de a-ți aduce laudă. Prin Cristos.

Sau în solemnități ce cad în afara duminicii:

Vizitează, te rugăm, Doamne, locuința aceasta și îndepărtează de la ea toate cursele vrăjmașului; îngerii tăi sfinți să locuiască în ea și să ne păzească în pace, iar binecuvântarea ta să fie pururi asupra noastră. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 599.

LUNI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 596, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Doamne Dumnezeu, tu ești răbdător și plin de îndurare.

Psalmul 85 (86)

Rugăciunea săracului la vreme de restriște

Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne mângâie în orice strâmtorare (2Cor 1,3.4).

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
către tine strig toată ziua.
- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu
din adâncul infernului. —

- ¹⁴ Dumnezeu, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.
- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere, *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Ant. Doamne Dumnezeu, tu ești răbdător și plin de îndurare.

LECTURA SCURTĂ

1 Tes 5,9-10

Dumnezeu ne-a rânduit pentru dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Isus Cristos, care a murit pentru noi pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu el.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

Ÿ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,

- ³¹ pe care ai pregătit-o *
 înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
 și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește, Doamne, trupurilor noastre odihnă spre întărire, iar ceea ce am semănat astăzi prin munca noastră, fă să aducă rod de viață veșnică. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturghiei orelor, 599.

MARTI

Toate de la Normele Liturghiei orelor, 596, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Nu-ți ascunde fața de la mine, căci în tine mi-am pus nădejdea.

Psalmul 142 (143),1-11

Rugăciune la vreme de strâmtorare

Omul nu este justificat prin faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos (Gal 2,16).

- ¹ Doamne, ascultă rugăciunea mea, †
 pleacă-ți urechea la cererea mea, *
 răspunde-mi în adevărul și în dreptatea ta!
² Și să nu intri la judecată cu slujitorul tău, *
 căci nici unul dintre cei vii
 nu va fi îndreptățit înaintea ta.
³ Dușmanul prigonește sufletul meu, *
 îmi calcă viața în picioare,

- m-a făcut să locuiesc în întuneric, *
ca cei morți pentru vecie.
- ⁴ Se stinge în mine sufletul *
și neliniștită este în mine inima mea.
- ⁵ Îmi aduc aminte de zilele de demult, †
mă gândesc la toate faptele tale *
și meditez la lucrările mâinilor tale.
- ⁶ Întind spre tine mâinile mele, *
sufletul meu este înaintea ta
ca un pământ lipsit de apă.
- ⁷ Doamne, grăbește-te ca să-mi răspunzi, *
că se sfârșește duhul meu.
Nu-ți ascunde fața de la mine, *
ca să nu mă asemăn cu cei ce se coboară în groapă.
- ⁸ Fă să aud dis-de-diminează îndurarea ta, *
căci în tine mi-am pus încrederea!
Fă-mă să cunosc calea pe care voi merge, *
căci sufletul meu spre tine îl înalță!
- ⁹ Eliberează-mă de dușmanii mei, Doamne, *
căci la tine îmi află adăpost!
- ¹⁰ Învață-mă să fac voia ta, *
căci tu ești Dumnezeu meu.
- Duhul tău cel bun mă va călăuzi către pământul drept. *
¹¹ De dragul numelui tău, Doamne, îmi vei da viață.
În dreptatea ta, *
vei scoate sufletul meu din strâmtorare!
- Ant.** Nu-ți ascunde fața de la mine, căci în tine mi-am
pus nădejdea.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,8-9a

Fiți cumpătați, vegheați! Dușmanul vostru, diavolul,
ca un leu care rage, dă târcoale căutând pe cine să
înghită. Împotriviți-vă lui, tari în credință.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul
meu. În mâinile tale.

¶ Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși cu bunătate lumina ta asupra slujitorilor tăi în această noapte și să le dai harul să adoarmă în pace, pentru a se trezi bucuroși la lumina zilei de mâine, în numele tău. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 599.

MIERCURI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 596, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. 1 Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor și lăcaș de scăpare.

Psalmul 30 (31),2-6

Rugăciunea plină de încredere a celui necăjit

Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu (Lc 23,46).

- ² Doamne, în tine mă încred, †
să nu fiu dat nicicând de rușine; *
mântuiește-mă în dreptatea ta.
- ³ Pleacă-ți urechea spre mine, *
grăbește-te să mă eliberezi.
Fii pentru mine o stâncă de scăpare, *
o cetate întărită ca să mă mântuiești.
- ⁴ Tu ești stâncă mea, cetatea mea, *
pentru numele tău, condu-mă și călăuzește-mă.
- ⁵ Scoate-mă din lațul pe care mi l-au întins, *
căci tu ești tăria mea.
- ⁶ În mâinile tale îmi încredințez sufletul, *
tu mă vei mântui, Doamne, Dumnezeuule adevărat.

Ant. Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor și lăcaș de scăpare.

Ant. 2 Dintru adâncuri strig către tine, Doamne. †

Psalmul 129 (130)

Dintru adâncuri strig către tine

El va mântui poporul său de păcatele sale (Mt 1,21).

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² † Doamne, ascultă glasul meu!
Pleacă-ți urechea ta *
la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor. —

- Mai mult decât aşteaptă străjerii ivirea zorilor, *
 7 să nădăjduiască Israel în Domnul,
 căci la Domnul este îndurare *
 şi belşug de mântuire.
 8 El îl va mântui pe Israel *
 de toate fărădelegile lui.

Ant. Dintru adâncuri strig către tine, Doamne.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,26-27

Să nu păcătuïți! Să nu apună soarele peste mânia voastră! Nu dați ocazie diavolului!

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeu al adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* *Lc 2,29-32*

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- 29 Acum șlobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
 după cuvântul tău, în pace,
 30 căci au văzut ochii mei *
 mântuirea ta,
 31 pe care ai pregătit-o *
 înaintea tuturor popoarelor,
 32 luminează spre luminarea neamurilor *
 și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Isuse Cristoase, blând și smerit cu inima, jugul tău este plăcut și povara ta este ușoară pentru cei ce te urmează; binevoiește a primi astăzi rugăciunile și faptele noastre și a ne dărui odihnă ca să te putem sluji cu o râvnă reînnoită. Tu, care viețuiești.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 599.

JOI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 596, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Trupul meu se va odihni în speranță.

Psalmul 15 (16)

Domnul e partea mea de moștenire

Dumnezeu l-a înviat pe Isus, eliberându-l de durerile morții (Fap 2,24).

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.
- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
cei care umblă după zei străini, †
dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
cu vărsare de sânge, *
nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sorți, *
tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sorții mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
într-adevăr, moștenirea mea e minunată.

- ⁷ Îl binecuvânteț pe Domnul
care mi-a dat înțelepciune, *
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.
- ⁸ Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; *
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.
- ⁹ De aceea inima mea se bucură †
și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
- ¹⁰ deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților, *
nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
- ¹¹ Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
în fața ta sunt bucurii nespuse *
și desfătări veșnice la dreapta ta.

Ant. Trupul meu se va odihni în speranță.

LECTURA SCURTĂ

1Tes 5,23

Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească în mod desăvârșit și ființa voastră întreagă: duhul, sufletul și trupul să se păstreze fără prihană pentru venirea Domnului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,

- ³⁰ căci au văzut ochii mei *
 mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
 înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
 și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeuul nostru, te rugăm să ne dăruiești un somn liniștit spre a ne odihni de truda zilei pentru ca, reînnoiți pururi prin ajutorul tău, să-ți putem sluji cu trupul și cu sufletul. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturghiei orelor, 599.

VINERI

Toate de la Normele Liturghiei orelor, 596, afară de următoarele:

PSALMODIA

Ant. Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne.

Psalmul 87 (88)

Rugăciunea unui om grav bolnav

Acesta este ceasul vostru și puterea întinericului
 (Lc 22,53).

- ² Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, *
 zi și noapte strig înaintea ta.
³ Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, *
 pleacă-ți urechea la strigătul meu. —

- ⁴ Căci sufletul meu e sătul de rele *
și viața mea se apropie de locuința morților.
- ⁵ Sunt numărat printre cei care coboară în groapă, *
sunt ca un om care nu mai are putere.
- ⁶ Stau întins printre cei morți, *
ca cei uciși, culcați în mormânt,
de care nu-ți mai aduci aminte *
și pe care mâna ta i-a părăsit.
- ⁷ M-ai aruncat în groapa cea mai adâncă, *
în întuneric și în umbra morții.
- ⁸ Mânia ta apasă asupra mea *
și toate valurile tale le-ai prăvălit peste mine.
- ⁹ Ai îndepărtat pe cunoscuții mei de la mine, *
m-ai făcut urâciune înaintea lor.
Sunt închis și nu pot ieși, *
- ¹⁰ ochii mei s-au stins de suferință.
Toată ziua strig către tine, Doamne, *
și-mi întind mâinile spre tine!
- ¹¹ Oare pentru cei morți ai să faci minuni? *
Sau se vor scula umbrele să te laude?
- ¹² Se vorbește oare în mormânt despre bunătatea ta *
și despre fidelitatea ta în locul pierzării?
- ¹³ Sunt cunoscute oare minunile tale în întuneric *
și dreptatea ta în țara uitării?
- ¹⁴ Dar eu strig către tine, Doamne, *
de dimineață rugăciunea mea se înalță la tine.
- ¹⁵ Pentru ce, Doamne, respingi sufletul meu? *
Pentru ce îmi ascunzi fața ta?
- ¹⁶ Eu sunt sărac și în prag de moarte încă din tinerețe; *
sunt sfârșit, oprimat de spaimetele tale.
- ¹⁷ Peste mine au trecut mâniile tale *
și înfricoșările tale m-au nimic.
- ¹⁸ M-au înconjurat ca apa ziua întreagă *
și toate împreună se revarsă peste mine.
- ¹⁹ Ai îndepărtat de la mine pe prieten și vecin *
și întunecimile sunt cunoscuții mei.

Ant. Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *Ier 14,9b*

Tu ești în mijlocul nostru, Doamne, și numele tău este invocat asupra noastră; nu ne părăsi, Doamne, Dumnezeul nostru!

RESPONSORIUL SCURT

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32*

Cristos - lumina neamurilor și slava lui Israel

²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, * după cuvântul tău, în pace,

³⁰ căci au văzut ochii mei * mântuirea ta,

³¹ pe care ai pregătit-o *

înaintea tuturor popoarelor,

³² luminează spre luminarea neamurilor * și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dăruiește-ne, te rugăm, harul să fim atât de strâns uniți cu Fiul tău unul-născut în moartea și îngroparea sa, încât să ne învrednicim a învia împreună cu el la o viață nouă. El, care viețuiește.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgice orelor, 599.

**PSALMODIA COMPLEMENTARĂ
PENTRU ORA A TREIA,
ORA A ȘASEA ȘI ORA A NOUA**

După *ψ*. Dumnezeu, vino și imn, se spun următorii psalmi
graduali cu antifonele lor.

Seria I (Ora a treia)

Ant. 1 Eu am strigat și Domnul m-a ascultat.

Psalmul 119 (120)

Doriința de pace

*Statornici în încercare, stăruiți în rugăciune
(Rom 12,12).*

- ¹ În strâmtorarea mea, am strigat către Domnul *
și el m-a ascultat.
- ² Doamne, scapă sufletul meu de buze mincinoase, *
de limbă vicleană!
- ³ Ce ți se va da și ce câștig vei avea, *
limbă vicleană?
- ⁴ Săgeată ascuțită de războinic *
și cărbuni aprinși de ienupăr.
- ⁵ Vai mie, că sunt străin în Meșek, *
că locuiesc printre corturile din Kedar!
- ⁶ Sufletul meu a locuit prea mult *
printre cei care urăsc pacea.
- ⁷ Eu sunt un om al păcii, *
dar, de îndată ce o spun, ei caută războiul.

Ant. Eu am strigat și Domnul m-a ascultat.

Ant. 2 Domnul să te păzească la plecare și la venire.

Psalmul 120 (121)

Dumnezeu, ocrotitorul poporului

*Nu le va mai fi foame și nici sete, nu-i va mai arde
soarele și nici arșița (Ap 7,16).*

- ¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
„De unde-mi va veni ajutorul?”
- ² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ³ Nu va lăsa să ți se clatine piciorul *
și nu va ațipi cel care te păzește.
- ⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.
- ⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.
- ⁶ Ziua, soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.
- ⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.
- ⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Ant. Domnul să te păzească la plecare și la venire.

Ant. 3 M-am bucurat de cele ce mi s-au spus.

Psalmul 121 (122)

Ierusalimul - cetatea sfântă

V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc (Evr 12,22).

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!

- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. M-am bucurat de cele ce mi s-au spus.

Seria a II-a (Ora a șasea)

Ant. 1 Tu, care locuiești în ceruri, îndură-te de noi.

Psalmul 122 (123)

Încrederea poporului în Dumnezeu

Doi orbi... au strigat: „Doamne, Fiul lui David, ai milă de noi!” (Mt 20,30).

- ¹ Către tine îmi ridic ochii, *
către tine, care locuiești în ceruri.
- ² Iată, ca ochii slujitorilor
spre mâna stăpânilor, *
ca ochii slujitoarei spre mâna stăpânei sale,
așa sunt ochii noștri îndreptați
spre Domnul, Dumnezeul nostru, *
până când ne va arăta îndurarea sa.
- ³ Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, *
căci suntem prea sătui de ocară.
- ⁴ Prea sătul ne este sufletul †
de batjocurile celor care ne urăsc, *
de disprețul celor îngâmfați.

Ant. Tu, care locuiești în ceruri, îndură-te de noi.

Ant. 2 Ajutorul nostru este în numele Domnului.

Psalmul 123 (124)

Ajutorul nostru este în numele Domnului

Domnul i-a zis lui Paul: „Nu-ți fie teamă... căci eu sunt cu tine!” (Fap 18,9-10).

- ¹ De n-ar fi fost Domnul de partea noastră
– s-o spună Israel, – †
- ² de n-ar fi fost Domnul de partea noastră, *
când oameni s-au ridicat împotriva noastră,
- ³ atunci ne-ar fi înghițit de vii *
în focul mâniei lor;
- ⁴ atunci ne-ar fi înecat apele, †
ar fi trecut râurile peste sufletul nostru, *
- ⁵ atunci ar fi trecut peste noi valuri năprasnice.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
care nu ne-a lăsat pradă dinților lor!
- ⁷ Sufletul nostru a scăpat †
ca o pasăre din lațul vânătorului: *
lațul s-a rupt și noi am scăpat.
- ⁸ Ajutorul nostru este în numele Domnului, *
care a făcut cerul și pământul.

Ant. Ajutorul nostru este în numele Domnului.

Ant. 3 Domnul stă împrejurul poporului său de acum
și până-n veac.

Psalmul 124 (125)

Domnul este ocrotitorul poporului său

Pacea lui Dumnezeu asupra lui Israel (Gal 6,16).

- ¹ Cei care se încred în Domnul
sunt ca Muntele Sionului: *
el nu se clatină, ci rămâne în veac.
- ² Munții înconjoară Ierusalimul, †
și Domnul stă împrejurul poporului său *
de acum și până-n veac.
- ³ Sceptrul celui nelegiuit nu va rămâne
peste moștenirea celor dreți, *
ca nu cumva cei dreți
să-și întindă mâinile spre nelegiuire.
- ⁴ Fă bine, Doamne, celor buni *
și celor dreți cu inima,

- ⁵ iar pe cei ce se abat pe cărări strâmbe †
 Domnul îi va aduna
 cu cei care săvârșesc fărădelegea. *
 Pace peste Israel!

Ant. Domnul stă împrejurul poporului său de acum
 și până-n veac.

Seria a III-a (Ora a noua)

Ant. 1 Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut
 de bucurie.

Psalmul 125 (126)

Bucuria și speranța în Domnul

*Așa cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel veți fi
 părtași ai mângâierii (2Cor 1,7).*

- ¹ Când Domnul i-a întors
 pe locuitorii Sionului din robie, *
 ni se părea că visăm.
- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
 și limba de cântări de veselie.
 Atunci se spunea printre neamuri: *
 „Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi; *
 și suntem plini de bucurie.
- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
 ca pâraiele în Negheb.
- ⁵ Cei care seamănă cu lacrimi *
 vor secera cu bucurie.
- ⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
 aruncând în pământ sămânța; *
 venind, se întorceau cu veselie,
 adunându-și snopii.

Ant. Mari lucruri a făcut Domnul cu noi: ne-a umplut
 de bucurie.

Ant. 2 Să ne zidească Domnul casa și să ne păzească cetatea.

Psalmul 126 (127)

Zadarnică e truda fără Domnul

Voi sunteți zidirea lui Dumnezeu (1Cor 3,9).

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
    în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domul n-ar păzi cetatea, *
    în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineață
    și vă culcați târziu, †
    mâncându-vă pâinea în oboseală, *
    pe când Domnul o dă
    preaiubiților săi în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
    rodul sânelui este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
    așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
    nu se va face de rușine
    când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Să ne zidească Domnul casa și să ne păzească cetatea.

Ant. 3 Fericiți toți cei care se tem de Domnul. †

Psalmul 127 (128)

Pacea casei în Domnul

Să te binecuvânteze Domnul din Sion, adică din Biserica sa (Arnobius).

- ¹ Fericiți toți cei care se tem de Domnul *
    † și umblă pe căile sale.
- ² Atunci te vei hrăni din munca mâinilor tale; *
    vei fi fericit și toate îți vor merge bine.

- ³ Soția ta va fi ca o viță roditoare *
    înăuntrul casei tale;
copiii tăi vor fi ca vâștările măslinului *
    împrejurul mesei tale.
- ⁴ Iată, așa va fi binecuvântat omul *
    care se teme de Domnul!
- ⁵ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
    ca să vezi fericirea Ierusalimului
    în toate zilele vieții tale
- ⁶ și să vezi pe fiii fiilor tăi! *
    Pace peste Israel!

Ant. Fericiți toți cei care se tem de Domnul.

PROPRIUL SFINȚILOR

IANUARIE

13 ianuarie

SFÂNTUL ILARIU, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut la Poitiers, la începutul secolului al IV-lea. Ales episcop al aceluia oraș în jurul anului 350, a luptat cu zel împotriva ereziei ariene și a fost exilat de împăratul Constanțiu. A scris o operă plină de înțelepciune și de știință pentru a apăra credința catolică și a explica Sfânta Scriptură. A murit în anul 367.

De la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1636, sau de la Comunal învățătorilor Bisericii, 1667.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Sfânta Treime*,
de sfântul Ilariu, episcop

(Cartea 1, 37-38: PL 10, 48-49)

Îți voi sluji predicând despre tine

O, Părinte, Dumnezeule atotputernic, sunt conștient că trebuie să-ți dedic ție principala activitate a vieții mele, astfel încât, prin toate cuvintele și gândurile mele, să vorbesc despre tine.

Căci facultatea de a vorbi, pe care mi-ai dăruit-o, nu poate să tindă la o răsplată mai mare decât aceasta: să te slujească predicând despre tine și să arate că tu ești Tată, Tată al Dumnezeului unul-născut, fie lumii care nu o știe, fie ereticului care o neagă.

Acesta este singurul scop pe care mi-l propun. În rest, trebuie să implor darul ajutorului tău și al milostivirii tale, pentru ca tu să umfli cu suflul Duhului tău pânzele întinse ale credinței noastre și ale mărturisirii

noastre de credință și să ne conduci pe calea predicării începute. Căci nu este necredincios promisiunii sale cel care a spus: *Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide (Mt 7,7)*.

Noi, fiind săraci, îți vom cere ceea ce ne lipsește; vom scruta cu zel tenace cuvintele profeților tăi și ale apostolilor tăi și vom bate la toate porțile cunoașterii, care ne sunt închise. Însă tu ești cel care ascultă rugăciunea, care dai ceea ce îți se cere, care îi deschizi celui care bate.

Într-adevăr, noi trăim ca într-un fel de toropeală, din cauza amorteții noastre naturale; o ignoranță invincibilă, datorată slăbiciunii minții noastre, ne împiedică să înțelegem tainele tale. Însă zelul față de învățăturile tale întărește în noi perceperea cunoașterii divine, iar ascultarea credinței ne înalță deasupra capacității noastre naturale de a cunoaște.

Așteptăm, așadar, ca tu să stimulezi începuturilor acestor acțiuni dificile, să o întărești cu un succes progresiv și să o chemi să se împărtășească de spiritul profeților și al apostolilor, ca să putem înțelege cuvintele lor în același sens în care au fost rostite și să folosim termeni exacți pentru a reda cu fidelitate realitățile pe care le-au exprimat.

Căci vom vorbi despre ceea ce ei au predicat în mister, adică vom vorbi despre tine, Dumnezeu veșnic, Tatăl al Dumnezeului unul-născut și veșnic, despre tine, singurul nenăscut, și despre singurul nostru Domn, Isus Cristos, născut din tine printr-o naștere veșnică. Acesta, datorită unei diversități reale, nu trebuie văzut ca încă un Dumnezeu. De asemenea, nu trebuie spus că el nu este născut din tine, care ești singurul Dumnezeu, și nici nu trebuie mărturisit că cel care este născut din tine, Tatăl, care ești Dumnezeu adevărat, este altceva decât Dumnezeu adevărat.

Dăruiește-ne, așadar, sensul autentic al cuvintelor, lumina minții, noblețea limbajului, credința adevărată. Fă să putem exprima ceea ce credem. Adică, întrucât cunoaștem de la profeți și de la apostoli un singur Dumnezeu,

tu, Tatăl, și un singur Domn, Isus Cristos, să ne fie dat acum, împotriva ereticilor, care tăgăduiesc aceasta, să te celebrăm ca fiind Dumnezeu, dar nu un Dumnezeu solitar, și pe acest Dumnezeu să-l predicăm, fără să comitem erori.

RESPONSORIUL*In 4,2b-3a.6c.15*

R. Orice duh care îl mărturisește pe Isus Cristos venit în trup este de la Dumnezeu, dar orice duh care nu-l mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu. * Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.

Ψ. Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu. * Din aceasta.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, dă-ne harul să putem înțelege precum se cuvine și mărturisi în adevăr dumnezeirea Fiului tău, pe care sfântul episcop Ilariu a susținut-o cu statornicie. Prin Domnul.

17 ianuarie

SFÂNTUL ANTON, ABATE**Comemorare**

Vestitul părinte al monahismului s-a născut în Egipt, în jurul anului 250. După moartea părinților săi, și-a împărțit averea la săraci, s-a retras în singurătate și acolo a început să ducă o viață de pocăință. A avut mulți ucenici; a lucrat pentru Biserică, susținându-i pe mărturisitorii credinței în timpul prigoanei lui Dioclețian și ajutându-l pe sfântul Atanasie împotriva arienilor. A murit în anul 356.

De la Comunal sfinților: pentru călugări, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Anton*,
scrisă de sfântul Atanasie, episcop

(Cap. 2-4: PG 26, 842-846)

Vocația sfântului Anton

După moartea părinților, Anton, rămas singur împreună cu sora sa încă foarte mică, la vârsta de optsprezece sau douăzeci de ani, a preluat grija casei și a surorii.

Încă nu trecuseră șase luni de la moartea părinților, când, într-o zi, mergând după obiceiul său la biserică, se gândea la motivul care i-a făcut pe apostoli ca, după ce au părăsit toate, să-l urmeze pe Mântuitorul și la acei oameni, despre care se vorbește în *Faptele Apostolilor*, care, după ce și-au vândut bunurile, au adus la picioarele apostolilor ceea ce au primit, ca să fie împărțit săracilor. De asemenea, se gândea la marea speranță ce le era rezervată în cer. Meditând asupra acestor lucruri, a intrat în biserică tocmai când se citea Evanghelia și l-a auzit pe Domnul care i-a spus aceluși bogat: *Dacă vrei să fii desăvârșit, mergi, vinde tot ceea ce ai și dă săracilor, și vei avea comoară în cer, apoi vino și urmează-mă (Mt 19,21).*

Anton a avut impresia că Dumnezeu îi adresa lui această Evanghelică și că ea a fost citită pentru el. A ieșit imediat din biserică și a dăruit locuitorilor satului proprietățile pe care le moștenise de la familia sa (avea trei sute de proprietăți foarte fertile și frumoase), ca să nu fie motiv de preocupare pentru el și pentru sora sa. A vândut și bunurile mobile și a împărțit săracilor marea sumă de bani primiți, păstrând numai o mică parte pentru sora sa.

Mergând altă dată la biserică, l-a auzit pe Domnul care spune în Evanghelică: *Nu vă îngrijiți pentru ziua de mâine (Mt 6,34).* Nemașuportând să păstreze ceva, a

ieșit și a dat săracilor ceea ce îi mai rămăsese. A încredințat-o pe sora sa fecioarelor, a căror fidelitate o cunoștea, și a dus-o în mănăstirea lor, ca să fie educată acolo, iar el a început să se dedice vieții ascetice în vecinătatea casei sale. Veghind asupra sa, a început să ducă o viață austeră.

De asemenea, muncea și cu mâinile sale, căci auzise cuvintele: *Cine nu vrea să muncească nici să nu mănânce* (2Tes 3,10). Din ceea ce câștiga, cu o parte își cumpăra pâine, iar restul îl dădea săracilor.

Se ruga fără încetare, deoarece învățase că trebuie să se roage fără încetare (cf. 1Tes 5,17), în particular. Era atât de atent la lectură, încât nu lăsa să-i scape nimic din Scriptură, ci păstra totul în suflet, încât memoria sa putea înlocui cărțile.

Toții locuitorii satului și oamenii drepecți, care îl frecventau în mod obișnuit, văzându-l cum trăiește, îl numeau prietenul lui Dumnezeu. Unii îl iubeau ca pe un fiu, alții ca pe un frate.

RESPONSORIUL

Mt 19,21; Lc 14,33b

R. Dacă vrei să fii desăvârșit, mergi, vinde ceea ce ai și dă săracilor, și vei avea comoară în cer; * apoi vino și urmează-mă.

Ÿ. Cine dintre voi nu renunță la tot ceea ce are nu poate fi discipolul meu. * Apoi vino.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dat sfântului abate Anton harul să-ți slujească printr-o viață eroică în pustiu, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui, ca, lepădându-ne de noi înșine, să te iubim neconținut, mai presus de toate. Prin Domnul.

20 ianuarie

SFÂNTUL FABIAN, PAPĂ MARTIR

Ales în anul 236 ca episcop al Bisericii din Roma, a primit cununa martiriului în anul 250, la începutul prigoanei lui Decius, după cum dă mărturie sfântul Ciprian, și a fost înmormântat în cimitirul lui Calist.

De la Comunal unui martir, 1609, sau al păstorilor: pentru un papă, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ciprian, episcop martir, și ale Bisericii din Roma despre martiriul sfântului Fabian, papă

(Scris. 9, 1 și 8, 2-3; CSEL 3, 488-489.487-488)

Fabian ne oferă un exemplu de credință și de tărie

Când a fost informat despre moartea papei Fabian, sfântul Ciprian le-a scris preoților și diaconilor din Roma această scrisoare:

„Vestea morții preabunului meu coleg, fraților preaiubiți, era nesigură la noi și stăteam în îndoială, când am primit de la voi scrisoarea pe care mi-ați trimis-o prin subdiaconul Crementiu, și prin care am fost informat cu exactitate despre moartea sa glorioasă. M-am bucurat foarte mult că activitatea sa ireproșabilă a avut și o încoronare pe măsură.

Vă felicit din toată inima pentru că îi cinștiți amintirea printr-o mărturie atât de solemnă și strălucită, încât ne-ați făcut cunoscută și nouă amintirea glorioasă pe care o aveți despre episcopul vostru și ne-ați oferit și nouă un exemplu de credință și de tărie.

De fapt, pe cât este de dăunătoare pentru supuși căderea conducătorului lor, pe atât de util și salutar este

ca un episcop să le ofere fraților săi, spre imitare, tăria credinței sale”.

Însă, înainte de a fi primit această scrisoare, se pare că Biserica din Roma a trimis Bisericii din Cartagina următoarea mărturie a fidelității sale în persecuție:

„Biserica rezistă puternic în credință, chiar dacă unii, împinși de teamă, fie pentru că erau persoane de seamă, fie pentru că au fost arestați, au cedat, deoarece le-a fost frică de oameni. Ei s-au separat de noi, însă noi nu i-am abandonat, ci i-am îndemnat și îi îndemnăm să facă pocăință, în speranța că vor putea primi iertare de la cel care le-o poate da, ca nu cumva, dacă îi abandonăm, să devină și mai răi.

Căutați, așadar, fraților, ca și voi să faceți la fel, pentru ca cei care au căzut să fie îndreptați prin îndemnul voastre și, dacă au fost arestați din nou, să-și mărturisească credința, ca să poată repara prima lor greșală. Vouă vă revin și alte obligații, pe care le amintim aici: dacă cei care au căzut în timpul încercării se îmbolnăvesc, fac pocăință pentru greșala lor și doresc să reintre în comuniune cu Biserica, trebuie să fie ajutați. Văduvele, cei săraci care nu au nici un venit, cei care se află în carceră sau sunt alungați de acasă trebuie să aibă pe cineva care să se îngrijească de ei. De asemenea, nici catecumenii care s-au îmbolnăvit nu trebuie părăsiți, ci trebuie să li se vină în ajutor.

Vă salută frații care sunt în închisoare, preoții și Biserica întreagă, căci ea este cea care veghează cu toată grija asupra tuturor celor care invocă numele Domnului. Dar și noi vă cerem, în schimb, să vă amintiți de noi”.

RESPONSORIUL

Fil 1,23b; 3,8b; 1,21; 2,17

R. Am dorința să mă despart de viața aceasta și să fiu cu Cristos; toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos; * căci, pentru mine, a trăi este Cristos iar a muri este un câștig.

V. Și chiar dacă va trebui vărsat sângele meu peste jertfa și ofranda credinței voastre, mă bucur, și mă bucur împreună cu voi toți. * Căci, pentru mine.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, slava preoților, te rugăm ca, prin mijlocirea sfântului Fabian, martirul tău, să ne dai harul să înaintăm în comuniunea credinței apostolice și în slujirea ta. Prin Domnul.

În aceeași zi, 20 ianuarie

SFÂNTUL SEBASTIAN, MARTIR

A fost martirizat la Roma, la începutul prigoanei lui Dioclețian. Încă din vechime, credincioșii i-au venerat mormântul, aflat pe Via Appia, *ad catacumbas*.

De la Comunal unui martir, 1609.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra psalmului 118*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Cap. 20.43-45.48: CSEL 62, 466-468)

Mărturia fidelă despre Cristos

Trebuie să trecem prin multe încercări, ca să intrăm în împărăția lui Dumnezeu (Fap 14,22). Dacă persecuțiile sunt multe, multe sunt și încercările; și acolo unde sunt multe coroane, multe sunt și luptele. Pentru tine este de folos să fie mulți persecutori, pentru că, printre multele persecuții, vei găsi mai ușor modalitatea de a fi încoronat.

Să luăm exemplul martirului Sebastian, a cărui zi de naștere pentru viața veșnică o sărbătorim astăzi.

Prin originea sa, el este un milanez. Probabil că persecutorul plecase deja, sau încă nu venise în această regiune, sau era încă moderat. Sebastian și-a dat seama că aici nu s-ar fi dat nici o luptă ori ar fi fost slabă.

A plecat la Roma, unde, din cauza intensității credinței, persecuțiile fierbeau cu violență. Acolo a suferit

martiriul, adică a fost încoronat. Astfel, aici, unde a venit ca oaspete, și-a stabilit locuința nemuririi veșnice. Dacă ar fi fost numai un singur persecutor, acest martir nu ar fi fost, desigur, încoronat.

Însă ce este mai rău e că persecutorii nu sunt numai aceia care se văd, ci și aceia care nu se văd, iar aceștia sunt cu mult mai numeroși.

Căci, așa cum un persecutor-șef le trimitea subordonaților săi ordine de persecuție, și astfel, erau mulți persecutori în fiecare oraș sau provincie, la fel, și diavolul conduce mulți slujitori ai săi, ca să stârnească persecuții nu numai în afara, ci și în sufletul fiecăruia.

Despre aceste persecuții s-a spus: *Toți cei care vor să trăiască în Cristos Isus cu evlavie vor fi persecutați* (2Tim 3,12). A spus toți, nimeni nu face excepție. De fapt, cine poate să facă excepție, dacă însuși Domnul a suferit chinurile persecuțiilor?

Mulți sunt martirii lui Cristos care, în ascuns, dau zilnic mărturie despre Domnul Isus! Apostolul cunoștea acest martiriu și mărturia fidelă despre Cristos, el, care a spus: *Aceasta este mândria noastră: mărturia conștiinței noastre* (2Cor 1,12).

RESPONSORIUL

R. Acest sfânt a luptat pentru legea lui Dumnezeu până la moarte și nu i-a fost frică de cuvintele celor nelegiuiți; * căci își pusese temelia pe o stâncă tare.

Ÿ. El și-a sacrificat viața și a ajuns la împărăția cerului. * Căci își pusese.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Doamne, duhul tăriei, pentru ca, urmând exemplul glorios al sfântului Sebastian, martirul tău, să învățăm a asculta de tine mai degrabă decât de oameni. Prin Domnul.

21 ianuarie

SFÂNTA AGNEZA,
FECIOARĂ MARTIRĂ

Comemorare

A fost martirizată la Roma în a doua jumătate a secolului al III-lea sau, mai probabil, la începutul secolului al IV-lea. Papa Damasus i-a împodobit mormântul cu o inscripție în versuri și mulți părinți ai Bisericii, începând cu sfântul Ambroziu, i-au cântat laude.

De la **Comunul unui martir**, 1609, sau al fecioarelor, 1681.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Cu suflet arzând de iubire divină,
Pornirile firii Agneza-și domină;
Rămâne fidelă cereșcului Mire,
Făcându-i pe îngeri în cer s-o admire.

Fiind mucenică, murind fără frică,
Curatul ei suflet la cer se ridică;
Ea stă cu Cristos la ospățul de nuntă:
Aceasta-i răsplata că moartea o-nfruntă.

Spre tine, și gândul, și ruga azi zboară,
Slăvită martiră și castă fecioară;
Suntem tulburați de-o nesigură soartă;
Ne dă ajutor și spre ceruri ne poartă.

Agneză, de Domnul Cristos să ne-apropii,
Să fim ale sale imagini și copii,
Imploră-l cu harul său sfânt să ne-mbrace,
Ca-n inimi s-avem bucurie și pace.

Prinos de cinstire și cânt de iubire
Ți-aducem, Cristoase, divinule Mire.
Și ție cinstire, fecioară aleasă,
Să fii pentru Mielul din ceruri mireasă. Amin.

Sau:

Igne divíni rádians amóris
Córporis sexum superávit Agnes,
Et super carnem potuére carnis
Claustra pudícæ.

Spíritum celsæ cápiunt cohórtes
Cándidum, cæli super astra tollunt;
Iúngitur Sponsi thálamis pudíca
Sponsa beátis.

Virgo, nunc nostræ miserére sortis
Et, tuum quisquis célebrat tropæum,
Ímpetret sibi véniam reátus
Atque salútem.

Redde pacátum pópulo precánti
Príncipem cæli dominúmque terræ,
Donet ut pacem pius et qiétæ
Témpora vitæ.

Láudibus mitem celebrémus Agnum,
Casta quem sponsum sibi legit Agnes,
Astra qui cæli moderátur atque
Cuncta gubérnat. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre fecioare*,
de sfântul Ambroziu, episcop

(Cartea 1, cap. 2.5.7-9: PL 16 [edit. 1845], 189-191)

*Încă nu este capabilă să sufere
și este deja matură pentru victorie*

Este ziua de naștere pentru cer a unei fecioare: să o imităm în curăția ei. Este ziua de naștere a unei martire: să oferim jertfa noastră. Este ziua de naștere a sfintei Agneza! Conform tradiției, a suferit martiriul la vârsta de doisprezece ani. Cât este de detestabilă această cruzime,

care nu a cruțat nici măcar o fetiță! Dar cu atât mai mare a fost puterea credinței, care a primit mărturia unei vieți atât de fragede.

Avea oare acest trup micuț atâta loc pentru răni? Și totuși, cea care nu avea loc pentru loviturile de sabie a avut cu ce să învingă sabia. La vârsta ei, fetițele nu pot suporta nici măcar privirile aspre ale părinților și, când se înțeapă cu un ac, plâng ca și cum ar fi fost rănite.

Ageza, în schimb, stă fără frică în mâinile sângeroase ale călăilor, rămâne neclintită la auzul zgomotului făcut de lanțurile grele pe care le poartă și își oferă trupul sabiei soldatului furios. Nu știe încă ce este moartea, dar este pregătită să moară. Târâtă cu forța spre altarul zeilor, își întinde printre flăcări mâinile spre Cristos și, de pe acele altare sacrilege, face semnul care îl preamărește pe Domnul victorios. Își așază gâtul și ambele mâini în legăturile de fier, chiar dacă nici un lanț nu putea să strângă mădulare atât de fragede.

Un nou tip de martiriu? Încă nu este capabilă să sufere și este deja matură pentru victorie. Îi este greu să lupte, dar ușor să fie încoronată. Cea care avea handi-capul vârstei fragede a dat o magistrală lecție de tărie. O mireasă nu s-ar fi îndreptat cu atâta grabă spre camera nupțială, așa cum această fecioară a înaintat, cu pas vioi, spre locul supliciului ei; capul ei era încoronat nu cu coroane, ci cu Cristos, nu era împodobit cu flori, ci cu virtuți.

Toți plâng, ea nu varsă o lacrimă. Cei mai mulți se minunează văzând-o că își dă cu atâta ușurință viața, pe care încă nu o gustase, și o dă ca și cum ar fi ajuns la capătul ei. Toți se miră că ea se arată ca martora a divinității, în timp ce, din cauza vârstei, nu putea fi încă stăpână pe sine. În sfârșit, ea a făcut să i se creadă mărturia cu privire la Dumnezeu, ea, care nu ar fi fost crezută dacă ar fi dat mărturie cu privire la oameni. Căci ceea ce depășește natura vine de la Creatorul naturii.

Câte amenințări nu a folosit călăul ca să o înspăimânte, la ce lingușiri nu a recurs ca să o convingă și câte promisiuni nu i-a făcut ca să accepte să se mărite!

Dar ea spune: „Ar însemna să-l ofensez pe Mirele meu, dacă îl voi aștepta pe cel care trebuie să mă placă. Mă va avea cel care m-a ales cel dintâi. De ce zăbovești, călăule? Să piară trupul care poate fi iubit cu ochii, dar pe care eu nu-l vreau”. S-a ridicat, s-a rugat, și-a plecat capul.

Să-l fi văzut pe călău tresărind, de parcă el era cel condamnat, cum îi tremura mâna dreaptă și cum fața îi devenea palidă de frica loviturii date altcuiva, în timp ce fetița nu se temea de nimic. Aveți, așadar, într-o singură victimă un dublu martiriu, cel al curăției și cel al credinței. Ea și-a păstrat fecioria și a dobândit martiriul.

RESPONSORIUL

R. Să celebrăm sărbătoarea sfintei Agneza, să ne aducem aminte de pătimirea ei: * în tinerețe a învins moartea și a câștigat viața.

V. Singura ei iubire a fost pentru acela care este autorul vieții. * În tinerețe.

Laudele

IMNUL

Agneza, în ziua aceasta preasfântă,
 Scăldată în sânge, spre cer se avântă;
 E ziua când cerul pământului fură
 O fragedă floare, o blândă făptură.
 Deși nu e trupul ei copt pentru nuntă,
 E copt pentru moartea pe care-o înfruntă;
 Cu zâmbetul dulce pe fața senină,
 Așteaptă din ceruri un Mire să-i vină.
 Primește poruncă: „De vrei să fii vie,
 Aprinde și pune pe-altar o făclie!”
 Răspunde Agneza: „Nu torța păgână
 O ține fecioara creștină în mână.
 Făclia aprinsă de voi pe altare
 Credința o stinge în cel ce o are;
 E inima-n mine o torță de-a dreptul,
 De vrei să o stingeți, deschideți-mi pieptul”.

Lovește călăul atunci fără milă
 Și cade ucisă plăpânda copilă.
 Curatul ei suflet spre cer își ia zborul;
 Isus își culege din lume odorul.
 Isuse, tu ești prețioasa comoară
 Adusă în lume de-o Mamă Fecioară;
 Mărire să-ți fie acum și-n vecie,
 Întreaga Treime slăvită să fie. Amin.

Sau:

Agnes beata virginis
 Natalis est, quo spiritum
 Caelo refudit debitum,
 Pio sacrata sanguine.
 Maturo martyrio fuit
 Maturo nondum nuptiis;
 Prodire quis nuptum putet,
 Sic laeta vultu ducitur.
 Aras nefandi numinis
 Adolere tædis cogitur;
 Respondet: „Haud tales faces
 Sumpsere Christi virgines.
 Hic ignis extinguit fidem,
 Hæc flamma lumen eripit;
 Hic, hic ferite, ut profluo
 Cruore restinguam focus”.
 Percussa quam pompam tulit!
 Nam veste se totam tegens,
 Terram genu flexo petit
 Lapsu verecundo cadens.
 Iesu, tibi sit gloria,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre et almo Spiritu,
 In sempiterna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. 1 Domnul meu Isus Cristos mi-a dat inelul său cheazășie și, ca unei mirese, mi-a pus pe cap cunună.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Sunt logodită cu acela căruia îi slujesc îngerii, de a cărui frumusețe se uimesc soarele și luna.

Ant. 3 Bucurați-vă împreună cu mine și fericiți-mă, căci am primit un tron de lumină împreună cu toți sfinții.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prisosește și mângâierea noastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeu își pleacă privirea spre ea, * îi stă alături și ea nu se clatină. Dumnezeu.

Ÿ. Dumnezeu îi este scăpare și tărie, ajutor sigur în necazuri, * îi stă alături și ea nu se clatină. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la *Benedictus*: Iată, ceea ce am dorit, acum văd, ceea ce am sperat, acum am dobândit: sunt unită în ceruri cu acela pe care l-am iubit pe pământ cu toată dăruirea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu alegi făpturile cele mai slabe pentru a-i face de rușine pe cei puternici ai lumii; te rugăm, dăruiește-ne nouă, care sărbătorim nașterea pentru cer a sfintei Agneza, martira ta, să urmăm exemplul ei de statornicie în credință. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Agneza, în ziua aceasta, **ca la Laude**, 1191.

Ant. 1 Fecioara lui Cristos nu se sperie de amenințări și nici nu se lasă ademenită de lingușiri.

Psalzii și cântarea de la Comunal unui martir, 1626.

Ant. 2 Numai lui îi păstrez credința, lui mă încredințez cu toată iubirea.

Ant. 3 Te binecuvânteț, Tată al Domnului meu Isus Cristos, căci prin Fiul tău ai dat biruință slujitoarei tale!

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Dimpotrivă, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul măririi și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeu a ales-o * și a iubit-o. Dumnezeu.

Ψ. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la Magnificat: Sfânta Agneza, cu brațele întinse, se ruga: „Pe tine, Tată sfânt, te implor; pe tine te-am iubit, pe tine te-am căutat, pe tine totdeauna te-am dorit și, iată, acum vin la tine!”

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

22 ianuarie

SFÂNTUL VINCENTIU,
DIACON MARTIR

Vincentiu, diacon al Bisericii din Saragossa, a murit martir în timpul prigoanei lui Dioclețian, la Valencia, în Spania, după ce a fost chinuit cu cruzime. Cultul lui s-a răspândit imediat în Biserică.

De la Comunal unui martir, 1609.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 276, 1-2: PL 38, 1256)

*Vincentiu a fost învingător
în acela care a învins lumea*

Datorită lui Cristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în el, ci și să suferiți pentru el (Fil 1,29).

Diaconul Vincentiu a primit ambele haruri, le-a primit și le-a păstrat. Căci dacă nu le-ar fi primit, ce-ar fi păstrat? A avut curaj în vorbire, a avut tărie în suferință.

Nimeni, așadar, să nu se încreadă în sine atunci când vorbește. Nimeni să nu se încreadă în forțele sale atunci când suferă o încercare. Într-adevăr, atunci când spunem cu înțelepciune lucruri bune, înțelepciunea noastră vine de la Dumnezeu, și atunci când suportăm cu tărie lucrurile rele, răbdarea noastră vine de la el.

Amintiți-vă de Cristos Domnul care, în Evanghelie, îi avertizează pe ucenicii săi; amintiți-vă de Regele martirilor care înzestrea armatele sale cu arme spirituale, le prevestește războiul, le oferă ajutorul, le promite răsplata. După ce le-a spus ucenicilor săi: *În lume veți avea necazuri (In 16,33)*, adaugă îndată, ca să le îndepărteze spaima: *Curaj, eu am învins lumea (In 16,33)*.

De ce să ne mirăm, preaiubiților, că Vincențiu a fost învingător în acela care a învins lumea? *În lume*, a spus Isus, *veți avea necazuri*. Dacă lumea ne calcă în picioare, totuși nu ne strivește, dacă ne atacă, totuși nu ne învinge. Lumea are două arme cu care luptă împotriva soldaților lui Cristos. Lingușește ca să înșele, terorizează ca să înduplece. Să nu ne reținem plăcerea noastră, să nu ne îngrozească cruzimea celorlalți, și astfel, lumea este învinsă.

Cristos vine în întâmpinare în ambele cazuri, și astfel, creștinul nu este învins. Dacă se ia în considerare, în acest martiriu, perseverența omului, la început, faptul apare ca incredibil; însă dacă se recunoaște puterea divină, el nu mai trezește uimire.

Pe cât de mare era cruzimea cu care se năpusteau asupra trupului martirului, pe atât de mare era liniștea ce ieșea din glasul său, și pe cât de rafinate erau chinurile cu care torturau membrele sale, pe atât de mare era siguranța ce răsuna din cuvintele sale, încât am putea crede că, în timp ce Vincențiu suferea pătămirea, era torturat altcineva, care nu vorbea.

Și, într-adevăr, fraților, așa era; chiar așa se întâmpla: altcineva vorbea. Căci Cristos, în Evanghelie, le-a promis și acest lucru martirilor săi, pe care îi pregătea la astfel de lupte. El le-a spus așa: *Nu vă preocupați cum sau ce veți vorbi, căci vi se va da în ceasul acela ce să vorbiți, pentru că nu sunteți voi cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este cel care vorbește în voi (Mt 10,19-20)*.

Trupul, așadar, era torturat, dar Duhul vorbea, și prin cuvântul Duhului nu numai că era condamnată nelegiuirea, ci era întărită și slăbiciunea.

RESPONSORIUL

Cf. *Iob 23,10.11; Fil 3,8.10*

R. Dumnezeu m-a pus la încercare ca pe aurul ce se încearcă în foc. Pașii mei au mers pe urmele sale; * am mers pe calea sa și nu m-am abătut de la ea.

V. De acum consider că toate sunt o pierdere; pe Cristos vreau să-l cunosc, ca să fiu cu el în pătămirea lui. * Am mers.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, revarsă cu bună-tate Duhul tău asupra noastră, pentru ca inimile să ne fie întărite de iubirea care l-a însuflețit pe sfântul martir Vincențiu, făcându-l de neînvins în mijlocul chinurilor. Prin Domnul.

24 ianuarie

SFÂNTUL FRANCISC DE SALES, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut în Savoia, în 1567. Sfințit preot, a lucrat mult pentru redresarea catolicismului în țara sa. Ales episcop de Geneva, s-a arătat un adevărat păstor față de clerici și față de credincioși, educându-i în credință prin scrieri și prin tot ce a întreprins, fiind exemplu pentru toți. A murit la Lyon, la 28 decembrie 1622. În ziua de 24 ianuarie, trupul său a fost depus la Annecy.

De la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1636, sau de la Comunal învățătorilor Bisericii, 1667.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Îndrumare la viața evlavioasă*,
de sfântul Francisc de Sales, episcop

(Partea 1, cap. 3)

Evlavia trebuie practică în diferite moduri

La facerea lumii, Dumnezeu porunca plantelor să facă roadele lor, fiecare după felul ei: tot astfel poruncește el creștinilor, care sunt plantele vii ale Bisericii sale, să producă roadele evlavici, fiecare după starea și chemarea lui.

Evlavia trebuie să fie practică în diferite moduri: într-un fel de nobil, în alt fel de meseriaș, într-un fel de

servitor, în alt fel de rege, într-un fel de văduvă și de tână necăsătorită, în alt fel de femeia măritată. Și nu numai atât, dar trebuie potrivită practicarea evlaviei cu puterile, treburile și obligațiile fiecăruia în particular.

Spune-mi, te rog, Filotee, ar fi potrivit oare ca episcopul să voiască a fi izolat ca certosinul? Și dacă oamenii căsătoriți n-ar voi să strângă mai mult decât capucinii, dacă lucrătorul ar fi toată ziua la biserică, cum e călugărul, iar călugărul ar fi mereu expus la tot felul de întâlniri pentru serviciul aproapelui ca episcopul, această evlavie n-ar fi oare ridicolă, fără regulă și de nesuferit?

Acastă greșală și absurditate totuși se întâmplă foarte des. Nu, Filotee, evlavia nu strică nici un lucru când este adevărată, ci le desăvârșește pe toate, iar când se împotrivesc legitimei ocupații a cuiva, ea este, fără îndoială, greșită.

Albina scoate mierea ei din flori, fără a le stânjeni, lăsându-le întregi și proaspete precum le-a găsit; dar adevărata evlavie face și mai bine, căci nu numai că nu strică nici un fel de îndeletnicire sau ocupație, ci, dimpotrivă, le împodobește și le înfrumusețează.

Căci, așa cum orice fel de pietre scumpe puse în miere devin mai strălucitoare, fiecare după culoarea ei, tot așa, oricine devine mai plăcut în ocupația lui, când o unește cu evlavia: grija casei devine liniștită, iubirea soțului și a soției mai sinceră, serviciul principelui mai credincios și tot felul de ocupații mai dulci și mai prietenoase.

Este o greșală, ba chiar o erezie, de-a voi să scoți viața evlavioasă din cazarma soldaților, din prăvălia negustorilor, de la curtea capetelor încoronate, din căsnicia persoanelor căsătorite. Este adevărat, Filotee, că evlavia pur contemplativă, călugărească și religioasă nu poate fi exercitată în aceste profesii; dar, de asemenea, în afară de aceste trei feluri de evlavie, mai există multe altele, menite să-i desăvârșească pe aceia care trăiesc în lume.

Oriunde am fi, putem și trebuie să tindem la viața desăvârșită.

RESPONSORIUL

Ef 4,32–5,1; Mt 11,29ab

R. Fiți buni unii față de alții, înțelegători, iertându-vă unii pe alții, așa cum Dumnezeu v-a iertat în Cristos.

* Fiți, așadar, imitatorii lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți.

Ψ. Luați asupra voastră jugul meu și învățați de la mine, că sunt blând și smerit cu inima. ***** Fiți, așadar.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care pentru mântuirea sufletelor ai voit ca sfântul episcop Francisc de Sales să se facă tuturor toate, dă-ne harul ca, după exemplul lui, să arătăm neconținut, în slujirea fraților noștri, blândețea iubirii tale. Prin Domnul.

25 ianuarie

CONVERTIREA SFÂNTULUI APOSTOL PAUL

Sărbătoare

Invitatoriul

Ant. Să-l laudăm pe Dumnezeu nostru, în sărbătoarea convertirii învățătorului neamurilor!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Sfinte Paul, tu, apostol preamărit printre noroade,

Către tine ne împinge remușcarea ce ne roade.

Marea-ți trecere la Domnul e menită să inspire

Doar curaj și ne oferă chezașii de mântuire.

Ai purtat pe ochii minții necredința ca o scamă,

Dar din beznă la lumină glasul Domnului te cheamă.

Deveniseră creștinii prigonirii tale ținte,

Însă-mbrățișezi deodată prigoniiții dinainte.

Nu uita, mărit Apostol, dragostea de-odinioară,
 Vezi cum răul ne apasă, cum păcatul ne doboară.
 Am căzut mai greu ca tine, recunoaştem cu ruşine;
 Reaprinde-ne speranţa, ne îndreaptă către bine.
 Să-nflorească-n noi iubirea, prin a ta pioasă rugă,
 Bunătatea care iartă totul ura s-o distrugă.
 Nu lăsa ca răzbunarea între noi să se strecoare,
 Minteia noastră o fereşte de-ntuneric şi eroare.
 Te-a ales cu grijă cerul şi ți-a dat ca misiune
 Ca să fii tu mesagerul tăineii veştii celei bune
 Şi să porţi credinţa sfântă la popoarele păgâne;
 De vei fi şi nouă crainic, o speranţă ne rămâne.
 Cinste, laudă, mărire pe pământ Treimii fie-i,
 Cânt de slavă să răsunе sus, în sferеle tăriei,
 Ea la toţi ne deа cununa şi răsplata ce-o aşteaptă
 Cei ce-au dus o viaţă bună şi-au purtat o luptă dreaptă.
Amin.

Sau:

Pressi malórum póndere
 Te, Paule adímus súpplices,
 Qui certa largus désuper
 Dabis salútis pígnora.
 Nam tu beáto cóncitus
 Divíni amóris ímpetu,
 Quos insecútor óderas,
 Defénsor inde amplécteris.
 Amóris, eia, prístini
 Ne sis, precámur, ímmemor,
 Et nos supérnae lánguidos
 In spem redúcas grátia.
 Te deprecánte flóreat
 Ignára damni cárítas,
 Quam nulla turbent iúrgia
 Nec ullus error saúciет.
 O grata cælo víctima,
 Te, lux amorque Géntium,
 O Paule, clarum víndicem,
 Nos te patrónnum póscimus.

Laus Trinități, cântica
 Sint sempiternæ glóriæ,
 Quæ nos boni certâminis
 Tecum corónet præmiis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cine ești, Doamne? Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți; greu este pentru tine să dai cu călcâiul în țepușă.

Psalmii de la Comunal apostolilor, 1569.

Ant. 2 Anania, mergi și caută-l pe Saul, căci, iată-l, se roagă; el va fi un vas ales pentru mine, ca să ducă numele meu înaintea neamurilor și a regilor și a fiilor lui Israel.

Ant. 3 Intrând, Paul îl predica pe Isus iudeilor în sinagogi, afirmând că acesta este Cristos.

℣. Milostiv și îndurător este Domnul.

℞. Îndelung răbdător și plin de iubire.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
 către Galateni

1,11-24

*Dumnezeu mi l-a revelat pe Fiul său
 ca să predic evanghelia*

¹¹ Vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia predicată de mine nu este după om: ¹² nici n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci am primit-o prin revelația lui Isus Cristos.

¹³ Ați auzit, desigur, de purtarea mea când eram în iudaism; cum persecutam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și încercam s-o distrug. ¹⁴ Și pentru că eram plin de zel pentru tradiția primită de la strămoși, îi întreceam în iudaism pe mulți de o vârstă cu mine din neamul meu.

¹⁵ Dar când i-a plăcut lui Dumnezeu, cel care m-a ales încă din sânul mamei mele și m-a chemat prin harul său, ¹⁶ mi l-a descoperit pe Fiul său în mine ca să-l vestesc păgânilor, imediat, fără să mă sfătuiască cu cineva. ¹⁷ Și fără să urc la Ierusalim, la cei care erau apostoli înaintea mea, am mers în Arabia, apoi m-am întors din nou la Damasc.

¹⁸ Trei ani după aceea, am urcat la Ierusalim să fac cunoștință cu Chefa și am rămas la el timp de cincisprezece zile. ¹⁹ Dar nu am văzut pe nimeni altul dintre apostoli, în afară de Iacob, fratele Domnului. ²⁰ Ceea ce vă scriu, iată, mărturisesc înaintea lui Dumnezeu că este adevărat.

²¹ După aceea, am mers în ținuturile Siriei și ale Ciliciei, ²² dar nu eram cunoscut la față Bisericilor din Iudeea, care sunt în Cristos. ²³ Acestea au zis: „Cel care ne persecuta odinioară acum vestește credința pe care căuta atunci să o distrugă”. ²⁴ Și îl preamăreau pe Dumnezeu pentru mine.

RESPONSORIUL *Gal 1,11b.12; 2Cor 11,10a.17b*

R. Evanghelia predicată de mine nu este după om; * n-am primit-o de la vreun om, ci am primit-o prin revelația lui Isus Cristos.

Ÿ. Adevărul lui Isus Cristos este în mine ca să vă predic evanghelia lui Dumnezeu în mod gratuit. * N-am primit-o.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 2, Panegiricul sfântului Paul: PG 50, 477-480)

Paul a suferit toate din dragoste față de Cristos

Ce este omul, cât de nobilă este natura noastră și câtă putere are această creatură vie, Paul a arătat-o mai bine ca oricare altul. În fiecare zi, el se urca tot mai sus, în fiecare zi se ridica cu mai mult zel și lupta cu un curaj tot mai mare împotriva pericolelor pe care le întâlnea.

Gândindu-se la aceasta, spunea: *Uit cele din urma mea și mă avânt către cele dinaintea mea* (cf. *Fil 3,13*). În timp ce își aștepta moartea, el îi invita pe ceilalți să împărtășească cu el această bucurie, spunând: *Bucurați-vă și voi, bucurați-vă împreună cu mine* (*Fil 2,18*). În fața pericolelor, a insultelor și a tot felul de umilițe, el tresaltă iarăși de bucurie și, scriind corintenilor, spune: *Mă bucur în slăbiciuni, în jigniri, în persecuții* (cf. *2Cor 12,10*). El spune că acestea sunt armele dreptății și arată că tocmai de aici îi vine cel mai mare rod.

Scăpa peste tot de cursele dușmanilor. Lovit pretutindeni cu vergi, copleșit de injurii și insulte, el se comporta ca și cum ar fi celebrat triumfuri glorioase, se lăuda cu ele de parcă ar fi ridicat trofee și îi mulțumea lui Dumnezeu, spunând: *Mulțumire fie lui Dumnezeu care triumfă mereu în noi* (cf. *2Cor 2,14*). El căuta umilirile și insultele, pe care le primea din cauza predicii sale, mai mult decât căutam noi onorurile; moartea, mai mult decât dorim noi viața; sărăcia, mai mult decât dorim noi bogăția; munca, mai mult decât dorim alții odihna. Un singur lucru detesta și respingea: ofensarea lui Dumnezeu. Și nimic altceva nu i se părea mai vrednic de dorit decât a-i fi plăcut lui Dumnezeu în toate.

Ceea ce considera mai presus de toate era să se bucure de iubirea lui Cristos; având aceasta, se simțea cel mai fericit dintre toți oamenii. Fără aceasta, prietenia celor puternici și a principilor era nimic. Prefera să se afle printre cei din urmă, ba chiar printre cei condamnați, cu această iubire, decât, fără ea, să fie printre oamenii de vază și încărcăți de onoruri.

Singurul și cel mai mare chin pentru el ar fi fost pierderea acestei iubiri. Pentru el, aceasta ar fi însemnat gheena, pedeapsa unică, chinul cel mai mare și mai insuportabil.

În schimb, a se bucura de iubirea lui Cristos însemna pentru el viața, lumea, îngerul cel bun, prezentul, viitorul, împărăția, promisiunea, fericirea infinită. În afară de aceasta, tot ceea ce ni se poate întâmpla aici, pe pământ, el nu considera nici greu, nici plăcut.

Astfel, el disprețuia toate lucrurile pe care le vedem așa cum este disprețuită iarba putrezită. Tiranii și popoarele pline de furie i se păreau a fi niște muște.

Moartea, suferințele și miile de torturi le considera ca niște jocuri de copii, câtă vreme trebuia să le sufere pentru Cristos.

RESPONSORIUL

1Tim 1,13b-14; 1Cor 15,9b

R. Am găsit îndurare la Dumnezeu, căci, în necredința mea, o făceam din neștiință, * însă harul Domnului nostru s-a revărsat din plin cu credința și iubirea care este în Cristos Isus.

Ÿ. Nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am persecutat Biserica lui Dumnezeu. * Însă harul.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Tu, răspânditor în lume de cerească-nvățătură,
Sfinte Paul, izgonește noaptea minților obscură.
Dă-ne bunele moravuri, pașii noștri fă-i să tindă
Către cel pe care-acuma îl vedem ca-ntr-o oglindă.

Adorabilă Treime, peste tine ceru-și cerne
Floare-aleasă a măririi și-a cântărilor eterne;
Ca un sfânt ecou ce vine, prelungind din ceruri cântul,
Te slăvește, te mărește și te laudă pământul. Amen.

Sau:

Doctor *egrégie*, Paule, mores înstrue
Et mente polum nos transférre sátage,
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,
În unitáte, cui manet impérium
Ex tunc et modo per átérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Știu în cine am crezut și sunt sigur că el, dreptul judecător, are puterea să-mi păstreze până în ziua venirii sale bunul ce mi-a fost încredințat.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Îți este de ajuns harul meu, Paule, căci puterea își află împlinirea în slăbiciune.

Ant. 3 Harul lui Dumnezeu nu a fost zadarnic în mine, ci el rămâne în mine pururi.

LECTURA SCURTĂ

Fap 26,16b-18

Pentru aceasta m-am arătat ție, ca să te pun deoparte ca slujitor și martor al celor pe care le-ai văzut și al celor pe care le vei vedea. Eu te voi salva de acest popor și de păgânii la care te trimit, ca să le deschizi ochii, să-i întorci de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor și moștenirea împreună cu cei sfințiți prin credința în mine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Tu ești vas ales, * sfinte apostol Paul! Tu ești.

V. Predicator al adevărului în lumea întreagă, * sfinte apostol Paul. Slavă Tatălui. Tu ești.

Ant. la *Benedictus*: Să celebrăm convertirea sfântului apostol Paul, căci din prigonitor a devenit vas ales!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, având moștenire cerească primită de la apostoli, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl nostru, pentru toate darurile lui:

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul trupului și sângelui Fiului tău, lăsat nouă prin apostoli,

– prin care primim hrană și viață.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru ospățul cuvântului tău, pregătit nouă de apostoli,

– prin care primim lumină și bucurie.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru Biserica ta sfântă, zidită pe temelie apostolilor,

– prin care suntem uniți într-un singur trup.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru baia Botezului și a Pocăinței, încredințată apostolilor,

– prin care suntem spălați de toate păcatele.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai învățat lumea întregă prin predicarea sfântului apostol Paul, dă-ne, te rugăm, nouă care sărbătorim astăzi convertirea lui să pășim spre tine, urmându-i exemplul, și astfel să fim în lume martori ai adevărului tău. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmii de la zi.

Ora a treia

Ant. Frate Saul, Domnul Isus, care ți s-a arătat pe cale, m-a trimis ca să vezi și să te umpli de Duhul Sfânt.

LECTURA SCURTĂ

1Tim 1,12-13a

Îi mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit pentru că m-a găsit vrednic de încredere rânduindu-mă în slujirea sa, deși mai întâi am fost un defăimător, un persecutor și un insultător; dar am găsit îndurare.

℣. Bucurați-vă și veseliți-vă, spune Domnul.

℟. Că numele voastre sunt scrise în ceruri.

Ora a șasea

Ant. Pe când Saul se apropia de Damasc, la amiază, o lumină mare din ceruri l-a înconjurat deodată.

LECTURA SCURTĂ*1Tim 1,14-15*

Harul Domnului nostru s-a revărsat din plin împreună cu credința și iubirea care sunt în Cristos Isus. Vrednic de crezut și de primit cu toată încrederea este cuvântul: „Cristos Isus a venit în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși”, între care eu sunt primul.

℣. Tu aprinzi făclia mea, Doamne.

℟. Dumnezeuul meu, luminează-mi întunericul!

Ora a noua

La psalmodia complementară, în locul psalmului 125 (126) se poate spune psalmul 128 (129), 1113.

Ant. Domnul i-a spus lui Saul: „Eu sunt Isus Nazarineanul pe care tu îl prigonești”.

LECTURA SCURTĂ*1Tim 1,16*

Am găsit îndurare pentru ca Cristos Isus să-și arate mai întâi în mine toată îndelunga lui răbdare, făcând din mine un model pentru cei care vor crede în el spre viața veșnică.

℣. Voi lăuda numele tău în veci, Doamne.

℟. Căci mare este îndurarea ta asupra mea.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**IMNUL**

Azi e zi de sărbătoare, când Biserica exaltă
În cântări pe sfântul Paul și chemarea lui înaltă.
Din dușman de moarte, Domnul, cel cu milă nesecată,
În apostol plin de râvnă îl transformă dintr-o dată.

Saul, cel ce mai-nainte pe Cristos nu-l suportase,
 Aresta acum creștinii culegându-i de prin case.
 Dintr-o dată prinde însă focul sacru să-l consume,
 De-a purta acest sfânt nume pretutindenea în lume.
 O, apostol plin de slavă, ce favoare, ce răsplată!
 În extaz răpirea-n ceruri nu o dată i-a fost dată.
 A văzut cu ochii minții negrăitele mistere,
 A primit ce poate omul după moarte doar să spere.
 Răspândește vestea bună după cum semănătorul,
 Primăvara, ia sămânța și își seamănă ogorul,
 Iar sămânța încolțește, face spic cu bobul mare;
 Cerul holda-mbeșugată o adună în hambare.
 Vorba lui înflăcărată, ca o torță orbitoare,
 Răspândește strălucirea la mulțime de popoare;
 Se retrage bezna neagră a erorii ca, în fine,
 Peste-ntreaga omenire adevărul să domine.
 Pe pământ și sus în ceruri, lui Cristos mărire fie-i;
 El cu Tatăl și cu Duhul, din adâncul veșniciei,
 A decis să fie Paul vas ales de dânsul, care
 La păgâni să ducă vestea și speranța de salvare. Amin.

Sau:

Excelsam Pauli glóriam
 Concélebret Ecclésia,
 Quem mire sibi apóstolum
 Ex hoste fecit Dóminus.
 Quibus succénsus æstibus
 In Christi nomen sæviit,
 Exársit his impénsius
 Amórem Christi prædicans.
 O magnum Pauli méritum!
 Cælum conscéndit tértium,
 Audit verba mystérii
 Quæ nullus audet éloqui.
 Dum verbi spargit sémina,
 Seges surgit ubérrima;
 Sic cæli replent hórreum
 Bonórum fruges óperum.

Micántis more lámpadis
 Perfúndit orbem rádiis;
 Fugat errórum ténebras,
 Ut sola regnet véritas.

Christo sit omnis gloria,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 Qui dedit vas tam fúlgidum
 Electiόνis géntibus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Bucuros mă voi lăuda în slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea lui Cristos.

Psalmii și cântarea de la Comunal apostolilor, 1576.

Ant. 2 Eu am sădit, Apollo a udat, dar Dumnezeu a dat creșterea.

Ant. 3 Pentru mine, a trăi este Cristos și a muri este un câștig. Se cuvine să mă laud în crucea Domnului nostru Isus Cristos.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,9-10

Eu sunt ultimul dintre apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am persecutat Biserica lui Dumnezeu. Însă prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt, iar harul lui pentru mine nu a devenit zadarnic, dimpotrivă, am lucrat mai mult decât ei toți, nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este în mine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Te voi lăuda, Doamne, * cu toată inima! Te voi lăuda.

V. Și voi preamări numele tău printre neamuri * cu toată inima! Slavă Tatălui. Te voi lăuda.

Ant. la Magnificat: Sfinte apostol Paul, predicator al adevărului și învățător al neamurilor, mijlocește pentru noi la Dumnezeu, cel care te-a ales!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– fă ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toți la împăcarea cu tine și între noi.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai învățat lumea întregă prin predicarea sfântului apostol Paul, dă-ne, te rugăm, nouă care sărbătorim astăzi convertirea lui să pășim spre tine, urmându-i exemplul, și astfel să fim în lume martori ai adevărului tău. Prin Domnul.

26 ianuarie

SFINȚII TIMOTEI ȘI TIT, EPISCOPI**Comemorare**

Timotei și Tit au fost ucenicii și colaboratorii apostolului Paul. Timotei a condus Biserica din Efes, iar Tit, Biserica din Creta. Lor le-au fost adresate epistolele numite *pastorale*,

care cuprind învățături de mare importanță pentru formarea păstorilor și a credincioșilor.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 2, Panegiricul sfântului Paul: PG 50, 480-484)

Am luptat lupta cea bună

Paul era în închisoare, dar se simțea ca în cer, și primea lovituri și răni cu mai multă plăcere decât cei care primesc premiul la concursuri. Iubea durerile nu mai puțin decât premiile, deoarece le considera ca niște premii; de aceea, le și numea un har divin. Dar fii atent la ce se referea când spunea aceasta. Desigur, era un premiu *să se despartă de viața aceasta și să fie cu Cristos* (cf. *Fil 1,23*), însă a rămâne în trup era o luptă continuă; totuși, din iubire față de Cristos, el amâna premiul pentru a putea lupta, și acest lucru îl considera mai necesar.

Pentru el, a fi despărțit de Cristos constituia o luptă și o durere, ba chiar mai mult decât orice luptă și decât orice durere. Însă a fi cu Cristos era cel mai mare premiu. Totuși, din iubire față de Cristos, Paul a preferat să aleagă mai degrabă lupta decât premiul.

Aici, cineva ar putea să spună că toate acestea erau plăcute pentru Paul datorită lui Cristos. Desigur, și eu admit aceasta, căci ceea ce pentru noi este motiv de tristețe, pentru el devenea cea mai mare plăcere. Dar de ce amintesc de pericole și de necazuri? De fapt, el se afla într-o întristare continuă, care îl făcea să spună: *Cine este slab și eu să nu fiu slab? Cine este scandalizat și eu să nu mă aprind?* (2Cor 11,29).

Vă rog, însă, nu numai să admirați, ci și să imitați acest strălucit exemplu de virtute, căci numai astfel vom putea fi părtași la victoria sa.

Dacă cineva este surprins de faptul că am spus că oricine va avea meritele lui Paul va avea și răsplata lui să-l asculte pe el, care spune: *Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința. De acum îmi este rezervată coroana dreptății pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept; și nu numai mie, ci și tuturor acelor care au iubit arătarea lui* (2Tim 4,7-8). Vezi cum ne cheamă pe toți să împărtășim aceeași glorie?

Așadar, deoarece tuturor ne este oferită aceeași coroană a gloriei, să ne străduim cu toții să devenim vrednici de acele bunuri care ne-au fost promise.

Să nu considerăm la sfântul Paul numai măreția și sublimitatea virtuților și acea dispoziție a sufletului său, puternică și decisă, pentru care a meritat să ajungă la un asemenea har, ci și faptul că are aceeași natură ca noi, prin care ne împărtășește toate bunurile sale. Astfel, chiar lucrurile cele mai grele ni se vor părea ușoare și plăcute și, ostenindu-ne în acest timp atât de scurt, vom ajunge să purtăm coroana nepieritoare și nemuritoare, prin harul și milostivirea Domnului nostru Isus Cristos, căruia i se cuvine slava și puterea, acum și întotdeauna, în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

1Tim 6,11-12a; Tit 2,1

R. Tu, om al lui Dumnezeu, urmează dreptatea, evlavia, credința, iubirea, statornicia, blândețea! * Luptă lupta cea bună a credinței, cucerește viața veșnică.

V. Spune ceea ce este conform cu învățătura sănătoasă. * Luptă.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Vesteste cuvântul, stăruie la timp potrivit și la timp nepotrivit: convinge, amenință, îndeamnă, cu toată răbdarea și învățătura.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai înzestrat pe sfinții Timotei și Tit cu virtuțile apostolilor, dăruiește-ne harul, prin mijlocirea lor, ca, trăind cu dreptate și evlavie în această lume, să ne învrednicim a ajunge în patria cerească. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la Magnificat: Să trăim cu dreptate și cu evlavie, așteptând speranța fericită și venirea Domnului.

27 ianuarie

SFÂNTA ANGELA MERICI, FECIOARĂ

S-a născut în jurul anului 1470, la Desenzano, în regiunea Veneto. A îmbrăcat haina Ordinului al treilea al sfântului Francisc și a adunat în jurul ei tinere pe care le-a format în vederea exercitării faptelor de caritate. În anul 1535 a întemeiat la Brescia o societate sub patronajul sfintei Ursula, pentru educarea fetelor sărace la o viață creștină. A murit în anul 1540.

De la Comunal fecioarelor, 1681, sau al femeilor sfinte: pentru educatori, 1770.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Testamentul spiritual*
al sfintei Angela Merici, fecioară

Toate le-a orânduie cu bunătate

Preaiubitele mele maici și surori în Isus Cristos, străduiți-vă, în primul rând și cu orice preț, să luați, cu ajutorul lui Dumnezeu, hotărâri înțelepte; astfel, conduse numai de iubirea lui Dumnezeu și de zelul pentru mântuirea sufletelor, să vă îndepliniți misiunea de educatoare.

Numai dacă este înrădăcinată și întemeiată pe această dublă iubire, misiunea voastră de educatoare va produce roade bune și mântuitoare, căci Mântuitorul nostru a spus: *Un pom bun nu poate să facă fructe rele (Mt 7,18)*.

Pomul bun, spune el, adică o inimă bună și un suflet aprins de iubire, nu poate să producă decât fapte bune și sfinte. De aceea, și sfântul Augustin spunea: *Iubește și fă ce vrei*, adică să ai iubire și caritate și, apoi, fă ce vrei, ca și cum ar spune: *Iubirea nu poate să păcătuiască*.

Vă rog, de asemenea, să țineți cont de fiecare dintre fiicele voastre și să aveți gravat în inimile voastre nu numai numele lor, ci și întreaga lor situație și stare. Acest lucru nu vă va fi greu dacă le veți înconjura cu o iubire vie.

Căci și mamele după trup, chiar dacă ar avea o mie de copii, îi au pe toți gravați în inimă, fără să uite vreodată pe vreunul dintre ei, deoarece așa lucrează în ei adevărata iubire. Ba, mai mult, se pare că, cu cât au mai mulți copii, cu atât cresc iubirea și grija deosebită față de fiecare dintre ei. Cu atât mai mult, așadar, pot și trebuie să facă aceasta cele care sunt mame spirituale, deoarece iubirea spirituală este mult mai puternică decât cea care derivă din legătura de sânge.

Prin urmare, maicile mele preaiubite, dacă le veți iubi pe aceste fiice ale noastre cu o iubire vie și sinceră, va fi imposibil să nu le aveți pe toate și pe fiecare gravate în memoria și în inima voastră.

Vă mai rog să vă străduiți să le atrageți prin iubire, blândețe și caritate, nu prin mândrie și asprime. Să fiți amabile cu toate, din adâncul inimii, așa cum se cuvine, conform acelor cuvinte ale Mântuitorului nostru: *Învățați de la mine, că sunt blând și smerit cu inima (Mt 11,29)*. Astfel, îl veți imita pe Dumnezeu despre care citim: *Toate le-a orânduit cu bunătate (Înț 8,1)*. Și Isus spune iarăși: *Căci jugul meu este lesne de purtat și povara mea este ușoară (Mt 11,30)*.

Tot așa, și voi să fiți blânde față de toate, având, mai ales, grijă ca ele să nu facă din constrângere ceea ce le porunciți. Căci Dumnezeu a dat fiecăruia libertatea și,

de aceea, nu constrânge pe nimeni, ci se mulțumește să arate, să cheme, să convingă. Totuși, uneori va trebui să se arate o autoritate mai severă, când este cazul și ținând cont de starea și nevoile persoanelor. Dar și atunci, tot iubirea și zelul pentru suflete trebuie să ne stimuleze.

RESPONSORIUL*Ef 5,8b-9; Mt 5,14a.16a*

R. Voi sunteți lumină în Domnul: umblați ca niște fii ai luminii. * Rodul luminii constă în toată bunătatea, dreptatea și adevărul.

Ÿ. Voi sunteți lumina lumii. Lumina voastră să lumineze înaintea oamenilor. * Rodul luminii.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea sfintei Angela să ne înceteze a ne încredința bunătății tale pentru ca, urmând exemplul iubirii și înțelepciunii acestei sfinte, să putem rămâne credincioși învățaturii tale, dându-i mărturie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

28 ianuarie

**SFÂNTUL TOMA DE AQUINO,
PREOT ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII****Comemorare**

S-a născut în jurul anului 1225, din familia conților de Aquino. A studiat în mănăstirea de la Monte Cassino și la Napoli și, apoi, intrând în Ordinul Fraților Predicatori, și-a completat studiile la Paris și la Köln, avându-l drept maestru pe sfântul Albert cel Mare. A ținut cursuri și a scris multe lucrări de mare valoare în domeniul filozofiei și al teologiei. A murit lângă Terracina, la 7 martie 1274. Amintirea lui se celebrează la 28 ianuarie, zi în care moaștele lui au fost strămutate la Toulouse în anul 1369.

De la Comunal învățătorilor Bisericii, 1667.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Conferințele* sfântului Toma de Aquino, preot

(Conf. 6, Despre *Cred în Dumnezeu*)

Nici un exemplu de virtute nu lipsește din cruce

De ce a fost necesar ca Fiul lui Dumnezeu să sufere pentru noi? A fost o mare necesitate, pe care o putem rezuma în două puncte: ca remediu pentru păcatele noastre și ca exemplu pentru ceea ce trebuie să facem.

A fost un remediu, deoarece în pătimirea lui Cristos găsim remediul împotriva tuturor relelor în care putem cădea din pricina păcatelor noastre.

Dar nu mai mică este utilitatea sa cât privește exemplul. Căci pătimirea lui Cristos este suficientă pentru a orienta întreaga noastră viață. Într-adevăr, cine vrea să ducă o viață desăvârșită nu trebuie să facă altceva decât să disprețuiască ceea ce a disprețuit Cristos pe cruce și să dorească ceea ce el a dorit. Căci nici un exemplu de virtute nu lipsește din cruce.

Cauți un exemplu de iubire? *Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi (In 15,13)*. Aceasta a făcut Cristos pe cruce. Deci, dacă el și-a dat viața pentru noi, nu trebuie să ne fie greu să suportăm oricât rău pentru el.

Cauți un exemplu de răbdare? Găsești unul excelent pe cruce. De fapt, răbdarea este mare în două situații: fie atunci când cineva suportă cu răbdare mari nenorociri, fie atunci când suportă nenorocirile pe care le-ar putea evita, dar nu le evită. Ei bine, pe cruce, Cristos a suferit mari nenorociri, și le-a suferit cu răbdare, deoarece, *suferind, nu amenința (1Pt 2,23); ca o oaie a fost dus la înjunghiere și nu și-a deschis gura (cf. Fap 8,32)*. Mare este, așadar, răbdarea lui Cristos pe cruce: *Să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți la Isus, începutul și desăvârșirea credinței,*

care, în vederea bucuriei ce îi era propusă, a îndurat crucea, neținând seamă de rușinea ei (Evr 12,2).

Cauți un exemplu de umilință? Privește la cel răstignit: căci un Dumnezeu a voit să fie judecat sub Ponțiu Pilat și să moară.

Cauți un exemplu de ascultare? Urmează-l pe cel care s-a făcut ascultător față de Tatăl până la moarte: *După cum prin neascultarea unui singur om, adică a lui Adam, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot la fel, prin ascultarea unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepti* (Rom 5,19).

Cauți un exemplu de disprețuire a lucrurilor pământești? Urmează-l pe cel care este *Regele regilor și Stăpânul stăpânilor, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii* (Col 2,3). Pe cruce, el este gol, batjocorit, scuipat, lovit, încoronat cu spini, adăpat cu fiere și oțet.

Nu-ți lipi, așadar, inima de haine și de bogății, pentru că *au împărțit între ei hainele mele* (In 19,24); nici de onoruri, pentru că eu am îndurat insulte și lovituri (cf. Is 53,4); nici de demnități, pentru că, *împletind o coroană de spini, mi-au pus-o pe cap* (cf. Mc 15,17); nici de plăceri, pentru că, *atunci când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet* (Ps 68,22).

RESPONSORIUL

Înț 7,7-8; 9,17

R. M-am rugat și mi s-a dat înțelegerea; am implorat și a intrat în mine duhul înțelepciunii. * Am preferat-o mai mult decât domniile și stăpânirile și nici o bogăție nu e bogăție în comparație cu ea.

Ÿ. Cine cunoaște gândul tău, Doamne, dacă tu nu-i dai înțelepciunea și nu-i trimiți duhul tău cel sfânt din înălțimi? * Am preferat-o.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul; de dragul lui, sfântul Toma a studiat, a vegheat și a lucrat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai dat în sfântul Toma de Aquino un model de râvnă pentru sfințenie și de căutare a adevărului, dă-ne, te rugăm, lumină pentru a-i înțelege învățăturile și putere pentru a-i urma exemplul. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Dumnezeu l-a coplesit cu înțelepciune, iar el a învățat-o fără amăgire și a comunicat-o și altora fără preget.

31 ianuarie

SFÂNTUL IOAN BOSCO, PREOT

Comemorare

S-a născut la Castelnuovo, în dieceza de Torino, în anul 1815. A avut o copilărie grea; după ce a ajuns preot, și-a închinat toate puterile educării tineretului și a întemeiat mai multe instituții pentru a-i învăța pe tinerii săraci o meserie și a-i forma la viața creștină. A scris și lucrări pentru apărarea religiei. A murit în anul 1888.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1636, sau al sfinților bărbați: pentru educatori, 1770.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ioan Bosco, preot

(Scris., Torino 1959, 4, 201-203)

Am muncit întotdeauna cu drag

Dacă dorim să arătăm ca suntem preocupați de adevărata fericire a elevilor noștri și că vrem să-i ajutăm ca să-și facă mai ușor datoria, mai înainte de toate este

necesar să nu uitați niciodată că voi îi reprezentați pe părinții acestor scumpi tineri, pentru care am muncit întotdeauna cu drag, am studiat și mi-am exercitat ministerul preoțesc, dar nu numai eu, ci și întreaga congregație saleziană.

De câte ori, fiii mei iubiți, în lunga mea carieră, a trebuit să mă conving de acest mare adevăr! Este mai ușor să te enervezi decât să ai răbdare, să ameninți un copil decât să-l convingi! Aș spune chiar că este mai comod, pentru nerăbdarea și mândria noastră, să-i pedepsim pe cei recalitranți, decât să-i corectăm, suportându-i cu fermitate și cu blândețe.

Vă recomand caritatea pe care o avea sfântul Paul față de neofiiți, care adesea îl făceau să plângă și pe care îi implora atunci când îi vedea mai puțin docili, sau că răspundeau rău la iubirea sa.

Aveți grijă ca nimeni să nu creadă că vă lăsați duși de impulsurile pasionale ale sufletului vostru. Este greu, atunci când trebuie să pedepsești, să-ți păstrezi acel calm care este necesar pentru a nu da impresia că acționezi pentru a-ți arăta autoritatea sau pentru a-ți descărca mânia.

Să-i privim ca pe copiii noștri pe aceia asupra cărora trebuie să exercităm o anumită putere. Să ne punem în slujba lor, asemenea lui Isus, care a venit să asculte, nu să poruncească. Să îndepărtăm de la noi tot ceea ce ar putea să ne dea aerul de dominatori și să nu dominăm decât pentru a sluji mai bine.

Așa se comporta Isus cu apostolii săi, cărora le suporta ignoranța și grosolănia, ba chiar și puțină credință. De asemenea, și pe păcătoși îi trata cu bunătate și familiaritate, încât la unii trezea mirarea, iar la alții, scandalul, dar la cei mai mulți speranța că vor obține iertare de la Dumnezeu. De aceea ne-a poruncit să fim blânzi și smeriți cu inima.

De vreme ce sunt copiii noștri, să îndepărtăm orice mânie atunci când trebuie să le corectăm greșelile, sau măcar să ne-o moderăm, încât să pară total stinsă.

Să nu fie agitație în sufletul vostru, să nu fie dispreț în ochii voștri, să nu fie insulte în cuvintele voastre, ci să aveți milă pentru prezent și speranță pentru viitor, ca să fiți cu adevărat părinți care lucrează pentru corectarea și educarea copiilor lor.

În cazuri grave, este mai bine să vă încredințați lui Dumnezeu, să-l rugați cu încredere și umilință, decât să revărșați un torent de cuvinte care, în timp ce îi ofensează pe cei care le ascultă, nu aduc nici un folos celor care le merită.

RESPONSORIUL

Mc 10,13-14; Mt 18,5

R. Aduceau copiii la Isus ca să-i atingă, dar discipolii îi certau. Văzând aceasta, Isus le-a spus: * Lăsați copiii să vină la mine. Nu-i opriți, căci împărăția lui Dumnezeu este a acelor care sunt ca ei.

Ÿ. Oricine va primi un copil în numele meu, pe mine mă primește. * Lăsați copiii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai chemat pe sfântul Ioan Bosco să fie pentru tineri învățător și părinte, dă-ne și nouă focul iubirii de care era înflăcărat el, ca să căutăm mântuirea fraților noștri și să-ți slujim numai ție. Prin Domnul.

FEBRUARIE

2 februarie

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

Sărbătoare

Vesperele I

(când sărbătoarea cade într-o duminică)

IMNUL Tot ce-a spus slăvita ceată, **ca la Vesperele II**, 1236.

PSALMODIA

Ant. 1 Părinții lui Isus l-au dus la Ierusalim pentru a-l prezenta Domnului.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înălță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Părinții lui Isus l-au dus la Ierusalim pentru a-l prezenta Domnului.

Ant. 2 Împodobește-ți camera pentru nuntă, Sionule, și primește-l pe Cristos, regele tău!

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Împodobește-ți camera pentru nuntă, Sionule, și primește-l pe Cristos, regele tău!

Ant. 3 Fericit ești, dreptule Simeon, căci l-ai primit pe Cristos Domnul, eliberatorul poporului său.

Cântarea

Fil 2,6-11

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
- ⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
- După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce. —

- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Fericit ești, dreptule Simeon, căci l-ai primit pe Cristos Domnul, eliberatorul poporului său.

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,5-7

Intrând în lume, el spune: Tu n-ai voit nici jertfă, nici ofrandă, ci mi-ai alcătuit un trup. Nu ți-au plăcut nici arderile de tot, nici jertfele pentru păcat. Atunci am zis: Iată, vin – în sulul cărții este scris despre mine – ca să fac voința ta, Dumnezeule!

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a făcut cunoscută * mântuirea sa. Domnul.

V. Pe care a pregătit-o în fața tuturor popoarelor,
* mântuirea sa. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. Ia Magnificat: Bătrânul îl purta pe copil, dar copilul era rege peste bătrân; Fecioara l-a născut și a rămas fecioară; l-a adorat pe acela pe care l-a născut.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul nostru, care a fost prezentat în templu, și să-l rugăm:

Să vadă ochii noștri, Doamne, mântuirea ta!

Cristoase, mântuitorule, luminează spre luminarea neamurilor,

– luminează-i pe aceia care nu te-au cunoscut, ca să creadă în tine, Dumnezeul adevărat.

Cristoase, răscumpărătorul nostru, care ești slava popoului tău Israel,

– răspândește Biserica ta între neamuri.

(*Să vadă ochii noștri, Doamne, mântuirea ta!*)

Isuse, cel dorit de toate neamurile, ochii dreptului Simeon au văzut mântuirea ta:

– călăuzește-i pe toți oamenii la libertatea adusă de tine.

Doamne, când ai fost prezentat în templu, i-a fost prevestită Mariei, mamei tale, sabia durerii:

– întărește-i pe aceia care au de suferit în slujirea ta.

Cristoase, fericirea sfinților, Simeon te-a văzut înainte de a muri, precum a dorit cu înfocare:

– arată-te în veci aceluia care sunt însetați de vederea feței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi implorăm cu umilință maiestatea ta, ca, precum Fiul tău unul-născut a fost prezentat astăzi la templu în trup omenesc, să ne dai și nouă harul de a ne înfățișa înaintea ta cu suflete curate. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Iată, Domnul stăpânitor vine în templul său sfânt: veniți să-l adorăm!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Cel ce-a scos din neființă tot ce-n el ființă are;
 Cel ce-a pus pe boltă stele și oceanelor hotare,
 El, Stăpânul ce domnește peste spiritele pure,
 Om făcut, ce-ndură omul, a voit și el să-ndure;
 S-a făcut supusul legii și-a voit să se prezinte
 În Ierusalim, la templu, pentru riturile sfinte.

Dumnezeu e cel pe care trup de carne-l înveșmântă,
 Pruncul mic luat în brațe și purtat de Maica Sfântă.
 Sunt divini și obrăjorii ce-i sărută Mama dulce
 Când își mângâie odorul, când îl duce să și-l culce.
 Glasul lui plâpând ce plânge, scriitorii sfinți ne spun că
 Este glasul care toate le-a creat cu-a sa poruncă.

Simeon într-însul vede pentru neamuri o lumină,
 Pentru Israel e slava cea promisă c-o să vină,
 Salvator trimis de Domnul în iubirea-i milostivă,
 Țintă urii și prigoanei, semn al zicerii-mpotrivă;
 E pricină de cădere și ruină pentru unii,
 Ca să iasă la lumină toate tainele minciunii.

Slavă, cinste și mărire fie veșnicului Tată.
 Fiul său prinos de slavă să primească totodată.
 Duhul Sfânt, cel ce ne-alină orice rană ce ne doare,
 Să primească, de asemeni, slavă, cinste și onoare.
 Să primească-n veci Treimea preamărire și cinstire,
 Trei persoane diferite, dar având aceeași fire. Amin.

Sau:

Legis sacrátæ sanctis cæremóniis
 Subiéctus omnis cálamo Moşáico
 Dignátur esse, qui regit perfúlgidos
 In arce Patris órdenes angélicos,
 Cælúmque, terram fundávi ac mária.

Mater beáta carnis sub velámine
 Deum ferébat úmeris castíssimis,
 Dúlcia strictis óscula sub lábiis
 Deíque veri hominísqe imprésserat
 Ori, iubénte quo sunt cuncta cóndita.

Hic lumen ardens géntium in óculis,
 Glória plebis Israélis gérminis;
 Pósitus hic est in ruínam scándali
 Et in salútem populórum ómnium,
 Donec secréta reveléntur córdium.

Glória Patri per imménsa sæcula,
 Sit tibi, Nate, decus et impérium,
 Honor, potéstas Sanctóque Spirítui:
 Sit Trinitáti salus indivídua
 Per infiníta sculórum sæcula. Amen.

Sau, Tot ce-a spus slăvita ceată, **ca la Vesperele II**, 1236.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Iată, acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora în Israel.

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
 și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
 și cei puternici se sfătuiesc împreună *
 împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
 și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
 Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
 și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
 pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
 el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
 eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
 și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
 și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
 trageți învățătură, judecători ai pământului!

- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Feriți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Iată, acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora în Israel.

Ant. 2 Ridică-te, luminează-te, Ierusalime: pentru că vine lumina ta și mărirea Domnului se va vedea în tine.

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Ridică-te, luminează-te, Ierusalime: pentru că vine lumina ta și mărirea Domnului se va vedea în tine.

Ant. 3 Bucură-te și te veselește noule Sion: căci, iată, Regele tău vine, îndurător și mântuitor pentru poporul său.

Psalmul 44 (45)

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit. —

- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
har a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ca este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învâța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.
- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
când își face intrarea
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.

¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Bucură-te și te veselește, noule Sion: căci, iată,
Regele tău vine, îndurător și mântuitor pentru poporul
său.

℣. Dumnezeuule, noi medităm milostivirea ta.

℟. În mijlocul templului tău.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

13,1-3a.11-16

Consacrarea primului născut

În zilele acelea, ¹ Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a zis: ² „Sfințește-mi pe tot întâiul-născut, pe tot cel care se naște primul dintre fiii lui Israel, atât dintre oameni, cât și dintre animale: ale mele sunt toate”.

^{3a} Moise a zis poporului:

¹¹ „Când te va aduce Domnul în țara Canaanului, cum ți-a jurat ție și părinților tăi, și când ți-o va da, ¹² să închini Domnului pe orice întâi-născut dintre oameni și pe tot întâi-născutul dintre vitele pe care le vei avea: orice parte bărbătească este a Domnului. ¹³ Să răscumperi cu un miel pe orice întâi-născut al măgăriței; iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frângi gâtul. Să răscumperi, de asemenea, pe orice întâi-născut de parte bărbătească dintre fiii tăi. ¹⁴ Și când te va întreba fiul tău într-o zi: «Ce înseamnă lucrul acesta?» să-i răspunzi: «Prin mâna lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei; ¹⁵ și, fiindcă faraon se încapățâna și nu voia să ne lase să plecăm, Domnul i-a omorât pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, de la întâii-născuți ai oamenilor până la întâii-născuți ai animalelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice întâi-născut de parte bărbătească și răscumpăr pe orice întâi-născut dintre fiii mei». ¹⁶ Să-ți fie ca un semn pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte, între ochi; căci prin mâna lui atotputernică ne-a scos Domnul din Egipt”.

RESPONSORIUL

Cf. Lc 2,28

R. Împodobește-ți camera ta de nuntă, Sionule, și primește-l pe regele Cristos: * pe care Fecioara l-a zămislit, Fecioara l-a născut; Fecioara, după naștere, l-a adorat pe cel pe care l-a născut.

Ÿ. Simeon l-a luat pe copil în brațele sale și, mulțumind, l-a binecuvântat pe Domnul. * Pe care Fecioara.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Sofroniu, episcop

(Disc. 3, despre Hypapante, 6.7: PG 87, 3, 3291-3293)

Să primim lumina strălucitoare și veșnică

Să alergăm cu toții în întâmpinarea Domnului, noi, cei care cinștim și venerăm cu atâta fervoare misterul său; să mergem împreună spre el, cu însuflețire. Nimeni să nu lipsească de la această întâlnire, nimeni să nu-și uite lumânarea.

Ba chiar să sporim strălucirea lumânărilor pentru a arăta strălucirea dumnezeiască a celui care se apropie, căci el dă strălucire universului și îl inundă cu o lumină veșnică, îndepărtând bezna; dar, mai ales, pentru a arăta strălucirea sufletelor noastre, cu care trebuie să mergem în întâmpinarea lui Cristos.

De fapt, așa cum Mama lui Dumnezeu, Fecioara preacurată, a purtat în brațele sale lumina adevărată și a dus-o aceluia care zăceau în întuneric, tot așa, și noi, luminați de razele sale și purtând în mâinile noastre o lumină vizibilă pentru toți, să ne grăbim să ieșim în întâmpinarea aceluia care este cu adevărat lumina.

Căci e clar, întrucât *lumina a venit în lume* (cf. In 1,9), luminând-o pe când era învăluită de întuneric, și întrucât *ne-a vizitat Cel care Răsare din înălțime* (cf. Lc 1,78), care le-a strălucit celor ce zăceau în întuneric, acesta este misterul nostru. De aceea, să înaintăm ținând în mâini lămpile; să alergăm purtând lumânările, pentru ca, astfel, să arătăm lumina care a strălucit pentru noi și

să evocăm strălucirea pe care ne-o va da această lumină. Să alergăm, așadar, împreună; să mergem cu toții în întâmpinarea lui Dumnezeu.

Iată că a venit acea lumină adevărată, *care, venind în lume, luminează pe orice om* (cf. *In* 1,9). Să ne luminăm, așadar, fraților, cu toții; să fim cu toții strălucitori.

Nimeni dintre noi să nu stea departe de această lumină, ca un străin; nimeni dintre noi, care a fost umplut de această lumină, să nu rămână în noapte. Dimpotrivă, să înaintăm cu toții plini de strălucire; toți, împreună, luminați, să ieșim în întâmpinarea lui și, împreună cu bătrânul Simeon, să primim acea lumină strălucitoare și veșnică; să tresăltăm de bucurie cu el și să înălțăm un imn de mulțumire lui Dumnezeu, Părintele luminii, care ne-a trimis lumina adevărată, îndepărtând întunericul, și ne-a făcut strălucitori.

Căci mântuirea lui Dumnezeu, pe care a pregătit-o înaintea tuturor popoarelor și pe care a manifestat-o spre slava noastră, care suntem noul Israel, am văzut-o și noi, grație lui Cristos, și am fost îndată eliberați de noaptea vechiului păcat, așa cum Simeon, văzându-l pe Cristos, a fost eliberat de legăturile vieții prezente.

Și noi, îmbrățișându-l cu credință pe Cristos, care vine la noi din Betleem, am devenit din neamuri păgâne poporul lui Dumnezeu (de fapt, Cristos este mântuirea lui Dumnezeu Tatăl) și l-am văzut cu ochii noștri pe Dumnezeu care s-a făcut om. Acum, că prezența lui Dumnezeu s-a arătat și noi am primit-o în brațele minții noastre, suntem numiți noul Israel și celebrăm venirea sa printr-o sărbătoare anuală, ca să n-o uităm niciodată.

RESPONSORIUL

Ez 43,4,5; cf. *Lc* 2,22

R. Maiestatea Domnului a intrat în templu prin poarta care era spre răsărit * și, iată, casa Domnului s-a umplut de gloria lui.

V. Părinții lui Isus l-au dus la templu * și, iată.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pregătește-te, Sioane, și primește-l cu tot dragul
 Pe Mesia așteptatul, care stă să-ți treacă pragul.
 Pregătește-te cu grijă, ca pe cei ce vin la tine,
 Pe Iosif și pe Maria, să-i primești cum se cuvine.
 Simeoane, vino-n grabă pe picioarele bătrâne,
 Lasă Duhul ce-ți vorbește către templu să te mâne.
 Ia în brațele slăbite copilașul și arată-l
 Tuturor ca pe lumina ce ne vine de la Tatăl.
 Pe Isus l-aduc părinții să-l ofere cu plăcere,
 El, fiind întâi-născutul, precum legea sfântă cere.
 Creatorul și Stăpânul legii sfinte vine-n templu,
 Ca să fie tuturora în supunere exemplu.
 Maică sfântă și curată, Tatălui ceresc închină,
 Ca pe-o victimă de jertfă, pe Micuțul fără vină.
 Dacă tu o faci, atuncea îndrăznește fiecare
 Dintre noi să îl ofere ca pe-o jertfă de-mpăcare.
 Urcă, bună-mpărăteasă, ale casei sfinte trepte,
 Nu lăsa sârmana lume în zadar să tot aștepte.
 Adu Domnului ofranda, ca odrasla ta plăpândă
 Să ne fie garanția izbăvirii de osândă. Amin.

Sau:

Adórna, Sion, thálamum,
 Quæ præstoláris Dóminum;
 Sponsum et sponsam súscipe
 Vigil fidei lúmine.
 Beáte senex, própera,
 Promíssa comple gáudia
 Et revelándum géntibus
 Revéla lumen ómnibus.
 Paréntes Christum déferunt,
 In templo templum ófferunt;
 Legi parére vóluit
 Qui legi nihil débuit.

Offer, beáta, párvulum,
Tuum et Patris únicum;
Offer per quem offérimur,
Prétium quo redímimur.

Procéde, virgo régia,
Profer Natum cum hóstia;
Monet omnes ad gáudium
Qui venit salus ómnium.

Iesu, tibi sit glória,
Qui te revélas géntibus,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Simeon, cel drept și temător de Dumnezeu, aștepta răscumpărarea lui Israel și Duhul Sfânt era cu el.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Simeon l-a luat pe copil în brațe și, mulțumind, l-a binecuvântat pe Dumnezeu.

Ant. 3 Lumină spre luminarea neamurilor și slava poporului tău Israel.

LECTURA SCURTĂ

Mal 3,1

Așa spune Domnul Dumnezeu: „Iată, eu trimit pe îngerul meu și va pregăti calea înaintea feței mele; și va veni îndată în templul său Domnul pe care îl căutați, îngerul legământului, pe care îl doriți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Adorați-l pe Domnul * în sfântul său lăcaș! Adorați-l.

V. Aduceți Domnului slavă și cinste * în sfântul său lăcaș! Slavă Tatălui. Adorați-l.

Ant. la *Benedictus*: Când părinții l-au adus în templu pe pruncul Isus, Simeon l-a primit în brațele sale și l-a binecuvântat pe Dumnezeu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul nostru, care a fost prezentat în templu, și să-l rugăm:

Să vadă ochii noștri, Doamne, mântuirea ta!

Isuse Cristoase, tu ai voit să fii adus înaintea Tatălui în templu, după cum cerea legea:

– învață-ne să ne oferim împreună cu tine în jertfa pe care o aduce Biserica ta.

Isuse, mângâierea lui Israel, dreptul Simeon ți-a ieșit în întâmpinare în templu:

– fă să-ți ieșim și noi în întâmpinare în frații noștri.

Isuse, cel așteptat de neamuri, profetesa Ana vorbea despre tine tuturor acelora care așteptau răscumpărarea lui Israel:

– învață-ne să vorbim cum se cuvine despre tine tuturor oamenilor.

Tu ești piatra unghiulară a împărăției lui Dumnezeu, pusă ca semn ce va stârni împotrivire:

– fă ca oamenii, prin credință și iubire, să aibă parte de tine, spre înviere.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi implorăm cu umilință maiestatea ta ca, precum Fiul tău unul-născut a fost prezentat astăzi la templu în trup omenesc, să ne dai și nouă harul de a ne înfățișa înaintea ta cu suflete curate. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la ziua curentă.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Is 8,14

Domnul va fi un lăcaș sfânt, dar și o piatră de poticnire, o piatră de scandal pentru cele două case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului!

☩. Și-a amintit Domnul de îndurarea sa.

☩. Și de fidelitatea sa față de casa lui Israel.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Is 42,13

Domnul înaintează ca un viteaz, ca un războinic își aprinde râvna; înalță glasul, strigă, își arată puterea împotriva dușmanilor săi.

☩. Au văzut toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

☩. Strigați de bucurie Domnului, tot pământul!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Is 12,5-6

Cântați Domnului, căci a făcut lucruri minunate! Să știe aceasta tot pământul! Tresaltă de bucurie și înalță laude, tu, care locuiești în Sion, căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel!

☩. Mila și adevărul s-au întâmpinat.

☩. Dreptatea și pacea s-au îmbrățișat.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele II

IMNUL

Tot ce-a spus slăvita ceată de profeți odinioară
Se-mplinește-acuma, iată, într-o tânără fecioară;
Iar Fecioara, care-aduce lumii triste bucuria,
E Maria.

Pe Stăpânul lumii, iată, ea îl ia cu drag în sânu-i,
Nouă luni îi este templu și îl naște pe Stăpânu-i;
Dar rămâne mai departe, căci de har ceresc e plină,
Tot virgină.

Și se bucură în templu Simeon, bătrânul care
Îl dorișe pe Mesia și trăise-n așteptare;
Către cer acum e gata, cu nesaț privind odorul,
Să-și ia zborul.

Mamă-a veșnicului rege și Fecioară preacurată,
Către cei ce te imploră, bunătața ți-o arată.
În lăcașul sfânt din ceruri într-o zi pe toți ne-adună
Împreună.

Prunc divin, lumină care luminează veșnic cerul,
A voit prin tine Tatăl să-și dezvăluie misterul.
Fă să te vedem odată în lumina ta măreață
Față-n față. Amin.

Sau:

Quod chorus vatum venerándus olim
Spíritu Sancto cécinit replétus,
In Dei factum genetríce constat
Esse María.

Hæc Deum cæli Dominúmque terræ
Virgo concépit peperítque virgo,
Atque post partum méruit manére
Invioláta.

Quem senex iustus Símeon in ulnis
In domo sumpsit Dómini, gavisus
Ob quod optátum próprio vidéret
Lúmine Christum.

Tu libens votis, p etimus, prec ntum,
Regis  terni g netrix, favéto,
Clara qu e fundis G niti benigni
M nera lucis.

Christe, qui lumen Patris es supérni,
Qui Patris nobis r seras prof nda,
Nos fac  terne tibi ferre laudes
Lucis in aula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Lui Simeon  i fusese revelat de Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până când nu-l va vedea pe Domnul.

Psalmul 109 (110)

- ¹ A a vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
p n  voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va  tinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ în ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat  i nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
 i, de aceea,   i va  n l ta capul.

Ant. Lui Simeon  i fusese revelat de Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până când nu-l va vedea pe Domnul.

Ant. 2 I-au adus Domnului, ca jertfă pentru el, ceea ce prescria legea: o pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

Psalmul 129 (130)

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² Doamne, ascultă glasul meu!
Plecă-ți urechea ta *
la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor.
- Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *
- ⁷ să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare *
și belșug de mântuire.
- ⁸ El îl va mântui pe Israel *
de toate fărădelegile lui.

Ant. I-au adus Domnului, ca jertfă pentru el, ceea ce prescria legea: o pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

Ant. 3 Au văzut ochii mei mântuirea ta, pe care ai pregătit-o înaintea tuturor popoarelor.

Cântarea

Cf. Col 1,12-20

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.

- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
 cele din cer și cele de pe pământ, *
 cele văzute și cele nevăzute:
 tronurile și domniile, *
 puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
 și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
 el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
 ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
 ca toată plinătatea să locuiască în el.
- ²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
 cele de pe pământ și cele din cer, *
 aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. Au văzut ochii mei mântuirea ta, pe care ai pregătit-o înaintea tuturor popoarelor.

LECTURA SCURTĂ

Evr 4,15-16

Nu avem un mare preot care să nu poată suferi împreună cu noi în slăbiciunile noastre, ci unul care a fost încercat în toate asemenea nouă, în afară de păcat. Așadar, să ne apropiem cu toată încrederea de tronul harului, ca să primim îndurare și să găsim ca ajutor harul său la timpul potrivit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a făcut cunoscută * mântuirea sa. Domnul.

V. Pe care a pregătit-o în fața tuturor popoarelor,
 * mântuirea sa. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat: Astăzi, fericita Fecioară Maria l-a prezentat în templu pe pruncul Isus, iar Simeon, plin de Duhul Sfânt, l-a primit în brațele sale și l-a binecuvântat pe Dumnezeu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul nostru, care a fost prezentat în templu, și să-l rugăm:

Să vadă ochii noștri, Doamne, mântuirea ta!

Cristoase, mântuitorule, luminează spre luminarea neamurilor,

– luminează-i pe aceia care nu te-au cunoscut, ca să creadă în tine, Dumnezeuul adevărat.

Cristoase, răscumpărătorul nostru, care ești slava poporului tău Israel,

– răspândește Biserica ta între neamuri.

Isuse, cel dorit de toate neamurile, ochii dreptului Simeon au văzut mântuirea ta:

– călăuzește-i pe toți oamenii la libertatea adusă de tine.

Doamne, când ai fost prezentat în templu, i-a fost prevestită Mariei, mamei tale, sabia durerii:

– întărește-i pe aceia care au de suferit în slujirea ta.

Cristoasă, fericirea sfinților, Simeon te-a văzut înainte de a muri, precum a dorit cu înfocare:

– arată-te în veci acelor care sunt însetați de vederea feței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, noi implorăm cu umilință maiestatea ta ca, precum Fiul tău unul-născut a fost prezentat astăzi la templu în trup omenesc, să ne dai și nouă harul de a ne înfățișa înaintea ta cu suflete curate. Prin Domnul.

3 februarie

SFÂNTUL BLAZIU, EPISCOP MARTIR

A fost episcop de Sebaste, în Armenia, în secolul al IV-lea. În evul mediu, cultul lui s-a răspândit în întreaga Biserică.

De la Comunal unui martir, 1609, sau al păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. Guelferbytanus 32, Despre consacrarea episcopului:
PLS 2, 639-640)

Suferă pentru oile mele

Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru cei mulți (Mt 20,28). Iată cum a slujit Domnul, iată ce fel de slujitori ne-a poruncit să fim! Și-a dat *viața ca răscumpărare pentru cei mulți*: ne-a mântuit.

Cine dintre noi este capabil să răscumpere pe cineva? Noi am fost mântuiți prin sângele său, am fost răscumparați din moarte prin moartea sa, am fost ridicăți de la pământ prin umilința sa. Dar și noi trebuie să ne aducem mica noastră contribuție pentru mădularele sale, căci am devenit mădularele sale: el este capul, noi suntem trupul.

Și apostolul Ioan, în scrisoarea sa, ne adresează îndemnul de a urma exemplul Domnului, care a spus: *Cine vrea să fie primul între voi să fie servitorul vostru, așa cum Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru cei mulți* (Mt 20,27-28). Ioan ne îndeamnă, așadar, să tindem la această asemănare, atunci când spune: *Cristos și-a dat viața pentru noi; la fel, și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați* (1In 3,16).

Tot Domnul i-a adresat lui Petru această întrebare, după învierea sa: *Simon, fiul lui Ioan, mă iubești? I-a răspuns: Da, Doamne, tu știi că te iubesc*. De trei ori i-a adresat această întrebare și de trei ori Domnul a adăugat: *Paște oile mele* (In 21,15).

Cum îmi arăți că mă iubești, dacă nu păscând oile mele? Ce anume îmi vei da iubindu-mă, de vreme ce aștepți toate de la mine? Dacă mă iubești, iată ce trebuie să faci: paște oile mele!

Și aceasta o dată, de două ori, de trei ori: *Mă iubești? Te iubesc. Paște oile mele!* De trei ori îl tăgăduise, de teamă; tot de trei ori a mărturisit, din iubire.

Apoi, după ce i-a încredințat pentru a treia oară oile sale lui Petru, care a răspuns mărturisindu-și iubirea, condamnând și respingând teama, Domnul a adăugat: *Când erai mai tânăr, te încingeari singur și te duceai unde voiai. Însă, când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și te va încinge un altul și te va duce unde nu vei voi. Dar aceasta a spus-o arătând cu ce moarte îl va preamări pe Dumnezeu (In 21,18-19)*. I-a vestit crucea, i-a prezis pătimirea.

Mergând, deci, până acolo, Domnul i-a spus: *Paște oile mele (In 21,16)*, adică suferă pentru oile mele.

RESPONSORIUL

Fil 1,20b; Ps 68 (69),21a

R. Nu voi fi făcut de rușine în nimic; * acum, ca și întotdeauna, să fie preamărit Cristos în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte.

V. Disprețul îmi sfășie inima și sunt copleșit de apăsare. * Acum.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Doamne, rugăciunile poporului tău care te imploră prin mijlocirea sfântului martir Blaziu: dă-ne harul să trăim în pace în această lume și ajută-ne să dobândim viața veșnică. Prin Domnul.

În aceeași zi, 3 februarie

SFÂNTUL OSCAR, EPISCOP

S-a născut în Galia, la începutul secolului al IX-lea, și a primit educația în mănăstirea de la Corbie. În anul 826 vestește credința în Danemarca, dar fără multe roade; totuși, a avut rezultate mai bune în Suedia. A fost ales episcop de Hamburg și confirmat de Grigore al IV-lea, apoi a fost trimis ca reprezentant papal în Danemarca și Suedia. A avut de întâmpinat multe greutăți în lucrarea de evanghelizare, însă le-a depășit cu tărie. A murit în anul 865.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din decretul despre activitatea misionară a Bisericii
Ad gentes al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 23-24)

Trebuie să facem cunoscut cu încredere misterul lui Cristos

Deși îndatorirea de a răspândi credința îi revine oricărui ucenic al lui Cristos, Domnul îi cheamă mereu din numărul ucenicilor pe cei pe care îi vrea ca să fie cu el și să-i trimită să propovăduiască neamurilor.

De aceea, prin Duhul Sfânt care împarte carismele după cum voiește spre folos, el însuflă în inimile unora vocația misionară și, în același timp, face să apară în Biserică institute care își asumă ca proprie misiunea evanghelizării care aparține întregii Biserici.

Într-adevăr, sunt marcați cu o chemare deosebită aceia care, având înclinație naturală și fiind potriviți ca aptitudini și fire, sunt gata să-și asume activitatea misionară, fie ei autohtoni, fie străini: preoți, călugări, laici. Trimiși de autoritatea legitimă, ei merg din credință și ascultare la aceia care sunt departe de Cristos, puși deoparte pentru lucrarea la care au fost aleși ca slujitori ai evangheliei, *pentru ca darul neamurilor să fie bine primit și sfințit în Duhul Sfânt (Rom 15,16)*.

Lui Dumnezeu, care îl cheamă, omul trebuie să-i răspundă în așa fel încât, necherând sfat de la trup și sânge, să se dedice în întregime lucrării evangheliei. Dar el nu poate da acest răspuns fără inspirația și puterea Duhului Sfânt.

Într-adevăr, cel trimis intră în viața și misiunea aceluia care *s-a nimicit pe sine luând firea sclavului (Fil 2,7)*. De aceea, trebuie să fie gata să rămână fidel pentru întreaga viață chemării sale, să renunțe la sine și la tot ce consideră până atunci că este al său și să se facă tuturor toate.

Vestind evanghelia la neamuri, să facă cunoscut cu încredere misterul lui Cristos, al cărui crainic este, astfel încât, întru el, să aibă îndrăzneala să vorbească așa cum se cuvine să o facă, fără a se rușina de scandalul crucii. Mergând pe urmele Învățătorului său blând și smerit cu inima, să arate că jugul lui este dulce și povara lui ușoară.

Printr-o viață cu adevărat evanghelică, întru multă răbdare, cu statornicie, cu blândețe, cu dragoste nefățarnică, să-i dea mărturie Domnului său, dacă e nevoie, și până la vărsarea sângelui.

Va cere de la Dumnezeu curaj și putere ca să înțeleagă că, în mijlocul încercărilor și al profundeii sărăcii pe care le întâmpină, se află belșug de bucurie.

RESPONSORIUL

1 Cor 9,16.22b

R. Dacă vestesc evanghelia, nu am nici un motiv de laudă, pentru că datorita mă obligă. * Vai mie dacă nu vestesc evanghelia!

V. M-am făcut totul pentru toți, ca să câștig măcar pe unii. * Vai mie.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai trimis pe sfântul episcop Oscar să răspândească lumina evangheliei la multe neamuri, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, harul de a umbla pururi în lumina adevărului tău. Prin Domnul.

5 februarie

SFÂNTA AGATA, FECIOARĂ MARTIRĂ

Comemorare

Agata a fost martirizată la Catania, în Sicilia, probabil în cursul prigoanei din timpul împăratului Decius. Cultul ei s-a răspândit încă din antichitate în întreaga Biserică și numele ei a fost introdus în Canonul roman.

De la Comunal unui martir, 1609, sau al unei fecioare, 1681.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Discursul despre sfânta Agata*
al sfântului Metodiu din Sicilia, episcop

(*Analecta Bollandiana*, 68, 76-78)

*Ne-a fost dăruită de Dumnezeu,
izvorul însuși al bunătății*

Așa cum știți, o, ascultătorii mei, ceea ce ne-a adunat în acest loc este comemorarea anuală a unei sfinte martire. Este o martiră din vechime, ba chiar de la început, dacă e să considerăm lupta ei deosebită, dar este și o martiră actuală, căci pare să învingă și astăzi, dacă e să considerăm minunile dumnezeiești care o încoronează zilnic și măresc strălucirea ei.

Ea este și fecioară, deoarece s-a născut din Cuvântul nemuritor al lui Dumnezeu (care a cunoscut moartea în trupul său și pentru mine) și Fiul nedespărțit al lui Dumnezeu, după cum afirmă Ioan teologul: *Celor care l-au primit le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu (In 1,12)*.

Această femeie fecioară, așadar, care v-a invitat la banchetul nostru religios, este femeia logodită cu un singur bărbat, cu Cristos, pentru a folosi cuvintele apostolului Paul despre unirea conjugală.

Această fecioară, având lumina cunoașterii, își înfrumusețea și își împurpura buzele, obrații și limba cu culoarea sângelui Mielului adevărat și dumnezeiesc; ba, mai mult, cu atenția continuă a minții ei, medita și contempla fără încetare moartea Mirelui ei iubit, ca și cum și-ar fi vărsat atunci sângele. Astfel, haina cu care a fost îmbrăcată prin martiriul ei nu numai că poartă semnul de neșters al sângelui lui Cristos, a cărui culoare purpurie a impregnat-o în profunzime, ci vrea să transmită generațiilor viitoare, cu un farmec deosebit, comorile elocvenței sale feciorelnice, printr-un izvor neseecat de cuvinte.

Agata, așadar, care ne-a fost dăruită de Dumnezeu, izvorul însuși al bunătații, este cu adevărat bună, deoarece, aparținându-i lui Dumnezeu, șade alături de Mirele ei pentru a ne face părtași la acel bine, a cărui valoare și semnificație le poartă numele ei.

Căci ce este mai binefăcător decât binele suprem? Și cine ar putea găsi ceva mai vrednic de celebrat cu cântece de laudă decât Agata?

Agata, al cărei nume înseamnă bunătațe, corespunde pe deplin realității. Agata, care, prin faptele sale mărețe, se distinge prin numele său bun și, în același nume, ne arată faptele sale glorioase. Agata, care, prin numele ei, îi invită pe toți să vină la ea și, prin exemplul ei, îi învață pe toți să alerge, fără încetare, spre adevăratul bine, care este numai Dumnezeu.

RESPONSORIUL

R. Eu însă, ajutată de Domnul, voi rămâne statornică în mărturisirea lui, * el, care m-a mântuit și îmi dă tărie.

V. Domnul fără de pată a consacrat-o pentru sine pe slujitoarea sa, * el, care.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Agata se îndrepta plină de bucurie și de mândrie sfântă spre închisoare, ca și cum ar fi fost invitată la un ospăț de nuntă, și, prin rugăciune, își încredința Domnului lupta sa.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea sfintei Agata, fecioară și martiră, să ne dobândească iertarea ta, căci ea ți-a fost mereu bineplăcută și prin virtutea curăției, și prin curajul martiriului. Prin Domnul.

Vesperale

Ant. la *Magnificat*: Doamne, Isuse Cristoase, învățătorule bun, îți mulțumesc pentru că mi-ai dat putere să înving chinurile călăilor. Poruncește, Doamne, să ajung cu bine în gloria ta neapusă!

6 februarie

SFINȚII PAUL MIKI ȘI ÎNSOȚITORII SĂI,
MARTIRI

Comemorare

Paul s-a născut în Japonia, în jurul anului 1565. Intrând în Societatea lui Ișus, a predicat cu mare succes concetățenilor săi evanghelia. Înăsprindu-se prigoana împotriva catolicilor, a fost arestat împreună cu alți douăzeci și cinci de credincioși. După ce au fost supuși la batjocuri crunte, în cele din urmă, au fost aduși în orașul Nagasaki, unde au fost răstigniți la 5 februarie 1597.

De la Comunal mai multor martiri, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din Istoria martiriului sfinților Paul Miki și al însoțitorilor săi, scrisă de un autor contemporan

(Cap. 14, 109-110: Acta Sanctorum Februariei 1, 769)

Îmi veți fi martori

După ce au fost răstigniți pe cruce, au arătat cu toții o tărie admirabilă, și la această tărie îi îndemna atât părintele Pasius, cât și părintele Rodriguez. Părintele comisar a rămas mereu în picioare, aproape nemișcat, cu ochii îndreptați spre cer. Fratele Martin, pentru a mulțumi bunătății dumnezeiești, cânta câțiva psalmi, adăugând versetul: *În mâinile tale, Doamne (Ps 30,6)*. Și fratele Francisc Blancus îi mulțumea lui Dumnezeu cu voce tare. Fratele Gunsalvus recita cu glas puternic „Tatăl nostru” și „Bucură-te, Marie”.

Paul Miki, fratele nostru, văzând că a fost înălțat pe cel mai de cinste pedestal pe care l-a avut vreodată, a început să declare celor de față că este japonez și din

Societatea lui Isus, că moare datorită predicării evangheliei și că îi mulțumește lui Dumnezeu pentru un dar atât de prețios. Apoi a adăugat următoarele cuvinte: „Ajuns la acest moment, mă gândesc că nici unul dintre voi nu crede că vreau să ascund adevărul. De aceea, vă declar că nu există altă cale de mântuire decât cea pe care o urmează creștinii. Deoarece această cale mă învață să-i iert pe dușmani și pe toți cei care mi-au făcut rău, eu îi iert de bunăvoie pe împărat și pe toți cei vinovați de moartea mea și îi rog să binevoiască a se instrui în privința Botezului creștin”.

Apoi, îndreptându-și ochii spre tovarășii săi, a început să-i încurajeze în această luptă extremă. O anumită bucurie apărea pe fețele tuturor, dar pe cea a lui Ludovic, ea era deosebită. Când un creștin i-a strigat că în curând va fi în paradis, el a făcut un gest cu degetele și cu întregul trup, gest care exprima o bucurie profundă și care a atras asupra sa ochii tuturor celor care îl priveau.

Anton, care închidea rândul dinspre partea lui Ludovic, cu ochii ațintiți spre cer, după ce a invocat preasfântul nume al lui Isus și al Mariei, a intonat psalmul *Laudate, pueri, Dominum*, pe care îl învățase la Nagasaki în timpul instruirii catehetice. De fapt, în cursul acestei instruirii catehetice, copiilor li se dau anumiți psalmi pe care să-i învețe pe de rost în vederea catehezei.

În sfârșit, alții repetau: „Isuse! Marie!”, cu o față senină. Unii chiar îi îndemnau pe cei de față să ducă o viață demnă de un creștin; cu astfel de gesturi și cu altele asemănătoare, ei arătau că sunt gata să moară.

Atunci, patru călăi au început să-și scoată din teacă săbiile (care se foloseau la japonezi). La vederea lor oribilă, toți credincioșii au strigat: „Isuse! Marie!”, ba chiar mai mult, a urmat un cor compătimitor de plânsete, care a ajuns până la cer. Călăii, în scurt timp, cu o lovitură sau două, au luat viața fiecăruia dintre ei.

RESPONSORIUL

Cf. *Gal 6,14; Fil 1,29*

R. Noi însă trebuie să ne lăudăm cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, în care este mântuirea, viața și

învierea noastră, * prin cruce suntem eliberați și mântuiți.

✠. Datorită lui Cristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în el, ci și să suferiți pentru el. * Prin cruce.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria tuturor sfinților, care ai binevoit să-i chemi pe sfinții martiri Paul Miki și pe însoțitorii săi prin cruce la viața veșnică, dăruiește-ne, te rugăm, prin mijlocirea lor, harul să fim statornici până la moarte în credința pe care o mărturisim. Prin Domnul.

8 februarie

SFÂNTUL IERONIM EMILIANI

S-a născut la Veneția, în anul 1486. A îmbrățișat întâi cariera militară, dar apoi a părăsit-o pentru a se consacra ajutorării săracilor, împărțindu-le și averea sa. A înființat Ordinul Clericilor Regulari de la Somasca, pentru a se îngriji de copiii orfani și săraci. A murit la Somasca, în Bergamo, în anul 1537.

De la Comunal sfinților bărbați: pentru educatori, 1770.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ieronim Emiliani
către confracții săi

(Veneția, 21 iunie 1535)

Trebuie să ne încredem numai în Domnul

Fraților preaiubiți în Cristos și fii ai Ordinului Slujitorii Săracilor.

Sărmanul vostru părinte vă salută și vă îndeamnă să perseverați în iubirea lui Cristos și în respectarea fidelă a legii creștine, așa cum v-am arătat prin cuvinte și

fapte atunci când eram în mijlocul vostru, astfel încât, prin mine, Domnul să fie preamărit în voi.

Scopul nostru este Dumnezeu, izvorul oricărui bine, și numai în el trebuie să ne încredem, și nu în alții, așa cum spunem în rugăciunea noastră. Domnul nostru cel milostiv, voind să mărească credința voastră (fără de care, așa cum spune evanghelistul, Cristos nu a putut să facă multe minuni) și să asculte rugăciunea voastră, a hotărât să se folosească de voi, cei săraci, oprimați, întristați, extenuați, disprețuiți de toți și lipsiți chiar de prezența mea trupească, dar nu și de spiritul sârmanului, preaiubitului și bunului vostru părinte.

De ce v-a tratat Dumnezeu astfel? Numai el o știe! Totuși, putem găsi trei cauze. Înainte de toate, Domnul nostru cel binecuvântat vă avertizează că vrea să vă primească printre fiii săi preaiubiți, cu condiția să perseverați pe căile sale, căci așa s-a comportat el cu prietenii săi și i-a făcut sfinți.

A doua cauză este aceasta: el dorește cu ardoare ca voi să vă încredeți mereu în el, și nu în alții, pentru că, așa cum am spus, Dumnezeu nu realizează operele sale în cei care refuză să-și pună toată credința și speranța lor numai în el, ci a revărsat mereu plinătatea dragostei în cei care erau înzestrați cu o mare credință și speranță, și a făcut mari lucruri în ei. De aceea, dacă veți fi bogăți în credință și speranță, el însuși, care îi înalță pe cei smeriți, va face mari lucruri în voi. Așadar, luându-mă pe mine de la voi, sau pe altcineva plăcut vouă, el vă va oferi posibilitatea să alegeți între aceste două lucruri: sau să vă îndepărtați de credință și să vă întoarceți spre lucrurile din lume, sau să rămâneți neclintii în credință și astfel, să fiți aprobați de el.

Iată și a treia cauză: Dumnezeu vrea să vă încerce așa cum se încearcă aurul în cuptor. Căci impuritățile aurului sunt distruse în foc, dar aurul bun rămâne și crește în valoare. Tot la fel se comportă Dumnezeu cu slujitorul cel bun, care speră și rămâne neclintit în încercările sale. Dumnezeu îl ridică și, pentru tot ceea ce a lăsat din dragoste pentru el, îi va da însutit în această lume și viața veșnică în cea viitoare.

În acest mod s-a comportat cu toți sfinții. Așa a făcut cu poporul lui Israel, după tot ce suferise în Egipt: nu numai că l-a scos de acolo prin atâtea minuni și l-a hrănit cu mană în pustiu, ci i-a dat și țara promisă. Prin urmare, dacă și voi veți fi statornici în credință împotriva ispitelor, Domnul vă va da pace și odihnă pentru un anumit timp în lumea aceasta și pentru totdeauna în lumea cealaltă.

RESPONSORIUL

Cf. *1Pt 3,8.9; Rom 12,10-11*

R. Fiți toți într-un gând, compătitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți, * pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

Ÿ. Iubiți-vă unii pe alții cu o iubire frățească, întreceți-vă în a vă stima unii pe alți, neobosiți în râvnă, înflăcărâți de Duh, slujind Domnului. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părintele îndurărilor, care ai voit ca sfântul Ieronim Emiliani să fie părinte și ocrotitor al orfanilor, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui, harul să păstrăm pururi spiritul înfierii prin care ne numim fiii tăi și suntem. Prin Domnul.

În aceeași zi, 8 februarie

SFÂNTA IOSEFINA BAKHITA, FECIOARĂ

S-a născut în regiunea *Darfur* în Sudan aproape de localitatea Jebel Agilere, probabil în anul 1868. A fost răpită de mică și vândută de mai multe ori de comercianții de sclavi, îndurând o sclavie cruntă. Eliberată în cele din urmă a devenit creștină la Veneția și călugăriță în Congregația Fieele Carității Canossiene, petrecându-și restul vieții în localitatea Schio, în apropiere de Vicenza în Italia, dăruindu-se slujirii tuturor. A murit în anul 1947.

De la *Comunul fecioarelor*, 1681.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 53, 1-6: *Revue bénédictine* 104 [1994] 21-24)

*Fericiți cei cu inima curată,
pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu*

Cine dorește răsplata să nu refuze lupta, ci să-și înflăcăreze sufletul de râvnă, din moment ce cunoaște măreția răsplății. Ceea ce voim, cea ce dorim, ceea ce cerem, aceea va urma; însă ceea ce ne impunem să facem pentru ceea ce va urma, asta este important.

Așadar, începe să practici prescripțiile divine, și să împlinești sfaturile și învățăturile evanghelice: *Fericiți cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerurilor* (Mt 5,3). După aceea vei avea împărăția cerurilor. Acum fii sărac în duh. Vrei să obții după aceea împărăția cerurilor? Vezi mai întâi cui îi aparții tu. Fii sărac în duh. Poate că mă vei întreba ce înseamnă să fii sărac în duh. Nici un îngâmfat nu este sărac în duh. Așadar, cel umil este sărac în duh. Împărăția cerurilor este la înălțime, sus; iar cine se umilește va fi înălțat până acolo.

Ia aminte la ce urmează: *Fericiți cei blânzi*, spune Domnul, *pentru că ei vor moșteni pământul* (Mt 5,5). Vrei deja să moștenești pământul? Vezi să nu te posede pământul pe tine. Dacă ești blând, îl vei poseda, dacă-ți lipsește blândețea, vei fi posedat de el. Și când auzi de răsplata promisă, ca să poți moșteni pământul, îndepărtează din inimă zgârcenia prin care ai vrea să posezi acum pământul, chiar prin îndepărtarea vecinului tău; să nu te înșele o astfel de comportare. Atunci vei moșteni cu adevărat pământul, când vei fi alături de cel care a creat cerul și pământul. Căci asta înseamnă să fii blând: să nu te împotrivești Dumnezeului tău pentru că tot ceea ce faci bine prin el, el îți va plăcea ție, nu tu ție; în el însă, când suferi cele rele pe drept, nu-ți va dispăcea

ție, dar tu ție da. Nici nu este puțin că îi vei place lui displăcându-ți ție. Îi vei plăcea lui atunci când îți placi ție.

Să ajungem la altă operă și la răsplata ei: *Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați (Mt 5,6)*. Vrei să fii săturat? De unde? Dacă trupul vrea să se sature, după digerarea mâncării vei suferi din nou de foame. Și, a spus Domnul, oricine bea din această apă va înseta din nou. Dacă leacul aplicat pe rană o vindecă, nu mai există suferință; însă ceea ce potolește foamea, adică hrana, ține doar pentru scurtă vreme, iar apoi îți este din nou foame. Zi de zi căutăm remediu pentru foame, dar această rană nu este nicidecum vindecată. Așadar, să ne fie foame și sete de dreptate ca să fim săturați cu acea dreptate de care acum suntem însetați și flămânzi. Sufletul nostru, așadar, acum să flămânzească și să înseteze, căci are mâncarea și băutura sa. Eu sunt, spune Domnul, pâinea care a coborât din cer. Tu ai acum pâinea celui flămând; să dorești și băutura celui însetat, căci la tine este izvorul vieții.

la aminte la ceea ce urmează: *Fericiți cei cu inima curată, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu (Mt 5,7)*. Acesta este scopul iubirii noastre; este un scop prin care noi ne desăvârșim, nu prin care ne consumăm. Are un sfârșit și hrana, are un sfârșit și haina; hrana se sfârșește când este mâncată, haina este sfârșită când este țesută. Și una și alta au un sfârșit; dar pentru mâncare sfârșitul este atunci când este consumată, pentru haină sfârșitul este atunci când este desăvârșită. Orice facem, oricât am face bine chiar, oricât ne-am strădui pentru ceva, oricât ne-am agita, chiar și pentru lucruri laudabile, oricât ne-am dori, chiar lucruri nevinovate, când vom ajunge la vederea feței lui Dumnezeu, nu vom mai vrea nimic altceva. Oare ce ar trebui să mai caute cel care este alături de Dumnezeu? Sau cine îl va mulțumi pe acela pe care nici Dumnezeu nu-l mulțumește? Vrem să-l vedem pe Dumnezeu, căutăm să-l vedem pe Dumnezeu, ardem de dorința de a-l vedea pe Dumnezeu. Cine nu-și dorește asta?

Dar ia aminte la ceea ce s-a spus: *Fericiți cei cu inima curată, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.* Pregătește-te în felul acesta ca să-l poți vedea. Căci vorbind în felul trupului, cum ai dori să vezi răsăritul soarelui având ochii slăbiți? Dacă ochii sunt sănătoși, acea lumină va fi o bucurie; dacă ochii sunt slăbiți, acea lumină va fi suferință. Căci nu este permis, cu o inimă impură, să vezi ceea ce se poate vedea doar cu o inimă curată. Vei fi respins, vei fi îndepărtat și nu vei vedea.

RESPONSORIUL

Cf. *Mt* 11,29-30.28

R. Luați jugul meu asupra voastră, spune Domnul, și învățați de la mine, căci sunt blând și smerit cu inima; * căci jugul meu este lesne de purtat iar povara mea este ușoară.

Ÿ. Veniți la mine, toți cei osteniți și împovărați, și eu vă voi da odihnă. * Căci jugul meu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai condus-o pe fericita Iosefina de la sclavia dureroasă la demnitatea de fiică a ta și mireasă a lui Cristos, fă-ne, te rugăm, prin exemplul ei, să-l urmăm pe Domnul Isus răstignit cu o iubire constantă și să perseverăm în caritate și fapte de milostivire. Prin Domnul.

10 februarie

SFÂNTA SCOLASTICA, FECIOARĂ

Comemorare

Scolastica, sora sfântului Benedict, s-a născut la Nursia, în Umbria, în jurul anului 480. Împreună cu fratele ei, s-a consacrat lui Dumnezeu și l-a urmat la Monte Cassino, unde a murit în jurul anului 547.

De la Comunal fecioarelor, 1681.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din cartea *Dialoguri*, de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Cartea 2, 33: PL 66, 194-196)

A putut mai mult cea care a iubit mai mult

Scolastica, sora sfântului Benedict, consacrată lui Dumnezeu încă din copilărie, obișnuia să meargă la fratele ei o dată pe an. Omul lui Dumnezeu îi ieșea în întâmpinare într-o locuință a mănăstirii, nu departe de poarta conventului.

Într-o zi, ea a venit ca de obicei, și venerabilul ei frate i-a ieșit în întâmpinare cu ucenicii săi. Au petrecut toată ziua laudându-l pe Dumnezeu și întreținându-se în discuții sfinte. La lăsarea serii, au luat masa împreună.

Dar întrucât aceste discuții sfinte s-au prelungit și se făcuse târziu, evlavioasa soră l-a rugat, spunând: „Te rog, nu mă lăsa în noaptea aceasta; să vorbim până dimineață despre bucuriile vieții cerești!” La care el a răspuns: „Ce spui, surioară? Nu pot nicidecum să înnoptez în afara mănăstirii!”

Evlavioasa femeie, auzind cuvintele de refuz ale fratelui, și-a pus mâinile pe masă, cu degetele împreunate, și și-a așezat capul pe mâini pentru a se ruga Domnului atotputernic. Când și-a ridicat capul de pe masă, s-a stârnit o furtună atât de puternică, cu tunete și fulgere, și ploaia a început să cadă cu atâta forță, încât nici venerabilul Benedict și nici călugării care-l însoțeau nu au putut să iasă din casa în care se aflau.

Atunci, omul lui Dumnezeu, foarte mâhnit, a început să se tânguiască și să spună: „Să te ierte Dumnezeu cel atotputernic, surioară. Ce ai făcut?” Ea i-a răspuns: „Iată, te-am rugat pe tine, și tu n-ai voit să mă ascuți; l-am rugat pe Dumnezeul meu, și el m-a ascultat. Acum, du-te, dacă poți; lasă-mă și întoarce-te la mănăstire!”

El, care nu a voit să rămână de bunăvoie acolo, a fost constrâns să rămână. Și așa au petrecut toată noaptea

veghind și s-au hrănit cu discuții sfinte, povestindu-și unul altuia experiențele vieții spirituale.

Nu este de mirare că fecmia a avut mai multă putere decât el, căci, după cuvintele lui Ioan, *Dumnezeu este iubire*; de aceea, după o judecată dreaptă, a putut mai mult cea care a iubit mai mult.

Dar iată că, după trei zile, omul lui Dumnezeu, stând în chilia sa și privind cerul, a văzut sufletul surorii sale, ieșit din trup, care intra în sanctuarul cerului sub formă de porumbel. Atunci, plin de bucurie că ea s-a învrednicit de o slavă așa de mare, i-a mulțumit lui Dumnezeu în imnuri și cântări și i-a trimis pe frați ca să-i aducă trupul la mănăstire și l-a așezat în mormântul pe care îl pregătise pentru el.

Astfel s-a făcut că nici măcar mormântul nu a despărțit trupurile acelorora al căror suflet a fost mereu una în Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Ps 132 (133),1

R. Fecioara evlavioasă l-a rugat pe Dumnezeu pentru ca fratele ei să nu plece de la ea. * A obținut mai mult de la Dumnezeul inimii ei, pentru că a iubit mai mult.

V. Iată cât de bine și cât de plăcut este ca frații să locuiască împreună. * A obținut.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Iată, fecioara înțeleaptă a ieșit în întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de fecioare ca soarele în tăria cerului.

Rugăciunea de încheiere

Celebrând amintirea sfintei Scolastica, te rugăm, Doamne, să ne dai harul ca, după exemplul ei, să-ți slujim în iubire neprihănită și să ajungem a ne bucura de roadele prieteniei tale. Prin Domnul.

11 februarie

SFÂNTA FECIOARĂ MARIA
DE LA LOURDES

În anul 1858, Neprihănită Fecioară Maria i s-a arătat Bernadetei Soubirous în grotă de la Massabielle, aproape de Lourdes, în Franța. Prin această tânără umilă, Maria îi cheamă pe păcătoși la convertire și trezește în Biserică un zel deosebit pentru rugăciune și caritate, în special pentru slujirea celor bolnavi și săraci.

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1524.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea*
sfintei Maria Bernadeta Soubirous, fecioară

(Scris. către P. Gondrand, anul 1861: cf. A. Ravier,
Les écrits de sainte Bernadette, Paris 1961, 53-59)

Doamna mi-a vorbit

Într-o zi, ducându-mă pe malul râului Gave pentru a aduna lemne împreună cu două fete, am auzit un zgomot. M-am întors spre pajiște, dar am văzut că arborii nu se mișcau deloc. De aceea, am ridicat capul și am privit spre grotă. Am văzut o Doamnă îmbrăcată cu haine albe: avea o haină albă și era încinsă cu o eșarfă albastră. Pe fiecare picior avea un trandafir de aur, de aceeași culoare cu rozariul ei.

Văzând aceasta, mi-am frecat ochii, crezând că mă înșel. Mi-am băgat mâna în buzunarul hainei, unde aveam rozariul. Am voit să-mi fac și semnul crucii pe frunte, dar nu am reușit să-mi ridic mâna, care îmi căzuse. După ce Doamna aceea și-a făcut semnul crucii, am încercat și eu, cu mână tremurândă, și în cele din urmă am reușit să fac semnul crucii. Am început,

totodată, să recit Rozariul; Doamna își mișca și ea rozariul, bobiță după bobiță, dar fără să-și miște buzele. Când am terminat Rozariul, viziunea a dispărut dintr-o dată.

Le-am întrebat pe cele două fete dacă au văzut ceva, dar ele au spus că nu, ba chiar m-au întrebat dacă am ceva să le destăinui. Atunci le-am spus că am văzut o Doamnă îmbrăcată cu haine albe, dar că nu știam cine era. Însă le-am avertizat să nu spună nici un cuvânt despre aceasta. Atunci și ele m-au îndemnat să nu mă mai întorc acolo, dar eu am refuzat. Prin urmare, m-am întors acolo duminică, deoarece mă simțeam chemată din interior.

Doamna aceea nu mi-a vorbit decât a treia oară, întrebindu-mă dacă vreau să vin aici timp de cincisprezece zile. Eu i-am răspuns că vreau. Ea a adăugat că trebuie să-i îndemn pe preoți să construiască aici o capelă, apoi mi-a poruncit să beau din izvor. Dar întrucât nu vedeam nici un izvor, voiam să merg spre râul Gave, însă ea mi-a spus că nu despre râu vorbea și, făcându-mi semn cu degetul, mi-a arătat izvorul. Mergând acolo, nu am găsit decât puțină apă mlăștinoasă. Mi-am întins mâna, dar nu am reușit să iau nimic; de aceea, am început să sap cu mâinile și, în cele din urmă, am putut să iau puțină apă. Am aruncat-o de trei ori, iar a patra oară am putut să beau. Atunci, viziunea a dispărut, iar eu m-am întors acasă.

Am mers acolo timp de cincisprezece zile și Doamna mi-a apărut în fiecare zi, în afară de o zi de luni și una de vineri, spunându-mi din nou că trebuie să-i îndemn pe preoți să construiască acolo o capelă, să merg să mă spăl la izvor și să mă rog pentru convertirea păcătoșilor. Am întrebat-o de mai multe ori cine este, dar ea surâdea cu gingășie. La sfârșit, ținând brațele ridicate și înălțându-și ochii spre cer, mi-a spus că ea este Neprihănită Zămislire.

În timpul acela de cincisprezece zile, ea mi-a dezvăluit și trei secrete, pe care mi-a interzis în mod absolut să le destăinui cuiva; lucru pe care l-am păstrat cu fidelitate până astăzi.

RESPONSORIUL

Lc 1,46b.49.48b

R. Sufletul meu îl preamărește pe Domnul, * căci mi-a făcut lucruri mari Cel Puternic, și numele lui e sfânt.

Y. Iată, de acum toate popoarele mă vor numi fericită. * Căci mi-a făcut.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Auroră luminoasă a mântuirii, din tine, Fecioară Marie, a ieșit Soarele dreptății, care răsare din înălțime.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutor slăbiciunii noastre, pentru ca noi, care celebrăm amintirea Neprihănitei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărădelegile noastre. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

14 februarie

SFINȚII CIRIL, CĂLUGĂR,
ȘI METODIU, EPISCOPI,
PATRONI AI EUROPEI

Sărbătoare

Născut la Salonic, Ciril a făcut studii teinice la Constantinopol. Împreună cu fratele său, Metodiu, s-a dus în Moravia pentru a propovădui credința. Împreună au editat textele liturgice în limba slavonă, scrise în alfabetul care mai târziu a fost numit „chirilic”. Fiind chemați la Roma, Ciril a murit acolo la 14 februarie 869, iar Metodiu a fost sfințit episcop,

apoi s-a dus în Panonia, pe care a evanghelizat-o cu neobosită râvnă. A avut mult de suferit din partea dușmanilor, dar a fost sprijinit de pontifii romani. A murit la 6 aprilie 885, la Velehrad, în Cehia de astăzi.

De la Comunalul păstorilor, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața lui Constantin*, în limba slavă

(Cap. 18: Denkschriften der kaiserl. Akademie der Wissenschaften 19, Wien 1870, 246)

*Fă să crească Biserica ta în număr
și adună-i pe toți în unitate*

Constantin Ciril, împovărat de multele eforturi, a căzut bolnav; prelungindu-se boala sa timp de mai multe zile, într-o zi, a avut o viziune a lui Dumnezeu și a început să cânte astfel: „Când mi-au spus: «Vom merge în casa Domnului», duhul meu s-a veselit și inima mea a tresălat de bucurie” (cf. *Ps* 121,1).

După ce a fost îmbrăcat cu veșmintele sacre, a rămas astfel toată ziua și, plin de bucurie, spunea: „Din acest moment nu mai sunt slujitor nici al împăratului, nici al vreunui om de pe pământ, ci numai al lui Dumnezeu cel atotputernic. Nu existam, dar acum exist și voi exista în veci. Amin”. În ziua următoare, a îmbrăcat sfânta haină monastică și, adăugând lumină după lumină, și-a luat numele de Ciril. A rămas îmbrăcat cu această haină timp de cincizeci de zile.

Apropiindu-se ceasul când trebuia să intre în odihna sa și să plece spre lăcașurile veșnice, ridicându-și mâinile spre Dumnezeu, se ruga, spunând printre lacrimi:

„Doamne, Dumnezeul meu, care ai creat toate ierarhiile îngerești și duhurile nevăzute, care ai întins cerurile și ai întemeiat pământul, care ai adus tot ce există de la neexistență la existență, care îi ascuți întotdeauna pe cei care fac voința ta, te cinstesc și țin poruncile tale,

ascultă rugăciunea mea și păstrează în credință turma ta, în fruntea căreia m-ai pus pe mine, slujitorul tău nevrednic și neputincios.

Eliberează-i de răutatea păcătoasă și păgână a acclora care te blasfemiează; fă să crească în număr Biserica ta și adună-i pe toți în unitate. Fă din ei un popor ales, unit în adevărata credință și în mărturisirea dreaptă; inspiră în inimile lor cuvântul învățaturii tale. Căci este darul tău că ne-ai ales să predicăm evanghelia lui Cristos, să-i îndemnăm pe frați la fapte bune și să împlinescă ceea ce îți este plăcut. Cei pe care mi i-ai dat, ți-i dau înapoi, pentru că sunt ai tăi; condu-i cu dreapta ta puternică și ocrotește-i la umbra aripilor tale, pentru ca toți să laude și să preamărească numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt. Amin”.

După ce i-a sărutat pe toți cu sărutarea sfântă, a spus: „Bindecuvântat să fie Dumnezeu, care nu ne-a lăsat pradă dinților dușmanilor noștri nevăzuți, ci a rupt lațul lor și ne-a eliberat de moarte”. Și așa a adormit în Domnul, la vârsta de patruzeci și doi de ani.

Papa a poruncit ca toți grecii care erau la Roma și romanii să se adune purtând lumânări și să cânte la înmormântarea sa, pe care să o celebreze ca și cum ar fi fost pentru papa însuși. Și așa s-a făcut.

RESPONSORIUL Cf. *Ps* 88 (89),20.21-22a; *Ier* 3,15

R. Ai vorbit sfinților tăi și ai zis: am ridicat un ales din popor, l-am aflat pe David slujitorul meu; * l-am uns cu untdelemnul meu cel sfânt; căci brațul meu puternic va fi cu el.

V. Vă voi da păstori după inima mea și ei vă vor paște cu pricepere și cu înțelepciune. * L-am uns.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: În sfințenie și dreptate i-au slujit Domnului în toate zilele lor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai dăruit popoarelor slave lumina evangheliei prin sfinții frați Ciril și Metodiu, te rugăm, deschide inimile noastre spre înțelegerea cuvintelor învățaturii tale și fă din noi toți poporul tău sfânt, unit în trăirea și mărturisirea adevăratei credințe. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Aceștia sunt oamenii sfinți, prietenii lui Dumnezeu, slăviți pentru că au vestit adevărul dumnezeiesc.

17 februarie

SFINȚII ÎNTEMEIETORI AI SOCIETĂȚII „SLUJITORII SFINTEI FECIOARE MARIA”

Șapte bărbați, născuți la Florența, au dus mai întâi viață de sihaștri pe muntele Senario, cinstind-o în mod deosebit pe sfânta Fecioară Maria. Predicând apoi în toată Toscana, au întemeiat Ordinul Slujitorilor Sfintei Fecioare Maria, care a fost aprobat de Scaunul Apostolic în anul 1304. Comemorarea lor se celebrează în ziua în care se spune că a murit, în anul 1310, sfântul Alexis Falconieri, unul dintre cei șapte.

De la Comunal sfinților: pentru călugări, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Legenda* despre originea
Societății „Slujitorii Sfintei Fecioare Maria”

(*Monumenta Ord. Serv. B. Mariae Virginis*,
1, 3.5.6.9.11: pag. 71 ș.u.)

Să-i laudăm pe bărbații iluștri

Erau șapte bărbați, vrednici de mult respect și cinste, pe care Doamna noastră i-a adunat ca pe o pleiadă de

șapte stele, prin unirea lor sufletească și trupească, și cu aceștia a început Societatea slujitorilor ei.

Când am intrat eu în societatea noastră, nu am mai găsit pe nici unul dintre ei în viață, în afară de unul, care se numea fratele Alexis. Stăpânei noastre i-a plăcut ca acest frate Alexis să fie ferit de moartea trupească până în zilele noastre, pentru ca, din relatarea lui, să cunoaștem originea societății noastre. Viața fratelui Alexis, după cum am putut experimenta și vedea cu ochii mei, era atât de impresionantă, încât nu numai că îi încuraja cu exemplul său pe cei din jurul lui, ci dădea și mărturie, prin starea sa de perfecțiune și a tovarășilor săi, despre religiozitatea profundă a primului lor grup.

Această viață, chiar înainte de a fi ei împreună, avea patru aspecte.

Primul aspect se referea la Biserică. De fapt, unii dintre ei, hotărând să-și păstreze fecioria sau castitatea, nu se legaseră încă prin căsătorie; alții erau deja căsătorii; iar alții erau liberi de legătura conjugală prin moartea soțiilor lor.

Al doilea aspect se referea la bunăstarea orașului. Într-adevăr, ei exercitau profesia de comercianți, cumpărând și vânzând bunuri pământești. Dar când au descoperit mărgăritarul prețios, adică societatea noastră, nu numai că au dăruit săracilor tot ce aveau, ci s-au consacrat cu bucurie pe ei înșiși lui Dumnezeu și Doamnei noastre, pentru a le sluji cu cea mai mare credință.

Al treilea aspect se referea la venerarea și cinstirea Doamnei noastre. De fapt, la Florența exista o societate, fondată deja de mult timp, care avea ca scop cinstirea Fecioarei Maria, și care, datorită vechimii sale, precum și a sfințeniei și a numărului mare de bărbați și femei care aderau la ea, căpătase o faimă mai mare decât celelalte, încât era numită *Marea Societate a Doamnei Noastre*. Din această societate, și într-un mod excelent, făceau parte cei șapte bărbați ai noștri, înainte de a fi împreună, ca cinstitori deosebiți ai Doamnei noastre.

Al patrulea aspect se referea la perfecțiunea lor sufletească. Ei îl iubeau pe Dumnezeu mai presus de toate; către el îndreptau orice acțiune a lor, după ordinea

cerută, și-l cinsteau prin toate gândurile, cuvintele și faptele lor.

După ce, printr-o decizie fermă, s-au hotărât să ducă o viață comună, inspirați de Dumnezeu și îndemnați la aceasta de Doamna noastră, și-au părăsit locuințele și familiile; acestora le-au lăsat cele necesare, iar restul au împărțit săracilor. În sfârșit, au căutat niște bărbați înțelepți, cu o viață și un exemplu bun, pentru a le vorbi despre proiectul lor.

Astfel, urcându-se pe muntele Senario, și-au construit pe vârful lui o casuță potrivită pentru ei și s-au mutat în ea pentru a locui împreună. Acolo, au început să se gândească dacă misiunea lor este numai cea de a dobândi sfințenia, sau și cea de a mări societatea pe care Doamna noastră o începuse cu ei, prin adăugarea de noi membri. De aceea, hotărându-se să primească alți frați, au primit câțiva și, astfel, au întemeiat societatea noastră. Aceasta, însă, mai înainte de toate, a fost edificată de Doamna noastră, a fost fondată pe umilința fraților noștri, a fost construită pe dragostea lor și a fost păstrată prin sărăcia lor.

RESPONSORIUL

Fap 4,32; 2,46b-47a

R. Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă și un singur suflet. * Nici unul dintre ei nu spunea că ceea ce are este al său, ci toate le aveau în comun.

Ÿ. Luau hrana cu bucurie și cu inimă curată, laudându-l pe Dumnezeu și având trecere în fața întregului popor. * Nici unul.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Iată cât de bine și cât de plăcut este ca frații să locuiască împreună!

Rugăciunea de încheiere

Revarsă cu bunătațe în noi, Doamne, evlavia ce i-a însuflețit pe cei șapte sfinți întemeietori, care, uniți ca frații în slujirea plină de râvnă a Născătoarei de Dumnezeu, au călăuzit poporul credincios spre tine. Prin Domnul.

21 februarie

SFÂNTUL PETRU DAMIAN, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut la Ravenna, în anul 1007; după terminarea studiilor, a primit misiunea de a preda ca profesor, dar a renunțat curând și s-a retras în sihăstria de la Fonte Avellana. Ales superior, a promovat cu râvnă viața călugărească nu numai acolo, ci și în alte regiuni ale Italiei. În vremuri de restriște, i-a ajutat pe pontifii romani, sprijinind prin scrieri și activitate diplomatică acțiunea de reformare a Bisericii. Papa Ștefan al IX-lea l-a numit cardinal și episcop de Ostia. A murit în anul 1072 și îndată a fost venerat ca sfânt.

De la **Comunul păstorilor: pentru episcopi**, 1636, sau de la **Comunul învățătorilor Bisericii**, 1667.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Petru Damian, episcop

(Cartea 8, 6: PL 144, 473-476)

Așteaptă cu veselie bucuria care vine după tristețe

Preaiubitule, m-ai rugat să-ți trimit în scris cuvinte de mângâiere și îndemnuri din inimă, menite să-ți îndulcească sufletul amărât din cauza suferințelor pe care le înduri.

Dar dacă inteligența prudenței tale nu s-a ofilit, ai deja mângâierea la îndemână, de vreme ce înseseși cuvintele arată fără îndoială că tu, pentru a dobândi moștenirea cerească, ești instruit de Dumnezeu ca un fiu. Căci ce este mai clar decât ceea ce s-a spus: *Fiule, când te apropii să-i slujești lui Dumnezeu, fii tare în dreptate și în teamă și pregătește-ți sufletul pentru ispită?* (cf. *Sir* 2,1-2).

De fapt, unde este teamă, acolo este și dreptate, iar ispita oricărei încercări nu este ca o torturare a sclavilor, ci, mai curând, ca o educație părintească.

De aceea, și fericitul Iob, după ce a spus, aflându-se în mijlocul suferințelor: *Cel care a început, tot el să mă strivească, să-mi smulgă mâna și să mă răpună* (cf. *Iob* 6,9), adaugă îndată: *Dar voi avea această mângâiere: să mă lovească cu durere, fără să mă cruțe* (cf. *Iob* 6,10).

Într-adevăr, pentru aleșii lui Dumnezeu, este o mare mângâiere să fie loviți de el, deoarece, prin suferințele trecătoare pe care le îndură, se întăresc în speranța că înaintează spre gloria fericirii cerești.

De aceea aurarul bate aurul cu ciocanul, ca să-l curețe de impurități; de aceea pila pilește cu insistență, ca să apară mai clar luciul natural al metalului. *Cuptorul pune la încercare vasele olarului, iar nenorocirea îi încearcă pe oamenii drepecți* (cf. *Sir* 27,5 Vg). De aceea, și sfântul Iacob spune: *Să considerați ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin diferite încercări* (*Iac* 1,2).

Pe bună dreptate trebuie să se bucure cei cărora le este dată o suferință temporală aici, pe pământ, pentru răul pe care l-au făcut, dar în cer le este pregătită o răsplată veșnică, pentru binele pe care l-au făcut.

Pentru aceasta, fratele meu preaiubit și preadulce, când ești copleșit de lovituri, când ești pedepsit cu loviturile pe care ți le dă educația cerească, să nu disperi în inima ta, să nu lași să-ți scape plângerea murmurării, să nu te cuprindă amărăciunea mâhnirii, să nu devii nerăbdător din cauza lipsei de curaj, ci să ai mereu fața senină, bucuria în inimă și mulțumirea pe buze.

Trebuie să laudăm planul divin care, pentru un timp, îi lovește pe ai săi, dar ca să-i scape de suferințele veșnice; îi strivește, dar ca să-i ridice; îi taie, dar ca să-i vindece; îi răpune la pământ, dar ca să-i înalțe.

Așadar, preaiubitule, prin aceste și alte mărturii ale Sfintei Scripturi, întărește-ți sufletul cu răbdare și așteaptă cu veselie bucuria care vine după tristețe.

Speranța să te înalțe la această bucurie, iubirea să-ți înflăcăreze entuziasmul, pentru ca mintea, plină de aceste bunuri, să uite ceea ce suferă în exterior, ca să se deschidă și să tindă spre ceea ce contemplă în interior.

RESPONSORIUL**Cf. Sir 31,8.11a.10cd**

R. Fericit este omul care a fost găsit fără prihană și nu a umblat după aur, nici nu și-a pus speranța în bani și în comori. * El a considerat sigure bunurile sale în Domnul.

V. Ar fi putut să nu respecte legea, dar a respectat-o; ar fi putut să facă rele, și nu a făcut. * El a considerat.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm harul, Dumnezeuule atotputernic, să urmăm îndemnul și exemplul sfântului episcop Petru Damian, pentru ca, iubindu-l pe Cristos mai presus de toate și slujind Biserica ta cu neobosită râvnă, să ajungem la bucuria luminii veșnice. Prin Domnul.

22 februarie

CATEDRA SFÂNTULUI APOSTOL PETRU**Sărbătoare**

Această sărbătoare a fost celebrată încă din secolul al IV-lea, la Roma, pentru a sublinia unitatea Bisericii zidite pe apostolul Petru.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Regele apostolilor, Domnul nostru!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei Orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Petru, tu chemat de Domnul
 ca să mergi pe-ale lui urme,
 Ești păstorul tuturor pus în fruntea marii turme.
 Pleacă-ți către noi urechea, ca strigarea îndelungă,
 Sus, în sfintele lăcașuri, pân-la tine să ajungă.
 Tu ești pus să judeci toate; de-a ierta și de-a reține,
 De-a închide și-a deschide, ai primit puteri depline.
 Ne simțim cuprinși de vină, apăsați de fapte rele;
 Fă-ne liberi, ne dezleagă de-ale noastre lanțuri grele.
 Mii de glasuri fericite, sus în cer, Treime Sfântă,
 Zi și noapte, fără preget, te aclamă și îți cântă;
 Iar cu ele se unește pe pământ întreaga fire,
 Înălțându-ți cânt de slavă și prinos de preamărire.
 Amin.

Sau:

Iam, bone pastor, Petre, clemens áccipe
 Vota precántum, et peccáti víncula
 Resólve, tibi potestáte trádita,
 Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.
 Sit Trinitáti sempitérna glória,
 Honor, potéstas atque iubilátio,
 In unitáte, cui manet impérium
 Ex tunc et modo per atérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Petru a zis: Pe acest Isus, pe care voi l-ați ucis, Dumnezeu l-a înviat din morți și l-a înălțat în glorie.

Psalzii de la Comunalul apostolilor, 1569.

Ant. 2 Domnul l-a trimis pe îngerul său și m-a eliberat din mâna lui Irod.

Ant. 3 Iată, un nor luminos i-a umbrit și s-a auzit voca Tatălui: Acesta este Fiul meu iubit.

☩. Doamne, la cine să mergem.
✠. Tu ai cuvintele vieții veșnice.

LECTURA ÎNTÂI

Din Faptele Apostolilor

11,1-18

Petru relatează convertirea păgânilor

În zilele acelea, ¹apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu. ²Când Petru a urcat la Ierusalim, cei circumciși îl mustrau, ³zicând: „Ai intrat la oameni care nu au primit circumcizia și ai mâncat împreună cu ei”.

⁴Atunci Petru a început să le explice pe rând: ⁵„Mă aflu în cetatea Iope și eram în rugăciune. Am avut în extaz o viziune: cobora ceva ca o pânză mare, lăsată din cer de cele patru colțuri, și a ajuns la mine. ⁶M-am uitat cu atenție și am văzut în ea patrupezele pământului, fiarele sălbatice, reptilele și păsările cerului. ⁷Am auzit atunci un glas care spunea: «Ridică-te, Petre, taie și mănâncă!» ⁸Dar eu am zis: «Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu a intrat în gura mea ceva impur sau necurat». ⁹Însă glasul din ceruri mi-a spus a doua oară: «Ceea ce Dumnezeu a curățat, tu să nu numești impur». ¹⁰Aceasta s-a petrecut de trei ori și din nou totul a fost ridicat la cer. ¹¹Și iată, dintr-o dată, trei oameni trimiși din Cezareea la mine s-au oprit în fața casei în care mă aflu. ¹²Atunci, Duhul mi-a zis: «Mergi cu ei, fără nici o ezitare». Au venit cu mine și acești șase frați și am intrat în casa omului. ¹³El ne-a povestit cum a văzut un înger în casa lui, stând în picioare și spunându-i: «Trimite la Iope și cheamă-l pe Simon, care se numește Petru, ¹⁴care îți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta». ¹⁵Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt s-a coborât peste ei ca și peste noi la început. ¹⁶Atunci mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, care a spus: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți boteza cu Duhul Sfânt». ¹⁷Așadar, dacă Dumnezeu le-a dat și lor același dar ca și nouă, pentru

că au crezut în Domnul Isus Cristos, cine eram eu ca să-l pot împiedica pe Dumnezeu?”

¹⁸ Când au auzit aceste cuvinte, s-au liniștit și l-au preamărit pe Dumnezeu, zicând: „Deci, Dumnezeu le-a dat și păgânilor convertirea spre viață”.

RESPONSORIUL

Lc 22,32; Mt 16,17b

R. Eu m-am rugat pentru tine, Petre, ca să nu piară credința ta; * iar tu, când te vei fi întors, întărește-i pe frații tăi.

Ÿ. Nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu, care este în ceruri. * Iar tu.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Leon cel Mare, papă*

(Predica 4, cu ocazia aniversării alegerii sale, 2-3:

PL 54, 149-151)

Biserica lui Cristos se ridică pe tăria credinței lui Petru

Dintre toți oamenii, numai Petru a fost ales pentru a sta în fruntea chemării tuturor popoarelor și pentru a fi capul tuturor apostolilor și părinților Bisericii. Astfel, deși în poporul lui Dumnezeu sunt mulți preoți și mulți păstori, totuși, Petru în persoană îi conduce pe toți cei pe care Cristos, capul, îi conduce. Preaiubiților, Dumnezeu a binevoit să-i dăruiască acestui om o mare și minunată participare la puterea sa. Și dacă a voit ca și ceilalți conducători să aibă ceva în comun cu el, tot ceea ce nu a refuzat altora a dat întotdeauna prin el.

Domnul îi întrebă pe toți apostolii ce cred oamenii despre el și toți dau același răspuns, din moment ce expun îndoielile venite din partea ignoranței umane.

Dar atunci când Domnul vrea să cunoască părerea personală a ucenicilor, primul care își mărturisește credința în Domnul este cel care este primul în demnitatea apostolică. După ce a spus: *Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu*, Isus îi răspunde: *Fericit ești, Simon*,

fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu, care este în ceruri (Mt 16,16-17). Aceasta înseamnă: tu ești fericit, pentru că Tatăl meu te-a învățat; nu te-ai lăsat amăgit de opiniile omenești, ci ai fost instruit de o inspirație cerească. Și nu carnea sau sângele, ci acela al cărui Fiu unic sunt ți-a arătat cine sunt eu.

Și eu, continuă el, îți zic: adică, așa cum Tatăl meu ți-a dezvăluit dumnezeirea mea, tot așa, și eu îți fac cunoscută superioritatea ta. Tu ești Petru: aceasta înseamnă că, dacă eu sunt piatra neclintită, piatra unghiulară, care a făcut din două una (cf. Ef 2,14.20), temelia pe care nimic nu o poate înlocui, și tu ești piatră, pentru că ești întărit de puterea mea, și toate câte îmi aparțin prin puterea mea tu le ai în comun cu mine prin faptul că ești făcut părtaș la ele.

Și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui (Mt 16,18). Adică, pe această temelie solidă voi construi un templu veșnic, și înălțimea Bisericii mele, care trebuie să o facă să pătrundă în cer, se va ridica pe tăria acestei credințe.

Porțile iadului nu vor opri această mărturisire de credință, legăturile morții nu o vor înlănțui, căci acest cuvânt este cuvântul vieții. Și așa cum îi duce în cer pe cei care o mărturisesc, tot așa îi va arunca în iad pe cei care o refuză.

De aceea, i se spune lui Petru: *Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor: ceea ce vei lega pe pământ va fi legat în ceruri, iar ceea ce vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri (Mt 16,19).*

Fără îndoială, dreptul de a exercita această putere a fost transmis și celorlalți apostoli, și instituția născută din acest decret s-a extins la toți principii Bisericii. Dar nu fără motiv a fost dat numai unuia ceea ce trebuia să fie comunicat tuturor. Într-adevăr, această putere a fost încredințată personal lui Petru, deoarece Petru este propus ca model pentru toți cei care conduc Biserica.

RESPONSORIUL

Cf. Mt 16,19

R. Simon Petru, înainte de a te fi chemat de la barcă, te-am cunoscut și te-am constituit conducător peste poporul meu; * Ție ți-am încredințat cheile împărăției cerurilor.

V. Orice vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri; și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri.
* Ție ți-am.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeuule atotputernic, ca nici o tulburare din lumea aceasta să nu ne poată zdruncina de vreme ce tu ne-ai întemeiat pe stânca mărturisirii de credință a sfântului apostol Petru. Prin Domnul.

Laudele

IMNUL

Petru este cel ce lanțul de păcate îl desface,
Cu puterea dezlegării aducând în inimi pace.
El e pus de Domnul însuși să conducă, să învețe,
Blând să-ndrepte către staul iarăși oile răzlețe.

Pe oița ce-l urmează nici un lup nu o răpune;
El conduce turma toată la izvoare, la pășune.
Este scris în Evanghelii: lui a vrut Isus să-i deie,
Ca să-ndhidă, să deschidă, a împărăției cheie.

Când el leagă și dezleagă cu puterea sa întreagă,
În același timp, în ceruri, Domnul leagă și dezleagă.
La sfârșitul lumii iarăși, cu puterea care-i dată,
Cu Cristos va sta alături la obșteasca judecată.

Mii de glasuri fericite, sus, în cer, Treime Sfântă,
Zi și noapte, fără preget, te aclamă și îți cântă;
Iar cu ele se unește pe pământ întreaga fire,
Înălțându-ți cânt de slavă și prinos de preamărire.

Amin.

Sau:

Petrus beátus catenárurum láqueos
Christo iubénte rupit mirabíliter;
Custos ovílis et doctor Ecclésiæ,
Pastórque gregis, conservátor óvium
Arcet lupórum truculéntam rábiem.

Quodcúmque vinclis super terram strínxerit,
Erit in astris religátum fórtiter,
Et quod resólvit in terris arbítrio,
Erit solútum super cæli rádiu;
In fine mundi iudex erit sæculi.

Glória Patri per imménsa sæcula,
Sit tibi, Nate, decus et impériu,
Honor, potéstas Sanctóque Spirítui;
Sit Trinitáti salus indivídua
Per infiníta sculórum sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Domnul i-a spus lui Simon: „Nu te teme! De acum vei fi pescar de oameni”.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Petru a dat mărturie și a zis: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu”. Isus i-a răspuns: „Fericit ești tu, Simon Petru!”

Ant. 3 Domnul i-a spus lui Petru: „Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor”.

LECTURA SCURTĂ

Fap 15,7b-9

Fraților, voi știți că din primele zile Dumnezeu m-a ales între voi, pentru ca, prin gura mea, păgânii să asculte cuvântul evangheliei și să creadă. Iar Dumnezeu, care cunoaște inimile, a dat mărturie în favoarea lor, dându-le pe Duhul Sfânt ca și nouă. Și nu a făcut nici o deosebire între noi, căci le-a curățat inimile prin credință.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi vei pune pe ei conducători * peste tot pământul.
Îi vei pune.

V. Vor aminti numele tău, Doamne, * peste tot pământul. Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Domnul i-a zis lui Simon Petru: „Eu m-am rugat pentru tine ca să nu piară credința ta. Iar tu, când te vei fi întors, întărește-i pe frații tăi”.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, având moștenire cerească primită de la apostoli, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl nostru, pentru toate darurile lui:

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul trupului și sângelui Fiului tău, lăsat nouă prin apostoli,

– prin care primim hrană și viață!

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul Cuvântului tău, pregătit nouă de apostoli,

– prin care primim lumină și bucurie!

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru Biserica ta sfântă, zidită pe temelia apostolilor,

– prin care suntem uniți într-un singur trup!

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru baia Botezului și a Pocăinței, încredințată apostolilor,

– prin care suntem spălați de toate păcatele!

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca nici o tulburare din lumea aceasta să nu ne poată zdruncina, de vreme ce tu ne-ai întemeiat pe stâncă mărturisirii de credință a sfântului apostol Petru. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la ziua curentă.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Is 22,22

Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David: când va deschide el, nimeni nu va putea închide; când va închide el, nimeni nu va putea deschide.

☩. În tot pământul a ieșit vestirea lor.

☩. Și la marginile lumii, cuvintele lor.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,1-2a

Pe prezbiterii care sunt între voi, eu, care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu, care v-a fost încredințată.

☩. Eu păzeam mărturiile lui Dumnezeu.

☩. Și poruncile lui.

Ora a noua

Când se folosesc psalmii complementari, în locul psalmului 125 (126) se poate spune psalmul 128 (129), 1113.

LECTURA SCURTĂ

2Pt 1,16

Noi nu v-am făcut cunoscută puterea Domnului nostru Isus Cristos și venirea lui pe baza unor basme bine ticluite, ci pentru că am fost martori oculari ai măreției lui.

☩. Bucurați-vă și veseliți-vă, spune Domnul.

☩. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri.

Rugăciunea de încheiere ca la Laude.

Vesperele

IMNUL

Tu, dintre apostoli, ești cel mai de seamă.
 Când Domnul te vede pe țărni și te cheamă,
 Lași barcă, lași vâsle, lași rupte năvoade;
 De grijile lumii Cristos te sloboade.
 Iar cheile puse în mâinile tale
 Sunt semnul vădit al puterii totale.
 Primindu-ți iubirea, în cele din urmă,
 Cristos te așază păstor peste turmă.
 Cu forța de sus ești puternică stâncă,
 Bisericii ești temelie adâncă;
 De-aceea infernul, cu forțele-i toate,
 Zadarnic încearcă, s-o-nvingă nu poate.
 Credința ta, Petre, nu poate să scadă,
 Nu poate să cadă erorilor pradă.
 Ești far pentru alții, căci Domnul îți cere
 Pe frați să-ntărești cu-a credinței putere.
 Spre oile tale privește, preabune,
 Condu-le la apă, la grașă pășune.
 În unicul staul păstrează-le-n pace,
 Să nu lași ca lupii flămânzi să le-atace.
 În veci lui Cristos preamărire să-i fie.
 Pe toți ne primească-n a sa-mpărăție.
 Iar tu, care-n ceruri ai cheia cea mare,
 Cu drag să ne-ntâmpini pe toți la intrare. Amin.

Sau:

Divina vox te deligit,
 Piscator, ac pro rétibus
 Remisque qua tu glória
 Cæli refúlges clavibus!
 Tenax amoris próferens
 Ac dulce testimónium,
 Omnes amor quos láverat
 Oves regéndas áccipis.

Lapsus, supérno róboře
 Tu petra stas Ecclésiã,
 Qua splendet illa sæculis,
 Nullis subãcta víribus.

Tu, Petre, Christi oráculo
 Luces magíster ómniũ,
 Fratrésque firmas, próvidus
 Tu verba vitæ nũntias.

Gregem fac unum, próspere
 Lætis in ævum frúctibus,
 Salvúmque ab hostis ímpetu
 Ad lucis adduc pábula.

Sit summa Christo glória,
 Qui nos det aulæ cælicæ
 Intráre per te iánuam
 In sempitérna gáudia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Petre, mă iubești? Doamne, tu știi că te iubesc. Paște oile mele!

Psalzii și cântarea de la Comunal apostolilor, 1577.

Ant. 2 Petru era păzit în închisoare. Iar Biserica înălța neîncetat rugăciuni la Dumnezeu pentru el.

Ant. 3 Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea.

LECTURA SCURTĂ

IPt 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care, în marea sa îndurare, ne-a renăscut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din morți, pentru o moștenire nepieritoare, neîntinată, neofilită, păstrată pentru voi în ceruri. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință, pentru mântuirea care este gata să fie manifestată în timpul de pe urmă.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului! Vestiți.

Ț. La toate popoarele, faptele lui minunate. * Mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Tu ești păstorul oilor, mai-marele apostolilor; ție ți-au fost încredințate cheile împărăției cerurilor!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– fă ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca nici o tulburare din lumea aceasta să nu ne poată zdruncina, de vreme ce tu ne-ai întemeiat pe stânca mărturisirii de credință a sfântului apostol Petru. Prin Domnul.

23 februarie

SFÂNTUL POLICARP, EPISCOPII MARTIR

Comemorare

Policarp a fost ucenicul apostolilor și episcopul Smirnei, prieten al sfântului Ignațiu de Antiohia. A mers la Roma pentru a discuta cu papa Anicet chestiunea datei sărbătorii Paștelui. A fost martirizat acolo în jurul anului 155, fiind ars pe rug în arenă.

De la Comunalul unui martir, 1609, sau al păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea Bisericii din Smirna despre martiriul sfântului Policarp*

(Cap. 13, 2 – 15, 3: Funk 1, 297-299)

Ca o jertfă bogată și plăcută

Când rugul a fost gata, Policarp s-a dezbrăcat de toate hainele sale și, după ce și-a desfăcut cureaua, a voit să se descalțe, lucru pe care mai înainte nu-l făcea, deoarece toți credincioșii se întreceau întotdeauna pentru a fi primii care să-i atingă trupul. Chiar înainte de martiriul său, el a fost tratat cu tot respectul datorită sfințeniei vieții sale.

A fost înconjurat îndată cu toate materialele pregătite pentru arderea sa. Când erau gata să-l pironască în cuie, el a spus: „Lăsați-mă așa, căci cel care îmi dă harul să îndur focul îmi va da și harul să rămân nemișcat pe rug, chiar și fără siguranța cuielor voastre!” Atunci, nu l-au mai pironit în cuie, ci l-au legat.

Astfel legat, cu mâinile strânse la spate, ca un berbec ales dintr-o turmă numeroasă pentru a fi oferit ca jertfă,

ca o victimă pregătită pentru a-i fi plăcută lui Dumnezeu, ridicându-și ochii spre cer, a spus:

„Doamne, Dumnezeule atotputernic, Tatăl Fiului tău preaiubit și binecuvântat, Isus Cristos, prin care te-am cunoscut pe tine, Dumnezeul îngerilor și al tăriilor, al tuturor creaturilor și al tuturor neamurilor celor drepte care trăiesc în fața ta, te binecuvântează, pentru că m-ai socotit vrednic în ziua aceasta și în ceasul acesta să fiu părtaș, împreună cu toți martirii, la potirul lui Cristos, pentru învierea sufletului și a trupului spre viața veșnică, în nesticăciunea dată prin Duhul Sfânt. Fă să fiu primit astăzi împreună cu ei înaintea ta, ca o jertfă bogată și plăcută, după cum tu, Dumnezeule neînșelător și adevărat, ai pregătit-o și mi-ai făcut-o cunoscută mai înainte, și acum ai dus-o la îndeplinire.

De aceea, te laud pentru toate, te binecuvântează și te preamăresc prin marele preot veșnic și ceresc, Isus Cristos, Fiul tău preaiubit, prin care să-ți fie slavă ție, împreună cu el și cu Duhul Sfânt, acum și în veacurile viitoare. Amin”.

După ce a rostit „amin” și și-a terminat rugăciunea, cei care se ocupau de foc au aprins rugul.

S-a ridicat o mare flacără, și noi, cărora ne-a fost dat să-l vedem și care am fost ținuți în viață ca să vestim și altora aceste evenimente, am văzut o minune. Focul a luat forma unei bolte, asemenea unei vele de corabie umflate de vânt, și a învăluit trupul martirului ca un perete. Trupul se afla în centrul ei, dar nu părea ca o carne ce arde, ci ca o pâine coaptă sau ca aurul și argintul ce scânteiază în cuptor. Și noi am simțit un parfum foarte plăcut, ca cel de tămâie sau de altă aromă prețioasă.

RESPONSORIUL

Ap 2,8-9a.10a

R. Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: așa spune cel care este cel dintâi și cel de pe urmă, cel care a fost mort și este viu: cunosc încercarea și sărăcia ta, dar ești bogat; * fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții.

☩. Nu te teme de ceea ce vei avea de suferit, iată, diavolul este gata să-i arunce pe unii dintre voi în închisoare ca să vă pună la încercare. * Fii credincios.

Laudele

Ant. la Benedictus: De optzeci și șase de ani îl slujesc pe Cristos și nu mi-a făcut nici un rău. Și cum l-aș putea huli pe regele meu, care m-a mântuit?

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule a toată făptura, care l-ai învrednicit pe sfântul episcop Policarp să se numere în rândul martirilor tăi, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, harul ca, împărtășindu-ne ca și el din potirul lui Cristos, să înviem pentru viața veșnică. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la Magnificat: Doamne, Dumnezeule atotputernic, te binecuvântează că m-ai învrednicit, în numărul martirilor, să am parte de potirul lui Cristos.

MARTIE

4 martie

SFÂNTUL CAZIMIR, REGE

Comemorare

Fiu al regelui Poloniei, s-a născut în anul 1458. S-a preocupat de timpuriu de trăirea virtuților creștine, mai ales a curăției și a carității față de săraci. Plin de râvnă pentru credință, a avut o evlavie deosebită față de sfânta Euharistic și față de sfânta Fecioară Maria. A murit de tuberculoză în anul 1484.

De la Comunal sfinților bărbați, 1705.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Cazimir*,
scrisă de un autor evasiccontemporan

(Cap. 2-3: Acta Sanctorum Martii 1, 347-348)

Și-a găsit comoara în poruncile Celui Preaînalt

Iubirea, aproape incredibilă, desigur, nu prefăcută, ci sinceră, de care ardea față de Dumnezeu cel atotputernic, prin lucrarea Duhului dumnezeiesc, era atât de puternică în inima lui Cazimir, atât de abundentă, încât din interiorul său se revărsa asupra aproapelui. Nimic nu-i era mai plăcut, nimic nu dorea mai mult, decât să le dăruiască săracilor lui Cristos, pelerinilor, bolnavilor, prizonierilor, celor persecutați nu numai bunurile sale, ci și pe sine însuși.

Pentru văduve, orfani, asupriți a fost nu numai un ocrotitor, un apărător, ci și un tată, un fiu, un frate.

Desigur, ar trebui să scriem o lungă istorie, dacă am voi să descriem pe larg toate faptele de dragoste și de

caritate pe care le-a săvârșit față de Dumnezeu și față de oameni.

Este greu să spunem sau să ne imaginăm măsura în care a practicat dreptatea, a îmbrățișat temperanța, a arătat prudența, a strălucit prin curaj și tărie sufletească, mai ales la acea vârstă când, de obicei, oamenii sunt mai puțin atenți și, din fire, sunt mai înclinați spre rău.

În fiecare zi îl îndemna pe tatăl său să-și conducă cu dreptate regatul și popoarele care îi erau supuse. Și dacă uneori, din lipsă de grijă sau slăbiciune omenească, tatăl său neglija ceva în conducere, el nu omitea niciodată să-i atragă atenția cu modestie.

Sușinea și îmbrățișa cauzele săracilor și ale celor lipsiți, ca și cum ar fi fost ale sale, fapt pentru care a fost numit de popor apărător al săracilor. Deși a fost fiu de rege și descendent al unei familii foarte nobile, niciodată nu s-a arătat superior, în cuvinte sau relații, față de cineva, oricât de umil sau slab ar fi fost acesta.

Întotdeauna a voit să fie considerat mai degrabă ca unul dintre cei blânzi și săraci cu duhul, cărora le aparține împărăția cerurilor, decât ca unul dintre cei iluștri și puternici ai acestui pământ. Nu a dorit puterea supremă, nici nu a voit să accepte ceva din ceea ce îi oferea tatăl său, de teamă ca nu cumva sufletul său să fie rănit de amăgirile bogățiilor, pe care Domnul nostru Isus Cristos le-a numit spini, sau să fie pătat de contactul cu lucrurile pământești.

Toată lumea, cei din casă și secretarii, oamenii de vază și nobili, dintre care unii mai trăiesc încă și care l-au cunoscut bine, atestă și dau mărturie că el a trăit feciorelnic până la sfârșit și feciorelnic a ajuns până în ultima zi a vieții sale.

RESPONSORIUL

Sir 29,14; 1Tim 6,11b

R. Adună-ți bogății ascultând de poruncile Celui Preaînalt, * și îți vor fi mai de folos decât aurul.

V. Urmează dreptatea, evlavia, credința, răbdarea, blândețea! * Și îți vor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, a-ți sluji ție înseamnă a domni: dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfântului Cazimir, harul de a-ți sluji pururi în sfințenie și dreptate. Prin Domnul.

7 martie

SFINTELE PERPETUA ȘI FELICITAS, MARTIRE

Comemorare

Au fost martirizate la Cartagina, în anul 203, în timpul prigoanei lui Septimiu Sever. S-a păstrat o relatare bogată a morții lor, în parte redactată de cei care au suferit împreună cu ele, în parte de un scriitor din aceeași perioadă.

De la *Comunul mai multor martiri*, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Relatarea martiriului sfinților martiri din Cartagina*

(Cap. 18.20-21: ed. Van Beek, Nimega 1936, 42.46-52)

Chemați și aleși să intre în gloria Domnului

A venit ziua când martirii urmau să obțină victoria, și au mers din închisoare spre amfiteatru, ca și cum ar fi mers în cer, cu chipul senin și radios, și dacă tremurau era din cauza bucuriei, nu a fricii.

Perpetua a fost cea dintâi aruncată cu putere de coarnele taurului și a căzut pe spate. S-a ridicat și, văzând că Felicitas fusese aruncată la pământ, s-a apropiat de ea, i-a întins mâna și a ajutat-o să se ridice. Amândouă au rămas în picioare. Înmuindu-se cruzimea poporului, au fost scoase pe poarta Sanavivaria. Acolo, Perpetua a fost luată în primire de un anumit Rusticus, pe atunci catecumen care se afla în serviciul ei, și, ca și cum s-ar

fi trezit din somn (așa era de răpită și extaziată), a început să privească în jurul ei și a spus, spre uimirea tuturor: „Când vom fi puse în fața aceluia taur?” Când a aflat că aceasta se întâmplase deja, nu a voit să creadă decât după ce a recunoscut pe trupul și pe hainele ei semnele maltratării. După aceea, l-a chemat pe fratele ei și pe acel catecumen și i-a îndemnat, spunând: „Rămâneți tari în credință, iubiți-vă unii pe alții și nu vă scandalizați din cauza suferințelor noastre!”

La rândul său, Saturus, la o altă poartă, îl îndemna pe soldatul Pudens, spunând: „Exact așa cum m-am gândit și am spus mai dinainte, până acum nu m-am întâlnit cu nici o fiară. Dar acum să crezi din toată inima: iată, eu merg înaintea leopardului și, dintr-o singură mușcătură a sa, voi fi terminat”. Și îndată, spre sfârșitul spectacolului, a fost aruncat la un leopard. După o prima mușcătură, s-a umplut de atâta sânge încât, atunci când și-a revenit, poporul a început să strige: „Cel spălat este mântuit! Cel spălat este mântuit!” Acest strigăt era o mărturie că el primise al doilea botez, cel al sângelui. Și, într-adevăr, cel care se spălase în felul acesta se mântuise!

Atunci, i-a spus soldatului Pudens: „La revedere! Adu-ți aminte de credință și de mine! Să nu te tulbure aceste lucruri, ci să te întărească!” În același timp, i-a cerut inelul de la deget și, punându-l în rana sa, i l-a restituit ca moștenire, lăsându-i-l ca relicvă și amintire a sângelui său. Apoi, fiind de acum fără simțire, a fost întins la pământ împreună cu ceilalți în locul obișnuit, pentru lovitura de grație.

Deoarece poporul cerea ca ei să fie aduși în mijlocul arenei, pentru a vedea cu ochii lor, complici ai omuciderii, cum sabia pătrunde în trupul lor, ei s-au ridicat în mod spontan și au mers acolo unde voia poporul, după ce mai întâi s-au îmbrățișat pentru a termina martiriul cu acest rit solemn al păcii.

Toți ceilalți au primit lovitura de sabie, nemișcați și în tăcere, dar mai ales Saturus, cel care urcase primul scara din vedenia Perpetuei, a fost cel dintâi care și-a

dat sufletul, pentru a o aștepta pe Perpetua. Perpetua, însă, trebuia să facă experiența durerii: lovită între coaste, a scos un strigăt puternic; apoi, întrucât mâna gladiatorului începător ezita, a pus-o ea însăși pe gâtul ei. Poate că o astfel de femeie, de care se temea și duhul necurat, nu ar fi putut fi ucisă altfel, dacă nu ar fi voit ea însăși.

O, martiri puternici și fericiți! Cu adevărat voi sunteți chemați și aleși să intrați în gloria Domnului nostru Isus Cristos!

RESPONSORIUL

Rom 8,34b-35.37

R. Cristos Isus este la dreapta lui Dumnezeu și intervine pentru noi. * Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia?

Y. Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin acela care ne-a iubit. * Cine ne va.

Rugăciunea de încheiere

Mistuite de dragostea ta, Dumnezeule, sfintele martire Perpetua și Felicitas au învins chinul morții și teama de prigonitori. Pentru rugăciunile lor, dă-ne și nouă harul să creștem neconținut în iubirea ta. Prin Domnul.

8 martie

SFÂNTUL IOAN AL LUI DUMNEZEU, CĂLUGĂR

S-a născut în Portugalia, în anul 1495. După o viață plină de primejdii ca militar, aspirând la ceva mai bun, s-a dedicat total îngrijirii bolnavilor. A întemeiat un spital la Granada, în Spania, și a adunat în jurul său oameni animați de același ideal, care au constituit apoi Ordinul Lucrătorilor Sanitari ai Sfântului Ioan al lui Dumnezeu, cunoscut sub numele de „Fatebenefratelli”. A strălucit prin caritate, mai ales față de străini și suferinzi. A murit în același oraș, în anul 1550.

De la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1758, sau pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1765.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile sfântului Ioan al lui Dumnezeu*, călugăr

(Archiv. gen. Ord. Hospit., Quaderno: De las Cartas...,
ff^o 23^v-24^r; 27^{rv}: O. Marcos, *Cartas y escritos
de Nuestro Glorioso Padre San Juan de Dios*,
Madrid 1935, 18-19; 48-50)

Cristos este credincios și are grijă de toate

Dacă am privi la milostivirea lui Dumnezeu, nu am înceta niciodată să facem binele, ori de câte ori ni se oferă posibilitatea. Căci atunci când, din iubire față de Dumnezeu, dăm săracilor ceea ce el însuși ne-a dat nouă, el ne promite însutit în fericirea veșnică. Ce câștig avantajos, ce binefacere fericită! Cine nu i-ar dăruia acestui negustor preabun tot ce are, atunci când el se îngrijește de munca noastră și ne roagă cu brațele deschise să ne întoarcem la el, să plângem păcatele noastre și să ne punem în slujba iubirii, mai întâi față de noi și, apoi, față de aproapele? Căci, așa cum apa stinge focul, tot la fel, iubirea șterge păcatul.

Atâția săraci vin aici, încât eu adesea mă întreb uimit în ce mod pot fi ajutați. Dar Isus Cristos are grijă de toate și-i hrănește pe toți. Mulți săraci vin în casa lui Dumnezeu, deoarece orașul Granada este mare și foarte rece, mai ales acum, că este iarnă. În această casă locuiesc acum peste o sută zece persoane: bolnavi, sănătoși, slujitori, pelerini. Întrucât aceasta este casa generală, ea primește bolnavi de orice fel și de orice stare socială: infirmi, mutilați, leproși, muți, demenți, paralitici, arțăgoși, senili, mulți copii, dar, mai ales, nenumărați pelerini și călători, care ajung aici și găsesc foc, apă, sare și vase în care să-și gătească mâncare. Pentru toate acestea nu se cere nimănui nici o plată, dar Cristos are grijă.

De aceea, în acest moment sunt plin de datorii și sunt prizonier pentru Isus Cristos. Și deoarece sunt înglodat

în datorii, adesea nu îndrăznesc să ies din casă din cauza creditorilor care mă asaltează. Dar când văd atâția săraci, frații și aproapele meu, care suferă peste puterile lor, chinuți atât în suflet, cât și în trup, și pe care eu nu-i pot ajuta, simt o mare amărăciune. Totuși, mă încred în Cristos, căci el îmi cunoaște inima. De aceea, spun: Blestemat este omul care se încrede în oameni, și nu se încrede numai în Cristos. De oameni, fie că vrei, fie că nu vrei, te vei despărți. Însă Cristos este credincios, este mereu alături de tine, căci Cristos are grijă de toate. Lui să-i mulțumim întotdeauna. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. Is 58,7-8

R. Împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu-i în casa ta pe nenorociții fără adăpost. * Atunci lumina ta va răsări ca zorile și dreptatea ta îți va merge înainte.

Ÿ. Când vezi un om gol, îmbracă-l și nu întoarce spatele semenului tău. * Atunci.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai revărsat în sfântul Ioan duhul milostivirii, dă-ne, te rugăm, harul, ca, slujindu-i cu iubire pe frații noștri, să ne învrednicim a fi numărați în rândul celor aleși, în împărăția ta. Prin Domnul.

9 martie

SFÂNTA FRANCISCA ROMANA,
CĂLUGĂRIȚĂ

S-a născut la Roma, în anul 1384. Căsătorită de timpuriu, a avut trei fii. Trăind în vremuri zbuciumate, și-a împărțit averea la săraci și a slujit bolnavilor. S-a deosebit prin apostolatul față de cei lipsiți și prin practicarea virtuților, mai ales a umilinței și a răbdării. În anul 1425, a întemeiat Congregația Oblatelor, sub regula sfântului Benedict. A murit în anul 1440.

De la Comunal femeilor sfinte: pentru călugări, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfintei Francisca Romana*
scrisă de Maria Magdalena din Anguillara,
superioara Oblatelor din Tor de' Specchi

(Cap. 6-7: Acta Sanctorum Martii, 2, *185-*187)

Răbdarea și iubirea sfintei Francisca

Dumnezeu a pus la încercare răbdarea sfintei Francisca nu numai în bunurile pământești, ci a voit să o încerce în multe feluri și în trupul ei. Ea a avut de îndurat boli lungi și grele, din cauza cărora a suferit foarte mult. Însă niciodată nu s-a putut observa la ea vreo nerăbdare sau vreo nemulțumire față de tratamentele, uneori absurde, care i se aplicau.

Moartea prematură a copiilor ei, pe care îi iubea cu multă gingășie, a dovedit statornicia Franciscai. Ea s-a supus întotdeauna cu seninătate voinței divine și i-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ceea ce i se întâmpla. Cu aceeași statornicie a suportat cuvintele celor care o vorbeau de rău, o defăimau și criticau modul ei de a trăi. Nu a arătat nici cel mai mic semn de aversiune față de acele persoane despre care știa că gândesc sau spun lucruri neadevărate despre ea și despre problemele ei, ba, dimpotrivă, întotdeauna a întors răul primit făcând bine și rugându-se continuu lui Dumnezeu pentru ele.

Deoarece Dumnezeu nu o alesese ca să fie sfântă numai pentru ea, ci și ca să împărtășească cu aproapele ei darurile primite pentru sănătatea sufletului și a trupului, el a înzestrat-o cu atâta amabilitate, încât toți cei care aveau de-a face cu ea se simțeau cuprinși imediat de iubire și de stimă față de persoana ei și deveneau docili la orice voință a ei. În cuvintele sale era atâta eficacitate divină, încât erau suficiente câteva cuvinte pentru a mângâia sufletele mâhnite și suferinde, pentru a-i calma pe cei neliniștiți, pentru a-i potoli pe cei furioși,

pentru a-i împăca pe dușmani, pentru a stinge dușmănia și ura veche și, foarte adesea, pentru a împiedica răzburările premeditate și pregătite. Cu alte cuvinte, părea că poate să frâneze sentimentele oricărei persoane și să le conducă unde voia ea.

Din acest motiv, alergau la Francisca din toate părțile, ca la un refugiu foarte sigur, și nimeni nu pleca de la ea fără să fi fost mângâiat, cu toate că ea condamna direct păcatele și pedepsea fără teamă tot ceea ce era vinovat și neplăcut lui Dumnezeu.

La Roma bântuiau diferite boli, deseori mortale și contagioase. Dar sfânta, disprețuind orice teamă de contagiere, nu s-a ferit să-și arate iubirea milostivă față de cei nenorociți și nevoiași. După ce-i descoperea cu ușurință, îi invita mai întâi, prin compasiunea ei, la pocăință; apoi, îi ajuta cu un mare devotament și îi îndemna cu dragoste să accepte de bunăvoie din mâinile lui Dumnezeu toate necazurile și să le suporte din iubire față de el, care, cel dintâi, a suferit atât de mult pentru ei.

Francisca nu se mulțumea doar să-i îngrijească pe bolnavii pe care putea să-i adune în casa ei, ci mergea să-i caute și pe cei care zăceau în cocioabele lor sau în spitalele publice. După ce-i găsea, le potolea setea, le făcea paturile și le pansa rănile. Cu cât aceste răni erau mai urât mirositoare și grețoase, cu atât le trata cu mai multă iubire și grijă. Obișnuia să meargă și în cartierul Campo Santo, aducând cu sine hrană și băuturi gustoase, pentru a le împărți celor mai nevoiași; apoi, întorcându-se acasă, aducea zdrențele și veșmintele sărace pline de murdărie, pe care, după ce le spăla și le cosea cu grijă, ca și cum i-ar fi servit Domnului, le împătureau cu grijă și le punea deoparte printre parfumuri.

Francisca a continuat să practice această slujire a bolnavilor și a spitalelor timp de treizeci de ani, adică atât timp cât a locuit în casa soțului ei. Ea mergea deseori la spitalele Sfânta Maria și Sfânta Cecilia în Transtevere, la un altul, al Sfântului Duh în Sassia, și la un al patrulea, în Campo Santo. Și cum în acest timp al

epidemiilor era greu nu numai să găsești medici care să îngrijească trupurile, ci și preoți care să le aducă sufletelor medicamentul necesar, ea însăși îi căuta și-i conducea la cei care erau deja pregătiți să primească sacramentele Pocăinței și Euharisticii. Pentru a putea face cu mai multă ușurință aceasta, ea ținea pe cheltuiala ei un preot care mergea la spitalele amintite și îi vizita pe bolnavii pe care îi indica ea.

RESPONSORIUL Cf. *Rut* 3,10a.11b; cf. *Idt* 13,19a

R. Binecuvântată ești de Domnul! * Poporul te cinstește ca pe o femeie virtuoasă.

V. Domnul a făcut cunoscut numele tău, așa încât oamenii nu vor obosi să te laude. * Poporul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai oferit în sfânta Francisca Romana un exemplu deosebit, atât în viața de familie, cât și în viața călugărească, păstrează-ne pururi fideli în slujirea ta, ca să te putem recunoaște și urma în toate împrejurările vieții. Prin Domnul.

MAI

12 mai

SFINȚII NEREU ȘI AHILE, MARTIRI

Erau doi dintre soldații aflați în slujba tribunalului. Convertindu-se la credință, au părăsit armata; de aceea, au fost condamnați la moarte, probabil în vremea lui Dioclețian. Mormântul lor se află în cimitirul de pe Via Ardeatina, unde a fost înălțată și o bazilică în cinstea lor.

De la Comunal mai multor martiri, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Augustin, episcop

(*Ps 61, 4: CCL 39, 773-775*)

Pățimirea lui Cristos nu sunt numai în Cristos

Isus Cristos este un singur om, cu capul și trupul său. Mântuitorul trupului și mădulele trupului sunt două realități într-un singur trup, într-un singur glas, într-o singură pătimire și, când va trece nelegiuirea, într-o singură pace. De aceea, pătimirile lui Cristos nu sunt numai în Cristos; cu toate acestea, pătimirile lui Cristos nu sunt decât în Cristos.

Într-adevăr, dacă prin Cristos înțelegi capul și trupul, pătimirile lui Cristos sunt numai în Cristos. Dacă, însă, prin Cristos înțelegi numai capul, pătimirile lui Cristos nu sunt numai în Cristos. Dacă pătimirile lui Cristos ar fi numai în Cristos, înțelegând numai capul, cum ar putea atunci unul dintre mădulele sale, apostolul Paul, să spună: *Ca să împlinesc în trupul meu ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos* (cf. *Col 1,24*)?

Așadar, dacă ești mădular al lui Cristos, oricine ai fi tu, cel care ascuți aceste cuvinte, sau oricine ai fi tu, cel care

nu le ascuți (deși le ascuți, dacă ești mădular al lui Cristos), orice ai suferi tu din partea celor care nu sunt mădulare ale lui Cristos, aceasta lipsea suferințelor lui Cristos.

Se adaugă, așadar, pentru că lipsea. Tu umpli măsura, dar nu o faci să se reverse. Tu suferi atât cât suferințele tale trebuiau să completeze pătimirea universală a lui Cristos, care a suferit în capul nostru și suferă în măduarele sale, adică în noi înșine.

Fiecare dintre noi, în cadrul propriilor limite, își plătește datoria în beneficiul acestui fel de republică pe care o formăm și, după capacitățile sale, își aduce tributul său de suferințe. Achitarea totală a suferințelor tuturor nu va fi completă decât atunci când această lume se va sfârși.

De aceea, fraților, să nu credeți că toți dreptii care au suferit persecuții din partea celor răi, chiar și cei care au fost trimiși mai înainte de venirea Domnului pentru a-i prezice venirea, nu au aparținut mădularilor lui Cristos. Este imposibil să nu fie mădular al lui Cristos cel care este membru al cetății care îl are ca rege pe Cristos.

Toată această cetate, așadar, vorbește, de la sângele lui Abel cel drept până la sângele lui Zaharia. Și apoi, începând cu sângele lui Ioan, prin sângele apostolilor, prin sângele martirilor, prin sângele credincioșilor lui Cristos, este o singură cetate care vorbește.

RESPONSORIUL

Ap 21,4; 7,16 (Is 49,10)

R. Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților; moartea nu va mai fi, nu va mai fi nici plâns, nici țipăt, nici durere, * pentru că lucrurile dintâi au trecut.

V. Nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete; nu-i va mai arde soarele și nici arșița, * pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Cunoscând tăria cu care slăviții martiri Nereu și Ahile și-au mărturisit credința, te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să ne dai harul de a simți mereu mijlocirea lor binevoitoare. Prin Domnul.

În aceeași zi, 12 mai

SFÂNTUL PANCRATIU, MARTIR

A murit martir la Roma, probabil în timpul persecuției lui Dioclețian. Mormântul lui se află pe via Aurelia; deasupra lui, papa Symmachus a construit o biserică.

De la Comunal unui martir, 1609.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernard, abate

(Pred. 17 asupra psalmului *Qui habitat*, 4, 6:
Opera omnia 4, 489-491)

Voi fi alături de el în neazuri

Voi fi alături de el în neazuri (Ps 90,15), spune Dumnezeu. Și atunci eu ce altceva să doresc decât neazul? Pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu, dar nu numai aceasta, ci și să-mi pun în Domnul Dumnezeu speranța mea (Ps 72,28), pentru că îl voi elibera, spune, și-l voi preamări (cf. Ps 90,15).

Voi fi alături de el în neazuri. Plăcerea mea, spune el, este să fiu împreună cu fiii oamenilor (cf. Prov 8,31). Emanuel, *Dumnezeu-este-cu-noi*. El a coborât ca să fie aproape de cei cu inima mâhnită, ca să fie cu noi în neazurile noastre. Dar va veni o zi când vom fi răpiți în nori ca să-l întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și astfel, vom fi cu Domnul pentru totdeauna (cf. 1Tes 4,17), numai dacă vom avea grijă să-l avem mereu cu noi, ca un tovarăș de călătorie, pe el, care, la întoarcere, ne va da patria, sau, mai bine zis, va fi atunci patria noastră, dacă acum ne este calea.

Pentru mine, Doamne, este mai bine să fiu în neaz, numai dacă tu ești cu mine, decât să domnesc fără tine, decât să trăiesc fără tine, decât să fiu în glorie fără tine.

Pentru mine, Doamne, este mai bine să te îmbrățișez pe tine în necaz, să te am pe tine alături în cuptor, decât să fiu fără tine, chiar și în cer. *Căci pe cine am eu în ceruri și ce doresc de la tine pe pământ?* (cf. *Ps 72,25*). *Cuptorul pune aurul la încercare, iar nenorocirea îi încearcă pe oamenii dreți* (cf. *Sir 27,5*). Acolo, Doamne, acolo ești tu cu ei; tu stai în mijlocul aceluia care s-au adunat în numele tău, așa cum erai odinioară cu cei trei tineri.

De ce să ne temem, de ce să ezităm, de ce să fugim de acest cuptor? Focul arde, dar Domnul este cu noi în necaz. *Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?* (*Rom 8,31*). Dacă tot el este cel care eliberează, cine ar putea să ne smulgă din mâna sa? În sfârșit, dacă el glorifică, cine ne va lipsi de glorie? Dacă el glorifică, cine ne va umili?

Îi voi dărui viață lungă (*Ps 90,16*). Ca și cum ar spune mai clar: Știu ce dorește, știu după ce este însetat, știu ce i se potrivește. Nu dorește aur sau argint, nici plăceri, nici cunoștințe, nici vreo demnitate pământească. Toate acestea sunt în defavoarea lui, pe toate le disprețuiește și le consideră gunoi. El s-a golit complet pe sine însuși și nu suferă să dea atenție la ceea ce știe că nu-l poate împlini. Nu ignoră chipul după care a fost creat și de câtă măreție este capabil, nu suportă ca o mică creștere să devină pentru el o mare pierdere.

Așadar, *îi voi dărui viață lungă*, deoarece numai adevărata lumină îl poate reface și numai lumina veșnică îl poate umple, acea lumină a cărei durată nu are sfârșit, a cărei strălucire nu are apus, a cărei sațietate nu dezgustă.

RESPONSORIUL

R. Acest sfânt a luptat pentru legea lui Dumnezeu până la moarte și nu i-a fost frică de cuvintele celor nelegiuți; * căci își pusese temelie pe o stâncă tare.

V. El și-a sacrificat viața și a ajuns la împărăția cerului. * Căci își pusese.

Rugăciunea de încheiere

Să se bucure Biserica ta, Dumnezeule, încrezătoare în mijlocirea sfântului martir Pancrațiu; prin rugăciunile lui, te rugăm să o păstrezi statornică în fidelitate și pace. Prin Domnul.

13 mai

SFÂNTA FECIOARĂ MARIA DE LA FATIMA

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1524.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Efrem Sirul, diacon

(Pred. 3, De diversis: Opera omnia,
III syr. et lat., Romae 1743, 607)

*Cel pe care lumea întreagă nu-l cuprinde
este îmbrățișat de Maria singură*

Cu adevărat Maria a devenit pentru noi cerul care poartă acea dumnezeire pe care Cristos, despuindu-se de gloria pe care o avea la Tatăl, a închis-o între limitele înguste ale sânelui ei, ca să-i ridice pe oameni la cea mai înaltă demnitate. Doar pe ea singură a ales-o din toată mulțimea fecioarelor, pentru a fi instrumentul mântuirii noastre.

În ea și-au găsit împlinirea oracolele tuturor dreptților și ale profeților. Din ea a ieșit acel astru strălucitor sub conducerea căruia poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare.

Maria poate fi numită cu diferite titluri care i se potrivesc foarte bine. Ea este templul Fiului lui Dumnezeu, care a ieșit din ea într-un alt mod decât intrase; căci a intrat în sânelui ei fără trup și a ieșit îmbrăcat în trup.

Ea este acel mistic cer nou, în care Regele regilor s-a sălășluit ca pe tronul său, de pe care a coborât pe pământ, purtând cu sine un chip și o asemănare pământească.

Ea este vița roditoare cu bună mireasmă, al cărei rod, întrucât era complet diferit de natura pomului, a fost necesar să-și împrumute chipul de la pom.

Ea este izvorul care iese din casa Domnului și din care curg apele vieții pentru cei însetați, ape pe care, dacă cineva le va gusta, chiar și numai cu buzele, nu va înseta în veci.

Praiubiților, greșește oricine consideră că ar putea să compare ziua reînnoirii Mariei cu aceea a oricărei alte creaturi. Căci, la început, a fost creat pământul, însă prin ea a fost reînnoit. La început, din cauza păcatului lui Adam, pământul a fost blestemat în roadele sale, însă prin ea i-a fost redată pacea și siguranța. La început, din cauza greșelii protopărinților, moartea a trecut la toți oamenii; acum, însă, am fost strămutați cu adevărat de la moarte la viață. La început, șarpele a pus stăpânire pe urechile Evei și, de acolo, răul s-a răspândit în tot trupul; acum Maria l-a primit cu urechile sale pe apărătorul fericirii veșnice. Așadar, ceea ce a fost instrumentul morții a devenit, totodată, și instrument al vieții.

Cel care șade peste heruvimi este ținut acum de brațele femeii; cel pe care lumea întregă nu-l cuprinde este îmbrățișat de Maria singură; cel de care se tem tronurile și stăpânirile este îngrijit de o copilă; cel al cărui tron dăinuie în vecii vecilor este așezat pe genunchii unei fecioare; cel al cărui scaunel pentru picioare este pământul calcă pe urmele copilei.

RESPONSORIUL

R. Nobilă este inima Fecioarei: la vestea îngerului, a zămislit misterul divin; în sânul ei curat l-a primit pe cel mai frumos dintre fiii oamenilor * și cea binecuvântată în veci ni l-a dat pe Dumnezeu făcut om.

V. Lăcașul sânelui curat a devenit templul lui Dumnezeu: prin lucrarea cuvântului, Fecioara nepătată l-a zămislit pe Fiul. * Și cea binecuvântată.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule care ai făcut-o pe Născătoarea Fiului tău și mama noastră, dă-ne harul ca, perseverând în pocăință și rugăciune pentru mântuirea lumii, să fim vrednici de a promova în zilele noastre cu mai mult curaj împărăția lui Cristos. Prin Domnul.

14 mai

SFÂNTUL MATIA, APOSTOL

Sărbătoare

Ales de apostoli în locul lui Iuda ca să fie martor al învierii Domnului, a fost numărat printre cei doisprezece, după cum este scris în Faptele Apostolilor (1,15-26).

De la Comunal apostolilor, 1567, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL

Ca tine, Matia, în ceruri câți oare
Se bucură astăzi de-atâta onoare?
La rang de apostol Cristos te ridică;
Cum poate să fie onoarea ta mică?

Se spânzură Iuda, în noapte dispare,
Purtându-și blestemul, apostolul care,
Atras de arginți purtători de osândă,
Ajunge pe Domnul iubirii să-l vândă.

Dar toată onoarea ce lui îi revine,
Îndată Cristos o îndreaptă spre tine;
Căci sorții te-ajută și cade norocul
Acestui apostol chiar tu să-i iei locul.

Primind bucuros misiunea divină,
Pornești ca să porți la popoare lumină;
Cuvântul vestindu-l, trudindu-te-ai foarte,
Mergând pentru dânsul la chin și la moarte.

Matia, un lucru îți cerem, anume,
 Pe noi care plângem și gemem în lume,
 Spre slava cea mare din ceruri condu-ne,
 Pe calea credinței și-a faptelor bune.

Preasfânta Treime slăvită să fie!
 În sufletul nostru speranța e vie,
 Că-n clipa de care tot omul se teme
 Părtași ne va face măririi supreme. Amin.

Sau:

Matthía, sacratíssimo
 Apostolorum coetui
 Quam miro tu consilio
 Ascriptus es divinitus!
 Abscesserat discipulus,
 Tristi miser suspensio
 Magni gradum fastigii
 Christique amorem denegans.

En Christi te dilectio
 Ad eius transfert gloriam,
 Petri movente labia
 Sortesque Sancto Spiritu.

Tanto dicatus muneri,
 Lucem revelas gentibus
 Ad mortem usque, strenuus
 Iesum confessus sanguine.

Da nos, beate Apostole,
 Laetis promptisque cordibus
 Almus quascumque Spiritus
 Vias demonstrat, persequi.

Sit Trinitati gloria,
 Quae nobis ad caelestia
 Per te concedat scandere
 Hymnosque aeternos dicere. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra Faptelor Apostolilor*,
de sfântul Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 3, 1.2.3: PG 60, 33-36.38)

Arată-ne, Doamne, pe cine ai ales

În zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul fraților și a spus (Fap 1,15). Pentru că este zelos cel căruia Cristos îi încredințase turma și pentru că este primul din grup, el este întotdeauna cel dintâi care ia cuvântul: *Fraților, trebuie să alegem dintre noi* (cf. Fap 1,21-22). El lasă adunării puterea de decizie, prezentându-i pe cei care vor fi aleși ca vrednici de respect și îndepărtând orice invidie care putea să apară. Căci deciziile importante dau naștere adesea la neînțelegeri.

Cum așa, oare Petru nu putea să aleagă el însuși? Sigur că putea, dar ca să nu pară că privilegiază pe cineva, s-a abținut. Pe de altă parte, încă nu-l primise pe Duhul Sfânt. *Au propus doi*, se spune, *pe Iosif, cel chemat Barsaba, numit și Iustus, și pe Matia* (Fap 1,23). Nu el i-a propus, ci toți. El a motivat propunerea, arătând că nu era a lui, ci că a fost prezisă odinioară printr-o profeție. El s-a comportat, deci, ca un interpret, nu ca un învățător.

Așadar, trebuie, se spune, *ca unul dintre acești bărbați care ne-au însoțit* (Fap 1,21-22). Vezi, el vrea ca aceștia să fi fost martori oculari, chiar dacă Duhul Sfânt urma să vină; cu toate acestea, el acordă o mare atenție acestei alegeri.

Dintre acești bărbați, se spune, *care ne-au însoțit în tot timpul cât a trăit printre noi Domnul Isus* (Fap 1,21). Le arată că ei trebuie să fi trăit cu el, și nu să fi fost simpli ucenici. Într-adevăr, la început erau mulți cei care îl urmau. Iată cum spune: *Era unul dintre cei doi care auziseră cuvintele lui Ioan și l-au urmat pe Isus.*

În tot timpul, se spune, *cât a trăit printre noi Domnul Isus, începând de la botezul lui Ioan* (Fap 1,21). Este exact, căci nimeni nu-și mai amintea faptele care fuseseră mai înainte, ci le-au învățat de la Duhul Sfânt.

Până în ziua în care a fost înălțat de la noi, să devină martor al învierii lui împreună cu noi (Fap 1,22). Nu spune: martor la toate celelalte, ci: *martor al învierii lui*, numai atât. Căci era mai vrednic de crezare cel care putea spune: Cel care mânca, bea și a fost răstignit este chiar acela care a înviat. De aceea, nu era necesar să fie martor al faptelor din trecut sau din viitor, nici al minunilor, ci numai al învierii. Toate celelalte fapte erau cunoscute și fuseseră proclamate, în timp ce învierea avusese loc în ascuns și era cunoscută numai de aceștia.

Și toți împreună au început să se roage, spunând: *Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne (Fap 1,24).* Tu, nu noi. Pe bună dreptate îl invocă pe cel care cunoaște inimile, căci alegerea trebuia să fie făcută de el, nu de alții. Vorbeau cu atâta încredere, întrucât era necesar să fie ales unul. Și nu au spus: Alege, ci *arată-ni-l* pe cel ales – conform textului, *pe care din aceștia doi l-ai ales (Fap 1,24)* –, deoarece știau că Dumnezeu stabilise toate dinainte. *Au tras la sorți (Fap 1,26).* Nu se considerau încă vrednici să facă ei alegerea, de aceea, au dorit să fie luminați printr-un semn.

RESPONSORIUL

Fap 1,24.25b.26

R. Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, * arată-ne pe cine ai ales ca să ia locul în această slujire și în apostolat.

V. Au tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia, iar el a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli. * Arată-ne.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, ca la Oficiul lecturilor.

Ant. la *Benedictus*: Dintre bărbații care au fost împreună cu noi tot timpul cât a trăit între noi Domnul Isus, unul trebuie să fie martor al învierii lui împreună cu noi.

1302

18 mai

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai ales pe sfântul Matia pentru a întregi colegiul apostolic, dă-ne, te rugăm, harul, prin mijlocirea lui, ca, având acum parte cu bucurie de iubirea ta, să ne învrednicim a fi numărați printre cei aleși. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmi și antifonele de la zi. Lectura scurtă de la Comunal apostolilor, 1574. Rugăciunea ca mai sus.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roade și roadele voastre să rămână.

18 mai

SFÂNTUL IOAN I, PAPĂ MARTIR

Născut în Toscana de astăzi, a fost ales episcop al Bisericii Romei în anul 523. S-a dus la Constantinopol, la împăratul Iustin, ca trimis al regelui Teodoric; la întoarcere a fost însă arestat de rege, care era nemulțumit de rezultatul soliei. A murit în închisoare la Ravenna, în anul 526.

De la Comunal unui martir, 1609, sau al păstorilor: pentru un papă, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ioan de Avila, preot

(Scris. către prieteni, 58: Opera omnia,
ed. B.A.C. 1, 533-534)

Viața lui Isus se manifestă în noi

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum privesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prisosește și mângâierea noastră (2Cor 1,3-5).

Aceste cuvinte sunt ale sfântului apostol Paul. De trei ori a fost bătut cu vergi, de cinci ori a fost biciuit, o dată a fost bătut cu pietre și lăsat ca mort, a suferit persecuții din partea a tot felul de oameni, a fost torturat cu tot felul de suferințe și chinuri, nu o dată sau de două ori, ci, așa cum spune el în altă parte: *Suntem mereu dați la moarte pentru Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor (2Cor 4,11).*

În toate aceste chinuri, el nu numai că nu murmură și nu i se plânge lui Dumnezeu, așa cum fac cei slabi; nu numai că nu se întristează, așa cum fac cei care își iubesc slava și plăcerile lor, nici nu-i cere lui Dumnezeu să fie eliberat de ele, așa cum fac cei care nu le cunosc valoarea și, de aceea, refuză să fie părtași la ele; nici nu le desconsideră, ca aceia care le consideră de mică importanță, ci, lăsând deoparte orice ignoranță și slăbiciune, îl binecuvântează pe Dumnezeu în mijlocul acestor chinuri, îi mulțumește celui care i le dă ca pentru o mare binefacere și se consideră fericit că poate să sufere ceva pentru cinstea celui care a suferit atâtea batjocuri pentru a ne elibera pe noi de acele batjocuri la care eram condamnați din cauza păcatului, care ne-a împodobit și ne-a onorat cu Duhul său și cu adopția de fii ai lui Dumnezeu, și care, în el și prin el, ne-a dat garanția și semnul bucuriei cerești.

O, frații mei preaiubiți! Dumnezeu să vă deschidă ochii ca să puteți vedea ce răsplată ne dăruiește el în acele suferințe pe care lumea le consideră umilitoare! De câtă cinste avem parte în batjocură, când căutăm slava lui Dumnezeu! Ce slavă ne este păstrată pentru înfrustarea

de acum și cât de mângâietoare, iubitoare și dulci sunt brațele pe care Dumnezeu ni le întinde, ca să-i primească pe cei răniți în bătăliile sale, brațe care, fără îndoială, ne strâng într-o îmbrățișare mai dulce decât mierea, încât compensează toate amărăciunile pe care le pot provoca suferințele din lumea aceasta. Dacă le vom gusta pe acestea, vom dori cu multă ardoare această îmbrățișare. De fapt, cine nu-l dorește pe cel care este în întregime vrednic de a fi iubit și dorit, dacă nu cel care ignoră orice dorință?

Dacă, așadar, aceste realități mărețe vă atrag și dacă vreți să le vedeți și să vă bucurați de ele, să știți că nu există o altă cale mai sigură decât suferința. Aceasta este calea pe care au mers Cristos și prietenii săi. El o numește calea strâmtă, dar ea conduce direct la viață. Cristos ne învață că, dacă vrem să ajungem la el, trebuie să urmăm calea pe care a mers el. Nu se cuvine ca, în timp ce Fiul lui Dumnezeu merge pe calea umilirii, fiii oamenilor să caute calea onorurilor, pentru că *nu este discipolul mai presus decât învățătorul, nici servitorul mai presus decât stăpânul său* (Mt 10,24).

Să dea Dumnezeu ca sufletul nostru să nu-și găsească pacea, nici să nu-și caute altă hrană în lumea aceasta, decât în suferințele care conduc la crucea lui Cristos.

RESPONSORIUL

2Cor 4,11.16

R. Noi, cei care trăim, suntem mereu dați la moarte pentru Isus, * pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

V. Dacă omul nostru din afară se trece, totuși cel interior se reînnoiește din zi în zi, * pentru ca.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, răsplata sufletelor credincioase, care ai pecefluit această zi cu martiriul sfântului papă Ioan, ascultă rugăciunile poporului tău și dă-i harul de a imita statornicia în credință a aceluia ale cărui merite le cinstește. Prin Domnul.

20 mai

SFÂNTUL BERNARDIN DIN SIENA, PREOT

S-a născut la Massa Maritima, în Toscana, în anul 1380. Intrând în Ordinul Fraților Minori și ajungând preot, a exercitat cu mult rod misiunea de predicator, în toată Italia. A răspândit devoțiunea față de Preasfântul Nume al lui Isus și a avut mari merite în promovarea studiilor și a disciplinei în ordin. A scris și tratate de teologie. A murit la Aquila, în anul 1444.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1636, sau al sfinților bărbați: pentru călugări, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernardin din Siena, preot

(Pred. 49, Despre gloriosul Nume al lui Isus Cristos, cap. 2: Opera omnia, 4, 505-506)

Numele lui Isus, gloria predicatorilor

Numele lui Isus este gloria predicatorilor, deoarece conferă o strălucire deosebită vestirii și ascultării cuvântului său. Și cum crezi că s-a răspândit în toată lumea o așa de mare, neașteptată și arzătoare lumină a credinței, dacă nu pentru că a fost predicat Isus? Oare nu prin lumina și savoarea acestui nume *ne-a chemat Dumnezeu la minunata sa lumină* (cf. 1Pt 2,9)? Are dreptate Apostolul să le spună celor care au fost luminați și care, în această lumină, văd lumina: *Odinioară erați în tuneric, acum însă, lumină în Domnul. Umblați ca niște fii ai luminii* (Ef 5,8).

Prin urmare, acest nume trebuie făcut cunoscut, ca să strălucească, și nu să fie ținut ascuns. Cu toate acestea, în predică nu trebuie proclamat cu o inimă necurată sau cu o gură murdară, ci trebuie să fie păstrat și proclamat de un „vas ales”.

Pentru aceasta Domnul spune despre Apostol: *El este un vas pe care mi l-am ales ca să poarte numele meu înaintea popoarelor, și a regilor, și a fiilor lui Israel* (cf. *Fap 9,15*). *Un vas*, se spune, *pe care mi l-am ales*, adică un vas în care se expune spre vânzare o licoare foarte dulce, pentru ca, scânteind și strălucind în vase alese, să îmbie la băut; *ca să poarte*, se spune, *numele meu*.

Căci după cum, pentru a curăța câmpiile, se aprinde un foc în care să fie arși spinii și măcăniții uscați și nefolositori, și după cum, când întunericul este îndepărtat de razele soarelui care răsare, tâlharii, vagabonzii nocturni și hoții merg să se ascundă, tot așa, când gura lui Paul predica popoarelor, asemenea unui tunet ce răsună cu putere, sau ca un incendiu ce izburnește cu violență, sau ca un soare ce răsare luminos, necredința era distrusă, falsitatea dispărea, adevărul venea la lumină, așa cum se topește ceara lângă flăcările unui foc impetuos.

Într-adevăr, el ducea peste tot numele lui Isus, prin cuvinte, scrisori, minuni și exemple. Lăuda *numele* lui Isus *fără încetare* și-l preamărea *în aducere de mulțumire* (cf. *Sir 51,12*).

Mai mult, Apostolul purta acest nume ca o lumină *înaintea regilor, a popoarelor și a fiilor lui Israel* (*Fap 9,15*), lumina națiunile și proclama pretutindeni: *Noaptea este pe sfârșite, ziua este aproape. Așadar, să ne dezbrăcăm de faptele întunericului și să îmbrăcăm armele luminii. Să ne purtăm cuviincios, ca în timpul zilei* (*Rom 13,12-13*). El le arăta tuturor candela aprinsă și strălucitoare așezată în sfeșnic, vestindu-l peste tot *pe Isus, și pe acesta răstignit* (*1Cor 2,2*).

De aceea, Biserica, mireasa lui Cristos, sprijinită mereu pe mărturia sa, tresaltă de bucurie împreună cu profetul, spunând: *Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețe, iar eu vestesc și astăzi minunile tale* (*Ps 70,17*), adică întotdeauna. Profetul ne îndeamnă și el la aceasta, spunând: *Cântați Domnului, binecuvântați numele lui, vestiți din zi în zi mântuirea lui* (*Ps 95,2*), adică pe Isus, mântuitorul său.

RESPONSORIUL

Sir 51,15ab; Ps 9,3

R. Voi lăuda numele tău fără încetare * și îl voi preamări în aducere de mulțumire.

V. Mă voi bucura și voi tresălta de veselie în tine; voi preamări numele tău, Dumnezeule preaînalt, * și îl voi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai dăruit sfântului preot Bernardin o iubire deosebită față de sfântul Nume al lui Isus, dă-ne, te rugăm, harul, pentru meritele și rugăciunile lui, să fim mereu înflăcărați de duhul iubirii tale. Prin Domnul.

21 mai

SFINȚII CRISTOFOR MAGALLANES, PREOT,
ȘI ÎNSOȚITORII, MARTIRI

Sfântul Cristofor s-a născut în localitatea San Rafaél Totatiche, în Mexic, în anul 1869. Izbucnind persecuția împotriva Bisericii Catolice, din cauza urii față de numele de creștin, a suferit martiriul în anul 1927, alături de alți 24 de preoți și laici, de vârste diferite și provenind din diferite regiuni ale Mexicului, cu care se asociase, mărturisindu-l, ca și însoțitorii săi, pe Cristos Rege.

De la Comunal mai multor martiri, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Cezar de Arles, episcop

(Pred. 225, 1-2: CCL 104, 888-889)

*Cine va da mărturie pentru adevăr
va fi martorul lui Cristos*

Ori de câte ori celebrăm sărbătorile martirilor, fraților preaiubiți, trebuie să ne gândim că și noi suntem soldații aceluiași Rege, alături de care au luptat și ei și au fost

găsiți vrednici să învingă. De asemenea, trebuie să ne gândim că și noi suntem mântuiți prin același Botez prin care și ei au fost mântuiți; că ne folosim și suntem întăriți de aceleași sacramente pe care și ei s-au învrednicit a le primi; că purtăm pe frunte semnul aceuiași Împărat, pe care și ei l-au purtat în mod fericit.

De aceea, ori de câte ori dorim să celebrăm nașterea pentru cer a sfinților martiri, fericirii martiri trebuie să recunoască în noi ceva din virtuțile lor, ca să le placă să ceară îndurarea lui Dumnezeu pentru noi. Căci fiecare suflet iubește ceea ce i se aseamănă. Așadar, dacă cineva se asociază cu ce-i este asemănător, ceea ce nu i se aseamănă este îndepărtat. Iată, dacă aspectul special al sfântului nostru, a cărui sărbătoare dorim să o celebrăm cu bucurie, a fost sobrietatea, cum ar putea să i se alăture un bețiv? Ce fel de comunitate ar putea să formeze cel umil cu cel îngâmfat, cel binevoitor cu cel invidios, cel mărinimos cu cel zgârcit, cel blând cu cel nervos? Dacă fericitul martir a fost, fără îndoială, cast, cum ar putea să i se asocieze un adulter? Și dacă glorioșii martiri, fraților preaiubiți, au împărțit celor săraci chiar bunurile proprii, cum ar putea să fie prieteni cu ei cei care prădează bunurile altora? Dacă sfinții martiri se străduiau să-i iubească chiar și pe dușmani, cum ar putea să aibă parte cu ei cei care de multe ori nu vor nici măcar să împărtășească iubirea prietenilor? Așadar, să nu ne vină greu, fraților preaiubiți, să-i imităm atât cât putem pe sfinții martiri, pentru ca, prin meritele și rugăciunile lor, să ne învrednicim să fim iertați de toate păcatele.

Dar cineva ar putea să spună: cine este acela care poate să-i imite pe sfinții martiri? Chiar dacă nu în toate, în multe privințe, cu ajutorul lui Dumnezeu, și putem, și trebuie să-i imităm.

Nu poți suporta flacăra? Poți să eviți desfrâul. Nu poți suporta ghearele sfâșietoare? Ferește-te de avariție, de comerțul nedrept și de câștigurile care te îndeamnă la fapte nelegiuite. Căci dacă te înving lucrurile ușoare, cum să nu te învingă cele dure? Și pacea își are martirii săi: căci a învinge mânia, a respinge invidia, ca veninul

de viperă, a refuza mândria, a îndepărta ura din inimă, a înfrâna lăcomia, a nu accepta beția, reprezintă o mare parte a martiriului.

Și ori de câte ori sau oriunde ți se pare că o cauză dreaptă se află în suferință, dacă vei da mărturie pentru ea, vei fi un martir. Și pentru că dreptatea și adevărul este Cristos, oriunde s-ar afla în suferință fie dreptatea, fie adevărul, fie castitatea, dacă le vei lua apărarea cu toate forțele, vei primi răsplata de martir. Și pentru că martir, în limba latină, înseamnă „martor”, cine va fi dat mărturie pentru adevăr va fi fără îndoială martirul lui Cristos, care este adevărul.

RESPONSORIUL

Fil 1,21; Gal 6,14

R. Pentru mine, a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig * Însă, în ceea ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos.

V. Prin ea, lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume. * Însă.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice, veșnice Dumnezeule, tu le-ai dat sfântului preot Cristofor și însoțitorilor săi puterea de a fi credincioși lui Cristos Rege până la martiriu; prin mijlocirea lor, dă-ne și nouă harul ca, perseverând în adevărata credință față de tine, să rămânem neclintiți în mărturisirea iubirii și a poruncilor tale. Prin Domnul.

22 mai

SFÂNTA RITA DIN CASCIA, CĂLUGĂRIȚĂ

A trăit în Umbria, în secolul al XV-lea. Căsătorită cu un bărbat violent, a suportat cu răbdare cruzimea lui, conducându-l astfel la împăcarea cu Dumnezeu; după ce a rămas fără soț și copii, a intrat călugăriță în Ordinul Sfântului Augustin, dându-le tuturor un exemplu strălucit de răbdare și modestie. A murit înainte de anul 1457.

De la Comunal femeilor sfinte: pentru o călugăriță, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul asupra Evangheliei după sfântul Ioan*,
al sfântului Augustin, episcop

(*Trat. 81, 4: CCL 36, 531-532*)

Cuvintele lui Cristos rămân în noi

Dacă rămâneți în mine, spune Domnul, *și cuvintele mele rămân în voi, orice voiți, cereți și vi se va face* (*In 15,7*). Desigur, rămânând în Cristos, ce ar putea să vrea dacă nu ceea ce corespunde voinței lui Cristos? Rămânând în Mântuitorul, ce ar putea să vrea dacă nu ceea ce nu este împotriva mântuirii? Desigur, noi vrem ceva, pentru că suntem în Cristos, și vrem altceva, pentru că suntem încă în lumea aceasta. Cât privește rămânerea noastră în această lume, odinioară am fost îndemnați să cerem ceva ce nu ne era de folos. Dar departe de noi să ni se întâmple aceasta, dacă rămânem în Cristos, căci el nu împlinește decât acele cereri care sunt spre folosul nostru.

Să rămânem, așadar, în el, pentru ca și cuvintele lui să rămână în noi. Orice am vrea, să cerem, și ni se va face nouă. Fiindcă dacă cerem și nu ni se face, înseamnă că nu cerem ceea ce are locuință în el, nici ceea ce are cuvintele lui care rămân în noi, ci ceea ce are dorința și slăbiciunea trupului, care nu este în el și în care nu rămân cuvintele lui. De fapt, la cuvintele lui se referă rugăciunea pe care ne-a învățat-o și în care spunem: *Tatăl nostru care ești în ceruri* (*Mt 6,9*). Dacă în cererile noastre nu ne vom îndepărta de cuvintele și sensurile acestei rugăciuni, atunci, orice vom cere ni se va face.

Într-adevăr, atunci trebuie spus că cuvintele lui rămân în noi, când facem ceea ce ne poruncește și iubim ceea ce ne-a promis; însă când cuvintele lui ne rămân în memorie, dar nu se regăsesc în viața noastră, e ca și cu frunzele de pe viță, care nu se iau în calcul, pentru

că nu-și trag viața direct din rădăcină. Pentru această diferență este valabil ceea ce s-a scris: Să păstreze în memorie poruncile lui, ca să le pună în practică. Fiindcă mulți le păstrează în memorie, dar ca să le condamne, sau chiar ca să le ia în derădere sau ca să li se împotrivească. În aceștia, cuvintele lui Cristos nu rămân; ei le ating într-o oarecare măsură, dar nu le aplică. De aceea, pentru ei nu vor fi un beneficiu, ci o mărturie împotriva lor. Și pentru că astfel sunt în ei cuvintele lui Cristos, ca să nu rămână în ei, aceste cuvinte sunt ținute de ei doar ca să fie judecați din ele.

RESPONSORIUL

Cf. *Sir 4,17ac*

R. Când intri în casa lui Dumnezeu, fii cu luare-aminte;
* apropie-te ca să ascuți.

Ț. Căci mai de preț este ascultarea decât jertfele celor
nechibzuiți. * Apropie-te.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, înțelepciunea crucii și tăria cu care ai binevoit să o îmbogățești pe sfânta Rita, pentru ca, suportând încercările împreună cu Cristos, să participăm mai profund la misterul său pascal. Prin Domnul.

25 mai

SFÂNTUL BEDA VENERABILUL, PREOT ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut pe teritoriul mănăstirii Wearmouth, în anul 673. Educat de sfântul Benedict Biscop, a intrat în mănăstire și, devenind preot, și-a exercitat slujirea mai ales prin cuvânt și scrieri. A compus lucrări teologice și istorice, urmând tradiția sfinților părinți și explicând Sfânta Scriptură. A murit în anul 735.

De la **Comunul învățătorilor Bisericii**, 1667, sau al **sfinților bărbați: pentru călugări**, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea lui Cuthbert*
despre moartea sfântului Beda Venerabilul

(Nr. 4-6: PL 90, 64-66)

Doresc să-l văd pe Cristos

Când a sosit ziua de marți înainte de Înălțarea Domnului, Beda a început să respire mai greu și i-au apărut niște umflături la picioare. Însă toată ziua aceea a învățat și a dictat cu bună dispoziție. La un moment dat, printre altele, a spus: „Învățați repede! Nu știu până când am s-o mai duc și dacă Creatorul nu mă va lua peste puțin timp”. Nouă ni se părea că el știa bine când va fi sfârșitul său. Și astfel a stat treaz toată noaptea, în aducere de mulțumire.

În zorii zilei, adică miercuri, ne-a poruncit să scriem cu grijă ceea ce începusem, și aceasta am făcut până la ora nouă. Apoi, după ora nouă, am mers în procesiune cu relicvele sfinților, așa cum era obiceiul pentru ziua aceea. Însă unul dintre noi a rămas alături de el și i-a spus: „Învățătorule preaiubit, mai lipsește un singur capitol la cartea pe care ai dictat-o. Ți s-ar părea greu să mergi mai departe cu întrebările?” El a răspuns: „Este ușor, ia-ți pana și călimara și scrie repede”. Ceea ce a și făcut.

La ora trei după-amiază, mi-a spus: „În lădița mea am câteva lucruri prețioase, adică piper, batiste și tămâie. Fugi repede și adu-i la mine pe preoții din mănăstirea noastră, ca să le împart aceste mici cadouri, așa cum mi le-a dat Dumnezeu”. Când au ajuns, le-a vorbit tuturor, îndemnându-i și rugându-i pe fiecare să celebreze Liturghii pentru el și să se roage cu perseverență, ceea ce ei au promis din toată inima.

Toți plângeau și vărsau lacrimi, mai ales pentru că le spusese că el crede că nu-i vor mai vedea fața prea mult timp în lumea aceasta. Dar se și bucurau pentru că le-a

spus: „Este timpul (dacă așa îi place Creatorului meu) să mă întorc la cel care m-a creat și care, atunci când nu existam, m-a făcut din nimic. Am trăit mult și Judecătorul cel blând mi-a dăruit o viață fericită. *Timpul plecării mele a sosit (2Tim 4,6), căci doresc să mă despărț de viața aceasta și să fiu cu Cristos (cf. Fil 1,23).* Într-adevăr, sufletul meu dorește să-l vadă pe Cristos, regele meu, în strălucirea sa”. A mai spus și multe alte lucruri pentru edificarea noastră și a petrecut ziua aceea în bucurie până seara.

Tânărul Wiberth i-a mai spus: „Învățătorule drag, a mai rămas de transcris o propoziție”. El a răspuns: „Scrie repede”. Puțin după aceea, tânărul a spus: „Iată, propoziția a fost scrisă”. Atunci el a spus: „Bine, ai spus adevărul; *s-a sfârșit*. Ia capul meu între mâinile tale, deoarece îmi place foarte mult să stau așezat în fața locului sfânt în care eram obișnuit să mă rog, pentru ca, stând așezat, să-l pot invoca și eu pe Tatăl meu”.

Astfel, pe pavimentul din chilia sa, cântând „Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh”, după ce l-a numit pe Sfântul Duh, și-a dat ultima suflare. Și (deoarece trebuie crezut fără ezitare) pentru că aici, pe pământ, s-a străduit cu mult zel să cânte laude lui Dumnezeu, a plecat spre bucuriile cerești pe care le dorise.

RESPONSORIUL

R. Am petrecut tot timpul vieții mele locuind în mănăstire, meditând tot timpul Sfintele Scripturi; totodată, am ținut cu fidelitate regula și m-am îngrijit în fiecare zi de cântarea din biserică; * a fost o bucurie pentru mine să studiez, să-i învăț pe alții și să scriu.

V. Cine va face și va învăța astfel va fi mare în împărăția cerurilor. * A fost.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care luminezi Biserica prin învățătura sfântului preot Beda, te rugăm să dai cu bunătate slujitorilor tăi harul de a se bucura neconștient de strălucirea înțelepciunii și de ajutorul mijlocirii lui. Prin Domnul.

În aceeași zi, 25 mai

SFÂNTUL GRIGORE AL VII-LEA, PAPĂ

Hildebrand s-a născut în Toscana, în jurul anului 1028; educat la Roma, a dus o viață călugărească. A îndeplinit de multe ori misiunea de ambasador, ajutându-i astfel pe pontifii din timpul său în reformarea Bisericii, reformare pe care a continuat-o cu fermitate după ce, în 1073, a fost înălțat pe scaunul lui Petru, sub numele de Grigore al VII-lea. Combătut mai ales de regele Henric al IV-lea, a murit în exil la Salerno, în anul 1085.

De la Comunalul păstorilor: pentru un papă, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Grigore al VII-lea, papă

(Scris. 64 extra Registrum: PL 148, 709-710)

Biserica liberă, castă, catolică

Vă rugăm și vă implorăm în Domnul Isus, care ne-a răscumpărat prin moartea sa, să înțelegeți printr-o cercetare atentă de ce și cum suferim încercările și suferințele care ne vin din partea dușmanilor religiei creștine.

După ce, printr-o dispoziție divină, Maica Biserică m-a pus pe mine, așa de nevrednic și, Dumnezeu îmi este martor, împotriva voinței mele, pe tronul apostolic, m-am străduit din toate puterile să aduc sfânta Biserică, mireasa lui Dumnezeu, stăpâna și mama noastră, la frumusețea care îi este proprie, ca să rămână liberă, castă și catolică. Dar întrucât toate acesta nu-i erau pe plac vechiului dușman, acesta i-a mobilizat împotriva noastră pe toți membrii săi, ca să contracareze toate acțiunile noastre.

De aceea, a făcut împotriva noastră, sau, mai exact, împotriva Scaunului Apostolic, tot ceea ce nu a reușit

să facă de pe timpul împăratului Constantin cel Mare. Aceasta nu trebuie să ne surprindă, deoarece, cu cât timpul este mai aproape, cu atât el luptă mai mult ca să distrugă religia creștină.

Acum, fraților preaiubiți, ascultați cu atenție ce vă spun. Toți cei care, în lumea întreagă, poartă numele de creștin și cunosc cu adevărat credința creștină știu și cred că fericitul Petru, capul apostolilor, este părintele tuturor creștinilor și primul păstor după Cristos și că sfânta Biserică romană este mama și învățătoarea tuturor Bisericilor.

Dacă, așadar, credeți acestea și sunteți convingși de ele fără nici o ezitare, vă rog și vă poruncesc eu, care sunt umilul vostru frate și nevrednicul vostru învățator: prin Dumnezeu cel atotputernic, ajutați-i și sprijiniți-i pe cel pe care mai înainte l-am numit părintele vostru și pe mama voastră, dacă doriți să primiți prin ei dezlegarea de toate păcatele voastre și să aveți binecuvântare și har în lumea aceasta și în cea viitoare.

Dumnezeu cel atotputernic, de la care vine tot binele, să vă lumineze mereu mintea și să o facă rodnică prin iubirea față de el și față de aproapele, pentru ca, datorită devotamentului vostru neclintit, să meritați a face ca acest tată și această mamă să vă fie îndatorați și să ajungeți fără teamă să trăiți în comuniunea lor. Amin.

RESPONSORIUL

Sir 45,3; Ps 77 (78),70a.71bc

R. Domnul l-a preamărit înaintea regilor și i-a dat autoritate asupra poporului său, * și i-a descoperit gloria sa.

V. Domnul l-a ales pe slujitorul său ca să-l preamărească pe Israel, moștenirea sa * și i-a descoperit.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să dai Bisericii tale duhul tăriei și râvna pentru dreptate cu care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul papă Grigore, pentru ca ea, alungând nedreptatea, să se poată dedica în deplină libertate slujirii binelui. Prin Domnul.

În aceeași zi, 25 mai

SFÂNTA MARIA MAGDALENA DE' PAZZI,
FECIOARĂ

S-a născut la Florența în anul 1566; după ce a primit o educație evlavioasă, a intrat în Ordinul Carmelitelor. A dus o viață ascunsă, de rugăciune și de lepădare de sine, rugându-se cu asiduitate pentru reformarea Bisericii și călăuzindu-și surorile spre desăvârșire. A primit de la Dumnezeu multe daruri deosebite. A murit în anul 1607.

De la Comunal fecioarelor, 1681, sau al femeilor sfinte: pentru călugărițe, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din scrierile *Despre Revelație* și *Despre ispitire*, ale sfintei Maria Magdalena de' Pazzi, fecioară

(Mss. III, 186.264; IV, 716: Opere di S. M. Maddalena de' Pazzi, IV, Firenze 1965, 200.269; VI, 194)

Vino, Duhule Sfinte

O, Cuvânt al lui Dumnezeu, cu adevărat ești minunat în Duhul Sfânt, căci tu faci ca el să se reverse în suflet, pentru ca prin el sufletul să se unească cu Dumnezeu, să-l zămislească pe Dumnezeu, să-l savureze pe Dumnezeu și să nu-și afle bucuria decât în Dumnezeu.

Duhul Sfânt, care vine în suflet, este marcat cu pece-tea prețioasă a sângelui Cuvântului sau a Mielului jertfit; ba, mai mult, acest sânge îl face să vină, deși Duhul însuși se mișcă și dorește să vină.

Duhul care se mișcă este în sine substanța Tatălui și a Cuvântului, purcede din esența Tatălui și din com-plăcerea Cuvântului și vine în suflet ca un izvor care îl copleșește. Așa cum două fluvii abundente se varsă unul în altul, și cel mai mic dintre ele își lasă numele

pentru a lua numele celui mai mare, tot așa face și acest Duh dumnezeiesc, care vine în suflet pentru a se uni cu el. Dar este necesar ca sufletul, care este mai mic, să-și piardă numele și să se abandoneze Duhului Sfânt. Aceasta se va face dacă sufletul se va îndrepta spre Duhul Sfânt pentru a deveni una cu el.

Acest Duh, împărțitorul comorilor care sunt în sânul Tatălui și vistiernicul sfaturilor care se țin între Tatăl și Fiul, se revarsă în suflet cu atâta suavitate, încât nu este perceput și puțini sunt aceia care îi apreciază adevărata măreție.

Cu ponderea, ca și cu ușurința sa, el se mișcă în toate acele locuri care sunt apte și pregătite să-l primească. Prin frecvențele sale cuvinte și într-o tăcere profundă, se face auzit de toți. Prin impetuoșitatea iubirii sale, el, care este imuabil și, totodată, foarte dinamic, pătrunde în toți.

Tu nu te oprești, Duhule Sfinte, în Tatăl cel imuabil, nici în Cuvânt și, cu toate acestea ești mereu în Tatăl, în Cuvânt, în tine însuți, în toate duhurile fericite și în toate creaturile. Tu ești necesar pentru creaturi datorită sângelui vărsat de Cuvântul unul-născut, care, prin iubirea sa înflăcărată, s-a făcut necesar pentru creatura sa. Tu te odihnești în creaturile care se dispun să primească în ele, prin împărțirea darurilor tale, aceeași asemănare cu tine prin curăție. Te odihnești în acelea care primesc în ele efectul sângelui Cuvântului și se fac vrednice de a fi locuința ta.

Vino, Duhule Sfinte! Să vină unirea Tatălui, complăcerea Cuvântului! Duh al adevărului, tu ești răsplata sfinților, răcorirea sufletelor, lumina întunericii, bogăția săracilor, comoara iubitorilor, săturarea înfometaților, mângâierea pelerinilor; în sfârșit, tu ești cel în care sunt păstrate toate comorile.

Vino tu, care, coborând în Maria, ai făcut să se întrupeze Cuvântul și lucrează în noi prin har ceea ce ai lucrat în ea prin har și prin natură.

Vino tu, cel care ești hrana oricărui gând curat, izvorul oricărei îndurări și belșugul oricărei curății.

1318

26 mai

Vino și absoarbe în noi tot ceea ce ne împiedică să fim absorbiți în tine.

RESPONSORIUL

1Cor 2,9-10a

R. Ochiul n-a văzut, nici urechea n-a auzit și la inima omului nu s-a suit: * acestea le-a pregătit Dumnezeu pentru cei care-l iubesc pe el.

Ÿ. Dar nouă Dumnezeu ne-a descoperit prin Duhul: * acestea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care iubești fecioria, tu i-ai dăruit sfintei Maria Magdalena de Pazzi comorile cerești ale dragostei tale; dă-ne, te rugăm, și nouă, celor care o cinstim astăzi, harul de a-i imita exemplul de curăție și de iubire. Prin Domnul.

26 mai

SFÂNTUL FILIP NERI, PREOT

Comemorare

S-a născut la Florența, în anul 1515. Plecând la Roma, a început să lucreze pentru tineret, străduindu-se, în același timp, să ducă o viață intens creștină și întemeind o asociație pentru bolnavii săraci. Sfințit preot în 1551, a întemeiat Oratoriul, în care aveau loc lecții de spiritualitate, cântări și opere de caritate. A strălucit prin iubirea față de aproapele, prin simplitate evanghelică și bucurie în slujirea lui Dumnezeu. A murit în anul 1595.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1636, sau al sfinților bărbați: pentru călugări, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 171, 1-3.5: PL 38, 933-935)

Bucurați-vă mereu în Domnul

Apostolul ne poruncește să ne bucurăm, dar în Domnul, nu în lume. Căci *cine vrea să fie prietenul lumii, după cum spune Scriptura, va fi considerat dușman al lui Dumnezeu* (cf. *Iac 4,4*). Așa cum un om nu poate sluji la doi stăpâni, tot la fel, nimeni nu poate să se bucure și în lume, și în Domnul.

Să învingă bucuria în Domnul, așadar, până când se va sfârși bucuria în lume! Să crească tot mai mult bucuria în Domnul, iar bucuria în lume să se micșoreze tot mai mult, până când va dispărea! Noi spunem acestea nu pentru că, trăind în lume, nu ar trebui să ne bucurăm, ci pentru că, trăind chiar în lumea aceasta, să ne bucurăm deja în Domnul.

Dar cineva ar putea să spună: Eu sunt în lume; deci, dacă mă bucur, mă bucur acolo unde mă aflu. Și atunci? Fiindcă ești în lume, oare nu ești în Domnul? Ascultă-l pe Apostol care le vorbește atenienilor, precum și ceea ce spune în *Faptele Apostolilor* despre Dumnezeu și despre Domnul, creatorul nostru: *În el trăim, ne mișcăm și suntem* (*Fap 17,28*). Dacă el este pretutindeni, există vreun loc unde să nu fie? Oare nu la aceasta ne îndemna? *Domnul este aproape! Nu vă îngrijorați pentru nimic!* (*Fil 4,5-6*).

Acesta este un mare mister: s-a înălțat deasupra tuturor cerurilor și este foarte aproape de cei care trăiesc pe pământ. Cine este, în același timp, și departe, și aproape, dacă nu cel care s-a făcut aproapele nostru prin milostivirea sa?

Tot neamul omenesc este întruchipat în omul acela care zăcea pe jumătate mort la marginea drumului, părăsit de tâlhari. Preotul și levitul, trecând, nu l-au luat în seamă, dar un samaritean, care era în trecere, s-a apropiat de el ca să-l îngrijească și să-l ajute. Când era nemuritor și drept, și deci departe de noi, care suntem muritori și păcătoși, a coborât până la noi, ca să se facă aproapele nostru, el, care era atât de departe.

El nu ne pedepsește după fărădelegile noastre (*Ps 102,10*). De fapt, noi suntem fiii. Cum dovedim

aceasta? El, care este Fiul unic, a murit pentru noi, ca să nu rămână singur. Nu a voit să fie singur, el, care a murit singur. Fiul unic al lui Dumnezeu i-a făcut pe mulți fii ai lui Dumnezeu. Și-a dobândit frați prin sângele său, i-a adoptat, el, care fusese respins; i-a răscumpărat, el, care fusese vândut; i-a copleșit cu onoruri, el, care a fost înjosit; le-a dăruit viața, el, care a fost ucis.

De aceea, fraților, *bucurați-vă în Domnul*, nu în lume; adică, bucurați-vă în adevăr, nu în păcat; bucurați-vă în speranța veșniciei, nu în florile trecătoare ale vanității. Așa să vă bucurați, și în orice loc și în orice timp veți fi astfel, *Domnul este aproape! Nu vă îngrijorați pentru nimic!* (Fil 4,5-6).

RESPONSORIUL

2Cor 13,11; Rom 15,13a

R. Fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea! Îmbărbătați-vă! Să fiți uniți în același cuget și să trăiți în pace; * Dumnezeul iubirii și al păcii va fi cu voi.

V. Dumnezeul speranței să vă umple de orice har și pace în credință. * Dumnezeul iubirii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care nu încetezi a-i înălța la gloria sfințeniei pe slujitorii tăi credincioși, dă-ne, te rugăm, harul ca Duhul Sfânt să ne înflăcăreze cu același foc al iubirii care a cuprins în chip minunat inima sfântului Filip Neri. Prin Domnul.

27 mai

SFÂNTUL AUGUSTIN DE CANTERBURY, EPISCOP

Din mănăstirea Sfântul Andrei din Roma, a fost trimis în 597 de către sfântul Grigore cel Mare în Anglia, pentru a propovădui evanghelia. Sprijinit de regele Ethelbert și consacrat episcop de Canterbury, i-a convertit pe mulți la credință și a întemeiat diferite Biserici, mai ales în Kent. A murit la 26 mai, în jurul anului 605.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 11, 36: MGH, 1899, Scrisoarea 2, 305-306)

Poporul englez a fost învăluit de lumina sfintei credințe

Mărire în înaltul cerurilor lui Dumnezeu și pe pământ pace oamenilor pe care el îi iubește (Lc 2,14), deoarece bobul de grâu a murit căzând în pământ, ca să nu domnească numai în cer, el, prin a cărui moarte suntem vii, prin a cărui slăbiciune suntem întăriți, prin a cărui suferință am scăpat de suferință, prin a cărui iubire căutăm în Britania frați pe care nu-i cunoaștem și prin al cărui dar i-am găsit pe cei pe care îi căutam fără să-i cunoaștem.

Cine ar putea să exprime bucuria pe care a trezit-o acest eveniment în inima tuturor credincioșilor? Poporul englez, prin lucrarea harului lui Dumnezeu cel atotputernic și prin eforturile tale, frate, a alungat întunericul greșelii și a fost învăluit de lumina sfintei credințe. De acum, cu sufletul însănătoșit pe deplin, acest popor calcă în picioare idolii în fața cărora mai înainte se pleca cu o teamă irațională. Se prosternă cu inimă curată înaintea lui Dumnezeu cel atotputernic. Regulile transmise de predicarea sfântă îl ajută să nu mai cadă în lanțurile răului. Cu sufletul se supune poruncilor dumnezeiești, dar se înalță cu mintea. Se umilește până la pământ în rugăciune, ca să nu zacă la pământ cu mintea sa. Cine este autorul acestei lucrări dacă nu cel care spune: *Tatăl meu lucrează până acum; lucrez și eu? (In 5,17).*

Pentru a arăta că el convertește lumea nu prin înțelepciunea oamenilor, ci prin puterea sa, a ales ca predicatori, pentru a-i trimite în lume, oameni fără carte. La fel a făcut și acum, deoarece a binevoit să săvârșescă lucruri minunate în favoarea poporului englez tot prin

intermediul unor oameni slabi. Însă acest dar ceresc, frate preaiubit, cere ca marea bucurie să fie unită cu o și mai mare teamă.

Știu, într-adevăr, că Dumnezeu cel atotputernic a făcut mari minuni, prin iubirea ta, în mijlocul acestui popor pe care a voit să și-l aleagă. De aceea, este necesar ca, privind la acest dar ceresc, să te bucuri temându-te și să te înfricoșezi bucurându-te. Adică să te bucuri pentru că sufletele englezilor sunt atrase la harul interior prin minunile exterioare și să te înfricoșezi pentru ca nu cumva, în mijlocul minunilor care se săvârșesc, sufletul slab să se mândrească din cauza prezumției și, fiind cinstit în exterior, să nu cadă în interior din cauza slavei deșarte.

Trebuie să ne amintim că ucenicii, întorcându-se plini de bucurie după ce au predicat, în timp ce-i spuneau Învățătorului ceresc: *Doamne, chiar și diavolii ni se supun în numele tău (Lc 10,17)*, au auzit imediat răspunsul lui: *Nu vă bucurați pentru aceasta, pentru că vi se supun duhurile, ci bucurați-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri (Lc 10,20)*.

RESPONSORIUL

Fil 3,17; 4,9; 1Cor 1,10a

R. Fraților, fiți imitatorii mei și priviți cu atenție la aceia care se poartă după modelul pe care îl aveți în noi. * Ceea ce ați învățat și primit, ce ați auzit și ați văzut la mine, aceea să puneți în practică, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

Ÿ. Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Cristos, să fiți toți în armonie. * Ceea ce.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai călăuzit la lumina evangheliei popoarele Angliei prin propovăduirea sfântului episcop Augustin, fă, te rugăm, ca sămânța muncii lui să dea pururi roade de viață veșnică în Biserica ta. Prin Domnul.

31 mai

VIZITA SFINTEI FECIOARE MARIA

Sărbătoare

Invitatoriul

Ant. Celebrând Vizita Fericitei Fecioare Maria, să-l laudăm cu bucurie pe Domnul.

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei Orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

După cum Elisabeta, cea cu tâmplele cărunte,
Te-a primit cu bucurie în căsuța de la munte,
Tot așa, creștinii ușa larg deschisă azi o lasă
Și te-așteaptă, o, Fecioară, să pășești la ei în casă.
Din prăpastia pierzării cine poate să mai iasă,
Dacă tu nu-ntinzi o mână, bună Mamă și Crăiasă,
Vino tu, cea mai frumoasă decât cerul plin de stele,
Te chemăm, căci ne apasă munți întregi de fapte rele.
Stea a mării luminoasă, spre port sigur călăuză,
Știm că mila ta lumina nimănuși nu i-o refuză;
Rătăciților vieții, prăbușiților în tină,
O speranță le răsare și o rază de lumină.
Ne privește neputința și îndură-te, Regino,
Vino și ne vizitează, te rugăm cu lacrimi, vino!
Vom striga fără-ncetare către cer spre tine, până
Vei veni și-n viața noastră numai tu vei fi stăpână.
Să distrugi greșeala-n lume, tu din veci ai fost aleasă;
Te alegem și noi astăzi să ne fii împărăteasă.
Într-o singură credință și-ntr-o turmă ne adună,
Ca să fim cu frații noștri toți în ceruri, împreună.

Fiii tăi, cu-nsuflețire, te invocă și te cheamă;
 Pe Isus să-l porți cu tine, să ne-alunge orice teamă.
 Ca, prin el, pe Tatăl veșnic și pe Duhul Sfânt, Marie,
 Să-i slăvim acum în viață și apoi în veșnicie. Amin.

Sau:

Veni, præcélsa Dómina;
 María, tu nos vísita,
 Quæ iam cognátæ dómui
 Tantum portásti gáudii.

Veni, iuvámen sæculi,
 Sordes aufer piáculi,
 Ac visitándo pópulum
 Pœnæ tolle periculum.

Veni, stella, lux márium,
 Infúnde pacis rádium;
 Rege quodcúmque dévium,
 Da vitam innocéntium.

Veni, precámur, vísites
 Nobísque vires róbores
 Virtúte sacri ímpetus,
 Ne fluctuétur ánimus.

Veni, virga regálium,
 Reduc flucus errántium
 Ad unitátem fídei,
 In qua salvántur cælici.

Veni, tecúmque Fílium
 Laudémus in perpétuum,
 Cum Patre et Sancto Spírítu,
 Qui nobis dent auxílium. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Antifonele și psalmii de la Comunal sf. Fec. Maria, 1526.

LECTURA ÎNTÂI

Din Cântarea Cântărilor

2,8-14; 8,6-7

Venirea celui iubit

^{2,8} Aud glasul iubitului meu!

Iată-l că vine
sărind peste munți,
săltând peste dealuri.

⁹ Iubitul meu seamănă cu o căprioară
sau cu puiul de cerboaică.

Iată-l că este după zidul nostru,
se uită pe fereastră,
privește printre gratii.

¹⁰ Iubitul meu vorbește și-mi zice:

„Scoală-te, iubito,
și vino, porumbița mea, frumoasa mea.

¹¹ Căci iată că a trecut iarna;
a încetat ploaia și s-a dus.

¹² Se arată florile pe câmp,
a venit vremea cântării

și se aude glas de turturea
în câmpiile noastre.

¹³ Smochinii își dezvelesc mugurii
și viile înflorite își răspândesc mirosul.
Școală-te, draga mea, și vino, frumoaso.

¹⁴ Porumbița din crăpăturile stâncii,
ascunsă în scobiturile prăpăstiilor,
arată-mi fața ta

și fă-mă să-ți aud glasul!
Căci glasul tău este dulce,
și fața ta, plăcută”.

^{8,6} Ține-mă ca pe o pecete pe inima ta,
ca pe o brățară pe brațul tău.

Pentru că iubirea este tare ca moartea
și gelozia este nepotolită ca iadul.

Săgețile ei sunt săgeți de foc
și flacăra ei, ca fulgerul din cer.

⁷ Marea nu poate stinge dragostea,
nici râurile s-o potolească;

de ar da omul toate averile din casa lui pentru iubire,
tot n-ar primi decât un profund dispreț.

RESPONSORIUL

Lc 1,41b-43.44

R. Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt și a exclamat: binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Și de unde-mi este dată mie aceasta, ca să vină la mine mama Domnului meu?

V. Iată, când a ajuns glasul salutului tău la urechile mele, a tresăltat de bucurie copilul în sânul meu. * Și de unde.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Beda Venerabilul, preot

(Cartea 1, 4: CCL 122, 25-26.30)

Maria îl preamărește pe Domnul care lucrează în ea

Sufletul meu îl preamărește pe Domnul și duhul meu se bucură în Dumnezeu, mântuitorul meu (Lc 1,46). Cu aceste cuvinte, Maria face cunoscute mai întâi darurile pe care Dumnezeu i le-a acordat ei într-un mod special, apoi amintește binefacerile universale pe care Dumnezeu nu încetează să le reverse în veci asupra neamului omenesc. Îl preamărește pe Domnul sufletul aceluia care îndreaptă spre laudă și slujirea lui toate energiile omului interior, al aceluia care, respectând poruncile lui Dumnezeu, arată că se gândește mereu la puterea maiestății sale. Tresaltă de bucurie în Dumnezeu, mântuitorul său, duhul aceluia pe care nu-l atrage nimic pământesc, pe care nu-l macină abundența lucrurilor trecătoare, pe care nu-l doboară nici o situație potrivnică, ci își pune toată bucuria în amintirea Creatorului său, de la care speră mântuirea veșnică.

Aceste cuvinte stau bine pe buzele tuturor sfinților, dar se cuvenea într-un mod cu totul special să fie pronunțate de fericita Maică a lui Dumnezeu, care, printr-un privilegiu unic, ardea de o iubire cu totul spirituală față de acela pe care a avut bucuria să-l zămislească în trupul său.

Pe bună dreptate a putut ea să tresalte de bucurie în Isus, adică în Mântuitorul ei, mai mult decât toți ceilalți

sfinți, deoarece știa că cel pe care ea îl cunoștea ca autorul veșnic al mântuirii urma să se nască din trupul ei printr-o naștere temporală și că în una și aceeași persoană va fi cu adevărat prezent fiul ei și Domnul ei.

Căci mi-a făcut lucruri mari Cel Aiotputernic și numele lui e sfânt (Lc 1,49). Nu-și atribuie, așadar, nici un merit, ci întreaga ei măreție i-o atribuie celui dar care, subzistând prin esență în toată puterea și grandoarea sa, obișnuiește să-i facă pe credincioșii săi, din mici și slabi cum sunt, puternici și mari.

Bine a adăugat apoi: *Numele lui e sfânt*, ca să-i avertizeze pe ascultătorii ei, ba chiar să-i învețe pe toți cei la care vor ajunge cuvintele sale, ca să aibă încredere în numele său și să-l invoce. În felul acesta, vor putea să fie și ei părtași la sfințenia veșnică și la mântuirea adevărată, conform cuvintelor profetice: *Oricine va invoca numele Domnului se va mântui (Il 3,5)*. Căci acesta este numele despre care s-a spus mai sus: *Și duhul meu se bucură în Dumnezeu, mântuitorul meu.*

Astfel, în sfânta Biserică s-a răspândit obiceiul foarte frumos și mântuitor ca imnul Mariei să fie cântat de toți în fiecare zi la rugăciunea vesperelor. În felul acesta, sufletele credincioșilor, făcând atât de des memoria întrupării Domnului, se aprind de o iubire și mai mare, iar meditația frecventă a exemplelor Mamei lor îi întărește în virtute. Și este bine ca aceasta să fie făcută seara, deoarece mintea noastră, obosită de activitățile din timpul zilei și solicitată de atâtea gânduri, are nevoie, atunci când vine timpul odihnei, să se reculeagă pentru a-și regăsi unitatea atenției.

RESPONSORIUL Cf. *Lc 1,45-46; Ps 65 (66),16*

R. Fericită ești tu, care ai crezut că se vor împlini cele spuse ție de Domnul. Și Maria a spus: * Sufletul meu îl preamărește pe Domnul.

V. Veniți și ascultați și vă voi spune tot ce a făcut Domnul pentru sufletul meu. * Sufletul meu.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

Vino, Fecioară, de Duh Sfânt plină,
Căci după tine lumea suspină;
Ca și bătrâna, buna ta rudă,
Glasul dorește să ți-l audă.
Cu Copilașul vino-mpreună,
Ca omenirea, cu voce bună,
Să te înalțe, să te proclame
Cea mai aleasă mamă-ntre mame.
Botezătorul, la salutare,
În sânul mamei sale tresare;
Creștinătatea fă-o, Marie,
Azi să tresară de bucurie.
Ai ajutat-o pe verișoară;
Ochii acuma spre noi coboară.
Vino, ne-ajută, toți te imploră,
Tu ne ești mamă, tu ne ești soră.
Maică-a speranței, port de salvare,
Stea care-n bezna vieții răsare,
Dă-ne curate, albe veșminte,
Du-ne-n lăcașul viselor sfinte.
Vesel să fie astăzi pământul,
Spre cer înalțe ruga și cântul.
Slavă s-aducă milei divine
Pentru salvarea lumii prin tine.

Sau:

Véniens, mater ínclita,
Cum Sancti dono Spíritus,
Nos ut Ioánnem vísita
In huius carnis sédibus.
Procéde, portans párvulum,
Ut mundus possit crédere
Et tuæ laudis títulum
Omnes sciant extóllere.

Salúta nunc Ecclésiám,
 Ut tuam vocem áudiens
 Exsúrgat in lætítia,
 Advéntum Christi séntiens.

María, levans óculos,
 Vide credéntes pópulos:
 Te quærunt piis méntibus,
 His opem feres ómnibus.

O veræ spes lætítia,
 Nostræ portus miséria,
 Nos iunge cæli cúriæ
 Ornátos stola glória,

Tecum, Virgo, magníficat
 Ánima nostra Dóminum,
 Qui laude te nobílitat
 Et hóminum et cælitum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Plecând, Maria a mers în grabă în munți, într-o cetate din Iuda!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, a tresăltat Pruncul în sânul ei și ea s-a umplut de Duhul Sfânt, aleluia!

Ant. 3 Fericită ești, Marie, care ai crezut că se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

II 2,27-3,1

Și veți ști că eu sunt în mijlocul lui Israel, că eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru, și nu este altul în afară de mine. Și poporul meu niciodată nu va mai fi făcut de rușine. Iar apoi voi revărsa duhul meu peste toată făptura, fiii și fiicele voastre vor profeti.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o. Domnul.

Ψ. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o.
Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Când a auzit salutarea Mariei, Elisabeta a strigat cu glas puternic și a spus: „Cum de-mi este dat mie să vină Maica Domnului meu la mine?”

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm spunându-i:

Maica ta, Doamne, să mijlocească pentru noi!

Soare al dreptății, înaintea ta a strălucit aurora mântuirii, Fecioara neprihănită:

– dă-ne harul să umblăm pururi în lumina prezenței tale.
Cuvânt întrupat, care ai ales-o pe Maria, chivot neîntinat al locuirii tale,

– eliberează-ne de întinarea păcatului.

Mântuitorul nostru, care ai avut-o lângă cruce pe Maica ta,

– dăruiește-ne ca, prin mijlocirea ei, să ne bucurăm că suntem părtași la pătimirile tale.

Mântuitorul nostru, care ai făcut-o pe Fecioara Maria locuință preacurată a prezenței tale și lăcaș sacru al Duhului Sfânt,

– fă-ne temple ale Duhului tău.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai inspirat-o pe fericita Fecioară Maria, care-l purta pe Fiul tău, să o viziteze pe Elisabeta; dă-ne, te rugăm, harul să ascultăm întotdeauna de inspirațiile Duhului Sfânt și, astfel, să te putem preamări împreună cu ea în veci. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la zi. La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune psalmul 128 (129), 1113, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune psalmul 130 (131), 737.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Idt 13,18-19

Binecuvântată ești tu, fiică, de Dumnezeu cel preainalt, mai presus de toate femeile care sunt pe pământ, și binecuvântat este Domnul, Dumnezeu nostru, care a făcut cerul și pământul, care te-a călăuzit să rezezi capul căpeteniei dușmanilor noștri. Nu se va depărta lauda ta din inima oamenilor care își vor aminti de puterea lui Dumnezeu în vecii vecilor.

℣. Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu.

℞. Și îl păzesc.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Tob 12,6b

Preamăriți-l pe Dumnezeu și lăudați-l înaintea tuturor celor vii, pentru că și-a arătat îndurarea față de noi; preamăriți și căutați numele său.

℣. Fericit sânul Fecioarei Maria.

℞. Căci l-a purtat pe Fiul Tatălui veșnic.

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Înt 7,27b-28

Înțelepciunea, rămânând în ea însăși, înnoiește toate și din neam în neam, răspândindu-se în sufletele sfinte face din ele prieteni și profeți ai lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu nu iubește nimic, decât numai pe acela care locuiește împreună cu înțelepciunea.

℣. Binecuvântată ești tu între femei.

℞. Și binecuvântat este rodul trupului tău.

Vesperele

IMNUL

Când arhanghelul ți-aduce, o, Fecioară, marea veste,
Cum că și Elisabeta în a șasea lună este,
Către munți pornești în grabă; focul dragostei te mână,
Să ajuți la neputință verișoara ta bătrână.

Când saluți, intrând în casă, și-ți aude vocea-naltă,
Verișoara simte-n sânu-i copilașul cum tresaltă;
Duhul Sfânt îi dă de știre că Mesiei vei fi mamă
Și, credința admirându-ți, fericită te proclamă.

La cuvintele-i frumoase, ca răspuns, atunci apare
Pe-ale tale buze sfinte cea mai nobilă cântare;
Îl mărești pe Domnul care, în nespusa-i bunătate,
Ți-a făcut, cu braț puternic, lucruri mari și minunate.

Te proclamă fericită generațiile toate,
Îți aduc prinos de cinste, căci Biserica socoate
Că, precum Mântuitorul a venit la noi prin tine,
Încontinuu mântuirea tot prin tine-n lume vine.

Maică Sfântă, ne ajută, drumul vieții străbătându-l,
Să avem întotdeauna îndreptat spre tine gândul,
Ca atunci când moartea vălul peste ochi ni-l va așterne,
Să slăvim în veci Treimea sub privirile-ți materne.

Amin.

Sau:

Cóncito gressu petis alta montis,
Virgo, quam matrem Deus ipse fecit,
Ut seni matri studiósí amóris
Pígnora promas.

Cum salutántis capit illa vocem,
Ábditus gestit puer exsilíre,
Te parens dicit dóminam, salútat
Teque beátam.

Ipsa prædicis fore te beátam
Spíritu fervens pénitus loquénte,
Ac Deum cantu célebras amœno
Magna operántem.

Teque felícem pópuli per orbem
Semper, o mater, récitant ovántes
Atque te credunt Dómini favórum
Esse minístram.

Quæ, ferens Christum, nova semper affers
Dona, tu nobis fer opes salútis,
Qui pie tecum Tríadem supérnam
Magnificámus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Maria a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta!

Psalmii și cântarea de la Comunal sf. Fec. Maria, 1542.

Ant. 2 Când a ajuns la urechile mele glasul salutului tău, a tresăltat Pruncul în sânul meu!

Ant. 3 Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău!

LECTURA SCURTĂ

IPt 5,5b-7

Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, pentru că Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, însă celor smeriți le dă har. Așadar, umiliți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu, pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit. Lăsați în grija lui toată neliniștea voastră, căci el se îngrijește de voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine. Bucură-te.

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Domnul este cu tine. Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la Magnificat: Mă vor numi fericită toate neamurile, căci a privit Domnul la slujitoarea lui smerită.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernic, care a voit ca Maria, mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăruiește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâiere celor întristați, iertare păcătoșilor

– și tuturor mântuire și pace.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii, într-un suflet, să stăruie în rugăciune împreună cu Maria, mama lui Isus.

Tu, care ai făcut-o pe Maria mamă a îndurării,

– dă-le celor care se află în pericol harul de a experimenta iubirea ei de mamă.

Tu, care ai voit ca Maria să formeze o familie împreună cu Isus și Iosif,

– fă ca prin mijlocirea ei toate mamele să promoveze în familiile lor iubirea și sfințenia.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca regină a cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai inspirat-o pe fericita Fecioară Maria, care-l purta pe Fiul tău, să o viziteze pe Elisabeta; dă-ne, te rugăm, harul să ascultăm întotdeauna de inspirațiile Duhului Sfânt și, astfel, să te putem preamări împreună cu ea în veci. Prin Domnul.

Sâmbătă după duminica a II-a după Rusalii

INIMA NEPRIHĂNITĂ
A SFINTEI FECIOARE MARIA
Comemorare

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1524, în afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Laurențiu Iustinian, episcop

(Pred. 8, în sărbătoarea Purificării Sf. Fecioare Maria:
Opera, II, Venetiis 1751, 38-39)

Maria păstra toate în inima ei

Când Maria medita în inima ei la tot ce cunoscuse citind, ascultând și văzând, o, cât de mult creștea în credință, ce câștig de merite avea, de câtă înțelepciune era luminată și cât de mult ardea de focul iubirii! Când retrăia misterele cerești care îi fuseseră descoperite, se umplea de bucurie, se îmbogățea din belșug cu darul Duhului, se îndrepta spre Dumnezeu, păstrându-și totuși umilința ei profundă. Aceste înaintări în harul divin se caracterizează prin faptul că înalță sufletul din adâncuri până pe piscuri și îl transfigurează din glorie în glorie. Fericită este inima Fecioarei care, avându-l în sine pe Duhul Sfânt și primind învățătura lui, rămânea docilă la voința Cuvântului lui Dumnezeu. Ea nu se conducea după vreun sentiment personal sau după propria voință, ci împlinea în exterior cu trupul ceea ce Înțelepciunea îi sugera credinței ei în interior. Într-adevăr, se cuvenea ca Înțelepciunea divină, care își construia ca locuință casa Bisericii, să se folosească de Maria preasfântă în vederea observării legii, purificării sufletului, idealului umilinței și jertfei spirituale.

Să o imiți și tu, suflet credincios, pe Fecioara Maria!
Intră în templul inimii tale ca să te purifici sufletește și

1336 **Sâmbătă după duminica a II-a după Rusalii**

să te eliberezi de bolile păcatului! În tot ceea ce facem, Dumnezeu privește mai mult la intenția noastră decât la faptele noastre. De aceea, fie că ne îndreptăm cu sufletul către Dumnezeu prin contemplație și ne dedicăm lui, fie că ne străduim să fim echilibrați prin creșterea în virtuți și prin activități profitabile pentru aproapele nostru, toate să le facem în așa fel încât să fim mânați doar de iubirea lui Cristos. Iată care este jertfa spirituală de purificare plăcută lui Dumnezeu. Aceasta nu se săvârșește într-un templu material, ci în templul inimii noastre, în care Domnul Cristos intră cu bucurie.

RESPONSORIUL

Cf. Lc 1,42

R. O, sfântă și neprihănită Fecioară, nu știi ce laude să-ți aduc, * pentru că sânul tău l-a purtat pe acela pe care cerurile nu pot să-l încapă.

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău, * pentru că.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Inima mea și trupul meu vor tresălta de bucurie în Dumnezeul cel viu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, în inima fericitei Fecioare Maria, tu ai pregătit lăcaș vrednic Duhului Sfânt; te rugăm să ne dai cu bunătate harul ca, prin mijlocirea ei, să ne învrednicim a fi și noi temple ale măririi tale. Prin Domnul.

IUNIE

1 iunie

SFÂNTUL IUSTIN, MARTIR

Comemorare

Iustin, filozof și martir, s-a născut la Flavia Neapolis (actualul Nablus), în Samaria, la începutul secolului al II-lea, dintr-o familie păgână. Îmbrățișând credința, a scris multe lucrări pentru apărarea creștinismului; s-au păstrat însă numai două *Apologii* și *Dialogul cu Trifon*. La Roma a deschis o școală și a susținut dispute publice. A fost martirizat, împreună cu alți creștini, în timpul lui Marc Aureliu, în jurul anului 165.

De la Comunal unui martir, 1609.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Actele martiriului sfinților Iustin și însoțitorii săi*
(Cap. 1-5: PG 6, 1566-1571)

Am acceptat învățătura adevărată a creștinilor

După arestarea lor, sfinții au fost conduși la prefectul de Roma, care se numea Rusticus. Ajungând în fața tribunalului, prefectul Rusticus i-a spus lui Iustin: „Înainte de toate, să crezi în zei și supune-te împăraților”. Iustin a spus: „Nimic nu î se poate reproșa și nici nu poate fi inculpat cel care ascultă de poruncile Mântuitorului nostru Isus Cristos”.

Rusticus a spus: „Ce fel de învățătură suștii?” Iustin a răspuns: „Am încercat să învăț toate filozofiile, apoi am aderat la învățătura adevărată, la cea a creștinilor, chiar dacă aceasta nu este simpatizată de cei care sunt cuprinși de eroare”.

Prefectul Rusticus a spus: „Și ție, nenorocitul, îți place această învățătură?” Iustin a răspuns: „Da, pentru că eu o urmez cu credință dreaptă”.

Prefectul Rusticus a spus: „Și care este această învățătură?” Iustin a răspuns: „Acea de a-l adora pe Dumnezeu creștinilor, pe care îl considerăm singurul creator și autor, încă de la început, al întregului univers, al lucrurilor vizibile și invizibile; de asemenea, pe Domnul Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care a fost prevestit de profeți ca acela care trebuia să vină printre oameni ca mesager al mântuirii și învățător de ucenici vestiți. Eu, ca om simplu, recunosc că spun puțin înaintea dumnezeirii sale infinite. Recunosc că această capacitate le aparține profetilor care l-au prevestit pe cel care, de mai înainte, a fost vestit că este Fiul lui Dumnezeu. Eu știu bine că profeții au prezis, prin inspirație divină, venirea sa printre oameni”.

Rusticus a spus: „Așadar, ești creștin?” Iustin a răspuns: „Da, sunt creștin”.

Prefectul i-a spus lui Iustin: „Ascultă, tu, care te consideri înțelept și crezi că ești cunoscător al învățaturii adevărate; dacă după ce ai fost biciuit vei fi decapitat, crezi că vei merge în cer?” Iustin a răspuns: „Sper să intru în locuința aceea dacă voi suferi acestea. Eu știu că pentru toți cei care au trăit în sfințenie este rezervată favoarea divină la sfârșitul lumii întregi”.

Prefectul Rusticus a spus: „Așadar, tu îți imaginezi că vei merge în cer pentru a primi o răsplată vrednică?” Iustin a răspuns: „Nu-mi imaginez, dar știu exact aceasta și sunt foarte sigur”.

Prefectul Rusticus a spus: „Ia să ne întoarcem la argumentul pe care ni l-am propus și care este mai urgent. Adunați-vă împreună și jertfiți cu toții zeilor”. Iustin a răspuns: „Nimeni, care este sănătos la minte, nu va trece de la pietate la impietate”.

Prefectul Rusticus a spus: „Dacă nu veți asculta de ordinele mele, veți fi torturați fără milă”. Iustin a răspuns: „Avem încredere că ne vom mântui prin Domnul nostru Isus Cristos dacă vom fi supuși la pedepse, deoarece

aceasta ne va da mântuire și încredere în fața tribunalului mai de temut și universal al Domnului și Mântuitorului nostru”.

La fel au spus și toți ceilalți martiri: „Fă ceea ce vrei; noi suntem creștini și nu vom jertfi idolilor”.

Prefectul Rusticus a rostit sentința spunând: „Cei care nu au voit să jertfească zeilor și să asculte de ordinul împăratului, după ce vor fi biciuiți, să fie duși pentru a fi decapitați, conform legii”.

Preamărindu-l pe Dumnezeu, sfinții martiri, ajunși la locul obișnuit, au fost decapitați și au dus la îndeplinire mărturia profesiei lor de credință în Mântuitorul.

RESPONSORIUL

Cf. *Fap* 20,21.24; *Rom* 1,16

R. Am dat mărturie de credință în Domnul nostru Isus Cristos și nu m-am dat înapoi; * eu nu pun nici un preț pe viața mea, numai să duc la capăt alergarea și slujirea pe care am primit-o, aceea de a da mărturie despre vestea cea bună a harului lui Dumnezeu.

V. Căci eu nu mă rușinez de evanghelie, pentru că ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui om care crede, mai întâi a iudeului și apoi a grecului.

* Eu nu pun.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Ori de câte ori aducem jertfă, îl lăudăm pe Creatorul a toate, prin Fiul său, Isus Cristos, și prin Duhul Sfânt.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin nebunia crucii l-ai învățat în chip minunat pe sfântul martir Iustin înalta cunoaștere a lui Isus Cristos, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, harul ca, biruind asaltul erorilor ce ne înconjoară, să dobândim tărie în credință. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Un foc s-a aprins îndată în sufletul meu și m-a copleșit iubirea față de profeți și față de acei oameni care sunt prietenii lui Cristos.

2 iunie

SFINȚII MARCELIN ȘI PETRU, MARTIRI

Pentru martiriul lor, suferit în vremea persecuției lui Dioclețian, dă mărturie papa Damasus, care deține informațiile chiar de la călău. Au fost decapitați într-o pădurice, dar trupurile lor au fost transportate și înmormântate în cimitirul *Ad duas lauros* de pe Via Labicana, iar deasupra mormântului s-a ridicat o bazilică după ce Biserica și-a dobândit libertatea.

De la **Comunul mai multor martiri**, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Exortatie la martiriu*, a lui Origene, preot

(Nr. 41-42: PG 11, 618-619)

*Au împărtășit suferințele lui Cristos,
se vor bucura de mângâierea lui*

Dacă *am trecut de la moarte la viață*, deoarece de la păgânism am venit la credință, să nu ne minunăm că lumea ne urăște. Pentru că nici unul dintre cei care nu au trecut de la moarte la viață, ci au rămas în moarte, nu poate să-i iubească pe cei care au părăsit locuința întunecoasă a morții pentru a intra în locuința făcută din pietre vii, din care iriază lumina vieții, ca să zic așa.

Isus *și-a dat viața pentru noi*: așadar, să ne-o dăm și noi; nu spun pentru el, ci pentru noi; mai bine zis, pentru cei care trebuie să fie edificați de martiriul nostru.

Creștinule, a sosit timpul de a fi preamărit. Apostolul spune: *Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în încercări, știind că încercarea aduce răbdare, răbdarea virtute, virtutea speranță, iar speranța nu înșală (Rom 5,3-5). Căci iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt (Rom 5,5).*

Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră (2Cor 1,5); să luăm asupra noastră cu curaj pătimirile lui Cristos și vor coresponde suferințelor noastre mângâierile pe care le căutăm, cele de care se vor bucura toți cei care plâng. Desigur că nu în măsură egală: dacă mângâierea ar fi egală, atunci Scriptura nu ar spune: După cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră.

Cei care împărtășesc suferințele, în măsura în care sunt părtași la suferințele lui Cristos, vor fi părtași și la mângâierea sa. Aceasta o știm de la cel care ne-a asigurat: *După cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel veți fi părtași ai mângâierii (2Cor 1,7).* Domnul spune prin gura profetului: *La timpul potrivit te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat (cf. Is 49,8).* Care moment este mai potrivit decât acela când, din cauza iubirii noastre față de Dumnezeu, în Cristos, suntem conduși în lanțuri printre vanitățile și fastul lumii, mai curând triumfători decât învinși?

Căci martirii lui Cristos înving, împreună cu el, principatele și puterile, împreună cu el triumfă asupra lor. Astfel, după ce au împărtășit suferințele sale, împărtășesc și răsplata pe care el a obținut-o, după ce a suferit în mod eroic. Ce altă zi de mântuire mai poate să fie, dacă nu aceea în care plecați de aici în felul acesta?

Dar, vă rog, *nu dați nimănui nici o ocazie de poticnire, ca să nu fie defăimată slujirea noastră, dar în toate prezentați-vă ca niște slujitori ai lui Dumnezeu, plini de răbdare (cf. 2Cor 6,3), spunând: Iar acum ce pot să mai aștept, Doamne? Nădejdea mea e numai la tine (cf. Ps 38,8).*

RESPONSORIUL

Ef 6,12.14a.13

R. Noi nu avem o luptă împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva conducătorilor acestei lumi, a întunericii, împotriva duhurilor răului care sunt în înălțimi. * Așadar, stați dreți, încinși la mijloc cu adevărul.

V. Luați armura lui Dumnezeu ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare după ce veți fi învins toate. * Așadar.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne întărești și ne ocrotești prin mărturia slăvită a sfinților martiri Marcelin și Petru, dă-ne, te rugăm, harul să învățăm din exemplul lor și să fim ajutați de rugăciunile lor. Prin Domnul.

3 iunie

SFINȚII CAROL LWANGA ȘI ÎNSOȚITORII,
MARTIRI

Comemorare

În anii 1885-1887, în Uganda, mulți creștini au fost uciși de regele Mwanga, din ură față de religie. Unii dintre ei aveau diferite funcții la curte sau erau slujitori direcți ai regelui. Printre ei ies în evidență Carol Lwanga și cei douăzeci și unu de însoțitori ai săi, care, păstrând cu statornicie credința catolică, au fost uciși cu sabia sau arși de vii pentru că refuzaseră să satisfacă dorințele păcătoase ale regelui.

De la Comunal mai multor martiri, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omilia la canonizarea martirilor din Uganda*
a lui Paul al VI-lea, papă

(AAS 56 [1964] 905-906)

Gloria martirilor, semnul regenerării

Acești martiri africani adaugă la lista celor victorioși, care este *Martirologiul*, o pagină tragică și minunată, cu adevărat vrednică de a fi adăugată la acelea minunate ale Africii antice, despre care noi, cei de acum, oameni cu puțină credință, credeam că nu vor putea să mai aibă niciodată o continuare vrednică. De exemplu, cine putea să presupună că la istoriile deosebit de mișcătoare ale martirilor scilitani, ale martirilor cartaginezi, ale martirilor din „masa imaculată” din Utica, despre care sfântul Augustin și Prudențiu ne-au lăsat amintiri, ale martirilor din Egipt, despre care păstrăm elogiul sfântului Ioan Crisostomul, ale martirilor din persecuția vandalilor, se vor adăuga în timpurile noastre istorii noi la fel de eroice, la fel de strălucitoare?

Cine putea să prevadă că, alături de marile figuri istorice ale sfinților martiri și mărturisitori africani, cum ar fi Ciprian, Felicitas și Perpetua, și marele Augustin, într-o zi vom avea asociate numele dragi ale lui Carol Lwanga, Matia Mulumba Kalemba, cu cei douăzeci de însoțitori? De asemenea, nu trebuie să-i uităm pe ceilalți care, aparținând confesiunii anglicane, au îndurat moartea pentru numele lui Cristos.

Acești martiri africani deschid o epocă nouă. O, nu vrem să ne gândim la o epocă de persecuții și de conflicte religioase, ci la o epocă de renaștere creștină și civilă.

Africa, udată de sângele acestor martiri, primii din era cea nouă (să dea Dumnezeu să fie ultimii, atât de mare și prețios este sacrificiul lor!), învie liberă și răscumpărată.

Tragedia care i-a consumat este așa de nemaiauzită și de expresivă încât oferă suficiente elemente reprezentative pentru formarea morală a unui popor nou, pentru fondarea unei tradiții spirituale noi, pentru a simboliza și promova trecerea de la o civilizație primitivă, care nu este lipsită de valori umane optime, dar poluată și bolnavă și chiar sclavă sieși, la o civilizație

deschisă pentru exprimările superioare ale spiritului și pentru formele superioare ale vieții sociale.

RESPONSORIUL

R. În timp ce luptăm pentru credință, Dumnezeu ne privește, ne privesc îngerii lui și ne privește Cristos; * cât de mare este cinstea și cât de mare fericirea de a lupta sub privirea lui Dumnezeu și de a primi coroana de la judecătorul Cristos.

V. Să ne adunăm toate forțele și să ne pregătim pentru luptă cu intenția dreaptă, cu credința integră, cu dăruire totală. * Cât de mare.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai rânduit ca sângele martirilor să fie sămânța creștinilor, fă, te rugăm, ca ogorul Bisericii tale, udat de sângele sfântului Carol și al tovarășilor săi, să rodească neconținut un seceriș bogat spre gloria ta. Prin Domnul.

5 iunie

SFÂNTUL BONIFACIU, EPISCOP MARTIR

Comemorare

S-a născut în Anglia, în anul 673; depunând profesiunea monahală în mănăstirea Exeter, în anul 719 a plecat în Germania pentru a predica credința. A avut roade bogate în această misiune. Consacrat episcop, a păstorit Biserica din Mainz. Și-a asociat tovarăși cu ajutorul cărora a întemeiat sau reînnoit comunități bisericesti în Bavaria, Turingia și Franconia. A ținut concilii și a promulgat legi. În timp ce îi evangheliza pe frizoni, a fost ucis de păgâni, în anul 754. Trupul lui a fost înmormântat în mănăstirea Fulda.

De la Comunalul unui martir, 1609, sau al păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Bonifaciu, episcop martir

(Scris. 78: MGH, Scrisori, 3, 352.354)

Păstorul atent veghează asupra turmei lui Cristos

Biserica este ca o navă mare, care brăzdează marea lumii. Lovită de diferite valuri de ispite, ea nu trebuie părăsită, ci trebuie condusă.

În Biserica primară avem exemplul lui Clement și Corneliu și al multor alora din orașul Roma, Ciprian în Cartagina, Atanasie în Alexandria, care, sub domnia împăraților păgâni, conduceau nava lui Cristos, mireasa lui preaiubită, care este Biserica, prin învățăturile lor, prin ocrotirea lor, prin trudele și suferințele lor, până la vărsarea sângelui.

Gândind-mă la aceștia și la alții asemenea lor, mă înfior, căci *teamă și cutremur au venit peste mine și m-a cuprins teroarea (Ps 54,6)* din cauza păcatelor mele și aș fi voit să părăsesc de tot cârma Bisericii dacă aș mai fi găsit în sfinții părinți sau în Scripturi pe vreunul care să fi făcut așa ceva.

Și dacă lucrurile stau astfel, și adevărul poate să fie obiectat, dar nu poate fi învins sau înșelat, mintea noastră oboșită se îndreaptă spre cel care spune prin Solomon: *Încrede-te în Domnul din toată inima și nu te bizui pe priceperea ta. Pe toate căile tale gândește-te la el și el îți va netezi toate cărările tale (Prov 3,5-6)*. Și în alt loc: *Turn puternic este numele Domnului; cel drept la el își află scăpare și este la adăpost (Prov 18,10)*.

Să stăm statornici în dreptate și să ne pregătim sufletele pentru încercare, ca să dobândim sprijinul lui Dumnezeu și să-i spunem: *Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu din generație în generație (Ps 89,1)*.

Să ne încredem în el, cel care a pus pe umerii noștri această greutate. Ceea ce noi nu putem purta singuri să

purtăm cu ajutorul său. El este atotputernic și spune: *Jugul meu este plăcut și povara mea este ușoară* (Mt 11,30).

Să rămânem statornici în luptă până în ziua Domnului, pentru că au venit asupra noastră *zile de neliniște și de tulburare*. Dacă Dumnezeu va voi, *să murim pentru legile sfinte ale părinților noștri*, pentru a putea dobândi, împreună cu ei, moștenirea veșnică.

Să nu fim câini muți, să nu fim spectatori tăcuți, să nu fim mercenari care fug atunci când văd lupul, ci să fim păstori plini de grijă și vigilenți asupra turmei lui Cristos. Să predicăm planurile lui Dumnezeu celor mari și celor mici, celor bogați și celor săraci. Să le vestim tuturor grupurilor și tuturor vârstelor atât timp cât Domnul ne va da putere, în vreme prielnică și neprielnică, în felul în care a scris sfântul Grigore în „Regula pastorală”.

RESPONSORIUL

1Tes 2,8; Gal 4,19

R. Atât de atașați eram de voi încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, * pentru că ne deveniserăți dragi.

Ÿ. Copiii mei, pentru voi îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca sfântul martir Bonifaciu să fie mereu pentru noi un mijlocitor puternic la tine, ca să păstrăm cu tărie și să mărturisim prin faptele noastre credința pe care el a predicat-o prin cuvânt și a pecețuit-o cu sângele său. Prin Domnul

6 iunie

SFÂNTUL NORBERT, EPISCOP

S-a născut în jurul anului 1080, în Renania. Devenit canonic al Bisericii din Xanten, s-a convertit de la o viață lumească la o viață ascetică și a fost sfințit preot în 1115. Dedicându-se vieții apostolice, a predicat mai ales în Franța și în Germania.

Împreună cu câțiva tovarăși, a întemeiat Ordinul Premonstratensilor și a înființat câteva mănăstiri. Ales arhiepiscop de Magdeburg în anul 1126, a reformat viața creștină și a extins predicarea evangheliei la popoarele păgâne din împrejurimi. A murit în anul 1134.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Norbert*, episcop

(PL 170, 1262.1269.1294.1295;
Acta Sanctorum 21, în Appendice, pag. 50)

Mare între cei mari, mic între cei mici

Norbert ocupa, pe merit, un loc special între cei care s-au dedicat cu o eficacitate deosebită pentru reforma gregoriană. El a voit ca membrii clerului să fie pregătiți în mod corespunzător, dăruiți adevăratului ideal evanghelic și apostolic, curați și săraci, „să îmbrace haina și ornamentele omului nou: primul în haina călugărească, celălalt în demnitatea preoției”, și, în sfârșit, să aibă grijă „să pună în practică Sfânta Scriptură și să-l aibă călăuză pe Cristos”. Obișnuia să recomande clerului trei lucruri: „Curățenie pentru altar și serviciile divine, corectarea greșelilor și a neglijențelor în capitlul conventual, ospitalitate și grijă față de cei săraci”.

El a reușit să adune, pe lângă preoții care țineau în convent locul apostolilor, asemenea Bisericii primare, o așa mulțime de credincioși, bărbați și femei, doritori de perfecțiune, cum nu reușise nimeni de pe vremea apostolilor să adune în așa de scurt timp.

Când a fost numit arhiepiscop, i-a chemat pe confracții săi pentru a converti la credință regiunea venzilor. În ce privește clerul din dieceza sa, s-a străduit să-l reformeze, în ciuda tulburărilor și a răzvrătirilor poporului.

Principala sa preocupare a fost aceea de a întări și mări buna armonie între Scaunul Apostolic și Imperiu,

respectându-se libertatea alegerilor ecleziastice. Și unul, și celălalt au fost așa de mulțumiți de opera sa, încât papa Inocențiu al II-lea i-a scris astfel: „Fiule preacredincios, Scaunul Apostolic te felicită în mod cordial!”, iar împăratul l-a numit prim-cancelar al Imperiului.

Toate le-a îndeplinit cu o credință puternică. „În Norbert strălucește credința, spuneau ei, așa cum în Bernard de Clairvaux strălucește dragostea”. De asemenea, s-a distins prin amabilitatea sa față de toți, „mare între cei mari, mic între cei mici”. În sfârșit, cuvântul său avea o eficacitate foarte mare. Dedicat continuu contemplării realităților divine, el le medita continuu și a răspândit fără frică „cuvântul arzător al lui Dumnezeu, care extirpă viciile, stimulează la virtute și îmbogățește cu înțelepciune sufletele bine pregătite”.

RESPONSORIUL

2Tim 4,2.5; cf. Fap 20,28

R. Vesteste cuvântul, insistă la timp potrivit și la timp nepotrivit, convinge, amenință, îndeamnă cu toată răbdarea și învățătura. * Îndură suferințele, fă-ți munca de evanghelist.

Ÿ. Veghează asupra întregii turme, peste care Duhul Sfânt te-a pus episcop ca să păstorești Biserica lui Dumnezeu. * Îndură.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în persoana sfântului Norbert ai dat Bisericii tale un episcop admirabil prin zelul său pastoral și spiritul de rugăciune, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin mijlocirea lui, poporul să fie mereu călăuzit de păstori după inima ta și să ajungă astfel la pașunile mântuirii. Prin Domnul.

9 iunie

SFÂNTUL EFREM,
DIACON ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Sfântul Efrem s-a născut la Nisibe, în jurul anului 306, dintr-o familie creștină. Sfințit diacon, și-a exercitat funcția în orașul natal și la Edessa, unde a pus bazele unei școli teologice. Ducând o viață ascetică, nu a lăsat deoparte slujirea cuvântului și publicarea de cărți împotriva ereziilor din timpul său. A murit în anul 373.

De la Comunal învățătorilor Bisericii, 1667.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Efrem, diacon

(Disc 3, Despre sfârșit, 2.4-5: ed. Lamy, 3, 216-222)

Planul divin, imagine a lumii spirituale

Doamne, fă să strălucească ziua luminoasă a științei tale și alungă noaptea întunecoasă din mintea noastră, pentru ca ea să fie luminată și să-ți slujească în nou-tatea curăției. Răsăritul soarelui marchează începutul activităților celor muritori. Doamne, fă să rămână în mințile noastre ziua care nu are sfârșit. Dă-ne să vedem în noi înșine viața învierii și fă ca nimic să nu abată spiritul nostru de la bucuriile tale. Doamne, imprimă în noi semnul acestei zile care nu-și are începutul de la soare, punând în noi o constantă căutare a ta.

Noi te îmbrățișăm în fiecare zi în sacramentele tale și te primim în inima noastră. Fă-ne vrednici să experimentăm în persoana noastră învierea pe care o sperăm. Prin harul Botezului am ascuns comoara ta în ființa noastră, acea comoară care se mărește la masa sacramentelor tale. Fă-ne să ne bucurăm de harul tău. Avem în noi înșine memorialul tău, pe care-l luăm la masa ta

spirituală. Fă ca să-l realizăm pe deplin la renașterea veșnică.

Frumusețea aceea spirituală, pe care voința ta nemuritoare o trezește și în condiția umană, să ne facă să înțelegem cât de mare este demnitatea noastră.

Mântuitorul nostru, răstignirea ta a pus capăt vieții trupului. Fă-ne să ne răstignim în mod spiritual sufletul. Învierea ta, o, Isuse, să facă să crească în noi omul spiritual. Contactul cu misterele tale să fie pentru noi ca o oglindă care să ni-l facă cunoscut.

Mântuitorul nostru, în planul tău divin este configurată toată lumea mântuirii noastre. Fă-ne să o urmăm ca oameni spirituali. Doamne, nu priva mintea noastră de revelația ta divină și nu lua din membrele noastre căldura înțelegerii tale. Natura muritoare a trupului nostru ne conduce la moarte. Revarsă asupra noastră iubirea ta divină care să ștergă din inima noastră efectele stării noastre muritoare. Doamne, fă-ne să ne grăbim spre patria noastră cerească și, asemenea lui Moise de pe înălțimea muntelui, fă să o avem deja prin descoperirea ta.

RESPONSORIUL

Sir 47,10-11.12cd

R. L-a preamărit pe Domnul din toată inima sa și l-a iubit pe Dumnezeu care l-a făcut; * a introdus cântăreți înaintea altarului, îndulcind cântecul lor prin acompaniament.

V. A făcut acest lucru ca să laude numele sfânt al Domnului și să răsunе sanctuarul dis-de-dimineța. * A introdus.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși cu bunătate în inimile noastre Duhul tău Sfânt, care l-a inspirat pe sfântul diacon Efrem să tresalte de bucurie în cântarea misterele tale și l-a întărit ca să-ți slujească numai ție. Prin Domnul.

11 iunie

SFÂNTUL BARNABA, APOSTOL

Comemorare

Născut în insula Cipru, a fost printre primii credincioși din Ierusalim, a propovăduit evanghelia la Antiohia și a fost însoțitorul sfântului Paul în prima lui călătorie apostolică. A participat la conciliul din Ierusalim. Întorcându-se în patrie, a lucrat pentru răspândirea evangheliei și acolo a și murit.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Duhul Sfânt, care ne-a vorbit prin profeți și prin învățători.

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Slăvit ucenic al lui Cristos, tu, care
Ai fost hărăzit printr-o sfântă chemare
Să-mparți cu apostolii nobila muncă,
Spre noi, muritorii, privirea-ți aruncă.
Prin sfinții apostoli o voce răsună,
Ducând pretutindenea vestea cea bună.
Prin ea, omenirii ce-n pulbere zace,
Se-aduce speranța, lumină și pace.
Cu dâșii și tu ai muncit, ucenice,
Ferice de tine, de-a pururi ferice,
Fiindc-ai primit misiunea divină
Să fii, ca și dâșii, izvor de lumină.
Sămânța sădită în noi cu cuvântul
Să nu ne-o ucidă nici gerul, nici vântul.
Căldura iubirii din cer ne-o sloboade,
Ca-n noi să producă mulțime de roade.

Noi știm că odată Cristos o să vină,
 Ca lumea s-o-mpartă în grâu și neghină.
 Tu pune atuncea o vorbă la dânsul,
 Să nu nimerim unde-i focul și plânsul.
 Preasfânta Treime slăvită să fie
 De îngeri și oameni acum și-n vecie.
 Ea parte ne facă în ceruri odată,
 Cu sfântul apostol de bună răsplată. Amen.

Sau:

O vir beâte, Apóstolis
 Comes labórum sédule
 Adiútor atque múneris,
 Laudes precésque súscipe.
 Christi per illos núnctios
 Exórta sunt lætíssima
 Et veritátis sæcula
 Et pacis atque gáudii.
 Assúptus et tu cælitus
 Ad tanta consors póndera,
 Compar nitéscis glória
 Potentiáque prómines.
 Tu, seminátor lúminis,
 Fac sole Christi vívido
 Virére ubíque gérmina
 Cæli repléndã ad hórrea.
 Simúlque cum primóribus
 Summò astitúrus Iúdici,
 Da nostra solvi débíta,
 Nos da fovéri grátia.
 Sit Trinitáti glória,
 Quæ præstet in cæléstibus
 Nos eius omni témpore
 Gaudére tecum præmiis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele la Evanghelia după Matei*
ale sfântului Cromațiu, episcop

(Trat. 5, 1.3-4: CCL 9, 405-407)

Voi sunteți lumina lumii

Voi sunteți lumina lumii. Nu se poate ascunde o cetate așezată pe munte. Nici nu se aprinde o candelă și se pune sub obroc, ci pe candelabru, ca să lumineze pentru toți cei din casă (Mt 5,14-15). Domnul i-a numit pe ucenicii săi sare a pământului, pentru că ei, prin înțelepciunea cerească, au dat gust inimilor oamenilor, care rămăseseră fără gust din pricina diavolului. Acum îi numește și lumină a lumii, pentru că ei, luminați de el, care este lumina adevărată și veșnică, au devenit, la rândul lor, lumină ce strălucește în întuneric.

El este soarele dreptății. Pe bună dreptate el îi numește lumină a lumii și pe ucenicii săi, deoarece, prin ei, ca prin niște raze strălucitoare, el a luminat întregul pământ cu lumina adevărului său. Răspândind lumina adevărului, ei au îndepărtat întunericul greșelii din inimile oamenilor.

Și noi am fost luminați prin intermediul lor, încât am fost transformați din întuneric în lumină, așa cum spune Apostolul: *Odinioară erați întuneric, acum, însă, lumină în Domnul; umblați ca niște fii ai luminii (Ef 5,8)*. De asemenea: *Voi nu sunteți fii ai nopții, nici ai întunericului, ci sunteți fii ai luminii și fii ai zilei (cf. 1Tes 5,5)*.

Pe bună dreptate ne-a lăsat scris și sfântul Ioan în scrisoarea sa: *Dumnezeu este lumină (1In 1,5)* și cel care rămâne în Dumnezeu este în lumină, așa cum și el este în lumină. Deci, pentru că ne bucurăm că am fost eliberați de întunericul greșelii, este logic că, fiind fii ai luminii, trebuie să umblăm mereu în lumină. Pentru aceasta, Apostolul spune: *Străluciți ca niște luminători în lumea aceasta, ținând cu tărie cuvântul vieții (cf. Fil 2,15-16)*.

Dacă nu vom face aceasta, vom ascunde și vom întuneca prin vâlul infidelității noastre, în dauna noastră și

a celorlalți, acea lumină care strălucește în folosul tuturor. De aceea, și acel slujitor care, în loc să ducă la bancă talantul primit pentru a câștiga cerul, a preferat să-l ascundă, și așa a fost lovit de o pedeapsă meritată.

Acea lumină spirituală, care a fost aprinsă ca să ne folosim de ea pentru mântuirea noastră, trebuie să strălucească întotdeauna în noi. Avem la îndemână lumina poruncilor lui Dumnezeu și a harului spiritual, despre care David spune: *Porunca ta este făclie pentru pașii mei și lumină pentru cărările mele* (cf. Ps 118,105). Despre aceasta vorbește și Solomon când spune: *Porunca legii este ca o făclie* (cf. Prov 6,23).

Așadar, nu trebuie să ținem ascunsă această făclie a legii și a credinței. Dimpotrivă, trebuie să o ținem, în Biserică, ridicată ca pe un candelabru, pentru ca ea să fie mântuire pentru mulți și pentru ca noi înșine să ne bucurăm la lumina adevărului și toți credincioșii să fie luminați de ea.

RESPONSORIUL

Fap 11,23-24

R. Când a ajuns Barnaba la Antiohia și a văzut harul lui Dumnezeu, el s-a bucurat; * pentru că era un om bun, plin de Duhul Sfânt și credință.

Ÿ. El i-a îndemnat pe toți să rămână credincioși Domnului, cu inimă neclintită. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pe Sfântul Barnaba nimic nu-l îndoiaie,
E stâncă izbită-n zadar de șuvoaie;
El duce la capăt lucrarea cea bună,
De-aceea, în ceruri primește cunună.
Renunță la toate: averi și ogoare;
Iubirea-i dă aripi, îl face să zboare;
Mergând peste tot unde Domnul îl cheamă,
Vestește cuvântul vorbind fără teamă.

Când soarta pe Paul în cale-i l-aruncă,
 Se prinde cu dânsul tovarăș de muncă;
 Cu el împreună străbate pământul,
 Nimic nu-i în stare să-i stingă avântul.

Să binevestească e setea ce-l soarbe,
 Să poarte lumină privirilor oarbe;
 E setea pe care călăul i-o curmă,
 Căci sângele-și varsă în cele din urmă.

Dorița lui, Doamne, pe toți ne consume;
 Să fim pentru alții apostoli în lume.
 Exemplul lui nobil urmându-l pe cale,
 În veci să cântăm îndurările tale. Amin.

Sau:

Bárnabæ clarum cõlimus tropæum,
 Quo micat celsus mériita corõna,
 Multa pro Christi veheménter usque
 Passus amóre.

Abdicans agro, generósus urget
 Ut, fide vivax ope caritátis,
 Nõminis plebes nova christiáni
 Læta viréscat.

Quam libens noscit, petit atque defert
 Máximum Paulum, sócio labóre
 Spíritus nutu péragrans fidélis
 Lítora multa!

Nil sibi parcit cupidúsque Christo
 Plúrimos affert, bonus atque pascit.
 Donec effúso rútila probátur
 Sânguine palma.

Da, Deus, tanto fámulo rogánte,
 Nos sequi fortes iter ad salútem,
 Ut domo ætétna tibi concinámus
 Cántica laudis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,1-2a.3-4

Vă aduc aminte, fraților, evanghelia pe care v-am predicat-o, pe care voi ați primit-o și în care ați rămas, prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa cum v-am predicat-o eu. Căci v-am transmis, în primul rând, ceea ce am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Au vestit laudele Domnului * și faptele lui minunate.

V. Și minunile pe care le-a făcut. * Și faptele lui minunate. Slavă Tatălui. Au vestit.

Ant. la *Benedictus*: Barnaba a plecat la Tars ca să-l caute pe Saul; găsimdu-l, l-a dus la Antiohia și au petrecut o vreme în Biserica de acolo și au învățat mulțime multă.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Mântuitorul nostru, care, distrugând moartea, a luminat viața prin evanghelic și ne-a dăruit mântuirea:

Întărește, Doamne, Biserica ta în credință și în iubire!

Tu, care ai luminat în chip minunat Biserica ta prin sfinți și învățători străluciți,

– dă-le creștinilor harul să se bucure mereu de strălucirea învățătorilor Bisericii.

Tu, care ai iertat păcatele poporului atunci când păstorii sfinți s-au îndreptat spre tine în rugăciune asemenea lui Moise,

– prin mijlocirea lor, sfințește Biserica ta și purific-o mereu.

Tu, care i-ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și ai revărsat asupra lor Duhul tău,

– umple-i pe toți conducătorii poporului cu Duhul Sfânt.

Tu, care ai voit ca împărăția cerurilor să fie ca un aluat de mântuire pentru tot neamul omenesc,

– trezește în noi duhul misionar al sfinților apostoli.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai poruncit ca sfântul Barnaba, om plin de credință și de Duhul Sfânt, să fie pus deoparte pentru a duce popoarelor păgâne vestea mântuirii, fă, te rugăm, ca evanghelia lui Cristos, pe care el a predicat-o cu zel, să fie vestită și astăzi cu fidelitate, prin cuvânt și faptă. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ***Rom 1,16-17*

Eu nu mă rușinez de evanghelie, căci ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui om care crede, mai întâi a iudeului și apoi a grecului. Căci dreptatea lui Dumnezeu este revelată în ea din credință spre credință, după cum este scris: Cel drept va trăi din credință.

☩. Vocea lor străbate tot pământul.

☩. Vestea lor ajunge la marginile lumii.

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***ITes 2,2b-4*

Am aflat curaj în Dumnezeu nostru să vă vestim evanghelia lui Dumnezeu, ducând o luptă aprigă. Căci îndemnul nostru nu provine dintr-o rătăcire, nici cu gând necinstit, nici cu înșelăciune, ci așa cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia, așa vorbim, nu ca să le fim oamenilor pe plac, ci lui Dumnezeu, care pune la încercare inimile noastre.

☩. Ei au păzit învățăturile Domnului.

☩. Și poruncile lui.

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***2Tim 1,8b-9*

Suferă împreună cu mine pentru evanghelie după puterea lui Dumnezeu, cel care ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus mai înainte de începutul veacurilor.

℣. Bucurați-vă și veseliți-vă, spune Domnul.

℞. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**IMNUL**

Pe sfântul Barnaba nimic nu-l îndoiaie,
E stâncă izbită-n zadar de șuvoaie;
El duce la capăt lucrarea cea bună,
De-aceea, în ceruri primește cunună.

Renunță la toate: averi și ogoare;
Iubirea-i dă aripi, îl face să zboare;
Mergând peste tot unde Domnul îl cheamă,
Vestește cuvântul vorbind fără teamă.

Când soarta pe Paul în cale-i l-aruncă,
Se prinde cu dânsul tovarăș de muncă;
Cu el împreună străbate pământul,
Nimic nu-i în stare să-i stingă avântul.

Să binevestească e setea ce-l soarbe,
Să poarte lumină privirilor oarbe;
E setea pe care călăul i-o curmă,
Căci sângele-și varsă în cele din urmă.

Dorința lui, Doamne, pe toți ne consume;
Să fim pentru alții apostoli în lume.
Exemplul lui nobil urmându-l pe cale,
În veci să cântăm îndurările tale. Amin.

Sau: Bárnabæ clarum cólimus tropæum, 1355.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Col 1,3-6a

Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne neîncetat pentru voi de când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de iubirea pe care o aveți față de toți sfinții, pentru speranța păstrată în siguranță pentru voi în ceruri, și despre care ați auzit de mai înainte în cuvântul adevărului evanghelic, care a ajuns până la voi și care aduce rod și se dezvoltă în toată lumea.

RESPONSORIUL SCURT

℣. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului. Vestiți.

℞. La toate popoarele, faptele lui minunate, * mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Toată mulțimea a tăcut și îi ascultau pe Barnaba și pe Paul povestind câte semne și minuni făcuse Dumnezeu între neamuri prin ei.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu, Părintele luminilor, ne-a chemat la adevărul credinței prin evanghelia Fiului său. Să-l rugăm pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Părinte atotputernic care l-ai înviat din morți pe Fiul tău, păstorul cel mare al turmei,

– dă-ne harul să fim martorii lui până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să aducă săracilor vestea cea bună,

– fă ca evanghelia să fie predicată tuturor făpturilor.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău ca să semene sămânța cuvântului,

– dăruiește-ne harul ca, semănând cuvântul cu trudă, să culegem roade cu bucurie.

1360

13 iunie

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău ca să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne tuturor harul să colaborăm la reconciliere.

(Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!)

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău la dreapta ta în ceruri,

– primește-i pe răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai poruncit ca sfântul Barnaba, om plin de credință și de Duhul Sfânt, să fie pus deoparte pentru a duce popoarelor păgâne vestea mântuirii, fă, te rugăm, ca evanghelia lui Cristos, pe care el a predicat-o cu zel, să fie vestită și astăzi cu fidelitate, prin cuvânt și faptă. Prin Domnul.

13 iunie

SFÂNTUL ANTON DE PADOVA, PREOT ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Lisabona, în Portugalia, la sfârșitul secolului al XII-lea. A intrat în rândul canonicilor regulari ai sfântului Augustin, unde a fost hirotonit preot, și la puțin timp după aceea a trecut în Ordinul Fraților Minori pentru a se dedica răspândirii credinței la popoarele din Africa. Însă i-a fost dat să-și împlinescă misiunea de predicator în Franța și în Italia, cu mare succes: a convertit mulți eretici și este primul din ordinul său care le-a predat fraților teologia. A scris predici străbătute de adâncă învățătură și de mare frumusețe. A murit la Padova, în anul 1231.

De la **Comunul păstorilor: pentru preoți**, 1636, sau al **învățătorilor Bisericii**, 1667, sau al **sfinților bărbați: pentru călugări**, 1758.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Predicile* sfântului Anton de Padova, preot

(I, 226)

Cuvântul este viu atunci când vorbesc faptele

Cel care este plin de Duhul Sfânt vorbește în diferite limbi. Diferitele limbi sunt mărturii variate despre Cristos: astfel, le vorbim altora prin umilință, prin sărăcie, prin răbdare și supunere, atunci când le arătăm prezente în noi înșine. Predica este eficace, este elocventă, atunci când vorbesc faptele. Vă rog, să înceteze cuvintele, să vorbească faptele! Din păcate, suntem bogăți în cuvinte și lipsiți de fapte, și astfel, suntem blestemați de Domnul, pentru că el a blestemat smochinul în care nu a găsit rod, ci numai frunze. „Să se impună predicatorului o lege, spune sfântul Grigore: Să pună în practică ceea ce predică”. Se laudă în mod inutil cel care cunoaște legea, dar distruge învățătura sa prin fapte.

Apostolii *au început să vorbească în alte limbi, după cum Duhul le dădea să vorbească (Fap 2,4)*. Așadar, fericit este cel care vorbește conform acestui Duh Sfânt, și nu conform înclinațiilor sufletului său! Există unii care vorbesc conform duhului lor, fură cuvintele altora și le propun ca și cum ar fi ale lor. Despre aceștia și despre cei asemenea lor, Domnul îi spune lui Ieremia: *De aceea, iată, eu, spune Domnul, sunt împotriva profeților care fură cuvântul meu unul de la altul. Deoarece eu, spune Domnul, sunt împotriva profeților care vorbesc cu limba lor, dar zic: „Domnul a spus”. Tot eu, spune Domnul, sunt împotriva profeților care spun visuri mincinoase, care le povestesc pe acestea și duc poporul meu la rătăcire cu amăgirile și cu lingușirile lor, deși eu nu i-am trimis, nici nu le-am poruncit; ei nu aduc nici un folos poporului acestuia, spune Domnul (Ier 23,30-32)*.

Așadar, să vorbim conform cu ceea ce ne-a dat Duhul Sfânt și să-l rugăm cu umilință și pietate să reverse harul său în noi, ca să realizeze din nou ziua Rusaliilor prin perfecțiunea celor cinci simțuri și prin respectarea decalogului. Să-l rugăm să ne umple cu un duh puternic de părere de rău și să aprindă în noi limbile focului pentru mărturisirea credinței, pentru ca, aprinși și luminați, în strălucirea sfinților, să merităm să-l vedem pe Dumnezeu unul și întreit.

RESPONSORIUL

Cf. *Os* 14,6b;
cf. *Ps* 91 (92),13; *Sir* 24,4a

R. Cel drept va odrăsli precum crinul * și va înflori pururi înaintea Domnului.

Ÿ. Va fi lăudat în mulțimea celor aleși * și va înflori.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dăruit popoului tău, în sfântul Anton, un predicator de seamă al evangheliei și un mijlocitor puternic în necazuri; dă-ne harul ca, ajutați de el, să urmăm învățăturile vieții creștine, și astfel, să simțim ocrotirea ta în toate încercările și suferințele. Prin Domnul.

19 iunie

SFÂNTUL ROMUALD, ABATE

S-a născut la Ravenna, la jumătatea secolului al X-lea. A dorit să ducă o viață de pustnic și ani îndelungați a cutreierat multe ținuturi căutând singurătatea și construind mici mănăstiri. A luptat cu strășnicie împotriva decadenței moravurilor în rândul călugărilor din timpul său, tinzând, în același timp, prin trăirea virtuților, la o viață de desăvârșire. A murit în jurul anului 1027.

De la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Romuald*,
scrisă de sfântul Petru Damian

(Cap. 31 și 69: PL 144, 982-983.1005-1006)

S-a renegat pe sine și l-a urmat pe Cristos

Romuald, locuind timp de trei ani în orașul Parenzo, în primul an a fondat o mănăstire și a pus acolo un abate împreună cu frații, iar în următorii doi ani a rămas închis și retras. Acolo, harul lui Dumnezeu l-a dus la o atare înălțime și grad de perfecțiune încât, inspirat fiind de Duhul Sfânt, a prevăzut unele lucruri care mai apoi s-au verificat întru totul și a pătruns cu razele inteligenței misterele ascunse ale Vechiului și Noului Testament.

Contemplarea lui Dumnezeu îl răpea adesea așa de mult încât, plin de lacrimi și arzând de un foc de nedescris de iubire față de Dumnezeu, spunea cu glas tare: „Dragă Isuse, pacea inimii mele, dorință inefabilă, dulceață și suavitate a îngerilor și a sfinților” și alte expresii asemănătoare. Ceea ce el spunea cu bucurie sub acțiunea Duhului Sfânt, noi nu suntem capabili să exprimăm prin cuvinte omenești, nici măcar într-o mică parte.

Oriunde se hotăra sfântul să locuiască, mai întâi construia un oratoriu cu altar într-o chilie mică și apoi se închidea în el și le interzicea altora să intre. De mai multe ori și-a schimbat reședința. La sfârșit, simțind că este aproape momentul terminării zilelor sale, s-a întors în mănăstirea pe care o construise în Val di Castro, și acolo, așteptând fără teamă moartea, a decis să construiască o chilie cu oratoriu, în care să stea închis în tăcere, până la plecarea sa din lume.

După ce a făcut acea chilie, se pregătea să se închidă în ea. Trupul său a început să slăbească rapid, mai mult din cauza bătrâneții decât din cauza bolii. Puterile îi slăbeau și durerile se agravau. În această stare, odată,

pe la apusul soarelui, i-a trimis afară pe cei doi frați care îl îngrijeau, poruncindu-le să închidă ușa și să se întoarcă în ziua următoare pentru rugăciunea de dimineață.

Ei, deși nu voiau, au ieșit, fiind neliniștiți deoarece presimțeau sfârșitul său. Nu au mers să se odihnească, ci, preocupați de teama că învățătorul lor va muri, au rămas la ușă ca să urmărească acel talant atât de prețios. După un anumit timp, s-au apropiat de ușă ca să asculte cu atenție; neauzind nici o mișcare a trupului său și nici un sunet al glasului său, siguri fiind de ceea ce deja se întâmplase, au deschis ușa și au intrat în grabă; au aprins lumina și l-au găsit pe sfânt mort, după ce sufletul său plecase în cer. Acea perlă prețioasă a cărei valoare era necunoscută pentru lume, era pusă în tezaurul marelui Rege.

RESPONSORIUL

Dt 2,7; 8,5b

R. Te-a binecuvântat în toate lucrările mâinilor tale; a cunoscut calea ta, când ai trecut prin deșertul cel mare, * a locuit cu tine Domnul, Dumnezeuul tău, și nu ți-a lipsit nimic.

V. Așa cum îl învață omul pe fiul său, așa te-a învățat. * A locuit.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin sfântul Romuald ai reînnoit în Biserica ta viața de sihastru, dă-ne harul să ne lepădăm de noi înșine și să-l urmăm pe Cristos, și astfel, să ne învrednicim a ajunge cu bine în împărăția cerurilor. Prin Domnul.

21 iunie

SFÂNTUL ALOIS DE GONZAGA, CĂLUGĂR

Comemorare

S-a născut în anul 1568, lângă Mantua, în Lombardia, din familia principilor de Castilia. Primind de la mama sa o

educație profund creștină, s-a arătat foarte înclinat spre viața religioasă. A renunțat, în favoarea fratelui său, la dreptul de prinț moștenitor de Mantua și a intrat în Societatea lui Isus, la Roma. În timp ce-i îngrijea pe bolnavii din spitale, s-a îmbolnăvit și el și a murit în anul 1591.

De la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoare către mama sa*,
scrisă de sfântul Alois de Gonzaga

(Acta Sanctorum Iunii, 5, 878)

În veci voi cânta îndurările Domnului

Invoc asupra ta, doamna mea, darul Duhului Sfânt și mângâieri fără sfârșit. Atunci când mi-au adus scrisoarea ta, mă găseam încă în acest ținut al morților. Dar să ne facem curaj și să îndreptăm aspirațiile noastre spre cer, unde îl vom lăuda pe Dumnezeu cel veșnic în patria celor vii. Cât mă privește, aș fi dorit să mă aflu acolo de mult și, îmi spun sincer, speram să plec într-acolo mai de mult. Așa cum spune sfântul Paul, dragostea constă în *a plânge cu cei care plâng și a ne bucura cu cei care se bucură* (Rom 12,15). De aceea, mamă preailustră, trebuie să te bucuri mult pentru că, prin meritul tău, Dumnezeu îmi arată fericirea adevărată și mă eliberează de teama de a o pierde.

Îți voi destăinui, doamnă preailustră, că, meditănd bunătatea divină, o mare fără adâncime și nemărginită, mintea mea se rătăcește. Nu reușesc să înțeleg cum de Domnul privește la oboseala mea mică și scurtă și mă răsplătește cu odihna veșnică și mă invită, din cer, la fericirea supremă pe care eu am căutat-o până acum cu neglijență, și îmi oferă mie, cel care am vărsat așa de puține lacrimi pentru ea, acea comoară ce este încoronarea truedelor mari și a plânsului.

O doamnă preailustră! Păzește-te să ofensezi infinita bunătate a lui Dumnezeu, plângându-l ca pe un mort pe cel care trăiește înaintea lui Dumnezeu și care, prin mijlocirea sa, poate să vină în întâmpinarea nevoilor tale mai mult decât în această viață. Despărțirea nu va fi lungă. Ne vom revedea în cer și, uniți împreună cu autorul mântuirii noastre, vom avea parte de bucurii nemuritoare, laudându-l cu toată capacitatea sufletului și cântând în veci milostivirile sale. El ne ia ceea ce ne-a dat mai înainte, pentru a-l pune într-un loc mai sigur și inviolabil și pentru a ne împodobi cu acele bunuri pe care le vom alege noi înșine.

Am spus aceste lucruri numai pentru a mă supune dorinței mele arzătoare, ca tu, o doamnă preailustră, și toată familia, să considerați plecarea mea ca pe un eveniment fericit. Tu continuă să mă asști cu binecuvântarea ta maternă cât timp sunt pe mare, îndreptat spre portul tuturor speranțelor mele. Am preferat să-ți scriu pentru că nu mi-a mai rămas nimic cu care să-ți arăt, în mod mai clar, iubirea și respectul pe care, ca fiu, îl datorez mamei mele.

RESPONSORIUL

Ps 40 (41),13; 83 (84),11bc

R. Pe mine mă ocrotești, Doamne, pentru nevinovăția mea, * m-ai așezat înaintea ta pentru veșnicie.

V. Prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu decât să locuiesc în casele păcătoșilor. * M-ai așezat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, izvorul tuturor darurilor cerești, care ai unit în sfântul Alois de Gonzaga o minunată nevinovăție cu viața de pocăință, prin meritele și mijlocirea lui, dăruiește-ne harul ca noi, cei care nu l-am urmat în nevinovăție, să-l imităm cel puțin în pocăință. Prin Domnul.

22 iunie

SFÂNTUL PAULIN DE NOLA, EPISCOP

S-a născut în Galia, la Burdigala (Bordeaux), în anul 355. A străbătut toate treptele ierarhiei politice, a fost căsătorit și a avut un fiu. Dorind o viață mai austeră, a primit Botezul și, renunțând la toate averile, în anul 393, a început să trăiască asemenea călugărilor la Nola, în Campania. Devenind episcop al aceluși oraș, a promovat cultul sfântului Felix, i-a ajutat pe pelerini și s-a străduit să ușureze suferințele poporului său în acele vremuri grele. A compus poezii într-un stil elegant. A murit în anul 431.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Paulin de Nola, episcop

(Scris. 3 Ad Alypium, 1.5.6; CSEL 29, 13-14.17-18)

*Prin Duhul Sfânt, Dumnezeu revarsă iubirea sa
asupra tuturor slujitorilor săi*

Accasta este dragostea adevărată, aceasta este iubirea perfectă, pe care tu, domnul meu, cu adevărat sfânt, gentil și drag, ai arătat-o față de micimea noastră. Prin Iulian, care se întorcea din Cartagina, am primit scri-soarea ta. Ea ne aduce multa lumină a Sfinției tale, încât putem să spunem că recunoaștem dragostea ta mai mult decât să o cunoaștem. Fără îndoială, dragostea ta derivă de la cel care ne-a predestinat sieși de la începutul lumii. Noi eram în el încă înainte de a ne naște; *căci el este cel care ne-a creat, și nu noi de la noi înșine* (cf. *Ps* 99,3). Tot el a făcut și acele lucruri care trebuie să se îndeplinească în viitor. Din preștiința sa și din opera sa am fost formați să avem o singură voință și o credință identică, să credem în Unitate. Am fost uniți

de dragostea sa, pentru ca, prin revelarea Duhului, să ne cunoaștem reciproc mai înainte de a ne vedea.

Să ne bucurăm deci și să ne mângâiem în Domnul care, deși rămâne egal sieși, răspândește peste tot iubirea sa, în toți credincioșii, prin lucrarea Duhului Sfânt. El l-a revărsat din belșug asupra tuturor oamenilor, bucurându-se astfel, cu impulsul său dătător de viață, cetatea lui Dumnezeu. Printre cetățenii acestei cetăți el a voit, pe bună dreptate, să te așeze pe tine așa de sus încât să șezi *printre conducătorii poporului său* (Ps 112,8), pe catedra apostolilor. Astfel a voit să ne unească la soarta ta pe noi, ridicându-ne de la pământ și înălțându-ne din sărăcia noastră. Dar ne bucurăm și mai mult pentru că Domnul ne-a făcut să intrăm așa de intim în inima ta, încât să ne bucurăm de iubirea și de încrederea ta atât de deosebită. Acest lucru nu poate să nu fie răsplătit cum se cuvine și, de aceea, te asigurăm că te iubim cu sinceritate.

Ca să afli totul despre mine, trebuie să știi că mult timp eu am fost un păcătos și că, dacă odinioară am fost scos din întuneric și din umbra morții și am pus mâna pe plug și am luat în mâinile mele crucea Domnului, am nevoie, pentru a persevera până la sfârșit, de ajutorul rugăciunilor tale. La meritele tale adaugă-l și pe acesta, acela de a ușura, prin rugăciunile tale, greutățile noastre. Sfântul care îl ajută pe cel care este trudit, nu îndrăznesc să spun pe frate, *va fi înălțat ca o mare cetate*.

Am trimis Sfinției tale o pâine ca simbol al unității noastre, dar și al unicei Treimi. Învrednicește-te să o mănânci în așa fel încât această pâine să devină o eulogie, adică o pâine binecuvântată.

RESPONSORIUL

Sir 31,8.11a. cf.10

R. Fericit bogatul care este găsit fără pată, și nu aleargă după aur, și nici nu-și pune speranța în bani și în comori: * bunurile lui vor fi sigure în Domnul.

V. Putea să înșele, dar nu a înșelat, putea să facă rău, dar nu a făcut. * Bunurile lui.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca în sfântul episcop Paulin de Nola să strălucească iubirea față de cei săraci și zelul pastoral, dă-ne, cu bunătate, harul ca, după cum îți cinstim meritele, să-i urmăm și exemplul de iubire. Prin Domnul.

În aceeași zi, 22 iunie

SFINȚII IOAN FISHER, EPISCOPI, ȘI THOMAS MORUS, MARTIRI

Ioan Fisher s-a născut în anul 1469. A studiat teologia la Cambridge și a fost sfințit preot. Ajungând episcop de Rochester, a continuat să ducă o viață austeră și s-a străduit să-și îndeplinească toate îndatoririle de păstor, vizitându-și adeseori credincioșii. A compus și lucrări combătând ereziile din timpul său.

Thomas Morus, născut în anul 1477, și-a făcut studiile la Oxford. A fost căsătorit și a avut un fiu și trei fiice. A îndeplinit funcția de lord cancelar al Angliei. A scris lucrări despre buna guvernare a statului și pentru apărarea religiei.

Opunându-i-se regelui Henric al VIII-lea în privința desfacerii căsătoriei acestuia, amândoi au fost decapitați în anul 1535, Ioan Fisher la 22 iunie, iar Thomas Morus la 6 iulie. În timp ce episcopul Ioan Fisher se afla în închisoare, papa Paul al III-lea l-a ridicat în rândul cardinalilor sfintei Biserici romane.

De la Comunal mai multor martiri, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către fiica sa, Margareta*,
scrisă în închisoare de Thomas Morus

(The English Works of Sir Thomas More,
London 1557, 1454)

Mă încredințez cu totul lui Dumnezeu

Draga mea Margareta, știu că din cauza răutății mele aș merita să fiu părăsit de Dumnezeu, totuși, nu pot decât să mă încred în bunătatea sa milostivă, pentru că harul său m-a întărit până acum și a dat inimii mele atâta seninătate și bucurie încât m-a făcut disponibil ca mai degrabă să pierd bunurile, patria și chiar viața decât să jur împotriva conștiinței mele. El a făcut ca regele să fie de partea mea, așa încât s-a limitat să-mi ia numai libertatea. Îți voi spune mai mult. Harul lui Dumnezeu mi-a făcut atâta bine și mi-a dat o așa putere spirituală, încât consider închisoarea ca principala binefacere care mi-a fost făcută. De aceea, nu pot să mă îndoiesc de harul lui Dumnezeu. Dacă el va voi, va putea să-l mențină binevoitor față de mine pe rege, ca să nu-mi facă nici un rău. Dar dacă el decide ca eu să sufăr pentru păcatele mele, cu siguranță că harul său îmi va da puterea să accept toate cu răbdare și, poate, chiar cu bucurie.

Bunătatea sa infinită, pentru meritele pătimirii sale preamare, va face ca suferințele mele să folosească pentru a mă elibera de suferințele purgatoriului și să-mi dobândească răsplata dorită în cer.

Mica mea Margareta, nu pot și nu vreau să mă îndoiesc de el, chiar dacă mă simt așa de slab. Chiar și atunci când ar trebui să-mi fie așa de frică încât să fiu înfrânt, îmi voi aminti de sfântul Petru care, din cauza credinței sale slabe, a început să se scufunde în lac la prima adiere de vânt și aș face cum a făcut el, adică l-aș invoca pe Cristos și l-aș ruga să mă ajute: *Doamne, salvează-mă!* (Mt 14,30). Fără îndoială, în acel moment el mi-ar întinde mâna sa sfântă pentru a nu lăsa să mă înec în marea agitată.

Dacă el ar permite ca eu să-l imit și mai departe pe sfântul Petru, cedând, jurând și tăgăduind (să mă ferească și să mă elibereze Domnul prin pătimirea sa preaiubitoare și mai curând să mă facă să pierd decât să înving cu prețul acestei nimicnii), și în cazul acesta nu aș înceta să mă încred în bunătatea sa, fiind sigur că el și-ar îndrepta spre mine privirea sa preamilostivă, așa cum a

făcut cu sfântul Petru, și m-ar ajuta să mă ridic și să mărturisesc din nou adevărul pe care-l simt în conștiința mea. M-ar face să simt aici, pe pământ, rușinea și durerea pentru păcatul meu.

Oricum, Margareta, știu bine că, fără vina mea, Dumnezeu nu va permite niciodată ca eu să pier. Pentru aceasta, mă încredințez lui în întregime, plin de cea mai puternică încredere. Chiar presupunând picirea mea din cauza păcatelor mele, chiar și atunci aș sluji spre lauda dreptății divine. Am însă încredere statornică, Margareta, și trăiesc cu speranța sigură că mila plină de iubire a lui Dumnezeu va mântui sârmanul meu suflet și mă va învrednici să laud milostivirea sa.

De aceea, buna mea fiică, să nu se tulbure niciodată inima ta pentru orice mi s-ar întâmpla în lumea aceasta. Nu se întâmplă nimic fără ca Dumnezeu să vrea și eu sunt sigur că, dacă el vrea, orice s-ar întâmpla, oricât de rău ar părea, în realitate, va fi întotdeauna spre mai bine.

RESPONSORIUL

R. În timp ce erau torturați, martirii lui Cristos se rugau contemplând cele din ceruri. * Ajută-ne, Doamne, să ne împlinim lucrarea în mod perfect.

V. Privește la slujitorii tăi. * Ajută-ne.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai rânduit ca martiriul să fie expresia cea mai desăvârșită a credinței adevărate, dă-ne cu bunătațe harul ca, întăriți prin mijlocirea sfinților Ioan Fischer și Thomas Morus, să pecetluim cu mărturia vieții credința pe care o mărturisim cu buzele. Prin Domnul.

24 iunie

NAȘTEREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Solemnitate

Vesperele I

IMNUL

Ioane,-ndurarea-ți să nu ne refuze
 Cuvinte de har a ne pune pe buze.
 Distruge-n noi răul ce-n lanțuri ne ține,
 Ca lauda noastră s-ajungă la tine.
 La templu coboară de sus mesagerul
 Și află bătrânul tău tată misterul
 Pe care-l aduce din ceruri, anume,
 Că-n mod minunat te vei naște pe lume.
 Nu crede ce-i spune trimisul și, iată,
 Muțește de-odată sărmanul tău tată;
 În clipa ferice a nașterii tale,
 Constată că are iar coarde vocale.
 În pântecul mamei dormi dulce, ce-ți pasă?
 Când sfânta Fecioară îți intră în casă.
 Dar intră și Pruncul purtat de Fecioară;
 Tresari dintr-o dată și somnul îți zboară.
 Mulțimea de îngeri și sfinți laolaltă
 Îți cântă, Treime, cu voce înaltă.
 Cu ei îți aducem pioasă cântare,
 Cerându-ți iertare, sperând îndurare. Amin.

Sau:

Ut queant laxis resonare fibris
 Mira gestorum famuli tuorum,
 Solve polluti labii reatum,
 Sancte Iohannes.
 Nuntius caelo veniens supremo,
 Te Patri magnum fore nasciturum,
 Nomen et vitae seriem gerenda
 Ordine promit.

Ille primíssi dúbius supérni
 Pérdidit promptæ módulos loquélæ;
 Sed reformásti génitus peréptæ
 Órgana vocis.

Ventris obstrúso pósitus cublí
 Sénseras regem thálamó manéntem;
 Hinc parens nati méritis utérque
 Ábdita pandit.

Láudibus cives célebrant supérni
 Te, Deus simplex paritérque trine;
 Súpplices ac nos véniam precámur:
 Parce redémtis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Elisabeta, soția lui Zaharia, l-a născut pe Ioan Botezătorul, înaintemergătorul Domnului.

Psalmi și cântarea de la Comunal sfinților bărbați, 1701.

Ant. 2 Dintr-o femeie înaintată în vârstă și sterilă s-a născut Ioan, înaintemergătorul Domnului.

Ant. 3 Printre cei născuți din femeie nu s-a ridicat unul mai mare decât Ioan Botezătorul.

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,23-25

Din descendența lui David, Dumnezeu a ridicat pentru Israel, după promisiunea sa, un mântuitor: pe Isus. Înainte de venirea lui, Ioan a predicat un botez al pocăinței întregului popor al lui Israel. Dar când Ioan era spre sfârșitul călătoriei sale, spunea: „Eu nu sunt ceea ce credeți voi că sunt. Dar iată că vine după mine unul căruia nu sunt vrednic să-i dezleg încălțăminte picioarelor”.

RESPONSORIUL SCURT

R. Pregătiți căile Domnului, * drepte faceți cărările lui! Pregătiți.

Ÿ. După mine vine un om care mai înainte de mine era, * drepte faceți cărările lui! Slavă Tatălui. Pregătiți.

Ant. la *Magnificat*: Intrând Zaharia în templul Domnului, i-a apărut îngerul Gabriel stând la dreapta altarului tămâierii.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Dumnezeu, care l-a ales pe Ioan Botezătorul ca să vestească oamenilor împărăția lui Cristos care va veni:

Călăuzește pașii noștri, Doamne, pe calea păcii!

Tu, care l-ai chemat pe Ioan încă din sânul mamei sale pentru a pregăti căile Fiului tău,

– cheamă-ne și pe noi să-l urmăm pe Domnul așa cum Ioan a mers înaintea lui.

După cum i-ai dat Botezătorului să-l recunoască pe Mielul lui Dumnezeu, fă ca Biserica ta să-l arate lumii

– și oamenii vremurilor noastre să-l recunoască.

Tu, care ai rânduit ca profetul tău să se micșoreze și Cristos să crească,

– învață-ne să cedăm altora ca să te arăți tu.

Tu, care prin martiriul lui Ioan ai voit să aperi dreptatea,

– fă-ne să dăm neabătuți mărturie adevărului tău.

Adu-ți aminte de toți aceia care au trecut din lumea aceasta

– și statornicește-i în loc de lumină și de pace.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, te rugăm să dai familiei tale harul de a înainta pe calea mântuirii și, urmând îndemnul sfântului Ioan, înaintemergătorul, să ajungă în siguranță la acela pe care el l-a prevestit, la Domnul nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Mielul lui Dumnezeu, pe care Ioan l-a arătat lumii cu bucurie!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Ioane, de dragul vieții eterne,
 Te-afunzi în pustiu și trăiești în caverne;
 Departe de lume, departe de turmă,
 Păcatul nu-ți lasă în suflet vreo urmă.
 Ți-acoperă trupul, primită din milă,
 O zdreanță de haină din păr de cămilă.
 Mănânci ce flămândul din urmă mănâncă:
 Lăcuste și miere scobită din stâncă.
 Dar Domnul prin tine-a voit să-l arate
 Pe cel ce ridică-ale lumii păcate,
 Pe care profeții, milenii de-a rândul,
 Prezisu-l-au lumii, cu dor așteptându-l.
 Din toți muritorii, o știe oricine,
 Nu este nici unul mai mare ca tine;
 Căci tu dai botezul aceluia care
 Purifică lumea de orice-ntinare.
 Mulțimea de îngeri și sfinți laolaltă
 Îți cântă, Treime, cu voce înaltă.
 Cu ei îți aducem pioasă cântare,
 Cerându-ți iertare, sperând îndurare. Amin.

Sau:

Antra deserti téneris sub annis,
 Cívium turmas fúgiens, petísti,
 Ne levi saltem maculáre vitam
 Fámine posses.
 Præbuit hirtum tégimen camélus
 Ártubus sacris, stróphiúm bidéntes,
 Cui latex haustum, sociáta pastum
 Mella locústis.
 Céteri tantum cecinére vatum
 Corde præságo iubar affutúrum;
 Tu quídem mundi scelus auferéntem
 Índice prodís.

Non fuit vasti spátium per orbis
 Sánctior quisquam génitus Ioánne,
 Qui nefas sæcli méruiť lavántem
 Tíngere lymphis.

Láudibus cives célebrant supérni
 Te, Deus simplex paritérque trine;
 Súpplices ac nos véniam precámur:
 Parce redémptis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Domnul m-a chemat din sânul mamei mele, din sânul mamei mele și-a adus aminte de numele meu.

Psalmii de la Comunal sfinților bărbați, 1707.

Ant. 2 Domnul a făcut din limba mea o sabie ascuțită, m-a ocrotit la umbra mâinii sale.

Ant. 3 Aceasta este mărturia pe care a dat-o Ioan: cel care vine după mine mai înainte de mine era.

℣. Acesta a venit ca să dea mărturie despre lumină.

℞. Pentru ca toți să creadă prin el.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Ieremia

1,4-10.17-19

Chemarea profetului

⁴ Domnul mi s-a adresat zicându-mi:

⁵ „Mai înainte de a te forma în sânul mamei tale, eu te cunoșteam deja;

mai înainte de a te naște, eu te-am consacrat; vreau să fac din tine un profet pentru popoare”.

⁶ Iar eu am răspuns: „Ah, Doamne Dumnezeule, eu nu știu să vorbesc, pentru că nu sunt decât un copil”.

⁷ Însă Domnul mi-a spus:

„Să nu zici: «Sunt un copil», căci vei merge la toți la care te voi trimite și le vei spune tot ce îți voi porunci eu.

⁸ Să nu te temi de dânșii, căci eu sunt cu tine ca să te ocrotesc”, spune Domnul.

⁹ Apoi Domnul și-a întins mâna, mi-a atins buzele și mi-a zis: „Iată, pun cuvintele mele pe buzele tale.

¹⁰ Să știi că îți dau astăzi putere asupra popoarelor și împărățiilor, ca să smulgi și să dobori, ca să dărâmi și să distrugi, ca să construiești și să plantezi”.

¹⁷ De aceea, tu, încinge-ți coapsele, ridică-te și spune înaintea lor tot ce-ți voi porunci. Nu tremura în fața lor, ca nu cumva să te fac eu să tremuri înaintea lor.

¹⁸ Eu însumi fac din tine astăzi o cetate întărită, o coloană de fier și un zid de aramă, ca să te poți împotrivi țării întregi, regilor lui Iuda, căpeteniilor lui, preoților și poporului întreg.

¹⁹ Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui, căci eu sunt cu tine ca să te eliberez”, spune Domnul.

RESPONSORIUL

Ier 1,5.9b-10a

R. Mai înainte de a te forma în sânul mamei tale, eu te-am cunoscut, și mai înainte de a te naște, eu te-am consacrat * și te-am făcut profet pentru popoare.

V. Iată, am pus cuvintele mele pe buzele tale, iată, îți dau astăzi putere asupra popoarelor și împărățiilor. * Și te-am făcut.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 293, 1-3: PL 38, 1327-1328)

Glasul celui care strigă în pustii

Biserica sărbătorește nașterea lui Ioan, atribuindu-i un caracter sacru deosebit. Noi nu celebrăm în mod solemn ziua de naștere a nici unui sfânt, însă o celebrăm pe cea a lui Ioan și pe cea a lui Isus. Eu nu pot să

las să treacă această sărbătoare fără un cuvânt, și, dacă vorbesc mai puțin decât o cere demnitatea subiectului, însăși profunzimea lui vă va oferi hrană pentru meditație. Însă Ioan s-a născut dintr-o femeie înaintată în vârstă și sterilă. Cristos se naște dintr-o tânără fecioară.

Tatăl nu crede în vestea despre viitoarea naștere a lui Ioan și devine mut. Fecioara crede că din ea se va naște Cristos și-l zămislește în credință. În rezumat, aceasta vrem să pătrundem și să analizăm; și dacă timpul scurt și facultățile pe care le avem la dispoziție nu ne permit să ajungem până în profunzimile acestui mister atât de mare, vă va învăța mai bine cel care vorbește în interiorul vostru, chiar în absența noastră, cel care este obiectul gândurilor voastre pioase, cel pe care l-ați primit în inima voastră și pentru care voi ați fost făcuți temple.

Se pare că Ioan este pus ca o graniță între cele două Testamente, Vechiul și Noul. De fapt, însuși Domnul declară că el este o graniță atunci când afirmă: *Legea și Profeții au fost până la Ioan (Lc 16,16)*. Așadar, el reprezintă în sine parte din Vechiul și vestire a Noului. Cât privește Vechiul, el se naște din doi bătrâni. Cât privește Noul, este proclamat profet deja în sânul mamei. Mai înainte de a se naște, Ioan a tresăltat în sânul mamei la sosirea Mariei. A avut deja de atunci numirea, înainte de a se naște. Este deja arătat al cui înaintemergător va fi, mai înainte de a fi văzut de el. Acestea sunt fapte divine care depășesc limitele micimii umane. În sfârșit, el se naște, primește un nume, se dezleagă limba tatălui. Este suficient a spune ce s-a întâmplat pentru a explica imaginea realității.

Zaharia tace și își pierde glasul până la nașterea lui Ioan, înaintemergătorul Domnului, și numai atunci își recapătă graiul. Ce înseamnă tăcerea lui Zaharia, dacă nu profeția care nu este bine definită și care înainte de predica lui Cristos este încă obscură? Se face cunoscută la venirea sa. Devine clară atunci când trebuie să apară cel prevestit. Faptul redobândirii graiului lui Zaharia, la nașterea lui Ioan, este același lucru cu sfâșierea catapetesmei la pătimirea lui Cristos. Dacă Ioan s-ar fi vestit

pe sine, el nu ar fi deschis gura lui Zaharia. Se dezleagă limba pentru că se naște glasul. Ioan, care îl prevestea pe Domnul, a fost întrebat: *Cine ești tu?* (In 1,19). Și a răspuns: *Eu sunt glasul celui ce strigă în pustiu* (In 1,23). Glasul este Ioan, iar despre Domnul se spune: *La început era Cuvântul* (In 1,1). Ioan este glas pentru un timp scurt, însă Cristos este Cuvântul veșnic încă de la început.

RESPONSORIUL*Lc 1,76-77*

R. Iar tu, copile, vei fi numit profet al Celui Preaînalt;
* vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile sale.

V. Să dai poporului său știința mântuirii, spre iertarea păcatelor. * Vei merge.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la *Vesperale I*, 1374, sau ca la *Laude*, 1381.

Laudele**IMNUL**

Ești veșnic ferice, Ioane, căci cine
Din mării profeți e mai mare ca tine?
Trăiești în pustie și mori ca martirii,
Ferit de păcat și de poftele firii.
În ceruri destul de puternic ești ca să
Înlături povara ce veșnic ne-apasă;
Ne-ajută să facem, precum se cuvine,
Cărările vicții mai drepte, mai line,
Ca Domnul, cel care, prin muncile tale,
În lume-a găsit pregătită o cale,
Să aibă, de-asemeni, spre noi fiecare
O netedă cale, o dreaptă cărare.
Mulțimea de îngeri și sfinți laolaltă
Îți cântă, Treime, cu voce înaltă.
Cu ei îți aducem pioasă cântare,
Cerându-ți iertare, sperând îndurare. Amin.

Sau:

O nimis felix méritique celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,
Præpotens martyr eremíque cultor,
Máxime vatum.

Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides repéllé,
Ásperum planans iter, et refléxos
Dírige calles,

Ut pius mundi sator et redémptor,
Méntibus pulsa mácula polítis,
Rite dignétur véniens sacrátos
Pónere gressus.

Láudibus cives célebrant supérni
Te, Deus simplex paritérque trine;
Súpplícés ac nos véniám precámur:
Parce redémptis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Ioan îi va fi numele și de nașterea lui mulți se vor bucura.

Psalmi și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 El va merge înaintea lui cu duhul și puterea lui Ilie, ca să pregătească Domnului un popor desăvârșit.

Ant. 3 Tu, copile, profet al Celui Preaînalt te vei chema, căci vei merge înaintea Domnului să pregătești căile sale.

LECTURA SCURTĂ

Mal 3,23-24

Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc țara cu blestem!

RESPONSORIUL SCURT

R. El va fi mare în fața Domnului * și se va umple de Duhul Sfânt. El va fi.

Ÿ. Va merge înaintea Domnului, ca să-i pregătească un popor desăvârșit * și se va umple de Duhul Sfânt. Slavă Tatălui. El va fi.

Ant. la *Benedictus*: I s-a deschis gura lui Zaharia și a profetisit spunând: „Binecuvântat să fie Dumnezeuul lui Israel!”

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm cu încredere lui Cristos, care l-a trimis pe Ioan să meargă înaintea sa pentru a pregăti calea Domnului:

Vino la noi, Isuse, tu, care răsari din înălțimi!

Tu l-ai făcut pe Ioan să tresalte în sânul Elisabetei:

– fă-ne să ne bucurăm neîncetat de venirea ta în această lume.

Tu ne-ai arătat calea pocăinței prin cuvântul și prin viața lui Ioan Botezătorul:

– întoarce inimile noastre ca să împlinescă poruncile împărăției tale.

Tu ai voit să fii vestit prin cuvânt omenesc:

– trimite în lumea întregă crainici ai evangheliei tale.

Tu ai voit să fii botezat în Iordan de către Ioan, ca să se împlinescă toată dreptatea:

– dă-ne harul să lucrăm pentru dreptatea împărăției tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai ridicat pe sfântul Ioan Botezătorul ca să-i pregătească Domnului Cristos un popor desăvârșit, dă Bisericii tale harul bucuriei spirituale și călăuzește cugetele tuturor credincioșilor pe calea mântuirii și a păcii. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmodia complementară, 1169. Dacă solemnitatea cade într-o duminică, se spun psalmii de la duminica săpt. I, 622.

Ora a treia

Ant. Va fi mare înaintea Domnului și se va umple de Duhul Sfânt încă din sânul mamei sale.

LECTURA SCURTĂ

Is 49,1

Ascultați, insulelor! Luați aminte, popoare îndepărtate! Domnul m-a chemat de la nașterea mea, din sânul mamei mele mi-a spus pe nume.

℣. L-am văzut pe Duhul coborându-se și rămânând asupra lui.

℟. Acesta este cel care botează în Duhul Sfânt.

Ora a șasea

Ant. Când a ajuns la urechile mele glasul salutului tău, a tresăltat Pruncul în sânul meu, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

cf. Is 49,5a-6b

Și acum vorbește Domnul, el, care m-a plămădit din sânul maicii mele, ca să-i slujesc lui: „Voi face din tine lumina popoarelor, ca să fii mântuirea mea până la marginile pământului”.

℣. Domnul m-a chemat din sânul mamei mele.

℟. Din sânul mamei mele și-a amintit de numele meu.

Ora a noua

Ant. Copilul acesta este mare înaintea lui Dumnezeu, căci mâna Domnului este cu el.

LECTURA SCURTĂ

Is 49,7b

Regii vor vedea și se vor ridica, și conducătorii se vor închina, de dragul Domnului, care este fidel de dragul Sfântului lui Israel, care te-a ales.

☩. Iată, am pus cuvintele mele în gura ta.

℟. Te-am rânduit peste neamuri și peste împărății.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL Ioane,-ndurarea-ți, ca la Vesperale I, 1372.

Ant. 1 A fost un om trimis de Dumnezeu și numele lui era Ioan.

Psalzii și cântarea de la Comunal sfinților bărbați, 1725.

Ant. 2 Acesta a venit ca să dea mărturie despre adevăr.

Ant. 3 Ioan era făclia care arde și luminează.

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,23-25

Din descendența acestuia, Dumnezeu a ridicat pentru Israel, după promisiunea sa, un mântuitor: pe Isus. Înainte de venirea lui, Ioan a predicat un botez al pocăinței întregului popor al lui Israel. Dar când Ioan era spre sfârșitul călătoriei sale, spunea: „Eu nu sunt ceea ce credeți voi că sunt. Dar iată că vine după mine unul căruia nu sunt vrednic să-i dezleg încălțăminte picioarelor”.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Pregătiți căile Domnului, * drepte faceți cărările lui! Pregătiți.

☩. După mine vine un om care mai înainte de mine era, * drepte faceți cărările lui! Slavă Tatălui. Pregătiți.

Ant. la Magnificat: Copilul care ni s-a născut este mai mult decât un profet. Despre el spune Mântuitorul: „Între cei născuți din femeie nu s-a ridicat unul mai mare decât Ioan Botezătorul”.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Dumnezeu, care l-a ales pe Ioan Botezătorul ca să vestească oamenilor împărăția lui Cristos care va veni:

Călăuzește pașii noștri, Doamne, pe calea păcii!

Tu, care l-ai chemat pe Ioan încă din sânul mamei sale pentru a pregăti căile Fiului tău,

– cheamă-ne și pe noi să-l urmăm pe Domnul așa cum Ioan a mers înaintea lui.

După cum i-ai dat Botezătorului să-l recunoască pe Mielul lui Dumnezeu, fă ca Biserica ta să-l arate lumii – și oamenii vremurilor noastre să-l recunoască.

Tu, care ai rânduit ca profetul tău să se micșoreze și Cristos să crească,

– învață-ne să cedăm altora ca să te arăți tu.

Tu, care prin martiriul lui Ioan ai voit să aperi dreptatea, – fă-ne să dăm neabătuți mărturie adevărului tău.

Adu-ți aminte de toți aceia care au trecut din lumea aceasta

– și statornicește-i în loc de lumină și de pace.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai ridicat pe sfântul Ioan Botezătorul ca să-i pregătească Domnului Cristos un popor desăvârșit, dă Bisericii tale harul bucuriei spirituale și călăuzește cugetele tuturor credincioșilor pe calea mântuirii și a păcii. Prin Domnul.

27 iunie

SFÂNTUL CIRIL DE ALEXANDRIA, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut în anul 370. A dus mai întâi o viață monahală, apoi a fost sfințit preot și i-a urmat unchiului său în scaunul de episcop al Alexandriei în anul 412. A luptat cu tărie împotriva învățăturilor lui Nestoriu și a avut un rol de frunte la Conciliul de la Efes. A scris multe lucrări de valoare pentru a explica și a apăra învățătura catolică. A murit în anul 444.

De la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1636, sau al învățătorilor Bisericii, 1667.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Scris. 1: PG 77, 14-18.27-30)

Maternitatea divină a sfintei Fecioare Maria

Mă minunez îndeosebi de faptul că există unii care se îndoiesc dacă sfânta Fecioară trebuie să fie numită Născătoare de Dumnezeu. Cu adevărat, dacă Domnul nostru Isus Cristos este Dumnezeu, pentru ce atunci sfânta Fecioară care l-a născut nu ar trebui să fie numită Născătoare de Dumnezeu? Ucenicii lui Isus ne-au transmis această credință, deși nu folosesc niciodată această exprimare. În acest sens am fost instruiți de sfinții părinți. Ca să spun adevărul, părintele nostru Atanasiu, de preacunoscută amintire, în cartea pe care a scris-o despre Treimea sfântă și consubstanțială, în discursul al treilea, o numește de mai multe ori pe Fecioara Maria „Născătoare de Dumnezeu”.

De aceea, eu sunt constrâns acum să mă folosesc de cuvintele sale, care sună așa: „De aceea, scopul și caracteristica Scripturii divine, așa cum am amintit de multe ori, este de a afirma ambele lucruri despre Cristos, Domnul nostru: adică faptul că el este Dumnezeu și nu a fost niciodată altfel, deoarece el este Cuvântul Tatălui și strălucirea și înțelepciunea sa; de asemenea, faptul că tot el, atunci când a venit plinirea timpurilor, luând trup din Fecioara Maria, Născătoare de Dumnezeu, s-a făcut om pentru noi”.

După câteva fraze, el mai spune: „Au existat multe persoane sfinte și imune de orice păcat: Ieremia a fost sfințit încă din sânul matern, iar Ioan, care încă nu se născuse, auzind glasul Mariei, Născătoarea de Dumnezeu, a tresăltat de bucurie”. Deșigur că părintele nostru Atanasiu este vrednic de toată credința și de adeziunea noastră sigură, deoarece el nu a spus vreodată ceva care să fie contrar Sfințelor Scripturi.

Sfânta Scriptură, inspirată de Dumnezeu, afirmă că Cuvântul lui Dumnezeu s-a făcut trup, adică s-a unit cu un trup dotat cu suflet rațional. Așadar, Cuvântul lui Dumnezeu s-a născut din neamul lui Abraham și, pregătindu-și un trup dintr-o femeie, s-a făcut părtaș de trup și de sânge, așa încât nu mai este numai Dumnezeu, ci este și om, asemenea nouă, prin unirea cu natura noastră.

De aceea, Emanuel are, cu siguranță, două naturi: cea divină și cea umană. Totuși, Domnul Isus Cristos este unul, unicul și adevăratul Fiul natural al lui Dumnezeu, împreună Dumnezeu și om; nu un om deificat, asemenea celor care prin har au fost făcuți părtași la natura divină, ci Dumnezeu adevărat, care pentru mântuirea noastră a apărut în formă umană, așa cum atestă Paul prin aceste cuvinte: *Când a venit plinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea (Gal 4,4-5).*

RESPONSORIUL

R. Acesta este cel care a făcut lucruri minunate înaintea Domnului și învățătura lui s-a răspândit peste tot pământul; * el să mijlocească pentru noi la Domnul Dumnezeu nostru.

V. Acesta este preotul Domnului, care a meditat hotărârile lui ziua și noaptea. * El să mijlocească.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai învrednicit pe sfântul episcop Ciril să fie un apărător de neînving al adevărului că fericita Fecioară Maria este Mama Dumnezeului întrupat, te rugăm, dăruiește poporului, care crede cu tărie că ea este Născătoare de Dumnezeu, harul să fie mântuit prin întruparea Fiului tău, Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

28 iunie

SFÂNTUL IRINEU, EPISCOP MARTIR

Comemorare

S-a născut în jurul anului 130 și a fost educat la Smirna, unde a fost ucenicul sfântului episcop Policarp. În anul 177 era preot la Lugdunum (Lyon), în Galia, și puțin după aceea a devenit episcop al aceluia oraș. A scris lucrări pentru a apăra credința catolică împotriva erorilor gnostice. A primit coroana martiriului în jurul anului 200.

De la Comunal unui martir, 1609, sau al păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*
de sfântul Irineu, episcop

(Cartea 4, 20, 5-7: Sch 100, 640-642.644-648)

*Omul viu este gloria lui Dumnezeu
și viața omului este viziunea lui Dumnezeu*

Slava lui Dumnezeu dă viața; de aceea, cei care-l văd pe Dumnezeu primesc viața. Pentru aceasta, cel care este de neînțeles, de necuprins și invizibil se face vizibil, de înțeles și inteligibil de către oameni, pentru a da viața celor care îl înțeleg și-l văd. Este imposibil să se trăiască dacă nu s-a primit viața, dar viața nu se are decât prin participarea la ființa divină. Or, această participare din Dumnezeu constă în a-l vedea pe Dumnezeu și în a se bucura de bunătatea sa.

Așadar, oamenii îl vor vedea pe Dumnezeu pentru a trăi și vor fi făcuți nemuritori și divini prin vederea lui Dumnezeu. Așa cum am spus mai înainte, acest lucru a fost revelat de profeți în figură, adică faptul că Dumnezeu va fi văzut de oamenii care îl au pe Duhul său și

așteaptă mereu venirea sa. Așa afirmă Moise în cartea *Deuteronomului*: *Astăzi am văzut că Dumnezeu poate să vorbească cu omul, iar omul să trăiască* (cf. Dt 5,24).

Cel care lucrează toate în toți, în măreția și puterea sa, este invizibil și de nedescris pentru toate ființele create de el, nu rămâne însă necunoscut; prin Cuvântul său, toți învață că Tatăl este unicul Dumnezeu, care conține toate lucrurile și le dă tuturor existență, așa cum este scris în Evanghelic: *Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată; Fiul unuia-născut, care este spre sânul Tatălui, el l-a făcut cunoscut* (In 1,18).

Așadar, încă de la început, Fiul este revelator al Tatălui, pentru că, încă de la început, el este cu Tatăl și a arătat neamului omenesc în timpul cel mai potrivit viziunile profetice, diversitatea carismelor, slujirile și glorificarea Tatălui conform unui plan care este în întregime ordine și armonie. Acolo unde este ordine, acolo este și armonie, și unde este armonie, acolo este și timp potrivit, iar unde este timp potrivit, acolo este și beneficiu.

Pentru aceasta, Cuvântul s-a făcut împărțitor al harului Tatălui pentru beneficiul oamenilor, în favoarea cărora el a îndreptat toată „economia” mântuirii, arătându-l pe Dumnezeu oamenilor și prezentându-l pe om lui Dumnezeu. Însă el a apărat invizibilitatea Tatălui, pentru ca omul să nu-l disprețuiască pe Dumnezeu și să aibă mereu ceva spre care să tindă. În același timp, l-a făcut pe Dumnezeu vizibil oamenilor prin multe intervenții providențiale, pentru ca omul să nu fie lipsit complet de Dumnezeu și să cadă astfel în nimic, deoarece omul viu este gloria lui Dumnezeu și viața omului este viziunea lui Dumnezeu. Dacă revelarea lui Dumnezeu prin intermediul creației dă viață tuturor ființelor care sunt pe pământ, cu mult mai mult revelarea Tatălui, care are loc prin Cuvânt, dă viață celor care îl văd pe Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mal 2,6; Ps 88 (89),22

R. Legea adevărului a fost în gura lui și nu s-a găsit nelegiuire pe buzele sale; * a umblat cu mine în pace și dreptate, spune Domnul.

☩. Pe acesta mâna mea îl va sprijini și brațul meu îi va da putere. * A umblat.

Laudele

Ant. Ia *Benedictus*: Irineu, răspunzând cu adevărat numelui său, făcător de pace prin trăire și prin gând, a luptat cu stăruință pentru pacea întregii Biserici.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dat sfântului episcop Irineu darul de a întări adevărul învățaturii Bisericii și pacea în sânul ei, prin mijlocirea lui, dă-ne și nouă harul ca, reînnoiți prin credință și iubire, să căutăm pururi cele ce sunt spre unitatea și buna înțelegere între oameni. Prin Domnul.

29 iunie

SFINȚII PETRU ȘI PAUL, APOSTOLI

Solemnitate

Vesperele I

IMNUL

Sunt zilele toate-mbrăcate-n splendoare,
Sunt veșnic sub soare miresme de floare,
Dar ziua aceasta, când Roma își strânge
Copiii în juru-i, stropită-i de sânge.

Pe bolta cerească se-aprind două stele;
Apostolul Petru e una din ele,
El moare pe cruce, în timp ce de spadă
Sortit este capul lui Paul să cadă.

O, Romă ferice și-atât de splendidă,
Din purpură-ți este regeasca hlamidă.
Străvechea-ți mărire intactă și-acum-e;
Ești cea mai frumoasă cetate din lume!

Martiri și apostoli în toate asemeni,
Nu-i mama aceeași, dar sunteți frați gemeni!
Eroica voastră trăire și moarte
Exemplu ne fie, spre cer să ne poarte.

În veci adorată Treime divină,
Deși apăsați de păcat și de vină,
Smeriți îndrăznim, printre lacrimi amare,
Prinos să-ți aducem de cânt și-nchinare. Amin.

Sau:

Aurea luce et decóre róseo,
Lux lucis, omne perfudísti sæculum,
Décorans cælos ínclito martýrio
Hac sacra die, quæ dat reis véniam.

Iánitor cæli, doctor orbis páriter,
 Iúdiceş sæcli, vera mundi lúmina,
 Per crucem alter, alter ense triúmphans,
 Vitæ senátum laureáti póssident.

O Roma felix, quæ tantórum princípum
 Es purpuráta pretiósó sáanguine,
 Non laude tua, sed ipsórum méritis
 Excéllis omnem mundi pulchritúdinem.

Olívæ binæ pietátis únicae,
 Fide devótos, spe robústos máxime,
 Fonte replétos caritátis géminæ
 Post mortem carnis impetráte vívere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
 Honor, potéstas atque iubilátio,
 In unitáte, cui manet impérium
 Ex tunc et modo per ætérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Tu eşti Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu!
 Fericit eşti şi tu, Simon, fiul lui Iona!

Psalmii şi cântarea de la Comunal apostolilor, 1564.

Ant. 2 Tu eşti Petru şi pe această piatră voi zidi Biserica mea.

Ant. 3 Tu eşti vas ales, sfinte apostol Paul, predicator al adevărului în lumea întreagă.

LECTURA SCURTĂ

Rom 1,1-3a.7

Paul, slujitor al lui Cristos Isus, chemat să fie apostol, ales ca să vestească evanghelia lui Dumnezeu, pe care o promisese de mai înainte prin profeţii săi în Sfintele Scripturi, despre Fiul său, tuturor celor care sunt în Roma, celor iubiţi de Dumnezeu, numiţi sfinţi, har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Apostolii predicau cuvântul lui Dumnezeu * cu încredere. Apostolii.

V. Și dădeau mărturie despre învierea lui Isus Cristos * cu încredere. Slavă Tatălui. Apostolii.

Ant. Ia Magnificat: Apostolii slăviți ai lui Cristos, uniți în timpul vieții, nu au fost despărțiți nici de moarte.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Cristos, care și-a zidit Biserica pe temelia apostolilor și a profeților:

Vino, Doamne, în ajutorul poporului tău!

Tu l-ai chemat pe Simon pescarul ca să fie pescar de oameni:

– nu înceta să alegi lucrători, ca să fie mântuită mulțimea neamurilor.

Tu ai poruncit furtunii, ca să nu se scufunde corabia ucenicilor:

– apără Biserica ta de orice tulburare și întărește-i pe urmașii apostolilor.

Tu, după înviere, ai adunat în jurul lui Petru turma ta risipită:

– adună, bunule păstor, întregul tău popor într-un singur staul.

Tu l-ai trimis pe apostolul Paul să ducă vestea cea bună neamurilor:

– răspândește cuvântul mântuirii la toată făptura.

Tu ai încredințat Bisericii tale cheile împărăției cerurilor:

– deschide porțile cerului tuturor aceluia care în viața lor și-au pus încrederea în îndurarea ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, te rugăm să ne dai mângâiere și ajutor prin mijlocirea sfinților apostoli Petru și Paul; prin ei a primit Biserica începutul darurilor tale: ei să ne dobândească acum și nouă harurile spre mântuire veșnică. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Regele apostolilor, Domnul nostru!

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Aceasta e ziua cea sfântă și mare,
 În care Biserica, Mama cea bună,
 La dumnezeieștile sale altare,
 Cu glasul ei dulce copiii și-adună.
 Lui Petru și Paul, figuri preaalese,
 Născuți pentru ceruri din propriul lor sânge,
 Biserica strai de elogii le țese,
 Căci slava lor toată în ea se răsfrânge.
 Mlădițe-s ce cresc din aceeași tulpină,
 Purtând omenirii bogată recoltă,
 Făclii răspândind o lumină divină,
 Doi aștri de foc ce veghează pe boltă.
 Apostoli fiind, ei sunt plini de putere;
 Sărmanul ce-a fost în păcate să cadă
 Iertare primește printr-înșii, de cere,
 Și este iar liber de lanț și obadă.
 Deși apăsați de păcate și vină,
 Șmeriți îndrăznim, printre lacrimi amare,
 În veci adorată Treime divină,
 Prin os să-ți aducem de cânt și-nchinare. Amin.

Sau:

Felix per omnes festum mundi cárdines
 Apostolórum prăpóllet alácriter,
 Petri beáti, Pauli sacratíssimi,
 Quos Christus almo consecrávit sángine,
 Ecclesiárum deputávit príncipes.

Hi sunt olivæ duæ coram Dómino
 Et candelábra luce radiántia,
 Præclára cæli duo luminária;
 Fórtia solvunt peccatórum víncula
 Portásque cæli réserant fidélibus.

Glória Patri per imménsa sæcula,
 Sit tibi, Nate, decus et impérium,
 Honor, potéstas Sanctóque Spirítui;
 Sit Trinitáti salus indivídua
 Per infiníta sæculórum sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Dacă mă iubești, Simon Petru, paște oile mele.

Psalmii de la Comunul apostolilor, 1568.

Ant. 2 Pentru mine a trăi este Cristos și a muri, un câștig: se cuvine să mă laud în crucea Domnului nostru Isus Cristos.

Ant. 3 Doamne, dacă ești tu, poruncește-mi să vin la tine pe apă.

℣. Cuvântul Domnului rămâne în veci.

℟. Acesta este cuvântul care v-a fost vestit.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
 către Galateni

1,15–2,10

Discuția dintre Petru și Paul

Fraților, ^{1,15} când i-a plăcut lui Dumnezeu, cel care m-a ales încă din sânul mamei mele și m-a chemat prin harul său, ¹⁶ mi l-a descoperit pe Fiul său în mine ca să-l vestesc păgânilor, imediat, fără să mă sfătuiesc cu cineva, ¹⁷ și fără să urc la Ierusalim, la cei care erau apostoli înaintea mea, am mers în Arabia, apoi m-am întors la Damasc.

¹⁸ Trei ani după aceea, am urcat la Ierusalim să fac cunoștință cu Chefa, și am rămas la el timp de cincisprezece zile. ¹⁹ Dar nu am văzut pe nimeni altul dintre

apostoli, în afară de Iacob, fratele Domnului. ²⁰ Ceea ce vă scriu, iată, mărturisesc înaintea lui Dumnezeu că este adevărat.

²¹ După aceea, am mers în ținuturile Siriei și ale Cili-ciei, ²² dar nu eram cunoscut la față Bisericilor din Iudeea, care sunt în Cristos. ²³ Acestea au auziseră numai: „Cel care ne persecuta odinioară acum vestește credința pe care căuta atunci să o distrugă”. ²⁴ Și îl preamăreau pe Dumnezeu pentru mine.

^{2.1} Apoi, după paisprezece ani, am urcat din nou la Ierusalim, împreună cu Barnaba, după ce îl luasem cu mine și pe Tit. ² Am urcat în urma unei revelații și le-am expus evanghelia pe care o predic printre păgâni, în mod deosebit celor mai cu vază, ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar. ³ Dar nici Tit, care era cu mine, deși era grec, nu a fost obligat să fie circumcis, ⁴ în ciuda fraților falși infiltrați care s-au strecurat ca să ne spioneze libertatea, pe care o aveam în Cristos Isus, pentru a ne face sclavi. ⁵ Acestora nu ne-am supus nici măcar o clipă, pentru ca adevărul evangheliei să rămână la noi.

⁶ Iar cei care sunt mai de seamă, orice ar fi fost ei pe atunci, nu mă privește – Dumnezeu nu se uită la fața oamenilor – ei, cei mai de seamă, nu mi-au impus nimic. ⁷ Ba, dimpotrivă, văzând că mi-a fost încredințată evanghelia pentru cei necircumciși, după cum lui Petru îi fusese încredințată pentru cei circumciși, ⁸ căci cel care îl constituise pe Petru pentru apostolatul celor circumciși m-a constituit și pe mine pentru păgâni, ⁹ și, cunoscând harul care îmi fusese dat, Iacob, Chefa și Ioan, care sunt considerați coloane, mi-au dat mie și lui Barnaba mâna dreaptă a comuniunii, ca noi să mergem la păgâni, iar ei la cei circumciși, ¹⁰ numai să ne aducem aminte de cei săraci, ceea ce m-am și străduit să fac.

RESPONSORIUL

Mt 16,18-19

R. Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui; * ție îți voi da cheile împărăției cerurilor.

¶. Ceea ce vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri, iar ceea ce vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri. * Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 295, 1-2.4.7-8: PL 38, 1348-1352)

Acești martiri au văzut ceea ce au predicat

Pățimirea sfinților apostoli Petru și Paul a făcut sfântă această zi pentru noi. Nu vorbim despre martiri care sunt puțin cunoscuți, căci *pe tot pământul s-a răspândit glasul lor și cuvântul lor până la marginile lumii* (Ps 18,5). Acești martiri au văzut ceea ce au predicat. Au urmat dreptatea. Au mărturisit adevărul și au murit pentru adevăr.

Fericitul Petru, primul dintre apostoli, un iubitor înflăcărat al lui Cristos, a avut harul de a auzi din partea lui Isus: *Iar eu îți spun: Tu ești Petru* (Mt 16,18). Petru i se adresase lui Isus, mai înainte, spunând: *Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu* (Mt 16,16). Iar Isus a afirmat ca răspuns: *Iar eu îți spun: Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea* (Mt 16,18). Pe această piatră voi stabili credința pe care tu o mărturisești. Voi întemeia Biserica mea pe afirmația ta: *Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu*. De fapt, tu ești Petru. Petru de la piatră, și nu piatră de la Petru. Așa cum Petru derivă de la piatră, creștin derivă de la Cristos.

Domnul Isus, așa cum știți deja, înainte de pătimirea sa, i-a ales pe ucenicii săi, pe care i-a numit apostoli. Dintre aceștia, numai Petru a primit misiunea de a reprezenta, aproape în toate locurile, întreaga Biserică. În virtutea acestei personificări a întregii Biserici, el a meritat să audă ce i-a spus Cristos: *Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor* (Mt 16,19). Dar aceste chei nu le-a primit numai un singur om, ci întreaga Biserică. Din acest fapt derivă marea lui Petru, deoarece el este personificarea universalității și unității Bisericii. *Ție îți*

voi da ceea ce a fost încredințat tuturor. Aceasta vrea să spună Cristos. Ca să știți că Biserica este cea care a primit cheile împărăției cerurilor, fiți atenți la ce le-a spus Domnul tuturor apostolilor într-o altă circumstanță: *Primiți pe Duhul Sfânt. Și imediat adaugă: Căroră le veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, le vor fi ținute (In 20,22-23).*

Pe bună dreptate, și după înviere Domnul i-a încredințat aceluiași Petru misiunea de a paște turma sa. Aceasta nu pentru că dintre toți ucenicii numai el a meritat această misiune de a paște oile Domnului, ci pentru că, atunci când Cristos se adresează unuia, vrea să exprime unitatea. De la început i se adresează lui Petru, deoarece Petru este primul dintre apostoli.

Apostolule, nu te întrista. Răspunde o dată, răspunde a doua oară, răspunde a treia oară. Mărturia să învingă de trei ori în iubire, așa cum prezumția a fost înfrântă de trei ori de către frică. Trebuie să fie dezlegat de trei ori ceea ce ai legat de trei ori. Dezleagă prin iubire ceea ce legaseși prin frică. Astfel, Domnul a încredințat oile sale lui Petru o dată, de două ori, de trei ori.

Este consacrată o singură zi pătimirii celor doi apostoli. Dar și ei au fost una, deși au fost martirizați în zile diferite, ei erau una. Petru a fost mai întâi, Paul a urmat după el. De aceea, să celebrăm această zi de sărbătoare, consacrată pentru noi de sângele apostolilor. Să iubim credința lor, viața, trudele, suferințele, mărturiile și predica lor.

RESPONSORIUL

R. Sfinte apostol Paul, predicator al adevărului și învățător al neamurilor, * cu adevărat ești vrednic de laudă.

Ÿ. Prin tine, toate popoarele au cunoscut harul lui Dumnezeu. * Cu adevărat.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la *Vesperale I*, 1392, sau ca la *Laude*, 1400.

Laudele

IMNUL

Ziua-n care mor martirii și la ceruri pot să zboare
Nu e zi de plâns și jale, ci e zi de sărbătoare;
Pentru Petru, pentru Paul, ziua morții este, iată,
Zi de mare bucurie, de triumf și de răsplată.

Doi apostoli, frați în viață întru zbcium, chin și trudă,
Înfrățiți pentru vecie prin aceeași moarte crudă.
Lupta dreaptă a credinței au purtat-o împreună
Și-au primit, ca toți eroii, a victoriei cunună.

Simon Petru, pus de Domnul în Biserică la prora
Bărcii sale, ține cârma, stând în fruntea tuturor;
Paul, vas ales de Domnul, cu făptura lui firavă,
E titan al predicării și egal cu Petru-n slavă.

Șimon, ca și-nvățătorul, răstignit pe cruce moare,
Își dă duhul, ca și dânsul, în dureri îngrozitoare.
El, urcând pe lemnul crucii, lămurit și-aduce-aminte
Că Isus această moarte i-a prezis-o dinainte.

Gloriosul sânge Romei i-a adus atâta fală!
N-a avut vreodată Roma altă zi mai triumfală.
A făcut din ea cetate dintre cele mai alese,
Loc cinstit de-ntreaga lume și prințesă-ntre prințese.

Doarme somn de veci martirul pe o creastă de colină;
La mormântul lui de veacuri vin creștinii și se-nchină.
El Bisericii rămâne temelie, far și stâncă,
Turma care îl urmează îi aude glasul încă.

Din pământ de pribegie, Doamne, slugile-ți umile
Își îndreaptă astăzi glasul către tronul mării mile.
Te imploră; fă-le parte, pentru dragostea ce-ți poartă,
Cu cei doi slăviți apostoli, dă-le-n cer aceeași soartă.

Amin.

Sau:

Apostolorum passio
Diem sacravit sæculi,
Petri triumphum nõbilem,
Pauli coronam præferens.

Coniúnxit æquáles viros
 Cruor triumphális necis;
 Deum secútos præsumem
 Christi coronávit fides.

Primus Petrus apóstolus;
 Nec Paulus impar grátia,
 Electiúnis vas sacræ
 Petri adæquávit fidem.

Verso crucis vestígio
 Simon, honórem dans Deo,
 Suspénsus ascéndit, dati
 Non ímmemor oráculi.

Hinc Roma celsum vérticem
 Devotiúnis éxtulit,
 Fundáta tali sángine
 Et vate tanto nóbilis.

Huc ire quis mundum putet,
 Concúrrere plebem poli:
 Elécta géntium caput,
 Sedes magístri géntium.

Horum, Redémptor, quæsumus,
 Ut princípum consórtio
 Lungas precántes sérvulos
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Știu în cine am crezut și sunt sigur că el, dreptul judecător, are puterea să-mi păstreze până în ziua venirii sale bunul ce mi-a fost încredințat.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Harul lui Dumnezeu nu a fost zadarnic în mine, ci el rămâne în mine pururi.

Ant. 3 Am luptat lupta cea bună, mi-am împlinit alergarea, am păzit credința.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Preaiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul mării și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ei și-au dat viața * pentru numele Domnului nostru Isus Cristos. Ei.

V. Mergeau plini de bucurie că au fost învredniciți să sufere ocară * pentru numele Domnului nostru Isus Cristos. Slavă Tatălui. Ei.

Ant. la *Benedictus*: Simon Petru a spus: „Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice, și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu”, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Cristos, care și-a zidit Biserica pe temelia apostolilor și a profeților:

Fă bine, Doamne, Bisericii tale!

Tu te-ai rugat pentru Petru ca să nu se clatine credința lui:

– întărește credința Bisericii tale.

Tu te-ai arătat, după înviere, lui Simon Petru și te-ai dezvăluit lui Saul:

– luminează-ne mintea, ca să dăm mărturie că tu ești viu.

Tu l-ai ales pe apostolul Paul ca să vestească numele tău neamurilor:

– fă-ne adevărați crainici ai evangheliei tale.

Tu l-ai iertat cu îndurare pe Petru când s-a lepădat de tine:

– iartă-ne și nouă toate greșelile noastre.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care astăzi ai umplut de bucurie aleasă și cerească Biserica ta, în solemnitatea sfinților Petru și

Paul, dă-i, te rugăm, harul de a urma în toate învățătura apostolilor prin care a primit începuturile credinței. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmodia complementară, 1169. Dacă solemnitatea cade într-o duminică, se spun psalmii de la duminica săpt. I, 622.

Ora a treia

Ant. Pe când Petru mai vorbea încă, Duhul Sfânt a coborât peste toți cei care îi ascultau cuvântul și ei au început să vorbească în limbi și să-l preamărească pe Dumnezeu.

LECTURA SCURTĂ

Fap 15,7b-9

Fraților, voi știți că din primele zile Dumnezeu m-a ales între voi pentru ca prin gura mea păgânii să asculte cuvântul evangheliei și să creadă. Iar Dumnezeu, care cunoaște inimile, a dat mărturie în favoarea lor, dându-le pe Duhul Sfânt ca și nouă. Și nu a făcut nici o deosebire între noi, căci le-a curățat inimile prin credință.

℣. Pe tot pământul s-a răspândit vestirea lor.

℟. Cuvintele lor au ajuns până la marginile pământului.

Ora a șasea

Ant. Petru s-a suit în încăperea de sus ca să se roage, pe la ceasul al șaselea.

LECTURA SCURTĂ

Gal 1,15-16a.17b-18a

Când i-a plăcut lui Dumnezeu, cel care m-a ales încă din sânul mamei mele și m-a chemat prin harul său, mi l-a descoperit pe Fiul său în mine, ca să-l vestesc păgânilor. Am mers în Arabia, apoi m-am întors la Damasc. Trei ani după aceea, am urcat la Ierusalim să fac cunoștință cu Chefa.

☩. Eu păzeam mărturiile lui Dumnezeu.

☩. Și poruncile lui.

Ora a noua

Ant. Petru și Ioan se suiau la templu la ceasul al nouălea, pentru rugăciune.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 4,13-14

Având același duh al credinței – după cum este scris: Am crezut, de aceea am vorbit –, credem și noi și, de aceea, vorbim, știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va așeza lângă el împreună cu voi.

☩. Bucurați-vă și veseliți-vă, spune Domnul.

☩. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Faima Romei cine poate în cuvinte s-o exprime?

Ca să-și facă faimă, Roma a comis noian de crime.

A ucis și doi apostoli. Al lor sânge ce-n șuvoaie

Se revarsă, de mărirea ei deșartă o despoaie.

Moartea sfinților apostoli, scumpul lor tribut de sânge,

Preaputernica cetate o supune, o înfrânge,

O preface în cetatea luminoasă de pe munte,

Pusă veșnic să vegheze și furtuna s-o înfrunte.

Simon, pus peste apostoli și numit de Domnul „Piatră”,

Paul, ce-ai vestit Cuvântul la o lume idolatră,

Răutatea omenească v-a ucis, v-a scos din lume,

Dar iubirea n-a ucis-o, n-a putut să o sugrume.

Voi, ce-ați fost primiți în ceruri cu onoruri triumfale

Și domniți acolo unde nu sunt lacrimi, nu e jale,

Unde nu pot să pătrundă nici fricoșii și nici lașii,

Noi dorim ca pilda voastră să ne poarte-n viață pașii.

Să primească Tatăl veșnic sfânt prinos de preamărire,
 Să primească slavă Fiul cel cu Tatăl de o fire,
 Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și onoare,
 Căci Treimii se cuvine slavă-n veci nepieritoare.
 Amin.

Sau:

O Roma felix, quæ tantórum princípum
 Es purpuráta pretiósó sáanguine!
 Excéllis omnem mundi pulchritúdinem
 Non laude tua, sed sanctórum méritis,
 Quos cruentátis iugulásti gládiis.
 Vos ergo modo, gloriósi mártýres,
 Petre beáte, Paule, mundi lílium,
 Cæléstis aulae triumpháles mílites,
 Précibus almis vestris nos ab ómnibus
 Muníte malis, ferte super æthera.
 Glória Patri per imménsa sæcula,
 Sit tibi, Nate, decus et impérium,
 Honor, potéstas Sanctóque Spiritui;
 Sit Trinitáti salus indivídua
 Per infiníta sæculórum sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Eu m-am rugat pentru tine, Petre, ca să nu se clatine credința ta; iar tu, cândva, întorcându-te, întărește-i pe frații tăi!

Psalmii și cântarea de la Comunul apostolilor, 1576.

Ant. 2 Bucuros mă voi lăuda în slăbiciunile mele, ca să locuiască în mine puterea lui Cristos.

Ant. 3 Tu ești păstorul oilor, mai-marele apostolilor; ție ți-au fost încredințate cheile împărăției cerurilor.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,3-5.8

V-am transmis, în primul rând, ceea ce am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după

Scripturi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece. Ultimului dintre toți, mi s-a arătat și mie.

RESPONSORIUL SCURT

R. Apostolii predicau cuvântul lui Dumnezeu * cu încredere. Apostolii.

Ÿ. Și dădeau mărturie despre învierea lui Isus Cristos * cu încredere. Slavă Tatălui. Apostolii.

Ant. la Magnificat: Petru, apostolul, și Paul, învățătorul neamurilor, ne-au învățat legea ta, Doamne!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Cristos, care și-a zidit Biserica pe temelia apostolilor și a profeților:

Vino, Doamne, în ajutorul poporului tău!

Tu l-ai chemat pe Simon pescarul ca să fie pescar de oameni:

– nu înceta să alegi lucrători, ca să fie mântuită mulțimea neamurilor.

Tu ai poruncit furtunii, ca să nu se scufunde corabia ucenicilor:

– apără Biserica ta de orice tulburare și întărește-i pe urmașii apostolilor.

Tu, după înviere, ai adunat în jurul lui Petru turma ta risipită:

– adună, bunule păstor, întregul tău popor într-un singur staul.

Tu l-ai trimis pe apostolul Paul să ducă vestea cea bună neamurilor:

– răspândește cuvântul mântuirii la toată făptura.

Tu ai încredințat Bisericii tale cheile împărăției cerurilor:

– deschide porțile cerului tuturor aceluia care în viața lor și-au pus încrederea în îndurarea ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care astăzi ai umplut de bucurie aleasă și cerească Biserica ta, în solemnitatea sfinților Petru și

Paul, dă-i, te rugăm, harul de a urma în toate învățătura apostolilor, prin care a primit începuturile credinței. Prin Domnul.

30 iunie

PRIMII SFINȚI MARTIRI AI BISERICII DIN ROMA

În cea dintâi prigoană împotriva Bisericii, poruncită de împăratul Nero după incendierea Romei, în anul 64, mulți credincioși au fost uciși în chinuri groaznice. Aduc mărturie despre aceasta scriitorul păgân Tacitus (*Annales* 15, 44) și Clement, episcopul Romei, în scrisoarea sa către corinteni (cap. 5-6).

De la Comunal mai multor martiri, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*
a sfântului Clement I, papă

(Cap. 5, 1 – 7, 4: Funk 1, 67-71)

*Suferind din cauza invidiei,
au dat un frumos exemplu tuturor*

Lăsând la o parte exemplele timpurilor din vechime, să venim la atleții care au fost mai apropiați de timpurile noastre. Să punem înaintea ochilor exemplele eroice ale generației noastre. Cei care erau coloanele cele mai înalte și mai sfinte au suferit prigoana și au luptat până la moarte. Și aceasta din cauza urii și a răutății.

Să-i punem înaintea ochilor pe apostolii valoroși: Petru, care din cauza intoleranței răutăcioase a trebuit să suporte nu una sau două, ci mai multe dureri, și astfel, dând mărturia martiriului, a mers în locul de mărire ce i se cuvenea. Apoi, a dobândit răsplata suferințelor sale Paul, victimă a fanatismului îndârjit al dușmanilor săi. Pus de șapte ori în lanțuri, exilat, bătut cu

pietre, devenit vestitor al cuvântului în Orient și în Occident, el a devenit cunoscut datorită credinței sale. După ce a învățat lumea întregă despre dreptate și a ajuns până la granițele Occidentului, a dat mărturia sa înaintea conducătorilor. Astfel, el, model preainalt de tărie în încercare, a trecut din lumea aceasta și a mers în locul sfinților.

La acești oameni, care au trăit în sfințenie, s-a adăugat o mare mulțime de aleși, care, suferind tot din cauza urii altora multe suferințe și chinuri, ne-au oferit un exemplu minunat. Din cauza urii, multe femei, cum sunt Danaida și Dirceea, au suferit persecuții. Au suferit chinuri îngrozitoare și rele și, astfel, au ajuns la scopul credinței. Deși trupește erau slabe, au primit o răsplată nobilă. Gelozia a despărțit sufletele femeilor de bărbații lor și a anulat ceea ce a spus părintele nostru Adam: *Aceasta este os din oasele mele și carne din carnea mea* (cf. Gen 2,23). Gelozia și discordia au ruinat multe orașe și au zguduit din rădăcini numeroase popoare.

Preaiubiților, vă scriem acestea nu numai pentru a vă aminti de datoria voastră, ci și pentru a ne aminti nouă înșine. De fapt, suntem în aceeași arenă și ne așteaptă aceeași bătălie. De aceea, să lăsăm deoparte grijile zadarnice și inutile și să ne întoarcem la norma măreață și venerabilă a tradiției noastre și să încercăm să vedem ceea ce este frumos, plăcut și primit în ochii Creatorului nostru. Să ținem privirea îndreptată spre sângele lui Cristos și să înțelegem cât este de prețios pentru Dumnezeu, Tatăl său, sângele lui, care, fiind vărsat pentru mântuirea noastră, a adus lumii întregi harul convertirii.

RESPONSORIUL

R. Și-au oferit trupurile la chinuri pentru Dumnezeu,
* și au meritat să obțină cununa veșnică.

V. Aceștia sunt cei care au venit din strâmtoarea cea mare și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului. * Și au meritat.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Mulțimea uriașă a martirilor a stăruit în iubirea frățescă, pentru că erau însuflețiți de același duh și de aceeași credință.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai sfințit prin sângele martirilor începuturile mărețe ale Bisericii din Roma, fă, te rugăm, ca exemplul lor de tărie în luptă să ne dea putere, iar biruința lor să ne aducă pururi bucurie. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: L-au iubit pe Cristos în viața lor, l-au imitat în moarte; de aceea, domnesc împreună cu el în veci.

IULIE

3 iulie

SFÂNTUL TOMA, APOSTOL

Sărbătoare

Dintre apostoli, Toma e cunoscut mai ales datorită îndoielii care i s-a risipit în fața lui Cristos cel înviat, iar el a proclamat astfel credința pascală a Bisericii: „Domnul meu și Dumnezeu meu!” Nu se știe nimic sigur despre viața lui în afara datelor din Evanghelie. Se spune că a evanghelizat popoarele Indiei. Din secolul al VI-lea este amintită, la Edessa, celebrarea strămutării trupului său, la 3 iulie.

De la Comunalul apostolilor, 1567, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliilor*
de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Omil. 26, 7-9: PL 76, 1201-1202)

Domnul meu și Dumnezeuul meu

Toma, unul dintre cei doisprezece, numit și Geamă-nul, nu era cu ei când a venit Isus (In 20,24). Numai acest ucenic era absent. Atunci când s-a întors, a auzit relatarea faptelor întâmplare, dar a refuzat să creadă în ceea ce a auzit. Domnul a venit din nou și i-a dat ucenicului necredincios să atingă coasta, i-a arătat mâinile și, indicând cicatricele rănilor sale, a vindecat rana necredinței lui. Fraților preaiubiți, ce anume vedeți în toate acestea? Oare credeți că este o simplă întâmplare faptul că acel ucenic ales de Domnul a fost absent, că, venind, a auzit faptul petrecut, că, auzind, el s-a îndoit, că, îndoindu-se, el a atins și că, atingând, el a crezut?

Nu, acestea nu au fost o simplă întâmplare, ci s-au petrecut din dispoziție divină. Blandețea Domnului a acționat în mod minunat, deoarece acel ucenic, cu îndoielile sale, în timp ce atingea rănilor trupului învățătorului el vindeca în noi rănilor necredinței. Necredința lui Toma a folosit mai mult pentru credința noastră decât pentru credința celorlalți ucenici. De fapt, în timp ce el este condus din nou la credință prin atingere, sufletul nostru este consolidat în credință prin depășirea oricărei îndoieli. Astfel, ucenicul care s-a îndoit și a atins a devenit martor al adevărului învierii.

El a atins și a exclamat: *Domnul meu și Dumnezeuul meu!* Isus i-a zis: *Pentru că m-ai văzut, Toma, ai crezut (In 20,28-29)*. Și cum apostolul Paul a spus: *Credința este garanția realităților sperate, dovada realităților care nu se văd (Evr 11,1)*, este clar că credința este dovada acelor lucruri care nu se pot vedea. Lucrurile care se văd nu mai cer credință, dar sunt obiect al cunoașterii. Dar dacă Toma a văzut și a atins, cum de se spune: *Pentru că m-ai văzut, ai crezut?* De fapt, el a văzut ceva și a crezut altceva. Divinitatea nu poate fi văzută de omul muritor. Așadar, el a văzut un om și l-a mărturisit pe Dumnezeu, spunând: *Domnul meu și Dumnezeuul meu!* El a crezut văzând. A văzut un om adevărat și a spus că era acel Dumnezeu pe care nu-l putea vedea.

Ne provoacă mare bucurie ceea ce urmează: *Fericii sunt cei care cred fără să fi văzut (In 20,28)*. Fără îndoială, cu aceste cuvinte suntem indicați în special noi, cei care credem în cel pe care nu l-am văzut cu simțurile noastre. Am fost desemnați noi, cu condiția însă ca să facem ca faptele noastre să urmeze credinței. Crede cu adevărat cel care pune în practică, prin viața sa, adevărul în care crede. Sfântul Paul spune despre cei care zic doar, prin vorbe, că au credință: *Ei declară că îl cunosc pe Dumnezeu, dar îl tăgăduiesc prin fapte (Tit 1,16)*. Iar Iacob scrie: *Credința fără fapte este moartă (Iac 2,26)*.

RESPONSORIUL*In 1,2.1.3a*

R. Viața s-a arătat: noi am văzut și dăm mărturie și vă vestim * viața cea veșnică ce era la Tatăl și care ni s-a arătat.

V. Ceea ce am văzut cu ochii noștri și mâinile noastre au pipăit cu privire la Cuvântul vieții, ce am văzut și auzit, vă vestim și vouă: * viața.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

Strălucești, o, sfinte Toma, de lumină diafană,
Tu, ce ții un loc de cinste cu apostolii în strană.
Azi Biserica îmbracă strai ales de sărbătoare,
Ca să cânte, să înalțe slava ta nepieritoare.

Alipit de-nvățătorul, îl iubești cu pasiune;
Într-o bună zi, când Domnul ucenicilor le spune
Că dușmanii-l vor ucide, nu te-apucă frica, plânsul,
Ci exclami cu tot curajul: „Să murim și noi cu dânsul!”

Iar la Paști, când ucenicii se grăbesc să-ți deie vestea
Învierii, nu poți crede în poveștile acestea.
Încercând să te convingă, încercarea lor risipă-i
Și de timp, și de cuvinte; vrei să vezi, s-atingi, să pipăi.
Te frământă în îndoială și-n dureri nespuse până
Să-ți găsești din nou credința.

Tocmai peste-o săptămână,
La apostoli Domnul iarăși în prezența ta apare;
Și văzându-l, adorându-l, bucuria ta e mare.

Noi, ce nu putem atinge coasta, rările divine,
Alergăm, o, sfinte Toma, cu încredere la tine.
Izgonește îndoiala, dă lumină pentru minte,
Întărește-ne credința, dă-ne dragoste fierbinte.

Slavă, cinste și mărire lui Cristos de-a pururi fie-i
Pe pământ, precum în ceruri, în lăcașul veșniciei.
El pe noi, care străbatem prin credința-a vieții cale,
Într-o zi să ne primească la vederea feței sale. Amin.

Sau:

Qui luce splendes órdis
Apostolórur máxíma,
Thoma, bénígnus áccípe
Laudes tibi quas pángímus.
Te lúcidis in sédibus
Amóre Christus cóllocat;
Amóre promptus éxpétis
Tu pro Magístro cómmori.
Te torquet et diléctio
Narrántibus cum frátribus
Vis certus esse, víseré,
Palpáre Iesu vúlnera.
Quantóque cordis gáudio
Ipsur misértur cónspicis,
Deúmque dicis crédulus,
Fervóre adórans péctoris!
Nobísque qui non vídimus
Per te fides fit ácrior,
Fit æstus et poténtior
Quo Christi amórem quærimus.
Christo sit omnis glória,
Qui te rogánte præbeat
Nobis fide ambulántibus
Ipsur vidére pérpetim. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Toma a zis: „Doamne, nu ştim unde te duci şi cum putem şti calea?” Isus i-a spus: „Eu sunt calea, adevărul şi viaţa”.

Psalmii şi cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Toma, numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Isus. Ceilalţi ucenici i-au spus: „L-am văzut pe Domnul”, aleluia!

Ant. 3 Pune mâna şi cunoaşte locul cuielor şi nu fi necredincios, ci credincios, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Așadar, voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus. În el, toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi vei pune pe ei conducători * peste tot pământul.
Îi vei pune.

V. Vor aminti numele tău, Doamne, * peste tot pământul. Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Pentru că m-ai văzut, Toma, ai crezut. Fericiți accia care n-au văzut și au crezut, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal apostolilor, 1573.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne harul, te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să celebrăm cu bucurie sărbătoarea sfântului apostol Toma, ca să fim alinați și întăriți neconținut de ocrotirea lui și, crezând, să avem viață în numele aceluia pe care el l-a recunoscut drept Domn și Stăpân, Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Vesperele

Imnul, psalmii și cântarea de la Comunal apostolilor, 1576.

Antifonele, ca la Laude, 1411.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,11-13

Cristos i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii

spre edificarea trupului lui Cristos, până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului. Vestiți.

V. La toate popoarele, faptele lui minunate, * mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Mi-am pus degetul în urmele cielor și mâna în rana coastei lui și am spus: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!” Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal apostolilor, 1579.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne harul, te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să celebrăm cu bucurie sărbătoarea sfântului apostol Toma, ca să fim alinați și întăriți neconținut de ocrotirea lui și, crezând, să avem viață în numele aceluia pe care el l-a recunoscut drept Domn și Stăpân, Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

SFÂNȚA ELISABETA A PORTUGALIEI

Fiică a regelui Aragonului, Elisabeta s-a născut în anul 1271. Pe când era încă foarte tânără, a fost dată în căsătorie regelui Portugaliei. A avut doi copii. A îndurat multe încercări și greutăți, biruindu-le prin rugăciune și fapte de caritate. După moartea soțului, ea și-a împărțit averea la săraci și a îmbrăcat haina Ordinului al Treilea al Sfântului Francisc. A murit în anul 1336, pe când se străduia să-împace pe fiul și pe ginerele ei.

De la Comunal femeilor sfinte: pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1765.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Dintr-o predică atribuită sfântului Petru Crisologul, episcop

(Despre pace: PL 52, 347-348)

Fericiți făcătorii de pace

Praiubiților, *fericiți făcătorii de pace, pentru că ei vor fi numiți fii ai lui Dumnezeu (Mt 5,9)*, spune evangelistul. Pe bună dreptate înfloresc virtuțile creștine în cel care este împăcat cu ceilalți în pacea creștină, și nu ajunge cineva să fie numit fiu al lui Dumnezeu decât prin numele de făcător de pace.

Praiubiților, pacea care-l face pe om să iasă din sclavie și îi dă un titlu nobil, în ochii lui Dumnezeu, schimbă condiția unui om făcându-l din slujitor fiu, din sclav om liber. Pacea dintre frați este voința lui Dumnezeu și bucuria lui Cristos. Este perfecțiune a sfințeniei, regulă a dreptății, învățătoare a doctrinei, păstrătoarea moravurilor și disciplină laudabilă în toate lucrurile. Pacea garantează ascultarea rugăciunilor, este o cale ușoară și eficace pentru rugăciunile de mijlocire, este îndeplinirea deplină a tuturor dorințelor. Pacea este mama iubirii, legătură de împăcare, semn clar al unui suflet curat, care poate să ceară pentru sine de la Dumnezeu ceea ce vrea. Cere tot ceea ce vrea și obține tot ceea ce cere. Pacea trebuie păstrată din porunca suverană, pentru că însuși Cristos Domnul spune: *Pace vă las vouă, pacea mea o dau vouă (In 14,27)*, care înseamnă ca și cum ar spune: „V-am lăsat în pace, vreau să vă găsesc în pace”. Plecând de la noi, el vrea să dea ceea ce dorea să regăsească în toți atunci când se va întoarce.

Porunca cerească ne obligă să păstrăm această pace pe care ne-a dat-o, iar dorința lui este aceasta: Vreau să găsesc ceea ce am lăsat. Cultivarea păcii, chiar din rădăcini, îi aparține lui Dumnezeu, iar dezrădăcinarea

păcii îi aparține dușmanului. Așa cum iubirea frățească este de la Dumnezeu, tot așa, ura este de la diavol; pentru aceasta, ura trebuie condamnată, deoarece este scris: *Cine îl urăște pe fratele său este un ucigaș (1In 3,15)*.

Așadar, fraților preaiubiți, vedeți de ce trebuie iubită pacea și apreciată buna înțelegere; acestea dau naștere la iubire și o hrănesc. Știți că, așa cum spune apostolul: *iubirea este de la Dumnezeu (1In 4,7)*. Așadar, cel care nu are iubire este fără Dumnezeu.

Deci, fraților, să respectăm poruncile care ne dau viață. Fraternitatea să fie ținută bine cu legăturile unei păci profunde; să fie ținută strâns cu legătura mântuitoare a iubirii reciproce care acoperă un mare număr de păcate. Trebuie să îmbrățișăm cu toate dorințele noastre iubirea care are o răsplată specială pentru fiecare dintre aspectele sale bune. Pacea trebuie păstrată mai mult decât toate celelalte virtuți, pentru că Dumnezeu este întotdeauna în pace.

Iubiți pacea și totul va fi liniștit. Pacea voastră va fi pentru noi o răsplată, pentru voi, o bucurie, iar Biserica lui Dumnezeu, întemeiată în unitatea păcii, se va putea bucura de o coeziune perfectă în Cristos.

RESPONSORIUL

Cf. Is 58,7-8

R. Frânge pâinea ta cu cel căruia îi este foame, primește-i în casa ta pe săracii care nu au un acoperiș; * atunci lumina ta se va revărsa ca aurora, înaintea ta va merge dreptatea ta.

V. Când vezi un om gol, acoperă-l, și nu-l disprețui pe cel care este de același neam cu tine. * Atunci.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ești izvorul păcii și iubești milostivirea, tu ai împodobit-o pe sfânta Elisabeta cu harul minunat de a-i împăca pe cei învrăjbiți; dă-ne, te rugăm, harul, prin mijlocirea ei, să împlinim și noi faptele păcii, ca să ne putem numi fiii ai lui Dumnezeu. Prin Domnul.

5 iulie

SFÂNTUL ANTON MARIA ZACCARIA, PREOT

S-a născut la Cremona, în Lombardia, în anul 1502. A studiat medicina la Padova. După ce a fost sfințit preot, a întemeiat Societatea Clericilor Sfântului Paul (a Barnabișilor), care a avut un mare rol în însănătoșirea moravurilor. A murit în anul 1539.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1636, sau al sfinților bărbați: pentru educatori, 1770, sau pentru călugări, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Discursul către confracții săi*
al sfântului Anton Maria Zaccaria, preot

(J. A. Gabutio, *Historia Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli*, 1, 8)

Discipolul apostolului Paul

Noi suntem nebuni pentru Cristos (1Cor 4,10): așa spunea despre sine și despre ceilalți apostoli, și despre cei care mărturisesc credința creștină și apostolică, conducătorul nostru fericit și patronul nostru preasfânt. Dar nu trebuie să ne minunăm sau să ne temem, fraților preaiubiți, pentru că discipolul nu este mai presus decât învățătorul, nici servitorul mai presus decât stăpânul său (Mt 10,24). Cei care se ridică împotriva noastră, în timp ce își fac rău lor pentru că provoacă mânia lui Dumnezeu împotriva lor, nouă ne fac bine, pentru că măresc coroana măririi veșnice. Așadar, în loc să-i disprețuim și să-i urâm, trebuie să-i compătimim și să-i iubim. Ba, mai mult, trebuie să ne rugăm pentru ei și să nu ne lăsăm învinși de rău, ci să învingem răul prin bine și să îngrădăm asupra capului lor fapte de pietate, ca pe niște cărbuni aprinși (Rom 12,20) ai dragostei,

așa cum ne îndeamnă Apostolul nostru, în așa fel încât ei, văzând răbdarea și blândețea noastră, să se întoarcă la o cale mai bună și să se aprindă de iubire față de Dumnezeu.

Cât ne privește, Dumnezeu, în milostivirea sa, ne-a ales din lume, chiar dacă suntem nevrednici, ca să-l slujim urcând din virtute în virtute și să aducem un rod mare de dragoste prin răbdare, slăvindu-ne nu numai în speranța mării fiilor lui Dumnezeu, ci chiar și în suferințe.

Luați aminte la chemarea voastră (cf. 1Cor 1,26), fraților preaiubiți. Dacă am vrea să o examinăm bine, am vedea cu ușurință ceea ce cere de la noi și, așa cum am început să urmărim, chiar de departe, pașii sfinților apostoli și ai celorlalți ucenici ai lui Cristos, tot așa, nu vom refuza să fim părtași la pătimirile lor. Să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți la Isus, începutul și desăvârșirea credinței (Evr 12,1-2).

Așadar, noi, care am ales ca tată și călăuză un apostol așa de mare și ne-am angajat să-l urmărim, să ne străduim să punem în practică învățătura sa și exemplele sale. Nu s-ar cuveni ca sub un asemenea conducător să existe soldați leneși sau dezertori, nici să fie copii nedemni ai unui tată așa de mare.

RESPONSORIUL

Cf. *Fap 20,21.24; Rom 1,16a*

R. Am dat mărturie despre Domnul nostru Isus Cristos fără să mă tem de nimic; * nu pun nici un preț pe viața mea, numai să duc la capăt alergarea mea și slujirea pe care am primit-o, aceea de a da mărturie despre vestea cea bună a harului lui Dumnezeu.

Ψ. Nu mi-e rușine de evanghelie. * Nu pun.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, Doamne, harul să căutăm necontenit, precum sfântul apostol Paul, înalta cunoaștere a lui Isus Cristos, care l-a luminat pe sfântul Anton Maria Zaccaria să predice în Biserica ta cuvântul mântuirii. Prin Domnul.

6 iulie

SFÂNTA MARIA GORETTI,
FECIOARĂ MARTIRĂ

S-a născut la Corinaldo, în Italia, în anul 1890, dintr-o familie săracă. Copilăria, petrecută lângă Nettuno, i-a fost plină de lipsuri. Își ajuta mama la treburile casei, era evlavioasă și asiduă la rugăciune. În anul 1902 a fost ucisă cu lovituri de pumnal, luptând să-și apere curăția.

De la **Comunul unui martir**, 1609, sau al **fecioarelor**, 1681.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Omilia la canonizarea sfintei Maria Goretti*
a lui Pius al XII-lea, papă

(AAS 42 [1950] 581-582)

Nu mă tem de nici un rău, căci tu ești cu mine

Așa cum știu toți, această fecioară fără apărare a trebuit să ducă o luptă foarte aspră: dintr-o dată s-a năpustit asupra ei o furtună puternică și oarbă, care a încercat să păteze și să violeze candoarea sa îngerească. Angajată într-o atare bătălie, ea a putut să repete Răscumpărătorului divin cuvintele din cartea de aur, *Imitațiunea lui Cristos*: „Dacă voi fi ispitită și chinuită de multe suferințe, nu mă voi teme de nici un rău atât timp cât harul tău va fi cu mine. El este puterea mea; el îmi dă sfat și ajutor. El este mai puternic decât toți dușmanii”. Sprijinită astfel de harul divin, căruia îi corespundea cu generozitate, și-a dat viața, dar nu a pierdut slava fecioriei.

În această viață de copilă umilă, pe care am descris-o pe scurt, putem să admirăm nu numai un spectacol vrednic de cer, ci vrednic să fie luat în considerare și admirat în acest timp al nostru. Să învețe tații și mamele

cum trebuie să educe în mod corect, sfânt și trainic copiii încredințați lor de Dumnezeu și cum trebuie să-i conformeze preceptelor religiei catolice, în așa fel încât atunci când virtutea lor se va afla în pericol, ei să poată, cu ajutorul harului, să iasă victorioși, integri, nepătați.

Să învețe copiii veseli, tinerii plini de viață, să nu tindă în mod lamentabil spre plăcerile efemere și zădărnice ale simțurilor, spre fascinațiile amăgitoare ale vicilor, ci să învețe să aspire, și în greutate, la acea perfecțiune creștină la care toți putem ajunge prin voință decisă, sprijinită de harul supranatural, prin efort și rugăciune.

Desigur, nu toți suntem chemați să suferim martiriul, dar toți suntem chemați să ajungem la virtutea creștină. Virtutea cere putere, care, dacă nu ajunge la gradul eroic al acestei copile angelice, nu înseamnă că nu cere o atenție continuă, grijulie, care nu trebuie să fie neglijată niciodată până la sfârșitul vieții. De aceea, virtutea poate fi numită un fel de martiriu lent și continuat, la susținerea căruia ne îndeamnă cuvântul divin al lui Isus Cristos: *Împărăția cerurilor este asaltată cu violență și cei violenți o iau prin forță (Mt 11,12)*.

Așadar, spre aceasta să tindem cu toții, sprijiniți de harul ceresc: la aceasta să ne invite sfânta martiră Maria Goretti. Din cer, unde se bucură de fericirea veșnică, să obțină prin rugăciunile sale, de la Răscumpărătorul divin, ca noi toți, fiecare după condiția noastră, să urmăm exemplul său luminos prin voință puternică și conduită coerentă.

RESPONSORIUL

R. O, cât de frumoasă ești, fecioară a lui Cristos. * Tu, care te-ai învrednicit să primești coroana Domnului, coroana fecioriei perpetue.

V. Nimic nu a putut să te seducă pentru a pierde cununa fecioriei, nimic nu a putut să te separe de iubirea Fiului lui Dumnezeu, * tu, care.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ești izvorul nevinovăției și iubești curăția, tu i-ai dăruit slujitoarei tale Maria Goretti, în floarea tinereții, harul martiriului: dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea ei, statornicie în împlinirea poruncilor tale, după cum ai încununat-o pe ea cu biruința fecioriei. Prin Domnul.

9 iulie

SFINȚII AUGUSTIN ZHAO RONG, PREOT, ȘI ÎNSOȚITORII, MARTIRI

Sfântul Augustin s-a născut în China, în anul 1746. A făcut parte mai întâi din armata împăratului. S-a convertit la credință văzând perseverența sfinților martiri și a devenit preot. Datorită mărturisirii și predicării evangheliei, a murit și el martir în anul 1815. Împreună cu el sunt amintiți mai mulți însoțitori martiri ai Bisericii lui Dumnezeu, episcopi, preoți, călugări și călugărițe, precum și laici, bărbați, femei, copii, tineri și tinere, care, în timpuri și în locuri diferite, în China, au dat mărturie prin cuvinte și fapte, în strâmtorări, despre bogăția lui Cristos.

De la Comunal martirilor: pentru mai mulți martiri, 1585.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* papei Ioan Paul al II-lea
ținută la canonizarea martirilor din China

(AAS 92 [2000] 849-850)

Sângele martirilor dă mărturie despre credința creștinilor

Consacră-i pe ei în adevăr; cuvântul tău este adevăr (In 17,17). Această invocație, ecou al rugăciunii sacerdotale a lui Isus, pe care a înălțat-o către Tatăl după Cina cea de Taină, parcă ar fi rostită de mulțimile

de sfinți și fericiți, pe care Duhul Sfânt, din generație în generație, i-a ridicat în Biserică. Astăzi, la două mii de ani de când a început lucrarea de mântuire, noi ne însușim această invocație, având în fața noastră asemenea modele de sfințenie: Augustin Zhao Rong și cei 119 însoțitori martiri din China. Dumnezeu Tatăl i-a „consfințit în iubirea sa” ascultând cererea Fiului său, care, pentru a-i dobândi un popor sfânt, el însuși și-a întins brațele pe cruce, ca, murind, să distrugă moartea și să proclame învierea.

Biserica mulțumește astăzi Domnului pentru că este binecuvântată și inundată de lumina și splendoarea sfințeniei acestor fii și fiice ale Chinei. Tânăra Ana Wang, în vârstă de doar 14 ani, a rezistat amenințărilor călăului care o obliga să-și părăsească credința în Cristos și, înainte de a fi decapitată, cu o față senină, a declarat: „Porțile cerului sunt deschise pentru toți” și, în cele din urmă, a mai rostit de trei ori numele lui Isus. De asemenea, Xi Guizi, un tânăr de 18 ani, celor care tocmai îi tăiaseră mâna dreaptă și se pregăteau să-i smulgă pielea de pe el încă viu fiind, le-a declarat fără teamă: „Orice bucațică din carnea mea și orice picătură din sângele meu vă vor aminti mereu că eu sunt creștin”.

Cu convingere și bucurie asemănătoare au dat mărturie alți 85 de chinezi, bărbați și femei, de toate vârstele și condițiile sociale, preoți, călugărițe și credincioși laici, care au dovedit, cu prețul vieții, fidelitatea maximă față de Cristos și față de Biserică.

În această mulțime de martiri strălucesc și 33 de misionari și misionare, care și-au părăsit propria lor țară și au căutat să pătrundă în realitățile și mentalitățile chineze, asumându-și, cu iubire, greutățile acestui ținut, cu dorința de a-l vesti pe Cristos și de a sluji acest popor. Mormintele lor sunt acolo, asta vrând parcă să spună că ei aparțin pentru totdeauna Chinei. Acești misionari, atât cât au putut, au iubit sincer China, consumându-și pentru ea toate energiile lor. „Noi nu am făcut rău nimănui, a răspuns episcopul Francisc Fogolla

1422

11 iulie

gubernatorului care se pregătea să-l lovească cu propria spadă. Dimpotrivă, noi am făcut bine multor oameni”.

RESPONSORIUL

Mt 5,44-45.48, Lc 6,27

R. Iubiți-i pe dușmanii voștri, faceți-le bine celor care vă urăsc și rugați-vă pentru cei care vă persecută și vă vorbesc de rău. * Ca să fiți fiii Tatălui vostru din ceruri.

Ÿ. Fiți, așadar, desăvârșiți precum Tatăl vostru cereș este desăvârșit. * Ca să fiți.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin mărturia sfinților martiri Augustin și însoțitorii lui ai întărit într-un mod minunat Biserica ta, fă ca poporul tău, fidel misiunii încredințate să dobândească o mai mare libertate și să mărturisească adevărul înaintea lumii. Prin Domnul.

11 iulie

SFÂNTUL BENEDICT, ABATE,
PATRON AL EUROPEI

Sărbătoare

S-a născut la Nursia, în Umbria, în jurul anului 480. Educat la Roma, a început să ducă viață de pustnic în regiunea Subiaco, unde a adunat în jurul său o serie de ucenici. A întemeiat apoi celebra mănăstire de la Monte Cassino și a scris o regulă care a avut o răspândire universală și pentru care a meritat să fie numit părintele monahismului occidental. A murit la 21 martie 547, însă chiar din secolul al VIII-lea amintirea lui era celebrată în multe regiuni la 11 iulie. Prin scrisoarea apostolică *Pacis nuntius* din 24 octombrie 1964, papa Paul al VI-lea l-a declarat patron al întregii Europe.

De la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1758, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL Benedicte, ești în ceruri, *de la Vespere*, 1426.

LECTURA A DOUA

Din *Regula* sfântului Benedict, abate

(Prologus, 4-22; cap. 72, 1-12: CSEL 75, 2-5.162-163)

Niciodată să nu fie pus nimic mai presus de Cristos

Înainte de toate, trebuie să ceri de la Dumnezeu, prin rugăciuni insistente, ca el să ducă la bun sfârșit operele bune începute de tine, ca să nu trebuiască să se întristeze din cauza faptelor noastre rele, după ce ne-a învrednicit să ne cheme să fim copiii săi. În schimbul darurilor sale, noi îi datorăm ascultare continuă. Dacă nu vom face așa, el, ca un tată mânios, va fi constrâns să-i dezmoștenească, într-o zi, pe copiii săi și, ca un stăpân de temut, supărat din cauza păcatelor noastre, îi va condamna la pedeapsa veșnică pe acei răufăcători care nu au voit să-l urmeze spre slavă.

Așadar, să ne trezim odată la chemarea Scripturii care spune: *Este timpul să vă treziți din somn* (cf. *Rom* 13,11). Să deschidem ochii la lumina divină, să ascultăm cu atenție glasul de avertizare pe care ni-l adresează Dumnezeu în fiecare zi: *Astăzi, dacă veți auzi glasul Domnului nu vă împietriți inimile* (*Ps* 94,8). De asemenea: *Cine are urechi, să asculte ceea ce Duhul spune Bisericilor* (*Ap* 2,7).

Și ce anume spune? *Veniți, fiilor, ascultați-mă și voi învăța frica de Domnul* (*Ps* 33,12). *Umblați cât timp aveți lumina vieții, ca să nu vă prindă întunericul morții* (*In* 12,35).

Domnul caută în mulțimea poporului lucrătorul său și spune: *Cine este omul care dorește viața și vrea să aibă parte de zile fericite?* (cf. *Ps* 33,13). Dacă tu, ascultând aceste cuvinte, răspunzi: „Eu vreau”, Dumnezeu îți spune: „Dacă vrei să ai viața adevărată și veșnică,

ferește-ți limba de răutate și buzele de vorbe înșelătoare, fugi de rău și fă binele, caută pacea și urmează-o (Ps 33,14-15). Și dacă veți face aceasta, ochii mei vor fi asupra voastră și urechile mele vor fi atente la rugăciunile voastre; înainte de a mă invoca, eu voi spune: Iată-mă”.

Fraților preaiubiți, ce este mai dulce decât acest glas al Domnului care ne invită? Iată, pentru că el ne iubește, ne arată calea vieții.

De aceea, cu mijlocul încins cu credință și cu practica faptelor bune, prin călăuzirea evanghelică, să intrăm pe căile sale pentru a merita să-l vedem în împărăția sa pe cel care ne-a chemat. Dar dacă vrem să locuim în lăcașurile împărăției sale, să fim convinși că nu vom putea ajunge acolo decât numai grăbindu-ne prin fapte bune.

Așa cum există un zel rău și amar care îndepărtează de Dumnezeu și duce la iad, tot așa există un zel bun care îndepărtează de vicii și duce la Dumnezeu și la viața veșnică. În acest zel, călugării trebuie să se exercite cu o iubire deosebită. De aceea, să se întrecă în a-și da cinstire unul altuia, să suporte cu toată răbdarea infirmitățile fizice și morale ale celorlalți, să se întrecă în ascultare reciprocă. Nimeni să nu caute interesul propriu, ci pe al celorlalți, să-i iubească pe frați cu iubire curată, să se teamă de Dumnezeu, să-l iubească pe abate cu dragoste sinceră și umilă.

Să nu punem absolut nimic în locul lui Cristos și, astfel, el, ca răsplată, ne va conduce pe toți la viața veșnică.

RESPONSORIUL

R. Sfântul Benedict, părăsind casa și moștenirea de la părinți pentru a fi plăcut numai lui Dumnezeu, i s-a consacrat cu totul lui în viața călugărească. * A locuit singur sub privirea aceluia care vede totul.

V. S-a retras din lume cu știința celui neștiutor și înțelepciunea celui neînvățat. * A locuit.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru viața ta frumoasă, pentru legile ce dat-ai,
Mare sfinte Benedicte, minunată-n cer răsplata-i.
Ai făcut să strălucească lumea-ntreagă de lumină;
Fă o rază de lumină peste noi acum să vină.

Cu răbdare și blândețe, te-ai făcut iubirii crainic,
În familii nou create i-ai unit pe oameni trainic.
Europa ai supus-o, cu-nțelepte-nvățăminte,
Lui Cristos Mântuitorul și domniei sale sfinte.

Dând o regulă de viață, ucenicii se adună;
Îmbinând cu munca ruga, își duc viața împreună.
Renunțând la duhul lumii, se căznesc să fie printre
Cei ce merg pe calea-ngustă, ca să poată-n cer să intre.

Peste lumea zbuciumată, moartea umbrele își cerne;
Omenirea azi e pradă dușmăniilor fraterne.
Fă ca iarăși între oameni sfânta pace să coboare,
Fă ca iarăși să domnească armonia-ntre popoare.

Preamărit să fie Fiul, ca și veșnicul Părinte,
Cinste Duhului ce este flacăra iubirii sfinte.
Preamărire-n veci Treimii; ea-i răsplata vieții tale,
Mare sfinte Benedicte, fala tagmei monahale. Amin.

Sau:

Légifer prudens, veneránde doctor,
Qui nites celsis méritis per orbem,
Dénuo comple, benedícite, mundum
Lúmine Christi.

Flóruit per te novus atque miro
Géntium nexu sociátus ordo;
Iúribus sacris tua vox subégit
Dúlciter omnes.

Líberos Iesu paritérque servos
Régula magna statuísti alúmnos,
Quos amor fótus précibus revínxit
Et labor unus.

Iamque fratérne, duce te, labórent,
 Múto certent pópuli favóre,
 Gáudeant pacis refovére semper
 Dona beátæ.

Cláritas Patri genitæque Proli,
 Flámini sancto decus atque cultus,
 Grátia quorum tibi tanta laudis
 Glória lucet. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: A fost un om vrednic de toată cinstirea, binecuvântat prin har, precum îl arată și numele, Benedict.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai orânduit pe sfântul abate Benedict învățător minunat la școala slujirii tale, dă-ne, te rugăm, harul de a nu pune nimic mai presus de iubirea ta, ca să putem alerga cu inimă deschisă pe calea porun-cilor tale. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Benedicte, ești în ceruri între sfinți aleasă floare,
 Căci pe frunte porți cununa gloriei nepieritoare.
 Printre cei ce țeasta Fiarei au zdrobit-o cu călcâiul
 Într-o luptă-ncrâncenată, ne-ndoielnic ești întâiul.

De adâncă-nțelepciune de copil ai dat dovadă.
 Ai rămas curat de tânăr, n-ai lăsat să cadă pradă
 Stricăciunii castitatea. Neatins de rău, precum e
 Orice mort în lumea-aceasta,
 mort ai fost tu pentru lume.

Într-o zi renunți la toate; lași părinți și frați și casă,
 Fuși de larva lumii, ca să duci o viață mai retrasă;
 Te afunzi adânc în codri și-ți găsești o grotă-n stâncă,
 Unde nimeni nu-ți disturbă pacea, liniștea adâncă.

Ai trăit mereu în posturi, rugăciuni și contemplații
 Și-ai umplut cu-nvățătură ale lumii vaste spații.
 Dă-ne-o rază din lumina și splendoarea ta măreață,
 Mai ales când duhul lumii ne învăluie în ceață.

Preamărit să fie Fiul, ca și veșnicul Părinte,
 Cinste Duhului ce este flacăra iubirii sfinte.
 Preamărire-n veci Treimii; ea-i răsplata vieții tale,
 Mare sfinte Benedicte, fala tagmei monahale. Amin.

Sau:

Inter ætérnas súperum corónas,
 Quas sacro partas, cólimus triúmpho,
 Êmicas celsis méritis corúscus,
 O Benedícete!

Sancta te compsit púerum senéctus,
 Nil sibi de te rápuit volúptas,
 Áruit mundi tibi flos, ad alta
 Mente leváto.

Hinc fuga lapsus pátriam, paréntes
 Déseris, fervens némorum colónus;
 Inde conscríbis documénta vitæ
 Pulchra beátæ.

Iam docens omnes pópulos subésse
 Légibus tandem placitisque Christi,
 Fac tuis cuncti précibus petámus
 Cælica semper.

Cláritas Patri genitæque Proli,
 Flámini sancto decus atque cultus,
 Grátia quorum tibi tanta laudis
 Glória lucet. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la Magnificat: Acesta a primit binecuvântare de la Domnul și îndurare de la Dumnezeu, mântuitorul său, căci acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

13 iulie

SFÂNTUL HENRIC, ÎMPĂRAT

S-a născut în anul 973, în Bavaria. I-a urmat tatălui său în conducerea ducatului și apoi a fost ales împărat. A avut un rol deosebit în reformarea vieții Bisericii și în sprijinirea activității misionare. A întemeiat mai multe episcopate și a înzestrat multe mănăstiri. A murit în anul 1024 și a fost canonizat de papa Eugen al III-lea, în anul 1146.

De la Comunal sfinților bărbați, 1705.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Henric*

(MGH, *Scriptores* 4, 792-799)

El se îngrijea de pacea și de liniștea Bisericii

Acest slujitor sfânt al lui Dumnezeu, după ce a primit ungera ca rege, nu a fost mulțumit de caracterul limitat al unei împărății pământești, dar pentru a dobândi coroana vieții nemuritoare, și-a propus să slujească sub însemnele marelui Rege. A-l sluji pe el înseamnă a domni! De aceea, a avut o grijă foarte mare să răspândească iubirea față de religie, să asigure bisericilor beneficii și ornamente prețioase. A stabilit sediul episcopal de Bamberg chiar în palatul său, sub patronajul principilor apostolilor Petru și Paul și al mărețului martir Gheorghe, și a supus-o printr-o jurisdicție aparte sfintei Biserici a Romei; astfel el i-a dat Scaunului Apostolic cinstea ce i se cuvine prin drept divin și, în același timp, a pus temelii solide fundației sale, punând-o sub un patronaj așa de măreț.

Pentru ca toți să știe cu câtă vigilență s-a îngrijit acest om sfânt ca noua sa biserică să se bucure de bunurile păcii și ale liniștii și în timpurile ce vor urma, introducem aici, ca o confirmare, o scrisoare a sa.

„Henric, rege prin voia Providenței, către toți fiii Bisericii prezenți și către cei care vor urma. Suntem invitați și avertizați de învățăturile mântuitoare ale Sfintei Scripturi să părăsim bunurile pământești și comodatările acestui pământ și să căutăm cu toate mijloacele să câștigăm lăcașurile veșnice din ceruri. Bucuria pe care ne-o dă gloria prezentă este trecătoare și zădărnice, în afara cazului în care este orientată spre veșnicia cerească. Milostivirea lui Dumnezeu a dat neamului omenesc un remediu folositor atunci când a hotărât ca bunurile pământului să fie prețul patriei cerești.

De aceea, amintindu-ne de această îngăduință și știind bine că am fost înălțați la demnitatea regească printr-o dispoziție gratuită a milostivirii lui Dumnezeu, ni s-a părut un lucru bun nu numai să mărim bisericile construite de predecesorii noștri, dar să construim altele noi, spre mai marea slavă a lui Dumnezeu, și să le înzestrăm cu beneficii și favoruri ca semn al devoțiunii noastre. De aceea, ascultând cu atenție poruncile și respectând sfaturile divine, dorim să punem la o parte, în cer, comorile dăruite de generozitatea divină; în cer, unde tâlharii nu sparg și nici nu fură, nici molia sau rugina nu strică; în cer, unde, în timp ce acum ne dăm silința să adunăm acolo toate lucrurile noastre, să se poată îndrepta și inima noastră mai des prin dorință și iubire.

Pentru aceasta, vrem ca toți credincioșii să știe că noi am ridicat la demnitatea de prim scaun episcopal o localitate care se numește Bamberg, lăsată nouă ca moștenire de tatăl nostru, pentru ca acolo să se mențină o amintire solemnă despre noi și despre părinții noștri și să se ofere continuu jertfa de mântuire pentru toți credincioșii”.

RESPONSORIUL

Înț 10,11b-12a.14c.10a

R. Domnul l-a făcut cinstit și l-a păzit de dușmani și l-a protejat de cei care îi întindeau curse. * I-a dat o înțelepciune veșnică.

V. Pe cel drept, Domnul îl conduce pe căi drepte și îi arată împărăția lui Dumnezeu. * I-a dat.

1430

14 iulie

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai întâmpinat pe sfântul Henric cu belșugul harului tău și l-ai înălțat în chip minunat de la grija cârmuirii pământești la cele cerești, fă-ne, prin mijlocirea lui, ca în nestatornicia lumii acesteia să înaintăm plini de dor spre tine, cu inimi curate. Prin Domnul.

14 iulie

SFÂNTUL CAMIL DE LELLIS, PREOT

S-a născut lângă Theate (Chieti), regiunea Abruzzo, în anul 1550. S-a dedicat întâi carierei militare, apoi, convertindu-se, s-a dedicat îngrijirii bolnavilor. A studiat teologia și a fost sfințit preot, întemeind apoi o societate ai cărei membri se ocupau cu îngrijirea bolnavilor. A murit la Roma, în anul 1614.

De la **Comunul sfinților bărbați: pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile, 1765.**

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Camil*,
scrisă de unul dintre confracții lui

(S. Cikatelli, *Vita del p. Camillo de Lellis, Viterbo 1615*)

Slujirea Domnului în frați

Începând de la dragostea sfântă, ca rădăcină a tuturor virtuților și ca dar care îi era mai familiar, spun că sfântul Camil a fost așa de înflăcărat de această virtute sfântă, nu numai față de Dumnezeu, ci și față de aproapele, îndeosebi față de cei bolnavi. Era suficient numai să-i vadă ca să fie plin de iubire, să fie mișcat și să-l facă să uite complet orice altă atracție sau satisfacție lumească. Atunci când slujea pe vreunul dintre ei, părea

că se consumă de iubire și compasiune și ar fi luat de bunăvoie asupra sa orice rău pentru a îndulci durerea lor și a-i ușura de suferințe.

Descoperă persoana lui Cristos în ei cu atâta vivacitate încât adesea, când le dădea de mâncare, considerându-i ca pe Domnul, le cerea har și iertare de păcate. Stătea cu atâta reverență înaintea lor, ca și cum ar fi stat chiar în prezența Domnului. Nu vorbea niciodată despre altceva, mai des, sau cu mai mare fervoare, decât despre dragostea sfântă, și ar fi voit să o imprime în inima tuturor oamenilor.

Pentru a-i înflăcăra pe călugării săi de această virtute sfântă, obișnuia să le amintească, adesea, cuvintele preadulci ale lui Isus Cristos: *Am fost bolnav și m-ați vizitat (Mt 25,36)*, care păreau într-adevăr că erau sculptate în inima sa, de atâtea ori le spunea și le repeta.

Camil era un om cu atâta dragoste încât îi era milă nu numai față de bolnavi și muribunzi, ci, în general, față de toți cei săraci și lipsiți. Inima îi era plină de atâta milă față de cei nevoiași, încât obișnuia să spună: „Atunci când nu s-ar mai găsi săraci în lume, oamenii ar trebui să meargă să-i caute și să-i scoată de sub pământ pentru a le face bine și a fi milostivi față de ei”.

RESPONSORIUL

1Tes 5,14b.15b.18b; Rom 15,7

R. Sprijiniți-i pe cei slabi, căutând întotdeauna ceea ce este bun în toți; * căci aceasta este voința lui Dumnezeu, în Cristos Isus, față de voi.

Ψ. Primiți-vă unii pe alții după cum și Cristos v-a primit pe voi spre gloria lui Dumnezeu. * Căci aceasta.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai împodobit pe sfântul preot Camil cu harul unei carități deosebite față de cei bolnavi, te rugăm, prin meritele lui, să reversi asupra noastră duhul iubirii tale, pentru ca, slujindu-te în frații noștri, să putem, în ceasul morții, să ne înfățișăm cu încredere înaintea ta. Prin Domnul.

15 iulie

**SFÂNTUL BONAVENTURA,
EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII****Comemorare**

S-a născut în jurul anului 1218, la Bagnoregio, în Toscana. A studiat filozofia și teologia la Paris și, fiind numit profesor, a predat cu mare pasiune aceste științe confrăților săi din ordinul franciscan. Ales ministru general al ordinului, l-a condus cu prudență și înțelepciune. A murit la Lyon, în anul 1274. A lăsat multe lucrări de teologie și filozofie.

De la **Comunul păstorilor: pentru episcopi**, 1636, sau al **învățătorilor Bisericii**, 1667.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din tratatul *Itinerarul minții în Dumnezeu*
de sfântul Bonaventura, episcop

(Cap. 7, 1.2.4.6: Opera omnia, 5, 312-313)

Înțelepciunea mistică este revelată prin Duhul Sfânt

Cristos este calea și poarta. Cristos este scara și vehiculul. El este *ispășitorul așezat deasupra arcei lui Dumnezeu* (Ex 26,36). El este *misterul ascuns de veacuri* (Ef 3,9). Cel care se îndreaptă spre acest *ispășitor* cu dăruire absolută și își fixează privirea spre Domnul răstignit prin credință, speranță, dragoste, devoțiune, admirație, tresăltare de bucurie, stimă, laudă și jubilară a inimii, face împreună cu el *Paștele*, adică trecerea; traversează prin toiagul crucii Marea Roșie, ieșind din Egipt pentru a intra în pustiu. Aici, el gustă mana ascunsă, se odihnește împreună cu Cristos în mormânt ca un mort în exterior, dar aude, atât cât îi permite starea de călător, ceea ce i s-a spus pe cruce tâlharului căit: *Astăzi vei fi cu mine în paradis* (Lc 23,43).

Pentru ca această trecere să fie perfectă, este necesar ca, suspendând activitatea intelectuală, toate sentimentele inimii să fie transformate și transferate în Dumnezeu. Acesta este un fapt mistic și extraordinar, pe care nu-l cunoaște nimeni, decât acela care îl primește. Îl primește numai acela care îl dorește, nu-l dorește decât cel care este înflăcărat de focul Duhului Sfânt pe care Cristos l-a adus pe pământ. Iată de ce Apostolul afirmă că această înțelepciune mistică este revelată de Duhul Sfânt.

Dacă vrei să știi cum au loc toate acestea, întreabă harul, nu știința, dorința, nu intelectul, suspinul rugăciunii, nu dorința de a citi, mirele, nu învățătorul, pe Dumnezeu, nu pe om, întunericul, nu claritatea, nu lumina, ci focul care înflăcărează toată ființa și o introduce adânc în Dumnezeu prin unctiunea sa delicată și prin sentimentele cele mai arzătoare. Acest foc este Dumnezeu, iar acest cuptor se găsește în Ierusalimul sfânt; este Cristos care le aprinde cu căldura pătimirii sale pre- arzătoare. Îl poate percepe numai cel care spune: *Sufletul meu a preferat să fie atârnat pe cruce și oasele mele au ales moartea!* (cf. *Iob* 7,15). Cel care iubește această moarte poate să-l vadă pe Dumnezeu, pentru că este adevărat că *nimeni nu poate să mă vadă și să rămână viu* (*Ex* 33,20). Așadar, să murim și să intrăm în acest întuneric; să facem să tacă grijile, concupiscențele și fanteziile. Să trecem împreună cu Cristos cel răstignit *din această lume la Tatăl*, pentru ca, după ce l-am văzut, să putem spune împreună cu Filip: *Aceasta ne este îndeajuns* (*In* 14,8); să ascultăm împreună cu Paul: *Îți este de ajuns harul meu* (*2Cor* 12,9); să ne bucurăm cu David, spunând: *Chiar dacă se mistuie trupul meu și inima mea, stânca inimii mele și partea mea este Dumnezeu în veci* (*Ps* 72,26). *Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veac și până în veac! Să zică tot poporul: Amin! Amin!* (*Ps* 105,48).

RESPONSORIUL

IIn 3,24; Sir 1,9a.10

R. Cel care ține poruncile lui Dumnezeu rămâne în el și el în acesta. * Prin aceasta cunoaștem că rămâne în noi: după Duhul pe care ni l-a dat.

V. Dumnezeu a creat înțelepciunea în Duhul Sfânt și a revărsat-o asupra tuturor oamenilor și a oferit-o celor care o iubesc. * Prin aceasta.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne harul, te rugăm, atotputernice Dumnezeule, ca noi, cei care sărbătorim acum ziua nașterii pentru cer a sfântului episcop Bonaventura, să culegem înțelepciune din învățătura lui aleasă și să imităm neconținut iubirea lui înflăcărată. Prin Domnul.

16 iulie

SFÂNTA FECIOARĂ MARIA
DE PE MUNTELE CARMEL

În Sfintele Scripturi este lăudată frumusețea Carmelului, unde profetul Ilie a apărut puritatea credinței lui Israel în Dumnezeu cel viu. În secolul al XII-lea, câțiva pustnici s-au retras pe acest munte, apoi au întemeiat un ordin pentru a duce o viață contemplativă sub ocrotirea sfintei Născătoare de Dumnezeu, Maria.

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1524.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 1, la Nașterea Domnului, 2.3: PL 54, 191-192)

Maria a zămislit mai întâi în inimă și apoi în trup

Este aleasă o fecioară din descendența regală a neamului lui David, care, destinată pentru o maternitate

sacră, l-a zămislit pe Fiul, om-Dumnezeu, mai întâi în inima sa și apoi în trupul său. Fără să ignore planul divin, ca să nu se teamă în fața unui eveniment excepțional, ea înțelege din colocviul avut cu îngerul ceea ce va lucra Duhul Sfânt în ea. Cea care va deveni Mamă a lui Dumnezeu nu se gândește că acest fapt are loc fără a deteriora pudoarea. De ce nu ar trebui să creadă în noutatea zămislirii, de vreme ce i se promite intervenția eficientă a puterii Celui Preaînalt? În afară de aceasta, credința ei, care era deja perfectă, este confirmată de mărturia unei minuni precedente: împotriva oricărei așteptări, Elisabetei îi este acordată rodnicia. Astfel, nu se putea pune la îndoială că cel care a dat rodnicie unei femei sterile putea să o dea și unei fecioare.

Pentru aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu, el însuși Dumnezeu și Fiul lui Dumnezeu, *care era la început la Dumnezeu și prin care s-au făcut toate și fără de care nimic din ceea ce există nu a fost făcut* (cf. In 1,3), s-a făcut om pentru a-l elibera pe om de moartea veșnică; dar, înjosindu-se până acolo încât a luat condiția noastră umilă, el nu și-a diminuat maiestatea. Astfel, rămânând ceea ce era și asumând ceea ce nu era, el a unit adevărata natură de slujitor cu aceea care îl face egal cu Dumnezeu Tatăl. A unit cele două naturi printr-o legătură așa de minunată, încât nici mărirea la care era chemată nu a absorbit natura inferioară, nici asumarea acestei naturii nu a diminuat natura superioară.

De aceea, rămânând neatins ceea ce era propriu fiecărei naturi și unind cele două naturi într-o singură persoană, iată că umilința este asumată de maiestate, slăbiciunea de putere și caracterul muritor de veșnicie. Pentru a plăti datoria proprie a condiției noastre, natura înalterabilă s-a unit cu natura noastră alterabilă și Dumnezeu adevărat s-a unit cu omul adevărat într-un singur Domn. În felul acesta, tocmai așa cum se cuvenea mântuirii noastre, unicul, *singurul mijlocitor între Dumnezeu și oameni* (1Tim 2,5) putea să moară în virtutea unei naturi și să învie în virtutea celeilalte. De aceea, nașterea Mântuitorului nu a adus nici cel mai mic

prejudiciu fecioriei mamei, pentru că nașterea celui care este adevărul a fost ocrotire a curăției sale.

Pentru aceasta, dragii mei, se cuvenea ca Isus Cristos, *Puterea lui Dumnezeu și Înțelepciunea lui Dumnezeu* (1Cor 1,24), să se nască în așa fel încât să fie la nivelul nostru prin natura sa umană și să fie infinit superior nouă prin divinitatea sa. De fapt, dacă nu ar fi fost Dumnezeu adevărat, nu ne-ar fi adus mântuirea, și dacă n-ar fi fost om adevărat, nu ne-ar fi dat exemplu.

Pentru aceasta, la nașterea Domnului îngerii cântau plini de bucurie: *Mărire în cer lui Dumnezeu și vesteau: Pace pe pământ oamenilor de bunăvoință* (Lc 2,14). Ei văd că Ierusalimul ceresc este un edificiu format din toate popoarele pământului. Așadar, dacă pentru această operă inefabilă a milostivirii divine, îngerii, care sunt creaturi cerești, experimentează atâta bucurie, cu cât mai mult nu ar trebui să se bucure oamenii care sunt creaturi așa de umile?

RESPONSORIUL

R. Să celebrăm cum se cuvine memoria fericitei Fecioare Maria la smerenia căreia a privit Domnul; * la vestirea îngerului, ea l-a zămislit pe Mântuitorul lumii.

Ÿ. Să cântăm gloria lui Cristos în această sfântă celebrare a Maicii lui Dumnezeu. * La vestirea.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Am cerut limpede înțelepciunea în rugăciunea mea și ea a rodit ca strugurele timpuriu.

Rugăciunea de încheiere

Să ne vină în ajutor, Doamne, aleasa mijlocire a slăvitei Fecioare Maria, pentru ca, întăriți de ocrotirea ei, să putem ajunge la muntele sfânt, Cristos Domnul, care, fiind Dumnezeu.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Maria asculta cuvântul lui Dumnezeu și îl păstra meditându-l în inima ei.

20 iulie

SFÂNTUL APOLINAR, EPISCOP MARTIR

Răspândind bogățiile nemărginite ale lui Cristos printre popoare, la sfârșitul secolului al doilea, a devenit episcop al Bisericii din Classe la Ravena, în Flaminia, și și-a încoronat viața prin cinstea martiriului. A trecut la Domnul în ziua de 23 iulie.

De la Comunal unui martir, 1609.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Petru Crisologul, episcop

(Pred. 128, 1-3: CCL 24A, 789-791)

Iată, martirul domnește și este viu

Fericitul Apolinar a luminat Biserica prin cinstea unui martiriu glorios. Într-adevăr, Apolinar, pentru că și-a pierdut viața după porunca lui Dumnezeu, a câștigat-o pentru veșnicie. Fericit este acela care *și-a săvârșit alergarea, și-a păstrat credința* (cf. *2Tim* 4,7), pentru ca într-adevăr să fie recunoscut ca primul printre credincioșii săi. Nu cumva să creadă cineva că este mai puțin mărturisitor decât martir, căci prin legătura zilnică cu Dumnezeu, era mereu îndreptat spre luptă. Ascultați-l pe Paul spunând: *Suntem dați la moarte toată ziua* (*Rom* 8,36). Este puțin a muri o dată pentru acela care poate să aducă victoria glorioasă pentru regele său împotriva dușmanilor, însă nu atât moartea, cât mai ales credința și devoțiunea îl fac pe martir; și dacă este virtute a muri în luptă din dragoste față de rege, la fel este o virtute perfectă aceea de a lupta continuu și de a duce până la capăt bătălia. Prin insinuările sale, dușmanul inteligent nu l-a făcut martir printr-o moarte imediată, dar l-a arătat ca martir pentru că nu a putut să-i

smulgă credința. A aruncat asupra lui toate sulțile pe care le-a știut, a folosit împotriva lui toate armele pe care le avea, dar nu a reușit să facă să se clatine puternicul păstor și nici să-i slăbească statornicia. Este mare lucru, fraților, dacă este nevoie, să nu ținem cont de viața prezentă pentru Domnul; dar e lucru tot atât de măreț a călca în picioare și a disprețui, prin viața prezentă, lumea și pe principele ei.

Se grăbea Cristos spre martir, martirul său se grăbea spre rege. Bine am spus că se grăbea, după cum spune profetul: *Scoală-te, vino în întâmpinarea mea și privește (Ps 58,6)*. Dar sfânta Biserică, pentru a-l reține pe combatantul său, a cerut cu insistență de la Cristos să întârzie a-i da învingătorului cununa dreptății și să i-l lase ei în timp de război pe păstorul luptător. Mărturisitorul își vărsa sângele. Prin rănilor sale și prin credința din suflet, dădea mărturie despre Creatorul său. Primind cerul, disprețuia trupul și pământul. Dar a învins încă o dată copilăria plâpândă a Bisericii, a reușit să-l rețină.

Spun copilăria, care dobândește totul întotdeauna, care caută să obțină mai mult prin lacrimi decât prin rațiunea forței. Căci nu poate înfățișarea și sudoarea celor puternici cât pot lacrimile copiilor, pentru că în primul caz se frâng trupurile, dar în al doilea caz se rup inimile; în primul caz abia că se mișcă judecățile minții, în al doilea caz se revarsă toată afecțiunea.

Și ce să spunem mai mult? Sfânta maică Biserică dorește, caută să nu fie separată niciodată de cel care îi stă în frunte. Iată-l, este viu, iată-l ca bunul păstor care are grijă de turma sa, care niciodată nu se desparte în duh, chiar dacă pentru un timp o precede cu trupul. O precede, spun, după aspectul exterior; de altfel, el se odihnește printre noi în locuința trupului său. Diavolul este nimic, persecutorul a murit; iată, cel care a dorit să fie ucis pentru regele său domnește și este viu.

RESPONSORIUL

2Tim 4,7-8; Fil 1,21

R. Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința. * De acum îmi este

rezervată coroana dreptății, pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, judecătorul cel drept.

✠. Pentru mine, a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig. * De acum.

Rugăciunea de încheiere

Condu-i, Doamne, pe credincioșii tăi pe calea mântuirii veșnice, pe care sfântul episcop Ápolinar a arătat-o prin învățătura și martiriul său, și fă-ne și pe noi, prin mijlocirea lui, astfel să perseverăm în poruncile tale, încât să ne învrednicim a fi încununați împreună cu el. Prin Domnul.

21 iulie

SFÂNTUL LAURENȚIU DIN BRINDISI, PREOT ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut în anul 1559. Intrând în Ordinul Capucin, le-a predat confrăților teologia și și-a dezvoltat personalitatea dobândind o cultură deosebită. A străbătut Europa ca predicator plin de râvnă și foarte ascultat. Au rămas de la el și multe lucrări pe teme de credință. A murit la Lisabona, în anul 1619.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1636, sau al învățătorilor Bisericii, 1667.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Laurențiu din Brindisi, preot

(Pred. pentru Postul Mare, 2:
Opera omnia 5,1, nr. 48.50.52)

Predicarea este o îndatorire apostolică

Pentru a susține viața spirituală pe care o avem în comun cu îngerii din cer, creați, ca și noi, după chipul

și asemănarea lui Dumnezeu, este, desigur, necesară pâinea harului Duhului Sfânt și a dragostei lui Dumnezeu. Dar harul și dragostea nu valorează nimic fără credință, pentru că fără credință este imposibil să-i fim plăcuți lui Dumnezeu. Credința însă nu se poate dezvolta fără predicarea cuvântului lui Dumnezeu: *Credința vine prin predicare, iar predicarea din cuvântul lui Cristos (Rom 10,17)*. Pentru aceasta, predicarea cuvântului lui Dumnezeu este necesară pentru viața spirituală, așa cum semănatul este necesar pentru viața trupească.

De aceea, Cristos spune: *Semănătorul a ieșit să semene sămânța (Lc 8,5)*. Semănătorul a ieșit ca un purtător al dreptății, așa cum citim că, într-o vreme, însuși Dumnezeu era purtător al dreptății, ca atunci când în pustiu a dat din cer întregului popor, cu glas puternic, legea dreptății. Altă dată, un înger al Domnului, în locul numit „al celor ce plâng”, i-a reproșat poporului încălcarea legii divine (cf. *Jud 2,4-5*). Pentru aceasta, toți fiii lui Israel, auzind cuvintele îngerului, căți din toată inima, au izbucnit în plâns cu strigăte puternice. Și Moise a predicat întregului popor legea Domnului în stepele din Moab, așa cum apare în cartea *Deuteronomului*. În cele din urmă, a venit Cristos, Dumnezeu și om, ca să predice cuvântul lui Dumnezeu, care i-a trimis pentru acest scop pe apostoli, așa cum îi trimisese înainte pe profeți.

De aceea, predicarea este o îndatorire apostolică, înge-rească, creștină, divină. Cuvântul lui Dumnezeu este așa de bogat, în tot binele, încât este ca o comoară a tuturor bunurilor. Din ea izvorăsc credința, speranța și dragostea. Din ea derivă toate virtuțile, toate darurile Duhului Sfânt, toate fericirile evanghelice, toate faptele bune, toate meritele vieții, toată mărirea paradisiului: *Primiți cu supunere cuvântul care a fost semănat în voi și care poate să mântuiască sufletele voastre (Iac 1,21)*.

Cuvântul Domnului este lumină pentru intelect și foc pentru voință, pentru ca omul să-l poată cunoaște și iubi pe Dumnezeu. Pentru omul interior, care prin har trăiește din Duhul lui Dumnezeu, este pâine și apă, dar

pâine mai dulce decât mierea și fagurele și apă mai bună decât vinul și decât laptele. Pentru suflet este o comoară spirituală de merite, de aceea, este numit aur și piatră deosebit de prețioasă. Este, în schimb, ca un ciocan împotriva unei inimi împietrite în vicii. Este o sabie împotriva trupului, a lumii și a diavolului, pentru a distruge toate păcatele.

RESPONSORIUL*Is 40,9ac; Lc 9,59a.60b*

R. Urcă pe muntele cel înalt, tu, care duci Sionului vestea cea bună; * spune cetățitorilor lui Iuda: Iată Dumnezeul vostru.

Ÿ. Urmează-mă, mergi și vestește împărăția lui Dumnezeu. * Spune.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, pentru slava numelui tău și pentru mântuirea sufletelor, i-ai dăruit sfântului preot Laurențiu duhul sfatului și al tăriei, dă-ne și nouă harul, în același duh, să înțelegem ce avem de făcut și, prin mijlocirea lui, să dobândim tărie pentru a înfăptui. Prin Domnul.

22 iulie

SFÂNTA MARIA MAGDALENA**Comemorare**

Primită în rândul ucenicilor lui Cristos, a fost prezentă la moartea lui, iar în zorii zilei de Paști a fost prima care s-a învrednicit să-l vadă pe Răscumpărătorul înviat (*Mc 16,9*). Cultul ei s-a răspândit în Biserica occidentală mai ales începând din secolul al XII-lea.

De la Comunal sfințelor femei, 1734, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL O stea luminoasă, **ca la Vespere**, 1446.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra Evangheliilor*
de sfântul Grigore cel Mare, papă

(Omil. 25, 1-2.4-5: PL 76, 1189-1193)

Ardea de dorința după Cristos pe care îl credea luat

Maria Magdalena, sosind la mormânt și negăsind trupul Domnului, a crezut că a fost luat și a relatat acest lucru ucenicilor. Ei au venit să vadă și s-au conșinț că lucrurile erau exact cum le spusese femeia. Îndată, despre ei se afirmă: *Atunci discipolii s-au întors la lor*; apoi se adaugă: *Maria stătea lângă mormânt, ațară, și plângea (În 20,10-11)*.

În acest fapt trebuie să luăm în considerare ce putere de iubire a pătruns sufletul acestei femei, care nu se depărta de mormântul Domnului chiar și după ce ucenicii se îndepărtaseră. Ea îl căuta pe cel pe care nu-l găsea; plângea în această căutare și, aprinsă de o iubire vie față de el, ardea de dorință, crezând că a fost luat. De aceea, s-a întâmplat că a putut să-l vadă numai ea care rămăsese pentru a-l căuta; pentru că puterea lucrării bune constă în perseverență, așa cum afirmă însuși glasul Adevărului: *Cine va rămâne statornic până la sfârșit va fi mântuit (Mt 10,22)*.

Așadar, ea l-a căutat mai înainte, dar nu l-a găsit; a perseverat în căutare și i s-a dat să-l găsească. Astfel, s-a întâmplat că dorințele au crescut cu trecerea timpului și, crescând, au ajuns la obiectul căutărilor. Dorințele sfinte cresc cu trecerea timpului. Dacă însă în așteptare ele slăbesc, este semn că nu erau dorințe adevărate. Au experimentat această iubire arzătoare toți cei care au reușit să ajungă la adevăr. Astfel, David spune: *Sufletul meu este înșet de Dumnezeu, de Dumnezeul cel viu;*

când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu? (Ps 41,3). De asemenea, Biserica spune în *Cântarea Cântărilor*: *Sunt rănită de iubire* (cf. Ct 4,9). Ea spune din nou: *Sufletul meu s-a topit* (cf. Ct 5,6).

Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? (In 20,15). Este întrebată cu privire la cauza durerii, pentru ca dorința să crească și, chemându-l pe nume pe cel pe care-l caută, să se aprindă și mai mult de iubire față de el.

Isus i-a spus: Maria! (In 20,16). După ce a numit-o cu apelativul generic al sexului fără să fi fost recunoscut, o cheamă pe nume, ca și cum ar vrea să spună: „Recunoaște-l pe cel care te-a recunoscut. Eu te cunosc nu așa cum se cunoaște o persoană oarecare, ci într-un mod cu totul special”. Așadar, Maria, chemată pe nume, îl recunoaște pe Creator și strigă imediat: „Rabboni”, adică „Învățătorule”; el era cel pe care ea îl căuta în exterior și tot el era cel care o călăuzea, în interior, în căutarea ei.

RESPONSORIUL

R. Întorcându-se de la mormântul Domnului, Maria Magdalena le-a vestit discipolilor: L-am văzut pe Domnul. * Fericită este aceea care a fost găsită vrednică să ducă, pentru prima dată, vestea despre viața înviată.

V. Plângându-l pe cel iubit, l-a văzut pe cel pe care-l căuta; l-a văzut și a vestit fraților, * Fericită este.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Când zorile zilei încep să se-arate,
 Marie, ieși iute din sfânta cetate.
 Păzit de soldații puternicei Rome
 E locul spre care duci scumpe arome.
 Alergi în neștire, cuprinsă de jale,
 Spre scumpă comoară a inimii tale,
 Când, iată, un înger îți curmă avântul,
 Îți spune că Domnul lăsat-a mormântul.

Iubirea primește pe drept recompensă;
 Îndată trăiești bucuria imensă
 Să-l vezi chiar pe Domnul că-ți iese-nainte,
 Cu drag adresându-ți alese cuvinte.

Ești prima la care Cristos îi apare
 Odată-nviat, căci în Vinerea Mare
 Ai stat lângă cruce, privindu-l cum moare,
 Ținând companie mahnitei Fecioare.

O, floare aleasă, crescută-n Magdala,
 Din rău întru bine schimbatu-ți-ai fala.
 Aprinde-ne focul iubirii divine,
 Răniți de iubire să fim ca și tine.

Memoria celei dintâi ucenice,
 Cristoase, pe toți către cer ne ridice.
 Exemplul ei sfânt întru totul urmându-l,
 Iubirea ne-anime și fapta, și gândul. Amin.

Sau:

Auróra surgit lúcida
 Christi triúmphos áfferens,
 Cum corpus eius vísere,
 María, vís et úngere.

Anhéla curris; ángelus
 At ecce lætus prædocet
 Mortis refráctis póstibus
 Redísse quem desíderas.

Sed te manet iucúndius
 Intácti amóris præmium,
 Cum, voce pulsans vílicum,
 Tuum Magístrum cónspicis.

Quæ cum dolénti Vírgine
 Hæsísti acérbo stípiti,
 Tu prima vivi ab ínferis
 Es testis atque núnctia.

O flos venúste Mágdalæ,
 O Christi amóre sáucia,
 Tu caritátis ígnibus
 Fac nostra corda férveant.

Da, Christe, tantæ sérvulæ
 Dilectiónem pérsequi,
 Et nos tu in cæléstibus
 Tibi canámus glóriam. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineață, pe când nu se lumina încă de ziuă.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Inima mea arde, căci doresc să-l văd pe Domnul meu. Caut și nu găsesc unde l-au pus, aleluia!

Ant. 3 Plângând, Maria s-a aplecat și s-a uitat în mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând acolo, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții, ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Nu mai plânge, Marie, * Domnul a înviat din morți! Nu mai.

V. Du-te la frații mei și spune-le: * Domnul a înviat din morți. Slavă Tatălui. Nu mai.

Ant. la *Benedictus*: Înviind Isus în dimineața primei zile a săptămânii, s-a arătat întâi Marici Magdalena din care scosese șapte demoni.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal sfintelor femei, 1747, sau de la zi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Fiul tău unul-născut i-a încredințat Mariei Magdalena, înaintea tuturor, vestirea bucuriei pascale. Dă-ne, te rugăm, harul ca, prin mijlocirea și prin exemplul ei, să-l vestim pe Cristos cel înviat și să-l vedem, odată, domnind cu tine în slavă. El care, fiind Dumnezeu.

Vesperele

IMNUL

O stea luminoasă-a faimoasei Magdale,
Cinstire aducem memoriei tale.
Iubirea curată te ține legată
De Domnul cum n-a fost făptură vreodată,
Păcatul te ține captivă o vreme,
Dar inima-n tine suspină și geme.
Găsindu-l pe Domnul verși lacrimi de sânge,
Iar el de pe drumul pierzării te strânge.
Satana te ține ca șapte jivine
Pe care Cristos le alungă din tine.
Complet te transformă iubirea fierbinte;
A lui ești cu totul de-acum înainte.
Șezând la picioare, ascuți tot ce zice
Maestrul. Cu alte femei ucenice
Pășești după Domnul, făcând cu drag micii
Echipe de-apostoli umile servicii.
Balsamul ce-l torni pe picioare apare
Ca semn-vestire de tristă-ngropare.
Cu Maica Fecioară în Vinerea Sfântă
Veghezi lângă cruce cu inima frântă.
Ești mare Marie, cum sunt uriașii.
Pe căile vieții condu-ne tu pașii.
De viața trăită ne este rușine;
Tu dă-ne căință și-ndemn către bine. Amin.

Sau:

Mágdalæ sidus, múlier beáta,
Te pio cultu venerámur omnes,
Quam sibi Christus sociávit arcti
Fœdere amóris.

Cum tibi illúus pátefit potéstas
Dæmonum vires ábigens treménda,
Tu fide gaudes potióre necti
Grata medénti.

Hæret hinc urgens tibi caritátis
Vis ut insístas pédibus Magístri,
Férvidis illum comitáta semper
Sédula curis.

Tuque comploras Dóminum, crucíque
Ímpetu flagrans pietátis astas;
Membra tu terges studiósá et ungis
Danda sepúlcro.

Quos amor Christi péperit, triúmphis
Nos fac adiúngi sócios per ævum,
Atque Dilécto simul affluénter
Pángere laudes. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Isus i-a spus Mariei: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?”

Psalmii și cântarea de la Comunal sfintelor femei, 1752.

Ant. 2 „L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus”.

Ant. 3 Isus i-a zis: „Marie!” Ea, întorcându-se, i-a spus: „Rabboni”, ceea ce înseamnă „Învățătorule”.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,28-30

De fapt, știm că el îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui. Căci pe cei pe care i-a cunoscut de

mai înainte, de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Nu mai plânge, Maric, * Domnul a înviat din morți!
Nu mai.

Ÿ. Du-te la frații mei și spune-le: * Domnul a înviat din morți. Slavă Tatălui. Nu mai.

Ant. la Magnificat: A venit Maria vestindu-le ucenicilor că l-a văzut pe Domnul, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal sfintelor femei, 1755, sau de la zi.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

23 iulie

SFÂNȚA BRIGITTA, CĂLUGĂRIȚĂ, PATROANĂ A EUROPEI

Sărbătoare

S-a născut în Suedia, în anul 1303. Căsătorită de timpuriu, a avut opt copii, pe care i-a educat foarte bine. A intrat în Ordinul al treilea al sfântului Francisc, iar după moartea soțului său, a dus o viață ascetică, rămânând totuși în mijlocul lumii. A întemeiat apoi un ordin călugăresc. Ultimii ani ai vieții și i-a petrecut la Roma, unde a dat tuturor un exemplu strălucit de virtute. A scris multe lucrări în care și-a descris experiența mistică. A murit la Roma, în anul 1373.

De la Comunal sfintelor femei: pentru călugărițe, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Meditațiile* atribuite sfintei Brigitta

(Medit. 2: *Cărțile revelațiilor sfintei Brigitta*, 2, Roma 1628, 408-410)

Înălțarea minții spre Cristos Mântuitorul

Fii binecuvântat, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai prezis dinainte moartea ta, pentru că ai transformat în mod minunat, în timpul Cinei de Taină, pâinea materială în trupul tău glorios, pentru că ai împărțit-o cu iubire apostolilor, în amintirea preavredniciei tale pătimiri, pentru că le-ai spălat picioarele cu mâinile tale sfinte și prețioase, arătând astfel măreția imensă a umilinței tale.

Cinste ție, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai asudat sânge din trupul tău nevinovat de teama pătimirii și morții tale, realizând totuși răscumpărarea noastră, pe care doreai să o duci la îndeplinire, arătând astfel clar iubirea ta față de neamul omenesc.

Fii binecuvântat, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai fost dus la Caiafa și pentru că ai permis, în umilința ta, tu, care ești judecătorul tuturor, să fii judecat de Pilat.

Mărire ție, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai fost batjocorit când, îmbrăcat cu o haină de purpură, ai fost încoronat cu spini foarte ascuțiți și că ai îndurat cu răbdare infinită ca fața ta glorioasă să fie acoperită cu scuipat, ca ochii tăi să fie acoperiți, ca fața ta să fie lovită puternic de mâinile sacrilege ale oamenilor păcătoși.

Laudă ție, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai permis cu atâta răbdare să fii legat de un stâlp, să fii biciuit în mod inuman, să fii dus plin de sânge ca să fii judecat de Pilat, că te-ai arătat ca un miel nevinovat dus la sacrificare.

Cinste ție, Domnul meu Isus Cristos, pentru că te-ai lăsat condamnat la moartea pe cruce în trupul tău sfânt,

stropit în întregime de sânge; pentru că ai purtat cu durere crucea pe umerii tăi sfinți și că ai voit să fii pironit pe lemnul crucii după ce ai fost târât cu cruzime la locul pătimirii și ai fost despuiat de hainele tale.

Cinste perpetuă ție, Domnul meu Isus Cristos, pentru că, în mijlocul suferințelor așa de mari, ți-ai îndreptat ochii plini de iubire și de bunătate către Mama ta preavrednică, care nu a cunoscut păcatul niciodată, nu a fost atinsă nici de cea mai mică vină, și pentru că ai mângâiat-o încredințând-o ocrotirii fidele a ucenicului tău.

Binecuvântare veșnică să-ți fie, Domnul meu Isus Cristos, pentru că, în agonia morții tale, ai dat speranța iertării tuturor păcătoșilor, atunci când i-ai promis cu milostivire tâlharului care se îndreptase către tine slava paradisului.

Laudă veșnică să-ți fie, Domnul meu Isus Cristos, pentru fiecare oră în care pentru noi, păcătoșii, ai îndurat pe cruce cele mai mari amărăciuni și suferințe; durerile foarte mari ale rănilor tale pătrundeau în mod oribil în sufletul tău fericit și străpungeau cu cruzime inima ta preasfântă, până când, oprindu-se inima, ți-ai dat în mod fericit duhul și, înclinându-ți capul, l-ai încredințat cu toată umiliința în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, rămânând cu trupul rece, mort.

Fii binecuvântat, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai răscumpărat sufletele prin sângele tău prețios și prin moartea ta preasfântă și pentru că le-ai condus cu milostivire din exil la viața veșnică.

Fii binecuvântat, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai lăsat sulita să-ți străpungă coasta și inima pentru mântuirea noastră, și pentru sângele prețios și apa care au ieșit din coasta ta pentru răscumpărarea noastră.

Mărire ție, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai voit ca trupul tău binecuvântat să fie dat jos de pe cruce de către prietenii tăi, să fie încredințat în brațele Mamei tale îndurerate și învelit de către ea în giulgiuri și să fie închis în mormânt și păzit de soldați.

Cinste veșnică ție, Domnul meu Isus Cristos, pentru că ai înviat din morți a treia zi și că te-ai arătat viu celor

pe care i-ai ales dinainte; pentru că te-ai înălțat la cer după patruzeci de zile în văzul multora și pentru că i-ai așezat sus, în ceruri, în onoruri, pe prietenii tăi, pe care i-ai eliberat din iad.

Preamărire și laudă veșnică, ție, Doamne, Isuse Cris-toase, pentru că l-ai trimis în inima ucenicilor pe Duhul Sfânt și pentru că ai dat duhului lor o iubire imensă și dumnezeiască.

Fii binecuvântat, lăudat și preamărit în veci, Domnul meu Isus, care șezi pe tron în împărăția cerurilor, în gloria maiestății tale, viu cu trupul, cu toate măduarele tale preasfinte, pe care le-ai luat din trupul Fecioarei. Astfel, vei veni în ziua judecății, pentru a judeca sufletele tuturor celor vii și ale tuturor celor morți: tu, care viețuiești și domnești împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Ap 1,5.6a; Ef 5,2a

R. Cristos ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre în sângele său; * și ne-a făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său.

Ÿ. Trăiți în iubire, după cum și Cristos ne-a iubit și s-a oferit lui Dumnezeu pentru noi. * Și ne-a făcut.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, care i-ai descoperit sfintei Brigitta misterele cerești în timp ce medita pătimirile Fiului tău, dă-ne nouă, slujitorilor tăi, harul să tresăltăm de bucurie pentru dezvăluirea măririi tale. Prin Domnul.

24 iulie

SFÂNTUL SHARBEL MAKHLUF, PREOT

S-a născut în localitatea Biqa' Kafra, în Liban, în anul 1828. A intrat în Ordinul Maroniților din Liban; a primit numele de Sharbel și a devenit preot. Căutând singurătatea și perfecțiunea înaltă, s-a despărțit de mănăstirea de la Anaia și

s-a dus în pustiu, unde l-a slujit pe Dumnezeu printr-o viață de asceză severă, posturi îndelungate și rugăciune. A adormit în Domnul în ziua de 24 decembrie 1898.

De la Comunal păstorilor, 1636 sau al sfinților bărbați: pentru un călugăr, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ammoniu, pustnic

(Scris. 12: PO 10/6 [1973] 603-607)

*Apropiati de Dumnezeu,
ei au devenit medici sufletești*

Preaiubiților în Domnul, voi știți că datorită încălcării poruncii, sufletul nu-l poate cunoaște pe Dumnezeu decât dacă se îndepărtează de oameni și de toate ocupațiile. Atunci vede cât de mult îi rezistă dușmanul. Văzând însă că adversarul cu care s-a luptat și a fost odinioară în conflict a fost învins, Dumnezeu locuiește în el și tristețea se transformă în bucurie și în tresăltare de veselie. Dar dacă este învins în luptă, vine peste el tristețea și lăncezeala, împreună cu multe alte lucruri și neplăceri de multe feluri.

Din acest motiv, părinții își duceau viața în pustiu, în singurătate, așa cum a făcut Ilie Tesbiteanul, așa cum a făcut și Ioan. Să nu credeți că ei au fost printre oamenii dreți pentru faptul că au descoperit și au înfăptuit printre oameni dreptatea, ci, mai întâi, pentru că erau într-o mare tăcere și, datorită acestui fapt, au primit țaria de la Dumnezeu ca să locuiască în ei, și atunci Dumnezeu i-a trimis între oameni după ce au dobândit toate virtuțile ca să fie împărțitorii harului lui Dumnezeu și să vindece toate infirmitățile lor. Așadar, erau medici ai sufletelor, care au vrut să vindece slăbiciunile lor. Din această cauză au fost luați de la tăcere și au fost trimiși la oameni, și atunci au fost trimiși, când toate slăbiciunile lor au fost vindecate. Căci nu se poate ca un suflet

să fie trimis la oameni, spre edificare, atâta timp cât are unele imperfecțiuni. Cei care însă înainte să fi dobândit perfecțiunea, merg, vin din proprie hotărâre, nu prin voința lui Dumnezeu, Dumnezeu, despre ei, despre cei care sunt în felul acesta, spune cu reproș: *Eu – spune el – nu i-am trimis, dar ei au alergat*. De aceea, nu pot să slujească propriului suflet și, cu atât mai puțin, pot să edifice alte suflete.

Cei care, într-adevăr, sunt trimiși de Dumnezeu nu se despart cu ușurință de tăcere. Căci ei știu că în tăcere au dobândit puterea divină. Totuși, ei nu sunt dintre aceia care nu ascultă de Creator. Ei merg spre edificarea spirituală imitându-l pe el, după cum Tatăl l-a trimis pe Fiul său adevărat, din cer, ca să vindece orice boală și orice neputință a oamenilor. Căci este scris: *El a luat asupra sa durerile noastre și a purtat suferințele noastre* (Is 53,4). De aceea, toți sfinții care vin la oameni ca să-i vindece îl imită pe Creator în toate, așa încât să devină demni de adopțiunea fiilor lui Dumnezeu și, după cum este Tatăl și Fiul, să fie și ei în vecii vecilor.

Prin urmare, preaiubiților, v-am arătat puterea tăcerii, cum poate fiecare în parte să se vindece și cum să fie bine primit de Dumnezeu. Din acest motiv v-am scris, pentru ca voi să vă arătați tari în misiunea care vi s-a dat s-o faceți și să știți să mergeți înaintea tuturor sfinților în tăcere și astfel puterea divină să locuiască în ei și să le arătați misterele cerești și, datorită lor, să îndepărtați toate cele vechi ale lumii acesteia. Și cine vă scrie aceste lucruri a ajuns la această măsură prin aceeași lucrare.

În timpul acesta sunt mulți anahoreți, care nu pot să persevereze în tăcere pentru că nu pot să-și învingă voința și, de aceea, locuiesc neconținut între oameni, care nu pot să se disprețuiască pe ei înșiși, nici să fugă de obiceiurile neamului omenesc, sau să se opună în luptă. De aceea, părăsind tăcerea, rămân să se consoleze împreună cu semenii lor în tot timpul vieții lor. Pentru aceasta nu sunt vrednici de frumusețea divină și

nici să locuiască în ei tăria divină. Virtutea care se pare a fi în ei îi găsește mulțumiți cu această locuință pământească și cu patimile trupului și ale sufletului, și prin urmare, nu poate să rămână în ei. Mai mult, iubirea de avere și gloria deșartă a oamenilor, precum și toate slăbiciunile sufletului și celelalte ocupații împiedică virtutea divină să coboare asupra lor.

Voi însă arătați-vă tari în opera de care v-ați apucat, căci aceia care părăsesc tăcerea nu pot să-și depășească patimile, nici nu pot să lupte împotriva dușmanului, pentru că sunt supuși patimilor. Voi însă să depășiți patimile, și tăria divină să fie cu voi.

RESPONSORIUL

Fil 3,8.10; Rom 6,8

R. Toate le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos.
* Pe el vreau să-l cunosc și puterea învierii lui și să fiu cu el în moarte.

V. Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el. * Pe el.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai chemat pe sfântul preot Sharbel la o viață de eremit și l-ai înzestrat cu atâta pietate, te rugăm, dă-ne și nouă harul ca, imitând pătimirea Domnului, să ne învrednicim a deveni părtași ai împărăției lui. Prin Domnul.

25 iulie

SFÂNTUL IACOB, APOSTOL

Sărbătoare

Fiu al lui Zebedeu și frate al sfântului apostol Ioan, s-a născut la Betsaida. A fost de față la cele mai însemnate minuni săvârșite de Domnul. A fost ucis de Irod în jurul anului 42. Este cinstit mai ales la Compostella, în Spania, unde se află vestita biserică închinată lui.

De la Comunal apostolilor, 1567, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliei după sfântul Matei*
de sfântul Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 65, 2-4: PG 58, 619-622)

Împreună părtași la pătimirea lui Cristos

Fiii lui Zebedeu îi cer lui Cristos: *Fă să stăm unul la dreapta ta și altul la stânga în gloria ta (Mc 10,37)*. Ce răspunde Domnul? Pentru a-i face să înțeleagă că în întrebarea făcută nu este nimic spiritual și că dacă ar ști ceea ce cer nu ar mai cere, le răspunde: *Nu știți ce cereți*, adică nu cunoașteți valoarea, măreția și demnitatea, superioare chiar puterilor cerești. Și adaugă: *Puteți să beți paharul pe care-l beau eu sau să vă botezați cu botezul cu care sunt eu botezat? (Mc 10,38)*. Pare să le spună: „Voi îmi vorbiți despre onoruri și coroane, eu însă vă vorbesc despre lupte și sudoare. Acesta nu este timpul premiilor și gloria mea nu se arată acum. Viața prezentă este timp de moarte violentă, de războaie și de pericole”.

Vedeți, deci, că, răspunzându-le cu o altă întrebare, îi îndeamnă și îi atrage. Nu-i întrebă: „Puteți să suportați moartea? Puteți să vă vărsați sângele?” Dar îi întrebă: *Puteți să beți paharul?* Și pentru a-i anima, adaugă: *Pe care trebuie să-l beau eu*, în așa fel încât să-i facă mai curajoși, prin participarea la suferințele sale. El numește pătimirea sa „botez” ca să facă să se înțeleagă că de acolo toată lumea va primi o mare purificare. Cei doi ucenici răspund: *Putem!* Promit imediat, fără a ști ce anume cer, cu speranța că cererea lor va fi satisfăcută.

Isus răspunde: *Potirul pe care-l beau eu îl veți bea, iar cu botezul cu care sunt botezat eu veți fi botezați (Mc 10,39)*. Le prevestește bunuri, și anume: „Voi veți fi vrednici să îndurați martiriul și veți suferi împreună cu mine; veți sfârși viața printr-o moarte eroică, și veți

fi părtași la aceste dureri ale mele. *Însă a sta la dreapta sau la stânga mea, nu eu trebuie să dau, ci este pentru cei cărora le-a fost pregătit de Tatăl meu*" (Mc 10,40). După ce a pregătit sufletele celor doi ucenici și după ce i-a întărit împotriva durerii, atunci corectează cererea lor.

Ceilalți zece au fost cuprinși de indignare pe cei doi frați (Mc 10,41). Observați că toți apostolii sunt încă imperfecti, atât cei doi care vor să se înalțe deasupra celor zece, cât și ceilalți care sunt invidioși. Dar, așa cum am spus deja, observați-i mai târziu și îi veți vedea scutiți de toate aceste mizerii. Însuși Ioan, care acum vrea să fie în față prin ambiție, în toate circumstanțele va ceda primatul lui Petru, atât în predicare, cât și în săvârșirea minunilor, așa cum apare din *Faptele Apostolilor*. În schimb, Iacob nu a trăit mult timp după aceste evenimente. Încă de la început va fi așa de mare zelul său, încât, lăsând la o parte orice interes pământesc, va ajunge la o virtute atât de înaltă, încât a fost considerat matur să primească imediat martiriul.

RESPONSORIUL

Ps 18 (19),5

R. Aceștia sunt cei care, trăind în trup, prin sângele lor, au făcut rodnică Biserica; * au băut potirul Domnului și au devenit prietenii lui Dumnezeu.

Ÿ. Vocea lor străbate tot pământul și vestea lor ajunge la marginile lumii. * Au băut.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Biserica astăzi, Iacobe, îți zice:
 Ferice de tine, de-a pururi ferice!
 Din mijlocul unor năvoade sărace
 Te scoate Cristos și apostol te face.

Când Domnul te cheamă, tu lași de îndată
 Și barca, și casă, și mamă, și tată;
 Cu fratele tău, cu Ioan, împreună,
 În lume pornești să duci vestea cea bună.

Isus te dorește adesea pe tine
 Alături ca martor la greu și la bine;
 Pe Tabor, când fața-i lumină răsfânge,
 Și-n ceasul cel trist al sudorii de sânge.

Ești primul apostol ce locu-și ocupă
 În ceruri, căci moartea amara ei cupă
 Curând ți-o oferă. Lași capul să-ți cadă
 De spadă, iubirii supreme dovadă.

Cu sâng răspândit-ai în viață lumină;
 Cristos ți-a primit dăruirea deplină.
 Îți cer astăzi frații cerească merinde:
 Credința, speranța în ei le aprinde.

Să nu ne lași viața Satanei captivă,
 Nici sclavă la răul din noi, dimpotrivă,
 Frumoasă ne fie, încât să ne poarte
 La slava eternă din cer, după moarte. Amin.

Sau:

Te nostra lætis laudibus,
 Iacóbe, tollunt cántica,
 Quem Christus arte ex rétiúm
 Ad tanta vexit cúlmina.

Ipsó vocánte, cóncitus
 Cum fratre linquis ómnia,
 Ipsíus et fis nóminis
 Verbíque præco férvidus.

Testis poténtis délixteræ
 Præclárus alta cónspicis,
 In monte celsam glóriam,
 Tristes in hortó angústias.

Qui promptus exstas, póscitur
 Cum passiónis póculum,
 Tu primus ex apóstolis
 Pro Christi amóre plécteris.

Iesu fidélis ássecla
 Satórque lucis cælicæ,
 Mentés fide claréscere,
 Da spe fovéri péctora.
 Christi sequi da sédulos
 Præcépta nos in sæculo,
 Hymnos ut olim glóriæ
 Fundámus illi pérpetim. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Mergând înainte, Isus l-a văzut pe Iacob, fiul lui Zebedeu, și pe Ioan, fratele lui, și i-a chemat.

Psalmi și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Iar ei îndată, părăsindu-și năvoadele și pe tatăl lor, l-au urmat pe Isus.

Ant. 3 Paharul pe care eu îl beau îl veți bea și voi și cu botezul cu care mă botez eu vă veți boteza și voi.

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Așadar, voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelie apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus. În el, toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

V. Îi vei pune pe ei conducători * peste tot pământul.
 Îi vei pune.

R. Vor aminti numele tău, Doamne, * peste tot pământul. Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, i-a dus deoparte, pe un munte înalt, și s-a schimbat la față înaintea lor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal apostolilor, 1573.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, din voința ta, sfântul Iacob a fost cel dintâi care a pecetluit cu sângele său predica apostolilor; dă, te rugăm, Bisericii tale harul să afle întărire în mărturisirea lui de credință și să se bucure neconținut de ocrotirea lui. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL de la Comunal apostolilor, 1575.

Ant. 1 Isus i-a luat cu sine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan și a început a se tulbura și a se neliniști.

Psalzii și cântarea de la Comunal apostolilor, 1576.

Ant. 2 Atunci le-a spus: „Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită!”

Ant. 3 Regele Irod a început să prigonească Biserica. L-a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,11-13

Tot el i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos, până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului. Vestiți.

☩. La toate popoarele, faptele lui minunate, * mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Oricine vrea să fie mai mare între voi să fie slujitorul vostru și oricine va voi să fie primul între voi să fie sluga tuturor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal apostolilor, 1579.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

26 iulie

SFINȚII IOACHIM ȘI ANA,
PĂRINȚII SFINTEI FECIOARE MARIA

Comemorare

După o veche tradiție atestată încă din secolul al II-lea, acestea erau numele părinților fericitei Fecioare Maria. Cultul sfintei Ana exista în Orient în secolul al VI-lea și s-a răspândit în Occident în secolul al X-lea. Cultul sfântului Ioachim este de dată mai recentă.

De la Comuna sfinților bărbați, 1705, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL Tată sfânt al Preacuratei, *ca la Vespere*, 1464.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Ioan Damaschinul, preot

(Pred. 6, la Nașterea Sf. Fecioare Maria, 2.4.5.6:
PG 96, 663.667.670)

După roadele lor îi veți cunoaște

Pentru că trebuia ca Fecioara Născătoare de Dumnezeu să se nască din Ana, natura nu a îndrăznit să preceadă germenul harului; dar a rămas fără rodul lui, pentru ca harul să producă rodul său. De fapt, trebuia să se nască acea întâi-născută din care se va naște întâiul-născut din toată creația *în care sunt toate* (Col 1,17).

O, cuplu fericit, Ioachim și Ana! Vouă vă este datoare orice creatură, pentru că prin voi creatura a oferit Creatorului darul cel mai plăcut, adică acea mamă curată, care era singura vrednică de Creator.

Bucură-te, Ana, *tu, care nu ai născut, tresaltă în strigăt de laudă și de bucurie, tu, care nu ai simțit durerile nașterii* (Is 54,1). Tresaltă de bucurie, Ioachime, pentru

că din fiica ta *un prunc s-a născut pentru noi, un fiu ni s-a dat și numele lui va fi Înger al marelui sfat, Înger al mântuirii pentru toată lumea, Dumnezeu puternic* (cf. *Is 9,6*). Acest prunc este Dumnezeu.

O, Ioachim și Ana, cuplu fericit, cu adevărat fără pată! După rodul sânelui vostru sunteți cunoscuți, așa cum a spus Domnul odată: *După roadele lor îi veți cunoaște* (*Mt 7,16*). Voi v-ați rânduieț conđuita voastră într-un mod plăcut lui Dumnezeu și vrednic de cea care s-a născut din voi. În conviețuirea voastră curată și sfântă, ați dat viață acelei perle de feciorie care a fost fecioară înainte de a naște, fecioară în timpul nașterii și fecioară după ce a născut. Vorbesc despre aceea care singura trebuia să păstreze mereu fecioria minții, și a sufletului, și a trupului.

O, Ioachim și Ana, cuplu preacurat! Păstrând castitatea stabilită de legea naturală, ați dobândit, prin puterea divină, ceea ce depășește natura: ați dăruit-o lumii pe Mama lui Dumnezeu, care nu a cunoscut bărbat. Ducând o viață pioasă și sfântă în condiția umană, voi ați dat naștere unei copile care este mai mare decât îngerii, iar acum este regină a îngerilor.

O, Fecioară preafrumoasă și preadulce! O, fiică a lui Adam și Mamă a lui Dumnezeu! Fericit sânel care ți-a dat viață! Fericite brațele care te-au îmbrățișat și buzele care ți-au dat sărutări curate, buzele părinților tăi, așa încât tu să păstrezi în toate fecioria! *Înălțați către Dumnezeu strigăte de bucurie, toți locuitorii pământului! Aclamați, intonați imnuri și tresăltați de bucurie!* (*Ps 97,4*). Ridicați-vă glasul, strigați, nu vă temeți.

RESPONSORIUL

Cf. Lc 2,37.38; 7,16

R. Noaptea și ziua îi slujeau Domnului prin posturi și rugăciuni, * așteptând mântuirea lui Israel.

V. Îl rugau pe Dumnezeu să viziteze poporul său.

* Așteptând.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Când luceafărul răsare, știm c-aproape este ora
 Să apară aurora, ce la rându-i, tuturora
 Le vestește bucuria răsăritului de soare,
 Cel ce-nvăluie pământul în lumină și splendoare.
 Soarele-i Cristos ce lumea cu lumină o inundă,
 Aurora e Maria, fecioria ei fecundă,
 Iar luceafărul ce-alungă bezna nopții ești tu, Ană,
 Care-o naști pe Maica Sfântă cea scutită de prihană.
 În pământ fertil înfiptă rădăcina roditoare
 Și mlădiță care-adus-ai lumii cea mai albă floare,
 La o mare demnitate Creatorul te ridică:
 Din vecie hotărăște lui Isus să-i fii bunică.
 Te iubesc și-acum în ceruri ale tale sfinte rude,
 Iar familia și-n ceruri glasul dulce ți-l aude.
 De la ea, de bună seamă, poți obține, de vrei, totul;
 Pentru noi, o, sfântă Ană, roagă-ți fiica și nepotul.
 O, Isuse, floare-aleasă, pe pământ din cer purtată,
 De Maria care-i Mamă și Fecioară precurată,
 Te slăvim și totodată îl slăvim pe Tatăl care,
 Ca și tine, ca și Duhul, este vrednic de-nchinare. Amin.

Sau:

Nocti succédit lúCIFer,
 Quem mox auróRA séQUITur,
 Solis ortum prænúntians
 Mundum lustrántis lúMINE.
 Christus sol est iustítiaE,
 AuróRA Mater grátiaE,
 Quam, Anna, præis rútilans
 Legis propéllens ténebras.
 Anna, radix ubérrima,
 Arbor tu salutífera,
 Virgam prodúcens flóridam
 Quæ Christum nobis áttulit.

O matris Christi génetrix
 Tuque parens sanctíssime,
 Natæ favénte mérito,
 Nobis rogáte véniam.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Špíritu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,3

Deschideți-vă urechile! Veniți la mine! Ascultați, ca sufletul vostru să rămână viu. Voi încheia cu voi un legământ veșnic, împlinind față de voi promisiunile făcute lui David.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cu iubirea sa îndurătoare * ne-a cercetat Domnul. Cu iubirea.

Ș. Din seminția lui David ni l-a dăruit pe Mântuitorul Isus, * ne-a cercetat Domnul. Slavă Tatălui. Cu iubirea.

Ant. la *Benedictus*: Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, pentru că ne-a înălțat o putere de mântuire în casa lui David, slujitorul său.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal sfinților bărbați, 1720, sau de la zi.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, care le-ai dat sfinților Ioachim și Ana harul ca din ei să se nască mama Fiului tău întrupat, dăruiește-ne și nouă, prin rugăciunile lor, mântuirea pe care ai făgăduit-o poporului tău. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Tată sfânt al Preacuratei, fericite Ioachime,
 Te rugăm să ne îngădui glasul nostru să exprime
 Sentimentul prețuirii și-al înaltei noastre stime
 Pentru-atâtea privilegii minunate și sublime.
 Ești mărit și plin de slavă, căci te tragi din glorioșii
 Patriarhi și regi ai țării. Străluciți ți-au fost strămoșii;
 Dar mai mult ca toți aceștia la mărire te ridică
 Doamna lumii, Preacurata: e Maria a ta fiică.
 Copilița ce ți-o naște Ana, buna ta consoartă,
 Aurora este care bucurie lumii poartă.
 E copila după care suspinat-au toți profeții,
 Care, iată, pune capăt așteptării și tristeții.
 Închinare, preamărire, fie veșnicului Tată
 Ca și Fiului, născutul din Fecioara fără pată!
 Duhul Sfânt primească cinste și-nchinare totodată,
 El, izvorul de lumină și de dragoste curată. Amin.

Sau:

Dum tuas festo, pater o colénde,
 Cántico laudes habet hæc coróna,
 Voçis ac mentis, Ióachim, benígne
 Áccipe munus.

Longa te regum séries avórum
 Abrahæ prolem tulit atque David;
 Clárior mundi dómina corúscas
 Prole María.

Sic tuum germen benedícta ab Anna
 Éditum, patrum repetíta vota
 Implet, et mæsto próperat reférre
 Gáudia mundo.

Laus tibi, Prolis Pater increátæ;
 Laus tibi, summi Súboles Paréntis;
 Summa laus, compar, tibi sit per omne,
 Spíritus, ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ*Rom 9,4-5*

Aceștia sunt israeliți, ale lor sunt înfierea și mărirea, alianțele și legea, cultul și promisiunile; ai lor sunt patriarhii și din ei vine, după trup, Cristos, care este deasupra tuturor, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

RESPONSORIUL SCURT

R. L-a sprijinit pe Israel, slujitorul său, * aducându-și aminte de îndurarea sa. L-a sprijinit.

Ÿ. După cum a promis părinților noștri, * aducându-și aminte de îndurarea sa. Slavă Tatălui. L-a sprijinit.

Ant. la Magnificat: Trunchiul slăvit al lui Iese a odrăslit mlădița frumoasă din care a ieșit floarea cu bună mireasmă.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ de la Comunal sfinților bărbați, 1728, sau de la zi.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

29 iulie

SFÂNTA MARTA

Comemorare

Era sora Mariei și a lui Lazăr. L-a găzduit pe Domnul la Betania, i-a slujit cu râvnă și, prin rugăciunile sale, a dobândit învierea fratelui său.

De la Comunal sfințelor femei, 1734, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL Ridicând acuma gândul, ca la Vespere, 1469.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 103, 1-2.6: PL 38, 613.615)

*Fericiți sunt aceia care au fost găsiți vrednici
să-l primească pe Cristos în casa lor*

Cuvintele Domnului nostru Isus Cristos vor să ne amintească faptul că există un singur scop spre care tindem atunci când ne străduim în diferitele ocupații din această lume. Spre el tindem cât timp suntem pelerini și încă nestabiliți; pe drum și încă nu în patrie; în dorință și încă nu în satisfacere. Dar trebuie să tindem spre acest scop fără indiferență și fără întrerupere, pentru a putea ajunge, în cele din urmă, într-o zi, la scop. Marta și Maria erau două surori, nu numai pe planul naturii, dar și pe planul religiei; ambele îl onorau pe Domnul, ambele îl slujeau pe Domnul, prezent în trup, în perfectă armonie de sentimente. Marta l-a primit așa cum se obișnuiește a-i primi pe pelerini, și totuși, l-a primit pe Domnul ca o slujitoare, pe Mântuitorul ca o bolnavă, pe Creator ca o creatură; l-a primit pentru a-l hrăni în trupul său, în timp ce ea trebuia să se hrănească cu Duhul Sfânt. Domnul a voit să ia forma sclavului și, în această formă de slujitor, să fie hrănit de slujitori, și asta nu din necesitate, ci din condescendență. Faptul de a se oferi să fie hrănit a fost din condescendență: el avea un trup căruia îi era foame și sete.

Așa a fost primit Domnul ca oaspete, el, care *a venit la ai săi și ai săi nu l-au primit. Însă celor care l-au primit le-a dat puterea să devină copii ai lui Dumnezeu* (In 1,11-12). A adoptat slujitori și i-a făcut frați, i-a răscumpărat pe prizonieri și i-a constituit împreunămoștenitori. Totuși, nimeni dintre voi să nu îndrăznească să exclame: „Fericiți cei care au fost găsiți vrednici să-l primească pe Cristos în casa lor!” Nu te necăji, nu-ți reproșa că te-ai născut într-un timp în care nu-l poți vedea pe Domnul în trup. El nu te-a privat de această onoare, pentru că a asigurat: *Ori de câte ori ați făcut*

acestea unuia dintre aceștia mici, care sunt frații mei, mie mi-ați făcut (Mt 25,40).

Cu siguranță, tu, Marta, pot să-ți spun liniștit, binecuvântată deja pentru slujirea ta ireproșabilă, ceri odihnă ca recompensă. Acum ești implicată în multe lucruri, vrei să alini trupurile muritoare, chiar ale persoanelor sfinte. Dar spune-mi: Când vei ajunge în patria aceea, vei găsi pelerinul ca să-l primești ca oaspete? Îl vei găsi pe cel înfometat căruia să-i dai pâine? Pe cel însetat ca să-i dai de băut? Pe cel bolnav ca să-l vizitezi? Pe cel care se ceartă ca să-l readuci la împăcare? Pe cel mort ca să-l înmormântezi?

Sus în cer nu vor mai fi toate acestea. Atunci ce va fi? Ceea ce a ales Maria: acolo vom fi hrăniți, nu vom hrăni. De aceea, va fi complet și perfect ceea ce a ales Maria aici: de pe acea masă bogată ea aduna firimiturile cuvântului Domnului. Chiar vreți să știți ce va fi sus în cer? În-suși Domnul afirmă despre slujitorii săi: *Adevăr vă spun, îi va așeza la masă și, venind, îi va servi (Lc 12,37).*

RESPONSORIUL

In 12,3

R. După ce Isus l-a înviat pe Lazăr, au făcut o cină în Betania, * iar Marta slujea.

Ÿ. Maria a luat un vas cu mireasmă și a uns picioarele lui Isus. * Iar Marta.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

De Cristos și-a lui iubire, inimoasă, scumpă Martă,
Nimeni și nimic pe lume n-ar putea să te despartă.
Ne-ndreptăm spre tine astăzi,
ferm convinși că ce vei cere
De la dânsul nu-ți refuză, ci te-ascultă cu plăcere.
Vine-n casa ta adesea însuși Domnul și rămâne
Bucuros, găsind la tine un surâs și-un colț de pâne.
Obosit de-atâta muncă printre suflete haine,
Tu îl faci să uite totul, să se simtă-o oră bine.

Tu și sora ta, Maria, când vă moare scumpul frate,
 Lazăr, vă topiți de jale și bocți nemângâiate.
 Bucuria voastră însă cu nimic nu se compară
 Când Isus îi dă poruncă din mormânt să ias-afară.
 Iar credința-n înviere cine poate să-ți sugrume?
 Pentru ea dai mărturia cea mai clară de pe lume.
 Te rugăm, o, sfântă Martă, lui Isus Cristos a-i cere
 Să sporească-n noi credința și speranța-n înviere.
 Preamărit să fie Fiul, ca și cel ce-i este Tată,
 Ca și Duhul Sfânt, sărutul și iubirea lor curată.
 Dumnezeu belșug de haruri tuturoră să ne-mpartă
 Ca să fim cu tine-n ceruri, glorioasă, sfântă Martă.
 Amin.

Sau:

Quas tibi laudes ferimúsque vota,
 Nos tuis possint méritis iuváre,
 Martha, quam mire sibi corde iungit
 Christus amíco.

Te frequens visit Dóminus tuáque
 In domo degit plácida quiéte
 Ac tuis verbis studiísque lætans
 Teque minístra.

Tu prior fratrem quéreris perísse,
 Cumque germána lacrimáta multum,
 Áspicis vitæ súbita Magístri
 Voce redíre.

Quæ fide prompta stábilem fatéris
 Spem resurgéndi, Dómino probánte,
 Ímpetra nobis cúpide in perénne
 Pérgere regnum.

Laus Deo Patri, Genitóque virtus,
 Flámini Sancto párilis potéstas,
 Glóriam quorum pétimus per ævum
 Cérnere tecum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Marta i-a zis lui Isus: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu, care ai venit în această lume”.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, Fiul tău a binevoit să fie oaspete în casa sfintei Marta. Prin mijlocirea ei, dă-ne, te rugăm, harul, ca, slujindu-i cu fidelitate lui Cristos în frații noștri, să ne învrednicim a fi primii de tine în lăcașurile cerești. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Ridicând acuma gândul către cer, o, sfântă Martă,
 Toți creștinii vor cu tine bucuria s-o împartă.
 L-ai primit ades pe Domnul în căsuța ta retrasă;
 Ca răsplată, Domnul, iată, îți oferă-n cer o casă.
 Când Isus îți intră-n casă, mare-ți este bucuria;
 Îl slujești cum poți mai bine. Însă sora ta, Maria,
 Pe când tu alergi zorită, prinsă-n griji și treburi multe,
 La picioare-i stă atentă, doritoare să-l asculte.
 Și când tu îi pui în față pregătitele bucate
 Pentru viața pământească și trupească destinate,
 Prin divinele-i cuvinte, el vă dă la toți o altă
 Hrană mult mai prețioasă, mai sublimă, mai înaltă.
 Cu durere și-ntristare ai privit la sora-ți care
 A făcut cu-anticipare gestul trist de-nmormântare;
 Când, luând un vas cu-arome preapăcut mirositoare,
 Se apropie de Domnul și i-l toarnă pe picioare.
 Nu putem și noi pe Domnul să-l primim în casă, însă
 Vrem cu dânsul să ne fie prietenia cât mai strânsă.
 Tu, ce-ai fost de el legată prin iubirea cea mai pură,
 Din iubirea ta curată varsă-n noi o picătură.
 Slavă fie-n veci Treimii ce voiește ca pe lângă
 Tronul său de preamărire după moarte să ne strângă.
 Fii cu noi o gazdă bună și de grijă tu ne poartă;
 În căsuța ta din ceruri ne primește, sfântă Martă. Amin.

Sau:

Te gratulánte pángimus,
Martha, beáta múlier,
Quæ meruísti sæpius
Christum domi recípere.
Tantum libénte hóspitem
Curis ornábas sédulis,
In plúrima sollícita
Amóris dulci stímulo.
Pascis dum læta Dóminum,
Soror ac frater ávide
Possunt ab illo grátia
Vitæque cibum súmeri.
Captúro mortis trámitem
Dante soróre arómata,
Extrémi tu servítii
Vigil donásti múnera.
Magístri felix hóspita,
Corda fac nostra férveant,
Ut illi gratæ iúgiter
Sint sedes amicítia.
Sit Trinitáti glória,
Quæ nos in domum cælicam
Admítiti tandem tríbuat
Tecúmque laudes cánere. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la Magnificat: Isus o iubea pe Marta și pe sora ei, Maria, și pe Lazăr, fratele ei.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

30 iulie

**SFÂNTUL PETRU CRISOLOGUL,
EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII**

S-a născut în jurul anului 380, la Forum Corneli (Imola), în Emilia, și acolo a adunat în jurul său un grup de clerici. În anul 424 a fost ales episcop de Ravenna. A dovedit o deosebită râvnă pastorală, împărtășind învățătura, prin predici și prin scris, turmei încredințate lui. A murit în jurul anului 450.

De la **Comunul păstorilor: pentru episcopi**, 1636, sau al **învățătorilor Bisericii**, 1667.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Predicile* sfântului Petru Crisologul, episcop

(Pred. 148: PL 52, 596-598)

Misterul întrupării

Atunci când Fecioara zămislește, naște ca fecioară și rămâne fecioară. Ea nu intră în ordinea naturii, ci în ordinea semnelor divine. Nu este rațiunea, ci puterea superioară, nu este natura, ci Creatorul. Nu este un lucru comun, ci ceva unic; este un fapt divin, nu un fapt uman. Nașterea lui Cristos nu a fost dictată de necesitate, ci de o alegere liberă. A fost un sacrament al milostivirii, a fost restaurarea mântuirii umane. Cel care, fără a se naște l-a format pe om dintr-o lut intact, atunci când el însuși s-a născut, a format un om dintr-un trup intact. Mâna care s-a învrednicit să ia lut pentru a plăsmui trupul nostru s-a învrednicit să ia și trup pentru restaurarea noastră. Faptul că acum Creatorul locuiește în creatura sa și că Dumnezeu se găsește în trup este o onoare pentru creatură, nu este un inconvenient pentru Dumnezeu.

Omule, de ce ai despre tine o idee așa de mică, de vreme ce ai fost atât de prețios pentru Dumnezeu? Tu, care ești atât de onorat de Dumnezeu, de ce te lipsești de onoarea ta? De ce cercetezi din ce ai fost scos și nu cauți pentru ce scop ai fost creat? Tot acest edificiu al lumii, pe care-l contemplă ochii tăi, oare nu a fost făcut pentru tine? Lumina pusă în tine alungă întunericul care te înconjoară. Pentru tine a fost reglementată noaptea, pentru tine a fost definită ziua, pentru tine a fost luminat cerul cu strălucirea diferită a soarelui, a lunii și a stelelor. Pentru tine pământul a fost pictat cu flori, cu păduri și cu roade. Pentru tine a fost creată familia minunată și frumoasă a animalelor care populază aerul, câmpiile și apa, pentru ca singurătatea dezolantă să nu strice bucuria lumii abia făcute.

Totuși, Creatorul a mai găsit ceva de adăugat ca să te onoreze. A imprimat în tine chipul său, pentru ca chipul vizibil să-l facă prezent în lume pe Creatorul invizibil, și te-a așezat pe pământ ca să-i ții locul, pentru ca o întindere așa de mare cum este lumea să nu fie privată de un vicar al Domnului. În bunătațea sa infinită, Dumnezeu a luat în sine ceea ce făcuse în tine pentru sine. A voit să fie văzut ca om, el, care voise mai întâi să fie văzut în om ca într-o imagine; i-a dat omului să fie cu adevărat ceea ce fusese mai înainte numai în imagine.

Așadar, se naște Cristos pentru a reîntegra, prin nașterea sa, natura decăzută. Acceptă să fie copil, vrea să fie hrănit, trece prin diferitele perioade de vârstă, pentru a restaura singura vârstă perfectă și durabilă, aceea pe care el însuși o crease. Îl sprijină pe om, pentru ca omul să nu mai poată cădea. Face ca acela, pe care-l crease pământesc, să devină ceresc. Face ca acela, care avea numai un suflet uman, să trăiască din duhul divin. Astfel, îl înalță în întregime până la Dumnezeu, pentru ca în om să nu mai rămână nimic din ceea ce este în el păcat, moarte, neazuri, durere, pământesc, prin Domnul nostru Isus Cristos, care viețuiește și domnește cu Tatăl în unitatea Duhului Sfânt, Dumnezeu, acum și întotdeauna și pentru toți vecii vecilor. Amin.

31 iulie

1473

RESPONSORIUL Cf. *1Pt* 2,4a.5a; *Ps* 117 (118),22b

R. Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie; * și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală.

Ÿ. Aceasta este piatra care a ajuns în capul unghiului. * Și voi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca sfântul episcop Petru Crisologul să fie vestitor ales al Cuvântului tău întrupat, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui, harul să cercetăm necontenit, cu inimă deschisă, tainele mântuirii și să le dăm mărturie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

31 iulie

SFÂNTUL IGNAȚIU DE LOYOLA, PREOT

Comemorare

S-a născut în anul 1491, la Loyola, în Țara Bascilor. A trăit la curtea regească și a îmbrățișat cariera militară. Apoi, convertindu-se, a studiat teologia la Paris și a adunat în jurul lui un grup de oameni animați de același ideal, cu care a întemeiat mai târziu, la Roma, Societatea lui Isus. A exercitat un apostolat rodnic și prin scrieri, și prin formarea unor discipoli care au avut un mare rol în reînnoirea Bisericii. A murit la Roma, în anul 1556.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1636, sau al sfinților bărbați: pentru călugări, 1758, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Faptele* culese de Ludovic Consalvo
din gura sfântului Ignațiu

(Cap. 1, 5-9: *Acta Sanctorum Iulii*, 7 [1868] 647)

Discerneți duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu

Fiind un devotor pasionat de romane și de alte cărți fanteziste referitoare la faptele fabuloase ale personajelor celebre, atunci când a început să se simtă mai bine, Ignațiu a cerut să i se dea câteva cărți pentru a mai trece timpul. Dar în casa în care era internat nu s-a găsit nici una din acele cărți de care era pasionat, motiv pentru care i-au fost date două cărți intitulate *Viața lui Cristos* și *Viețile sfinților*, ambele scrise în limba maternă.

A început să le citească și să le recitească și, pe măsură ce asimila conținutul lor, simțea născându-se în el un anumit interes pentru temele tratate în acele cărți. Dar, adesea, mintea sa se întorcea la toată acea lume imaginară descrisă de lecturile precedente.

În acest joc complex de solicițări s-a inserat acțiunea lui Dumnezeu cel milostiv. În timp ce citea *Viața Domnului nostru Cristos*, și *viețile sfinților*, se gândea în sine și se întreba astfel: „Și dacă aș face și eu ce a făcut sfântul Francisc? Dacă aș imita exemplul sfântului Dominic?” Aceste considerații durau chiar mai mult timp, fiind înlocuite și cu acelea cu caracter lumesc. Astfel de schimbări de stare sufletească l-au preocupat mult timp.

Dar între cele dintâi și celelalte era o diferență. Când se gândea la lucrurile din lume, era cuprins de o mare plăcere; dar imediat, când, obosit fiind, le lăsa, se simțea trist și arid. În schimb, atunci când își imagina să poată împărtăși austeritatea pe care a văzut-o că a fost pusă în practică de sfinți, atunci nu numai că simțea o plăcere gândindu-se la ea, dar bucuria continua și după aceea. Totuși, el nu-și dădea seama și nici nu dădea importanță acestei diferențe, până când, deschizând într-o zi ochii minții, a început să reflecteze cu atenție asupra experiențelor interioare care îi provocau tristețe și asupra celorlalte care îi aduceau bucurie. Aceasta a fost prima meditație cu privire la lucrurile spirituale. Mai târziu, intrat de acum în exerciții spirituale, a constatat că de aici a început să înțeleagă ceea ce i-a învățat pe ai săi cu privire la diversitatea duhurilor.

RESPONSORIUL

1Pt 4,11.8a

R. Dacă cineva vorbește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă cineva slujește, să o facă după puterea pe care i-a dăruit-o Dumnezeu; * pentru ca în toate să fie preamărit Dumnezeu prin Isus Cristos.

Y. Mai presus de toate, să aveți o dragoste statornică între voi. * Pentru ca.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

Pe Ignațiu, comandantul încărcat cu decorații,
 În ovații și-n avântul unei sfinte admirații,
 Îl aclamă azi soldații, curajoșii, minunații,
 Care luptă sub drapelu-i, după-atâtea generații.
 Luptător ce chiar la moarte să se ducă nu se teme
 E învins de cel ce este Rege-al gloriei supreme.
 Dezertează-atunci din oastea lumii rele-nșelătoare,
 Ca să lupte-n oastea-i sfântă pentru el și-a sa onoare.
 Cu armata lui, pe care reușește s-o închege,
 Îl vestește pretutindeni pe Cristos, slăvitul Rege.
 Cu soldații curajoasei, minunatei lui armate,
 Răutatea, rătăcirea și păcatul îl combate.
 Duhul Sfânt revarsă-ntrânsul, din comoara lui divină,
 Inspirații uimitoare și torente de lumină,
 Ca să fie celor care niciodată nu-i refuză
 Înțeleptele-i povețe pân-la moarte călăuză.
 Comandantul dă poruncă și se duc, se duc ostașii;
 Pân-la marginile lumii, plini de zel, îi poartă pașii;
 Răspândesc împărăția; bătălia lor e sfântă,
 Crucea, steagul biruinței, pretutindeni o împlântă.
 Preamărire-n cer Treimii să-i aducă-ntreaga fire,
 Iar Ignațiu tuturoră mult curaj să ne inspire;
 El în luptă ne conducă, să ne poarte spre victorii,
 Să primim și noi cununa ce-o primesc învingătorii.
 Amin.

Sau:

Magnæ cohórtis príncipem
Ignátium laus cóncinat,
Clarum loquélis, áctibus
Ducem ciéntem mílites.

Regi suprómo cælitum
Amóre vinctus único,
Eius fovénda gloria
Nil cénsuit iucúndius.

Hinc se suósque dévovet,
Urgéntis instar ágminis,
Ut iura Christi víndicet,
Erróris umbras díssipet.

Sancto monénte Spírítu,
Certam salútis sémitam
Scrutátor altus sæculis
Doctórque prudens dénotat.

Suis alúmnis díssita
Missis in orbis lítora,
Ecclésiám quot éxpetit
Frondeére lætam géntibus!

Sít Trinitáti glória,
Quæ nos det huius mílitis
Exémpla fortes pérsequi
In Christi honórem pérpetim. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: O, de l-aş putea cunoaşte pe Cristos şi puterea învierii lui şi de aş fi părtaş la pătimirile lui!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai rânduit pe sfântul Ignaţiu de Loyola să lucreze în Biserică spre mai marea glorie a numelui tău, prin mijlocirea şi exemplul lui, dă-ne, te

31 iulie

1477

rugăm, harul ca, purtând pe pământ lupta cea bună, să ne învrednicim a primi cununa biruinței alături de el, în ceruri. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Pe Ignațiu, comandantul, **ca la Laude**.

Ant. la Magnificat: Ce-i folosește omului dacă ar câștiga lumea întreagă, dar și-ar pierde sufletul?

AUGUST

1 august

SFÂNTUL ALFONS MARIA DE LIGUORI, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

S-a născut la Napoli, în anul 1696. După ce și-a luat doctoratul în dreptul civil și canonic, a fost hirotonit preot și apoi a întemeiat Congregația Preasfântului Răscumpărător (a Redemptoriștilor), în vederea propovăduirii vieții creștine în popor. A scris numeroase lucrări, mai ales de morală, domeniu în care este socotit un maestru. Ales episcop la Sfânta Agata a Goșilor în Campania, după o vreme, și-a dat demisia. A murit la Pagani (Campania) în anul 1787.

De la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1636, sau al învățătorilor Bisericii 1667.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Operele* sfântului Alfons Maria de Liguori,
episcop

(Trat. Practica iubirii lui Isus Cristos,
cap. 1, 1-5 edit. latina, Romæ 1909, 9-14)

Iubirea lui Cristos

Toată sfințenia și perfecțiunea unui suflet constă în a-l iubi pe Isus Cristos, Dumnezeu nostru, binele nostru suprem și Mântuitorul nostru. Dragostea este aceea care unește și păstrează toate virtuțile care-l fac pe om perfect.

Oare Dumnezeu nu merită toată iubirea noastră? El ne-a iubit încă din veșnicie. Domnul spune: „Omule, vezi că eu am fost cel dintâi care te-am iubit. Tu încă

nu erai în lume, nici lumea nu era, și eu te iubeam. De când sunt Dumnezeu, eu te iubesc”.

Dumnezeu, văzând că oamenii pot fi câștigați prin binefaceri, a voit, prin darurile sale, să-i atragă la iubirea sa. Pentru aceasta a spus: „Vreau să-i atrag pe oameni să mă iubească cu acele legături cu care se atrag oamenii între ei: cu legăturile iubirii”. Acestea au fost darurile făcute omului de Dumnezeu. După ce l-a dotat cu un suflet după asemănarea sa, cu memorie, inteligență și voință, cu un trup ce are simțuri, el a creat pentru el cerurile și pământul, și atâtea lucruri, toate din iubire față de om, pentru ca toate aceste creaturi să-i slujească omului, iar omul să-l iubească cu recunoștință pentru atâtea daruri.

Dumnezeu nu s-a mulțumit să ne dea toate aceste creaturi frumoase. Pentru a-și atrage toată iubirea noastră, a ajuns să ni se dăruiască pe sine însuși. Părintele veșnic a ajuns să ni-l dea pe Fiul său unic. Văzând că noi eram morți și lipsiți de harul său, din cauza păcatului, ce a făcut? Dintr-o iubire imensă, sau, așa cum scrie Apostolul, din iubirea cea mare pe care o avea față de noi, l-a trimis pe Fiul său preaiubit ca să ispășească pentru noi, și astfel, să ne dea acea viață pe care păcatul ne-o luase.

Dăruindu-ni-l pe Fiul (neiertându-l pe Fiul pentru a ne ierta pe noi), împreună cu Fiul ne-a dăruit tot binele: harul său, iubirea sa și paradisul. Pentru că toate aceste bunuri sunt mai mici decât Fiul: *El, care nu l-a cruțat pe Fiul său, ci l-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da toate împreună cu el?* (Rom 8,32).

RESPONSORIUL

Ps 144 (145),19-20a; II In 3,9a

R. Domnul împlinește dorințele celor care se tem de el, le ascultă rugăciunea și îi salvează. * Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc.

Ÿ. Oricine este născut din Dumnezeu nu comite păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el.
* Domnul îi apără.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care dăruiești mereu Bisericii tale exemple de virtute, dă-ne harul ca astfel să-l imităm pe sfântul Alfons Maria de Liguori în râvna pentru mântuirea fraților noștri, încât să avem și noi parte, împreună cu el, de răsplata cerească. Prin Domnul.

2 august

SFÂNTUL EUSEBIU DE VERCELLI, EPISCOP

S-a născut în Sardinia, la începutul secolului al IV-lea. Intrând în rândurile clerului roman, în anul 345 a fost ales episcop de Vercelli – primul episcop al aceluia scaun. S-a ocupat de propovăduirea credinței și a organizat viața monahală în dieceza sa. A fost exilat de către împăratul Constantin, aflat sub influența ereziei ariene, și a avut mult de suferit. Întorcându-se în patrie, a lucrat cu stăruință pentru întărirea dreptei credințe. A murit la Vercelli, în 371.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Eusebiu de Vercelli, episcop

(*Scris. 2, 1, 3 – 2, 3; 10, 1 – 11, 1: CCL 9, 104-105.109*)

Mi-am terminat alergarea, mi-am păstrat credința

Fraților preaiubiți, am aflat că voi toți sunteți bine, așa cum doream. În ce mă privește, atunci când am primit scrisorile voastre și am citit în scrierile voastre sentimentele bune și iubirea pe care o aveți față de mine, m-am simțit în mijlocul vostru ca și cum aș fi fost transportat deodată de la o distanță foarte îndepărtată, ca Habacuc care a fost purtat de către înger la Daniel. Lacrimile se amestecau cu bucuria mea; dorința vie de a citi era împiedicată de plâns. Am petrecut în această stare câteva zile în care mi se părea că vorbesc

cu voi și reușeam să uit ostenelele din trecut. Mă simțeam cuprins din toate părțile de amintiri mângâietoare, care mă făceau să retrăiesc credința voastră, iubirea voastră, roadele dragostei voastre, și astfel, mi se părea că nu mai sunt în exil, ci că mă aflam deodată în mijlocul vostru.

Fraților preaiubiți, mă bucur mult de credința voastră și mă bucur de mântuirea care vine prin credință. Mă bucur de roadele produse de voi, pe care le împărțiți celor de aproape și de departe. Cu adevărat voi sunteți un copac altoit cu înțelepciune, care, tocmai datorită productivității sale, scapă de topor și de foc. Și noi vrem să ne unim, într-un fel, cu voi, nu numai printr-o solidaritate umană, ci și prin oferirea vieții noastre pentru mântuirea voastră.

Să știți că am reușit cu greutate să scriem această scrisoare, rugându-l încontinuu pe Dumnezeu să-i țină departe pe paznici măcar pentru câteva momente. Cât privește persoana noastră, voiam să vă ducă diaconul acest bilet cu salutări, modest, dar mai de preferat decât numai niște știri oarecare. Profit de aceasta ca să vă îndemn să vă păstrați cu toată grija credința, să vă mențineți în înțelegere, să fiți râvnici la rugăciune, să vă amintiți întotdeauna de noi, pentru ca Domnul să ne învrednicească să dăruiască libertate Bisericii sale, care acum este asuprită pe tot pământul, și pentru ca noi, care suntem persecutați, să putem redobândi libertatea și să ne bucurăm cu voi.

Vă mai implor, pe fiecare dintre voi, pentru milostivirea lui Dumnezeu, să primiți salutul pe care vi-l adresez cu această scrisoare, pentru că de data aceasta, din necesitate, nu-mi este permis să vă scriu fiecăruia așa cum era obiceiul meu. Cu această scrisoare mă adresez vouă, tuturor, frații mei și surori sfinte, fii și fiice, credincioși de ambele sexe și de toate vârstele, ca să vă mulțumiți cu acest simplu salut și să-i salutați cu respect și pe cei care sunt în afara Bisericii, dar care nutresc față de noi sentimente de iubire.

RESPONSORIUL

Lc 12,35-36a; Mt 24,42

R. Să fie mijlocul vostru încins și luminile aprinse,
* iar voi fiți asemenea oamenilor care își așteaptă
stăpânul să se întoarcă de la nuntă.

V. Vegheați, așadar, căci nu știți în ce zi vine stăpânul vostru. * Iar voi.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, dă-ne harul să imităm statornicia și tăria sfântului episcop Eusebiu în apărarea învățaturii despre dumnezeirea Fiului tău, pentru ca, păstrând credința pe care el a propovăduit-o, să ne învrednicim a fi părtași la viața lui Cristos. El care, fiind Dumnezeu.

În aceeași zi, 2 august

SFÂNTUL PETRU IULIAN EYMARD, PREOT

S-a născut în satul La Mure, în Galia, în anul 1811. A fost sfințit preot și s-a dedicat pentru mai mulți ani îngrijirii pastorale a credincioșilor. A intrat în Societatea Mariei. Cinstitor înflăcărat al misterului euharistic, a înființat comunități, atât de bărbați, cât și de femei, pentru a promova cultul sfintei Euharistii și pentru a răspândi iubirea față de sfânta Euharistie în rândul oamenilor de toate condițiile sociale. A murit la 1 august 1868, în satul natal.

De la *Comunul păstorilor*, 1636 sau al *sfinților bărbați: pentru călugări*, 1758.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrierile* sfântului Petru Iulian Eymard, preot

(*La Présence réelle*, I, Paris 1950, 270-271. 307-308)

Euharistia, sacramentul vieții

Euharistia este viață pentru toți oamenii. Ea le oferă începutul vieții. Toți pot să se adune, neexistând nici un

impediment, nici de proveniență națională, nici de limbă, ca să celebreze sărbătorile sfinte ale Bisericii. Euharistia le oferă legea vieții, adică a carității, căreia acest sacrament îi este izvor: din această cauză, ea realizează între ei o legătură comună, un fel de rudenie creștină. Toți mănâncă aceeași pâine, toți sunt comensali ai lui Isus Cristos, care creează între ei, în mod supranatural, o armonie frățească. Citiți *Faptele Apostolilor*. Aici se afirmă că mulțimea primilor creștini, dintre iudeii convertiți și păgânii botezați, provenind din regiuni diferite, *formau o singură inimă și un singur suflet* (Fap 4,32). De ce? Pentru că erau stăruitori în ascultarea învățaturii apostolilor și la frângerea pâinii.

Euharistia, așadar, este viața sufletului și a comunității umane, după cum soarele este viața trupurilor și a întregului pământ. Fără soare, pământul este steril; el îl umple de bucurie, îl împodobește și îl îmbogățește; el conferă trupurilor eficacitate, putere și frumusețe. În fața acestor realități minunate nu trebuie să ne mirăm că păgânii îl cinstesc ca pe Dumnezeu lumii. Însă astrul zilei ascultă și se supune Soarelui suprem, Cuvântului divin, lui Isus Cristos, care îi luminează pe toți oamenii care vin în lume și care acționează prin Euharistie, sacramentul vieții, în interiorul sufletelor, așa încât să formeze prin aceasta familiile și națiunile. Fericit și, într-adevăr, preafelic este sufletul credinciosului care găsește acest tezaur ascuns, care își potolește setea din acest izvor al vieții, care mănâncă des această Pâine a vieții.

Comunitatea creștinilor este, înainte de toate, o familie. Legătura dintre membrii ei este Isus-Euharistia. El este tatăl care pregătește masa familiei. Fraternitatea creștină a fost promulgată la Cina de pe Urmă o dată cu paternitatea lui Isus Cristos. El însuși îi numește pe apostoli *fii*, copiii mei, și le încredințează lor porunca să se iubească unul pe altul așa cum el i-a iubit.

La masa sfântă, toți sunt copii care primesc aceeași pâine, iar sfântul Paul trage de aici concluzia că ei constituie familia, același trup, pentru că toți sunt părtași la aceeași pâine, care este Isus Cristos. În cele din urmă,

Euharistia oferă comunității creștine forța de a observa legea iubirii și a carității față de aproapele. Isus Cristos le poruncește fraților săi să se îngrijească unii de alții și să se iubească. Din acest motiv, el însuși se îmbracă în persoana lor: *Tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut (Mt 25,40)*; prin sfânta Împărtășanie, el se oferă pe sine fiecăruia.

RESPONSORIUL

Cf. *1Cor 10,17; In 6,58a*

R. Pentru că este o singură pâine, noi, cei mulți, suntem un singur trup, căci toți ne împărtășim din aceeași unică pâine. * Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer.

Ÿ. Domnul ne-a hrănit cu lamura grâului. * Aceasta este.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai înzestrat pe sfântul Petru Iulian cu o iubire înflăcărată față de sfintele taine ale trupului și sângelui Fiului tău, dă-ne și nouă harul să ne învrednicim a gusta bogăția pe care el a primit-o din acest ospăț divin. Prin Domnul.

4 august

SFÂNTUL IOAN MARIA VIANNEY, PREOT

Comemorare

S-a născut lângă Lyon, în anul 1786. Învingând multe greutăți, a putut fi hirotonit preot și și-a păstorit în mod admirabil, prin predică, mortificare, rugăciune și caritate, parohia din satul Ars, dieceza Belley, încredințată lui. Fiind un duhovnic cu totul excepțional, alergau la el credincioși de pretutindeni și îi urmau sfaturile cu evlavie. A murit în anul 1859.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1636.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ioan Maria Vianney, preot

(Cateheza despre rugăciune:

A. Monnin, *Esprit du Curé d'Ars*, Paris 1899, 87-89)

*Lucrarea cea mai frumoasă a omului
este aceea de a se ruga și de a iubi*

Copilașii mei, fiți atenți: comoara creștinului nu este aici, pe pământ, ci în cer. De aceea, gândul nostru trebuie să se îndrepte acolo unde este comoara noastră.

Aceasta este cea mai frumoasă îndatorire a omului: să se roage și să iubească. Dacă voi vă rugați și iubiți, iată, aceasta este fericirea omului pe pământ.

Rugăciunea nu este altceva decât unirea cu Dumnezeu. Atunci când unul are inima curată și unită cu Dumnezeu, este cuprins de o anumită suavitate și dulceață care îmbată, este purificat de o lumină care se răspândește în mod misterios în jurul său. În această unire intimă, Dumnezeu și sufletul sunt ca două bucăți de ceară unite împreună, pe care nimeni nu le poate despărți. Cât este de frumoasă această unire a lui Dumnezeu cu mica sa creatură! Aceasta este o fericire care nu se poate înțelege.

Noi deveniserăm nevrednici să ne rugăm. Însă Dumnezeu, în bunătatea sa, ne-a permis să vorbim cu el. Rugăciunea noastră este un fum de tămâie deosebit de plăcut lui.

Copilașii mei, inima voastră este mică, dar rugăciunea o lărgeste și o face capabilă să-l iubească pe Dumnezeu. Rugăciunea ne face să pregustăm cerul, ca ceva care coboară la noi din paradis. Niciodată nu ne lasă fără dulceață. Ea este miere care picură în suflet și face ca totul să fie dulce. În rugăciunea bine făcută, durerile se topesc ca zăpada la soare.

Rugăciunea ne mai dă și aceasta: ca timpul să se scurgă așa de repede și așa de fericit pentru om, încât nu

se mai sesizează lungimea sa. Ascultați: atunci când eram paroh de Bresse, trebuind pentru un timp să-i înlocuiesc pe confrății mei care aproape toți erau bolnavi, trebuia să fac adesea drumuri lungi; atunci mă rugam bunului Dumnezeu și, fiți siguri, timpul nu mi se părea niciodată lung.

Există persoane care se cufundă complet în rugăciune, ca un pește în apă, pentru că sunt total dăruite bunului Dumnezeu. Nu există nici o diviziune în inima lor. Cât de mult iubesc aceste suflete generoase! Sfântul Francisc de Assisi și sfânta Coleta îl vedeau pe Domnul nostru și vorbeau cu el așa cum vorbim noi unii cu alții.

Însă noi de câte ori venim la biserică fără să știm ce trebuie să facem sau să cerem! Totuși, ori de câte ori mergem la cineva, știm bine pentru ce mergem. Ba chiar sunt unii care par să-i spună așa bunului Dumnezeu: „Am două cuvinte să-ți spun; astfel, voi termina repede și voi pleca”. Eu cred mereu că, atunci când venim să-l adorăm pe Domnul, vom obține ceea ce cerem dacă ne vom ruga cu credință vie și cu inima curată.

RESPONSORIUL

2Cor 4,17; 1Cor 2,9

R. Suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește
* un belșug nemărginit al gloriei veșnice.

Ÿ. Ochiul nu a văzut, și urechea nu a auzit, și la inima omului nu s-a suit ceea ce le-a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe el. * Un belșug.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, care l-ai făcut pe sfântul Ioan Maria Vianney preot minunat, plin de râvnă în slujirea poporului tău, fă-ne, te rugăm, ca, prin exemplul și prin mijlocirea lui, să-i atragem pe frații noștri la Cristos prin iubire și să putem dobândi împreună cu ei mărirea veșnică. Prin Domnul.

5 august

SFINȚIREA BAZILICII „SFÂNTA MARIA CEA MARE”

După Conciliul din Efes (431), în care Mama lui Isus a fost proclamată ca Născătoare de Dumnezeu, papa Sixt al III-lea (432-440) a ridicat la Roma o bazilică în cinstea Născătoarei de Dumnezeu, bazilică ce a fost numită mai târziu „Santa Maria Maggiore”. Aceasta este cea mai veche bazilică din Occident închinată sfintei Fecioare Maria.

De la **Comunul sfintei Fecioare Maria 1524, afară de următoarele:**

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omilia* ținută la Conciliul din Efes, de către sfântul Ciril de Alexandria, episcop

(Omil. 4: PG 77,991.995-996)

Laudă Mariei, Născătoarea lui Dumnezeu

Văd aici adunarea fericită a sfinților care, invitați de fericita și pururea Fecioară, Mamă a lui Dumnezeu, au venit cu promptitudine. De aceea, deși sunt asuprit de o tristețe grea, văzându-i aici pe acești sfinți părinți, am fost cuprins de o mare bucurie. Acum s-a îndeplinit la noi acel cuvânt dulce al psalmistului David: *Îată cât este de bine și cât de plăcut este ca frații să locuiască împreună!* (Ps 132,1).

De aceea, te salutăm, o Sfântă mistică Treime, care ne-ai reunit pe toți în această biserică a sfintei Mame a lui Dumnezeu, Maria.

Te salutăm, o Marie, Mamă a lui Dumnezeu, comoară venerabilă a întregului pământ, candelă de nestins, coroană a fecioriei, sceptru al învățaturii drepte, templu indestructibil, locuință a celui care nu poate fi cuprins

de nici un loc, mamă și fecioară prin care în Evanghelii este numit *binecuvântat cel care vine în numele Domnului (Mt 21,9)*.

Bucură-te, tu, care l-ai primit în sânul tău feciorelnic pe cel care este imens și infinit. Prin tine, Sfânta Treime este preamărită și adorată. Prin tine, crucea prețioasă este celebrată și adorată în toate colțurile pământului. Prin tine, cerurile tresaltă de bucurie. Prin tine, îngerii și arhanghelii se bucură. Prin tine, diavolii sunt puși pe fugă. Prin tine, diavolul ispititor este aruncat din cer. Prin tine, creatura decăzută este ridicată la cer. Prin tine, tot neamul omenesc, sclav al idolatriei, a ajuns la cunoașterea adevărului. Prin tine, credincioșii ajung la harul sfântului Botez. Prin tine vine untelemnul bucuriei. Prin tine au fost întemeiate Bisericile în tot universul. Prin tine, neamurile sunt conduse la pocăință.

Ce să spun mai mult? Prin tine, Fiul unul-născut al lui Dumnezeu strălucește ca o lumină pentru *cei care stau în întuneric și în umbra morții (Lc 1,79)*. Prin tine, profeții au prevestit. Prin tine, apostolii au predicat lumii mântuirea. Prin tine, cei morți sunt înviați. Prin tine, regii domnesc în numele Sfintei Treimi.

Care om ar putea să o celebreze cum se cuvine pe Maria, vrednică de toată lauda? Ea este mamă și fecioară. O, realitate minunată! Această minune îmi provoacă uimire. Cine a mai auzit să i se interzică constructorului să locuiască în templul pe care el însuși l-a zidit? Cine ar putea să-i reproșeze pentru faptul că o cheamă pe slujitoarea sa să-i fie mamă?

Îată, deci, că toate sunt în bucurie. Fie ca noi să putem venera și adora unitatea divină, să ne temem și să slujim Treimea de nedespărțit, celebrând-o prin laude pe pururea Fecioară Maria, care este templul sfânt al lui Dumnezeu, și pe Fiul său și mire fără pată, pentru că lui i se cuvine mărirea în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 1,48-49*

R. Bucurați-vă împreună cu mine toți cei care îl iubii pe Domnul; pentru că, deși eram o copilă, Celui

Preaînalt i-a plăcut de mine * și l-am născut pe cel care este Dumnezeu și om.

✠. Mă vor numi fericită toate generațiile, pentru că Dumnezeu a privit la slujitoarea sa umilă. * Și l-am născut.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Sfântă Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, Marie, binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Sfântă Marie, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi, păcătoșii, acum și în ceasul morții noastre.

COMUNE

Antifonele la *Magnificat* indicate la Vesperele I, se pot folosi la alegere și la Vesperele comemorărilor sfinților.

COMUNUL SFINȚIRII UNEI BISERICI

Vesperale I

IMNUL O cetate, ca la **Vesperale II**, 1511.

PSALMODIA

Ant. 1 Se vor bucura piețele Ierusalimului și toate ulițele lui vor intona cântarea de veselie, aleluiă.

Psalmul 146 (147 A)

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, †
pentru că frumos este
să-l laudăm pe Dumnezeu nostru; *
pentru că plăcut este să-l preamărim pe el.
- ² Domnul reclădește Ierusalimul, *
îi adună pe surghiuniții lui Israel.
- ³ El vindecă pe cei cu inima zdrobită *
și leagă rănilor lor.
- ⁴ El socotește numărul stelelor *
și le dă nume la toate.
- ⁵ Mare este Domnul nostru și atotputernic, *
înțelepciunea lui nu are margini.
- ⁶ Domnul sprijină pe cei sărmani *
și doboară la pământ pe păcătoși.
- ⁷ Înălțați Domnului cântare de mulțumire, *
cântați imnuri Dumnezeului nostru cu chitara!
- ⁸ El acoperă cerul cu nori, *
pregătește pământului ploaie,
el face să răsară iarbă în munți *
și verdeață spre trebuința oamenilor.
- ⁹ El dă hrană animalelor *
și puilor de corb care strigă.
- ¹⁰ Nu se bucură de puterea calului *
și nici nu-și găsește plăcerea în iuțeala omului,
- ¹¹ Domnului îi sunt plăcuți cei care se tem de el, *
cei care își pun speranța în milostivirea lui.

Ant. Se vor bucura piețele Ierusalimului și toate ulițele lui vor intona cântarea de veselie, aleluia.

Ant. 2 A întărit Domnul zăvoarele porților tale și i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău.

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. A întărit Domnul zăvoarele porților tale și i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău.

Ant. 3 În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie cetele sfinților și îngerii cântă laudă înaintea tronului lui Dumnezeu, aleluia.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeuului nostru, *
(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia)

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie
cetele sfinților și îngerii cântă laudă înaintea tronului
lui Dumnezeu, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Așadar, voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelie apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus. În el toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. În casa ta, Doamne, * să strălucească sfințenia. În casa ta.

Ÿ. În toate zilele, * să strălucească sfințenia. Slavă Tatălui. În casa ta.

Ant. la Magnificat: Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă pururi, toți cei care îl iubiți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Mântuitorul nostru, care și-a dat viața pentru a-i aduna împreună pe fiii lui Dumnezeu, care erau risipiți:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Doamne Isuse, tu ți-ai întemeiat casa pe stâncă:

– întărește Biserica ta în credință și speranță statornică.

Doamne Isuse, din coasta ta a izvorât sânge și apă:

– reînnoiește Biserica ta prin sacramentele noului și veșnicului legământ.

Doamne Isuse, tu ești prezent în mijlocul celor adunați în numele tău:

– ascultă rugăciunea pe care, într-un gând și o inimă, ți-o înalță Biserica ta.

Doamne Isuse, tu îți faci lăcaș împreună cu Tatăl la aceia care te iubesc:

– desăvârșește Biserica ta în iubirea dumnezeiască.

Doamne Isuse, tu nu-l alungi pe acela care vine la tine:

– primește-i în casa Tatălui pe toți cei răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maiestății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i l-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserica, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgădui-o. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm în Biserica pe Cristos, Mirele ei.

Sau: Veniți să-l adorăm pe Cristos, care își iubește Biserica.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Te rugăm, îndreaptă-ți, Doamne, fața binevoitoare
Spre acest lăcaș de rugă, azi gătit de sărbătoare,
Și privește cu-ndurare la mulțimile creștine
Care intră azi într-însul cu gând bun să se închine.

Loc mai sfânt decât acesta pe pământ nu este altul,
Căci într-însul locuiește împăratul, Preaînaltul;
Este poarta mântuirii, este scara minunată,
Cea pe care patriarhul a văzut-o-n vis odată.

Este staulul în care vin oițele răzlețe
Și își află adăpostul, este sala de ospete
Unde tainele primite pentru viață sunt merinde,
Este locul de-ngrijire pentru inimi suferinde.

Nu-ndrăznim să-i trecem pragul,
căci e casa cea mai sfântă;

Cutezăm să-ți cerem totuși: Doamne, bine ne cuvântă.
De la slugile-ți smerite care cântă și se-nchină
Nu-ți întoarce, Milostive, fața blândă și senină.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte. Amin.

Sau:

Christe, cunctórum dominátor alme,
 Plebs tibi supplex résonet in aula,
 Ánnuo cuius rédeunt colénda
 Témpore festa.

Hic locus nempe vocitátur aula
 Regis imménsi nitidíque cæli
 Porta, quæ vitæ pátriam peténtes
 Accipit omnes.

Hæc tuam plebem sacra cogit ædes,
 Hæc sacraméntis pia ditat usque
 Cælicis escis alit in perénnis
 Múnera vitæ.

Quæsumus ergo, Deus, ut seréno
 Ádnuas vultu fámulos gubérnans,
 Qui tui summo célebrant amóre
 Gáudia templi.

Æqua laus summum célebret Paréntem
 Teque, Salvátor, pie rex, per ævum;
 Spíritus Sancti résonet per omnem
 Glória mundum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus și deschideți-vă, voi, porți veșnice.

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 573.

Psalmul 23 (24)

¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
 lumea și cei care locuiesc în ea.

- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus și
deschideți-vă, voi, porți veșnice.

Ant. 2 Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul
oștirilor. †

Psalmul 83 (84)

- ² Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor! *
³ † Sufletul meu suspină și tânjește
după curțile Domnului.
Inima mea și trupul meu *
tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.
- ⁴ Până și vrabia își găsește o casă, †
și rândunica un cuib, unde să-și pună puii lor: *
altarele tale, Domnul oștirilor,
regele meu și Dumnezeuul meu!

- ⁵ Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, *
pentru că te pot lăuda mereu.
- ⁶ Fericit este omul care își află tăria în tine *
și căile tale sunt mereu în inima sa.
- ⁷ Trecând prin Valea Plângerii, o preschimbă în izvor *
și ploaia de dimineață o îmbracă cu binecuvântări.
- ⁸ Ei merg crescând în putere, *
până ce le va apărea în Sion
Dumnezeul dumnezeilor.
- ⁹ Doamne, Dumnezeul oștirilor,
ascultă rugăciunea mea; *
Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea.
- ¹⁰ Dumnezeule, scutul nostru, *
privește și vezi fața unsului tău.
- ¹¹ Căci mai bună este o zi în curțile tale
decât o mie în altă parte; †
prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu *
decât să locuiesc în casele păcătoșilor.
- ¹² Domnul Dumnezeu este soare și scut; †
Domnul dăruiește har și mărire; *
nu refuză nici un bine
celor ce duc o viață fără de prihană.
- ¹³ Domnul oștirilor, *
fericit este omul care își pune încrederea în tine!
- Ant.** Cât de plăcute sunt altarele tale, Domnul oștirilor.
- Ant. 3** Lucruri mari s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

Psalmul 86 (87)

- ¹ Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți, †
- ² Domnul iubește porțile Sionului *
mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
- ³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
cetate a lui Dumnezeu.
- ⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
printre cei care mă cunosc; †
iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
s-au născut acolo.

- ⁵ Se va spune despre Sion:
 „Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
 și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
- ⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
 „Aceștia s-au născut acolo”.
- ⁷ Iar ei dansează și cântă: *
 „Toate izvoarele mele sunt în tine”.

Ant. Lucruri mari s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

V. Te voi adora în templul tău cel sfânt.

R. Și voi aduce mulțumiri numelui tău, Doamne.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 2,1-17

Vom fi zidiți ca niște pietre vii

Preaiubiților, ¹ lăsând la o parte toată răutatea și orice înșelăciune, ipocrizie, invidie și orice vorbire de rău, ² ca niște copii de curând născuți, să doriți laptele spiritual, curat, ca să creșteți prin el spre mântuire ³ dacă într-adevăr ați gustat cât de bun este Domnul.

⁴ Apropiați-vă de el, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. ⁵ Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos. ⁶ Căci este scris în Scriptură: *Iată, pun în Sion*

*o piatră unghiulară, aleasă și prețioasă
 și cine crede în ea nu va fi înșelat.*

⁷ Așadar, cinste vouă care credeți, dar celor care nu cred:

*piatra pe care au aruncat-o constructorii
 aceasta a devenit piatra unghiulară*

⁸ și:

*piatră de poticnire
 și stâncă a căderii.*

Ei se împiedică pentru că nu cred în cuvânt; la aceasta au fost sortiți.

⁹ Dar voi sunteți *un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, ca să vestiți faptele mărețe* ale celui care v-a chemat din întuneric la lumină.

¹⁰ Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveți parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

¹¹ Iubiților, vă îndemn stăruitor, ca pe niște străini și peregrini, să vă feriți de poftele trupești care se luptă împotriva sufletului. ¹² Să aveți o purtare bună între păgâni, pentru ca, în cazul în care vă calomniază ca răufăcători, văzând faptele voastre bune, să ajungă să-l laude pe Dumnezeu în ziua vizitării.

¹³ De dragul Domnului, supuneți-vă oricărei autorități omenești, atât împăratului, ca domnitor, ¹⁴ cât și guvernatorilor, ca trimiși de el, ca să-i pedepsească pe cei care fac răul și să-i laude pe cei care fac binele. ¹⁵ Căci aceasta este voința lui Dumnezeu: făcând binele, să închideți gura neștiinței oamenilor fără minte. ¹⁶ Purtați-vă ca niște oameni liberi, dar nu ca cei care fac din libertate o acoperire a răului, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu. ¹⁷ Cinstiți-i pe toți, iubiți-i pe frați, temeți-vă de Dumnezeu, respectați-l pe împărat.

RESPONSORIUL

Tob 13,16; Ap 21,19-21

R. Toate zidurile tale sunt din pietre prețioase * și turnurile Ierusalimului sunt construite din mărgăritare.

V. Porțile Ierusalimului sunt făcute din safir și smarald și zidul cetății este făcut din tot felul de pietre prețioase. * Și turnurile.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra cărții lui Iosue*
ale lui Origen, preot

(Omil. 9, 1-2: PG 12, 871-872)

*Suntem zidiți ca niște pietre vii
în casa și altarul lui Dumnezeu*

Noi toți care credem în Isus Cristos suntem numiți *pietre vii*, după cuvintele Scripturii: *Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos (1Pt 2,5).*

Însă, după cum putem observa la aceste pietre pământești – știm că la temelie se pun mai întâi acelea care sunt mai solide și mai rezistente, pentru ca acestora să li se poată încredința și suprapune greutatea întregului edificiu –, la fel se întâmplă și cu pietrele vii: unele sunt puse ca temelie a edificiiului spiritual. Cine sunt aceste pietre care sunt puse ca temelie? *Apostolii și profeții*. Așa cum învață Paul: *Zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus, Domnul nostru (Ef 2,20).*

Dar ca să te pregătești mai activ, o, ascultătorule, la construirea acestui edificiu și ca să fii o piatră mai apropiată de temelie, trebuie să știi că Cristos însuși este temelia acestui edificiu pe care îl descriem acum. De fapt, așa se exprimă apostolul Paul: *Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie în afară de cea existentă, care este Isus Cristos (1Cor 3,11)*. Fericiți, așadar, cei care au construit edificii sfinte și religioase pe o atât de nobilă temelie!

Însă în edificiul Bisericii trebuie să fie și un altar. De aceea, eu cred că toți cei care dintre voi, *pietre vii*, sunt capabili să devină astfel și sunt gata să stăruie în rugăciune, ca să ofere zi și noapte invocațiile lor lui Dumnezeu și să aducă ofranda rugăciunilor lor, aceștia sunt cei din care Isus își zidește altarul.

Dar consideră ce laude sunt dedicate acestor pietre ale altarului. *După cum a prescrie Moise, legislatorul, spune Scriptura, altarul să fie construit din pietre intacte, pe care fierul nu le-a atins*. Cine sunt aceste pietre intacte? Aceste pietre intacte și fără pată ar putea fi sfinții apostoli care, împreună, formează un singur altar, datorită unității și înțelegerii dintre ei. Astfel, se spune

că toți împreună, rugându-se și luând cuvântul, au spus: *Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor (Fap 1,24).*

Aceștia deci, care au putut să se roage împreună, într-un singur glas și un singur spirit, aceștia, desigur, sunt vrednici să zidească împreună unicul altar pe care Isus își oferă sacrificiul Tatălui.

Dar și noi trebuie să ne străduim să avem toți aceeași vorbire, aceeași simțire, să nu facem nimic din dorință deșartă, ci, rămânând tari în același simțământ și în aceeași convingere, să putem deveni și noi pietre potrivite pentru altar.

RESPONSORIUL

Cf. *Is 2,2.3; Ps 125 (126),6*

R. Casa lui Dumnezeu este zidită pe înălțimea munților și înălțată mai sus decât toate colinele * și se vor îndrepta spre ea ca un șuvoi toate popoarele și vor spune: „Mărire ție, Doamne”.

Ψ. Venind, se întorceau cu veselie, adunându-și snopii.

* Și se vor îndrepta.

Sau:

Din *Predicile sfântului Augustin, episcop*

(Pred. 336, 1.6: PL 38 [edit. 1861], 1471-1472.1475)

Construirea și sfințirea casei lui Dumnezeu în noi

Solemnitatea care ne adună împreună este dedicarea unei case de rugăciune. Așadar, casa rugăciunilor noastre a devenit casa lui Dumnezeu, și această casă suntem noi înșine. Dacă noi înșine suntem casa lui Dumnezeu, atunci noi suntem zidiți în această lume ca să fim consacrați la sfârșitul lumii. Zidirea, sau mai bine zis construirea, cere oboseală; dedicarea, în schimb, se face în bucurie.

Ceea ce se făcea când se ridica acest edificiu este ceea ce se întâmplă acum când se adună cei care cred în Cristos. Când se crede e ca atunci când se taie lemnele din pădure și pietrele din munte. Când credincioșii sunt

catehizați, botezați, formați, e ca și cum ar fi ciopliți, fasonați, ajustați de mâna dulgherilor și a zidarilor.

Cu toate acestea, casa Domnului nu se face decât atunci când toți sunt uniți de caritate. Dacă aceste lemne și aceste pietre nu ar fi unite după un anumit plan, dacă nu s-ar lega în mod pașnic, dacă nu s-ar iubi, într-un fel, prin această asamblare, nimeni nu ar putea intra aici. În sfârșit, când vezi într-un edificiu pietre și lemne bine asamblate, intri cu siguranță, nu-ți este teamă că se va prăbuși.

Voind, așadar, să între și să locuiască în noi, Domnul Cristos spunea, pentru a construi edificiul său: *Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții (In 13,34). Vă dau, a spus, o poruncă nouă.* Erați vechi, încă nu erați o casă pentru mine, zăceți în ruină. De aceea, ca să ieșiți din ruina vechitunii voastre, să vă iubiți unul pe altul.

Caritatea voastră să ia în considerație și faptul că această casă este zidită, după cum a fost prezis și promis, în lumea întreagă. Într-adevăr, pe când, după captivitate, era construită casa lui Dumnezeu, așa cum este scris într-un alt psalm, se spunea: *Cântați Domnului un cântec nou; cântați Domnului toți locuitorii pământului (cf. Ps 149,1).* Atunci se spunea: *un cântec nou*; acum, Domnul a spus: *o poruncă nouă.* Care este specificul cântecului nou, dacă nu iubirea nouă? Cântarea este specifică celui care iubește. Vocea celui care cântă este fer-voarea unei iubiri sfinte.

Așadar, ceea ce vedem realizat aici, fizic, în ziduri, trebuie să se realizeze spiritual în suflete; și ceea ce vedem aici împlinit în pietre și lemn trebuie să se desă-vârșească în trupurile voastre, cu ajutorul harului lui Dumnezeu.

Prin urmare, să-i mulțumim mai întâi Domnului, Dumnezeului nostru, de la care vin darurile cele mai bune și toate harurile minunate. Să preamărim bunătatea lui cu întreg elanul inimii noastre, căci, pentru a zidi această casă de rugăciune, a luminat sufletul credincioșilor săi, le-a trezit afectul, le-a oferit ajutorul; celor care încă nu

erau hotărâți le-a inspirat voința, le-a susținut eforturile de bunăvoință, ca să treacă la acțiune. Pentru aceasta, Dumnezeu, *cel care lucrează în ai săi, vă face și să voiți și să înfăptuiți, după bunăvoința sa (Fil 2,13)*. El este cel care a început toate acestea și le-a dus la desăvârșire.

RESPONSORIUL

Ps 83 (84),2-3.5

R. Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor; * sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului.

Ÿ. Cei care locuiesc în casa ta, Doamne, te vor lăuda mereu. * Sufletul meu.

IMNUL *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

După ce profeții veacuri așteptară, suspinară,
A venit Cristos din ceruri. El e piatra unghiulară
Ce-o primi Ierusalimul, ce s-a pus cetății sfinte,
E liantul ce unește cele două legăminte.
Orice om să între poate, dacă-n el credința-i vie,
În cetatea construită pe această temelie.

Are turnuri minunate, are ziduri apărate
Preafrumoasa, strălucita, sfânta Domnului cetate;
E-mbrăcată parcă-n soare; n-ar putea să o măsoare
Și s-o-ntreacă în splendoare alta mai strălucitoare.
Fericirea-n ea domnește, bucuria, voia bună,
Zi și noapte, fără preget, de cântarea ei răsună.

Te rugăm, coboară, Doamne, întru mila ta cea mare
În acest iubit de tine sfânt lăcaș de închinare.
Când poporul ți se-nchină, tu ascultă-l cu plăcere,
Darnic mâinile-ți deschide, dăruiește-i tot ce-ți cere.
Peste el, cu bunătate, pune-ți mâinile-amândouă,
Ca din cer să vină haruri cum vin picurii de rouă.

Îl alină când suspină și când plânge-n rugăciune
 Și degrabă împlinește-i ale lui dorințe bune.
 Din biserică fă, Doamne, paradisului tău tindă,
 Să găscască-n ea speranță creatura suferindă.
 Și atunci când va dispărea trecătorul, efemerul,
 Pentru cei ce-o frecventează
 să-și deschidă poarta cerul.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte.
 Inefabilă Treime, pe vecie să te-adoare,
 Sfinți și îngeri laolaltă în a cerului splendoare. Amin.

Sau:

Anguláris fundaméntum
 Lapis Christus missus est,
 Qui paríetum compáge
 In utróque néctitur,
 Quem Sion sancta suscepit,
 In quo credens pérmanet.
 Omnis illa Deo sacra
 Et dilécta cívitas,
 Plena módulis in laude
 Et canóre iúbilo,
 Trinum Deum unicúmque
 Cum fervóre prædicat.
 Hoc in templo, summe Deus,
 Exorátus ádveni,
 Et cleménti bonitate
 Precum vota súscipe;
 Largam benedictiónem
 Hic infúnde iúgiter.
 Hic promereántur omnes
 Petíta acquirere
 Et adépta possidére
 Cum sanctis perénniter,
 Paradísium introíre
 Translátí in réquiem.

Glória et honor Deo
 Usquequáque altíssimo,
 Una Patri Fílioque,
 Atque Sancto Flámini
 Quibus laudes et potéstas
 Per ætérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Casa mea se va chema casă de rugăciune.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Binecuvântat ești, Doamne, în templul tău cel sfânt.

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul în adunarea celor sfinți.

LECTURA SCURTĂ

Is 56,7

Îi voi aduce la muntele meu cel sfânt și îi voi umple de bucurie în casa mea de rugăciune; arderile de tot și jertfele lor vor fi bine primite pe altarul meu, căci casa mea se va chema casă de rugăciune, pentru toate popoarele.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mare este Domnul * și vrednic de toată lauda! Mare,

V. În cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele său cel sfânt * și vrednic. Slavă Tatălui. Mare.

Ant. Ia *Benedictus*: „Zahee, grăbește-te, coboară, căci astăzi trebuie să mă opresc în casa ta!” Iar el a coborât în grabă și l-a primit cu bucurie în casa lui pe Domnul. Astăzi mântuirea lui Dumnezeu a intrat în această casă, aleluia.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Noi, pietrele vii zidite pe piatra cea aleasă, pe Cristos, să-l rugăm pe Tatăl atotputernic pentru Biserica lui iubită și să ne mărturisim credința față de ea, spunând:

Aceasta e casa lui Dumnezeu și poarta cerului!

Părinte sfânt, adu-ți aminte de via pe care a sădit-o dreapta ta: curățește-o, apăr-o și înmulțește-o,

– pentru ca, sub privirea ta, să umple întreg pământul.
Păstorule veșnic, ocrotește și sporește turma ta,
– pentru ca toate popoarele să se adune sub unica păstorie a Fiului tău.

Semănător atotputernic, aruncă în ogorul tău sămânța cuvântului vieții,

– ca să aducă rod însutit pentru secerișul împărăției tale.
Ziditor înțelept, sfințește casa și familia ta,
– pentru ca cetatea coborâtă din cer, Ierusalimul cel nou, să se arate tuturor ca mireasa plină de slavă a Fiului tău.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maiestății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserică, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgăduit-o. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune psalmul 128 (129), 1113.

Ant. Templul Domnului este sfânt, el este construcția lui Dumnezeu și rodul grijii sale.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 3,16-17

Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, și Dumnezeu îl va distruge pe el. Căci templul lui Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt.

℣. Doamne, am iubit podoaba casei tale.

℟. Și locul cortului măririi tale.

Ora a șasea

Ant. În casa ta, Doamne, să strălucească sfințenia în toate zilele.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 6,16

Voi sunteți templul Dumnezeului celui viu, după cum a spus Dumnezeu: Voi locui între ei și voi umbla împreună cu ei; eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu.

℣. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului.

℟. Și pentru belșugul celor ce-l iubesc.

Ora a noua

Ant. Aceasta este casa Domnului, temeinic zidită, bine întemeiată pe stâncă tare.

LECTURA SCURTĂ

Ier 7,2b.4-5a.7a

Ascultați cuvântul Domnului, toți cei care intrați pe această poartă ca să vă închinați Domnului! Nu vă

încredeți în cuvintele mincinoase care zic: „E templul Domnului, templul Domnului, templul Domnului!” Căci dacă vă veți îndrepta cu adevărat căile voastre și faptele voastre, vă voi face să locuiți în locul acesta.

Sau:

Ag 2,6a.7.9

Așa vorbește Domnul oștirilor: Voi cutremura toate popoarele și voi veni comorile tuturor popoarelor și voi umple de mărire casa aceasta, spune Domnul oștirilor. Mai mare va fi slava de pe urmă a casei acesteia decât cea dintâi și voi pune pacea în locul acesta, spune Domnul oștirilor.

℣. Intrați pe porțile Domnului aducându-i mulțumire.

℞. În curțile lui, cu cântări de laudă.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

O cetate prea frumoasă ești în cer, Ierusalime,
 Ești cetatea păcii sfinte și-a extazelor sublime.
 Mâini divine, pricepute, te-au zidit cu măiestrie;
 Construită ești din piatră, însă piatra este vie.
 Îngerii din înălțime, în iubirea lor aleasă,
 Împletitu-ți-au cunună, te-au gătit ca pe-o mireasă.
 Stau pe ziduri, să vegheze, îngeri, duhuri pururi treze,
 Și cetatea-i aur toată: ziduri, turnuri, metereze.
 Neatinșă de vreo pată, casta, gingașa fecioară,
 Pregătită pentru nuntă, pe pământ din cer coboară,
 Strălucind cum nu pot ochii îndeajuns să o admire,
 Iar Cristos în cale-i iese, căci Cristos îi este mire.
 La cetatea minunată pe un singur drum se vine,
 Drum pavat, cum se cuvine, cu smaralde și rubine.
 La intrarea în cetate e o poartă care are,
 Admirabil încrustate, șiruri de mărgăritare.
 Pe această poartă intră numai cei ce-n viață poartă
 Crucea Domnului, cu dânsul îndurând aceeași soartă.

Suferința și prigoana e ciocanul și e dalta,
 Este mâna de maestru cum pe lume nu e alta
 Care taie, șlefuieste, și din suflete creștine
 Face pietre prețioase, netezite, drepte, fine,
 Ce fiind apoi zidite și mereu adăugate,
 Fac din ce în ce să crească sfânta Domnului cetate.
 Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte.
 Inefabilă Treime, pe vecie să te-adoare,
 Sfinți și îngeri laolaltă în a cerului splendoare. Amin.

Sau:

Urbs Ierúsalem beáta,
 Dicta pacis visio,
 Quæ constrúitur in cælis
 Vivis ex lapídibus,
 Angelísque coronáta
 Sicut sponsa cómite,
 Nova véniens e cælo,
 Nuptiáli thálamó
 Præparáta, ut intácta
 Copulétur Dómino.
 Platéæ et muri eius
 Ex auro puríssimo;
 Portæ nitent margarítis
 Ádytis paténtibus,
 Et virtúte meritórum
 Illuc introdúcutur
 Omnis qui ob Christi nomen
 Hic in mundo prémitur.
 Tunsiónibus, pressúris
 Expolíti lápidés
 Suis coaptántur locis
 Per manum artíficis;
 Disponúntur permansúri
 Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
 Usquequaque altíssimo,
 Una Patri Fílioque,
 Atque Sancto Flámini
 Quibus laudes et potéstas
 Per ætérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul a sfințit cortul său; Dumnezeu e în mijlocul lui și nu se va clătina.

Psalmul 45 (46)

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
 ajutor ușor de găsit în timp de încercare.
- ³ De aceea nu ne temem,
 chiar dacă s-ar zgudui pământul *
 și ar cădea munții în mijlocul mării;
- ⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
 și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
- ⁵ Un râu cu brațele sale
 înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
 locuința sfântă a Celui Preaînalt.
- ⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
 Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-dimineță.
- ⁷ Națiunile păgâne se zbućiumă, †
 împărățiile se clatină. *
 El și-a ridicat glasul
 și pământul se topește de groază.
- ⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
 Dumnezeul lui Iacob
 este un turn de scăpare pentru noi.
- ⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
 faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
 El face să înceteze războaiele
 până la marginile pământului, †
- ¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea *
 iar scuturile le arde în foc.

- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
cu mă înalț peste popoare,
mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. Domnul a sfințit cortul său; Dumnezeu e în mijlocul lui și nu se va clătina.

Ant. 2 Vom merge cu bucurie în casa Domnului.

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
cu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Vom merge cu bucurie în casa Domnului.

Ant. 3 Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui.

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia)

- ⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui.

LECTURA SCURTĂ

Ap 21,1a.2-3.22.27

Am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul nou, coborând din cer, de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei. Atunci am auzit un glas puternic de la tron spunând: „Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei, iar ei vor fi poporul lui, și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeu lor”. Nu am văzut într-însa nici un templu pentru că Domnul, Dumnezeu cel atotputernic, este templul ei și Mielul. Nu va intra într-însa nimic impur, nici cel care săvârșește nelegiuirea și nici cel mincinos, ci numai cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

RESPONSORIUL SCURT

R. Fericiți cei care locuiesc * în casa ta, Doamne. Fericiți.

V. În veci de veci te vor lăuda * în casa ta, Doamne. Slavă Tatălui. Fericiți.

Ant. la Magnificat: Domnul a sfințit cortul său: aceasta este casa lui Dumnezeu, în care va fi invocat numele lui, precum este scris: „Numele meu va fi acolo, spune Domnul”.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Mântuitorul nostru, care și-a dat viața pentru a-i aduna împreună pe fiii lui Dumnezeu, care erau risipiți:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Doamne Isuse, tu ți-ai întemeiat casa pe stâncă:

– întărește Biserica ta în credință și speranță statornică. Doamne Isuse, din coasta ta au izvorât sânge și apă:

– reînnoiește Biserica ta prin sacramentele noului și veșnicului legământ.

Doamne Isuse, tu ești prezent în mijlocul celor adunați în numele tău:

– ascultă rugăciunea pe care, într-un gând și o inimă, ți-o înalță Biserica ta.

Doamne Isuse, tu îți faci lăcaș împreună cu Tatăl la aceia care te iubesc:

– desăvârșește Biserica ta în iubirea dumnezeiască.

Doamne Isuse, tu nu-l alungi pe acela care vine la tine:

– primește-i în casa Tatălui pe toți cei răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maiestății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i l-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserică, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgădui-o. Prin Domnul.

COMUNUL SFINTEI FECIOARE MARIA

Vesperele I

IMNUL

Tu, care zdrobit-ai puterea infamă,
Pe-al iadului domn, tu, fecioară și mamă,
Cu totul curată, ca soarele pură,
Ascultă-ne ruga, de noi te îndură.
Cu inimi zdrobite, cu lacrimi de sânge,
Noi plângem căci vina în lanțuri ne strânge;
Păcatul ne ține în cruntă robie;
Ne scoate din lanțuri, rugămu-ne ție.
Tu vezi cum încearcă o lume perfidă
Să-mpiedice drumul spre cer, să-l închidă;
Salvează-ne, Mamă, când lumea ne cere
Ca cerul să-l dăm pe plăceri efemere.
Când patima-ntinde plăcerilor nadă,
Dă minților noastre lumină să vadă
Că trupul nu poate să fie unealta
Plăcerii murdare, că ținta-i e alta.
În clipele grele-ale orei supreme,
Să nu-ți lași copiii-n zadar să te cheme,
Alungă vicleanul ce pune capcane,
Pe toți lângă tine în ceruri tu ia-ne.
Mărim azi pe Fiul, pe veșnicul Tată,
Pe Duhul, izvor de iubire curată,
Treimea ce-a vrut o regească cunună
Și strai de mărire, Fecioară, să-ți pună. Amin.

Sau:

María, quæ mortálium
Preces amánter éxcipis,
Rogámus ecce súpplices,
Nobis adésto pérpetim.

Adésto, si nos críminum
 Caténa stringit hórrida;
 Cito resólve cómpedes
 Quæ corda culpis ílligant.

Succúrre, si nos sæculi
 Fallax imágo péllicit,
 Ne mens salútis trámitem,
 Oblíta cæli, déserat.

Succúrre, si vel córpori
 Advérsa sors impéndeat;
 Fac sint quiéta témpora,
 Ætérnitas dum lúceat.

Tuis et esto fíliis
 Tutéla mortis témpore,
 Ut, te iuvánte, cónsequi
 Perénne detur præmium.

Patri sit et Paráclito
 Tuóque Nato glória,
 Qui veste te mirábili
 Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericită ești, Fecioară Marie, căci l-ai purtat
 pe creatorul a toate.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
 lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
 de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
 fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
 slava lui este mai presus de ceruri.

- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeu nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Fericită ești, Fecioară Marie, căci l-ai purtat pe
creatorul a toate.

Ant. 2 L-ai născut pe cel care te-a făcut și rămâi
fecioară pentru totdeauna.

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeu tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui alcargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. L-ai născut pe cel care te-a făcut și rămâi fecioară
pentru totdeauna.

Ant. 3 Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul, căci prin tine ne-a fost împărțășit rodul vieții.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul, căci prin tine ne-a fost împărțășit rodul vieții.

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

R. După naștere ai rămas fecioară, * sfântă Marie.
După naștere.

V. Născătoare de Dumnezeu, mijlocește pentru noi,
* sfântă Marie. Slavă Tatălui. După naștere.

Ant. la Magnificat: A privit Domnul la umiliința mea
și a făcut cu mine lucruri mari Cel Puternic.

Sau: Toate neamurile mă vor numi fericită, căci a
privit Domnul la umiliința slujitoarei sale.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă
pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria,
mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și
generațiile, și să-l rugăm cu umiliință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care înfăptuiești lucruri minunate, care pe
preacurata Fecioară Maria ai făcut-o pătașă cu trupul
și cu sufletul de slava cerească a lui Cristos,

– călăuzește inimile fiilor tăi spre aceeași slavă.

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăruiește,
prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâiere
celor întristați, iertare păcătoșilor,

– și tuturor mântuire și pace.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria plină de har,

– dăruiește tuturor belșugul harului tău.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii într-un suflet să stăruie în rugăciune
împreună cu Maria, mama lui Isus.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina
cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună
cu toți sfinții, în împărăția ta.

Sau:

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă
pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria,

mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ai rânduit-o pe Maria să fie maica milei,

– dăruiește-le celor aflați în primejdie harul să simtă iubirea ei de mamă.

Dumnezeule, care ai voit ca Maria să fie mama Fiului tău și soția preacurată a sfântului Iosif,

– prin mijlocirea ei, dă-le tuturor mamelor harul de a promova în familiile lor iubirea și sfințenia.

Dumnezeule, care ai întărit-o pe Maria când stătea lângă crucea Fiului tău și ai umplut-o de bucurie la învierea lui,

– alină-i pe cei ce suferă și întărește-le speranța.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria atentă la cuvântul tău și slujitoarea ta credincioasă,

– prin mijlocirea ei, fă-ne slujitori și ucenici ai Fiului tău.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

Dă-ne, Doamne Dumnezeule, harul ca noi, slujitorii tăi, să ne bucurăm de sănătatea neîncetată a minții și a trupului și, prin mijlocirea preasfintei Maria pururea Fecioară, să fim mântuiți de tristețea de acum și să ne bucurăm de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Sau:

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca noi care celebrăm amintirea sfintei Născătoare de Dumnezeu să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărădelegile noastre. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea vrednică de laudă a fericitei Maria pururea Fecioară să ne vină în ajutor și să ne elibereze de toate primejdiile, ca să ne putem bucura neîncetat de pacea ta. Prin Domnul.

Sau:

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să le dai credin-
cioșilor tăi, care se bucură de ocrotirea fericitei Fecioare
Maria, să fie eliberați pe pământ de toate relele prin
mijlocirea ei plină de iubire, și să se învrednicească a
ajunge la bucuriile veșnice în ceruri. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, Fiul Mariei.

Sau: Celebrând sărbătoarea fericitei Fecioare Maria,
să-i aducem Domnului cântare de laudă.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pământul și marea, și cerul cu stele,
Și tot ce se află și mișcă în ele,
Ca Rege și Domn într-un glas îl proclamă
Pe cel ce-a ales o fecioară ca mamă.

Cel care există din veci, totdeauna,
 Ce soarele pus-a pe boltă și luna,
 De-o slabă făptură își leagă-a sa soartă;
 În sânul ei candid Fecioara îl poartă.
 Și astfel, Fecioara devine chivotul
 În care e mana, e legea, e totul.
 Ferice de mama, ferice de sânul
 În care sălaș își găsește Stăpânul!
 Când cerul trimite Mariei un crainic,
 Când Duhul se lasă asupra ei tainic,
 Coboară în lume Mesia promisul,
 Plinind omenirii speranța și visul.
 Cântarea spre tine, Cristoase, azi zboară,
 Căci lumii adus ești de-o mamă-fecioară,
 De-asemeni, spre Duhul, spre veșnicul Tată;
 Treimea să fie în veci adorată. Amin.

Sau:

Quem terra, pontus, æthera
 Colunt, adorant, prædicant
 Trinam regentem máchinam,
 Claustrum Mariæ báifulat.
 Cui luna, sol et ómnia
 Desérviunt per témpora,
 Perfúsa cæli grátia
 Gestant puéllæ víscera.
 Beáta mater múnere,
 Cuius, supérnus ártifex,
 Mundum pugíllo cóntinens,
 Ventris sub arca clausus est.
 Beáta cæli núntio,
 Fecúnda Sancto Spírítu,
 Desiderátus géntibus
 Cuius per alvum fusus est.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Maria a primit binecuvântare de la Domnul și îndurare de la Dumnezeu, mântuitorul său.

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 573.

Psalmul 23 (24)

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Maria a primit binecuvântare de la Domnul și îndurare de la Dumnezeu, mântuitorul său.

Ant. 2 Cel Preaînalt a consacrat cortul său.

Psalmul 45 (46)

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
ajutor ușor de găsit în timp de încercare.
- ³ De aceea nu ne temem,
chiar dacă s-ar zgudui pământul *
și ar cădea munții în mijlocul mării;
- ⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
- ⁵ Un râu cu brațele sale
înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
locuința sfântă a Celui Preaînalt.
- ⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-dimineață.
- ⁷ Națiunile păgâne se zbuciumă, †
împărățiile se clatină. *
El și-a ridicat glasul
și pământul se topește de groază.
- ⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.
- ⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
El face să înceteze războaiele
până la marginile pământului, †
- ¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea, *
iar scuturile le arde în foc.
- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
cu mă înalț peste popoare,
mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. Cel Preaînalt a consacrat cortul său.

Ant. 3 S-au spus despre tine, Fecioară Marie, lucruri
mărețe.

Psalmul 86 (87)

- ¹ Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți, †
² Domnul iubește porțile Sionului *
 mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
 cetate a lui Dumnezeu.
⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
 printre cei care mă cunosc; †
 iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
 s-au născut acolo.
⁵ Se va spune despre Sion:
 „Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
 și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
 „Aceștia s-au născut acolo”.
⁷ Iar ei dansează și cântă: *
 „Toate izvoarele mele sunt în tine”.

Ant. S-au spus despre tine, Fecioară Marie, lucruri mărețe.

V. Maria păstra toate aceste cuvinte.

R. Și le medita în inima ei.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia 7,10-14; 8,10c; 11,1-9

Emanuel, regele păcii

În zilele acelea, ^{7,10} Domnul i-a vorbit lui Ahaz, spunându-i: ¹¹ „Cere de la Domnul Dumnezeul tău un semn, fie în adâncurile infernului, fie în înălțimile cerului”.
¹² Și a răspuns Ahaz: „Nu voi cere și nu voi ispiti pe Domnul”.
¹³ Și a zis atunci Isaia: „Ascultați, voi cei din casa lui David! Nu vă ajunge oare să obosiți pe oameni, că veniți să obosiți și pe Dumnezeul meu?”
¹⁴ Pentru aceasta însuși Domnul vă va da un semn: iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu și-i va pune numele Emanuel,

8,10c adică Dumnezeu este cu noi”.

11.1 O mlădiță va ieși din tulpina lui Iese și un lăstar va da din rădăcinile lui.

² Duhul Domnului se va odihni peste el: duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al fricii de Domnul.

³ În frica de Domnul își va găsi fericirea. Nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,

⁴ ci va judeca pe cei săraci cu dreptate și va hotărî cu nepărtinire asupra sărmanilor din țară și va lovi pământul cu toiagul cuvântului său și va omorî cu suflarea buzelor sale pe cel fărădelege.

⁵ Dreptatea va fi cingătoarea șoldurilor sale și credințioșia brâul mijlocului său.

⁶ Atunci lupul va locui împreună cu mielul și leopardul se va culca lângă puil de căprioară; vițelul și leul vor mânca împreună și un copil îi va păste.

⁷ Junca se va duce la păscut împreună cu ursoaica și puil lor se vor culca împreună.

Leul va mânca paie ca boul.

⁸ Sugarul se va juca la gaura viperei, iar copilul abia înțârcat

își va întinde mâna în vizuina șarpelui otrăvitor.

⁹ Nu va fi nici o nenorocire și nici un prăpăd în tot muntele meu cel sfânt, căci tot pământul va fi plin de cunoașterea Domnului, ca fundul mării de apele care îl acoperă.

RESPONSORIUL

Cf. *Is* 7,14; 9,6.7

R. Iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu; * și numele lui va fi Sfetnic minunat, Dumnezeu puternic.

V. El va sta pe tronul lui David și va domni în veci.

* Și numele.

Sau:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Galateni

3,22–4,7

*Prin credință suntem fii și moștenitori
ai lui Dumnezeu*

Fraților, ²² Scriptura a închis toate sub păcat pentru ca promisiunea să fie dată celor care cred prin credință în Isus Cristos.

²³ Înainte de a fi venit credința, noi eram sub paza legii, închiși pentru credința care avea să se descopere, ²⁴ astfel că legea a fost pedagogul nostru spre Cristos, ca să fim justificați prin credință. ²⁵ Dar de când a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

²⁶ Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Cristos Isus. ²⁷ Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. ²⁸ Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus. ²⁹ Iar dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți descendența lui Abraham, moștenitori după promisiune.

^{4,1} Eu însă spun: atât timp cât moștenitorul este un copil, nu se deosebește cu nimic de un sclav, chiar dacă este stăpân peste toate. ² Însă este sub tutori și administratori până la timpul fixat de tată. ³ Tot așa și noi, cât timp eram copii, eram sclavii învățăturilor de la început ale lumii. ⁴ Dar când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ⁵ ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege ca să primim înfierea. ⁶ Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu l-a trimis pe Duhul Fiului său în inimile noastre, care strigă: Abba, Tată! ⁷ Așa încât nu mai ești sclav, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Cf. Gal 4,4-5; Ef 2,4; Rom 8,3

R. Iată, așadar, când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din

femeie, născut sub lege; * ca să-i răscumpere pe cei care erau sub lege.

✠. Pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit pe noi, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său într-un trup asemănător cu cel al păcatului. * Ca să-i răscumpere.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Sofroniu, episcop

(Disc. 2, despre Buna-Vestire a Sfintei Născătoare de Dumnezeu, 21-22.26: PG 87, 3, 3242.3250)

*Binecuvântarea Tatălui s-a revărsat prin Maria
asupra tuturor oamenilor*

Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine! (Lc 1,28). Ce poate fi mai sublim decât această bucurie, o, Fecioară Mamă? Sau ce poate fi mai presus de acest har pe care tu singură l-ai primit de la Dumnezeu? Sau ce se poate imagina mai plăcut și mai strălucit decât acesta? Toate rămân departe de minunea care se vede în tine, toate se află sub harul tău. Privilegiile cele mai sigure ocupă un loc secund și au o strălucire absolut inferioară.

Domnul este cu tine! Cine ar îndrăzni să se ia la întrecere cu tine? Dumnezeu se naște din tine. Cine nu ți-ar ceda imediat locul și nu ți-ar recunoaște cu bucurie întâietatea și superioritatea? De aceea, contemplând prerogativele tale mai strălucite decât toate creaturile, te aclam și eu cu cele mai înalte laude: *Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!* La bucuria din tine, de fapt, sunt făcuți părtași nu doar oamenii, ci ea este împărtășită și puterilor cerești.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci ai schimbat blestemul Evei în binecuvântare și ai făcut ca Adam, care mai înainte zăcea lovit de blestem, să fie binecuvântat prin tine.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci prin tine binecuvântarea Tatălui s-a revărsat asupra oamenilor și i-a eliberat de vechiul blestem.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci prin tine strămoșii tăi ajung la mântuire, deoarece tu îl vei naște pe Mântuitorul care le va aduce mântuirea.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci, fără să fi primit sămânță, ai rodit acel fruct care dăruiește binecuvântare întregului pământ și îl mântuiește de acel blestem din care se nasc spinii.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci, fiind femeie prin natură, devii totuși mama lui Dumnezeu. Și dacă cel care trebuie să se nască din tine este cu adevărat Dumnezeu întrupat, pe bună dreptate ești numită Născătoare de Dumnezeu, căci îl naști cu adevărat pe Dumnezeu.

Într-adevăr, în sânul tău îl ții ascuns pe Dumnezeu care sălășluiește trupește în tine și se naște din tine ca un mire care aduce tuturor oamenilor bucurie și oferă tuturor lumina dumnezeiască.

Căci în tine, o, Fecioară, ca într-un cer curat și clar, Dumnezeu și-a fixat cortul său și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială (Ps 18,6). Imitând alergarea unui gigant, el merge în viața sa pe drumul care va fi mântuire pentru toți cei vii și care, întinzându-se de la înălțimea cerului până la cerurile cele mai înalte, va umple toate de căldura sa divină și de strălucirea sa datătoare de viață.

RESPONSORIUL

R. Cu adevărat binecuvântată ești tu între femei, căci ai schimbat blestemul Evei în binecuvântare. * Prin tine binecuvântarea Tatălui s-a revărsat asupra oamenilor.

Ÿ. Prin tine strămoșii tăi ajung la mântuire. * Prin tine.

Sau:

Din *Predicile* fericitului Aelred, abate

(Pred. 20, la Nașterea Sfintei Maria: PL 195, 322-324)

Maria, mama noastră

Să ne apropiem de mireasa lui, să ne apropiem de mama lui, să ne apropiem de slujitoarea lui cea mai credincioasă. Sfânta Maria este aceasta.

Dar ce putem face pentru ea? Ce daruri îi putem oferi? De-am putea cel puțin să-i dăm ceea ce îi datorăm! Noi suntem datori să o cinștim, suntem datori să o slujim, suntem datori să o iubim, suntem datori să o lăudăm. Suntem datori să o cinștim, deoarece este mama Domnului nostru. Și cine n-o cinștește pe mamă cu siguranță că nu-l cinștește nici pe Fiul. Spune Scriptura: *Cinștește pe tatăl tău și pe mama ta (Ex 20,12)*.

Ce să spunem, așadar, fraților? Nu este oare ea și mama noastră? Desigur, fraților, ea este cu adevărat mama noastră. Prin ea ne-am născut nu pentru lume, ci pentru Dumnezeu.

Noi toți, după cum credeți și cunoașteți, am fost morți, vechi, în întuneric, în mizerie. Morți, deoarece îl pierduserăm pe Domnul; vechi, deoarece eram în descompunere; în întuneric, deoarece pierduserăm lumina înțelepciunii, și astfel eram cu totul pierduți.

Însă, prin sfânta Maria, ne-am născut mult mai bine decât prin Eva, căci Cristos s-a născut din ea. În locul omului vechi am dobândit prospețimea omului nou; în locul descompunerii, incoruptibilitatea; în locul întunericului, lumina.

Ea este mama noastră, mama vieții noastre, mama incoruptibilității noastre, mama luminii noastre. Apostolul, vorbind despre Domnul nostru, spune: *Care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea (1Cor 1,30)*.

Așadar, ea, care este mama lui Cristos, este mama înțelepciunii noastre, mama dreptății noastre, mama sfințirii noastre, mama mântuirii noastre. De aceea, ne este mamă mai mult decât mama noastră după trup. Prin urmare, de la ea am primit o naștere mai bună, pentru că de la ea vine sfințenia noastră, înțelepciunea noastră, dreptatea noastră, sfințirea noastră, mântuirea noastră.

Spune Scriptura: *Lăudați-l pe Domnul în sfinții săi (cf. Ps 150,1)*. Dacă Domnul nostru trebuie lăudat în acei sfinți prin care a făcut fapte extraordinare și minuni, cu cât mai mult nu trebuie lăudat în aceasta din care s-a născut, iar aceasta este o minune care întrece orice altă minune.

RESPONSORIUL

R. Fericită ești, sfântă Fecioară Marie, și preavrednică de toată lauda. * Din tine a răsărit soarele dreptății, Cristos, Dumnezeuul nostru, prin care am fost salvați și mântuiți.

V. Să celebrăm cu bucurie sărbătoarea fericitei Fecioare Maria. * Din tine.

Sau:

Din constituția dogmatică despre Biserica *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 61-62)

Maternitatea Mariei în economia harului

Sfânta Fecioară, a cărei maternitate divină a fost predestinată din veșnicie, ca și întruparea Cuvântului, după planul providenței divine a fost, aici pe pământ, mama aleasă a divinului Răscumpărător, însoțitoare de o excepțională generozitate și slujitoare umilă a Domnului. Zămislindu-l pe Cristos, născându-l, hrănindu-l, prezentându-l Tatălui în templu, suferind împreună cu Fiul său răstignit pe cruce, ea a cooperat într-un mod cu totul deosebit la opera Mântuitorului, prin ascultare, credință, speranță și iubire aprinsă, pentru a reda sufletelor viața supranaturală. De aceea ea ne este mamă în ordinea harului.

Această maternitate a Mariei dăinuie neîncetat în economia harului, de la consimțământul dat prin credință la Buna-vestire și menținut fără șovăire sub cruce, până la încununarea veșnică a tuturor celor aleși. Într-adevăr, ridicată la cer, ea nu a părăsit această misiune mântuitoare, ci, prin mijlocirea ei multiformă, continuă să ne obțină darurile mântuirii veșnice.

În iubirea ei maternă, are grijă de frații Fiului său care sunt încă pe cale și amenințați de primejdii și strâmtoări, până ce vor fi duși în patria fericită.

De aceea, sfânta Fecioară este invocată în Biserica sub titlurile de Apărătoare, Sprijinitoare, Ajutătoare,

Mijlocitoare. Acestea sunt înțelese totuși într-un sens care nu răpește și nu adaugă nimic demnității și eficacității lui Cristos, unicul mijlocitor.

Într-adevăr, nici o faptură nu poate fi vreodată comparată cu Cuvântul întrupat, Răscumpărătorul. Însă, după cum la preoția lui Cristos participă în moduri diferite atât preoții, cât și poporul credincios, și după cum bunătatea unică a lui Dumnezeu este realmente răspândită în diferite feluri în fapte, la fel și unica mijlocire a Răscumpărătorului nu exclude, ci suscită în fapte o cooperare variată, ce provine de la unicul izvor.

Acest rol subordonat al Mariei, Biserica nu pregetă să-l mărturisească, îl experimentează neconținut și îl recomandă inimii credincioșilor pentru ca, sprijiniți de această ocrotire maternă, să se atașeze mai strâns de Mijlocitorul și Mântuitorul lor.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 1,42*

R. Sfântă și neprihănită feciorie, nu știu cum să-ți cânt lauda, * pentru că în sânul tău l-ai purtat pe acela pe care cerurile nu pot să-l cuprindă.

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Pentru că.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Stăpână slăvită, fecioară suavă,
A vrut Creatorul venit dintru slavă
În brațele tale ca prunc să se culce
Și lapte să ceară la sânul tău dulce.

Prin Fiul de tine născut dispăre-va
Năpasta adusă în lume de Eva,
Iar celor aflați în tristețe și jale
La toți le-ai deschis către ceruri o cale.

Ești poartă de aur; prin tine, Fecioară,
 Cristos împăratul în lume coboară.
 Popoare salvate, dați glas bucuriei,
 Cântând, preamăriți-l pe Fiul Mariei!
 Slăvită să fie Treimea înaltă
 Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
 Ea care te-mbracă cu mantie fină
 De har și lumină, mărită Regină. Amin.

Sau:

O gloriósa Dómina,
 Excélsa super sídera,
 Qui te creávit próvide,
 Lactas sacráto úbere.
 Quod Eva tristis ábstulit,
 Tu reddis almo gérmine;
 Intrent ut astra flébiles,
 Sternis benígna sémitam.
 Tu regis alti iánua
 Et porta lucis fúlgida;
 Vitam datam per Vírginem,
 Gentes redémpťæ, pláudite.
 Patri sit et Paráclito
 Tuóque Nato glória,
 Qui veste te mirábili
 Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Fericită ești, Marie, căci prin tine a venit mântuirea lumii. Acum te bucuri în slavă înaintea Domnului: mijlocește pentru noi la Fiul tău.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Tu ești slava Ierusalimului, tu ești bucuria lui Israel, tu ești cinstea neamului nostru.

Ant. 3 Bucură-te pururi, Fecioară Marie, căci te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, Mântuitorul.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Is 61,10

Mă voi bucura din toată inima în Domnul și va tre-sălta de veselie sufletul meu în Dumnezeuul meu, căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și cu mantia dreptății m-a învăluit, ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Domnul a ales-o.

V. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Domnul a ales-o.

Ant. la *Benedictus*: Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva, iar prin Fecioara Maria a fost deschisă.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm spunându-i:
Maica ta, Doamne, să mijlocească pentru noi!

Soare al dreptății, înaintea ta a strălucit aurora mântuirii, Fecioara neprihănită,

– dă-ne harul să umblăm pururi în lumina prezenței tale.
Cuvânt întrupat, care ai ales-o pe Maria, chivot neîntinat al locuirii tale,

– eliberează-ne de întinarea păcatului.

Mântuitorul nostru, care ai avut-o lângă cruce pe Maica ta,
– fă ca, prin mijlocirea ei, să ne bucurăm că suntem părtași de pătimirile tale.

Isuse preabune, care, fiind răstignit pe cruce, i-ai dat-o pe Maria ca mamă lui Ioan,

– dăruiește-ne harul ca astfel să trăim încât să fim recunoscuți ca adevărați fii ai ei.

Sau:

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm:

Să mijlocească pentru noi, Doamne, Maica ta!

Cristoase, mântuitorul lumii, care prin puterea răscumpărării aduse de tine ai ferit-o pe Maica ta de orice prihană a păcatului,

– ferește-ne de orice păcat.

Cristoase, răscumpărătorul nostru, care ai făcut-o pe neprihănită Fecioară Maria lăcașul tău precurat și sancționarul Duhului Sfânt,

– fă-ne temple nepieritoare ale Duhului tău.

Cuvântule veșnic, tu, ai învățat-o pe Maica ta să aleagă partea cea mai bună,

– dăruiește-ne harul să o imităm, căutând hrana nepieritoare pentru viața veșnică.

Rege al regilor, care ai voit să o ridici alături de tine la ceruri, cu trupul și cu sufletul, pe Maica ta,

– ridică pururi gândurile noastre la cele de sus.

Stăpâne al cerului și al pământului, care ai așezat-o pe Maria ca Regină la dreapta ta,

– dăruiește-ne să ne învrednicim a fi părtași de slava ei.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

Dă-ne, Doamne Dumnezeu, harul ca noi, slujitorii tăi, să ne bucurăm de sănătatea neîncetată a minții și a trupului și, prin mijlocirea preasfintei Maria pururea Fecioară, să fim mântuiți de tristețea de acum și să ne bucurăm de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Sau:

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca noi care celebrăm amintirea sfintei

Născătoare de Dumnezeu să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărădelegile noastre. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea vrednică de laudă a fericitei Maria pururea Fecioară să ne vină în ajutor și să ne elibereze de toate primejdiile, ca să ne putem bucura neîncetat de pacea ta. Prin Domnul.

Sau:

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să le dai credințioșilor tăi, care se bucură de ocrotirea fericitei Fecioare Maria, să fie eliberați pe pământ de toate relele prin mijlocirea ei plină de iubire, și să se învrednicească a ajunge la bucuriile veșnice în ceruri. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune 128 (129), 1113, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 737.

Ora a treia

Ant. Toți stăruiau într-un cuget în rugăciune împreună cu Maria, mama lui Isus.

LECTURA SCURTĂ

Sof 3,14.15b

Înalță cântări de laudă, fiica Sionului! Strigă de veselie, Israele! Bucură-te și tresaltă de bucurie din toată inima, fiica Ierusalimului! Regele lui Israel, Domnul, e în mijlocul tău.

℣. Fericți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu.

℟. Și-l pun în practică.

Ora a șasea

Ant. Mama lui Isus a zis: „Faceți tot ce vă va spune”.

LECTURA SCURTĂ*Zah 9,9a*

Tresaltă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie, fiica Ierusalimului! Iată, regele tău vine la tine; el este drept și biruitor.

℣. Fericit este sânul Fecioarei Maria.

℞. Care l-a purtat pe Fiul Tatălui veșnic.

Ora a noua

Ant. Domnul i-a spus mamei sale: „Femeie, iată-l pe fiul tău!” Iar ucenicului: „Iat-o pe mama ta!”

LECTURA SCURTĂ*Idt 13,18-19*

Binecuvântată ești tu, fiică, de Dumnezeu cel Preaînalt, mai presus de toate femeile care sunt pe pământ, și binecuvântat este Domnul, Dumnezeuul nostru, care a făcut cerul și pământul, care te-a călăuzit să retezi capul căpeteniei dușmanilor noștri. Nu se va depărta lauda ta din inima oamenilor, care își vor aminti de puterea lui Dumnezeu în vecii vecilor.

℣. Binecuvântată ești tu între femei.

℞. Și binecuvântat este rodul trupului tău.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II**IMNUL**

Primește salutul, Stăpână, prin care
 Avem mântuire și-n ceruri intrare,
 Fecioară și mamă, divină minune,
 Luceafăr al mării ce-n veci nu apune.
 Primești de la înger cuvântul de pace,
 Și pace dai lumii ce-n temniță zace;
 Văzând omenirea cum plânge și geme,
 Dezlegi ale Evei cumplite blesteme.

Distruge, Fecioară, a vinei obadă,
Fă iarăși ca orbii lumina s-o vadă,
Tu pavază fi-ne, tot răul îl ține
Depart, izvor fii de pace și bine.

Fiindcă ești mamă, dorințele ia-le
Și rugile noastre pe buzele tale,
Căci să le asculte oricând este gata
Cel care din tine ființă luat-a.

Fecioară aleasă, curată și blândă,
Tu poți să ne scoți din păcat și osândă.
Și gândul și fapta curate ne fie,
Și inima blândă asemenea ție.

Cântarea spre tine, Cristoase, azi zboară,
Căci lumii adus ești de-o mamă-fecioară,
De-asemeni, spre Duhul, spre veșnicul Tată;
Treimea să fie în veci adorată. Amin.

Sau:

Ave, maris stella
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud „Ave”
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te precem
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpís solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
 Iter para tutum,
 Ut vidéntes Iesum
 Semper collætémur.
 Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spirítui Sancto
 Honor, tribus unus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine.

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
 „Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
 la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
 ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
 după legea lui Israel, *
 ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
 tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
 „Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
 și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
 eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
 mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine.

Ant. 2 Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău.

Psalmul 126 (127)

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
 în zadar ar trudi cei care o zidesc.
 Dacă Domul n-ar păzi cetatea, *
 în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineață
 și vă culcați târziu, †
 mâncându-vă pâinea în oboseală, *
 pe când Domnul o dă
 preaiubiților săi în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
 rodul sânelui este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
 așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
 nu se va face de rușine
 când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău.

Ant. 3 Bindecuvântată ești tu între femei și bindecuvântat este rodul trupului tău.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Bindecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a coplesit cu bindecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plac al voinței sale, —

- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

Ÿ. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău; * Domnul este cu tine! Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. Ia Magnificat: Fericită ești, Marie, care ai crezut că se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care înfăptuiești lucruri minunate, care pe preacurata Fecioară Maria ai făcut-o părtașă cu trupul și cu sufletul de slava cerească a lui Cristos,

– călăuzește inimile fiilor tăi spre aceeași slavă.

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăruiește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâiere celor întristați, iertare păcătoșilor,

– și tuturor mântuire și pace.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria plină de har,

– dăruiește tuturor belșugul harului tău.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii într-un suflet să stăruie în rugăciune împreună cu Maria, mama lui Isus.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Sau:

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ai rânduit-o pe Maria să fie maica milei,

– dăruiește-le celor aflați în primejdie harul să simtă iubirea ei de mamă.

Dumnezeule, care ai voit ca Maria să fie mama Fiului tău și soția preacurată a sfântului Iosif,

– prin mijlocirea ei, dă-le tuturor mamelor harul de a promova în familiile lor iubirea și sfințenia.

Dumnezeule, care ai întărit-o pe Maria când stătea lângă crucea Fiului tău și ai umplut-o de bucurie la învierea lui,

– alină-i pe cei ce suferă și întărește-le speranța.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria atentă la cuvântul tău și slujitoarea ta credincioasă,

– prin mijlocirea ei, fă-ne slujitori și ucenici ai Fiului tău.
(*Să mijlocească pentru noi cea plină de har!*)

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

Dă-ne, Doamne Dumnezeule, harul ca noi, slujitorii tăi, să ne bucurăm de sănătatea neîncetată a minții și a trupului și, prin mijlocirea preasfintei Maria purea Fecioară, să fim mântuiți de tristețea de acum și să ne bucurăm de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Sau:

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca noi care celebrăm amintirea sfintei Născătoare de Dumnezeu să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărădelegile noastre. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea vrednică de laudă a fericitei Maria purea Fecioară să ne vină în ajutor și să ne elibereze de toate primejdiile, ca să ne putem bucura neîncetat de pacea ta. Prin Domnul.

Sau:

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să le dai credincioșilor tăi, care se bucură de ocrotirea fericitei Fecioare Maria, să fie eliberați pe pământ de toate relele prin mijlocirea ei plină de iubire, și să se învrednicească a ajunge la bucuriile veșnice în ceruri. Prin Domnul.

COMEMORAREA SFINTEI FECIOARE MARIA ÎN ZI DE SÂMBĂTĂ

În zilele de sâmbătă, în care este permisă celebrarea comemorării facultative, după același rit, se poate celebra comemorarea facultativă a sfintei Fecioare Maria.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, Fiul Mariei.

Sau: Celebrând comemorarea fericitei Fecioare Maria, să-i aducem Domnului cântare de laudă.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturגיעi orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pământul și marea, și cerul cu stele,
Și tot ce se află și mișcă în ele,
Ca Rege și Domn într-un glas îl proclamă
Pe cel ce-a ales o fecioară ca mamă.
Cel care există din veci, totdeauna,
Ce soarele pus-a pe boltă și luna,
De-o slabă făptură își leagă-a sa soartă;
În sânul ei candid Fecioara îl poartă.
Și astfel, Fecioara devine chivotul
În care e mana, e legea, e totul.
Ferice de mama, ferice de sânul
În care sălaş își găsește Stăpânul!
Când cerul trimite Mariei un crainic,
Când Duhul se lasă asupra ei tainic,
Coboară în lume Mesia promisul,
Plinind omenirii speranța și visul.
Cântarea spre tine, Cristoase, azi zboară,
Căci lumii adus ești de-o mamă-fecioară,
De-asemeni, spre Duhul, spre veșnicul Tată;
Treimea să fie în veci adorată. Amin.

Sau:

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adorant, prædicant
Trinam regentem máchinam,
Clastrum Mariæ báíulat.

Cui luna, sol et ómnia
Deserviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia
Gestant puéllæ víscera.

Beáta mater múnere,
Cuius, supérnus ártifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventrís sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spírítu,
Desiderátus géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Iesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spírítu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau:

La cinstea de mamă a sa te ridică,
Fecioară, cel care te are de fiică;
Ființă umilă, tu ești totodată
Deasupra ființelor toate-înălțată.

Când Domnul se-ndură de-a noastră făptură,
Apari ca o stea într-o noapte obscură.
Tu ești nestemata, tu ești giuvaierul,
Ce-n dar îl oferă pământului cerul.

Se-nalță prin tine ființa umană,
Căci trupul tău candid și fără prihană
Devine un templu, un chivot în care
Se sălășluiește cel fără hotare.

1550 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

Slăvită să fie Treimea înaltă
Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
Ea care te-mbracă cu mantie fină
De har și lumină, mărită Regină!

Sau:

O virgo mater, filia
Tui beáta Fílii,
Sublímis et humíllima
Præ creatúris ómnibus,
Divíni tui consílii
Fixus ab ævo términus,
Tu decus et fastígium
Natúræ nostræ máximum:
Quam sic prompsísti nóbilem,
Ut summus eius cónditor
In ipsa per te fieret
Arte miránda cónditus.
In útero virgíneo
Amor revíxit ígneus,
Cuius calóre gérminant
Flores in terra cælici.
Patri sit et Paráclito
Tuóque Nato glória,
Qui veste te mirábili
Circumdedérunt grátiae. Amen.

Sau imnul Tu, care zdrobit-ai puterea infamă, ca la Comunal sfintei Fecioare Maria, Vesperele I, 1518.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Antifonele, psalmii, versetul și lectura I împreună cu responsoriul său se iau de la sâmbăta curentă.

LECTURA A DOUA

Lectura a doua se ia, la alegere, sau de la Comunul sfintei Fecioare Maria, 1531-1535, sau dintre cele care urmează, sau din sâmbăta curentă, împreună cu responsoriile lor.

Din *Discursurile*
sfântului Proclu din Constantinopol, episcop

(Despre Nașterea Domnului, 1-2: PG 65, 843-846)

*Cel care îl iubește pe om s-a făcut om,
născut din Fecioara Maria*

Să se bucure în înălțimi cerurile și norii să ploaie dreptatea, pentru că Domnul a avut milă de poporul său (cf. Is 45,8). Să se bucure în înălțimi cerurile, pentru că atunci când la început erau create, și Adam a fost plăsmuit din pământul feciorelnic și a apărut ca prieten și rudă a Creatorului și a lui Dumnezeu. Să se bucure în înălțimi cerurile, pentru că acum a fost sfințit pământul prin întruparea Domnului nostru și neamul omenesc a fost eliberat de jertfele idolatre. Norii să plouă dreptatea, pentru că astăzi a fost îndepărtată și iertată greșeala Evei prin sfințenia Fecioarei Maria, pentru că Dumnezeu însuși a devenit om prin ea. Astăzi Adam, după vechea condamnare, a fost eliberat de acea sentință oribilă și întunecoasă.

Așadar, s-a născut Cristos din Fecioară, de la care a luat trup conform cu planul care i-a plăcut lui: *Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14)*; astfel Fecioara a devenit Mamă a lui Dumnezeu. Însă este mamă-fecioară pentru că l-a născut pe Cuvântul întrupat fără colaborarea umană și și-a păstrat fecioria pentru ca să iasă în evidență caracterul miraculos al nașterii aceluia care stabilise așa. Este mama Cuvântului divin conform naturii umane, pentru că în ea s-a făcut om, în ea a realizat unirea celor două naturi și de către ea a fost născut. Acest lucru răspundea înțelepciunii și voinței celui care face lucruri minunate. *Din ei provine Cristos după trup (cf. Rom 9,5)*, spune fericitul Paul.

De fapt, el a fost ce este acum și ce va fi și va rămâne. Totuși, s-a făcut trup pentru noi. Prieten al omului s-a făcut om, ceea ce nu era mai înainte. Dar s-a făcut om rămânând și Dumnezeu, fără nici o schimbare. A devenit deci asemenea mic din iubire față de mine, a devenit ceea ce nu era, păstrând însă ceea ce era. S-a

1552 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

făcut om și s-a îmbrăcat cu slăbiciunea noastră actuală pentru ca să ne facă ațți de adopția filială și să ne dea împărăția cerurilor. De ea să ne facă vrednici harul și milostivirea Domnului Isus Cristos. A lui, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, este gloria, cinstea și puterea, acum și în orice timp și în toți vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Ps 71 (72)*,6.19; *Ap 21,3*

R. El va coborî ca ploaia pe lână; * și tot pământul se va umple de slava lui Dumnezeu.

V. Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor. * Și tot pământul.

Sau:

Din *Discursurile* fericitului Guerrici, abate

(Disc. 1 la Înălțarea Sfintei Fecioare Maria:
PL 185, 187-189)

Maria, mama lui Cristos și mama creștinilor

Maria a născut un singur Fiu, unic prin Tatăl în cer, unic prin mamă pe pământ. Aceeași unică mamă-fecioară care are gloria de a-l fi născut pe unicul Fiu al Tatălui, îmbrățișează același unic Fiu al său în toate mădularele sale și nu detestă să se numească mamă a tuturor acelora în care îl recunoaște pe Cristos al său format deja sau care se va forma.

Vechea Evă, mai mult mamă vitregă decât mamă, deoarece a dat copiilor moartea mai înainte de a-i naște, a fost numită *mama tuturor celor vii* (*Gen 3,20*), însă în realitate s-ar putea numi mai degrabă *asasină a celor vii*, sau *născătoare a celor morți*, pentru că nașterea ei nu a fost decât generare a morții. Așadar, ea nu a putut să realizeze ceea ce semnifică numele său. În schimb Maria a dat realizare deplină aceluși mister, fiind mama tuturor acelora care se renasc la viață, exact ca Biserica al cărei model este. Este mama acelei vieți pe care o

trăiesc toți. Dând naștere vieții, este ca și cum i-ar fi renăscut pe toți cei care trebuiau să trăiască această viață.

Sfânta Mamă a lui Cristos se recunoaște mamă a creștinilor pe planul misterului și de aceea exercită asupra lor toate grijile și iubirea care aparțin unei mame. Nu este insensibilă față de copiii săi, nu-i tratează ca pe niște străini, ea care deși a născut o singură dată, a fost întotdeauna mamă și nici nu a încetat să dea naștere roadelor iubirii sale materne.

Dacă un slujitor al lui Cristos poate să spună că îi naște pe copilașii săi prin grijile și iubirea pe care le are față de ei, *până când Cristos se va forma în ei* (Gal 4,19), cu cât mai mult însăși Mama lui Cristos? Și Paul i-a născut predicând cuvântul adevărului prin care au fost renăscuți. Maria însă într-un mod mult mai divin și sfânt, născându-l pe însuși Cuvântul. Desigur eu laud în Paul slujirea predicării, dar admir și cinstesc mai mult în Maria misterul nașterii.

Și creștinii o recunosc ca mamă și mișcați de iubirea lor naturală de copii se refugiază în ea în orice necesitate și pericol, invocându-i cu încredere numele, ca niște prunci în brațele mamei lor. Pentru aceasta cred că se poate considera adresat lor ceea ce a fost promis prin profet: *Toți fiii tăi vor locui în tine* (cf. Ps 101,29), desigur fără a exclude că această profecie a fost raportată îndeosebi la Biserică.

Acum, dacă într-adevăr locuim sub adăpostul mamei Celui Preaînalt, să ne odihnim sub ocrotirea sa ca la umbra aripilor sale și într-o zi, împărțind gloria sa, vom fi primiți în prezența sa. Atunci va răsună un singur cor de inimi bucuroase care o vor aclama pe mama: *Toate izvoarele noastre sunt în tine* (cf. Ps 86,7), sfântă Născătoare de Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mt 1,20.21; Mih 5,4-5

R. Ceea ce s-a născut în Maria, este de la Duhul Sfânt; căci ea va naște un Fiu; * și el va mântui poporul său de păcatele sale.

1554 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

¶. Va fi mare până la marginile pământului și el va fi pacea. * Și el va mântui poporul său de păcatele sale.

Sau:

Din *Omiliile* sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Cimitirul și crucea, 2: PG 49, 396)

Adam și Cristos, Eva și Maria

Ai văzut victoria admirabilă? Ai văzut realizarea preanobilă a crucii? Voi putea să-ți spun vreodată ceva mai minunat? Vezi cu atenție modul în care a învins și vei rămâne și mai uimit. De fapt, Cristos l-a învins pe diavol cu aceleași mijloace cu care diavolul a obținut victoria. L-a pus pe fugă cu aceleași arme folosite de el. Ascultă în ce mod.

O fecioară, un lemn și moartea au fost simbolurile înfrângerii noastre. Fecioara era Eva, căci încă nu locuise împreună cu soțul. Lemnul era copacul. Moartea era pedepsa lui Adam. Dar iată tot o fecioară, un lemn și moartea, deja simboluri ale înfrângerii, devin acum simboluri ale victoriei sale. De fapt, în locul Evei este Maria, în locul pomului cunoașterii binelui și răului este pomul crucii, în locul morții lui Adam este moartea lui Cristos.

Vezi că acela care învinsese acum este învins cu înseși mijloacele sale? Lângă pom diavolul l-a răpus pe Adam, lângă pom Cristos l-a învins pe diavol. Acel pom trimitea în infern, acesta însă îi cheamă din infern și pe cei care coborâseră acolo. În afară de aceasta, un alt pom l-a ascuns pe omul învins și gol, acesta însă îl înalță înaintea ochilor tuturor pe învingătorul despuiat. Acea moarte i-a lovit pe toți cei care s-au născut după ea, însă această moarte îi învie și pe cei care s-au născut înaintea ei. *Cine poate să spună faptele minunate ale Domnului?* (Ps 105,2). Am fost făcuți nemuritori de o moarte: acestea sunt realizările glorioase ale crucii.

Ai înțeles victoria? Ai înțeles modul în care a învins? Vezi acum că această victorie a fost obținută fără truda

și sudoarea noastră. Noi nu ne-am udat armele cu sânge, nu am fost în luptă, nu am fost răniți, bătălia nici măcar n-am văzut-o, și totuși am reperțat victoria. Lupta a fost a Domnului, coroana a fost a noastră. Deoarece victoria este și a noastră, să-i imităm pe soldați și cu glasuri de bucurie să cântăm astăzi laudele și imnul victoriei. Să spunem, lăudându-l pe Domnul: *Moartea a fost înghițită de biruință. Unde este moarte biruința ta? Unde este infernule boldul tău?* (1 Cor 15,54-55; cf. Is 25,8; Os 13,14).

Toate acestea ne-au fost obținute de crucea glorioasă: crucea, trofeu ridicat împotriva diavolului, armă împotriva păcatului, sabie cu care Cristos a străpuns șarpele; crucea, voință a Tatălui, glorie a Unicului-născut, bucurie a Sfântului Duh, cinste a îngerilor, siguranță a Bisericii, mândria lui Paul, apărare a sfinților, lumină a lumii întregi.

RESPONSORIUL

R. Din voința lui Dumnezeu, care îi dă omului cinstea de la început, * asemeni unui trandafir dintre spini, se naște din Eva, Fecioara Maria.

V. Pentru ca puterea lui Dumnezeu să ștergă păcatul, și harul lui vinovăția noastră, * asemeni unui trandafir.

Sau:

Din constituția dogmatică despre Biserică *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 63-65)

Maria, chipul Bisericii

Prin darul și menirea maternității divine, prin care este unită cu Fiul ei, Răscumpărătorul, și prin harurile și funcțiile ei deosebite, sfânta Fecioară este strâns unită și cu Biserica: Născătoarea de Dumnezeu este prototipul Bisericii, așa cum afirma deja sfântul Ambroziu, și anume în ordinea credinței, iubirii și unirii perfecte cu Cristos.

Într-adevăr, în misterul Bisericii, numită și ea pe drept cuvânt Mamă și Fecioară, sfânta Fecioară Maria este cea dintâi, oferind în mod neasemuit și unic exemplul de Fecioară și Mamă. Căci, prin credință și ascultare, ea a născut pe pământ pe însuși Fiul Tatălui, necunoscând bărbat, sub adumbrirea Duhului Sfânt, ca o nouă Evă, arătând, nu șarpelui din vechime, ci vestitorului lui Dumnezeu, o credință nealterată de vreo îndoială. Ea l-a născut pe Fiul pe care Dumnezeu *l-a rânduit primul născut dintre mulți frați* (cf. Rom 8,29), adică dintre credincioși, la nașterea și creșterea cărora ea conlucrează cu iubire de mamă.

Contemplând sfințenia tainică a Mariei și imitându-i iubirea, împlinind cu fidelitate voința Tatălui, prin primirea cu credință a Cuvântului lui Dumnezeu, Biserica devine și ea mamă: prin predicare și botez naște la o viață nouă și nepieritoare pe fiii zămislîți de la Duhul Sfânt și născuți din Dumnezeu. Ea este fecioara care păzește, neatinsă și curată, iubirea față de Mirele ei și, imitând-o pe Maica Domnului său, prin puterea Duhului Sfânt, păstrează în mod feciorelnic credința neatinsă, speranța tare, iubirea sinceră.

În timp ce Biserica își atinge în Fecioara preacurată desăvârșirea care o face să fie *fără pată și zbârcitură* (cf. Ef 5,27), credincioșii se străduiesc încă să crească în sfințenie învingând păcatul; de aceea, ei își ridică ochii spre Maria, care strălucește ca model de virtuți în fața întregii comunități a celor aleși. Biserica, gândindu-se la ea cu pietate și contemplând-o în lumina Cuvântului făcut om, pătrunde mai adânc, cu venerație, în sublimul mister al întrupării și devine tot mai asemenea cu Mirele său.

Într-adevăr, Maria, intrată intim în istoria mântuirii, unește într-un fel în sine și reflectă cele mai înalte date ale credinței; de aceea, când este predicată și cinstită, ea îi cheamă pe credincioși la Fiul său, la jertfa lui și la iubirea Tatălui. Iar Biserica, urmărind slava lui Cristos, devine mai asemănătoare cu prototipul ei sublim, înaintând neconținut în credință, speranță și iubire și căutând și urmând voința lui Dumnezeu în toate.

De aceea, chiar și în lucrarea sa apostolică, Biserica privește pe bună dreptate spre aceea care l-a născut pe Cristos, zămislit de la Duhul Sfânt și născut din Fecioară tocmai pentru a se naște și a crește, prin Biserică, și în inimile credincioșilor. Căci Fecioara a fost în viața ei exemplu al acelei iubiri materne de care trebuie să fie însuflețiți toți accia care, în misiunea apostolică a Bisericii, conlucrează la renașterea oamenilor.

RESPONSORIUL

R. Prin Fecioara Maria, mântuirea lumii le-a apărut celor credincioși. * Viața ei sfântă este gloria Bisericii.

Ÿ. Să celebrăm cu pietate comemorarea preafericitei Fecioare Maria. * Viața ei.

La alegere, lectura a doua se poate lua sau de la comemorarea Inimii Neprihănite a Preasfintei Fecioare Maria, 1335, sau de la ziua de 16 iulie, 1434.

Rugăciunea de încheiere ca la Laude, 1562-1563.

Laudele

IMNUL

Stăpână slăvită, fecioară suavă,
A vrut Creatorul venit dintru slavă
În brațele tale ca prunc să se culce
Și lapte să ceară la sânul tău dulce.
Prin Fiul de tine născut dispăre-va
Năpasta adusă în lume de Eva,
Iar celor aflați în tristețe și jale
La toți le-ai deschis către ceruri o cale.
Ești poartă de aur; prin tine, Fecioară,
Cristos împăratul în lume coboară.
Popoare salvate, dați glas bucuriei,
Cântând, preamăriți-l pe Fiul Mariei!
Slăvită să fie Treimea înaltă
Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
Ea care te-mbracă cu mantie fină
De har și lumină, mărită Regină. Amin.

1558 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

Sau:

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit próvide,
Lactas sacráto úbere.
Quod Eva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Sternis benígna sémitam.
Tu regis alti iánua
Et porta lucis fúlghida;
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémpætæ, pláudite.
Patri sit et Paráclito
Tuóque Nato glória,
Qui veste te mirábili
Circumdedérunt grátiaë. Amen.

Sau:

Fecioară aleasă, nu este un astru
Mai splendid ca tine pe cerul albastru;
Ești tainic izvor al divinelor grații
Din care sorb har și speranță-nsetații.
Isus, chiar ajuns la o vârstă adultă,
Pe tine, ca Mamă ce-i ești, te ascultă;
Nu poate ceva nici acum să-ți refuze
La el când te duci cu vreo rugă pe buze.
Și noi fii ai tăi ne simțim fiecare;
Isus este fratele nostru mai mare,
Pe tot ce el are, cum tu ești stăpână,
Împarte-ne haruri cu darnică mână.
Ești bună, miloasă, tu ești cea mai mare
Comoară pe care pământul o are;
Regină-mbrăcată în strai de lumină,
Balsam ce durerile lumii alină.

Slăvită să fie Treimea înaltă
 Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
 Ea care te-mbracă cu mantie fină
 De har și lumină, mărită Regină!

Sau:

Quæ caritátis fúlgidum
 És astrum, Virgo, súperis,
 Spei nobis mortálibus
 Fons vivax es et prófluus.
 Sic vales, celsa Dómina,
 In Nati cor piíssimi,
 Ut qui fidénter póstulat,
 Per te secúrus ímpetret.
 Opem tua benígnitas
 Non solum fert poscéntibus,
 Sed et libénter sæpius
 Precántum vota prævenit.
 In te misericórdia,
 In te magnificéntia;
 Tu bonitátis cúmulas
 Quicquid creáta póssident.
 Patri sit et Paráclito
 Tuóque Nato glória,
 Qui veste te mirábili
 Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau imnul Primește salutul, ca la Comunal sfinței Fecioare Maria, *Vesperale II*, 1542.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Antifonele și psalmii de la sâmbăta curentă.

Lectura scurtă cu sponsoriul scurt, se iau, la alegere, din cele care urmează:

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege,

1560 **Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă**

ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

R. După naștere ai rămas fecioară, * sfântă Marie. După naștere.

Y. Născătoare de Dumnezeu, mijlocește pentru noi, * sfântă Marie. Slavă Tatălui. După naștere.

Sau:

Cf. Is 61,10

Mă voi bucura din toată inima în Domnul și va tresălta de veselie sufletul meu în Dumnezeul meu, căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și cu mantia dreptății m-a învăluit, ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Domnul a ales-o.

Y. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Domnul a ales-o.

Sau:

Ap 12,1

Și s-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap o coroană de douăsprezece stele.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

Y. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău; * Domnul este cu tine! Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la Benedictus se ia, la alegere, dintre cele care urmează:

1 Să celebrăm cu pietate comemorarea preafericitei Fecioare Maria, ca ea să mijlocească pentru noi la Domnul Isus Cristos.

2 Binecuvântată ești tu, Fecioară Marie, de Domnul Dumnezeu cel preaînalt mai mult decât toate femeile de pe pământ.

3 Prin tine, Fecioară neprihănită, ne-a fost dată iarăși viața pe care o pierdusem: prin Duhul Sfânt ai zămislit un prunc și l-ai născut lumii pe Mântuitorul.

4 Bucură-te, Marie, cea plină de har; Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei, aleluia.

5 Nu știu ce laude să-ți aduc, sfântă și neprihănită feciorie a Marici, căci prin tine, l-am primit pe Răscum-părătorul, pe Domnul nostru Isus Cristos.

6 Tu ești slava Ierusalimului, tu ești bucuria lui Israel, tu ești cinstea neamului nostru.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm spunându-i:

Maica ta, Doamne, să mijlocească pentru noi!

Soare al dreptății, înaintea ta a strălucit aurora mântuirii, Fecioara neprihănită,

– dă-ne harul să umblăm pururi în lumina prezenței tale.
Cuvânt întrupat, care ai ales-o pe Maria, chivot neîn-tinat al locuirii tale,

– eliberează-ne de întinarea păcatului.

Mântuitorul nostru, care ai avut-o lângă cruce pe Maica ta,

– fă ca, prin mijlocirea ei, să ne bucurăm că suntem părtași de pătimirile tale.

Isuse preabune, care, fiind răstignit pe cruce, i-ai dat-o pe Maria ca mamă lui Ioan,

– dăruiește-ne harul ca astfel să trăim încât să fim recu-noscuți ca adevărați fii ai ei.

1562 Comemorarea sfintei Fecioare Maria în zi de sâmbătă

Sau:

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm:

Maica ta, Doamne, să mijlocească pentru noi!

Cristoase, mântuitorul lumii, care prin puterea răscumpărării aduse de tine ai ferit-o pe Maica ta de orice prihană a păcatului,

– ferește-ne de orice păcat.

Cristoase, Răscumpărătorul nostru, care ai făcut-o pe neprihănită Fecioară Maria lăcașul tău preacurat și sanctuarul Duhului Sfânt,

– fă-ne temple nepieritoare ale Duhului tău.

Cuvântule veșnic, tu, ai învățat-o pe Maica ta să aleagă partea cea mai bună,

– dăruiește-ne harul să o imităm, căutând hrana nepieritoare pentru viața veșnică.

Rege al regilor, care ai voit să o ridici alături de tine la ceruri, cu trupul și cu sufletul, pe Maica ta,

– ridică pururi gândurile noastre la cele de sus.

Stăpâne al cerului și al pământului, care ai așezat-o pe Maria ca Regină la dreapta ta,

– dăruiește-ne să ne învrednicim a fi părtași de slava ei.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

Dă-ne, Doamne Dumnezeu, harul ca noi, slujitorii tăi, să ne bucurăm de sănătatea neîncetată a minții și a trupului și, prin mijlocirea preasfintei Maria pururea Fecioară, să fim mântuiți de tristețea de acum și să ne bucurăm de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi; noi știm că faptele noastre nu sunt vrednice de tine, dar te rugăm să ne mântuiești prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Sau:

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca noi care celebrăm amintirea sfintei Născătoare de Dumnezeu să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărâdelegile noastre. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea vrednică de laudă a fericitei Maria pururea Fecioară să ne vină în ajutor și să ne elibereze de toate primejdiile, ca să ne putem bucura neîncetat de pacea ta. Prin Domnul.

Sau:

Cinstind amintirea glorioasă a preasfintei Fecioare Maria, te rugăm, Doamne, să ne învrednicești, prin mijlocirea ei, să ne împărtășim și noi din plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să le dai credincioșilor tăi, care se bucură de ocrotirea fericitei Fecioare Maria, să fie eliberați pe pământ de toate relele prin mijlocirea ei plină de iubire, și să se învrednicească a ajunge la bucuriile veșnice în ceruri. Prin Domnul.

COMUNUL APOSTOLILOR

Vesperele I

IMNUL E-n cer sărbătoare, ca la Vesperele II, 1576.

PSALMODIA

Ant. 1 Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli.

Psalmul 116 (117)

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele.
² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră, *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli.

Ant. 2 Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Isus, Domnul și Răscumpărătorul lumii.

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui alcargă cu iuțeală mare.
¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.

- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Isus, Domnul și Răscumpărătorul lumii.

Ant. 3 Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas în iubirea mea.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas în iubirea mea.

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,42-45

Ei erau stăruitori în învățătura apostolilor și în comuniunea fraternală, la frângerea pâinii și la rugăciune. Și toți erau cuprinși de teamă: multe minuni și semne se înfăptuiau prin apostoli. Toți cei care credeau erau împreună și aveau totul în comun: își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, după cum avea nevoie fiecare.

RESPONSORIUL SCURT

In 13,35

R. Prin aceasta vor cunoaște toți * că sunteți ucenicii mei. Prin aceasta.

V. Dacă aveți dragoste unii față de alții; * că sunteți ucenicii mei. Slavă Tatălui. Prin aceasta.

Ant. la Magnificat: Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod și rodul vostru să rămână.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– fă-ne ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,
– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele apostolilor, Domnul nostru.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturגיעi orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Bărbați de nădejde, eroi cu renume,
Cristos vă trimite apostoli în lume,
Și tot dintre voi, el fiind împăratul,
În cer își alege și curtea, și sfatul.
Sunteți temelii, în adâncuri săpate
Bisericii sfinte, cerească cetate,
În care e Mielul lumină și soare,
Iar voi sunteți pietre de preț, sclipitoare.
V-aduce Biserica, dulcea Mireasă,
Adânci mulțumiri în cântare aleasă,
Căci predica voastră ce lumea o-nfruntă
Și sângele vostru sunt daruri de nuntă.
Când marele Rege cu sfinții săi îngeri
În valea vuind de suspine și plângeri
Din nou va veni la a sa judecată,
Pe tronuri și voi veți ședeă totodată.
Șămânța, ajunsă din mâini milostive
În brazde de suflet, cu drag s-o cultive
Tot mâinile voastre, acele mâini care
Adună recolta în sfinte hambare.

Trimișii în lume cu vestea cea bună
 Îți cântă în ceruri; cu ei împreună
 Îți cântă și slugile tale supuse;
 A noastră cântare primește-o, Isuse. Amin.

Sau:

O sempiternæ cûriæ
 Regis suprêmi principes,
 Quos ipse Iesus édocens
 Donávit orbi Apóstolos,
 Supérna vos Ierúsalem,
 Lucérna cuius Agnus est,
 Gemmas micântes póssidet,
 Præclára vos fundámina.
 Vos et célébrat grátulans
 Nunc sponsa Christi Ecclésia,
 Quam sermo vester éxciit,
 Quam consecrástis sánguine.
 Cadéntibus cum sæculis
 Iudex Redémptor séderit,
 Qua laude vos sedébitis,
 Senátus altæ glóriæ!
 Nos ergo vestra iúgiter
 Prex adiuvándo róboret,
 Fudístis ut quæ sémina
 In grana cæli flóreant.
 Ætérna Christo glória,
 Qui fecit esse núntios
 Vos Patris, atque Spíritus
 Replévit almo númine. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vocea lor străbate tot pământul, vestea lor
 ajunge la marginile lumii.

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Vocea lor străbate tot pământul, vestea lor ajunge la marginile lumii.

Ant. 2 Au vestit lucrările Domnului și au înțeles faptele lui.

Psalmul 63 (64)

- ² Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele, *
păzește sufletul meu de teama dușmanului.
- ³ Ferește-mă de adunarea celor răi, *
de mulțimea celor ce săvârșesc fărădelegea.
- ⁴ Ca sabia își ascut limbile lor, †
precum săgeata, aruncă cuvinte amare, *
pentru a-l lovi, în ascuns, pe cel neprihănit,
trag pe neașteptate și nu se tem. *
- ⁶ Se încurajează în răutatea lor,
se pun de acord ca să întindă curse. *
Ei spun: „Cine va vedea?”
- ⁷ Au pus la cale nelegiuiri, †
au împlinit cele uneltite: *
ca o prăpastie este omul și inima lui e un abis.
- ⁸ Dumnezeu îi lovește pe ei cu săgețile sale: *
pe neașteptate ei au fost răniți,

- ⁹ și însăși limba lor îi va face să cadă; *
oricine, văzându-i, va clătina din cap.
- ¹⁰ Atunci toți vor fi cuprinși de teamă, †
vor vesti lucrările Domnului*
și vor înțelege faptele lui.
- ¹¹ Cel drept se va bucura în Domnul
și va nădăjdui în el, *
și vor fi lăudați toți cei drepecți cu inima.

Ant. Au vestit lucrările Domnului și au înțeles faptele lui.

Ant. 3 Au vestit dreptatea lui și toate popoarele i-au văzut mărirea.

Psalmul 96 (97)

- ¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul, *
toate insulele să tresalte de veselie.
- ² Norii și negura îl înconjoară, *
dreptatea și judecata sunt temeliea tronului său.
- ³ Focul merge înaintea lui *
și îi mistuie pe potrivnicii săi de jur împrejur.
- ⁴ Fulgerele sale luminează lumea: *
pământul le vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, *
înaintea stăpânului a tot pământul.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea lui *
și toate popoarele îi văd mărirea.
- ⁷ Să fie făcuți de rușine
toți cei care slujesc la chipuri cioplite, †
cei care se laudă cu idolii. *
Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii.
- ⁸ Sionul aude și se bucură †
și fiicele lui Iuda tresaltă de bucurie *
pentru judecățile tale, Doamne.
- ⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaînalt peste tot pământul *
și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii. —

- ¹⁰ Voi, care-l iubiți pe Domnul, urâți răul! †
El păzește sufletele credincioșilor săi, *
îi va elibera din mâna păcătoșilor.
- ¹¹ Pentru cel drept a răsărit lumina, *
și pentru cei cu inima curată, bucuria.
- ¹² Bucurați-vă, voi dreptilor, în Domnul *
și preamăriți memoria sfințeniei sale.

Ant. Au vestit dreptatea lui și toate popoarele i-au văzut mărirea.

V. Au vestit laudele Domnului și mărirea lui.

R. Și faptele minunate pe care el le-a făcut.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

4,1-16

*Să fim imitatori ai Apostolului
după cum Apostolul este imitatorul lui Cristos*

Fraților, ¹ orice om să ne considere în felul acesta: ca pe niște slujitori ai lui Cristos, administratori ai tainelor lui Dumnezeu, ² iar ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios. ³ Pentru mine contează prea puțin dacă sunt judecat de voi sau de vreun tribunal omenesc. Ba, mai mult, nici eu nu mă judec pe mine. ⁴ De fapt, conștiința nu mă acuză cu nimic, dar nu sunt justificat prin aceasta. Cel care mă judecă este Domnul. ⁵ Așadar, să nu judecați nimic înainte de vreme, până când va veni Domnul. El va lumina cele ascunse de întuneric și va descoperi planurile inimilor și atunci fiecare va primi de la Dumnezeu lauda cuvenită.

⁶ Acestea, fraților, le-am dat ca un exemplu despre mine și Apolo spre binele vostru ca să învățați de la noi: să nu treceți peste cele scrise ca nu cumva vreunul dintre voi să se laude cu unul împotriva celuilalt. ⁷ Căci cine te face mai deosebit de alții? Ce ai ce nu ai primit? Dar dacă ai primit, de ce te mândrești ca și cum nu ai fi primit? ⁸ V-ați săturat deja! V-ați și îmbogățit de-acum?

Ați ajuns regi fără de noi! Într-adevăr, ar fi fost bine să ajungeți regi, ca să domnim și noi împreună cu voi! ⁹ Căci ni se pare că Dumnezeu ne-a făcut pe noi, apostolii, cei din urmă, ca niște condamnați la moarte, fiindcă am devenit ca un spectacol pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni. ¹⁰ Noi suntem nebuni pentru Cristos, voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, voi sunteți tari; voi vă bucurați de cinste, iar noi, de dispreț. ¹¹ Până în ceasul de acum, suntem flămânzi și însetați, suntem goi și chinuiți și pribegim. ¹² Ne trudim, muncind cu mâinile noastre. Când suntem batjocoriți, binecuvântăm; când suntem persecutați, răbdăm; ¹³ când suntem insultați, răspundem cu blândețe. Am ajuns gunoii lumii, murdăria tuturor până acum.

¹⁴ Vă scriu acestea, nu ca să vă fac de rușine, ci ca să vă mustru ca pe niște copii iubiți ai mei. ¹⁵ Căci chiar dacă ați avea zeci de mii de învățători în Cristos, nu aveți mai mulți părinți: eu v-am născut în Cristos Isus prin evanghelie. ¹⁶ Așadar, vă îndemn: fiți imitatorii mei.

RESPONSORIUL

In 15,15; Mt 13,11.16

R. De acum nu vă mai numesc servitori, ci vă numesc prieteni, * pentru că toate câte le-am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute.

Ÿ. Vouă v-a fost dat să cunoașteți misterele împărăției cerurilor; fericiți sunt ochii voștri pentru că văd și urechile voastre pentru că aud! * Pentru că toate.

LECTURA A DOUA, se ia de la *Propriul sfinților.*

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, de la *Propriul sfinților.*

Ant. 1 Aceasta este porunca mea: Să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit eu pe voi.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Nimeni nu are o iubire mai mare decât acela care își dă viața pentru prietenii săi.

Ant. 3 Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc eu, spune Domnul.

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Așadar, voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus. În el, toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi vei pune pe ei conducători * peste tot pământul.
Îi vei pune.

V. Vor aminti numele tău, Doamne, * peste tot pământul. Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Pe douăsprezece pietre este întemeiată cetatea cea sfântă, Ierusalimul, și pe ele sunt scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. Iar lumina cetății este însuși Mielul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, având moștenire cerească primită de la apostoli, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl nostru, pentru toate darurile lui:

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul trupului și sângelui Fiului tău, lăsat nouă prin apostoli,

– prin care primim hrană și viață.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul cuvântului tău, pregătit nouă de apostoli,

– prin care primim lumină și bucurie.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru Biserica ta sfântă, zidită pe temelia apostolilor,

– prin care suntem uniți într-un singur trup.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru baia Botezului și a Penitenței, încredințată apostolilor,

– prin care suntem spălați de toate păcatele.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Mergeți și predicați evanghelia împărăției. În dar ați primit, în dar să dați.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 5,19b-20

Dumnezeu a pus în noi cuvântul reconcilierii. Așadar, noi suntem împuterniciți ai lui Cristos ca și ai lui Dumnezeu care vă îndeamnă prin noi. Vă rugăm pentru Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!

℣. Vocea lor străbate tot pământul.

℞. Vestea lor ajunge la marginile lumii.

Ora a șasea

Ant. Iată, eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii.

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,12a.14

Prin mâinile apostolilor se făceau semne și multe minuni în popor. Iar numărul celor care credeau, o mulțime de bărbați și de femei, se mărea din ce în ce mai mult prin Domnul.

℣. Ei au păzit învățăturile Domnului.

℞. Și poruncile lui.

Ora a noua

La psalmodia complementară, în locul psalmului 125 (126) se poate spune 128 (129), 1113.

Ant. Fiți perseverenți și vă veți salva sufletele voastre.

LECTURA SCURTĂ*Fap 5,41-42*

Apostolii au plecat din fața Sinedriului bucuroși pentru că au fost învredniciți să îndure batjocură pentru numele lui. Și în fiecare zi, în templu și prin case, nu încetau să învețe și să-l vestească pe Cristos Isus.

℣. Bucurați-vă și veseliți-vă, spune Domnul.

℞. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților.

Vesperele II**IMNUL**

E-n cer sărbătoare, se-aude cântare,
La fel pe pământ bucuria e mare;
Biserica-ntreagă în imnuri îi cântă
Pe marii apostoli și viața lor sfântă.
Voi, stâlpi de lumină, cu voi o să vină
La urmă Cristos, judecata s-o țină;
Primiți azi prinusul de gânduri alese
Și ruga ce-acuma din inimi ne iese.
Slăvite vi-s mâinile, mâini salvatoare,
Ce țin ale cerului sfinte zăvoare.
Prin rugile voastre, Cristos ne dezlege
De rău, de păcat și de fărădelege.
Pustiu ne e gândul și inima goală,
Cumplit suferim de-a păcatului boală;
Simțim că n-avem pentru cer vreo arvună,
Râvnim la o viață, mai sfântă, mai bună.
Isus când pe nori la sfârșit va apare
Cu sfinții săi îngeri, în glorie mare,
La dreapta dorim și pe noi să ne pună,
Cu voi pe vecie să fim împreună.

Cristos să primească mărire, onoare,
 El care-a voit pe pământ să coboare.
 În drumul spre cer ale sale cuvinte
 Sunt far luminos și-ndreptar pentru minte. Amin.

Sau:

Exsúltet cælum láudibus,
 Resúltet terra gáudiis:
 Apostolórum glóriam
 Sacra canunt sollémnia.

Vos, sæcli iusti iúdice
 Et vera mundi lúmina,
 Votis precámur córdium,
 Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláudit
 Serásque eius sólvitis,
 Nos a peccátis ómnibus
 Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
 Salus et languor ómnium,
 Sanáte ægros móribus,
 Nos reddénte virtútibus,

Ut, cum iudex advénerit
 Christus in fine sæculi,
 Nos sempitérni gáudii
 Fáciat esse cómpotes.

Deo sint laudes glóriæ,
 Qui dat nos evangélicis
 Per vos doctrínis ínstrui
 Et prósequi cæléstia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Voi ați rămas cu mine în încercările mele.

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Voi ați rămas cu mine în încercările mele.

Ant. 2 Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește.

Psalmul 125 (126)

- ¹ Când Domnul i-a întors
pe locuitorii Sionului din robie, *
ni se părea că visăm.
- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
și limba de cântări de veselie.
Atunci se spunea printre neamuri: *
„Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi, *
și suntem plini de bucurie. —

- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
ca pâraiele în Negheb.
⁵ Cei care seamănă cu lacrimi *
vor secera cu bucurie.
⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
aruncând în pământ sămânța; *
venind, se întorceau cu veselie, adunându-și snopii.

Ant. Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește.

Ant. 3 De acum nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni,
căci toate câte le-am auzit de la Tatăl meu vi le-am
făcut cunoscute.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. De acum nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni, căci toate câte le-am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,11-13

Cristos i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului. Vestiți.

V. La toate popoarele, faptele lui minunate, * mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Când se vor reînnoi toate, când Fiul Omului va ședea pe tronul mării sale, veți ședea și voi și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– dă-ne ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

1580

Comunul apostolilor

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

(Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!)

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților.

COMUNUL MARTIRILOR

PENTRU MAI MULȚI MARTIRI

Vesperele I

IMNUL Astăzi cerul strălucește, ca la Vesperele II, 1598.

PSALMODIA

Ant. 1 Multe chinuri au îndurat sfinții ca să ajungă cu bine la cununa martiriului.

Psalmul 117 (118)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic:
ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.

- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Multe chinuri au îndurat sfinții ca să ajungă cu bine la cununa martiriului.

Ant. 2 Sfinții au intrat biruitori în împărăție: s-au învrednicit a primi cununa gloriei din mâna lui Dumnezeu.

II

- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-înșa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- ²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- ²⁴ Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-înșa. —

- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuiește alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Sfinții au intrat biruitori în împărăție: s-au învrednicit a primi cununa gloriei din mâna lui Dumnezeu.

Ant. 3 Martirii au murit pentru Cristos și vor trăi în veci.

Cântarea

1Pt 2,21b-24

- 21b Cristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
ca să mergeți pe urmele sale.
- 22 El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- 23 Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- 24 El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său,*
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilor lui ați fost vindecați.

Ant. Martirii au murit pentru Cristos și vor trăi în veci.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,35.37-39

Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau

lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru.

RESPONSORIUL SCURT

R. Sufletele dreptilor * sunt în mâna lui Dumnezeu. Sufletele.

Ț. Chinurile morții nu-i vor atinge, * sunt în mâna lui Dumnezeu. Slavă Tatălui. Sufletele.

Ant. la Magnificat: Împărăția cerurilor este a acelor care au disprețuit viața lumii și au ajuns la răsplata împărăției și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la cina cea de taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri harul să fie părtași la moartea ta răscumpărătoare:
Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos; vino și în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel, și noi să te putem mărturisi cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților martiri **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele martirilor, Domnul nostru.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor**IMNUL**

Cristoase-mpărat al măririi divine,
 Martirii te au drept coroană pe tine,
 Iar cei care viața s-o deie sunt gata
 Primesc de la tine în ceruri răsplata.
 În ziua martirilor tăi închinată,
 Coboară-ți privirea spre noi înc-o dată;
 Privește la jertfa lor sfântă de sânge,
 Și lanțul păcatelor noastre ni-l frânge.
 Martirii ce mor întru chinuri extreme
 Sunt semnul victoriei tale supreme;
 În orice păcat ce-l ucizi prin iertare
 Izbânda ta, Doamne, la fel e de mare.
 Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
 Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
 Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
 Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amen.

Sau:

Rex gloriose mártýrum,
 Coróna confiténtium,
 Qui respuéntes térrea
 Perdúcis ad cæléstia.
 Aurem bénígnam prótinus
 Appóne nostris vóci bus;
 Tropæa sacra pángimus,
 Ignósce quod delíquimus.
 Tu vincis in mártýribus
 Parcéndo confessóribus;
 Tu vince nostra crímina
 Donándo indulgéntiam.
 Præsta, Pater piússime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Sângele sfinților martiri a fost vărsat pentru Cristos pe pământ; de aceea s-au învrednicit de o răsplată veșnică.

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Sângele sfinților martiri a fost vărsat pentru Cristos pe pământ; de aceea s-au învrednicit de o răsplată veșnică.

Ant. 2 Cei dreπți vor trăi în veșnicie și răsplata lor este la Domnul.

Psalmul 32 (33)

I

- ¹ Bucurați-vă, dreπților, în Domnul; *
cei fără de prihană
se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.
- ² Lăudați-l pe Domnul cu harpa; *
cântați-i cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați-i o cântare nouă, *
cântați cu măiestrie și cu strigăte de veselie.
- ⁴ Căci drept este cuvântul Domnului *
și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.
- ⁵ El iubește dreptatea și adevărul, *
pământul este plin de bunătatea Domnului.
- ⁶ Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile *
și prin suflarea gurii lui, toate oștirile sale.
- ⁷ El ține ca într-un burduf apele mării *
și pune în vistierii abisurile.
- ⁸ Să se teamă de Domnul tot pământul, *
în fața lui să tremure toți locuitorii lumii.
- ⁹ Căci el a spus și toate s-au făcut, *
el a poruncit și toate au fost create.
- ¹⁰ Domnul destramă planurile națiunilor, *
el zădărnicește hotărârile popoarelor;
- ¹¹ dar planul Domnului rămâne în veci *
și gândurile inimii sale din neam în neam.

Ant. Cei dreπți vor trăi în veșnicie și răsplata lor este la Domnul.

Ant. 3 Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta, vă voi da răsplată.

II

- ¹² Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, *
poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.

- ¹³ Domnul privește din ceruri, *
el îi vede pe toți fiii oamenilor.
- ¹⁴ Din locuința lui sfântă *
îi cercetează pe toți locuitorii pământului.
- ¹⁵ El singur a plăsmuit inimile lor *
și le cunoaște toate faptele.
- ¹⁶ Regele nu se salvează prin mulțimea armatei, *
nici cel viteaz nu scapă prin marea lui putere.
- ¹⁷ Nu ajunge calul pentru a da mântuire *
și, cu toată puterea lui, nu poate izbăvi.
- ¹⁸ Iată, ochii Domnului sunt îndreptați
spre cei care se tem de el, *
spre cei care nădăjduiesc în mila lui,
- ¹⁹ ca să scape de la moarte sufletele lor *
și să-i hrănească în timp de foamete.
- ²⁰ Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; *
pentru că el este ajutorul și apărătorul nostru,
- ²¹ pentru că în el se va bucura inima noastră *
și în numele lui cel sfânt ne-am pus nădejdea.
- ²² Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, *
precum și speranța noastră este în tine.

Ant. Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta, vă voi da răsplată.

V. Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul.

R. Pentru că el este ajutorul și refugiul nostru.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
cătore Romani

8,18-39

*Nimic nu va putea să ne despartă
de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus*

Fraților, ¹⁸ consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela. ¹⁹ Într-adevăr, creația așteaptă cu nerăbdare revelarea fiilor lui Dumnezeu. ²⁰ Căci creația a fost supusă zădărniceii, nu de bunăvoie, ci din cauza aceluia care a supus-o,

cu speranța ²¹ că și ea, creația, va fi eliberată de sclavia stricăciunii spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu. ²² De fapt, noi știm că toată creația suspină și suferă durerile unei nașteri până în timpul de acum, ²³ dar nu numai ea, ci și noi, cei care avem ca prim dar al lui Dumnezeu Duhul, și noi suspinăm în noi înșine, așteptând înfierea și răscumpărarea trupului nostru; ²⁴ căci în speranță am fost mântuiți. Dar speranța care se vede nu este speranță, deoarece cum ar putea spera cineva ceea ce vede? ²⁵ Însă, dacă sperăm ceea ce nu vedem, atunci așteptăm cu răbdare.

²⁶ De asemenea, și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre pentru că nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite. ²⁷ Însă cel care cercetează inimile știe care este dorința Duhului; adică intervine în favoarea sfinților după voința lui Dumnezeu.

²⁸ De fapt, știm că el le îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui. ²⁹ Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte, de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; ³⁰ pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

³¹ Așadar, ce vom spune cu privire la acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?

³² El, care nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ba chiar l-a dat la moarte pentru noi toți, cum nu ne va dărui toate împreună cu el? ³³ Cine va aduce acuză împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care justifică! ³⁴ Cine îi va condamna? Cristos Isus, care a murit, dar, mai mult, a și înviat, care este la dreapta lui Dumnezeu, intervine pentru noi. ³⁵ Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? ³⁶ După cum este scris:

*Pentru tine suntem dați la moarte toată ziua,
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere.*

³⁷ Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. ³⁸ Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, ³⁹ nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus, Domnul nostru.

RESPONSORIUL

Mt 5,44-45.48; Lc 6,27

R. Iubiți-i pe dușmanii voștri, faceți bine celor care vă urăsc și rugați-vă pentru cei care vă persecută și vă defăimează, * ca să fiți fiii Tatălui vostru, cel din ceruri.

Ÿ. Fi-ți așadar desăvârșiți precum Tatăl vostru ceresc este desăvârșit. * Ca să fiți.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile sfântului Ciprian, episcop martir*

(Scris. 6, 1-2: CSEL 3, 480-482)

Trebuie să-l imităm pe Cristos în toate pentru a fi demni de promisiunile lui

Vă salut, fraților preaiubiți, și aș fi dorit să mă bucur de vederea feței voastre, dacă condițiile locului mi-ar fi permis să ajung la voi. Căci ce mi-aș fi dorit mai mult și ce mi-ar fi fost mai plăcut decât să fiu între voi, să fiu strâns în brațele curate și nevinovate ale acelor care, păstrându-și credința în Domnul, au refuzat cultul sacrileg?

Ce-ar fi fost mai plăcut și mai sublim pentru mine decât să sărut acum buzele voastre care l-au mărturisit cu glas puternic pe Domnul, să fiu văzut de ochii voștri care, disprețuind lumea, s-au învrednicit să-l vadă pe Dumnezeu?

Dar, întrucât nu-mi este posibil să iau parte la această bucurie, vă trimit această scrisoare care să mă înlocuiască în fața ochilor și urechilor voastre. Prin ea vă felicit și vă îndemn să rămâneți tari și statornici în mărturisirea gloriei cerești, deoarece ați pășit pe calea favorurilor divine și vă apropiați cu tărie spirituală de primirea

coroanei, avându-l drept apărător și conducător pe Domnul care a spus: *Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (Mt 28,20).*

O, fericită închisoare, pe care a luminat-o prezența voastră! O, fericită închisoare, care îi trimiți la cer pe oamenii lui Dumnezeu! O, întuneric mai luminos decât soarele și mai strălucitor decât această lumină a lumii, în care s-a înălțat templul lui Dumnezeu și mădularele voastre au fost consacrate de mărturia divină!

Acum să nu mai fie nimic în inimile și mințile voastre, decât învățăturile divine și poruncile cerești, prin care Duhul Sfânt v-a însuflețit ca să puteți suporta suferința. Nimeni să nu se gândească la moarte, ci la nemurire; nimeni să nu se gândească la suferința temporară, ci la gloria veșnică, deoarece este scris: *Lucru de preț este în fața Domnului moartea credincioșilor săi (Ps 115,15).* De asemenea: *Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, inima căiță și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui (Ps 50,19).*

Și iarăși, acolo unde Scriptura vorbește despre chinurile care îi consacră pe martiri lui Dumnezeu și îi sfințește prin însăși încercarea suferinței: *Chiar dacă în fața oamenilor au trecut drept pedepsiți, nădejdea lor i-a dus la nemurire. Vor judeca popoarele și le vor stăpâni. Domnul va fi împăratul lor pe veci (Înț 3,4.8).*

Așadar, gândindu-vă că veți judeca și veți domni cu Cristos Domnul, trebuie să tresăltați de bucurie și, în bucuria fericirii viitoare, să călcați în picioare chinurile prezente, știind că de la începutul lumii a fost stabilit ca dreptatea să sufere aici din cauza conflictului cu lumea, astfel că, încă de la început, mai întâi a fost ucis Abel cel drept și, apoi, dreptii, profeții și apostolii trimiși de Dumnezeu.

Tuturor acestora, Domnul însuși li s-a dat ca exemplu, învățând că în împărăția sa nu pot intra decât aceia care l-au urmat pe calea pe care a mers el. A spus: *Cine își iubește viața o va pierde; cine își urăște viața în lumea aceasta o păstrează pentru viața veșnică (In 12,25).* Și încă: *Nu vă temeți de cei careucid trupul, dar nu pot*

ucide sufletul. Temeți-vă mai degrabă de cel care poate să piardă și trupul, și sufletul în gheenă (Mt 10,28).

Paul ne spune și el cu insistență că, dacă dorim să ajungem la ceea ce Domnul ne-a promis, trebuie să-l imităm în toate: *Suntem, a spus, fii ai lui Dumnezeu. Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și, împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și preamăriți (Rom 8,16-17).*

RESPONSORIUL

R. În timp ce luptăm pentru credință, ne vede Dumnezeu, ne văd îngerii lui, ne vede și Cristos. * Cât de mare este demnitatea gloriei și cât de mare este fericierea de a lupta în prezența lui Dumnezeu și de a fi încoronați de judecătorul Cristos.

V. Să ne înarmăm cu toate puterile și să ne pregătim pentru luptă cu sufletul curat, cu credință vie, cu dăruire totală. * Cât de mare.

În solemnități și sărbători, Te Deum, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Lui Cristos să i se-nchine omul, fruntea să și-o-ncline;
De la el în lume vine orice merit, orice bine.

Să primească cinste ceata de martiri și de martire,
Ceată ce nu poate ochiul îndeajuns să o admire.

Cu curaj martirii poartă cel mai sfânt dintre războaie,
Nefiind în stare moartea să-i înfrângă, să-i îndoiaie;
Fala noastră și a lumii, ei, eroii, ne-nfricații,
Sunt lumină și modele pentru-atâtea generații.

Nu se tem de ura lumii, chiar și moartea o înfruntă,
Îndurând cu bărbăție suferința cea mai cruntă;
Însă-acuma cine oare ar putea să le măsoare
Fericirea ce-au primit-o și cereasca lor splendoare?

Ei refuză să asculte de porunca ce-o dau răii
 Care-i judecă, și-atuncea nemilos lovesc călăii;
 Sprijiniți fiind de Domnul, neclintiți rămân asemeni
 Unor mari, impunătoare, neclintite stânci de cremeni.

Cu credința lor cea tare, dată pașii să le poarte,
 Cu speranța lor cea vie într-o viață după moarte,
 Cu iubirea ce o clipă n-a-ncetat să îi consume,
 Biruindu-l pe Satana, părăsesc această lume.

Îi aduc mereu martirii slavă veșnicului Tată,
 Duhul Sfânt în ei puterea și iubirea și-o arată,
 Îl îmbucură martirii pe Cristos, pe el, trimisul
 Tatălui ceresc în lume; ei încântă paradisul.

Te rugăm, deschide-ți, Doamne, a-ndurărilor comoară,
 Fă ca-n trupurile noastre toată patima să moară;
 Ca stăpâni fiind în viață pe impulsurile firii,
 Să-ți cântăm odată-n ceruri împreună cu martirii.

Amin.

Sau:

Ætérna Christi múnera
 Et mártýrum victórias,
 Laudes feréntes débitas,
 Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum princípés,
 Belli triumpháles duces,
 Cæléstis aulæ mílites
 Et vera mundi lúmina.

Terróre victo sæculi
 Pœnísque spretis córporis,
 Mortis sacræ compéndio
 Lucem beátam póssident.

Tortóris insáni manu
 Sanguis sacrátus fúnditur,
 Sed pérmanent immóbiles
 Vitæ perénnis grátia.

Devóta sanctórum fides,
 Invícta spes credéntium,
 Perfécta Christi cáritas
 Mundi triúmphant princípem.

In his patérna glória,
 In his volúntas Spíritus,
 Exsúltat in his Fílius,
 Cælum replétur gáudio.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
 Ut mártýrum consórtio
 Iungas precántes sérvulos
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Pe când erau în chinuri, martirii lui Cristos priveau la cer și ziceau: „Ajută-ne, Doamne”.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Lăudați-l pe Domnul, voi, suflete ale dreptilor, voi, sfinți și îngeri, binecuvântați-l, aleluia

Ant. 3 Voi, coruri ale martirilor, lăudați-l pe Domnul în ceruri.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prisosește și mângâierea noastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cei drepti * vor trăi în veac. Cei drepti.

V. Domnul este răsplata lor de-a pururi. * Vor trăi în veac. Slavă Tatălui. Cei drepti.

Ant. la Benedictus: Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, împreună cu martirii care și-au dat viața pentru cuvântul lui Dumnezeu, să-l sărbătorim pe Mântuitorul nostru, martorul credincios al Tatălui:

Doamne, ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu cu sângele tău!

Prin martirii tăi, care au îmbrățișat de bunăvoie moartea ca mărturie pentru credință,

– dă-ne, Doamne, adevărata libertate a spiritului.

Prin martirii tăi, care și-au mărturisit credința până la sânge,

– dă-ne, Doamne, puritate și statornicie în credință.

Prin martirii tăi, care au mers pe urmele tale purtând crucea,

– dă-ne, Doamne, harul să suportăm cu tărie greutatea vieții.

Prin martirii tăi, care și-au spălat veșmintele în sângele Mielului,

– dă-ne, Doamne, harul să învingem toate ispitele trupului și ale lumii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos; vino și în ajutorul slăbiciunii noastre pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel și noi să te putem mărturisi cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților martiri **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea ome-nească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Dumnezeu i-a făcut biruitori în lupta cea grea, și ei au cunoscut că înțelepciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât toate.

LECTURA SCURTĂ**IPt 5,10-11**

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintii. Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

Ÿ. Cei sfinți, care nădăjduiesc în Domnul.

℞. Vor avea tărie și nu vor fi învinși.

Ora a șasea

Ant. Domnul i-a încununat cu coroana dreptății și le-a dăruit numele sfânt al slavei.

LECTURA SCURTĂ**Cf. Evr 11,33**

Sfinții prin credință au cucerit regate, au înfăptuit dreptatea, au dobândit promisiunile în Cristos Isus, Domnul nostru.

1598

Comunul pentru mai mulți martiri

☩. Tristețea voastră.

☩. Se va schimba în bucurie.

Ora a noua

Ant. Plecând, mergeau și plângeau, aruncând sămânța.

LECTURA SCURTĂ

Înț 3,1-2a.3b

Sufletele celor dreți sunt în mâna lui Dumnezeu, iar chinul morții nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreții sunt morți cu desăvârșire, dar ei sunt în pace.

☩. Venind, se întorceau cu bucurie.

☩. Adunându-și snopii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Astăzi cerul strălucește de mai multă frumusețe,
Pe martiri îi cântă sfinții, cântă faptele mărețe;
Să-i slăvim și noi pe cei ce-s mari eroi cu fire blândă,
Să-l slăvim pe-acela care dă martirilor izbândă.

Cu dușmanii tăi, Cristoase, ei duc lupta cea mai sfântă,
Pe pământ nimic nu-i mișcă și nimic nu-i înspăimântă;
Nu urmează calea lumii păătoase și haine,
Ci, privind spre tine, Doamne, te urmează doar pe tine.

Ucigându-i crud călăii, nu-i scutesc de vreo tortură;
Muți în fața lor martirii tac din gură și îndură.
Nu rostesc cuvinte rele, nici blestem, nici sudalme,
Ci pe cei care-i omoară îi privesc cu fețe calme.

Dar răsplata pregătită în lăcaș de bucurie
Care voce, care limbă, ar putea să o descrie?
Zac în locul de rușine ucigașii, păătoșii;
Ei domnesc cu tine-n slavă-ncununați de lauri roșii.

Adorabilă Treime, noi suntem cuprinși de silă
 Când vedem cât ne e viața de murdară și sterilă;
 Stinge patimile care fără preget ne frământă
 Și condu-ne la o viață mai curată și mai sfântă. Amin.

Sau:

Sanctorum méritis ínclita gáudia
 Pangámus, sócii, géstaque fórtia;
 Nam gliscit ánimus prómere cántibus
 Victórum genus óptimum.

Pro sanctis viris:

Hi sunt quos rétinens mundus inhórruit,
 Ipsum nam stérili flore peráridum
 Sprevere pénitus teque secúti sunt,
 Rex, Christe, bone cælitum.

Pro sanctis mulieribus:

Hæ sunt quas rétinens mundus inhórruit,
 Ipsum nam stérili flore peráridum
 Sprevere pénitus teque secútæ sunt,
 Rex, Christe, bone cælitum.

Hi (Hæ) pro te fúrias sævaque sústinent;
 Non murmur résonat, non querimónia,
 Sed corde tácito mens bene cónschia
 Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
 Quæ tu martýribus múnera præparas?
 Rubri nam flúido sángine láureis
 Ditántur bene fúlgidis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus,
 Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
 Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
 Per cuncta tibi sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Trupurile sfinților se odihnesc în pace, iar numele lor vor trăi în veți.

Psalmul 114 (116 A)

- ¹ Îl iubesc pe Domnul, *
pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.
- ² El își pleacă urechea spre mine, *
în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
și mă cuprindeau spaimele infernului,
mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
„Doamne, salvează-mi sufletul!”
- ⁵ Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- ⁶ Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- ⁷ Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- ⁸ El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- ⁹ Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

Ant. Trupurile sfinților se odihnesc în pace, iar numele lor vor trăi în veți.

Ant. 2 Aceștia sunt martorii fideli uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu.

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”. —

- 12 Ce-i voi da în schimb Domnului *
 pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- 13 Voi lua potirul mântuirii *
 și voi invoca numele Domnului.
- 14 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său.
- 15 Lucru de preț este în fața Domnului *
 moartea credincioșilor săi.
- 16 Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
 eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
 tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- 17 Îți voi aduce jertfă de laudă *
 și voi invoca numele Domnului.
- 18 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său,
- 19 în curțile casei Domnului, *
 în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Aceștia sunt martorii fideli uciși pentru cuvântul
 lui Dumnezeu.

Ant. 3 Aceștia sunt sfinții care și-au jertfit trupul pen-
 tru legământul lui Dumnezeu și și-au spălat veșmintele
 în sângele Mielului.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

- 4,11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
 să primești gloria, cinstea și puterea,
 pentru că tu ai creat toate, *
 și prin voința ta au fost create și există!
- 5,9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
 și să-i deschizi peceteile,
 căci ai fost înjunghiat †
 și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
 oameni din toate triburile,
 limbile, popoarele și națiunile
- 10 și ai făcut din ei o împărăție și preoți
 pentru Dumnezeuul nostru, *
 care vor domni pe pământ! —

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Aceștia sunt sfinții care și-au jertfit trupul pentru legământul lui Dumnezeu și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Preaiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul măririi și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurați-vă în Domnul * și veseliți-vă, dreptilor!
Bucurați-vă.

V. Strigați de bucurie, toți cei curați cu inima * și
veseliți-vă, dreptilor! Slavă Tatălui. Bucurați-vă.

Ant. la Magnificat: Se bucură în ceruri sufletele sfinților pentru că au mers pe urmele lui Cristos. Ei și-au vărsat sângele pentru iubirea lui și de aceea vor domni cu Cristos în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la cina cea de taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare: *Te adorăm, Doamne!*

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu, ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos; vino și în ajutorul slăbiciunii noastre pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel și noi să te putem mărturisii cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților martiri **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelora care cinstesc intrarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

PENTRU UN MARTIR

Vesperele I

IMNUL Isuse, ostașilor tăi, 1624 sau Tu, ce mama, 1625 ca la Vesperele II.

PSALMODIA

Ant. 1 Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor îl voi mărturisi și eu în fața Tatălui meu.

Psalmul 117 (118)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic:
ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.

- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimic.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor dreți:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor
îl voi mărturisi și eu în fața Tatălui meu.

Ant. 2 Cel care mă urmează nu umblă în întuneric, ci
va avea lumina vieții, spune Domnul.

II

- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreți vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- ²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- ²⁴ Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- ²⁵ Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință! —

- ²⁶ Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
- Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- ²⁷ Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
- Alcătuți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- ²⁸ Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
- Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- ²⁹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
- veșnică este îndurarea lui!

Ant. Cel care mă urmează nu umblă în întuneric, ci
va avea lumina vieții, spune Domnul.

Ant. 3 După cum prisosesc în noi pătimirile lui Cris-
tos, tot astfel, prin Cristos, prisosește și mângâierea
noastră.

Cântarea

1Pt 2,21b-24

- ^{21b} Cristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
- ca să mergeți pe urmele sale.
- ²² El nu a săvârșit păcat *
- și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- ²³ Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
- chinuit fiind, nu amenința, *
- ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- ²⁴ El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, *
- pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
- prin rănilor lui ați fost vindecați.

Ant. După cum prisosesc în noi pătimirile lui Cristos,
tot astfel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,35.37-39

Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare neca-
zul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau

lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus Domnul nostru.

RESPONSORIUL SCURT

Pentru un martir:

R. Cu slavă și cinste * I-ai încununat, Doamne! Cu slavă.

Ÿ. Și I-ai pus stăpân peste lucrarea mâinilor tale, * I-ai încununat, Doamne! Slavă Tatălui. Cu slavă.

Pentru o martiră:

R. Dumnezeu a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Dumnezeu.

Ÿ. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la Magnificat, pentru un martir: Sfântul acesta s-a luptat pentru legea Dumnezeului său până la moarte și de cuvintele celor nelegiuți nu s-a temut, căci avea temelie pe stâncă.

Pentru o martiră: S-a încins cu tărie și s-a luptat cu braț puternic. De aceea, candela ei nu se va stinge în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la cina cea de taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că I-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri harul să fie părtași la moartea ta răscumpărătoare: *Te adorăm, Doamne!*

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu i-ai dat martirului tău **N.** biruință asupra chinurilor; dăruiește-ne și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu i-ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate; dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele martirilor, Domnul nostru.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturגיעi orelor, 573.

Oficiul lecturilor**IMNUL**

De lumea întreagă slăvit mucenice,
Ferice de tine, de-a pururi ferice!
Căci după izbânda cea mare tu, iată,
Cunună în ceruri primești ca răsplată.
Sentința nedreaptă și mâini criminale
Te scot dintr-o lume de beznă și jale.
Murind, tu-l învingi pe puternicul gâde;
Primindu-te-n slavă, Cristos îți surăde.
Alături de îngeri stai tu, neînfrântul;
Mai alb ca zăpada îți este veșmântul.
În cer peste tot strălucirea-și răsfrânge
Veșmântu-ți spălat chiar în propriul sânge.
Cum glasul lui Abel striga din țărână,
La fel glasul tău azi înalțe-se până
La Cel Preaînalt; de la el ne obțină
Belșug de-ndurare, iertare de vină.
De-al vieții izvor, de Cristos, să ne-apropii;
Asupra-ne haruri să cadă cum stropii
De apă cad vara din norii de ploaie,
Și udă pământul uscat, și-l înmoaie.
Și Tatăl, și Fiul, cu Duhu-mpreună,
Treimea, ea care ți-a dat o cunună
Ce sfinții nu pot îndeajuns s-o admire,
Prin tine, martire, primească mărire. Amin.

Sau:

Beáte (Beáta) martyr, própsera
Diem triumphálem tuum,
Quo sánguinis merces tibi
Coróna vincénti datur.

Hic (Hæc) te ex tenébris sæculi,
Tortóre victo et iúdice,
Evéxit ad cælum dies
Christóque ovántem réddidit.

Nunc angelórum párticeps
Collúces insígni stola,
Quam testis indomábilis
Rivis cruóris láveras.

Adésto nunc et óbseca,
Placátus ut Christus suis
Inclínet aurem própseram,
Noxas nec omnes ímputet.

Paulísper huc illábere
Christi favórem déferens,
Sensus graváti ut séntiant
Levámen indulgéntiæ.

Honor Patri cum Filio
Et Spírítu Paráclito,
Qui te coróna pérpeti
Cingunt in aula glóriæ. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Ți-aducem Cristoase, a văilor floare,
Cinstire, onoare, căci dintre fecioare,
Pe-această făptură plăpândă, firavă
O chemi, ca martiră, să intre în slavă.

Tortura, călăii, n-o fac să-și dezică
Credința; de aceea să moară nu-i frică.
Această fecioară-nțeleaptă, cuminte,
Cerescului Mire îi iese-nainte.

Refuză, primind de la tine putere,
 Păcatul pe care tiranul i-l cere;
 Odată sfârșite durerile crunte,
 Îi pui ca răsplată coroană pe frunte.

Privește, Isuse, spre-această fecioară
 Ce nu dă-napoi pentru tine să moară;
 Privește-o cum luptă cu moartea flămândă
 Și dă-ne și nouă aceeași izbândă.

Cristos să primească, el, gingașă floare,
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

O Christe, flos convállium,
 Te láudibus extóllimus,
 Quod hanc ornásti vírginem
 Palmis quoque martýrii.

Hæc prudens, fortis, sápiens,
 Fidem proféssa líbere,
 Pro te díra supplícia
 Excépit impertérrita.

Sic spreto mundi príncipe,
 Tuo ditáta múnere,
 Cruénto parta prælio,
 Ætéрна tulit præmia.

Huius, Redémptor, méritis
 Nos pius adde sócios,
 Ut, mente pura, frúctibus
 Tui fruámur sánguinis.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu; însă cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela se va mântui.

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune,*
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu; însă cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela se va mântui.

Ant. 2 Nu pot fi asemănaute suferințele timpului de față cu mărirea viitoare, care va străluci în noi.

Psalmul 10 (11)

- ¹ În Domnul îmi găsesc refugiul, †
cum spuneți sufletului meu: *
„Fugi în munți ca o pasăre”?
- ² Căci iată, păcătoșii își încordează arcul, †
pe coardă își potrivesc săgeata, *
ca să tragă pe întuneric în cei dreți cu inima.
- ³ Când se clatină temeliile, *
ce poate face cel drept?
- ⁴ Domnul locuiește în templul său cel sfânt, *
Domnul își are scaunul de domnie în ceruri.
Ochii lui privesc spre cel sărman, *
pleoapele lui îi cercetează pe fiii oamenilor.
- ⁵ Domnul cercetează pe cel drept și pe cel nelegiuit. *
Duhul lui îl urăște pe acela care iubește violența.
- ⁶ El va face să plouă peste cei răi cărbuni aprinși; *
foc și pucioasă, și suflare de foc
este partea lor de moștenire.
- ⁷ Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; *
cei dreți vor vedea fața lui.

Ant. Nu pot fi asemănaute suferințele timpului de față cu mărirea viitoare, care va străluci în noi.

Ant. 3 Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor și i-a primit ca pe o ardere de tot.

Psalmul 16 (17)

- ¹ Ascultă, Doamne, dreptatea mea, *
ia aminte la strigarea mea;
pleacă-ți urechea la rugăciunea mea, *
de pe buze care nu au înșelăciune.
- ² Judecata mea să vină de la tine, *
ochii tăi să vadă dreptatea.
- ³ Pune la încercare inima mea, cerceteaz-o noaptea,
încearcă-mă în foc, *
dar nu vei găsi în mine nedreptate.

- ⁴ Gura mea nu a păcătuit,
fiind părtașă la faptele oamenilor; *
pentru cuvintele buzelor tale
m-am păzit de căile făcătorilor de rele.
- ⁵ Tu îmi păstrezi pașii siguri pe căile tale, *
ca să nu se clatine picioarele mele.
- ⁶ Strig către tine, Dumnezeule, căci tu mă ascuți, *
pleacă-ți urechea spre mine
și ascultă cuvintele mele.
- ⁷ Arată-ți bunătatea ta cea mare, †
tu, care cu dreapta ta îi scapi de dușmani *
pe cei care se încred în tine.
- ⁸ Păzește-mă ca pe lumina ochilor; †
adăpostește-mă la umbra aripilor tale *
de fața celor răi care mă prigonesc.
- ⁹ Dușmanii sufletului meu mă împresoară cu furie, †
¹⁰ ei și-au închis inima, *
gura lor vorbește cu aroganță.
- ¹¹ Acum vin asupra mea, mă înconjoară, *
ochii lor mă ațintesc ca să mă doboare la pământ,
¹² cu înfățișare ca de leu gata de pradă *
și ca un pui de leu ce stă la pândă în ascunzișuri.
- ¹³ Ridică-te, Doamne! Ieși în calea lor și împiedică-i! *
Cu sabia ta scapă sufletul meu de cel nelegiuit.
- ¹⁴ Mântuiește-mă, Doamne,
cu mâna ta de acești morți, *
de muritorii ce și-au luat partea în viața aceasta.
Din rezervele tale tu umpli stomacul lor, *
se vor sătura fiii lor și va rămâne destul
și pentru copiii lor.
- ¹⁵ Dar eu, în dreptate, voi vedea fața ta, *
când mă voi scula mă voi sătura de chipul tău.

Ant. Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor și i-a primit ca pe o ardere de tot.

V. Mă cuprinde teama și neliniștea.

R. Dar eu îmi găsesc plăcerea în poruncile tale.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 4,7-5,8

În încercări este arătată puterea lui Cristos

Fraților, ^{4,7} noi avem această comoară în vase de lut pentru ca puterea imensă să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi. ⁸ Suntem apăsați de neazuri din toate părțile, dar nu striviți; suntem în cumpănă, dar nu disperați; ⁹ persecutați, dar nu abandonați; doborâți, dar nu uciși. ¹⁰ Pretutindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru. ¹¹ Căci noi care trăim suntem mereu dați la moarte pentru Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor. ¹² Așa încât în noi lucrează moartea, iar în voi, viața.

¹³ Dar având același duh al credinței, după cum este scris: *Am crezut, de aceea am vorbit*, credem și noi și de aceea vorbim, ¹⁴ știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va așeza lângă el împreună cu voi. ¹⁵ De fapt, toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul, să sporească aducerea de mulțumire prin cât mai mulți spre gloria lui Dumnezeu.

¹⁶ De aceea noi nu ne descurajăm, dimpotrivă, dacă omul nostru din afară se trece, cel interior se înnoiește din zi în zi, ¹⁷ căci suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește un belșug nemărginit al gloriei veșnice, ¹⁸ pentru că noi nu căutăm cele care se văd, dar cele care nu se văd, căci cele care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice.

^{5,1} Știm că dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână, veșnică, în ceruri. ² De aceea suspinăm în acest cort al nostru, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer ³ numai dacă vom fi găsiți îmbrăcați, și nu goi. ⁴ De fapt, fiind în cortul acesta, suspinăm apăsați de greutate, pentru faptul că nu am vrea să ne dezbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm pentru ca ceea ce este muritor să fie absorbit de viață. ⁵ Cel care ne-a

făcut pentru aceasta este Dumnezeu care ne-a dat arvuna Duhului.

⁶ Așadar, noi suntem întotdeauna plini de încredere, deși știm că atât timp cât locuim în trup, suntem departe de Domnul, ⁷ căci umblăm prin credință, nu prin vedere. ⁸ Deci suntem plini de încredere și ne place mai mult să părăsim trupul și să ne întoarcem acasă la Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mt 5,11.12a.10

R. Fericți sunteți când vă vor insulta, vă vor persecuta și, mințind, vor spune împotriva voastră tot răul din cauza mea. Bucurați-vă și tresătați de veselie, * căci răsplata voastră mare este în ceruri.

V. Fericți cei persecutați pentru dreptate, pentru că a lor este împărăția cerurilor. * Căci răsplata voastră.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 329, în ziua de naștere a martirilor: PL 38, 1454-1456)

Moartea martirilor este de preț pentru că a fost cumpărată cu prețul morții lui Cristos

În faptele atât de glorioase ale sfinților martiri, prin care Biserica înflorește pretutindeni, noi vedem cu ochii noștri cât de adevărat este ceea ce am cântat, și anume că *lucru de preț este în fața Domnului moartea sfinților săi* (Ps 115,15). Este lucru de preț în ochii noștri și în ochii lui, pentru al cărui nume ei au murit.

Însă prețul morții lor este moartea unuia singur. Câte morți a răscumpărat el murind singur, căci dacă nu ar fi murit, bobul de grâu nu s-ar fi înmulțit! Ați auzit ce spunea când se apropia pătımirea lui, adică atunci când se apropia răscumpărarea noastră: *Dacă bobul de grâu, care cade în pământ, nu moare, rămâne singur; însă dacă moare, aduce rod mult* (In 12,24).

Într-adevăr, pe cruce s-a realizat un schimb minunat; acolo s-a deschis sacul care conținea prețul răscumpărării noastre: când coasta sa a fost deschisă de lancea care îl lovea, a țâșnit prețul lumii întregi.

Au fost răscumpărați credincioșii și martirii, însă credința martirilor a fost pusă la încercare, dovadă este sângele. Ceea ce a fost vărsat pentru ei, ei au restituit, împlinind ceea ce spune sfântul Ioan: *Cristos și-a dat viața pentru noi. La fel și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați (1In 3,16)*.

Și în alt loc se spune: *Când stai la masă cu un dregător, ia seama pe cine ai înaintea ta, căci în funcție de aceasta trebuie să te pregătești (Prov 23,1)*. Masă mare este acolo unde mâncarea este însuși stăpânul mesei. Nimeni nu se dă pe sine însuși ca hrană comensilor; aceasta o face Domnul Cristos. El este cel care invită și tot el este mâncarea și băutura. Martirii au cunoscut, așadar, ceea ce mâncau și beau, ca să restituie în același mod.

Dar cum ar fi putut ei să restituie în același mod, dacă el nu le-ar fi dat ce să restituie, el care a plătit cel dintâi? De aceea și psalmul în care am cântat: *Lucru de preț este în fața Domnului moartea sfinților săi ce ne recomandă?*

Acolo, omul a considerat cât a primit de la Dumnezeu, a privit la atâtea daruri ale harului Celui Atotputernic care l-a creat, care l-a căutat când era pierdut, care, găsindu-l, l-a iertat, care l-a ajutat când lupta cu slabele sale puteri, care nu s-a dat deoparte când l-a văzut în pericol, care l-a încoronat ca învingător și s-a dat pe sine ca răsplată. Toate acestea le-a considerat și a spus: *Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut? Voi lua potirul mântuirii (Ps 115,12-13)*.

Ce este acest potir? Este potirul amar și murdar al suferinței, potirul pe care, dacă nu l-ar fi băut mai întâi medicul, bolnavul nu ar fi avut curajul să-l atingă. El însuși este acest potir: recunoaștem acest potir de pe buzele lui Cristos care spune: *Tată! Dacă este posibil, să treacă de la mine potirul acesta (Mt 26,39)*.

Despre acest potir, martirii au spus: *Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului (Ps 115,13)*. Nu te temi că vei cădea? Nu, a răspuns el. De ce? Pentru că

voi invoca numele Domnului. Cum ar fi putut martirii să învingă, dacă el nu ar fi fost victorios în martiri, el care a spus: *Bucurați-vă, pentru că eu am învins lumea!* (cf. *In* 16,33). Împăratul cerurilor conducea mintea și inima lor și, prin ei, triumfa asupra diavolului pe pământ și în cer îi încorona pe martiri. O, fericiți cei care au băut acest potir! Și-au încheiat suferința și au primit onorurile!

Luați aminte, așadar, preaiubiților! Ceea ce nu puteți vedea cu ochii gândiți cu mintea și cu inima și înțelegeți că *lucru de preț este în fața Domnului moartea credincioșilor săi.*

RESPONSORIUL

2Tim 4,7-8; Fil 3,8-10

R. Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința; * de acum îmi este rezervată coroana dreptății.

Ÿ. Consider că toate sunt o pierdere numai să ajung ca să-l cunosc pe Cristos și să iau parte la suferințele lui, asemenea lui în moarte. * De acum.

In solemnități și sărbători, Te Deum, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Acesta-i martirul ce-n propriul sânge,
Murind cu curaj, pe dușmani îi înfrânge.

El luptă în viață și ținta e una:
Cristos de la care primește cununa.

Erou al credinței, puternica-ți rugă
Păcatele grele în noi le distrugă,
Și fă ca voința la rău să reziste;
Curaj ne inspiră în clipele triste.

Ești liber la moarte; nu-i moartea dezastru,
Căci sufletu-ți zboară spre cerul albastru.
Din lanțul păcatelor noastre ne scoate,
Ca liberi să fim sufletește în toate.

Durerile crunte spre cer ți-au fost punte;
 Mărire Treimii ce ție pe frunte,
 Odată ajuns întru slava supremă,
 Precum se cuvine, ți-a pus diademă. Amin.

Sau:

Martyr Dei, qui (quæ) únicum
 Patris sequéndo Fílium
 Victis triúmphas hóstibus,
 Victor (victrix) fruens cæléstibus,
 Tui precátus múnere
 Nostrum reátum dílué,
 Arcens mali contágium,
 Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt iam víncula
 Tui sacráti córporis;
 Nos solve vinclis sæculi
 Amóre Fílii Dei.

Honor Patri cum Fílio
 Et Spíritu Paráclito
 Qui te coróna pérpeti
 Cingunt in aula glóriæ. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Isuse, modelul urmat de fecioare,
 Spre care privește martirul ce moare,
 Tu, cel care dai tuturoră răsplată,
 Ascultă-ne ruga spre tine-ndreptată.

Această fecioară cu inimă mare
 Cu dublă coroană în slavă apare.
 Mulțimea de îngeri și sfinți o admiră,
 În ceruri intrând, pe fecioara martiră.

Rezistă eroic plăpânda ființă
 Când urlă călăul, cumplit amenință,
 Și spada într-însa apoi o împlântă;
 Nu-și neagă martira credința ei sfântă.

Fecioara martiră pe toți ne învață
 Purtarea cea dreaptă-a creștinilor față
 De scurtele vieții plăceri și himere
 Și jertfa pe care credința o cere.

Isuse, la timp de-ncercări și furtună,
 Să nu lași credința din noi să apună,
 Și iartă-ne toate păcatele ca să
 Scăpăm de povara ce greu ne apasă.

Cristos să primească, el, gingașă floare
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

O castitátis signifer
 Et fortitúdo mártýrum,
 Utrísque reddens præmia,
 Audi benígnus súpplices.

Hæc virgo magni pectoris,
 Beáta sorte dúplici
 Bináque palma nóbilis,
 Hic tóllitur præconiis.

Hæc te fatéri pèrtinax,
 Tortóris acre brácchium
 Armávit in se strénue
 Tibíque fudit spírítum.

Sic sæviéntis vúlnera
 Et blandiéntis víncere
 Mundi docens illécebram,
 Fidem docet nos íntegram.

Huius favóre débíta
 Nobis remíttas ómnia,
 Foménta tollens críminum
 Tuámque subdens grátiam.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Buzele mele te vor lăuda, Doamne, căci mai bună este mila ta decât viața.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Martiri ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veac.

Ant. 3 Pe cel care va învinge îl voi pune coloană în templul meu, spune Domnul.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel prin Cristos prisosește și mângâierea noastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Tăria mea * și lauda mea este Domnul. Tăria mea.

V. El este mântuirea mea * și lauda mea este Domnul. Slavă Tatălui. Tăria mea.

Ant. la *Benedictus*: Cel care își urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, împreună cu martirii care și-au dat viața pentru cuvântul lui Dumnezeu, să-l sărbătorim pe Mântuitorul nostru, martorul credincios al Tatălui:

Doamne, ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău!

Prin martirii tăi, care au îmbrățișat de bunăvoie moartea ca mărturie pentru credință,

– dă-ne, Doamne, adevărata libertate a spiritului.

Prin martirii tăi, care și-au mărturisit credința până la sânge,

- dă-ne, Doamne, puritate și statornicie în credință.
(*Doamne, ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău!*)

Prin martirii tăi, care au mers pe urmele tale purtând crucea,

- dă-ne, Doamne, harul să suportăm cu tărie greutatea vieții.

Prin martirii tăi, care și-au spălat veșmintele în sângele Mielului,

- dă-ne, Doamne, harul să învingem toate ispitele trupului și ale lumii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu i-ai dat martirului tău **N.** biruința asupra chinurilor; dăruiește-ne și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu i-ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate; dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omenească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Dumnezeu l-a făcut biruitor (a făcut-o biruitoare) în lupta cea grea, și el (ea) a cunoscut că înțelepciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât toate.

LECTURA SCURTĂ**IPt 5,10-11**

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintiți. Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

℣. Domnul l-a îmbrăcat (a îmbrăcat-o) cu veșmântul bucuriei.

℞. Și i-a așezat pe cap cununa frumuseții.

Ora a șasea

Ant. Domnul l-a încununat (a încununat-o) cu coroana dreptății și i-a dăruit numele sfânt al slavei.

LECTURA SCURTĂ**Iac 1,12**

Fericit este omul care îndură ispita, pentru că, după ce va fi încercat, va primi coroana vieții pe care a promis-o Domnul celor care îl iubesc.

℣. În Dumnezeu am nădăjduit.

℞. Nu mă tem de ce-mi poate face mie omul.

Ora a noua

Ant. Plecând, mergeau și plângeau, aruncând sămânța.

LECTURA SCURTĂ**Înț 3,1-2a.3b**

Sufletele celor dreți sunt în mâna lui Dumnezeu, iar chinul morții nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreții sunt morți cu desăvârșire, dar ei sunt în pace.

☩. Venind, se întorceau cu bucurie.

℟. Adunându-și snopii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele II

IMNUL

Isuse, ostașilor tăi totdeauna
 Le ești după moarte răsplata, cununa;
 Slăvim un erou azi ce vine la tine;
 Ne iartă, s-o facem precum se cuvine.
 Din cupa plăcerii nu soarbe otravă,
 N-ascultă sirene cu voce suavă,
 Renunță la cele ce sunt trecătoare,
 De-aceea-i primit în cereasca splendoare.
 Torturile-s grele, bătăile-s crunte,
 Dar stă neclintit precum stânca din munte;
 Când capul tăiat la pământ i s-așterne
 Ia sufletul drumul mării eterne.
 Cu-ncredere-n ruga eroului mare,
 Îți cerem, Isuse, acum îndurare.
 Ne iartă păcatele multe și grele
 Și nu-ți mai aduce aminte de ele,
 Ca-n clipa în care sfârșitul ni-l sună
 Arhanghelul morții, să fim împreună
 În cer cu martirul, tovarăși cu dânsul,
 Să nu mai cunoaștem durerea și plânsul.
 Cu inimi supuse, la tron ce mai sus e
 De ceruri, mărire ți-aducem, Isuse.
 Primească mărire și veșnicul Tată
 Și Duhul izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Deus tuórum mílitum
 Sors et coróna, præmium,
 Laudes canéntes mártiris
 Absólve nexu críminis.

Hic (Hæc) testis ore prôtulit
 Quod cordis arca crédidit,
 Christum sequéndo répperit
 Effusióne sánguinis.

Hic (Hæc) nempe mundi gáudia
 Et blandiménta nóxia
 Cadúca rite députans,
 Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
 Et sústulit viríliter;
 Pro te refúndens sánguinem,
 Æténa dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplíci
 Te póscimus, píssime;
 In hoc triúmpho mártiris
 Dimítte noxam sérvulis,

Ut consequámur múneris
 Ipsíus et consórtia,
 Lætémur ac perénniter
 Iuncti polórum sédibus.

Laus et perénnis glória
 Tibi, Pater, cum Fílio,
 Sancto simul Paráclito
 In sæculórum sæcula. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Tu, ce mama ți-ai creat-o și-ai voit odinioară,
 Zămislit de o Fecioară, să te naști dintr-o Fecioară,
 Ne ascultă rugăciunea, azi când facem sărbătoare
 Unei sfinte mucenice minunate-ntre fecioare.

A avut fecioara sfântă pe pământ o dublă soartă,
 De aceea și în ceruri o cunună dublă poartă;
 S-a învins pe sine însași într-o post și înfrânare,
 A învins și-această lume cu călăi, cu tot ce are.

Precum vulturul despică zarea-naltă, se ridică
 Ea, fecioara mucenică, sus în cer căci fără frică
 A știut pentru credință chiar și moartea s-o înfrunte
 Îndurând cu bărbăție și torturi și chinuri crunte.

Mucenica sfântă pună pentru noi o vorbă bună.
Doamne sfinte, răutatea nu lăsa să ne răpună.
Curățiți fiind de tine, de-a păcatului plămadă,
Ochii noștri față-n față pe vecie să te vadă. Amin.

Sau:

Virginis Proles opifexque Matris,
Virgo quem gessit peperitque Virgo,
Virginis festum canimus tropæum:
Accipe votum.

Hæc tua virgo, duplici beata
Sorte dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentum
Corpore sæclum.

Inde nec mortem nec amica mortis
Sæva pœnarum gênera pavescens,
Sanguine fuso meruit sacratum
Scandere cælum.

Huius obtentu, Deus alme, nostris
Parce iam culpīs, vitiis revulsis
Quo tibi puri résonet per ævum
Pectoris hymnus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Cine vrea să vină după mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze.

Psalmul 114 (116 A)

- ¹ Îl iubesc pe Domnul, *
pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.
- ² El își pleacă urechea spre mine, *
în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
și mă cuprindeau spaimile infernului,
mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
„Doamne, salvează-mi sufletul!” —

- ⁵ Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- ⁶ Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- ⁷ Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- ⁸ El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- ⁹ Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

Ant. Cine vrea să vină după mine să se lepede de sine,
să-și ia crucea și să mă urmeze.

Ant. 2 Dacă îmi va sluji cineva, îl va cinsti Tatăl meu
care este în ceruri.

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,

¹⁹ în curțile casei Domnului, *
 în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Dacă îmi va sluji cineva, îl va cinsti Tatăl meu care este în ceruri.

Ant. 3 Cine își va pierde viața pentru mine o va găsi în veci.

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

^{4.11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
 să primești gloria, cinstea și puterea,
 pentru că tu ai creat toate, *
 și prin voința ta au fost create și există!

^{5.9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
 și să-i deschizi pecetile,
 căci ai fost înjunghiat †
 și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
 oameni din toate triburile,
 limbile, popoarele și națiunile
¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție și preoți
 pentru Dumnezeuul nostru, *
 care vor domni pe pământ!

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
 să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
 și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Cine își va pierde viața pentru mine o va găsi în veci.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Praiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul mării și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai pus la încercare, Doamne, * și ne-ai scos la liman. Ne-ai pus.

Ÿ. Ne-ai trecut prin foc, precum se trece argintul, * și ne-ai scos la liman. Slavă Tatălui. Ne-ai pus.

Ant. la Magnificat: În împărăția cerească este locuința sfinților și acolo își află ei odihna în veac.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la cina cea de taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri harul să fie părtași la moartea ta răscumpărătoare:
Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu, i-ai dat martirului tău **N.** biruință asupra chinurilor; dăruiește-te și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu, i-ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate; dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omenească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

COMUNUL PĂSTORILOR

Vesperele I

IMNUL Tu cel ce Țesut-ai, 1658 sau Buni păstori, 1661, ca la Vesperele II.

PSALMODIA

Ant. 1 Vă voi da păstori după inima mea și ei vă vor călăuzi cu știință și pricepere.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Vă voi da păstori după inima mea și ei vă vor călăuzi cu știință și pricepere.

Ant. 2 Eu însumi voi paște oile mele: pe cele pierdute le voi căuta și pe cele risipite le voi aduce înapoi.

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeul lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei drepți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Eu însumi voi paște oile mele: pe cele pierdute
 le voi căuta și pe cele risipite le voi aduce înapoi.

Ant. 3 Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos.
⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste. —

- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale.

LECTURA SCURTĂ

IPt 5,1-4

Așadar, pe prezbiterii care sunt între voi, eu care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o, nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. Iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se vestejește.

RESPONSORIUL SCURT

R. Preoți ai Domnului, * binecuvântați-l pe Domnul!
Preoți.

V. Lăudați-l pe Domnul, voi, cei dreپți și smeriți cu inima, * binecuvântați-l pe Domnul. Slavă Tatălui.
Preoți.

Ant. la Magnificat, pentru un papă sau episcop:
 Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților, păstorule bun al poporului, tu ai fost bineplăcut Domnului.

Pentru un preot: M-am făcut tuturor toate ca să-i mântuiesc pe toți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude, precum se cuvine, lui Cristos, rânduit să fie mare preot pentru oameni în cele ce sunt ale lui Dumnezeu, și să-l rugăm cu umilință:

Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Tu ai luminat Biserica în chip minunat, dându-i conducători înțelepți și sfinți:

– dă-le mereu creștinilor harul să se bucure de această lumină.

Tu ai iertat păcatele poporului atunci când sfinții păstori te-au rugat, precum Moise:

– prin mijlocirea lor, purifică și sfințește neconținut Biserica ta.

Tu i-ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și ai trimis Duhul tău asupra lor:

– umple cu Duhul Sfânt pe toți conducătorii poporului tău.

Tu însuși ești moștenirea sfinților păstori:

– nu lăsa să se îndepărteze de tine nici unul dintre aceia pe care i-ai dobândit cu sângele tău.

Tu ai dat viața veșnică oilor tale prin păstoria Bisericii, așa încât nimeni să nu le poată răpi din mâna ta:

– mântuiește-i pe cei răposați, pentru care ți-ai dat viața ca jertfă.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N**, să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu; ocrotește-i, prin mijlocirea

lui, pe păstorii Bisericii tale, împreună cu turma ce le este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.** i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.** spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug Duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a cărui îndurare nespusă sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, păstorul suprem.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor**IMNUL**

Pentru un păstor:

Isuse, păstor al păstorilor, care
Ești sfintei Biserici păstorul cel mare,
În imnuri slăvesc astăzi slugile tale
În ziua intrării în cer triumfale,

Pentru un papă:

Pe-al Romei episcop, cucernicul papă,
Ce blând a condus spre izvoare de apă
O turmă lăsată lui Petru de tine,
Hrănită cu iarba pășunii divine.

Pentru un episcop:

Pe sfântul episcop, slăvitul și demnul
De cinste, pe frunte purtând untdelemnul
Sfințirii înalte, ca turma lui dată
S-o poată hrăni la pășune bogată.

Pentru un preot:

Pe marele sfânt ce plăcutu-ți-a ție
Părtaș să îl faci la a ta preoție;
Umil servitor ce nimic nu-ți refuză,
Poporului tău către cer călăuză.

Acesta-i păstorul model și lumină
Ce plânge cu cei care plâng și suspină.
Prin el Dumnezeu tuturor își arată
Iubirea-i curată, iubirea de tată.

Cântări pentru sfântul păstor azi răsună;
 În ceruri el poartă pe frunte cunună.
 Isuse, spre dânsul azi poartă-ne gândul.
 La tine s-ajungem pe dânsul urmându-l.
 Te-adoră toți sfinții, cu ei deodată,
 Te-adoră tot omul, cerescule Tată;
 Și Fiului tău, de asemeni, se-nchină,
 Și Duhului Sfânt dătător de lumină. Amin.

Sau:

Pro uno pastore:

Christe, pastórum caput atque princeps,
 Géstiens huius celebráre festum,
 Débitas sacro pia turba psallit
 Cármine laudes.

Pro papa:

Quas oves Petro déderas, ovíle
 Orbis ut totus fíceret sacrátum,
 Hic tuo nutu pósito suprémo
 Cúlmine rexit.

Pro episcopo:

Strénuum bello púgilem supérni
 Chrísmatis pleno tuus unxit intus
 Spíritus dono, posúitque sanctam
 Páscere gentem.

Pro presbytero:

Hunc tibi eléctum fáciens mínístrum,
 Ac sacerdotem sócians, dedísti
 Dux ut astáret pópulo fidélis
 Ac bonus altor.

Hic gregis ductor fuit atque forma,
 Lux erat cæco, mísero levámen,
 Próvidus cunctis pater omnibúsque
 Ómnia factus.

Christe, qui sanctis méritam corónam
 Reddis in cælis, dócili magístrum
 Fac sequi vita, similíque tandem
 Fine potfri.

Æqua laus summum célebret Paréntem
 Teque, Salvátor, pie rex, per ævum;
 Spíritus Sancti résonet per omnem
 Glória mundum. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Preamărim, Cristoase, astăzi sfinții care-au fost părtașii
 Preoției tale sfinte, hotărâți purtându-și pașii
 După tine; cinstea însă care lor li se cuvine,
 Mare preot pe vecie, să se-ndrepte către tine.
 Ai sădit în ei lumină, tu, ce ești Lumina pură,
 Ca să-mpartă tuturoră sfânta ta învățătură.
 Rânduiți au fost de tine călăuze pentru lume,
 Prin cuvinte și prin fapte pașii noștri să-i îndrume.
 Cât privește-a lor credință,
 nu puțini le-au fost dușmanii;
 Au păstrat credința însă prin eforturi și strădanii,
 Au păstrat-o ne-nfinată, neștirbită și curată,
 Cu speranță neclintită și cu ochii la răsplată.
 Doamne, tu care cu sfinții și cu îngerii sobor ții,
 Pe-ale tale slugi fidele le-ai primit în ceasul morții
 În lăcașul de mărire, în cereasca ta splendoare,
 Ca să guste fericirea după viața trecătoare.
 Rege-al regilor, tu, ce ești Dumnezeuul mării glorii,
 Preamărire și cinstire să-ți aducă muritorii,
 După cum în ceruri ceata fericitorilor cântând dă
 Maiestății tale cinste și-ți slăvesc domnia blândă.
 Amin.

Sau:

Pro pluribus pastoribus:

Dum sacerdotum célebrant fideles
 Festa sollémni veneránda cultu,
 In tuas laudes honor hic redúndat,
 Summe Sacérdos.

Cuius ex dono potuere patres
 Sémitas lucis pópulos docere,
 Móribus sanctis régere atque verbo
 Páscere vitæ.

Sed nec advérsis póterant movéri
 A tuæ certo fídei tenóre,
 Quos futurórum rata præmiórum
 Spes animábat.

Unde post vitæ frágilis labóres
 Rite decúrsos, pátrias adépti
 Cælitus sedes, sólida beáti
 Pace fruúntur.

Glóriæ summum decus atque laudis,
 Rex, tibi, regum, Déitas perénnis,
 Quicquid est rerum célebret per omne
 Tempus et ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor.

Psalmul 20 (21),2-8.14

- ² Doamne, regele se veseleşte de puterea ta *
 și de mântuirea ta se bucură atât de mult!
- ³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
 și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.
- ⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
 și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.
- ⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
 lungime de zile în veac și de-a pururi.
- ⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
 strălucire și măreție așezi deasupra lui.
- ⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
 tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.

⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.

¹⁴ Înalță-te, Doamne, în tăria ta; *
vom cânta și vom lăuda puterea ta!

Ant. Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul
dintre toți și slujitorul tuturor.

Ant. 2 Când va veni păstorul suprem, veți fi încoronați
cu mărirea nepieritoare.

Psalmul 91 (92)

I

² Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,

³ să vestim de dimineață îndurarea ta *
și noaptea, fidelitatea ta,

⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.

⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.

⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!

⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște, *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.

⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,

ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *

⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!

Ant. Când va veni păstorul suprem, veți fi încoronați
cu mărirea nepieritoare.

Ant. 3 Slujitor bun și credincios, intră în bucuria
Domnului tău.

II

¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.

- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- ¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- ¹⁶ ca să vestească: *
„Domnul, stâncă mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău.

℣. Vei auzi un cuvânt din gura mea.

℟. Și le vei duce vestea cea bună.

LECTURA ÎNTÂI

Pentru un papă sau episcop:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Tit

1,7-11; 2,1-8

Învățătura Apostolului despre calitățile și slujirea episcopilor

Preaiubitule, ⁷ episcopul, ca administrator al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără cusur: să nu fie arogant, nici mândros, nici bețiv, nici violent, nici doritor de câștig necinstit, ⁸ ci ospitalier, iubitor de bine, înțelept, drept, evlavios, stăpân pe sine, ⁹ ținând la cuvântul adevărat conform doctrinei pentru ca să fie puternic și să îndrume la învățătură sănătoasă și să-i convingă pe potrivnici.

¹⁰ De fapt, sunt mulți rebeli, flecari, înșelători, în special dintre cei circumciși, ¹¹ cărora trebuie să li se închidă

gura. Aceștia răvășesc case întregi învățând ceea ce nu trebuie de dragul unui câștig necinstit.

^{2,1} Dar tu spune ceea ce este conform cu învățătura sănătoasă.

² Bătrânii să fie sobri, demni, înțelepți, sănătoși în credință, în iubire și în răbdare. ³ Tot așa și bătrânele să se poarte așa cum le stă bine unor femei sfinte, să nu fie clevetitoare, nici dedate la beție, ci să învețe la bine, ⁴ să le educe pe cele tinere să-și iubească soții și copiii, ⁵ să fie înțelepte, curate, având grijă de casă, să fie binevoitoare, supuse soților lor, ca să nu fie defăimat cuvântul lui Dumnezeu.

⁶ La fel, îndeamnă-i pe cei mai tineri să fie înțelepți, ⁷ prezentându-te pe tine însuși, în toate, exemplu de fapte bune, în învățătura nealterată, demnitate, ⁸ cuvânt sănătos, convingător, pentru ca cel care se opune să fie rușinat, neavând de spus nimic rău despre noi.

RESPONSORIUL

Fap 20,28; 1Cor 4,2

R. Vegheați asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus episcopi. * Păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care Dumnezeu a dobândit-o prin sângele Fiului său.

Ÿ. Ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios. * Păstoriți Biserica.

Pentru un preot:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 5,1-11

Slujirea păstorilor și a credincioșilor

¹ Pe prezbiteri, care sunt între voi, eu care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: ² Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o, nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; ³ nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. ⁴ Iar când

va apare păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se veștejește.

⁵ Tot așa și voi, tinerilor, supuneți-vă prezbiterilor. Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, pentru că: *Dumnezeu se împotrivește celor mândri, însă celor smeriți le dă har.*

⁶ Așadar, umiliți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit. ⁷ Lăsați în grija lui toată neliniștea voastră, căci el se îngrijește de voi.

⁸ Fiți cumpătați, vegheați! Dușmanul vostru, diavolul, ca un leu care rage, dă târcoale căutând pe cine să înghită. ⁹ Împotriviți-vă lui, tari în credință, știind că și frații voștri răspândiți în lume îndură aceleași suferințe.

¹⁰ Iar Dumnezeu oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintiți. ¹¹ Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

RESPONSORIUL

1 Cor 4,1-2; Prov 20,6

R. Orice om să ne considere ca slujitori ai lui Cristos și administratori ai tainelor lui Dumnezeu. * Ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios.

V. Mulți oameni se prezintă ca binefăcători, dar cine va găsi un bărbat credincios? * Ceea ce.

LECTURA A DOUA

Pentru un papă:

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 3, la aniversarea alegerii sale, 2-3: PL 54, 145-146)

*Rămâne permanent
ceea ce Cristos a instituit în Petru*

Preaiubiților, când este vorba de împlinirea slujirii oficiului nostru, ne dăm seama că suntem slabi și lăncezi, căci dacă dorim să acționăm cu devotament și curaj,

suntem împiedicați de fragilitatea condiției noastre. Cu toate acestea, avem de partea noastră mijlocirea neîncetată a marelui preot atotputernic și veșnic, care, asemănător nouă, dar egal Tatălui, și-a coborât dumnezeirea până la condiția umană și a înălțat umanitatea până la condiția divină, iar noi ne bucurăm, cu demnitate și sfințenie, de hotărârea pe care a luat-o, căci, chiar dacă a încredințat multor păstori grija oilor sale, totuși nu a încetat să-și păzească turma preaiubită.

Asistența lui veșnică și activă garantează apărarea autorității apostolice, care nu a rămas niciodată fără ajutor, și garantează tăria fundamentului, pe care se înalță întreaga Biserică și care nu este slăbită de dimensiunea impresionantă a templului.

De fapt, soliditatea acestei credințe, care a fost lăudată în principele apostolilor, este veșnică. Și așa cum durează ceea ce Petru a crezut în Cristos, la fel durează ceea ce Cristos a instituit în Petru. Rămâne, așadar, hotărârea adevărului și fericitul Petru, stăruind mereu în tăria pietrei pe care a primit-o, nu a părăsit cârma Bisericii, care i-a fost încredințată.

Într-adevăr, el a fost rânduit deasupra celorlalți, pentru ca din faptul că este numit piatră, proclamat fundament, constituit paznic al împărăției cerurilor, stabilit judecător a ceea ce trebuie legat sau dezlegat printr-o sentință ce este ratificată și în cer, noi să putem recunoaște, prin înseși misterele conținute în aceste apelative, că el este strâns unit cu Cristos.

Acum, el continuă cu mai multă intensitate și eficacitate misiunea ce i-a fost încredințată și împlinește toate funcțiile și responsabilitățile în și cu acela prin care este preamărit.

De aceea, dacă noi facem ceva bine și judecăm corect, dacă obținem ceva de la milostivirea lui Dumnezeu prin rugăciunile noastre zilnice, toate acestea le datorăm lucrării și meritelor aceluia a cărui putere este vie în acest scaun apostolic, care este al său, și a cărui autoritate continuă să triumfe.

Într-adevăr, preaiubiților, acest lucru l-a dobândit acela mărturisire de credință, care, inspirată de Dumnezeu Tatăl

în inima apostolului, s-a înălțat deasupra tuturor nesiguranțelor opiniilor omenești și a primit soliditatea unei pietre, care nu va fi slăbită de nici un atac.

Astfel, în Biserica întregă, Petru spune în fiecare zi: *Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu (Mt 16,16)*, și orice limbă care îl mărturisește pe Domnul este însușită de magisteriul acestei voci.

RESPONSORIUL

Mt 16,18; Ps 47 (48),9

R. Isus i-a spus lui Simon: „Eu îți spun: Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea, * și porțile iadului nu o vor birui”.

V. Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna. * Și porțile.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Din *Comentariu asupra psalmului 126*
de sfântul Ilariu, episcop

(Nr. 7-10: PL 9, 696-697)

Dumnezeu construiește și păzește cetatea sa

Dacă Domnul n-ar zidi casa, în zadar ar trudi cei care o zidesc (Ps 126,1). Voi sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi (1Cor 3,16). Aceasta este casa și acesta este templul lui Dumnezeu, plin de învățăturile și harurile lui Dumnezeu, și locuință capabilă de sfințenia inimii divine, despre care același profet a dat mărturie: *Sfânt este templul tău, minunat în dreptate (Ps 64,5-6)*. Sfințenia, dreptatea și curăția omenească sunt un templu pentru Dumnezeu.

Această casă, așadar, trebuie să fie zidită pentru Dumnezeu. Ceea ce este construit cu puterile omenești nu durează și ceea ce este făcut după învățăturile omenești nu rezistă și nu va putea fi păzit prin muncile noastre zadarnice și grija preocupării noastre.

Trebuie să o zidim altfel, trebuie să o păzim într-un alt mod. Nu trebuie să începem construcția pe un teren slab și nisipos, ci trebuie să punem temelia pe profeți și pe apostoli.

Casa trebuie ridicată cu pietre vii, trebuie să fie ținută împreună de piatra unghiulară, trebuie să fie înălțată prin îmbinări reciproce până la omul perfect și la statura trupului lui Cristos, trebuie să fie împodobită cu strălucirea și frumusețea harurilor spirituale.

Astfel, dacă este zidită de Dumnezeu, adică după învățăturile sale, ea nu se va prăbuși. Această casă va crește formând mai multe case, prin diferitele construcții ale credincioșilor, în fiecare dintre noi, spre mărirea și împodobirea acelei cetăți fericite.

Deja de mult timp, Domnul este păzitorul vigilent al acestei cetăți: când l-a ocrotit pe Abraham de-a lungul peregrinării sale, când l-a ales pe Isaac ca jertfă, când l-a îmbogățit pe slujitorul său Iacob, când l-a înălțat pe Iosif vândut în Egipt, când l-a întărit pe Moise împotriva faraoanului, când l-a ales pe Iosue drept conducător în lupte, când l-a eliberat pe David de toate pericolele, când l-a înzestrat pe Solomon cu darul înțelepciunii, când i-a asistat pe profeți, când l-a răpit în cer pe Ilie, când l-a ales pe Elizeu, când l-a hrănit pe Daniel, când i-a răcorit pe cei trei tineri în cuptorul cu foc și s-a adăugat celor trei ca al patrulea, când l-a învățat pe Iosif printr-un înger că se va naște dintr-o fecioară, când a asigurat-o pe Maria, când l-a trimis înainte pe Ioan, când i-a ales pe apostoli și l-a rugat pe Tatăl, spunând: *Tată sfânt, păstrează-i în numele tău. Cât timp am fost cu ei, eu i-am păstrat în numele tău (In 17,11)* și, în sfârșit, când, după pătimire, promite că va veghea asupra noastră și că ne va avea veșnic în grija sa, spunând: *Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (Mt 28,20)*.

Aceasta este protecția veșnică a acelei cetăți sfinte și fericite, care este cetatea lui Dumnezeu, formată din mulți care se adună împreună și care este în fiecare dintre noi. Această cetate, așadar, trebuie să fie zidită de Dumnezeu, ca să crească până la desăvârșirea ei. Într-adevăr, desăvârșirea nu este atunci când începe construcția, ci, prin continuarea construcției, se ajunge la desăvârșirea perfecțiunii.

RESPONSORIUL

IPt 2,4-5; Ps 117 (118),22

R. Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie. * Și voi, ca niște pietre vii sunteți zidiți într-o casă spirituală, într-o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.

V. Aceasta este piatra care a ajuns în capul unghiului.
* Și voi.

Sau alta, în special pentru un episcop:

Din *Predicile* sfântului Fulgențiu de Ruspe, episcop

(Pred. 1, 2-3: CCL 91 A, 889-890)

Administratorul credincios și înțelept

Domnul, voind să arate care este misiunea specială a slujitorilor pe care i-a pus în fruntea poporului său, a spus: *Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl pune peste servitorii săi ca să le dea porția de hrană la timpul potrivit? Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său îl va găsi astfel atunci când se va întoarce!* (Lc 12,42-43).

Cine este acest stăpân, fraților? Fără îndoială, Cristos, care le-a spus ucenicilor săi: *Voi mă numiți „Învățătorul” și „Domnul”, și bine spuneți, pentru că sunt* (In 13,13).

Și care este familia acestui stăpân? Evident, cea pe care Domnul însuși a răscumpărat-o din mâna dușmanului și a luat-o în stăpânirea sa. Această familie sfântă este Biserica catolică, ce se răspândește în lumea întreagă prin rodnicia ei deosebită și care se mândrește că a fost răscumpărată cu sângele prețios al Domnului ei. *Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru cei mulți* (Mt 20,28).

Acesta este și păstorul cel bun, care și-a dat viața pentru oile sale. Turma bunului păstor, așadar, este familia Răscumpărătorului.

Dar cine este administratorul care trebuie să fie credincios și prudent ne arată apostolul Paul care, vorbind despre sine și însoțitorii săi, spune: *Orice om să ne*

considera în felul acesta: ca pe niște slujitori ai lui Cristos, administratori ai tainelor lui Dumnezeu, iar ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios (1Cor 4,1-2).

Nimeni dintre noi însă nu trebuie să considere că numai apostolii au fost puși ca administratori și că slujitorul leneș poate să doarmă infidel și imprudent, neglijând datoria luptei spirituale. Același fericit Apostol, arătând că și episcopii sunt administratori, a spus: *Episcopul, ca administrator al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără cusur (Tit 1,7).*

Noi suntem, așadar, slujitorii capului familiei, suntem administratorii Domnului. Noi am primit porția de hrană, pe care trebuie să v-o distribuim.

Dacă apoi ne întrebăm care este această porție de hrană, ne-o arată iarăși fericitul apostol Paul, când spune: *Fiecare după măsura credinței pe care i-a dat-o Dumnezeu (Rom 12,3).*

Ceea ce Cristos numește porția de hrană, Paul numește măsura credinței, ca să înțelegem că hrana spirituală nu este altceva decât misterul adorabil al credinței creștine. Noi vă dăm în numele Domnului porția de hrană ori de câte ori, luminați de darul harului spiritual, vă expunem învățătura după regula adevăratei credințe, iar voi primiți această porție de hrană de la administratorii Domnului când ascultați zilnic cuvântul adevărului de la slujitorii lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mt 25,21,20

R. Bine, servitor bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune: * intră în bucuria Domnului tău.

V. Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat. * Intră în.

Pentru un preot:

Din decretul despre slujirea și viața preoțească *Presbyterorum ordinis* al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 12)

Chemarea preoților la perfecțiune

Prin sacramentul Preoției, preoții sunt făcuți asemenea lui Cristos preotul ca slujitori ai capului, pentru a face să crească și a zidi întreg trupul lui care este Biserica, în calitate de colaboratori ai episcopatului. Încă de la consacrarea primită prin Botez, și ei, ca și toți creștinii, au primit semnul și darul unei chemări și al unui har atât de mari încât, cu toată slăbiciunea omenească, să poată și să fie obligați să tindă la perfecțiune, după cuvântul Domnului: *Fiiți, așadar, desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit (Mt 5,48).*

Ca preoți, însă, ei sunt obligați cu un titlu deosebit să tindă la desăvârșire deoarece, primind o nouă consacrare prin hirotonire, au devenit instrumente vii în mâna lui Cristos, Preotul veșnic, pentru a continua prin timp lucrarea lui minunată care cu puterea de sus a reînnoit întregul neam omenesc.

Așadar, întrucât orice preot, în felul său propriu, acționează în numele lui Cristos reprezentându-l, el este înzestrat cu un har deosebit pentru ca, slujindu-i pe cei încredințați lui și întregul popor al lui Dumnezeu, să poată tinde mai eficient la desăvârșirea aceluia pe care îl reprezintă, iar slăbiciunea omenească a trupului e vindecată de sfințenia lui, care s-a făcut pentru noi mare preot sfânt, nevinovat, nepătat, separat de păcătoși (Evr 7,26).

Cristos, pe care Tatăl l-a sfințit, adică l-a consacrat și l-a trimis în lume, *s-a dat pe sine însuși pentru noi ca să ne răscumpere de orice nelegiuire și să curețe pentru sine un popor numai al său, plin de zel pentru fapte bune (Tit 2,14)*, și astfel a intrat, prin pătimire, în gloria sa; în același fel și preoții, consacrați prin ungera Duhului Sfânt și trimiși de Cristos, nimicesc în ei faptele trupului și se dedică total slujirii oamenilor, și astfel

pot înainta în sfințenia cu care au fost înzestrați de Cristos, spre a se apropia de omul desăvârșit.

De aceea, îndeplinind slujirea Duhului și a dreptății, sunt întăriți în viața spiritului, cu condiția să se lase învățați de Duhul lui Cristos care le dă viață și îi călăuzește. Într-adevăr, preoții sunt orientați spre desăvârșirea vieții prin înseși acțiunile sacre de fiecare zi, precum și prin întreaga lor slujire pe care o împlinesc în strânsă unire cu episcopul și cu confrății.

Sfințenia preoților, la rândul ei, contribuie în cel mai înalt grad la o mai rodnică îndeplinire a slujirii lor: într-adevăr, chiar dacă harul lui Dumnezeu poate împlini lucrarea mântuirii și prin slujitori nevrednici, Dumnezeu totuși dorește în mod obișnuit să-și arate faptele minunate mai degrabă prin oameni care, făcându-se mai ascultători față de inspirațiile și călăuzirea Duhului Sfânt și datorită unirii intime cu Cristos și sfințeniei vieții proprii, pot spune cu Apostolul: *Nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine (Gal 2,20)*.

RESPONSORIUL

1 Tes 2,8; Gal 4,19

R. Atât de atașați eram de voi încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, * pentru că ne deveniserăți dragi.

V. Copiii mei, pentru voi îndur din nou chinurile nașterii până când Cristos se va forma în voi, * pentru că.

Pentru un misionar:

Din decretul despre activitatea misionară a Bisericii
Ad gentes al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 4-5)

Mergând, învățați toate neamurile

Domnul Isus însuși, înainte de a-și da de bunăvoie viața pentru lume, a orânduit slujirea apostolică și a făgăduit trimiterea Duhului Sfânt în așa fel încât ambele să fie asociate întotdeauna și pretutindeni în lucrarea mântuirii pentru a o duce la bun sfârșit.

Duhul Sfânt, în toate timpurile, unește Biserica întreagă în comuniune și slujire și o înzestreață cu diferite daruri ierarhice și carismatice, dând viață, precum sufletul, instituțiilor bisericești și însuflând credincioșilor același spirit misionar care l-a însuflețit pe Cristos însuși. Uneori el anticipează chiar în mod vizibil acțiunea apostolică, după cum o și însoțește și călăuzește neîncetat în diferite feluri.

Domnul Isus, încă de la început, *i-a chemat la sine pe cei pe care i-a voit și a rânduit doisprezece să fie cu el și să-i trimită să propovăduiască* (Mc 3,13). Astfel, apostolii au fost semințele noului Israel și, în același timp, originea ierarhiei sacre.

Apoi, după ce prin moartea și învierea sa a împlinit în sine tainele mântuirii noastre și ale reînnoirii tuturor lucrurilor, Domnul, dobândind toată puterea în cer și pe pământ, înainte de a fi înălțat la cer, și-a întemeiat Biserica drept sacrament al mântuirii și i-a trimis pe apostoli în lumea întreagă precum și el fusese trimis de Tatăl, poruncindu-le: *Așadar, mergeți, faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să țină toate câte v-am poruncit* (Mt 28,19-20).

De aici decurge îndatorirea Bisericii de a răspândi credința și mântuirea lui Cristos, atât în virtutea poruncii explicite pe care au moștenit-o de la apostoli episcopii ajutați de preoți și avându-l în frunte pe urmașul lui Petru, păstorul suprem al Bisericii, cât și prin puterea vieții pe care Cristos o revarsă asupra mădularelor sale.

Misiunea Bisericii se îndeplinește, așadar, prin lucrarea prin care ea, supunându-se poruncii lui Cristos și împinsă de harul și de iubirea Duhului lui Cristos, se face pe deplin și realmente prezentă tuturor oamenilor și tuturor popoarelor, pentru a-i aduce, prin exemplul vieții sale și prin propovăduire, prin sacramente și prin celelalte mijloace de har, la credință, la libertate și la pacea lui Cristos, astfel încât să le fie deschisă calea liberă și sigură spre o participare deplină la misterul lui Cristos.

RESPONSORIUL

Mc 16,15-16; In 3,5

R. Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată făptura: * cine va crede și va fi botezat se va mântui.

Ț. Dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu: * cine va crede.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru un păstor:

Azi serbăm cu bucurie marea luptă și izbândă
Ce în viața-a câștigat-o un păstor cu fire blândă.
El se află-acum în ceruri înălțat în slavă peste
Sfinți și îngeri, iară tronul mai presus de stele-i este.

Pentru un papă:

Pe-al lui Petru sacru scaun de Cristos chemat să șadă,
De iubire pentru turmă și de zel a dat dovadă.
Lui i-a dat Cristos în mână, cu tot dragul, cheia mare
Care-nchide și deschide paradisul la intrare.

Pentru un episcop:

Ca episcop peste turmă marele păstor îl pune;
El se-achită cu onoare de înalta misiune,
Călăuză înțeleaptă și model între modele,
Atașat de oi și gata să-și dea viața pentru ele.

Pentru un preot:

El e preotul cucernic ce-n iubire și răbdare,
Cu lumina-nvățăturii și-a purtării exemplare,
A condus cu-nțelepciune mica turmă-ncredințată
Pe cărarea care duce către veșnica răsplată.

Doamne, vina noastră mare ne apasă, ne doboară;
Rugăciunea slugii tale să ne scape de povară.
Noi sperăm să-avem intrare, pentru meritele sale,
În lăcașul veșnic unde nu-i durere, nu e jale.
Îți aducem închinare, Dumnezeule, tu care
Ai creat cu mână tare și pământ, și cer, și mare.
De la tine-având primite legi precise, rosturi bune,
Cârmuirii tale, Doamne, universul se supune. Amin.

Sau:

Pro uno pastore:

Inclitus rector pater atque prudens,
Cuius insignem colimus triumphum,
Iste confessor sine fine laetus
Regnat in astris.

Pro papa:

Qui Petri summa cathedra residens,
Præsul immensi gregis et magister,
Regna per claves Domini potenter
Cælica pandit.

Pro episcopo:

Qui sacerdotis, ducis ac magistri
Munus insumpsit populis sacratum,
Præsul et vitæ sapiens paravit
Dona beatæ.

Pro presbytero:

Ipse dux clarus fuit et magister,
Exhibens sacræ documenta vitæ
Ac Deo semper satagens placere
Pectore mundo.

Nunc eum nisu rogitemus omnes,
Abluat nostrum pius ut reatum,
Et sua ducat prece nos ad alta
Culmina cæli.

Sit Deo soli decus et potestas,
 Laus in excelsis, honor ac perennis,
 Qui suis totum moderans gubernat
 Légibus orbem. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Preoți buni, prin consacrare purtători de sfinte vase,
 A voiți prin voi Stăpânul harul crucii să ni-l lase.
 Zelul vostru și iubirea ne sunt bine cunoscute.
 Ați pășit în fruntea turmei ca modele de virtute.
 Au rodit în voi talanții, purtând roade prețioase;
 Sfintei noastre Maici Biserici voi adus-ați mari foloase.
 Având coapsele încinse, în veghere necurmată,
 Facla sfântă a credinței nu s-a stins în voi vreodată.
 Când hambarul vieții voastre
     s-a umplut de roade coapte
 Din țării cerescul Mire a venit târziu în noapte;
 I-ați deschis îndată ușa, de plecare fiind gata,
 Și-ați intrat apoi cu dânsul, să primiți în cer răsplata.
 Rege-al regilor, tu, ce ești Dumnezeu al marii glorii,
 Preamărire și cinstire să-ți aducă muritorii,
 După cum în ceruri ceata fericiților cântând dă
 Maiestății tale cinste și-ți slăvesc domnia blândă.
Amin.

Sau:

Pro pluribus pastoribus:

Hi sacerdotes Dómini sacráti,
 Consecratóres Dómini fidéles
 Atque pastóres pópuli fuére
     Ímpigro amóre.

Namque susceptæ benedictiónis
 Dona servántes, studuére, lumbos
 Fórtiter cincti, mánibus corúscas
     Ferre lucérnas.

Sicque suspénsi vigilésque, quando
 Iánuam pulsans Dóminus veníret,
 Obviáverunt properánti aláces
     Pándere limen.

Glóriae summum decus atque laudis,
 Rex, tibi, regum, Déitas perénnis,
 Quicquid est rerum célebret per omne
 Tempus et ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Voi sunteți lumina lumii; nu se poate ascunde o cetate așezată pe munte.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru.

Ant. 3 Cuvântul lui Dumnezeu este viu și plin de putere și mai pătrunzător decât orice sabie cu două tăișuri.

LECTURA SCURTĂ

Evr 13,7-9a

Amintiți-vă de conducătorii voștri care v-au învățat cuvântul lui Dumnezeu și, meditănd împlinirea vieții lor, imitați credința lor. Isus Cristos cel de ieri și de astăzi este același în vecii vecilor. Nu vă lăsați seduși de învățături diferite și străine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ierusalime, eu ți-am rânduit străjeri, * ei vor vesti numele Domnului. Ierusalime.

Y. Zi și noapte nu vor tăcea, * ei vor vesti numele Domnului. Slavă Tatălui. Ierusalime.

Ant. la *Benedictus*: Nu voi sunteți aceia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude și mulțumiri lui Cristos, bunul păstor, care și-a dat viața pentru oile sale, și să-l implorăm spunând:

Doamne, fii tu păstorul poporului tău!

Cristoase, care prin sfinții păstori ai voit să-ți arăți iubirea și îndurarea,

– nu înceta niciodată să ne călăuzești cu milă, prin ei.

Tu, care prin vicarii tăi îți exerciți neconținut misiunea de învățător și păstor sufletec,

– fii tu mereu acela care ne conduci prin mai-marii noștri.

Tu, care, prin sfinții tăi puși în fruntea poporului, te-ai arătat medic al sufletelor și al trupurilor,

– nu înceta să ne vindeci și să ne sfințești prin ei.

Tu, care ți-ai povățuit turmă prin înțelepciunea și iubirea sfinților,

– edifică-ne pururi în sfințenie prin păstorii noștri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N.** să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu; ocrotește-i, prin mijlocirea lui, pe păstorii Bisericii tale, împreună cu turma ce le este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.** i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.** spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a căruia îndurare nespusă sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Tată, după cum tu m-ai trimis în lume, și eu i-am trimis pe ei în lume.

LECTURA SCURTĂ**1Tim 4,16**

Ai grijă de tine și de învățatură; stăruie în acestea, căci, făcând astfel, te vei mântui și pe tine, și pe aceia care te ascultă.

℣. Domnul l-a ales pe slujitorul său.

℟. Ca să-l păstorească pe Iacob, moștenirea sa.

Ora a șasea

Ant. Cine vă primește pe voi pe mine mă primește și cine mă primește pe mine îl primește pe acela care m-a trimis.

LECTURA SCURTĂ*1Tim 1,12*

Îi mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit pentru că m-a găsit vrednic de încredere, rânduindu-mă în slujirea sa.

℣. Nu mă rușinez de evanghelie.

℞. Căci este puterea lui Dumnezeu spre mântuire.

Ora a noua

Ant. Noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu, iar voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, sunteți zidirea lui Dumnezeu.

LECTURA SCURTĂ*1Tim 3,13*

Cei care slujesc bine dobândesc un loc de cinste și mult curaj în credința care este în Cristos Isus.

℣. Dacă Domnul n-ar zidi casa.

℞. În zadar ar trudi cei care o zidesc.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II**IMNUL**

Pentru un păstor:

Tu cel ce țeșut-ai din raze veșmântul,
Păstorule sfinte, primește azi cântul
Pe care-l înalță smeritele gloate;
Primească-l prin tine Stăpânul a toate.
E unicul Preot, Cristos e cel care
Cu Tatăl ceresc ne-a adus împăcare.
În inimi simțim bucurie deplină
Căci el ne-a salvat de păcat și de vină.

A binevoit el, Cristos, să te cheme
Ca preot la treapta onoarei supreme,
Ca Tatălui său să-i aducă onoare
Și viața divină la noi s-o coboare.

Pentru un papă:

Păstorul Suprem a voit să te-alcagă
Urmaș al lui Petru, ca turma întreagă
Cu grijă s-o duci spre mănoasă pășune,
Și cheile sale în mâini ți le pune.

Pentru un episcop:

De Duhul Sfânt uns, îți revarsă putere
Să faci ceea ce de la tine el cere:
Să dai, ca episcop, poporului hrană
Cu vorba și viața cea fără prihană.

Pentru un preot:

Chemat ca apostol pe urmele sale,
Cristos te-a-nălțat la onoruri regale;
Ai fost ca și dânsul păstor pentru turmă,
Oițele scumpe mergându-ți pe urmă.

Tu cel ce te afli-n lăcașele sfinte,
La noi cei rămași pe pământ ia aminte,
Și fă-ne părtași la cereasca agapă
Cu cei ce l-al vieții izvor se adapă.

Treimii să-i fie mărire-n vecie
Căci binevoit-a păstorule, ție
-n a sa-mpărăție pe frunte să-ți pună
Ca dreaptă răsplată cerească cunună. Amin.

Sau:

Pro uno pastore:

Vir celse, forma fúlgida
Virtútis, hymnum súscipe,
Qui iure dum te prædicat,
Dei canit magnália.

Qui sempiternus Póntifex
Stirpem Deo mortálium
Revínxit, atque réddidit
Paci novo nos fœdere,
Te fecit ipse próvidus
Sui minístrum múneris,
Patri datúrum glóriam
Eiúsque vitam plébibus.

Pro papa:

Tu Petri ovíle cælitus
Sumptis regébas clávibus,
Gregémque verbo gratiæ,
Puris fovébas áctibus.

Pro episcopo:

Virtúte factus dítor
Te consecrántis Spíritus,
Præsul, salutis píngua
Tu tradidísti pábula.

Pro presbytero:

Regális huius cúlminis
Adéptus altitúdinem,
Verbo fuísti et móribus
Doctor, sacérdos, hóstia.

Locátus in cæléstibus,
Sanctæ meménto Ecclésiæ,
Oves ut omnes pásqua
Christi petant felícia.
Sit Trinitáti glória,
Quæ sancti honóris múnia
Tibi minístro sédulo
Dignis corónat gáudiis. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Buni păstori ce turma voastră ați făcut-o să prospere,
 Ale sfintei Maici Biserici prețioase giuvaiere,
 Imn cucernic de cinstire vă înalță azi chiar regii
 Pentru viața voastră sfântă, nesupusă fărdelegii.

Voi ați fost precum o mamă ce nu știe de hodină,
 Ce-ngrijește copilașii, îi hrănește, îi alină.
 Prin cuvânt și prin exemplu ați purtat la oi merinde,
 Leac ați fost și vindecare pentru cele suferinde.

Ați găsit întotdeauna pentru oi pășune grasă,
 Nu ați fost precum năimitul care oile își lasă
 De izbeliște, când lupul se apropie de turmă;
 E năimit, de-aceea fuge și dispăre fără urmă.

Buni păstori, din sfânt lăcașul de lumină și de pace
 Privegheați asupra noastră, nu lăsați să ne atace
 Lupii răi ce zi și noapte ne pândesc, ne dau târcoale,
 Ca în cer să nu rămână ale noastre locuri goale.

O, Cristoase, Domnul nostru, mare preot pe vecie,
 Îți aducem toată cinstea și mărirea astăzi ție.
 Tatăl veșnic ca și Duhul dătător de orice bine
 Să primească, de asemeni, cinstea care se cuvine.

Amin.

Sau:

Pro pluribus pastoribus:

Sacrata nobis gaudia
 Dies redúxit ánnua,
 Laudántur in qua débito
 Cultu duces ovílium.
 En pro gregis custódia
 Nullos labóres néglegunt,
 Tutántur illum, sánius
 Impertiéntes pábulum.
 Arcent lupos e fínibus,
 Procul latrónes éxigunt,
 Replent oves pinguédine,
 Ovíle numquam désérunt.

Tot nunc potíti gáudiis,
 Gregum duces sanctíssimi,
 Nobis rogáte grátiam
 Apud tribúnal iúdicis.

Ætérne, Christe, póntifex,
 Tibi sit æqua glória
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei prin harul pe care mi l-a dat.

Psalmul 14 (15)

- ¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
 Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt?
- ² Cel care umblă fără prihană, *
 face dreptatea și spune adevărul din inimă;
- ³ cel care nu calomniază cu limba †
 și nu face rău semenului său, *
 nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
 dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
 Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
 nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
 și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
 Cel care trăiește astfel *
 nu se va clătina în veci!

Ant. Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei prin harul pe care mi l-a dat.

Ant. 2 Acesta este slujitorul credincios și înțelept pe care l-a pus Domnul peste familia sa.

Psalmul 111 (112)

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
care își află mare plăcere în poruncile lui!
- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepecți vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepecți, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor *
iar fruntea lui se înalță cu cinste.
- ¹⁰ Cel nelegiuit va vedea și se va mânîia, †
va scrâșni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Ant. Acesta este slujitorul credincios și înțelept pe care l-a pus Domnul peste familia sa.

Ant. 3 Oile mele îmi vor asculta glasul și va fi o singură turmă și un singur păstor.

Cântarea

Ap 15,3b-4

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!
- ⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?

Tu singur ești sfânt! †
 Toate popoarele vor veni
 și se vor prosterna înaintea ta, *
 pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Oile mele îmi vor asculta glasul și va fi o singură turmă și un singur păstor.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,1-4

Așadar, pe prezbiterii care sunt între voi, eu, care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o, nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. Iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se veștejește.

RESPONSORIUL SCURT

R. Acesta este adevăratul prieten al fraților săi; * el se roagă mult pentru poporul său. Acesta este.

V. Viața și-a dat-o pentru frații săi; * el se roagă mult pentru poporul său. Slavă Tatălui. Acesta este.

Ant. la Magnificat: Acesta este administratorul credincios și înțelept pe care Domnul l-a pus peste familia sa ca să le dea hrană la vreme potrivită.

Sau: Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor, care ai binevoit să mă călăuzești la această slavă. Te rog ca și oile pe care mi le-ai încredințat să aibă parte, împreună cu mine, de harul tău în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude, precum se cuvine, lui Cristos, rânduit să fie mare preot pentru oameni în cele ce sunt ale lui Dumnezeu, și să-l rugăm cu umilință:

Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Tu ai luminat Biserica în chip minunat, dându-i conducători înțelepți și sfinți:

– dă-le mereu creștinilor harul să se bucure de această lumină.

Tu ai iertat păcatele poporului atunci când sfinții păstori te-au rugat, precum Moise:

– prin mijlocirea lor, purifică și sfințește neconținut Biserica ta.

Tu i-ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și ai trimis Duhul tău asupra lor:

– umple cu Duhul Sfânt pe toți conducătorii poporului tău.

Tu însuși ești moștenirea sfinților păstori:

– nu lăsa să se îndepărteze de tine nici unul dintre aceia pe care i-ai dobândit cu sângele tău.

Tu ai dat viața veșnică oilor tale prin păstoria Bisericii, așa încât nimeni să nu le poată răpi din mâna ta:

– mântuiește-i pe cei răposați, pentru care ți-ai dat viața ca jertfă.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N.** să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu; ocrotește-i, prin mijlocirea lui, pe păstoria Bisericii tale, împreună cu turma ce le este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.** i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.** spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a cărui îndurare nespusă sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca prin mijlocirea lui să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

COMUNUL ÎNVĂȚĂTORILOR BISERICII

Toate de la Comunal păstorilor, 1631, afară de următoarele:

Vesperale I

IMNUL Lumină ești, Doamne, ca la Vesperale II, 1674.

LECTURA SCURTĂ

Iac 3,17-18

Înțelepciunea care vine de sus este înainte de toate curată, apoi pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Rădul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace.

RESPONSORIUL SCURT

R. Gura celui drept * vorbește cu înțelepciune. Gura.
Ÿ. Și limba sa rostește dreptatea; * vorbește cu înțelepciune. Slavă Tatălui. Gura.

Ant. la Magnificat: Cel care va împlini poruncile Domnului și-i va învăța și pe alții să le îplinească va fi mare în împărăția cerului.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă nu există, se spune:

Doamne, Dumnezeu, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul **N.** cu învățatură cerească, dăruiește-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm cu fidelitate această învățatură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, izvorul înțelepciunii.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL Lumină ești, Doamne, ca la *Veseperele II*, 1674.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea lui Ben Sirah

39,1b-14

Înțeleptul cercetează Scripturile

^{1b} Înțeleptul cercetează înțelepciunea celor de demult și se dedică studiului profeților.

² El păstrează povestirile oamenilor renumiți și pătrunde totodată în profunzimile parabolilor.

³ El caută înțelesul ascuns al proverbelor și se ocupă de tainele parabolilor.

⁴ El slujește în mijlocul celor mari și se arată înaintea conducătorilor.

⁵ Străbate pământul popoarelor străine și cântărește cele bune și cele rele printre oameni.

⁶ Inima lui se îndreaptă dis-de-diminează spre Domnul care l-a creat și în fața Celui Preaînalt își înalță rugăciunea.

⁷ Își deschide gura în rugăciune și imploră iertare pentru păcatele sale.

⁸ Dacă va voi Domnul cel mare, îl va umple cu duhul înțelegerii;

⁹ ca un torent se vor revărsa cuvintele înțelepciunii sale și-i va aduce mulțumiri Domnului în rugăciune.

¹⁰ El va dobândi judecata cea dreaptă și cunoașterea și va cugeta la tainele lui Dumnezeu.

¹¹ El va face cunoscută învățătura pe care a primit-o și se va mândri cu legea legământului Domnului.

¹² Vor lăuda mulți înțelepciunea lui și nu va fi uitată niciodată.

¹³ Amintirea lui nu se va șterge, numele lui va dăinui din generație în generație.

¹⁴ Popoarele vor vorbi despre înțelepciunea lui, iar adunarea îl va sărbători cu laude.

RESPONSORIUL

Cf. *Sir* 15,5-6

R. În mijlocul Bisericii și-a deschis gura * și Domnul l-a umplut cu duhul înțelepciunii și al înțelegerii.

V. A revărsat asupra lui farmec și bucurie fără măsură.

* Și Domnul l-a umplut.

LECTURA A DOUA

Din *Oglinda carității* de Wilhelm,
abate al mănăstirii „Sfântul Teodoric”

(PL 180, 384)

Înțelegerea credinței trebuie căutată în Duhul Sfânt

O, tu, suflet credincios, când în credința ta descoperi mistere prea adânci pentru natura ta slabă, ai curaj și spune, nu din spirit de contrazicere, ci din dorința de a asculta: „Cum se poate aceasta?”

Întrebarea ta să fie rugăciune, să fie iubire, să fie pietate și dorință umilă. Nu ca să scruteze maiestatea divină în înălțimile sale, ci ca să caute mântuirea în mijloacele de mântuire ale lui Dumnezeu, mântuitorul nostru. Și îți va răspunde îngerul marelui sfat: *Când va veni Mângâietorul, pe care vi-l voi trimite de la Tatăl, vă va învăța toate și vă va călăuzi în tot adevărul (In 14,26; 16,13). De fapt, cine cunoaște ceea ce este în om, în afară de duhul omului care este în om? Tot la fel, nimeni nu a cunoscut cele ale lui Dumnezeu în afară de Duhul lui Dumnezeu (1Cor 2,11).*

Grăbește-te, așadar, să te împărtășești cu Duhul Sfânt. El se face prezent când este invocat, nici nu ar putea fi invocat dacă nu ar fi prezent. Când este invocat, vine, vine cu abundența binecuvântării lui Dumnezeu. Este ca un fluviu învolburat, care înveselește cetatea lui Dumnezeu.

Și când ajunge, dacă te va găsi umil și liniștit, chiar tremurând în fața cuvintelor lui Dumnezeu, se va odihni peste tine și îți va descoperi ceea ce Dumnezeu Tatăl ține ascuns celor înțelepți și pricepuți ai acestei lumi.

Atunci vor începe să-ți strălucească toate acele adevăruri pe care înțelepciunea a putut să le spună ucenicilor când era pe pământ și pe care ei nu au putut să le înțeleagă până când nu a venit Duhul adevărului, care i-a învățat tot adevărul.

Pentru a primi sau învăța acest adevăr, zadarnic aștepți să vină de pe buzele unui om oarecare ceea ce nu a putut să primească sau să învețe de pe buzele adevărului însuși. Căci așa cum spune adevărul însuși: *Dumnezeu este duh (In 4,24)*.

Și așa cum este necesar ca cei care îl adoră să-l adore în duh și adevăr, la fel, cei care doresc să știe și să cunoască trebuie să caute înțelegerea credinței și sensul acestui adevăr pur și curat doar în Duhul Sfânt.

De fapt, în întunericul și ignoranța acestei vieți, el însuși este lumina care îi luminează pe cei săraci cu duhul, este iubirea care atrage, este blândețea care impresionează, este calea omului spre Dumnezeu, este iubirea celui care iubește, este devoțiunea, este pietatea.

De la o etapă la alta a credinței, el le descoperă credincioșilor dreptatea lui Dumnezeu, dăruindu-le har peste har și o credință luminată peste credința care se naște din ascultarea cuvântului.

RESPONSORIUL

Mt 13,52; cf. Prov 14,33

R. Orice cărturar instruit în ale împărăției cerurilor * este asemenea stăpânului casei care scoate din tezaurul său lucruri noi și vechi.

V. În inima celui înțelept își află sălaș înțelepciunea și el va putea să-i educe pe cei nepricepuți; * este asemenea.

Sau:

Din constituția dogmatică despre revelația divină
Dei verbum a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 7-8)

Transmiterea revelației divine

Cristos Domnul, în care își găsește împlinirea întreaga revelație a Dumnezeuului preafălat, a dat poruncă apostolilor să predice tuturor, împărțându-le darurile divine, ca pe izvorul oricărui adevăr mântuitor și al oricărei discipline morale, evanghelia făgăduită odinioară prin profeți și pe care a împlinit-o el însuși și a vestit-o cu gura sa.

Acest lucru a fost realizat cu fidelitate atât de apostoli care, în propovăduirea lor orală, prin exemplul dat și prin hotărârile luate, au transmis ceea ce au primit din gura lui Cristos, din trăirea lor în apropierea lui și din faptele lui, precum și ceea ce au învățat sub inspirația Duhului Sfânt, cât și de acei apostoli și oameni apostolici care, tot sub inspirația Duhului Sfânt, au consemnat în scris vestea mântuirii.

Iar pentru ca evanghelia să se păstreze de-a pururi întreagă și vie în Biserică, apostolii i-au lăsat ca urmași pe episcopi, încredințându-le propria lor misiune de a învăța. Ceea ce a fost transmis de către apostoli cuprinde tot ceea ce ajută poporul lui Dumnezeu să ducă o viață sfântă și să-și sporească credința; astfel Biserica, în învățătura, în viața și în cultul său, perpetuează și transmite tuturor generațiilor tot ceea ce este ea însăși, tot ceea ce crede.

Această tradiție, care vine de la apostoli, se dezvoltă în Biserică sub asistența Duhului Sfânt: înțelegerea lucrurilor și a cuvintelor transmise crește prin meditarea și studierea lor de către credincioși, care le păstrează în inimă, prin pătrunderea adâncă ce decurge din experiența spirituală și prin propovăduirea acelor care, o dată cu succesiunea episcopală, au primit o carismă sigură a adevărului. Biserica, pe măsura trecerii veacurilor, tinde

mereu către plinătatea adevărului divin, până ce se vor împlini în ea cuvintele lui Dumnezeu.

Afirmările sfinților părinți atestă prezența dătătoare de viață a acestei tradiții, ale cărei bogății se revarsă în practica și în viața Bisericii care crede și se roagă.

Prin aceeași tradiție cunoaște Biserica întregul canon al cărților sfinte și înseși textele sfinte sunt înțelese prin ea mai profund, iar acțiunea lor devine tot mai vie; astfel, Dumnezeu, care a vorbit odinioară, vorbește fără întrerupere cu mireasa Fiului său iubit, iar Duhul Sfânt, prin care glasul viu al evangheliei răsună în Biserică și, prin ea, în lume, îi călăuzește pe credincioși spre tot adevărul și face să locuiască în ei cu îmbelșugare cuvântul lui Cristos.

RESPONSORIUL

1Pt 1,25; Lc 1,2

R. Cuvântul Domnului rămâne în veci. * Acesta este cuvântul care v-a fost transmis prin evanghelie.

V. Așa cum ni l-au transmis cei care de la început au fost martori oculari și au devenit slujitori ai cuvântului.
* Acesta este.

În solemnități și sărbători, Te Deum, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Tu, ce vrednic ești de cinste,
o Cristoase, Doamne sfinte,
Dătător de-nțelepciune și cerești învățăminte,
Pentru viață e lumină minunată ta doctrină,
De aceea mintea noastră înaintea ei se-nchină.
Sfintei noastre Maici Biserici,
care-a fost de tine-aleasă,
Ca să-ți fie purtătoare de lumină și Mireasă,
Tu i-ai dat cuvântul care bezna lumii s-o înfrunte;
Ea, Biserica-i cetatea așezată pe un munte.

Tu trimiți mereu în lume oameni sfinți, figuri mărețe,
 Cu sublima misiune să explice, să învețe,
 Adevărurile tale pentru noi atât de grele;
 Prin înalta lor știință strălucesc ca niște stele.

Adevărul e făclia ce aprinsă-n mâna ta ții,
 De la tine iau lumină în Biserică-nvățații;
 Li-l trimiți pe Duhul Sfânt ca să-i asiste, să-i inspire;
 Pentru flacăra credinței îți aducem mulțumire.

Mijlocească ajutorul și-ndurarea de la tine
 Sfântul care azi cinstit e de mulțimile creștine,
 Ca urmând ce ne-a-nvățat el prin exemplu și povețe,
 Să ajungem la vederea preaslăvitei tale fețe. Amin.

Sau:

Doctor æternus cóleris piúsqe,
 Christe, qui leges áperis salútis,
 Verba qui vitæ mérito putáris
 Solus habére.

Teque clamámus, bone Pastor orbis,
 Cælitus semper solidásse Sponsæ
 Verba, constánter quibus illa mundo
 Lumen adéssset.

Iipse quin præbes fámulos corúscos,
 Aureas stellas velut emicántes,
 Certa qui nobis réserent beátæ
 Dógmata vitæ.

Unde te laudes récinant, Magíster,
 Spíritus fundis bona qui stupénda
 Ore doctórum, tua quo poténter
 Lux patet alma.

Quique nunc iustus celebrátur, instet
 Ut tuam plebem per amœna lucis
 Des gradí, donec tibi dicat hymnos
 Lúmine pleno. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Înț 7,13-14

Înțelepciunea pe care am învățat-o fără greșală o împărtășesc fără părere de rău, nu ascund bogățiile ei. Căci înțelepciunea este un tezaur infinit pentru oameni; cei care o dobândesc ajung la prietenia cu Dumnezeu, recomandați de darurile învățaturii.

RESPONSORIUL SCURT

R. Înțelepciunea sfinților * o povestesc popoarele. Înțelepciunea.

Ψ. Și lauda lor o vestește Biserica, * o povestesc popoarele. Slavă Tatălui. Înțelepciunea.

Ant. la *Benedictus*: Cei înțelepți vor străluci ca lumina cerului și cei care îi învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă nu există, se spune:

Doamne, Dumnezeule, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul **N.** cu învățătură cerească, dăruiește-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm cu fidelitate această învățătură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

Vesperale II

IMNUL

Lumină ești, Doamne, ești veșnicul soare;
Făpturile toate în veci să te-adoare.
Pământului nostru lumina veșmântu-i,
Lumină ești minții tu, cel ce ne mântui.

Pe Duhul tău Sfânt, cel ce-n veci adevăru-i
Întruna Bisericii tale îl dăru;
Pe sfinți, inspirându-i cu tainice șoapte,
Îi face luceferi în beznă și noapte.

Lumina cerească curată și sfântă
De dânșii primită, de dânșii rășfrântă,
Prin neguri de veacuri o faci să apară
Sărmanilor oameni tot pură și clară.

Cu ei împreună primit-a cunună
Și sfântul de astăzi; lucrarea lui bună
Prezentă-i în lume, o vede oricine
Pășește pe drumul trăirii creștine.

Iar noi, admirându-i cununa splendidă,
Un lucru îi cerem: de-ar vrea să deschidă
Și nouă o cale și el să ne poarte
Șpre patria-n care nu-s lacrimi, nici moarte.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt care-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Æterne sol, qui lúmine
Creáta comples ómnia,
Supréma lux et méntium,
Te corda nostra cóncinunt.

Tuo fovénte Spíritu,
Hic viva luminária
Fulsére, per quæ sæculis
Patent salutis sémitæ.

Quod verba missa cælitus,
Nátiva mens quod éxhibet,
Per hos minístros grátia
Novo nitóre cláruit.

Horum coronæ párticeps,
Doctrína honéstus lúcida,
Hic vir beátus splénduit
Quem prædicámus láudibus.

Ipsó favénte, quæsumus,
Nobis, Deus, percúrrere
Da veritátis trámitem,
Possímus ut te cónsequi.

Præsta, Pater piïssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spîritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Iac 3,17-18

Înțelepciunea care vine de sus este înainte de toate curată, apoi pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace.

RESPONSORIUL SCURT

R. În mijlocul Bisericii * și-a deschis gura. În mijlocul.
V. Și Domnul l-a umplut de Duhul înțelepciunii și al înțelegerii. * Și-a deschis gura. Slavă Tatălui. În mijlocul Bisericii.

Ant. la *Magnificat*: Învățător al credinței, luminează a Bisericii, sfinte **N.**, iubitor al legii Domnului, roagă-te pentru noi la Fiul lui Dumnezeu.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă nu există, se spune:

Doamne, Dumnezeule, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul **N.** cu învățătură cerească, dăruiește-ne harul ca prin mijlocirea lui să păstrăm cu fidelitate această învățătură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

COMUNUL FECIOARELOR

Vesperele I

IMNUL Ești fecioarelor cunună, ca la Vesperele II, 1695.

PSALMODIA

Ant. 1 Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul și vă veți lumina.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul și vă veți lumina.

Ant. 2 Acum te urmăm cu toată inima și ne temem de tine și căutăm fața ta, Doamne. Să nu ne faci de rușine.

Psalmul 147 (147 B)

- 12 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- 13 Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- 14 El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- 15 El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- 16 El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- 17 Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- 18 Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- 19 El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- 20 El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Acum te urmăim cu toată inima și ne temem de tine și căutăm fața ta, Doamne. Să nu ne faci de rușine.

Ant. 3 Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos, căci Domnul este Mirele vostru în veac.

Cântarea

Ef 1,3-10

- 3 Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- 4 În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- 5 El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale, —

- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos, căci Domnul este Mirele vostru în veac.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 7,32b.34a

Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului. Tot așa și femeia necăsătorită, tot așa și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh.

RESPONSORIUL SCURT

R. Partea mea este Domnul, * a spus sufletul meu.
Partea mea.

V. Domnul este bun față de sufletul care-l caută, * a spus sufletul meu. Slavă Tatălui. Partea mea.

Ant. la Magnificat, pentru o fecioară martiră:

Fecioara neînfricată, jertfă curată, victima curăției îl urmează acum pe Mielul răstignit pentru noi.

Pentru o fecioară: La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă, pregătită fiind, a intrat cu el la nuntă.

Pentru mai multe fecioare: Pregătiți-vă candelile, fecioare înțelepte! Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l sărbătorim cu bucurie pe Cristos, care i-a lăudat pe accia care aleg calea fecioriei pentru împărăția cerurilor, și să-l implorăm spunând:

Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, mirele Bisericii, tu ai voit ca ea să se înfățișeze înaintea ta ca o fecioară nepătată:

– fă-o pururi neprihănită și sfântă.

Cristoase, fecioarele sfinte ți-au ieșit în întâmpinare cu candelilele aprinse:

– nu îngădui să scadă untdelemnul fidelității în candelilele acelor care s-au consacrat cu totul slujirii tale.

Doamne, Biserica ta, fecioară și mamă, n-a încetat să păstreze neatinsă și curată credința față de tine:

– dăruiește tuturor creștinilor harul să rămână credincioși învățaturii tale.

Tu dai poporului tău bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**:

– dăruiește-ne harul să ne bucurăm pururi de mijlocirea ei.

Tu le-ai primit pe fecioarele sfinte la ospățul tău de nuntă:

– primește-i cu bunătate pe cei răposați la ospățul tău ceresc.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem neconținut în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfințelor **N. și N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, regele fecioarelor.

Sau: Veniți să-l adorăm pe Mielul pe care-l urmează fecioarele.

Psalmul invitatoriului, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru o fecioară:

Aceasta-i fecioara curată, e una
Din cele-nțelepte, ea poartă cununa
Cea dată de Domnul. Cu voce suavă,
Să-i cânte creștinii cântare de slavă.
Cerescului Mire ea viața-nchinat-a,
De-aceea în ceruri e dreaptă răsplata;
Primită-i de Domnul în ceata cea sfântă
Ce Mirelui veșnic mărire îi cântă.
Sfioasă, pudică, retrasă în sine,
Pornirile firii în frâu și le ține.
Nimic de la lume n-așteaptă, nu cere;
Cristos este singura ei mângâiere.
Condu-ne, Cristoase, pe urma ei pașii;
Să nu lași cumva să ne-nvingă vrăjmașii.
Păcatul în suflet ne-apasă, ne doare;
Ne iartă de dragul acestei fecioare.
Cristos să primească, el, gingașă floare
Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Pro una virgine:

Dulci deprómat cármine
 Devóta plebs sollémnia,
 Dum in cælórum cúlmine
 Hæc virgo micat glória.
 Virgo, quæ Christi láudibus
 Vacávit iam viríliter,
 Sanctórum nunc agmínibus
 Coniúngitur felíciter.
 Vicit per pudicítiam
 Infírmae carnis vítium:
 Sprevit mundi blandítiam
 Christi sequens vestígium.
 Per hanc, nos, Christe, dírige
 Servans a cunctis hóstibus;
 Culpárum lapsus córrige
 Nos ímbuens virtútibus.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai multe fecioare:

Se bucură astăzi și fac sărbătoare
 Creștinii în cinstea acestor fecioare
 Chemate de Domnul, pe urmele sale,
 Pe calea regală-a iubirii totale.
 Isuse Cristoase, tu, crin de candoare,
 Tu, Fiul Fecioarei, iubit de fecioare,
 Ferește-ne, Doamne, de cursele toate
 Pe care Satana în drum ni le scoate.
 În suflete caste a face îți place
 Sălaș preaplăcut de iubire și pace.
 Ne iartă-ale noastre căderi și păcate
 Și fă-ți și din noi locuințe curate.

Cu-aceste fecioare-ale tale mirese,
 Noi azi îți aducem omagii alese.
 În clipele grele, ne-arată că ele
 Ne sunt minunate și sfinte modele.
 Cristos să primească, el, gingașă floare
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Pro pluribus virginibus:

Gaudéntes festum cólimus
 Sanctárum Christi vírginum,
 Quæ puro corde Dóminum
 Secútæ sunt in láudibus.

O castitátis lílium,
 Rex vírginum sanctíssime,
 Tu, custos pudicítiae,
 Fraudes repélle dæmonum.

Qui castis in viscéribus
 Placáris clementíssime,
 Nostros reátus díflue,
 Dimíttens quæ peccávimus.

Grates precántes ágimus;
 Errámus, viam dírige;
 Tu, Pater indulgéntiae,
 Nobis succúrre, quæsumus.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Tu strălucești, fecioară, de sfințenie și înțelepciune, alături de mirele tău, Cuvântul imaculat al lui Dumnezeu.

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Tu strălucești, fecioară, de sfințenie și înțelepciune, alături de mirele tău, Cuvântul imaculat al lui Dumnezeu.

Ant. 2 Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos, am disprețuit împărăția lumii și toată slava ei.

Psalmul 44 (45)

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
har a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ța, viteazule, *
ea este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale. —

- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
sceptra dreptății este sceptra domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos,
am disprețuit împărăția lumii și toată slava ei.

Ant. 3 Regele râvnește frumusețea ta pentru că el
este Domnul, Dumnezeul tău.

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri; *
și bogății poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare, *
când își face intrarea,
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Regele râvnește frumusețea ta pentru că el este Domnul, Dumnezeuul tău.

℣. Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții.

℞. Și chipul tău mă va umple de bucurie.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni

7,25-40

Fecioria creștină

Fraților, ²⁵ despre fecioare nu am nici o poruncă de la Domnul, însă le dau un sfat, ca unul care am primit de la Domnul harul de a fi vrednic de crezare. ²⁶ Eu cred că este bine, din cauza dificultății timpului de față, e bine ca omul să fie așa: ²⁷ ești legat de femeie, nu căuta să te desparti; nu ești legat de femeie, nu căuta femeie. ²⁸ Totuși, dacă te căsătorești, nu păcătuiești. Iar dacă o fecioară se căsătorește, nu păcătuiește. Dar aceștia vor avea suferințe în trupul lor. Eu însă vreau să vă cruț.

²⁹ Fraților, eu vă spun aceasta: timpul s-a scurtat. De acum, cei care au femeie să fie ca și cum nu ar avea, ³⁰ cei care plâng ca și cum nu ar plânge, cei care se bucură, ca și cum nu s-ar bucura, cei care cumpără, ca și cum nu ar fi stăpâni, ³¹ cei care se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi: căci chipul acestei lumi trece.

³² Eu aș vrea ca voi să fiți fără griji. Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului, ³³ însă cel care este căsătorit se îngrijește de cele ale lumii, cum să-i placă soției, ³⁴ și este împărțit. Tot așa și femeia necăsătorită, tot așa și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh, însă cea căsătorită se îngrijește de cele ale lumii, cum să-i placă bărbatului. ³⁵ Aceasta o spun pentru binele vostru, nu ca să vă întind o cursă, ci pentru ceea ce este vrednic de cinste și conduce la Domnul, fără abatere.

³⁶ Dacă cineva crede că este o rușine dacă fecioara lui trece de floarea vârstei, și așa trebuie să fie, să facă

ceea ce vrea. Nu păcătuiește. Ei să se căsătorească. ³⁷ Dar dacă cineva a hotărât în inima lui, cu tărie, fără să fie constrâns și are deplină stăpânire asupra propriei voințe și a judecat astfel în inima sa, să o păstreze fecioară, va face bine. ³⁸ Așa încât cel care își dă în căsătorie fecioara sa face bine, iar cel care nu o dă în căsătorie va face și mai bine.

³⁹ O femeie este legată cât timp îi trăiește bărbatul. Dar dacă îi moare bărbatul, este liberă să se căsătorească cu cine vrea, numai în Domnul. ⁴⁰ Însă, după părerea mea, ar fi mai fericită dacă ar rămâne așa. Cred că am și eu Duhul lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

R. Regele râvnește frumusețea ta pe care el a creat-o: el este Dumnezeuul tău, el este regele tău; * el este regele tău și tot el este mirele tău.

V. Mireasă pentru regele Dumnezeu, de la el primești daruri, de el ești înfrumusețată, de el ești răscumpărată, de el ești sfințită; * el este regele.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre îmbrăcămintea fecioarelor*
de sfântul Ciprian, episcop martir

(Nr. 3-4.22.23: CSEL 3, 189-190.202-204)

*Cu cât mai mare este numărul fecioarelor,
cu atât mai mult crește bucuria sfintei maici Biserici*

Ne adresăm acum fecioarelor și o facem cu o grijă cu atât mai mare, cu cât mai mare este demnitatea lor. Ele sunt floarea răsărită în grădina Bisericii, sunt podoaba și ornamentul harului Duhului Sfânt, bucuria vieții, capodopera desăvârșită și nepătată, vrednică de laudă și cinste, imaginea lui Dumnezeu, care reflectă sfințenia Domnului, partea cea mai aleasă a turmei lui Cristos. Pentru ele se bucură Biserica mamă și în ele se arată rodnicia ei strălucitoare, căci cu cât mai mare este numărul fecioarelor, cu atât mai mult crește bucuria mamei.

Ne adresăm lor și le îndemnăm, însuflețiți mai mult de afecțiunea noastră decât de autoritatea noastră, căci, fiind cei din urmă și cei mai mici și fiind perfect conștienți de micimea noastră, nu avem pretenția de a ne erija în cenzori ai conduitei lor, ci să le arătăm grija noastră și să le invităm la mai multă prudență, ca să scape de atacurile diavolului.

Nu este o precauție inutilă și nici o teamă fără temei când este vorba de ceva care arată calea mântuirii și ajută la păzirea poruncilor de viață date de Domnul, pentru ca cele care s-au consacrat lui Cristos și au renunțat la plăcerile trupești să se dedice trup și suflet lui Dumnezeu, să-și ducă la împlinire lucrarea care este destinată să primească o mare răsplată. Ele nu trebuie să caute să se împodobească sau să placă altcuiva decât Domnului lor, de la care așteaptă răsplata fecioriei lor.

Păstrați, fecioarelor, păstrați ceea ce ați început să fiți. Păstrați ceea ce veți fi. Vă așteaptă o mare răsplată, marele premiu al virtuții, darul măreț al curăției. Voi ați început să fiți deja ceea ce noi vom fi. Voi aveți deja din această lume gloria învierii. Voi treceți prin această lume fără să vă lăsați contaminate de lume. Păstrându-vă curate și fecioare, sunteți egale îngerilor lui Dumnezeu. Păstrați intactă, așadar, fecioria voastră și ceea ce ați început cu curaj să duceți la bun sfârșit, fără să căutați frumusețea bijuteriilor sau a veșmintelor, ci pe cea a vieții.

Ascultați cuvântul Apostolului, pe care Domnul l-a numit „vas ales” și pe care Dumnezeu l-a trimis să facă cunoscute poruncile cerești. *Primul om, spune el, este făcut din pământ; al doilea om este din cer. Cum este cel pământesc, la fel sunt și cei pământești, și cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc (1Cor 15,47-49).* Aceasta este imaginea pe care o poartă fecioria, pe care o poartă integritatea, pe care o poartă sfințenia și adevărul.

RESPONSORIUL

1Cor 7,34: Ps 72 (73),26

R. Femeia necăsătorită și fecioara * se îngrijesc de cele ale Domnului, ca să fie sfinte în trup și în duh.

Ψ. Dumnezeu inimii mele și partea mea de moștenire în veci este Dumnezeu. * Se îngrijesc.

Sau:

Din decretul despre reînnoirea vieții consacrate
Perfectae caritatis al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 1.5.6.12.25)

Biserica îl urmează pe Cristos, unicul său mire

Încă de la începuturile Bisericii au existat bărbați și femei care, prin practicarea sfaturilor evanghelice, au căutat să-l urmeze cu mai multă libertate și să-l imite mai îndeaproape pe Cristos și au dus, fiecare în felul său, o viață consacrată lui Dumnezeu; mulți dintre aceștia, sub inspirația Duhului Sfânt, au trăit în singurătate sau au întemeiat familii călugărești pe care Biserica le-a primit cu bucurie și le-a aprobat cu autoritatea ei. Astfel, din planul lui Dumnezeu, s-a dezvoltat o minunată diversitate de comunități călugărești care au contribuit mult nu numai ca Biserica să fie capabilă de orice lucru bun (2Tim 3,17) și să fie pregătită pentru lucrarea slujirii spre zidirea trupului lui Cristos (Ef 4,12), ci să și apară împodobită cu diferitele daruri ale fiilor ei ca o mireasă gătită pentru mirele ei (Ap 21,2) și prin ea să se arate înțelepciunea cea de multe feluri a lui Dumnezeu (Ef 3,10).

Într-o atât de mare varietate a darurilor, toți cei care sunt chemați de Dumnezeu la urmarea sfaturilor evanghelice și se angajează cu fidelitate la aceasta prin profesie se dedică în mod deosebit Domnului urmându-l pe Cristos, care, feciorelnic și sărac, i-a mântuit și sfințit pe oameni prin ascultarea sa până la moartea pe cruce (Fil 2,8). Astfel, însuflețiiți de iubirea pe care Duhul Sfânt a revărsat-o în inimile lor, ei trăiesc tot mai mult pentru Cristos și pentru trupul lui care este Biserica

(Col 1,24). De aceea, cu cât mai ferventă e unirea lor cu Cristos prin această dăruire de sine care cuprinde viața întreagă, cu atât este mai bogată viața Bisericii și este mai rodnic apostolatul ei.

Membrii oricărui institut să-și amintească, în primul rând, că, prin profesiunea sfaturilor evanghelice, au răspuns la chemarea divină astfel încât, nu numai murind păcatului, ci și renunțând la lume, trăiesc numai pentru Dumnezeu. Într-adevăr, ei și-au închinat întreaga viață slujirii lui, ceea ce constituie o consacrare deosebită, ce se înrădăcinează profund în consacrarea bapțială și o exprimă mai deplin.

Cei care fac profesiunea sfaturilor evanghelice trebuie să-l caute și să-l iubească mai presus de toate pe Dumnezeu, care ne-a iubit el mai întâi, și în toate împrejurările trebuie să se străduiască să înainteze în viața ascunsă cu Cristos în Dumnezeu, de unde se revarsă și primește îndemn neconținut iubirea față de aproapele, spre mântuirea lumii și zidirea Bisericii. Prin această iubire este însuflețită și călăuzită și practicarea însăși a sfaturilor evanghelice.

Curăția *pentru împărăția cerurilor* (Mt 19,12), pe care călugării o făgăduiesc prin profesiune, trebuie prețuită ca un dar ales al harului. Într-adevăr, ea eliberează inima omului într-un mod special, ca să ardă mai mult de iubire pentru Dumnezeu și pentru toți oamenii; de aceea, ea este un semn deosebit al bunurilor cerești, precum și un mijloc foarte eficace oferit călugărilor pentru a se putea dedica în voie slujirii lui Dumnezeu și operelor de apostolat. Ei constituie, astfel, în fața tuturor credincioșilor, o evocare a minunatei cununii înfăptuite de Dumnezeu, prin care Biserica îl are drept unic mire pe Cristos și care se va manifesta pe deplin în veacul de apoi.

RESPONSORIUL

R. O, cât de frumoasă ești, fecioară a lui Cristos, * tu, care te-ai învrednicit să primești coroana Domnului, coroana fecioriei perpetue.

∇. Nimic nu a putut să te seducă pentru a pierde cununa fecioriei, nimic nu a putut să te separe de iubirea Fiului lui Dumnezeu. * Tu, care.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru o fecioară:

Când din lume, cu iubire, te răpește bunul Mire,
 Și-având candela aprinsă, intri plină de uimire,
 La ospățul său de nuntă, tu, fecioară-ntre fecioare,
 Ești deodată-nvăluită în lumină orbitoare.
 Te prezinți în sala nunții ne-ntinată, fără pată,
 De virtuți încununată și în merite bogată.
 După casta-mbrățișare, Domnul zice: „Sfinții lese-i
 Locul cel dintâi miresei”; și te-așază-n capul mesei.
 Ai ajuns deja în ceruri, dar rămâi a noastră soră;
 Frații tăi din pribegie cu credință te imploră.
 De la ei departe ține și tristețea, și aleantul,
 Și ispita, și capcana ce le-o-ntinde lor Vicleanul.
 Precurata Născătoare, în iubirea ei de mamă,
 Ea ce l-a zdrobit pe șarpe și puterea lui infamă,
 Cea dintâi dintre fecioare ne-nsoțescă, ne ajute,
 Să trăim în castitate, în dreptate și virtute.
 E slăvită-n cer fecioara; sărbătoare azi în rai e,
 Sfinții cântă, se-nveșmântă cu-ale lor alese straie.
 Domnu-i cel ce dă izbândă; de aceea cinste fie-i
 Lui, Stăpânului a toate, în lăcașul veșniciei. Amin.

Sau:

Aptáta, virgo, lámpade
 Ad núptias ingrèssa es
 Ætérni regis glóriæ,
 Quem laudant turbæ cælicæ.

Grata convíva súperis,
 Cælésti sponso iúngeris
 Ampléxu casti foederis,
 Pudóris dives méritis.

Normam vivéndi ínstrue,
 Nos prece tua cónfove,
 Possímus ut resístere
 Hostis nostri versútiæ.

Exémplar vitæ vírginum,
 María roget Fílium,
 Ut eius adiutórium
 Nos iuuet per exsílum.

Sit Deitáti glória
 Per infiníta sæcula
 Pro vírginis victória,
 Qua gaudet cæli cúria. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Pentru mai multe fecioare: **IMNUL** Ești fecioarelor cunună, 1695.

Ant. 1 Pe Cristos de bunăvoie îl mărturisesc, de Cristos adânc însetez, cu Cristos doresc să fiu de-a pururi.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Binecuvântați-l, fecioare, pe Domnul; cel care a semănat în voi iubirea neîmpărțită încununează în voi darurile sale.

Ant. 3 Vor tresălta sfinții în mărire, căci victoria lor strălucește cu putere în trupurile lor.

LECTURA SCURTĂ

Ct 8,7

Apele multe nu pot stinge iubirea, nici râurile să o înăbușe. De-ar da cineva toate avuțiile casei sale pentru iubire, cu dispreț ar fi respins.

RESPONSORIUL SCURT

R. Despre tine îmi spune inima: * „Caută fața lui!” Despre tine.

V. Fața ta, Doamne, o caut! * „Caută fața lui!” Slavă Tatălui. Despre tine.

Ant. la *Benedictus*, pentru o fecioară martiră:

Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine și luându-și crucea, l-a urmat pe Domnul, mirele fecioarelor și regele martirilor.

Pentru o fecioară: Iată, fecioara înțeleaptă a ieșit în întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de fecioare precum soarele în tăria cerului.

Pentru mai multe fecioare: Fecioarele Domnului, binecuvâнтаți-l pe Domnul în veci!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l aclamăm cu bucurie pe Cristos, mirele și cununa fecioarelor, și să-l implorăm cu evlavie, spunând:

Isuse, cununa fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, fecioarele sfinte te-au iubit ca pe unicul lor Mire:

- dă-ne harul ca nimic să nu ne despartă de iubirea ta. Tu ai încununat-o ca regină a fecioarelor pe Maria, maica ta:
- învrednicește-ne, prin mijlocirea ei, să-ți slujim pururi cu inimă curată.

Prin mijlocirea slujitoarelor tale, care, cu inimă neîmpărțită, s-au îngrijit pururi de cele ce sunt ale tale pentru a fi sfinte cu trupul și cu sufletul,

- nu lăsa chipul acestei lumi trecătoare să ne abată vreodată de la tine.

Doamne Isuse, mire așteptat de fecioarele înțelepte,

- învrednicește-ne să te întâmpinăm veghind în speranță. Prin mijlocirea sfintei **N.**, care s-a numărat printre fecioarele înțelepte,
- dăruiește-ne viață nepătată și înțelepciune.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem neconținut în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfintelor **N.** și **N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune 128 (129), 1113, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 737.

Ora a treia

Ant. Binele meu este să stau cu Dumnezeu; speranța mea este Domnul.

LECTURA SCURTĂ

Înț 8,21a

Am înțeles că nu pot dobândi înțelepciune dacă nu mi-o dă Dumnezeu, și însuși acest fapt era înțelepciune: să știi de la cine vine darul.

℣. Aceasta este fecioara înțeleaptă.

℞. Pe care Domnul a găsit-o veghind.

Ora a șasea

Ant. Primește-mă, Doamne, după cuvântul tău și voi trăi; să nu dai de rușine speranța mea.

LECTURA SCURTĂ**1Cor 7,25**

Cât despre fecioare, nu am nici o poruncă de la Domnul, însă le dau un sfat, ca unul care am primit de la Domnul harul de a fi vrednic de crezare.

℣. Aceasta este fecioara înțeleaptă.

℞. Ea va fi numărată printre cei care iubesc înțelepciunea.

Ora a noua

Ant. Cât de frumoasă este viața celor curați.

LECTURA SCURTĂ**Ap 19,6b-7**

Domnul, Dumnezeuul nostru, Cel Atotputernic, și-a început domnia; să ne bucurăm și să ne veselim și să-l preamărim, pentru că a început nunta Mielului, iar Mireasa lui s-a pregătit.

℣. L-am găsit pe cel pe care-l iubește inima mea.

℞. Îl țin strâns și nu-l mai las să plece.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II**IMNUL**

Ești fecioarelor cunună, o Cristoase, căci tu doară,
Zămislit de o Fecioară, te-ai născut dintr-o Fecioară.
Mamei tale fecioria n-a putut să o distrugă
Legea firii. Către tine îndreptăm a noastră rugă.
Printre crini îți ai lăcașul, căci tu însuți ești o floare
Neatinsă de vreo boare. Și-ai voit să te-nconjoare
Cete sfinte de fecioare, flori de mâna ta culese;
Tu ca mire ești răsplata pentru castele-ți mirese.

Te urmează fericite, după cum îşi poartă paşii,
 După mama lor iubită pretutindenii copilaşii.
 Ele cântă, cântă-ntruna, cu voci fine, cristaline,
 Imnuri dulci, melodioase, de iubire pentru tine.

A săpat în noi păcatul răni adânci şi dureroase;
 Pentru inima bolnavă tu eşti medicul, Cristoase.
 Pilda sfintelor fecioare după ele ne atragă;
 Ca şi lor, ne fie, Doamne, curăţia vieţii dragă.

Pentru sfintele fecioare sărbătoare azi în rai e,
 Sfinţii cântă, se-nveşmântă cu-ale lor alese straie.
 Domnu-i cel ce dă izbândă; de aceea cinste fie-i
 Lui, Stăpânului a toate, în lăcaşul veşniciei. Amin.

Sau:

Iesu, coróna vírginum,
 Quem Mater illa cóncipit
 Quæ sola virgo párturit,
 Hæc vota clemens áccipe,

Qui pascis inter lília
 Sæptus choréis vírginum,
 Sponsus decórus glória
 Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, vírgines
 Sequúntur, atque láudibus
 Post te canéntes cúrsitant
 Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur, lárgius
 Nostris adáuge méntibus
 Nescíre prorsus ómnia
 Corruptiónis vúlnera.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spíritu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pentru tine mă păstrez curată și ție îți ies în întâmpinare cu candela aprinsă, o, Mirele meu.

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Pentru tine mă păstrez curată și ție îți ies în întâmpinare cu candela aprinsă, o, Mirele meu.

Ant. 2 Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

Psalmul 126 (127)

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește. —

- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineață
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă
preaiubiților săi în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânului este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Feriți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

Ant. 3 Speranța mea nu se va clătina; ea se bazează pe Cristos ca o casă construită pe stâncă.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea. —

- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Speranța mea nu se va clătina; ea se bazează pe Cristos ca o casă construită pe stâncă.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 7,32b.34a

Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului. Tot așa și femeia necăsătorită, tot așa și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi sunt înfățișate regelui fecioare * în bucurie și veselie. Îi sunt.

V. Sunt aduse în palatul regelui * în bucurie și veselie. Slavă Tatălui. Îi sunt.

Ant. la Magnificat, pentru o fecioară martiră: O singură jertfă, dublă biruință: a rămas fecioară și a dobândit cununa martiriului.

Pentru o fecioară: Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa pe care Domnul ți-a pregătit-o pentru vecie.

Pentru mai multe fecioare: Acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul, al celor care caută fața Dumnezeuului nostru.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l sărbătorim cu bucurie pe Cristos, care i-a lăudat pe accia care aleg calea fecioriei pentru împărăția cerurilor, și să-l implorăm spunând:

Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, mirele Bisericii, tu ai voit ca ea să se înfățișeze înaintea ta ca o fecioară nepătată:

– fă-o pururi neprihănită și sfântă.

Cristoase, fecioarele sfinte ți-au ieșit în întâmpinare cu candelile aprinse:

- nu îngădui să scadă untdelemnul fidelității în candelile acelor care s-au consacrat cu totul slujirii tale.

(Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!)

Doamne, Biserica ta, fecioară și mamă, n-a încetat să păstreze neatinsă și curată credința față de tine:

- dăruiește tuturor creștinilor harul să rămână credincioși învățaturii tale.

Tu dai poporului tău bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.:**

- dăruiește-ne harul să ne bucurăm pururi de mijlocirea ei.

Tu le-ai primit pe fecioarele sfinte la ospățul tău de nuntă:

- primește-i cu bunătate pe cei răposați la ospățul tău ceresc.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem neconținut în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfintelor **N.** și **N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

COMUNUL SFINȚILOR BĂRBAȚI

Vesperele I

IMNUL O, Cristoase, 1723, sau Paradisul și pământul, 1724,
ca la Vesperele II.

PSALMODIA

Ant. 1 Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui.

Ant. 2 Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeu lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeuul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei dreți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

Ant. 3 Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales să fim sfinți și neprihăniți în iubire.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos. —

- 4 În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- 5 El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plac al voinței sale,
- 6 spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- 7 Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- 8 care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- 9 El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa,
 pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- 10 ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales să fim sfinți și neprihăniți în iubire.

LECTURA SCURTĂ

Fil 3,7-8

Cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ba mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. De dragul lui am pierdut toate și le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul l-a iubit * și l-a împodobit cu mărire. Domnul.

V. Cu veșmânt de slavă l-a îmbrăcat * și l-a împodobit cu mărire. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat, pentru un sfânt: Îl voi asemăna cu omul înțelept care și-a zidit casa pe stâncă.

Pentru mai mulți sfinți: Ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în îndurarea lui.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, izvorul a toată sfințenia, să ne ducă la o viață sfântă prin exemplul și mijlocirea sfinților:

Fă-ne sfinți, Doamne, pentru că tu ești sfânt!

Părinte sfânt, care voiești să ne numim și să fim fiii tăi,
– dă sfintei tale Biserici puterea să te mărturisească pe tot pământul.

Părinte sfânt, care voiești să trăim în chip vrednic de chemarea noastră ca să-ți fim bineplăcuți în toate,

– dă-ne harul să-ți aducem roade bogate de fapte bune.

Părinte sfânt, care ne-ai împăcat cu tine prin Cristos,

– păzește-ne în numele tău ca toți să fim una.

Părinte sfânt, care ne-ai chemat la ospățul ceresc,

– prin pâinea coborâtă din cer, dă-ne harul să creștem în iubirea ta.

Părinte sfânt, iartă greșelile tuturor păcătoșilor,

– și primește-i pe cei răposați să contemple strălucirea feței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii tale; dă-ne, te rugăm harul ca mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat, în Biserica ta, pe sfântul **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca prin exemplul lui să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi.

Sau: Să-l laudăm pe Dumnezeu nostru în sărbătoarea sfântului **N.**

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru un sfânt:

O Cristoase, bunătatea și-ndurarea ta-i imensă,
 Tu ești pentru sfinți, în ceruri, nesfârșită recompensă.
 Preamărinde pe sfinții care

pe pământ ne-au fost tovarăși,
 Noi la ușa milei tale cu speranță batem iarăși.

Preamăresc creștinii astăzi și în cântece exaltă
 Pe un sfânt având în viață misiune cum nu-i altă
 Misiune mai înaltă; el trimis a fost în lume
 Să-ți vestească pretutindeni minunatul, sfântul nume.

A trecut senin prin viață către cer purtându-și pașii,
 Strânși în jurul său fiindu-i suferinzii, nevoiașii.
 Jurământul de credință nevoind să și-l dezmință,
 A trăit având privirea îndreptată către țință.

Refuzând să se încreadă în avere și plăcere
 Și în tot ce poate lumea să promită, să ofere,
 A primit în cer răsplată pentru cele trecătoare;
 El se află lângă îngeri în lăcașul de splendoare.

Doamne, noi o recunoaștem: vina noastră este mare,
 Sfântul însă ne obține de la tine îndurare.
 Iar în viața cu necazuri și ispite de tot felul
 El să fie scutul nostru, călăuza și modelul.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.

Amin.

Sau:

Iesu, redemptor omnium,
 Perpes coróna cælitum,
 In hac die cleméntius
 Nostris favéto vóciibus.

Sacri tui qua nóminis
 Conféssor almus cláruit,
 Cuius célébrat ánnua
 Devóta plebs sollémnia.
 Per illa quæ sunt sæculi
 Gressu seréno tránsiit,
 Tibi fidélis iúgiter
 Iter salútis pérsequens.
 At rite mundi gáudiis
 Non cor cadúcis ápplicans,
 Cum ángelis cæléstibus
 Lætus potútur præmiis.
 Huius benígnus ánnue
 Nobis sequi vestígia;
 Huius precátu sérvulis
 Dimítte noxam críminis.
 Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai mulți sfinți: **IMNUL** Paradisul și pământul, 1724.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 A cerut viața de la tine și tu i-ai dat-o, Doamne; ai revărsat asupra lui mărire și frumusețe.

Psalmul 20 (21),2-8.14

- ² Doamne, regele se veselește de puterea ta *
și de mântuirea ta se bucură atât de mult!
- ³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.
- ⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.
- ⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
lungime de zile în veac și de-a pururi. —

- ⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
strălucire și măreție așezi deasupra lui.
- ⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.
- ⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.
- ¹⁴ Înălță-te, Doamne, în tăria ta; *
vom cânta și vom lăuda puterea ta!

Ant. A cerut viața de la tine și tu i-ai dat-o, Doamne;
ai revărsat asupra lui mărire și frumusețe.

Ant. 2 Căile celor drepti strălucesc precum lumina
care crește din zori și până la amiază.

Psalmul 91 (92)

I

- ² Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,
- ³ să vestim de dimineață îndurarea ta *
și noaptea, fidelitatea ta,
- ⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.
- ⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.
- ⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- ⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște, *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- ⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
- ⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!

Ant. Căile celor drepti strălucesc precum lumina
care crește din zori și până la amiază.

Ant. 3 Cel drept va înflori ca un palmier, va crește ca
un cedru din Liban.

II

- ¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- ¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- ¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- ¹⁶ ca să vestească: *
„Domnul, stâncă mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Cel drept va înflori ca un palmier, va crește ca un cedru din Liban.

℣. Domnul îl cheamă pe cel drept pe căi drepte.

℟. Și îi descoperă împărăția lui Dumnezeu.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Coloseni

3,1-17

Viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu

Fraților, ¹ dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu. ² Cugetați la cele de sus și nu la cele de pe pământ, ³ căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. ⁴ Când se va arăta Cristos, care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie.

⁵ Așadar, dați morții mădularele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este idolatrie; ⁶ din cauza acestora vine mânia lui Dumnezeu asupra fiilor neascultării. ⁷ În acestea ați umblat și voi odinioară, când trăiați în astfel de vicii, ⁸ dar acum îndepărtați și voi toate acestea: mânia, furia, răutatea, blasfemia, vorbele rușinoase din gura voastră; ⁹ nu vă mințiți unii pe alții întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi împreună cu faptele lui ¹⁰ și v-ați îmbrăcat cu cel nou care se înnoiește după chipul creatorului său pentru a ajunge la cunoaștere, ¹¹ unde nu mai este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, nici barbar, nici scit, nici sclav, nici liber, ci Cristos care este totul în toate.

¹² Ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă deci cu dragoste, cu îndurare, cu bunătate, cu umilință, cu blândețe și răbdare. ¹³ Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă cineva are vreo plângere împotriva altuia, iertați-vă! Așa cum v-a iertat Domnul la fel să vă iertați și voi. ¹⁴ Însă mai presus de toate acestea îmbrăcați-vă cu iubire, care este legătura desăvârșirii. ¹⁵ Să domnească în inimile voastre pacea lui Cristos la care ați fost chemați ca să fiți un singur trup și fiți recunoscători. ¹⁶ Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din plin. Învățați-vă și îndemnați-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea în psalmi, în imnuri și în cântări spirituale. Cântați lui Dumnezeu, mulțumindu-i în inimile voastre. ¹⁷ Și tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, toate să le faceți în numele Domnului Isus, mulțumindu-i lui Dumnezeu Tatăl prin el.

RESPONSORIUL

Gal 3,27-28; Ef 4,24

R. Toți câți ați fost botezați în Cristos, în Cristos v-ați îmbrăcat; așadar nu mai este nici iudeu nici grec: * voi toți sunteți una în Cristos Isus.

V. Îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului. * Voi toți.

Sau:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Romani

12,1-21

Viața creștină, cultul spiritual

¹ Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. ² Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

³ Prin harul care mi-a fost dat, spun fiecăruia dintre voi să nu vă considerați mai mult decât trebuie să vă considerați, ci fiecare să aibă despre sine o apreciere corectă, fiecare după măsura credinței pe care i-a dat-o Dumnezeu. ⁴ Căci, după cum într-un singur trup avem multe membre, însă nu toate membrele au aceeași funcție, ⁵ tot așa noi, care suntem mulți, suntem un singur trup în Cristos și mădulare unii altora. ⁶ Dar avem daruri diferite după harul care ne-a fost dat: dacă cineva are darul profeției, să profețască după măsura credinței, ⁷ dacă are darul slujirii, să stăruie în slujire, dacă este învățător, să-i învețe pe alții, ⁸ dacă are darul de a îndemna, să îndemne. Cine dă să dea cu simplitate, cine conduce să o facă cu zel, cine face milostenie s-o facă cu bucurie.

⁹ Iubirea să fie fără ipocrizie, urâți răul, atașați-vă de bine, ¹⁰ iubiți-vă unii pe alții cu iubire frățescă, întreceți-vă în a vă știma unii pe alții. ¹¹ Neobosiți în râvnă, înflăcărați de Duh, slujiți Domnului. ¹² Plini de bucurie în speranță, statornici în încercare, stăruiti în rugăciune. ¹³ Luați parte la trebuințele sfinților! Practicați ospitalitatea!

¹⁴ Binecuvântați pe cei care vă persecută: binecuvântați și nu blestemați. ¹⁵ Bucurați-vă cu cei care se bucură și plângeți cu cei care plâng. ¹⁶ Să aveți aceleași sentimente unii pentru alții. Nu râvniți la funcții înalte, ci lăsați-vă atrași de cele modeste. Nu vă considerați pe

voi înșivă înțelepți. ¹⁷ Nu întoarceți nimănui răul pentru rău, aveți în vedere să faceți bine înaintea tuturor oamenilor. ¹⁸ Dacă este posibil, atât cât depinde de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. ¹⁹ Nu vă faceți singuri dreptate, iubiților, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu, căci este scris: *A mea este răzbunarea, eu voi răsplăti*, spune Domnul. ²⁰ Dimpotrivă, *dacă dușmanului tău îi este foame, dă-i să mănânce; dacă îi este sete, dă-i să bea; căci făcând astfel vei aduna cărbuni aprinși pe capul lui*. ²¹ Nu te lăsa învins de rău, ci învinge răul prin bine.

RESPONSORIUL

Rom 12,2; Ef 4,23-24

R. Schimbați-vă prin înnoirea minții * ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

V. Înnoiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou. * Ca să înțelegeți.

Pentru un sfânt care a fost căsătorit:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Efeseni

5,21-32

Sfințenia căsătoriei creștine

Fraților, ²¹ fiți supuși unii altora în frica lui Cristos. ²

²² Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, ²³ pentru că bărbatul este capul femeii așa cum și Cristos este capul Bisericii, trupul său, al cărui mântuitor și este. ²⁴ Și cum Biserica se supune lui Cristos, tot așa și femeile să fie supuse bărbaților lor în toate.

²⁵ Bărbaților, iubiți-vă soțiile așa cum Cristos a iubit Biserica și s-a dat pe sine pentru ea ²⁶ pentru a o sfinți, purificând-o prin baia apei în cuvânt, ²⁷ ca să și-o prezinte sieși ca o Biserică glorioasă, fără să aibă vreo pată sau rid sau ceva asemănător, ci să fie sfântă și neprihănită. ²⁸ Tot așa și bărbații trebuie să-și iubească soțiile ca pe trupul propriu. Cine își iubește soția se iubește pe sine. ²⁹ Căci nimeni nu și-a urât vreodată propriul trup,

dimpotrivă, îl hrănește și îl îngrijește așa cum face Cristos pentru Biserică.³⁰ Căci toți suntem mădulare ale trupului său.³¹ *De aceea își va lăsa omul tatăl și mama și se va uni cu soția sa și cei doi vor fi un singur trup.*³² Misterul acesta este mare: eu o spun cu privire la Cristos și la Biserică.

RESPONSORIUL

IPt 1,13.15; Lev 11,44

R. Fiți cu mintea clară, sobri în toate, așa cum este sfânt cel care v-a chemat; * fiți sfinți voi înșivă în toată purtarea voastră.

Ÿ. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru: fiți sfinți pentru că eu sunt sfânt. * Fiți sfinți.

LECTURA A DOUA

Din *Omiile asupra Faptelor Apostolilor*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 20, 4: PG 60, 162-164)

Nu se poate ascunde lumina creștinului

Nimic nu este mai rece decât un creștin care nu se îngrijește de mântuirea altora.

Nu poți invoca aici sărăcia ta, căci te va acuza aceea văduvă care a pus doi bănuți. Și Petru spunea: *Nu am nici aur, nici argint (Fap 3,6)*. Paul, de asemenea, era atât de sărac încât suferea adesea de foame, căci îi lipsea hrana necesară.

Nu poți pune în față condiția ta umilă, căci și ei erau săraci, născuți din săraci. Nu poți aduce ca pretext ignoranța, căci și ei erau oameni fără cultură. Nu poți obiecta că ești bolnav, căci așa era și Timotei care, adesea, suferea de diferite boli.

Oricine poate să-și ajute aproapele, dacă vrea să-și facă partea sa.

Nu vedeți cât de viguroși, frumoși, crescuți, înfrunziți și înalți sunt arborii care nu produc fructe? Însă, dacă am avea o grădină, am prefera să avem rodii și măslini rodnici decât pe aceia, căci aceia sunt pentru

destindere, nu aduc nici un folos, și chiar dacă aduc un folos, acesta este foarte mic.

Așa sunt și aceia care se interesează doar de ei înșiși sau, mai bine zis, nici nu se poate face o comparație, căci sunt buni doar ca lemne pentru foc. Acei arbori despre care vorbim pot folosi la construcții sau ca adăpost. Așa erau acele fecioare curate, frumos îmbrăcate, caste, dar nimănui folositoare și, de aceea, sunt aruncate în foc. Aceasta este soarta acelor care nu-l hrănesc pe Cristos.

Observă, apoi, că nimeni nu este acuzat pentru păcatele sale: nu pentru că a fost desfrânat, nu pentru că a jurat fals, nimic din toate acestea, ci pentru că nu și-a ajutat aproapele. Așa a fost acela care și-a îngropat talantul: arăta o viață ordonată, dar fără nici un folos pentru alții.

Cum poate un asemenea om să fie creștin? Dacă drojdia amestecată cu făina nu fermentează tot aluatul, ce fel de drojdie este? Sau dacă un parfum nu-și răspândește mirosul la cei care se apropie, mai poate fi numit parfum?

Să nu spui: Nu pot să-i conduc pe alții, căci, dacă ai fi creștin, ar fi imposibil să nu poți. Așa cum nu se află în contradicție cele care sunt de aceeași natură, tot așa și ceea ce spunem: e ceva ce ține de natura creștinului.

Să nu-l ofensezi pe Dumnezeu. Dacă spui că soarele nu poate să strălucească, îl ofensezi; dacă spui că creștinul nu poate să fie de folos altora, îl ofensezi pe Dumnezeu și îl faci mincinos. E mai probabil ca soarele să nu încălzească și să nu lumineze decât ca un creștin să nu lumineze; este mai probabil ca lumina să fie întuneric decât ca să se întâmple aceasta.

Să nu spui că aceasta este imposibil, căci contrariul este imposibil. Nu-l ofensa pe Dumnezeu. Dacă noi ne facem bine partea noastră, toate acestea se vor face, decurgând ca o consecință naturală. Nu se poate ascunde lumina creștinului; nu se poate ascunde o lampă atât de strălucitoare.

RESPONSORIUL

Ef 5,8-9; Mt 5,14.16

R. Voi sunteți lumină în Domnul, umblați ca niște fii ai luminii. * Rodul luminii constă în toată bunătatea, dreptatea și adevărul.

Ψ. Voi sunteți lumina lumii. Lumina voastră să strălucească înaintea oamenilor. * Rodul luminii.

Sau:

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 96, 1.4.9: PL 38, 584.586.588)

Vocația universală la sfințenie

Dacă vrea cineva să vină după mine, să renunțe la sine, să-și ia crucea și să mă urmeze (Mt 16,24). Ceea ce Domnul a poruncit pare dur și grav, anume că, dacă cineva vrea să-l urmeze, trebuie să se lepede de sine. Dar nu este dur și nici grav ceea ce el poruncește, pentru că el însuși ajută să se realizeze ceea ce poruncește.

Este adevărat ceea ce se spune într-un psalm: *Pentru cuvintele buzelor tale m-am păzit de căile făcătorilor de rele (Ps 16,4).* De asemenea, este adevărat ceea ce el a spus: *Jugul meu este lesne de purtat, iar povara mea este ușoară (Mt 11,30).* Tot ceea ce este dur în poruncă este făcut ușor de iubire.

Ce înseamnă *să-și ia crucea?* (Mt 16,24). Să ducă tot ceea ce este greu: astfel să mă urmeze. Căci atunci când va începe să mă urmeze în comportamentul și în poruncile mele, mulți i se vor opune, mulți îl vor descuraja, și aceștia vor fi dintre aceia care, aparent, îl urmează pe Cristos. Îl urmau pe Cristos și aceia care îi împiedicau pe orbi să strige. De aceea, fie că e vorba de amenințări, de laude sau de orice alte impedimente, dacă vrei să-l urmezi pe Cristos, transformă-le în cruce; ai răbdare, suportă, nu te descuraja.

În această lume sfântă, bună, reconciliată, mântuită sau, mai bine zis, care trebuie mântuită, căci acum este mântuită în speranță: *În speranță am fost mântuiți (Rom 8,24),* așadar, în această lume, care este Biserica

și care în întregime îl urmează pe Cristos, el le-a spus tuturor, fără deosebire: *Cine vrea să vină după mine să renunțe la sine (Mt 16,24).*

Aceste cuvinte nu trebuie să fie ascultate doar de fecioare, iar de cele măritate, nu; sau doar de văduve, iar de cele căsătorite, nu; sau doar de călugări, iar de cei căsătoriți, nu; sau doar de clerici, iar de laici, nu. Dimpotrivă, întreaga Biserică, trupul întreg, toate mădularele, deosebite și împărțite după propriile oficii, trebuie să-l urmeze pe Cristos.

Să-l urmeze Biserica întreagă, care este unică; să-l urmeze porumbița, să-l urmeze mireasa, să-l urmeze cea care a fost răscumpărată și înnobilită cu sângele Mielului. Aici își găsește locul său curăția fecioarelor, aici își află locul său continența văduvelor, aici își are locul său castitatea conjugală.

Aceste mădulare, care își află aici locul lor, să-l urmeze pe Cristos, fiecare după starea sa, după locul său, după modul său. Să se lepede de sine, adică să nu se sprijine pe sine; să-și ia crucea, adică să suporte în lume, pentru Cristos, tot ceea ce lumea le va face. Să-l iubească pe el, singurul care nu dezamăgește, singurul care nu greșește, singurul care nu înșală. Să-l iubească, pentru că ceea ce promite este adevărat. Dar fiindcă nu dă imediat, credința se clatină. Tu însă fii statornic, perseverent, răbdător; suportă întârzierea și ți-ai purtat crucea.

RESPONSORIUL

R. Acesta este cel care a săvârșit înaintea lui Dumnezeu fapte mari și care l-a laudat pe Domnul din toată inima.

* El să mijlocească pentru iertarea păcatelor tuturor popoarelor.

V. Iată omul nepătat, adevăratul adorator al lui Dumnezeu, care s-a abținut de la orice faptă rea și a perseverat în nevinovăția sa. ***** El să mijlocească.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru un sfânt:

Doamne, celui care-n viață mărturie ție dat-a,
 Tu-n lăcașul veșniciei ești cununa și răsplata;
 Dai răsplată meritată după faptă fiecărui
 Muritor, fiindcă drept ești, și în tine adevăru-i.

Ne apasă greu păcatul și în lanțul său ne strânge,
 Remușcarea-i ca un vierme ce ne roade pân-la sânge;
 Sfântul mare pentru care facem astăzi sărbătoare
 Ne obține vindecare pentru rana ce ne doare.

A primit cu drag credința ce i-au dat-o lui străbunii,
 A trăit cu demnitate, nesupus deșertăciunii.
 Fericit peste măsură s-a simțit în viață dacă
 A putut să facă voia ta cea sfântă și să-ți placă.

Fără voia ta, Cristoase, n-a mișcat măcar un deget;
 Te-a urmat fidel în toate ca pe-un rege, fără preget.
 L-a învins pe diavol întru cel mai sfânt dintre războaie,
 Reușind să-l pună-n lanțuri și de arme să-l despoaie.

A-nflorit în el virtutea și-a crescut ca-ntr-o grădină,
 A-nflorit și rugăciunea cu mireasma ei cea fină,
 Și i-a dat cu dărnicie mâna ta preamilostivă
 Plata celui ce virtutea viața-ntreagă o cultivă.

Sfinții sunt comoara lumii, sunt podoabă minunată;
 Pentru tot ce-ai pus într-înșii, preamărire ție, Tată.
 Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
 Duhul Sfânt și el primească slavă, cinste și mărire.

Amin.

Sau:

Iesu, coróna célsior
 Et véritas sublímiór,
 Qui confiténti sérvulo
 Reddis perénne præmium,

Da supplicánti coetui,
 Huius rogátu cælitis,
 Remissionem críminum
 Rumpéndo nexum vínculi.

Nil vanitátis díligens,
 Terréna sic exércuit,
 Ut mente tota férvidus
 Tibi placéret únice.

Te, Christe, rex piússime,
 Hic confiténdo iúgiter,
 Calcávit hostem fórtiter
 Supérbum ac satéllitem.

Virtúte clarus et fide,
 Oratióni sédulus
 Ac membra servans sóbria,
 Dapes supérnas óbtinet.

Deo Patri sit glória
 Tibique soli Fílio
 Cum Spíritu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai mulți sfinți:

Sfinți preavrednici de cinstire, ucenicii și urmașii
 Lui Cristos, ce după dânsul v-ați purtat în viață pașii,
 Nu-s în stare pământenii îndeajuns să vă admire,
 Dăruiți fiind în ceruri cu atâta fericire.

Vă imploră astăzi frații: cu plăcere ascultați-i;
 Din pământul pribegici ei, sărmanii, exilații,
 După casa lor din ceruri, după patrie suspină,
 Doritori să părăsească lumea tristă și străină.

V-a chemat Cristos la dânsul, pe-ale vieții culmi curate,
 Și-ați urcat cu el Calvarul, curajoși, cu crucea-n spate.
 Făcători de fapte bune, ați trăit în ascultare,
 A rodit în voi iubirea tot ce sfânt și nobil are.

Nu v-a cucerit Satana cu perfidele-i capcane,
 Și nici lumea cu mândria și cu poftele ei vane.
 L-ați urmat cu bucurie pe Cristos în toate cele,
 De aceea tronul vostru-i mai presus acum de stele.

Suntem răi și de păcate conștiința ne acuză;
 Dar există-n noi dorința ca un jar ascuns sub spuză
 De a fi asemeni vouă și un tainic dor de cer ne
 Stăpânește, ne atrage către culmile eterne.

Doamne, tronul slavei tale e din aur și rubine;
 Să-ți aducă muritorii cinstea ce ți se cuvine.
 Sfinții tăi din ceruri astăzi ne ajute, ne învețe,
 Cum să-ajungem la vederea strălucitei tale fețe. Amin.

Sau:

Beáta cæli gáudia,
 Confessiónis præmium,
 Christi o fidéles ásseclæ,
 Iam possidétis áffatim.

Laudes benígnis áuribus
 Audíte, quas effúndimus
 Nos éxsules de pátria
 Vobis sacráto cántico.

Amóre Christi pérciti
 Crucem tulistis áesperam,
 Obœdiéntes, ímpigri
 Et caritáte férvidi.

Sprevístis artes dæmonum
 Fallaciásque sæculi;
 Christum faténdo móribus
 Migrástis inter sídera.

Iam nunc potíti glória
 Adéste votis ómnium
 Ardénter exoptántium
 Exémpla vestra prósequi.

Sit Trinitáti glória,
 Quæ pro sua cleméntia
 Vobísque suffragántibus
 Nos ducat ad cæléstia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. 1 Dumnezeu i-a înălțat în gloria veșnică și le-a dăruit un nume nepieritor.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Slujitori ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci.

Ant. 3 Vor tresălta cei credincioși în slavă, se vor veseli în sălașurile lor.

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Legea lui Dumnezeu * este în inima lui. Legea.

V. Și pașii lui nu vor șovăi. * Este în inima lui. Slavă Tatălui. Legea.

Pentru mai mulți sfinți:

R. Să tresalte de bucurie cei drepti * înaintea Domnului. Să tresalte.

V. Și să cânte cu veselie. * Înaintea Domnului. Slavă Tatălui. Să tresalte.

Ant. la *Benedictus*, pentru un sfânt: Cel care împlinește adevărul vine la lumină, ca să se vădească faptele lui că sunt făcute în Dumnezeu.

Pentru mai mulți sfinți: Fericiți făcătorii de pace; fericiți cei curați cu inima, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să-l preamărim pe Cristos Domnul, sfântul tuturor sfinților, rugându-l să ne dea harul să-i slujim în sfințenie și dreptate în toate zilele vieții noastre:

Tu singur ești sfânt, Doamne!

Tu ai voit să fii ispitit pentru a fi asemenea nouă în toate, afară de păcat:

– miluiește-ne, Doamne Isuse.

Tu ne-ai chemat pe toți la iubire desăvârșită:

– sfințește-ne, Doamne Isuse.

Tu ne-ai poruncit să fim sarea pământului și lumina lumii:

– luminează-ne, Doamne Isuse.

Tu ai venit pentru a sluji, nu pentru a fi slujit:

– dă-ne harul să-ți slujim cu umilință ție și fraților noștri, Doamne Isuse.

Tu ești strălucirea gloriei Tatălui și chipul ființei sale:

– dă-ne harul să privim în glorie fața ta, Doamne Isuse.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără de tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii tale; dă-ne, te rugăm, harul ca mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui harul ca, înaintând cu

fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la aceea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat, în Biserica ta, pe sfântul **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca prin exemplul lui să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. În cel care păstrează cuvântul lui Cristos, iubirea este cu adevărat desăvârșită.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Ceea ce seamănă omul aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața veșnică.

℣. Domnul îi va călăuzi pe cei smeriți în dreptate.

℟. Îi va învăța pe cei blânzi căile sale.

Ora a șasea

Ant. Cel care face voia Tatălui meu care este în ceruri, acela va intra în împărăția cerurilor.

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 9,26-27a

Eu așa alerg, nu fără rost; așa lupt cu pumnul, dar nu lovind în aer. Îmi chinuiesc trupul și îl fac sclav.

℣. Fericit omul pe care tu îl povățuiești, Doamne.

℞. Și îl înveți legea ta.

Ora a noua

Ant. Ochiul nu a văzut, Doamne, în afară de tine, ceea ce ai pregătit acelor care te așteaptă.

LECTURA SCURTĂ

Fil 4,8.9b

În rest, fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

℣. Să se veselească toți cei care nădăjduiesc în tine.

℞. În veci se vor bucura și vei locui în ei.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Pentru un sfânt:

O, Cristoase, bunătatea și-ndurarea ta-i imensă,
Tu ești pentru sfinți în ceruri nesfârșită recompensă.
Preamărind pe sfinții care
pe pământ ne-au fost tovarăși,
Noi la ușa milei tale cu speranță batem iarăși.
Preamăresc creștinii astăzi și în cântece exaltă
Pe un sfânt având în viață misiune cum nu-i altă
Misiune mai înaltă; el trimis a fost în lume
Să-ți vestească pretutindeni minunatul, sfântul nume.

A trecut senin prin viață către cer purtându-și pașii,
Strânși în jurul său fiindu-i suferinzii, nevoiașii.
Jurământul de credință nevoind să și-l dezmință,
A trăit având privirea îndreptată către țintă.

Refuzând să se încreadă în avere și plăcere
Și în tot ce poate lumea să promită, să ofere,
A primit în cer răsplată pentru cele trecătoare;
El se află lângă îngeri în lăcașul de splendoare.

Doamne, noi o recunoaștem: vina noastră este mare,
Sfântul însă ne obțină de la tine îndurare.
Iar în viața cu necazuri și ispite de tot felul,
El să fie scutul nostru, călăuza și modelul.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.

Amin.

Sau: Iesu, redemptor ómnium, 1706.

Pentru mai mulți sfinți:

Paradisul și pământul poartă azi alese straie,
În cântări de bucurie glasul lor se întretaie.
Își serbează-n cânt eroii; lucru bun și vrednic este
Să ia parte la cântare și-ale noastre voci modeste.

Ei au fost umili și pașnici, ei au fost ființe blânde,
Crini cu rădăcini înfipite întru inimi sângerânde.
Au trăit în curăție, modestie și pudoare
Pân-s-audă glasul care i-a chemat la cer să zboare.

Dar iubirea pentru oameni nici în ceruri nu se stinge;
Sfinții simt compătimire, plâng cu omul care plânge.
Îl ridică pe cel care în păcate grele zace,
Ei revarsă-n minți lumină, iar în inimi, har și pace.

Cântul nostru să răsunе, să se-nalțe pân-la stele,
Să-l audă-n ceruri Domnul și-ale sale slugi fidele,
Ca de-acolo, din splendoare, un noian de ajutoare,
În iubirea lor de oameni, peste lume să coboare.

Doamne, glasurile noastre se înalță către tine;
 Toată cinstea, toată slava numai ție se cuvine.
 Universul de legi bune cârmuit cu-nțelepciune,
 Ca un templu, de cântare și-nchinare să răsunе. Amin.

Sau:

Inclitos Christi fámulos canámus,
 Quos, fide claros nitidísque gestis,
 Hac die tellus sociáta cælo
 Láudibus ornat.

Quippe qui mites, húmiles, pudíci,
 Nésciam culpæ coluére vitam,
 Donec e terris ánimus volávit
 Liber ad astra.

Inde iam gaudent míseris adesse,
 Fléntium tergunt lácrimas, medéntur
 Méntium plagis, vitiáta reddunt
 Membra salúti.

Nostra laus ergo résonet benígna
 His Dei servis referátque grates,
 Qui pia pergant ope nos iuváre
 Rebus in arctis.

Sit Deo soli decus et potéstas,
 Laus in excélsis honor ac perénnis,
 Qui suis totum móderans gubérnat
 Légibus orbem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 A fost aflat fără prihană și desăvârșit; va avea parte de mărire veșnică.

Psalmul 14 (15)

¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
 Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt? —

- ² Cel care umblă fără prihană, *
face dreptatea și spune adevărul din inimă;
³ cel care nu calomniază cu limba †
și nu face rău semenului său, *
nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
Cel care trăiește astfel *
nu se va clătina în veci!

Ant. A fost aflat fără prihană și desăvârșit; va avea parte de mărire veșnică.

Ant. 2 Harul și milostivirea lui Dumnezeu sunt partea sfinților și privirea sa este asupra celor aleși.

Psalmul 111 (112)

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
care își află mare plăcere în poruncile lui!
- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepti vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepti, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor *
iar fruntea lui se înalță cu cinste. —

¹⁰ Cel nelegiuit va vedea și se va mânia, †
va scrâșni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Ant. Harul și milostivirea lui Dumnezeu sunt partea sfinților și privirea sa este asupra celor aleși.

Ant. 3 Sfinții cântau o cântare nouă înaintea tronului lui Dumnezeu și înaintea Mielului, și răsuna pământul de glasurile lor.

Cântarea

Ap 15,3b-4

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Sfinții cântau o cântare nouă înaintea tronului lui Dumnezeu și înaintea Mielului, și răsuna pământul de glasurile lor.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,28-30

Știm că el le îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui. Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte, de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Drept este Domnul * și iubește dreptatea. Drept.

V. Privește la sfinții săi cu bunătațe * și iubește dreptatea. Slavă Tatălui. Drept.

Ant. la Magnificat, pentru un sfânt: Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău.

Pentru mai mulți sfinți: Au fost credincioși până la moarte și au primit de la Domnul cununa vieții.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, izvorul a toată sfințenia, să ne ducă la o viață sfântă prin exemplul și mijlocirea sfinților:

Fă-ne sfinți, Doamne, pentru că tu ești sfânt!

Părinte sfânt, care voiești să ne numim și să fim fiii tăi,
– dă-i sfintei tale Biserici puterea să te mărturisească pe tot pământul.

Părinte sfânt, care voiești să trăim în chip vrednic de chemarea noastră ca să-ți fim bineplăcuți în toate,
– dă-ne harul să-ți aducem roade bogate de fapte bune.

Părinte sfânt, care ne-ai împăcat cu tine prin Cristos,
– păzește-ne în numele tău ca toți să fim una.

Părinte sfânt, care ne-ai chemat la ospățul ceresc,

– prin pâinea coborâtă din cer, dă-ne harul să creștem în iubirea ta.

Părinte sfânt, iartă greșelile tuturor păcătoșilor

– și primește-i pe cei răposați să contemple strălucirea feței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără de tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii tale; dă-ne, te rugăm, ca mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat, în Biserica ta, pe sfântul **N.** ca să le arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm harul ca prin exemplul lui să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

COMUNUL SFINTELOR FEMEI

Vesperale I

IMNUL Suflet nobil, 1750 sau Pământul și cerul, 1751, ca la Vesperale II.

PSALMODIA

Ant. 1 Binecuvântat să fie numele Domnului care a revărsat belșug de îndurare asupra slujitoarei sale.

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeuul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Binecuvântat să fie numele Domnului care a revărsat belșug de îndurare asupra slujitoarei sale.

Ant. 2 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, căci el i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău.

Psalmul 147 (147 B)

- 12 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- 13 Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- 14 El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- 15 El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțea mare.
- 16 El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- 17 Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- 18 Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- 19 El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- 20 El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Laudă, Ierusalime, pe Domnul, căci el i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău.

Ant. 3 Domnul și-a aflat desfătarea în tine și se va bucura de tine Dumnezeuul tău.

Cântarea

Ef 1,3-10

- 3 Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- 4 În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- 5 El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale, —

- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Domnul și-a aflat desfătarea în tine și se va bucura de tine Dumnezeuul tău.

LECTURA SCURTĂ

Fil 3,7-8

Cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ba mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. De dragul lui am pierdut toate și le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Mă voi bucura și mă voi veseli * în îndurarea ta.
Mă voi bucura.

V. Căci ai privit la umilința mea * în îndurarea ta.
Slavă Tatălui. Mă voi bucura.

Ant. la Magnificat, pentru o sfântă: Dați-i din rodul ostenelilor sale; o vor lăuda la porțile cetății lucrările ei.

Pentru mai multe sfinte: Lauda voastră este în numele Domnului; se va bucura inima celor care-l caută.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm Domnului, pentru Biserică, prin mijlocirea sfințelor femei, spunând:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Pentru sfințele martire, care au biruit moartea trupului prin tăria cugetului,

– dă Bisericii tale tărie în încercări.

Pentru sfințele femei care au înaintat în har în viața de căsătorie,

– dă Bisericii tale rodnicie apostolică.

Pentru sfințele văduve, care și-au alinat și și-au sfințit singurătatea prin rugăciune și fapte bune,

– dă Bisericii harul să arate lumii sacramentul iubirii tale.

Pentru mamele sfinte, care și-au crescut copiii pentru împărăția cerului și pentru comunitatea umană,

– dă Bisericii tale harul să-i nască pe toți oamenii la viață și la mântuire.

Pentru toate femeile sfinte care s-au învrednicit să contemple lumina feței tale,

– dăruiește-le fraților noștri răposați harul să intre și ei în bucuria veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**, dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei **N.**, pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfințe:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vieții lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o, în Biserica ta, pe sfânta **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm harul, ca prin exemplul ei să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi.

Sau: Să-l laudăm pe Dumnezeul nostru în sărbătoarea sfintei **N.**

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturגיעi orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru o femeie sfântă:

Această cinstită și sfântă femeie
 Menită alături de îngeri să steie,
 Din faptele bune făcându-și comoară,
 La cer fericită, în liniște, zboară.
 I-a fost rugăciunea suprema plăcere
 În post și veghere; un suflet ce cere
 Și bate la poarta-ndurării divine
 Cu lacrimi în ochi și pioase suspine.
 În toate-a voit lui Cristos doar să-i placă,
 Sfidând vanitățile lumii; și dacă
 La capătul vieții-a ajuns ne-ntinată,
 A mers să primească în ceruri răsplată.
 Pe tron de mărire bătut cu safire
 A fost așezată. A ei fericire,
 Pe drept dobândită, prin faptele-i sfinte,
 Nu poate să fie descrisă-n cuvinte.
 Stăpânul a toate primească-nchinare,
 Iar trecerea mare pe care o are
 A sa slujitoare ne-ajute la moarte;
 La ea întru slava din ceruri ne poarte. Amin.

Sau:

Hęc fémina laudábilis
 Et honoráta méritis,
 Ut sanctis pollet móribus,
 Triúmphant sic cum ángelis.
 Ex corde devotíssimo
 Orans Deum cum lácrimis,
 Vigíliis, iciúniis
 Hærébat hęc assíduis.

Contémnens mundi glóriam
 Ac mente semper íntegra,
 Perféctam post iustítiam
 Migrávit super sídera.

Quæ sanctitátis áctibus
 Sua ditávit límina,
 Lætátur nunc perpétuis
 Cæléstis ædis præmiis.

Laus uni ac trino Dómino,
 Qui nos eius precátibus,
 Perácto vitæ término,
 Coniúngat cæli cívibus. Amen.

Pentru mai multe femei sfințe:

Femeile sfințe, ce-n slavă azi zboară,
 Făcut-au din faptele bune comoară;
 Virtuțile toate le sunt giuvaeruri;
 Alături de îngeri se bucură-n ceruri.

Spre cer îndreptându-și dorința și gândul,
 Pe Domnul tot timpul cu lacrimi rugându-l,
 În post și veghere, cu inima frântă,
 Trăit-au o viață cucernică, sfântă.

La idolii lumii n-au vrut să-și îndoaic
 Genunchii, de aceea, tratând drept gunoaic,
 Plăcerile vieții frivole, deșarte,
 La slava din ceruri acuma iau parte.

Prin faptele bune și bineplăcute,
 Prin viața trăită în har și virtute,
 Ajuns-au mării eterne părtașe
 Cu Domnul în sfințele sale lăcașe.

Mărire să-i fie Treimii divine
 Pe tronul de aur bătut cu rubine.
 În clipa din urmă aducă-și aminte
 De noi pentru ruga femeilor sfințe. Amin.

Sau:

Hæ féminæ laudábiles
Et honorátæ méritis,
Ut sanctis pollent móribus,
Triúmphant sic cum ángelis.

Ex corde devotíssimo
In fletu orántes Dóminum,
Vigíliis, iciúniis
Hærébant istæ assíduis.

Spernéntes mundi glóriam
Ac mente semper íntegra,
Perféc tam post iustítiam
Migrárunt super sídera.

Quæ sanctitátis áctibus
Sua ditárunt límina,
Lætántur nunc perpétuis
Cæléstis ædis præmiis.

Laus uni ac trino Dómino,
Qui nos cárum précibus,
Perácto vitæ término,
Coniúngat cæli cívibus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Și-a deschis gura cu înțelepciune, pe buzele ei sunt cuvinte de bunătate.

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii. —

- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Și-a deschis gura cu înțelepciune, pe buzele ei sunt cuvinte de bunătate.

Ant. 2 Femeile sfinte care și-au pus speranța în Dumnezeu îi vor cânta un imn de laudă.

Psalmul 44 (45)

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
hăr a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ea este strălucirea și măreția ta.
⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale.
⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.
⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Femeile sfinte care și-au pus speranța în Dumnezeu îi vor cânta un imn de laudă.

Ant. 3 Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie.

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri; *
și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare, *
când își face intrarea,
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie.

℣. Inima mea meditează mereu cuvântul tău.

℟. Doamne, ajutorul meu și răscumpărătorul meu.

LECTURA ÎNTÂI

Se vor lua textele adaptate dintre cele propuse la Comunul sfinților bărbați de la 1709-1713.

Sau, pentru o femeie sfântă căsătorită:

Din cartea Proverbelor

31,10-31

Femeia care se teme de Dumnezeu

- ¹⁰ Cine va găsi o femeie desăvârșită?
Ea este mult mai de preț decât perlele.
- ¹¹ Soțul ei are încredere într-însa
și nu va ajunge să-i lipsească câștigul.
- ¹² În toate zilele vieții sale ea îi face bine, și nu rău.
- ¹³ Își procură lână și în
și mâinile sale lucrează cu drag.
- ¹⁴ Ea este asemenea unei corăbii de negustor
care aduce de departe proviziile.
- ¹⁵ Ea se scoală când este încă noapte
și împarte hrană casei sale
și dă porunci slujnicilor sale.
- ¹⁶ Se gândește la un ogor, și-l cumpără;
din rodul muncii ei sădește o vie.
- ¹⁷ Ea își încinge mijlocul cu putere
și își întărește brațele.
- ¹⁸ E mulțumită că munca îi merge bine,
lumina ei nu se stinge noaptea.
- ¹⁹ Ea pune mâna pe furcă
și degetele sale învârtesc fusul.
- ²⁰ Își deschide mâna către cel lipsit
și își întinde mâna către cel sărac.
- ²¹ Nu se teme de frigul zăpezii pentru casa ei,
căci toți cei din casa ei au două rânduri de haine.
- ²² Ea își face învelitori,
are haine din in subțire și purpură.
- ²³ Bărbatul ei este bine văzut la porți,
când șade cu bătrânii țării.
- ²⁴ Ea face cămăși și le vinde
și dă cingători negustorului.
- ²⁵ Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă
și zâmbește în fața zilei care vine.
- ²⁶ Ea deschide gura cu înțelepciune
și învățături plăcute îi sunt pe limbă.

²⁷ Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei și nu mănâncă pâine fără să lucreze.

²⁸ Fiii ei se scoală și o numesc fericită, bărbatul ei îi aduce laude zicând:

²⁹ „Multe fete s-au dovedit harnice, dar tu le întreci pe toate”.

³⁰ Farmecul este înșelător și frumusețea deșartă, dar femeia care se teme de Domnul este vrednică de laudă.

³¹ Recunoașteți roadele muncii ei și faptele ei s-o laude la porțile cetății.

RESPONSORIUL Cf. *Prov* 31,17.18; cf. *Ps* 45 (46),6

R. Ea își încinge mijlocul cu putere și își întărește brațul. * De aceea lumina ei nu se va stinge niciodată.

V. Dumnezeu o va ajuta cu lumina feței sale și nu se va clătina. * De aceea.

Sau:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 3,1-6.8-17

Adorați-l pe Cristos în inimile voastre

¹ Femeile să fie supuse bărbaților lor, pentru ca, dacă unii nu cred cuvântul, prin purtarea soțiilor, fără cuvinte, ei să fie câștigați ² la vederea purtării voastre respectuoase și curate. ³ Podoaba voastră să nu fie exterioară: împletitura părului, bijuteriile de aur, etalarea hainelor, ⁴ ci interiorul inimii, cu podoaba nepieritoare a unui suflet blând și liniștit care este plăcut lui Dumnezeu. ⁵ Căci așa se împodobeau, odinioară, femeile sfinte care își puneau speranța în Dumnezeu, fiind supuse soților lor: ⁶ astfel, Sara a ascultat de Abraham, numindu-l stăpânul ei. Voi ați devenit fiicele ei dacă faceți binele și nu vă lăsați speriate de nimic.

⁸ În sfârșit, fiți toți într-un gând, compătimitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți. ⁹ Nu întoarceți rău pentru rău, nici insultă pentru insultă, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

¹⁰ Într-adevăr, cine vrea să iubească viața
și să vadă zile bune
să-și ferească limba de la rău,
și buzele sale să nu vorbească cu înșelăciune,
¹¹ să evite răul și să facă binele,
să caute pacea și s-o urmeze;
¹² pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepți
și urechile sale
sunt atente la rugăciunile lor,
iar fața Domnului
este împotriva celor care fac rele.

¹³ Și cine vă va face rău, dacă sunteți plini de râvnă
pentru bine? ¹⁴ Și chiar dacă veți suferi pentru dreptate,
fericiți sunteți! Nu vă lăsați cuprinși de frică din cauza
lor și nici să nu vă tulburați. ¹⁵ Dimpotrivă, sfințiți-l pe
Domnul Cristos în inimile voastre, gata oricând să dați
răspuns oricui vă cere cont de speranța voastră, ¹⁶ dar cu
blândete și bună-cuviință, având o conștiință curată, ca
tocmai în ceea ce sunteți calomniați să fie rușinați cei
care bârfesc purtarea voastră bună în Cristos. ¹⁷ Căci este
mai bine să suferiți făcând binele, dacă așa vrea Dum-
nezeu, decât făcând răul.

RESPONSORIUL

Fil 2,2.3.4; 1Tes 5,14-15

R. Să aveți iubire și, cu umilință, fiecare să-l consi-
dere pe celălalt mai presus de sine. * Nu cumva cineva
dintre voi să caute numai ale sale, ci și pe cele ale
altora.

Ÿ. Sprijiniți-i pe cei slabi, aveți răbdare față de toți;
întotdeauna căutați să faceți binele unii față de alții și
față de toți. * Nu cumva.

LECTURA A DOUA

Se vor lua textele adaptate dintre cele propuse la Comunal sfinților bărbați de la 1713-1716.

Sau, pentru o sfântă care a fost căsătorită:

Dintr-un discurs *Către cei care au încheiat de curând căsătoria* al lui Pius al XII-lea, papă

(Discursuri și mesaje radio, 11 martie 1942: 3, 385-390)

Soția, soarele familiei

Familia strălucește luminată de un propriu soare, care este soția. Ascultați cum vorbește și gândește Sfânta Scriptură despre ea: *Harul unei femei harnice îi face bucurie soțului ei. Har peste har este femeia sfântă și modestă. Precum soarele ce răsare asupra lumii din înalțimile lui Dumnezeu tot așa frumusețea unei femei virtuoaase este podoaba casei sale* (cf. Sir 26,13-16).

Da, soția și mama este ca soarele familiei. Însă ea este soare prin generozitatea și dăruirea ei, prin devotamentul ei constant, prin delicatețea ei trează și atentă la tot ce merită să facă fericită viața bărbatului și a copiilor. În jurul ei, răspândește lumină și căldură. Și dacă se obișnuiește să se spună că o căsătorie este fericită atunci când fiecare dintre cei doi soți, încheind căsătoria, vrea să-l facă fericit pe celălalt, nu pe sine, pe de altă parte, însă, acest sentiment nobil și această propunere, deși îi privește pe amândoi, este totuși mai întâi o virtute a femeii. Aceasta se naște cu sensibilitatea de mamă și cu înțelepciunea și prudența inimii, astfel încât, dacă primește amărăciuni, nu vrea să dea decât bucurii; dacă primește umiliri, nu vrea să dea decât demnitate și respect, asemenea soarelui care îmbucură dimineața cețoasă cu zorile sale și face să strălucească norii cu razele apusului său.

Soția este soarele familiei prin claritatea privirii sale și prin ardoarea cuvântului său. Ochii și glasul ei pătrund cu delicatețe în suflet, îl înmoaie, îl ating, îl ridică și îl scot din furtuna patimilor; îl cheamă pe bărbat la bucuria

binelui și a conversației familiale, după ce acesta a lucrat o zi întreagă cu stăruință și adesea cu oboseală, fie în birou, fie pe câmp, fie în marile activități comerciale sau industriale.

Soția este soarele familiei prin sinceritatea ei naturală și candidă, prin simplitatea ei demnă și prin demnitatea ei creștină și onestă; de asemenea, prin reculegerea ei interioară și prin corectitudinea ei sufletească, precum și prin armonia subtilă a portului și a îmbrăcămintei sale, a podoabelor și a comportamentului său, în același timp rezervat și afectuos. Sentimente delicate, gesturi grațioase ale chipului, tăceri și surâsuri inocente, o mișcare condescendentă a capului îi dau grația unei flori alese și simple, care își deschide corola pentru a primi și a reflecta culorile soarelui.

O, dacă ați ști ce sentimente adânci de iubire și de recunoștință trezește și imprimă o atare imagine de soție și mamă în inima tatălui și a copiilor!

RESPONSORIUL

Sir 26,16a.19.21

R. Farmecul unei femei harnice îi face bucurie soțului; * har peste har este femeia sfântă și modestă.

V. Precum soarele ce răsare asupra lumii din înălțimile lui Dumnezeu, tot așa frumusețea unei femei virtuoașe este podoaba casei sale. * Har peste har.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru o sfântă:

S-o cinstim întru cântare pe femeia sfântă care
S-a vădit a fi în viață curajoasă-n luptă, tare,
După cum a fost femeia laudată de Scriptură,
Care toate le învinge, care toate le îndură.

Din credință neclintită, din speranță neînfrântă,
 Din iubire-nflăcărată a sorbit această sfântă,
 Energie și putere ca să poată să-și închine
 Viața-ntreagă spre a face tuturoră numai bine.

Ale noastre inimi, Doamne,-s încărcate, apăsate,
 Fără preget torturate de noianul de păcate;
 Slujitoarea ta cu viața ei de fapte bune plină
 Ușureze-ne de vină și iertare ne obțină.

Tatăl veșnic să primească totdeauna preamărire,
 Să primească cinste Fiul cel cu Tatăl de o fire,
 Duhul Sfânt care-i căldură și lumină orbitoare,
 De asemeni să primească slavă, cinste și onoare.

Amin.

Sau:

Nóbilem Christi fámulam disérta
 Voce cantémus, decus æmulátam
 Féminæ fortis, sacra cui profúdit
 Página laudes.

Cui fides vivax, pia spes amórque
 In Deum fervens, óperum bonórum
 Fértilis radix, amor unde fratrum
 Náscitur ultro.

Motus illfús méritis, remítte,
 Sóntribus nobis scelus omne, Iesu,
 Ut tibi puro resonémus æquas
 Péctore laudes.

Sit Patri summo decus atque virtus,
 Laus tibi Nato celebrísque cultus,
 Flámini sancto párilis potéstas
 Nunc et in ævum. Amen.

Pentru mai multe sfinte:

Gândul nostru de cinstire către cer în cânt să zboare,
 Azi când facem sărbătoare pentru-aceste slujitoare
 Ale Domnului, căci ele ca valoare nu-s departe
 De femeia înțeleaptă lăudată-n Sfânta Carte.

Chiar de-au fost de la natură delicate și firave,
 Au luptat cu bărbăție să n-ajungă lumii sclave.
 Buna Domnului mireasmă răspândit-au pretutindeni,
 Cum împrăștie parfumul trandafirii la armindeni.

Trupul lor cel ce sortit e să coboare în țărână
 Au știut să-l stăpânească, fără pată să rămână.
 Au găsit în rugăciune pentru minte nutrimentul,
 Pentru cer au renunțat la tot ce poate da pământul.

Doamne, glasurile noastre se înalță către tine;
 Toată cinstea, toată slava numai ție se cuvine.
 Universul de legi bune cârmuit cu-nțelepciune
 Ca un templu, de cântare și-nchinare să răsune. Amin.

Sau:

Nóbiles Christi fámulas disérta
 Voce cantémus, decus æmulátas
 Féminæ fortis, sacra cui profúdit
 Página laudes.

Non eas mundus láqueis revíncit,
 Iussa quæ Patris súbéunt voléntes,
 Ut bonum Christi sátagant ubique
 Spárgere odórem.

Edomant corpus, precibúsque mentem
 Nútriunt sanctis; peritúra temnunt
 Lucra, ut inquírant sibi permanéntis
 Præmia vítæ.

Sit Deo soli decus et potéstas,
 Laus in excélsis honor ac perénnis,
 Qui suis totum móderans gubérnat
 Légibus orbem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Mă atașez de tine cu tot sufletul și dreapta ta mă ocrotește.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 616.

Ant. 2 Mâna Domnului te-a întărit și vei fi binecuvântată în veci.

Ant. 3 Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta, Doamne.

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeu își pleacă privirea spre ea, * îi stă alături și ea nu se clatină. Dumnezeu.

Y. Dumnezeu îi este scăpare și tărie, ajutor sigur în necazuri, * îi stă alături și ea nu se clatină. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Pentru mai multe sfinte: R. Să tresalte, 1720.

Ant. la *Benedictus*: Împărăția cerului este asemenea unui negustor care caută mărgăritare frumoase; când găsește unul de mare preț, merge, vinde tot ce are și îl cumpără.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să-l preamărim pe Mântuitorul nostru împreună cu toate femeile sfinte și să-l invocăm zicând:

Vino, Doamne Isuse!

Doamne Isuse, care i-ai iertat multe femeii păcătoase pentru că a iubit mult,

– iartă-ne, pentru că mult am păcătuit.

Doamne Isuse, care în drumurile tale erai slujit de femeile sfinte,

– dă-ne harul să mergem pe urmele tale.

Doamne Isuse, care ai fost ascultat de Maria și slujit de Marta ca un învățător,

– dăruiește-ne harul să-ți slujim în credință și iubire.

Doamne Isuse, care i-ai numit frate, soră și mamă pe toți cei care fac voința ta,

– dă-ne harul să-ți fim mereu plăcuți în cuvinte și fapte.
(*Vino, Doamne Isuse!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**, dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei **N.**, pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfinte:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vicțiilor lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și

noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o, în Biserica ta, pe sfânta **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca prin exemplul ei să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune 128 (129), 1113, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 737.

Ora a treia

Ant. Peste slujitorii mei și peste slujitoarele mele voi revărsa din Duhul meu.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Ceea ce seamănă omul aceea va și culege. Cine seamănă în trup, va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh, va culege din duh viața veșnică.

℣. Fericiți cei neprihăniți pe cale.

℞. Care umblă în legea Domnului.

Ora a șasea

Ant. Inima mea și trupul meu vor tresălta de bucurie în Dumnezeu cel viu.

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 9,26-27a

Eu așa alerg, nu fără rost; așa lupt cu pumnul, dar nu lovind în aer. Îmi chinuiesc trupul și îl fac sclav.

℣. L-am găsit pe cel pe care-l iubește inima mea.

℞. Îl țin strâns și nu-l mai las să plece.

Ora a noua

Ant. Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu.

LECTURA SCURTĂ*Fil 4,8,9b*

Fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

℣. Ție îți voi cânta, Doamne.

℟. Te voi lăuda și voi urma calca fără prihană.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II**IMNUL**

Pentru o sfântă:

Suflet nobil, suflet mare, e femeia sfântă care
Azi primește cinstea noastră și prinosul de cântare.
Toată lumea-i recunoaște titlul mândru de noblețe,
Rod al luptei ce-a condus-o spre izbânzile mărețe.

I-a săpat iubirea sfântă chiar în inimă o rană
Și a stins în ea plăcerea și ambiția umană.
Renunțând la tot ce este ros de molii și de vreme,
A pășit pe drumul vieții și al gloriei supreme.

Trupul său prin posturi multe a știut să și-l domine,
Rugăciunea i-a fost hrana întru lacrimi și suspine.
Paradisul i-a fost visul; l-a purtat mai înainte
De-a lăsa această viață, ferm în inimă și minte.

O, Cristoase, cel puternic de la tine forță scoate.
Sfinții sunt a ta lucrare, minunat ești tu în toate.
Marea sfântă ne ferească de Vrăjmașul nostru ce ne
Amenință să ne prindă în capcanele-i viclene.

Îți aducem preamărire, iar smerita-ți slujitoare
 Ochii blânzi dintru splendoare
 către noi să și-i coboare.
 Pentru ruga ei fierbinte, pentru viața ei curată
 Noi sperăm s-avem în ceruri mângâiere și răsplată.
 Amin.

Sau:

Fortem virili pectore
 Laudemus omnes feminam,
 Quæ sanctitatis gloria
 Ubique fulget inclita.
 Hæc sancto amore sâucia,
 Huius caduca sæculi
 Dum calcat, ad cælestia
 Iter perëgit arduum.
 Carnem domans ieiuniis,
 Dulcique mentem pábulo
 Oratiónis nútriens,
 Cæli potitur gaudiis.
 Rex Christe, virtus fórtium,
 Qui magna solus éfficis,
 Huius precátu quæsumus,
 Audi benígnus súpplices.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui nos beátæ sérvulæ
 Speráre das suffrágia
 Et sempitérna præmia. Amen.

Pentru mai multe sfinte:

Pământul și cerul de tine, Cristoase,
 Din negrul neant la lumină-au fost scoase;
 Pe noi, cei ce zacem în beznă și vină,
 Smeriți te rugăm să ne scoți la lumină.
 Sunt scumpă comoară, sunt salbă de perle
 Femeile-acestea, pe care în cer le
 Admiră toți sfinții. Și cum să n-admiră
 Când văd eroine plâpânde din fire?

Știut-au să-nfrunte ispitele crunte
 Și vrăjile lumii, de aceea pe frunte
 În veci vor purta o aleasă cunună
 Ca semn al izbânzii în lupta cea bună.
 I-aducem cerescului Tată-nchinare,
 Mărire i-aducem și Fiului care
 Cu Tatăl și Duhul coboară și-și face
 În inimi curate lăcașul de pace. Amin.

Sau:

Christe, cunctórum sator et redémptor,
 Síderum, térræ, maris atque rector,
 Omnium laudes tibi personántum
 Solve reátum,
 Vase qui gemmas frágili recóndis,
 Víribus fluxas ánimo pudícas
 Féminas reddens faciénsque claros
 Ferre triúmphos.
 Quas et in sensu téneras vidémus,
 Prærogátiva mériti corónas,
 Íncolas regni facis et perénnes
 Esse supérni.
 Sit Patri summo decus atque virtus,
 Laus tibi Nato celebrísque cultus,
 Flámini Sancto párilis potéstas
 Nunc et in ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Slujitoarea ta, Doamne, s-a bucurat de mântuirea ta.

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
 „Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
 la porțile tale, Ierusalime! —

- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
cu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Slujitoarea ta, Doamne, s-a bucurat de mântuirea ta.

Ant. 2 Ca temeliiile veșnice pe stâncă sunt poruncile lui Dumnezeu în inima femeii sfinte.

Psalmul 126 (127)

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-diminează
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă
preaiubiților săi în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânului este răsplătă de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Ca temeliiile veșnice pe stâncă sunt poruncile lui Dumnezeu în inima femeii sfinte.

Ant. 3 Mâna Domnului a întărit-o și de aceea va fi binecuvântată în veci.

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui, în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Mâna Domnului a întărit-o și de aceea va fi binecuvântată în veci.

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,28-30

Știm că el le îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe Dumnezeu, adică celor care sunt chemați după planul lui. Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte,

de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeu a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Dumnezeu.

V. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la Magnificat: A tresăltat sufletul meu în Domnul și inima îmi crește de bucuria mântuirii mele.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm Domnului, pentru Biserică, prin mijlocirea sfințelor femei:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Pentru sfințele martire, care au biruit moartea trupului prin tăria cugetului,

– dă Bisericii tale tărie în încercări.

Pentru sfințele femei care au înaintat în har în viața de căsătorie,

– dă Bisericii tale rodnicie apostolică.

Pentru sfințele văduve, care și-au alinat și și-au sfințit singurătatea prin rugăciune și fapte bune,

– dă Bisericii harul să arate lumii sacramentul iubirii tale.

Pentru mamele sfinte, care și-au crescut copiii pentru împărăția cerului și pentru comunitatea umană,

– dă Bisericii tale harul să-i nască pe toți oamenii la viață și la mântuire.

Pentru toate femeile sfinte care s-au învrednicit să contemple lumina feței tale,

– dăruiește fraților noștri răposați harul să intre și ei în bucuria veșnică.

Tatăl nostru.

Comunul sfințelor femei
Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**, dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei **N.**, pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfinte:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vieții lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o, în Biserica ta, pe sfânta **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne,

te rugăm, harul ca prin exemplul ei să-l urmărim astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

PENTRU CĂLUGĂRI

Toate de la Comunal sfinților bărbați, 1701, sau al sfințelor femei, 1730, afară de următoarele:

Vesperale I

IMNUL Aducând cu bucurie, ca la Vesperale II, 1763.

Ant. la Magnificat: Cine nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul meu, spune Domnul.

Sau, pentru un călugăr: Acesta va primi binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, mântuitorul său, căci acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul.

Sau, pentru o călugăriță: Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci, în fidelitate și în îndurare.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul (sfânta) **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui (ei) harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un abate:

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul ca în mijlocul acestei lumi schimbătoare să ne întoarcem cu toată inima spre cele cerești și să ne orânduim viața după evanghelia ta, așa cum ne-ai învățat prin exemplul sfântului abate **N.** Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi.

Sau: Să-l laudăm pe Dumnezeul nostru în sărbătoarea sfântului (sfintei) N.

Psalmul invitatoriului, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL Aducând cu bucurie, ca la *Vespelele II*, 1763.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Filipeni

3,7-4,1.4-9

Bucurați-vă mereu în Domnul

Fraților, ^{3,7} cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ⁸ ba, mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. De dragul lui am pierdut toate și le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos ⁹ și să mă aflu în el, fără a avea justificarea mea proprie, care vine din lege, ci pe aceea care vine din credința în Cristos, justificarea ce vine de la Dumnezeu, bazată pe credință. ¹⁰ Pe el vreau să-l cunosc și puterea învierii lui și să fiu cu el în moarte, ¹¹ doar voi ajunge cumva la învierea din morți.

¹² Nu că aș fi dobândit deja aceasta sau aș fi ajuns la desăvârșire, dar mă străduiesc s-o cuceresc, așa cum am fost și eu cucerit de Cristos Isus. ¹³ Fraților, eu nu consider că l-aș fi cucerit, dar un singur lucru fac: uit cele din urma mea și mă avânt către cele dinainte. ¹⁴ Alerg spre scop, spre răsplata chemării de sus a lui Dumnezeu, în Cristos Isus.

¹⁵ Așadar, toți câți suntem desăvârșiți să avem acest gând și dacă gândiți ceva altfel, Dumnezeu vă va revela

și aceasta. ¹⁶ Totuși, de acolo de unde am ajuns, să continuăm în același mod.

¹⁷ Fraților, fiți imitatorii mei și priviți cu atenție la accia care se poartă după modelul pe care îl aveți în noi.

¹⁸ Căci, v-am spus de multe ori și vă spun și acum plângând: mulți se poartă ca dușmani ai crucii lui Cristos.

¹⁹ Sfârșitul lor este pieirea, Dumnezeul lor este pântecel, iar mărirea lor este în rușinea lor, fiind frământați numai de cele pământești. ²⁰ Însă patria noastră este în ceruri, de unde îl așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Cristos. ²¹ El va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale prin puterea cu care este în stare să-și supună toate.

^{4.1} Așa încât, frații mei iubiți și doriți, bucuria și coroana mea, rămâneți astfel statornici în Domnul, iubii mei!

⁴ Bucurați-vă mereu în Domnul! Iarăși vă spun: bucurați-vă! ⁵ Bunăvoința voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor. Domnul este aproape. ⁶ Nu vă îngrijorați pentru nimic și, în orice împrejurare, cerând cu insistență prin rugăciune, cu mulțumire, să fie prezentate cererile voastre lui Dumnezeu. ⁷ Iar pacea lui Dumnezeu, care întrece orice închipuire, va păzi inimile și gândurile voastre în Cristos Isus.

⁸ În rest, fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, ⁹ ceea ce ați învățat și primit, ce ați auzit și văzut la mine, aceea să puneți în practică. Și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

RESPONSORIUL

Lc 12,35; Mt 24,42

R. Să fie mijlocul vostru încins și luminile aprinse, * iar voi fiți asemenea oamenilor care își așteaptă stăpânul să se întoarcă de la nuntă.

V. Vegheați așadar, căci nu știți în ce zi vine stăpânul vostru, * iar voi.

Sau, pentru o călugăriță:

RESPONSORIUL

Ps 44 (45),2

R. Am disprețuit împărățiile lumii și toată strălucirea veacului acestuia pentru iubirea Domnului meu Isus Cristos, * pe care l-am văzut, pe care l-am iubit, în care am crezut, în care mi-am găsit bucuria.

Ÿ. Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, eu vreau să prezint opera mea Regelui. * Pe care l-am văzut.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliilor*
ale sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 2, omil. 36, 11-13: PL 76, 1272-1274)

În lume, dar nu din lume

Aș vrea să vă îndemn să lăsați toate, dar nu îndrăznesc. Dacă, așadar, nu puteți lăsa de tot lumea, să vă folosiți astfel de cele care sunt ale acestei lumi, încât să nu fiți ținuți de ele în lume. Să posedați, dar fără să fiți posedați, pentru ca ceea ce posedați să se afle sub stăpânirea spiritului vostru. Altfel, dacă spiritul vostru este învins de iubirea față de bunurile pământești, el însuși va fi posedat de lucrurile care îi aparțin.

De aceea, bunurile temporale să fie pentru folosul vostru, iar cele veșnice pentru dorința voastră. Bunurile temporale să fie pentru drum, iar cele veșnice să fie dorite pentru momentul sosirii. Tot ce se întâmplă în lume să fie considerat ca ceva secundar. Ochiul spiritului vostru să fie îndreptați înainte, ațintiți spre ceea ce vom ajunge.

Viciile să fie smulse din rădăcină, nu doar din fapte, ci și din gândurile inimii. Să nu ne oprească de la Cina Domnului nici plăcerile cărnii, nici impulsurile dorinței, nici febra ambiției. Chiar faptele oneste pe care le săvârșim în lume nu trebuie să afecteze spiritul nostru decât în treacăt, pentru ca activitățile pământești care ne atrag să folosească trupului nostru, dar astfel încât să nu devină un obstacol pentru inima noastră.

Așadar, fraților, nu îndrăznim să vă spunem să părăsiți toate. Totuși, dacă vreți, le puteți părăsi, chiar păstrându-le, dacă vă veți folosi de bunurile pământesti astfel încât să tindeti cu tot sufletul spre cele veșnice. Se folosește de lume, dar ca și cum nu s-ar folosi, cel care pune în slujba vieții sale chiar și lucrurile necesare, dar fără să permită ca ele să domine spiritul său. Astfel supuse, ele servesc pentru cele exterioare, dar nu frâng elanul sufletului care tinde spre cele de sus. Toți cei care se comportă astfel, au la dispoziție toate bunurile pământesti nu pentru a le dori, ci pentru a le folosi. De aceea să nu fie nimic care să împiedice dorința spiritului vostru, nici o plăcere pentru vreun lucru care să vă țină legați de această lume.

Dacă este iubit binele, sufletul să-și găsească bucuria în bunurile cele mai înalte, adică cele cerești. Dacă este temut răul, să fie pus în fața sufletului răul veșnic, pentru ca, văzând că acolo este ceea ce trebuie iubit mai mult și ceea ce trebuie temut mai mult, să nu se atașeze de nimic de aici.

Pentru a face aceasta, avem un mijlocitor între Dumnezeu și oameni, ajutorul nostru, prin care vom obține imediat toate, dacă vom arde de o adevărată iubire față de el, care viețuiește și domnește împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Dumnezeu, în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL*1Cor 7,29.30.31; 2,12*

R. Timpul s-a scurtat. De acum, cei care se bucură să fie ca și cum nu s-ar bucura; cei care se folosesc de lumea aceasta ca și cum nu s-ar folosi, * căci chipul acestei lumi trece.

V. Noi însă nu am primit duhul lumii, * căci chipul.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

A ta îndurare, Cristoase, e mare;
 Asupră-ne, iată, tu fără-ncetare
 Din ceruri reverși și curaj, și putere,
 Să fim slujitori precum Tatăl ne cere.
 Voind prin Botez de copii să ne ieie,
 În inimi cu drag ne-a aprins o scânteie,
 Din dragostea sa minunată, curată,
 Cerescul, în veci adorabilul Tată.
 Sunt suflete, Doamne, de tine chemate
 Să-ți meargă pe urme cu crucea în spate;
 Odată chemate, sunt gata să lase
 Și tată, și mamă, și-avere, și case.
 Din numărul lor e și sfântul pe care
 Găsitul-l-ai vrednic de pus pe altare;
 Destoinic erou al iubirii totale,
 A mers ne-ncetat pe-a virtuților cale.
 Soborul de îngeri și sfinți să adoare
 Treimea Preasfântă-n cereasca splendoare.
 De noi, totodată, să fie-adorată,
 Sperând să ne dea înmiiță răsplată. Amin.

Sau:

O redemptóris píctas colénda,
 Quæ Patri exóptans hómines dicári,
 Spíritus miro varióque ducis
 Péctora nutu!
 Quos tua lymphá facis esse natos
 Ex Deo vero, nova vis in illis
 Grátiam crebro dare caritátis
 Gérmina, Christe.
 Tu vocas: currunt álacres vocáti,
 Ábdicant cunctis, duce te voléntes,
 Calle regáli crucis, usque solum
 Quærere Patrem.

Cælitus fervens ita sanctus iste
 Viribus totis tibi amânter hæsit,
 Atque virtútum cúpiit tenére
 Cúlmina læta.

Laus Patri summo, tibi, Christe princeps,
 Flámini Sancto párilis resúltet,
 Parva qui danti, bona corde magno
 Céntupla fertis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Cel care face voia Tatălui meu, acela îmi este frate, soră și mamă, spune Domnul.

Sau: Partea mea este Domnul; el este bun pentru sufletul care-l caută.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul (sfânta) **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui (ei) harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El care, fiind Dumnezeu.

Pentru un abate:

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul ca în mijlocul acestei lumi schimbătoare să ne întoarcem cu toată inima spre cele cerești și să ne orânduim viața după evanghelia ta, așa cum ne-ai învățat prin exemplul sfântului abate **N.** Prin Domnul.

Vesperale II

IMNUL

Aducând cu bucurie slava care se cuvine
 Unui sfânt ce-n viață, Doamne,
 te-a slujit numai pe tine,
 Te slăvim, Stăpâne-al nostru, și pe tine, totodată,
 Înălțându-ți și cântându-ți imn de dragoste curată.

Ucenic ți-a fost acesta, căci urmându-ți glasul tainic,
S-a-nvoit să fie-n lume al iubirii tale crainic;
Nu a fost în stare lumea să-l atragă, să-l înșele,
Cu averea, cu plăcerea, rod al patimilor rele.

Doamne, clipă după clipă, pân-la ultima suflare,
A trăit unit cu tine, pentru slava ta cea mare.
Să-ți ofere totul ție: gânduri, fapte și cuvinte,
A fost țelul vieții sale și dorința lui fierbinte.

Pe pământ, din fapte bune,
    pentru cer și-a strâns comoară;
De aceea, când la tine l-ai chemat și-a fost să moară,
L-ai făcut părtaș în ceruri de vederea feței tale
Și-a urcat pe firmament ca stea a vieții monahale.

El ne-a dat, slăvite Doamne, pildă bună tuturor;
Fă să mergem pe-a sa urmă, ca, atunci când vine ora,
Să lăsăm această lume, să-ți aducem cinste ție,
S-adorăm Treimea Sfântă în a ta împărăție. Amin.

Sau:

Læti coléntes fámulum
Qui te perfécte cóluit,
Tibi gratánter, Dómine,
Amóris hymnum prómimus.

Christi fidélis ássecla,
Ultro relíquit gáudia
Cuncta quæ mundus éxhibet
Fugáces atque cópias.

Tibi se vovit súbditum
Humilitáte obœdiens,
Christi, carnis mundítie,
Sponsi æmulátor vírginum.

Tibi placére géstiit
Tibíque adhæsit únice,
Mentem, verba vel ópera
Amóris fovens ígnibus.

Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile 1765

His caritátis v́nculis
In terris tibi d́ditus,
Liber ad astra iúgiter
Triumphatúrus pródiit.

Eius exémplicis éxcitos
Da gradi nos alácritér,
Ut te cum Nato et Spírítu
Laudémus hymnis cælicis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la Magnificat: Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat, veți primi însutit și veți dobândi viața veșnică.

Sau: Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu într-un cuget, acolo Domnul va da binecuvântare.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

PENTRU CEI CARE S-AU DEOSEBIT PRIN OPERE CARITABILE

Toate de la Comunal sfinților bărbați, 1701, sau al sfințelor femei, 1730, afară de următoarele:

Vesperale I

Ant. la Magnificat: Fericit cel care se milostivește de cel sărman; cel care crede în Domnul iubește îndurarea.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni 12,31–13,13

Superioritatea carității

Fraților, ^{12,31} voi căutați darurile cele mai bune. Și eu vă voi arăta o cale și mai minunată.

1766 Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

^{13,1} Dacă aş vorbi limbile oamenilor şi ale îngerilor, dar nu aş avea iubire, aş deveni o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor.

² Şi dacă aş avea darul profeţiei, şi dacă aş cunoaşte toate misterele şi toată ştiinţa, şi dacă aş avea toată credinţa aşa încât să mut munţii, dacă n-aş avea iubire, n-aş fi nimic.

³ Şi dacă toată averea mea aş da-o ca hrană săracilor, şi dacă mi-aş da trupul ca să fie ars, dar n-aş avea iubire, nu mi-ar folosi la nimic.

⁴ Iubirea este îndelung răbdătoare, iubirea este binevoitoare, nu este invidioasă, iubirea nu se laudă, nu se mândreşte. ⁵ Ea nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânia, nu ţine cont de răul primit. ⁶ Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. ⁷ Toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură.

⁸ Iubirea nu încetează niciodată. Profetiile vor dispărea, limbile vor înceta. Ştiinţa se va sfârşi. ⁹ Căci noi cunoaştem în parte şi profeţim în parte, ¹⁰ însă când va veni ceea ce este desăvârşit, ceea ce este în parte va dispărea.

¹¹ Când eram copil, vorbeam ca un copil, gândeam ca un copil, judecam ca un copil. Când am devenit matur, m-am lăsat de cele copilăreşti. ¹² Căci acum vedem ca în oglindă, neclar, dar atunci vom vedea faţă în faţă. Acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaşte pe deplin, aşa cum am fost şi eu cunoscut pe deplin.

¹³ Iar acum rămân acestea trei: credinţa, speranţa şi iubirea. Dar mai mare decât toate acestea este iubirea.

RESPONSORIUL

In 4,16.7

R. Noi am cunoscut şi am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are faţă de noi. * Cine rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu iar Dumnezeu rămâne în el.

V. Să ne iubim unii pe alţii pentru că iubirea este de la Dumnezeu. * Cine rămâne.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Scrisorii către Romani*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 15, 6: PG 60, 547-548)

Cristos ne poruncește să fim milostivi

Dumnezeu l-a dat pe Fiul său, iar tu nu-i dai nici măcar o pâine aceluia care a fost dat și a fost ucis pentru tine!

Pentru tine, Tatăl nu l-a cruțat, deși era cu adevărat Fiul său; tu însă îl disprețuiești pe cel care suferă de foame. Cumperi cele ce sunt ale lui și ți le însușești ca și cum ar fi ale tale.

Ce poate fi mai rău decât această nedreptate? El a fost dat pentru tine, a fost ucis pentru tine, a umblat flămând pentru tine, și tu dai din cele ce sunt ale lui, ca să ai câștig. Aceasta însă nu înseamnă a da.

Nu sunt oare mai insensibili decât pietrele aceia care, atrași de atâtea lucruri, rămân în această indiferență diabolică? Căci el nu s-a mulțumit să sufere crucea și moartea, ci a voit să devină și sărac, și pelerin, străin și gol, să fie aruncat în închisoare și să sufere infirmitatea, ca astfel să te atragă.

Dacă mie, care am suferit pentru tine, nu-mi dai nimic, ai milă cel puțin de sărăcia mea. Dacă nu vrei să ai milă de sărăcia mea, înduplecă-te cel puțin de boala sau de închisoarea mea. Dacă nimic din toate acestea nu te duce la sentimente de milostivire, acceptă modestia cererii mele. Nu cer de la tine ceva costisitor, ci o pâine, un adăpost, un cuvânt de mângâiere.

Dacă și după aceasta rămâi la fel de rece, îmbunează-te cel puțin pentru împărăția cerurilor și pentru răsplata pe care am promis-o. Sau nu le vei lua în seamă nici pe acestea?

Înduplecă-te cel puțin prin simțământul natural atunci când vezi pe cineva gol și adu-ți aminte de goliciunea mea de pe cruce, pe care am suferit-o pentru tine. Dacă prima nu te înduioșează, să te înduioșeze a doua, pentru care m-am făcut sărac și gol.

1768 Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

Atunci, am fost înlănțuit pentru tine, iar acum, tot pentru tine, pentru ca tu, lăsându-te înduioșat de lanțurile acelea sau acestea, să vrei să te milostivești de mine. Am flămânzit pentru tine, și acum flămânzesc tot pentru tine. Am suferit de sete când atârnăm pe cruce și acum sufer de sete în cei săraci, ca să te atrag la mine, prin acelea sau prin acestea, și să te fac milostiv pentru mântuirea ta.

De aceea, după ce te-am copleșit cu atâtea binefaceri, te rog să-mi dai înapoi ceea ce ți-am dat. Nu cer de la tine ca de la un debitor, ci vreau să te încoronez ca pe un binefăcător și, pentru aceste lucruri mici, îți dau împărăția.

Nu spun: „Elimină sărăcia mea”, nici: „Dă-mi bogăția ta”, deși pentru tine sunt sărac. Îți cer doar o pâine, o haină și o scurtă mângâiere în foamea mea.

Dacă am fost aruncat în închisoare, nu te oblig să mă eliberezi de lanțuri și să mă scoți de acolo, ci îți cer un singur lucru: să-l vizitezi pe cel care este închis pentru tine. Această binefacere îmi este de ajuns și, pentru ea, îți dau cerul. Deși eu te-am eliberat de lanțuri mult mai grele, pentru mine este suficient dacă vei vrea să mă vizitezi în închisoare.

Aș putea, desigur, să te încoronez și fără aceasta, însă vreau să-ți fiu dator, ca să te apropii de coroană cu mai multă încredere.

RESPONSORIUL

Mt 25,35.40; Prov 19,17

R. Am fost flămând și mi-ați dat să măncânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit. * Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei mai mici, mie mi-ați făcut.

V. Cine dă de pomană celui sărac îi împrumută Domnului. * Adevăr vă spun.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei: dacă veți avea dragoste unii față de alții.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului (sfintei) **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire și, astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la *Magnificat*: Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre cei mai mici ai mei, mie mi-ați făcut. Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la începutul lumii.

PENTRU EDUCATORI

Toate de la Comunal sfinților bărbați, 1701, sau al sfințelor femei, 1730, afară de următoarele:

Vesperale I

Ant. la *Magnificat*: Păzește, fiule, învățăturile tatălui tău și nu uita de legea mamei tale, ci întipărește-o de-a pururi în inima ta.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Evangheliei după Matei*
ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 59: PG 58, 580.584)

Trebuie să avem grijă de binele copiilor

Când Domnul spune: *Îngerii lor în ceruri privesc mereu fața Tatălui meu (Mt 18,10)* și: *Pentru aceasta am venit (cf. Mt 18,11)* și: *Tatăl meu aceasta vrea, (cf. Mt 18,14)*, cu acestea vrea să-i facă mai zeloși pe aceia care se îngrijesc de acești copii.

Vezi cu ce zid de apărare i-a înconjurat pe copii, amenințându-i cu pedepse de nesuportat pe aceia care îi scandalizează și promițând mari bunuri acelor care îi slujesc și se îngrijesc de ei? Și întărește aceasta cu exemplul său și al Tatălui. Să-l imităm și noi, acceptând să luăm asupra noastră pentru slujirea fraților chiar și acele munci care ni se par umile și grele. Dimpotrivă, când este vorba de slujire, oricât de mic, oricât de needucat ar fi cel pentru care muncim, oricât de grea ar fi munca, chiar de-ar fi să străbatem munți și prăpăstii, trebuie să îndurăm toate pentru mântuirea unui frate. De fapt, și Dumnezeu are o atât de mare grijă pentru suflet, încât *nu l-a cruțat nici pe Fiul său (Rom 8,32)*. De aceea, vă implor ca, încă de când plecăm dimineața de acasă, să avem acest unic scop și această grijă principală: să-l salvăm pe cel care se află în pericol.

Într-adevăr, nimic nu este mai prețios decât sufletul *căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă își pierde sufletul? (Mc 8,36)*. Într-adevăr, iubirea de bani pervertește și înjosește totul. Ea a distrus frica de Dumnezeu, ocupând sufletele asemenea unui tiran care ocupă o fortăreață. Din această cauză neglijăm mântuirea noastră și a copiilor noștri, neavând altă grijă decât aceea, după ce ne-am mărit bogățiile, cum

putem să le lăsăm altora; aceștia, apoi, la rândul lor, altora și aceștia din nou urmașilor și, astfel, devenim nu posesori, ci, pentru a spune așa, transmițători de bani și de proprietăți. Aceasta este o mare nebulă. Copiii oamenilor liberi sunt puși sub nivelul sclavilor. Căci noi îi corectăm pe sclavi nu pentru interesul lor, ci al nostru; copiii, în schimb, nu se bucură de această atenție și, astfel, avem o considerație mai mică față de ei decât față de sclavi.

Dar ce vorbesc de sclavi? Ne îngrijim de copii mai puțin decât de animale; ne preocupăm mai mult de măgari și de cai decât de fiii noștri. Dacă cineva are un catâr, se îngrijește să-i găsească un grăjdar foarte bun, care să nu fie nici bețiv, nici hoț, nici brutal, nici nepriecut în meseria lui. Însă când este vorba de a găsi un pedagog pentru fiul nostru, luăm unul la întâmplare, primul care vine, deși nici o profesie nu este mai înaltă decât aceasta.

Cu ce poate fi comparată arta care se dedică conducerii sufletelor și formării minții și caracterului unui tânăr? Cel care posedă această calitate trebuie să se dedice cu mai mult zel decât orice pictor sau sculptor. Dar noi nu ne îngrijim de aceasta, ci ne interesează un singur lucru: să-l învețe să vorbească. Și ne îngrijim de aceasta doar în vederea câștigului. Învață limba nu ca să poată vorbi, ci ca să adune bani; astfel, dacă ar putea să se îmbogățească fără capacitatea de a vorbi, nu ne-am îngriji deloc de această disciplină.

Nu vezi cât de mare este tirania banilor, cum pătrunde peste tot și îi târăște pe oameni unde vrea ca pe niște sclavi legați? Și ce avantaj avem din aceste fapte odioase? În cuvinte, respingem această tiranie, dar, în fapte, ne domină. Cu toate acestea, noi nu vom înceta să vă prevenim prin cuvintele noastre. Dacă vom reuși, va fi un câștig și pentru noi și pentru voi. Dar dacă veți rămâne pe poziția voastră, noi ne-am făcut datoria.

Dumnezeu însă să vă elibereze de această boală, iar nouă să ne dea bucuria de a ne lăuda cu voi, căci a lui este slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Prov* 23,26; 1,9; 5,1

R. Îndreaptă-ți spre mine inima, fiule, și ochii tăi să urmeze căile mele * și vei primi o coroană frumoasă pe capul tău.

Ÿ. Fii atent la înțelepciunea mea, pleacă-ți urechea la sfaturile mele * și vei primi.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 576.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cel îndurător îi învață și îi conduce pe cei încredințați lui, precum păstorul turma sa.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care l-ai chemat, în Biserica ta, pe sfântul (sfânta) **N.** să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca prin exemplul lui să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la *Magnificat*: Lăsați copiii să vină la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.

ANTIFONE LA *BENEDICTUS* ȘI LA *MAGNIFICAT*

Antifonele de la *Magnificat*, indicate pentru *Vesperele I*, pot fi folosite, la alegere, în comemorările obligatorii ale sfinților și pentru *Vesperele II*.

Comunul sfințirii unei biserici

La *Vesperele I*: Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă pururi, toți cei care îl iubiți!

La *Laude*: „Zahee, grăbește-te, coboară, căci astăzi trebuie să mă opresc în casa ta!” Iar el a coborât în grabă și l-a primit cu bucurie în casa lui pe Domnul. Astăzi mântuirea lui Dumnezeu a intrat în această casă, aleluia.

La *Vesperele II*: Domnul a sfințit cortul său: aceasta este casa lui Dumnezeu, în care va fi invocat numele lui, precum este scris: „Numele meu va fi acolo, spune Domnul”.

Comunul sfintei Fecioare Maria

La *Vesperele I*: A privit Domnul la umilința mea și a făcut cu mine lucruri mari Cel Puternic.

Sau: Toate neamurile mă vor numi fericită, căci a privit Domnul la umilința slujitoarei sale.

La *Laude*: Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva, iar prin Fecioara Maria a fost deschisă.

La *Vesperele II*: Fericită ești, Marie, care ai crezut că se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul!

Comunul apostolilor

La *Vesperele I*: Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și rodul vostru să rămână.

La Laude: Pe douăsprezece pietre este întemeiată cetatea cea sfântă, Ierusalimul, și pe ele sunt scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. Iar lumina cetății este însuși Mielul.

La Vesperele II: Când se vor reînnoi toate, când Fiul Omului va ședea pe tronul măririi sale, veți ședea și voi și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

Comunul pentru mai mulți martiri

La Vesperele I: Împărăția cerurilor este a acelor care au disprețuit viața lumii și au ajuns la răsplata împărăției și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului.

La Laude: Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor!

La Vesperele II: Se bucură în ceruri sufletele sfinților pentru că au mers pe urmele lui Cristos. Ei și-au vărsat sângele pentru iubirea lui și de aceea vor domni cu Cristos în veci.

Comunul pentru un martir

La Vesperele I:

Pentru un martir: Sfântul acesta s-a luptat pentru legea Dumnezeului său până la moarte și de cuvintele celor nelegiuți nu s-a temut, căci avea temelia pe stâncă.

Pentru o martiră: S-a încins cu tărie și s-a luptat cu braț puternic. De aceea, candela ei nu se va stinge în veci.

La Laude: Cel care își urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.

La Vesperele II: În împărăția cerească este locuința sfinților și acolo își află ei odihna în veac.

Comunul păstorilor

La Vesperele I:

Pentru un papă sau episcop: Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților, păstorule bun al poporului, tu ai fost bineplăcut Domnului.

Pentru un preot: M-am făcut tuturor toate ca să-i mântuiesc pe toți.

La Laude: Nu voi sunteți aceia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi.

La Vesperele II: Acesta este administratorul credincios și înțelept pe care Domnul l-a pus peste familia sa ca să le dea hrană la vreme potrivită.

Sau: Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor, care ai binevoit să mă călăuzești la această slavă. Te rog ca și oile pe care mi le-ai încredințat să aibă parte, împreună cu mine, de harul tău în veci.

Comunul învățătorilor Bisericii

La Vesperele I: Cel care va împlini poruncile Domnului și-i va învăța și pe alții să le îplinească va fi mare în împărăția cerului.

La Laude: Cei înțelepți vor străluci ca lumina cerului și cei care îi învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor.

La Vesperele II: Învățător al credinței, luminează a Bisericii, sfinte N., iubitor al legii Domnului, roagă-te pentru noi la Fiul lui Dumnezeu.

Comunul fecioarelor

La Vesperele I:

Pentru o fecioară martiră: Fecioara neînfricăată, jertfă curată, victima curăției îl urmează acum pe Mielul răstignit pentru noi.

Pentru o fecioară: La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă, pregătită fiind, a intrat cu el la nuntă.

Pentru mai multe fecioare: Pregătiți-vă candelile, fecioare înțelepte! Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui!

La Laude:

Pentru o fecioară martiră: Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine și luându-și crucea, l-a urmat pe Domnul, mirele fecioarelor și regele martirilor.

Pentru o fecioară: Iată, fecioara înțeleaptă a ieșit în întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de fecioare precum soarele în tăria cerului.

Pentru mai multe fecioare: Fecioarele Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci!

La Vesperele II:

Pentru o fecioară martiră: O singură jertfă, dublă biru-ință: a rămas fecioară și a dobândit cununa martiriului.

Pentru o fecioară: Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa pe care Domnul ți-a pregătit-o pentru vecie!

Pentru mai multe fecioare: Acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul, al celor care caută fața Dumnezeului nostru.

Comunul sfinților bărbați**La Vesperele I:**

Pentru un sfânt: Îl voi asemăna cu omul înțelept care și-a zidit casa pe stâncă.

Pentru mai mulți: Ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în îndurarea lui.

La Laude:

Pentru un sfânt: Cel care împlinește adevărul vine la lumină, ca să se vadăască faptele lui că sunt făcute în Dumnezeu.

Pentru mai mulți sfinți: Fericiți făcătorii de pace; fericiți cei curați cu inima, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

La Vesperele II:

Pentru un sfânt: Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău!

Pentru mai mulți sfinți: Au fost credincioși până la moarte și au primit de la Domnul cununa vieții.

Comunul sfințelor femei

La Vesperele I:

Pentru o sfântă: Dați-i din rodul ostanelilor sale; o vor lăuda la porțile cetății lucrările ei!

Pentru mai multe sfinte: Lauda voastră este în numele Domnului; se va bucura inima celor care-l caută.

La Laude: Împărăția cerului este asemenea unui negustor care caută mărgăritare frumoase; când găsește unul de mare preț, merge, vinde tot ce are și îl cumpără.

La Vesperele II: A tresăltat sufletul meu în Domnul și inima îmi crește de bucuria mântuirii mele.

Pentru călugări

La Vesperele I: Cine nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul meu, spune Domnul.

Sau, pentru un călugăr: Acesta va primi binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, mântuitorul său, căci acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul.

Sau, pentru o călugăriță: Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci, în fidelitate și în îndurare.

La Laude: Cel care face voia Tatălui meu, acela îmi este frate, soră și mamă, spune Domnul.

Sau: Partea mea este Domnul; el este bun pentru sufletul care-l caută.

La Vesperele II: Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat, veți primi însutit și veți dobândi viața veșnică.

Sau: Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu într-un cuget, acolo Domnul va da binecuvântare.

Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

La Vesperele I: Fericit cel care se milostivește de cel sărman; cel care crede în Domnul iubește îndurarea.

La Laude: Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei: dacă veți avea dragoste unii față de alții.

La Vesperele II: Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre cei mai mici ai mei, mie mi-ați făcut. Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la începutul lumii.

Pentru educatori

La Vesperele I: Păzește, fiule, învățăturile tatălui tău și nu uita de legea mamei tale, ci întipărește-o de-a pururi în inima ta.

La Laude: Cel îndurător îi învață și îi conduce pe cei încredințați lui, precum păstorul turma sa.

La Vesperele II: Lăsați copiii să vină la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor!

OFICIUL PENTRU MORȚI

Rugăciunile trebuie adaptate, schimbând genul sau numărul, după caz.

OFICIUL PENTRU MORȚI

Invitatoriul

Ant. Regelui pentru care toate trăiesc veniți să ne închinăm.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 573.

Oficiul lecturilor

IMNUL

O, Doamne, Stăpân peste veacuri, tu ce ții
În mâinile tale destinele vieții,
Din ceruri coboară privirea ta până
La noi, cei sortiți să pierim în țărână.
Porunca ta, Doamne, n-eden e călcată
Și moartea e dată păcatului plată;
În urma acestei pedepse severe
Țărâna din om în țărână se cere.
Și totuși, un germen de viață rămâne;
Suflarea ta veșnic rămâne, Stăpâne:
Scânteia divină și nepieritoare
Ce moartea n-o stinge în cel care moare.
O Doamne, avem o speranță sublimă:
Speranța-nvierii ce-acum ne animă.
Sperăm că la tine Isus ne va duce,
El primu-nviat după moartea pe cruce.

Pentru un răposat:

Pe cel ce-a murit cu credință creștină
Fă-l, Doamne, să vină la loc de lumină;
Deși în pământ trupul lui încă zace,
Revarsă-i în suflet lumină și pace.

Pentru o răposată:

Pe cea ce-a murit cu credință creștină
Fă-o, Doamne, să vină la loc de lumină;
Deși în pământ trupul ei încă zace,
Revarsă-i în suflet lumină și pace.

Pentru mai mulți răposați:

Pe cei ce-au murit cu credință creștină
 Fă-i, Doamne, să vină la loc de lumină;
 Deși în pământ trupul lor încă zace,
 Revarsă-le-n suflet lumină și pace.

Tu singur știi, Doamne, și ziua și ora
 Sfârșitului vieții merit tuturoră.
 Când îngerul morții la noi va apare,
 A cerului poartă deschide-ne-o mare. Amin.

Sau:

Qui vivis ante sæcula
 Vitæque fons es únicus,
 Nos, Deus, morti obnoxios.
 Culpæque reos aspice.
 Peccánti, Pater, hómini
 Pœnam sanxísti intéritum,
 Ut, pulvis datus púlveri,
 Se súbderet piáculum.
 Vitále sed spiráculum
 Quod indidísti próvidus,
 Æternitátis pérmanet
 Germen immarcescibile.
 Hæc spes, hoc est solácium:
 Revirescémus, Dómine,
 Primúsque resurgéntium
 Ad te nos Christus rápiet.

Pro uno defuncto:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Defúctum præsta fámulum,
 Quem Christi fides ímbuit,
 Quem almus unxit Spíritus.

Pro una defuncta:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Defúctam præsta fámulam,
 Quam Christi fides ímbuit,
 Quam almus unxit Spíritus.

Pro pluribus:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Da fratres in te mórtuos,
 Quos Christi fides îmbuit,
 Quos almus unxit Spíritus.

Hoc regnum nobis própera
 E terris cum cessérimus,
 Ut concinámus ómnium
 Te finem, te princípium. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Din pământ m-ai făcut și m-ai îmbrăcat cu un trup, Doamne, răscumpărătorul meu, fă-mă să învii în ziua de pe urmă.

Psalmul 39 (40),2-14.17-18

I

- ² Cu dor l-am așteptat pe Domnul †
 iar el s-a plecat spre mine *
- ³ și mi-a ascultat strigătul.
 M-a scos din prăpastia nenorocirii, *
 din noroi și mocirlă,
 mi-a pus picioarele pe stâncă, *
 mi-a întărit pașii.
- ⁴ El a pus în gura mea un cântec nou, *
 un imn de laudă pentru Dumnezeuul nostru.
 Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă *
 și își vor pune încrederea în Domnul.
- ⁵ Fericit bărbatul care și-a pus încrederea în Domnul †
 și nu-și întoarce fața către cei îngâmfați, *
 nici către cei rătăciți în minciună.
- ⁶ Multe sunt minunile pe care le-ai făcut †
 și planurile tale pentru noi,
 Doamne, Dumnezeuul meu! *
 Nimeni nu este asemenea ție!

Aș vrea să le povestesc și să vorbesc despre ele, *
dar ele se înmulțesc fără număr.

⁷ Jertfă și ofrandă tu nu dorești, †
tu mi-ai deschis urechile; *
nu ceri nici arderi de tot, nici jertfă de ispășire.

⁸ Atunci am zis: „Iată, vin †
– în sulul cărții este scris despre mine – *

⁹ ca să fac voința ta.
Dumnezeul meu, aceasta o doresc. *
Legea ta este în adâncul inimii mele”.
Slavă Tatălui.

Rugăciunea Slavă Tatălui se spune la sfârșitul tuturor psalmilor și cântărilor.

Ant. Din pământ m-ai făcut și m-ai îmbrăcat cu un trup, Doamne, răscumpărătorul meu, fă-mă să învii în ziua de pe urmă.

Ant. 2 Doamne, vino să mă eliberezi, grăbește-te să mă ajuți.

II

¹⁰ Vestesc dreptatea ta în adunarea cea mare; *
nu-mi închid buzele, tu știi lucrul acesta, Doamne!

¹¹ Nu am tănuț dreptatea ta, *
ci vestesc fidelitatea și mântuirea ta.
Nu am ascuns îndurarea și adevărul tău *
în adunarea cea mare.

¹² Iar tu, Doamne, nu-ți îndepărta îndurarea de la mine, *
milostivirea și adevărul tău
să mă întărească pururi,

¹³ căci m-au împresurat rele fără număr, †
păcatele mele m-au înconjurat *
și nu mai pot vedea.
S-au înmulțit mai mult decât perii capului meu *
și mi-a pierit curajul.

¹⁴ Binevoiește, Doamne, a mă elibera! *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți! —

- 17 Să se bucure și să se veselească în tine
toți cei care te caută; †
cei care iubesc mântuirea ta să zică fără încetare: *
„Preamărit să fie Domnul”.
- 18 Eu sunt sărac și nefericit, *
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu, *
Dumnezeul meu, nu întârzia!

Ant. Doamne, vino să mă eliberezi, grăbește-te să mă ajuți.

Ant. 3 Sufletul meu e însetat de Dumnezeu cel viu:
când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Psalmul 41 (42)

- 2 Cum dorește cerbul izvoarele de apă, *
așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.
- 3 Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
de Dumnezeu cel viu; *
când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu?
- 4 Lacrimile îmi sunt pâine ziua și noaptea *
când mi se zice în fiecare zi:
„Unde este Dumnezeuul tău?”
- 5 Îmi aduc aminte de aceasta
– și sufletul se topește în mine – †
cum înaintam prin mulțime
până la casa lui Dumnezeu *
în strigătele de bucurie și de mulțumire
ale unei mulțimi în sărbătoare.
- 6 Pentru ce ești mahnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeuul meu.
- 7 E mahnit în mine sufletul, †
de aceea mă gândesc la tine *
din țara Iordanului și din Hermon,
de pe muntele Misar.

- ⁸ Un abis cheamă un alt abis la vuietul cascadelor tale; *
toate talazurile și valurile tale trec peste mine!
- ⁹ Ziua îmi trimite Domnul îndurarea sa †
și noaptea cântarea lui mă însoțește *
ca o rugăciune către Dumnezeuul vieții mele.
- ¹⁰ Îi spun lui Dumnezeu, stânca mea: †
„De ce m-ai uitat? *
De ce umblu trist, oprimat de dușmanii mei?”
- ¹¹ Mi se sfărâmă oasele
când mă batjocoresc asupritorii mei †
și mă întrebă toată ziua: *
„Unde este Dumnezeuul tău?”
- ¹² Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeuul meu.

Ant. Sufletul meu e însetat de Dumnezeu cel viu:
când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

V. Nemărginită este mila ta, Doamne.

R. Dă-mi viață, după cuvântul tău.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

15,12-34

Învierea lui Cristos este speranța celor credincioși

Fraților, ¹² dacă se vestește că Cristos a înviat din morți, cum spun unii dintre voi că nu există înviere din morți? ¹³ Iar dacă nu există înviere din morți, nici Cristos nu a înviat! ¹⁴ Însă dacă Cristos nu a înviat, zadarnică este predica noastră și zadarnică este credința voastră. ¹⁵ Iar noi suntem găsiți martori falși ai lui Dumnezeu pentru că dăm mărturie împotriva lui Dumnezeu, spunând că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat, de vreme ce morții nu învie. ¹⁶ Căci dacă morții nu învie, nici Cristos nu a înviat, ¹⁷ iar dacă Cristos nu a înviat,

credița voastră este zadarnică și voi sunteți încă în păcatele voastre, ¹⁸ iar cei care au adormit în Cristos au pierit. ¹⁹ Și dacă ne-am pus speranța în Cristos numai în viața aceasta, suntem cei mai de plâns dintre toți oamenii.

²⁰ Dar acum, Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. ²¹ Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. ²² Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață. ²³ Dar fiecare la rândul lui: cel dintâi Cristos, după aceea cei care sunt ai lui Cristos, la venirea lui, ²⁴ apoi va fi sfârșitul, când el va încredința împărăția lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și putere. ²⁵ Căci el trebuie să domnească *până când va pune toți dușmanii sub picioarele lui*. ²⁶ Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea. ²⁷ De fapt, *toate le-a supus sub picioarele lui*. Inșă când spune că „toate le-a supus”, este evident că în afară de cel care i-a supus lui toate. ²⁸ Iar când toate îi vor fi supuse, atunci și el, Fiul, se va supune celui care i-a supus lui toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

²⁹ Și apoi ce vor face cei care sunt botezați pentru cei morți? Dacă într-adevăr morții nu învie, de ce se mai botează pentru ei? ³⁰ Iar noi de ce să ne punem în pericol la orice oră? ³¹ În fiecare zi eu sunt în pericol de moarte, fraților, o jur pe mândria mea care sunteți voi, pe care o am în Cristos Isus, Domnul nostru. ³² Dacă numai din motive umane m-am luptat împotriva fiarelor în Efes, la ce-mi folosește? Atunci, dacă morții nu învie, *să mâncăm și să bem căci mâine vom muri*.

³³ Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică bunele moravuri”. ³⁴ Veniți-vă într-adevăr în fire și nu păcătuiți pentru că sunt unii care nu au cunoașterea lui Dumnezeu: o spun spre rușinea voastră.

RESPONSORIUL *ICor 15,25-26; cf. Ap 20,13.14*

R. Cristos trebuie să domnească până când Dumnezeu îi va pune pe toți dușmanii sub picioarele lui.

* Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea.

¶ Atunci moartea și infernul au dat înapoi morții lor, și moartea și infernul vor fi aruncate în lacul de foc.
* Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea.

Sau:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

15,35-57

Învierea morților și venirea Domnului

Fraților, ³⁵ va spune cineva: „Cum învie morții? Cu ce trup vor veni?” ³⁶ Nebunule! Ceea ce semeni tu nu prinde viață dacă mai întâi nu moare. ³⁷ Și ceea ce tu semeni, nu semeni trupul care va fi, ci doar un simplu grăunte, poate de grâu sau de altă plantă, ³⁸ însă Dumnezeu îi dă trup după cum vrea și fiecăreia dintre semințe îi dă trupul propriu. ³⁹ Nu orice trup este același trup, ci unul este trupul oamenilor, altul este trupul animalelor, altul este trupul păsărilor și altul, al peștilor. ⁴⁰ Există și trupuri cerești și trupuri pământești, însă alta este măreția celor cerești și alta a celor pământești. ⁴¹ Una este strălucirea soarelui, alta este strălucirea lunii și alta este strălucirea stelelor, căci o stea diferă de altă stea în strălucire.

⁴² Tot la fel este și învierea din morți: se seamănă în putrezire și se învie în neputrezire; ⁴³ se seamănă în rușine și se învie în mărire; se seamănă în slăbiciune și se învie în putere; ⁴⁴ se seamănă un trup firesc și învie un trup spiritual.

Căci dacă există un trup firesc, există și unul spiritual. ⁴⁵ Așa și este scris: *primul om, Adam, a fost făcut cu suflăt viu*, cel din urmă Adam, cu Duhul dătător de viață. ⁴⁶ Dar nu cel spiritual apare mai întâi, ci cel firesc, apoi cel spiritual. ⁴⁷ Primul om este făcut din pământ, este pământesc; al doilea om este din cer. ⁴⁸ Cum este cel pământesc, la fel sunt și cei pământești, și cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești. ⁴⁹ Și după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc.

⁵⁰ Fraților, eu spun aceasta: carnea și sângele nu pot moșteni împărăția lui Dumnezeu, nici putrezirea nu va moșteni neputrezirea. ⁵¹ Iată, vă spun o taină: nu toți vom muri, însă toți vom fi schimbați. ⁵² Într-o clipă, într-o clipire din ochi, la sunetul trâmbiței de apoi, căci va suna trâmbița și morții vor învia neputreziiți, iar noi vom fi schimbați. ⁵³ Căci această ființă supusă putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire și această ființă muritoare trebuie să se îmbrace în nemurire.

⁵⁴ Dar când ființa aceasta supusă putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și ființa aceasta muritoare se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul scris: *Moartea a fost înghițită de victorie.*

⁵⁵ *Unde este, moarte, victoria ta?
Unde este, moarte, ghimpele tău?*

⁵⁶ Ghimpele morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea. ⁵⁷ Însă, mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL

Cf. Iob 19,25.26.27

R. Cred că Răscumpărătorul meu trăiește și în ziua cea din urmă din pământ voi învia * și cu trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu, mântuitorul meu.

Ÿ. Eu însumi îl voi vedea, și nu altul, și ochii mei îl voi privi, * și cu trupul.

Sau:

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 4,16–5,10

*După moarte vom primi de la Dumnezeu
o locuință veșnică în ceruri*

Fraților, ^{4,16} noi nu ne descurajăm, dimpotrivă, dacă omul nostru din afară se trece, cel interior se înnoiește din zi în zi, ¹⁷ căci suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește un belșug nemărginit al gloriei veșnice, ¹⁸ pentru că noi nu căutăm cele care se văd, dar cele care nu se

văd, căci cele care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice.

^{5.1} Știm că dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână, veșnică, în ceruri. ² De aceea suspinăm în acest cort al nostru, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer ³ numai dacă vom fi găsiți îmbrăcați, și nu goi. ⁴ De fapt, fiind în cortul acesta, suspinăm apăsăți de greutate, pentru faptul că nu am vrea să ne dezbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm pentru ca ceea ce este muritor să fie absorbit de viață. ⁵ Cel care ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu care ne-a dat arvuna Duhului.

⁶ Așadar, noi suntem întotdeauna plini de încredere, deși știm că, atât timp cât locuim în trup, suntem departe de Domnul, ⁷ căci umblăm prin credință, nu prin vedere. ⁸ Deci suntem plini de încredere și ne place mai mult să părăsim trupul și să ne întoarcem acasă la Domnul. ⁹ De aceea, fie că rămânem în trup, fie că plecăm, ne străduim să-i fim plăcuți lui. ¹⁰ Căci noi toți trebuie să ne prezentăm înaintea tribunalului lui Cristos pentru ca fiecare să primească, pentru ceea ce a făcut cât timp a fost în trup, fie bine, fie rău.

RESPONSORIUL

Cf. *Ps* 50 (51),5

R. Doamne, nu mă judeca după faptele mele; nimic bun n-am făcut înaintea ta, de aceea implor Maiestatea ta * ca tu, Dumnezeule, să ștergi vinovăția mea.

V. Spală-mă cu desăvârșire, Doamne, de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu, * ca tu, Dumnezeule.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Anastasiu de Antiohia, episcop

(Disc. 5, despre Învierea lui Cristos, 6-7.9:
PG 89, 1358-1359.1361-1362)

Cristos va transforma trupul nostru umil

Pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii (Rom 14,9). Însă Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii (Mt 22,32). Așadar, cei morți, peste care stăpânește cel care a înviat, nu mai sunt morți, ci vii; asupra lor domnește viața, pentru ca ei să trăiască, fără să se mai teamă de moarte, așa cum Cristos cel înviat din morți nu mai moare (Rom 6,9).

Astfel, înviați și eliberați de stricăciune, nu vor mai vedea moartea, ci vor participa la învierea lui Cristos, așa cum el a fost părtaș la moartea lor.

De fapt, el a coborât pe pământ, care se afla încătușat de lanțurile veșnice, nu pentru alt motiv decât acela de a sfărâma porțile de aramă și de a frânge zăvoarele de fier (Is 45,2; Ps 106,16), pentru a scoate viața noastră din stricăciune și pentru a ne atrage la sine, dându-ne libertatea în locul sclaviei.

Dacă acest plan al mântuirii nu pare să fie încă împlinit, căci oamenii continuă să moară și trupurile lor se descompun prin moarte, acest fapt nu trebuie să devină un motiv de neîncredere. Noi am primit deja o garanție pentru toate bunurile care ne-au fost promise în acela care este primația noastră; prin el, am fost înălțați la cer și ne-am așezat pe tron cu acela care ne-a dus în înălțimi, așa cum spune Paul: *Ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri, în Cristos Isus (Ef 2,6).*

Vom ajunge la împlinire când va veni timpul stabilit de Tatăl, când vom lăsa copilăria și vom ajunge la starea omului desăvârșit. Căci așa i-a plăcut Părintelui veacurilor, ca darul oferit să fie stabil și să nu fie iarăși respins din cauza nebuniilor copilărești ale minții noastre.

Despre faptul că trupul Domnului a înviat spiritual, ce să spunem, când Paul afirmă despre trupuri că *se seamănă un trup firesc și învie un trup spiritual (1Cor 15,44)*, adică este transformat după imaginea glorioasei transfigurări a lui Cristos care ne precedă ca și conducător.

Apostolul spune, de asemenea, că acest fapt, lui binecunoscut, se va realiza pentru întreg neamul omenesc prin Cristos care va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale (Fil 3,21).

Dacă, așadar, transfigurarea înseamnă schimbarea într-un trup spiritual, și acesta este conform trupului glorios al lui Cristos, Cristos a înviat sigur cu un trup spiritual, acesta nu este altceva decât trupul semănat în slăbiciune (1Cor 15,43), dar apoi schimbat în glorios.

El, ducând la Tatăl primiția naturii noastre, va duce și întreg universul, așa cum a promis atunci când a zis: *Când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine* (In 12,32).

RESPONSORIUL

In 5,28-29; 1Cor 15,52

R. Toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, * și vor ieși spre învierea vieții cei care au făcut binele; iar cei care au săvârșit răul, spre învierea judecării.

V. Într-o clipă, într-o clipire din ochi, la sunetul trâmbiței de apoi, morții vor învia neputreziiți. * Și vor ieși.

Sau:

Din *Scrisorile* sfântului Braulion, episcop de Saragossa
(Scris. 19: PL 80, 665-666)

Cristos înviat este speranța tuturor credincioșilor

Cristos, speranța tuturor credincioșilor, îi numește pe cei care trec din această lume „adormiți”, și nu morți, ca atunci când spune: *Lazăr, prietenul nostru, doarme* (In 11,11).

Nici sfântul Apostol nu vrea să ne întristăm pentru cei adormiți (cf. *ITes* 4,12); de aceea, dacă credința noastră susține că toți cei care cred în Cristos, după cuvântul Evangheliei, nu vor muri în veci, știm, de asemenea, prin credință, că nici el nu a murit și nici noi nu vom muri.

Căci Domnul însuși, la un ordin, la chemarea arhanghelului și în sunetul trâmbițelor lui Dumnezeu, va coborî din cer și cei care au murit în el vor învia.

Așadar, să ne însuflețească speranța învierii, căci pe cei pe care îi pierdem acum îi vom revedea atunci. E suficient să credem cu tărie în el, adică să ascultăm de poruncile sale. El este atotputernic și, de aceea, este mai ușor ca el să învie morții, decât ca noi să-i trezim pe cei care dorm. Spunem aceasta și totuși nu știu din cauza cărui sentiment, izbucnim în lacrimi și sentimentul regretului afectează credința inimii noastre. Vai, cât de mizerabilă este condiția noastră umană și, fără Cristos, cât de zadarnică este viața noastră!

O, moarte, care îi desparti pe soți și îi separi cu duritate și cruzime pe prieteni, puterea ta este deja înfrântă! Jugul tău nelegiuuit este deja zdrobit de acela care te amenința prin strigătele lui Osea: *O, moarte, eu voi fi moartea ta (Os 13,14, Vg.)*. De aceea, te sfidăm cu Apostolul: *Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău? (1Cor 15,55)*.

Cel care te-a învins pe tine ne-a răscumpărat pe noi; el și-a dat sufletul său preaiubit în mâinile celor nelegiuți, pentru ca, din nelegiuți, să-i facă preaiubiți. Ar fi prea lungi și numeroase textele care ar putea fi aduse din Sfintele Scripturi spre mângâierea comună. Însă ne este suficientă speranța învierii și să ne îndreptăm privirea spre gloria Mântuitorului nostru, în care, prin credință, considerăm că suntem deja înviați, după cum spune Apostolul: *Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el (Rom 6,8)*.

Căci nu ne mai aparținem nouă, ci aceleia care ne-a răscumpărat și de a cărui voință trebuie să depindă întotdeauna voința noastră. De aceea, spunem în rugăciune: *Facă-se voia ta (Mt 6,10)*. Este, așadar, necesar ca, în fața morții, să spunem cu Iob: *Domnul a dat, Domnul a luat! Fie numele Domnului binecuvântat! (Iob 1,21)*. Să spunem aceasta cu Iob aici, pentru ca acolo, cât privește problema de care ne ocupăm, să nu ne aflăm diferiți de el.

RESPONSORIUL

ITes 4,13-14; Ier 22,10

R. Cu privire la cei morți, să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au speranță, * căci dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei morți împreună cu el.

V. Nu-l plângeți pe cel mort și nu bociți cu disperare, * căci dacă.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude, 1802.

Laudele**IMNUL**

Cristoase, prin moartea și sfânta-nviere
Iertare primește oricine ți-o cere.

Aprinsă speranța în piept tuturor ții
În ceasul cel greu al durerilor morții.

Tu însuți sorbit-ai din cupa amară
A morții cumplete din cale afară.
Te-ai stins pe o cruce, tu, Mielul, plăpândul,
Strigându-l pe Tatăl și capul plecându-l.

Stăpân al măririi și-al veșnicei glorii,
Supusu-te-ai morții ca toți muritorii.
Păstor ce cu drag ai murit pentru turmă,
Condu-ne la Tatăl în ceasul din urmă.

Iubirea-ți pe cruce în brațe cuprinde
Durerile lumii mereu suferinde.
În inimă-ți este deschisă o rană,
Lăcaș pentru orice durere umană.

Cum moartea-i înfrântă prin moartea ta sfântă,
Deși ne lovește, ea nu ne-nspăimântă,
Căci după roștirea sentinței finale
Sperăm să ajungem în brațele tale.

Pentru un răposat:

Îndură-te Doamne, preabune și sfânt,
De răposatul ce doarme-n mormânt.
Ascultă cu milă cum geme, suspină;
Primește-l în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Pentru o răposată:

Îndură-te Doamne, preabune și sfânt,
De răposata ce doarme-n mormânt.
Ascultă cu milă cum geme, suspină;
Primește-o în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Pentru mai mulți răposăți:

Îndură-te Doamne, preabune și sfinte,
De toți răposății ce dorm în morminte.
Ascultă cu milă cum gem și suspină;
Primește-i în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Sau:

Spes, Christe, nostræ vénia,
Tū vita, resurréctio;
Ad te sunt corda et óculi
Cum mortis dolor íngruit.
Tu quoque mortis tædia
Passus dirósque stímulos,
Patri, inclináto cápite,
Mitis dedísti spírítum.
Vere nostros excípiens
Languóres, pastor míserens,
Tecum donásti cómpati
Patrísque in sinu cómmori.
Apértis pendens brácciiis,
In cor transfíxum pértrahis
Quos moritúros ágravat
Morbus vel mæror ánxius.
Qui portis fractis ínferi
Victor pandísti cælicas,
Nos nunc doléntes érige,
Post óbitum vivífica.

Pro uno defuncto:

Sed et qui frater córpore
Nunc dormit pacis réquie,
Iam te beánte vígilet
Tibíque laudes réferat. Amen.

Pro una defuncta:

Sed et quæ soror corpore
Nunc dormit pacis réquie,
Iam te beánte vígilet
Tibíque laudes réferat. Amen.

Pro pluribus:

Sed et qui fratres corpore
Nunc somno pacis dórmunt,
Iam te beánte vígilent
Tibíque laudes réferant. Amen.

Sau:

Când spaima morții ne cuprinde,
Isuse, tu ne poți salva:
Căci tu ești viața și-nvierea;
Și nesfârșită-i mila ta!
Când te-au cuprins fiorii morții,
Fiori ce sufletu-ngrozesc,
Plecându-ți capul ți-ai dat duhul
În mâna Tatălui cêresc.
Luând asupra-ți firea noastră,
Te-ai arătat bunul păstor
Și-ai vrut să-mparți cu noi durerea,
Să mori și tu cu cei ce mor.
Cu brațele pe cruce-ntinse
Atragi pe toți la pieptul tău
Să afle-n inima străpunsă,
Refugiu-n ceasul cel mai greu.
Tu, care-ai părăsit mormântul
Și viu te-ai înălțat la cer:
Pe cei ce sunt în agonie
Încurajează-i că nu pier.

Pentru un răposat:

Pe fratele care-n țărână,
Să se întoarcă-ai poruncit,
Condu-l în patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin

Pentru o răposată:

Pe sora care în țărână,
Să se întorcă-ai poruncit,
Condu-o-n patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin.

Pentru mai mulți răposăți:

Pe frații care în țărână,
Să se întorcă-ai poruncit,
Condu-i în patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit.

Psalmul 50 (51)

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeu,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuțit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu. —

- ⁹ Stropește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fărădelege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- ²⁰ În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit.

Ant. 2 De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul.

Cântarea *Is 38,10-14.17b-20*

- ¹⁰ Spuneam: „În toiul vieții mele *
sunt nevoit să merg la porțile locuinței morților”. —

- Am căutat restul anilor mei și am zis: *
- ¹¹ „Nu-l voi mai vedea pe Domnul
pe pământul celor vii,
nu voi mai vedea pe nimeni *
dintre cei rămași în lume.
- ¹² Locuința mea e smulșă și aruncată departe de mine *
ca o colibă de păstori;
ca un țesător îmi taie firul vieții *
și mă scoate din urzeală.
Din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹³ Am strigat până dimineața, *
ca un leu, mi-ai zdrobit toate oasele;
din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹⁴ Strig ca puiul de rândunică, *
stau îngândurat ca porumbelul.
Mi s-au împăienjenit ochii tot privind la cer, *
Doamne, sunt în necaz; ajută-mă!
- ^{17b} Tu însă ai scăpat sufletul meu din prăpastia pierzării, *
căci ai dat uitării toate păcatele mele.
- ¹⁸ Cei din infern nu te laudă, *
moartea nu te preamărește;
cei care coboară în adâncuri *
nu mai speră în promisiunea ta.
- ¹⁹ Cel viu, da, cel viu te va lauda, ca mine astăzi; *
tatăl face cunoscută fiilor săi fidelitatea ta.
- ²⁰ Doamne, ajută-mă, †
și-ți vom cânta psalmi în toate zilele vieții noastre, *
în casa Domnului.

Ant. De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul.

Ant. 3 Îl voi lauda pe Domnul în viața mea.

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
- ² Voi lauda pe Domnul în toată viața mea, *
voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi. —

- ³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
- ⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
și în aceeași zi se destramă planurile lor.
- ⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
pe Dumnezeu lui Iacob; *
care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeuul său.
- ⁶ El a făcut cerul și pământul, *
marea și toate câte se află în ele.
El este totdeauna credincios cuvântului său, †
- ⁷ el face dreptate celor asupriți, *
el dă pâine celor flămânzi.
Domnul eliberează pe cei închiși. *
- ⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
Domnul ridică pe cei împovărați, *
Domnul iubește pe cei drepți,
- ⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
sprijină pe văduvă și pe orfan, *
dar nimicește calea celor răi.
- ¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Îl voi lăuda pe Domnul în viața mea.

Sau:

Ant. 3 Să-l laude pe Domnul toată suflarea.

Psalmul 150

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.
- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.

⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Ant. Să-l laude pe Domnul toată suflarea.

LECTURA SCURTĂ

ITes 4,14

Dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei adormiți împreună cu el.

RESPONSORIUL SCURT

R. Te voi preamări, Doamne, * pentru că m-ai primit. Te voi.

V. Ai schimbat plânsul meu în bucurie, * pentru că m-ai primit. Slavă Tatălui. Te voi.

Ant. la *Benedictus*: Eu sunt învierea și viața: cine crede în mine, chiar dacă moare, va trăi, și tot cel care trăiește și crede în mine nu va muri în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu Tatăl l-a înviat pe Isus Cristos din morți. El va învia și trupul nostru supus putrezirii. Să-l rugăm, spunându-i:

Dă-ne, Doamne, viața în Cristos!

Părinte sfânt, fă ca aceia care au fost înmormântați cu Fiul tău prin Botez și reînnoiți prin învierea lui, astfel să trăiască viața cea nouă:

– încât și atunci când vor muri, să trăiască mereu împreună cu Cristos.

Tu, care ai în grijă totul, ne-ai dat pâinea vie coborâtă din cer, ca să ne hrănim din ea cu vrednicie,

– fă să avem parte de viața veșnică și să înviem în ziua de apoi.

Dumnezeule, tu ai voit să-l întărești pe Fiul tău aflat în agonie printr-un înger:

– dă-ne și nouă în ultimele clipe speranța aducătoare de mângâiere.

Tu i-ai eliberat pe cei trei tineri din cuptorul de foc:

- scapă sufletele răposaților de pedeapsa meritată pentru păcate.

(Dă-ne, Doamne, viața în Cristos!)

Dumnezeul celor vii și al celor morți, care l-ai înviat pe Isus:

- dă viață veșnică celor răposați și condu-ne împreună cu ei în slava fericirii veșnice.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să asculți cu bunătate rugăciunile noastre, pentru ca noi care credem în învierea din morți a Fiului tău să ne întărim în speranța că și pe slujitorul tău **N.** îl vei învia la viața veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ești slava credincioșilor și viața sfinților; tu ne-ai mântuit prin moartea și învierea Fiului tău. Te rugăm, fii milostiv cu slujitorul tău **N.** și învrednicește-l să ajungă în bucuria veșnică, pentru că a crezut în misterul răscumpărării. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și îndurător, Fiul tău a primit de bunăvoie moartea pentru noi; te rugăm să binevoiești a-l face și pe slujitorul tău **N.** părtaș la minunata biruință a învierii lui. Prin Domnul.

Pentru mai mulți răposați:

Dumnezeule, care pe Fiul tău unul-născut l-ai făcut biruitor asupra morții și l-ai înălțat la ceruri, dăruiește slujitorilor tăi **N.** și **N.** harul ca, triumfând împreună cu el asupra morții, să te poată contempla în veci pe tine, creatorul și răscumpărătorul lor. Prin Domnul.

Pentru rude, prieteni și binefăcători:

Dumnezeule, tu ierți purea păcatele oamenilor și dorești ca toți să ajungă la mântuire. Prin mijlocirea

fericitei Maria pururea fecioară și a tuturor sfinților tăi, implorăm îndurarea ta asupra rudelor, prietenilor și binefăcătorilor comunității noastre care au trecut din această lume și te rugăm să-i faci părtași la fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau altele din Misalul roman.

Ora medie

IMNUL

Când se spun trei Ore minore, se pot folosi la Ora a treia strofele 1, 4 și 5, la Ora a șasea 2, 4 și 5, la Ora a noua 3, 4 și 5.

- 1 Isuse, pe Lazăr, cu lacrimi de jale,
L-ai plâns cum l-au plâns și surorile sale;
Tu însă, chemându-l din groapă afară,
Surorile sale primitu-l-au iară.
- 2 Isuse, pe cruce, în chinuri amare,
Găsit-ai în rugă cuvânt de iertare,
Și dat-ai speranța iertării divine
Tâlharului care murea lângă tine.
- 3 Isuse, vorbind pentru ultima oară,
Ne-ai dat-o de mamă pe sfânta Fecioară,
Ca-n ceasul din urmă, în clipele triste,
Să fie alături de noi, să ne-asiste.
- 4 Isuse Cristoase, preascumpul tău sânge
Ne-aduce salvarea căci moartea o-nfrânge.
Speranța vieții ce stă înaintea
Ne-alungă tristețea și frica din minte.

Pentru un răposat:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe cel care-acum în lăcașul de sus e
Primește-l la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nicicând nu pătrunde. Amin.

Pentru o răposată:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe cea care-acum în lăcașul de sus e
Primește-o la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nicicând nu pătrunde Amin.

Pentru mai mulți răposați:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe slugile tale de moarte răpuse
Condu-le la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nicipând nu pătrunde. Amin.
-

Sau:

- 1 Qui lacrimátus Lázarus
Geménsque cum soróribus,
Ipsum fecísti præpotens
Illárum reddi stúdiis:
- 2 Qui petivísti sóntibus
Benígnus indulgéntiam,
Ac verba miserántia
Dixísti pœnæ sócio:
- 3 Qui, móriens, discípulo
Matrem donásti Vírginem,
Tuórum quæ fidélium
Agóni adéssset último:
- 4 Da nobis, Christe Dómine,
Tuo redéptis sáanguine,
Duræ mortis tristítiam
In vitæ verti gáudium.
-

Pro uno defuncto:

- 5 Tuúmque voca fámulum,
Ex hoc proféctum sæculo,
Ut ubi mors iam déerit
Te vitæ canat príncipem. Amen.

Pro una defuncta:

- 5 Tuámque voca fámulam,
Ex hoc proféctam sæculo,
Ut ubi mors iam déerit
Te vitæ canat príncipem. Amen.

Pro pluribus:

5 Tuósque voca fámulos,
Ex hoc proféctos sæculo,
Ut ubi mors iam déerit
Te vitæ canant pŕncipem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Antifona

PSALMODIA

La Ora a treia: Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu!

La Ora a șasea: Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuít împotriva ta!

La Ora a noua: Dumnezeu, în numele tău mântuiește-mă și prin puterea ta eliberează-mă!

Psalmul 69 (70)

- ² Dumnezeu, vino în ajutorul meu; *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ³ Să fie făcuți de rușine și să fie batjocoriți *
cei ce caută sufletul meu.
Să dea înapoi și să fie umiliți *
cei ce-și găsesc desfătarea în nefericirea mea.
- ⁴ Să se întoarcă înapoi din cauza rușinii lor *
cei care îmi spun: „Așa îți trebuie!”
- ⁵ Să se bucure și să se veselească de tine
toți cei care te caută, †
și cei care iubesc mântuirea ta să spună pururi: *
„Preamărit să fie Dumnezeu!”
- ⁶ Iar eu sunt sărman și lipsit; *
Dumnezeule, vino degrabă!
Tu ești ajutorul și eliberatorul meu: *
Doamne, nu întârzia!

Psalmul 84 (85)

- ² Doamne, tu ai fost binevoitor cu țara ta, *
i-ai adus înapoi pe cei deportați ai lui Iacob.
- ³ Ai iertat nelegiuirea poporului tău, *
i-ai acoperit toate păcatele;
- ⁴ ți-ai potolit toată indignarea *
și te-ai întors de la iuțimea mâniciei tale.
- ⁵ Întoarce-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, *
și îndepărtează mânia ta de la noi!
- ⁶ Oare vei continua în veac să fii supărat pe noi, *
vei ține mânie din generație în generație?
- ⁷ Nu vei veni oare ca să ne dai viață, *
pentru ca poporul tău să se bucure în tine?
- ⁸ Arată-ne, Doamne, îndurarea ta *
și dă-ne mântuirea ta.
- ⁹ Voi asculta ce zice Domnul Dumnezeu; †
el vestește pacea poporului său
și celor sfinți ai săi *
și celor care se întorc la el din toată inima.
- ¹⁰ Mântuirea este aproape de cei care se tem de el *
și slava lui va locui pe pământul nostru.
- ¹¹ Mila și adevărul se vor întâlni, *
dreptatea și pacea se vor îmbrățișa;
- ¹² adevărul va răsări din pământ *
și dreptatea va coborî din ceruri.
- ¹³ Domnul își va revărsa binecuvântarea *
și pământul își va aduce roadele sale.
- ¹⁴ Dreptatea va merge înaintea lui *
și-i va călăuzi pașii pe cale.

Psalmul 85 (86)

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
cătrec tine strig toată ziua.

- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine, *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu din adâncul infernului.
- ¹⁴ Dumnezeule, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.
- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere, *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

La alte Ore, Psalmodia complementară, scriile a II-a și a III-a, 1171.

Ora a treia

Ant. Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu.

LECTURA SCURTĂ*Iob 19,25-26*

Știu că Răscumpărătorul meu trăiește și în ziua cea din urmă se va ridica pe țărână. Și după ce-mi vor fi luat pielea aceasta, cu trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu.

Sau:

2Mac 7,9b

Regele lumii ne va trezi la învierea vieții de veci pe noi, cei care am murit pentru legile lui.

℣. De ce ești trist, suflete al meu, și de ce te tulburi în mine?

℞. Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda.

Ora a șasea

Ant. Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta.

LECTURA SCURTĂ*Înț 1,13-14a.15*

Dumnezeu nu a creat moartea și nici nu se bucură de pieirea celor vii. Căci el a creat toate spre viață, fiindcă dreptatea e nepieritoare.

℣. În mijlocul umbrei morții nu mă tem de nici un rău.

℞. Căci tu ești cu mine, Doamne.

Ora a noua

Ant. Dumnezeule, în numele tău mântuiește-mă și prin puterea ta eliberează-mă.

LECTURA SCURTĂ*Is 25,8*

El va nimici moartea pe vecie. Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe fețele tuturor și va îndepărta de pe pământ ocară poporului său, căci Domnul a vorbit.

∇. Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea.

℞. La tine va veni tot trupul.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude, 1802.

Vespele

IMNUL

O Rege puternic, Cristoase Isuse,
Prin moartea pe cruce pe veci sunt distruse,
Spre binele nostru și-a Tatălui slavă,
Săgețile morții muiate-n otravă.

Asupra-ți luând și durerea, și rana,
O luptă cumplită ai dus cu Șatana;
Pe el, vinovatul de omul ce moare,
În luptă învins, l-ai călcat în picioare.

Nu poate mormântul captiv să te țină;
Învii cu mărire și ieși la lumină.
Prin forța cea mare a tainei pascale
Părtași ne-ai făcut ai victoriei tale.

Fă, Doamne, ca harul în noi să rămână,
Să ținem făclia aprinsă în mână,
Și-așa să petrecem, primiți în mărire,
Cu tine la nuntă, cerescul Mire.

Iar când vei veni ca să ții judecată,
O față senină și blândă arată
Spre noi, cei pe care credința creștină
Treimii din cer la botez ne închină.

Pentru un răposat:

La tine tot omul găsește iertare;
Fii plin de-ndurare cu fratele care
Îngădui ca moartea de trup să-l dezbrace;
Primește-l la loc de lumină și pace. Amin.

Pentru o răposată:

La tine tot omul găsește iertare;
Fii plin de-ndurare cu sora pe care
Îngădui ca moartea de trup s-o dezbrace;
Primește-o la loc de lumină și pace. Amin.

Pentru mai mulți răposați:

La tine tot omul găsește iertare;
 Fii plin de-ndurare cu frații pe care
 Îngădui ca moartea de trup să-i dezbrace;
 Primește-i la loc de lumină și pace. Amin.

Sau:

Imménsæ rex poténtiæ,
 Christe, tu Patris glóriam
 Nostrúmque decus móliens,
 Mortis fregísti iácula.
 Infírma nostra súbiens
 Magnúmque petens prælium,
 Mortem qua serpens vícerat,
 Victor calcásti móriens.
 Surgens fortis e túmulo,
 Pascháli nos mystério
 Peccáto rursus mórtuos
 Ad vitam semper ínnovas.
 Vitam largíre grátiaë,
 Ut, sponsus cum redferis,
 Ornáta nos cum lámpade
 Iam promptos cælo invénias.
 In lucem nos et réquiem
 Serénus iudex áccipe,
 Quos fides sanctæ Tríadi
 Devínxit atque cáritas.

Pro uno defuncto:

Tuúmque voca fámulum,
 Qui nunc exútus córpore
 In regna Patris ínhiat
 Ut te colláudet pérpetim. Amen.

Pro una defuncta:

Tuámque voca fámulam,
 Quæ nunc exúta córpore
 Ad regna Patris ínhiat,
 Ut te colláudet pérpetim. Amen.

Pro pluribus:

Fratres et omnes ádvoca,
Qui nunc exúti córpore
In regna Patris ínhiant,
Ut te colláudent pérpetim. Amen.

Sau:

Măreț biruitor al morții,
Isuse, falnic împărat,
Tu Tatălui ceresc mărire,
Iar nouă viața ne-ai redat.
Tu ai luat a noastră fire,
Ba chiar și morții te-ai supus
Și ai învins prin ea dușmanul,
Pe cel ce moarte ne-a adus.
Isuse, Dumnezeu puternic,
Prin marele mister pascal,
Îi reînvii pe-accia care
Pierd iarăși harul baptismal.
Mereu cu candela aprinsă
Vom sta în așteptarea ta
Ș-atunci când vei veni la nuntă
Voioși te vom întâmpina.
Primește-ne-n a ta lumină,
Preadreptule judecător;
Cu tine să-l vedem pe Tatăl,
Ca și pe Duhul Sfințitor.

Pentru un răposat:

Pe slujitorul tău, Isuse,
Care din lume a plecat,
Condu-l în veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin.

Pentru o răposată:

Pe slujitoarea ta, Isuse,
Care din lume a plecat,
Condu-o-n veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin.

Pentru mai mulți răposați:

Pe slujitorii tăi, Isuse,
Care din lume au plecat,
Condu-i în veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul te va păzi de orice rău, Domnul îți va apăra sufletul.

Psalmul 120 (121)

- ¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
De unde-mi va veni ajutorul?"
- ² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ³ Nu va lăsa să îți se clatine piciorul *
și nu va ațipi cel care te păzește.
- ⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.
- ⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.
- ⁶ Ziua, soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.
- ⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.
- ⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Ant. Domnul te va păzi de orice rău, Domnul îți va apăra sufletul.

Ant. 2 Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?

Psalmul 129 (130)

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² Doamne, ascultă glasul meu!
Pleacă-ți urechea ta *
la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor.
Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *
- ⁷ să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare *
și belșug de mântuire.
- ⁸ El îl va mântui pe Israel *
de toate fărădelegile lui.

Ant. Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, Doamne,
cine ar mai putea să stea în fața ta?

Ant. 3 După cum Tatăl îi trezește pe cei morți și le
dă viață, la fel și Fiul îi dă viață cui vrea.

Cântarea

Fil 2,6-11

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
- După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,

- ¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. După cum Tatăl îi trezește pe cei morți și le dă viață, la fel și Fiul îi dă viață cui vrea.

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 15,55-57

Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău? Ghimpele morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea. Însă, mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. În tine, Doamne, am nădăjduit: * nu voi regreta în veci. În tine.

Ψ. Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta: * nu voi regreta în veci. Slavă Tatălui. În tine.

Sau:

R. În îndurarea ta, Doamne, * dă-le lor odihnă! În îndurarea.

Ψ. Tu, care vei veni să-i judeci pe cei vii și pe cei morți, * dă-le lor odihnă. Slavă Tatălui. În îndurarea.

Ant. la Magnificat: Tot ce-mi dă mie Tatăl va veni la mine și pe acela care vine la mine nu-l voi izgoni afară.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Domnul nostru Isus Cristos va transforma trupul nostru umil, făcându-l asemenea cu trupul său glorios. Însuflețiți de această speranță să-l rugăm:

Doamne, tu ești viața și învierea noastră!

Doamne, Isuse Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, tu l-ai înviat din morți pe prietenul tău Lazăr:

– dăruiește viața și fericirea veșnică răposaiilor pe care i-ai răscumpărat prin sângele tău prețios.

Doamne, Isuse Cristoase, mângâierea celor întristați, care ai șters lacrimile celor care plângeau la moartea lui Lazăr, a tânărului din Naim și a fiicei lui Iair:

– alină durerea acelor care îi plâng pe răposații lor.

Doamne, Isuse Cristoase, mântuitorul nostru, distruge în trupul nostru muritor puterea păcatului, pentru ca așa cum printr-însul am meritat pedeapsa morții:

– tot astfel, prin tine să dobândim viața veșnică.

Doamne, Isuse Cristoase, mântuitorul nostru, privește-i pe accia care nu au speranță în tine, fiindcă nu te cunosc:

– fă-i să creadă în înviere și în viața viitoare.

Tu, care le-ai dat orbilor lumina ochilor spre a te putea privi,

– arată chipul tău acelor răposați care încă n-au văzut strălucirea ta.

Tu, care permiți ca locuința noastră pământească să se destrame,

– dă-ne o locuință veșnică în ceruri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să ascuți cu bunătate rugăciunile noastre, pentru ca noi, care credem în învierea din morți a Fiului tău, să ne întărim în speranța că și pe slujitorul tău **N.** îl vei învia la viața veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ești slava credincioșilor și viața sfinților; tu ne-ai mântuit prin moartea și învierea Fiului tău. Te rugăm, fii milostiv cu slujitorul tău **N.** și învrednicește-l să ajungă în bucuria veșnică, pentru că a crezut în misterul răscumpărării. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și îndurător, Fiul tău a primit de bunăvoie moartea pentru noi; te rugăm să binevoiești a-l face și pe slujitorul tău **N.** părtaș la minunata biruință a învierii lui. Prin Domnul.

Pentru mai mulți răposați:

Dumnezeule, care pe Fiul tău unul-născut l-ai făcut biruitor asupra morții și l-ai înălțat la ceruri, dăruiește slujitorilor tăi **N.** și **N.** harul ca, triumfând împreună cu el asupra morții, să te poată contempla în veci pe tine, creatorul și răscumpărătorul lor. Prin Domnul.

Pentru rude, prieteni și binefăcători:

Dumnezeule, tu ierți pururea păcatele oamenilor și dorești ca toți să ajungă la mântuire. Prin mijlocirea fericitei Maria pururea fecioară și a tuturor sfinților tăi, implorăm îndurarea ta asupra rudelor, prietenilor și binefăcătorilor comunității noastre care au trecut din această lume și te rugăm să-i faci părtași la fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau altele din Misalul roman.

Completoriul

Totul de duminică, 1154.

ANEXĂ

I

CÂNTĂRI ȘI EVANGHELII PENTRU VIGILII

Cei care, după tradiție, au dorința lăudabilă de a prelungi liturgia de la vigiliile duminicilor, solemnităților și sărbătorilor, să celebreze mai întâi Oficiul lecturilor; după cele două lecturi și înainte de *Te Deum* se adaugă cântările și evanghelia indicate mai jos. În sărbătorile Domnului care cad duminica, evanghelia se poate spune sau de la duminica respectivă, așa cum e indicat mai jos sau de la sărbătoare. În acest caz fragmentul se ia din Lectionarul Liturgicii.

După împrejurări, se poate ține o omilie despre evanghelic. După aceea se cântă imnul *Te Deum*, se spune rugăciunea de încheiere și se încheie Ora ca la Normele Liturgiei orelor.

PROPRIUL TIMPULUI

TIMPUL DE PESTE AN

CÂNTĂRI

Ant. Doamne, pe tine te așteptăm; fii tăria noastră dis-de-dimineață și mântuirea noastră în timpul încercării.

Cântarea I

Is 33,2-10

Rugăciune de încredere la vreme de suferință

În Cristos sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii (Col 2,3).

- ² Doamne, îndură-te de noi *
pentru că ne-am pus speranța în tine,
fii ajutorul nostru în fiecare dimineață *
și mântuirea noastră în timpuri de restriște.
- ³ La glasul tunetului tău vor fugi neamurile, *
când te vei ridica tu se vor risipi popoarele.

- ⁴ Și vor aduna pradă de la voi, cum adună lăcustele; *
se vor arunca asupra ei așa cum se reped lăcustele.
- ⁵ Domnul este preamărit
pentru că locuiește în înălțime. *
El umple Sionul de judecată și de dreptate.
- ⁶ Și va fi siguranță în timpurile tale; †
bogăția mântuirii, înțelepciunea și cunoașterea; *
teama de Domnul, acesta este tezaurul lui.
- ⁷ Iată crainicii strigă pe ulițe, *
solii păcii plâng amar.
- ⁸ Drumurile sunt pustii, *
nu mai este nici un trecător pe cale;
el rupe legământul, *
îndepărtează martorii, nu mai ține cont de oameni.
- ⁹ Țara plânge și este plină de dezolare, *
Libanul este tulburat și ofilit,
Șaronul a ajuns ca un pustiu, *
Basanul și Carmelul sunt despuiți de verdeață.
- ¹⁰ „Acum mă voi scula, zice Domnul, *
acum mă voi ridica, acum mă voi înălța”.

Cântarea a II-a

Is 33,13-16

Dumnezeu va judeca cu dreptate

Promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei care sunt departe (Fap 2,39a).

- ¹³ Ascultați voi, cei de departe, ceea ce am făcut, *
și luați aminte voi, cei de aproape, la puterea mea!
- ¹⁴ S-au îngrozit în Sion cei păcătoși; *
i-a cuprins tremurul pe cei fărădelege:
„Cine dintre noi poate sta lângă un foc mistuitor? *
Cine dintre noi poate sta lângă văpaia cea veșnică?”
- ¹⁵ Cel care umblă în dreptate *
și spune adevărul;
care respinge câștigul provenit din jafuri, *
care își scutură mâna ca să nu primească mită;

cel care își astupă urechile
ca să nu audă de vărsare de sânge *
și își închide ochii ca să nu mai vadă păcatul.

- ¹⁶ Acesta va locui pe înălțimi, *
o cetate clădită pe stâncă va fi scăparea lui;
i se va da pâine *
și nu va duce lipsă de apă.

Cântarea a III-a

Sir 36,14-19

Rugăciune pentru poporul lui Dumnezeu

Viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos (In 17,3).

- ¹⁴ Îndură-te, Doamne, de poporul tău *
asupra căruia este invocat numele tău
și de Israel, pe care ți l-ai ales *
ca pe întâiul tău născut.
- ¹⁵ Îndură-te de cetatea sfințeniei tale, *
de Ierusalim, locul odihnei tale!
- ¹⁶ Umplesă Sionul de strălucirea ta *
și templul tău de gloria ta!
- ¹⁷ Dă mărturie în favoarea aceloră
care de la început sunt creaturile tale *
și împlinește profețiile
care au fost făcute în numele tău.
- ¹⁸ Dă-le răsplata promisă celor care speră în tine, *
ca să se vadă că profeții tăi sunt vrednici de crezare.
Ascultă rugăciunea slujitorilor tăi, *
- ¹⁹ după bunăvoința ta asupra poporului tău
și condu-ne pe calea dreptății †
ca să știe toți cei care locuiesc pe pământ *
că tu ești Dumnezeul veacurilor.

Ant. Doamne, pe tine te așteptăm; fii tăria noastră
dis-de-dimineată și mântuirea noastră în timpul încercării.

EVANGHELII

Apoi se citește Evanghelia despre învierea Domnului, după următoarea schemă:

I	Dum. 1, 9,17,25,33	<i>Mt</i> 28,1-10.16-20	1830
II	Dum. 2,10,18,26	<i>Mc</i> 16,1-20	1822
III	Dum. 3,11,19,27	<i>Lc</i> 24,1-12	1823
IV	Dum. 4,12,20,28	<i>Lc</i> 24,13-35	1824
V	Dum. 5,13,21,29	<i>Lc</i> 24,35-53	1826
VI	Dum. 6,14,22,30	<i>In</i> 20,1-18	1827
VII	Dum. 7,15,23,31	<i>In</i> 20,19-31	1828
VIII	Dum. 8,16,24,32	<i>In</i> 21,1-14	1829

DUMINICILE A II-A ȘI A X-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Marcu 16,1-20

Isus Nazarineanul, care a fost răstignit, a înviat

¹ După ce a trecut sâmbăta, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salome au cumpărat mirosmărie ca să vină și să-l unșă. ² Și, dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii, au ajuns la mormânt când soarele răsărise ³ și ziceau una către alta: „Cine ne va rostogoli piatra de la intrarea în mormânt?” ⁴ Dar privind, au observat că piatra fusese rostogolită; deși era foarte mare. ⁵ Intrând în mormânt, au văzut un tânăr așezat la dreapta, îmbrăcat cu o haină lungă, albă, și au fost cuprinse de spaimă. ⁶ Dar el le-a zis: „Nu vă înspăimântați! Îl căutați pe Isus Nazarineanul, cel răstignit. A înviat, nu este aici! Iată locul în care îl pusese.” ⁷ Dar mergeți și spuneți discipolilor lui și lui Petru că el merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea după cum v-a spus”. ⁸ Ieșind, au fugit de la mormânt, căci tremurau de spaimă și de uimire. Și nu au spus nimănui pentru că se temeau.

⁹ După ce a înviat, în dimineața primei zile a săptămânii, Isus i-a apărut mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte diavoli. ¹⁰ Ea a plecat și a povestit celor care fuseseră cu el, care acum se tânguiau și plângeau.

¹¹ Dar, când au auzit că trăiește și că a fost văzut de ea, ei n-au crezut-o.

¹² După acestea, a apărut altor doi dintre ei, sub o altă înfățișare, în timp ce mergeau la câmp, ¹³ iar ei s-au întors și au povestit celorlalți, însă nu i-au crezut nici pe aceștia.

¹⁴ În sfârșit, a apărut și celor unsprezece, pe când stăteau la masă, și i-a dojenit pentru necredința și împietritrea inimii lor pentru că nu i-au crezut pe cei care l-au văzut înviat din morți.

¹⁵ Apoi le-a spus: „Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată făptura. ¹⁶ Cine va crede și va fi botezat se va mântui; iar cine nu va crede va fi condamnat.

¹⁷ Acestea sunt semnele care îi vor însoți pe cei care cred: în numele meu vor alunga diavoli, vor vorbi limbi noi, ¹⁸ vor lua șerpi în mână și, dacă vor bea ceva aducător de moarte, nu le va dăuna. Iși vor pune mâinile peste cei bolnavi și ei se vor vindeca”.

¹⁹ După ce le-a vorbit, Domnul Isus s-a înălțat la cer și s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu, ²⁰ iar ei au plecat și au predicat pretutindeni, în timp ce Domnul lucra cu ei și le întărea cuvântul prin semnele care-i însoțeau.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a II-a, 62; duminica a X-a, 279.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A III-A ȘI A XI-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 24,1-12

De ce îl căutați pe Cel Viu printre cei morți?

¹ În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineată, ele au plecat la mormânt, ducând miresmele pregătite. ² Au găsit piatra de la mormânt rostogolită, ³ iar când au intrat, nu au găsit trupul Domnului Isus. ⁴ Pe când ele erau nedumerite de acest fapt, iată că le-au apărut doi bărbați în haine strălucitoare. ⁵ Cuprinse de spaimă, și-au

plecat fața spre pământ. Atunci ei le-au spus: „De ce-l căutați pe Cel Viu printre cei morți? ⁶ Nu este aici. A înviat. Amintiți-vă ce v-a spus pe când era încă în Galileea: ⁷ «Fiul Omului trebuie să fie dat pe mâna oamenilor păcătoși, să fie răstignit, iar a treia zi să învie»”. ⁸ Atunci și-au amintit de cuvintele lui. ⁹ Întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. ¹⁰ Erau: Maria Magdalena, Ioana și Maria, mama lui Iacob, și altele împreună cu ele, care au spus acestea apostolilor. ¹¹ Însă cuvintele acestea li s-au părut vorbe goale și nu le-au crezut.

¹² Atunci Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt. Aplecându-se, a văzut numai giulgiurile și a plecat mirat de ceea ce s-a întâmplat.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a III-a, 89; duminica a XI-a, 307.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A IV-A ȘI A XII-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 24,13-35

Rămâi cu noi căci se face seară

¹³ Și iată că, în aceeași zi, prima după sâmbătă, doi dintre ei se duceau spre un sat numit Emaus, cam la șazeci de stadii de Ierusalim. ¹⁴ Aceștia vorbeau între ei despre toate cele întâmplate. ¹⁵ Pe când vorbeau și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și mergea împreună cu ei. ¹⁶ Dar ochii lor erau ținuți să nu-l recunoască. ¹⁷ El le-a spus: „Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?” Ei s-au oprit triști. ¹⁸ Unul dintre ei, cu numele Cleopa, i-a răspuns: „Numai tu ești străin în Ierusalim și nu știi cele petrecute în zilele acestea?” ¹⁹ El le-a zis: „Ce anume?” Ei au spus: „Cele despre Isus Nazarineanul, care era profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului

popor, ²⁰ cum arhieriei și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au răstignit. ²¹ Noi sperăm că el este cel care trebuia să elibereze Israelul; dar, cu toate acestea, iată, este a treia zi de când s-au petrecut aceste lucruri. ²² Ba, mai mult, unele femei dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră la mormânt dis-de-dimineață ²³ și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu. ²⁴ Unii dintre cei care sunt cu noi au mers și ei la mormânt și au găsit așa cum au spus femeile, dar pe el nu l-au văzut”.

²⁵ Atunci le-a spus: „O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede toate cele spuse de profeți! ²⁶ Oare nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?” ²⁷ Și, începând de la Moise și toți profeții, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el.

²⁸ Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, el s-a făcut că merge mai departe. ²⁹ Dar ei l-au îndemnat insistent: „Rămâi cu noi pentru că se lasă seara și ziua e de acum pe sfârșite”. Atunci a intrat să rămână cu ei. ³⁰ Și, pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o lor. ³¹ Atunci li s-au deschis ochii și l-au recunoscut, dar el s-a făcut nevăzut dinaintea lor. ³² Iar ei spuneau unul către altul: „Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?”

³³ Și, în același ceas, s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. I-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei, ³⁴ care le-au zis: „Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon”. ³⁵ Iar ei le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut la frângerea pâinii.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a IV-a, 117; duminica a XII-a, 338.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturגיעi orelor.

DUMINICILE A V-A ȘI A XIII-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Luca 24,35-53

Așa trebuia Cristos să sufere și să învie din morți

³⁵ În acel timp, discipolii le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut la frângerea pâinii.

³⁶ Pe când vorbeau ei acestea, el a stat în mijlocul lor și le-a spus: „Pace vouă!” ³⁷ Speriați și cuprinși de teamă, credeau că văd un duh, ³⁸ dar el le-a spus: „De ce v-ați tulburat și de ce se ridică aceste gânduri în inima voastră? ³⁹ Priviți mâinile și picioarele mele căci sunt eu însumi. Pipăiți-mă și vedeți: duhul nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am”. ⁴⁰ Și, spunând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele. ⁴¹ Însă pentru că ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, le-a spus: „Aveți aici ceva de mâncare?” ⁴² Ei i-au dat o bucată de pește fript. ⁴³ Luând-o, a mâncat-o înaintea lor.

⁴⁴ Apoi le-a spus: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus când încă eram cu voi; că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi”. ⁴⁵ Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile ⁴⁶ și le-a spus: „Așa este scris: Cristos trebuia să sufere și să învie din morți a treia zi ⁴⁷ și să fie predicată convertirea în numele lui spre iertarea păcatelor la toate popoarele. Începând din Ierusalim, ⁴⁸ voi veți fi martorii acestor lucruri. ⁴⁹ Și, iată, eu trimit asupra voastră pe acela pe care Tatăl l-a promis, însă voi să rămâneți în cetate, până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus”.

⁵⁰ Apoi i-a scos până spre Betania și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat, ⁵¹ iar în timp ce îi binecuvânta, s-a îndepărtat de ei și a fost ridicat la cer. ⁵² Iar ei, adorându-l, s-au întors la Ierusalim cu bucurie mare ⁵³ și stăteau tot timpul în templu, binecuvântându-l pe Dumnezeu.

IMNUL *Te Deum*, 576. *Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a V-a, 142; duminica a XIII-a, 367.*

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A VI-A ȘI A XIV-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Ioan 20,1-18

Trebuia ca el să învie din morți

¹ În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineață, pe când mai era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut că piatra fusese luată de la mormânt. ² Atunci, a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus, și le-a spus: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus”. ³ A ieșit atunci Petru și celălalt discipol și au venit la mormânt. ⁴ Alergau amândoi împreună, dar celălalt discipol a alergat mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt. ⁵ Aplecându-se, a văzut giulgiurile așezate, dar nu a intrat. ⁶ Atunci a venit și Simon Petru, care îl urma, și a intrat în mormânt. El a văzut giulgiurile așezate, ⁷ dar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era așezat împreună cu giulgiurile, ci împăturit aparte, într-un loc. ⁸ Atunci a intrat și celălalt discipol care sosise primul la mormânt. A văzut și a crezut; ⁹ pentru că încă nu știau Scriptura: că el trebuia să învie din morți. ¹⁰ Atunci discipolii s-au întors la ai lor.

¹¹ Iar Maria stătea lângă mormânt, afară, și plângea. În timp ce plângea, s-a aplecat spre mormânt ¹² și a văzut doi îngeri în haine albe, care stăteau în locul unde zăcuse trupul lui Isus, unul la cap și altul la picioare. ¹³ Ei i-au zis: „Femeie, de ce plângi?” Ea le-a spus: „L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus”. ¹⁴ Spunând acestea, s-a întors și l-a văzut pe Isus stând în picioare, dar nu știa că este Isus. ¹⁵ Isus i-a zis: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea, crezând că este grădinarul, i-a spus: „Domnule, dacă dumneata l-ai luat, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua”. ¹⁶ Isus i-a zis: „Maria!” Ea, întorcându-se, i-a spus în evreiește: „Rabbuni” – care înseamnă „Învățătorule”. ¹⁷ Isus i-a zis: „Nu mă reține, pentru că nu m-am urcat încă la Tatăl, dar du-te la frații mei și spune-le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu

și Dumnezeuul vostru”.¹⁸ Maria Magdalena a venit la discipoli și le-a vestit că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a VI-a, 168; duminica a XIV-a, 395.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A VII-A ȘI A XV-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Ioan 20,19-31

După opt zile a venit Isus

¹⁹În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!”²⁰ Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul.²¹ Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”.²² Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: „Primiți pe Duhul Sfânt.²³ Cărora le veți ierta păcatele, vor fi iertate; cărora le veți ține, vor fi ținute”.

²⁴Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, care se numea Geamănul, nu era cu ei când a venit Isus.²⁵ Așadar, ceilalți discipoli i-au spus: „L-am văzut pe Domnul!” Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și nu-mi voi pune degetul în semnul cuielor și nu-mi voi pune mâna în coasta lui, nu voi crede”.

²⁶După opt zile, discipolii lui erau iarăși înăuntru, iar Toma era împreună cu ei. Isus a venit, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și a zis: „Pace vouă!”

²⁷Apoi i-a spus lui Toma: „Adu-ți degetul tău aici: iată mâinile mele! Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios”.²⁸ Toma a răspuns și i-a zis: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”²⁹ Isus i-a spus: „Pentru că m-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut”.

³⁰ Isus a mai făcut înaintea discipolilor și multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta. ³¹ Acestea însă au fost scrise ca să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aveți viață în numele lui.

IMNUL *Te Deum*, 576. *Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a VII-a, 194; duminica a XV-a, 424.*

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A VIII-A ȘI A XVI-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Ioan 21,1-14

*Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o;
la fel și peștele*

În acel timp, ¹ Isus s-a arătat din nou discipolilor lângă Marea Tiberiadei și li s-a arătat astfel: ² Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedeu și alți doi dintre discipolii lui. ³ Simon Petru le-a spus: „Mă duc să pescuiesc”. Ei i-au zis: „Mergem și noi cu tine”. Au ieșit și s-au urcat în barcă, dar în noaptea aceea nu au prins nimic.

⁴ Când era de acum dimineață, Isus stătea pe mal, dar discipolii nu știau că este Isus. ⁵ Așadar, Isus le-a zis: „Copii, nu aveți ceva de mâncare?” Î-au răspuns: „Nu!”

⁶ Atunci le-a zis: „Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi”. Ei l-au aruncat și nu-l mai puteau trage, din cauza mulțimii peștilor. ⁷ Atunci, discipolul acela pe care Isus îl iubea i-a spus lui Petru: „E Domnul!” Simon Petru, auzind că este Domnul, s-a încins cu haina – pentru că era dezbrăcat – și s-a aruncat în mare. ⁸ Ceilalți discipoli au venit cu barca – pentru că nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți – trăgând cu ei năvodul cu pești.

⁹ Când au coborât pe uscat, au văzut un foc cu jar, pește pus deasupra și pâine. ¹⁰ Isus le-a zis: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!” ¹¹ Atunci, Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal năvodul plin cu o

sută cincizeci și trei de pești mari. Și, deși erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt. ¹² Isus le-a zis: „Veniți și mâncați!” Și nici unul dintre discipoli nu îndrăznește să-l întrebe „Tu cine ești?” căci știau că este Domnul.

¹³ Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele. ¹⁴ Aceasta a fost de acum a treia oară că Isus s-a arătat discipolilor, după ce a înviat din morți.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a VIII-a, 223; duminica a XVI-a, 454.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICILE A IX-A ȘI A XVII-A DE PESTE AN

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 28,1-10.16-20

A înviat din morți și a mers înaintea voastră în Galileea

¹ După ce a trecut sâmbăta, în zorii primei zile a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. ² Și iată, a venit un cutremur mare: îngerul Domnului a coborât din cer, a venit și a rostogolit piatra, apoi s-a așezat pe ea. ³ Înfațișarea lui era ca fulgerul, iar haina lui era albă ca zăpada. ⁴ La vederea lui, paznicii s-au cutremurat de frică și au rămas ca morți. ⁵ Dar îngerul a spus femeilor: „Voi, nu vă temeți! Știu că-l căutați pe Isus cel răstignit. ⁶ Nu este aici, căci a înviat după cum a zis. Veniți și vedeți locul unde a zăcut. ⁷ Mergeți în grabă și spuneți discipolilor lui: «A înviat din morți și, iată, merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea. Iată, v-am spus»”. ⁸ Plecând în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au alergat să dea de știre discipolilor lui.

⁹ Și, iată, Isus le-a venit în întâmpinare și le-a zis: „Bucurați-vă!” Iar ele apropiindu-se, i-au cuprins picioarele și i s-au închinat. ¹⁰ Atunci Isus le-a zis: „Nu vă temeți! Mergeți și dați de știre fraților mei să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea”.

¹⁶ Apoi cei unsprezece discipoli au mers în Galileea, pe muntele hotărât lor de Isus. ¹⁷ Cum l-au văzut, i s-au închinat, dar unii se îndoiau. ¹⁸ Apropiindu-se, Isus le-a vorbit: „Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ. ¹⁹ Așadar, mergeți, faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ²⁰ învățându-i să țină toate câte v-am poruncit. Și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii”.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu: duminica a IX-a, 251; duminica a XVII-a, 479.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

SOLEMNITĂȚILE DOMNULUI DIN TIMPUL DE PESTE AN

Duminica după Rusalii
PREASFÂNTA TREIME

Ant. Laudă și mărire veșnică lui Dumnezeu, Tatălui și Fiului ca și Duhului Mângâietor, în vecii vecilor.

Cântările, de la Propriul timpului din timpul de peste an, 1819, Evanghelia de la solemnitate, care nu se citește la Liturghie în anul acesta.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 514.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

Joi după Preasfânta Treime
PREASFÂNTUL TRUP ȘI SÂNGE
AL DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS

CÂNTĂRILE

Ant. Trupul meu, cu adevărat este mâncare și sângele meu cu adevărat este băutură. Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viața veșnică, spune Domnul.

Cântarea I *Prov 9,1-6.10-12*

Înțelepciunea îi cheamă pe cei umili la ospățul său

Un om a dat o cină mare și i-a invitat pe mulți (Lc 14,16).

- ¹ Înțelepciunea și-a construit casa † și a sculptat cele șapte coloane. *
- ² Și-a tăiat vitele, a pregătit vinul și a pus masa.
- ³ Și-a trimis slugile ca să-i invite pe oameni † din punctele cele mai înalte ale cetății: *
- ⁴ „Cine nu are înțelepciune, să vină la mine!”

- Celor neștiutori, ea le spune: †
- ⁵ „Veniți, mâncați la ospățul meu *
și beți din vinul pe care l-am pregătit!
- ⁶ Lăsați-vă de nebunia voastră, ca să trăiți; *
pășiți pe calea înțelepciunii!”
- ¹⁰ Începutul înțelepciunii este frica de Domnul *
și priceperea este știința Celui Sfânt.
- ¹¹ Căci prin mine se vor înmulți zilele tale *
și ți se vor adăuga ani de viață.
- ¹² Dacă tu ești înțelept, pentru tine ești înțelept; *
dacă ești batjocoritor, singur vei purta răul.

Cântarea a II-a Ier 31,10-14

Domnul a adunat poporul său cu bucurie

Mielul stătea pe muntele Sion și împreună cu el o sută patruzeci și patru de mii de oameni (Ap 14,1).

- ¹⁰ Ascultați, popoarelor, cuvântul Domnului, *
vestiți-l în insulele îndepărtate și spuneți:
„Cel care l-a împrăștiat pe Israel, tot el îl va aduna *
și-l va păzi așa cum păstorul își păzește turma.
- ¹¹ Căci Domnul l-a răscumpărat pe Iacob, *
l-a eliberat din mâna celui mai puternic.
- ¹² Ei vor veni și îl vor lăuda pe Muntele Sionului, *
și se vor aduna din toate părțile
spre bunătățile Domnului,
spre grâu, spre vin și untdelemn, *
spre miei și spre viței,
și vor fi sufletele lor ca o grădină bine udată, *
și nu vor mai duce lipsă de nimic.
- ¹³ Atunci fecioara se va prinde cu veselie în horă, *
se vor bucura tinerii și bătrânii împreună.
„Voi schimba jalea lor în bucurie, *
îi voi mângâia și-i voi înveseli după necazul lor.
- ¹⁴ Voi îmbăta sufletele preoților de belșug *
și poporul meu se va îndestula din bunătățile mele”.

Cântarea a III-a

Înț 16,20-21.26; 17,1a

Domnul și-a hrănit poporul cu pâinea îngerilor

Pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer și dă viață lumii (In 6,33).

- ^{16,20} L-ai hrănit pe poporul tău cu hrana îngerilor *
și i-ai pregătit pâine din ceruri
și le-ai oferit fără osteneală, *
având în sine orice plăcere și orice gust plăcut.
- ²¹ Pâinea aceasta arăta bunătatea ta față de fii; *
iar pentru cel care o mânca,
avea gustul mâncării pe care o dorea.
- ²⁶ Astfel ca fiii pe care i-ai iubit, Doamne, †
să învețe că nu felurite soiuri de roade
hrănesc pe oameni, *
dar cuvântul tău îi ține în viață
pe cei care cred în tine.
- ^{17,1a} Mari sunt judecățile tale *
și de nedescris.

Ant. Trupul meu, cu adevărat este mâncare și sângele meu cu adevărat este băutură. Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu, are viața veșnică, spune Domnul.

Evanghelia de la solemnități, care nu se citește la Liturghia anul acesta.

IMNUL Te Deum, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 535.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

Vineri după duminica a II-a după Rusalii

PREASFÂNTA INIMĂ A LUI ISUS

CÂNTĂRILE

Ant. Iată, Dumnezeu este mântuitorul meu: în el am încredere și nu-mi este frică pentru că el este mântuirea mea, aleluia.

Mulțumirea celor răscumpeși

Cel care bea apa pe care i-o voi da eu nu va înseta în veci (In 4,14).

- ¹ Te preamăresc, Doamne, †
fiindcă, deși erai mânios împotriva mea, *
mânia ta s-a abătut de la mine și m-ai mângâiat.
- ² Iată, Dumnezeul mântuirii mele; *
în el îmi pun toată încrederea și nu mă voi mai teme.
Căci tăria mea și lauda mea este Domnul *
și el este mântuirea mea.
- ³ Veți scoate apă cu bucurie *
din izvoarele mântuirii.
- ⁴ Și veți spune în ziua aceea: *
„Preamăriți-l pe Domnul și invocați numele lui,
vestiți printru neamuri faptele lui minunate; *
amintiți-le că preainalt este numele lui!
- ⁵ Cântați-i Domnului, căci a făcut lucruri minunate! *
Să știe aceasta tot pământul!
- ⁶ Tresaltă de bucurie, și înalță laude,
tu, care locuiești în Sion, *
căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel!”

Cântarea a II-a

ISam 2,1-5

Bucuria și speranța celor umili este Dumnezeu

I-a umplut cu bunuri pe cei flămânzi (Lc 1,53).

- ¹ Inima mea se bucură în Domnul *
și mi-am înălțat fruntea în Dumnezeu meu;
mi s-a deschis gura larg împotriva dușmanilor mei, *
căci m-am bucurat de mântuirea ta.
- ² Nimeni nu este sfânt ca Domnul †
și nu este altul în afară de tine, *
nu este stâncă precum Dumnezeu nostru.
- ³ Nu înmulțiți vorbele de mândrie, *
să nu mai iasă cuvinte de îngâmfare din gura voastră.
Căci Domnul este Dumnezeu atotștiutor, *
și toate faptele de el sunt cântărite. —

- ⁴ Arcul celor puternici s-a sfărâmat, *
iar cei slabi s-au încins cu putere.
- ⁵ Cei sături s-au robit pentru pâine, *
iar cei flămânzi nu mai îndură foame.
Chiar cea sterilă a născut de multe ori, *
iar cea cu mulți copii a devenit neputincioasă.

Cântarea a III-a *ISam 2,6-10*

Dumnezeu îi înalță pe cei săraci

I-a dat jos de pe tronuri pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți (Lc 1,52).

- ⁶ Domnul nimicește și tot el dă viață, *
el trimite în locuința morților
și tot el scoate de acolo.
- ⁷ Domnul face sărac și tot el îmbogățește, *
el înjosește și tot el înalță.
- ⁸ Domnul îl ridică din țărână pe cel sărman *
și din gunoi pe cel lipsit,
ca să-i așeze alături de cei mari *
și să le dea ca moștenire un tron de glorie;
căci ai Domnului sunt stâlpii pământului *
și el a așezat lumea deasupra lor.
- ⁹ El păzește picioarele credincioșilor săi, †
iar cei nelegiuți vor amuți în beznă, *
căci omul nu învinge prin propria forță.
- ¹⁰ Domnul îi va zdrobi pe vrășmași, *
el va tuna din cer asupra lor.
Domnul va judeca marginile pământului, †
îi va da regelui său putere *
și va înălța fruntea unsului său.

Ant. Iată, Dumnezeu este mântuitorul meu: în el am încredere și nu-mi este frică pentru că el este mântuirea mea, aleluia.

Evanghelia de la solemnitate, care nu se citește la Liturghia anul acesta.

IMNUL Te Deum, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 555.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

PROPRIUL SFINȚILOR

2 februarie

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

CÂNTĂRILE

Ant. Cântă laudă și te bucură, fiica Sionului, pentru că iată, vin, și voi locui în mijlocul tău, spune Domnul.

Cântarea I

Is 9,1-6

Venirea principelui păcii

Ne va vizita Cel care Răsare din înălțime, ca să-i lumineze pe cei ce zac în întuneric și în umbra morții
(Lc 1,78.79).

- ¹ Poporul care umbla în întuneric *
a văzut o lumină mare
și peste cei care locuiau în regiunea umbrei morții *
a strălucit o lumină.
- ² Tu ai mărit bucuria poporului tău *
și ai sporit veselia lui.
Ei se bucură înaintea ta
cum se bucură oamenii în timpul secerișului, *
cum tresaltă de bucurie la împărțirea prăziilor.
- ³ Căci jugul care îi apăsa,
toiagul care le lovea spinarea †
și biciul celui care îi asuprea, tu le-ai sfărâmat *
ca în ziua victoriei asupra lui Madian.
- ⁴ Căci orice încălțăminte purtată în învâlmășeala luptei, †
și orice haină de război tăvălită în sânge, *
vor fi aruncate în flăcări, ca să le ardă focul.
- ⁵ Căci un prunc ni s-a născut nouă, †
un fiu ni s-a dat nouă; *
și domnia a fost pusă pe umărul lui.

Numele lui este: †

Sfetnic minunat, Dumnezeu puternic, *

Părinte veșnic, Principe al păcii.

- ⁶ El va face ca domnia lui să crească, †
și va fi pace fără de sfârșit *
peste tronul lui David și peste împărăția lui;
o va întări și o va sprijini prin judecată și dreptate,
de acum și până în veac: *
zelul Domnului oștirilor va face aceasta.

Cântarea a II-a Is 26,1-4.7-9.12

Dreptatea și pacea în Ierusalim

Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei (Ap 21,3).

- ¹ Avem o cetate puternică; *
Domnul a ridicat spre mântuirea noastră
ziduri și întărituri.
- ² Deschideți porțile și va intra un popor drept, *
care păstrează credința.
- ³ Hotărârea lui este neclintită; *
îl vei păstra în pace,
pentru că și-a pus speranța în tine.
- ⁴ Puneți-vă speranța în Domnul întotdeauna, *
pentru că Domnul este stâncă veșnică.
- ⁷ Drepte sunt cărările celui drept; *
în fața celui drept tu netezești calea.
- ⁸ Pe calea judecăților tale
te așteptăm, Doamne, cu speranță; *
numele tău și amintirea ta
sunt dorul sufletului nostru.
- ⁹ Sufletul meu te dorește în noapte, *
și duhul, înlăuntrul meu, tânjește după tine.
Când judecățile tale se vor arăta pe pământ, *
locuitorii lumii vor învăța dreptatea.
- ¹² Dă-ne, Doamne, pacea, *
căci tu împlinești toate lucrările noastre.

Mângâiere și bucurie în cetatea sfântă

Ierusalimul de sus este liber și este mama noastră
(Gal 4,26).

- ¹⁰ Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul *
și veseliți-vă în el toți cei care îl iubiți.
Împărțiți bucuria cu el, *
toți cei care ați plâns împreună cu el,
- ¹¹ ca să sugeți și să vă săturați *
la sânul mângâierilor sale,
ca să sorbiți și să vă săturați *
din bogățiile gloriei sale.
- ¹² Căci așa spune Domnul: †
„Eu voi îndrepta spre el pacea ca un șuvoi *
și bogăția popoarelor ca un râu ieșit din matcă.
Veți suga și veți fi purtați pe brațe *
și, pe genunchi, veți fi dezmiardați.
- ¹³ Cum își mângâie o mamă copilul, †
așa vă voi mângâia și eu. *
În Ierusalim veți afla mângâierea”.
- ^{14a} Voi veți vedea și se va bucura inima voastră, *
și oasele voastre vor odrăsli ca iarba.

Ant. Cântă laudă și te bucură fiica Sionului pentru că iată, vin, și voi locui în mijlocul tău, spune Domnul.

Evanghelia, ca la Liturgia din sărbătoarea Nașterii Domnului: *In* 1,1-18, sau la alegere de la Liturgia de miercuri din săptămâna a doua din timpul pascal: *In* 3,16-21. Dacă sărbătoarea cade în zi de duminică, se poate citi evanghelia de la duminica respectivă ca mai sus.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 1224.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

1840

Cântări și evanghelii pentru vigilia

24 iunie

NAȘTEREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Ant. Regii vor vedea și conducătorii se vor mira și-l vor adora pe Domnul, Dumnezeuul tău, cel care te-a ales.

Cântările, de la Comunal sfinților, 1850.

Evanghelia ca la Liturgia de la vigilie: *Lc 1,5-17*, sau la alegere de la Liturgia din ziua de 3 ianuarie: *In 1,29-34*, sau din ziua de 12 ianuarie: *In 3,22-30*.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 1374, sau 1381.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

29 iunie

SFINȚII PETRU ȘI PAUL, APOSTOLI

Ant. Într-o singură credință și într-o pătimire comună au întărit mesajul lor printr-o moarte eroică și au trecut învingători în viața veșnică.

Cântările, de la Comunal apostolilor, 1846.

Evanghelia ca la Liturgia de la vigilie: *In 21,15-19*, sau la alegere de la Liturgia duminicii a V-a de peste an, anul C: *Lc 5,1-11*, sau de la sâmbăta săptămânii a III-a din timpul pascal: *In 6,61-70*.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu, 1392, sau 1400.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

COMUNE

La sfințirea bisericii și la Comunal sfinților, evanghelia se ia dintre textele care nu se citesc la Liturghie.

COMUNUL SFINȚIRII UNEI BISERICI

Ant. Binecuvântat ești, Doamne, în templul sfânt al gloriei tale care a fost zidit spre lauda și mărirea numelui tău, aleluia.

Cântarea I

Tob 13,8-11.13-14ab.15-16ab

Gloria viitoare a Ierusalimului

V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu (Evr 12,22).

- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții lăudați măreția lui! *
Trăiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul!
- ⁹ Ierusalime, cetate sfântă, *
Domnul te pedepsește pentru faptele mâinilor tale.
- ¹⁰ Preamărește-l pe Domnul prin fapte bune *
și binecuvântează-l pe regele veacurilor,
ca din nou să fie înălțat cu bucurie *
cortul lui în mijlocul tău,
și el să-i mângâie în tine pe toți cei duși în robie *
și să-i iubească în tine pe toți sârmanii
în toți vecii vecilor.
- ¹¹ Lumină vie va străluci *
până la toate marginile pământului;
popoare multe vor veni la tine din depărtare †
și de la capătul lumii, pentru numele tău sfânt, *
purtând în mâini daruri pentru regele cerului.
Generație după generație își va găsi în tine bucuria *
și numele cetății alese va dăinui în vecii vecilor. —

- ¹³ Bucură-te, așadar, și te veselește *
 pentru fiii celor drepti,
 căci toți se vor aduna *
 și-l vor binecuvânta pe Domnul cel veșnic.
- ^{14ab} Fericiți cei care te iubesc *
 și fericiți cei care se vor bucura în pacea ta.
- ¹⁵ Suflete al meu, binecuvântează-l pe Domnul,
 regele cel mare, *
- ^{16ab} căci în cetatea Ierusalimului va fi zidită casa lui
 pentru toate veacurile.

Cântarea a II-a

Is 2,2-3

Toate popoarele vor veni la casa Domnului

*Regii pământului îi vor aduce splendoarea lor și mărire
 în cetatea sfântă a Ierusalimului (Ap 21,24).*

- ² În zilele de pe urmă, *
 muntele casei Domnului
 se va ridica deasupra vârfului munților
 și se va înălța peste coline, *
 și vor curge spre el toate neamurile.
- ³ Și vor merge popoare multe și vor spune: †
 „Veniți să urcăm pe muntele Domnului, *
 la casa Dumnezeului lui Iacob,
 ca el să ne învețe căile lui *
 și să umblăm pe cărările sale”.
- Căci din Sion va ieși legea, *
 și cuvântul Domnului, din Ierusalim.

Cântarea a III-a

Ier 7,2b-7

Îndreptați căile voastre și eu voi locui cu voi

*Mergi mai întâi să te împaci cu fratele tău și apoi vino
 să-ți oferi darul (Mt 5,24).*

- ^{2b} Ascultați cuvântul Domnului,
 voi, toți oamenii din Iuda, *
 care intrați prin aceste porți,
 ca să vă închinați Domnului! —

- ³ Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: †
 Îndreptați căile și purtarea voastră *
 și vă voi stabili în locul acesta.
- ⁴ Nu vă încredeți în cuvintele înșelătoare care spun: *
 „Aici este templul Domnului!
 Templul Domnului! Templul Domnului!”
- ⁵ Dacă veți îndrepta cu adevărat căile voastre,
 faptele voastre, *
 și veți face judecată dreaptă
 între un om și aproapele lui,
- ⁶ dacă nu-l veți asupri pe cel străin,
 pe orfan și pe văduvă, și nu veți vorbi de rău; †
 dacă nu veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta, *
 dacă nu veți alerga după dumnezei străini,
 spre pieirea voastră,
- ⁷ atunci vă voi face să locuiți în locul acesta, *
 în țara pe care am dat-o părinților voștri
 din veac în veac.

Ant. Bindecuvântat ești, Doamne, în templul sfânt al gloriei tale care a fost zidit spre lauda și mărirea numelui tău, aleluia.

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

IMNUL Te Deum, 576. Rugăciunea de încheiere, de la 1496.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

COMUNUL SFINTEI FECIOARE MARIA

Ant. Bucură-te, Fecioară Marie, care te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, creatorul cerului și al pământului; din tine s-a născut Mântuitorul lumii, aleluia.

Cântarea I   *Is 61,10–62,3*

Bucuria profetului pentru noul Ierusalim

Am văzut Ierusalimul cel nou, cetatea sfântă... împodobită ca o mireasă pentru mirele său (Ap 21,2).

^{61,10} Mă voi bucura din toată inima în Domnul *
 și va tresălta de veselie sufletul meu
 în Dumnezeul meu,

căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii, *
 și cu mantia dreptății m-a învăluit
 ca pe un mire care poartă coroană *
 și ca pe o mireasă împodobită cu giuvaerurile sale.

¹¹ Așa cum din pământ răsar ierburile †
 și în grădină încolțesc semințele, *
 așa va face Domnul Dumnezeu să răsară
 dreptatea și lauda înaintea tuturor popoarelor.

^{62.1} Din dragoste pentru Sion nu voi tăcea, *
 din dragoste pentru Ierusalim nu voi avea odihnă,
 până când dreptatea lui nu va apărea ca o lumină *
 și mântuirea lui nu va străluci ca o făclie aprinsă.

² Neamurile vor vedea dreptatea ta *
 și toți regii mărirea ta;
 și-ți vor pune un nume nou *
 pe care gura Domnului îl va rosti.

³ Vei fi ca o cunună strălucitoare în mâna Domnului *
 și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău.

Cântarea a II-a

Is 62,4-7

Splendoarea noului Ierusalim

Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei (Ap 21,3).

⁴ De acum nu te vei mai numi: Cea Părăsită *
 și pământul tău nu va mai fi numit: Țară Pustie,
 ci te vei numi: Bucuria mea *
 și țara ta se chema: Mireasă,
 căci Domnul și-a găsit bucuria în tine *
 și țara ta se va cununa cu el.

⁵ Așa cum tânărul se unește cu o fecioară, *
 așa se vor unii fiii tăi cu tine,
 și după cum mirele se bucură de mireasă, *
 tot așa se va bucura Dumnezeul tău de tine.

⁶ Pe zidurile tale, Ierusalime, eu pun străjeri, *
 care nici ziua și nici noaptea nu vor tăcea.

Voi, care îi aduceți aminte Domnului
de promisiunile lui, †
7 să n-aveți odihnă și să nu-i dați răgaz *
până ce nu va întemeia Ierusalimul,
ca să facă din el lauda pământului.

Cântarea a III-a Sir 39,17-21

Cât de mărețe sunt operele tale Doamne

*Mulțumire fie lui Dumnezeu care răspândește prin noi
mireasma cunoașterii sale (2Cor 2,14).*

- 17 Ascultați-mă pe mine, fii cucernici, *
și trupul vostru va odrăsli
ca trandafirul plantat pe malul apei,
18 și ca tămâia să aduceți miros frumos, *
19 și să faceți flori ca și crinul.
Ridicați-vă vocea și laudați-l în cântec *
și binecuvântați-l pe Domnul
pentru toate faptele sale.
- 20 Preamăriți numele lui †
și dați mărturie pentru el cu cântări de laudă, *
proclamați-l cu buzele și cu chitara;
și spuneți astfel în rugăciunea voastră: *
21a „Toate lucrările Domnului sunt minunate”.

Ant. Bucură-te, Fecioară Marie, care te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, creatorul cerului și al pământului; din tine s-a născut Mântuitorul lumii, aleluia.

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 576. **Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.**

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

COMUNUL APOSTOLILOR

Ant. Bucurați-vă și veseliți-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri, spune Domnul.

Cântarea I

Is 61,6-9

Legământul Domnului cu slujitorii săi

Dumnezeu ne-a făcut vrednici să fim slujitori ai noii alianțe (2Cor 3,6).

- ⁶ Voi veți fi numiți preoți ai Domnului, *
vi se va spune slujitori ai Dumnezeului nostru;
veți mânca bogățiile popoarelor *
și vă veți mândri cu averile lor.
- ⁷ Pentru că înjosirea lor a fost dublă, *
batjocura și insulta a fost partea lor,
de aceea, în pământul lor vor moșteni îndoit *
și va fi veșnică bucuria lor.
- ⁸ Căci eu sunt Domnul care iubesc dreptatea *
și urăsc răpirile și nedreptatea;
într-adevăr, le voi da răsplata lor *
și voi încheia cu ei o alianță veșnică.
- ⁹ Descendența lor va fi cunoscută printre neamuri *
și urmașii lor în mijlocul popoarelor;
toți cei care îi vor vedea vor da mărturie *
că ei sunt neamul binecuvântat de Domnul.

Cântarea a II-a

Înț 3,7-9

Mărirea viitoare a celor dreți

Cei dreți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor (Mt 13,43).

- ⁷ Cei dreți, în ziua judecății vor străluci, *
și vor fi ca niște scântei care se lasă pe miriște.
- ⁸ Vor judeca națiunile și vor stăpâni peste popoare. *
Domnul va stăpâni asupra lor pe veci. —

- ⁹ Cei care își pun încrederea în Domnul
 vor înțelege adevărul *
 iar cei care îi sunt credincioși
 vor rămâne în iubirea lui,
 căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi *
 și judecata dreaptă este partea aleșilor săi.

Cântarea a III-a *Înț* 10,17-21

Dumnezeu conduce poporul său la mântuire

Cei care au învins fiara cântă cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului (Ap 15,2.3).

- ¹⁷ Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor *
 și i-a călăuzit pe o cale minunată.
 El a fost pentru ei ca un cort în timpul zilei *
 și ca lumina stelelor în timpul nopții.
- ¹⁸ I-a trecut prin Marea Roșie *
 și i-a purtat prin ape mari;
- ¹⁹ i-a acoperit pe dușmani cu ape, *
 apoi din adâncurile mării i-a aruncat afară.
- ²⁰ Așadar, dreptii au luat pradă de la cei necredincioși †
 și au preamărit în imnuri
 numele tău preasfânt, Doamne, *
 și împreună au lăudat mâna ta învingătoare.
- ²¹ Căci înțelepciunea a deschis gura celor muți *
 și a dezlegat limba pruncilor.

Ant. Bucurați-vă și veseliți-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri, spune Domnul.

Evangelhia de la Comunul păstorilor sau, la alegere, de la Liturghia de vineri săptămâna a II-a de peste an: Mc 3,13-19.

IMNUL Te Deum, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

COMUNUL MARTIRILOR

I. Pentru mai mulți martiri

Ant. Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților și nu va mai fi nici plâns, nici strigăt și nici durere, pentru că cele de mai înainte au trecut.

Cântarea I

Înț 3,1-6

Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu

Fericiți cei morți, cei care acum mor în Domnul. Da... căci se vor odihni de oboselile lor (Ap 14,13).

- ¹ Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu *
iar chinul morții nu se va atinge de ele.
- ² În ochii celor fără de minte,
dreptii sunt morți cu desăvârșire, *
plecarea lor din lume li se pare o mare nenorocire;
- ³ plecarea lor din lume li se pare pieirea *
dar ei sunt în pace.
- ⁴ Chiar dacă în fața oamenilor au îndurat chinuri, *
speranța lor este plină de nemurire.
- ⁵ Fiind pedepsiți cu puțin vor primi o răsplată mare, †
căci Dumnezeu i-a pus la încercare *
și i-a găsit vrednici de el.
- ⁶ I-a încercat cum se încearcă aurul în cuptor, *
i-a primit ca pe o jertfă de ardere de tot.

Cântarea a II-a

Înț 3,7-9

Mărirea viitoare a celor drepti

Cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor (Mt 13,43).

- ⁷ Cei drepti, în ziua judecății vor străluci, *
și vor fi ca niște scântei care se lasă pe miriște.
- ⁸ Vor judeca națiunile și vor stăpâni peste popoare. *
Domnul va stăpâni asupra lor pe veci. —

- ⁹ Cei care își pun încrederea în Domnul
 vor înțelege adevărul *
 iar cei care îi sunt credincioși
 vor rămâne în iubirea lui,
 căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi *
 și judecata dreaptă este partea aleșilor săi.

Cântarea a III-a *Înț* 10,17-21

Dumnezeu conduce poporul său la mântuire

Cei care au învins fiara cântă cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului (Ap 15,2.3).

- ¹⁷ Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor *
 și i-a călăuzit pe o cale minunată.
 El a fost pentru ei ca un cort în timpul zilei *
 și ca lumina stelelor în timpul nopții.
- ¹⁸ I-a trecut prin Marea Roșie *
 și i-a purtat prin ape mari;
- ¹⁹ i-a acoperit pe dușmani cu ape, *
 apoi din adâncurile mării i-a aruncat afară.
- ²⁰ Așadar, dreptii au luat pradă de la cei necredincioși †
 și au preamărit în imnuri
 numele tău preasfânt, Doamne, *
 și împreună au lăudat mâna ta învingătoare.
- ²¹ Căci înțelepciunea a deschis gura celor muți *
 și a dezlegat limba pruncilor.

Ant. Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților și nu va mai fi nici plâns, nici strigăt și nici durere, pentru că cele de mai înainte au trecut.

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

II. Pentru un martir

Ant. Completez în trupul meu ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos pentru trupul său care este Biserica.

Cântările, ca mai jos, de la Comunal unui sfânt.

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

COMUNUL UNUI SFÂNT SAU SFINTE SAU AL MAI MULTOR SFINȚI SAU SFINTE

Pentru un sfânt, o sfântă sau mai mulți sfinți, ant.
Să fie coapsele voastre încinse și să aveți candelile aprinse în mâinile voastre.

Pentru o sfântă fecioară, ant. La miezul nopții s-a auzit un strigăt: iată, Mirele vine, ieșiți în întâmpinarea lui.

Cântarea I

Ier 17,7-8

Fericit este cel care își pune încrederea în Domnul

Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păstrează! (Lc 11,28).

- ⁷ Binecuvântat este omul
care-și pune încrederea în Domnul, *
a cărui speranță este Domnul.
- ⁸ El este ca un pom sădit lângă ape, †
care-și întinde rădăcinile spre râu; *
el nu se teme când vine arșița,
frunzele lui rămân verzi, †
el nu-i îngrijorat în timp de secetă *
și nu încetează să aducă roade.

Cântarea a II-a

Sir 14,22; 15,3.4.6b

Fericirea celui înțelept

Înțelepciunii i s-a dat dreptate de către toți fiii ei
(Lc 7,35).

- ^{14,22} Fericit bărbatul care meditează asupra înțelepciunii, †
care se gândește la dreptate *
și care este atent la planul lui Dumnezeu.
- ^{15,3} Îl va hrăni cu pâinea vieții și a înțelegerii *
și îl va adăpa cu apa înțelepciunii mântuitoare,
se va încrede în ea și nu se va clătina, †
- ⁴ își va pune speranța în ea și nu va fi dat de rușine *
și îl va preamări pe el
mai mult decât pe cei din preajma lui,
- ^{6b} și Domnul, Dumnezeuul nostru, *
îi va da lui un nume veșnic.

Cântarea a III-a

Sir 31,8-11

Fericit este cel care nu aleargă după bogății

Faceți-vă o comoară nepieritoare în ceruri (Lc 12,33).

- ⁸ Fericit este bărbatul care a fost găsit fără prihană †
și care nu a umblat după aur *
și nici nu și-a pus speranța în bani și în bogății.
- ⁹ Cine este acesta? Pe el îl vom lăuda. *
Pentru că a făcut lucruri minunate
în mijlocul poporul său.
- ¹⁰ Cine a trecut această probă și a rămas desăvârșit? *
Să-i fie aceasta spre glorie veșnică.
Cine este acela care a putut călca porunca
și nu a călcat-o, *
și a putut face rău și nu l-a făcut?
- ¹¹ De aceea vor fi asigurate bunurile lui în Domnul *
și toată comunitatea celor sfinți
va povesti faptele lui de îndurare.

Pentru un sfânt, o sfântă sau mai mulți sfinți, ant.
Să fie coapsele voastre încinse și să aveți candelile
aprinse în mâinile voastre.

Pentru o sfântă fecioară, ant. La miezul nopții s-a au-
zit un strigăt: iată, Mirele vine, ieșiți în întâmpinarea lui.

Evanghelia de la Comun, din Leționarul Liturghici.

IMNUL *Te Deum*, 576. Rugăciunea de încheiere, de la
Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghici orelor.

II

INVOCAȚII MAI SCURTE CE SE POT FOLOSI LA VESPERE

Aceste rugăciuni universale mai scurte se pot folosi la Vespere în locul celor indicate la zilele respective. Dacă este cazul, se pot adăuga chiar și numele persoanelor.

Duminică

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Îndură-te de poporul tău, Doamne!

Păzește Biserica.

Ocroțește-l pe papa nostru **N**.

Vino în ajutorul episcopului nostru **N**.

Mântuiește poporul tău.

Apără pacea.

Luminează-i pe cei care nu cred.

Călăuzește-i pe conducătorii popoarelor.

Vino în ajutorul celor săraci.

Mângâie-i pe cei mârniți.

Îndură-te de orfani.

Amintește-ți de cei răposați.

Luni

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Vizitează, Doamne, poporul tău!

Unește Biserica ta.

Păzește-l pe papa nostru **N**.

Apără-l pe episcopul nostru **N**.

Călăuzește-i pe misionari.

Îmbracă-i pe preoți în dreptate.

Sfințește-i pe călugări.

1854 **Invocații mai scurte ce se pot folosi la Vespere**

Stinge dușmăniile.
Hrănește-i cu harul tău pe copii.
Fă-i pe tineri să înainteze în înțelepciune.
Sprijină-i și mângâie-i pe bătrâni.
Copleșește-i cu daruri pe prietenii noștri.
Așază-i în rândul sfinților pe cei răposați.

Martți

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Ascultă-ne, Doamne!

Amintește-ți de Biserica ta.
Apără-l pe papa nostru **N**.
Ajută-l pe episcopul nostru **N**.
Dăruiește prosperitate orașului (satului) nostru.
Răsplătește-i pe binefăcători.
Păstrează-i pe soți în înțelegere.
Oferă sfat logodnicilor.
Dă de lucru celor care caută.
Fii ajutorul celor lipsiți.
Apără-i pe cei ce suferă prigoană.
Convertește-i pe toți cei care greșesc.
Dăruiește slava veșnică răposaților.

Miercuri

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Fă ca Biserica să-și reînnoiască mereu tinerețea.
Copleșește-l cu darurile tale pe papa nostru **N**.
Vino în ajutorul episcopului nostru **N**.
Păstrează popoarele în pace.
Fii prezent în fiecare casă.
Adu-ți aminte de comunitatea noastră.
Promovează dreptatea.
Dăruiește roade bogate agricultorilor.
Însoțește-i pe cei ce călătoresc.

Fii alături de muncitori.
Ajută-le pe văduve.
Dăruiește viața veșnică răposaților.

Joi

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
În tine, Doamne, nădăjduim!

Fă ca Biserica să prindă mereu puteri.
Ține-l în viață pe papa nostru **N.**
Luminează-l pe episcopul nostru **N.**
Cheamă lucrători în scerșiul tău.
Umple-i cu binecuvântări pe cei apropiați nouă.
Vindecă-i pe bolnavi.
Cercetează-i pe muribunzi.
Întoarce-i în patrie pe surghiuniți.
Îndepărtează de la noi nenorocirile.
Binevoiește a ne da ploaie bună și curată
și cer senin la timpul potrivit.
Dăruiește odihnă răposaților.

Vineri

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
În tine, Doamne, ne punem încrederea!

Desăvârșește Biserica ta.
Veghează asupra Sfântului Părinte **N.**
Sprijină-l pe episcopul nostru **N.**
Fii alături de colegiul episcopilor.
Dă-le adăpost celor lipsiți.
Dă hrană celor înfometați.
Luminează-i pe orbi.
Mângâie-i pe bătrâni.
Întărește-le pe fecioarele consacrate.
Cheamă-i pe iudei la legământul cel nou.
Dă prudență legislatorilor.
Dă tărie celor ispitiți.
Dăruiește răposaților lumina cea fără de sfârșit.

1856 **Invocații mai scurte ce se pot folosi la Vespere**

Sâmbătă

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Vino în ajutorul poporului tău, Doamne!

Prin lucrarea Bisericii tale,
oamenii să fie strânși laolaltă.
Apără-l de rău pe papa nostru **N**.
Apără-l cu binecuvântarea ta pe episcopul nostru **N**.
Călăuzește-i pe slujitorii Bisericii cu mâna ta.
Sfințește-i pe laici.
Ai grijă de muncitori.
Dă-le celor bogați înțelepciune,
să-și folosească bunurile după dreptate.
Veghează asupra celor slabi.
Eliberează-i pe cei închiși.
Îndepărtează cutremurele de la noi.
Mântuiește-ne de moarte neașteptată.
Du-i pe răposați la vederea feței tale.

III

FORMULE INTRODUCATIVE FACULTATIVE CE SE POT FOLOSI LA RUGĂCIUNEA DOMNEASCĂ

- 1 Și acum să spunem cu toții împreună rugăciunea pe care ne-a învățat-o Cristos Domnul: *Tatăl nostru...*
- 2 Să ne continuăm rugăciunea, cerând venirea împărăției lui Dumnezeu: *Tatăl nostru...*
- 3 Să ne unim toate laudele și cererile noastre, spunând cu înseși cuvintele lui Cristos: *Tatăl nostru...*
- 4 Acum să ne reînnoim laudele și cererile prin rugăciunea domnească: *Tatăl nostru...*
- 5 Din nou să-l laudăm pe Dumnezeu și să-l rugăm cu înseși cuvintele lui Cristos: *Tatăl nostru...*
- 6 (Către Cristos) Amintește-ți de noi, Doamne, când vei veni în împărăția ta, și învață-ne să ne rugăm: *Tatăl nostru...*
- 7 Iar acum, ascultând de voința Domnului nostru Isus Cristos, îndrăznim să spunem: *Tatăl nostru...*
- 8 Și acum, îndeplinind porunca Domnului, să spunem: *Tatăl nostru...*
- 9 Urmând modelul de rugăciune al lui Cristos, Domnul nostru, să spunem: *Tatăl nostru...*
- 10 Să spunem acum cu toții rugăciunea pe care Cristos ne-a dat-o ca model al oricărei rugăciuni: *Tatăl nostru...*

IV

FORMULE DE BINECUVÂNTARE FOLOSITE LA LAUDE ȘI VESPERE

Diaconul sau, dacă nu este, preotul însuși rostește îndemnul: Plecați-vă capul pentru binecuvântare! Sau alte cuvinte asemănătoare. Apoi preotul, întinzându-și mâinile asupra poporului, rostește binecuvântarea și toți răspund: Amin.

I. La celebrările din timpul de peste an

1. Timpul de peste an, I (Binecuvântarea marelui preot Aron: Cf. Num 6,24-26).

Domnul să vă binecuvânteze și să vă păzească!

℞. Amin.

Să lumineze fața sa asupra voastră
și să se îndure de voi!

℞. Amin.

Să-și întoarcă privirea spre voi
și să vă dăruiască pacea sa!

℞. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

℞. Amin.

* În locul acestei formule finale se poate folosi textul care urmează:

Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

℞. Amin.

2. Timpul de peste an, II (*Fil 4,7*)

Pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, să păzească inimile și cugetele voastre în cunoașterea și iubirea lui Dumnezeu Tatăl și a Fiului său, Domnul nostru Isus Cristos.

R. Amin.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

3. Timpul de peste an, III

Dumnezeu atotputernicul să vă binecuvânteze cu îndurarea sa și să reverse asupra voastră înțelepciunea care duce la mântuire.

R. Amin.

Să vă hrănească mereu cu adevărurile credinței și să vă dea statornicie în toată lucrarea cea bună

R. Amin.

Să îndrepte spre el pașii voștri și să vă arate calea păcii și a iubirii.

R. Amin.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

4. Timpul de peste an, IV

Dumnezeul a toată mângâierea să rânduiască zilele voastre în pacea sa și să vă împartă darurile binecuvântării sale.

R. Amin.

Să vă elibereze pururi de orice tulburare și să întărească inimile voastre în iubirea sa.

R. Amin.

Îmbogățiți cu darurile speranței, credinței și iubirii,
să petreceți rodnici în fapte bune în viața pământească
și să puteți ajunge în fericirea vieții veșnice.

R. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

5. Timpul de peste an, V

Atotputernicul Dumnezeu
să îndepărteze pururi de la voi tot lucrul potrivit
și să reverse cu îndurare asupra voastră
darurile binecuvântării sale.

R. Amin.

Să vă deschidă inimile pentru cuvântul său
ca să poată revărsa în ele bucuriile veșnice.

R. Amin.

Dumnezeu să vă dea lumină
spre a înțelege cele bune și drepte
ca să umblați pururi pe calea poruncilor sale
și astfel să vă faceți părtași
de moștenirea sfinților săi în ceruri.

R. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

II. La celebrările în cinstea sfinților

6. În cinstea fericitei Fecioare Maria

Dumnezeu, care, în bunătatea sa,
a voit să răscumpere neamul omenesc
prin întruparea Fiului său din fericita Fecioară Maria,
să reverse cu îmbelșugare asupra voastră
binecuvântarea sa.

R. Amin.

Să vă însoțească pururea și pretutindeni
ocrotirea Fecioarei Maria
prin care l-ați primit pe dătătorul vieții.

R. Amin.

Voi care v-ați adunat astăzi cu pietate
pentru a celebra sărbătoarea ei,
să duceți cu voi darurile bucuriei spirituale
și ale fericirii cerești.

R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

* În locul acestei formule finale se poate folosi textul care
urmează:

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

7. În cinstea sfinților apostoli

Dumnezeu, care, v-a zidit pe temelia apostolilor,
să vă binecuvânteze prin mijlocirea meritelor strălucite
ale sfinților apostoli **N.** și **N.** (ale sfântului apostol **N.**).

R. Amin.

El, care v-a dăruit învățăturile
și exemplele sfinților apostoli,
să vă facă martori ai adevărului
înaintea tuturor oamenilor.

R. Amin.

Voi, care ați primit tăria credinței
prin învățătura apostolilor,
să ajungeți, prin mijlocirea lor, la moștenirea veșnică.

R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

8. În cinstea sfinților

Dumnezeu, gloria și fericirea sfinților,
care v-a dăruit harul să celebrați astăzi sărbătoarea lor,
să vă binecuvânteze cu binecuvântarea veșnică.

R. Amin.

Eliberați, prin mijlocirea lor, de relele vieții pământești
și povățuiți de exemplul vieții lor sfinte,
să fiți aflați pururi treji
în slujirea lui Dumnezeu și a fraților voștri.

R. Amin.

Astăzi Biserica își amintește cu bucurie
de fiii ei care au ajuns în pacea fără de sfârșit.
Să vă dea Dumnezeu harul ca, la capătul acestei vieți,
să ajungeți alături de ei în fericirea cerului.

R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

III. Alte binecuvântări

9. La sfințirea unei biserici

Dumnezeu, stăpânul cerului și al pământului,
care a voit să vă adune astăzi
pentru a celebra
sfințirea (amintirea sfințirii) acestui lăcaș,
să reverse asupra voastră
belșug de binecuvântare cerească.

R. Amin.

Dumnezeu Tatăl,
care a voit să-i adune în Fiul său pe toți fiii rățăciți,
să vă dea harul să fiți Biserica sa
și locuința Duhului Sfânt.

R. Amin.

Dumnezeu să vă curețe de păcate,
ca să-l puteți avea locuitor în voi
și să dobândiți moștenirea fericită
împreună cu toți sfinții lui.

R. Amin.

Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

10. La celebrările pentru cei răposați

Să vă binecuvânteze Dumnezeul a toată mângâierea,
care, în negrăita sa bunătate, l-a creat pe om
și, prin învierea Fiului său unul-născut,
le-a dat celor ce cred speranța învierii.

R. Amin.

Nouă, celor vii,
să ne dăruiască iertarea de păcate
și tuturor celor răposați
să le dea loc de lumină și de pace.

R. Amin.

Toți cei care credem
că Ișus Cristos a înviat cu adevărat din morți
să ajungem la el în fericirea fără de sfârșit.

R. Amin.

Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

V

FORMULE FOLOSITE ÎN CADRUL ACTULUI PENITENȚIAL, LA COMPLETORIU

1. Se păstrează un moment de tăcere. Apoi toți împreună fac mărturisirea:

Mărturisesc lui Dumnezeu atotputernicul și vouă, fraților, că am păcătuit prea mult cu gândul, cuvântul, fapta și omisiunea:

și, bătându-și pieptul, spun:

din vina mea, din vina mea, din prea mare vina mea.

Apoi continuă:

De aceea, o rog pe sfânta Maria, pururea fecioară, pe toți îngerii și sfinții și pe voi, fraților, să vă rugați pentru mine la Domnul, Dumnezeul nostru.

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu și, iertându-ne păcatele, să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

2. Sau, cel care prezidează, spune:

Doamne, ai milă de noi!

Poporul răspunde:

Căci am păcătuit împotriva ta.

Cel care prezidează:

Arată-ne, Doamne, îndurarea ta!

Poporul răspunde:

Și dă-ne mântuirea ta!

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu
și, iertându-ne păcatele,
să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

3. Sau: cel care prezidează sau alt slujitor, rostește invoca-
țiile ce urmează sau altele împreună cu: Doamne, miluiește-ne!

Tu, care ai fost trimis să-i tămăduiești
pe cei cu inima căită, Doamne, miluiește-ne!

Poporul răspunde:

Doamne, miluiește-ne!

Cel care prezidează:

Tu, care ai venit să-i chemi pe cei păcătoși,
Cristoase, miluiește-ne!

Poporul răspunde:

Cristoase, miluiește-ne!

Cel care prezidează:

Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui ca să mijlocești
pentru noi, Doamne, miluiește-ne!

Poporul răspunde:

Doamne, miluiește-ne!

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu
și, iertându-ne păcatele,
să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

INDEXURI

INDEX ALFABETIC AL CELEBRĂRILOR

Sfânta Agata, fecioară martiră, 5 februarie	1244
Sfânta Agneza, fecioară martiră, 21 ianuarie	1188
Sfinții Ahile și Nereu, martiri, 12 mai	1292
Sfântul Alfons Maria de Liguori, episcop și învățător al Bisericii, 1 august	1478
Sfântul Alois de Gonzaga, călugăr, 21 iunie	1364
Sfinții Ana și Ioachim, părinții sfintei Fecioare Maria, 26 iulie	1460
Sfânta Angela Merici, fecioară, 27 ianuarie	1213
Sfântul Anton, abate, 17 ianuarie	1181
Sfântul Anton de Padova, preot și învățător al Bisericii, 13 iunie	1360
Sfântul Anton Maria Zaccaria, preot, 5 iulie	1416
Sfântul Apolinar, episcop martir, 20 iulie	1437
Sfântul Augustin de Canterbury, episcop, 27 mai	1320
Sfinții Augustin Zhao Rong, preot, și însoțitorii, martiri	1420
Sfântul Barnaba, apostol, 11 iunie	1351
Sfântul Beda Venerabilul, preot și învățător al Bisericii, 25 mai	1311
Sfântul Benedict, abate, patron al Europei, 11 iulie	1422
Sfântul Bernardin din Siena, preot, 20 mai	1305
Sfântul Blaziu, episcop martir, 3 februarie	1240
Sfântul Bonaventura, episcop și învățător al Bisericii, 15 iulie	1432
Sfântul Bonifaciu, episcop martir, 5 iunie	1344
Sfânta Brigitta, călugăriță, patroană a Europei, 23 iulie	1448
Sfântul Camil de Lellis, preot, 14 iulie	1430
Sfinții Carol Lwanga și însoțitorii, martiri, 3 iunie	1342
Sfântul Cazimir, 4 martie	1282
Sfinții Ciril, călugăr și Metodi, episcop, patroni ai Europei, 14 februarie	1259
Sfântul Ciril de Alexandria, episcop și învățător al Bisericii, 27 iunie	1384
Sfinții Cristofor Magallanes, preot, și însoțitorii, martiri, 21 mai	1307
Sfântul Efreem, diacon și învățător al Bisericii, 9 iunie	1349
Sfânta Elisabeta a Portugaliei, 4 iulie	1413
Sfântul Eusebiu de Vercelli, episcop, 2 august	1480
Sfântul Fabian, papă martir, 20 ianuarie	1184
Sfintele Felicitas și Perpetua, martire, 7 martie	1284
Sfântul Filip Neri, preot, 26 mai	1318
Sfântul Francisc de Sales, episcop și învățător al Bisericii, 24 ianuarie	1197
Sfânta Francisca Romana, călugăriță, 9 martie	1288

Sfântul Grigore al VII-lea, papă, 25 mai	1314
Sfântul Henric, 13 iulie	1428
Sfântul Iacob, apostol, 25 iulie	1454
Sfântul Ieronim Emiliani, 8 februarie	1249
Sfântul Ignațiu de Loyola, preot, 31 iulie	1473
Sfântul Ilariu, episcop și învățător al Bisericii, 13 ianuarie	1179
Sfinții Ioachim și Ana, părinții sfintei Fecioare Maria, 26 iulie	1460
Sfântul Ioan I, papă martir, 18 mai	1302
Sfântul Ioan al lui Dumnezeu, călugăr, 8 martie	1286
Sfântul Ioan Bosco, preot, 31 ianuarie	1218
Sfântul Ioan Botezătorul, Nașterea, 24 iunie	1372
Sfinții Ioan Fisher, episcop, și Thomas Morus, martiri, 22 iunie	1369
Sfântul Ioan Maria Vianney, preot, 4 august	1484
Sfânta Iosefina Bakhita, fecioară, 8 februarie	1251
Sfântul Irineu, episcop martir, 28 iunie	1387
Isus Cristos, Domnul nostru	
– Întâmpinarea Domnului, 2 februarie	1221
– Preasfânta Inimă, vineri după duminica a II-a de după Rusalii	551
– Preasfântul Trup și Sânge, joi după Preasfânta Treime	529
Sfântul Iustin, martir, 1 iunie	1337
Sfinții Întemeietorii ai Societății „Slujitorii Sfintei Fecioare Maria, 17 februarie	1262
Sfântul Laurențiu din Brindisi, preot și învățător al Bisericii, 21 iulie	1439
Sfinții Marcelin și Petru, martiri, 2 iunie	1340
Maria, Sfânta Fecioară	
– de la Fatima, 13 mai	1296
– de la Lourdes, 11 februarie	1257
– de pe Muntele Carmel, 16 iulie	1434
– Inima Neprihănită, sâmbătă după duminica a II-a după Rusalii	1335
– în zi de sâmbătă	1548
– Sfințirea Bazilicii „Sfânta Maria cea Mare”, 5 august	1487
– Vizita Sfintei Fecioare Maria, 31 mai	1323
Sfânta Maria Goretti, fecioară martiră, 6 iulie	1418
Sfânta Maria Magdalena, 22 iulie	1441
Sfânta Maria Magdalena de Pazzi, fecioară, 25 mai	1316
Sfânta Marta, 29 iulie	1465
Sfântul Matia, apostol, 14 mai	1298
Sfinții Metodiu, episcop, și Ciril, călugăr, patroni ai Europei, 14 februarie	1259
Sfinții Nereu și Ahile, martiri, 12 mai	1292
Sfântul Norbert, episcop, 6 iunie	1346
Sfântul Oscar, episcop, 3 februarie	1242

Sfântul Pancrațiu, martir, 12 mai	1294
Sfântul Paul, apostol	
– Convertirea, 25 ianuarie	1199
– și Petru, 29 iunie	1390
Sfinții Paul Miki și însoțitorii săi, martiri, 6 februarie	1247
Sfântul Paulin de Nola, episcop, 22 iunie	1367
Sfintele Perpetua și Felicitas, martire, 7 martie	1284
Sfântul Petru, apostol	
– Catedra, 22 februarie	1267
– și Paul, 29 iunie	1390
Sfântul Petru Crisologul, episcop și învățător al Bisericii, 30 iulie	1471
Sfântul Petru Damian, episcop și învățător al Bisericii, 21 februarie	1265
Sfântul Petru Iulian Eymard, preot, 2 august	1482
Sfinții Petru și Marcelin, martiri, 2 iunie	1340
Sfântul Policarp, episcop martir, 23 februarie	1279
Preasfânta Treime, duminica de după Rusalii	509
Primii Sfinți Martiri din Roma, 30 iunie	1405
Sfânta Rita de Cascia, călugăriță, 22 mai	1309
Sfântul Romuald, abate, 19 iunie	1362
Sfânta Scolastica, fecioară, 10 februarie	1254
Sfântul Sebastian, martir, 20 ianuarie	1186
Sfântul Sharbel Makhluf, preot, 24 iulie	1451
Sfinții Thomas Morus și Ioan Fisher, episcop, martiri, 22 iunie	1369
Sfinții Timotei și Tit, episcopi, 26 ianuarie	1210
Sfinții Tit și Timotei, episcopi, 26 ianuarie	1210
Sfântul Toma, apostol, 3 iulie	1408
Sfântul Toma de Aquino, preot și învățător al Bisericii, 28 ianuarie	1215
Sfântul Vincențiu, diacon martir, 22 ianuarie	1195

INDEX DE IMNURI ÎN LIMBA ROMÂNĂ

A ta îndurare, Cristoase	1762
A venit Cristos în lume	542
Aceasta e ziua cea sfântă și mare	1393
Aceasta e ziua pe care-o socoate	611, 900
Această cinstită și sfântă femeie	1735
Aceasta-i fecioara curată	1681
Acesta-i martirul ce-n propriul sânge	1618
Acum, când e timpul de mers la culcare	596
Aducând cu bucurie	1763
Agneza, în ziua aceasta preasfântă	1191
Astăzi cerul strălucește	1598
Astrul zilei în tărie	739, 1016
Astrul zilei lent se stinge	832, 1096
Aurora tuturoră	656, 941
Azi e zi de sărbătoare când Biserica exaltă	1207
Azi serbăm cu bucurie	1652
Bărbați de nădejde, eroi cu renume	1567
Benedicte, ești în ceruri	1426
Biserica astăzi, Iacobe, îți zice	1456
Buni păstori ce turma voastră	1661
Ca tine, Matia, în ceruri câți oare	1298
Către tine, Doamne sfinte	693, 974
Când ai început a toarge	728, 1006
Când arhanghelul ți-aduce	1332
Când coboară iarăși noaptea	769, 1041
Când din lume, cu iubire	1691
Când falnicul soare	843, 1106
Când luceafărul răsare	1462
Când spaima morții ne cuprinde	1796
Când ziua și noaptea încep să se-ngâne	672, 954
Când zorile zilei încep să se-arate	1443
Cel ce-a scos din neființă	1224
Creator a tot ce-n sfera universului există	816, 1083
Creator al lumii, după-a ta poruncă	810, 1078
Creatorule a toate, ținta laudei supreme	616, 903
Cristoase, ești viață, luminezi ești minții	776, 1047
Cristoase, prin moartea și sfânta-nviere	1794
Cristoase-mpărat al mării divine	1586
Cu suflet arzând de iubire divină	1188
Cu-a ta vreare și putere	666, 950
De Cristos și-a lui iubire	1467
De lumea întreagă slăvit mucenice	1609
Din văzduh se lasă seara	874, 1133
Din zi puțin ne-a mai rămas	589
Doamne, celui care-n viață	1717

Doamne, Creatorul lumii	860, 1121
Doamne, cu a ta putere ai creat al zilei astru	686, 968
Doamne, cu a ta putere ai creat tot universul	652, 937
Doamne, cu divina forță createază	800, 1069
Doamne, Dumnezeul nostru, vrednic ești de închinare ..	673, 955
Doamne, inimile noastre	840, 1103
Doamne, mâna-ți createază	821, 1087
Doamne, tu ești creatorul	625, 912
Doamne, -n ceruri nu atâră	864, 1124
Dumnezeu în trei persoane	631, 918
Dumnezeule, cel care	880, 1139
După ce ai vrut, o, Doamne	646, 931
După ce profeții veacuri așteptară, suspinară	1506
După cum Elisabeta	1323
E inima sfântă acuma chivotul	556
E învăluit pământul	692, 973
E-n cer sărbătoare, se-aude cântare	1575
Ești fecioarelor cunună	1695
Ești veșnic ferice, Ioane	1379
Evanghelia ne spune	775, 1046
Fac azi mare sărbătoare	535
Faima Romei cine poate	1402
Fecioară aleasă, nu este un astru	1558
Femeile sfinte, ce-n slavă azi zboară	1736
Gândul nostru de cinstire	1745
Inimile noastre să rămână treze	795, 1065
Ioane, de dragul vieții eterne	1375
Ioane-ndurarea-ți să nu ne refuze	1372
Isuse, a slavei eterne oglindă	718, 996
Isuse, ce mare-i în tine misterul!	551
Isuse, din morți înviați ești întâiul	612, 900
Isuse, modelul urmat de fecioare	1619
Isuse, ostașilor tăi totdeauna	1624
Isuse, păstor al păstorilor, care	1636
Isuse, pe Lazăr, cu lacrimi de jale	1803
Isuse, tu ești bucurie deplină	563
Isuse, tu, care lucești ca un soare	636, 921
Izvor de lumină ce nu se termină	790, 1059
În făpturile din lume, Doamne, forța ta apare	707, 987
În veci adorată Treime Preasfântă	509
Înainte ca s-apară în țarie astrul zilei	713, 992
Îndrăzneala, Doamne, mila ta ne-o scuze	714, 993
La cinstea de mamă a sa te ridică	1549
Lui Cristos să i se-nchine	1593
Lumină ești, Doamne, ești veșnicul soare	1674
Lumină sublimă, izvor de lumină	780, 1050

Măreț biruitor al morții	1811
Mândrul soare ce apare	677, 959
Milostive Doamne, oare cine poate să măsoare	734, 1011
Ne aflăm în toi de noapte	754, 1028
O cetate prea frumoasă	1511
O, Cristoase, bunătața și-ndurarea ta-i imensă	1706, 1723
O, Cristoase, Domnul slavei	735, 1012
O, Cristoase, ești lumină	817, 1084
O, Cristoase, nici un soare	597
O, Doamne, ce de sus veghezi	587
O, Doamne, Stăpân peste veacuri	1781
O, Doamne, tu ești Creatorul a toate	605, 895
O, Doamne, veșnic neschimbat	588
O, Duh Preasfânt, tu ce din veci	585
O, Dumnezeu Preasfânt	586
O, Rege puternic, Cristoase Isuse	1809
O, stea luminoasă-a faimoasei Magdale	1446
Ochii noștri cu uimire pot acuma să admire	884, 1142
Paradisul și pământul poartă azi alese straie	1724
Pământul și cerul de tine, Cristoase	1751
Pământul și marca, și cerul cu stele	1524, 1548
Pe Ignațiu, comandantul încărcat cu decorații	1475
Pe sfântul Barnaba nimic nu-l îndoiaie	1354, 1358
Pentru viața ta frumoasă, pentru legile ce dat-ai	1425
Petru este cel ce lanțul de păcate îl desface	1272
Petru, tu chemat de Domnul ca să mergi pe-ale lui urme ..	1268
Preamărim, Cristoase, astăzi	1638
Pregătește-te, Sioane, și primește-l cu tot dragul	1232
Preoți buni, prin consacrare	1654
Primește salutul, Stăpână, prin care	1540
Prin curți cântătorii ne-aduc bună veste	859, 1120
Ridicând acuma gândul	1469
Rugându-te neconținut	585
S-a trezit natura toată	651, 936
S-o cinstim întru cântare pe femeia sfântă care	1744
Să cinstim cu-nflăcărare	529
Să lăsăm culcușul dulce	630, 917
Se arată zorii zilei	761, 1033
Se bucură astăzi și fac sărbătoare	1682
Se înalță-n car de flăcări	697, 977
Sfântă Treime, dintru splendoare	521
Sfinte Paul, tu, apostol	1199
Sfinți preavrednici de cinstire	1718
Slăvit ucenic, al lui Cristos	1351
Stăpână slăvită, fecioară suavă	1535, 1557
Stăpâne al lumii, tu ești Creatorul	749, 1024

Stăpâne-al luminii și-al zilei Stăpâne	854, 1115
Strălucești o, sfinte Toma	1410
Suflet nobil, suflet mare	1750
Sunt zilele toate-mbrăcate-n splendoare	1390
Știm că partea noastră	796, 1065
Tată sfânt al Preacuratei, fericite Ioachime	1464
Tatălui ce-a scos din haos	514
Te Deum	576
Te rugăm, îndreaptă-ți, Doamne	1497
Te salut, o, zi frumoasă	756, 1029
Tot ce-a spus slăvita ceată	1236
Tu, cel ce țesut-ai	1658
Tu, dintre apostoli ești cel mai de seamă	1276
Tu, care zdrobit-ai puterea infamă	1518
Tu, ce mama ți-ai creat-o	1625
Tu, ce vrednic ești de cinste	1672
Tu, lumină, care-n ceruri	879, 1138
Tu, răspânditor în lume de cerească-nvățătură	1204
Ți-aducem, Cristoase, a văilor floare	1610
Vestitorul de lumină cântec în văzduh sloboade	838, 1102
Vino, Fecioară, de Duh Sfânt plină	1328
Ziua-n care mor martirii	1398

INDEX DE IMNURI ÎN LIMBA LATINĂ

Ad preces nostras deitátis aures	796
Adésto, Christe, córdibus	715
Adésto, rerum cónditor	861
Adórna, Sion, thálamum	1232
Agnes beátæ vírginis	1192
Alés diéi núntius	839
Amóris sensus érige	840
Anguláris fundaméntum	1507
Antra desérta téneris sub annis	1375
Apostolórum pássio	1398
Aptáta, virgo, lámpade	1691
Auctor beátæ sæculi	551
Auctor perénnis glóriæ	736
Aurea luce et decóre róseo	1390
Auróra iam spargit polum	740
Auróra surgit lúcida	1444
Ave, maris stella	1541
ÆtéRNA cæli glória	718
ÆtéRNA Christi múnera	1594
ÆtéRNA lux, divínitas	632
ÆtéRne lucis cónditor	801
ÆtéRne rerum cónditor	617
Æterne sol, qui lúmíne	1675
Bárnabæ clarum cólimus tropæum	1355
Beáta cæli gáudia	1719
Beáte (Beáta) martyr, próspéra	1610
Cæli Deus sanctíssime	687
Certum tenéntes órđinem	586
Christe, cunctórum dominátor alme	1498
Christe, cunctórum sator et redémptor	1752
Christe, lux vera, bónitas et vita	818
Christe, pastórum caput atque princeps	1637
Christe, precámur ádnuas	694
Christe, qui, splendor et dies	597
Cóncito gressu petis alta montis	1332
Consors patérni lúminis	652
Cor, arca legem cóntinens	557
Deus de nullo véniens	881
Deus tuórum mflitum	1624
Deus, creator ómnium	605
Deus, qui cæli lumen es	864
Deus, qui claro lúmíne	854
Dicámus laudes Dómino	588
Diéi luce réddita	885
Dies atásque céteris	612

Divina vox te déligit	1276
Doctor ætérnus cóleris piúsqe	1673
Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue	1204
Dulci deprómat cármine	1682
Dum sacerdotum célebrant fidéles	1638
Dum tuas festo, pater o colénde	1464
Ecce iam noctis tenuátur umbra	761
Excélsam Pauli glóriam	1208
Exsúltet cælum láudibus	1576
Felix per omnes festum mundi cárdines	1393
Fortem viríli péctore	1751
Fulgéntis auctor ætheris	822
Galli cantu mediánte	860
Gaudéntes festum cólimus	1683
Hæ féminæ laudábiles	1737
Hæc fémina laudábilis	1735
Hi sacerdotés Dómini sacráti	1654
Horis peráctis úndecim	875
Iam lucis orto sídere	844
Iam, bone pastor, Petre, clemens áccipe	1268
Iesu, auctor cleméntiæ	563
Iesu, coróna célsior	1717
Iesu, coróna vírginum	1696
Iesu, redémpstor ómnium	1706
Igne divíni rádians amóris	1189
Imménsa et una, Trínitas	509
Imménsæ rex poténtiæ	1810
Imménse cæli cónditor	646
Inclitos Christi fámulos canámus	1725
Inclitus rector pater atque prudens	1653
Inter ætérnas súperum corónas	1427
Ipsium nunc nobis tempus est	776
Læti coléntes fámulum	1764
Légifer prudens, veneránde doctor	1425
Legis sacrátæ sanctis cæremóniis	1225
Lucis creátor óptime	626
Lucis largítor spléndide	781
Lúminis fons, lux et orígo lucis	790
Lux ætérna, lumen potens	880
Mágdalæ sidus, múlier beáta	1447
Magnæ cohórtis príncipem	1476
Magnæ Deus poténtiæ	707
María, quæ mortálium	1518
Martyr Dei, qui (quæ) únicum	1619
Matthía, sacratíssimo	1299
Mediæ noctis tempus est	755

Nobilem Christi famulam diserta	1745
Nobiles Christi famulas diserta	1746
Nocte surgentes vigilemus omnes	795
Nocti succedit Lucifer	1462
Nox atra rerum contegit	693
Nox et tenebrae et nubila	678
Nunc, Sancte, nobis, Spiritus	585
O castitatis signifer	1620
O Christe, flos convallium	1611
O gloriosa Domina	1536, 1558
O lux, beata Trinitas	769
O nimis felix meritique celsi	1380
O redemptoris pietas colenda	1762
O Roma felix, quae tantorum principum	1403
O sacrosancta Trinitas	653
O sator rerum, reparator aevi	817
O sempiternae curiae	1568
O vir beate, Apostolis	1352
O virgo mater, filia	1550
Pange, lingua, gloriosi	530
Pergrata mundo nuntiat	657
Petrus beatus catenarum laqueos	1273
Plasmator hominis, Deus	729
Pressi malorum pondere	1200
Primo dierum omnium	611
Quas tibi laudes ferimusque vota	1468
Quae caritatis fulgidum	1559
Quem terra, pontus, aethera	1525, 1549
Qui lacrimatus Lazarum	1804
Qui luce splendes ordinis	1411
Qui vivis ante saecula	1782
Quod chorus vatum venerandus olim	1236
Rector potens, verax Deus	587
Rerum creator optime	673
Rerum, Deus, fons omnium	749
Rerum, Deus, tenax vigor	589
Rex gloriose martyrum	1586
Sacrata nobis gaudia	1661
Sacris sollenniis iuncta sint gaudia	536
Salve dies, dierum gloria	757
Sanctorum meritis inclita gaudia	1599
Sator princepsque temporum	811
Scientiarum Domino	674
Sol ecce surgit igneus	698
Sol, ecce, lentus occidens	833
Somno refectis artibus	631
Spes, Christe, nostrae veniae	1795

Splendor patr�n�e glória	637
Summ� Deus clem�nti�e	735
Te Deum	577
Te gratul�ntes pángimus	1470
Te lucis ante términum	596
Te nostra lætis laudibus	1457
Te Patrem summum genit�mque Verbum	515
Tell�ris ingens conditor	667
Ternis hor�rum términis	589
Trinitas, summo s�lio cor�scans	522
Tu, Trinitátis Unitas	714
Urbs Ierusalem beáta	1512
Ut queant laxis reson�re fibris	1372
Veni, pr�c�lsa Dómina	1324
Véniens, mater �nclita	1328
Verbum sup�rnum pródiens	543
Vir celse, forma f�lgida	1659
Virginis Proles opif�xque Matris	1626
Vita sanct�rum, via, spes sal�sque	777

INDEX DE ANTIFONE

A cerut viața de la tine	1707
A fost aflat fără prihană și desăvârșit	1725
A fost un om vrednic de toată cinstirea	1426
A fost un om trimis de Dumnezeu	1383
A întărit Domnul zăvoarele porților tale	1494
A privit Domnul la umilița mea	1522, 1773
A tresăltat sufletul meu în Domnul	1755, 1777
A venit acum mântuirea	857
A venit Maria vestind ucenicilor	1448
Aceasta a făcut-o Isus	66
Aceasta este casa Domnului	1510
Aceasta este mărturia... cel care vine după mine	1376
Aceasta este mărturia... mai înainte de mine era	65
Aceasta este porunca mea	1572
Aceasta a primit binecuvântare	1427
Aceasta a venit ca să dea mărturie	1383
Aceasta este administratorul credincios	1664, 1775
Aceasta este neamul celor care-l caută pe Domnul	1776
Aceasta este neamul	1699
Aceasta este slujitorul credincios	1662
Aceasta va primi binecuvântare	1757, 1777
Aceștia au văzut lucrările Domnului	1014
Aceștia sunt martorii fideli	1600
Aceștia sunt oamenii sfinți	1262
Aceștia sunt sfinții	1601
Aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie	680
Acum te urmăim cu toată inima	1677
Adevăr, adevăr zic vouă	532
Adevăr vă spun: tot ce ați făcut	1769, 1778
Adevăr vă spun: Nici un profet	121, 400
Adevărul Domnului rămâne întotdeauna	1018
Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt	639
Adu-ți aminte de adunarea ta, Doamne	946
Adu-ți aminte, Doamne, de îndurarea ta	878, 1136
Adunați mai întâi neghina	454
Adunați-vă comori în ceruri	812
Agata se îndrepta plină de bucurie	1246
Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău	942
Ajută-ne, Dumnezeuule, mântuirea noastră	983
Ajutorul meu este de la Domnul	876
Ajutorul nostru este în numele Domnului	1171
Ajutorul nostru este în numele Domnului... care	932
Al Domnului este pământul	734, 1011
Aleluia, binecuvântați-l, toate lucrările Domnului pe Domnul	1036
Alerg pe calea poruncilor tale	724
Am cercetat cărările mele	828

Am cerut limpede înțelepciunea	1436
Am luptat lupta cea bună	1399
Am ostenit strigând	993
Am strigat către tine, Doamne, îmi pun încrederea	1092
Am strigat către tine, Doamne, și m-ai vindecat	708
Am strigat și Domnul m-a ascultat	1057
Am văzut noul Ierusalim ca o mireasă	1148
Anania, mergi și caută-l pe Saul	1201
Andrei i-a spus lui Simon, fratele său	66
Anii noștri trec ca iarba	976
Apostolii slăviți ai lui Cristos	1392
Aproape ești tu, Doamne	1017
Arată, Dumnezeule, puterea brațului tău	837, 1100
Arată-ne, Doamne, lumina îndurărilor tale	782
Arată-ne îndurarea ta, Doamne	681, 963
Arată-ți puterea, Doamne, și vino	845
Ascultă rugăciunea mea, Doamne	819
Ascultându-l, mulți se mirau de învățătura lui Isus	395
Asemenea este împărăția cerurilor cu un năvod	483
Asemenea este împărăția cerurilor negustorului	479
Asemenea este împărăția cerurilor cu grăuntele de muștar ..	312
Astăzi fericita Fecioară Maria	1239
Atunci le-a spus: „Vegheați și rugați-vă...”	1459
Au fost credincioși până la moarte	1728, 1777
Au văzut ochii mei mântuirea ta	1238
Au venit la Isus aducând un paralizat	194
Au venit ucenicii și au văzut unde locuia Isus	65
Au vestit dreptatea lui	1570
Au vestit lucrările Domnului	1569
Auroră luminoasă a mântuirii	1259
Auzindu-l pe Ioan, cei doi ucenici	62
Auziți, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu	1032
Așa cum un tată își iubește copiii	1085
Așa cum vreți ca oamenii să vă facă vouă	194
Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor	1655
Așa vorbește Domnul către Domnul meu	913
Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui	799
Barnaba a plecat la Tars ca să-l caute pe Saul	1356
Bătrânul îl purta pe copil, dar copilul era rege peste bătrân ..	1223
Bine este cuvântat cel care vine în numele Domnului	762
Bine este să cântăm numele tău, Preaînalte	1143
Bine este să cauți adăpost la Domnul	622
Binecuvântat ești, Doamne, în templul sfânt al gloriei tale ..	1841
Binecuvântat ești, Doamne, în tărnia cerului	783
Binecuvântat ești, Doamne, în templul tău cel sfânt	1508
Binecuvântat ești, Doamne; învață-mă îndreptările tale	682
Binecuvântat fie Domnul, căci el ne-a vizitat și ne-a eliberat ..	784
Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales să fim sfinți ..	1702

Binecuvântat să fie numele Domnului	1730
Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu nostru	641, 925
Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut pentru mine	779
Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeu lui Israel	1463
Binecuvântat să fie Domnul, pentru că ne-a vizitat	1055
Binecuvântat să fie Domnul: de dragul lui, sfântul Toma a	1217
Binecuvântată ești tu între femei	1333, 1543
Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul	1521
Binecuvântată ești tu, Fecioară Marie	1561
Binecuvântată să fie Sfânta Treime	511
Binecuvântată să fie Treimea sfântă și nedespărțită	523
Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru	1031
Binecuvântați-l, fecioare, pe Domnul	1692
Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui	1086
Binecuvântați-l pe Domnul în timpul nopții	1152
Binecuvântează, suflule al meu, pe Domnul	1084
Binele meu este să ștău cu Dumnezeu	1694
Bucură-te, Fecioară Marie, care te-ai învrednicit	1843
Bucură-te, Ierusalime, căci prin tine	1126
Bucură-te, Marie... Binecuvântată	1259, 1561
Bucură-te, Marie... cu tine	1542
Bucură-te pururi, Fecioară Marie	1536
Bucură-te și te veselește noule Sion	1227
Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos	1678
Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul	1496, 1773
Bucurați-vă împreună cu mine și fericiți-mă	1193
Bucurați-vă și veseliți-vă	400, 1846
Bucuroș mă voi lăuda în slăbiciunile mele	1209, 1403
Bun este Domnul, binecuvântați numele lui	859, 1120
Buzele mele te vor lăuda, Doamne	1621
Ca temelile veșnice pe stâncă	1753
Care ți se pare că a fost aproapele	429
Casa mea se va chema casă de rugăciune	1508
Caută pacea și urmează-o	745
Căile celor drepti strălucesc precum lumina	1708
Călăuzește-mă, Doamne, pe calea poruncilor tale	744
Călăuzește-mă în adevărul tău, Doamne	703
Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu	228
Căutați-l pe Domnul și inimile voastre	995
Când a ajuns la urechile mele glasul salutului tău	1333, 1382
Când a auzit salutarea Mariei, Elisabeta	1330
Când a auzit Elisabeta salutarea Mariei	1329
Când omul puternic își păzește înarmat casa	282
Când părinții l-au adus în templu	1234
Când s-a făcut seară	142
Când se vor reînnoi toate	1579, 1774
Când va veni păstorul suprem	1640
Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?	781

Cântă laudă și te bucură, fiica Sionului	1837
Cântați Domnului, binecuvântați numele lui	924
Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului	939
Cât de bun și binevoitor este Duhul tău	534
Cât de bun este Dumnezeu cu Israel	1047
Cât de frumoasă este viața celor curați	1695
Cât de minunat este numele tău	888
Cât de plăcute sunt lăcașurile tale	1499
Câtă vreme nuntașii îl au pe mire cu ei	223
Ce-i folosește omului dacă ar câștiga lumea întreagă	1477
Ceea ce vă zic în întuneric spuneți la lumină	338
Cei care iubesc legea ta se bucură de multă pace	1129
Cei care-l caută pe Domnul nu vor duce lipsă	745
Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri	1049
Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie	968
Cei drepti vor trăi în veșnicie	1588
Cei drepti vor vedea și se vor bucura	1015
Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă ...	660
Cei înțelepți vor străluci ca lumina cerului	1674, 1775
Cei trei tineri strigau într-un glas	618
Cel care are mâinile nepătate și inima curată	657
Cel care face voia Tatălui meu care este în ceruri	1722
Cel care face voia Tatălui meu, acela îmi este frate ...	1763, 1777
Cel care împlinește adevărul vine la lumină	1720, 1776
Cel care își urăște viața în această lume	1621, 1774
Cel care mă urmează nu umblă în întuneric	1605
Cel care nu-și ia crucea și nu mă urmează	367
Cel care va împlini poruncile Domnului	1667, 1775
Cel care va face acestea și-i va învăța și pe alții	168
Cel care vă primește pe voi pe mine mă primește	371
Cel ce se va smeri, acela este mare	737
Cel drept va înflori ca un palmier	1708
Cel îndurător îi învață și îi conduce	1772, 1778
Cel paralizat și-a luat targa pe care zăcea	199
Cel Preaînalt a consacrat cortul său	1527
Celebrând comemorarea fericitei Fecioare Maria	1548
Celebrând sărbătoarea fericitei Fecioare Maria	1524
Celebrând vizita fericitei Fecioare Maria	1323
Cereți și vi se va da, căutați și veți afla	483
Cerul și pământul vor trece	890
Cheamă-mă în ziua nenorocirii	1140
Cine ești Doamne? Eu sunt Isus	1201
Cine își va pierde viața pentru mine	1628
Cine mă urmează nu umblă în întuneric	964
Cine mănâncă din pâinea aceasta	1038
Cine nu renunță la tot ce are	1777
Cine nu renunță la tot ce are	1757
Cine se va sui pe muntele Domnului	1030

Cine vă primește pe voi	1658
Cine vrea să vină... după mine	1626
Cine vrea să vină...spune Domnul	342
Completez în trupul meu	1850
Copila nu a murit, ci doarme	372
Copilul acesta este mare înaintea lui Dumnezeu	1382
Copilul care ni s-a născut	1383
Creează în mine o inimă curată	1125
Cristos Domnul este preot în veac	770
Cristos Domnul, preot în veci	546
Cu aripile sale te va acoperi	1154
Cu dor am dorit să mănânc acest Paște	545
Cu hrana îngerilor ți-ai îndestulat poporul	544
Cu iubire veșnică ne-a iubit Dumnezeu	552
Cu jugul tău dulce stăpânește, Doamne	567
Cuvântul Domnului este scut pentru toți	695
Cuvântul lui Dumnezeu este viu	1655
Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei	750
Cuvintele Domnului sunt curate	655
Dacă, aducându-ți darul la altar, îți amintești	172
Dacă cineva vrea să fie primul	1639
Dacă dreptatea voastră	171
Dacă eu cu degetul lui Dumnezeu scot diavolii	279
Dacă îi este sete cuiva, să vină la mine și să bea	537
Dacă îmi va sluji cineva	1627
Dacă mă iubești, Simon Petru	1394
Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele	1111
Dacă nu veți fi ca pruncii	951
Dacă te voi uita, Ierusalime	1078
Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne	1812
Dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri	484
Dați laudă Dumnezeului nostru	1514, 1701
Dați laudă lui Dumnezeu	772, 1043
Dați-i din rodul ostanelilor sale	1732, 1777
Dă poporului tău, Doamne, știința mântuirii	848, 1110
De acum nu vă mai numesc slujitori	1578
De cei ce se ridică împotriva mea	871
De dimineață te rog, Doamne	638
De la el sunt toate, prin el sunt toate, în el sunt toate	522
De la răsăritul soarelui până la apus	896
De la straja dimineții și până în noapte	1025
De optzeci și șase de ani îl slujesc pe Cristos	1281
De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul	1798
De teama dușmanului, păzește, Doamne, viața mea	891
Depărtează-te de la mine, Doamne	1786
Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei	1769, 1778
Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos	1684
Din gura copiilor și a pruncilor, Doamne	1145

Din mâna tuturor celor care ne urăsc	805, 1073
Din neliniștea inimii mele te caut pe tine	558
Din pământ m-ai făcut și m-ai îmbrăcat cu un trup	1783
Din zori se îndreaptă ochii mei spre tine	740
Dintr-o femeie înaintată în vârstă și sterilă	1373
Dintre bărbații care au fost împreună cu noi tot timpul	1301
Dintru adâncuri strig către tine, Doamne	1162
Doamne, dacă ești tu, poruncește-mi să vin la tine	1394
Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți	168
Doamne, Dumnezeuul meu, tu ești învăluit în lumină	758
Doamne, Dumnezeuul nostru, laudăm numele tău preaslăvit	639
Doamne, Dumnezeule atotputernic, te binecuvântează	1281
Doamne, Dumnezeule, tu ești răbdător	1156
Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte	875
Doamne, în fața ta e toată dorința mea	862
Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața senină	943
Doamne Isuse Cristoase, învățătorule bun	1246
Doamne, mântuiește-ne, că pierim!	338
Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu	256
Doamne, pe tine te așteptăm	1819
Doamne, tu ești speranța mea din copilărie	927
Doamne, vei primi jertfa de împăcare	719
Doamne, vino să mă eliberezi	1784
Domnul a ales Sionul ca locuință pentru sine	988
Domnul a chemat cerurile și pământul	1140
Domnul a dat hrană din pământ	759
Domnul a făcut din limba mea o sabie ascuțită	1376
Domnul a săturat cinci mii de oameni	483
Domnul a sfințit cortul său... aceasta este	1516, 1773
Domnul a sfințit cortul său... Dumnezeu	1513
Domnul a vizitat și a răscumpărat	723, 1001
Domnul așază pacea în hotarele Biscricii	532
Domnul cel milostiv a statornicit amintire	914
Domnul cunoaște gândurile oamenilor	1092
Domnul, Dumnezeuul nostru cel atotputernic	628, 915
Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită	1021
Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său	1000
Domnul este fidel în toate cuvintele sale	902
Domnul este loc de refugiu pentru mine	1093
Domnul este lumina și mântuirea mea	687
Domnul este mare	1007
Domnul este puterea și tăria mea	741
Domnul este scăparea săracului în necazuri	634
Domnul este viu!	696
Domnul i-a dat puterea și cinstea și domnia	710, 989
Domnul i-a dat biruință Unsului său	668
Domnul i-a dat jos de pe tron pe cei puternici	711, 990
Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor	1613

Domnul i-a încununat cu coroana dreptății	1597
Domnul i-a jurat lui David într-adevăr	738
Domnul i-a săturat pe cei ce flămânzesc	858, 1118
Domnul i-a spus lui Petru: „Ție îți voi da cheile...”	1273
Domnul i-a spus lui Saul: „Eu sunt Isus Nazarineanul...”	1207
Domnul i-a spus lui Simon: „Nu te teme...”	1273
Domnul i-a spus mamei sale: „Femeie...”	1540
Domnul i-a zis lui Simon Petru: „Eu m-am rugat...”	1274
Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate	653
Domnul îi va mântui pe fiii săracilor	856
Domnul Isus s-a umilit pe sine	608, 897
Domnul l-a încununat (a încununat-o)	1623
Domnul l-a trimis pe îngerul său	1268
Domnul m-a chemat din sânul mamei mele	1376
Domnul m-a îmbrăcat cu veșmântul mântuirii	1089
Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria în mine	675
Domnul meu, Isus Cristos, mi-a dat inelul său	1193
Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea!	969
Domnul ne va scăpa din mâna dușmanului	1122
Domnul ne-a hrănit din lamura grâului	538
Domnul ne-a primit pe noi, slujitorii săi	1009
Domnul ne-a primit în brațele sale	569
Domnul ne-a sprijinit pe noi, slujitorii săi	732
Domnul nu-și va întoarce fața de la voi	1104
Domnul oștirilor este cu noi	730
Domnul să te păzească la plecare și la venire	1169
Domnul singur face fapte minunate	882
Domnul spune: „Faceți pocăință...”	89
Domnul stă împrejurul poporului său	950
Domnul stă împrejurul poporului său... până-n veac	1172
Domnul stăpânește, să se bucure pământul	825
Domnul te va păzi de orice rău	1812
Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale	626
Domnul va întoarce din robie	807
Domnul va revărsa asupra Ierusalimului	1108
Domnul va veni și se va arăta în slavă	1039
Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el	979
Domnul și-a aflat desfătarea în tine	1731
Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci	1757, 1777
Dreapta Domnului m-a înălțat	910
Dreapta ta, Doamne, mă sprijină	695
Drepte și adevărate sunt căile tale	877, 1136
Duhul a coborât din ceruri în chip de porumbel	66
Duhul Domnului este asupra mea	93
Duhul meu să tresalte de bucurie în Dumnezeu	670, 952
Dumnezeu a hotărât de mai înainte	792
Dumnezeu a hotărât ca, la plinirea timpurilor	1062
Dumnezeu a închis toate sub păcat	664

Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut	760
Dumnezeu cel îndurător a dat hrană	531
Dumnezeu este ajutorul meu	808
Dumnezeu este Domnul și ne-a arătat lumina	910
Dumnezeu i-a biruit pentru tine pe dușmanii tăi	1113
Dumnezeu i-a făcut biruitori în lupta cea grea	1597
Dumnezeu i-a înălțat în gloria veșnică	1720
Dumnezeu, judecătorul cel drept și puternic	644
Dumnezeu l-a copleșit cu înțelepciune	1218
Dumnezeu l-a făcut biruitor (a făcut-o biruitoare)	1623
Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei	1662
Dumnezeu ne-a ales spre înfiere în Fiul său	933
Dumnezeu, prin iubirea sa îndurătoare	565
Dumnezeu se ridică și cei care îl urăsc fug	937
Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților	1848
Dumnezeul meu, în simplitatea inimii mele	737
Dumnezeul meu, nu disprețui rugăciunea mea	1121
Dumnezeul nostru este în ceruri	770
Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii	938
Dumnezeul nostru vine sigur și nu tace	918
Dumnezeul oștirilor, privește din cer	984
Dumnezeule, calea ta este sfântă	823
Dumnezeule, în lumina ta vom vedea lumina	679
Dumnezeule, în numele tău mântuiește-mă	1808
Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou	1072
Dumnezeului nostru să-i fie plăcută lauda	1109
După cum prinosesc în noi pătimirile lui Cristos	1606
După cum Tatăl îi trezește pe cei morți și le dă viață	1813
El este primul născut mai înainte de toată făptura	970
El este primul născut din toată creația	689
El va merge înaintea lui cu duhul și puterea lui Ilie	1380
Eliberează-ne, mântuiește-ne, dă-ne viață	526
Elisabeta, soția lui Zaharia	1373
Eu am nădăjduit în îndurarea lui Dumnezeu în veci	820
Eu am sădit, Apollo a udat, dar Dumnezeu a dat creșterea	1209
Eu am strigat și Domnul m-a ascultat	1169
Eu caut, Doamne, fața ta: nu-ți ascunde fața de la mine	688
Eu însumi voi paște oile mele	1631
Eu l-am uns pe regele meu peste Sion	614
Eu m-am rugat pentru tine, Petre	1403
Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu	1750
Eu sunt Domnul care încerc inima	1098
Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește	1577
Eu sunt învierea și viața	1801
Eu sunt pâinea cea vie care m-am coborât din cer	544
Eu sunt păstorul cel bun	554
Eu sunt rădăcina și neamul lui David	975
Fă cu noi lucruri mari, Doamne	814, 1081

Fă să aud dis-de-dimineacă îndurarea ta	1107
Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău, Doamne	778
Fă statornici pașii mei după cuvântul tău, Doamne	1055
Făcându-i-se milă, Isus și-a întins mâna asupra leprosului	172
Faceți făgăduințe și aduceți daruri Domnului	1040
Fecioara lui Cristos nu se sperie de amenințări	1194
Fecioara năfrăcată, jertfă curată, victima curăției	1679, 1775
Fecioarele Domnului, binecuvântați-l pe Domnul	1693, 1776
Femeia își zicea în sine	367
Femeile sfinte care și-au pus speranța în Dumnezeu	1738
Fericit cel care se milostivește de cel sărman	1765, 1778
Fericit e omul pe care Dumnezeu îl mustră	872
Fericit este omul care umblă în dreptate	961
Fericit este omul care umblă în legea Domnului	662
Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă greșala	709
Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul	1116
Fericit ești, dreptule Simeon	1222
Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine	1693, 1776
Fericită ești, Fecioară Marie, căci l-ai purtat pe creatorul	1519
Fericită ești, Marie, căci prin tine a venit mântuirea lumii	1536
Fericită ești, Marie, care ai crezut	1329, 1544, 1773
Fericii cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu	785
Fericii cei cărora le este foame și sete de dreptate	1043, 1701
Fericii cei curați cu inima... pe Dumnezeu	121
Fericii cei curați cu inima	648, 1697
Fericii cei prigoniți pentru dreptate	1595, 1774
Fericii făcătorii de pace... căci	121
Fericii făcătorii de pace... fericii	1720, 1776
Fericii sunt cei care locuiesc în casa ta, Doamne	922
Fericii sunteți voi care plângeți acum	172
Fericii sunteți voi, cei săraci	168
Fericii toți cei care se tem de Domnul	1174
Fericii veți fi când oamenii vă vor urî	172
Fie-ți milă de mine, Doamne	1151
Fii ajutorul meu, Doamne, după făgăduința ta	982
Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor	1161
Fiii Sionului să se bucure de regele lor	620
Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui David	957
Fiul Omului trebuie să pătimizească multe	342
Fiule, dă-mi inima ta	564
Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri	198
Fiți perseverenți și vă veți salva sufletele	1575
Foc am venit să aduc pe pământ	555
Frate Saule, Domnul m-a trimis	1206
Gata e inima mea, Dumnezeule	1087
Harul lui Dumnezeu nu a fost zadarnic în mine	1205, 1399
Harul și milostivirea lui Dumnezeu	1726

I s-a deschis gura lui Zaharia	1381
I s-au iertat păcatele ei cele multe	312
I-au adus Domnului, ca jertfă pentru el	1237
la vălul de pe ochii mei, Doamne	703
Iar ei îndată, părăsindu-și năvoadele și pe tatăl lor	1458
Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moștenirea ta	842
Iată, acesta este pus spre căderea	1226
Iată cât de bine și cât de plăcut este	1264
Iată, ceea ce am dorit, acum văd	1193
Iată, Domnul stăpânitor vine în templul său sfânt	1224
Iată, Dumnezeu este mântuitorul meu	1834
Iată, eu sunt cu voi în toate zilele	1574
Iată, fecioara înțeleaptă	1256, 1693, 1776
Iată Mielul lui Dumnezeu	62, 568
Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui	792
Iată slujitoarea Domnului	1543
Iată, un nor luminos i-a umbrit	1268
Iertați și vi se va ierta, dați și vi se va da	199
Inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui	865
Inima mea arde căci doresc să-l văd pe Domnul meu	1445
Inima mea se bucură în Domnul	824
Inima mea tresală de bucuria mântuirii tale	663
Inima mea și trupul meu vor tresăla de bucurie	1336, 1749
Inima s-a întristat în mine	566
Ioan era făclia care arde și luminează	1383
Ioan îi va fi numele	1380
Irineu, răspunzând cu adevărat numelui său	1389
Isus a fost uimit de credința centurionului	257
Isus a intrat într-un sat	454
Isus a spus mulțimilor în parabole	424
Isus a spus ucenicilor săi	338
Isus a spus: „Ca să știți că Fiul Omului...”	198
Isus a văzut o mare mulțime	458
Isus a venit, în puterea Duhului Sfânt	89
Isus a venit în Galileea propovăduind evanghelia	89
Isus i-a chemat pe cei doisprezece și le-a dat putere	424
Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece	1564
Isus i-a luat cu sine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan	1459
Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui	1458
Isus i-a spus omului care avea mâna uscată	256
Isus i-a spus Mariei: „Femeie, de ce plângi?”	1447
Isus i-a spus femeii: „Credința ta te-a mântuit...”	312
Isus i-a trimis pe cei doisprezece apostoli	311
Isus i-a zis: „Marie!”	1447
Isus, ieșind din ținutul său, a început să străbată cetățile	400
Isus, întorcându-se și văzând-o pe femeie, a spus	371
Isus le-a răspuns fariseilor	256
Isus o iubea pe Marta și pe sora ei, Maria	1470

Isus predica evanghelia împărăției	94
Isus, ridicându-și ochii și văzând	479
Isus stătea în templu și striga	564
Iubirea e plinătatea legii	945
Iubiți pe dușmanii voștri și rugați-vă	194
Îl voi asemăna cu omul înțelept	1704, 1776
Îl voi lăuda pe Domnul în viața mea	1799
Împărăția cerului este asemenea unui negustor	1747, 1777
Împărăția cerurilor este asemenea plămădei	457
Împărăția cerurilor este a acelora	1584, 1774
Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci	307
Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor veacurilor	902
Împodobește-ți camera pentru nuntă, Sionule	1222
În casa pribegiei mele am păzit poruncile tale	806
În casa ta, Doamne, să strălucească sfințenia	1510
În cel care păstrează cuvântul lui Cristos	1722
În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie cetele sfinților	1494
În Domnul a nădăjduit inima mea	726
În Domnul mi-am pus încrederea	725
În Dumnezeu mi-am pus speranța	850
În el au fost făcute toate și toate există prin el	835, 1099
În fața Domnului s-a cutremurat pământul	627
În fața îngerilor îți voi cânta	1079
În Fiul său, Dumnezeu ne-a ales spre înfiere	648
În împărăția cerească este locuința sfinților	1629, 1774
În Israel, mare e numele Domnului	767
În iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru	869
În mânia ta, Doamne, adu-ți aminte că ești îndurător	867
În numele lui Isus să se plece tot genunchiul	752, 1026
În orice casă veți intra, spuneți mai întâi	400
În pășuni verzi m-a așezat Domnul	766
În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena	1445
În sfințenie să-i slujim Domnului	827, 1091
În sfințenie și dreptate au slujit Domnului	1261
În strâmtorare am strigat către Domnul	909
În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne, Doamne	803
În toate zilele te voi binecuvânta	901, 1134
Încredințează Domnului grijile tale	1123
Încredințează-i Domnului calea ta	797
Îndepărtează-te de rău și fă binele	798
Îndreaptă, Doamne, pașii noștri pe calea păcii	889, 1146
Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale, Doamne	955
Îndurător și milostiv este Domnul	567
Înfășurând sulul cărții, Isus a început să le spună	94
Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu	1808
Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea	704
Într-o singură credință și într-o pătimire	1840
Întrând, Paul îl predica pe Isus iudeilor	1201

Intrând Zaharia în templul Domnului	1374
Învățător al credinței, luminează Bisericii	1676, 1775
Învățătorule, toată noaptea am trudit	145
Învățăturile tale le-am căutat, Doamne	926
Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima	553
Înviind Isus în dimineața primei zile a săptămânii	1445
Învingătorului îi voi da mana ascunsă	544
Îți aducem mulțumire, Dumnezeule	513
Îți este de ajuns harul meu, Paule	1205
Îți mărturisesc fărădelegea; să nu mă părăsești, Doamne	863
Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor	1664, 1775
Jertfa de laudă mă preamărește	1141
Judecă-mi cauza și apără-mă	716
Jugul meu este dulce și povara mea este ușoară	400
L-a scos pe Israel din Egipt, cu mână tare	883
L-ai născut pe cel care te-a făcut	1520
L-am văzut disprețuit, om al durerilor	1002
L-au cunoscut pe Domnul Isus la frângerea pâinii	546
L-au iubit pe Cristos în viața lor	1407
L-au luat pe Domnul meu	1447
L-au scos pe Isus din cetate ca să-l arunce în prăpastie	121
La miezul nopții s-a auzit un strigăt	1850
La sfârșitul veacurilor, cei drepti	458
La tine este izvorul vieții	557
La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă	1679, 1775
Lasă-i pe morți să-și îngroape morții	371
Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Isus	94, 1564
Lăsați copiii să vină la mine	1772, 1778
Lauda Domnului răsună până la marginile pământului	1052
Lauda voastră este în numele Domnului	1732, 1777
Laudă, Ierusalime, pe Domnul	868, 1730
Laudă și mărire veșnică lui Dumnezeu	1832
Laudă-ți, Sionule, pe Dumnezeul tău	1127
Lăudați numele Domnului	1053
Lăudați-l pe Domnul... veșnică	1034
Lăudați-l pe Domnul, voi, suflete ale dreptilor	1595
Lăudați-l pe Domnul din ceruri	906
Lăudați-l pe Domnul în adunarea celor sfinți	1508
Lăudați-l pe Domnul pentru belșugul slavei sale	764
Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este îndurarea lui	1060
Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile	742
Lăudați-l pe Dumnezeul cerului	883
Legea Domnului înveselește inima	642
Limba mea va vesti ziua întreagă dreptatea ta	717
Luați jugul meu asupra voastră	399
Lucruri mari a făcut Domnul	846
Lucruri mari s-au spus despre tine	978, 1500

Lui Simeon îi fusese revelat de Duhul Sfânt	1237
Lumina voastră să lumineze precum o candelă	146
Lumină spre luminarea neamurilor	1233
Luminează-i, Doamne, pe cei care stau în întuneric ...	743, 1019
M-am bucurat de cele ce mi s-au spus	1170
M-am făcut tuturor toate	1634, 1775
Mă atașez de tine cu tot sufletul	1746
Mă vei umple de bucurie cu fața ta	751
Mă voi bucura și mă voi veseli	1747
Mă vor numi fericită toate neamurile	1333
Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale	849
Mama lui Isus a spus slujitorilor	65
Mama lui Isus a zis: „Faceți tot ce vă va spune”	1540
Mâna Domnului a întărit-o	1754
Mâna Domnului te-a întărit	1746
Mâna ta să-mi vină în ajutor, căci am ales învățăturile tale	1147
Mâncarea mea e să fac voia Tatălui	786
Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta	633
Mântuiește-ne, Doamne, când veghem ...	599, 1153, 1155, 1158, 1161, 1163, 1165, 1168
Mare Dumnezeu este Domnul: veniți să-l adorăm	795, 1065
Mare este Domnul și vrednic de toată lauda	700
Mare până la ceruri e îndurarea ta, Doamne	851
Mari lucruri a făcut Domnul cu noi	1173
Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne	1061
Maria a intrat în casa lui Zaharia	1333
Maria a primit binecuvântare de la Domnul	1526
Maria asculta cuvântul lui Dumnezeu	1436
Maria, șezând la picioarele Domnului	458
Maria și-a ales partea cea mai bună	458
Mărire ție, Treime de o ființă	510
Mărire și cinste să-i fie lui Dumnezeu	512
Marta i-a zis lui Isus: „Tu ești Cristos...”	1469
Martiri ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul	1621
Martirii au murit pentru Cristos și vor trăi în veci	1583
Mergând înainte, Isus l-a văzut pe Iacob	1458
Mergând Isus pe lângă Marea Galileii	93
Mergeți și predicați evanghelia împărăției	312, 1574
Mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic	690, 971
Mi-am pus degetul în urmele cuielei	1413
Mi-au pus venin în mâncare și	995
Mila mea și scăparea mea e Domnul	1116
Milă vreau și nu jertfă, căci n-am venit	283
Milă vreau și nu jertfă, iar cunoașterea	920
Minunat întru cele înalte este Domnul	904
Minunată este pentru mine cunoașterea ta	1097
Multe chinuri au îndurat sfinții	1581
Mulți vameși și păcătoși veneau	282

Mulțimea celor credincioși era o inimă	1130
Mulțimea uriașă a martirilor a stăruit	1407
Ne-a înălțat Domnul o putere de mântuire	662, 944
Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți	669, 951
Ne-ai mântuit, Doamne, și preamărim mereu numele tău	841
Ne-am îndestulat dimineața cu îndurarea ta	1051
Nici la bătrânețe, Dumnezeule, să nu mă părăsești	928
Nimeni care pune mâna pe plug și privește înapoi	372
Nimeni nu are o iubire mai mare	1573
Nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi	228
Noi mărturisim că tu ești pururi plinătatea ființei	524
Noi suferim, așteptând răscumpărarea trupului nostru	818
Noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu	1658
Nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta ta	1104
Nu după înfățișare va judeca Dumnezeu	965
Nu îndepărta, Doamne, îndurarea ta	1071
Nu judecați, ca să nu fiți judecați	198
Nu poate pomul bun să facă roade rele	227
Nu pot fi asemănațe suferințele timpului de față	1613
Nu puteți sluji și lui Dumnezeu și Mamonei	811
Nu tot cel care îmi zice: „Doamne, Doamne!”	251
Nu vă îngrijorați, spunând: „Ce vom mânca?”	227
Nu voi m-ați ales pe mine	1302, 1566, 1773
Nu voi sunteți aceia care vorbiți	1655, 1775
Nu știu ce laude să-ți aduc	1561
Nu-ți ascunde fața de la mine	1159
Numai împotriva ta am păcătuit	997
Numai lui îi păstrez credința	1194
O, de l-aș putea cunoaște pe Cristos	1476
O femeie păcătoasă din cetate	307
O, fericită Treime: Tatăl este iubire	516
O, sfânt ospăț, la care ni se dăruiește Cristos	549
O singură jertfă, dublă biruință	1699, 1776
O, Treime Preasfântă	517
O, Treime veșnică, Dumnezeu preafnalt și adevărat	525
Oamenii aceia, văzând semnul	483
Ochii Domnului privesc spre cel sărman	647
Ochii Domnului sunt îndreptați	1704, 1776
Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul	931
Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine	1135
Ochiul nu a văzut, Doamne	1723
Odată am jurat lui David, slujitorul meu	958
Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă	919
Oile mele îmi vor asculta glasul	1663
Omul bun din vistieria cea bună a inimii	228
Ori de câte ori aducem jertfă	1339
Orice cărturar ajuns învățat	483
Oricine aude aceste cuvinte ale mele	256

Oricine face voia lui Dumnezeu	283
Oricine va da de băut, fie și numai un pahar cu apă rece	371
Oricine vrea să fie mai mare între voi	1459
Paharul pe care eu îl beau îl veți bea	1458
Pământul se cutremură și amuțește	767
Părinții lui Isus l-au dus la Ierusalim	1221
Partea mea este Domnul	1763, 1777
Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale	1632
Păstrează pașii mei statornici pe căile tale	683
Păzește, fiule, învățăturile tatălui tău	1769, 1778
Păzește-mă de mâinile păcătosului, Doamne	1131
Pe acela care mă va mărturisi	1604
Pe acela care mă va mărturisi... care este	342
Pe bună dreptate te laudă	522
Pe când erau ei la cină	546
Pe când erau în chinuri, martirii lui Cristos	1595
Pe când Isus se afla în rugăciune	479
Pe când Petru mai vorbea încă	1401
Pe când Saul se apropia de Damasc	1207
Pe cel care va învinge	1621
Pe Cristos de bunăvoie îl mărturisesc	1692
Pe douăsprezece pietre	1573, 1774
Pe tine, Dumnezeule, Părinte nenăscut	527
Pe tine te invocăm, pe tine te laudăm	524
Pe tine te caut dis-de-dimineață	617
Pentru că centurionul auzise despre Isus	251
Pentru că m-ai văzut, Toma	1412
Pentru mine a trăi este Cristos	1209, 1394
Pentru tine mă păstrez curată	1697
Peste slujitorii mei și peste slujitoarele mele	1749
Petre, mă iubești? Doamne, tu știi că te iubesc	1277
Petru a dat mărturie și a zis: „Tu ești Cristos...”	1273
Petru a zis: Pe acest Îsus, pe care voi l-ați ucis	1268
Petru, apostolul, și Paul, învățătorul neamurilor	1404
Petru era păzit în închisoare	1277
Petru s-a suit în încăperea de sus	1401
Petru și Ioan se suiau la templu	1402
Plângând, Maria s-a aplecat și s-a uitat în mormânt	1445
Pleacă-ți urechea spre mine, Doamne	777
Plecând, Maria a mers în grabă în munți	1329
Plecând, mergeau și plângeau, aruncând sămânța	1598, 1623
Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva	1537, 1773
Pomul vieții s-a arătat în crucea Domnului	613
Popor al Domnului, voi, turma pășunii lui	754, 1028
Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele	699
Poporul meu, spune-mi ce rău ți-am făcut	566
Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeul nostru	980
Preamăriți-l pe Dumnezeul nostru	887

Preamăriți-l pe regele veacurilor în faptele voastre	658
Pregătiți-vă candelile, fecioare înțelepte!	1679, 1775
Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților	1634, 1774
Preoți sfinți aduc în fața lui Dumnezeu tămâie	544
Primește-mă, Doamne, după cuvântul tău	1695
Prin iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru	1128
Prin multe parabole le vestea Isus cuvântul	312
Prin tine, Fecioară neprihănită	1561
Printre cei născuți din femeie	1373
Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit	1067
Privește, Doamne, și ia aminte la ocară noastră	974
Priviți la Domnul și veți fi luminați	1021
Priviți păsările cerului	223
Profet mare s-a ridicat printre noi	283
Pune mâna și cunoaște locul cuiclor	1411
Râsul lor se va preschimba în jale	1048
Recunoaștem, Doamne, fărădelegea noastră	999
Regele Irod a început să prigonească Biserica	1459
Regele râvnește frumusețea ta	1685
Regelui pentru care toate trăiesc	1781
Regii vor vedea și conducătorii se vor mira	1840
Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu	715
Ridică-te, Doamne, scapă sufletul meu	684
Ridică-te, luminează-te, Ierusalime	1227
Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus	1498
Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, Doamne	1074
Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului	1025
S-a făcut o nuntă în Cana Galileii	62
S-a încins cu tărie	1607, 1774
S-au împlinit acum mântuirea și domnia	1117
S-au spus despre tine, Fecioară Marie	1527
Să mergem înaintea Domnului	917
Să ascultăm glasul Domnului	879, 1138
Să așteptăm speranța fericită	833
Să cântăm cu veselie Domnului	775, 1046
Să celebrăm convertirea sfântului apostol Paul	1205
Să celebrăm cu pietate	1561
Să fie coapsele voastre încinse	1850
Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău	424
Să ne înfățișăm înaintea Domnului	630
Să ne zidească Domnul casa	1174
Să nu mă pedepsești, Doamne	861
Să se bucure sufletul slujitorului tău	959
Să se înalțe, Doamne, rugăciunea mea	606
Să te binecuvânteze Domnul	1112
Să te preamărească pururi sufletul meu	794, 1063
Să trăim cu dreptate și cu evlavie	1213

Să-i cântăm un imn Domnului	764
Să-i mulțumim Domnului	713, 992
Să-l adorăm pe Domnul	672, 954
Să-l laudăm pe Dumnezeuul nostru... sfântului .	1705, 1734, 1758
Să-l laudăm pe Dumnezeuul nostru... convertirii	1199
Să-l laude pe Domnul îndurările lui	1013
Să-l laude pe Domnul toată suflarea	1800
Să-l preainălțăm pe Domnul	775, 1046
Să-l slujim pe Domnul în sfințenie	702, 981
Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere	870
Să-mi stea alături înțelepciunea ta	1017
Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină	835
Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu	429
Sărman sunt eu, dar Domnul	787
Sărman sunt eu și lipsit	964
Sâmbăta a fost făcută pentru om	251
Sângele sfinților martiri	1587
Scoală-te, Doamne, și nu ne respinge	1105
Scoală-te, Doamne, și eliberează-ne	842
Scoală-te, Dumnezeule, și apără cauza ta	947
Scoate mai întâi bârna din ochiul tău	223
Sculându-se dis-de-dimineață, Isus a ieșit	145
Sculându-se Isus a certat vântul	342
Se bucură în ceruri sufletele sfinților	1602, 1774
Se întrebau unii pe alții	121
Se va scula Domnul să judece	643
Se vor bucura pietele Ierusalimului	1493
Se vor închina în fața Domnului	1003
Secerișul e mult, dar lucrătorii sunt puțini	395
Sfânt, sfânt, sfânt Domnul	526
Sfânta Agneza, cu brațele întinse, se ruga	1194
Sfântă Marie, Maica lui Dumnezeu	1489
Sfântă Născătoare de Dumnezeu	1489
Sfântul acesta s-a luptat	1607, 1774
Sfinte apostol Paul, predicator	1209
Sfinții au intrat biruitori în împărăție	1582
Sfinții cântau o cântare nouă	1727
Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta	1588
Sfinții tăi să tresalte de bucurie, Doamne	988
Simeon, cel drept și temător de Dumnezeu	1233
Simeon l-a luat pe copil în brațe	1233
Simon Petru a spus: „Doamne, la cine să mergem?”	1400
Simon și cei care erau cu el i-au spus lui Isus	146
Slujitoarea ta, Doamne	1752
Slujitor bun și credincios	1640, 1728, 1777
Slujitori ai Domnului	1720
Speranța mea nu se va clătina	1698
Spre tine, Doamne, am strigat	1075

Sprijinește-I, Doamne, pe slujitorul tău	1020
Spuneți celor invitați: Iată, ospățul meu este pregătit	536
Strălucind de sfințenie, din sânul aurorii	1042
Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine	1066
Strigați de bucurie în fața Domnului	962
Strigați de bucurie către Domnul	816, 1083
Sufletul meu e însetat de Dumnezeu cel viu	1785
Sufletul meu îl preamărește pe Domnul	650, 934
Sufletul meu te dorește în noapte	943
Sunt logodită cu acela căruia îi slujesc îngerii	1193
Și-a deschis gura cu înțelepciune	1737
Și-au împărțit hainele lui Isus	1003
Știind acestea, fericiți veți fi	1074
Știu în cine am crezut și sunt sigur că el	1205, 1399
Șuvoaiele și vânturile au izbit	256
Tăria mea și lauda mea e Domnul	622
Tată, după cum tu m-ai trimis în lume	1657
Tatăl vostru face să răsară soarele	198
Te binecuvântează, Tată al Domnului meu Isus Cristos	1194
Te iubesc, Doamne, puterea mea	674
Te laud, Doamne, pentru că m-ai ascultat	623
Te preamăresc, Tată	395
Te-am pus lumină a neamurilor	855
Teamă și cutremur au venit asupra mea	828
Templul Domnului este sfânt	1510
Tinere, îți spun: Scoală-te!	282
Toată mulțimea a tăcut	1359
Toată suflarea să-I laude pe Domnul	1037
Toate firele de păr de pe capul vostru	342
Toate marginile pământului vor vedea	559
Toate neamurile mă vor numi fericită	1522, 1773
Toate popoarele vor veni	731, 1008
Toma a zis: „Doamne, nu știm unde te duci...”	1411
Toma, numit Geamănul, nu era cu ei	1411
Tot ce-mi dă mie Tatăl va veni la mine	1814
Toți au fost uimiți și pe dată faima lui	121
Toți erau uimiți de învățătura lui Isus	117
Toți se minunau de cuvintele pline de har	117
Toți stăruiau într-un cuget în rugăciune	1539
Trecând Isus pe acolo	279
Tresăltați de bucurie în Dumnezeu	847
Treziți-vă, harpă și alăută!	698
Trimite, Doamne, lumina ta	802
Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic	1147
Trunchiul slăvit al lui Iese a odrăslit	1465
Trupul meu, cu adevărat este mâncare	1832
Trupul meu se va odihni în speranță	1164
Trupurile sfinților se odihnesc în pace	1600

Tu, care locuiești în ceruri	1171
Tu, copile, profet al Celui Preaînalt te vei chema	1380
Tu, Doamne, ai întemeiat pământul	1068
Tu, Doamne, aprinde lumina mea	676
Tu, Doamne, ești mare și minunat	680
Tu, Doamne, ești scutul meu	615
Tu, Doamne, ești speranța mea	891
Tu, Doamne, ici în seamă truda și durerea	654
Tu ești calea, tu ești adevărul, tu ești viața lumii	548
Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor	791
Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu!	1391
Tu ești păstorul oilor, mai-marele apostolilor	1278, 1403
Tu ești Petru și pe această piatră	1277, 1391
Tu ești scăparea mea, Doamne	608
Tu ești slava Ierusalimului	1536, 1561
Tu ești speranța noastră	524
Tu ești vas ales, sfinte apostol Paul	1391
Tu strălucești, fecioară, de sfințenie	1683
Ție să-ți fie cinste și stăpânire	522
Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion	804
Ucenicii alungau mulți diavoli	429
Ucenicii au fost cuprinși de frică mare	342
Ucenicii au ieșit să predice	428
Un foc s-a aprins îndată în sufletul meu	1340
Un samaritean, mergând pe cale	428
Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu	1765, 1778
Unul dintre soldați	566
Unul singur este datătorul legii	1056
Urcându-se Isus în luntre	142
Va fi îndreptățită și se va lăuda în Domnul	721
Va fi mare înaintea Domnului	1382
Vă voi da o inimă nouă	1144
Vă voi da păstori după inima mea	1631
Văzând Isus mulțimile, i s-a făcut milă	307
Văzând mulțimile, Isus s-a suit pe munte	117
Văzând-o pe văduvă, Domnul a fost cuprins de milă	279
Venind apostolii înapoi la Isus	454
Veniți deoparte, în loc pustiu	458
Veniți după mine, spune Domnul	93
Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul	1677
Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie	722, 838, 1102
Veniți la mine, toți cei osteniți și împovărați	564
Veniți să adorăm Inima lui Isus	556
Veniți să cântăm cu veselie Domnului	610
Veniți să ne suim în muntele Domnului	923
Veniți să-i cântăm cu veselie Domnului	899
Veniți să-l adorăm în Biserică pe Cristos, Mirele ei	1497
Veniți să-l adorăm pe Cristos Domnul, pâinea vieții	535
Veniți să-l adorăm pe Cristos, Fiul Mariei	1524, 1548

Veniți să-l adorăm pe Cristos, păstorul suprem	1636
Veniți să-l adorăm pe Domnul... Dumnezeuul nostru	692, 973
Veniți să-l adorăm pe Domnul, izvorul înțelepciunii	1667
Veniți să-l adorăm pe Domnul, marele împărat	651, 936
Veniți să-l adorăm pe Domnul, regele fecioarelor	1681
Veniți să-l adorăm pe Duhul Sfânt	1351
Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu	1705, 1734, 1758
Veniți să-l adorăm pe Dumnezeuul cel adevărat	514
Veniți să-l adorăm pe Mielul lui Dumnezeu	1374
Veniți să-l adorăm pe Mielul pe care-l urmează fecioarele ..	1681
Veniți să-l adorăm pe regele apostolilor	1267, 1393, 1567
Veniți să-l adorăm pe regele martirilor	1585, 1609
Vestește cuvântul, stăruie	1212
Vestim de dimineață îndurarea ta	885
Vezi să nu spui nimănui	172
Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu	1612
Vindecă, Doamne, sufletul meu	729, 1808
Vino, mircasa lui Cristos, primește cununa	1699, 1776
Vino și rămâi cu noi, unicele Dumnezeu	515
Vocea lor străbate tot pământul	1568
Voi ați rămas cu mine în încercările mele	1576
Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat	1765
Voi, care le-ați lăsat pe toate și m-ați urmat	1777
Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul	1008
Voi, coruri ale martirilor	1595
Voi înălța imnuri către tine, Doamne	1070
Voi lauda pe Domnul în viața mea	1090
Voi lua potirul mântuirii și voi aduce jertfă de laudă	547
Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului ...	896
Voi striga către Dumnezeu și Domnul mă va mântui	829
Voi sunteți lumina lumii; nu se poate ascunde o cetate	1655
Voi sunteți lumina lumii: să strălucească lumina voastră ...	145
Voi sunteți prietenii mei dacă faceți	1573
Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas	1565
Voi sunteți sarea pământului. Dacă sarea se va strica	142
Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului	635
Voi vorbi inimii tale: te voi logodi	227
Vom cânta și vom lauda puterea ta	668
Vom merge cu bucurie în casa Domnului	1514
Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie	1739
Vor tresălta cei credincioși în slavă	1720
Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit	1797
Vor tresălta sfinții în mărire	1692
Vouă vi s-a dat să cunoașteți taina împărăției	428
Vrednic de laudă ești, Doamne	905
Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat	813, 1080
Vulpile au vizuini și păsările cerului, cuiburi	367
Zahce, grăbește-te, coboară	1508, 1773
Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne	1166

INDEX DE PSALMI

1	Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi 613
2	Pentru ce se frământă neamurile . . . 614, 1226, 1587, 1612
3	Doamne, cât de mulți sunt vrăjmașii mei! . 615
4	Când strig către tine, răspunde-mi, Dumnezeul dreptății mele 1151
5,2-10,12-13	Pleacă-ți urechea la cuvintele mele, Doamne! 638
6	Doamne, în mânia ta nu mă muștra 633
7	Doamne, Dumnezeul meu, în tine mi-am pus speranța 643
8	Doamne, Dumnezeul nostru . . . 515, 888, 1145
9 A (9)	Te voi lăuda, Doamne, din toată inima . . . 634
9 B (10)	Pentru ce, Doamne, stai departe 653
10 (11)	În Domnul îmi găsesc refugiul, cum spuneți sufletului meu 647, 1613
11 (12)	Mântuiește-mă, Doamne, căci nu mai este nici un drept 655
12 (13)	Până când, Doamne, mă vei uita cu totul? . 663
13 (14)	A spus nebunul în inima sa: „Nu este Dumnezeu! 664
14 (15)	Doamne, cine va locui în cortul tău? 648, 1662, 1725
15 (16)	Păzește-mă, Dumnezeule 751, 1164
16 (17)	Ascultă, Doamne, dreptatea mea 683, 1613
17 (18),2-30	Te iubesc, Doamne, tăria mea 674
17 (18),31-51	Calea lui Dumnezeu este desăvârșită 695
18 A (19 A)	Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu 784, 1227, 1569, 1684, 1737
18 B (19 B)	Legea Domnului este desăvârșită, înviează sufletul 642
19 (20)	Să te asculte Domnul în ziua necazului . . . 668
20 (21),2-8,14	Doamne, regele se veselește de puterea ta . 669, 1639, 1707
21 (22)	Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit? 1002
22 (23)	Domnul este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic . . 537, 766, 1038
23 (24)	Al Domnului este pământul și tot ce este pe el 658, 1030, 1498, 1526
24 (25)	Către tine, Doamne, înalț sufletul meu . . . 704
25 (26)	Fă-mi dreptate, Doamne 725
26 (27)	Domnul este lumina și mântuirea mea 687

27 (28),1-3.6-9	Către tine strig, Doamne, stâncă mea	726
28 (29)	Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu . .	640
29 (30)	Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat	708
30 (31),2-6	Doamne, în tine mă încred	1162
30 (31),2-17.20-25	Doamne, în tine mă încred, să nu fiu dat nicicând de rușine	777
31 (32)	Fericit este cel căruia i s-a iertat fărădelegea	709
32 (33)	Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul	516, 660, 1588
33 (34)	Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp	745, 1021
34 (35),1-2.3c.9-19.22-23.27-28	Judecă-i tu, Doamne, pe cei care mă judecă	715
35 (36)	În adâncul inimii celui nelegiuit sușotește păcatul	557, 679
36 (37)	Nu-i invidia pe cei care fac răul	797
37 (38)	Doamne, să nu mă mustri în mânia ta	862
38 (39)	Mi-am zis: „Voi veghea asupra căilor mele	818
39 (40),2-14.17-18	Cu dor l-am așteptat pe Domnul	786, 1783
40 (41)	Fericit este acela care se îngrijește de cel sărman	729
41 (42)	Cum dorește cerbul izvoarele de apă	537, 781, 1785
42 (43)	Judecă-mă, Dumnezeule	802
43 (44)	Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit	841, 1104
44 (45)	Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase	791, 1148, 1227, 1684, 1738
45 (46)	Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere	730, 1513, 1527
46 (47)	Toate popoarele, bateți din palme	680
47 (48)	Mare este Domnul și vrednic de toată lauda	700
48 (49)	Ascultați aceasta, voi toate popoarele	811
49 (50)	Domnul, Dumnezeul dumnezeilor, vorbește	919, 1140
50 (51)	Ai milă de mine, Dumnezeule	719, 865, 997, 1125, 1797
51 (52)	De ce te lauzi cu răutatea	820
52 (53)	A spus nebunul în inima sa: „Nu este Dumnezeu	807
53 (54),3-6.8-9	Dumnezeule, pentru numele tău măntuiește-mă	808
54 (55),2-15.17-24	Pleacă-ți urechea, Dumnezeule, la rugăciunea mea	828, 1122
55 (56),2-7b.9-14	Ai milă de mine, Dumnezeule, căci m-a călcat în picioare omul	850
56 (57)	Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine	698, 851

58 (59),2-5.10-11.17-18	Dumnezeul meu, eliberează-mă de dușmanii mei	871
59 (60)	Ne-ai alungat, Dumnezeule, ne-ai împărățiat	872
60 (61)	Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea . . .	558, 891
61 (62)	Numai în Dumnezeu își află odihna sufletul meu	833
62 (63),2-9	Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu	618
63 (64)	Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele	892, 1569
64 (65)	Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion	804
65 (66)	Înălțați lui Dumnezeu cântări de bucurie, voi, toți locuitorii pământului!	1031
66 (67)	Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze	835, 944
67 (68)	Dumnezeu se ridică, vrăjmașii lui se risipesc	937
68 (69),2-22.30-37	Mântuiește-mă, Dumnezeule	993
69 (70)	Dumnezeule, vino în ajutorul meu . . .	965, 1805
70 (71)	În tine, Doamne, îmi găsesc scăparea	927
71 (72)	Dumnezeule, dăruiește regelui judecățile tale	855
72 (73)	Cât de bun este Dumnezeu cu cei drepți, cu cei curați cu inima	1047
73 (74)	De ce, Dumnezeule, ne respingi pentru totdeauna?	946
74 (75)	Îți mulțumim, Dumnezeule	965
75 (76)	Dumnezeu este cunoscut în Iuda	767, 1039
76 (77)	Îmi îndrept glasul spre Domnul și strig . . .	823
78 (79),1-5.8-11.13	Dumnezeule, popoarele păgâne au năvălit în moștenirea ta	983
79 (80)	Păstor al lui Israel, ascultă	845, 984
80 (81)	Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru	539, 847
81 (82)	Dumnezeu s-a ridicat în dumnezeiasca adunare	1056
83 (84)	Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor!	922, 1499
84 (85)	Doamne, tu ai fost binevoitor cu țara ta . . .	942, 1806
85 (86)	Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi	960, 1157, 1806
86 (87)	Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți	978, 1500, 1528
87 (88)	Doamne, Dumnezeul mântuirii mele	1075, 1166
88 (89),2-38	Îndurările Domnului în veci le voi cânta . . .	955
88 (89),39-53	Tu l-ai respins și l-ai îndepărtat	975
89 (90)	Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu	976, 1051
90 (91)	Cel care locuiește sub ocrotirea Celui Preaînalt	1154

91 (92)	Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul	885, 1143, 1640, 1708
92 (93)	Domnul stăpânește îmbrăcat în maiestate	. 904
93 (94)	Dumnezeule, care faci dreptate, Doamne	. 1093
94 (95)	Veniți să cântăm cu veselie Domnului	 573
95 (96)	Cântați-i Domnului un cântec nou, cântați-i	924
96 (97)	Domnul stăpânește, să se bucure pământul	825, 1570
97 (98)	Cântați Domnului un cântec nou	. . . . . 559, 962
98 (99)	Domnul stăpânește: să tremure popoarele	. 980
99 (100)	Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului	. . . . . 722, 1000
100 (101)	Voi cânta bunătatea și dreptatea	 1070
101 (102)	Doamne, ascultă rugăciunea mea	 1066
102 (103)	Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul	1084
103 (104)	Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul	758
106 (107)	Preamărește-l pe Domnul pentru că este bun	1013
107 (108)	Gata e inima mea, Dumnezeule	 1088
109 (110), 1-5.7	Așa vorbește Domnul către Domnul meu	. 525, 547, 567, 626, 770, 913, 1042, 1237
110 (111)	Îl voi preamări pe Domnul din toată inima	531, 568, 914
111 (112)	Fericit este omul care se teme de Domnul	. 1043, 1663, 1726
112 (113)	Lăudați, slujitori ai Domnului	. . 510, 552, 896, 1221, 1519, 1631, 1677, 1701, 1730
113 A (114)	Când a ieșit Israel din Egipt	. . . . . 526, 627
113 B (115)	Ŋu nouă, Doamne, nu nouă	 771
114 (116 A)	Îl iubesc pe Domnul, pentru că ascultă glasul rugăciunii mele	. . . . . 875, 1600, 1626
115 (116 B)	Eu mi-am păstrat credința chiar și atunci când spuneam	. . . 547, 897, 1577, 1600, 1627
116 (117)	Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile	. . . . . 742, 1018, 1564
117 (118)	Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun	. . 622, 762, 909, 1034, 1581, 1604
118 (119), I, 1-8	Fericiți sunt cei neprihăniți pe cale	. . 663
118 (119), II, 9-16	Cum va putea un tânăr să rămână curat pe cale?	 682
118 (119), III, 17-24	Fă bine slujitorului tău, ca să rămân în viață	 703
118 (119), IV, 25-32	S-a lipit de țărână sufletul meu	 724
118 (119), V, 33-40	Arată-mi, Doamne, calea orânduiriilor tale	 744
118 (119), VI, 41-48	Să coboare asupra mea bunăvoința ta, Doamne	 786
118 (119), VII, 49-56	Adu-ți aminte de cuvântul dat slujitorului tău	 806

118 (119), VIII, 57-64	Am zis: partea mea, Doamne ..	828
118 (119), IX, 65-72	Ai făcut bine slujitorului tău, Doamne	849
118 (119), X, 73-80	Măinile tale m-au făcut și m-au plămădit	870
118 (119), XI, 81-88	Sufletul meu tânjește după mântuirea ta	890
118 (119), XII, 89-96	Cuvântul tău, Doamne, rămâne în veți	926
118 (119), XIII, 97-104	Cât de mult iubesc legea ta, Doamne	945
118 (119), XIV, 105-112	Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei	750, 964
118 (119), XV, 113-120	Urâsc oamenii cu două fețe	982
118 (119), XVI, 121-128	Am făcut judecată și dreptate ..	1020
118 (119), XVII, 129-136	Învățăturile tale sunt minunate ..	1056
118 (119), XVIII, 137-144	Tu ești drept, Doamne	1074
118 (119), XIX, 145-152	Am strigat din toată inima mea: ascultă-mă, Doamne 740, 1017, 1092	
118 (119), XX, 153-160	Vezi înjosirea mea și salvează-mă	1111
118 (119), XXI, 161-168	Fără temei mă prigonesc cei puternici	1130
118 (119), XXII, 169-176	Să ajungă strigarea mea, Doamne, înaintea feței tale ..	1147
119 (120)	În strâmtorarea mea am strigat către Domnul	1057, 1169
120 (121)	Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb ...	876, 1169, 1812
121 (122)	M-am bucurat când mi s-a spus ...	1025, 1170, 1514, 1542, 1697, 1752
122 (123)	Către tine îmi ridic ochii	931, 1171
123 (124)	De n-ar fi fost Domnul de partea noastră ..	932, 1171
124 (125)	Cei care se încred în Domnul sunt ca Muntele Sionului	950, 1172
125 (126)	Când Domnul i-a întors pe locuitorii Sionului din robie	969, 1173, 1577
126 (127)	Dacă Domnul n-ar zidi casa	969, 1174, 1543, 1697, 1753
127 (128)	Fericiți toți cei care se tem de Domnul ...	1112, 1174
128 (129)	Încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigunit	1113
129 (130)	Dintru adâncuri strig către tine, Doamne ..	1025, 1162, 1238, 1813
130 (131)	Doamne, eu nu am o inimă îngâmfată ..	737, 951
131 (132)	Amintește-ți, Doamne, de David	737, 988
132 (133)	Iată cât de bine și cât de plăcut este	1130

133 (134)	Iată, binecuvântați-l pe Domnul	1152
134 (135)	Lăudați numele Domnului	1007
134 (135),1-12	Lăudați numele Domnului	1053
135 (136)	Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun	882, 1060
136 (137),1-6	Pe malurile râurilor din Babilon	1078
137 (138)	Te laud, Doamne, din toată inima	1079
138 (139),1-18,23-24	Doamne, tu mă observi de aproape și mă cunoști	1097
139 (140),2-9,13-14	Șcapă-mă, Doamne, de omul rău	1131
140 (141),1-9	Strig către tine, Doamne	606
141 (142)	Cu glasul meu strig către Domnul	608
142 (143),1-11	Doamne, ascultă rugăciunea mea	1107, 1159
143 (144)	Binecuvântat să fie Domnul, stâncă mea	1116
143 (144),1-10	Binecuvântat să fie Domnul	1072
144 (145)	O Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc	901, 1134
145 (146)	Laudă, suflețe al meu, pe Domnul!	553, 1090, 1632, 1702, 1799
146 (147 A)	Lăudați-l pe Domnul, pentru că frumos este să-l laudăm	1109, 1493
147 (147 B)	Laudă, Ierusalime, pe Domnul	511, 532, 868, 1127, 1222, 1494, 1520, 1564, 1678, 1731
148	Lăudați-l pe Domnul din ceruri	907
149	Cântați Domnului un cântec nou	620
150	Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt	764, 1037, 1800

INDEX DE CÂNTĂRI

V.T.

<i>Ex</i> 15,1b-4a.8-13.17-18	Să cântăm Domnului	741
<i>Dt</i> 32,1-12	Ascultați, cerurilor, și voi vorbi!	887
<i>ISam</i> 2,1-5	Inima mea se bucură în Domnul	1835
<i>ISam</i> 2,1-10	Inima mea se bucură în Domnul	824
<i>ISam</i> 2,6-10	Domnul nimicește și tot el dă viață	1836
<i>ICr</i> 29,10-13	Doamne, Dumnezeul lui Israel, părintele nostru	639
<i>Tob</i> 13,2-8	Binecuvântat este în veci Dumnezeul cel viu	659
<i>Tob</i> 13,8-11.13-14ab.15-16ab	Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși	1126, 1841
<i>Idt</i> 16,1-2.13-15	Intonați cântare Dumnezeului meu în sunet de tobe	680
<i>Prov</i> 9,1-6.10-12	Înțelepciunea și-a construit casa	1832
<i>Înț</i> 3,1-6	Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu	1848
<i>Înț</i> 3,7-9	Cei drepti, în ziua judecății vor străluci	1846, 1848
<i>Înț</i> 9,1-6.9-11	Dumnezeul părinților mei și Domnul îndurării	1017
<i>Înț</i> 10,17-21	Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor	1847, 1849
<i>Înț</i> 16,20-21.26; 17,1a	L-ai hrănit pe poporul tău cu hrana îngerilor	1834
<i>Sir</i> 14,22; 15,3.4.6b	Fericit bărbatul care meditează asupra înțelepciunii	1851
<i>Sir</i> 31,8-11	Fericit este bărbatul care a fost găsit fără prihană	1851
<i>Sir</i> 36,1-7.13-16	Îndură-te de noi, Doamne, Dumnezeul tuturor	783
<i>Sir</i> 36,14-19	Îndură-te, Doamne, de poporul tău	1821
<i>Sir</i> 39,17-21	Ascultați-mă pe mine, fii cucernici	1845
<i>Is</i> 2,2-3	În zilele de pe urmă	1842
<i>Is</i> 2,2-5	În zilele de pe urmă	923
<i>Is</i> 9,1-6	Poporul care umbla în întuneric	1837
<i>Is</i> 12,1-6	Te preamăresc, Doamne	846, 1835
<i>Is</i> 26,1-4.7-9.12	Avem o cetate puternică	943, 1838
<i>Is</i> 33,2-10	Doamne, îndură-te de noi	1819
<i>Is</i> 33,13-16	Ascultați voi, cei de departe, ceea ce am făcut	961, 1820
<i>Is</i> 38,10-14.17b-20	Spuneam: „În toiul vieții mele	803, 1798
<i>Is</i> 40,10-17	Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere	979
<i>Is</i> 42,10-16	Cântați Domnului un cântec nou	1052
<i>Is</i> 45,15-25	Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns	721

<i>Is</i> 61,6-9	Voi veți fi numiți preoți ai Domnului	1846
<i>Is</i> 61,10-62,3	Mă voi bucura din toată inima în Domnul .	1843
<i>Is</i> 61,10-62,5	Mă voi bucura din toată inima în Domnul .	1089
<i>Is</i> 62,4-7	De acum nu te vei mai numi „Cea părăsită”	1844
<i>Is</i> 66,10-14a	Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă în el	1108, 1839
<i>Ier</i> 7,2b-7	Ascultați cuvântul Domnului, voi toți oamenii din Iuda	1842
<i>Ier</i> 14,17-21	Ochii mei varsă lacrimi noaptea și ziua . . .	999
<i>Ier</i> 17,7-8	Binecuvântat este omul care-și pune încrederea în Domnul	1850
<i>Ier</i> 31,10-14	Ascultați, popoarelor, cuvântul Domnului .	700, 1833
<i>Ez</i> 36,24-28	Vă voi scoate dintre neamuri	1144
<i>Dan</i> 3,26.27.29.34-41	Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri	1071
<i>Dan</i> 3,52-57	Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri	764, 1036
<i>Dan</i> 3,57-88.56	Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul	618, 905
<i>Hab</i> 3,2-4.13a.15-19	Doamne, am auzit vestirea ta	867

N.T.

<i>Lc</i> 1,46-55	Sufletul meu îl preamărește pe Domnul . .	593
<i>Lc</i> 1,68-79	Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel	581
<i>Lc</i> 2,29-32	Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne	599, 1153, 1156, 1158, 1161, 1163, 1165, 1168
<i>Ef</i> 1,3-10	Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos	512, 648, 793, 933, 1062, 1521, 1543, 1565, 1578, 1632, 1678, 1698, 1702, 1731, 1754
<i>Fil</i> 2,6-11	Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu .	568, 609, 752, 897, 1026, 1222, 1812
<i>Col</i> 1,12-20 (cf.)	Să aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl .	689, 835, 970, 1099, 1238
<i>IPt</i> 2,21b-24	Cristos a pățimit pentru voi	583, 1606
<i>Ap</i> 4,11; 5,9b.10.12b	Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru	554, 669, 813, 952, 1080, 1601, 1628
<i>Ap</i> 11,17-18; 12,10b-12a	Îți mulțumim ție	533, 710, 857, 989, 1117
<i>Ap</i> 15,3b-4	Mari și minunate sunt lucrările tale . .	731, 877, 1009, 1136, 1663, 1727
<i>Ap</i> 19,1-2.5-7 (cf.)	Aleluia. Mântuirea și gloria și puterea . .	526, 548, 628, 772, 915, 1044, 1494, 1515

INDEX DE LECTURI BIBLICE *

I

V.T.

<i>Ex</i> 13,1-3a.11-16	1229
<i>Ex</i> 24,1-11	540
<i>Dt</i> 1,1.6-18	62
<i>Dt</i> 4,1-8.32-40	66
<i>Dt</i> 6,4-25	70
<i>Dt</i> 7,6-14; 8,1-6	73
<i>Dt</i> 9,7-21.25-29	77
<i>Dt</i> 10,12-11,9.26-28	81
<i>Dt</i> 16,1-17	84
<i>Dt</i> 18,1-22	89
<i>Dt</i> 24,1-25,4	94
<i>Dt</i> 26,1-19	98
<i>Dt</i> 29,1-5.9-28	102
<i>Dt</i> 30,1-20	106
<i>Dt</i> 31,1-15.23	110
<i>Dt</i> 32,48-52; 34,1-12	113
<i>Ios</i> 1,1-18	283
<i>Ios</i> 2,1-24	287
<i>Ios</i> 3,1-17; 4,14-19; 5,10-12	291
<i>Ios</i> 5,13-6,21	295
<i>Ios</i> 10,1-14; 11,15-17	299
<i>Ios</i> 24,1-7.13-28	303
<i>Jud</i> 2,6-3,4	307
<i>Jud</i> 4,1-24	313
<i>Jud</i> 6,1-6.11-24	317
<i>Jud</i> 6,33-7,8.16-22	321
<i>Jud</i> 8,22-23.30-32; 9,1-15.19-20	325
<i>Jud</i> 13,1-25	329
<i>Jud</i> 16,4-6.16-31	334
<i>ISam</i> 16,1-13	338
<i>ISam</i> 17,1-10.32.38-51	343
<i>ISam</i> 17,57-18,9.20-30	347
<i>ISam</i> 19,8-10; 20,1-17	350
<i>ISam</i> 21,2-10; 22,1-5	354
<i>ISam</i> 25,14-24.28-39	357
<i>ISam</i> 26,5-25	362
<i>ISam</i> 28,3-25	367
<i>ISam</i> 31,1-4; 2Sam 1,1-16	372
2Sam 2,1-11; 3,1-5	376
2Sam 4,2-5,7	379

* Indexul prezintă la numărul I lecturile lungi și la numărul II lecturile scurte.

<i>2Sam</i> 6,1-23	383
<i>2Sam</i> 7,1-25	387
<i>2Sam</i> 11,1-17.26-27	391
<i>2Sam</i> 12,1-25	395
<i>2Sam</i> 15,7-14.24-30; 16,5-13	401
<i>2Sam</i> 18,6-17.24-19,5	405
<i>2Sam</i> 24,1-4.10-18.24b-25	409
<i>IRg</i> 1,11-35; 2,10-12	416
<i>IRg</i> 16,29-17,16	424
<i>IRg</i> 18,16b-40	429
<i>IRg</i> 19,1-9a.11-21	433
<i>IRg</i> 21,1-21.27-29	437
<i>IRg</i> 22,1-9.15-23.29.34-38	442
<i>2Rg</i> 2,1-15	450
<i>1Cr</i> 22,5-19	413
<i>2Cr</i> 20,1-9.13-24	446
<i>Iob</i> 1,1-22	223
<i>Iob</i> 2,1-13	228
<i>Iob</i> 3,1-26	231
<i>Iob</i> 7,1-21	235
<i>Iob</i> 11,1-20	239
<i>Iob</i> 12,1-25	243
<i>Iob</i> 13,13-14,6	247
<i>Iob</i> 28,1-28	251
<i>Iob</i> 29,1-10; 30,1,9-23	257
<i>Iob</i> 31,1-8.13-23.35-37	260
<i>Iob</i> 32,1-6; 33,1-22	264
<i>Iob</i> 38,1-30	268
<i>Iob</i> 40,1-14; 42,1-6	272
<i>Iob</i> 42,7-16	275
<i>Prov</i> 1,1-7.20-33	168
<i>Prov</i> 3,1-20	173
<i>Prov</i> 8,1-5.12-36	176
<i>Prov</i> 9,1-18	180
<i>Prov</i> 10,6-32	183
<i>Prov</i> 15,8-9.16-17.25-26.29.33; 16,1-9; 17,5	187
<i>Prov</i> 31,10-31	190, 1740
<i>Qoh</i> 1,1-18	194
<i>Qoh</i> 2,1-3.12-26	199
<i>Qoh</i> 3,1-22	202
<i>Qoh</i> 5,9-6,8	206
<i>Qoh</i> 6,11-7,28	210
<i>Qoh</i> 8,5-9,10	214
<i>Qoh</i> 11,7-12,14	218
<i>Ct</i> 2,8-14; 8,6-7	1324
<i>Sir</i> 1,1-25	39
<i>Sir</i> 11,12-30	43
<i>Sir</i> 24,1b-33	46

<i>Sir</i> 39,1b-14	1668
<i>Sir</i> 42,15-43,13	50
<i>Sir</i> 43,14-37	54
<i>Sir</i> 44,1b-2.16-45,6	57
<i>Sir</i> 46,1-12	279
<i>Sir</i> 47,14-31	420
<i>Is</i> 7,10-14; 8,10c; 11,1-9	1528
<i>Ier</i> 1,4-10.17-19	1376

N.T.

<i>Mt</i> 28,1-10.16-20	1830
<i>Mc</i> 16,1-20	1822
<i>Lc</i> 24,1-12	1823
<i>Lc</i> 24,13-35	1824
<i>Lc</i> 24,35-53	1826
<i>In</i> 20,1-18	1827
<i>In</i> 20,19-31	1828
<i>In</i> 21,1-14	1829
<i>Fap</i> 11,1-18	1269
<i>Rom</i> 8,18-39	1589
<i>Rom</i> 8,28-39	560
<i>Rom</i> 12,1-21	1711
<i>1Cor</i> 2,1-16	518
<i>1Cor</i> 4,1-16	1571
<i>1Cor</i> 7,25-40	1686
<i>1Cor</i> 12,31-13,13	1765
<i>1Cor</i> 15,12-34	1786
<i>1Cor</i> 15,35-57	1788
<i>2Cor</i> 1,1-14	454
<i>2Cor</i> 1,15-2,11	458
<i>2Cor</i> 2,12-3,6	462
<i>2Cor</i> 3,7-4,4	465
<i>2Cor</i> 4,5-18	468
<i>2Cor</i> 4,7-5,8	1615
<i>2Cor</i> 4,16-5,10	1789
<i>2Cor</i> 5,1-21	471
<i>2Cor</i> 6,1-7,1	474
<i>2Cor</i> 7,2-16	479
<i>2Cor</i> 8,1-24	484
<i>2Cor</i> 9,1-15	488
<i>2Cor</i> 10,1-11,6	491
<i>2Cor</i> 11,7-29	495
<i>2Cor</i> 11,30-12,13	499
<i>2Cor</i> 12,14-13,13	502
<i>Gal</i> 1,1-12	142
<i>Gal</i> 1,11-24	1201
<i>Gal</i> 1,13-2,10	146

<i>Gal</i> 1,15–2,10	1394
<i>Gal</i> 2,11–3,14	150
<i>Gal</i> 3,15–4,7	154
<i>Gal</i> 3,22–4,7	1530
<i>Gal</i> 4,8–31	157
<i>Gal</i> 5,1–25	161
<i>Gal</i> 5,25–6,18	164
<i>Ef</i> 5,21–32	1712
<i>Fil</i> 3,7–4,1.4–9	1758
<i>Col</i> 3,1–17	1709
<i>1Tes</i> 1,1–2,12	117
<i>1Tes</i> 2,13–3,13	122
<i>1Tes</i> 4,1–18	125
<i>1Tes</i> 5,1–28	128
<i>2Tes</i> 1,1–12	132
<i>2Tes</i> 2,1–17	135
<i>2Tes</i> 3,1–18	138
<i>Tit</i> 1,7–11; 2,1–8	1641
<i>1Pt</i> 2,1–17	1501
<i>1Pt</i> 3,1–6.8–17	1741
<i>1Pt</i> 5,1–11	1642

II

V.T.

<i>Lev</i> 20,26	1058
<i>Dt</i> 1,16–17a	830
<i>Dt</i> 1,31b	873
<i>Dt</i> 4,7	986
<i>Dt</i> 4,39–40a	1091
<i>Dt</i> 6,4–7	1152
<i>Dt</i> 8,5b–6	892
<i>Dt</i> 10,12	1041
<i>Dt</i> 15,7–8	948
<i>Dt</i> 30,11.14	1077
<i>ISam</i> 15,22	1022
<i>ISam</i> 16,7b	831
<i>IRg</i> 2,2b–3	893
<i>IRg</i> 8,60–61	746
<i>Tob</i> 4,14–15a.16ab.19	681
<i>Tob</i> 12,6b	1331
<i>Idt</i> 8,25–26a.27	1054
<i>Idt</i> 13,18–19	1331, 1540
<i>Est</i> 10,3f	986
<i>Iob</i> 1,21; 2,10b	963
<i>Iob</i> 5,17–18	666
<i>Iob</i> 19,25–26	1808

<i>Prov</i> 3,13-15	665
<i>Prov</i> 9,1-2	546
<i>Prov</i> 22,22-23	949
<i>Ct</i> 8,6b-7a	1041
<i>Ct</i> 8,7	1692
<i>Înt</i> 1,1-2	1114
<i>Înt</i> 1,13-14a.15	1808
<i>Înt</i> 1,13-15	873
<i>Înt</i> 3,1-2a.3b	1598, 1623
<i>Înt</i> 7,13-14	1674
<i>Înt</i> 7,27a; 8,1	747
<i>Înt</i> 7,27b-28	1331
<i>Înt</i> 8,21a	1694
<i>Înt</i> 15,1.3	1058
<i>Înt</i> 16,20	545
<i>Înt</i> 19,22	986
<i>Is</i> 8,14	1235
<i>Is</i> 12,5-6	1235
<i>Is</i> 22,22	1275
<i>Is</i> 25,8	1808
<i>Is</i> 42,13	1235
<i>Is</i> 49,1	1382
<i>Is</i> 49,5a-6b (cf.)	1382
<i>Is</i> 49,7b	1382
<i>Is</i> 55,1	1073
<i>Is</i> 55,3	1463
<i>Is</i> 55,8-9	831
<i>Is</i> 55,10-11	1077
<i>Is</i> 56,7	1508
<i>Is</i> 61,10 (cf.)	1537, 1560
<i>Is</i> 66,1-2	702
<i>Ier</i> 6,16	893
<i>Ier</i> 7,2b.4-5a.7a	1510
<i>Ier</i> 14,9b (cf.)	1168
<i>Ier</i> 15,16	784
<i>Ier</i> 17,7-8	665
<i>Ier</i> 17,9-10	747
<i>Ier</i> 22,3	948
<i>Ier</i> 31,2-4a	566
<i>Ier</i> 31,33	564, 788
<i>Ier</i> 32,40	566, 789
<i>Bar</i> 4,21-22	1059
<i>Bar</i> 4,28-29	873
<i>Ez</i> 34,31	789
<i>Ez</i> 36,25-27	765
<i>Ez</i> 37,12b-14	908
<i>Dan</i> 6,27b-28a	1149
<i>Il</i> 2,27 - 3,1	1329

<i>Am</i> 4,13	705
<i>Am</i> 5,8	706
<i>Am</i> 9,6	706
<i>Mih</i> 6,8	1023
<i>Sof</i> 3,14.15b	1539
<i>Ag</i> 2,6a.7.9	1511
<i>Zah</i> 9,9a	1540
<i>Mal</i> 1,11	544
<i>Mal</i> 3,1	1233
<i>Mal</i> 3,23-24	1380
<i>2Mac</i> 7,9b	1808

N.T.

<i>Fap</i> 2,42-45	1566
<i>Fap</i> 2,42.47a	546
<i>Fap</i> 5,12a.14	1574
<i>Fap</i> 5,41-42	1575
<i>Fap</i> 13,23-25	1373, 1383
<i>Fap</i> 15,7b-9	1273, 1401
<i>Fap</i> 26,16b-18	1205
<i>Rom</i> 1,1-3a.7	1391
<i>Rom</i> 1,16-17	1357
<i>Rom</i> 1,16b-17	1004
<i>Rom</i> 3,21-22a	1005
<i>Rom</i> 3,23-25a	814
<i>Rom</i> 5,1-2.5	768
<i>Rom</i> 5,8-9	566
<i>Rom</i> 6,22	930
<i>Rom</i> 8,1-2	1136
<i>Rom</i> 8,15-16	911
<i>Rom</i> 8,18-21	1110
<i>Rom</i> 8,22-23	911
<i>Rom</i> 8,26	768
<i>Rom</i> 8,28-30	1447, 1727, 1754
<i>Rom</i> 8,35.37	826
<i>Rom</i> 8,35.37-39	1583, 1606
<i>Rom</i> 9,4-5	1465
<i>Rom</i> 11,33-36	513, 609
<i>Rom</i> 12,1-2	1445, 1720, 1747
<i>Rom</i> 12,9-12	952
<i>Rom</i> 12,14-16a	889
<i>Rom</i> 12,17a.19b-20a.21	1132
<i>Rom</i> 13,8.10	644
<i>Rom</i> 13,11b.12-13a	661
<i>Rom</i> 14,17-19	848
<i>Rom</i> 15,1-3	732
<i>Rom</i> 15,5-7	1150

<i>1Cor</i> 2,7-10a	877
<i>1Cor</i> 3,16-17	1510
<i>1Cor</i> 6,19-20	1040
<i>1Cor</i> 7,25	1695
<i>1Cor</i> 7,32b.34a	1679, 1699
<i>1Cor</i> 9,26-27a	1723, 1749
<i>1Cor</i> 10,16-17	533
<i>1Cor</i> 10,24.31	1094
<i>1Cor</i> 11,23-25	549
<i>1Cor</i> 12,4-6	522, 809
<i>1Cor</i> 12,12-13	809
<i>1Cor</i> 12,24b.25-26	810
<i>1Cor</i> 13,4-7	966
<i>1Cor</i> 13,8-9.13	967
<i>1Cor</i> 15,1-2a.3-4	1356
<i>1Cor</i> 15,3-5.8	1403
<i>1Cor</i> 15,9-10	1209
<i>1Cor</i> 15,55-57	1814
<i>2Cor</i> 1,3-4	629
<i>2Cor</i> 1,3-5	1193, 1595, 1621
<i>2Cor</i> 1,21-22	524, 769
<i>2Cor</i> 4,13-14	1402
<i>2Cor</i> 5,19b-20	1574
<i>2Cor</i> 6,16	1510
<i>2Cor</i> 12,9b-10	1000
<i>2Cor</i> 13,4	727
<i>2Cor</i> 13,11	929
<i>Gal</i> 1,15-16a.17b-18a	1401
<i>Gal</i> 2,19b-20	1128
<i>Gal</i> 4,4-5	1521, 1544, 1559
<i>Gal</i> 4,4.5-6 (cf.)	524
<i>Gal</i> 5,13-14	852
<i>Gal</i> 5,16-17	853
<i>Gal</i> 5,22.23a.25	853
<i>Gal</i> 5,26; 6,2	1023
<i>Gal</i> 6,7-8	624
<i>Gal</i> 6,7b-8	1722, 1749
<i>Gal</i> 6,9-10 (cf.)	625
<i>Ef</i> 2,4-7	569
<i>Ef</i> 2,8-9	1005
<i>Ef</i> 2,13-16	869
<i>Ef</i> 2,19-22	1412, 1458, 1495, 1573
<i>Ef</i> 3,20-21	971
<i>Ef</i> 4,3-6	527
<i>Ef</i> 4,11-13	1412, 1459, 1579
<i>Ef</i> 4,26-27	1163
<i>Ef</i> 4,29-32	723
<i>Ef</i> 5,25b-27	554

<i>Fil</i> 2,2b-4	726
<i>Fil</i> 2,14-15	1019
<i>Fil</i> 3,7-8	1703, 1732
<i>Fil</i> 4,8,9b	1150, 1723, 1750
<i>Col</i> 1,2b-6a	753
<i>Col</i> 1,3-6a	1359
<i>Col</i> 1,9b-11	649
<i>Col</i> 1,21-22	930
<i>Col</i> 1,23 (cf.)	1118
<i>Col</i> 3,12-13	727
<i>Col</i> 3,14-15	967
<i>Col</i> 3,16	1081
<i>Col</i> 3,17	1095
<i>Col</i> 3,23-24	1095
<i>ITes</i> 2,2b-4	1357
<i>ITes</i> 2,13	793
<i>ITes</i> 3,12-13	1063
<i>ITes</i> 4,14	1801
<i>ITes</i> 5,4-5	805
<i>ITes</i> 5,9-10	1158
<i>ITes</i> 5,23	1165
<i>2Tes</i> 2,13-14	773
<i>2Tes</i> 3,10b-13	640
<i>1Tim</i> 1,12	1658
<i>1Tim</i> 1,12-13a	1206
<i>1Tim</i> 1,14-15	1207
<i>1Tim</i> 1,16	1207
<i>1Tim</i> 3,13	1658
<i>1Tim</i> 4,16	1657
<i>2Tim</i> 1,8b-9	1358
<i>2Tim</i> 1,9	912
<i>2Tim</i> 2,8,11-13	1037
<i>Evr</i> 4,15-16	1239
<i>Evr</i> 10,5-7	1223
<i>Evr</i> 11,33 (cf.)	1597
<i>Evr</i> 12,1b-2	1114
<i>Evr</i> 12,22-24	1044
<i>Evr</i> 13,7-9a	1655
<i>Evr</i> 13,20-21	898
<i>Iac</i> 1,2-4	1009
<i>Iac</i> 1,12	1623
<i>Iac</i> 1,19b-20,26	645
<i>Iac</i> 1,22,25	690
<i>Iac</i> 2,12-13	925
<i>Iac</i> 3,17-18	1667, 1676
<i>Iac</i> 4,7-8a,10	685
<i>Iac</i> 4,11-12	933
<i>1Pt</i> 1,3-5	915, 1277

<i>IPt</i> 1,6-9	711
<i>IPt</i> 1,13-14	685
<i>IPt</i> 1,15-16	685
<i>IPt</i> 1,17b.18a.19	645
<i>IPt</i> 1,22-23	857
<i>IPt</i> 3,8-9	990
<i>IPt</i> 4,10-11	981
<i>IPt</i> 4,13-14	1194, 1400, 1602, 1628
<i>IPt</i> 5,1-2a	1275
<i>IPt</i> 5,1-4	1633, 1664
<i>IPt</i> 5,5b-7	836, 1333
<i>IPt</i> 5,8-9a	1160
<i>IPt</i> 5,10-11	1597, 1623
<i>2Pt</i> 1,10-11	743
<i>2Pt</i> 1,16	1275
<i>2Pt</i> 1,19-21	1027
<i>2Pt</i> 3,13-15a	1145
<i>IIn</i> 2,3-6	1100
<i>IIn</i> 3,1a.2	670
<i>IIn</i> 3,16	1132
<i>IIn</i> 3,17-18	1076
<i>IIn</i> 3,23-24	1113
<i>IIn</i> 4,9-11	1132
<i>IIn</i> 4,14-15	944
<i>IIn</i> 4,16	624
<i>Ap</i> 7,10b.12	621
<i>Ap</i> 7,12	525
<i>Ap</i> 12,1	1560
<i>Ap</i> 19,6b-7	1695
<i>Ap</i> 21,1a.2-3.22.27	1515
<i>Ap</i> 22,4-5	1155

INDEX DE TEXTE PENTRU LECTURA A DOUA

Actele martirilor	
cf. mai jos: Iustin	
Paul Miki și însoțitorii	
Perpetua și Felicitas	
Policarp	
Aelred de Rievaulx	
Predici, 20, la Nașterea sfintei Maria	1532
Tratatul Despre prietenia spirituală, 3	352
Alfons Maria de Liguori	
Tratatul Practica iubirii lui Isus Cristos, 9-14	1478
Alois de Gonzaga	
Scrisoare către mama sa	1365
Ambroziu de Milano	
Comentariu asupra Psalmilor, 1, 4.7-8	301
Comentariu asupra Psalmilor, 1, 9-12	305
Comentariu asupra Psalmilor, 36, 65-66	185
Comentariu asupra Psalmilor, 43, 89-90	469
Comentariu asupra psalmului 118, 12.13-14	414
Comentariu asupra psalmului 118, 20.43-45.48	1186
Despre fecioare, 1, 2.5.7-9	1189
Despre sacrameinte, 1-7	426
Despre sacrameinte, 8-11	431
Despre sacrameinte, 12-16.19	435
Despre sacrameinte, 19-21.24.26-28	439
Despre sacrameinte, 29-30.34-35.37.42	444
Despre sacrameinte, 43.47-49	448
Despre sacrameinte, 52-54.58	452
Scrisori, 35, 4-6.13	155
Ammoniu, pustnic	
Scrisori, 12	1452
Anastasiu de Antiohia	
Discursuri, 5, despre Învierea lui Cristos, 6-7.9	1790
Angela Merici	
Testamentul spiritual	1213
Anton de Padova	
Predici, 1, 226	1361
Anton Maria Zaccaria	
Discurs către confrăți	1416
Atanasiu de Alexandria	
Discurs împotriva păgânilor, 40-42	52
Discurs împotriva păgânilor, 42-43	56

Discursuri împotriva arianilor, 2, 78.81-82	178
Scrisori, 1, către Serapion, 28-30	519
Viața sfântului Anton, 2, 4	1182
Augustin de Hippo	
Comentariu asupra Scrisorii către Galateni, Prefața	143
Comentariu asupra Scrisorii către Galateni, 37.38	159
Confesiuni, 1, 1.1 – 2.2; 5.5	253
Confesiuni, 10, 1.1 – 2.2; 5.7	233
Confesiuni, 10, 26.37 – 29.40	237
Confesiuni, 10, 43, 68-70	472
Comentariu asupra Psalmilor, 32, 29	407
Comentariu asupra Psalmilor, 61, 4	1292
Comentariu asupra Psalmilor, 126, 2	422
Predestinarea sfinților, 15, 30-31	389
Predici, 19, 2-3	398
Predici, 47, 1.2.3.6	373
Predici, 47, 12-14	377
Predici, 53, 1-6	1252
Predici, 96, 1.4.9	1715
Predici, 103, 1-2.6	1466
Predici, 171, 1-3.5	1318
Predici, 276, 1.2	1195
Predici, 293, 1-3	1377
Predici, 295, 1-2.4.7-8	1396
Predici, 329, 1.2	1616
Predici, 336, 1.6	1504
Predici, Guelferbytanus, 32	1241
Tratatul asupra Evangheliei după sfântul Ioan, 81, 4	1310
Tratatul asupra Scrisorii întâi a sfântului Ioan, 4, 6	188
Balduin de Canterbury	
Comentarii, 6	273
Beda Venerabilul	
Omilii, 1, 4	1326
Benedict, abate	
Regula, Prolog, 4-22; 72, 1-12	1423
Bernard, abate	
Predici la Cântarea Cântărilor, 61, 3-5	104
Predici, De diversis, 15	174
Predici, 17, asupra psalmului Qui habitat, 4, 6	1294
Bernardin din Siena	
Predici, 49, Despre gloriosul Nume al lui Isus Cristos, 2	1305
Bonaventura	
Breviloquium, Prolog	148
Itinerarul minții în Dumnezeu 7, 1.2.4.6	1432
Opere, Opusc. 3, Lemnul vieții, 29-30.47	561

Bonifaciu	
Scrisori, 78	1345
Braulion de Saragossa	
Scrisori, 19	1792
Brigitta	
Cărțile revelațiilor, Meditații, 2	1449
Camil de Lelis	
Viața sfântului	1430
Cazimir	
Viața sfântului, 2-3	1282
Cezar de Arles	
Predici, 25, 1	486
Predici, 225, 1-2	1307
Ciprian	
Scrisori, 6, 1-2	1591
Scrisori, 9, 1 și 8, 2-3	1184
Tratatul Despre îmbrăcămintea fecioarelor, 3-4.22.23	1687
Tratatul Despre Rugăciunea domnească, 4-6	309
Tratatul Despre Rugăciunea domnească, 8-9	315
Tratatul Despre Rugăciunea domnească, 11-12	319
Tratatul Despre Rugăciunea domnească, 13-15	323
Tratatul Despre Rugăciunea domnească, 18.22	327
Tratatul Despre Rugăciunea domnească, 23-24	331
Tratatul Despre Rugăciunea domnească, 28-30	336
Ciril (și Metodiu)	
Viața lui Constantin, în limba slavă, cap. 18	1260
Ciril de Alexandria	
Omilia ținută la Conciliul din Efes, 4	1487
Scrisori, 1	1385
Ciril de Ierusalim	
Cateheze, 1, 2-3.5-6	393
Cateheze, 13, 1.3.6.23	133
Cateheze, 18, 23-25	493
Cateheze, 18, 26-29	497
Clement Romanul	
Scrisoarea către corinteni, 5, 1 – 7, 4	1405
Scrisoarea către corinteni, 31-32	59
Scrisoarea către corinteni, 46, 2 – 47, 4; 48, 1-6	403
Scrisoarea către corinteni, 49-50	72
Scrisoarea către corinteni, 50, 1 – 51, 3; 54, 1-4	418
Scrisoarea către corinteni, 59, 2 – 60, 4; 61, 3	41

Columban, abate	
Instrucțiuni, 1, Despre credință, 3-5	212
Conciliul al II-lea din Vatican	
Ad gentes, 4-5	1650
Ad gentes, 23-24	1243
Dei verbum, 7-8	1671
Gaudium et spes, 18.22	115
Gaudium et spes, 35-36	140
Gaudium et spes, 48	96
Lumen gentium, 2.16	75
Lumen gentium, 61-62	1534
Lumen gentium, 63-65	1555
Perfectae caritatis, 1.5.6.12.25	1689
Presbyterorum ordinis, 12	1649
Sacrosanctum concilium, 7-8.106	91
Cromațiu de Aquilea	
Tratatele la Evanghelia după Matei, 5, 1.3-4	1353
Cuthbert	
Scrisoare despre moartea lui Beda Venerabilul, 4-6	1312
Diadoh din Fotice	
Capitole despre perfecțiunea spirituală, 6.26.27.30	130
Despre perfecțiunea spirituală, 12.13.14	82
Dorothei, abate	
Învățăături, 7, Despre autoacuzare, 1-2	259
Învățăături, 13, Despre autoacuzare, 2-3	262
Efrem, diacon	
Comentariu asupra Diatessaronului, 1, 18-19	170
Discursuri, Despre sfârșit, 2.4-5	1349
Predici, 3, De diversis	1296
Eusebiu de Vercelli	
Scrisori, 2, 1, 3 – 2, 3; 10, 1 – 11, 1	1480
Fabian	
Scrisoare despre martiriul său, 9, 1 și 8, 2-3	1184
Faustin Luciferanus	
Despre Sfânta Treime, 39-40	340
Francisc de Sales	
Îndrumare la viața evlavioasă, 1, 3	1197
Francisca Romana	
Viața sfintei, scrisă de Maria Magdalena din Anguillara, cap. 6-7	1289

Fulgențiu de Ruspe	
Predici, 1, 2-3	1647
Scrisori, 14, 36-37	79
Grigore al VII-lea	
Scrisori, 64, extra registrum	1314
Grigore cel Mare	
Comentariu asupra Cărții lui Iob, Cartea 1, 2,36	225
Comentariu asupra Cărții lui Iob, Cartea 3, 15-16	229
Comentariu asupra Cărții lui Iob, Cartea 10, 7-8.10	241
Comentariu asupra Cărții lui Iob, Cartea 10, 47-48	245
Comentariu asupra Cărții lui Iob, Cartea 23, 23-24	266
Comentariu asupra Cărții lui Iob, Cartea 29, 2-4	270
Dialoguri, Cartea 2, 33	1255
Omilii asupra Evangheliilor, 2, 36, 11-13	1760
Omilii asupra Evangheliilor, 25, 1-2.4-5	1442
Omilii asupra Evangheliilor, 26, 7-9	1408
Scrisori, Cartea 11, 36	1321
Grigore de Nyssa	
Omilii asupra Ecleziastului, 5	201
Omilii asupra Ecleziastului, 6	204
Omilii, 6, Despre fericiri	355
Omilii, 6, Despre fericiri	359
Omilii, 6, Despre fericiri	364
Tratatul Despre perfecțiunea creștinului	345
Tratatul Despre perfecțiunea creștinului	348
Grigore din Agrigento,	
Comentariu asupra Ecleziastului, 8, 6	217
Comentariu asupra Ecleziastului, 10, 2	220
Guerrici, abate	
Discursuri, 1, la Înălțarea Sfintei Fecioare Maria	1552
Henric	
Viața sfântului	1428
Ieronim	
Comentariu asupra Ecleziastului	208
Omilia către neofii asupra psalmului 41	385
Ieronim Emiliani	
Scrisori către confracții săi, 1535	1249
Ignațiu de Antiohia	
Scrisoarea către efeseni, 2, 2 – 5, 2	64
Scrisoarea către efeseni, 13 – 18, 1	68
Scrisoarea către magnezieni, începutul, nr. 1, 1 – 5, 2 ...	456
Scrisoarea către magnezieni, 6, 1 – 9, 2	460
Scrisoarea către magnezieni, 10, 1-15	463

Scrisoarea către Policarp, începutul, 1, 1 – 4, 3	500
Scrisoarea către Policarp, 5, 1 – 8, 1.3	504
Scrisoarea către romani, începutul, 1, 1 – 2, 2	281
Scrisoarea către romani, 3, 1 – 5, 3	285
Scrisoarea către romani, 6, 1 – 9, 3	289
Scrisoarea către smirneni, începutul, 1, 1 – 4, 1	119
Ignațiu de Loyola	
Faptele (Ludovic Consalvo), 1, 5-9	1473
Ilariu	
Comentariu asupra psalmului 126, 7-10	1645
Tratatul Despre Sfânta Treime, Cartea 1, 37-38	1179
(Pseudo Ilariu)	
Tratate asupra Psalmilor, 132	123
Imitațiunea lui Cristos, Cartea 2, 1, 1-6	466
Ioan al lui Dumnezeu,	
Scrisori, 23-24, 27	1287
Ioan Bosco	
Scrisori	1218
Ioan Crisostomul	
Omilii asupra Evangheliei după Matei, 59	1770
Omilii asupra Evangheliei după Matei, 65, 2-4	1455
Omilii asupra Faptelor Apostolilor, 3, 1.2.3	1300
Omilii asupra Faptelor Apostolilor, 20, 4	1713
Omilii asupra Scrisorii către Romani, 15, 6	1767
Omilii asupra Scrisorii a doua către Corinteni, 13, 1-2	476
Omilii asupra Scrisorii a doua către Corinteni, 14, 1-2	481
Omilii, 2, Panegiricul sfântului Paul	1202
Omilii, 2, Panegiricul sfântului Paul	1211
Omilii, Cimitirul și crucea, 2	1554
Ioan Damaschinul	
Predici, 6, La Nașterea Sf. Fecioare Maria, 2.4.5.6	1460
Ioan de Avila	
Scrisori, Către prieteni, 58	1302
Ioan de Napoli	
Predici, 7	108
Ioan Fisher	
Comentariu asupra Psalmilor, 101	112
Ioan Maria Vianney	
Cateheze	1485
Ioan Paul al II-lea	
Omilie la canonizarea martirilor din China, 2000	1420

Irineu	
Împotriva ereziilor, Cartea 3, 19, 1.3 – 20, 1	127
Împotriva ereziilor, Cartea 4, 6, 3.5.6.7	48
Împotriva ereziilor, Cartea 4, 18, 1-2.4.5	86
Împotriva ereziilor, Cartea 4, 20, 5-7	1387
Isaac, abatele mănăstirii „Stella”	
Predici, 31	165
Iustin și însoțitorii	
Actele martiriului, 1-5	1337
Întemeietorii Societății „Slujitorii Sfintei Fecioare Maria”	
Legenda despre originea Societății, 11, 3.5.6.9.11	1262
Învățătura celor doisprezece apostoli, 9, 1 – 10, 6; 14, 1-3	411
Laurențiu din Brindisi	
Predici, Pentru Postul Mare, 2, 48.50.52	1439
Laurențiu Iustinian	
Predici, 8, în sărbătoarea Purificării Sf. Fecioare Maria	1335
Legenda despre originea Societății „Slujitorii Sfintei Fecioare Maria”	1262
Leon cel Mare	
Predici, cu ocazia aniversării alegerii sale, 3, 2-3	1643
Predici, cu ocazia aniversării alegerii sale, 4, 2-3	1270
Predici, la Nașterea Domnului, 1, 2.3	1434
Predici, la Nașterea Domnului, 7, 2.6	162
Maria Bernadeta Soubirous	
Scrisoare, anul 1861	1257
Maria Magdalena de’ Pazzi	
Despre revelație și Despre ispitire	1316
Maria Magdalena din Anguillara	
Viața sfintei Francisca Romana, cap. 6-7	1289
Maxim Mărturisitorul	
Capitolele despre caritate, Centuria, 1, cap. 1, 4-5.16-17.23-24.26-28.30-40	196
Metodiu din Sicilia	
Discursul despre sfânta Agata	1245
Norbert	
Viața sfântului	1347
Omiliile unui autor spiritual din secolul al IV-lea, 18.7-11	137

Origene	
Exortatie la martiriu, 41-42	1340
Omilii asupra Genezei, 8, 6.8.9	152
Omilii asupra Cartii lui Iosue, 4, 1	293
Omilii asupra Cartii lui Iosue, 6, 4	297
Omilii asupra Cartii lui Iosue, 9, 1-2	1502
Paul al VI-lea	
Omilii, Manila, 1970	369
Omilia la canonizarea martirilor din Uganda	1342
Paul Miki și însoțitorii	
Istoria martiriului sfinților, 14, 109-110	1247
Paulin de Nola	
Scrisori, 3, Ad Alypium, 1.5.6	1367
Perpetua și Felicitas	
Relatarea martiriului sfinților martiri din Cartagina, 18.20-21	1284
Petru Crisologul	
Predici, 128, 1-3	1437
Predici, 148	1471
(Pseudo Petru Crisologul)	
Despre pace	1414
Petru Damian	
Scrisori, Cartea 8, 6	1265
Viața sfântului Romuald, 31 și 69	1363
Petru Iulian Eymard	
Scieri, La Présence réelle	1482
Pius al XII-lea	
Discurs, Către cei care au încheiat de curând căsătoria, 1942	192, 1743
Omilii, La canonizarea sfintei Maria Goretti	1418
Policarp de Smirna	
Scrisoarea Bisericii din Smirna despre martiriul sfântului Policarp, 13, 2 – 15, 3	1279
Proclu din Constantinopol	
Discursuri, Despre Nașterea Domnului, 1-2	1551
Procopiu de Gaza	
Comentariu asupra Proverbelor, 9	181
Scrisoarea Bisericii din Smirna	
despre martiriul sfântului Policarp 13, 2 – 15, 3	1279

Sofroniu	
Discursuri, 2, despre Buna-Vestire a Sfintei Născătoare de Dumnezeu, 21-22.26	1531
Discursuri, 3, despre Hyapante, 6.7	1230
Tereza de Avila	
Calea perfecțiunii, 30, 1-5	381
Toma de Aquino	
Comentariu asupra Evangheliei după Ioan	276
Conferințe, 6, Despre Cred în Dumnezeu	1216
Opere, Opusc. 57, În sărbătoarea Trupul Domnului, lect. 1-4	541
Thomas Morus	
Scrisoare către fiica sa Margareta	1369
Vasile cel Mare	
Omilii, 6, Despre caritate, 3.6	489
Regulile mari, Resp., 2, 1	44
Regulile mari, Resp., 2, 2-4	100
Wilhelm, abate al mănăstirii „Sfântul Teodoric”	
Oglinda carității	1669
Zenon de Verona	
Comentarii, 15, 2	248

INDEX DE RESPONSORII

A locuit între noi Cuvântul plin de har	114
Aceasta este vestea pe care ați auzit-o	167
Acela care împlinește voința Tatălui meu	325
Acest sfânt a luptat pentru legea lui Dumnezeu	1187, 1295
Acesta este cel care... Acesta este preotul	1386
Acesta este cel care... Iată omul nepătat	1716
Aceștia sunt cei care trăind în trup	1456
Adevărat ai spus, învățătorule	96
Aduceau copiii la Isus ca să-i atingă	1220
Adună-ți bogății ascultând de poruncile Celui Preaînalt	1283
Ai milă de mine, Dumnezeule	348
Ai vorbit sfinților tăi și ai zis	1261
Am dat ajutorul meu unui viteaz	339
Am dat mărturie de credință	1339
Am dat mărturie despre Domnul nostru	1417
Am disprețuit împărățiile lumii	1760
Am dorința să mă despart de viața aceasta	1185
Am fost eliberați de lege	355
Am fost flămând și mi-ați dat să mănânc	1768
Am găsit îndurare la Dumnezeu	1204
Am iubit înțelepciunea mai mult decât sănătatea	176
Am luptat lupta cea bună	1438, 1618
Am petrecut tot timpul vieții mele locuind în mănăstire	1313
Am urât orice cale a minciunii	246
Am văzut toate câte sunt sub soare	196
Amintește-ți, Doamne, de legământul tău	411
Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie	1473, 1647
Ascultă, Israele, poruncile	68
Ascultă, Israele, și ai grijă	59
Așa cum am fost față de Moise, așa voi fi față de tine	285
Atât de atașați eram de voi	1346, 1650
Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea	84
Atunci Domnul s-a aprins de mânie	309
Avem această poruncă de la Dumnezeu	420
Bine, servitor bun și credincios	1648
Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel	359
Binecuvântată ești de Domnul	1291
Binecuvântați-l pe Dumnezeu în adunările voastre	113
Binecuvântați-l pe Dumnezeu și vestiți tuturor celor vii	57
Binecuvântează, suflute al meu... El m-a iubit	102
Binecuvântează-l, suflute al meu... Gustați și vedeți	562
Bucurați-vă împreună cu mine	1488
Bucurați-vă! Căutați desăvârșirea!	504
Bunătatea ta, Doamne, este până la ceruri	214
Ca să-l laudăm pe Dumnezeu	55
Care dumnezeu este atât de mare	42

Casa lui Dumnezeu este zidită	1504
Caută-ți bucuria în Domnul	190
Către tine, Doamne, îmi înalț sufletul	337
Căutați-mă și mă veți găsi	108
Când a ajuns Barnaba la Antiohia	1354
Când ați primit cuvântul lui Dumnezeu	140
Când Domnul este la dreapta mea	218
Când intri în casa lui Dumnezeu	1311
Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul	306
Cât de plăcute sunt lăcașurile tale	1506
Ce legătură este între justificare și nelegiuire?	476
Ceea ce ochiul nu a văzut și urechea n-a auzit	216
Ceea ce s-a născut în Maria, este de la Duhul Sfânt	1553
Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege	165
Cei mândri s-au ridicat împotriva mea	364
Cel care este prieten iubește întotdeauna	352
Cel care ne întărește împreună cu voi	460
Cel care știe să dea lucruri bune copiilor săi	383
Cel care ține poruncile lui Dumnezeu rămâne în el	1434
Cel care vine după mine	441
Cel drept va odrăsli precum crinul	1362
Chiar și prietenul apropiat	403
Cine ascunde păcatul său nu va avea succes	394
Cine ești tu, omule, ca să-i răspunzi lui Dumnezeu?	270
Cine poate spune: „Mi-am purificat inima...”?	212
Construiți sanctuarul Domnului, Dumnezeului nostru	414
Cred că Răscumpărătorul meu trăiește	1789
Crezând, voi ați fost însemnați cu sigiliul Duhului Sfânt	445
Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii	128
Cristos Isus a fost făcut pentru noi	187
Cristos Isus este la dreapta lui Dumnezeu	1286
Cristos ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre	1451
Cristos s-a făcut blestem pentru noi	104
Cristos se roagă pentru noi	93
Cristos trebuie să domnească	1787
Cu adevărat binecuvântată ești tu între femei	1532
Cu privire la cei morți, să nu vă întristați	1794
Cui i-a fost descoperit începutul înțelepciunii?	40
Curățați-vă mâinile, păcătoșilor, și purificați-vă inimile	439
Cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd	135
Cuvântul Domnului rămâne... Așa cum	1672
Cuvântul lui Dumnezeu rămâne... Aceasta este cartea	171
Dacă cineva vorbește, cuvintele lui să fie	1475
Dacă primim din mâna... Gol am ieșit	225
Dacă primim din mâna... În toate acestea	231
Dacă spunem că nu avem păcat ne înșelăm	260
Dacă sunteți conduși de Duh nu mai sunteți sub lege	162
Dacă un dușman m-ar fi insultat, l-aș fi suportat	407

Dacă vestesc evanghelia, nu am nici un motiv de laudă	1244
Dacă vrei să fii desăvârșit	1183
Dați și vi se va da	489
De acum nu vă mai numesc servitori	1572
Departate de noi gândul să-l părăsim pe Domnul	305
Deși sunt liber față de toți, m-am făcut sclavul tuturor	404
Deși umblăm în trup, noi nu luptăm după trup	493
Din voința lui Dumnezeu, care îi dă omului cinstea	1555
Doamne, Dumnezeul meu ești tu	297
Doamne, în tine mă încred	329
Doamne, nu mă judeca după faptele mele	1790
Doamne, Părintele și Dumnezeul vieții mele	209
Doamne, să nu mă mustri în mânia ta	229
Doamne, tu mă observi și mă cunoști	235
Domnul a scos poporul său ca pe niște oi	437
Domnul a spus: Eu sunt calea, adevărul și viața	366
Domnul a spus către Elifaz	276
Domnul care m-a salvat din gura leului	345
Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu puternic și fidel	61
Domnul Dumnezeu vostru este Dumnezeul dumnezeilor	63
Domnul este lumina și mântuirea mea	116
Domnul i-a dat înapoi lui Iob îndoito din ceea ce avusese	278
Domnul i-a spus lui Moise	435
Domnul împlinește dorințele celor care se tem de el	1479
Domnul l-a făcut cinstit și l-a păzit de dușmani	1429
Domnul l-a preamărit înaintea regilor	1315
Domnul m-a avut cu sine la începutul lucrărilor sale	178
Domnul să vă facă să creșteți	123
Domnul va veni ca să fie preamărit	133
Dovezile deosebite ale adevăratului apostol	482
Dumnezeu a ales cele slabe... Dumnezeu le-a ales	315
Dumnezeu a ales cele slabe... Domnul i-a dat jos	323
Dumnezeu care a zis: „Să strălucească lumina din întuneric”	469
Dumnezeu i-a dat omului care este plăcut	200
Dumnezeu m-a pus la încercare	1196
Dumnezeu ne-a făcut cunoscut misterul voinței sale	76
Dumnezeu ne-a împăcat cu sine prin Cristos	472
Dumnezeu ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său	75
Dumnezeu nu ne-a rânduit pentru mânie	130
Dumnezeu să vă dea harul	464
Dumnezeu să vă întărească pentru orice lucrare bună	227
Dumnezeu te-a binecuvântat în toate lucrările mâinilor tale	141
Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților	1293
Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei	519
Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou	164
Dumnezeule, tu m-ai învățat din tinerețe	220
După ce a fost construit templul	423
După ce Isus l-a înviat pe Lazăr	1467

După cum l-ați primit pe Isus Cristos	180
Ea își încinge mijlocul cu putere și își întărește brațul	192, 1741
El a fost străpuns pentru păcatele noastre	106
El va cobori ca ploaia pe lână	1552
Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt	1326
Eu am murit pentru lege	120, 286
Eu, Domnul, care te-am chemat pe nume	318
Eu iau viața și eu o dau	206
Eu însă, ajutată de Domnul, voi rămâne statornică	1246
Eu m-am rugat pentru tine, Petre, ca să nu piară credința ta	1270
Eu nu te cunoșteam decât din auzite, Doamne	273
Eu sunt calca, adevărul și viața	48
Eu sunt pâinea vieții	541
Evangelhia predicată de mine nu este după om	496, 1202
Faceți-mi bucuria deplină	379
Farmecul unei femei harnice îi face bucurie soțului	193, 1744
Fecioara evlavioasă l-a rugat pe Dumnezeu	1256
Femeia necăsătorită și fecioara	1689
Fericit bogatul care este găsit fără de pată	1368
Fericit este omul care a fost găsit fără prihană	1267
Fericit este poporul pe care Domnul oștirilor	498
Fericită ești, sfântă Fecioară Marie	1534
Fericită ești tu care ai crezut	1327
Fericiți sunteți când vă vor insulta	1616
Fii exemplu pentru toți cei care cred	457
Fii tare și curajos pentru că Domnul Dumnezeuul tău	111
Fiiți buni unii față de alții	1199
Fiiți cu mintea clară, sobri în toate	1713
Fiiți milostivi precum Tatăl vostru este milostiv	487
Fiiți tari, neclintiți, muncind totdeauna	506
Fiiți toți într-un gând	461, 1251
Frânge pâinea ta cu cel sărac	490
Frânge pâinea ta cu cel căruia îi este foame	1415
Fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea!	1320
Fraților, fiți imitatorii mei	1322
Gura celui drept exprimă înțelepciunea	185
Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru	143
Iar tu, copile, vei fi numit profet al Celui Preaînalt	1379
Iată, așadar, când a venit împlinirea timpului	1530
Iată, ca ochii slujitorilor spre mâna stăpânilor	202
Iată, eu stau la ușă și bat	416
Iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu	1529
Iată, îl voi trimite pe Ilic, profetul	451
Iată, voi ridica mâna mea înaintea neamurilor	299
Ieșiți, fiice ale Sionului, și priviți-l pe regele Solomon	418
Ilic a spus întregului popor: Până când veți șchiopăta	431

Ilie s-a rugat cu stăruință să nu plouă	426
Inima mea este liniștită, Dumnezeu	302
Iosue l-a invocat pe Cel Preaînalt	280
Israel a trecut prin Iordan	293
Isus i-a spus lui Simon	1645
Isus, începând de la Moise și toți profeti	149
Iubirea este îndelung răbdătoare	478
Iubirea lui Cristos ne constrânge	474
Iubiți pe dușmanii voștri	1422, 1591
Îi aduc mulțumire Dumnezeului	271
Îi voi aduna pe fii lui Israel	421
Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții	267
Împarte-ți pâinea cu cel flămând	1288
Împodobește-ți camera ta de nuntă, Sionule	1230
În loc de pâine mă hrănesc cu suspine	233
În mijlocul Bisericii și-a deschis gura	1669
În orice timp binecuvântează-l pe Domnul	131
În timp ce mâncau, Isus a luat pâinea	453
În timp ce erau torturați	1371
În timp ce luptăm pentru credință	1344, 1593
În tine, Doamne, îmi găsesc scăparea	467
În ziua de sărbătoare vei face un ospăț mare	86
Îndreaptă-ți spre mine inima, fiule	1772
Îndurarea ta, Doamne, mă susține	455
Îngerul Gabriel i-a spus Mariei	389
Îngerul i-a spus lui Zaharia	331
Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i	1280
Însuși Domnul, la porunca divină	127
Întorcându-se de la mormântul Domnului, Maria Magdalena	1443
Întristarea după voința lui Dumnezeu aduce convertirea	481
Înțelepciunea a ridicat o casă	183
Judecă-mă, Dumnezeule, și apără-mi cauza	335
L-a preamărit pe Domnul din toată inima	1350
L-au luat pe Isus	153
La Dumnezeu este înțelepciunea și puterea	244
La început, mai înainte să fi fost pământul și abisurile	53
La plinirea timpului, Dumnezeu	391
Legea a fost pedagogul nostru spre Cristos	145
Legea adevărului a fost în gura lui	1388
Legea are o umbră a bunurilor viitoare	88
Legea Domnului este desăvârșită, înviorează sufletul	71
Luați jugul meu asupra voastră, spune Domnul	1254
M-am rugat și mi s-a dat înțelegerea	1217
Mai înainte de a te forma în sânul mamei	1377
Maiestatea Domnului a intrat în templu	1231
Mari sunt judecățile tale, Doamne, și greu de explicat	294
Mă bucur în suferințele mele pentru voi	290
Mă voi lăuda cu bucurie în slăbiciunile mele	500

Mântuitorul nostru Isus Cristos a nimicit moartea	371
Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia	1652
Moise l-a rugat pe Domnul: „De ce să te mâni, Doamne	78
Multe sunt nelegiuirile mele	397
Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă	1264
Nici eu, nici fiii mei nu vor domni peste voi	327
Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu	50
Noaptea oasele îmi sunt străpunse de durere	258
Noaptea și ziua îi slujeau Domnului	1461
Nobilă este inima Fecioarei	1297
Noi am cunoscut și am crezut	73, 1766
Noi avem o astfel de convingere	463
Noi, ca și Isaac, suntem fii ai promisiunii	159
Noi care suntem mulți suntem un singur trup	125
Noi cei care trăim suntem mereu dați la moarte	1304
Noi îl iubim pe Dumnezeu pentru că el ne-a iubit mai întâi	82
Noi însă trebuie să ne lăudăm cu crucea Domnului	1248
Noi nu avem o luptă... Rezistați cu curaj	448
Noi nu avem o luptă... Luați armura	1342
Noi suntem moștenitorii lui Dumnezeu	157
Noi toți care, cu fața descoperită, privim ca într-o oglindă	466
Noi vorbim despre înțelepciunea tainică a lui Dumnezeu	253
Nu mă ascunde, Doamne, dinaintea feței tale	248
Nu te îndepărta de la disciplina Domnului	174
Nu va lipsi sceptrul din Iuda	377
Nu vă considerați pe voi înșivă înțelepți	170
Nu voi fi făcut de rușine în nimic	1242
Nu-l uita pe Domnul care te-a scos din țara Egiptului	188
O, cât de frumoasă ești, fecioară a lui Cristos	1419, 1690
O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei	266
O, sfântă și neprihănită Fecioară	1336
Oare nu este picirea pentru cel nedrept	262
Ochiul n-a văzut, nici urechea n-a auzit	1318
Odinioară erați în întuneric, acum, însă, sunteți lumină	470
Oile mele ascultă glasul meu	375
Omul este justificat prin fapte și nu numai prin credință	289
Omul, nu este justificat din faptele legii	151
Omule, tu ai fost învățat despre ceea ce este bun	274
Orice cărturar instruit în ale împărăției cerurilor	1670
Orice duh care îl mărturisește pe Isus Cristos	1181
Orice om să ne considere ca slujitori ai lui Cristos	1643
Păcatele mele, Doamne, au pătruns în inima mea ca săgețile	399
Părinții noștri au fost cu toții sub nor	449
Pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre	561
Pe cine am eu în ceruri afară de tine	255
Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată	357
Pe mine mă ocrotești, Doamne, pentru nevinovăția mea	1366

Pentru că este o singură pâine, noi, cei mulți	1484
Pentru mine a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig	282, 1309
Piețele tale, Ierusalime, sunt pavate cu aur curat	1502
Potirul binecuvântat pe care îl binecuvântăm	412
Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine	222
Prin Fecioara Maria, mântuirea lumii	1557
Prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt	148
Recunoașteți în această pâine pe cel care a atârnat pe cruce	542
Regele râvnește frumusețea ta pe care el a creat-o	1687
Regii pământului se răscoală	381
Ridică-te, Doamne, și vino în locul tău de odihnă	385
Saul a murit din cauza infidelității sale	369
Să alergăm cu perseverență în lupta care ne este înaintea	250
Să aveți iubire și, cu umilință	1742
Să celebrăm cum se cuvine memoria fericitei Fecioare Maria	1436
Să celebrăm sărbătoarea sfintei Agneza	1191
Să fie mijlocul vostru încins și luminile aprinse	1482, 1759
Să fim fideli adevărului în iubire	160
Să ne apropiem așadar cu toată încrederea de tronul harului	80
Să nu datorăm nimic nimănui, decât să vă iubiți unii pe alții	242
Să nu vă ducă în eroare profeții voștri	444
Să se bucure toți cei care se încred în tine, Doamne	346
Să vedem cum trebuie să fim înaintea lui Dumnezeu	311
Să-l binecuvântăm pe Tatăl	521
Schimbați-vă prin înnoirea minții	1712
Se va arăta semnul Fiului Omului în cer	136
Sfântă și neprihănită feciorie, nu știu cum să-ți cânt lauda	1535
Sfântul Benedict, părăsind casa și moștenirea de la părinți	1424
Sfinte apostol Paul, predicator al adevărului	1397
Simon Petru, înainte de a te fi chemat de la barcă	1272
Sprrijiniți-i pe cei slabi căutând întotdeauna ceea ce este bun	1431
Spune cel bogat: „Mi-am găsit odihna ...”	44
Suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește	1486
Sufletul meu e însetat de tine	361
Sufletul meu îl preamărește pe Domnul	1259
Suntem apăsați de necazuri din toate părțile dar nu striviți	241
Și noi eram odinioară niște nechibzuți	428
Și-au oferit trupurile la chinuri pentru Dumnezeu	1406
Știu într-adevăr că nici un om nu poate să aibă dreptate	264
Taina aceasta este mare	98
Târziu te-am iubit, frumusețe atât de veche și atât de nouă	239
Te iubesc, Doamne, tăria mea	46
Te-a binecuvântat în toate lucrările mâinilor tale	1364
Timpul s-a scurtat... Toate au timpul lor	204
Timpul s-a scurtat... Noi însă	1761
Toate le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos	1454
Toate zidurile tale sunt din pietre prețioase	1502

Tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta	69, 350
Toți câți ați fost botezați în Cristos	155, 1710
Toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul Fiului	1792
Trimite, Doamne, înțelepciunea de la tronul tău de slavă	110
Trupul îmi este acoperit de putreziciune	237
Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor	1301
Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea	1395
Tu l-ai lovit cu sabia pe Urie heteul	392
Tu, om al lui Dumnezeu, urmează dreptatea	1212
Ține departe de mine, Doamne, înșelăciunea și minciuna	208
Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut	386
Un om a dat o cină mare	181
Un prieten fidel este o protecție sigură	353
Urcă pe muntele cel înalt, tu, care duci	1441
Urmează dreptatea, evlavlia, credința, iubirea, statornicia	502
Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții	198
Vă îndemn, eu, prizonierul în Domnul	65
Vă îndemn eu, în Domnul	409
Vă îndemn să vă comportați	333
Vedeți cât de mare este gloria aceluia care	341
Vegheați asupra întregii turme	1642
Vestește cuvântul, insistă la timp potrivit	1348
Viața s-a arătat: noi am văzut și dăm mărturie și vă vestim	1410
Voi aduna oile mele dintre popoare	301
Voi aveți ungerea de la Cel Sfânt	138
Voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos	485
Voi lăuda numele tău fără încetare	1307
Voi, Munților Ghilboa	373
Voi revărsa apă asupra pământului însetat	433
Voi ridica un profet pentru ei	91
Voi sfinți numele meu cel mare	320
Voi sunteți lumină în Domnul	1215, 1715
Voi sunteți un neam ales, o națiune sfântă	494
Voi sunteți un popor luat în stăpânire de Dumnezeu	100
Voi v-ați întors la Dumnezeu ca să slujiți	119
Voi vesti numele tău fraților mei	316
Vrednic ești tu, Domnul și Dumnezeul nostru	52

INDEX DE RESPONSORII SCURTE

Acesta este adevăratul prieten	1664
Adorați-l pe Domnul	1233
Am strigat către tine, Doamne	743, 1019
Am strigat din toată inima mea	702, 981
Apostolii predicau cuvântul lui Dumnezeu	1392, 1404
Ascultă glasul meu, Doamne	805, 1073
Au vestit laudele Domnului	1356
Binecuvântat ești, Doamne	629, 916
Binecuvântat să fie Domnul	641, 925
Bucură-te, Marie, cea plină de har	1333, 1544, 1560
Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul	784, 1054
Bucurați-vă în Domnul	1602
Cât sunt de minunate	609, 898
Cei dreți	1595
Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu	621, 908
Cristos a murit pentru păcatele noastre	877, 1136
Cristos ne-a iubit și ne-a spălat	555, 569, 732, 1009
Cu iubirea sa îndurătoare	1463
Cu slavă și cinste	1607
Cuvântul tău, Doamne	670, 952
De la răsăritul soarelui până la apus	753, 1027
Despre tine îmi spune inima	1693
Domnul a ales-o	1330, 1537, 1560
Domnul a făcut cunoscută	1223, 1239
Domnul e păstorul meu	858, 1118
Domnul l-a iubit	1703
Drept este Domnul	1727
Dumnezeu a ales-o	1194, 1607, 1755
Dumnezeu își pleacă privirea	1193, 1747
Dumnezeul meu, ajutorul meu	661, 944
După naștere ai rămas fecioară	1522, 1560
Ei și-au dat viața	1400
El va fi mare	1381
Fă-mă să aud dis-de-dimineată	723, 1001
Fericiți cei care locuiesc	1516
Gura celui drept	1667
Ierusalime, eu ți-am rânduit străjeri	1655
Îi sunt înfățișate regelui fecioare	1699
Îi vei pune pe ei conducători	1274, 1412, 1458, 1573
Îl binecuvântează pe Domnul	827, 1091
În casa ta, Doamne	1495
În îndurarea ta, Doamne	1814
În mâinile tale, Doamne	598, 1152, 1155, 1158, 1160, 1163, 1165, 1168

În mijlocul Bisericii	1676
În tine, Doamne, am nădăjduit	1814
În zorii dimineții	848, 1110
Înțelepciunea sfinților	1674
L-a sprijinit pe Israel	1465
Legea lui Dumnezeu	1720
Luați jugul meu asupra voastră	565
Mare este Dumnezeul nostru	773, 1045
Mare este Domnul	1508
Mă vei umple de bucurie	814, 1081
Mă voi bucura și mă voi veseli	1732
Mântuiește-mă, Doamne	690, 971
Ne-a hrănit Domnul	711, 990
Ne-ai pus la încercare, Doamne	1629
Nu mai plânge, Marie	1445, 1448
Partea mea este Domnul	1679
Păzește-ne, Doamne	836, 1100
Pâine din cer le-a dat lor	534, 549
Pleacă inima mea, Dumnezeule	681, 963
Pregătiți căile Domnului	1373, 1383
Preoți ai Domnului	1633
Prin aceasta vor cunoaște toți	1566
Să se înalțe, Doamne	794, 1063
Să tresalte de bucurie cei dreți	1720
Să-l binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul	513, 527
Sufletele dreptilor	1584
Tăria mea	1621
Te voi preamări, Doamne	1801
Te voi lăuda, Doamne	1209
Te vom preamări, Dumnezeule	765, 1037
Tu ești vas ales	1205
Ție să-ți fie laudă	523
Vei scoate pâine din pământ	544
Vestiți printre neamuri	1278, 1359, 1413, 1459, 1579
Vindcă sufletul meu	650, 934
Voi striga către Domnul	869, 1128
Vor tresălta de bucurie	889, 1146

INDEX DE SIGLE ȘI ABREVIERI

I. Cărțile Sfintei Scripturi

V.T.

<i>Gen</i>	Cartea Genezei
<i>Ex</i>	Cartea Exodului
<i>Lev</i>	Cartea Leviticului
<i>Num</i>	Cartea Numerilor
<i>Dt</i>	Cartea Deuteronomului
<i>Ios</i>	Cartea lui Iosue
<i>Jud</i>	Cartea Judecătorilor
<i>Rut</i>	Cartea lui Rut
<i>1 și 2Sam</i>	Cărțile 1 și 2 ale lui Samuel
<i>1 și 2Rg</i>	Cărțile 1 și 2 ale Regilor
<i>1 și 2Cr</i>	Cărțile 1 și 2 ale Cronicilor
<i>Esd</i>	Cartea lui Esdra
<i>Neh</i>	Cartea lui Nehemia
<i>Est</i>	Cartea Esterei
<i>Iob</i>	Cartea lui Iob
<i>Ps</i>	Cartea Psalmilor
<i>Prov</i>	Cartea Proverbelor
<i>Tob</i>	Cartea lui Tobia
<i>Idt</i>	Cartea Iuditei
<i>Qoh</i>	Cartea lui Qohelet (= Ecleziaștul)
<i>Ct</i>	Cartea Cântarea Cântărilor
<i>Is</i>	Cartea profetului Isaia
<i>Ier</i>	Cartea profetului Ieremia
<i>Lam</i>	Cartea Lamentațiunilor (Plângeri)
<i>Bar</i>	Cartea profetului Baruh
<i>Ez</i>	Cartea profetului Ezechiel
<i>Dan</i>	Cartea profetului Daniel
<i>Os</i>	Cartea profetului Osea
<i>Am</i>	Cartea profetului Amos
<i>Abd</i>	Cartea profetului Abdia
<i>Iona</i>	Cartea profetului Iona
<i>Mih</i>	Cartea profetului Mihea
<i>Il</i>	Cartea profetului Ioel
<i>Nah</i>	Cartea profetului Nahum
<i>Hab</i>	Cartea profetului Habacuc
<i>Sof</i>	Cartea profetului Sofonia
<i>Ag</i>	Cartea profetului Aggeu
<i>Zah</i>	Cartea profetului Zaharia
<i>Mal</i>	Cartea profetului Malahia
<i>Înț</i>	Cartea Înțelepciunii
<i>Sir</i>	Cartea lui Ben Sirah (= Ecleziașticul)
<i>1 și 2Mac</i>	Cărțile 1 și 2 ale Macabeilor

N.T.

<i>Mt</i>	Evanghelia după Matei
<i>Mc</i>	Evanghelia după Marcu
<i>Lc</i>	Evanghelia după Luca
<i>In</i>	Evanghelia după Ioan
<i>Fap</i>	Faptele Apostolilor
<i>Rom</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani
<i>1 și 2Cor</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către Corinteni
<i>Gal</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Galateni
<i>Ef</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni
<i>Fil</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni
<i>Col</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Coloseni
<i>1 și 2Tes</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către Tesaloniceni
<i>1 și 2Tim</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către Timotei
<i>Tit</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Tit
<i>Fim</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filemon
<i>Evr</i>	Scrisoarea către Evrei
<i>Iac</i>	Scrisoarea sfântului apostol Iacob
<i>1 și 2Pt</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Petru
<i>1, 2 și 3In</i>	Scrisorile 1, 2 și 3 ale sfântului apostol Ioan
<i>Iuda</i>	Scrisoarea sfântului apostol Iuda
<i>Ap</i>	Apocalipsul sfântului apostol Ioan

II. Scrierile sfinților părinți

AAS	Acta Apostolicæ Sedis
B.A.C.	Biblioteca de Autores Cristianos (Barcelona)
CCL	Corpus Christianorum Latinorum (Brepols, Turnhout)
CSEL	Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum (Vindoboni)
MGH	Monumenta Germaniæ Historica (Hannover)
PG	Patrologia Græca
PL	Patrologia Latina
PLS	Patrologiæ Latinæ Supplementum
PS	Patrologia Syriaca
SCh	Sources Chrétiennes (Le Cerf, Paris)

INDEX GENERAL

Decretul Conferinței Episcopale Române	7
Decretul Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor	8
Decretul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin, (11 aprilie 1971)	9
Decretul Congregației pentru Cultul Divin, (7 aprilie 1985) .	10
Tabelul zilelor liturgice	13
Tabelul celebrărilor mobile	16
Calendarul roman general	19

Propriul timpului

Rugăciuni duminicale și cotidiene	33
Săptămâna I de peste an	39
Săptămâna a II-a de peste an	62
Săptămâna a III-a de peste an	89
Săptămâna a IV-a de peste an	117
Săptămâna a V-a de peste an	142
Săptămâna a VI-a de peste an	168
Săptămâna a VII-a de peste an	194
Săptămâna a VIII-a de peste an	223
Săptămâna a IX-a de peste an	251
Săptămâna a X-a de peste an	279
Săptămâna a XI-a de peste an	307
Săptămâna a XII-a de peste an	338
Săptămâna a XIII-a de peste an	367
Săptămâna a XIV-a de peste an	395
Săptămâna a XV-a de peste an	424
Săptămâna a XVI-a de peste an	454
Săptămâna a XVII-a de peste an	479

Solemnitățile Domnului din timpul de peste an

Duminica de după Rusalii: Preasfânta Treime	509
Joi după duminica Preasfintei Treimi: Preasfântul Trup și Sânge al lui Cristos	529
Vineri după duminica a II-a de după Rusalii: Preasfânta Inimă a lui Isus	551

Normele Liturgiei orelor . . . . .

571

Psaltirea

Săptămâna I	605
Săptămâna a II-a	749
Săptămâna a III-a	895

Săptămâna a IV-a	1024
Completoriul	1151
Psalmodia complementară	1169

Propriul sfinților

Ianuarie	1179
Februarie	1221
Martie	1282
Mai	1292
Iunie	1337
Iulie	1408
August	1478

Comune

Comunul sfințirii unei biserici	1493
Comunul sfintei Fecioare Maria	1518
Comemorarea sfintei Fecioare în zi de sâmbătă	1548
Comunul apostolilor	1564
Comunul martirilor	1581
Pentru mai mulți martiri	1581
Pentru un martir	1604
Comunul păstorilor	1631
Comunul învățătorilor Bisericii	1667
Comunul fecioarelor	1677
Comunul sfinților bărbați	1701
Comunul sfintelor femei	1730
Pentru călugări	1757
Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile	1765
Pentru educatori	1769
Antifone la <i>Benedictus</i> și la <i>Magnificat</i>	1773

Oficiul pentru morți	1779
----------------------------	------

Anexă

I. Cântări și Evanghelii pentru vigilia	1819
Propriul timpului	1819
Timpul de peste an	1819
Solemnitățile Domnului	1832
Propriul sfinților	1837
Comune	1841
II. Invocații mai scurte ce se pot folosi la Vespere	1853
III. Formule introductive facultative ce se pot folosi la Rugăciunea domnească	1857
IV. Formule de binecuvântare folosite la Laude și Vespere	1858
V. Formule folosite în cadrul actului penitențial, la Completoriul	1864

Indexuri

Index alfabetic al celebrărilor	1869
Index de imnuri în limba română	1872
Index de imnuri în limba latină	1876
Index de antifone	1880
Index de psalmi	1900
Index de cântări	1906
Index de lecturi biblice	1908
Index de texte pentru lectura a doua	1917
Index de responsorii	1926
Index de responsorii scurte	1934
Index de sigle și abrevieri	1936